

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΗΓΟΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ

τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ τε καὶ καθολικοῦ ὀρθοδόξου πατριαρχικοῦ
θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης ἀποκειμένων

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟΙΣ ΚΟΣΜΗΘΕΙΣΑ ΠΙΝΑΞΙΝ

ὑπὸ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΕΡΑΜΕΩΣ

τύποις δ' ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι τοῦ

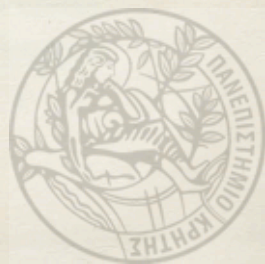
ΛΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

1915

impression anastatique

CULTURE ET CIVILISATION
115, AVENUE GABRIEL LEBON
BRUXELLES
1963

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
24615

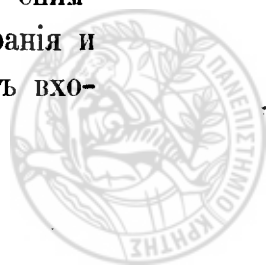
ПРЕДИСЛОВІЕ.

Настоящимъ томомъ оканчивается капитальный многолѣтній трудъ покойнаго Аѳанасія Ивановича Пападопуло-Керамевса: «Каталогъ Іерусалимскихъ рукописей», который является вмѣстѣ съ тѣмъ и посмертнымъ трудомъ неутомимаго и плодовитаго автора. Томъ этотъ давно ожидался съ нетерпѣніемъ всѣми учеными, восторженно привѣтствовавшими начало этого полезнаго труда, принятаго на свои средства Православнымъ Палестинскимъ Обществомъ. Пятый томъ, начатый и быстро веденный его авторомъ вначалѣ, при окончаніи своемъ, встрѣтилъ неожиданно цѣлый рядъ препятствій, побѣдить которыя не легко было и безвременно отошедшему въ лучшій изъ міровъ весьма настойчивому и изумительно энергичному составителю, и безкорыстному издателю этого труда, не щадившему никакихъ средствъ, — Императорскому Православному Палестинскому Обществу.

Прежде всего А. И. Пападопуло-Керамевсъ долго не могъ получить доступъ въ бібліотеку Святогробскаго Константинопольскаго мѣтоха, чтобы окончить описаніе второй половины хранящагося здѣсь собранія греческихъ рукописей, долженствовавшей войти въ пятый томъ его «Каталога». Причины къ тому были случайныя и вызывались нерасположеніемъ Святогробскаго братства къ Аѳанасію Ивановичу, какъ бывшему личному секретарю

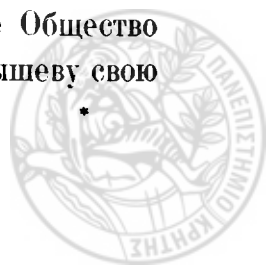

не пользовавшагося симпатіями въ Іерусалимѣ патріарха Никодима I. Когда же доступъ въ бібліотеку Константинопольскаго мѣтоха сдѣлался легкимъ для Аѳанасія Ивановича, и рукописи его не оконченной еще части были имъ описаны, то, за недостаткомъ времени по обязанностямъ завѣдующаго богословскимъ отдѣломъ Императорской Публичной Библіотеки и благодаря усиленнымъ занятіямъ по исполненію порученій Букарештской Академіи Наукъ и др., онъ уже не могъ приняться немедленно за окончаніе своего «Каталога». Начавъ, наконецъ, его печатаніе съ марта 1908 года, подъ вліяніемъ горячихъ убѣжденій своихъ друзей и благожелателей, А. И. Пападопуло - Керамевъ лишенъ былъ возможности вести это печатаніе настолько спѣшно, какъ бы ему этого хотѣлось, такъ какъ Императорское Православное Палестинское Общество, испытывая въ это время серьезныя денежныя затрудненія, поставило въ условіе выдавать ему гонораръ не свыше 500 р. въ годъ, т. е. лишь за 10 напечатанныхъ листовъ. Въ 1909 и особенно въ 1910 годахъ у Аѳанасія Ивановича, между тѣмъ, стали обнаруживаться довольно ясно симптомы той тяжелой болѣзни, которая свела его въ преждевременную могилу. Къ концу 1910 года, правда, главная часть пятаго тома была уже окончена печатаніемъ, но Аѳанасію Ивановичу хотѣлось, чтобы и этотъ томъ вышелъ въ свѣтъ по научнымъ достоинствамъ не ниже первыхъ четырехъ. Такъ, онъ намѣревался приложить къ этому тому описаніе тѣхъ Іерусалимскихъ рукописей, которыя или случайно, по недосмотру, не попали въ предыдущіе томы его Каталога, или хранились по разнымъ небольшимъ іерусалимскимъ монастырямъ (напр., въ Аврааміевскомъ близъ Голгофы и др.), или же составляли частную собственность, снабдить книгу фототипическими снимками съ замѣчательныхъ рукописей описываемаго собранія и т. п. Съ этою цѣлью, какъ намъ извѣстно достоверно, онъ вхо-

диль въ переписку съ патриархомъ Даміаномъ и своими друзьями— константинопольскими учеными и даже лично посѣтилъ Іерусалимъ и Константинополь. Однако, это свое благое намѣреніе А. И. осуществилъ, можно сказать, лишь на половину. Помѣхою всему была его серьезная болѣзнь.

Возвратившись въ Россію въ 1910 году, онъ хотя и приступилъ къ намѣченному имъ дополненію пятаго тома Каталога, но въ большей части его онъ оказался уже не самостоятельнымъ изслѣдователемъ, а лишь компиляторомъ книги ученаго іерусалимскаго архидіакона Клеопы Кикилидиса, библіотекаря патриаршей библіотеки, подъ заглавіемъ: «Κατάλογος χειρογράφων τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς βιβλιοθήκης. Ἐν Ἱεροσολύμοις. 1889 ἔτ.» При жизни автора было отпечатанъ набѣло 31 листъ книги. Дѣло съ дальнѣйшими прибавленіями, въ виду усилившейся болѣзни, пошло еще хуже. Послѣ кончины А. И. Пападопуло-Керамевса, въ типографіи Киршбаума оказались десять листовъ набора греческаго текста, заключающихъ въ себѣ дополненія къ тѣмъ рукописямъ, которыя описаны въ первыхъ четырехъ томахъ Каталога. Наборъ этотъ представлялъ такой хаотическій беспорядокъ и такую жалкую компиляцію изъ общеизвѣстныхъ трудовъ и даже изъ современнаго греческаго евангельскаго текста, что единственнымъ оправданіемъ для всего этого могла служить лишь полная невмѣняемость больного автора. Тяжелый трудъ разбора этихъ беспорядочныхъ корректуръ любезно принялъ на себя академикъ В. В. Латышевъ, доведя вмѣстѣ съ тѣмъ и изданіе 5-го тома до благополучнаго конца. При редактированіи этихъ корректуръ, многое пришлось выбросить, какъ ненужный баластъ, такъ что болѣе или менѣе цѣннаго матеріала осталось всего на 3/4 листа (стр. 497—548), которые и были напечатаны подъ наблюденіемъ В. В. Латышева. Императорское Православное Палестинское Общество считаетъ долгомъ справедливости принести В. В. Латышеву свою

глубокую благодарность за этот тяжелый и безкорыстный труд на пользу науки и отечественного просвѣщенія.

Указатели къ настоящему тому обработаны П. В. Безобразовымъ (по образцу указателей къ предыдущимъ томамъ), хронологическая библиографія печатныхъ трудовъ А. И. Пападопуло-Керамевса составлена профессоромъ Петербургскаго Университета В. Н. Бенешевичемъ, а предисловіе и біографія покойнаго написаны профессоромъ А. А. Дмитріевскимъ.

Къ настоящему тому прилагается портретъ автора, снятый незадолго до его болѣзни.

С.-Петербургъ,
11 Іюня 1914 года.

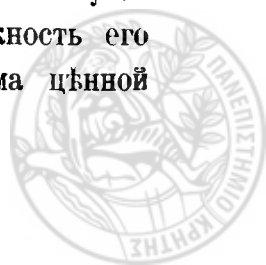

А. И. Пападопуло-Керамевсъ.

(1855—1912 г.).

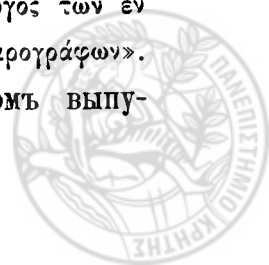
Аѳанасій Ивановичъ Пападопуло-Керамевсъ родился 24 апрѣля 1855 года въ Дракии Тессалійской, въ семьѣ бѣднаго много-семейнаго сельскаго священника. Отець его изъ Дракии перешель на службу въ ефесскую епархію въ приморскій городъ Малой Азіи Кидонію, а отсюда вскорѣ былъ перемѣщенъ въ богатую Смирну, гдѣ будущій византологъ-палеографъ получилъ возможность не только окончить курсъ прекрасно обставленной въ педагогическомъ отношеніи греческой евангелической гимназіи, но для изученія иностранныхъ языковъ нѣкоторое время посѣщать и нѣмецкую школу. По недостатку средствъ, Аѳанасій Ивановичъ не могъ завершить своего образованія въ Аѳинскомъ Университетѣ и вынужденъ былъ со школьной скамьи поступить въ народную школу близъ Смирны учителемъ. Но это скромное положеніе не удовлетворяло любознательнаго отъ природы юношу, и онъ началъ всячески стараться измѣнить его.

Въ 1873 году существующее при Смирнской евангелической гимназіи мѣстное археологическое общество образовало музей христіанскихъ и классическихъ древностей и на должность его консерватора, а вмѣстѣ съ тѣмъ и библіотекаря весьма цѣнной

библіотеки пригласило Аѳанасія Ивановича. Съ радостью и полною готовностью принялъ онъ это лестное для себя предложеніе и съ горячимъ увлеченіемъ предался изученію наличныхъ древностей и греческихъ рукописей, принадлежащихъ этой библіотекѣ. Плодомъ этихъ занятій явились у него каталогъ всѣхъ фрагментовъ древностей Смирнскаго музея и описаніе рукописей библіотеки подъ заглавіемъ: «Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. 1877 ἐν Σμύρνῃ». Не удовлетворяясь тѣмъ матеріаломъ, какой предлагали ему Смирнскій музей и его библіотека, А. И. въ свободное отъ службы время совершалъ путешествія съ научною цѣлью по городамъ Малой Азіи: въ Лидію, Карію и Ликію и по сосѣднимъ островамъ Эгейскаго моря. Плоды этихъ своихъ научныхъ экскурсій онъ печаталъ главнымъ образомъ въ смирнскихъ повременныхъ изданіяхъ.

Въ 1881 году Константинопольское Филологическое общество (Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος) пригласило Пападопуло-Керамевса занять мѣсто секретаря. А. И. безъ колебанія принялъ это заманчивое для него предложеніе, мечтая получить такимъ образомъ возможность завязать живое непосредственное общеніе какъ съ греческими учеными Константинополя и Аѳинъ, такъ и съ иностранными европейскими византологами. Манилъ его сюда и доступъ къ рукописнымъ и археологическимъ собраніямъ древней Византіи. Изъ Константинополя онъ совершилъ въ 1883 году научную экскурсію въ Македонію, Θρακίю, по южному берегу Чернаго моря и на острова Эгейскаго моря. Плодомъ этихъ его путешествій долженъ былъ появиться на свѣтъ задуманный имъ обширный трудъ описанія рукописей всѣхъ библіотекъ названныхъ мѣстностей подъ заглавіемъ: «Μαυρογορδάτειος βιβλιοθήκη, ἤτοι: γενικὸς κατάλογος τῶν ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν βιβλιοθήκαις εὕρισκομένων ἑλληνικῶν χειρογράφων». Трудъ этотъ, къ сожалѣнію, прерванъ былъ на первомъ выпу-

скѣ (т. α' ἐν Κωνσταντινουπόλει 1884), содержащемъ въ себѣ описаніе лишь рукописей острова Лесбоса. Къ этому же времени относятся и другія цѣнныя научныя работы: «Προσθήκαι εἰς τὰ σωζόμενα τῶν ἀρχαίων μετρολόγων ἐξ ἀρμενικῶν χειμένων ἐν Κωνσταντινουπόλει 1884» и изданіе неизвѣстныхъ писемъ императора Юліана Отступника: «Neue Briefe von Julianus Apostata», напечатанныхъ въ «Rheinisches Museum».

Въ 1884 году «Силлогосъ» командировать Аѳанасія Ивановича на шестой археологическій съѣздъ въ Одессѣ. На этотъ съѣздъ Пападопуло-Керамевсъ явился съ тремя рефератами, изъ коихъ важнѣйшій носилъ заглавіе: «Le hiéron de Zeus Urius et le monastère de St. Jean-Baptiste-Phobéros». (Труды шестого археологическаго съѣзда въ Одессѣ, т. II, стр. 141—162). Эта поѣздка въ Россію имѣла для Аѳанасія Ивановича громадное значеніе и оказала вліяніе на всю его послѣдующую литературную и жизненную карьеру. Здѣсь, въ Одессѣ, онъ успѣлъ завязать знакомство съ нашими русскими эллинистами, покойнымъ профессоромъ Московскаго Университета канонистомъ Алексѣемъ Степановичемъ Павловымъ и здравствующимъ доселѣ академикомъ Ѳ. Е. Коршемъ, который въ то время состоялъ профессоромъ того же Университета. Оба эти профессора-эллинофилы сочувственно встрѣтили молодого греческаго ученаго на съѣздѣ и о научныхъ трудахъ его потомъ дали блестящій отзывъ въ филологическомъ факультетѣ Московскаго Университета, который присудилъ ему *honoris causa* ученую степень доктора эллинской словесности.

Въ 1887 году іерусалимскій патріархъ Никодимъ I пригласилъ Аѳанасія Ивановича въ Іерусалимъ въ качествѣ личнаго своего секретаря и поручилъ ему, собравъ все рукописи Палестинскихъ библіотекъ въ патріархію, составить научное описаніе ихъ. Страстный библіофилъ-палеографъ, Аѳанасій Ивановичъ

весьма охотно промѣнялъ Константинополь на Іерусалимъ и со свойственными ему увлеченіемъ и упорною усидчивостью принялся за порученное ему дѣло.

Въ Іерусалимѣ въ 1888 году Пападопуло-Керамевсъ черезъ начальника Русской Духовной Миссіи архимандрита Антонина познакомился съ покойнымъ секретаремъ Императорскаго Православнаго Палестинскаго Общества В. Н. Хитрово и заключилъ съ нимъ договоръ, обязавшись за ежемѣсячное вознагражденіе въ 200 франковъ доставлять Обществу ежегодно до 20 печатныхъ листовъ греческихъ неизданныхъ матеріаловъ для напечатанія въ ученыхъ изданіяхъ Общества. Это словесное соглашеніе 10 мая 1889 года было одобрено и Совѣтомъ Общества. Несомнѣнно, этимъ соглашеніемъ В. Н. Хитрово желалъ дать возможность ученому труженику завершить въ Іерусалимѣ принятый на себя капитальный трудъ, а со временемъ привлечь его ученые труды на страницы созданнаго имъ «Православнаго Палестинскаго Сборника». Этимъ и слѣдуетъ объяснить тотъ фактъ, что до 1901 года Аѳанасій Ивановичъ не далъ въ названное изданіе Общества ни одной строки, а потомъ, когда сдѣлался дѣйствительнымъ его сотрудникомъ, получалъ гонораръ полностью за каждую статью по количеству печатныхъ листовъ.

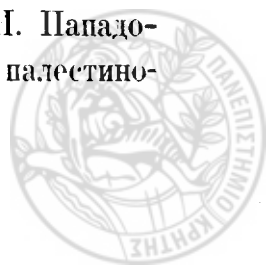
Въ 1889 году «Каталогъ Іерусалимскихъ рукописей» Аѳанасія Ивановича близился къ окончанію. Необходимо было подумать о томъ, какъ этотъ обширный трудъ издать въ свѣтъ. Іерусалимская патріархія, переживавшая въ это время тяжелый финансовый кризисъ, взять изданіе на свои средства не могла. Патріархъ іерусалимскій Никодимъ, желая по возможности скорѣе видѣть этотъ трудъ въ печати, обратился 20 іюня 1889 года къ великому князю Сергію Александровичу, какъ предсѣдателю Палестинскаго Общества, съ письменнымъ предложеніемъ принять этотъ ученый трудъ, а вмѣстѣ и его автора подъ свое высокое

покровительство. Великій Князь передалъ просьбу патриарха на разсмотрѣніе Совѣта Общества, который въ засѣданіи 12 іюля того же года, соглашаясь напечатать «Каталогъ Іерусалимскихъ рукописей», просилъ Керамевса доставить хотя бы часть этого Каталога для ознакомленія съ нимъ членовъ Совѣта, чтобы приблизительно опредѣлить будущіе размѣры его. Одновременно съ симъ патриархъ возбудилъ и другую просьбу—о вызовѣ А. И. Пападопуло-Керамевса въ Россію для наблюденія за печатаніемъ его Каталога. Это второе ходатайство патриарха было отклонено. Но такъ какъ въ это время въ Іерусалимѣ назрѣваль неизбежный патриаршій кризисъ, и патриархъ Никодимъ вынужденъ былъ подать въ отставку, то положеніе Аѳанасія Ивановича здѣсь становилось крайне тяжелымъ. Поэтому осенью 1890 года Палестинское Общество дало ему средства, покинувъ Іерусалимъ, прибыть въ Петербургъ на постоянное жительство съ вышеуказанными цѣлями.

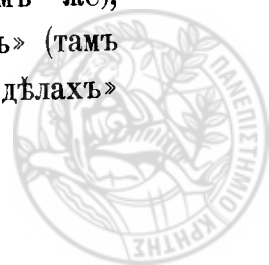
Съ 1890 года Пападопуло-Керамевсъ начинаетъ вести журнальное обзорѣніе греческой печати въ органѣ Общества «Сообщенія» и приступаетъ къ печатанію своихъ капитальныхъ трудовъ: «Каталога Іерусалимскихъ рукописей» и «Аналектъ». Четыре тома «Каталога» онъ напечаталъ въ періодъ времени съ 1891 по 1899 годъ, а пять томовъ «Аналектъ»—съ 1891 по 1898 годъ. Оба эти изданія въ свое время встрѣчены были научною критикою, какъ у насъ въ Россіи, такъ и въ Европѣ, весьма сочувственно, и по адресу ихъ автора и издателя, Императорскаго Палестинскаго Общества, было высказано много лестнаго, причемъ единодушно всѣми критиками выражалось горячее пожеланіе видѣть «Каталогъ Іерусалимскихъ рукописей» доведеннымъ до благополучнаго конца.

Одновременно съ изданіемъ этихъ трудовъ А. И. Пападопуло-Керамевсъ печаталъ и неизданные матеріалы по палестинно-

вѣдѣнію въ «Палестинскомъ Сборникѣ». Его матеріалами заполнены выпуски: в. 26 «Описаніе св. мѣстъ безымяннаго конца XIV в.» (изд. 1890 г.), в. 29 «Описаніе въ стихахъ Іерусалимскихъ Господскихъ чудесъ и достопримѣчательностей, составленное ефесскимъ протонотаріемъ Пердикою XIV вѣка» (изд. 1890 г.), в. 31 «Фотія, святѣйшаго архіепископа константинопольскаго о Гробѣ Господа нашего Іисуса Христа и другія малыя его творенія» (изд. 1892 г.), в. 32 «Павла Эладскаго и Кирилла Скиѳопольскаго, писателей VI в., житіе св. Θεогнія, епископа Витилійскаго» (изд. 1891 г.), в. 34 «Мученичество 60-ти новыхъ святыхъ мучениковъ VIII в.» (изд. 1892 г.), в. 35 «Паисія агіапостолита, митрополита Родскаго, описаніе св. горы Синайской и ея окрестностей» (изд. 1891 г.), в. 38 «Разсказъ Никиты, клирика царскаго, Посланіе къ императору Константину VII Порфирородному о святомъ огнѣ» (изд. 1894 г.), в. 40 «Краткій разсказъ о св. мѣстахъ Іерусалимскихъ безымяннаго, написанный въ 125 $\frac{3}{4}$ г.» (изд. 1895 г.), в. 46 «Три греческіе безымянные проскинитарія XVI в.» (изд. 1896 г.), в. 53 «Проскинитарій по Іерусалиму и прочимъ Святымъ мѣстамъ безымяннаго, между 1608—1634 г.г.» (изд. 1900 г.), в. 56 «Восемь греческихъ описаній св. мѣстъ XIV, XV и XVI в.» (изд. 1903 г.), в. 57 «Сборникъ Палестинской и Сирійской агіологіи» (изд. 1907 г.) и в. 58 «Матеріалы для исторіи архіепископіи Синайской горы» (изд. 1908 г.).

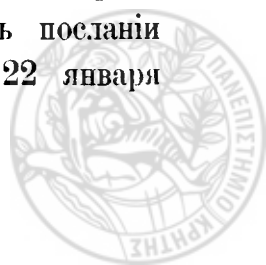
Что же касается сотрудничества Аѳанасія Ивановича въ періодическомъ изданіи Общества, то здѣсь ему съ вѣроятностью можно усвоить слѣдующія статьи: «О румынскихъ имѣніяхъ, преклоненныхъ святымъ мѣстамъ» (Сообщ. в. V. 1894 г.), «Учебныя заведенія въ Смирнѣ» (тамъ же), «Александрійская церковь» (тамъ же), «Синайскій архимандритъ Корнилій» (тамъ же), «Палестинское Общество по отзывамъ греческихъ газетъ» (тамъ же), «Греческій разсказъ о русскихъ церковныхъ дѣлахъ»

(Сообщ. VI, 1895 г.) и «Неизданныя главы исторіи іерусалимскихъ патріарховъ патріарха Досіоея» (тамъ же).

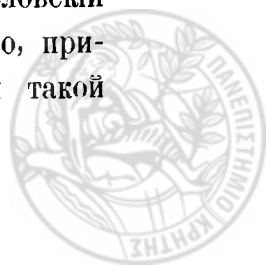
Закончивъ въ 1899 году изданіе своихъ капитальныхъ трудовъ пятымъ томомъ «Аналектъ» и четвертымъ томомъ «Каталога Іерусалимскихъ рукописей» и получивъ отъ Палестинскаго Общества сверхъ гонорара единовременное пособіе въ 2.000 рубл., въ цѣляхъ дать ему средства на поправленіе разстроеннаго здоровья, Аѳанасій Ивановичъ временно прервалъ связь съ Обществомъ.

Совершивъ съ упомянутымъ щедрымъ пособіемъ отъ Общества путешествіе въ Константинополь, на Аѳонъ и въ трапезундскіе монастыри—Сумела, Перистера и Вазелонъ, Аѳанасій Ивановичъ, по возвращеніи въ Петербургъ, ясно увидѣлъ, что онъ не можетъ никоимъ образомъ оставаться безъ опредѣленнаго солиднаго заработка, только на одномъ мизерномъ содержаніи въ 500—600 р. въ годъ по должности приватъ-доцента Петербургскаго Университета на филологическомъ факультетѣ по кафедрѣ новогреческаго языка и византійской исторіи, каковое званіе, не безъ содѣйствія Общества, имъ пріобрѣтено было еще въ 1892 году. Надежды на движеніе по службѣ въ Университетѣ, подобно его соплеменнику г. Пападимитрію, занимающему въ Новороссійскомъ Университетѣ кафедре профессора, при крайне слабомъ знаніи русскаго языка, у него не могло быть. Приходилось волею-неволею превратиться въ чернорабочаго и составлять срочные библиографическіе обзоры греческой византійской литературы для журнала проф. Крумбахера «Byzantinische Zeitschrift», «Византійскаго Временника» и нѣкоторыхъ греческихъ журналовъ, оплачивавшихъ его трудъ весьма скуднымъ гонораромъ. Въ это-то критическое время А. И. рѣшается повторить свою просьбу, выраженную въ первый разъ въ особомъ посланіи на имя великаго князя Сергія Александровича отъ 22 января

1899 года черезъ патріарха Никодима и оставленную въ то время безъ всякаго результата,—о предоставленіи ему мѣста завѣдующаго богословскимъ отдѣленіемъ Императорской Публичной Библіотеки. Это прошеніе было подано 19 мая 1904 года, также на имя великаго князя Сергія Александровича. «Ваше Императорское Высочество, писалъ въ этомъ прошеніи А. И. Пападопуло-Керамевсъ, прибѣгаю къ Августѣйшей Особѣ Вашей, какъ усердному покровителю литературы новѣйшихъ временъ и щедрому заступнику писателей. Окончивъ, подъ Вашимъ высокимъ покровительствомъ, послѣ 15-тилѣтняго упорнаго труда, мои обязанности при Палестинскомъ Императорскомъ Обществѣ и принявъ русское подданство, я страшно желаю получить обезпеченное мѣсто среди книгъ, дабы быть въ состояніи посвятить остатокъ дней моихъ литературному труду на пользу Имперіи и Церкви, какъ, на примѣръ, подробной исторіи патріарха Фотія, свв. Кирилла и Меѳодія, соборовъ IX вѣка и проч. Назначеніе, о которомъ я давно прошу,—это уже нѣсколько лѣтъ вакантное мѣсто бібліотекаря богословскаго отдѣла въ Императорской Публичной Библіотекѣ. Ваше Императорское Высочество, прикажите дать мнѣ это мѣсто. Могу Васъ увѣрить, что буду всегда благодаренъ и достоинъ этой милости. Вашего Императорскаго Высочества покорный слуга Аѳанасій Ивановичъ Пападопуло-Керамевсъ». Благодаря участію великой княгини Маріи Георгіевны, которая весьма благосклонно поддерживала ученаго труженика до конца его жизни, Пападопуло-Керамевсъ, по Высочайшему повелѣнію, получилъ, наконецъ, желаемое мѣсто.

Аѳанасій Ивановичъ проявилъ много любви и усердія, чтобы богатый книжными сокровищами и запущенный, богословскій отдѣлъ, остававшійся нѣсколько лѣтъ безъ завѣдующаго, привести въ порядокъ и приличествующій видъ, достойный такой

богатѣйшей книжной сокровищницы, какъ наша Императорская Публичная Библиотека. Плоды его усердныхъ трудовъ весьма благотворно обнаружилась въ капитальномъ изданіи французскаго академика-библіографа Э. Леграна подъ заглавіемъ: «*Bibliographie hellénique. Description raisonnée des ouvrages publiés en grec par des Grecs aux XV et XVI siècles, Paris, t. V 1906; XVII siècle, Paris. t. IV, 1896, t. V 1903*». Многочисленныя поправки и дополненія къ этому труду сдѣланы были Леграномъ на основаніи библиографическихъ разысканій въ Императорской Публичной Библиотекѣ, присланныхъ ему А. И. Пападопуло-Керамевсомъ изъ Петербурга.

Еще до поступленія на службу въ Императорскую Публичную Библиотеку А. И. принялся за составленіе научнаго описанія всѣхъ греческихъ рукописей разныхъ собраній, принадлежащихъ этой библиотекѣ. Составленное имъ описаніе остается и доселѣ не напечатаннымъ по обстоятельствамъ, отъ автора не зависѣвшимъ. По слухамъ, описаніе это приобрѣтено нынѣ дирекціею Императорской Публичной Библиотеки и, можно думать, не пропадетъ для науки.

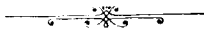
Занятія въ богословскомъ отдѣленіи Публичной Библиотеки, особенно на первыхъ порахъ службы, потребовали отъ Аванасія Ивановича много труда и времени. На долю научныхъ работъ въ ту пору у него оставалось очень мало времени. Но, тѣмъ не менѣе, какъ бы предчувствуя близость смерти, Аванасій Ивановичъ торопился хотя бы часть собранныхъ имъ многочисленныхъ рукописныхъ матеріаловъ обнародовать и сдѣлать достояніемъ науки. За этотъ періодъ жизни послѣ 1899 года имъ изданы письма патріарха константинопольскаго Фотія, Большой Катихизисъ пр. Θεοδωρα Студита, сборникъ греческихъ документовъ подъ заглавіемъ «*Varia graeca sacra*», сочиненіе Діонисія Фурноаграфіота «*Ἐρμηνεία τῆς Ἐωραφικῆς τέχνης*» и, по порученію Бука-

рештской Академіи Наукъ, «Ἑλληνικά κείμενα, χρήσιμα τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ῥωμανίας. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1909». Къ этому же послѣднему времени относится и печатаніе пятого тома «Каталога Іерусалимскихъ рукописей».

Чтобы не дѣлать здѣсь утомительнаго перечня всѣхъ многочисленныхъ ученыхъ трудовъ, напечатанныхъ Аванасіемъ Ивановичемъ, мы помѣщаемъ въ концѣ настоящаго тома ихъ подробный хронологическій перечень, составленный профессоромъ С.-Петербургскаго Университета В. Н. Бенешевичемъ.

Смерть А. И. Пападопуло-Керамевса, не смотря на продолжительность его болѣзни, была неожиданною не только для друзей, но даже и для окружающихъ его, и послѣдовала 18 октября 1912 года на 58 году его жизни.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

κωδίκων εὑρισκομένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ἀκολουθία.

448. Τεῦχος ἔτους 1655 ἐκ φύλλων χάρτου α' + 200 (μήκ. 0,295, πλ. 0,21), ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30.

1. Πίναξ λεπτομερῆς τῶν περιεχομένων, φ. α'.

2. «Μελετήσιον Συρίγου ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Κρητός, λόγοι εἰς τὰς Κυριακὰς πάσας τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, φ. 1—198. Ἄρχ. «Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων... Προσίμιον. Λογιάσει θέλει ἴσως ὁ τῶν εὐαγγελικῶν ἐπαγγελιῶν ἄπειρος». Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σ. τοῦ φ. 198: «Πέρασ ἔλαβον αἱ διδασκαλαὶ αὐταὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ Κοντοσκαλίῳ, εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὀνομαζομένης Ἐλπίδος, κατὰ τὸ ἄχρ' ἔτος τῆς θεογονίας. ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ, ἰν(δικτιῶν)ος η'».

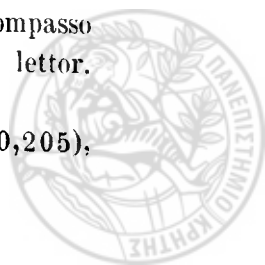
3. «Χρυσοστόμου ἀπὸ τῶν ἀμφιβαλλομένων λόγων τοῦ πέμπτου τόμου λόγος ρβ'», φ. 199-200.

449. Τεῦχος αὐτόγραφον ἴσως Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου ἐκ φύλλων χάρτου 129 (μ. 0,30, πλ. 0,21), γραφὴν περὶ τὸ α' τέταρτον τῆς ιη' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἑρμηνεία εἰς τὰ Βασιλικὰ Ἰνστιτούτα μετὰ προθεωρίας, ἧς ἡ ἐπιγραφή: «Τῆς βασιλικῆς διδασκαλίας ἤτοι τῶν βασιλικῶν Ἰνστιτούτων σύντομος προθεωρία». Ἄρχ. «Μετὰ τὴν μετάθεσιν τῆς Ῥωμαίων βασιλείας».

450. Τεῦχος τῆς ιε' ἑκατ. ἐκ φύλλων χάρτου 276, μήκ. 0,293, πλ. 0,205. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπιγραφή: «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως, πρώην μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, εἰς φιλοσοφίαν προδιόκησις». Ἄρχ. «Ὅποσον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα». Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου σημεῖωμα τῆς ιε' ἑκατ. «Ἰωακείμ πρωτοσυγκέλλου τυγχάνει ἡ παροῦσα βίβλος τῆς φυσικῆς».

451. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων α' + 69 (μήκ. 0,285, πλ. 0,198), οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18-20· ἦν δὲ κτῆμα «Δοσιθέου Ἱεροσολύμων 1675». Ἐπιγραφή: «Le operazioni del compasso geometrico et militare di Galileo Galilei nobil. Fiorentino letter. delle matematiche nello studio di Padova».

452. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 30 (μήκ. 0,285, πλ. 0,205),

γραφὴν ἔτει 1775. Αυτόγραφον Ἐμμανουὴλ Τροχάνη. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 14. Ἄρχεται ἀπὸ ἐπιστολῆς τοῦ Τροχάνη πρὸς Σωφρόνιον β', πατριάρχην οἰκουμενικόν, ἧς ἡ ἀρχή· «Παναγιώτατε ἀθύντα. Οὐδεὶς, ὦ θαυμάσιε, τὰ καλὰ ἐν μοῖρα τιθέναι ἀπαξιοῖ». Μετ' αὐτὴν ἐξάστιχον «ἠρωελεγεῖον», οὗ ἡ ἀρχή· «Δισσὶν ἐνὶ πτερύγεσσιν». Μετὰ δὲ τοῦτο ἡ ὑπογραφή· «Τῆς ὑμετέρας θεοφρουρήτου παναγιότητος δοῦλος ἐλάχιστος Ἐμμανουὴλ Τροχάνης ὁ Λάκων». Κατόπι (φ. 1-30) τοῦ αὐτοῦ Τροχάνη «Στίχοι ἠρωϊκοὶ εἰς τὸν οἰκουμενικόν πατριάρχην κύριον Σωφρόνιον, ἐν οἷς λεληθότως περιέχει καὶ ὅπως δεῖ εἶναι τὸν ἐπίσκοπον». Στίχοι ἐν συνόλῳ 782, ὧν ἐννοίας καὶ λέξεις αὐτὸς ὁ Τροχάνης ἐρμηνεύει ἰδιοχείρως ἐν ταῖς ῥαῖς διὰ πολλῶν σχολίων. Ἄρχ. «Δεῦρ' ἴθι, Μοῦσα φίλη, ἐν' αἰέσω σὴν βασιλείαν». Τέλος· «σύγγνωθι προστροπίῳ σῶ | προπροκυλινδομένῳ περὶ σοῖς ἀγίοισι πόδεσσι.—Τέλος.—Ἐφιλοπονήθη ἐν τῇ νήσῳ Σίφῳ κατὰ τὸ ἄψοε' ἔτος τὸ σωτήριον παρ' ἐμοῦ Ἐμμανουὴλ Τροχάνη τοῦ Λάκωνος». Πρβλ. Μ. Παρανίκα Σχεδιάσμα περὶ τῆς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ἔθνει τῶν γραμμάτων κτλ. Ἐν Κ/πόλει 1867, σ. 172.

453. Τεῦχος χάρτινον ἐκ σελίδων β' + 176, ὧν μία ἐκάστη γραμμὰς ἀριθμεῖ 37 (μῆκ. 0,292, πλ. 0,20). Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου γενόμενον ἐν τῇ ιζ' ἑκατ. (περὶ τοῦ ἐντύπου ὄρα Legrand, Bibliographie hell. du xvii siècle, τ. 2, σ. 401-407). Ἡ ἐπιγραφή ἐντὸς μέλανος πλαισίου. «Νεκταρίου Ἱεροσολύμων πρώην πατριάρχου, πρὸς τὰς προσκομισθείσας θέσεις παρὰ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις φρατόρων διὰ Πέτρου τοῦ αὐτῶν μαῖστορος, περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα ἀντίρρησις». Ἐπὶ τῆς β' σελίδος εἰκόνες (ἐσχεδιασμέναι διὰ μέλανος) τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Μετὰ τὸ κείμενον· «Ἐξεδόθη ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸ αχογ' ἔτος τὸ σωτήριον». Ἐνδον τῆς πρώτης πινακίδος δύο ἐπιγράμματα εἰς τὴν βίβλον ταύτην τοῦ Νεκταρίου.

454. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 188, ὧν οὐκ ὀλίγα ἄγραφα (οἶον 29-31, 40-48, 59-60, 64, 67, 71-74, 101-106, 108-109, 121-125, 136-162, 176-178). Τὰ γεγραμμένα ἔγραψαν διάφοροι χεῖρες ἐν τῷ τέλει τῆς ιη' καὶ τῇ ἀρχῇ τῆς ιδ' ἑκατ. Ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει καὶ αυτόγραφα Δωροθέου Βουλισμᾶ τοῦ Ἰθακησίου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ῥας τοῦ φύλλου 1^β ἡ ὑπογραφή· «Ὁ Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος».

1. «Συλλογὴ κανόνων ἀναγκαίων καὶ παρομιῶν παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ Βυζαντίου». Ἄρχ. «Τὰ εἰς σ' λήγοντα ὀξύτονα σύνθετα ἀπορρήμάτων γινόμενα» κτλ., φ. 1^α-58^α.

2. Ἀνεπίγραφον. Ἄρχ. «Ῥήματος ἐνεργητικοῦ ἐν τῇ προτάσει ἡγησαμένου, κατασκευὴν ἀπαιτοῦντος» κτλ., φ. 61^α-63^β. Τέλος· «μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ καὶ τόδε· τῆς περὶ τῶν θεῶν ἀμαθείας καὶ ἀγνοίας, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς - -». Κείμενον ἀτελές.

3. «Συνοπτικὸν συνταγματίον περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων». Ἄρχ. «1. Τὸ ῥῆμα ἢ ἔστιν ἐνεργητικόν, ἢ παθητικόν, ἢ οὐδέτερον» κτλ., φ. 68 κέ.

4. «Κανόνες περὶ συντάξεως». Ἄρχ. «Ὅταν ὁ λόγος ζητῆ δύο ῥήματα, ἀπὸ τὰ ὅποια τὸ ἐν νὰ ἔχη μόνιον ὑστερόχρονον» κτλ., φ. 110^α-120^β.

5. «Σύλλογος τινῶν ὠφελιμωτάτων καὶ ἀναγκαιοτάτων λέξεων». Ἄρχ. «Ἄρχῃ τοῦ α. Ἄγω, τὰ πράγματα ὁποῦ περιπατοῦν μὲ τὰ πόδια τους μόνα τους» κτλ., φ. 126 κέ.

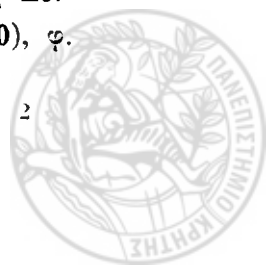
6. «Ἐγκώμιον εἰς γάμον τοῦ σοφωτάτου κυρίου Δωροθέου Λεσβίου». Ἄρχ. «Χαίρειν μὲν εἴπερ ποτὲ ἄξιον καὶ ἐν γάμῳ», φ. 164^α-165^β.

7. «Σημασίαι τοῦ ἄγω». Ἄρχ. «Ἄγω ἐπὶ ἐμφύχων· τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας;», φ. 166^α-168^α.

8. «Ἀνέ(=αί)ρσεις τῆς δόξης τῶν Λατίνων περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ σύστασις τῆς ἀληθείας κατὰ συλλογιστικὸν τρόπον». Ἄρχ. «Εἰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐστὶ σύνθετον» κτλ., φ. 171^α.

9. Ἐπιστολὴ Δωροθέου ἱεροδιακόνου Ἰθακησίου πρὸς τοὺς ἐαυτοῦ γεννήτορας ἀπὸ 1 Ἰουνίου τοῦ 1768-ου ἔτους, φ. 172^α-174^α. — Ἐτέρα τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου ἔτ. 1768-ου πρὸς Νικόλαον Βουλησμάδην Ἰθακήσιον ἱερέα, φ. 174^β. — Ἐτέρα ἀνώνυμος καὶ ἀχρονολόγητος πρὸς ἡγεμόνα ὀνόματι Κωνσταντῖνον. Ἄρχ. «Ἐδει μὲν τὰ καθ' ἡμᾶς», φ. 175^α.

10. Δωροθέου Βουλησμάδην ἱεροδιακόνου ἐπιστολαὶ Ἰωάννῃ Ἀραμπᾷ, Ἱεροθέῳ διδασκάλῳ τῆς κατὰ Σμύρνην σχολῆς (= τῷ Δεδρηγῷ, 1768), Νικηφόρῳ Θεοτόκῃ ἱεροδιδασκάλῳ (1770), φ. 179^α-181^β.

11. Νικηφόρου Θεοτόκη απόκρισις Δωροθέω Βουλησμά ἐκ Λειψίας τῆ 2 'Ιουλίου 1770, φ. 181^β-182^α.

12. Δωροθέου 'Αγιοταφίτου (= Βουλησμά) ἐπιστολὴ τῷ ἱεροδιακόνῳ Νικηφόρῳ Θεοτόκῃ (1771). 'Αρχ. «Βαβαί, ὅπως αἱ συνεχεῖς» κτλ., φ. 182^α-184^α.

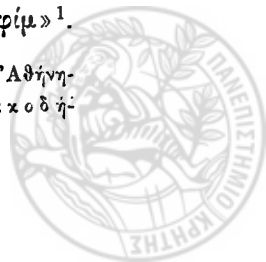
13. 'Επιστολὴ ἀνεπίγραφος. 'Αρχ. «Συνέσιος ὁ φιλόσοφος θεὸν εἶναι ἔφη τὴν παρ' ἀνθρώποις φήμη», φ. 185^α-186^α.

14. [Λάμπρου Φωτιάδου] προσφώνημα ἀνεπίγραφον εἰς ἡγερμόνα Οὐγκροβλαχίας ἐν ἑορτῇ τοῦ 'Πάσχα. 'Αρχ. «Καὶ Τεῦκρος πεποίηται», φ. 186^β-188^α.

15. «Φῆμαι», πιθανῶς Λάμπρου Φωτιάδου, «εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν». 'Αρχ. «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας» κτλ., φ. 188^α.

455. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 203 (μήχ. 0,29, πλ. 0,21), γραφὴν ἐπιμελῶς εἰς κάλλος περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς πεντεκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα ἄγραφα: 1 καὶ 4. 'Εν τοῖς φύλλοις 2^α-3^α περιέχεται καταγραφή τῶν ἐν ὄλῳ τῷ τεύχει περιεχομένων λόγων· ἐν δὲ ταῖς ῥαῖς τοῦ φ. 5 (ἔθεν ἄρχεται τὸ κείμενον) ὁ καλλιγράφος ἐσημειώσατο διὰ κοκκίνων στοιχείων ταῦτα· «+ 'Ο θ(εὸς), εὐχαῖς τοῦ ἀγίου μου Μακαρίου π(ατ)ρὸς, βοήθει μοι +». Εἶτα· «+ 'Εξεδόθησαν αἱ ὁμιλῖαι αὗται, ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μεγάλῃ μονῇ τῶν Στουδίου:». Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 29, αἱ δὲ τούτου ἐπιγραφαὶ διὰ κοκκίνων στοιχείων. 'Ην δὲ τὸ τεῦχος κτῆμα α') μοναστηρίου «Παναγίας Τεταραΐνας» περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 16-ης ἑκατ., ὡς δηλοῦται ἐκ τοῦ σημειώματος τούτου (φύλλ. 203^β): «το παρὸ βιβλήν ἐνέ τῆς Παναγίας Τεταρένας καὶ ὁποῖός τό παρή να ενε ἀφόρήμενος καὶ ἀσιχωρετος». — β') Τοῦ ἐν ἀγίοις Σεραφίμ ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 17-ης ἑκατονταετηρίδος· τούτου δὲ ἡ ὑπογραφή δις ἐν τῷ τεύχει ὑπάρχει· ἐπὶ τοῦ φ. 1^β «+ 'Ο ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου [καὶ Νεοχωρίου] Σεραφίμ»· καὶ ἐπὶ τοῦ φ. 203^β «+ 'Ο ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Ν[εοχω]ρίου Σεραφίμ»¹.

¹ Περὶ τοῦ Σεραφίμ τούτου ὅρα τὸ τοῦ Κ. Σάθα Τουρκοκρατ. 'Ελλάς. 'Αθήνησι 1869, σ. 214—221. Τοῦ αὐτοῦ Μεσαιων. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 550. Νικηφόρ.

—γ) Τοῦ ἐν διδασκάλοις διασήμου Εὐγενίου Ἰωαννουῆ τοῦ Αἰτωλοῦ ἔτει 1670-ῶ, γράφαντος καὶ ἰδιοχειρῶς ἐπὶ τοῦ φ. 203^β ταῦτα· «Εὐγένιος ἀρχαὶ φευρουαρίου α'»¹. + Ὁ γράφας οὗτος Σεραφεῖμ Φαναρίου ἦν ἐπίσκοπος· ἐμαρτύρησε καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν τῷ Φαναρίῳ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὅπου ὁ Διονύσιος ὁ μητροπολίτης Λαρίσσης ὅπου κατὰ Τούρκων ἐκίνησεν· ἔστι δὲ μέρος τῶν ἐκεῖνου λειψάνων ἐν τῇ σεβασμῖα μονῇ τῆς πανυμνήτου Θεομήτορος ἐν τῇ βρύσει τῆς Κορώνης».

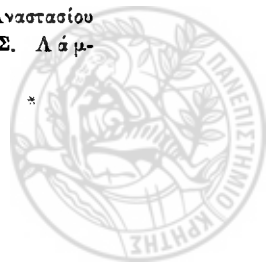
Γενικὴ τοῦ κώδικος ἐπιγραφή ἐν τῷ φύλλῳ 5^α. «Τοῦ ὁσιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀγίου ἡμῶν πατρὸς, Μακαρίου πρεσβυτέρου τοῦ Χούμνου, τοῦ νεύματι θεῷ, τὸν ἐκ τῆς τοῦ καιροῦ φορᾶς ἀχρειωθέντα καὶ βεβηλωθέντα τουτοῖ τόπον, καταλαβόντος, καὶ τὴν ἀγίαν ταύτην μονήν, πολλοῖς ἰδρῶσι καὶ πόνοις, ἐκ βάθρων δειμαμένου, ὕστερον δὲ, κρίσει καὶ ψήφῳ τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, τὰ σκῆπτρα τῶν Ῥωμαίων ἐχόντων, γεγονότος ἡγουμένου τῆς περιωνύμου μεγάλης βασιλικῆς μονῆς τῶν Στουδίου, ἀρχιμανδρίτου τὲ καὶ πρωτοσυγγέλου, διδασκαλῆς πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς, ἐν τάξει κατηγήσων·». Αὗται δὲ καθ' εἰρμὸν ἔχουσιν οὕτως ἐν τῷ κώδικι·

1. «Ὁμιλία πρώτη: Περὶ πίστεως καὶ ὅτι ὁ φίλαυτος οὐ δύναται εἶναι πιστός, καὶ προτροπὴ πρὸς μίμησιν ταύτης ἐκ τῶν μακαρίων ἀποστόλων». Ἐν τῇ κάτω ῥα· «Ἐρρέθη, κατὰ τὴν ἑορτὴν, τῶν ἀγίων ἀποστόλων». Ἀρχ. «Ἀδελφοί, τὸ χρέος τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης μου», φ. 5^α.

2. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ: ὁμιλία β'. — Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους πάλιν ἀποστόλους, καὶ ὅτι ἐνανθρωπήσας ὁ Θεὸς Λόγος διὰ τούτων ἔδειξεν οἷαν δύναμιν ἐξ ἀρχῆς εἴληφεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ

μου Συναξαριστής, ἐκδ. Φιλαδελφείας, τ. 1, σ. 247. Νέον Μαρτυρολόγιον. Ἐν Ἀθήναις 1856, σ. 59—63. Κ. Δουκᾶκη, Μέγας Συναξαριστής, τ. 12, σ. 119—126 Ὁ βίος τοῦ Σεραφίμ ὡς νεομάρτυρος εὐρίσκειται καὶ ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἀσματικῇ ἀκολουθίᾳ, ἧς γινώσκω τέσσαρας ἐκδόσεις, Μοσχόπολεως 1740, Ἐνετίας 1745 καὶ 1802. Ἰασίου 1817.

¹ Τὸν βίον τοῦ Εὐγενίου, συγγραφέντα ὑπὸ τοῦ μαθητεύσαντος αὐτῷ Ἀναστασίου Γορδίου, ἐξέδωκεν ὁ Σάθας (Μεσαιων. Βιβλιοθ. τ. 3. σ. 423—479) καὶ Σ. Λάμπρος ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι, τ. 4, σ. 27—80.

ὅπως ταύτην ἀπώλεσεν ἐξ οἰκείας ῥαθυμίας· καὶ ὅτι δυνατὸν καὶ ἡμᾶς πρὸς τὸ ὕψος τῆς τούτων γνώμης ἀναδραμεῖν· τῆς γὰρ αὐτῆς αὐτοῖς μετειλήφραμεν χάριτος». Ἄρχ. «Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ», φ. 8^α.

3. «Ὁμιλία τρίτη. — Τοῦ αὐτοῦ εὐχαριστία ὑπὲρ τῆς τινῶν εὐπειθείας εἰς τὰ λαληθέντα περὶ ἀποταγῆς, καὶ προτροπὴ πάλιν εἰς τοῦτο διὰ τοὺς ἀπολειφθέντας». Ἄρχ. «Καιρὸς μοι σήμερον», φ. 13^α.

4. «Ὁμιλία τετάρτη. — Τοῦ αὐτοῦ εὐχαριστία ὑπὲρ τοῦ τῆς ἀποταγῆς ἀγῶνος εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ εὐχὴ ὑπὲρ τῶν μὴ καταδεξαμένων τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῶνα, καὶ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου τοῦ εἰς τὸν παράλυτον τῇ ἕκτῃ Κυριακῇ ἀνάπτουσι καὶ ἀλληγορία πρὸς τὸ πνευματικώτερον». Ἄρχ. «Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου», φ. 16^β.

5. «Ὁμιλία πέμπτη. — Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑποταγῆς καὶ ὅτι ἡ ταύτης ὁδὸς τοῖς μὲν ἐστὶ ῥαδιωτάτη καὶ ἄπνος καὶ πλήρης εὐφροσύνης, τοῖς δὲ τούναντίον οὐ παρὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ μετερχομένου ποιότητα· καὶ περὶ τῆς ἐπιστήμης ταύτης ὀλίγα». Ἄρχ. «Ὀλίγα καὶ σήμερον πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην διαλεχθῆναι προθυμήθη», φ. 20^β.

6. «Ὁμιλία ἕκτη. — Τοῦ αὐτοῦ περὶ χαρᾶς πνευματικῆς καὶ ὅτι οὐ δύναται οὕτω χαίρειν ἄνθρωπος, ἐὰν μὴ πρὸς πόνους καὶ ὀδύνας καθ' ὥραν ὀπλισμένος ᾗ». Ἄρχ. «Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί ἐν Κυρίῳ, χαρὰ καὶ στέφανός μοι» κτλ., φ. 25^α.

7. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι οἶκος Θεοῦ ἐσμὲν καὶ ὀφείλομεν διὰ πάντων καθαίρειν ἑαυτούς, πρὸς τὸ μεγαλεῖον ἀποβλέποντας τοῦ ἐπαγγελμαμένου ἐνοικῆσαι ἐν ἡμῖν». Ἄρχ. «Δαυὶδ ὁ μακαριώτατος», φ. 27^α.

8. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὴν θείαν αἴσθησιν, δι' ἧς τῆς πνευματικῆς τροφῆς ὀρεγόμεθα, ἢ ἐκ τῆς ἀναδόσεως τῶν παιδῶν πικρία νεχροῦσα ἀδρανῆ καὶ ἄτονον καθίστησι τὴν ψυχὴν πρὸς τὴν τῶν Θεοῦ θελημάτων ἐκπλήρωσιν». Ἄρχ. «Τρέφεται καθεκάστην ἡμῶν τὸ σῶμα», φ. 29^α.

9. «Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. — Τοῦ αὐτοῦ περὶ ταπεινώσεως καὶ ἔτι ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἕξ αὐτῆς δι' αὐτὴν πόνοι καθαίρουσι τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς θεοπτία» ἐπιτηδεῖαν ἀπεργάζονται καὶ τῶν εἰς τὴν θεῖαν μεταμόρφωσιν εὐαγγελικῶν ῥημάτων μικρὰ ἀνάπτουσις». Ἄρχ. «Ὀλίγα καὶ σήμερον», φ. 31^β.

10. «Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. — Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου καὶ ὅτι τῶν ἐφ' ἡμῖν ἐστι καὶ οὐκ ἀδύνατον, ἀπαλλαγέντας μόνον τῆς ῥαθυμίας, κατοικητήριον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι Θεοῦ κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐπαγγελίαν καὶ σκηνώσαι καὶ ἐν ἡμῖν τὸν Θεόν». Ἄρχ. «Δεῦτε τῆς ἀγνείας ἐρασταί», φ. 36^α.

11. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι αἰρέσει τὴν κακίαν ἡμεῖς ἑαυτοῖς ἐδημιουργήσαμεν καὶ ὅτι δυνατόν, ἐὰν θέλωμεν, οὐ μόνον ταύτης ἀπαλλαγῆναι, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ταύτης ἀπαλλάξαι καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου βραχὺς ἔπαινος τῶν ἐν τῷ τόπῳ κατωρθωμένων, καὶ προτροπὴ πρὸς τὴν τούτου μίμησιν». Ἄρχ. «Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἔκτισεν ἡμᾶς», φ. 38^α.

12. «Τοῦ αὐτοῦ, τί ἐστι τὸ Ὡς τέκνα φωτὸς περιπαιεῖτε, καὶ ὅτι ὁ μὴ τοὺς καρποὺς τοῦ πνεύματος κεκτημένος ὡς τέκνον φωτὸς περιπατεῖν οὐ δύναται καὶ πρὸς τῷ τέλει μνήμη τῶν ἀγίων πατέρων καὶ προτροπὴ πρὸς τὴν τούτων μίμησιν». Ἄρχ. «Ὁ μέγας Παῦλος», φ. 45^α.

13. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι πρὸς τὴν τῶν θεῶν πατέρων πολιτείαν βλέποντας ἡμᾶς καὶ τὸν ἀπὸ ταύτης μακαρισμόν, διὰ τούτων πρὸς ζῆλον τούτων ἐνάγεσθαι καὶ περὶ ἐξαγορεύσεως καὶ ὅτι οὐ δεῖ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ ταύτῃ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἁμαρτάνειν μᾶλλον, ἐνθα καὶ δεῖ καὶ ὅτι αἰσχύνῃς ἔργον κυρίως πᾶν τὸ παρὰ γνώμην τοῦ προσεστώτος γινόμενον». Ἄρχ. «Σήμερον τὸ κλύτος τῶν θεῶν πατέρων», φ. 47^β.

14. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ κοινωνίας καὶ ὅτι ἡ κοινωνία ἐν τοῖς συμφώνοις γίνεται, οὐκ ἐν τοῖς ἀσυμφώνοις· τὰ γὰρ ἐναντία οὐδεμίαν συμφωνίαν ἔχουσιν». Ἄρχ. «Ἐγγίζει ἡ λαμπρὰ καὶ ἐπιφανὴς ἑορτὴ τῶν γενεθλίων Χριστοῦ», φ. 52^α.

15. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐπιδημίας τοῦ Κυρίου καὶ ὅπως

μετὰ τὴν τοῦ βαπτίσματος χάριν διὰ τῆς μετανοίας ὡσπερ διὰ τίνος φαρμάκου προενοήσατο τὴν μετὰ τοῦτο κάθαρσιν ἡμῶν». Ἄρχ. «Ἡ δι' ἡμᾶς τοῦ σωτῆρος ἐπιδημία», φ. 53^α.

16. «Τῶν Φώτων. — Τοῦ αὐτοῦ, μετὰ ποίου λογισμοῦ δεῖ ἀπαντᾶν τῇ συνάξει καὶ πῶς γινόμεθα Χριστοῦ εὐωδία, καὶ τί σημαίνουν τὰ ἐν τῷ ναῶ φῶτα καὶ ἡ ἐκ τῶν θυμιαμάτων ἀνάδοσις, καὶ τίνος ἔνεκεν Φῶτα ἡ ἑορτὴ καλεῖται». Ἄρχ. «Χαίρω καὶ εὐφραίνομαι», φ. 56^β.

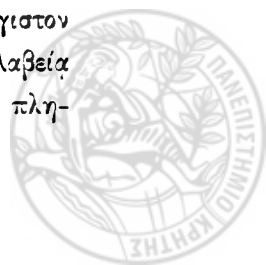
17. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐκ τῆς παραβάσεως ἡ ὀδύνη καὶ ἡ ἀθυμία ἐγένετο, μὴ πρότερον οὔσα, καὶ διὰ Χριστὸν πάλιν πέπαιται καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς ἐλευθερία ἐχαρίσθη ἡμῖν, πολλὰ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀνάπτους τῶν κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελικῶν ῥημάτων ἐν εἰσι πεντεκαδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος». Ἄρχ. «Ἦν ποτε ὅτε ἦν ὁ ἄνθρωπος», φ. 59^β.

18. «Ὁμιλία ιη' εἰς τὴν αὐτὴν τῶν Φώτων. — Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν, εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὅτι οὐ φιλοτιμίας χάριν, οὐ δι' ἐπιδείξεως, ἀλλ' ἀγάπῃ καὶ φίλτρῳ τῷ πρὸς ὑμᾶς οὐχ ἡμετέρους λόγους, ἀλλὰ τὰ τοῖς θεοφόροις πνεύματι ἀποκαλυφθέντα νοήματα λόγοις ἡμετέροις κατὰ τὸ ἐγχωροῦν ἀνακαλύπτων πρὸς ὑμᾶς φθέγγομαι καὶ ὅτι ὀφείλετε τούτων τὸν λόγον» (sic). Ἄρχ. «Τὸ χρέος ὃ ἐπηγγειλάμεθα», φ. 66^β.

19. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ καταλαλιᾶς καὶ ὅτι οἱ καταλαλοῦντες τοῖς λοιδοροῖς συντάττονται καὶ ὡσπερ περὶ ἐκείνων λέγει ὁ ἀπόστολος, ὅτι λοιδοροὶ βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν, οὕτω καὶ περὶ τούτων». Ἄρχ. «Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν», φ. 73^β.

20. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ψυχικῆς ὑγείας καὶ ὅτι ὀφείλομεν ἐκ παντὸς τρόπου ταύτην μεταδιώκειν τῆς σωματικῆς μᾶλλον, πάντα πόνον ὑπὲρ ταύτης καταβαλλόμενοι διὰ τὴν ἐκ ταύτης γαλήνην». Ἄρχ. «Τὸν ἁγιασμὸν ὑμῶν ἀδελφοί», φ. 76^α.

21. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν, καὶ ὅτι τοῦτο μέγιστον τεκμήριον τῆς τοῦ ἀνθρώπου δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐν εὐλαβείᾳ προκοπῆς, τὸ μὴ ἑαυτῷ βούλεσθαι ἀρέσκειν, ἀλλὰ καὶ τῷ πλη-

σίον πρὸς οἰκοδομὴν κατὰ τὸν ἀπόστολον». Ἄρχ. «Ὀλίγα καὶ ἡμεῖς σήμερον», φ. 78^β.

22. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον, καὶ περὶ τοῦ μὴ καταλαλεῖν, καὶ ὅτι ἐκ τούτου γεγυμνώμεθα τῆς τοῦ Θεοῦ ἀντιλήψεως καὶ βοηθείας· καὶ περὶ ταπεινώσεως καὶ ὅτι ὁδὸς τῆς ταπεινώσεως οἱ κόποι οἱ σωματικοὶ ἐν γνώσει». Ἄρχ. «Οὐδὲν οὕτω γυμνοῖ», φ. 82^β.

23. «Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὸν ἄσωτον υἱὸν καὶ τῶν εἰς τοῦτον εὐαγγελικῶν ῥημάτων ἀνάπτυξις, καὶ ὅτι ἡ τῶν οἰκείων σφαλμάτων ἀκριβῆς συναίσθησις πρὸς οἶκτον ῥαδίως τὸν Θεὸν ἐπισπᾶται». Ἄρχ. «Οὐδὲν οὕτως, ὡς ἐπιγνωμοσύνη τῶν οἰκείων σφαλμάτων», φ. 87^α.

24. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ὑπόλοιπα τῆς εἰς τὸν ἄσωτον υἱὸν ὁμιλίας, καὶ ὅτι τὸ κατὰ Θεὸν λυπεῖσθαι χαρᾶς αἴτιον· καὶ ὅτι ἡ στενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδὸς διδάσκαλος ἡμῖν γίνεται τοῦ προσέχειν τε καὶ προσεύχεσθαι». Ἄρχ. «Ἐμνήσθην δικαίας αἰτήσεως», φ. 91^α.

25. «Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ἐσπέρας, ἐν τῇ τραπέζῃ, μετὰ τὴν παράκλησιν τῶν ἀδελφῶν, ὅτι δεῖ πάντοτε νήφειν καὶ ἐγρηγορέναι διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀκραίφνου μετανοίας κάθαρσιν, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς τῶν ἀγίων νηστειῶν ἡμέραις, ὡς παρὰ τῶν πατέρων ἀποταχθεῖσας εἰς ἀποδεκάτωσιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ». Ἄρχ. «Ἔδει μὲν ἡμᾶς, ὦ ἀδελφοί», φ. 97^β.

26. «Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ὁμιλία κ^ς 1. — Ὁμιλία ῥηθεῖσα τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἐν ἧ τὶ τὸ *Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε κυριῷ ἰῶ Θεῷ* καὶ τί τὸ *κρεῖσσον μὴ εὐξασθαι, ἢ εὐξασθαι καὶ μὴ ἀποδοῦναι*· καὶ τί ἐστὶν εὐχή, καὶ ὅτι πάντοτε μὲν σπουδῆς καὶ ἀγῶνος δεόμεθα, ἐξαιρέτως δὲ κατὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, ἐπειδὴ τὸ πάντοτε οὐχ αἰρούμεθα διὰ τὴν ῥαθυμίαν τῆς προαιρέσεως». Ἄρχ. «Λέγει πρὸς ἡμᾶς Δαυ-ιδ», φ. 101^α.

¹ Ἐντεῦθεν ὄγλον ὅτι προτέρη τις ὁμιλία ἐν αὐτῷ πιθανῶς περιεχομένη τῷ κώδικι ἔμεινε παρ' ἡμοῖ ἀσημείωτος.

27. «Ὁμιλία ἐτέρα περὶ νηστείας ὁμοίως τῇ αὐτῇ ῥηθεῖσα ἡμέρα· καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν ἀληθῆς νηστεία, ἢ μετὰ λόγου χρήσις τῶν φυσικῶν καὶ τῶν τῆν φύσιν συνιστανόντων· καὶ προτροπὴ πρὸς ταύτην διὰ τὸν εὐρισκόμενον ἐξ αὐτῆς πλοῦτον καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς ταύτη διαλάμφαντας ἀκριβεστάτην ὁμοίωσιν». Ἄρχ. «Νηστεία ἢ τοῦ παραδείσου πολίτις», φ. 103^β.

28. «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁμιλία $\overline{\kappa\theta}^{\alpha}$. — Ὁμιλία ἐτέρα περὶ νηστείας, τῇ αὐτῇ καὶ αὐτῇ ὁμοίως ῥηθεῖσα ἡμέρα καὶ» (sic). Ἄρχ. «Καὶ πάλιν ἢ περίοδος τοῦ ἔτους», φ. 110^α.

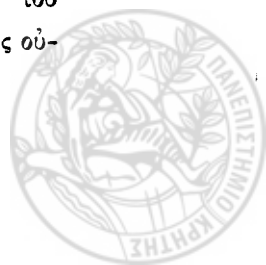
29. «Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας ὁμιλία $\overline{\lambda\eta}^{\alpha}$. — Ὅτι εἰ καὶ μὴ ῥαδίως, ἀλλὰ τέως, ὅποτε ἀληθῶς βουληθῶμεν, ἀφιστάμεθα πρὸς ἀρετὴν· καὶ ὅτι εὐθὺς καὶ τὸν Θεὸν πρὸς οἶκτον καὶ συνεργίαν ἐπαγόμεθα». Ἄρχ. «Πολλῆς καὶ ἀφάτου πεπλήρωμαι τῆς ἡδονῆς», φ. 115^β.

30. «Τῇ $\overline{\beta}^{\alpha}$ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ὁμιλία $\overline{\lambda\alpha}^{\alpha}$. — Περὶ τοῦ λογικῶς λατρεῦειν τῷ Θεῷ καὶ τί ἐστὶ τὸ λογικῶς λατρεῦειν». Ἄρχ. «Καὶ πάλιν τῆς συνήθους πρὸς ὑμᾶς ὁμιλίας ἀψώμεθα», φύλλ. 118^α.

31. «Τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὁμιλία $\overline{\lambda\beta}^{\alpha}$. — Περὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τίς ὁ ἐν αὐτῷ λόγος, καὶ ἀνάπτυξις μερικῆ τῶν εὐαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Εὐαγγελίου, τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως». Ἄρχ. «Τὸ ἐκ τῆς σιωπῆς κέρδος», φ. 120^β.

32. «Κυριακῇ $\overline{\delta}^{\alpha}$ τῶν Νηστειῶν ὁμιλία $\overline{\lambda\gamma}^{\alpha}$. — Περὶ ἀγνείας καὶ τοῦ ἐκ ταύτης ἀγιασμοῦ, καὶ τί τὸ *καθίλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ ἰῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην*· καὶ περὶ τοῦ μὴ ἀμελεῖν τῶν πνευματικῶν προφάσει τῶν σωματικῶν ἔργων». Ἄρχ. «Τῇ πρὸ ταύτης Κυριακῇ», φ. 127^β.

33. «Κυριακῇ $\overline{\epsilon}^{\alpha}$ τῶν Νηστειῶν ὁμιλία $\overline{\lambda\delta}^{\alpha}$. — Περὶ πίστεως καὶ ταπεινώσεως καὶ ἀνάπτυξις τῶν εὐαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας». Ἄρχ. «Πίστεως οὐδὲν ἰσχυρότερον», φ. 131^α.

34. «Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου ὁμιλία $\overline{\lambda\epsilon}^{\eta}$. — Εὐχαριστήριος μετ' ἐγκωμίου βραχέος τῆ πανυπεράγῳ Θεομήτορι, λεχθεὶς τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου». Ἀρχ. «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου», φ. 138^z.

35. «Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων ὁμιλία $\overline{\lambda\zeta}^{\eta}$. — Εἰς τὴν βαϊοφόρον καὶ εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ ἀποστόλου, τὸ *Χαίρειτε ἐν Κυρίῳ πάντοτε*· καὶ τις ἀνάπτυξις τῶν εὐαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Εὐαγγελίου». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τὸ χρέος καὶ σήμερον», φ. 139^β.

36. «Ὁμιλία τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ $\overline{\lambda\zeta}^{\eta}$. — Ὅτι δεῖ καὶ μετὰ τὴν τῆς νηστείας παρέλευσιν τοῦ λιμένος ταύτης μὴ ἐξέρχεσθαι. μὴδ' ἀμεριμνεῖν, μὴδὲ τῇ τῶν αἰσθήσεων λύσει καὶ τῷ ἐκ τούτων μετεωρισμῷ εἰς πολλὰς θλίψεις καὶ ὀδύνας πάλιν ἑαυτοὺς περιβάλλειν τὴν ἐκ ταύτης γαλήνην καὶ τὴν ἄλλην γλυκύτητα τὴν ἐκ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως ἀπολέσαντας». Ἀρχ. «Τὸν τῆς νηστείας πλοῦτον», φ. 147^β.

37. «Τῇ Πεντηκοστῇ ὁμιλία $\overline{\lambda\eta}^{\eta}$. — Ὁμιλία ῥηθεῖσα τῇ Πεντηκοστῇ, ὅτι δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς κατὰ τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους ἀποστόλους τὴν αὐτὴν λαβεῖν τοῦ ἁγίου πνεύματος δύναμιν καὶ ἐφάμι(λ)λον αὐτοῖς ζῆσαι βίον, ἐὰν θέλωμεν καὶ ὅτι οὐδεμία ἡμῖν ἀπολογία οὐδὲ δικαίωμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦτο μὴ κτησαμένοι· πρόφασις γὰρ οὐδεμία ἐν τούτῳ, οὔτε καιρός, οὔτε ἀσθένεια, καθὼς ἀπατῶνται τινες». Ἀρχ. «Τριάς ἁγία καὶ προσκυνητή», φ. 152^β.

38. «Ὁμιλία $\overline{\lambda\theta}^{\eta}$. — Ὁμιλία περὶ εὐλαβείας καὶ ὅτι ἐκ ταύτης ἡ εὐταξία τῶν αἰσθήσεων καὶ ἡ εἰρήνη τῶν λογισμῶν καὶ τὸ ἀπὸ ταύτης φῶς τῆς καρδίας». Ἀρχ. «Μικρὸν ἀπέστην τῶν λόγων», φ. 156^β.

39. «Ὁμιλία $\overline{\mu\alpha}^{\eta}$. — Ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὴν περικοπὴν τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου, τὴν λέγουσαν· *Ἀνθρώπος υἱὸς ἦν πλούσιος καὶ ἐνδεδύσκειο πορφύραν καὶ βύσσον*». Ἀρχ. «Τὸ περὶ τῆς ἀναστάσεως δόγμα», φ. 162^α.

40. «Ὁμιλία $\overline{\mu\alpha}^{\eta}$. — Ὁμιλία ἑτέρα εἰς τὰ ὑπόλοιπα τῆς αὐ-

τῆς παραβολῆς, τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου». Ἀρχ. «Ὡσπερ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης καὶ σχέσεως», φ. 171^α.

41. «Ὁμιλία μβ^α. — Περὶ εἰρήνης, καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ λόγου εὐχὴ περὶ ταύτης, μετὰ καὶ τινων ἐγκωμίων ὀλίγων πρὸς τὸν μεγαλομάρτυρα καὶ μυροβλύτην Δημήτριον, ἐπειδὴ ἐν τῇ αὐτοῦ μνήμῃ ἡ παροῦσα ὁμιλία ἐλέχθη». Ἀρχ. «Πολὺν πολλάκις ὑπὲρ τῆς εἰρήνης» κτλ., φ. 177^β.

42. (Ἐπιγραφή νέα ἐκ τοῦ πίνακος εἰλημμένη τοῦ κώδικος). «Ἐποτύπωσις ἦν κατέλιπε τῇ ἀδελφότητι, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, πολλὰ καὶ ὑπὸ πολλῶν βιασθεῖς». Ἀρχ. «Ἀδελφοί, ἐπειδὴ προνοία Θεοῦ καὶ κυβερνήσει», φ. 186^α.

43. «Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ τῆς Πόλεως καὶ σταλεῖσα τοῖς ἀδελφοῖς μετὰ τῆς ὑποτεταγμένης μονωδίας». Ἀρχ. «Ἀδελφοί, ἡ ἐκδημία τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν», φ. 193^α.

44. «Μονωδία ἐπὶ Γρηγορίῳ καὶ Ἀκακίῳ ἐκδημήσασιν, ὅτε τὸ πρῶτον εἰς τὴν τῶν πόλεων ἀπεδήμησε βασιλεύουσαν». Ἀρχ. «Γρηγόριε, σπλάγγχον ἐμόν», φ. 193^β.

45. Ἀνεπίγραφος διαθήκη τοῦ συγγραφέως, Μακαρίου τοῦ Χούμνου. Ἀρχ. «Ἀδελφοί, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, σύνταγμα ἐκλεκτόν», φ. 179 κέ.

456. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 268 (0,285×0,20) γεγραμμένων ὑπὸ διαφόρων χειρῶν περὶ τὸ μέσον τῆς 15-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 35 ἢ 36. Ἐπὶ τῆς κάτω φῶς τοῦ φύλλου 268: «Ἐπὶ ἔτους ζμς' παραιλάβον ἡ Ἀγαρηνὴ ταῖς χόρες των γῆροθεν τοὺς Κῶρφοῦς. καὶ ἦλθεν καὶ ἐταύτη ἡ βηβλος».

1. «Μηνὶ Σεπτεβρίῳ εἰς τὰς η̄. Λόγος εἰς τὴν ἁγίαν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, συγγραφή(=εἶ)σα παρὰ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν ἡ παροῦσα πανήγυρις», φ. 1^α.

2. Ὁμιλίαι εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ἑνιαυτοῦ. Ἡ πρώτη τούτων ἐπὶ κεφαλῆς ἔχει πλατὺ κόσμημα πισειδῆς, χρώματος ἐρου-

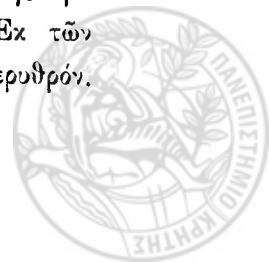
θροῦ, ἐν ᾧ φέρεται ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ τοῦ Καλέκα»· μετὰ δὲ ταύτην ἡ τῆς πρώτης ὁμιλίας ἐπιγραφή· «Τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκου-
μενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Χαλκηδῶν ὁμιλία ἐκάστης Κυριακῆς τῶν εὐδομάδων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ. Ὁμιλία γ' τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου». Ἀρχ. «Εἰς τὸν Τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον παραβολὴ καὶ ὑπόθεσις. Ὡσπερ γυμνασία τις καὶ παρακίνησις» κτλ., φ. 7^α. Ἐπονται ἕτεραι ὁμιλίας μέχρι φύλλου 56^α. Ἐντεῦθεν ὑπάρχει «Ἑρμηνεῖα Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου, ἀναγινωσκομένη τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα». Ἀρχ. «Τοῦ πνεύματος ἡ δύνამεις (=ις)» κτλ. Λήγει εἰς τὸ φύλλον 64^β. Ἐντεῦθεν πάλιν ὁμιλίας ἀνώνομοι (πολλοὶ δὲ καὶ ἀνεπίγραφοι) εἰς τὰς Κυριακάς· ἀλλὰ μεταξὺ τούτων εὐρίσκονται τινες ἐπιγεγραμμένοι, τὸ ὄνομα φέρουσαι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, οἷον ἡ εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ», φ. 208^β.

3. «Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἑρμινί(=εἰ)α Νικήτα τοῦ Σκουταριώτου». Ἀρχ. «Καὶ οἱ διὰ τινος κλίμακος ἐπὶ τινα ὑψηλο-
την περιωπὴν ἀνατρέχειν βουλόμενοι», φ. 227^β—239^α.

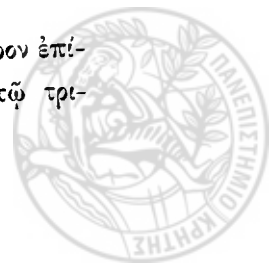
4. «Ἑρμην(ε)ῖα κυροῦ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας εἰς τὰ ἐωθι-
νὰ εὐαγγέλια», φ. 239^β—265^β.

5. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια». Ἀρχ. «Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων», φ. 266^α—268^α.

457. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1673-ου, ἐκ φύλλ. α' + 132, μήκ. 0,282, πλ. 0,208. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28 ἢ 30. Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας σελίδος τοῦ φύλλου α' «Δοσιθεὸς ἐλέφ Θεοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχης, τῷ εὐαγεῖ Πατριαρχεῖω... θεουπόλεως μεγάλης Μοσχοβίας, καὶ πάσης Ῥωσίας, εἰς μνημόσυνον ἔπεμψε τὸ παρόν. 1687». Αὐτόθι ἐπιγραφή διὰ τῆς χειρὸς τοῦ Δοσιθεοῦ· «Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ Μηνᾶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθροισθείσης ἀγίας συνόδου» κτλ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φύλλου 1^α· «Ἐκ τῶν Δοσιθεοῦ Ἱεροσολύμων». Αὐτόθι καὶ κόσμημα ταινιοειδὲς ἐρυθρόν.

1. «Ἐκθεσις πίστεως καὶ ἀποκάλυψις Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας». Ἀρχ. «Εἷς Θεός» κτλ., φ. 1^α.
2. «Βασιλείου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἐκ τοῦ περὶ πίστεως λόγου». Ἀρχ. «Ἡ ἄκτιστος φύσις», φ. 1^α.
3. «Τὸ σύμβολον τῶν ἐν Νικαίᾳ τῆς ἁγίων πατέρων», φ. 2^α.
4. «Τὸ σύμβολον τῶν ἁγίων ρν' πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναχθέντων», φ. 2^α.
5. «Ἐκθεσις τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων ἐπισκόπων». Ἀρχ. «Ἦρκει μὲν οὖν εἰς ἐντελῆ» κτλ., φ. 2^β.
6. «Ἀντέωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης ἐπιστολὴ πρὸς Πέτρον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας, ὅτι οὐ δεῖ πάθος ἐν τῷ τρισαγίῳ συνάπτειν διὰ τῆς προσθήκης, τῆς Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἧς οἱ αἰρετικοὶ πρεσέθηκαν». Ἀρχ. «Πάνυ εἰμί ἐστογνακῶς» κτλ., φ. 3^β.
7. «Φαύστου ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περ ἐπιτέτραπται», φ. 4^β.
8. «Παμφίλου ἐπισκόπου Ἀβύδων πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον». Ἀρχ. «Τὸ πολυθύρπιον τῶν ἐμῶν παιδῶν», φ. 5^β.
9. «Ἀσκληπιάδου ἐπισκόπου Τράλλεων πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον». Ἀρχ. «Ἰδοὺ ἀγαπητέ» κτλ., φ. 6^α.
10. «Ἐπιστολὴ Ἰουστινιανοῦ ἐπισκόπου Σικελείας πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον, ὅτι οὐ δεῖ προσθήκην εἶναι ἐν τῷ τρισαγίῳ σταυροῦ, ἵνα μὴ δύο ἄξῃς υἱοὺς». Ἀρχ. «Δεῖ τὸν στρατιώτην ὀπλιζέσθαι», φ. 7^α.
11. «Φίληκος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον, καθαιρούσας αὐτόν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ δυστήνων ἐξεμαγαθύθης», φ. 8^α.
12. «Ἐπιστολὴ Κωντιανοῦ, ἐπισκόπου Ἀρκουλιανῶν, πρὸς τὸν αὐτὸν Πέτρον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας». Ἀρχ. «Πολυτρόπως καὶ πολυμερῶς», φ. 9^α.
13. «Ἐπιστολὴ Ἀκακίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς Πέτρον ἀρχιεπίσκοπον Ἀντιοχείας, ὅτι οὐ δεῖ ἐν τῷ τρισαγίῳ ἐντίθεσθαι τὸ Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς». Ἀρχ. «Ἐξέστη ὁ οὐρανός», φ. 10^β.
14. «Ἐπιστολὴ Φίληκος ἐπισκόπου Ῥώμης πρὸς Πέτρον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας, παραινῶσα ὅτι οὐ δεῖ προστιθέναι ἐν τῷ τρι-

σαγίῳ τὸ 'Ο σιαυρωθεις δι' ἡμᾶς». Ἀρχ. «Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ», φ. 12^α.

15. «Ἰσα γραμμᾶτων ἀποσταλέντων Ζήνωνι βασιλεῖ παρὰ Φίληκος ἐπισκόπου Ῥώμης· ἐν ᾧ σημαίνει Πέτρου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τὴν καθαίρεσιν, διότι ἐν τῷ τρισαγίῳ ἐνέθετο τὸ 'Ο σιαυρωθεις δι' ἡμᾶς». Ἀρχ. «Τῷ ἐνδοξοτάτῳ», φ. 14^β.

16. «Τὰ ἐπὶ Ἰωάννου Κ/πόλεως κατὰ Σεβήρου καὶ ἐπὶ Μηναῖ Κ/πόλεως καὶ Πέτρου Ἱεροσολύμων πραχθέντα ἐν Κ/πόλει καὶ Ἱερουσαλήμ κατὰ Ἀνθίμου Κ/πόλεως καὶ Πέτρου Ἀπαμείας Συρίας καὶ Ζωόρα καὶ Σεβήρου· καὶ τὰ πραχθέντα ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων τῆς β^α Συρίας κατὰ Πέτρου Ἀπαμείας Συρίας. Δοσιθέος», φ. 16^α-127^β. Οὕτως ἡ ἐπιγραφή διὰ χειρὸς τοῦ Δοσιθέου· μεθ' ἣν ὁ πίναξ τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τούτοις περιεχομένων ἐγγράφων, εἶτα δὲ τὰ κείμενα τούτων. Ἐν φύλλῳ 127^α «Τέλος τῶν πρακτικῶν τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ε^α συνόδου. τὸν δακτύλοις γράψαντα. τὸν κεκτημένον. τὸν ἀναγινώσκοντα μετ' εὐλαβείας. φύλαττε τοὺς τρεῖς. ὃ τριάς τρισολβία. ἐτελειώθη, ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ. ἐν ἔτει 1673». — Ἔπονται προσθήκαι διὰ χειρὸς ἐτέρου, φ. 129^α-132^β. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατονταετηρίδος.

17. «Ψελλοῦ πρὸς τὸν Μιχαὴλ τὸν Κομνηνὸν κεφάλαια θεολογικά», ἐν συνόλῳ ἔνδεκα. Ἀρχ. «Κεφάλαιον πρῶτον. Πιστεῶ εἰς ἕνα Θεὸν» κτλ., φ. 129^α-130^β.

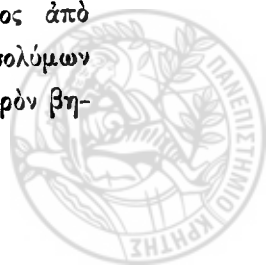
18. «Ὅκτώ εἰσι ταῦτα κεφάλαια σὺν ἄλλοις δυσὶν ἀποδεικνύντα, ὡς ὁ Χριστὸς ἐστὶν υἱὸς Θεοῦ καὶ Θεὸς ἀναντιρρήτως καὶ ἀναμφιβόλως, καὶ ἄλλως ἀδύνατον». Ἀρχ. «Πρῶτον, ὅτι τεσσάρων ὄντων μεγίστων ἀξιωματῶν», φ. 130^β-132^β. Τέλος· «ἀνδρῶν ἄριστέ μοι καὶ φιλολογώτατε».

458. Τεῦχος χάρτινον τῆς πεντεκαδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 274 μήκους 0,285, πλ. 0,21. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 30. Ἐν αὐτῷ πολυάριθμα ταινιοειδῆ κοσμημάτια, πάντα ἐρυθρά· αἱ ἐπιγραφαί, αἱ τυπικαὶ διατάξεις καὶ τὰ ἀρχικὰ κεφαλαιώδη τῶν κειμένων στοιχεῖα ὡσαύτως ἐρυθρά.

Τριώδιον σὺν τοῖς συναξαρίοις Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου, ἀρχόμενον ἐν τῷ κώδικι ἀπὸ τῆς ὀπισθίας σελίδος τοῦ φύλλου 14 καὶ λήγον ἐῖς τὸ φύλλον 268. Τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ κοσμεῖ ποιειδῆς ἐρυθρὸν κόσμημα. Τοῦ κειμένου τοῦ τριωδίου προέταξεν ὁ καλλιγράφος ταῦτα: α') «Καθίσματα φαλλόμενα τῇ ἀγία καὶ μεγάλη $\overline{M}^{\overline{\nu}}$ ἐν τῷ πρώτῳ καθίσματι τοῦ Ψαλτῆρος, κατ' ἦχον ἐνορδίνως τῆς ὀκτωῆχου». Ἀρχ. «Ἦχος α'. Τῇ β'. Ἐν ἀνομίαις συλληφθεῖς» κτλ., φ. 1-10^β.—β') «Στιχηρὰ κατανοκτικά, ἄτινα φάλλονται κατὰ Κυριακὴν ἑσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*». Ἀρχ. «Ἦχος α'. Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ * τῶν παραπτωμάτων μου», φ. 10^β-12^β.—γ') «Ὑμνοι τριαδικοὶ φαλλόμενοι ἐν τῷ ὄρθῳ εἰς τὸ Ἀλληλοῦια». Ἀρχ. «Ἦχος α'. Σωματικαῖς μορφώσεσι», φ. 12^β-14^α.—δ') «Ἰδιόμελα φαλλόμενα κατὰ Κυριακὴν ἀντὶ τοῦ Ἀνασιᾶς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, ἀφ' οὗπερ ἄρξονται τὸ Τριώδιον». Ἀρχ. «Ἦχος πλ. β'. Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων», φ. 14^α. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου ὑπάρχουσι μετὰ τῶν φύλλων 269-274 «Μαρτυρικὰ κατ' ἦχον φαλλόμενα τὸ ἑσπέρας, καὶ τὰ νεκρώσιμα τοῦ Δαμασκηνοῦ ὁμοίως καὶ τὰ προσόμοια τοῦ κυροῦ Θεοφάνους, ἄτινα φάλλονται τῷ Σαββάτῳ πρώτῳ». Κείμενον κολοβόν, λήγον ἐῖς τὸ προσόμοιον ἤχου πλαγίου δ', οὗ ἡ ἀρχὴ «Βάθει σοφίας».

459. Τεῦχος χάρτινον τοῦ 1584-ου ἔτους, μήκους 0,283, πλάτους 0,21, ἀριθμοῦν φύλλα 471. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25-26. Δύο κοσμήματα ταινιοειδῆ ἐν φ. 1 καὶ 15, τὸ μὲν ἐρυθρὸν καὶ μέλαν, τὸ δ' ἕτερον ὅλως ἐρυθρὸν. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾠας τοῦ φ. 1^α ὑπάρχουσι δύο διαφορῶν χειρῶν σημειώματα τῆς 18-ης ἑκατοντ. «Καὶ τότε ξὺν τοῖς ἄλλοις Λαρίσσης Παρθενίου». Ἐῖτα «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἰακώβου τοῦ Ρίζου». Ἐπὶ τοῦ φ. 14, ὅπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφον «Κτῆμα καὶ ἀφιέρωμα τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου, καὶ ὁ ἀφαιρούμενος αὐτὸ ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εἴη ἐπικατάρατος, καὶ ἀφο(=ω)ρισμένος ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος: — 1770^ο: Σεπτεμβρίου 1^η: Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος». Ἐτερον σημείωμα ἐν φ. 471^α «+ Τὸ παρὸν βη-

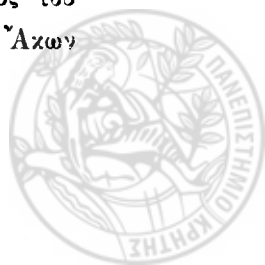

βλῶν ἔνε τοῦ Κῶνσταντίνου τοῦ Σαλέρμου τοῦ υἱοῦ τοῦ ᾤνομαζομένου Κουδοῦνη. καὶ ἐγῶρασε τούτῳ ὁ πατερας τοῦ δια ταλαρα 19 εἰκοσὶν καὶ ἐπλ(ή)ρωσεν τοῦ τὸ 1585 ἡμέρα τριτί Αὐγούστου».

Εὐθυμίου Ζυγαδηνοῦ ἐρμηνεῖα τοῦ Ψαλτῆρος. Ἐπιγραφή: «Προοίμιον τῆς ἐξηγήσεως τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν, ἦτοι τοῦ Ψαλτηρίου. καὶ ἐγκώμιον τοῦ Δαυὶδ, ἐκτεθὲν παρὰ τοῦ ὑπερτίμου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Εὐθυμίου τοῦ Ζηγαδηνοῦ: — Θεοδώρου πέφυκεν ἐκ πόθου πόνος». Ἄρχ. «Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου», φ. 1. Τὸ προοίμιον τοῦτο διήκει μέχρι τοῦ φ. 13, ἡ δὲ ἐξήγησις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 15, ἔνθα ὁ καλλιγράφος προέταξε διὰ γραμμῶν ἐρυθρῶν τὸ «Κάταρχε, Χριστέ, τῶν ἐμῶν πονο(=η)μάτων». Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς ἐξηγήσεως ἔγραψεν ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ φ. 469 ταῦτα: «Ἐτελιώθη τὸ παρὸν βιβλίον. διὰ χειρὸς εὐτελοῦς ἱερέως Νικήτα Μενδρινού. τοῦ λεγομένου Παγκάλλου. ἐν ἔτι ̅ζ̅. ̅β̅. ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ ̅ιη̅. οἱ ἀναγινώσκονσκοτες εὐχεσθαι. καὶ ἦτι σφαλερὸν εὔρειται ἐπιδιορθώσαντες σύγγνωται. ἀνθρώπινον γὰρ πάθος τῷ ἀμαρτάνειν».

460. Χάρτινον ἰβηρικὸν (γεωργιανόν) Εὐαγγέλιον ἐκ φύλλων 181, μήκ. 0,265, πλ. 0,20, πιθανῶς τῆς πεντεκαίδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἐν ᾧ καὶ εἰκόνες ὀκτώ, αἱ πλείους ὀλοσελίδοι, α') Ματθαίου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, β') τῆς ἐν σπηλαίῳ γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, γ') Μάρκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, δ') τῆς Χριστοῦ βαπτίσεως, ε') Λουκᾶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ς') τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ζ') Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, η') τῆς εὐρέσεως τοῦ Σταυροῦ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 28. Τρία φύλλα (2, 3, 8) ἄγραφα.

461. Τεῦχος ἐκ φύλλων 489 χάρτου βαμβακεροῦ, μήκους 0,272, πλ. 0,19. Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28-30, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς δεκάτης καὶ τετάρτης ἑκατ. Τὸ πρῶτον φύλλον πρόσθετον, τῆς 17-ης ἑκατ., ὡσαύτως τὸ φ. 489· τοῦτο δὲ νεώτερον. Ἐπιγραφή: «Ἐξήγησις τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου κυροῦ Νικήτα εἰς τοὺς ἀναγινωσκομένους δεκαῆξ λόγους τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἄρχ. «Ἄκων χειροτονηθεὶς» κτλ.

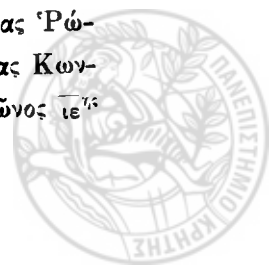

462. Τεῦχος καλόγραφον ἐκ φύλλων 281 στιλπνοῦ χάρτου, μήκους 0,213, πλάτους 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ἐκκαίδεκάτης ἑκατοντ. Τὰ φύλλα 7 καὶ 134 ἄγραφα.

1. «Φυσιολογία νέα τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης κυροῦ Δαμασκηνοῦ εἰς πεζὴν φράσιν», ἧς ἡ διάταξις ἔχει οὕτως. Ἐν τῷ φύλλῳ 2^α δίστιχον τοῦ Κάτωνος, οὗ ἡ ἀρχή· «Εἶ σοι δῶρα πένης φίλος». Εἶτα «Ἐπίγραμμα ἡρωελεγειῶν πρὸς τὸν ἐνδοξότατον κύριν Μιχαὴλ τὸν Καντακουζηνόν». Ἄρχ. «Ἐγρεο Κωνσταντίνε». Ἐν τῷ φ. 2^β προσφωνηματικὴ ἐπιστολὴ Μιχαὴλ Καντακουζηνῶ, «μεγάλῳ δομestίκῳ». Ἄρχ. «Συνήθειαν ἔχουσιν». Φύλλ. 3^α-10^α «Πίναξ τῶν ζώων ὅπου περιέχει τοῦτο τὸ βιβλίον». Ἐν τῷ φ. 10^β σημείωσις πρόσθετος τοῦ 1668-ου ἔτους Ἐλευθερίου Καθαροῦ περὶ τῆς ἐκ Τραπεζοῦντος ἀποδημίας αὐτοῦ. Φύλλ. 11-133 κείμενον τῆς φυσιολογίας ἐπιγραφόμενον ὡδε· «Φυσιολογία νέα, τὴν ὁποίαν ἔκαμε τοῦτος ὅπου ἔναι τὴν σήμερον μητροπολίτης Ναυπάκτου ὀνόματι κύρις Δαμασκηνός, ἔσσοντας ὅπου ἐπῆρε καὶ ἔδανεῖσθι ἀπὸ τῶν παλαιῶν φιλοσόφων τὰ βιβλία καὶ ἐξηγεῖται περὶ τῶν ζώων τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ περὶ τῶν πετεινῶν πουλιῶν». Ἄρχ. «Περὶ ἀετοῦ. Κεφάλαιον α'». Ὁ ἀετὸς εἶναι μὲν βασιλεὺς εἰς ὅλα τὰ πετόμενα» κτλ. Διήρηται τὸ κείμενον ὅλον εἰς κεφάλαια 85.

2. Χρονογράφος ἀνεπίγραφος ἀπὸ Ῥωμόλου μέχρι σουλτάνου Μουράτη, ἧ ἔτους 1570, φύλλ. 135^α-238^α. Ἄρχ. «Περὶ τῶν βασιλέων τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ὅπου ἔβασίλευσαν εἰς αὐτήν. Ῥωμόλος ὁ ὁποῖος ἔκτισε» κτλ. Τέλος· «καὶ ἠὐχαρίστησε αὐτῶν πολλὰ ἰδόντας τὴν δουλοσύνην αὐτῶν». Τὸ κείμενον τοῦτο καὶ τὸ ἐξῆς τρίτον περὶ πατριαρχῶν ἀναγνοὺς ὁ Σάββας ἐν τῷδε τῷ κώδικι προσένειμεν ἀνακριβῶς Δαμασκηῶ τῷ Στουδίτῃ ἴδε Μεσαιων. Βιβλιοθήκης τ. 3, σ. ια'.

3. Ἀνωνύμου. «Οἱ πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, ὅσοι ἐπατριάρχευσαν αὐτήν, ἀφ' οὗ τὴν ἔκτισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἕως τὴν σήμερον, ὅπου εἶναι χρόνοι ̅ζ̅π̅, ἰνδικτιῶνος ̅ιε̅'»

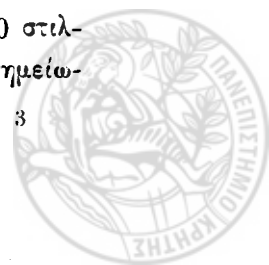
μηνί Μαΐω. καὶ πόσους χρόνους ἔκαμε καθ' ἕνας εἰς τὸν ὑψηλότατον πατριαρχικὸν θρόνον· καὶ ποῖοι ἐξεβλήθησαν ἐκ τοῦ θρόνου». Ἄρχ. «ἁ. Μητροφάνης χρόνους ἰ», φ. 239. Ἄπὸ φ. 246³. «Τοῦτοι οἱ κάτωθεν πατριάρχαι ἐπατριάρχευσαν αὐτὸν τὸν θρόνον τῆς Κ/πόλεως, ἀφ' οὗ ἐπῆραν οἱ Τοῦρκοι αὐτὴν τὴν Πόλιν». Ἄρχ. «Γεννάδιος ὁ Σχολάριος. Τοῦτος ἦτον κριτὴς τῆς βασιλικῆς κρίσεως» κτλ. Τὸ τμήμα τοῦτο, ἐν ᾧ βιογραφοῦνται πατριάρχαι Κ/πόλεως ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὑπὸ τῶν Τοῦρκων ἀλώσεως αὐτῆς, διαιρούμενον εἰς κέ' ἠριθμημένα κεφάλαια λήγει εἰς τὴν πρώτην πατριαρχίαν Ἰερεμίου τοῦ 2-ου. Τελευταῖαι λέξεις· «καὶ ὀρθομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας εἰς ὠφέλειαν τοῦ χριστωνόμου λαοῦ. Ἀμήν. — Ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τούτου τοῦ κυροῦ Ἰερεμίου ἀπέθανεν ὁ αὐτὸς σουλτᾶν Σελήμης καὶ ἔγινεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ σουλτᾶν Μουράτης, καὶ ὡς ἐκάθησεν εἰς τὸν θρόνον, ὑπῆγεν ὁ αὐτὸς δεσπότης ὁ πατριάρχης καὶ ἐπροσκύ - - -».

463. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 56 στιλπνοῦ χάρτου, μήκ. 0,253, πλ. 0,19. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Περιέχονται δ' ἐν τούτῳ

1. Ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος μελοπεποιημένος ὑπὸ Ἰωάννου Κουκουζέλη, Ἰωάννου Κλαδᾶ καὶ Μανουὴλ Χρυσάφου. Ἄπὸ φύλλ. 1-3 τὸ Α ἀνεπίγραφον κατὰ τὴν μελοποίησιν Κουκουζέλη· καὶ πάλιν τὸ Α ἀπὸ φ. 4^α-6^α μετ' ἐπιγραφῆς· «Ἔτερος (= ἀκάθιστος) ποιηθεὶς παρὰ Μανουὴλ λαμπαδαρίου Χρυσάφου». Εἶτα τὸ Β (φύλλ. 6^α-7^β) κατὰ τὸ μέλισμα «τοῦ κῦρ Ἰωάννου λαμπαδαρίου» τοῦ Κλαδᾶ· καὶ πάλιν τὸ Β (φ. 7^β κέ) κατὰ τὸ μέλισμα «τοῦ κῦρ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου». Κατόπιν τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τοῦ Ἀκαθίστου μέχρι φύλλου 51 κατὰ τὰς διαφόρους τῶν αὐτῶν μελοποιίας.

2. Διάφοροι ἐκκλησιαστικαὶ μελωδίαὶ Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Γερμανοῦ μητροπολίτου Νέων Πατρῶν καὶ Νεκταρίου Σερεμέτη, ἔτι δὲ ἡ «ψαλτήρα» Γρηγορίου Ἀλυάτου καὶ ἐν ἧχημα Ἰωάννου Κλαδᾶ, φ. 53^β-56^β.

464. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 90 στιλπνοῦ χάρτου, μήκ. 0,245, πλ. 0,185. Ἐν τῷ φ. 90^β σημειώ-

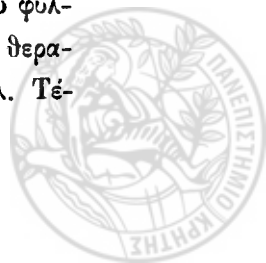

μα τοῦ γραφέως· «+ Ἐγράφη δὲ παρὰ Νεκταρίου ἱερομονάχου». Μετὰ τοῦτο τρία φύλλα ἄγραφα, μὴ ἠριθμημένα· ἀλλ' ἐν τῷ δευτέρῳ τούτων ὁ αὐτὸς Νεκτᾶριος ἔγραψεν ἰδιοχείρως τοῦτο μόνον· «*αψν*» μηνὶ Ὀκτωβρ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, μετὰ τὸ ἐξουθενῆσαι, καὶ περιφρονῆσαι μοι, ὁ πατριάρχης κὺρ Κύριλλος δι' ἀσέμων ὕβρεων, ἔπειτα διὰ τῆς διαβολῆς τοῦ Μελενίκου. τῆς τε ἐπιστασίας, καὶ κυβερνήσεως. ὑστέρησέ με. κόλες 24». Τῇ 4-ῃ Ἰουνίου 1798 ἀγοράσας τὸ τεῦχος τοῦτο Διονυσίος τις ἀφιέρωσε τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ (ἴδε φ. 90^β). Ἐπὶ τῆς κάτω ᾠας τοῦ φ. 1^α, ἐν ᾧ κόσμημα ἀπλοῦν, ἀναγινώσκεται τὸ «Καὶ τὸδε πρῶην Τίνου Κυρίλλου Μαρμαρηνοῦ». — Ἐπιγραφή τοῦ κώδικος· «Ἀρχὴ σὺν θ(ε)ῶ ἀγίῳ τῶν κατ' ἤχων μεγάλων κρατημάτων. ἐκ τῶν πολλῶν τὰ ἐκλεκτότερα ποιήματα διαφόρον ποιητῶν. τὸ παρὸν ἐστὶ ποίημα κυρίου Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη». Εἶτα κρατήματα ἐτέρων, οἷον Κορώνη, Ἡθικοῦ, Πρασίνου, Μανουὴλ Χρυσάφου, Κλαδᾶ, Γλυκέος, Κοντοπετρῆ, Δοχειανοῦ, Ἀργυροῦ Ῥοδίου, Μάρκου ἱερομονάχου. Πολλὰ τῶν κρατημάτων ἔχουσιν ἴδια ὀνόματα, οἷον Τροχός, Καμπάνα, Βουλγάρα, Ἀνουφάντης, Συρλαῖς, Ἀηδῶν, Ὀρφανόν, Σημαντήρα, Τρουμπέτα κτλ.

465. Τεῦχος ἐκ φύλλων 59 βομβυκίνου χάρτου, μήκ. 0,25, πλ. 0,165. Τὰ φύλλα 1-4 καὶ 56-59 μέρη εἰσὶν ἐτέρου τινὸς βομβυκίνου κώδικος τῆς 13-ης ἑκατ. Τὰ λοιπὰ φύλλα 14-ης ἑκατ., γεγραμμένα πάντα διὰ χειρὸς λογίου καλλιγράφου χρῆσιν ἀφθονέστατα ποιησαμένου ἐν τῇ γραφῇ τῶν λέξεων τῆς συγκοπῆς τούτων καὶ τῆς διὰ σημείων στενογραφικῶν ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

1. Λεῖψανον ἐρμηνείας εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν Παύλου τοῦ ἀποστόλου, φ. 1-4 καὶ 56-59.

2. Λεῖψανον τῆς Μαξίμου Πλανούδη μεταφράσεως τοῦ περὶ παραμυθίας τῆς φιλοσοφίας λατινικοῦ πονήματος Βοητίου, φ. 5-52^α. Προτέτακται τοῦ Βοητίου βίος, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Βοήτιος ὁ σοφὸς ἦν μὲν ἐκ τῆς τῶν Τορκουάτων οἰκίας» κτλ. Εἶτα ἀπὸ τοῦ 6-ου φύλλου τὸ κείμενον, μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25. Ἀρχ. «---σαν θεραπειάς συνεῖναι; ἀλλὰ σύ. ἦν δ' ἐς τὸ κατὰ σὴν γνῶσιν» κτλ. Τέ-

λος· «τὰ πάντα ἐπισκοποῦντος. Βοητίου περὶ παραμυθίας τῆς φιλοσοφίας». Πολλαχοῦ ἐν ταῖς ῥαῖς σχόλια διὰ χειρὸς τοῦ καλλιγράφου.

2. «Κάτων Ῥωμαῖος, μετενεχθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον παρὰ τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ κύρι Μαξίμου τοῦ Πλανούδη». Κείμενον κολοβόν, δίστηλον ἐκ γραμμῶν 24 ἢ 25, ἔχον ἐν ταῖς ῥαῖς καὶ σχόλια τῆς χειρὸς τοῦ καλλιγράφου. Ἄρχ. «Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν» κτλ., φ. 53-55.

466. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 12-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 410, μήκ. 0,235, πλ. 0,185. Τὸ κείμενον μονόστηλον, λεπτόγραφον καὶ ἐκ γραμμῶν 40 (0,129×0,13). Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι πίναξ τῶν ἐν τῷ κώδικι κεφαλαίων.

Σειρᾶς ἐρμηνευτῶν εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον τόμος, ὡς φαίνεται, δεύτερος καὶ ἀκέφαλος, ἀρχόμενος ἀπὸ κεφαλαίου ια', ἔδαφίου 1 «Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτόν» κτλ. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐρμηνείας· «Κυρίλλου. Καίτοι θεὸς ἐστὶν ἀληθινὸς καὶ υἱὸς τοῦ ἐπὶ πάντας θεοῦ» κτλ. Ἐκτὸς τοῦ Κυρίλλου παράγονται ἐνταῦθα τεμάχη Τιτου Βόστρης, Γρηγορίου Νύσσης, Βασιλείου Καισαρείας, Μαξίμου, Μάρκου μοναχοῦ, Ὀριγένους, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Συνεσίου, Σεβήρου, Μακαρίου, Γρηγορίου Θεολόγου, Μεθοδίου Πατάρων, Θεοδώρου Μοφουεστίας, Ἰωάννου Γεωμέτρου (φύλλ. 42^β, 386^α), Εὐσεβίου Καισαρείας, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως, Νείλου, Διονυσίου Ἀλεξανδρείας, Εὐαγρίου, Ἰσαάκ, Ψελλοῦ (φ. 108^β), Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Ἀστερίου, Φωτίου πατριάρχου (φ. 196^β, 333, 337^β, 360, 345, 387^β), Φίλωνος, Δωροθέου, Ἐφραίμ, Κασσιανοῦ, Νικήτα Παφλαγόνοσ (φ. 248^α), Ἀπολλιναρίου, Ἀναστασίου, Ἐπιφανίου, Ὑπατίου Ἐφέσου, Θεοδωρήτου, Σιλβέστρου (ἐκ τῆς πρὸς Ἰουδαίους ἀντιλογίας, φ. 360^α), Ἰπολύτου, Ἀμβροσίου, Κυπριανοῦ, Πρόκλου, Ἀμφιλοχίου.

467. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 255. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 31 γραμμῶν. Φύλλα ἄγραφα· 233, 234. — «Γεωμετρικῆς καὶ φυσικῆς ἀστρονομίας μαθήματα στοι-

χ(ε)ιώδη συγγραφέντα παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἀββᾶ Καΐλου». Ἀρχ. «Τομὴ πρώτη, τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἡλιακῆς ἀστρονομίας περιέχουσα. Καθ' ἕλον τουτοῖ τὸ σύγγραμμα» κτλ.

468. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 88 (μῆκ. 0,24, πλ. 0,178) γραφὲν ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Αὐτόγραφον Δωροθέου Βουλησμά. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Πρὸ τοῦ κειμένου ἐν προσθέτῳ τινὶ φύλλῳ ἀναγινώσκειται τὸ σημείωμα τόδε· «Κατὰ τὸ 1872 κατ' ἐπίμονον αἰτησιν τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Νικοδήμου ἀντεγράφησαν διὰ τὸν ἐν Ὁδησσῷ ἀρχιμανδρίτην Βουλισμᾶν»¹, τουτέστι τὰ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιεχόμενα κείμενα.

1. «Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ σεβασμιωτάτῳ οἰκουμηνικῷ πατριάρχῃ, κυρίῳ Νεοφύτῳ, καὶ τῇ περὶ τὴν αὐτοῦ παναγιότητα θειοστάτῃ τε καὶ ἀγίᾳ συνόδῳ, Δωροθέος ἱερομόναχος ὁ Βουλησμάς τὴν ὑποκλινεστάτην προσκύνῃσιν». Ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Παναγιώτατε θεόποτα, τῷ τῆς ἱεραρχίας βαθμῶν» κτλ., φ. 1-5^α.

2. «Αἰ πρὸς τὴν Χριστοφόρου ἀπολογίαὶν Δωροθέου ἀνταποκρίσεις». Ἀρχ. «Ἐν τῷ προανακριθέντι μοι, ᾧ θειότατοι, μέχρι τῆς τοῦ ἐξηγουστοῦ ἡμέρας τῶν ἀποστόλων κανόνος ἐρμηνείας τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Χριστοφόρου κανονικῶ συγγράμματι» κτλ., φ. 5^β-76^β. Λεῖπει τὸ τέλος.

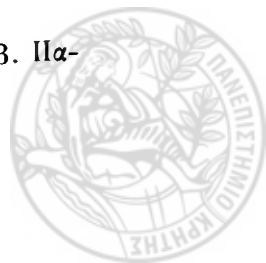
3. Δωροθέου Βουλησμά ἐπιστολή «Χριστοφόρῳ ἀνδρὶ ὡσίῳ τε καὶ λογίῳ καὶ ἐμοὶ ἀγαπητῷ ἐν Κυρίῳ τὸν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀντασπασμόν». Ἀρχ. «Τοῖς τῇ ἀλήθειαν ἐκουσίῳ ἐπανηρημένοις γνώμῃ», φ. 77^α-79^α. Ἐγράφη ἐν Κ/πόλει ἔτει 1729-φ.

4. «Ἀνάκρισις εἰς τὰ λοιπὰ τῆς βίβλου τοῦ ἀδελφοῦ Χριστοφόρου». Ἀρχ. «Εὐεπηρέαστον, ἀγαπητέ, ἐστι σημειοῦν», φ. 79^α-88^β.

469. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 174 (μῆκ. 0,24, πλ. 0,172) γραφὲν ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. — «Γεωργίου Κορσείου θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Χίου, εἰς τὴν Πεντάτευχον» ἐρμηνεία. Ἀρχ. «Ἀρχὴ εἰς τὴν Γένεσιν. Μπερεξὶθ ἐβραϊστὶ ἢ Γένεσις λέγεται» κτλ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

470. Τεῦχος χάρτινον τῆς 19-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 23. Πα-

¹ Νοεῖται Εὐσταθίου ὁ Βουλισμάς, ὁ ὕστερον ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας.

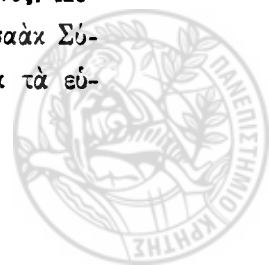
ράφρασις νεοελληνική ἐκ τῶν τοῦ Πλάτωνος διαλόγων (Εὐθύφρωνος καὶ Κρίτωνος).

471. Τεῦχος χάρτινον γεγραμμένον ἐπιμελῶς ἐν τῇ 18-ῃ ἑκατ., ἐκ φύλλων $\alpha' + 87$ χάρτου σιλιπνοῦ καὶ παχέος, μήκ. 0,228, πλ. 0,168. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23.—«Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου βοεβόδα αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας, περὶ τῶν καθηκόντων». Ἐν τῷ 1-ῳ φύλλῳ πέναξ ἰθ' κεφαλαίων· εἶτα τὸ κείμενον (ἀπὸ φ. 2 κέ). Ἄρχ. «Προσίμιον ὅ τε σκοπὸς τοῦ βιβλίου καὶ τίνες περὶ τῶν καθηκόντων διέλαβον. Κεφάλαιον $\bar{\alpha}^{\circ}$. Ἐνῆκεν ὁ Θεὸς τῇ τοῦ ἀνθρώπου φύσει» κτλ. Ἐξεδόθη τύποις ἐν Λειψία ἔτει 1722-φ.

472. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων $\alpha' + 55$ μήκ. 0,245, πλ. 0,18. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ῃς ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28.—«Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀντίρρησις εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητᾶριον τοῦ ὄρους Σινᾶ». Ἄρχ. «Πρόλογος· Ὁ μὲν ὀφθαλμοὺς νόσσων κατάγει δάκρυα», φ. 1 κέ.

473. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 74 μήκ. 0,242, πλ. 0,18. Ἐγράφη ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ῃς ἑκατ. Ἡ πρώτη ἔγραψε τὰ φύλλα 1-34 καὶ 72-74, ἡ δ' ἑτέρα τὰ φύλλα 35-71. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾠας τῆς προσθίας σελίδος τοῦ φύλλου 1· «Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου καὶ δι' αὐτοῦ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ». Ἐπὶ τῆς κάτω ᾠας· «+ Ἐκ τῶν ἀφιερωθέντων τῷ Παναγίῳ Τάφῳ παρὰ Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ τοῦτο ποτὲ ἀφαιρησόμενος ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, ἔστω ἀφωρισμένος καὶ ἀναθεματισμένος παρὰ Θεοῦ κυρίου παντοκράτορος καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. + Ἐν Βουκουρεστίῳ, $\bar{\alpha}\psi\chi\eta$: Μηνὶ Ἀπριλίῳ. + + Ὁ Ἱεροσολύμων».

1. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου λόγοι τινές, ὧν πρῶτος ὁ «Περὶ ἀλλοιώσεως τῆς ἐν τῇ ψυχῇ γινομένης ἐν παντὶ καιρῷ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους, καὶ ἐκβιασμός ἐν τοῖς δεξιοῖς καὶ ἀριστεροῖς γινόμενος. Λόγος προσευχῆς δεομένοις. Ἐκ τοῦ μζ' λόγου τοῦ ἀγίου Ἰσαὰκ Σύρου». Ἄρχ. «Ἴδωμεν ὧ ἀγαπητοί», φ. 1-10 (ἴδε Ἰσαὰκ τὰ εὐ-

ρεθέντα ἀσχητικὰ ἐπιμελεία Ν. Θεοτόκου τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα. Ἐν Λειψία 1750, σ. 344). Περὶ τὸ κείμενον ἐν ταῖς ῥαῖς τεμάχῃ Νείλου, Ἰσαὰκ Σύρου, Ζωσιμᾶ, Βαρσανουφίου, Ζυγαδηνοῦ, Μάρκου (ἐρμηίτου), Μαξίμου καὶ Ἰωάννου Χρυσοστόμου. Ἐσχατος λόγος εἰς φ. 10^β. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλειν ἀσυγχύτως. Λόγος νς'». Ἄρχ. «Θέλεις τρυφήσαι ἐν τῇ σιχολογίᾳ» κτλ.

2. «Βαρλαάμ μοναχοῦ καὶ φιλοσόφου σύντομος καὶ ἀκριβὴς θεολογία περὶ τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος. Ἐρωταποκρίσεις ὠραῖαι περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως». Ἄρχ. «Ἐπὶ τῆς θεολογίας πόσας φύσεις» κτλ. φ. 11.

3. «Ἡ διδυμος τοῦ πνεύματος ἐκπόρευσις», φ. 12^α-13^α. Μαρτυραὶ διαφόρων συγγραφέων.

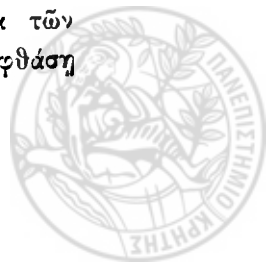
4. «Ἐκ τῶν ἄρθρων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως». Ἄρχ. « $\bar{\alpha}$ ». Πρῶτον μὲν οὖν δεῖ πιστεύειν» κτλ., φ. 13^β-14^α.

5. «Ὁμολογία ἐν ἣ ἡ χρῆ ἐπακολουθεῖν τοὺς μοναχοὺς, τοὺς τὸ μοναχικὸν σχῆμα λαμβάνοντας». Ἄρχ. «Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ μὴ κτίσμα εἶναι» κτλ., φ. 14^α.

6. «Ἐκθεσις τῆς ἡμετέρας πίστεως». Ἄρχ. «Ἡμεῖς τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν διδασκάλοις ἐπόμενοι» κτλ., φ. 15^α.

7. «Περὶ τῶν θείων μυστηρίων καὶ ὅτι οὐ δι' ἀζύμου τὸ μυστήριον ἐποίησεν ὁ Χριστὸς καὶ οἱ αὐτοῦ μαθηταί, ἀλλὰ δι' ἐνζύμου. Πόνος καὶ συλλογὴ ἐκ τῶν θείων Γραφῶν Ἀγγέλου Γρηγορίου». Ἄρχ. «Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος», φ. 15-26^β. Παρεμβάλλονται τῷ κειμένῳ τεμάχῃ διαφόρων συγγραφέων, οἷον (φ. 19^α) «Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου περὶ ἀζύμου καὶ ἐνζύμου συλλογιστικὴ ἀπόδειξις». Ἄρχ. «Φησὶ γὰρ ὁ τῆς νίκης φερόνυμος, ὁ ἐκ τῆς σεβασμίας μονῆς ὧν τῶν Ξανθοπούλων Ἐπειδὴ κατὰ τὴν Παρασκευὴν τὸ ἐβραϊκὸν πάσχα» κτλ.

8. «Ἀπόδειξις ὅτι οὐκ ἀπέλαβον οἱ ἅγιοι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, οὔτε οἱ ἁμαρτωλοὶ τὴν κόλασιν, ἀλλ' ἔστι τοῦτο καιροῦ μέλλοντος κατὰ τὰς θείας Γραφάς. Πόνος καὶ συλλογὴ ἐκ τῶν θείων Γραφῶν Ἀγγέλου Γρηγορίου». Ἄρχ. «Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτήσαι» κτλ., φ. 27^α-34^β.

9. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου μητροπολίτου Ἐφέσου λόγος καὶ ἀκριβῆς διάλεξις». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης», φ. 35^α-64^α.

10. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου» ζητήματα ἰδ'. Ἀρχ. «Ζήτημα πρῶτον. Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς ἀπαιτεῖτε» κτλ., φ. 64^α-71^β.

11. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας ἐρωταποκρίσεις». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Τί αὐτόχρημά ἐστιν ἡ ψυχὴ» κτλ., φ. 72^α-74^β.

474. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,238, πλ. 0,172. Ἀριθμεῖ σελίδας 298. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Διάφορα γραφίσματα 18-ης ἑκατ. Ἐπὶ φύλλου ἀγράφου εὑρισκομένου εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τεύχους· «Οἱ εὑρεθέντες λόγοι τοῦ μακαρίτου Δωροθέου, συναχθέντες ἐπιμελῶς ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἀνανίου». Σελίδες ἄγραφοι 186-192 καὶ 201-204.

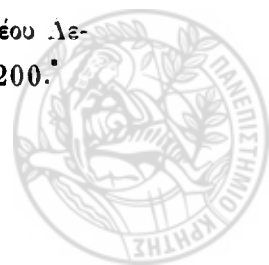
1. «Τοῦ σοφωτάτου ἐν διδασκάλοις κυρίου Δωροθέου τοῦ ἐκ Μιτυλήνης, τοῦ διδασκάλου τῆς ἐν Κ/πόλει ἀκαδημίας, τοῦ ἐκ Μιτυλήνης Δωροθέου, τοῦ ἡμετέρου καθηγημόνος, εἰς ἅπασαν τὴν τοῦ Κορυδαλέως φυσικὴν πραγματείαν προοίμιον». Ἀρχ. «Πολὸ τοῖς φύσει τῶν ὄντων συνιστῶσι» κτλ., σελ. 1-91.

2. «Τοῦ αὐτοῦ ἀπορία καὶ λύσις εἰς τε τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν καὶ εἰς τὸ προοίμιον τοῦ φιλοσόφου Κορυδαλέως». Ἀρχ. «Εἴρηται πολλάκις ἤδη», σελ. 91-146.

3. «Γράμμα πατριαρχικὸν συνοδικὸν περὶ τοῦ ἐν Κ/πόλει σχολείου. Πόνημα τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου Δωροθέου Λεσβίου τοῦ καὶ πρωτοσυγκέλλου τοῦ ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ οἴκουμενικοῦ θρόνου». Σιγιλλιῶδες συνοδικὸν γράμμα τοῦ πατριάρχου Παΐσιου 2-ου, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ὅσα τῶν ἀνθρωπίνων» κτλ., σελ. 147-175. Συνετάχθη μηνὶ Ἰαν. ἔτ. 1748. Μέρος ἐξέδωκεν Ἰωακείμ Φορόπουλος· ἴδε Ἐκκλησ. Ἀληθ. τ. Κ', 1900, σ. 343-344.

4. Σχέδιον ἀτελὲς πατριαρχικοῦ γράμματος. Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτως ἰσχυρόν» κτλ., σελ. 177-185.

5. «Ἐγκώμιον εἰς γάμον τοῦ σοφωτάτου κυρίου Δωροθέου Λεσβίου». Ἀρχ. «Χαίρειν μὲν εἶπερ ποτὲ ἄξιον», σελ. 193-200.

6. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος (= Παΐσιου 2-ου) τοῦ εἰς ὄγδοον θρόνον προβιβασμοῦ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων. Πόνημα τοῦ σοφωτάτου κυρίου Δωροθέου Λεσβίου, τοῦ καὶ μεγάλου πρωτοσυχηλλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Τοὺς τῶν κοινῶν προστατοῦντας», σελ. 205-232. Συνετάχθη μηνὶ Ὀκτωβρ. ἔτ. 1747. Ὑπογραφαί: Ἐφέσου Ἰωακείμ, Ἡρακλείας Γερατίμου, Κυζίκου Ἀνανίου, Νικομηδείας Κυρίλλου, Νικαίας Καλλινίκου, Χαλκηδόνας Γαβριήλ, Προύσης Γρηγορίου, Νεοκαισαρείας Διονυσίου, Ἀθηνῶν Ἀνθίμου, Πισιδίας Κοσμᾶ, Παλαιῶν Πατρῶν Γερασίμου, Λαρίσσης Ἰακώβου, Φιλιππουπόλεως Σεραφίμ, Ῥόδου Ἱερεμίου, Μυτιλήνης Ἀνθίμου, Διδυμοτείχου Αὔξεντίου, Μηθύμνης Ἀρσενίου, Μεσημβρίας Γρηγορίου, Βιδύνης Καλλινίκου, Θηβῶν Ἀθανασίου, Χριστιανουπόλεως Δανιήλ, Εἰάνθης Μητροφάνους, Χίου Διονυσίου, Προικονήσου Νικηφόρου.

7. «Προοίμιον λογικῆς». Ἀρχ. «Παντὸς ἀρχομένω καὶ λόγου καὶ ἔργου» κτλ., σελ. 233-243.

8. «Δωροθέου πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς περὶ νηστείας». Ἀρχ. «Ῥμην μὲν, ᾧ φίλτατοί μου ἀκροαταί», σελ. 244-271.

9. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐκχειρίας». Ἀρχ. «Οὐκ ἀλυσιτελεῖς ἄρα παντάπασιν», σελ. 271-276.

10. «Τοῦ αὐτοῦ ἀπορίαι πρὸς τὴν κατὰ Πυθαγορείους τε καὶ Κοπέρνικον τῆς γῆς κίνησιν». Ἀρχ. «Εἰ κινεῖται ἡ γῆ», σελ. 207-295. Εἶτα «Πίναξ τῶν ἐμπεριεχομένων ταύτῃ τῇ βίβλῳ», σελ. 297-298.

475. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 58 μῆκ. 0,23, πλ. 0,17. Ἐγράφη ὑπὸ διαφόρων χειρῶν περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. «Ἀκολουθίαι εἰς τὸν μέγαν Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον ὀκτώηχοι». Ἀρχ. «Στιχηρά. Ἦχος α' πρὸς τὸ *Τῶν οὐρανίων ιαγμάτων*. Τὸν ἀδελφόθεον δεῦτε πιστοί» κτλ., φ. 1^α-34^α.

2. «Στιχηρά φαλλόμενα εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀοιδίμων πάντων πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Ἦχος δ'. *Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς * τῆς*. — Τοὺς τῆς Σιῶν ὑμνήσωμεν» κτλ., φ. 35 κέ.

3. «Μηνὶ Ἰαννουαρίῳ καὶ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν κεκοιμημέ-
νων κληρικῶν τῆς Ἀγίας Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν». Ἀσματικὴ ἀκολουθία. Ἀρχ. «Ἐσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* στιχηρὰ ἤχος πλ. β' πρὸς τὸ *Ὡς ἀγγελικαί*. Ἀρξώμεθα θρηνεῖν» κτλ., φ. 46^β κέ.

4. «Στιχηρὰ ψαλλόμενα εἰς τὴν παννουχίδα τῶν ἁγίων πατέ-
ρων ἡμῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων καὶ διακόνων τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως, τῶν ἐκδημησάντων». Ἀρχ. «Ἦχος δ'.
Κατὰ ἀλφάβητον. Πρὸς τὸ *ἠθέλον δάκρυσιν*. Στίχος. *Ἀνια-
πόδος τῷ δούλω σου*.—Ἄπαντες δεῦτε πιστοὶ συμφώνως» κτλ.,
φ. 51^α κέ.

5. «Ἄλλος κανὼν ἀναπαύσιμος εἰς ἱερεῖς, φέρων ἀκροστιχί-
δα τήνδε· Ἱερεῖς καὶ λειτουργοὶ Σιών, αἰνῶ τὴν μνήμην». Ἀρχ.
Ἐπιθῆ α'. Ἦχος β'. *Λεῦτε λαοί*.—Ἱερουργοὶ* τῶν μυστηρίων» κτλ.,
φ. 53^β κέ.

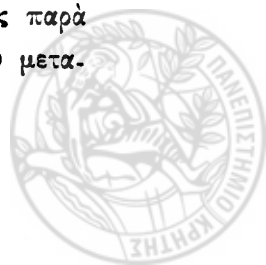
6. «Ἄλλα στιχηρὰ ψαλλόμενα εἰς κοιμηθέντας ἱερεῖς». Ἀρχ.
«Ἦχος πλ. α' πρὸς τὸ *Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος*. Κατὰ ἀλ-
φάβητον. — Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν» κτλ., φ. 56^α κέ.

7. «Ἐἶτα ἄρχονται τῆς θείας ἐκτενοῦς ἰκεσίας». Ἀρχ. «Ὁ
ἱερέως. Ἔτι ἐκτενώς --- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων ---
Ἰακώβου» κτλ. Ἀναγραφή τῶν ἐπισκόπων καὶ πατριαρχῶν Ἱερου-
σαλήμ, ἧς τὸ τέλος ἔχει ὧδε· Γερμανοῦ, Σωφρονίου, Θεοφάνους,
Παΐσιου, Νεκταρίου, Δοσιθέου, Χρυσάνθου. — Μέχρις ὧδε περι-
εἶχε τὸ εὐρεθὲν βιβλίον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ».

476. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 111 μήκ.
0,232, πλ. 0,178.

1. «Προλεγόμενα τῆς μεταφυσικῆς, τὰ κατ' αὐτὴν εἰς πλάτος
διεξιόντα καὶ προδιαλευκαίνοντα». Ἀρχ. «Καλῶς ἄγαν καὶ λυσιτε-
λῶς», φ. 1-4.

2. «Μεταφυσικὴ Ἀντωνίου Γενουεναίου ἐκλεκτικοῦ φιλοσόφου,
μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον ἐκ τῆς λατινίδος παρὰ
Εὐγενίου». Ἀρχ. «Στοιχεῖα τῆς μεταφυσικῆς. Πρόλογος. Τὴν μετα-

φυσικήν εἰς δύο οἱ σοφοὶ διαιροῦνται». κτλ. φ. 109^β. Ἐξεδόθη τόποις ἐπιστασία Σ. Βλαντῆ Ἐνετίησιν ἔτει 1805-φ.

3. (Γράψιμον ἐτέρου φ. 110-111). «Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν εὐαγγελιστὴν καὶ ἀπόστολον ἀπονεμηθεῖσα τῷ μακαριωτάτῳ Ἰγνατίῳ». — «Ἰωάννη γέροντι ὁ ἑαυτοῦ Ἰγνατίος». — «Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν ἁγίαν παρθένον Μαρίαν» κτλ. Μετ' αὐτήν· «Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται μετεφράσθησαν ἀπὸ τῆς λατινίδος· εὐρέθησαν δὲ λατινιστὶ ἐντετυπωμέναι εἰς βιβλίον ἐντετυπωμένον κατὰ ἔτος αχπ».

477. Τεύχος μεμβράνινον, οὗ τὸ στάχωμα παλαιὸν ὃν περικαλύπτει δέρμα φέρον ἔκτυπά τινα κοσμημάτια. Ἀριθμεῖ φύλλα 183 (μῆκ. 0,232, πλ. 0,163), ὧν ἄγραφον τὸ 180-όν· ἄγραφα παλαιόθεν ἦσαν τὰ τρία πρῶτα, τὸ πέμπτον καὶ τὰ ἔσχατα δύο· ταῦτα μέντοι πάντα χεῖρ τῆς 16-ης ἑκατ. ἐπλήρωσε διαφόροις κειμένοις καὶ σημειώμασι. Τὸ κύριον τοῦ τεύχους κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 4-ου φύλλου· ἔστι δὲ τοῦτο μονόστηλον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη γραμμὰς ἀριθμοῦν 28 καὶ χῶρον ἐν ταῖς σελίσαι κατέχον 0,157×0,10. Ἡ γραφὴ ἐπιμελής οὔσα ἐγένετο ἔτει 1330-φ· ἴδε φ. 179^β, ἔνθα ὁ καλλιγράφος ἐσημειώσατο τὸ «Θ(εο)ῦ τὸ δῶρον, καὶ Χαρίτωνος πόνος. ϚΠλω μηνὶ Ἰουλίῳ, Ϛ^η. Δημήτριος»¹. Σημειώματα μεταγενέστερα μνήμης ἄξια.— α') Ἐν φ. 1^β σημείωμα 14-ης ἑκατ. ἡγουμένου μονῆς τινὸς περὶ τοῦ τεύχους τούτου, ὅμως δὲ σχεδὸν ὄλον ἀπεξεσμένον.— β') Ἐπὶ τῆς ἄνω φῶς τοῦ φ. 179^β. «+ Τὸ παρὸν βιβλίον. ἦτοι τοῦ Κλίμακος, τοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ῥήτορος Ἰωάννου τυγχάνει». Εἶτα· «καὶ διὰ κληρονομίας καμοῦ Λασκάρως πρωτονοταρίου: — καὶ διὰ χάριν ἐμοῦ Δημητρίου»². — γ') Ἐν τῷ 5-φ φύλλῳ· «Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τὸ παρὸν βιβλίον τοῦ ταπεινωτάτου καὶ σωφρονεστάτου ἁγίου Πτολεμαΐδος κυρίου κυρίου Σωφρονίου τοῦ ἐκ τῆς Συρίας. εὐλαβῶς καὶ προσκυνητῶς Παρθένιος. 1758: Μαΐου γ^η».

Κείμενα πρόσθετα ἐν τοῖς φύλλοις, ἃ πρότερον ἦσαν ἄγραφα· α') Ἀνωνύμου «περὶ ψυχῆς ἀπορίαὶ καὶ λύσεις». Ἀρχ. «Ἠρώτη-

¹ Τὸ «Δημήτριος» ὄνομα πρόσθετον.

² Οὗτος ἔγραψε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῆς κάτω φῶς τοῦ φύλλου 11^β οὕτω «Δημητρίου πρωτοκανονάρχου».

Φύλλ. 65-128 ἐκ γραμμῶν 33-35. Φύλλ. 129-142 ἐκ γραμμῶν 26-27). Ἐν τῇ σελίδι 44^β, ἥτις ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφος, ἐσχεδιάσθη διὰ μέλανος ἐν τῇ 14-ῃ ἑκατ. εἰκὼν γυναικὸς κρουούσης ὄργανον μουσικόν· ἐκατέρωθεν αὐτῆς ἡ ἐπιγραφή· «+Φράγκησα: - πεζὴ ἀρπα».

1. Νείλου ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἀρχὴ καρποφορίας (ἀν)θος καὶ ἀρχὴ πρακτικῆς ἐγκράτεια», φ. 1^α-13^β (Migne, Patr. Gr. τ. 79, σ. 1145 κέ). Ἄνωθεν τῆς ἀρχῆς ἐπιγραφή πρόσθετος· «Διαδ?. . . . ιαφόρων περὶ τῶν τῆς βιοτικῆς πονηρίας πνευμάτων».

2. «(Τ)οῦ αὐτοῦ περὶ λογισμῶν κεφάλαια χγ'». Ἀρχ. «Τῶν ἀντικειμένων δαιμόνων» κτλ., φ. 13^β-30. Migne ἐνθ. ἀ. σ. 1200.

3. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου κεφάλαια διάφορα σε'». Ἀρχ. «Φόβον ἔχε καὶ πόθον», φ. 30^β-35^α.

4. «Τοῦ αὐτοῦ γινῶμαι ἀπάγουσαι τῶν φθαρτῶν καὶ κολλῶσαι τοῖς ἀφθάρτοις τὸν ἄνθρωπον». Ἀρχ. «Ὁδὸς εἰς ἀρετὴν ἢ τοῦ βίου φυγὴ» κτλ., φ. 35^α-40^β. Γινῶμαι ρ'. Migne ἐνθ. ἀν. σ. 1240-1249.

5. «Σκέμματα τοῦ ἁγίου Νείλου» ιε'. Ἀρχ. «Εἴ τις βούλοιο εἶδεῖν τὴν τοῦ νοῦ κατάστασιν», φ. 40^β-42^β.

6. «Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια διάφορα ν'». Ἀρχ. «Ἄ Ὁ Χριστὸς ἢ μὲν ἐστὶ Χριστὸς, ἔχει τὴν γινῶσιν» κτλ., φ. 42^β-48.

7. «Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις πρὸς μοναχοὺς». Ἀρχ. «Ἀκρασίαν βρωμάτων περικόπτει νηστεία», φ. 48^β-51^β. Migne ἐνθ. ἀν. σ. 1236.

8. «Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου κεφάλαια περὶ προσευχῆς» ρηγ'. Ἀρχ. «Εἴ τις βούλοιο εὐώδες θυμίαμα», φ. 52^α-67^β. Migne ἐνθ. ἀν. σ. 1168-1200.

9. «Τοῦ μακαρίου ἀββᾶ Μάρκου (περὶ μετανοίας τοῖς πᾶσι) πάντοτε προσηκούσης (εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἐνεργείας, ἣν οἱ πιστοὶ καὶ πρὸ τῆς ἐργασίας διὰ τοῦ βαπτίσματος ἔλ(αβον)». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πολλὰκις ἠβουλήθητε», φ. 68^α-87^α. Migne ἐνθ. ἀν. σ. 905-929.

10. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιουσθαι: - Λόγος γ'». Ἀρχ. «Ἡ τῶν ἔξωθεν κακοπιστία», φ. 84^α-96^α. Migne αὐτ. σ. 920 κέ.

11. «Τοῦ αὐτοῦ συμβουλίᾳ νοός πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. Λόγος δ'». Ἄρχ. «Ἄκουε ψυχὴ λογικὴ» κτλ., φ. 96²-99². Migne αὐτ. σ. 1104 κέ.

12. «Ἐρωτήσεις περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Λόγος ε'». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ οἱ μὲν τέλειον λέγουσιν εἶναι» κτλ., φ. 99²-117². Migne αὐτ. σ. 985 κέ.

13. «Τοῦ αὐτοῦ μακαρίου ἀββᾶ Μάρκου τῷ περιποδητῷ τέκνῳ Νικολάῳ. Λόγος ζ'». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ περ πρώην», φ. 117²-126³. Migne σ. 1028 κέ.

14. «Λόγος ζ'. Τοῦ αὐτοῦ μακαρίου ἀββᾶ Μάρκου περὶ διαίτησις μοναχῶν». Ἄρχ. «Προσῆκει τοὺς ἀσκοῦντας» κτλ., φ. 126³-128³. Migne αὐτ. σ. 1109 κέ.

15. «Τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀντιβολὴ πρὸς τινὰ σχολαστικόν». Ἄρχ. «Ἡρώτησέ τις τῶν ἐλλογιμῶν δικανικὸς» κτλ., φ. 129²-142³. Migne αὐτ. σ. 1072 κέ.

16. (Προσθήκη 14-ης ἑκατοντ.) Κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 35-36). «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς πατέρας καὶ διδασκάλους ἡμῶν Βασίλειον, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, συγγραφεὴν παρὰ Ἰωάννου μητροπολίτου Εὐχαΐτων». Ἄρχ. «Πάλιν Ἰωάννης», φ. 143²-152. Io. Euchaitorum quae --- supersunt; ed. P. de Lagarde. Göttingae 1882, σ. 106 κέ.

479. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 415 μῆκ. 0,233, πλ. 0,17. Ἐγράφη διὰ χειρὸς λογίου τινὸς ἐπιμελῶς περὶ τὸ τέλος τῆς 15-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,153 \ 0,10). Ἐπὶ τῆς ὥας τοῦ φ. 6². «Πέλει καὶ τοῦτο σὺν ἄλλοις καλῶς Λαρίσσης Διονυσίου, καὶ τῶν φίλων». Ἡ γραφὴ τοῦ σημειώματος τούτου 17-ης ἑκατ. Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας σελίδος τοῦ φ. 1 ἐπιγραμμα:

Ἄνθρωπε, γυμνώθητι τὴν βίβλον βλέπων
νοημάτων γάρ ἐστι βυθὸς ἐνθέων,
ὄν οὐκ ἐφικτὸν οὐδενὶ πλεῖν ἀβρόχως,
πρὶν ἐξενεγκεῖν τῆς ψυχῆς τὰ φορτία.

Θ: Π:

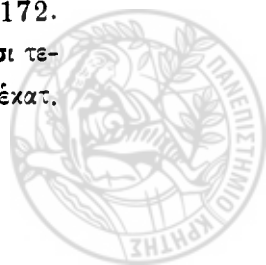

Ἐπιγραφή τοῦ τεύχους ὑπὸ κόσμημα ταινιοειδὲς χρώματος ἐρυθροῦ (φ. 6^α): «Ἰωσήφ μοναχοῦ, ᾧ Βρυέννιος τὸ ἐπώνυμον, ὁμιλίαι διάφοροι, ῥηθεῖσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουήλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ σοφωτάτου, καὶ πατριαρχείας Ἰωσήφ τοῦ ἀγιωτάτου. Λόγος $\bar{\alpha}^{\circ}$ περὶ τῆς ὑπερθέου Τριάδος· εἴρηται δὲ ἐν τῷ τοῦ παλατίου τρικλίνῳ». Ἄρχ. «Θεὸς ἡ ἀγία μονάς» κτλ. Λόγοι 47, ὧν ὁ ἔσχατος ἐπιγέγραπται οὕτω· «Τοῦ αὐτοῦ λόγος συμβουλευτικὸς περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς μελετωμένης γενέσθαι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ· εἴρηται δὲ ἐν τῷ συνοδικῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Λόγος μζ'». Ἄρχ. «Θεὸς ὁ πάντα μεταποιῶν», φ. 401^α. Ἴδε Ἰωσήφ Βρυενίου τὰ εὐρεθέντα δι' ἐπιμελείας Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρου ἐκδοθέντα. Ἐν Λειψία 1768, τ. 1, σ. 1-500. Τὸ ἐπίγραμμα, ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς, προεξέδωκεν ὁ αὐτὸς Βούλγαρις ἐν τοῖς Βρυενίου Παραλειπομένοις. Ἐν Λειψία 1784, σ. κ'.

480. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 103 μῆκ. 0,238, πλ. 0,168. Ἐγράφη περὶ τὴν δευτέραν δεκάδα τῆς 19-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. [Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου] «Στοιχεῖα ἀλγέβρας». Ἄρχ. «Κεφάλαιον $\bar{\alpha}^{\circ}$. Περὶ τῆς ἀλγέβρας γενικῶς. — § 1. Ποσότης ὀνομάζεται» κτλ.

481. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1747-ου, ἐκ φύλλων 316 μῆκ. 0,235, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,156×0,09). Εἰς φ. 1^α «Τριάς ἡγεμῶν εἴης τῷδε τῷ πόνῳ». Εἶτα κόσμημα μέλαν τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου, μεθ' ὃ ἡ τοῦ κειμένου ἐπιγραφή· «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοφίλου Κορδαλέως τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία ὑπομνήματα». Ἄρχ. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ $\bar{\alpha}^{\circ}$. Τὸ φυσικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου· «Δῶρον προνοίας καὶ πόνος Ἰωάννου. Ἐν ἔτει $\bar{\alpha}\psi\mu\zeta^{\circ}$. Ἀνεστηριῶνος τρίτη φθίνοντος».

482. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. μῆκ. 0,23, πλ. 0,172. Σελίδες ἠριθμημέναι 586. Αἱ σελίδες 575-586 σχηματίζουν τετραδίον παλαιότερον γεγραμμένον περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ.

Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25. Ἐν τῇ 1-ῃ σελίδι: «+ Ὁ Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος. τῆς ἱερᾶς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὁ ἀφαιρήσας ἐπικατάρατος». Ἐν τῇ σελ. 574: «+ Ἐκ τῶν τοῦ Κωνσταντίνου υἱοῦ τοῦ Νικολάου Τεννεδίου +». Εἶτα: «Νῦν δὲ Νεοφύτου τοῦ ἐκ Ζαγοράς πέφυκεν. 1750 27 Φεβρουαρίου. ἀρχὴ καὶ τῆς τῆς φυσικῆς ἀναγνώσεως· τέλος ἐγένετο κατὰ τὸ 1753 Μαρτίου 17 καὶ πάλιν ἀρχὴ εἰς τὴν φυσικὴν: 1753 Δεκεμβρίου 8. ὁ κυρ Δωρόθεος: ὁ Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ μαθηταί».

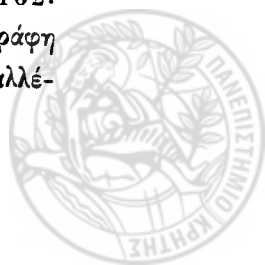
1. «Εἰς φιλοσοφίαν προδιοίχσεις τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου Κοροδαλέως τοῦ Ἀθηναίου, ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα». Ἀρχ. «Τῶν ὄσα θηράσιμα» κτλ., σελ. 1-574.

2. «Θεοφίλου τοῦ Κοροδαλλέως διαίρεσις τῆς ποιητικῆς καὶ τῶν ἑκαστον τούτων διαφέρει». Ἀρχ. «Ἔοικε τοιγαροῦν τῶν θειοτάτων εἶναι ἢ ποιήσεις» κτλ., σελ. 575-586.

483. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1813-ου, ἐκ φύλλων 259 μήκ. 0,237, πλ. 0,168.— «Θεοτοκάριον τῶν ὀκτῶ ἡχῶν. κανόνες τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ὁδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος. Πάντων καὶ ἀγγέλων καὶ βροτῶν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (φ. 259^β): «Ἐτελειώθει τὸ παρὸν Θεοτοκάριον. διὰ χειρὸς καμοῦ Σαμουὴλ τάχα καὶ ἱερομονάχου, τοῖς λόγοις, οὐχὶ τοῖς ἔργοις. ἐν τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ βασιλικοτάτῃ λαύρα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. ἐν ἔτει χιλίους ὀκτακοσίους δέκα τρεῖς».

484. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,235, πλ. 0,168) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 599. Τὸ κείμενον μονόστηλον· ἐγράφη κατὰ τὴν πρώτην δεκάδα τῆς 19-ῃς ἑκατ.— Μαξίμου Συμαίου «Ἱερὰ ἱστορία τῶν Ἱεροσολύμων», σ. 1-204.— «Περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων», σ. 205-444.— «Περὶ τῆς πόλεως τοῦ μεγάλου βασιλέως», σ. 445-530.— «Πίναξ τῶν ἐμπεριεχομένων τῇ παρουσίᾳ βιβλῶν κατὰ ἀλφάβητον».

485. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 508 μήκ. 0,227, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,17×0,10). Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ῃς ἑκατ.— [Θεοφίλου Κοροδαλλέ-

ως υπόμνημα εἰς τὰ φυσικά τοῦ Ἀριστοτέλους]. Ἀρχ. «Εἰς φιλοσοφίαν προδοίχης· ὅποιον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. Τῶν ὄσα θηράσιμα πέφυκε» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Τέλος τῶν ὀκτῶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων, τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν δόξα πολλή, καὶ χάρις ἄπειρος. ἀμήν».· παρὰ Γερβασίου προηγουμένου τοῦ Βαζελου, τοῦ Τραπεζουντίου, υἱοῦ Συμεών, τοῦ ἐν σπουδαίοις ἐλαχίστου». Περὶ τοῦ Γερβασίου τούτου ἴδε Ἐ. Θ. Κυριακίδου Βιογραφ. τῶν ἐκ Τραπεζοῦντος --- λογίων. Ἐν Ἀθήναις 1897, σ. 82.

486. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ἐκατ. ἐκ φύλλων 152 μήκ. 0,235, πλ. 0,16. Δύο διάφοροι γραφαὶ σύγχρονοι.

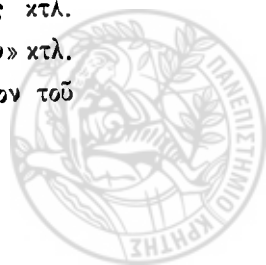
1. «Θεματογραφία τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς, τοῦ ἐκ Μιτυλήνης Δωροθέου, τοῦ ἡμετέρου καθηγημένος». Ἀρχ. «Εἰς τὸ πρῶτον εἶδος. Ὅποιος ἐπιθυμεῖ τὴν προκοπήν του», φ. 1^α-126^β.

2. Ἵσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος τοῦ εἰς ὕγδοον θρόνον προβιβασμοῦ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων. Πόνημα τοῦ σοφωτάτου Δωροθέου Λεσβίου, τοῦ καὶ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Τοὺς τῶν κοινῶν προστατοῦντας» κτλ., φ. 127^α-138^β. Ἴδε ἄνωτ. σελ. 40.

3. Γράμμα συνοδικὸν περὶ τοῦ ἐν Κ/πόλει σχολείου (1748). Ἀρχ. «Ὅσα τῶν ἀνθρωπίνων» κτλ., φ. 138^β-149^α. Ἴδε ἄνωτ. σ. 39.

4. Σχέδιον ἀτελὲς πατριαρχικοῦ γράμματος. Ἀρχ. Οὐδὲν οὕτως ἰσχυρὸν» κτλ., φ. 149^β-152^β.

487. Τεῦχος ἐκ φύλλων κοινοῦ χάρτου 11 καὶ ἐτέρων 267 ἐκ χάρτου βομβυκίνου μήκ. 0,233, πλ. 0,16. Ἡ γραφή τῶν πρώτων ἑνδεκα φύλλων ἐγένετο περὶ τὸ μέσον τῆς 16-ης ἐκατ., ἡ δὲ τῶν λοιπῶν βομβυκίνων περὶ τὸ τέλος τῆς 13-ης ἐκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 32-34.—[Θεοδώρου Προδρόμου] ἀεφαλος ἐρμηνεῖα εἰς κανόνας ἀσματικῶς Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Ἀρχ. «Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ θεοπρεπῶς κτλ. Ὅτι μὲν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ δι' ἣν αἰτίαν κατῆλθον εἰς Αἴγυπτον» κτλ. Τὸ τέλος τοῦ κειμένου (φ. 278) σχηματίζει σταυρὸν μέσον τοῦ

σημειώματος. τούτου· «+ Ὁ γράφας τὴν δέλτον ταύτην Θεόδωρος ὁ Βλεμμῖδης».

488. Τεῦχος χάρτινον ἔτ. 1720-οῦ, ἐκ φύλλων 233 μήκ. 0,225, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23-24. Σελίδες ἄγραφοι· 4^β-8^β.—Μαξίμου Πελοποννησίου διδασχαι 35 μετὰ προλόγου τοῦ συγγραφέως· ὁ πίναξ αὐτῶν μεταξὺ τῶν σελίδων 3^β-4^β. Ἐκ φ. 9 ἡ ἀρχὴ τῶν διδασχῶν· «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου διδασχῆ πρώτη εἰς τὴν Κυριακὴν πρὸ τῶν Φώτων. Εὐλόγησον πάτερ. Ἄρχῃ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἄν εἶναι καὶ ἓνας ὅπου θέλει νὰ κάμη» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐσχάτης διδασχῆς· «Τὸ παρὸν εἴλιφε τέρμα ἐκ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ Ἱεροθέου, ὄντος μου ἔνδον εἰς τὸν Ἅγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον ἐφημέριος „α̅ψ̅χ̅“»¹.

489. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1741-ου, ἐκ φύλλων 644 μήκ. 0,232, πλ. 0,167, βεβλαμμένον ὑφ' ὕδατος. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ· «Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος ἡ λεγομένη Παπαδική, παρ' ἐμοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου ἐξ Ἰωανίνων, ἐνέτει „α̅ψ̅μα“ Ἀπριλίου „α̅δ̅“». Ἐπὶ τῆς ἄνω ὄρας τοῦ φ. 1^α· «Ἀφιερώθη καὶ τοῦδε εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Π. Τάφου παρὰ τοῦ ἀρχιμ(ανδρείτου) κ. Γερμανοῦ Ἀφθονίδου ἐν ἔτει 1880 Ὀκτωβρίου γ'».

1. Διάφοροι μέθοδοι πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς· οἷον α') «Ἄρχῃ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίων τῆς παπαδικῆς τέχνης» κτλ., φ. 1^α. — β') Ὁ τροχὸς Ἰωάννου Κουκουζέλλη, φ. 4^β. — γ') Δένδρον παραλλαγῆς, φ. 5^α. — δ') «Ἡ σοφωτάτη παραλλαγὴ», φ. 5^β. — ε') Μαθήματα διαφόρων, οἷον (ἐν φ. 7^α) Γρηγορίου Μπούνη Ἀλυάτου. — ς') «Ἐτέρα μέθοδος τῶν νεανεσμάτων καὶ τερευτισμάτων» ποίημα κῶρ Ξένου τοῦ Κορώνη καὶ πρωτοφάλτου τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἦχος πλάγιος β'. φ. 8^β. Εἶτα ἐξῆς ἕτεροι μέθοδοι ἄχρι φύλλου 21. Τὰ κατόπι δύο φύλλα (22 καὶ 23) ἄγραφα.

2. Παπαδικὴ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ (φ. 24-

¹ Ὁ βιβλιογράφος Ἱεροθέος καὶ μετὰ τὸ πέρας τοῦ προλόγου ἔγραψε τοῦτο· «„α̅ψ̅χ̅“ Ἰουνίου ἱβ. ἔνδον τοῦ Ἁγίου Τάφου».

644) και περικλείουσα συνθέσεις διαφόρων μελοποιῶν, οἷον Μανουήλ Χρυσάφη, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Κοντοπετρῆ, Ξένου Κορώνη, Γεωργίου Σγουροπούλου, Δημητρίου Δοκιανοῦ, Ἀγαλλιανοῦ, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Ἀθανασίου μοναχοῦ, Γενναδίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Μπαλασίου καὶ ἐτέρων, ἔτι δὲ μέλος Ἀγιοσοφιτικόν.

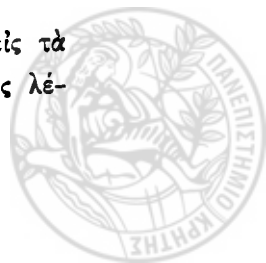
490. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 12-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 210 μῆκ. 0,215, πλ. 0,172. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24. — Τετραευαγγέλιον ἑλλιπές καὶ κολοβόν, μεθ' ὑποθέσεων, πινάκων τῶν κεφαλαίων ἐκάστου εὐαγγελίου, τριῶν κοσμημάτων (φ. 61^α, 96^α, 174^α), στηλῶν (ἐγκόσμων μὲν ἀλλ' ἐφθαρμένων) τῶν κανονίων (φ. 3-7) καὶ τεσσάρων ἐφθαρμένων εἰκόνων τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου (φ. 10^β, 60^α, 95^β, 173^β). Οἱ πίνακες τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν εὐαγγελίων αἱ ὑποθέσεις ἐρυθρογραφοῦνται. Τὰ νῦν φύλλ. 1-2 περιλαμβάνουσιν ἐν ἑαυτοῖς τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου μέρος ἀπὸ τῶν λέξεων «κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις» κτλ. (ιβ', 19 κέ). Τὸ κατὰ Ματθαῖον (φ. 11-58) ἄρχεται ἀπὸ τοῦ «παραδειγματίσαι» (α', 19), τὸ δὲ κατὰ Ἰωάννην (φ. 174-210) τελευτᾷ εἰς τὰς λέξεις «θέλω μένειν» τοῦ κεφαλαίου κα', 22.

491. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 302, μῆκ. 0,22, πλ. 0,16, διηρημένον εἰς ἠριθμημένα τετράδια λθ', γεγραμμένον δ' ἐπιμελῶς καὶ τρισὶν ἐρυθροῖς κεκοσμημένον ταινιοειδέσει κοσμήμασι (φ. 1^α, 220^α, 225^α). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,138 × 0,085).

1. «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα· αὕτη δὲ ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίων μονῶν». Ἀρχ. «Εἶδησις τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ. Πρὸ τοῦ δῶναι τὸν ἥλιον» κτλ., φ. 1-219.

2. «Πίναξ τῶν ἀπορ(ρ)ήτων κυροῦ Μάρκου» ἀριθμῶν κεφάλαια 4ε'.

3. «Μάρκῳ ἀμαρτωλῶ ἱερομονάχῳ σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ τυπικοῦ». Τὸ κείμενον τελευτᾷ εἰς τὰς ἐξῆς λέ-

Ξεις τοῦ 4ε' κεφαλαίου· «Τῆ Παρασκευῇ? - - εἰ δὲ ἐορτάζεται ὁ ἅγιος εἰς ζ - - -». Ὅρα Τυπικὸν ἐκδ. ἐπιμελεῖα Μάρκου Μαροῦ (Ἐνετίησι 1685), σελ. ρ4η'.

492. Μαθηματάριον χάρτινον τῶν ἐτῶν 1739 καὶ 1750, ἀριθμοῦν φύλλα 506 (μῆκ. 0,213, πλ. 0,162), ὧν ἔνια παντάπασιν ἄγραφα (φ. 144, 187, 241, 300, 301). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἔχον ἀπανταχοῦ σχεδὸν μεταξὺ τῶν στίχων καὶ ἀνωθεν αὐτοῦ μετάφρασιν αὐτοῦ τούτου εἰς νέαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

1. «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπισκόπου τοῦ Ναζιανζοῦ περικαθ' ἑαυτὸν ἔπη, δι' ὧν παροξύνει λεληθότως ἡμᾶς πρὸς τὴν (= τὸν) ἐν Χριστῷ βίον», φ. 1-27.

2. «Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου ἔπαινος παρθενίας», φ. 28-59. Εἰς φ. 59^β. «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα περὶ παρθενίας = ἀψμθ, Ὀκτομβρίου. χεῖρ χειρός χειρα, Ἰωακείμ».

3. «Ἰποδῆχαι παρθενίας». Ἀρχ. «Νίκη μὲν δὴ σοῖο», φ. 59^β-88^α. Εἰς τὸ τέλος· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. ἀψν. Μαρτίου η'».

4. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «πρὸς Σέλευκον». Ἀρχ. «Χαίρειν κελεύων», φ. 89-103^α. Τῆς ἀρχῆς τοῦ κειμένου προτέτακται κόσμημα κεχρωματισμένον, τὸ δὲ πρῶτον γράμμα, τὸ X, μέγα, περιηνθισμένον καὶ κεχρωματισμένον.

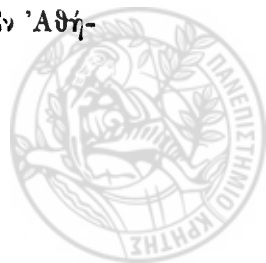
5. «Χριστὸς πάσχων Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου τραγωιδία» καὶ ἕτερα ἑμμετρα τοῦ αὐτοῦ, φ. 103^β-124^β.

6. «Ὀμήρου βατραχομουμαχία», φ. 124^β κε.

7. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου διάφορα ἑμμετρα, φ. 146^α-175^α.

8. Καὶ πάλιν Ὀμήρου βατραχομουμαχία, φ. 175^β-186^β.

9. «Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι, ἃς μετήνεχεν ἐκ τῆς τῶν Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος», φ. 188^α-199^α. Εἰς τὸ τέλος· «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ἀψλθ^ω Μαρτίου θ^α, τῆ Πέμπτη τῆ πρώτῃ τῶν Νηστειῶν: — παρὰ Νικοδήμου ἱεροδιακόνου τοῦ Τραπεζουντίου». Νοητέος ἴσως Νικοδήμος ὁ Περιστερεώτης, περὶ οὗ ἴδε Ἐ. Θ. Κυριακίδην ἐν Βιογραφίαις τῶν ἐκ Τραπεζοῦντος λογίων. Ἐν Ἀθήναις 1897, σ. 109.

10. «Χρυσᾶ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου», φ. 199^β-201^β. Ἐγράφησαν ὧδε ἔτει 1739-φ.

11. «Βασιλείου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως κεφάλαια παραινετικά ζς' πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Λέοντα» κτλ., φ. 202^α-240^β.

12. Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας «παιδεία βασιλική πρὸς τὸν πορφυρογέννητον». Ἀρχ. «Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ» κτλ., φ. 242^α-265^α.

13. Ἀσματικοὶ τριαδικοὶ κανόνες Μητροφάνους Σμύρνης ἐκ τῶν ἐν τῇ Ὀκτωήχῳ, φ. 266^α-299^β.

14. «Ἐκ τῶν τοῦ σοφωτάτου Συνεσίου» ἐπιστολῶν. Ἀρχ. «Νικάνδρῳ. Παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην», φ. 302-506.

493. Τευχος χάρτινον ἔτους 1658-ου, ἐκ φύλλων 533 (μῆκ. 0,21 πλ. 0,15), ὧν ἕνια παντάπασιν ἄγραφα (φ. 15, 16, 301, 302, 304, 493, 504-506, 527, 528, 530).

1. «Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου κατασελίδων καὶ κεφαλαίων», φ. 1-14. Εἰς τὸ τέλος: «Γρηγόριος ὁ Μελισσηνὸς ταῦτα ἔγραψε, καὶ ἐσπούδασεν ἐς ἄκρον. 1658».

2. «Εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία σύντομος παράφρασις καὶ ζητήματα παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός» κτλ. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περ οὐδεμία γένεσις» κτλ., φ. 17^α-300^α. Εἰς τὸ τέλος: «Φθάσαντες τὸ τέλος τὸ πεποθημένον, δόξα ἀναπέμπομεν Θεῷ τῷ ἐν τριάδι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας».

3. «Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν αὐτῇ τῇ βίβλῳ», ἀριθμῶν κεφάλαια ργ', ὅσα ἔχει ἢ κατόπιν αὐτοῦ συγγραφῆ.

4. Θωμᾶ Ἀκυνάτου τὸ κατὰ Ἑλλήνων ἀνεπίγραφον, διηρημένον εἰς ριγ' κεφάλαια. Ἀρχ. «Τίς ὁ τοῦ ποιητοῦ σκοπὸς ἐν τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ. Κεφάλαιον πρῶτον. Ἡ δὲ περὶ τὴν σοφίαν σπουδὴ» κτλ., φ. 310^α-492^α. Εἰς τὸ τέλος: «+ Ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητός καὶ Συναΐτου, δι' ἐνὸς μηνὸς κατὰ τὸ, α̅ χ̅ νη̅" +».

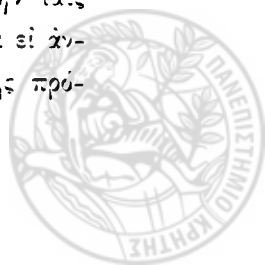
5. «Ἀπάνθισμα ὠραῖον θεολογικὸν τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ Χορτακίου τοῦ Κρητός. + Ἐγράφη καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητός καὶ Συναΐτου». Ἀρχ. «Περὶ ὀπτασίας ἀγίου. α̅". Καίπερ τὸ θεῖον ὡς πρὸς ἡμᾶς» κτλ., φ. 494^β-503^β.

6. «Ὁραιοτάτη ἐξήγησις τοῦ ὠραιοτάτου θεολογικοῦ ἀπανθίσματος παρὰ τοῦ λογιωτάτου, Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητὸς καὶ Συναίτου. + κατὰ τὸ, ᾠ, γ, ν, ἦ ἔτος +». Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην «ἐπίγραμμα τοῖς ἐντυγχάνουσι τῷ βιβλίῳ τούτῳ» (φ. 508^a): ἔχει δὲ ὧδε·

Θεολογίης λειμῶν τελέθω ἴον ἀγλαόκαρπος.
 Εἰ τοίνυν ποθὲ εἰς ταῖνα θρεψόμενος,
 εἴσιθι, σύλλεξον, τοῦδ' ὀσφραίνεσθ' ἀμαράντου,
 ἦνιδε, ἀμφικροῶν, Γρηγορίου καμάτοις.

Εἶτα «πῖναξ τοῦ παρόντος» (φ. 508^b) καὶ Γρηγορίου τοῦ Μελισσηνοῦ ἐπιστολὴ (φ. 509), ἧς τὸ κείμενον διὰ τὸ ὀλιγόστιχον παρατίθεται ὡς ἔχει ὧδε· «Τῷ λογιωτάτῳ καὶ αἰδουσιμωτάτῳ μεγάλῳ πρωτοσυγγέλ(λ)ῳ τῆς Καθολικῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, κυρίῳ κυρίῳ Μητροφάνει τῷ Γηράρδῃ Γρηγόριος ἱερομόναχος ὁ Μελισσηνὸς καὶ Συναίτης σωτηρίαν παρὰ Θεοῦ. Ὑπέρτατόν τι χρῆμα καὶ ἐκποιούμενον εἶναι τὴν θεολογίαν τὴν εἰς τὸν ἐν τριάδι ἕνα Θεὸν παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐν ἀγαθῇ συνειδήσει θεολογουμένην ἐκ τε τῶν ἱερῶν θεολόγων καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐν ἡμῖν δι' ἐκείνης γινομένης πληροφορίας μανιθάνομεν, Μητροφάνες παναιδουσιμώτατε, ὅτε μάλιστα μετασκευαζόμενα τὸν ὑψηλὸν τῆς θεωρίας νοῦν ἀναβιβάζεσθαι δι' αὐτῆς μέχρι τοῦ ἐνδοτέρου καταπετάσματος τῶν θεῶν μύστην τε καὶ ἐπόπτην ἀπεργαζόμενον ὡς θεῶν τι ἀγαλλμα τῆς καθ' ὁμοίωσιν ὠραιότητος τοῦ κάλλει ὠραίου παρὰ τοὺς οὐνοὺς τῶν ἀνθρώπων. Χρησίμης οὖν οὔσης τῆς ταύτης θεωρίας, σύντομόν σοι ἀπάνθισμα θεολογικὸν ἀπλῆ φράσει ἐποιήσαμεν, πάλαι πόνῳ καὶ σπουδῇ τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου κυρίου Μελετίου μητροπολίτου Φιλαδελφείας ἑλληγιστὶ συλλεχθέν, πειρασόμενος διαβραχέων τὰ τῷ ὕψει καὶ μόνῳ τῶν νοημάτων διατρυσῶν καὶ ταῖς ἐπὶ τὰ κρείττω τοῦ νοῦ ἀναβάσει χειραγωγεῖν. Ἀντιβολῶ οὖν τὴν σὴν λογιώτητα τὸ παρὸν προσδέξασθαι, ὧ ἔρωσ τῆς θεολογίας οὐχ ὁ τυχών, ἀλλὰ μέγας· σὺ δ' ἀετοῦ δίκην ταῖς τῆς σῆς σοφωτάτης σοφίας πτέρουσι αὐτῷ περιθάψαις, καὶ εἰ ἀνάξιον τῆς σῆς αἰδουσιμότητος, πρὸς τὸ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς πρό-

θυμον ἀποβλέψας εἶ ἴσμεν, ὅτι οὐκ ἀποδοκιμάσεις τὸ χάρισμα: — Ἔρρωσο *χγνη*». — Ὁ Γρηγόριος». Μετὰ τοῦτο τὸ γράμμα εὐρίσκεται τὸ κείμενον τοῦ ἀπανθίσματος (φ. 510^α-526^α), οὗ ἡ ἀρχή: «Περὶ θεωρίας ἁγίων. *α*». Ἐπειδὴ καὶ ὁ Θεὸς ὡς πρὸς τοῦ λόγου μας παντελῶς δὲν εἶναι ἐγνωρισμένος» κτλ.

5. «Παράδειγμα τῆς αἰδιότητος συλλεχθὲν ἐκ τοῦ *ξς*» κεφαλαίου τῆς θεολογίας παρὰ Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ.

494. Τεῦχος διμερές, χάρτινον, ἐκ φύλλων 108 (μήκ. 0,21, πλ. 0,152), ὧν τὰ μὲν πρῶτα 82 ἐγράφησαν ἀρχομένης τῆς 18-ης, τὰ δὲ λοιπὰ (83-108) περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. «Κεφάλαια τῶν Λατίνων, μὲ τὰ (κῶσ. μετὰ) ὁποῖα λογιάζουσι νὰ ἀποδείξουσι (κῶσ. ἀποδήξουσι), πῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, καὶ πρὸς ταῦτα λύσεις τῶν Γραικῶν, μὲ τὰς (κῶσ. μετας) ὁποίας ἀναιροῦσι (κῶσ. ἀνερούσι) τὰ ὅσα οἱ Λατῖνοι λέγουσι καὶ - - -». Ἀρχ. «Ἰταλός. Ὁ Χριστὸς λέγει εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην» κτλ., φ. 1^α-65^α.

2. «Νικολάου ἐπισκόπου Μεθώνης κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι τοῦ παρὰ Λατίνοις καινοφανοῦς δόγματος, τοῦ ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, συνοψισθέντες (κῶσ. συνοψηστένταις) ἐκ τῶν διὰ πλάτους ἐν διαφόροις λόγοις γεγραμμένων αὐτῶν: — εἰς κοινὴν γλῶτταν». Ἀρχ. «Ὁμολογούμενον εἶναι, ὅτι πῶς ὅλη ἡ θεότης» κτλ., φ. 67^α-79^α.

3. «Ἐκ τῶν τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολῶν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Τί τοίνυν φατέ οἱ νέοι θεολόγοι» κτλ., φ. 80^α-82^α.

4. [Ναθαναὴλ Χύχα]. «Ἐγχειρίδιον διδασκάλου τινὸς περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα, ὅτι μήτε οἱ κανόνες τῶν νόμων, μήτε ὁ λογαριασμὸς θέλει (κῶσ. θέλη' οὕτω καὶ ἐξῆς) νὰ τὰ ἔχη καθὼς τὰ κρατοῦσιν οἱ Ῥωμᾶνοι, ἀλλὰ ἀρπακτικῶς θέλει νὰ τὰ χράται». Ἀρχ. «Δὲν εἶναι ἄλλο» κτλ., φ. 83^α-108^α. Ἴδὲ ἐκδ. Ἀ. Δημητρακοπούλου (ἐν Λειψία 1869) σ. 1 κέ'.

495. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 163 (μῆκ. 0,22, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Φύλλα ἄγραφα· 3, 14-16, 160-162. Ἐν τοῖς φύλλοις 1-2 δύο σημειώματα ἔτους 1740-οῦ. Δύο κοσμήματα ἀκαλλῆ ἐν τοῖς φ. 4 καὶ 17.—Νομοκάνονον ἀνεπίγραφον ἀριθμοῦν κατὰ τὸν πίνακα (φ. 4-16) κεφάλαια σοσ'. Τὸ α' ἐπιγέγραπται «Περὶ ἡμῶν τῶν χριστιανῶν ὅταν προσκυνῶμεν, πῶς ἔχομεν χρέος νὰ κάμνωμεν τὸν σταυρόν μας, καὶ τί δηλοῖ ὁ σταυρὸς ὅπου κάμνομεν εἰς τὸ σῶμα ἡμῶν. Κεφάλαιον πρῶτον». Ἄρχ. «Τοῦ χριστιανοῦ ἔναι χρέος, ὅταν προσκυνεῖ, νὰ σμίγη τοὺς τρεῖς δακτύλους» κτλ. Τὸ ἔσχατον κεφάλαιον «Περὶ ποτήριον, εἰ καλύψει ὁ ἱερεὺς κενὸν μὴ ποιήσας ἔνωσιν, ὕστερον δὲ γνῶ, τι ποιήσει. Κεφάλαιον σοσ'». Εἰς τὸ τέλος διὰ χειρὸς τοῦ γράψαντος τὸ τεῦχος· «Ἰγνάτης· ἱερεὺς, Ζαχωρέος». Ἐν τῷ 163-φ φύλλῳ πρόσθετον σημείωμα περὶ σεληνιακοῦ τινος φαινομένου τῆς 24 Ἰανουαρίου ἔτους 1775-ου.

496. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 134 μῆκ. 0,215, πλ. 0,156. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

«Γεωργίου Κορεσσιῦ, θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἱατροῦ», συγγραφή ἀνεπίγραφος περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος. Ἄρχ. «Ἐχομένοις ἡμῖν τῆς προόδου» κτλ.

497. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 137 μῆκ. 0,208, πλ. 0,148. Διάφοροι γραφαὶ τοῦ πρώτου τετάρτου τῆς 19-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

«Γραμματικὴ συντεθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου κυρίου Νικοδήμου τοῦ Μαζαράρακος, τοῦ ἐκ Φερῶν τῆς Θετταλίας». Ἄρχ. «Προοίμιον εἰς ὄλην τὴν πραγματείαν. Τὰ προλεγόμενα τῆς μεθόδου. Εἴπωμεν δὲ ἐφεξῆς, τίς ἐστὶν αὕτη ἡ ἔξις» κτλ.

498. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 111 (μῆκ. 0,202, πλ. 0,148), ὧν τέσσαρα ἄγραφα (φ. 107-111). Ἐγγραφή ἔτει 1693-φ. Ἐν τῷ φ. 111³. «пѣ мѣ, генаріи, дѣни, ѳ, лѣ, зрѣа ши ѧ скрѣи εδ михало лѣ сѣнь ѡпрѣ дѣіакѡ (?) вѣ дѣни иѡ шѣванѣ нвевѣд і аχѣ-метрополи ѳевдосіе».

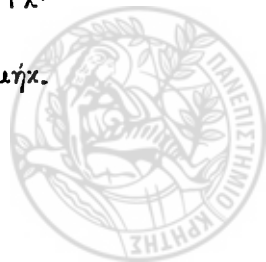
1. Λεξικὸν σλαβονορωμουνικόν, φ. 1-84.

2. «*Акаѳиста прѣѣи еѣи*» φ. 85-106 (Ἀκολουθία σλαβιστὶ εἰς τὴν Ἀκάθιστον· τὸ κείμενον δίστηλον).

499. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 137 (μῆκ. 0,202, πλ. 0,16), ἐν οἷς περιέχεται σλαβιστὶ ὁ ὑπὸ Γρηγορίου μοναχοῦ συνταχθεὶς ἑλληνιστὶ βίος τοῦ ὁσίου Βασιλείου τοῦ Νέου. Πρὸ τοῦ κειμένου εὐρίσκεται φύλλον, οὗ ἡ δευτέρα σελὶς ἔχει παράστασιν ἐν εἰκόνι τῆς εἰς οὐρανούς ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ. Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ κειμένου εἰσὶν ἐρυθραί· αὐτὸ δὲ τὸ κείμενον μονόστηλον ὄν καὶ γραμμὰς ἐν ταῖς σελίσιν ἀριθμοῦν 22 πέρασ εἴληψε γραφὴν ἐν Μόσχᾳ τῇ 23-ῃ Ἰουλίου τοῦ 1781-ου ἔτους.

500. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. (μῆκ. 0,204, πλ. 0,154), ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 271. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19. — Εὐχολόγιον ἔχον ἐν ἀρχῇ τὸ «Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου». α') Εὐχαὶ διάφοροι, σελ. 1-101. Ἄρχ. «Οὕτως ἀρχέσθω ὁ προσκυνῆσαι καὶ λατρεῦσαι θεῶν» κτλ. — β') «Εὐχαὶ ἔξομολογητικαὶ πολλὰ ὠφέλιμοι λεγόμεναι καθέκαστην», σ. 101-136. — γ') «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου Κ/πόλεως· οἱ ὑπόλοιποι τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονυκτικοῦ ψάλμοι ἐτέθησαν ἐνταῦθα, τῶν εὐχῶν μόνων ἐκλεγεισῶν». Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὸ ἔθος» κτλ., σ. 137-177. — δ') «Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον», σ. 178 κέ. — ε') Κανόνες ἁσματικοὶ ἀνώνυμοι εἰς τὴν Θεοτόκον τρεῖς, παρακλητικοὶ δύο καὶ εἷς καταनुκτικός, σ. 206 κέ. — ε') Ἀνωνύμου «κωνῶν καταनुκτικός εἰς τὸν κ. ἡ. Ἰησοῦν Χριστόν». Ἄρχ. «Ἰησοῦ γλυκύτατε» κτλ., σ. 228 κέ. — ζ') «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», σ. 236 κέ. — ζ') «Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα», σ. 248 κέ. — η') «Εὐχὴ καταनुκτικὴ εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα». Ἄρχ. «Ἡ ἐν μονάδι φύσεως προσκυνουμένη» κτλ., σ. 251 κέ. — θ') «Εὐχὴ καταनुκτικὴ». Ἄρχ. «Δέσποτα παντοκράτωρ», σ. 253 κέ. — ι') «Ὁ τῆς ἔξομολογήσεως τρόπος». Ἄρχ. «Ἐξομολογοῦμαι τῷ κυρίῳ μου», σ. 257-271.

501. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1698-ου ἐκ φύλλων 374 μῆκ.

0,208, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21-22. Φύλλα ἄγραφα· 20 καὶ 223-226.

1. «Πίναξ τοῦ παρόντος νομίμου περιέχων ἅπαντα κεφάλαια τθ' καὶ φύλλα 407», φ. 1-19.

2. «Νόμιμον ἐκ πολλῶν ἐκλελεγμένον», περιλαμβανόμενον ἐν- τὸς ἡριθμημένων σελίδων 408. Ἄρχ. «Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς καὶ νὰ μὴν πιστεύῃ λόγους τινὰς χωρὶς ἐξετά- σεως καὶ ἀποδείξεως. Κεφάλαιον α'. Ματθαίου. Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ., φ. 21 κέ. Τὸ τελευταῖον κεφάλαιον ἐπιγράφεται· «Διαζύγιον ὅταν βρωμᾷ τὸ στόμα. Κεφάλ. τθ'». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ συνδικῶς ἡμῶν» κτλ., φ. 222^α. Εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου τούτου· «Ἐλα- βε τέλος τὸ παρὸν ἐν ἔτει ἀρχῆ^ο. μηνὶ Ἰουνίῳ διὰ χειρὸς Μιχα- ἦλ τοῦ Βυζαντίου, καὶ διὰ δαπάνης τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμέ- νου τῆς Σιγάρτζας, τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Κοιμήσε- ως, ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κυρίου Γερμανοῦ τοῦ καὶ πρωτοσυγκέλλου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, καὶ ὁ βουλευθεὶς παρ' αὐτοῦ ἀποξενῶσαι ἐχέτω τὰς ἀράς τῶν ἁγίων πα- τέρων».

3. «Τοῦ σοφωτάτου κουροπαλάτου περὶ τῶν ὄφφικίων τοῦ πα- λατίου Κ/πόλεως καὶ τῶν ὄφφικίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἄρχ. «Καὶ πρῶτον περὶ τῶν ὄφφικίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Κεφάλαιον α'». Ὁ μέγας οἰκονόμος» κτλ., φ. 227^α-237^α.

4. «Περὶ τῶν ὄφφικίων τοῦ παλατίου τῆς Κ/πόλεως. Ματ- θαίου μοναχοῦ. Ἰατροῦ μοναχοῦ ταυτὶ Ματθαίου θύτου». Ἄρχ. «Ἄξι- ωμάτων ἀριθμὸν τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις» κτλ., φ. 237^α-238^β. Κεί- μενον ἔμμετρον. Τέλος· «τοῦ κάστρου προκαθήμενος, ὄρουγγάριος τοῦ στόλου». — Εἶτα· «Ἀδέσποτον» περὶ τῶν ἀξιωματῶν τοῦ πα- λατίου, ἔμμετρον. Ἄρχ. «Ὁ μὲν χορηγὸς τῶν θείων χαρισμάτων κτλ., φ. 238^β-242^α. Ἀπὸ φ. 242 κέ. «Κεφάλαιον τρίτον. Ἐνταῦ- θα περὶ τῶν περικαλυμμάτων τῆς κεφαλῆς» κτλ. Μετὰ δὲ τοῦτο ἀκολουθία κεφαλαίων μέχρις 22-ου. Εἰς φ. 294^β. «Ἐως ὥδε τὰ τῶν ὄφφικιαλίων τῶν βασιλέων Κ/πόλεως ὀνόματα καὶ τῶν ὄφφι- κίων τῆς μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας».

5. «Τάξις προκαθεδρίας τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν» καὶ «Τάξις προκαθεδρίας μητροπολιτῶν καὶ αὐτοκεφάλων καὶ ἐπισκόπων τελούντων ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ταύτης τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως», φ. 295 κέ. Πρβλ. G. Parthey, Notitiae episcopatum, σ. 55-94.

6. «Ἐπαρχίαι ὑπὸ τὸν ἐνδοξότατον ἑπαρχον Ῥώμης, ἦτοι Ἰταλίας», καὶ ἐπαρχίαι «ὑπὸ τὸν ἐνδοξότατον ἑπαρχον Ἀφρικῆς». Ἀρχ. «Ἐπαρχία Οὐρβικαρίας. Ῥώμη Βριττίων» κτλ., φ. 307^β-320^γ (πρβλ. G. Parthey, Notitiae episcopatum, σ. 75-94). Εἰς τὸ τέλος: «Ἡ παροῦσα ἐκδρασίς ἐγεγόνει ἐν ἔτει ρτςα. ἐπὶ τῆς βασιλείας κυρίου Λέοντος τοῦ Σοφοῦ καὶ Φωτίου πατριάρχου».

7. «Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν τῶν ὁροθεσίῳ καὶ συναρίθμησις τῶν ἀποστολικῶν θρόνων». Ἀρχ. «Ὁ πρῶτος θρόνος τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου» κτλ., φ. 320^γ-328^γ. Πρβλ. G. Parthey, Notitiae episcopatum, σ. 138 κέ.

8. «Τάξις πρωτοκαθεδρίας τῶν ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον Κ/πόλεως τελούντων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων». Ἀρχ. «Θρόνος α'. Τῷ Καισαρείας Καππαδοκίας· α' ὁ Νύσσης· β' ὁ Καμουλιανῶν» κτλ., φ. 328^β-343. Περὶ τὸ τέλος: «Τῷ Κιέβου τῆς Μοσχολίας ὑπόκεινται ἐπισκοπαὶ αὗται» (α'-ιβ'). Εἶτα: «Καὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ῥωσίαν. α' ἡ Γαλίτζα. β' ἡ Βλανδιμοίρη. γ' ἡ Περεμισλή. δ' ἡ Δουτζίσκα. ε' ἡ Τούρουβ. ς' ἡ Χόλμη. ζ' τὸ Μολέσμον». Πρβλ. G. Parthey ἐνθ. ἄνωτ. σ. 101-131.

9. «Ἐκδρασίς βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ Γέροντος, ὅπως νῦν ἔχουσι τάξεως αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς Κ/πόλεως», φ. 344^γ-346^β. G. Parthey ἐνθ. ἄνωτ. σ. 225-235.

10. «Περὶ τῆς τάξεως τῶν θρόνων τῶν μητροπολιτῶν, τίνες αὐτῶν λέγονται ἑξαρχοὶ καὶ ὑπέρτιμοι καὶ τίνες μόνον ὑπέρτιμοι». Ἀρχ. «Ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας» κτλ., φ. 347^γ-350^α. Πρβλ. G. Parthey ἐνθ. ἄνωτ. σ. 131-138.

11. «Ἐκδρασίς νέα ὅπως συγγράφη (γρ. νῦν γράφει) ὁ Κ/πόλεως πατριάρχης τῷ πάπῃ καὶ τοῖς λοιποῖς πατριάρχεις καὶ ἀρχι-

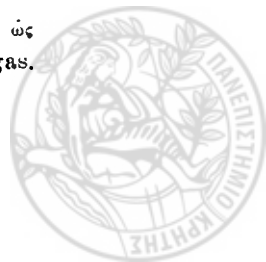
μῶν 18 (0,126 × 0,075). Πρὸ τῆς ἐπιγραφῆς κόσμημα ἐρυθρὸν σχήματος παραλληλογράμμου· αἱ τοῦ κειμένου τῶν κεφαλαίων ἐπιγραφαι ἐρυθραί· ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα.

« + Ἀρχὴ σὺν θεῷ, τῶν ἐρωτημάτων. τῶν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιώτατου κῦρι Μανουὴλ Μοσχοπούλου διωρθωθέντων + προσφωιδῶν + ». Ἀρχ. « + Ὅρος προσφωιδίας + Τί ἐστι προσφωιδία; Ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς » κτλ., φ. 1-157. Τὰ δύο ἔσχατα φύλλα (158-159) ἄγραφα. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου σημεῖωμα τοῦ καλλιγράφου ἔμμετρον (φ. 157^β): « Φίλε μου Χ(ρι)στὲ υἱὲ Θεοῦ καὶ Λόγε, | σὸν οἰκέτην δέομαι ὁδήγησόν με. | Ἰωάννην θύτην τὸν σὲ φιλοῦντα, | εἰς τὸ εὖ βουλευέσθαι καὶ εὖ τε πράττειν ».

503. Αὐτόγραφον τεύχος Μελετίου Πηγᾶ ἐκ φύλλων χάρτου 435 μῆκ. 0,21, πλ. 0,16. Φύλλα ἄγραφα: 8-11, 222-223, 258-261, 323, 382. 419. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἔχον πολυχοῦ διαγραφάς, ἀποσβέσεις, διορθώματα καὶ προσθήκας τοῦ Μελετίου ἐν ταῖς ῥαῖς. Σημεῖωμα μεταγενέστερον ἐν τῷ φ. 16^β. « Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωαννικίου Διοδίου τοῦ μεγάλου πρωτοσυγγέλλου Ἀλεξανδρείας ».

1. « Αἱ περιεχόμεναι τῷδε τῷ ὑπομνήματι τοῦ ἐγχειριδίου ὑποθέσεις », φ. 1^α-7^β. Ἀπὸ φ. 12^α ἐπιστολὴ τοῦ Μελετίου λατινική, ἀκέφαλος, πρὸς Μαργαρίταν βασίλισσαν Ναβάρρας, γραφεῖσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔτει 1583-φ. Ἀρχ. « - - - evangelium predicemus » κτλ. Εἰς φ. 12^β. « Τοῦ αὐτοῦ ἐπίγραμμα εἰς τὸ ἐγχειρίδιον » ὀκτάστιχον. Ἀρχ. « (Ὁὶς πόθος ἀργαλέης » κτλ. Ἀπὸ φ. 13^α ἐπιστολὴ Μελετίου Ἱερεμῖα β' πατριάρχῃ Κ/πόλεως, ἔτους 1583-ου». Ἀρχ. « Ἄριστον μὲν δῶρον » κτλ.¹ Ἀπὸ φ. 14^α-16^α πρόλογος τοῦ Μελετίου. Ἀρχ. « Ἐκθέμενοι ὡς ἐν ἐγχειριδίῳ » κτλ. Εἶτα τὸ κείμενον αὐτοῦ (φ. 17^α-221^α) μετ' ἐπιγραφῆς: « Μελετίου περὶ χριστιανισμοῦ ἐγχειρίδιον ». Ἀρχ. « Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα. Διδάσκα-

¹ Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ληφθεῖσαν ἐξ ἐτέρου κώδικος (ἀτόπως νομισθέντος ὡς αὐτογράφου τοῦ Μελετίου) ἴδε παρὰ τῷ Ἐ. Legrand, *Lettres de Mélétius Pigas*, Paris 1902, σ. 70.

λος και μαθητής. Διδάσκαλος. Τῶν τῆς Ἐκκλησίας φροντίδων μικρὸν ἀνανεύσαντες» κτλ.

2. «Μελετίου πάπα και πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πανδοχεύς». Διάλογος μεταξύ πανδοχέως και ξένου. Ἄρχ. «Ξ(ένος). Οἴμοι, διτι ἡ παροιμία μου ἐμακρύνθη» κτλ., φ. 224^α-235^β.

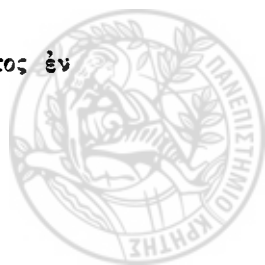
3. Τίτλος διαγεγραμμένος ὑπὸ τοῦ συγγραφέως: «Μελετίου—ἐπιτομή γραμματικῆς, διαλεκτικῆς και ῥητορικῆς», φ. 236^α. Μετὰ τοῦτον τὸν τίτλον ἕτερος: «Μελετίου στοιχειώσεις». Εἴτ' ἀμέσως ἐξάστιχον ἐπίγραμμα, οὗ ἡ ἐπιγραφή: «Εἰς Εὐγενίαν τὴν ἀδελφὴν ὁ Μελέτιος». Ἄρχ. «Οὐ θάνες Εὐγενίη» κτλ. Αὐτόθι «εἰς τὴν αὐτὴν δίστιχον». Εἰς φ. 236^β «Μελέτιος μέγας πρωτοσύγκελλος και ἀρχιμανδρίτης μεγάλης Ἀλεξανδρείας τοῖς ὀσιωτάτοις Διονυσίοις, τῷ τε μεγάλῳ πρωτοσυγκέλλῳ και τῷ μεγάλῳ ἀρχιμανδρίτῃ» κτλ. ἐπιστολὴ ἀπὸ 7-ης Ἰουλίου 1599-ου ἔτους. Εἶτα τὸ κείμενον τῆς γραμματικῆς (φ. 237^α-257^β) μετ' ἐπιγραφῆς: «Μελετίου ἐπιτομὴ γραμματικῆς, διαλεκτικῆς και ῥητορικῆς». Ἐν ταῖς ῥαῖς φάσις προσθῆναι τοῦ συγγραφέως ἰδιόχειροι και σχόλιά τινα διὰ χειρὸς ἑτέρου τινός. Τῆς ἐπιτομῆς ἡ ἀρχή: «Τριῶν οὐσῶν τῶν περὶ τὸν λόγον τεχνῶν» κτλ.

4. Μελετίου ἐπιστολὴ «τοῖς εὐσεβεστάτοις και θεοφιλεστάτοις ἐν Κυρίῳ ἀδελφοῖς, τοῖς ἐν Κ/πόλει και Γαλατᾶ παροικοῦσιν». Ἄρχ. «Ἐπαινῶ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης τὴν εὐλάβειαν, δι' ἣν ὑμεῖς ζητεῖτε ἐρμηνευθῆναι τὰ παρ' ἡμῶν κατὰ Ἰουδαίων ἐκδοθέντα λατινιστὶ πρὸς τοὺς σοφοὺς ἐκείνους, πρὸς οὓς ἐγράφομεν» κτλ., φ. 262^α-290^α.

5. «Meletius lectori», φ. 290^β-293^α. Λατινικὸς πρόλογος ἔτους 1588-ου εἰς τὸ κατὰ Ἰουδαίων πόνημα τοῦ Μελετίου.

6. Μελετίου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ τῷ Γαβριὴλ Φιλαδελφείας ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, Πυανεψιῶνος εἰκάδι ἔτ. 1594, φ. 294^α-322^α. Μακρὰ ἐπιστολιμαία ἀπόκρισις τῷ Γαβριὴλ, ζητήσαντι λύσεις εἰς ἀπορίας περὶ λατινικῶν τινων δογμάτων, ἰδίᾳ δὲ περὶ τοῦ δόγματος τῆς μετουσιώσεως.

7. Τρεῖς διάφοροι τίτλοι ἐνὸς και τοῦ αὐτοῦ πονήματος ἐν

τῷ φ. 324^α α') «Διάλογος λεγόμενος χριστιανός», β') «Μελετίου διάλογος λεγόμενος χριστιανός καὶ ὀρθόδοξος», γ') «Ὁρθόδοξος χριστιανός: Μελετίου τοῦ .^{σις}. πάπα καὶ πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτοῦ τῆς οἰκουμένης». Πρὸ τοῦ κειμένου τοῦ διαλόγου τούτου εὐρίσκονται δύο τοῦ Μελετίου σχετικαὶ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαί: α') Ἰερεμία Κ/πόλεως ἀπὸ μηνὸς Ἀνθεστ. θ' φθίνοντος ἔτ. 1587. Ἀρχ. «Πολλὰ πάλαι συγγράψαντας ἔγνωμεν» κτλ., φ. 325^α-326^α.— β') Κωνσταντίνῳ Κορνιακτῷ. Ἀρχ. «Διάλογόν τινα κατὰ Θράκη» κτλ., φ. 326^α. Εἶτα τὸ κείμενον τοῦ διαλόγου μετ' ἐπιγραφῆς: «Μελετίου μεγάλου πρωτοσυγγέλλου καὶ ἀρχιμανδρίτου Ἀλεξανδρείας ὀρθόδοξος χριστιανός». Ἀρχ. «Ξένος. Χαίροις, ὦ παῖ» κτλ., φ. 327^α-342^α.

8. «Διάλογος ὀνομαζόμενος Χριστιανός, ἐπειδὴ φανερώνεται ἐν αὐτῷ, τίς εἶναι ὁ χριστιανός ὁ ἀληθινός, καὶ διαλέγονται εἰς τοῦτον δύο πρόσωπα, ἕνας ξένος λεγόμενος καὶ ἕνα παιδί λεγόμενον· ὁ Χρυσὸς δὲ εἰς τὸν ὅποιον εὐρέθησαν τάχατες ἐτούτοι οἱ δύο καὶ προσομιλοῦσιν, εἶναι ὁ Γαλατᾶς εἰς τὴν Κ/πολιν». Ἀρχ. «Λέγει λοιπὸν ὁ ξένος. Ξένος. Καλῶς τὰ κάμνεις, παιδί μου. Παιδί. Καλῶς ἦλθεν ἡ ἀντίληψίς σου» κτλ., φ. 343^α-381^β. Μετάφρασις εἰς γλῶσσαν δημώδη τοῦ προτέρου κειμένου.

9. «Μελετίου περὶ τῶν ἀγράντων μυστηρίων πραγματεία», μορφῇ ἔχουσα γράμματος πρὸς τινα Ἐδουάρδον, φ. 383^α-418^α.

10. Μελετίου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ «Κοριακῷ Φωτ(ε)ινῷ, ἱατρῷ καὶ διδασκάλῳ ἐν Ἐγγολσταλδιανίῳ ἀκαδημίᾳ λαμπροτάτῳ». Ἀρχ. «Ὁ ψυχῆς ἀδαμαντίνου» κτλ., φ. 420^α-435^β. Τὸ κείμενον τῆς μακρᾶς ταύτης ἐπιστολιμαίας θεολογικῆς διατριβῆς ὑποστάν βλάβας ὑφ' ὕγρασιός ἐστι νῦν πολλαχοῦ δυσανάγνωστον. Τὸ τέλος αὐτῆς ἔχει ὧδε: «Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τοῦ κελλίου τῆς ἡμετέρας παροικίας (ἐν) ἔτει Ϲρα κοσμογονείας πρὸ καλανδῶν ἰουλιανῶν. τουτέστι Μεταγειτνιῶνος λ^η»¹.

¹ Τὸ σημεῖωμα τοῦτο φθαρὲν ἔγραψεν ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τῶν τοῦ Μελετίου αὐτογράφων στοιχείων χειρ παλαιοῦ τινος αὐτῶν ἀναγνώστου.

504. Τεῦχος χάρτινον τῆς 14-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 262 μῆκ. 0,216, πλ. 0,145. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Τῶν πρώτων 88 φύλλων τὸ κείμενον ἀριθμεῖ διὰ τὸ λεπτόγραφον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη γραμμὰς πολιαρίθμους, ἀπὸ 44 μέχρι 51· τὸ δὲ τῶν φύλλων 223-262 γραμμὰς 25. Φύλλα ἄγραφα: 89, 93, 98, 100, 102, 105, 107, 110, 114, 118, 119, 122, 124, 126, 128, 129, 132, 134, 139, 143, 144, 146, 148, 150, 155, 157, 159, 162, 170, 172, 174, 178, 179, 181, 185, 187, 188, 190, 194, 196, 197, 199, 203, 206, 208, 210, 212, 214, 215, 217, 219, 221, 223. Ἐκτὸς τῶν οὕτω πολλῶν ἀγράφων τούτων φύλλων εὐρίσκονται καὶ σελίδες οὐκ ὀλίγαι κεναί, ὡς 88^β, 90^α, 97^α, 109^β, 111^β, 116^β, 120^β, 137^α, 141^α, 153^α, 160^α, 168^α, 176^β, 183^β, 191^α, 201^β.

1. «Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας σύνταγμα εἰς τὸ προφήτην Ὁσηέ». Ἀρχ. «Φιλοθέου βασιλίδος καὶ φιλολόγου πληρῶν ἐπίταγμα» κτλ., φ. 1^α-33^α.

2. «Τοῦ αὐτοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸν προφήτην Μιχαϊάν». Ἀρχ. «Σκοπὸς μὲν εἰς πᾶσι τοῖς θείοις προφήταις» κτλ., φ. 33^α-53^α.

3. «Τοῦ αὐτοῦ Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας εἰς τὸν προφήτην Ἀββακούμ». Ἀρχ. «Εἰσὶ τινες οἱ σφόδρα δύσχεραίνουσιν» κτλ., φ. 53^α-66^α.

4. «Τοῦ αὐτοῦ ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας σύνταγμα εἰς τὸν προφήτην Ναούμ». Ἀρχ. «Ἐκλήρυξε μὲν Ἰωνᾶς» κτλ., φ. 66^α-78^α.

5. «Τοῦ αὐτοῦ ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν». Ἀρχ. «Πάντας ἀνθρώπους δημιουργήσας» κτλ., φ. 78^α-87^β.

6. «Ἐκ τῆς σημασίας Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου». Ἀρχ. «Ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ κυρίου. Χεὶρ κυρίου τὴν δύναμιν» κτλ., φ. 88^α.

7. «Τοῦ Χρυσσοτόμου ἀπὸ λόγου γ' τῆς πρὸς Κολασαεῖς». Ἀρχ. «Ἀνακεφαλαιώσασθαι φησὶ τὰ πάντα» κτλ., φ. 90^β.

8. Προφητεία Ὁσηέ ἀκέφαλος ἀπὸ τῶν λέξεων· «εὔρη. καὶ διώξεται» (β', 6), φ. 92^α. Εἰς φ. 109^α «Τέλος τῆς προφητείας Ὁσηέ». Ἐν ταῖς ῥαῖς ῥαῖς πυκνὰ σχόλια καὶ ἡ τοῦ Ἡουχίου ἐρμηνεία. Εἶτα

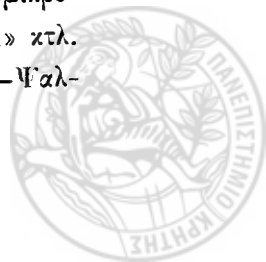

(φ. 111^α-222^β) μετὰ πυκνῶν ὡσαύτως σχολίων ἐν ταῖς ῥαῖς καὶ τῶν ἐρμηνειῶν Ἑσυχίου τὰ κείμενα τῶν προφητῶν Ἰωήλ, Ἀμώς, Ἀβδίου, Ἰωνᾶ, Μιχαίου, Ναούμ, Ἀββακούμ, Σοφονίου, Ἀγγαίου, Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου ὧν ἕκαστον προτετεγμένον ἔχει τὸν πίνακα κεφαλαίων εἰς ᾧ διαιρεῖται. Ἐν τοῖς φύλλοις 112^α, 121^α, 138^α, 142^α, 154^α, 161^β, 169^α, 177^α καὶ 179^α εὐρίσκονται αἱ Θεοδωρήτου Κύρρου ὑποθέσεις τῶν προφητειῶν Ἰωήλ, Ἀμώς, Ἰωνᾶ, Μιχαίου, Ναούμ, Ἀββακούμ, Σοφονίου, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου· ἐν δὲ τοῖς φύλλοις 161^α καὶ 213 τεμάχῃ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἢ ὑποθέσεις εἰς τὰς προφητείας Ἀββακούμ καὶ Μαλαχίου.

9. Ἀνωνόμου λόγος «εἰς τοὺς ἁγίους πάντας, ἐν ᾧ καὶ τῆς περὶ τὸν ἄνθρωπον τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἐπιτομή», φ. 225^α-262^β. Ἀρχ. «Καὶ τὸ λόγους μὲν ἄλλως τὰ τῶν ἁγίων ἐκάστου δι-εξιέναι» κτλ. Πρὸ τοῦ κειμένου ἢ «ὑπόθεσις τοῦ λόγου», ἥς ἢ ἀρχή· «Τῷ παρόντι λόγῳ σκοπὸς ἐστὶν οὐ τὸ τοὺς ἁγίους ἀπλῶς ἐγκωμιάσαι» κτλ., φ. 224^α.

505. Τεύχος μεμβράνινον τῆς 10-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 320 μήκ. 0,218, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 17 (0.142×0,10). Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ· χρυσαῖ δὲ καὶ τὰ ἀρχικὰ κεφαλαϊώδη στοιχεῖα. Τὸ τεύχος ἔχει καὶ τρία χρωματιστὰ καὶ ἐπιχρυσὰ κοσμήματα, δύο σχήματος τετραγώνου (φ. 1^α καὶ 149^α), ἐν δὲ σχήματος πρσιειδοῦς (φ. 290^α). Ἐπὶ τοῦ φ. 320^β πρόσθετον ἔτους 1086-ου σημείωμα· «Μηνὶ Μαρτίῳ θ'. Ἰνδ(ικτιῶνος) θ'. ἐν ἔτει τῷ ς φ η δ. ἀπεκάρη ἡ ἁγία ἡμῶν δέσποινα». Ἔτερον σημεῖωμα ἀρχῆς 18-ης ἑκατ. ἐν τῷ φ. 1^α. «Γερβασίου προηγουμένου τοῦ Τραπεζουντίου» — «νῦν δὲ Ἱεροσολυμίτου καὶ πρωτοσυγκέλου». Σημειωτέον ἔτι, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς δευτέρας τοῦ τεύχους πινακίδος ἐκόλλησε παλαιὸς αὐτοῦ σταχωτῆς ἐν φύλλον μεμβράνινον 12-ης ἑκατ., ἀπεσπασμένον ἐξ ἐπιτόμου συναξαρικοῦ μηνολογίου· ἐν αὐτῷ δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ ὁσίου Ἰωαννικίου. Ἀρχ. «--- κόνους φαλμοὺς ἐψαλλε μετὰ τινος σμικροτάτου τροπαρίου οὕτως συντεθειμένου: Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεός» κτλ.

Ψαλτήριον μετὰ χρυσοῦς ἐπιγραφῆς ἐντὸς κοσμήματος· «+ Ψαλ-

τήριον τερπνόν εἰς Θεὸν μέλος», φ. 1-289. Διήρηται εἰς καθίσματα διακρινόμενα ἀπ' ἀλλήλων διὰ χρυσῶν ὀφραιοῦδῶν κοσμημάτων. Ἀπὸ φ. 290 κέ. «Αἱ ὠδαί». Εἶτα ἡ προσευχὴ τοῦ «προφήτου Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου» (φ. 313^β), ἡ «προσευχὴ Ἐζεκίου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας» (φ. 314^β), ἡ «προσευχὴ Μανασσῆ βασιλέως Ἰούδα» (φ. 316^α) καὶ ὁ συνήθης «ὕμνος ἑωθινός» (φ. 319^α-320^β).

506. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 369 μῆκ. 0,215, πλ. 0,15. Φύλλα ἄγραφα· 238-240. — Στιχηράριον ἀκέφαλον μετ' ἐπιγραφῶν καὶ στοιχείων ἀρκτικῶν ἐρυθρῶν. Ἀρχ. «--- α α κοσμοω επεδημησας. ζητων ο ε. καλλυνας πλασμα» κτλ.

507. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 212 (μῆκ. 0,215, πλ. 0,153), ὧν ἄγραφα ὀκτώ (φ. 95-96, 182-184, 201-203). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16. Ἐν τῷ φ. 212 σημείωμα πρόσθετον· « $\overline{\alpha\psi\lambda\varsigma}$ » (1736), Μαρτίου $\overline{\iota\epsilon}$, ἔδωκα τῷ διδασκάλῳ τοῦ ἐκλαμπροτάτου περὶ ζαδὲ Ἀλεξάνδρου μίαν ῥητορικὴν τοῦ Σταγειρίτου Ἀριστοτέλους». Ἐν τῷ φύλλῳ 1^α πίναξ τῶν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιεχομένων.

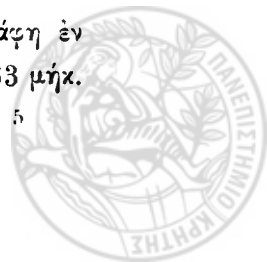
1. «Ἐρωτιάνου τῶν παρ' Ἰπποκράτει λέξεων συναγωγὴ». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ $\overline{\alpha}$. Ἄλυσμόν, ἀπορίαν, ἀμηχανίαν» κτλ., φ. 2^α-94^α. Ἐκδ. Franzii (Lipsiae 1780), σ. 30 κέ.

2. «Γαληνοῦ τῶν Ἰπποκράτους γλωσσῶν ἐξηγήσεις». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ $\overline{\alpha}$. Ἀγκυλιδωτόν» κτλ., φ. 97^α-181^β. Ἐκδ. Franzii σ. 412 κέ.

«Λεξικὸν Ἡροδοτείων λέξεων». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ $\overline{\alpha}$. Ἀνέλη, χρήση. Ἀναξυρίδας, τὰ βαδέα» κτλ., φ. 185^α-200^β. Ἐκδ. Franzii σ. 602 κέ.

4. «Ἐκ τῶν παρὰ Κορίνθῳ περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου». Ἀρχ. «Λέγεται παρὰ τοῖς Ἰωσι τὸ μὲν ὕγαινεῖν οὐλεῖν» κτλ. Greg Corinthii . . de dialectis ed. G. H. Schaefer (Lipsiae 1811), σ. 491 κέ.

508. Τεῦχος χάρτινον μῆκ. 0,215, πλ. 0,15. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Σελίδες ἠριθμημένα 763 μῆκ.

0,162, πλ. 0,10. Μία ἐκάστη αὐτῶν ἀριθμεῖ γραμμὰς 22. Ἐν τῇ ἄνω ὧρα τῆς 1 σελ. ὁ γράφας τὸ τεῦχος τοῦτο ἐδήλωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὕτω· «Γερβασιῶν Τραπεζουντίου υἱοῦ Συμεῶν· καὶ πρωτοσυγκέλου». — Ἐπιγραφή· «Ἀλεξάνδρου ἐρμηνέως τοῦ Βι(=)ζαντίου πραγματεία εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς». Ἄρχ. «Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα πραγματείαν». κτλ.

509. Τεῦχος χάρτινον ἀπαρτισθὲν ἐκ λειψάνων διαφόρων κωδικῶν καὶ τετραδίων 15-ης καὶ 16-ης ἐκατ. Φύλλα 247 μῆκ. 0, ²¹⁵/₂₂, πλ. 0,158. Τὰ φύλλα 127-131, 235-238 καὶ 241 ἄγραφα. Ἐν τῷ φύλ. 1^α· «Κύριλλος ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης οἰκουμενικὸς καὶ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης· + καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις». Νοητέος ἴσως Κύριλλος 3-ος ὁ Σπανός. Ἐν τῇ ἄνω ὧρα τοῦ φ. 2^α σημ. 16-ης ἐκατ. «Τούτο βυβλίον ἦναι τῆς λαύρας τοῦ ἀγίου Σάββα συνἈρχαγγέλου Μηχαήλ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱέρουσαλήμ. καὶ ἦτις το ἥστερίσι με τον Ηούδα ναχρίνεται τὸν προδότη». —

1. Φύλλ. 2-80 (γραφὴ 15-ης ἐκατ.). Εὐριπίδου Ὁρέστης ἀνεπίγραφος καὶ κεκολοβωμένος. Ἄρχ. «Ἵπόθεσις. + Ὁρέστης ἐκδικῶν τὸν φόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀγαμέμνονος» κτλ. — Φύλλ. 4^α «Τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος». — Φ. 5^α-80^β κείμενον τοῦ Ὁρέστου μετὰ σχολίων ἐρυθρῶν ἄνωθεν τῶν στίχων. Ἄρχ. «Προλογίζει Ἡλέκτρα. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν» κτλ. Τελευταῖ εἰς τὸν στίχον 411 «Μενέλαος. Αὐταῖ σε βακχεύουσι συγγενεῖ φόνω»; Ἐκάστη σελὶς ἀριθμεῖ 6—7 στίχους.

2. Φύλλ. 81^α (γραφὴ 16-ης ἐκατ.). Τεμάχιον ἐπιστολῆς. Ἄρχ. «- - - καὶ πρὸς ἀμφοτέρους ὑμᾶς παραινέσεις ἔστειλα» κτλ.

3. Φύλλ. 82^α-90^β (τεμάχιον σχεδογραφίας τῆς 16-ης ἀρχομένης ἐκατ.). Ἄρχ. «- - - δέ. σύνδεσμος. ἀπολογουμένου. μετοχή. κανόνισον. ἀπολογοῦμαι καὶ ἡ μετοχή ὁ ἀπολογοῦμενος, τοῦ ἀπολογουμένου. ὡς, ἐπίρρημα» κτλ.

4. Φύλλ. 91. Δοξίμιον γραφικοῦ χαρακτήρος.

5. Φύλλ. 92^α (γραφὴ ἢ τοῦ φ. 81^β). Ἡ ἀρχὴ ἐπιστολῆς, ἴσως τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 προσημειωθείσης. «Ἐλαβόν σου τὸ γράμμα, καὶ διελθὼν αὐτὸ κατενόησά σε ἀχθόμενον κατ' ἐμοῦ μὴ δικαίως» κτλ.

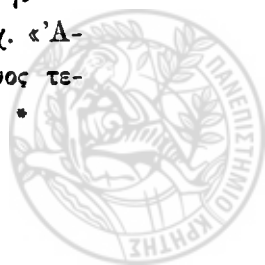

6. Φύλλ. 93-100 (τετράδιον ἐκ κώδ. 15-ης ἑκατ.). Δείφανον τοῦ πρώτου βιβλίου Ἀριστοτέλους περὶ ψυχῆς μεθ' ἐρμηνείας ἐν ταῖς ᾠαῖς. Ἡ ἀρχὴ τοῦ κειμένου (p. 406,12 Berol.) «(τ)εσσάρων δὲ κινήσεων οὐσῶν, φορᾶς, ἀλλοιώσεως» κτλ. Τέλος (p.407,19) «καὶ τὸ μὲν κινεῖται, τὸ δὲ κινεῖ, τούτων δ' οὐδὲν - - -». Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐρμηνείας «Διότι ἢ κατ' ἄλλο, ἢ καθ' ἑαυτό. κατ' ἄλλο μὲν ἢ κατὰ συμβεβηκός, ὅταν μὴ κινήται αὐτὸ» κτλ. Τέλος «ἐξ ἧς τὸ μὲν πέφυκεν κινεῖν, τὸ δὲ κινεῖσθαι».

7. Φύλλ. 101^α-114^α (γραφή 15-ης ἑκατ.). Ἀνωνόμου «+ Περὶ συντάξεως καὶ ἵνα ὁ τοῦτο γνωρίσας συντάσση μὲν πάντα τὰ σχέδη καὶ πάντα τὰ βιβλία·κατὰ τὴν τεχνικὴν ἀκολουθίαν, τοὺς δὲ σολοικισμοὺς διαφεύξηται». Ἀρχ. «Ἰστέον δέ, ὅτι ὀκτώ εἰσὶ πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, ὄνομα, ῥῆμα» κτλ. — Φύλλ. 114^β κέ. «+ Περὶ τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν καὶ διατί ὀκτῶ εἰσιν: τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐμάθαμεν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν» κτλ. — Φύλλ. 117^α-126^β «Φράσις τρόπων ποιητικῶν. οὗτοι μὲν οὖν οἱ τρόποι τῆς γραμματικῆς τὴν κοινὴν συνήθειαν παραβαίνοντες: + Φράσις μὲν ἐστὶ λόγος ἐγκατάσκευος, ἢ λόγος κατὰ τινα περισσοτέραν δῆλωσιν ἐκφερόμενος» κτλ.

8. Φύλλ. 132^α-139^β (γραφή 15-ης ἑκατ.). — α') «Στίχοι ἱαμβικοί» ἔξ. Ἀρχ. «Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον» κτλ. — β') Δίστιχον, οὗ ἡ ἀρχὴ «Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεοῦ βουλευμάτα φαίνε» κτλ. — γ') «Φωκυλίδους ἔπη τὰ λεγόμενα ἀργυρᾶ». Ἀρχ. «Μήτε γαμοκλεπέειν» κτλ., φ. 132^α-139^β. Τέλος «λήγια κειράμεναι καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς». Μεταξὺ τῶν στίχων σχόλια ἐρυθρά.

9. Φύλλ. 140^α-153. Δύο τετράδια ἠριθμημένα, α', β'· γραφή 15-ης ἑκατ. — α') Φ. 140^α-151^α «Φωκυλίδους ἔπη τὰ λεγόμενα ἀργυρᾶ», τέλεια, ἔχοντα πρὸ τοῦ κειμένου τοὺς ἐν ἀριθ. 8 δηλωθέντας στίχους ἱαμβικούς καὶ τὸ μετ' αὐτοὺς δίστιχον. Μεταξὺ τῶν στίχων ἐρυθρὰ σχόλια. — β') Φ. 151^β-153 «Πυθαγορικά ἔπη τὰ οὕτω πως ἐπιλεγόμενα χρυσᾶ, στοιχείωσιν περιέχοντα τῆς τελειότητος τῶν Πυθαγορ(ε)ίων: + Πυθαγόρου Σαμιοῖο». Ἀρχ. «Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς» κτλ. Τέλος «θεοῖσιν ἐπευξάμενος τε-

λέσαι τούτων δὲ κρατήσας - - -». Μεταξὺ τῶν στίχων ἐρυθρὰ σχόλια.

10. Φύλλ. 154-159 (γραφή 15-ης ἑκατ.). Ἄρχ. «Γενική. (Ἄ)γορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος. Γενική . . . ὡς ἂν τῶν μά-
ρως ἀγωνίσονται: Δοτική. . . ἡ χαμευνία καὶ γάλλετο, ἀντὶ τοῦ
ἐτέρπετο» κτλ. Τέλος: «Αἰτιατική. (Δ)ημοσία τοῦτο ἐκήρυττεν: +
(Γ)ενική. (Κ)οινωνήσον αἵματος». Εἶτα (φύλλ. 160-247) λείψα-
νον κώδικος 16-ης ἑκατ. σῶζον τετράδια ἡριθμημένα ἀπὸ κα' μέ-
χρι λβ': τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25-26.

11. Φύλλ. 160^α κέ. «Ἄρχ(ή) σὺν Θεῷ τῶν ἐρωτημάτων Θεο-
δοσίου γραμματικοῦ, Ἀλεξανδρέως». Ἄρχ: «Περὶ προσωδιῶν: +
Προσωδαίαι εἰσὶ δέκα: ὄξεϊα / βαρεϊα' » κτλ.

12. Φύλλ. 180^β. «+ Στίχος ἡρωελεγεῖος εἰς τὰ πενήτηντα βι-
βλία, ἃ συνέταξεν ὁ ἱστορικὸς Κώνων». Ἄρχ. «+ Αἰῶνος πείρημα
ἀφυσάμενος» κτλ. Ἐν τῇ Epigram. anthol. palat. τ. 3, σ. 322,
ἀριθ. 186 «εἰς τὴν Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκην».

13. Φύλλ. 180^β. «+ Αἰνίγματα σοφῶν +». Δέκα στίχοι συν-
ηνωμένοι, εἰ καὶ συναποτελοῦσι τέσσαρα διάφορα αἰνίγματα. Τὰ δύο
πρῶτα ἐν τῇ Epigr. anth. palat. τ. 2, σ. 481, ἀριθ. 110, καὶ τ.
3, σ. 578, ἀριθ. 8. Τὰ λοιπὰ δύο ἔχουσι οὕτως:

Ἐν σοὶ καλεῖται τοῦ θεοῦ κλήσις μία·
ἅπας ὄρᾳ με καὶ κρατεῖν οὐκ ἰσχύει.

Ἐξ οὐρανοῦ κάτειμι καὶ τὴν γῆν φθάνω·
τρὶς πεντακός¹ - - ¹ φῆφος καὶ νόει.

14. Φύλλ. 181^α-189^α. «+ Ἔτεροι τρόποι ποιητικοί. κζ. δη-
λωτικοὶ συνεσχιασμένης φράσεως ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδεύ-
σεως». Ἄρχ. «Ἐπερβολή, ἔκφρασις, ἐνέργεια κτλ. - - - ἃ Ἐπερ-
βολή ἐστι φράσις ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν» κτλ.

15. Φύλλ. 189^α-195^β. «Περὶ τῶν πέντε διαλέκτων». Ἄρχ.
«Διάλεκτοι εἰσὶ πέντε, Ἰάς, Ἀτθίς, Δωρίς, Αἰολίς καὶ κοινή: —

¹ Ἐν τῷ κώδικι: «τρὶς πεντακός ἐριμοῖοι» = ἔστι μοι?

ἔχει δὲ ἐκάστη διάλεκτος οἰκεῖον ἰδίωμα, ὃ συνόψει καλῶς ὑποδείξομεν» κτλ. Τέλος· «καὶ τὸ ἐπιπλάσσω ἐπιπλάζω καὶ τὰ ὅμοια».

16. Φύλλ. 195^β-197^β. «Περὶ ῥαψωδίας». Ἀρχ. «+ Τί ἐστι ῥαψωδία; ποίημα ἐμπεριειληφὸς τινὰ ὑπόθεσιν» κτλ.

17. Φύλλ. 200^α-211^α. «+ Ἀρχ(ῆ) σὺν θεῷ τῶν συντάξεων, πῶς δεῖ ὀφείλει συντάσσειν τὰς ῥηματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος πτώσεσιν». Ἀρχ. «Ἀρχή τοῦ ᾱ. Ἰστέον ὅτι τὰ μὲν τῶν ῥημάτων φυσικῶς πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται» κτλ.

18. Φύλλ. 211^β-212^α. Διάφορα γραμματικὰ σημειώματα. Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι τὰ ὑπερθετικά ἐπίτασιν ἀεὶ ἔχει» κτλ.

19. Φύλλ. 212^α. «Τὰ ὀνόματα τῶν ἐννέα Μουσῶν». Ἀρχ. «Καλλιόπη ἠρωϊκά, Κλειὸ ἐλεγεῖα» κτλ.

20. Φύλλ. 212^β κέ. Περὶ προσωδίας καὶ τῆς τῶν γραμμάτων εὐρέσεως ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Προσωδία ἐστὶ τόνος πρὸς ὃν ᾄδομεν καὶ τὴν φωνὴν εὐρυτέραν ποιοῦμεν» κτλ.

21. Φύλλ. 218^α-230^α. Ἀνεπίγραφον περὶ ῥημάτων. Ἀρχ. «Ῥῆμα ἐνεργητικὸν κυρίως ἐστὶ τὸ λῆγον εἰς ᾧ μέγα, οἷον τύπτω» κτλ. Τέλος· «ἐνδέχεται, δύνатаι, λέγεται, εἴρηται».

22. Φύλλ. 230^α-232^β. «Περὶ τῆς συντάξεως τῶν προθέσεων». Ἀρχ. «Ἡ ἐν πρόθεσις δοτικῆ συντάσσεται πάντοτε» κτλ.

23. Φύλλ. 233^α-239^α. Ἀνεπίγραφον περὶ ῥημάτων. Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι τοῦ ῥήματος αἱ διαθέσεις εἰσὶ πέντε» κτλ. Τέλος· «ὅπερ ἐμοὶ οὐ συμβέβηκεν ἐν τοιαύτῃ ὑποθέσει· + Ἐν Μεσσηνί τῆς Σικελίας: + + ἔτει ᾱ^φ. ὀ^φ ἑ^φ ε^φ: +».

24. Φύλλ. 239^β-240^α. «Περὶ τοῦ πῶς συνέστη ἡ τῶν Ἑλλήνων γραμματικὴ εὐρεσις, καὶ ἐκ τίνων καὶ ποίων ἀνδρῶν». Ἀρχ. «Ἡ τῶν παρ' Ἑλλήσι στοιχείων εἰσαγωγή» κτλ.

25. Φύλλ. 242^β-244^α. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Τί βούλει ἐρωτηθῆναι, ὄνομα ἢ ῥῆμα; ὄνομα. καὶ τί ἐστὶν ὄνομα» κτλ.

26. Φύλλ. 244^α-247^β. «Κωνσταντίνου τοῦ Λασκάρους περὶ τῶν ὑπογεγραμμένων φωνηέντων». Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντων καὶ χρησίων» κτλ. Τέλος· «καὶ κολωῶ, τὸ θοροβῶ - - -».

510. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 527 μῆκ. 0,22, πλ. 0,165.

Φύλλα ἄγραφα 58, 129, 248-251. Τὰ φύλλα 149-527 παριστῶ-
σιν αὐτόγραφα τετράδια Ἀθανασίου Ὑψηλάντου, τῶν ἐτῶν 1729
καὶ 1734. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾠας τοῦ φ. 1^α. «Ἐκ τῶν τοῦ Ἀθανασίου
Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου».

1. Φύλλ. 1^α-42^β. «Σημειώσεις τινὲς συμβάλλουσαι τὰ μέγι-
στα τοῖς ἱεροκλήροις». Ἀρχ. «Ἰαννουαρίου $\overline{\alpha}^{\alpha}$ εἰς τὴν περιτομὴν
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐδόθη μὲν πρώτη περιτομὴ τῷ
Ἀβραάμ» κτλ.

2. Φύλλ. 43^α-57^β. Περὶ τῶν ἐπτὰ μυστηρίων ἀκέφαλον κεί-
μενον. Ἀρχ. « $\overline{\beta}^{\alpha}$ ». τὸ δὲ χρῖσμα τοῦ ἀγίου μύρου σημαίνει τὴν πρώ-
την σφραγίδα» κτλ.

3. Φύλλ. 59^α-128^β. «Εἰς τὰ ἄπορα τῆς πρώτης βίβλου, ἧτοι
Γενέσεως κατὰ συντομίαν». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Χρῆναι λέγειν προ-
ὑπάρχειν» κτλ.

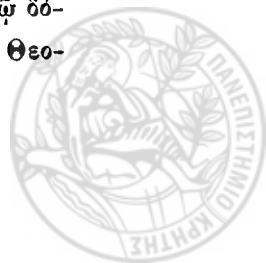
4. Φύλλ. 130^α-148^β. Ἀντίγραφον τῆς ἔτει 1691-φ ἐκτυπω-
θείσης ἐν Βουκουρεστίῳ παραφράσεως Χρυσάνθου Νοταρᾶ τῶν Βα-
σιλείου Μακεδόνας πορτανετικῶν κεφαλαίων. Περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύ-
της ἴδε I. Bianu și N. Hodos, Bibliografia românească veche, τ.
1, σ. 324-326.

5. Φύλλ. 149^α-152^β. «Ὅτι ἀτελὲς τὸ τῶν Λατίνων βάπτισμα».
Ἀρχ. «Εἰ μὲν τὸ βαπτίζω ῥῆμα οὐ τὸ ῥαντίζειν» κτλ.

6. Φύλλ. 152^β-154^β. «Ἡ συμφωνία ὅπου ἔγινε μεταξὺ τῶν
συμβούλων τοῦ ῥιγὸς τῆς τζάρας τῆς Ῥωσσίας ἐξ ἑνὸς καὶ ἑτέρου
μέρους μετὰ τοῦ πρέσβευος τοῦ ῥιγὸς τῆς Περσίας ὀνομαζομένου
Ἰσμαήλ μπέϊ» (1723). Ἀρχ. «Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ παντοδυνάμου
Θεοῦ. Πολλὰ καλὰ ἤξεύρετε» κτλ.

7. Φύλλ. 154^β-155^β. «Διὰ τὴν Ἰσπανίαν ἱστορικόν». Ἀρχ.
«Εἰς τὴν Ἰσπανίαν οἱ Φραντζέζοι ἐπολέμησαν» κτλ.

8. Φύλλ. 156. «Αἱ πατριαρχικαὶ ἐξαρχίαι», ἡ κατάλογος 15
πατριαρχικῶν ἀξιωματικῶν ἐχόντων ἐξαρχίας. Ἀρχ. «Τοῦ μεγάλου
λογοθέτου. Μονήσια. ἡ Φιλαδελφεία, ἡ Κάβαρνα, ἡ Ἰάκωβα» κτλ.
Τέλος· «Τοῦ πρημικηρίου. + τὸ Γηρομέρι. Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δό-
ξα. $\overline{\alpha\psi\kappa\theta}$ » ἔτει Φεβρουαρίου πρώτη μεσοῦντος: — Ἀθανασίου Θεο-
δώριδους (= τοῦ Ὑψηλάντου).

9. Φύλλ. 157-537. «Ὀλκάδος ἐπιστημονικῆς Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου Κωνσταντινουπόλεως τόμος Γ^{ος}: μέρος Β^{ος}: περιέχον α^{ον} λογικὴν τοῦ Κορυθαλλέως ἰδιόχειρόν μου, ἀλλ' ἀτελείωτον· β^{ον} φυσικὴν λατινιστί, καίτοι ἀτελείωτον· γ^{ον} φυσικὴν ἑτέραν λατινιστί, ἀτελείωτον καὶ αὐτὴν. — Εἰς τὰ ἄπορα τῆς βίβλου τῆς Γενέσεως λύσεις ἰδιόχειρους μου· δ^{ον} tractatum theologicum ἰδιόχειρόν μου, ἀλλ' ἀτελείωτον· ε^{ον} Πέτραν σκανδαλὸν τοῦ Ἡλίου Μηλιάτου· ς^{ον} τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν πέντε διαφορῶν, εἰ καὶ ἀτελείωτον· ζ^{ον} dagl' elementi d' Euclide βιβλίον πέμπτον· η^{ον} algebram· θ^{ον} περὶ σφαίρας κατὰ Πτολεμαίικους διὰ στίχων»¹. Εἶτα τρία ἕτερα κείμενα, ὧν δύο ἔντυπα (φ. 528-537). Τὸ tractatum theologicum (φ. 351-358) ἔγραψεν ὁ Ὑψηλάντης ἐν Παταβίῳ ἔτει 1734-φ. Ἐν τοῖς φύλλ. 252-277 δεύτερον ἀντίγραφον τῆς πραγματείας· «Εἰς τὰ ἄπορα τῆς πρώτης βίβλου, ἦτοι Γενέσεως κατὰ συντομίαν». Ἐγράφη δὲ ταύτην ἔτει 1729-φ.

511. Τετράδια μαθημάτων διδαχθέντων ἐν Ἱεροσολύμοις, ἐν τῇ Θεολογικῇ τοῦ Σταυροῦ Σχολῆ. Φύλλα 424. Γραφεὺς αὐτῶν Σωφρόνιος Λέσβιος. Ἐν αὐτοῖς μεταξὺ ἄλλων τινῶν κειμένων ὑπάρχουσι σημειώσεις εἰς Εὐριπίδου Μήδειαν, Αἰσχύλου «Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις» καὶ Σοφοκλέους Ἀντιγόνην. Τὰ πρῶτα 118 φύλλα κατέχουσι «Τετράδια ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἔτους ὑπὸ κ. Φωτίου Ἀλεξανδρίδου καὶ σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἱεροσολύμων· ἐγράφησαν δὲ ὑπὸ Σωφρονίου ἱεροδιακόνου Λεσβίου κατὰ τὸ αὐξῆθ' (1869) Μαΐου 15».

512. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 121 μῆκ. 0,22, πλ. 0,142. Τὰ πέντε πρῶτα φύλλα πρόσθετα· τούτων τὸ πρῶτον μεμβράνινον ἀπέσπασμένον ἐξ ἰβηρικῶ παλαιοῦ κώδικος· τὰ μετ' αὐτὸ τέσσαρα χάρτινα καὶ ἄγραφα. Τὰ λοιπὰ φύλλα 6-121 συναποτελοῦσι 15 τετράδια ἠριθμημένα (δ'—ιη'), γεγραμμένα ἐν τῇ 14-ῃ ἑκατ. ὑπὸ δύο διαφόρων λογίων ἀνδρῶν.

1. Φύλλ. 6-63. «Εἰκόνες Φιλοστράτου» λβ' μετὰ σχολίων ἄνω-

¹ Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δευτέρου τόμου τῆς αὐτογράφου Ὀλκάδος ἐπιστημονικῆς τοῦ Ὑψηλάντου σφάζεται σήμερον ἐν τῇ μικρᾷ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Μανταμάδῃ Λέσβου σχολῆς. Ἴδε τὴν ἐμὴν Μπορογορδάτειον βιβλιοθήκην, τ. 1, σ. 164.

θεν τῶν στίχων καὶ πυκνῶν ἐτέρων ἐν ταῖς ῥαῖς. Ἄρχῃ τοῦ κειμένου· «Ὅστις μὴ ἀπάζεται τὴν ζωγραφίαν» κτλ. Ἄρχῃ τῶν σχολίων· «Τὸ ὅστις μὴ ἀσπάσῃται ταῦτὸν τῷ ὁ μὴ ἀσπασόμενος· καὶ ὁμοίως ἀτελές» κτλ.

2. Φύλλ. 64-68. «Παύλου Σιλεντιαρίου εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά. ἡμιάμβια δίμετρα καταληκτικά». Κείμενον καὶ σχόλια ἐν ταῖς ῥαῖς. Ἄρχῃ τοῦ κειμένου· «Βούλει μαθεῖν ἄνθρωπε» κτλ. Ἄρχῃ τῶν σχολίων· «Τὸ πρόσχευς διὰ δύο σσ ὄφειλε γράφεσθαι» κτλ.

3. Φύλλ. 68^α. (Ἐπίγραμμα Μουσικίου ἀνεπίγραφον) μετὰ σχολίων. Ἄρχ. «Ἄ Κύπρις Μούσαισι» κτλ. Epigr. anth. palat. τ. 1, σ. 9.

4. Φύλλ. 69^β. «Ἐκ τοῦ ἐναντίου πιθανὰ Μητροδώρου» μετὰ σχολίων. Ἄρχ. «Παντοίην βίότιοι» κτλ. Epigr. anth. palat. τ. 1, σ. 72.

5. Φύλλ. 72^α-83^α. «Μόσχου ἔρωσ ὀραπέτης» καὶ ἕτερα τινὰ ἐπιγράμματα, πάντα μετὰ σχολίων. Ἄρχ. «Τίς πυρὶ πῦρ ὀάμασεν» κτλ. Epigr. anth. palat. τ. 1, σ. 94.

6. Φύλλ. 83-103^α. «Μάρκου Ἀντωνίνου ἐκ τῶν καθ' ἑαυτὸν». Σχόλια ἐν ταῖς ῥαῖς καὶ μεταξὺ τῶν στίχων. Ἄρχ. «Ἴδιον ἀνθρώπου φιλεῖν καὶ τοὺς παῖοντας» κτλ. Ἐκδ. Stich σ. 84.

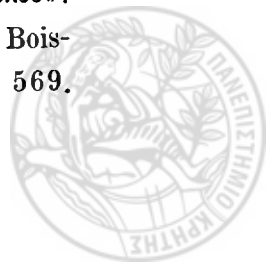
7. Φύλλ. 103^β. Ὀνόματα μηνῶν κατὰ Ῥωμαίους, Αἰγυπτίους, Μακεδόνας, Καππαδόκας, Ἑλληνας, Ἑβραίους, Βιδυνοὺς καὶ Κυπρίους.

8. Φύλλ. 104. Μετρικὰ ἀνεπίγραφα. Ἄρχ. «Πόδες λέγονται, ἐφ' ὧν βαίνει τὰ ζῶα καὶ δι' ὧν βαδίζει» κτλ.

9. Φύλλ. 105^α. Ἀνεπίγραφον περὶ τινῶν ῥημάτων. Ἄρχ. «Ὀλυμι ἐνεστῶς καὶ ὀλλύω ὄλλον παρατατικός. ὀλέσω μέλλων καὶ ὀπολλῶ» κτλ.

10. Φύλλ. 106^β. «Ἐπιστολὴ κῦρι Μαξίμου τοῦ Πλανούδη». Ἀρχ. «Ἐρήμη ποτὲ καταδικασθεῖς» κτλ. M. Planudis epistulae ed. M. Treu σ. vi.

11. Φύλλ. 106^β. «Αἶνιγμα κῦρι Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου». Ἄρχ. «Ἦν ὅτ' ἔην βροτῶ εἶκελος» κτλ. Ἀδέσποτον παρὰ τῷ Boissonade, Anecdota graeca, σ. 455. Epigr. anth. palat. τ. 3, σ. 569.

12. Φύλλ. 107^α-115^α. «Ίσαάκ μοναχοῦ περὶ μέτρων ποιητικῶν Ἰ. Ἀρχ. «Μέλλοντες περὶ μέτρων» κτλ. L. Bachmann, *Anecdota graeca*, τ. 2, σ. 169-196.

13. Φύλλ. 115^α-118^α. «Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ τῶν ποιητικῶν τρόπων. Ἰ. Ἀρχ. «Πάσης παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς» κτλ. Ch. Waltz, *Rhetores graeci*, τ. 2, σ. 802-820.

14. Φύλλ. 118^β-120^β. Ἀνεπίγραφον περὶ τρόπων ποιητικῶν. Ἰ. Ἀρχ. «Εἰσὶ δὲ καὶ τινὰ πάθη λέξεων λεγόμενα καὶ αὐτὰ τρόποι» κτλ.

15. Φύλλ. 120^β-121^β. «Ἐκ τῶν λέξεων αἷς χρῆται Ἡρόδοτος». Ἰ. Ἀρχ. «Ἀνέλη, χρήση. ἀνδρῶν, μέγας οἶκος ἀνδρῶν» κτλ. Κείμενον κολοβόν. Τέλος· «ἦ λάχανον σελίνῳ ἐοικώς. σκυτάλαις ῥάβδοις».

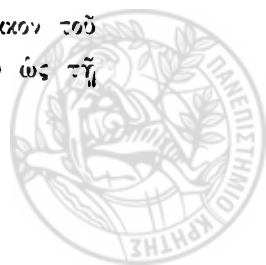
513. Τρία χάρτινα τεύχη συνδεδεμένα τῆς 18-ης ἑκατ., ἀριθμοῦντα ὁμοῦ φύλλα 119 μήκ. 0,21, πλ. 0,15. Φύλλα ἄγραφα 33-37, 69, 103 καὶ 104. Τὰ κείμενα μονόστηλα· τὸ πρῶτον (φ. 1-32) ἐκ γραμμῶν 30, τὸ δεύτερον (φ. 38-84) ἐκ γρ. 29-30, τὸ τρίτον (φ. 85-119) ἐκ γρ. 21.

1. Φύλλ. 1-32. (Ἀλεξάνδρου Μαυροκοροδάτου) «περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτῶ μέρη τοῦ λόγου». Ἰ. Ἀρχ. «Κεφάλαιον ᾱ^{ον}. Περὶ τῶν προτακτικῶν ἄρθρων. Χρῶμεθα τοὺς προτακτικοῦς» κτλ.

2. Φύλλ. 38-84. (Θεοφίλου Κοροδαλλέως ῥητορικὴ κεκολοβωμένη). Ἰ. Ἀρχ. «Προοίμιον εἰς τὴν ῥητορικὴν τέχνην. Τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἔφεσιν» κτλ. Τέλος· «καὶ τὰ λοιπὰ κεφάλαια κοινὰ ἔσται ἀμφοῖν. ἢ ἀντίληψις, ἐὰν μὴ - -».

3. Φύλλ. 85-102. «Σχόλια εἰς τὸ βῆτα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους Ἀσκληπιῶ, ἀπὸ φωνῆς Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου». Ἰ. Ἀρχ. «Ἀνάγκη πρὸς τὴν ζητουμένην ἐπιστήμην» κτλ. Ἰ. Ἐκδ. Hayduk (Berolini 1888), σ. 137 κέ.

4. Φύλλ. 105-119. «Τόμος συνοδικὸς κατὰ τῆς τῶν Λατίνων αἰρέσεως, ἐκτεθεὶς κατὰ μῆνα * τῆς * Ἰνδικτικῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἔτους, καθαιρῶν μὲν Ἰωάννην τὸν Βέκκον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ ἀναθέματι τοῦτον καθυποβάλλων ὡς τῆ

τοιαύτη αίρέσει αὐτομολήσαντα, τῷ αὐτῷ δ' ὁμοίως παραδιδούς ἀναθέματι καὶ πάντα ἄλλον, τὸν τὰ ἐκείνου φρονούντα ἢ φρονήσοντά ποτε. προκαθημένου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων κυρίου Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, συνεδριάζοντος τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Γρηγορίου, παρακαθημένης τῆς ἱερᾶς συνόδου καὶ τῶν λαμπροτάτων συγκλητικῶν». Ἄρχ. «Ἔσχε μὲν ἡ ἐπισυμβᾶσα» κτλ. A. Banduri, Imperium Orientale. Paris. 1711, τ. 2, σ. 942-949.

514. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 190, ὧν ἓνια ἄγραφα (φ. 49, 50, 117, 118, 130-134, 153, 154). Διάφοροι γραφαὶ τῆς 17-ης ἑκατ. Τὰ κείμενα μονόστηλα.

1. Φύλλ. 1-82. «Ἐκ τοῦ χρονικοῦ τοῦ σοφωτάτου Μιχαήλου τοῦ Γλυκᾶ κατ' ἐκλογὴν». Ἐν τῷ φ. 51 σημειοῦται ὡς χρόνος τῆς ἐκλογῆς ταύτης τὸ ἔτος 1686.

2. Φύλλ. 83-116. «Ἐκ τῶν τοῦ Μακαρίου Αἰγυπτίου ὁμιλιῶν ἐκλογαὶ πνευματικαὶ πολλῆς ὠφελείας πεπληρωμέναι».

3. Φύλλ. 119-129. Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν «Σωκράτους Σχολαστικοῦ».

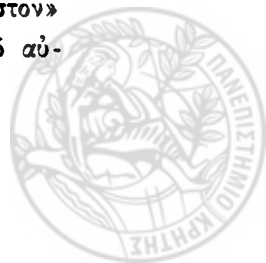
4. Φύλλ. 135-152. «Ἀκακίου μοναχοῦ Σαββαΐτου ἀπὸ τὸν μέγαλον κανόνα τοῦ Ἀνδρέου Κρήτης μέρος τι ἐξηγήσεως». Ἄρχ. «Θαυμάσαι δὲ ἄξιον» κτλ.

5. Φύλλ. 155-166. «Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου περὶ διαφορᾶς τῶν συγγνωστῶν ἁμαρτημάτων καὶ θανασίμων, σύντομον καὶ σαφές». Ἄρχ. «Ὁ μὲν ἀκριβέστερος» κτλ.

6. Φύλλ. 167-189^α. «Ὡρον Ἀπόλλωνος Νειλφῶς ἱερογλυφικά, ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς αἰγυπτία φωνῆ, μετέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς τὴν ἐλλάδα διάλεκτον». Ἄρχ. «Πῶς αἰῶνα σημαίνει; Αἰῶνα σημαίνοντες» κτλ.

7. Φύλλ. 189^β-191^α. Ἐκ τοῦ χρονικοῦ Νικήτα καὶ τῶν Πατρίων Κ/πόλεως ἐκλογαὶ τινες.

515. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 128 μῆχ. 0,215, πλ. 0,15. Τέσσαρες διάφοροι γραφαί. Τὸ κείμενον μονόστηλον.— Ἀωνόμου ἐρμηνεῖα «εἰς ἅπασαν τὴν τῆς λογικῆς πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ περ τῶν ὄντων ἕκαστον» κτλ. Τέλος· «τὰ πλείω ὡς ἐν ἐρωτήματα, ὅτι οὐκ εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ: — τέλος τῶν σοφιστικῶν ἐλέγγων».

516. Τεῦχος χάρτινον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἐκ φύλλων 89 μήκ. 0,228, πλ. 0,162. Πάντων τῶν φύλλων αἱ ἄνω γωνίαι ἐφθαρμένα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Ἐπὶ τῆς ὄρας τοῦ φ. 3^α. «+ Τὸ παρὸν ἀφιερῶθη τῇ Ἱ. βιβλιοθήκῃ τοῦ Π. Τάφου παρὰ τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Κυρίλλου Ἀθανασιάδου τῇ 10 Αὐγούστου 1882, ὅστις εὐρῶν ἐν Κύπρῳ ἠγόρασεν ἀντὶ 5 γροσίων». — Ἀντίγραφον τῆς 18-ης ἀρχομ. ἑκατ. τοῦ τυπωθέντος ἔτει 1697-φ ἐν τῇ Συναγωγῷ μονῆ «Ἐγχειριδίου περὶ τινῶν ἀποριῶν καὶ λύσεων» Ἰωάννου τοῦ Καρσοφύλλου.

517. Αὐτόγραφον Παΐσιου Λιγαρίδου χάρτινον, μήκ. 0,21, πλ. 0,16. Σελίδες 829. Γραφή τῆς 17-ης ὑπερμεσ. ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22-31.

Παΐσιου Λιγαρίδου διδασχὰὶ δώδεκα, ὧν αἱ τρεῖς πρῶται καὶ αἱ δύο τελευταῖαι ἐπιγεγραμμέναί εἰσιν οὕτω α') Σελ. 1-26. «Τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου Γάζης κυρίου κυρίου Παΐσιου τοῦ Χίου διδασχὴ εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. Τὸ πρῶτον παΐσιακὸν ἀπὸ τὸ δωδεκάορτον. Λουκᾶ κεφ. α'». Ἄρχ. «Εὐμορφον κωνῆγι καὶ θαυμαστὸν πιάσιμον» κτλ. — β') Σελ. 27-91. «Τοῦ αὐτοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου κυρίου Παΐσιου διδασχὴ εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν. Τὸ δεύτερον παΐσιακὸν δωδεκάορτον. Λουκᾶ κεφάλαιον β'». Ἄρχ. «Ἐκίνησαν οἱ σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος» κτλ. — γ') Σελ. 92 κέ. «Τοῦ αὐτοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου κυρίου Παΐσιου τὸ τρίτον παΐσιακὸν ἀπὸ τὸ δωδεκάορτον εἰς τὴν Περιτομήν. Λουκᾶ κεφ. β'». Ἄρχ. «Ἔτος νέον ἀρχίζομεν» κτλ. — δ') Σελ. 690-779. «Τοῦ αὐτοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου κυρίου Παΐσιου τὸ ἐνδέκατον τοῦ δωδεκαοῦρου εἰς τὴν Ἀνάληψιν». Ἄρχ. «Ἐγκωμιάζω τὸν θαυμαστὸν» κτλ. — ε') Σελ. 780-892. «Τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου Γάζης κυρίου κυρίου Παΐσιου εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου». Ἄρχ. «Εἰς τὴν δευτέραν τῶν Βασιλειῶν» κτλ. Διδασχὴ κεκολοβωμένη λήγουσα εἰς τὰς λέξεις: «ἦτο πρὸ καταβολῆς κόσμου προωρισμένος νὰ σαρκωθῆ ὁ Θεὸς - - -».

518. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 188 μήκ. 0,208, πλ. 0,148.

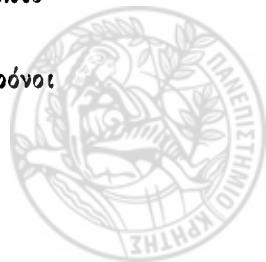
Ἄδηλου «Στοιχεῖα τῆς μεταφυσικῆς». Ἄρχ. «Κεφάλαιον α^ο». Περὶ αἰσθήσεως καὶ κινήσεως τῶν ἀνθρωπίνων μελῶν. Ἐκ φύσεως οἱ ἀνθρωποὶ» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον ὁ γραφεὺς αὐτοῦ διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν ἐσημειώσατο τοῦτο· «Καὶ αὕτη ξὺν τοῖς ἄλλοις Σεραφεῖμ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Σκιάθου, 1811: Ἰαννουαρίου: 10:».

519. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 211 (μήκ. 0,215, πλ. 0,155), ὧν οὐκ ὀλίγα παντάπασιν ἄγραφα (3-4, 6, 49, 67-83, 105). Γραφαὶ διάφοροι τῆς 17-ης ἑκατ. ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως.

Ἀνωτόμου διδασχαι καὶ ὕλαι πρὸς σύνταξιν ὁμιλιῶν, ἔχουσαι μεταλλαγάς, ἀποσβέσεις καὶ διορθώσεις τοῦ συγγραφέως αὐτῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν σημειοῦμαι ὧδε τὰς ἐπομένας διδασχάς. — α') Φύλλ. 1. «Εἰς τὴν κάθοδον τοῦ θεοῦ καὶ ζωαρχικοῦ πνεύματος λόγος». Ἄρχ. «Προοίμιον. Ὦντως ἡ μὲν τοῦ ζωαρχικοῦ πνεύματος λαμπροτάτη κάθοδος εἰς πανηγυρισμὸν ἡμᾶς ἐφέλκεται» κτλ. — β') Φύλλ. 22-27. «Ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου». Ἄρχ. «Ἐλεγεν ὁ μακαριώτατος» κτλ. — γ') Φύλλ. 41-44. «Εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν». Ἄρχ. «Ὅλοι μας ἀκούοντες τὰ ὑπὲρ φύσιν θαυμάζομεν» κτλ. — δ') Φύλλ. 45-47. «Εἰς τὴν ἀνάστασιν εἰς εἶδος ἐγκωμιαστικόν». — ε') Φύλλ. 49-55. «Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν». Ἄρχ. «Χαρμόσυνος ἡ πανήγυρις» κτλ. — ς') Φύλλ. 56-61. «Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν ὁμιλία». Ἄρχ. «Μυστήριον μέγα» κτλ. — ζ') Φύλλ. 210-211. «Εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ βάπτισιν». Ἄρχ. «Κατὰ ἀλήθειαν ὅσα πρέπει νὰ εἰποῦμεν» κτλ. Τέλος· «νὰ ὁμιληθοῦσιν εἰς τὴν σημερινὴν μας πανήγυριν».

520. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 114 μήκ. 0,205, πλ. 0,152. Τὸ στάχωμα φιλόκαλον, ὡσαύτως 16-ης ἑκατ., ἔχον πινακίδας ξυλίνας μετὰ δερματίνων ἐπικαλυμμάτων καὶ ἐπιχρῶσῶν ἐκτύπων. Αὐτόγραφον Ἰέρακος. Ὁ χάρτης στιλπνός. Τὸ κείμενον μονοστήλον ἐκ γραμμῶν καθόλου 17, πλὴν τοῦ τῶν φύλλων 3-6 καὶ 111-114, ὄντος διστηλοῦ καὶ λεπτογράφου (γραμμαὶ 26). Λεπτόγραφοι καὶ πέντε σελίδες μονοστήλου κειμένου (φ. 7^α-9^α).

1. «Ἐχεῖνα ὁποῦ κριθῶν καὶ κακῶς τυπωθῶν οὔτε χρόνοι

οὔτε νόμοι οὔτε ἡ συνήθεια τὰ βεβαιοῖ. Φωτίου πατριάρχου Κ/πόλεως κερ. ιδ'. Ἄρχ. «Καὶ πότε ἐκαθηρέθη ἀρχιερεὺς» κτλ., φ. 1.

2. «Δύσις ἀφορισμοῦ λεγομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως». Ἄρχ. «Ἡ ταπεινότης ἡμῶν» κτλ., φ. 2.

3. (Μιχαὴλ Γλυκᾶ). «Ὅτι ἄλυτός ἐστιν ὁ παρὰ τῶν ἱερέων ἐπαγόμενος δεσμός, καὶ ὅτι κατ' ἐξουσίαν ἀρχιερατικὴν καὶ οὐ κατ' ἐχθρὰν ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης Θεοδόσιος ἀφορισμῶ καθυπέβαλε τῶν ἀρχόντων τινάς, ἠνίκα τὰς ἐκκλησίας ἀποσπάσαι τοὺς πρόσφυγας παρὰ τῶν κρατούντων ἐστάλησαν». Ἄρχ. «Εἰ δὲ καὶ τοῦτο ζητεῖς ἀεῖποτε μαθεῖν» κτλ., φ. 3-6.

4. (Μιχαὴλ Γλυκᾶ). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κῦρι Λέοντι τῷ ἐγκλείστῳ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσι, ὅτι μετανοία περὶ τὸ τέλος ὁ Σολομῶν ἐχρήσατο». Ἄρχ. «Εἰ δέ τις καὶ περὶ τοῦ Σολομῶντος» κτλ., φ. 7^α-9^α.

5. (Μιχαὴλ Γλυκᾶ). «Ὅτι καὶ τοῦτο ἠπόρηται, εἴ γε προαγορεύειν τὸ μέλλον οἱ δαίμονες δύνανται, εἴτε καὶ μή». Ἄρχ. «Τοῦ προσφύτου καὶ βασιλέως» κτλ., φ. 9^α-10^β.

6. Νομοκάνονον ἐκ κεφαλαίων σνς', φ. 11-92. Ἄρχ. «Τὸ παρὸν νόμιμον μετατραπὲν ἀπὸ τῆς ἐλληνικῆς γλώττης εἰς τὴν ἀπλῆν κόπῳ πολλῶ ἤδη εὐρίσκεται γλῶτταν. Προσίμιον. Θησαυρὸς κεκρυμμένος» κτλ.—Φύλλ. 11^β-20 «Ὁ πίναξ τοῦ παρόντος νομίμου».—Φ. 21^β ἐνταλτήριον πατριαρχικὸν εἰς πνευματικὸν πατέρα.—Φύλλ. 22-92 Κείμενον τοῦ νομίμου. Ἄρχ. «Κερ. α'». Ματθαίου τοῦ νομογράφου. Πρέπει τὸν κριτῆν» κτλ. Εἰς τὸ τέλος (φ. 92^β)· «Ἐν ἔτει ςρδ^ω (1595), Δεκεμβρίῳ, ι' ἡμέρας, Ἰνδικτιῶνος θ'». Ἐπὶ τοῦ φ. 20^β εὐρίσκεται κεκολλημένον τεμάχιον χάρτου φέρον ἐξάστιχον ἐπίγραμμα «εἰς τὴν κοιμήσιν τῆς Θεοτόκου». Ἄρχ. «Φοῖβον ἀλυσκάζεις, μυρίων ἀνταξία φοίβων» κτλ.

7. «Κανόνες τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν ἀποστόλων», φ. 93^α-100^α.

8. «Συμεῶν Θεσσαλονίκης περὶ ἱερωσύνης κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἄρχ. «Τοῦ ἀναξίως ἱερουργουήντος» κτλ., φ. 100^α.

9. «Τοῦ αὐτοῦ, εἰ συμβῆ χεδῆναι τὰ ἅγια ἐν εἰσόδῳ ἢ βρωθῆναι ὑπὸ τινος ζῦφου, τί ποιητέον». Ἄρχ. «Συμβαίνει τὰ τοιαῦτα κτλ., φ. 101^β.

10. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ μεταδόσεως». Ἀρχ. «Καὶ ἐν τῷ μέλλειν δὲ κοινωνεῖν» κτλ., φ. 103^α.

11. «Ἐπιστολὴ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου πρὸς τὸν ἐν ἀγίοις μέγαν Βασιλείον». Ἀρχ. «Τὸ ἔμφυτόν μοι» κτλ., φ. 104^α.

12. «Τὰ ἀντίγραφα τοῦ μεγάλου Βασιλείου πρὸς τὸν Ἰουλιανόν». Ἀρχ. «Μικρά σοι τὰ τῆς παρούσης τύχης» κτλ., φ. 105-110.

13. (Μιχαὴλ Γλυκᾶ). «Τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ καὶ στυλίτῃ κῦρι Ἰωάννῃ τῷ Σιναίτῃ περὶ τοῦ ὁποῖαν φύσιν τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα ἐκ νεκρῶν ἐγερθῆσονται καὶ εἰ βρῶσιν ἐσθίειν μέλλουσιν, ὡς τινες ἐπιφέρουσιν». Ἀρχ. «Ὁ κύριος ἡμῶν» κτλ., φ. 111-114. Ἐκδ. Σωφρονίου Εὐστρατιάδου (ἐν Ἀθήναις 1906) τ. 1, σ. 71-88.

521. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 334 (μῆκ. 0,212, πλ. 0,148), ὧν ἱκανὰ ἄγραφα. Αὐτόγραφον συγγραφέως ἀνωνύμου. — Διδαχαὶ καὶ σημειώσεις εἰς σύνταξιν τοιούτων. Κατὰ τὸν προτεταγμένον πίνακα περιέχονται ἐν τῷ τεύχει 39 διδαχαί. Ἡ πρώτη αὐτῶν τῇ Κυριακῇ β' Ματθαίου. Ἀρχ. «Βέβαια, τιμιώτατοι ἀκροαταί, ὅταν ἡ φωτία θέλει εὐρη καμίαν ὕλην» κτλ. Ἡ ἐσχάτη διδαχὴ «Κυριακῇ ια' Ματθαίου». Ἀρχ. «Τόση πολλὴ καὶ ἄμετρος εἶναι ἡ μακροθυμία» κτλ. Τὰ φύλλα 333-334 περιέχουσι λόγον πρόσθετον εἰς τὸ «Χριστὸς γεννᾶται». Ἀρχ. «Θαυμάζει κατὰ ἀλήθειαν καὶ ἀπορεῖ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς» κτλ.

522. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 371 (μῆκ. 0,205, πλ. 0,149), ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15. Ἐγράφη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1663-1667. Φύλλα ἄγραφα· 256-258, 298, 369. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς τῆς πρώτης πινακίδος πλευρᾶς εὐρίσκεται κεκολλημένον συγχωροχάρτιον ἔχον τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ἱεροσολύμων Παΐσιου· μεταξὺ δὲ τοῦ ἐσχάτου φύλλου τοῦ τεύχους καὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ πινακίδος ὁ δέτης προσέθηκε τρία φύλλα ἄλλου τινὸς κώδικος 16-ης ἑκατ., ἐν οἷς ὑπάρχει μέρος πραγματείας (κεφ. κζ'-κδ') περὶ ἀγγέλων κατ' ἐρωταπόκρισιν, οὗ ἡ ἀρχή· « - - - παντελῶς τῆς ἐν οὐρανοῖς δοξολογίας, ἥνικα δ' ἀποστέλλονται εἰς διακονίαν

ἐπὶ τῆς γῆς: — Ἐρώτησις: — Τί διαφέρει ἡ οὐσία τοῦ ἀγγέλου τῆς οὐσίας τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου»;

1. Λειτουργικαὶ ἐκφωνήσεις, φ. 1-2.

2. «Ἐπιστολὴ Ἰωάννου Ἱεροσολυμίτου πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Παραβάτην». Ἄρχ. «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν» κτλ., φ. 3-18.

3. «Ἄρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ περὶ τῆς τάξεως τῶν τε ἀξιωματῶν καὶ ὀφφικίων». Ἄρχ. «Οἱ τοῦ βασιλέως υἱοὶ δεσπότηται προϊστανται» κτλ., φ. 19-94.

4. Εὐχαὶ εἶ, φ. 95-101. α') «Εὐχὴ ἐπὶ προχειρίσμα βασιλέως». Ἄρχ. «Μετὰ τὸ φορέσαι τὸν μέλλοντα σὺν Θεῷ βασιλεύειν» κτλ. — β') «Εὐχὴ ἄλλη ἐπὶ βασιλέαν». Ἄρχ. «Δέσποτα Κύριε παντοκράτωρ» κτλ. — γ') «Εὐχὴ ἐπὶ προχειρίσει καίσαρος, νοβελισίμου, κουροπαλάτου». Ἄρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ αἰώνιος» κτλ. — δ') «Εὐχὴ ἐπὶ προαγωγῇ ἀρχόντων ἡτοι πατρικίων». Ἄρχ. «Αὐτὴ γίνεται ἡ ἐν τοῖς ἀντιμισίοις τῶν κατηγχομένων» κτλ. — ε') «Εὐχὴ ἐπὶ πρόχειρή(=ί)σεως ἡγουμένων, γινομένη ἐν τῷ πατριαρχ(ε)ίῳ». Ἄρχ. «Προσάγεται ὁ μέλλων προχειρίζεσθαι» κτλ. — ς') «Εὐχὴ ἐπὶ κηροφόρου καὶ δεποτάτου». Ἄρχ. «Ὁ πᾶσαν κτίσιν» κτλ.

5. Ἀκέφαλον περὶ ἰσλαμισμού. Ἄρχ. «--- Τὸ μέγα αὐτῶν μυστήριον ἔχει δὲ ἡ λέξις τῆς μουσαῆς αὐτῶν καὶ παμβεβήλου προσευχῆς οὕτως. Ἀλλᾶ, ἀλλᾶ, οὐᾶ κουβάρ» κτλ., φ. 103-104.

6. «Ἄρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ σύγγραμμα γενόμενον παρὰ Νεΐλου μοναχοῦ τοῦ Δόξα πατροῦ κατὰ κέλευσιν τοῦ εὐγενεστάτου ῥηγὸς Σικελίας Ῥογερίου, περὶ τῶν πέντε πατριαρχικῶν θρόνων» κτλ. Ἄρχ. «Πανευγενέστατε αὐθέντα μου» κτλ., φ. 105^α-132^α.

7. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «ἀντίγραφον ὃ ἔγραψε Λιβερῖω πάπα Ῥώμης, ὅτι τέλειον ἄνθρωπον ἀνέλαβεν ὁ Θεοῦ Λόγος ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας». Ἄρχ. «Εἰς Θεὸς ἀθάνατος ἀόρατος» κτλ., φ. 132^β κέ.

8. «Πέτρου Ἀντιοχείας πρὸς τὸν Βενετίας». Ἄρχ. «Οὐδαμῶ γέγραπται τὸν πρόεδρον» κτλ., φ. 134^α.

9. «Ἀρχὴ τὸ τακτικὸν τῆς ἐνορίας τῶν μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ παρὰ τῆς εἰσῆς καὶ ἁγίας οἰκουμενικῆς συνόδου, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου Ἰουστινιανοῦ ἐν ἔτει ς μ β, ἢ ἔξι χιλιάδες σαρανταδίω». Ἀρχ. «Τὰ Ἱεροσόλυμα ἐτιμῆθησαν πατριαρχεῖον» κτλ., φ. 135^α-141^β.

10. «Τάξις γινομένη ἐπὶ τῆς ψήφου τῶν ἀρχιερέων». Ἀρχ. «Συναγθέντων τῶν εὐρίσκομένων ἀρχιερέων» κτλ., φ. 141^β-146^α.

11. Μικρά τινα κείμενα. α') «Ἑρμηνεία περὶ πατριάρχου». Ἀρχ. «Ἀλλάσσει ὁ πατριάρχης τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν» κτλ., φ. 146^α-147^β.—β') «Ἑρμηνεία τοῦ εἰ κανόνος τῆς δ' οἰκουμ. συνόδου». Ἀρχ. «Οὗτος ὁ κανὼν οὐχ εὐρίσκεται» κτλ., φ. 148^α-152^α.—γ') «Τῆς δ' συνόδου κανὼν δ' Ἰωάννου μοναχοῦ» (= Ζωναρᾶ). Ἀρχ. «Καὶ οὗτος ὁ δοκῶν κανὼν» κτλ., φ. 152^α.

12. «Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ζωηφόρον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεγαλυνάρια ψαλλόμενα. Ἦχος α'». Ἀρχ. «(Ἄ)-γῆ παρὶνε κόρη» κτλ., φ. 152^β.

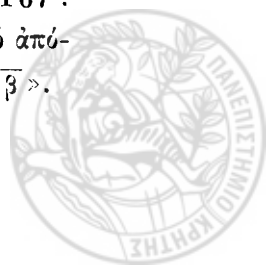
13. «Τάξις τῶν ὑποκειμένων μητροπόλεων τῶ ἀποστολικῶ καὶ πατριαρχικῶ θρόνῳ τῆς θεοφυλάκτου καὶ βασιλῆ(ί)δος Κ/πόλεως. Αὕτη ἡ τάξις ἐκ συνοδικῆς διασκέψεως τὸ ἀκριβὲς εἰλήφει, καθὼς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ χαρτοφυλακίῳ ἀναγέγραπται». Ἀρχ. «Ἄ ἡ Καισάρεια. Β ἡ Ἐφεσος» κτλ., φ. 154^α. Τὴν τάξιν ταύτην μετὰ τῶν ἐξῆς δύο (14, 15) ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν H. Gelzer, *Unge-druckte und ungenügend veröffentlichte Texte der Notitiae episcoporum*. München 1900, σ. 550-559.

14. «Τάξις τῶν ἀρχιεπισκοπῶν, αἱ τῶν (=τῶ) τῆς βασιλῆδος θρόνῳ ὑπόκεινται». Ἀρχ. «Α ἡ Βιζύη, Β ἡ Πομπιούπολις» κτλ., φ. 155^α.

15. «Ὅσοι ἐκάστη μητροπόλει ὑπόκεινται θρόνοι». Ἀρχ. «Τῇ Καισαρείᾳ Καππαδοκίας» κτλ., φ. 156^α.

16. «Κλήσ(ε)ις μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων αὐτοκεφάλων». Ἀρχ. «Ἄ ἐπαρχία Καππαδοκίας ὁ Καισαρείας», φ. 167^β.

17. «Περὶ πατριαρχῶν Ἀντιοχείας». Ἀρχ. «Α Πέτρος ὁ ἀπόστολος» κτλ., φ. 197^β. Τέλος· «ΝΓ. Ἀναστάσιος ὁ Σιναΐτης β».

18. Ἔτερον περὶ πατριαρχῶν Ἀντιοχείας, φ. 198^β. Ἀρχ. « \bar{A} Πέτρος». Τέλος· « $\bar{\Xi}$ ς Νικηφόρος».

19. «Ἐκκλησιαστικὸν Ἀντιοχείας τακτικὸν σὺν Θεῷ τῶν θείων μητροπολιτῶν καὶ αὐτοκεφάλων καὶ ἐπισκόπων τελούντων ἐν τῇ Θεουπόλεως Ἀντιοχείας ἐπαρχίᾳ· γέγονεν δὲ ἡ κατάστασις αὐτῆ τοῦ βαθμοῦ τῶν τοιούτων ἀρχιερέων ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου ταύτης τῆς θεο(=ω)νόμου πόλεως». Ἀρχ. «Μητροπολιτῶν ἀριθμῶν, ιβ'. οἰσὶν εἶδε. \bar{a} ὁ Τύρου» κτλ., φ. 199^α-293^β, ἔνθα ὁ τοῦ τεύχους γραφεὺς διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν ἐσημείωσατο ταῦτα· «Τέλος τῶν πατριαρχῶν, τῶν κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τῶν ἐνόριων αὐτῶν. 1663 + Γερμανὸς ἱερομόναχος. εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα».

20. «Περὶ τῶν πατριαρχῶν Ῥώμης», Ἱεροσόλυμον καὶ Ἀλεξανδρείας, φ. 204^α-205^β.

21. «(Ε)ἰσὶν ἅπασαι αἱ ἐπαρχίαι καὶ πόλεις αἱ ὑπο τῶν βασιλέων τῶν Ῥωμαίων διοικούμεναι, τῶν ἐν Κ/πόλει, ἐπαρχίαι $\bar{\xi}$ δ, πόλεις $\bar{\gamma}$ λς, ὡς ὑποτέτακται». Ἀρχ. « \bar{A} ἐπαρχία Θράκης» κτλ., φ. 206-217. Ἐν τῷ φ. 217 προσετέθη Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων μῆνυμα μικρὸν εἰς νεοχειροτόνητον Πτολεμαΐδος μητροπολίτην.

22. «Τάξις γινομένη ἐπὶ τῆς ψήφου τῶν ἀρχιερέων», φ. 219^α.— «Τάξις γινομένη ἐν τῷ μικρῷ μηνύματι:», φ. 219^α.— «Τάξις τοῦ μεγάλου μηνύματος», φ. 219^β κέ.

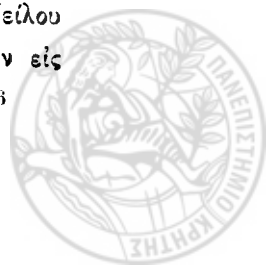
23. «Εἰς προχείρισιν πατριάρχου: εἰς πατριάρχην»: Ἀρχ. «Ἄφ' ἐσπέρας ἐνθρονίζεται» κτλ., φ. 223^β.

24. «Περὶ παραιτήσεως ἐπισκόπου». Ἀρχ. «Ἡ μέντοι παραίτησις τοῦ Μάκρης ἐκεῖνου Θεοδούλου» κτλ., φ. 230^β.

25. «Ἐκ τῶν ἀποκρίσεων Ἰωάννου τοῦ ἱερωτάτου ἐπισκόπου Κίτρος πρὸς τὸν ἱερωτάτον Δυρραχίου τὸν Καβάσιλαν». Ἀρχ. «Κανὼν $\bar{\gamma}$ ς. Ὅστις οἰωδῆτινι» κτλ., φ. 234^β.

26. Τεμάχη κανονικὰ Φωτίου καὶ Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως, φ. 238^β.

27. «Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Νεῖλου τοῦ Καβάσιλα ἀντιλογία εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Βαλασμῶν, τὴν εἰς

τὸν β' κανόνα τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου, ἥτις διαντιλογία (=δὴ ἀντιλογία) ἔσχε τοιαύτην δῆτινα τὴν ἀρχὴν καὶ αἰτίαν». Ἀρχ. «Τοῦ Ἀλανίας ἱερωτάτου μητροπολίτου» κτλ., φ. 240^β.

28. Τεμάχη κανονικά, ἐν οἷς καὶ τινα ἐκ τῆς βίβλου Πανδέκτης, φ. 243^β.

29. «Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου περὶ μιανοφαγησάντων κανών». Ἀρχ. «Ἐγγραφέ σου ἡ ὁσιότης» κτλ., φ. 251^α.

30. Ἰωάννου Ζωναρᾶ ἐρμηνεῖα εἰς κανόνα, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Εἰ δέ τις μητροπολίτης μὴ πληρώσας τὸν χρόνον» κτλ. Ἀρχ. «Εἰπὼν περὶ τῶν δύο ψυχικῶν δυνάμεων ὁ μέγας οὗτος πατὴρ» κτλ., φ. 252.

31. «Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας» τεμάχιον κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἀρχ. «Ἐὰν νηστεύων τις» κτλ., φ. 254^β.

32. «Γεωργίου φιλοσόφου Χίου τοῦ Κορουσίου (= Κορσείου) εἰς τὸ περὶ μυστηρίων». Ἀρχ. «Οὐκοῦν ὁ μὲν ἄρτος σῶμά ἐστιν» κτλ., φ. 254^β.

33. «Ἐκ τοῦ Ἀρμενοπούλου». Ἀρχ. «Οὔτε ἱερεὺς λουσαθεὶς δύναται» κτλ., φ. 255^α.

34. Τεμάχη κανονικά ἀνώνυμα (φ. 259-290), ἐν οἷς καὶ Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «ἐκ τῆς Διδυμιακῆς ἱστορίας» (φ. 277^β)· εἶτι δὲ κανόνες ἀποστόλων καὶ συνόδων. Ἀρχ. «Ὅτι οὐ δεῖ τὸν διδάσκαλον φιλοχρήματον εἶναι, ἀλλ' ὡσπερ δωρεὰν ἔλαβεν τὴν τοῦ θείου πνεύματος χάριν, δωρεὰν καὶ μεταδιδότω».

35. «Τοῦ ἀγίου Θεοδώρου (sic) τοῦ Πηλουσιώτου». Ἀρχ. «Εἰ μὴ συνιέντες τὴν γνώμην» κτλ., φ. 280^β. Ἐἴτα κανόνες διάφοροι, φ. 282^β κέ.

36. «1667. Πίναξ σὺν Θεῷ ἀγίῳ εἰς τὰς ἐρωτήσεις» Μάρκου Ἀλεξανδρείας καὶ ἀποκρίσεις τοῦ Βαλσαμώνος, φ. 287-297.

37. «Ἐρωτήσεις τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Μάρκου καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν» κτλ. Ἀρχ. «Προοίμιον. (Ὁ μὲν θεόπτης» κτλ., φ. 299-366.

38. «Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας». Ἀρχ. «Ἐρωτήσεις. Ἐὰν νηστεύων τις» κτλ., φ. 367^α. Ἐἴτα «Περὶ ἱερέων ἀπολεσάντων τοὺς ἄρτους». — «Περὶ ἐπισκόπου ἀποκαρέντος», φ. 367^β.

39. «Τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς καὶ πατριάρχου ἡμῶν Φωτίου κανὼν περὶ ἐπισκόπου μοιχεύσαντος». Ἀρχ. «Οὐχ οὕτως ἐμῆνυέ μοι τῷ προέδρῳ, ἵνα μάθωμεν, εἰ μετὰ γνῶσιν παρεχώρησε» κτλ., φ. 370^α-371^α. Εἰς τὸ τέλος τούτου προσέβηκεν ἐν τῇ 18-ῃ ἑκατ. τὴν παχεῖαν ἐπίσημον πατριαρχικὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ Μελέτιος ὁ Ἱεροσολύμων.

523. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ῆς ἑκατ. ἐκ φύλλων 269 μῆκ. 0,202, πλ. 0,145. Φύλλα ἄγραφα· 3, 223, 224. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 μέχρι τοῦ φ. 170. Ἐῖτα δύο διάφοροι γραφαὶ 16-ῆς ἑκατ. (φ. 171-269). — Θηκαράς ἀκέφαλος. Ἀρχ. « - - - καὶ αἰεὶ ὧν εἰς τοὺς αἰῶνας ἀναρχός τε καὶ ἀτελεύτητος », φ. 1. Ἀπὸ φ. 5² κέ. « Ἀρχὴ τοῦ μεσονυχτικοῦ. Στιχηρὰ καὶ εὐχὴ συνταχθὲν μετὰ τῶν ὕμνων παρὰ τοῦ ποιήσαντος τοὺς ὕμνους μοναχοῦ Θηκαρά τοῖς κατ' ἰδίαν βουλομένοις ἀσκῆσαι ». Ἀρχ. « Ἐν πρώτοις λέγομεν τὸ Πιστεύω » κτλ. Ἀπὸ φ. 44³ κέ. « Ἀρχὴ τοῦ ὄρθρου ». Ἀπὸ φ. 128 κέ. αἰ ὦραι.

524. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 181 μῆκ. 0,21 πλ. 0,153. Φύλλα ἄγραφα· 9-15, 38, 39, 50, 51, 100, 101, 124-127, 159-161. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἡ γραφή τῶν φύλλων 1-8 τῆς 16-ῆς ἑκατ. Εἰσὶ δὲ πιθανῶς λείψανα κώδικος αὐτογράφου τοῦ Μαργουνίου. Τὰ λοιπὰ φύλλα (16-181) ἐγράφησαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1662 καὶ 1663.

1. « Διαιρέσεις τῶν λέξεων ». Ἀρχ. « Κατὰ τρεῖς τρόπους δύνανται θεωρηθῆναι αἱ λέξεις » κτλ., φ. 1²-6².

2. Λείψανον ἐρμηνείας εἰς τὰς κατηγορίας Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. « Προοίμιον. Τὴν εἰς τὰς πέντε τοῦ Πορφυρίου φωνὰς ἐρμηνεῖαν τὰ δυνατὰ ἀποπληρώσαντες » κτλ., φ. 7²-8³. Τέλος· « καὶ ἐπ' αὐτὴν μεταβῆναι τὴν τῶν ἀριστοτελικῶν ῥημάτων ἐξήγησιν ».

3. « Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Θεοδοσίου τοῦ Κορυθαλλέως, πρώην μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, ἔκθεσις συνοπτικὴ τῆς ἕλης συλλογιστικῆς πραγματείας ». Ἀρχ. « Ὅσα ἕνεκά του κινεῖται » κτλ., φ. 16-35.

4. « Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου Κορυθαλλέως εἰς τὴν κατὰ Ἀριστοτέλην λογικὴν σχολαστικαὶ ἀποσημειώσεις ». Ἀρχ. « Συγγραμμά-

των ἐμβατεύειν μέλλουσι» κτλ., φ. 36-99. Ἐν τῷ φ. 99^β. «Τέλος τῶν εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας σχολαστικῶν ἀποσημειώσεων. ἐξεδώ(=ό)θη ἐν Κ/πόλει κατὰ τὸ ,αχξβ'' (1662) ἔτος τὸ σωτήριον Ἀνθεστηριῶνος ἐνάτην μεσοῦντος—ἰνδικτιῶνος ᾠ^ϛ» (γρ. ιε').

5. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλλέως συνοπτικά ἀποσημειώσεις εἰς τὸ περὶ ἐρμην(ε)ίας τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Πρῶτον δεῖ θεσθαι» κτλ., φ. 102^α-123^α. Ἐν τῷ φ. 123^α. «Ἐξεδόθη ἐν Κ/πόλει κατὰ τὸ ,αχξγ'' ἔτος τῆς σωτηρίας Γαμηλιῶνος ε^ϛ φθίνοντος, ἰνδικτιῶνος ᾠ^ϛ».

6. «Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου Κορυθαλέως σύντομοι σχολαστικαὶ ἐρμηνεῖαι εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους πρότερα ἀναλυτικά». Ἀρχ. «Προθεωρία. Φωναὶ μὲν ἢ πᾶσα» κτλ., φ. 128^α-158^β. Ἐν τῷ φ. 158^β. «Κατὰ τὸ ,αχξγ'' ἔτος τὸ σωτήριον ἐξεδώ(=ό)θη ἐν Κ/πόλει».

7. «Τοῦ αὐτοῦ Κορυθαλέως εἰς τὰ ὕστερα τοῦ Ἀριστοτέλους ἀναλυτικά». Ἀρχ. «Τὸ ἀναγκαιότατον εἰς θήραν» κτλ., φ. 162^α-181^β. Ἐν τῷ φ. 181^β. «Ἐξεδώ(=ό)θη, κατὰ τὸ τῆς σωτηρίας ,αχξγ'' ἔτος»

525. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 53 μῆχ. 0,21, πλ. 0,158. Δύο διάφοροι γραφαὶ τῆς 18-ης μεσοῦσης ἑκατ.—Ἀνωνόμου «εἰσαγο(=ω)γή εἰς τὰς κοσμογραφικὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας». Ἀρχ. «Κοσμογραφία ἐστὶν ἐπιστήμη» κτλ.

526. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 52 μῆχ. 0,202, πλ. 0,153. Δύο διάφοροι γραφαὶ τῆς 17-ης τελευτώσης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα 25, 26. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. (Γενναδίου Σχολαρίου) «μονωδία ἐπὶ τῇ κοιμήσει τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου». Ἀρχ. «Φεῦ νῦν ὦ παρόντες» κτλ., φ. 1^α-4^α.

2. «Τοῦ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ νέου θεολόγου συλλογιστικὰ κεφάλαια πρὸς Λατίνους». Ἀρχ. «Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον» κτλ., φ. 5^α-24^β.

3. (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) «περὶ τρόπων καὶ σχημάτων γραμματικῶν καὶ ῥητορικῶν σύνταγμα». Ἀρχ. «Περὶ τρόπων καὶ σχημάτων» κτλ., φ. 27^α-52^β.

527. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1687-ου, ἐκ φύλλων 64 μῆκ. 0,21, πλ. 0,145. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου Νοταρᾶ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27.

(Χρυσάνθου Νοταρᾶ ἀνεπίγραφος ἐρμηνεία εἰς τὴν βίβλον τῶν Παροιμιῶν». Ἄρχεται ἀπὸ ἀφιερωτικῆς ἐπιστολῆς «Τοῖς τιμιωτάτοις εὐγενεστάτοις καὶ λογίοις κυρίοις κὺρ Στεφάνω, κὺρ Ῥαδουκάνω, τοῖς αὐταδέλφοις, καὶ κὺρ Θωμᾶ τῷ αὐτῶν ἀγαπητῷ πρὸς θεοῦ ἐξαδέλφω, τοῖς Καντακουζηνοῖς»· ἦς ἡ ἀρχή· «Ἄρετὴ καὶ τύχη μὲν ἀλλ' ἐπὶ μεγάλοις συγγίνονται» κτλ. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς· «Χρυσάνθος ἀρχιδιάκονος». Ἡ τῆς ἐρμηνείας ἀρχή· «Ἀνίσως καὶ θαυμάζωνται ἐκεῖνοι οἱ σοφοὶ ὅπου χωρὶς θείας χάριτος ἐφιλοσόφησαν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐν Μπουκουρέστη. κατὰ τὸ αρχπζ ἔτος τὸ σωτήριον. μηνὶ Μαρτίῳ».

528. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 113 μῆκ. 0,205, πλ. 0,142. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Τῇ 18-ῃ ἑκατ. ἦν «καὶ τότε ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάσαφ ἱεροδιακόνου».

Ἀδῆλου ἀνεπίγραφον λεξικὸν τῆς κοινῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἄρχ. «Ἀγαπῶ φιλῶ, ἐρῶ, ἐπιποθῶ· ἐπαινετῶ ληφθεὶς ἔρωτι· ἐρασμιωτάτην οὐχ ἤττον σου ἔμοι γε οὖσαν» κτλ.

529. Τεῦχος χάρτινον μῆκ. 0,202, πλ. 0,142. Ἀριθμεῖ σελίδας 393, ὧν ἄγραφοι· 13-16, 19-22, 36-40, 85-88. 163-170, 367, 368. Τὸ κείμενον μονόστηλον, εἰ καὶ σχήματος ἀκανονίστου· αἱ γὰρ πλείους τῶν σελίδων ἀριθμοῦσι γραμμὰς 19 ἢ 20, ἕτεραι δὲ γραμμὰς 15. Γραφὴ τῆς 16-ης τελευτ. ἑκατ. Ἀπὸ σ. 1 μέχρι σ. 384 γραφὴ τοῦ Ἰέρακος· τὰς σελίδας 385-393 ἔγραψεν ἕτερος συγχρονίσας τῷ Ἰέρακι. Τὰς πρώτας ἐπτὰ σελίδας κατέχει πίναξ νε' κειμένων, τῶν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιεχομένων ἄλλοτε. Ἐν τῇ σελίδι 382 ἀπαντᾷ τὸ σημεῖωμα τούτο· «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Πετράσκου, υἱοῦ δὲ Πέτρου βοϊβόδα καὶ Σκουλαρίου, καὶ τῶν φίλων». Ἀπὸ σ. 9 μέχρι σ. 25 Νικόδημος ὁ Ἱεροσολύμων ἐν ταῖς κάτω φαις ἔγραψε ταῦτα· «Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου. τῆς ἐν Κ/πόλει, τῆς εὐρισκομένης ἐντὸς τοῦ Ἀγιοταφτικῆς Μετοχίου».

Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως συγγραφαί.

1. Πρόλογος ἀνεπίγραφος εἰς τὰ Ἀμφιλόχεια ἀπὸ ἐφθαρμένου ἀντιγράφου, τοῦ καλλιγράφου Ἰέρακος δηλώσαντος τὸ πρᾶγμα διὰ τόπων τινῶν κενῶν. Ἀρχ. «Τῆς σπουδῆς σου τὸ γνήσιον» κτλ., σ. 9. Ἐκδ. Σ. Οἰκονόμου σ. 1.

2. Μέρος ἀνεπίγραφον τοῦ πρώτου κεφαλαίου τῶν Ἀμφιλοχίων. Ἀρχ. «Πολλὰ τῶν ἀπορημάτων» κτλ., σ. 10. Ἐκδ. Σ. Οἰκονόμου σ. 2.

3. Ἐπιστολὴ «(τ)ῶ τὰ πάντα ἀγιωτάτῳ, ἱερωτάτῳ ἀδελφῶ καὶ συλλειτουργῶ Νικολάῳ πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης» κτλ. Ἐν τῷ κειμένῳ χάσματα δεδηλωμένα διὰ χάρτου ἀγράφου. Ἀρχ. «Ὅτε τῆς ἱεραρχίας» κτλ. Ἐκδ. Βαλέττα σ. 133.

4. «(Τ)οῖς θεοφιλεστάτοις συλλειτουργοῖς, τῷ θεοσεβεστάτῳ οἰκονόμῳ καὶ συγγέλλῳ τῆς Θεουπολιτῶν Ἐκκλησίας» κτλ. Ἀρχ. «(Μ)εγίστων μὲν ἄνωθεν» κτλ., σ. 28 κέ. Ἐκδ. Βαλέττα σ. 143.

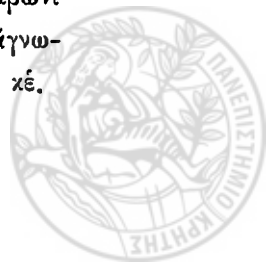
5. «(Τ)ῶ παναγιωτάτῳ ἱερωτάτῳ ἀδελφῶ καὶ συλλειτουργῶ Νικολάῳ πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Φώτιος ἐπίσκοπος Κ/πόλεως Νέας Ῥώμης». Ἀρχ. «(᾿)γάπης μὲν» κτλ., σ. 33^α κέ. Ἐκδ. Βαλέττα σ. 146.

6. Ἀνεπίγραφος ἢ πρὸς Μιχαὴλ ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολή. Ἀρχ. «(Α)ἰ μὲν ἄλλαι χάριτες» κτλ., σ. 41 κέ. Ἐκδ. Βαλέττα σ. 202.

7. «(Τ)ῶ μητροπολίτῃ Ἡρακλείας». Ἀρχ. «(᾿)πολοφύρης (sic) τὰ σὰ» κτλ., σ. 83. Ἐκδ. Βαλέττα σ. 486.

8. «+ Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου ὁμιλία $\bar{\alpha}^{\iota}$ λεχθεῖσα τῇ ἀγίᾳ Παρασκευῇ ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἀγίας Εἰρήνης, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατηγήσεων». Ἐν τῇ ᾧα σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς $\bar{\epsilon}$. Ἀρχ. «Ἄλλὰ ταῦτα μὲν προηγουμένῳ λόγῳ» κτλ., σ. 89-104. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 1, σ. 469 κέ.

9. «Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου Φωτίου πατριάρχου Κ/πόλεως, Νέας Ῥώμης, ὁμιλία $\bar{\beta}$ λεχθεῖσα τῇ ἀγίᾳ Παρασκευῇ ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς» (sic). Ἀρχ. «(Μ)ετὰ τὴν τῶν κατηχητικῶν λογίων ἀνάγνωσιν» κτλ., σ. 105-128. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 145 κέ.

10. «Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου Φωτίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ὁμιλία α' εἰς τὴν ἔφοδον τῶν Ῥώσ». Ἀρχ. «(Τ)ί τοῦτο» κτλ., φ. 128-143. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 5 κέ.

11. «Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου Φωτίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, Νέας Ῥώμης, ὁμιλία β' εἰς τὴν ἔφοδον τῶν Ῥώσ». Ἀρχ. «(Ο)ἶδα μὲν ὡς ἅπαντες» κτλ., σ. 144-162. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 30 κέ.

12. «Τοῦ αὐτοῦ Φωτίου ἀγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως ὁμιλία λεχθεῖσα εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «(Φ)αιδρὰ τῆς παρούσης» κτλ., σ. 162. Αἱ σελίδες 163-170 ἄγραφοι. Τὸ κείμενον ἐν τῇ σελίδι 162 λήγει εἰς τὰς λέξεις «καὶ τοῦ κράτους διακρούεται καὶ μανθάνει» (ἐκδ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 231,7)· ἐπαναλαμβάνεται δὲ ἐν τῇ σελίδι 171 ἀπὸ τῶν λέξεων «τὸ ἥτημα, τὸν ὄνειδισμὸν τῆς ἀπάτης» κτλ. Ἐκδ. σ. 244,2.

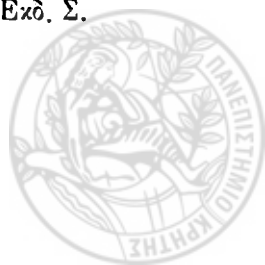
13. «Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως ὁμιλία γ', λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς ἁγίας Εἰρήνης τῇ ἁγίᾳ Παρασκευῇ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατὰ συνήθειαν κατηχήσεως». Ἀρχ. «(Ο)τε τοῦ διαβόλου τὸ κράτος» κτλ., σ. 172-186. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 180 κέ.

14. «Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου Φωτίου, πατριάρχου Κ/πόλεως, ὁμιλία — εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ἐλέγχθη ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «(Ω)ς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα» κτλ., σ. 186-197. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 368 κέ.

15. «(Φ)ωτίου τοῦ — — ὁμιλία εἰς τὰ βαῖα καὶ εἰς τὸν Λάζαρον». Ἀρχ. «(Ο)τε τῶν παιδῶν» κτλ., σ. 197-204. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 410 κέ.

16. «Φωτίου — — ὁμιλία εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου». Ἀρχ. «(Π)ᾶσα μὲν ἑορτὴ» κτλ., σ. 205-216. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 330 κέ.

17. «Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, ὁμιλία ρηθεῖσα ὡς ἐν ἐκφράσει τοῦ ἐν τοῖς βασιλείοις περιωνόμου ναοῦ». Ἀρχ. «(Φ)αιδρὸν ὀρῶ» κτλ., σ. 216-223. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 428 κέ.

18. «Τοῦ αὐτοῦ Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, ὁμιλία ῥηθεῖσα εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ ἁγίῳ Σαββάτῳ». Ἀρχ. «(Ἄ)φ' ἐκάστου» κτλ., σ. 223-244. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 442 κέ.

19. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Ἁγίας Σοφίας, τῇ Παρασκευῇ τῆς α̅^η ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν». Ἀρχ. «(Ἡ)χομεν ἡμῖν» κτλ., σ. 245-250. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 1, σ. 192 κέ.

20. «Τοῦ αὐτοῦ Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «(Τ)ῆς προλαβούσης ὁμιλίας» κτλ., σ. 250-265. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 1, σ. 254 κέ.

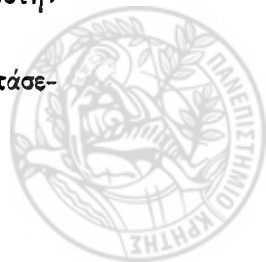
21. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως, ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «(Τ)ῶν προμάχων τῆς ἐκκλησίας» κτλ., σ. 265-280. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 1, σ. 279 κέ.

22. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου Φωτίου, πατριάρχου Κ/πόλεως, ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως, ὅτε τῆς Θεοτόκου ἐξεικονίσθη καὶ ἀνεκαλύφθη μορφή». Ἀρχ. «(Σ)ιγᾶν εἶ τις διὰ παντός» κτλ., σ. 280-291. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 294 κέ.

23. «Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἥνικα τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ μεγάλοις ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ — — ὁ κατὰ πάσης αἰρέσεως ἐστηλογραφῆθη θρίαμβος». Ἀρχ. «(Ἡ) ἄρα ἐκ πολλοῦ» κτλ., σ. 291-300. Ἐκδ. Σ. Ἀριστάρχου τ. 2, σ. 314 κέ.

24. Κειμένου τινὸς ἀδήλου τὸ τέλος ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐπίταγμα, κατέσχε τὴν ἐλευθερίαν· οὐ γὰρ ἦν θέμις συνεῖναι τῇ ἀρετῇ τὴν κακίαν» κτλ., σ. 301. Μετὰ τὸ πέρας αὐτοῦ· «Ἔως ὧδε πεπλήρωται τὸ μνηολόγιον, ἀρχὴν δὲ τὸ βιβλίον λαμβάνει πάλιν ἀπὸ τῆς τοῦ Ζαχαρίου ὁμιλίας καὶ διέρχεται τὴν τεσσαρακοστὴν καὶ μέχρι τῶν ἁγίων πάντων καὶ ἐπέκεινα πρόεισι».

25. Λόγος ἀδήλου ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «(Π)ερὶ τῆς μεταστάσε-

ως τοῦ πανσέπτου σώματος τῆς τετοκυίας τὸν λόγον ὑπὲρ λόγον τὴν γλῶτταν κινεῖν βουλόμενος» κτλ., σ. 302-314.

26. Ἀδήλου ἀνεπίγραφος ἐρμηνεία τῆς Κυριακῆς προσευχῆς. Ἄρχ. «(Ἐ)ν τῷ ὀνόματι καὶ δυνάμει καὶ χάριτι τοῦ ἐν προσκυνητῇ τριάδι δοξαζομένου ἐνὸς Θεοῦ ἡμῶν: Ἡ θεοπαράδοτος εὐχὴ εὐρίσκεται πρῶτον εἰς τὸ εὐαγγέλιον Ματθαίου» κτλ., σ. 315-334.

27. Ἀδήλου ἀνεπίγραφος ἐρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως. Ἄρχ. «Ἡ δὲ τριάς ἀριθμὸς ἤδη καὶ τέλειος πρῶτος» κτλ., σ. 335-366.

28. «+Δημητρίου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας τοῦ Χωματιανοῦ ἐρμηνεία εἰς τὸ ψαλμικὸν ῥητόν, τὸ Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόριτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπά». Ἄρχ. «Αἱ τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς ῥήσεις» κτλ., σ. 369-374.

29. Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. «Τῶν ψυχῶν τῶν σωμάτων ἐξεληθουσῶν, αἱ μὲν τῶν ἁγίων πάντων εἰς οὐρανὸν ἔρχονται» κτλ., σ. 375.

30. Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. «Ἡ λογικὴ ψυχὴ ἔστιν εἶδος σώματος φρυσικοῦ ὀργανικοῦ μεμορφωμένου» κτλ., σ. 376.

31. Ἀδήλου «εἰ μνημονεύουσιν αἱ ψυχαί». Ἄρχ. «Ὅσαι ψυχαὶ ἐνταῦθα καθαρθεῖσαι» κτλ., σ. 381.

32. Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. «Αὗται αἱ χάριτες, ἅς μέλλουσι μετὰ τῶν ἄλλων ἐν τῇ κοινῇ ἀναστάσει λήψασθαι», σ. 383 κέ.

33. Ἀδήλου λόγος «εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου». Ἄρχ. «Πάλιν ἡμῖν τῆς Θεοτόκου πανήγυρις» κτλ., σ. 385-393.

530. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 84 (μῆκ. 0,205, πλ. 0,155), φιλοκάλως ἐσταχωμένον· αἱ πινακίδες αὐτοῦ ἐπικεκαλυμμέναι ἐρυθρῷ δέρματι καὶ χρυσοῖς κεκοσμημέναι ἐκτύποις. Ἡ πρώτη πινακὶς ἔχει ἐξωθεν ἔκτυπα τὰ τῆς Οὐγκροβλαχίας ἐμβλήματα μετὰ τῶν ἐν ταῖς γωνίαις γραμμάτων Α Β, ὅθεν ὀφθαλμῶν ὅτι τὸ τεῦχος τοῦτο πρότερον ἦν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου Μαυροκορδάτου. Ἡ γραφὴ τοῦ τεύχους μονόστηλος ἐκ γραμμῶν 12 (0,126×0,098), ἴσως δὲ οὐχὶ παλαιότερα τῆς 17-ης τελευτώσης ἑκατονταετηρίδος.

«Αίσχίνου ῥήτορος ὁ περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγος».

531. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1693-ου, ἐκ φύλλων 201 μήκ. 0,20, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς κάτω ὤας τοῦ φ. 1^ο: «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου α^ο» (= ἀρχιμανδρίτου). Καὶ ἐν τῷ φ. 199^β διὰ χειρὸς Χρυσάνθου Νοταρᾶ: «ἀνεγνώσθη ἐν Μοσχβᾶ. 1693. Μαΐου 17».

Ἐπιγραφή: «Σύνοψις ἐκ διαφόρων χρονογράφων, περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σλαβονορωσικοῦ ἔθνους¹, καὶ πρωτάρχων κνεζῶν τῆς θεοσώστου πόλεως Κιοβίας, περὶ τῆς πολιτείας τοῦ ἁγίου εὐσεβεστάτου μεγάλου κνέζου Κιοβίας, καὶ πάσης Ῥωσίας πρωτίστου αὐτοκράτορος Βλαδημίρου, καὶ περὶ τῶν διαδόχων τοῦ εὐσεβοῦς αὐτοῦ κράτους τῆς Ῥωσίας, μέχρι τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθεντοῦ ἡμῶν, βασιλέως καὶ μεγίστου κνέζου ΘΕΟΔΩΡΥ ἈΛΕΞΙΟΒΗΤΖΣ, πάσης μεγάλης, μικρᾶς τε, καὶ Λευκῆς Ῥωσίας αὐτοκράτορος. Ἐν τῇ ἁγίᾳ μεγάλῃ θαυματοποιούσῃ λαύρᾳ Κιοβοπετζέρσκη, τῇ σταυροπηγίῳ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ οἰκουμενικοῦ, κατ' εὐλογίαν τοῦ παντίμου ἐν Χριστῷ κυρίου πατρὸς Ἰννοκεντίου, τοῦ Γεζιέλα, ἐλέω Θεοῦ ἀρχιμανδρίτου τῆς αὐτῆς λαύρας, ἐκτυπωθεῖσα τύπω. ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου — 7188. ἀπὸ δὲ σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου — 1680». Μετὰ τὸ κείμενον (φ. 199^β): «μετεφράσθη ἐν ἔτει 1693^ο. ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ, ἐν τῇ βασιλευσῶσῃ μεγαλοπόλει Μοσχβᾶ, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ ἁγίου Νικολάου τῇ ἐπιλεγομένῃ Μπολσάγια Γλαβά, ὑποτελοῦσῃ τῇ ἐν τῷ Ἄθῳ τῶν Ἱβήρων ἱερᾷ καὶ βασιλικῇ μονῇ».

532. Χάρτινον τεῦχος τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 105 μήκ. 0,201, πλ. 0,158. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπιγραφή: «Νομοσύνητον νόμιμον πλουσιώτατον πάντων, διηρημένον εἰς δύο διακεκριμένα τμήματα, τοῦ μὲν πρώτου ἀριθμοῦντος κεφάλαια ἑκατόν, τοῦ δ' ἑτέρου τριάκοντα. Ἀρχ. Νοθεσία πρὸς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Ἐν τῷ φ. 105^ο: Πόνος Διονυσίου μονοτρόπου, προτροπῇ Ἀρσενίου ἱερομονάχου, καὶ καθηγουμένου τῆς Γεθσημανῆς».

¹ Ἀντὶ τοῦ ἔθνους πρότερον ἦν γεγραμμένον τὸ ὄχλου.

533. Τεῦχος χάρτινόν ἔτους 1641-ου, ἐκ φύλλων 252 μήκ. 0,20, πλ. 0,146. Τὸ κείμενον ἰκανῶς ἀνορθόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22.

Ἀκακίου μοναχοῦ Σαβαΐτου ἐρμηνεΐα τοῦ μεγάλου ἁσματικοῦ κανόνος Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης. Ἀπὸ φ. 1^α «Ἐπιστολὴ κύρι Ἀκακίου μοναχοῦ καὶ Σαβαΐτου πρὸς τὸν αἰτήσαντα Ῥηγῆνον καὶ πρόλογος τῆς βίβλου τοῦ ἱεροῦ τοῦδε φέροντος τὴν ἐρμηνεΐαν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ κανόνος τοῦ ἐν ἁγίοις θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου». Ἀπὸ φ. 3-252 τὸ κείμενον τῆς ἐρμηνείας, τοῦ μὲν τῶν τροπαρίων (ἀνερχομένων εἰς σν') ὄντος ἐρυθροῦ, τοῦ δὲ τῆς ἐρμηνείας μέλανος. Ἐν τῷ φ. 252^β:

Εἰ μὲν χεῖρ, ἢ γράψασα τήνδε τὴν βίβλον.

σαπῆσεται φεῦ καὶ γενήσεται κόνις.

τάφω προσεγγίσηται. σωματοφθόρω:

ὁμεῖς δὲ ἅπαντες οἱ τοῦ Χ(ριστοῦ) ὑμερίδος.

εὐχεσθαι πρὸς κ(ύριον) εὐρεῖν σφαλμάτων λύσιν.

ναὶ δυσωπῶ μετὰ κλαυθμοῦ ἀδελφοὶ καὶ π(ατέ)ρες.

δέξασθαι μου δέησιν, οἰκτρὰν.

ὦ θείασος ἀγία. Νικόλαος καί κλημαι.

φεῦ μοι καὶ τοῦτο μέγα, οὐ τῇ χρίσει.

Ῥόδιος πέφυκα γὰρ,

καὶ εἶς ἐκ τῆς αὐλῆς του: —

+

Ἐν ἔτει ραγμα, ἐν μὴν Σεπτεμβρίῳ, εἴ,

τέλος καὶ τῷ Θ(ε)ῶ χάρις: —

534. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,205, πλ. 0,146) ἔτους 1622-ου, γραφὴν ἐν Ἀγυῖᾳ Κ/πόλεως. Φύλλα 92, ὧν ἄγραφα πέντε (φ. 2, 4-7). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25. Ἐν τῷ φ. 1^α «Γεώργιος ἀναγνώστης ο. . . μου ἐκ χώρας Καιράσοβον» (18 ἐκ.). Ἐν τῷ φ. 3 τύπος συστατικοῦ γράμματος πατρὸς πνευματικοῦ πρὸς ἀρχιερέα περὶ χειροτονίας εἰς διάκονον τοῦ πρὸς τοῦτο κριθέντος παρ' αὐτοῦ ἀξίου. Ἐν τῷ φ. 8^β πίναξ κεφαλαίων τῆς ἐξῆς συγγραφῆς.

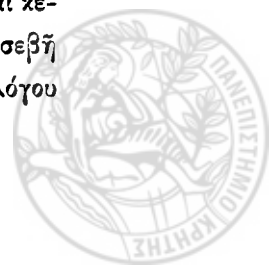

Μαξίμου Πελοποννησίου ἐγχειρίδιον κατὰ τοῦ σχίσματος τῶν παπιστῶν. Ἄρχ. «Πρὸς τοὺς ἡμετέρους τῆς ὀρθοδόξου χριστ[ιανικῆς] Ἐκκλησίας κατὰ Λατίνων. Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου. Κατὰ ἀλήθειαν πρόπον καὶ δίκαιον ἦτον» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον· « $\overline{\alpha\chi\beta. \chi\gamma}$ Ἰουνίου: ἐν Ἀγία — ὅπ' ἐμοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου».

535. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 36 μήκ. 0,205, πλ. 0,152. Φύλλα ἄγραφα· 14-16. Γραφή Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, φ. 1-13 καὶ 26-36. Τὰ φύλλα 17-25 ἔγραψαν δύο ἕτεροι σύγχρονοι γραφεῖς.

1. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἀνεπίγραφον). Ἄρχ. «Πρῶτον ὁ ἀνώνυμος συγγραφεὺς ἐξαμαρτάνει, ἐπειδὴ συνάγει τὸν Πατελάρον ἀπὸ τῆς βραχείας διοικήσεως εἰς τὸν θῶκον τοῦ Βυζαντίου μὴ καλῶς λέγειν» κτλ., φ. 1-13.

2. «Ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν ἠμπορεῖ νὰ σφάλῃ: — Γεωργίου τοῦ Κορέσση», φ. 17-20. Τὸ περὶ τούτου κείμενον σχηματίζει γράμμα ἐγκύκλιον ὡς ἀπὸ προσώπου πιθανῶς τοῦ Κ/πόλεως οὐνίτου πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βερροίας κατὰ τῶν ἐπ' ὄνοματι Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως ἐκδοδομένων κεφαλαίων ὁμολογίας πίστεως. Ἄρχ. «Πανιερώτατοι μητροπολίται καὶ ἀρχιεπίσκοποι, καὶ ὁσιώτατοι ἐπίσκοποι καὶ ἅπας ὁ τοῦ Κυρίου χριστῶνυμος λαὸς καὶ τὰ ἐξῆς: Ἐπειδὴ ἀπ' ἀρχῆς ὁ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ» κτλ. Τὸ κείμενον ἀχρονολόγητον, ὅμως δὲ φαίνεται συνταχθὲν εὐθὺς μετὰ τὴν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἔτ. 1638-ου γενομένην ἐνεργεῖα παπικῆ ἐμπαθῆ συνοδικῆν τῶν ῥηθέντων κεφαλαίων κατάκρισιν. Τὸ οὐσιωδέστερον μέρος τοῦ τύποις ἀνεκδότου τούτου γράμματος ἔχει οὕτως· «Ἐφάνησαν κάποια κεφάλαια αἰρετικά καὶ τυπωμένα καὶ γεγραμμένα εἰς ὄνομα τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου, γεμάτα ἀπὸ βλασφημίας, ἐναντία τῆς Γραφῆς, τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ μάλιστα τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ᾿ ζ ^{ης} συνόδου ἐνατιότατα. Ἐκεῖνα ὅποιοι τὰ κρατεῖ ἀνάθεμα· ὅποιοι τὰ πιστεύει ἀνάθεμα καὶ ὅποιοι τὰ διαβάσει μὲ ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ τὰ ἀθετήσῃ ἀνάθεμα. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὅπου ἔλαβε τὸ φαρμάκι, ἔσμιξε καὶ κεφάλαια πικρὰ μὲ γλυκεῖα, ἤγουν ἀνακάτωσε καὶ ἀσεβῆ μὲ εὐσεβῆ κεφάλαια, διὰ νὰ βάλῃ δόλωμα τὰ καλὰ καὶ νὰ σύρῃ εἰς τοῦ λόγου

του και εἰς τὰ κακά, ὁ κακὸς και πονηρὸς ψαρᾶς τοῦ διαβόλου και ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας, διὰ τοῦτο διὰ μέσου τοῦ παρόντος ἠθέλησα ὡς πατήρ νὰ σᾶς ἐκβάλω τὰ τέκνα μου ἀπὸ ταῖς στράταις τῆς ἀπωλείας και νὰ σᾶς φανερώσω νὰ λείπετε και σεῖς ἀπὸ τὰ φαρμακερὰ και πονηρὰ κεφάλαια». Ἔπονται τούτοις σύντομοί τινες εἰς τὰ κεφάλαια ἀντιλογίαι και ἀνάθεματα τοῖς αὐτοῖς· Τέλος· «Τοῖς ἀναγινώσκουσι τὸ βιβλίον τῆς Βελγικῆς Ἐξομολογήσεως, οὗ ἡ ἀρχή· Πιστεῦομεν - - - ἀπάσαις συνόδοις, ἀνάθεμα».

3. (Ἐπιγραφή διὰ χειρὸς τοῦ Δοσιθέου). «Ἐκ τινος νομίμου παλαιοῦ κειμένου ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων». Ἄρχ. «Περὶ τῶν ἀγίων τριῶν τεσσαρακοστῶν, πόθεν παρελάβομεν φυλάσσειν αὐτὰς και τί οἱ ταύτας παραβαίνοντες παρανομοῦσι:— Ἔδει μὲν ἡμᾶς ἐξακολουθοῦντας» κτλ., φ. 21-25.

4. «Μακαρίου ἐπισκόπου ὄρους Σινᾶ ἀποκρίσεις πρὸς τινὰ ἐρωτήσαντα». Ἄρχ. «Ἐδεξάμην τὴν σὴν ἐπιστολὴν, ἀδελφὲ Θεόφιλε» κτλ., φ. 26²-36². Τέλος· «Ὁ συνομιλῶν ἢ συναναστρεφόμενος ἢ συμπάλλον μετὰ ἀφορισμοῦ (=ἀφωρισμένου?), και αὐτὸς ἔστω ἀφωρισμένος:— Τέλος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀγίου Μακαρίου ὄρους Σινᾶ».

536. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 195 μῆκ. 0,21, πλ. 0,143. Δύο διάφοροι γραφαί. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

Ψαλτήριον κεκολοβωμένον, διηρημένον εἰς καθίσματα, ἔχον ἐρυθρὰ τινὰ κοσμήματα και ἱκανὰ ἐρυθρὰ μεγαλόσχημα ἀρκτικὰ κεφαλαῖα γράμματα. Ἀπὸ φ. 182-195 αἱ ψδαί. Τέλος· «και οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρεταί - - - και κληματίδι».

537. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 354 μῆκ. 0,205, πλ. 0,145. Πιθανῶς αὐτόγραφον Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Φύλλα ἄγραφα· 67-72.

1. «Ἐπιτομὴ τῶν πρὸς τὴν λογικὴν τέχνην κανόνων, ἣ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν καθόλου λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους», φ. 1²-66². Ἄρχ. «Προοίμιον. Εἰσαγωγὴν πρὸς τὰ τοῦ μεγάλου διδασκάλου ἡμῶν Ἀριστοτέλους λογικά» κτλ.

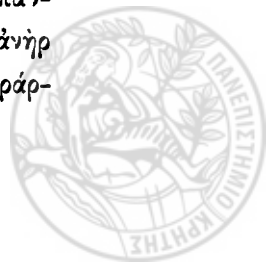
2. «Εἰς τὴν καθόλου τοῦ Ἀριστοτέλους λογικὴν διαλέξεις ὀκτώ», φ. 73-354. Ἀρχ. «Προοίμιον. Πάσης διδασκαλίας τὸ εὐτακτον» κτλ. Ἐν τῷ φ. 354^α διὰ λεπτῶν γραμμάτων· «Εἴληφε τέλος ἡ ταύτης ἀκρόασις ἐν Παταβίῳ. 1698 — Μαρτίου ἐβδόμη, τῇ α΄ δηλαδή τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς».

538. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 196 μῆκ. 0,21, πλ. 0,15. Δύο διάφοροι γραφαί. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

Νομοκάνονον ἀνεπίγραφον ἐκ κεφαλαίων σνε' μετ' ἐρυθρῶν μεγαλοσχημῶν καὶ πεφαντασμένων ἀρκτικῶν κεφαλαίων γραμμάτων. Ἀπὸ φ. 1^α «Προοίμιον τοῦ παρόντος νομίμου. πρόχειρον. Θεσαυρὸς κεκρουμμένος» κτλ. Εἶτα τῶν κεφαλαίων ὁ πίναξ. Ἀπὸ φ. 13^α, ἔνθα καὶ κόσμημα, «Ματθαίου ἱερομονάχου τοῦ σοφωτάτου λογοθέτου, τοῦ ἐπίκλην Βλαστάρι, περὶ τοῦ κριτοῦ τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆς καὶ νὰ μὴν πιστεύῃ λόγους χωρὶς ἐξετάσεως. Κεφάλαιον α'. Πρέπον εἶναι τὸν κριτὴν» κτλ.

539. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 477 (μῆκ. 0,21, πλ. 0,152), ὧν ἄγραφα τὰ ἐπόμενα· 95, 130, 131, 305-308 καὶ 449. Αὐτόγραφον Μάρκου Κυπρίου (1671, 1684, 1688, 1705). Ἐν τῷ φ. 2^β «Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῦ διδασκάλου Μάρκου». Εἶτα· «Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν ἀφιερωθέντων βιβλίων τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς, κειμένης ἐν τῷ σεβασμίῳ μοναστηρίῳ τοῦ ἁγίου Σάββα, τῷ ἐν τῷ Παναγίῳ Τάφῳ ὑποκειμένῳ· ὅστις δ' ἂν ποτε τολμήσειεν ἀποξενωῶσαι ταύτης τοῦτο, ἔστω ἀφωρισμένος παρὰ Θεοῦ κυρίου παντοκράτορος καὶ ὑπόδικος αἰωνίῳ ἀναθέματι».

1. Δέκα ἐπιγράμματα Μάρκου τοῦ Κυπρίου. α) «Τῷ δεῖνι Μάρκος εὖ πράττειν». Ἀρχ. «Σὺ μὲν τῆς σῆς γλώττης ἐπέχεις» κτλ., φ. 1^α. — β) «Τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Ἰγνατίῳ Μάρκος Κύπριος εὖ πράττειν». Ἀρχ. «Μὴ θαυμάσης ὧ λῶσθε» κτλ., φ. 1^α. — γ) Τετράστιχον «λαμβικόν». Ἀρχ. «Θεοῦ σέλας ὅστις γ' ἰδεῖν» κτλ., φ. 2^α. — δ) «Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Βλαχίας Ἀνθίμου ἰαμβικόν». — Ἰβηρ ἀνήρ Οὐγγροβλαχίης προστάτης (καὶ ἄλλως ὁ πρῶτος στίχος) Ἀνθιμος ἱεράρ-

χης Βλαχίης τῆσδ' Ἰβηρ) | Θεῶ λιτάς ἐμοῦ τε καὶ ποιμένης φέ-
ρω», φ. 2^α.— ε') «Ἔτερον εἰς τὸν αὐτὸν ἠρωελεγεῖον:—Ἄνθιμον
ἀρχιερεῖα Θεῶ φίλον ἔργα φέριστα, | οὐκ εἰκὼν ἄπνους κύδιμον
ἄνδρ' ἀνάγει», φ. 2^α.— ς') «Ἔτερον εἰς τὸν αὐτὸν ἱαμβικόν:—Εἶδος
μὲν ἄριστον, ψυχὴ δὲ ποικίλη | Ἰβηρος Ἀνθίμου Δακῶν θυηπό-
λου», φ. 2^α. — ζ') «Εἰς διαφόρους δεσποτικάς εἰκόνας μονόστιχοι
ἱαμβικοί», φ. 2^α.

Σῶσόν με, σῶτερ, οἷς τρόποις βούλει μόνος·
σαρκὸς παθῶν δεῖξόν μ' ἄνω λάτρην, Λόγε·
σὲ δὴ ποθῶν ἰδεῖν ἐν εἰκόνι βλέπω.
Τύπον σὸν Ἄνθιμος θυηπόλος σέβει.
Χριστοῦ τύπον βλέπων Θεὸν τοῦτον νόει.

η') «Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου».

Μῆτερ Λόγου τήρει μ' ἄαπτον σὸν λάτρην.

θ') «Εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον σὸν τῇ Ἑλένῃ ἠρωϊκός».

Γαῖα πόλος θ' Ἑλένην Κωνσταντῖνον θ' ἄμ' ἀείδει.

ι) «Μάρκου τοῦ Κυπρίου Πορφυροπούλου καὶ ὀστιάριου τῆς τοῦ Χρι-
στοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ὡς ὑπάρχει τότε τὸ ἐπίγραμμα ὡς ἀπὸ μέρους
τῆς βίβλου αὐτοῦ ταύτης», φ. 2^β.

Ποκτίδα τευγέ με θελξίνουσαν ταύτην πολυπλουτον

Μούσησι τρόφιμος Κύπριος, ἀγλαίης
φέρτατος ἰδομοσύνης ἔραστής Μάρκος, ὅς ἴδρις
ῥῶμα.

Μουσῶν ἀρούις τῆσδε ἀκρεφνές πόμα.

2. «Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις· ὁ πρῶτος λόγος»,
«πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας· ὁ δεύτερος λόγος», «Νικοκλῆς ἢ
συμβουλευτικός· λόγος τρίτος», φ. 4^α-31. Τρία κείμενα μεθ' ἑρ-
μηνείας νεοελληνικῆς μεταξὺ τῶν στίχων.

3. «Σοφοκλέους Αἴας μαστιγοφόρος» μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν
στίχων, φ. 32-70.

4. «Ἑρμηνεία τοῦ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέη-
σον ἡμᾶς· ἀμήν. Ἀρχ. «Τὸ Κύριε --- οὐχ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν»
κτλ., φ. 71^α.

5. «Ήσιόδου τοῦ Ἀσκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι» μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 72 κέ.

6. Γαβριήλ 3-ου Κ/πόλεως ἀνεπίγραφος πρᾶξις (14 Ὀκτ. 1705) ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ Ἰωαννικίου εἰς μητροπολίτην Σταυρουπόλεως, φ. 93^β. Μνημονεύονται ἐν αὐτῇ Νεόφυτος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Παρθένιος Νικομηθείας, Ἄνθιμος Ἰκονίου, Γεννάδιος Χίου καὶ Νικόδημος Δέρκων καὶ Νεοχωρίου.

7. Ἀριστοφάνους Πλοῦτος μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 96 κέ.

8. Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς Ἀνθολογίας Πλανούδη μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 132^α-284^α. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῶν «Τέλος τοῦ \overline{a}° τμήματος. $\overline{ax\pi\delta}^{\omega}$. Ἰουνίου \overline{a}° ».

9. Ἐπιστολαὶ Συνεσίου μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 235^α-284^α.

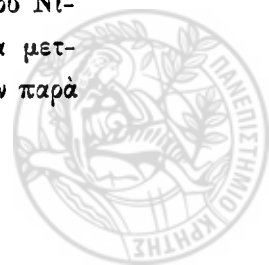
10. «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ περὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἔπη, δι' ὧν παροξύνει ληληθότως ἡμᾶς πρὸς τὸν ἐν Χριστῷ βίον», φ. 285-304. Μέσον τῶν στίχων ἑρμηνεύματα καὶ σχόλια ἐν ταῖς ῥαίς.

11. Τοῦ αὐτοῦ «Παρθενίης ἔπος» καὶ «ὑποθῆκαι παρθένους», μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 309-332.

12. Τοῦ αὐτοῦ ἑπτὰ λόγοι μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 333-428. α') εἰς τὴν βραδυτῆτα, β') εἰς τὸ Πάσχα, γ') εἰς τὴν Κατὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ, δ') εἰς τὴν Πεντηκοστὴν, ε') εἰς τὰ Θεοφάνια, ς') εἰς τὰ Φῶτα τῶν Ἐπιφανίων, ζ') εἰς τὸ βάπτισμα.

13. (Λουκιανοῦ) «πρὸς τὸν εἰπόντα: Προμηθεὺς εἰ ἐν λόγοις», «πρὸς Νιγρῖνον ἐπιστολὴ» καὶ «Νιγρῖνος ἢ περὶ φιλοσόφου ἡθους», φ. 429-442. Κείμενον καὶ ἑρμηνεία μέσον τῶν στίχων.

14. « $\overline{ax\gamma\omega}$ ». Ἐρμηνεία τοῦ *τερερε* καὶ ἀπόδειξις παρὰ διαφόρων διδασκάλων, ὅτι καλῶς καὶ εὐλόγως παρὰ τοῖς Γραικοῖς ἄδεται ἐν τῇ ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Καὶ πρῶτον ἐγράφη ἐλληνικῇ τῇ γλώττῃ παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ πρωτοπαπᾶ Ναυπλίου, μετὰ δὲ ταῦτα μετεγλωτίσθη καὶ διεσαφήσθη πλατότερον εἰς κοινὴν κατάληψιν παρὰ

Ἐμμανουήλ ἱερέως τοῦ καὶ Κρητός, ὡς λέγει». Ἄρχ. «Πρῶτον ἐκ τῶν εἰρηθέντων (sic) παρὰ τοῦ Μαλαζοῦ. Πρέπει νὰ ἡξεύρωμεν, πῶς ὁ τερερισμὸς κτλ., φ. 443 κέ.

15. «Ἐτέρα ἀπόδειξις ἐκτεθεῖσα παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός». Ἄρχ. «Ἐνας εὐγνώμων δοῦλος» κτλ., φ. 447-448.

16. «Τὰ τῶν γάμων διαγράμματα ἤγουν τὰ σχέδη», φ. 450 κέ.

17. «Περὶ τῆς συγγενείας τοῦ στεφανώματος». Ἄρχ. «Ἔστι δὲ καὶ ἕτερα συγγένεια» κτλ., φ. 455^β κέ.

18. «Λουκιανοῦ Σαμοσατέως διάλογοι περὶ τοῦ ἐνουπίου ἤτοι βίος Λουκιανοῦ» μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 458 κέ.

19. «Λουκιανοῦ πρὸς τὸν εἰπόντα: Προμηθεὺς εἶ ἐν λόγοις», φ. 463 κέ. Κείμενον κολοβὸν καὶ ἑρμηνεία μέσον τῶν στίχων αὐτοῦ.

20. «Ἡμέρα Δευτέρα ἤρχησα τὸ παρὸν βιβλίον. 1688. — Γνωμικὰ δίστιχα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου», μεθ' ἑρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 466-471.

540. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 137 μῆκ. 0,22, πλ. 0,14. Ἐγράφη ἔτει 1596-φ ὑπὸ Ἰλαρίωνος Γραδενίγου. Φύλλα ἄγραφα· 26, 39-42, 72-74, 87-90, 92. Τὰ κείμενα μονόστηλα. Γραφή λογία καὶ κανονική. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὤρας τοῦ φ. 1^α. «Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου, καὶ δι' αὐτοῦ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ».

1. Ἀνεπίγραφος ἑρμηνεία εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὰ περὶ πέντε φωνῶν Πορφυρίου, διηρημένη εἰς μαθήματα καὶ κατὰ τὸν πρόλογον ἀποτεινομένη πρὸς τινὰ Ἰωάννην, φ. 1-25. Ἄρχ. «Ἄτοπὸν ἔστι κατὰ τὸν φιλόσοφον ζητεῖν τινὰ εἰδέναί» κτλ. Ἀπὸ φ. 13 κέ. «Εἰς τὰς πέντε φωνὰς Πορφυρίου». Ἄρχ. «Τὴν τῶν πέντε φωνῶν Πορφυρίου διδασκαλίαν σὺν Θεῷ ἑρμηνεῦσαι προελομένους ἡμᾶς» κτλ. Ἐν τῷ φ. 25^β. «Τέλος τῶν τοῦ Πορφυρίου φωνῶν: Ἐνετίησι, αφης». Νοεμβρίου θ' Ἰλαρίων ταπεινὸς ἱεροδιάκων ὁ Γραδενίγος».

2. «Εἰς τὰς δέκα τοῦ Ἀριστοτέλους κατηγορίας». Ἄρχ. «Τὴν εἰς τὰς πέντε τοῦ Πορφυρίου φωνὰς ἑρμηνείαν τὰ δυνατὰ ἀποπληρώσαντες» κτλ., φ. 27^α-38^β. Κείμενον ἀτελές, διηρημένον εἰς ἑξήματα.

3. 'Ανεπίγραφος ἔρμηνεία εἰς τὸ πρῶτον τῶν ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους, διηρημένη εἰς τριάκοντα μαθήματα. Ἀρχ. «Μάθημα πρῶτον. Ἀπροοιμιάτως ἐπὶ τὴν ἐξήγησιν» κτλ., φ. 48-71.

4. «Τοῦ Πρόκλου εἰς τὸν Κρατόλον». Ἀρχ. «Σκοπὸς τοῦ Κρατόλου» κτλ., φ. 75^α-86^α. Κείμενον ἀτελές, λῆγον εἰς τὰς λέξεις: «πληροῦντων δὲ ἀπλήκτως καὶ ἀσαφῶς τὴν ἀκοὴν τῆς οἰκειάς γνώσεως. καὶ γὰρ ἀλλήλοις - - -».

5. Διάγραμμα τῶν διαιρέσεων τῆς ῥητορικῆς, φ. 91.

6. «Συνοπτικὴ παράδοσις τῆς ῥητορικῆς». Ἀρχ. «Ῥητορικοῦ λόγου τρία καθέστηκεν εἶδη» κτλ., φ. 93^α-96^α.

7. «Γοργίου Ἐλένης ἐγκώμιον». Ἀρχ. «Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία» κτλ., φ. 99^α-101^α.

8. Ἐξάστιχον ἐπίγραμμα «εἰς Θεόδωρον τὸν Γαζῆ». Ἀρχ. «Ἡ ἀτρεκῆς σοφίη» κτλ., φ. 101^α.

9. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Εἰ μὲν ἐβούλετο Ἀλέξανδρος, ὃ Τρῶες, κἄν κατὰ μικρὸν εἶναι δίκαιος», φ. 101^β-105^α.

10. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Οἶμοι τῶν συμφορῶν ἠτυχήσαμεν εὐσεβήσαντες» κτλ., φ. 105^β. Τέλος: «ἢ τοῖς ἐμοῖς συναπολλύσθαι, ἢ τιμωρῆσαι τὸν ἀδικήσαντα».

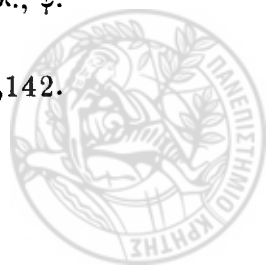
11. Ἐγκώμιον εἰς τὸν σοφώτατον ῥήτορα Γουίδωνα τὸν Πανκιρόλαν. Μανουήλου τοῦ Μαργουνίου. ἀφοῦ Ἰουίου εἰς τὰς ἡ». Ἀρχ. «Ὅζῃ ἤττον ἀμαρτάνει μοι δοκοῦσιν» κτλ., φ. 106^α-107^α.

12. Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον. Ἰωάννου Ματθαίου τοῦ Καρσοφίλου, ὑπερ ἐν Ῥώμῃ ὧν ἐξεφώνησεν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ μεγάλου πατρὸς Ἀθανασίου. ἀφ' ἧ. Ἀρχ. «Ἐχρῆν μὲν τὸν αὐτῆς τῆς ἀρετῆς ἐπαινέτην» κτλ., φ. 108^α-112^α.

13. «Μάρκου Τουλλίου Κικέρωνος Ῥωμαίου διάλογος περὶ γήρωσ. Κάτων ἢ περὶ γήρωσ. Ἐρμηνεία Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ», φ. 113^α-133^α. Ἐν τῇ ᾧα: «Τύποις ἐξεδόθη Βασιλεία ἀρχὸς. 8».

14. «Ὀνειρος τοῦ Σκιπίωνος. ἔρμηνεία τοῦ αὐτοῦ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ». Ἀρχ. «Ἦνίκα ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἀφικόμεν» κτλ., φ. 133^β-137^α.

541. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 236 μήκ. 0,202, πλ. 0,142.

Τρεῖς διάφοροι γραφαὶ τῶν ἐτῶν 1696, 1698, 1701 καὶ 1741. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Φύλλα ἄγραφα· 3-9, 21, 157, 158, 212. Ἐν τῷ φ. 1^α «Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Πτολεμαῖδος κυρίου Σωφρονίου». Εἶτα ἀραβικαὶ τινες λέξεις μεθ' ἑλληνικῆς ἐρμηνείας.

1. «Ἱατρεία εἰς δυσουρίαν», φ. 2^α. Ἀρχ. «Λάβε γκιουβερτζι-λὲ δράμια» κτλ. Εἶτα αὐτόθι «ιατρικὸν εἰς ποδαλγίαν ἢ καὶ ρευματισμόν, λίαν θαυμάσιον». Ἀρχ. «Λάβε σκάρφην ἄσπρην» κτλ.

2. «Συντομωτάτη ἔκθεσις τῆς λογικῆς πραγματείας παρὰ Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ Γορδίου». Ἀρχ. «Τοὺς τὴν λογικὴν εἵ-
του διαλεκτικὴν τέχνην ἐπαγγελλομένους» κτλ., φ. 10^α-20^β. Μετὰ τὸ κείμενον· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. εἰς τὸ Ἀνατωλικὸν τῆς Αἰ-
τωλίας. κατὰ τὸ $\overline{\alpha\psi\alpha}$ ἔτος».

3. «1696. Ποσειδεῶνος ιε'. Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ Γορ-
δίου ῥητορικῆς εἰσαγωγικῆ διδασκαλία μετὰ πράξεως, ἐν τμήμασι
διτηρημένη». Ἀρχ. «Εἰσαγωγή εἰς τὴν ῥητορικὴν τέχνην. Ἄπας λό-
γος ῥητορικὸς» κτλ., φ. 22^α. Ἐν τῷ φ. 156^β· «Τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ
τῆς παρούσης ῥητορικῆς διδασκαλίας καὶ πράξεως: — 1698. $\overline{\alpha\chi\tau\eta}$,
Ποσειδεῶνος $\overline{\lambda\beta}$. ἐν τῷ Ἀνατωλικῷ».

4. «Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκραιφνοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ
θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου». Ἀρχ. «Προσίμιον ἐν εἶδει χρείας. Πορευθέντες - - - Κελεύει ἐν
εὐαγγελίῳ» κτλ., φ. 159^α-178^α.

5. (Εἰς) «τὴν ἐρμηνείαν τῶν δώδεκα λίθων» καὶ «ἐρμηνεία
εἰς τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα», φ. 179^α-180^β.

6. «Ἐκθεσις ῥητορικῶν τινῶν κανόνων ἱεροκλήρου μάλιστα συμ-
βαλλομένων, οὗς ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς ὁ ἐν ἱεροδιακόνοις Μακά-
ριος εἰς τὴν ἑλλάδα φωνῆν ἀπανθισάμενος τοῖς φιλολόγοις προῦ-
θηκε». Ἀρχ. «Κεφάλαιον $\overline{\alpha}$. Περὶ εὐρέσεως προτάσεων. Μικρὰ
φροντίζουσι ῥήτορες» κτλ., φ. 181^α-211^β.

7. (Μελετίου Ἀθηνῶν) «περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγρά-
φειν». Ἀρχ. «Κεφάλαιον πρῶτον --- Μέλλουσιν ὁμιλίαν γράφειν»
κτλ., φ. 213-236. Μετὰ τὸ κείμενον· «Τέλος, καὶ τῷ ἐν τριάδι
ὀμνουμένῳ Θεῷ, δόξα, καὶ μεγαλοπρέπεια, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν: ~

ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ: κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν, καὶ τεσσαρακοστὸν πρῶτον. Μαρτίου δυοκαίδεκάτην διὰ χειρὸς τοῦ ἐν ἱερομονάχοις εὐτελοῦς Σωφρονίου Σύρου τὸ γένος: ~ αψμα^α:—Μαρτίου, ιβ^α».

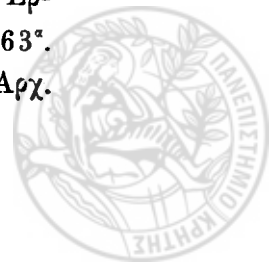
542. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 169 μῆκ. 0,208, πλ. 0,145. Ἐγγραφή περὶ τὸ τέλος τῆς 16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος: «1691 + ἐσταχῶθη τῶ παρῶν βιβλίον διαχειρὸς Σπυρήδων ἱερέως, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Δρύνου πόλεως καὶ Ἀργυρο κάστρου». Φύλλα ἄγραφα 149, 150.

1. «Βιβλίον ια. τὰ ἡθικὰ, ἦτοι τὰ Νικομάχεια». Ἄρχ. «Τίτλος α^α, κεφ. α^α. Τὰ μὲν θεωρητικὰ ὧν τὸ τέλος ἀλήθεια πέρας ἐχει» κτλ., φ. 1^α-40^α.

2. «Ἐπιστολαὶ ἀμοιβαῖαι Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ», φ. 41-46.

3. Βασιλείου Καισαρείας ἐπιστολαὶ τινες, φ. 46-58.

4. Ἐπιστολαὶ διαφόρων. α') «Μιχαὴλ Ἐρμόδωρος τοῖς τὰ Ἑλλήνων μειουσι καὶ διδασκομένοις μαθήματα νέοις εὐφύσει τε καὶ εὐγενέσιν εὖ πράττειν. παραινετική». Ἄρχ. «Τοῦτο σοφία καὶ ἐπιστήμη», φ. 59^α. Ἐξέδ. Μ. Παρανίκας ἐν Ἑλλ. Φιλολογ. Συλλόγῳ, τ. 1, σ. 44. — β') «Ἐρμόδωρος Ἰωάννη τῷ Ζυγομαλᾷ». Ἄρχ. «Περὶ πλείστου ἀν ἐποίησάμην» κτλ., φ. 60^β. Ἑλλ. Φιλ. Σουλ. τ. 11, σ. 38. — γ') Ἰωάννης Ζυγομαλᾶς Ἐρμοδώρῳ. Ἄρχ. «Πρὸς τοῖς ἄλλοις σπουδαίοις», φ. 61^γ. Ἑλλ. Φιλ. Σουλ. τ. 11, σ. 38. — δ') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἄρχ. «Πολλάκις ὡς ἀληθῶς» κτλ., φ. 61^δ. Ἑλλ. Φιλολ. Σουλ. τ. 11, σ. 42. — ε') «Ἐρμόδωρος Ζυγομαλᾷ». Ἄρχ. «Ἱερεὺς Νικόλαος ὁ Λέτζης» κτλ., φ. 62^ε. *Crusii Turcograecia*, σ. 241. — ς') «Ἰωάννης Ἐρμοδώρῳ». Ἄρχ. «Ἡ ὑπὲρ τοῦ ἱερέως ὁδεῖνα» κτλ., φ. 62^ς. *Crusii Turcograecia*, σ. 241. — ζ') «Ἐρμόδωρος Ἰωάννη Ζυγομαλᾷ». Ἄρχ. «Τὸ γράμμα ὑπερ ἐχομίσαστο» κτλ., φ. 62^ζ. *Crusii Turcograec.* σ. 244. — η') «Ἐρμόδωρος Ζυγομαλᾷ». Ἄρχ. «Τὸ Μαριάλε ὑπέσχετο» κτλ., φ. 63^η. *Crusii Turcogr.* σ. 245. — θ') «Ἐρμόδωρος Ζυγομαλᾷ». Ἄρχ.

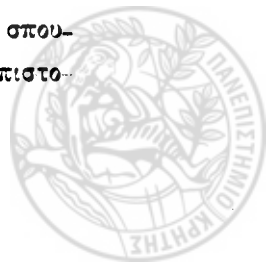
«Πέμπω σοι τὸ δεῖνα», φ. 63^β. Πρβλ. *Crusii Turcogr.* σ. 243.—
 ι') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Συνίστημί σου τῇ λογιότητι»
 κτλ., φ. 63^β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 39.— ια') «Τοῦ αὐτοῦ
 πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Παῖς τις σκόμβρων» κτλ., φ. 64^α. Ἑλλ. Φιλ.
 Συλλ. τ. 11, σ. 41.— ιβ') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Ἡ
 τῶν πολλῶν φιλία» κτλ., φ. 65^α. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 39.—
 ιγ') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Τὸ μὲν οὐκ ἀνημονεῖν» κτλ.,
 φ. 65^β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 40.— ιδ') «Ζυγομαλᾶς Ἑρμο-
 δώρφ». Ἀρχ. «Ἰωάννη τῷ σῶ» κτλ. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ.
 41.— ιε') «Διασωρίνου τῷ πατριάρχῃ». Ἀρχ. «Τὸ ἱεροπρεπές»
 κτλ., φ. 67^α. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 71.— ις') «Τῷ σοφῷ
 ἀνδρὶ καὶ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας
 Ἰωάννης δεσπότης» κτλ. Ἀρχ. «Ἐδεξάμην τὴν σὴν ἐπιστολήν» κτλ.,
 φ. 67^β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 11, σ. 71. Ἐ. Legrand, *Bibl. hell.*
 xv-xvi s., τ. 2, σ. 355.— ιζ') «Δημητρίου τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «Εἰ μὲν
 τὰ συμβάντα» κτλ. φ. 68^α. *Crusii Turcogr.* σ. 248.— ιη') «Ἰω-
 ἀννου Κορεσίου τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «Ἰσίδωρος ὁ ἡμέτερος», φ. 68^β.
Crusii Turcogr. σ. 239.— ιθ') «Μανουῆλος Θεοδοσίῳ». Ἀρχ. «Τὸ
 μὲν οὐκ ἀνημονεῖν» κτλ., φ. 69. *Crusii Turcogr.* σ. 253.— κ')
 «Ἀρσενίου μητροπολίτου Μονεμβασίας Παχωμίῳ πατριάρχῃ Κ/πό-
 λεως». Ἀρχ. «Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς» κτλ., φ. 70^α. Legrand, *Bibli-*
ogr. hell. xv-xvi s. τ. 2, σ. 342-346.— κα') «Κυροῦ Μανουῆλ με-
 γάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Τὴν μακρήγορόν
 σου» κτλ., φ. 74^α. Ἑξέδ. Ἀ. Π.-Κεραμεὺς ἐν Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ.
 17, σ. 60.

5. Ἐπίγραμμα ἐξάστιχον καὶ ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Θεὸς τὸ
 διττὸν οὐκ ἔχων», φ. 74^β.

6. «Φαλάριδος ἐπιστολαί, τυράννου Ἀκραγαντίων». Ἀρχ. «Ἄλ-
 κιβίῳ. Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος» κτλ., φ. 75^α-113^β.

7. «Πυθαγόρας Ἰέρωνι». Ἀρχ. «Ἀσφαλῆς ὁ ἐμὸς βίος», φ. 113^β.

8. «Χαρακτῆρες ἐπιστολῶν διάφοροι». Ἀρχ. «Προσωπικὸν ἐ-
 πιχείρημα. α' παραινετικὴ. Τῶν πανταχόσε διαφημιζομένων σπου-
 δαίων ἀνδρῶν» κτλ., φ. 114^α-125^β. Εἶτα (φ. 126^α) μέρος ἐπιστο-

λῆς ἀκεφάλου. Ἄρχ. «--- τὸ τὴν θεῖαν καὶ τὰς σὰς γραφὰς ἡδίων θεωρεῖν» κτλ.

9. Δαμασκηνοῦ Στουδίτου ἐπιστολαί. α') «Ἐπιστολὴ Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ καὶ ὑποδιακόνου Θετταλοῦ πρὸς Γεώργιον Αἰτωλόν». Ἄρχ. «Χθὲς πρὸ δείλης», φ. 126^α. Ἐκδ. Ἄ. Π.-Κεραμέως ἐν Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 52-53, 62.—β') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν καθήγητὴν αὐτοῦ Θεοφάνην καὶ ῥήτορα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἄρχ. «Εἰ καὶ χρόναι», φ. 127^α. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 63.—γ') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἄρχ. «Νοσήματος ἔναγχος» κτλ., φ. 127^β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 63.—δ') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἄρχ. «Πάλιν τῆς ἐμῆς» κτλ., φ. 127^β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 63.—ε') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἄρχ. «Πολλῶν ὄντων» κτλ., φ. 128^α. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 64.—ς') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Γεώργιον». Ἄρχ. «Βάτραχος» κτλ., φ. 128^β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 64.—ζ') «Τοῦ αὐτοῦ Μεθοδίου συμφοιτητῆ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Φίλοις ἀντεγκαλεῖν» κτλ., φ. 128^β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 64.—η') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν». Ἄρχ. «Ὁ μὲν σοφώτατος» κτλ., φ. 129^α. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 65.—θ') «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Ἀγαθῶν ἀγαθίδας» κτλ., φ. 129^β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 65.—ι') «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Ἴδού σοι τὸ καταλειφθὲν» κτλ., φ. 129^β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 65.—ια') «Τοῦ αὐτοῦ Ἀρσενίου μητροπολίτη Τρουνόβου» (sic.) Ἄρχ. «Ὁσῆς χαρᾶς» κτλ., φ. 129^β. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 65.—ιβ') «Μακαρίῳ ἱερομονάχῳ φοιτητῆ ἑαυτοῦ». Ἄρχ. «Τὸ μὲν λυπεῖσθαι» φ. 190^α. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 66.—ιγ') «Ἰωάσαφ ἀρχιεπισκόπῳ Θεσσαλονίκης». Ἄρχ. «Παναγιώτατε» κτλ., φ. 130^α. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τ. 17, σ. 66.

10. Τεμάχη φιλοσοφικά. α') Ἀνώνυμα. Ἄρχ. «Τὸ ἀγαθὸν εἰς τέτταρα μέρη διαιρεῖται» κτλ., φ. 131^α.—β') «Τοῦ Πλάτωνος». Ἄρχ. «Τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐστὶν ἐν ψυχῇ» κτλ., φ. 132^α.—γ') «Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ». Ἄρχ. «Τῶν ζώων τὰ μὲν πρὸς βρώσιν» κτλ., φ. 135^α.—δ') Ἀνεπίγραφοι στίχοι. Ἄρχ. «Ὡς ἤξιωσας, ὡς νοῶ ῥῆσιν νάω» κτλ., φ. 136^β.

11. Μετρικὰ ἀνώνομα. α') «Περὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου». Ἀρχ. «Τὸ τῶν ἰάμβων μέτρον στίχων τοιαύτην ἔχει τὴν τέχνην» κτλ., φ. 137^α. — β') «Περὶ τοῦ ἐλεγιακοῦ μέτρου». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ ἐλεγ. μ. λεκτέον ἂν εἶη» κτλ., φ. 138^α. — γ') «Περὶ ἠρωϊκοῦ μέτρου». Ἀρχ. «Τὸ δὲ ἠρωϊκὸν μέτρον ἔξ βάσεις ἔχει» κτλ., φ. 138^β-140^β. Εἶτα τρεῖς ἀρχαῖαι παροιμίαι, δύο ἐπιγράμματα καὶ τινὰ ἀστρονομικὰ σχήματα τῶν ἐτῶν 1572-1578.

12. «Κατὰ τρόπους ἑπτὰ γίνονται τὰ ἀμαρτήματα», «χρησμός δοθεὶς Δαίῳ τῷ Θηβαίῳ» καὶ «τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγός», φ. 141^β.

13. «Τὰ σχήματα τοῦ λόγου», «τὰ κατ' ἔννοιαν σχήματα τῆς ῥητορικῆς» καὶ «τὰ κατὰ λέξιν σχήματα», φ. 142^α-146^α.

14. «Γνωμικὰ ἐκ τῶν καθ' Ἡρῶ καὶ Δεάνδρον τοῦ Μουσαίου», γνωμικὰ Εὐριπίδου, Σοφοκλέους καὶ Αἰσχύλου, φ. 147^α-148^β.

15. «Τὰ προλεγόμενα τῶν προγυμνασμάτων ἕνδεκα» (φ. 151^α-152^β), εἶτα «Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα». Ἀρχ. «Περὶ μύθου. Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε» κτλ., φ. 153^α-169^α.

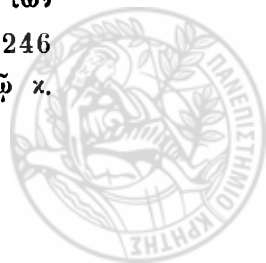
543. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 377 (μῆχ. 0,20, πλ. 0,15), ὧν ἄγραφα τὰ ἕξ πρῶτα ἦν δὲ κτῆμα πρότερον τοῦ «Ἁγίου Γεωργίου Μακαρί' Ἀκ-σακκάλι». Τὸ κείμενον μονόστηλον, καὶ τοῦτο λίαν ἀνορθόγραφον.

«Ἰωάννου πατριάρχου Κ/πόλεως τοῦ Γλυκῆ ὁμιλίαι τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου εἰς κάθε (κ ὦ δ. κάθη) Κυριακῆν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ ἃς ἐκλεξάμενος συνέθετο ἀπὸ τε διαφορῶν ἁγίων πατέρων καὶ ἐτέρων σοφῶν ἀνδρῶν», φ. 7 κέ. Εἶτα ἕτερά τινα κείμενα, οἷον α') «Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας» περὶ τῆς Ἀκαθίστου, φ. 188^β κέ. — β') Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον. Ἀρχ. «Τὴν ἐκκλησίαν θέατρον» κτλ., φ. 211. — γ') Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγοι τινές, φ. 224 κέ. — δ') Ἐπιφανίου Κύπρου λόγος εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. «Τί τοῦτο» κτλ., φ. 344.

544. Αὐτόγραφα τετράδια Σωφρονίου Λεσβίου. Φύλλα 458. — Φύλλ. 1 «Σημειώσεις Θουκυδίδου». — Φ. 43^α. «1862: ἐν Χάλκῃ

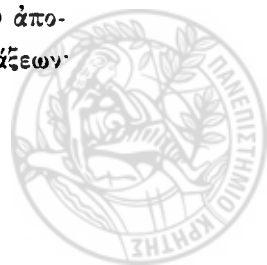

τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Σωφρονίου ἱεροδιακόνου. Εἰσαγωγή τῆς ἱεράς κατηχήσεως». — Φ. 57^α Αἰνεῖās Βιργιλίου, βιβλίον β'. — Φ. 69^α «Ζήτημα ζ', περὶ θαλασσῶν τῆς Παλαιστίνης». — Φ. 73 «Ζητήματα τῆς περιγραφῆς τῆς Παλαιστίνης». — Φ. 89 «Ἐξηγήσεις εἰς τὸ προοίμιον τοῦ Θουκυδίδου. Σωφρονίου ἱεροδιακόνου Λεσβίου». — Φ. 105^α «Ζητήματα τῆς ποιμαντικῆς καὶ κατηχητικῆς». — Φ. 117^α «Ζητήματα τῆς δογματικῆς θεολογίας». — Φ. 131^α «Ἐξηγήσεις ἐκ τοῦ ἐν ἀγ. π. ἡ. Βασιλείου οὐρανοφάντορος τοῦ μεγάλου: -1858: Φευρουαρίου 6: -Σωφρονίου Λ(εσβίου)». — Φ. 146^α «Ἐπιγράμματα εἰς τὸν πανοσιολογιώτατον ἀρχιμανδρίτην κ. Ἄνθιμον, ταμίαν τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Θρόνου. Ἡρωελεγεῖον». — Ἔτερον εἰς μέτρον ἱαμβικὸν εἰς τὸν πανοσιολογιώτατον ἀρχιμανδρίτην τῆς Ῥωσικῆς κοινότητος κ. Ἀντωνῖνον». — «Ἔτερον ἱαμβικὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον». — «Ἔτερον τῆς Θεοτόκου εἰς πολιτικούς δεκαπεντασυλλάβους στίχους». Ἐν τῷ φ. 149 «Σωφρόνιος ἱεροδιάκονος Λεσβίος τῇ 9 Ἰανουαρίου 1869». — Φ. 150^α «Σημειώσεις εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας κεφ. ζ'». — Φ. 164^α «Περὶ τῶν λέξεων πρεσβύτερος καὶ ἐπίσκοπος καὶ περὶ τῆς λέξεως ἐπίσκοπος ἰδίως». — Φ. 172^α «Λόγος εἰς τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Τεσσαρακονθήμερου». — Φ. 176^α «Λόγος ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους § 35-46». Μετάφρασις. — Φ. 186^α «Ἀνάλυσις τοῦ ἐπιταφίου λόγου τοῦ Περικλέους». — Φ. 194^α «Λόγος ἠθικὸς περὶ δυσωπίας ἢ περὶ τῆς κακῆς ἐντροπῆς». — Φ. 200^α «Λόγος ἠθικὸς περὶ φιλαυτίας τῇ α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν». Ἐν τῷ φ. 208 «Εἰς τὸ τῆς Βηθλεὲμ σπήλαιον. Ἐγγραφον τῇ 11 Νοεμβρίου 1878 ἐν τῷ ἀγίῳ μετοχίῳ». — Φ. 209^α «Λόγος πανηγυρικὸς ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ πάτριαρχικῷ ναῶ τῶν Θεοφανίων, τῇ 4 Ἰανουαρίου 1874». — Φ. 213^α «Περὶ ἀριθμήσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ (Ἀριθ. α') καὶ τῆς διατάξεως τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν (εἰς τὸ β')». — Φ. 222 «Περὶ τῆς παραδόξου ἀλώσεως τῆς Ἰεριχώ». — Φ. 236 «Λόγος κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων». — Φ. 238 «Σύντομος ἀνάλυσις τῶν δύο περὶ στεφάνου λόγων Δίσχινου καὶ Δημοσθένους». — Φ. 246 Λόγος, ὅστις «κατὰ παράκλησιν ἐγένετο καὶ προσηνέχθη τῷ κ.

Μιλτιάδη ἀνεψιῶ τοῦ ἁγίου Λαμφάκου διὰ τὴν ἑξαδέλφην αὐτοῦ διδασκάλισσαν τοῦ ἐν Κ/πόλει παρθεναγωγείου, τῷ 1878 Ἰανουαρίου 10». — Φ. 251 «Λόγος ἡθικὸς περὶ τῆς θείας μεταλήψεως». Ἐν τῷ φ. 258 «Ἐγγραφον ἐν τῷ Ἀγιοταφτικῷ Μετοχίῳ τῇ 2^ῃ Νοεμβρίου 1876. Σωφρόνιος ἱεροδ. Δέσβιος». — Φ. 259 Λόγος εἰς τὸ «Τέξεται δὲ υἱοὺς κτλ. Ματθ. α', 21». Ἐν τῷ φ. 263 «Τῇ 17-ῃ Δεκ. τοῦ 1879-ου ἔγγραφον ἐν τῷ Ἀγιοταφτικῷ Μετοχίῳ. Σωφρόνιος ἱεροδ. Α: ἐξεφωνήθη τῇ παραμονῇ τῶν Χριστοῦ Γένων τῇ 24-ῃ Δεκεμ: ἡμέρα Δευτέρα, χοροστατοῦντος τοῦ μακαριωτάτου κ. Ἱεροθέου». — Φ. 264 «Λόγος ἡθικὸς περὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, τῇ α' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τῆς Χριστουγεννήσεως». Ἐν τῷ φ. 270. «Τῇ 2-ῃ Νοεμβρίου 1881 ἔγγραφον ἐν τῷ Ἀγιοταφτικῷ Μετοχίῳ, ὅπου καὶ ἐξεφωνήθη χοροστατοῦντος τοῦ ἁγίου Σανθουπόλεως». Εἶτα ἄλλοι τινὲς λόγοι, ἐπιστολὴ Ἀνδρονίκου Δημητρακοπούλου πρὸς (Φιλίθρον) Βρυέννιον ἐκ Λειφίας (25 Νοεμβρ. 1871), αἰτοῦντος ἀντίγραφα κειμένων τινῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ Μετοχίῳ κωδίκων (φ. 243-244), Λογικὴ Θεαγένους Λιβαδᾶ κτλ.

545. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1634-ου, ἐκ φύλλων 314 μήκ. 0,21, πλ. 0,138. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῷ φ. 1^α «+Βιβλίον ὀνομαζόμενον πράξεις τῶν ἀποστόλων, περιέχει δὲ καὶ ταῖς καθολικαῖς ἐπιστολαῖς, Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ (Ἰ)ούδα, ἐν ἔτει θεογονίας $\overline{\alpha\chi\lambda\delta}$ ἰνδικτιῶνος β^α». Ἐν τῷ φ. 1^β «1660 μῆνος Ἀπρηληρου — 10 — + το παρὸν Ηραξαπόστολων το επήρα απο χωρήον Αρατζού επαρχία του Χαλκηδόνος κε ἄλον ενα βιβλύον γηα προδέσην. Γρηγόριος - - -». Ἐν τῷ φ. 3 πρόσθετα σημειώματα. Ἐν τῷ φ. 1^α τροπάριον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Λουκᾶν εἰς ἦχον γ'. Ἀρχ. «Ἀπόστολε ἅγιε» κτλ. Ἐν τοῖς φ. 4^β-5^β «Τὰ ἐπτὰ μεγάλα ἁμαρτήματα». — Φύλλ. 6^α «Διάταξις τῆς ἀκολουθίας». Ἀρχ. «Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας» κτλ. — Φύλλ. 7^α «Ἰπόθεσις τῆς βίβλου τῶν Πράξεων». Ἀρχ. «Πράξεις ἀποστόλων τὸ βιβλίον καλεῖται» κτλ. — Φύλλ. 9^β-312 Πράξεις τῶν ἀποστόλων καὶ αἱ καθολικαὶ ἐπιστολαί. Ἡ ἐπιγραφὴ τῶν Πράξεων

«Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ πράξεις τῶν ἀποστόλων». Ἐν τῷ φ. 312^α διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν· «Ἐγράφη ὁ παρῶν Πραξᾶπόστολος κατὰ τὸ $\overline{\alpha\chi\lambda\delta}$ ἔτος τὸ σωτήριον, ἰδικτιῶνος β^α. Ἰουλλίῳ κα'. ὑπάρχ(ει) δὲ τῆς Θεοτοκίου τῆς Καθολικῆς». Ἐν τῷ φ. 313^α «+ Δώρον μὲν Θεοῦ Ἀνθίμου δ' ὁ πόνος + τάχα μοναχοῦ τάλανος Βιθυνίας». Ἐν τῷ φ. 314 πίναξ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου.

546. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 161 μῆκ. 0,148, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20. Ἐγράφη τελευτώσης τῆς 17-ης ἑκατ.

«Ἄχος ἀντιταττόμενον τοῖς ἰσβόλοις δῆγμασι τοῦ ὄφους: · ~παρὰ τῶν λογιωτάτων, καὶ σοφωτάτων ἱερομονάχων τε, καὶ διδασκάλων τῆς Ἀνατολικῆς, καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, Ἰωαννικίου, καὶ Σωφρονίου αὐταδέλφων, τῶν ἐκ τῆς νήσου Κεφαλληνίας:—Ἐν σχήματι διαλόγου πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τῶν πληγῶν τῶν μὴ ὀρθῶς φρονούντων ἐν τῇ τελειώσει τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας». Ἀρχ. «Πρόλογος. Ἐξ ὅτου ὁ ἀρχέκακος ὄφεις» κτλ.

547. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1656-ου, ἐκ φύλλων 154 μῆκ. 0,20, πλ. 0,145.

1. Σημειώματα πρόσθετα τῶν ἐτῶν 1707-1712, φ. 1.

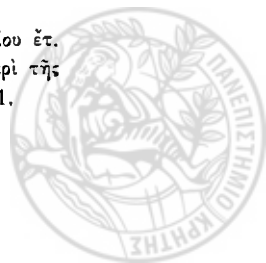
2. «Περὶ ἐπιστολικῶν τύπων». Ἀρχ. «Προοίμιον. Ἐπιστολὴ ἐστὶν ἀπόντος πρὸς ἀπόντα διάλεξις» κτλ. φ. 2^α-26^α.

3. «Ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων Ἀφθονίου» καὶ «Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγομνάσματα». Ἀρχ. «Ὅρος μύθου. Ὁ μῦθος ποιητῶν» κτλ., φ. 26^β-44^β.

4. «Λιβανίου ἔκφρασις συγγραφικῶ χαρακτήρι». Ἀρχ. «Τὸ μὲν ἔαρ φιλῶ πλέον» κτλ., φ. 45.

5. «Περὶ ῥητορικῆς». Ἀρχ. «Προοίμιον. Ἔδει μὲν ἄρα τρισὶ δυνάμεσι» κτλ., φ. 46^α-150^β. Ἐν τῷ φ. 151^β. «Ἔτος ζρξδ'. ἐκ Χριστοῦ. $\overline{\alpha\chi\gamma\varsigma}$. ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀμαθοῦς Ἰωάννου, συντεθέντος δὲ παρὰ τοῦ σοφοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ Βερόροιαίου¹. τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα».

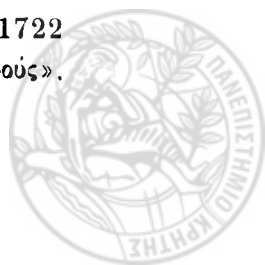
¹ Οὗτος χρηματίσας διδάσκαλος ἐν Βερόροιζ ἀπεβίωσεν αὐτόθι τῇ 2-α Ἰουλίου ἔτ. 1665. Ἴδε τοῦ κώδικος τούτου φ. 151β. Πρὸβλ. Μ. Παρὰνίκα Σχεδιάσμα περὶ τῆς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἔθνει καταστάσεως τῶν γραμμάτων. Ἐν Κ/πόλει 1867, σ. 51.

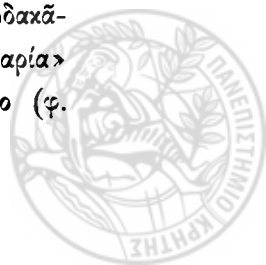
6. Ἰωάννου Βερροιέως σημειώματα περὶ ἑαυτοῦ καὶ ἐτέρων ἐν Βερροίᾳ καὶ τοῖς περίε γεγονότων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1640-1677, φ. 79^β, 151^β-154^β. Ταῦτα καὶ τὰ ἐν τῷ φ. 1 νεώτερα σημειώματα ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν οὐχὶ ἀκριβῶς ὁ Ν. Β. Χ[ρυσανθίδης] ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. 4, σ. 693-696.

548. Τεῦχος χάρτινον (ἔτ. 1659, 1674 καὶ 1719-1725) ἐκ φύλλων 170 μῆκ. 0,20, πλ. 0,142. Φύλλα ἄγραφα· 1, 10-16, 25, 37-44, 50-57, 67, 77, 78, 82-88, 90, 103, 107-113, 124-135, 139-144, 157.

Κατάστιχον ταξιδίων πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου. Ἐν τῷ φ. 2^α ἢ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Παΐσιου ἐπίσημος ἐπικυρωτικὴ ὑπογραφή· «,αχνηθ', Παΐσιος ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ +». Εἶτα ἐπιγραφή· «Κατάστιχον τῆς Βενετίας, ἤγγου, τὸν Ἑνετῶν χῶρα, εὐλογημένη». Αὐτόθι μεταξὺ τοῦ *καιάστιχον* καὶ τοῦ *τῆς* ὑπάρχει τύπος σφραγίδος τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἐν τῷ φ. 3^α εἰκὼν ὁλοσέλιδος καὶ πολυχρωμάτιστος τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Μεταξὺ τῶν φύλλων 4-25 ἀναγραφὴ ἐλεῶν γενομένων κατὰ τὰ ἔτη 1719-1725, μετ' ἐπιγραφῆς· «1719 εἰ ανακένεισης του Αγιου Ταφου»· μεθ' ἣν ἀγγελία πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς, ὅτι συνδρομῆ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Χρυσάνθου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου ἀρχιμανδρίτου ἀνεκαινίσθησαν «ἅπαντα τὰ σεβάσματα καὶ ἱερά σκηνώματα ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τοῦ Ζωοδόχου Τάφου»· ἀλλ' οὕτω «προσετέθη εἰς τὸ παλαιὸν χρέος τοῦ Ζωοδόχου Τάφου ἄλλο χρέος νέον βαρύτερον, τόσον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅσον καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ». Πρὸς ἐλάφρωσιν δὲ τούτου συνοδικῆ ἀποφάσει στέλλεται μετὰ τοῦ παρόντος καταστίχου ὁ πρωτοσύγκελλος Γαλακτίων ὁ Πελοποννήσιος, ἀνεψιὸς τοῦ πρώην Πτολεμαΐδος μητροπολίτου Ἰωάσαφ, «πρὸς ὑμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς, τοὺς κατοικοῦντας τὰς νήσους Κέρκυραν, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, Λευκάδα ἤτοι Ἀγίαν Μαύραν». — Ἀπὸ φ. 5 κέ. «1722 εἰς δόξαν Χριστοῦ. Κατάστιχον τῶν Κερκυρέων ἤγγου Κορυφούς».

Ἄρχ. « + Ἐγραψεν εἰς τὸν ἅγιον καὶ ζωοδόχον Τάφον τοῦ Χριστοῦ ὁ παναΐδεσιμώτατος καὶ μέγιστος προτοπαπᾶς τὸ ὄνομα Σπυρίδονος ἱερέως Βουλγαρισ. + Ἐγραψεν ὁ σιὸρ κόντες Ἄντρουτζέλης » κτλ. — Φ. 17^α « Χωρίον Μπινίτζες 1721 » καὶ ὀνόματα κατοίκων αὐτοῦ. Εἶτα χωρία Γαστούρι, Ἅγιοι Δέκα, Καμάρα, Βαρούνα, « 1724 χωρίον Μαγουλάδον Ἀγίου Κορφοῦς » (φ. 24). — Ἄπὸ φ. 26-36 ἡ τοῦ καταστίχου Βενετίας ἀναγραφή Ἄρχ. « Βενετίας. 1659 Σεπτεμβρίῳ. + Εἰς δόξαν Χριστοῦ. ἔδωκεν ὁ συνιὼρ Ἰάκωβος ἡγουν ἀφιερῶσεν εἰς τὸν ἅγιον ζωοδόχον τάφον τοῦ κυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐν πρώτης δὴω σταταρίαις νὰ εἶναι εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀνάστασιν, τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἕνα πολυκάνδηλον, μὲ πενήντα στασίματα τῶν φωτῶν, καὶ ἕνα κανδήλιον τρανόν, καὶ ἔγινεν ἔξωδος εἰς αὐτὰ δουκάτα 300, καὶ εἶναι εἰς σταῖς σταταρίαις, εἰς τὸ κανδήλιον καὶ εἰς τὸ πολυκάνδηλον τὸ τῆμιον αὐτοῦ ὄνομα γραμένον Ἰάκωβος Χαλκεόπουλος ρήτορος, τοῦ ἐκ Ρηθίμνεις, καὶ νὰ γράφομεν εἰς τὸν Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα του, Ἰακόβου, καὶ τῆς γυνῆς αὐτοῦ Φιωρέντζας, — διὰ συνδρομῆς, Ζωσιμᾶ ἱερομοναχοῦ. — + Ἐποίτροπος, τοῦ Ἁγίου Τάφου συνιὼρ Νικολὸς Γλικὸς, ὁ πατήρ, Μιχαὴλ καὶ ἡ μήτηρ Λάμπρο, Λεοντάρης, Δημήτριος, ἔδωκεν δουκάτα 50 » κτλ. — Φ. 36^β « 1725 Ἐπαξός ». — Φ. 45^α « 1721 χωρίον Πεσάδα ». — Φ. 46^α « 1721 χωρίον Κοντουράτα ». — Φ. 47^α « χωρίον Πρατέα 1721 ». — Φ. 49 « χωρίον Καληγάτα ». — Φ. 58^α-62^β ἀναγραφή ἔτους 1659. Εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, Ἀργυστόλιον, καὶ χωρίον « Ἁγία Θέελα » (φ. 63). Καὶ πάλιν φ. 63^β « 1721 Βενετία ». Εἶτα ἀναγραφή Ἀργυστολίου Κεφαλληνίας (φ. 64^β-67), ἐτῶν 1722, 1723, 1725. — Φ. 68^α « 1721 περιοχὴ τῆς Πέλαρος, χωρίου Μακράδες ». — Φ. 69^β « 1721 Πέλαρω χωρίον Βασιλοπουλάτα ». — Φ. 71^α « Ποταμιάννα 1721 ». — Φ. 72^α « 1721 χωρίον τῆς Πέλαρος Μαρκετάτα » μεθ' ὃ τὸ Ἀπάνω Ποταμιάννα καὶ τὰ χωρία Βαράτα (φ. 73^α), Κοντογουράτα (φ. 74), Βουτζινάτα καὶ Ῥίζα (φ. 74), Καρδακάτα (φ. 75^α), Ἀγκώνας καὶ Νύφη (φ. 76), « Ἄβισσα χωρίον Καρία » (φ. 79^α), Βαρί (φ. 79^β), Ἄσω (φ. 80^α), Μισοβούνη Αἴρισο (φ.

81^β).— Ἀπὸ φ. 89 Ζάκωνδος 1725, χωρία Ἐξοῆ Διάξα (φ. 71^α) καὶ Ἀνωή (φ. 93^β).— Ἀπὸ φ. 95 Ἰθάκη καὶ χωρίον Βαθῶ (φ. 97^β).— Ἐν τοῖς φύλλοις 98-101 καὶ 114-117 «Κάστρον τῆς Κεφαλληνίας 1664». Καὶ πάλιν τοῦ αὐτοῦ Κάστρου Κεφαλληνίας καὶ χωρίων αὐτῆς ἀναγραφὴ τοῦ 1722-ου ἔτους ἐν τοῖς φύλλοις 102-103 καὶ 117-123.— Ἀπὸ φ. 146-156 «Κάστρον Κορφούς». Ἀναγραφὴ παλαιά. — Φ. 158^α «+ Νίσουρος $\overline{\alpha\chi\omicron\delta}$ Ἰουλίου 27 νίσος. Μανδράκι».—Φ. 162^α « $\overline{\alpha\chi\omicron\delta}$ Νήσηρος, εἰς τὸν Ἐμπορίον». — Φ. 168^β-170^β συνταγαὶ σκευασίας φαρμάκων.—Φ. 169^β «Τὸ γράμμα τοῦ μέλλοντος ἱερωθῆναι» μεθ' ἧς ἔξῃς ὑπογραφὴ· «+ Ὁ γράφας Ζωσιμαῆς, τοῦ Ἁγίου Τάφου δοῦλος».

549. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 80 μῆχ. 0,193, πλ. 0,143. Φύλλα ἄγραφα· 19-24. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

Caesaris Cremonini expositio in libello de longitudine brevitate vitae (φ, 1-18) καὶ Expositio libri de iuventute - - - morte et respiratione» (φ. 25-80).

550. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 251 μῆχ. 0,197, πλ. 0,135. Ἐγράφη τελευτώσης τῆς 16-ης ἀρχομένης τῆς 17-ης ἐκ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 (0,143×0,082). Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα πολυχρωμάτιστον. Αὐτόθι ἐπὶ τῆς ἄνω ῥαξ· «Καὶ τότε Κυρίλλου Ἐφέσου». Ἐπὶ τῆς κάτω· «Καὶ τότε πρωτοσυγγέλου Παρθενίου Ἀγιοταφίτου». Ἐν τῷ φ. 97^α· «Ἀγόρασα τὰς Διαταγὰς ταύτας ἀπὸ τὸν κυρίτζη Μανολάκι τοῦ Κυρίλλου τοῦ Ἐφέσου τὸν ἀνηψιὸν εἰς τὸ Κουσαντασι 1766, κατὰ μῆνα Ἰαννουάριον. Παρθένιος». Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ τεύχους· «Διαταγαὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων διὰ Κλήμεντος τοῦ Ῥωμαίων ἐπισκόπου καὶ πολίτου. Καθολικὴ διδασκαλία διὰ βιβλίων ὀκτώ», ὧν τὰ κεφάλαια ἀνεγγραψεν ὁ καλλιγράφος ἰδίᾳ πρὸ ἑνὸς ἐκάστου τῶν βιβλίων τούτων δὲ τὸ πρῶτιστον γράμμα μέγα, περικεκοσμημένον καὶ χρωματιστόν. Ἐν τῷ φ. 1^β «Στίχοι πρὸς τοὺς ἐντευξομένους τῇ παρουσίᾳ βιβλῶν», ὧν ἡ ἀρχὴ· «Ἦύτε καρποφόρον δένδρον» κτλ. Ἀπὸ φ. 3^α ἡ ἀρχὴ τοῦ πρώτου βιβλίου· «Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι» κτλ.

551. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 214 μῆχ.

0,148, πλ. 0,145. Φύλλα ἄγραφα· 44, 69, 107, 125-147. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. «Τοῦ σοφωτάτου Ἐμμανουήλου τοῦ Μουσχιώτου εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Πρόκειται ἡμῖν εἰς ἐξέτασιν» κτλ., φ. 1-43.

2. «Σχόλια τῶν ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Σκοπὸς τῆς παρούσης πραγματείας» κτλ., φ. 46^α-68^β.

3. «Εἰς τὰ πρότερα ἀναλυτικά. Ἀδήλου». Ἀρχ. «Σκοπὸς ἐστὶν ἡμῖν ἐν ἐπιτομῇ» κτλ., φ. 70-106, 108-124, 126-146.

4. «Εἰς τὰ ὕστερα ἀναλυτικὰ Ἀριστοτέλους ἀνεπίγραφα· οἷμαι δὲ ταῦτα εἶναι, ὡς ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τῆς φράσεως, τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου, Κυθήρων ἐπισκόπου». Ἀρχ. «Ἐμοὶ μὲν ἡδονῆς ἀπάσης ἂν ᾔην» κτλ., φ. 148^α-214^β.

552. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1705-ου ἐκ φύλλων 262 μήκ. 0,20, πλ. 0,138. Πρὸ τοῦ κειμένου ἐν φύλλον ἄγραφον, ἐν ᾧ σημειοῦται τὸ «Καὶ τότε κτήμα καμοῦ Βασιλείου Τελαγραμμάτικα ἀπὸ τῆν Ἄνδρον 1814 Δῦγουστος 5».

Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ Ἀνθωλογίου τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ περιέχων τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν κατὰ τάξιν τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἀγίων. καλωπισθὲν δὲ καὶ διορθωθὲν παρὰ κῦρ Χρυσάφου πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἐν τῷ φ. 262^α· «Ἐἴληφε τέρμα τὸ παρὸν βιβλίον, τῷ κοσμοσωτήριον ἔτος 1705. Ἰουνίῳ. 15 διαχειρὸς ἐλαχίστου πάντων καὶ ἀμαρτωλοῦ Ἰωάννου Χρυσοβέργη, ἀνεψιοῦ Ἀναστασίου φάλτου ἐξἸωαννίνων +».

553. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,20, πλ. 0,15) ἐκ σελίδων ἡριθμημένων 629, ὧν ἄγραφοι αἱ ἐπόμεναι· 109-112, 188, 253-260, 360-368, 380-382, 398-400, 437-439. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἔργον διαφόρων γραφέων τῆς 17-ης τελευτώσης ἑκατ., πλὴν τοῦ κειμένου τῶν σελίδων 453-458, ὅπερ ἔγραψαν δύο διάφοροι χεῖρες τῆς 15-ης ἑκατ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὄψας τῆς σελ. 1· «Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου».

1. «Βλαστάρως περί τοῦ ἁγίου Πάσχα» κεφάλαια ιδ'. Ἀρχ. «Ἐἶτα τὰς μὲν ἄλλας τῶν ὑποθέσεων» κτλ., σ. 1-21.

2. «Περὶ τοῦ νομικοῦ Πάσχα καὶ τῆς περὶ τὴν πανσέληνον διαφωνίας. Ματθαῖος ἔγνω ταυτὶ συντεταχέναι». Κεφάλαια ιδ'. Ἀρχ. «Ἄριστα μὲν πάντων» κτλ., σ. 23-34.

3. «Τοῦ σοφωτάτου Βλεμμίδους περὶ οὐρανοῦ καὶ ὅτι ὁ κόσμος οὐκ ἔστιν αἰδιος». Ἀρχ. «Τὸν οὐρανὸν ὅρον ἄνω εἶναι ἢ ἀνάπτωξις δηλοῖ» κτλ., σ. 35-108.

4. «Συμεὼν μαγίστρου τοῦ Σῆθ συνοψις τῶν φυσικῶν». Ἀρχ. «Ὁ μὲν Πλούταρχος» κτλ., σ. 113-137.

5. «Τοῦ αὐτοῦ Συμεὼν τοῦ Σῆθι περὶ χρείας τῶν οὐρανίων σωμάτων». Ἀρχ. «Περὶ μὲν τῆς κινήσεως» κτλ., σ. 137-160.

6. «Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ εἰς τὸ: Θεωρία ἦν τὸ φυσικόν, ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία». Ἀρχ. «Ἐώρων ὑμᾶς καὶ πάλαι» κτλ., σ. 161-168.

7. Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου περὶ διαφορᾶς τῶν συγνωστῶν ἁμαρτημάτων καὶ θανασίμων, σύντομον καὶ σαφές. Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἀκριβέστερος» κτλ., σ. 168-187.

8. Ἀρσένιος ὁ Μονεμβασίας ἀρχιεπίσκοπος τῶ σοφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ κυρίῳ Πύλῳ Ῥενάλῳ τῷ περιφανεστάτῳ εὖ πράττειν. Ἀρχ. «Ὡσπερ τοὺς μετιόντας» κτλ., σ. 189.

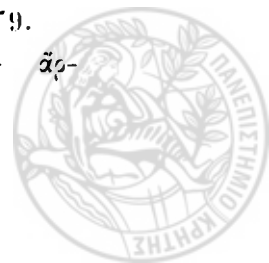
9. Ἀλκινόου διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων. Ἀρχ. Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων» κτλ., σ. 190-252.

10. Ἀδήλου εἰσαγωγή εἰς τὰς κοσμογραφικὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας. Ἀρχ. «Κοσμογραφία ἐστὶν ἐπιστήμη» κτλ., σ. 261-359.

11. (Βησσαρίωνος Μακρῆ ἐπιστολή). Τῷ λογιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ καὶ ἐν διδασκάλοις ἀρίστῳ κυρίῳ κυρίῳ Σωφρονίῳ τῷ Δαρακίῳ τῶν ποθουμένων ἐπίτευσιν. Ἀρχ. «Μὴ ἡμῖν ἀμνηστίαν ἐγκαλέσης», σ. 369-372.

12. «Τῷ λογιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ κυρίῳ κυρίῳ Βησσαρίωνι τῷ Μακρῆ Σωφρόνιος ὁ Δαρακίος» κτλ. Ἀρχ. «Δίκαιος εἰμὶ συγγνώμης ἀξιούσθαι» κτλ., σ. 372-379.

13. Ἀκέφαλον περὶ τῆς θείας εὐχαριστίας. Ἀρχ. « - - ἀρ-

του μετέχομεν· τί γάρ ἐστι, φησίν, ὁ ἄρτος; δηλονότι σῶμα Χριστοῦ» κτλ., σ. 383-387.

14. «Τοῦ μακαρίου Σαμῶνᾶ, ἀρχιεπισκόπου Γάζης, διάλεξις πρὸς Ἀχμέδη τὸν Σαρακηνόν, ἀποδεικνύουσα τὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἱερουργούμενον ἄρτον καὶ οἶνον σῶμα καὶ αἷμα ἀληθινόν καὶ ὀλόκληρον εἶναι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐτυγχάνομεν ποτὲ πορευόμενοι» κτλ., σ. 388-397.

15. Τεμάχη Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας καὶ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, σ. 404-416. Ἐἶτα ἕτερα «ἐκ τῶν τοῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα» (κεφ. β' καὶ κη') περὶ τῆς θείας εὐχαριστίας, σ. 417-431.

16. «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου λόγος ᾧ περὶ βαπτίσματος, ὅτι δεῖ τὸν ἀναγεννηθέντα διὰ τοῦ βαπτίσματος τρέφεσθαι λοιπὸν τῇ μεταλήψει τῶν θείων μυστηρίων». Ἀρχ. «Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χάριτι» κτλ., σ. 432-436.

17. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἐνδεεῖς φρενῶν παρὰ πᾶσι τοῖς γενοῦν ἔχουσι φαίνονται ὅσοις ἐν τῷ τῶν θείων καταλόγῳ τὴν τύχην ἐγκρίναι τετόλμηται» κτλ., σ. 441-444.

18. Ἀδήλου «(εἰς) προθεωρίαν τῶν προφητῶν». Ἀρχ. «Δύο καὶ δέκα προφήται οὐχ ὡς ἀλλήλοις» κτλ., σ. 445-452.

19. (Σελίδες 453-458. Δύο γραφαὶ 15-ης ἑκατ.). α') Ἀδήλου ἐπιστολὴ «τῷ Σχολαρίῳ». Ἀρχ. «Ἐδεξάμην σου καὶ αὖτις τὰ γράμματα», σ. 453. — β') Ἀδήλου «στίχοι» ἐν τῇ σελ. 454, ἔχοντες οὕτω· «Κομνηνοφύης χαριτώνυμος κλάδος, | ἄριστος ἀναξ, εὐσεβῆς αὐτοκράτωρ, | πεσόντα πικρῶς τὸν γλυκύτατον γόνον, | τὸν λαμπρὸν Ἀλέξιον ἐν τύποις ἔχων, | πρὸς πένθος οἰκτρὸν τοὺς θεωμένους ἔλκει· | φεῦ, οἷον ἐξήρηται τοῦ γένους ἀνθος· | μᾶλλον δὲ πιστοὺς εἰς λιτὰς συγκαλεῖται | πρὸς τὸν δυναστήν καὶ παντάνακτα Λόγον | καὶ παντοβασίλισσαν τῆς νεῶς ὕδε». — γ') Ἀδήλου «προσφώνημα πρὸς τὸν πορφυρογέννητον». Ἀρχ. «Ἰδοὺ χαρᾶς εὐαγγέλια» κτλ., σ. 454. — δ') Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Δέσποτά μοι πανιερώτατε Λακεδαιμονίας, νῦν ὡς ἀληθῶς» κτλ., σ. 455-458.

20. «Τάξις τῶν προτέρων πατριαρχ(ε)ίων». Ἄρχ. «Πατριάρχει δὴ πάλαι ὀνομάσθησαν πέντε» κτλ., σ. 459-461.

21. Ἀδήλου «περὶ τῆς ἐπιδιορθώσεως τῆς ἰσημερίας, τῆς γενομένης ὑπὸ Λατίνων». Ἄρχ. «Οὐκ ἀπεικὸς ἔσται ἐνταῦθα ὀλίγ' ἄττα εἰπεῖν» κτλ., σ. 463-466.

22. Ἀδήλου «ὅτι καὶ ἡ τῆς ἀποδείξεως ἀλήθεια οὐκ ἐναντία τῇ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἀληθεία». Ἄρχ. «Ἄλλ' εἰ καὶ ἡ τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἀλήθεια» κτλ., σ. 467-470.

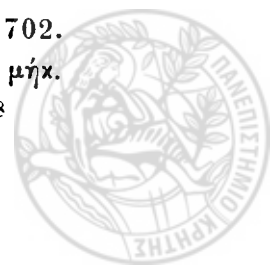
23. «Ἐπιστολαὶ διαφόρων διδασκάλων καὶ σπουδαίων ἀνδρῶν καὶ ἐλλογίμων, πεμφθεῖσαι τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κῆρ Νεοφύτῳ, τῷ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἡπείρου», καὶ τινες τοῦ Νεοφύτου πρὸς αὐτούς, σ. 471-628.— α') Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτζη βασιλέως, β') Νεκταρίου Ἱεροσολύμων, γ') Γερμανοῦ τοῦ Δοκροῦ, δ') Ἰωάννου Καρουφύλλου, ε') Εὐγενίου Γιαννούλη, ς') Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, ζ') Παΐσιου τοῦ Διγαρίδου, η') Ἰωαννικίου Ἀλεξανδρείας.

554. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 133 μήκ. 0,202, πλ. 0,14. Τὸ κείμενον μονόστηλον.— Ἀδήλου «περὶ τέχνης ῥητορικῆς». Ἄρχ. «Εἰς τοὺς ἀκροατὰς τῆς βίβλου. Ἐνορῶν ὑμῶν τὸν περὶ τὰ καλὰ ζῆλον» κτλ. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς: «1727 Σεπτεβρίου 12 ἐτελειώθη. γραφεῖσα διὰ χειρὸς Μελετίου ἱερομονάχου Τζαμπλάκου».

555. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 363 μήκ. 0,208, πλ. 0,148. Φύλλα ἄγραφα 5-19, 306. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐγράφη μεσοῦσης τῆς 17-ης ἑκατ. Ἐν τοῖς φύλλοις 2-4 ὁ «πῖναξ τῶν κεφαλαίων τῆς παρουσίας βίβλου». Ἐν τοῖς φ. 20^β-21 τὰ κεφάλαια οε' καὶ πέ' τῆς δευτέρας ἑκατοντάδος Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ ἡ σα' ἐπιστολὴ τοῦ δευτέρου βιβλίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοδοσίου τοῦ Κορυθαλλέως, πρώην μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, εἰς φιλοσοφίαν προδιοίχρισις». Ἄρχ. «Ὅποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. Τῶν ὅσα θηράσιμα» κτλ., φ. 22-361 ἢ σελίδες (ἡριθμημένοι ἐκ παλαιοῦ) 702.

556. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1710-ου, ἐκ φύλλων 211 μήκ.

0,205, πλ. 0,165. Ἐν τῷ φ. 1³ ὑπογραφαὶ ἀρχιερέων τινῶν τῆς 18-ης ἑκατ.

1. Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ὁ Μωάμεθ παροικήσει εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Βύζαντος» κτλ., φ. 2. Τέλος: «ἦτοι ἐν τέταρτον τελεῖ, κατὰ τὴν στοιχειώδη μέθοδον τοῦ μαθηματικοῦ Καβάσιλα».

2. Κείμενα διάφορα μετὰ παραφράσεως μέσον τῶν στίχων.— α') «Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας ὁ β^{ος} λόγος Ἰσοκράτους», φ. 3-16. — β') «Κάτωνος Ῥωμαίου γινῶμαι δίστιχοι, ἅς μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος», φ. 17-20. — γ') «Αἰσώπου μῦθοι», φ. 21-34. — δ') Βασιλείου Σελευκείας «λόγος εἰς τὸ Ἐν ἀρχῇ ἐποίησε» κτλ., φ. 35-40. — ε') Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν Ἀδάμ», φ. 40-47. — ς') «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Νῶε», φ. 47-51. — ζ') «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀβραάμ», φ. 51-57, ἔνθα τὸ « $\overline{\alpha\psi\iota}$ » Ὀκτωβρίου $\overline{\gamma^3}$. — η') «Συνεσίου λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρχάδιον», φ. 58-66. Κείμενον κολοβόν, ἄνευ παραφράσεως. — θ') Ἐπιστολαὶ κατ' ἐλογίην Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Φαλαρίδος, Βασιλείου Καισαρείας, Βρούτου, Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος, Ἀριστοτέλους, Διογένης, Κράτητος, Θεοφυλάκτου Σιμοκάτου, Αἰλιανοῦ, Αἰνείου σοφιστοῦ καὶ Συνεσίου, φ. 67-201.

3. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν θεμάτων τοῦ $\overline{\alpha^{\omega}}$ εἵδους». Ἀρχ. « $\overline{\Lambda^{\omega}}$ ». Ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος» κτλ. Τέλος: «τῇ πίστει, ἣν τινα πρὸς αὐτὸν ἐκέκτητο: — Παθη: —».

557. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 435 μήκ. 0,206, πλ. 0,15. Διήρηται εἰς τετράδια ἠριθμημένα νδ'. ἐγράφη δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 15-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον (ἐκ γραμμῶν 13-14) κοσμοῦμενον ἐπιγραφαῖς ἐρυθραῖς καὶ μεγάλοις τισὶν ἄλλ' ἀκαλλέσι κεφαλαίοις ἀρκτικοῖς.

Ἀδήλου ἐρμηνεία τῶν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ἀναγιγνωσκομένων εὐαγγελίων. Ἡ ἐπιγραφή: «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίω τὸν εὐαγγελίων, τουόλου ἐνιαυτοῦ. τῶν Κυριάκων. ἀπὸ τις Νέας Κυριακῆς. ἔως. τῶν Βαΐων». Ἀρχ. «Κυριάκῃ τοῦ Θωμᾶ. εὐ(λόγη)σ(ο)ν π(ά)τερ: — Ἐπὶ

τῇ λαμπροφόρῳ Κυριακῇ καὶ σεβασμῖα καὶ ἀγεία ἡμέρα» κτλ. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ κειμένου (φ. 434^β) «Τὸ παρῶν. ἅγιον, ἐβαγγέλιον. ἀφιέρωθιν. εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον. Κωνσταντίνου. Ἀκσακάλι. καὶ ὀπιος. τὸ ἐπάρι. εἰς κλοπίν. ναῆχει τας ἀράς τῶν τριακοσίων δέκα. καὶ ὀκτὸ θεόφορον π(ατέ)ρων» κτλ.

558. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 257 (μῆχ. 0,21, πλ. 0,15) συναποτελούντων ἠριθμημένα τετράδια ξβ'. Τὸ φύλλον 255 ἄγραφον. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. Διόπτρα μετὰ σχολίων ἀνωνύμων. Ἐν τῷ φ. 1^α «Ἐπιστολὴ μονάσαντος ἀμαρτωλοῦ καὶ ξένου πρὸς μοναχὸν φιλόπονον τὸ γένος Χαρσενίτην». Ἀρχ. «Τῇ κελεύσει σου εἴξας» κτλ. Ἀπὸ φ. 1^β-248^β τὸ κείμενον τῆς Διόπτρας ἐπιγεγραμμένον οὕτω «Μερικὴ ὑπόμνησις διὰ στίχων πολιτικῶν, πῶς ἡ φυγὴ ἀπὸ τοῦ σώματος διαζεύγνυται καὶ ποῦ τυγχάνει ἄχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως». Ἀρχ. «Πῶς κάθη, πῶς ἀμεριμνεῖς» κτλ.

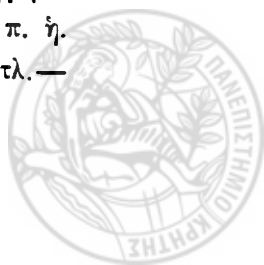
2. «Ἐρώτησις περὶ πρεσβείας καὶ προστασίας». Ἀρχ. «Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» κτλ., φ. 249^α-254^α.

3. «Ἀποφθέγματα ἁγίων πατέρων» ξξ. Ἀρχ. «Μὴ ἔστω ἡ χεὶρ σου ἐκτεταμένη» κτλ., φ. 254^β.

4. Ἐπανάληψις τῆς Διόπτρας (φ. 256^α-257^β) ἄχρι τοῦ στίχου «ἢ ἐνεργῆσαι ὅλως τί ἄνευ ἰσχύος θείας: — τέλος. τῷ δὲ Θεῷ δόξα: — τῆς βίβλου, ᾧ ἡ ἐπωνυμία Διόπτρα».

559. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 12-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 74 μῆχ. 0,208, πλ. 0,142. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα χρυσοῦν σχήματος ἐπιμήκους τετραγώνου παραλληλογράμμου· καὶ ἐν πολλοῖς τόποις τοῦ τεύχους εὐρίσκονται κοσμημάτια, πάντα δὲ ταῦτα ἐρυθρά.

1. «Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου». Ἀρχ. «Κανόνα πίστεως, * εἰκόνα πραότητος» κτλ. — Φύλλ. 4^β «Ὁ κανὼν, φέρων ἀχροστιχίδια τήνδε: Σοί, Νικόλαε, θεῖον ἐξάδω μέλος». Ἦχος β'. Ἀρχ. «Ὁδὴ α'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε: — Στεφνηφόρος βήματι Χριστοῦ» κτλ. Αὐτόθι «ἕτερος κανὼν εἰς τὸν ἐν ἁγ. π. ἡ. Νικόλαον». Ἀρχ. «Ὁδὴ α'. Διὰ στόλου πυρὸς καὶ νεφέλης» κτλ. —

Φ. 9^α-10^α «Μηνὶ Δεκεμβρίῳ ς'. μνήμη τοῦ ἐν ἀγ. π. ἡ. Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας. Συναξάριον». Ἀρχ. «Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις» κτλ. — Φ. 13^α-17^α «Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον π. ἡ. Νικόλαον, φέρων ἀκροστιχίδα τὸν ἀλφάβητον, ἄνευ τρι-
αδικοῖς καὶ θεοτοκίοις». Ἐν τῇ ᾠδῇ διὰ χειρὸς τοῦ καλλιγράφου «Ἰω(άν)ου (μον)αχ(οῦ)». Ἀρχ. «Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεν-
νᾶται, δοξάσατε: — Ἀπόρω γλώττη» κτλ. — Φ. 17^β-19^β «Ἔτε-
ρος κανὼν». Ἀρχ. «Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον:—
Θεοῦ πιστευθεὶς ὡσπερ παράδεισον» κτλ. — Φ. 19^β-22^α «Ἔτερος
κανὼν». Ἦχος πλ. α'. Ἀρχ. «Ὡδὴ α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην: —
Πίστει καὶ πόθῳ πάτερ οἰκειωθεὶς» κτλ. — Φ. 22^β-25^α «Ἔτερος
κανὼν». Ἦχος πλ. β'. Ἀρχ. «Ὡδὴ α'. Κύματι θαλάσσης:—Πάτερ
θεοφόρε» κτλ. — Φ. 25^α-27^β «Ἔτερος κανὼν». Ἦχος πλ. β'.
«Ὡδὴ α'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας: — Ἀγιάσόν μου τὸ σῶμα»
κτλ. — Φ. 27^β-29^β «Ἔτερος κανὼν - - -, φέρων ἀκροστιχίδα τήν-
δε: Σοί, Νικόλαε, ὄγδοον πρέπει μέλος». Ἐν τῇ ᾠδῇ τὸ ὄνομα τοῦ
ὕμνογράφου «Ἰωσήφ». Ἦχος πλ. δ'. Ἀρχ. «Ὡδὴ α'. Ἡ κεκομ-
μένη τὴν ἄτομον:—Σὺν ταῖς χορείαις τῶν ἄνω δυνάμεων» κτλ. —
Φ. 29^β-30^α «Ἔτερα στιχηρὰ εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Νικόλα-
ον. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξόλου σε». Ἀρχ. «Πλήθει πειρασμῶν
περισχεθεὶς» κτλ. Τρία στιχηρὰ. — Φ. 30^α «Ἄλλα στιχηρὰ εἰς τὸν
ὅσιον π. ἡ. Νικόλαον. Ἦχος πλ. α'». Ἀρχ. «Χαίροις ἀσκητικῶν:—
Χαίροις ἢ ἱερὰ κεφαλῇ» κτλ.

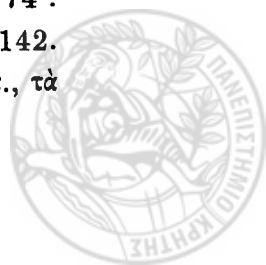
2. «Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἀγίοις
πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας». Ἀρχ.
«Σοφόν τι χρῆμα» κτλ., φ. 31^α-65^α.

3. Ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιον τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Νικολάου,
φ. 65^β-66^β.

4. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον. Ἀρχ. «Ἄν-
θρωπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστὲ θεράπων» κτλ., φ. 67^α-74^α.

5. «Στιχηρὰ εἰς τὸν Ἄμωμον» τῆς α' καὶ β' στάσεως, φ. 74^β.

560. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 70 μήκ. 0,203, πλ. 0,142.
Τὸ κείμενον μονόστηλον. Τὰ φύλλα 1-66 γραφῆς 17-ης ἑκατ., τὰ

φύλλα 67-69 γραφῆς 18-ης ἑκατ. Δύο κοσμήματα ἐρυθρὰ σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου ἐν τοῖς φ. 1^α καὶ 26^β. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «1826. ἐν μηνὶ Μαρτίου 12 καὶ τότε σὶν τῆς ἄλης εἰπάρχη καμοῦ Παρθενίου προήγουμένου Παντοκρατωρινοῦ». Ἐπὶ φύλλου προσθέτου· «Ἐτωσ 1824 ἐπήρα ἐτούτο τῷ βηβλήω ἄπο τοὺς τρούκος (= Τούρκους) του Λαφακου ὄπου το φέρανε ἄπου τα Ψαρά καὶ το αγόρασα δια τρία γρο(όσια). καὶ δὲν ἤξεβρο πὸς λέγη ἢ π(α)ριμία βηβλήο μου βηβλό μου σήμερα ομου καὶ αὐβριω ἀλουνου Παρθενηος Πάντοκρατορίνωσ».

1. «+ Περὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ κτισθῆ(=εἰ)σης». Ἄρχ. «Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου» κτλ., φ. 1-18.

2. «Πίναξ τοῦ παρόντος κανοναρίου» (σμε' κεφάλαια), φ. 19-26) καὶ τὸ κανονάριον αὐτὸ (φ. 26-66) μετ' ἐπιγραφῆς· «Πρὸς εἰς (sic) πνευματικὸν πατέρα καταρτισμοὶ καὶ ἀσφάλεια». Ἄρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Τὸ κείμενον κολοβόν, λῆγον εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις τοῦ κεφαλαίου σλθ'· «καὶ γίνεται ἄνω φλόξ πυρὸς - - -».

3. Τύποι γραμμάτων, φ. 67-69. α') «Γράμμα ἐνταλτηριῶδες διδόμενον παρὰ τῶν ἀρχιερέων εἰς τοὺς πνευματικούς». — β') «Τύπος κατὰ τὸν ὁποῖον γράφουσιν οἱ πνευματικοὶ πατέρες εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ μέλλει νὰ ἱερωθῆ». Ἄρχ. «Εἰσελθὼν τῆ ἐμῇ ἐλαχιστότητι» κτλ. — γ') «Ἐτέρα συμμαρτυρία». Ἄρχ. «Οἱ τὰ θεῖα καλῶς» κτλ. — δ') «Περὶ ἀφωρισμένων ἀνθρώπων». Ἄρχ. «Ὅποιος ἀνθρωπος ἔχει ἐντολήν» κτλ. — ε') «Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων».

561. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 107 (μῆκ. 0,21, πλ. 0,16) συναποτελούντων ἠριθμημένα τετράδια ιδ' ἦν δὲ πρότερον «Μελετίου ἱεροδιακόνου». Τὸ κείμενον ἀνορθόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18. Ἐν τῷ φ. 107 σημεῖωμα τοῦ γραφάντος τὸ τεῦχος· « + x θ Π α ε ν η λ χ 'ι ε Π λ δ η θ π λ ν λ χ π θ η θ ξ θ Π ψ λ ο λ χ θ ι ω υ Π λ χ » = «Παρθενίου ἱεροδιακόνου καὶ αμαρτολου αισχροῦ».

1. «Διήγησις περὶ ἱερέως καὶ διακόνου πάνυ ὠφέλιμος». Ἄρχ. «Ἱερέυς τις μετ' εὐλαβοῦς διακόνου» κτλ., φ. 1^α-4^β.
2. «Διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου καὶ ἡ πολιτεία αὐτοῦ». Ἄρχ. «Τρεῖς τινες ἡγιασμένοι γέροντες» κτλ., φ. 4^β-10^α.
3. «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος Ζαχαρίου σκυτοτόμου καὶ Ἰωάννου». Ἄρχ. «Ἄνθρωπος τῶν κατὰ κόσμον περιφανῶν» κτλ., φ. 11^α-14^α.
4. «Ἄθλησις μοναχοῦ τινος μάρτυρος καὶ διήγησις πάνυ ὠφέλιμος». Ἄρχ. «Μοναχός τις ἦν ἐν τῇ σκήτῃ» κτλ., φ. 14^β-16^α.
5. «Διήγησις καὶ ὀπτασία πάνυ ὠφέλιμος ὀρθοδόξου τινὸς Δημητρίου, συγγραφεῖσα Μητροφάνει μονάζοντι προτροπῇ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ διδασκάλου αὐτοῦ Διονυσίου τοῦ ῥήτορος». Ἄρχ. «Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι» κτλ., φ. 16^β-31^β.
6. «Ὅπτασία μοναχοῦ φοβερὰ καὶ ὠφέλιμος». Ἄρχ. «Ἐν ἔτει τρισκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ῥωμανοῦ» κτλ., φ. 32^α-40^α.
7. «Διήγησις καὶ ὀπτασία τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ πάνυ ὠφέλιμος». Ἄρχ. «Ἐγένετο ποτὲ ὁ ἅγιος Ἀνδρέας» κτλ., φ. 40^α-54^β.
8. «Ἐτέρα διήγησις πάνυ ὠραιότατη καὶ ὠφέλιμος τοῦ μακαρίου Σώζοντος». Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις» κτλ., φ. 55^α-57^β.
9. «Βίος καὶ πολιτεία καὶ διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ μαγεῖρου, πάνυ ὠφέλιμος, ἐν συντόμῳ» Ἄρχ. «Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις» κτλ., φ. 58^α-63^α.
10. «Διήγησις ψυχωφελῆς περὶ τοῦ βίου τῶν μακάρων καὶ πάνυ ὠφέλιμος». Ἄρχ. «Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον» κτλ., φ. 63^β-75^β.
11. «Ὅπτασία φοβερωτάτη καὶ ἀποκάλυψις περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας καὶ κρίσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφοντος». Ἄρχ. «Ἐν μιᾷ γὰρ μετὰ τὸ τελέσαι αὐτὸν τὸν νυκτερινὸν κανόνα» κτλ., φ. 75^β-100^α.
12. «Τοῦ ἁγίου Παχωμίου προσευχή». Ἄρχ. «Προσηύξατο ποτὲ ὁ μέγας πατὴρ» κτλ., φ. 100^α-107^α.

562. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 72 μήχ. 0,215, πλ. 0,165. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24. Ἐπὶ

κολοβή. Τελευτᾶ εἰς τὰς λέξεις· «ὅτι οὐ παρὰ τὸ κείμενον ἦγουν οὐ παρὰ τοῦτο ἔγινεν ὁ συλλογισμός, διατὶ δὲν ἔχει τὸν περισσὸν ὄρον ὁ συλλογισμός».

565. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 85 (μήκ. 0,204, πλ. 0,145), καλῶδεςτον, δέρματι περικεκαλυμμένον ἐρυθρῶ φέροντι ἔκτυπά τινα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 (0,13 × 0,087).

Μελετίου μοναχοῦ περὶ φύσεως ἀνθρώπου, μετὰ προλόγου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ παροῦσα σύνοψις» κτλ. Ἡ ἀρχὴ τοῦ κειμένου· «Τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου κατασκευῆς» κτλ. Τέλος· «πρόσθεσις τοῖς σώμασιν, ἐκ τῶν λαμβανομένων τροφῶν. + Τέλος τοῦ παρόντος βιβλίου». Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων ἐρυθραὶ· τούτων δὲ τὰ ἀρκτικὰ γράμματα μεγάλου σχήματος, ἔγκοσμα καὶ ἐρυθρά.

566. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 95 μήκ. 0,205, πλ. 0,138. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον λατινιστὶ καὶ μονόστηλον. Φύλλα ἄγραφα· 65-67. Ἐπιγραφή· «Pars quinta huius sectionis (?) habens novem distinctiones» κτλ. Ἀρχ. «Propositis radicibus sapiencie» κτλ. Ἀπὸ φ. 68 κέ. «Ultima distinctio de comparatione perspective ad sacram» κτλ.

567. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 202 μήκ. 0,20, πλ. 0,145. Φύλλα ἄγραφα· 60, 61, 99, 100, 114-118, 127-140, 164, 171, 172, 189-202. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «Τὸ παρὸν τὸ ἔφερεν ὁ παπὰ κὺρ Χρῦσανθος, ἀπὸ τῆς σκήτης τοῦ ἀγίου Παύλου, δια να το στήλη τοῦ ἠψηλοτάτου αὐθέντου μας». Ἐν τῷ φ. 202· «1801^μ. Ἰανουαρίου 29^μ. καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐμοῦ Νεοφύτου ἱεροδίακόνου Ἀνδριώτου».

1. «Ἐπιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου Μακαρίου τοῦ ἐκ Πάτμου». Ἐπιστολαὶ ρ'. Ἀρχ. «Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ μητροπολίτῃ πρώτῳν Δήμνου κυρίῳ κὺρ Ἰωαννικίῳ» κτλ., φ. 1-59.

2. Ἀδῆλου πέντε γυμνάσματα ῥητορικά (φ. 62 κέ), οἷον «Μελέτη ἐξ ἀμελετήτου ἐφοδου νοός», ἧς ἡ ἀρχή· «Σοφίας πλοῦτον

έτιμησαν μὲν πολλοί» κτλ. Ἀπὸ φ. 64^α κέ. «Μελέτησον καὶ οὕτως. εἰς τοὺς ἡγεμόνας τῆς Βλαχομπογδανίας. Οἱ μὲν τῶν πλου(=ω)τήρων ἐπειδὴν λύσαντες τὰ πρυμνάσια» κτλ.

3. Ἐπιστολὴ ἀνωνύμου Δημητρίῳ Ἰουλιανῷ. Ἄρχ. «Οὐκ ἔστι λόγῳ περιλαβεῖν» κτλ., φ. 67^α.

4. Ἐπιστολαὶ Μακαρίου Πατμίου καὶ Γερασίου Βυζαντίου, φ. 67^β-118.

5. (Προσθήκη 19-ης ἑκατ.). Τεμάχιον κανονισμοῦ ἢ προγράμματος σχολῆς τινος, φ. 119-126.

6. «Ἐκ τῶν τοῦ Γερμανοῦ Κυπρίου ἐπιστολαί». Ἄρχ. «Ἔ τῆς τύχῃ τύχη οἶα μετῶς» κτλ.

7. Ἄνωνύμου ἐκφράσεις. — α') «Ἐκφρασις τῆς μελλούσης κρίσεως». Ἄρχ. «Σοφῶν τὰ ἄφυκτα», φ. 165^α. — β') «Σύγκρισις ἐλεημοσύνης καὶ παρθενίας». Ἄρχ. «Ἐκαστον τῶν καλῶν οὐ τοσοῦτον» κτλ., φ. 166^α. — γ') «Ἐκφρασις ἔαρος». Ἄρχ. «Ἐαρ ἡ τῶν ὠρῶν καλλίστη» κτλ., φ. 167^α. — δ') «Σύγκρισις Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους». Ἄρχ. «Οἱ τοῦ Πλάτωνος ἔρασταί» κτλ., φ. 168^α-170^β.

8. Σεβαστοῦ Κυμινήτου λόγος Σερβάνῳ Καντακουζηνῷ. Ἄρχ. «Τέχνην τεχνῶν» κτλ., φ. 173^α-176^β.

9. Σεβαστοῦ Κυμινήτου ἐπιστολὴ Ἰωάννῃ φοιτητῇ. Ἄρχ. «Ἀρχὴ σοφίας» κτλ., φ. 176^β-177^β.

10. Σεβαστοῦ Κυμινήτου «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον ἐνδοξότατον εὐσεβέστατον καὶ ὑψηλότατον αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπα βοεβόνδα». Ἄρχ. «Ὁ παντοκράτωρ Θεὸς» κτλ., φ. 178^α-180^α.

11. «Προσφώνημα εἰς τὴν περιδοξὸν τελετὴν τῶν λαμπρῶν γάμων τῆς ἐνδοξοτάτης καὶ πανευγενεστάτης ἀρχοντίσσης κυρίας κυρίας Αἰκατερίνης, θυγατρὸς τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου ἐξ ἀπορρήτων τῆς κραταιᾶς βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα, μετὰ τοῦ τιμιωτάτου καὶ εὐγενεστάτου ἄρχοντος κυρίου Δημητρίου Γεωργιάδου, προσφωνηθὲν

ένώπιον πάντων τῶν συμπαρόντων παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ περιφανεστάτου κυρίου Γρηγοράσκου Γκίκα, παμφιλιάτου υἱοῦ τῆς αὐτοῦ ἐκλαμπρότητος». Ἄρχ. «Φαιδρὰ καὶ λαμπρὰ τῶντι» κτλ., φ. 181^α-184^β.

12. Ἀντιφώνημα; οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἐπόμενον τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐλλογιμωτάτου οἰκουμενικοῦ διδασκάλου κυρίου Κριτίου». Ἄρχ. «Μεγίστης τῶντι ἡδονῆς» κτλ., φ. 184^β-188^α.

568. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 148 μήκ. 0,21, πλ. 0,152. — Ψαλτήριον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, μετὰ πυκνῶν ἐν ταῖς ῥαῖς σχολίων, διηρημένον εἰς καθίσματα· ἔχει δὲ καὶ μετὰ τὸ πέρασ ἐκάστου καθίσματος διάφορα τροπάρια. Ἡ ἀρχὴ τοῦ κειμένου· «--- ὀργῆ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραῖζει αὐτοὺς» κτλ. (Ψαλμ. β', 5). Ἡ ἀρχὴ τῶν σχολίων· «τὸ δὲ γινώσκει ἀντὶ τοῦ οἰκειοῦται καὶ ἐπισκέπτεται». Τὸ κείμενον τελευτᾷ εἰς «ψαλμοῦ ἰδιογράφου» τὰς πρώτας λέξεις· «Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου· ἐποί - - -».

569. Τεῦχος χάρτινον τῶν ἐτῶν 1723-1724, μήκ. 0,208, πλ. 0,148. Σελίδες ἠριθμημέναι 476. Ἄγραφοι σελίδες· 67-72. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26. Ἐπὶ φύλλου ἀσελιδῶτου εὐρίσχομένου μετὰ τὴν πρώτην τοῦ σταχώματος πινακίδα ἀναγινώσκεται τόδε· «Παναγιώτου Γερένη τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις. διὰ δὲ τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Παρθενίου μετονομασθέντος. Παρθενίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν»¹.

1. «Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιοίχησις ἦτοι εἰσαγωγή, συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου Σουγδουρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων». Ἄρχ. «Τί ἐστι λογικὴ καὶ περὶ τῶν τριῶν τοῦ νοῦς ἐνεργειῶν θεωρία. Ἡ περὶ τὴν σοφίαν σπουδὴ» κτλ., σελ. 1-66. Ἐν τῇ σ. 66· «Ἐἴληφε τέλος ἡ τοῦ σοφοτάτου, αἰδεσιμοτάτου τε κυρίου κυρίου Γεωργίου ἱερέως τοῦ Σουγδουρῆ λογικὴ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων γραφθεῖσα διὰ χειρὸς ἐμοῦ Παναγιώτου Γερένη κατὰ τὸ αψχγ^ο ἔτος τὸ σωτήριον, Ποσηδαιῶνος, νουμηνία»².

¹ Οὗτος ἐγένετο πατριάρχης Ἱεροσολύμων, 1737—1766.

² Τὸν κώδικα τοῦτον εἶδον τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ πλησίον ἐν Κ/πόλει ἔτει 1907-φ, ὅτε πέρασ ἐδόθη τῷ καταλόγῳ τῆς ἐν τῷ Μετοχίῳ βιβλιοθήκης. Ἐξ αὐτοῦ ἀποδεικνύεται

2. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλέως εἰς τὸ $\bar{\alpha}''$ τῶν περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων: ὅποιον ἐστὶ τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα». Ἀρχ. «Τῶν ὄσα θηράσιμα» κτλ., σελ. 73-476. Ἐν τῇ σελ. 476· «Τέλος εἰλήφασαι αἱ περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν βίβλοι ἔτει ἀπὸ θεογονίας χιλιοστῶ ἑπτακοσιοστῶ. εἰκοστῶ τετάρτῳ. Μαιμακτηριῶνος πέμπτῳ. παρὰ χειρὸς Παναγιώτου Γερένη τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν».

570. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. μήκ. 0,148, πλ. 0,135. Σελίδες ἠριθμημέναι 685. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Σελίδες ἄγραφοι: 22-32. Ἐπὶ τῆς ὄσας τῆς σελ. 1· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου Ἱεροσολυμίτου».

Γερασίμου Βλάχου σχολαστικῆ θεολογία. Ἐν ταῖς σελ. 1-14 «Τοῖς τῆν ἱεράν θεοσοφίαν ἐπιποθοῦσι πρόλογος». Ἀρχ. «Τῆς θεολόγου σοφίας ἄμμιγα» κτλ. — Σελ. 15-21 «Πίναξ σὺν Θεῷ τῶν κεφαλαίων καὶ σχολαστικῶν ζητημάτων». Τὸ κείμενον ἐν ταῖς σελίσι 33-685, φέρον τῆν ἐπιγραφὴν· «Εἰς τῆν ἱεράν σχολαστικὴν θεολογίαν ζητήματα προοιμιακὰ ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους κοινοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ταπεινοῦ κήρυκος». Ἐν τῇ σ. 685· «Τέλος τοῦ $\bar{\alpha}''$ τόμου τοῦ $\bar{\alpha}''$ τῆς σχολαστικῆς».

571. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,195, πλ. 0,12. Αὐτόγραφον Παΐσιου Λιγαριίδου ἔτους 1641-ου. Φύλλα 291. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,12×0,065).

Παΐσιου Λιγαριίδου «Ἀποκεφαλαίωσις. εἵτον. παρεκδρομη. της ιερας. μυσταγωγίας». Ἀρχ. «Τμήμα πρῶτον. Εἰπέρ ποτε τὸ τοῦ θεολόγου ὑπήχημα» κτλ. Ἐν τῷ φ. 291· «καὶ μέμνησθε τοῦ φιλοπονησαμένου Παντελεήμονος Λιγαριίδου τοῦ Χίου. ἐδόθη ἐν τῷ

νῦν ὀρθῆ ἢ τοῦ Σοφοκλέους Οἰκονόμου γνώμη, ὅτι λαϊκὸς ὢν εἰσέτι Παρθένιος ὁ Ἱεροσολύμων ὠνομάζετο Παναγιώτης (ἴδε Ν. Μαυροκορδάτου ψόγον νικοτιανῆς, ἐκδ. Οἰκονόμου. Ἐνετίησιν 1886, σ. 53—54), οὐχὶ δὲ Κυριακός, ὡς ἐπέμενε λέγων ὁ Κ. Χρηστομᾶνος, βασιζόμενος ἐπὶ παραδόσεσιν οἰκογενειακαῖς. Ἴδε τὰ περὶ τούτου ἄρθρα αὐτοῦ ἐν τῷ Π α ρ ν α σ σ ῶ (1886, τ. 10, σ. 362—363) καὶ ἐν τοῖς τοῦ Γρ. Καμπούρογλου Μ ν η μ εῖ οἰς τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων (1892, τ. 3, σ. 144—118). Τῇ ὀρθῇ γνώμῃ τοῦ Οἰκονόμου προσετέθη ὁ Π. Ζερλέντης. Ἴδε Π α ρ ν α σ σ ο ὕ τ. 10, σ. 451—453.

έλληνομουσική τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἔτει, ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οικονομίας ΑΧΜΑ. Μηνὶ Σεπτεμβ: κθ».

572. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1669-ου, μήκ. 0,198, πλ. 0,15. Συνίσταται ἐκ δύο μερῶν, ὧν ἕκαστον ἰδίαν ἔχει σελίδωσιν. Σελίδες ἐν συνόλῳ 487. Σελίδες ἄγραφοι: 270-273. Τὸ κείμενον λατινιστὶ καὶ μονόστηλον.

1. «Praeparamenti seu institutionum in universam Aristotelis logicam» κτλ.

2. «Praeambulum metricum in universam Aristotelis logicam seu metalogicam». Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου: «In nomine Iesu Christi salvatoris finita est Die 20 Julii».

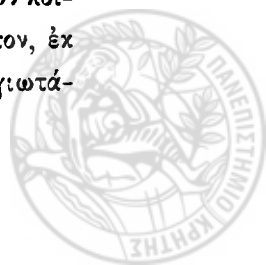
573. Αὐτόγραφος κῶδιξ Ἀθανασίου Ὑψηλάντου, μήκ. 0,198, πλ. 0,14. Φύλλα 337. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16 (0,132×0,09). Ἐπὶ τῆς ἄνω ὄρας τοῦ φ. 1^α: «Ἐκ τῶν τοῦ Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου μεγάλου σκευοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ πρωτοσπαθαρίου Οὐγκροβλαχίας».

Ἐπιγραφή: «Γεωργίου τοῦ Φραντζῆ μεγάλου λογοθέτου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ποτὲ βασιλείας Ῥωμαίων, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς τῶν Παλαιολόγων βασιλείας». Ἄρχ. «Βιβλίον α^{ον}. κεφ^{ον} α^{ον}. Ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιβήτωρ Ἀλέξιος» κτλ. Τέλος: «οὔτε κατὰ τῆς Ἀγίας Μαύρας ἦλθεν, ἀλλ' ὑπέστρεψεν ἄπρακτος».

574. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 119 μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Τὰ φύλλα 1-14 καὶ 91-92 νεώτερα· τὰ λοιπὰ πάντα τῆς 17-ῆς ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

Θεοφίλου Κοροδαλλέως «ὕπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν». Ἄρχ. «Προοίμιον. Οἶόν τις νέηλος» κτλ.

575. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1820-οῦ, ἐκ φύλλων 412 μήκους 0,17, πλ. 0,11. — «Δοξαστάριον σὺν Θεῷ ἀγίῳ περιέχον πάντα τὰ δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἀγίων, συντεθὲν κατὰ συντομότερον τρόπον, ἐκ θέσεων στιχηρῶν τὲ καὶ εἰρμολογικῶν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτά-

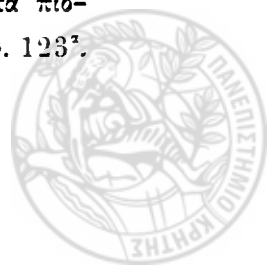
του διδασκάλου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου Ἰακώβου: — Δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγοράς, κυρίου Ἀθανασίου φιλομούσω γνώμη κινηθέντος πρὸς πλείονα καλλωπισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθείας. ἐξηγήθη δὲ κατὰ τὴν νέαν μέθοδον παρὰ κὺρ Χουρμουζίου διδασκάλου (τῆς) τοῦ γένους σχολῆς καὶ μετεγγραφή ὑπέμου Δημητρίου τοῦ ποτὲ Ἀλτατζόγλου Τριανταφίλου ἐν ἔτει σωτηρίῳ. αωκ^φ».

576. Ἀνθολογία μουσικῆς ἐκκλησιαστικῆς κατὰ τὸ νέον σύστημα, γραφεῖσα ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτ. 215 μῆκ. 0,173, πλ. 0,112. Ἀρχ. «Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστοῦ γενεθλίων τοῦ μὲν κειμένου τὸ μέλος Ἰωάννου μαῖστορος τοῦ Κουκουζέλου ἐκ τῆς Παπαδικῆς, τὸ δὲ κράτημα Ἰωάννου τοῦ πρωτοψάλτου». Ἐν τῷ φ. 70· «Τὸ παρὸν μάθημα ἐμελοποιήθη παρὰ Ἰακώβου τοῦ πρωτοψάλτου καὶ προσεφωνήθη παρ' αὐτοῦ τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων κυρίῳ Ἀνθίμῳ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ὁμωνόμου ἁγίου αὐτοῦ».

577. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 31 μῆκ. 0,167, πλ. 0,11. Ἐγγραφή ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. — Ἀδήλου «ἐγγχειρίδιον διὰ τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα». Ἀρχ. «Κεφάλαιον α'. Περὶ τοῦ κτιρίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων». 1. Τὸ σχολεῖον κτιζόμενον» κτλ.

578. Τεῦχος χάρτινον μῆκ. 0,16, πλ. 0,11. Φύλλα 21. Ἐγγραφή ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. — «Εὐχαὶ κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστον ἐν εἴδει οἴκων. ἀρχόμεναι ἀπὸ τὸν Εὐαγγελισμὸν καὶ τελευτῶσαι μέχρι τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας. Συντεθεῖσαι παρὰ τοῦ εὐτελοῦς ἐν ἱερομονάχοις Ἰσιδώρου Σαμίου εἰς ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ὠφέλειαν».

579. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 221 μῆκ. 0,154, πλ. 0,105. Φύλλα ἄγραφα· 121, 122, 157-161, 183, 207. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Δύο χρωματιστὰ κοσμήματα πιοειδῆ ἐν τοῖς φ. 1^β καὶ 103^α καὶ ἐν ἔτερον ταινιοειδὲς ἐν τῷ φ. 123^α.

Ἐν τῷ φ. 221 πρόσθετον σημεῖωμα τῆς 16-ης ἑκατ. «+ Λασκαρίνα Μανόλ(η) Ἀργυροπολίνα Δημνέα στο Κοντοσκάλι».

«Εὐχολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ». Ἀρχ. «Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ. Εὐχὴ ἀντιφώνου α'» κτλ. — Φ. 103-120 Ἰωάννου Χρυσσοστόμου ἡ θεία λειτουργία. — Φ. 123-145 Βασιλείου Καισαρείας ἡ θεία λειτουργία. — Φ. 146-156 Ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων. — Φ. 162 Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ἐβδομάδος. — Φ. 184 Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ. — Φ. 208 «Ἀρχὴ τῶν εὐλογηταρίων εἰς τὰ νεκρώσιμα». — Φ. 218 «Εὐχὴ συγχωρητικὴ λεγο(μένη) παρὰ ἀρχιερέως ἢ πνευματικοῦ πατρὸς πρὸς τὸν μέλλοντα ἐξομολογήσασθαι».

580. «Νομοκάνονον πλουσιώτατον καὶ νουθεσία εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια». Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,162, πλ. 0,112. Ἐν τοῖς φύλλοις 1-12 «Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος νομίμου» (κεφάλαια σλβ'). Τὸ φ. 13 ἄγραφον. Τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 14 διὰ τῶν λέξεων «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ.

581. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 247 μήκ. 0,154, πλ. 0,114. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16 (0,102×0,057) — Ἐπιγραφή «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίας λαύρας, τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα· αὕτη δὲ ἡ ἀκολουθία γίνεταί καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγίων μονῶν». Ἀρχ. «Εἶδησις τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ. Πρὸ τοῦ δῦναι τὸν ἥλιον» κτλ.

582. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 119 (μήκ. 0,146, πλ. 0,102) σχεδὸν ἀπάντων ὑπὸ μυῶν οἰκτρῶς βεβλαμμένων. Ἐγράφη τῇ 17-ῃ ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

«Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως ἐξηγήσεις καὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Πρῶτον δεῖ θέσθαι τί ὄνομα» κτλ.

583. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1681-ου, ἐκ φύλλων 152 μήκ. 0,15, πλ. 0,102. Τὸ κείμενον ἀνορθόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16. Ἐν τοῖς φ. 2^α καὶ 135^α δύο χρωματιστὰ κοσμήματα σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου.

«Νομοκάνονον πάνυ ὠφέλιμον καὶ πλουσιώτατον. Νουθεσία εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια». Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ. Ἀπὸ φ. 135 κέ «Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος νομίμου» (κεφάλαια σ'). Ἐν τῷ φ. 148: «+ Ἐγράφη τοπαρὸν νόμος εἰς τοὺς $\bar{\alpha} \bar{\chi} \bar{\pi} \bar{\alpha}$ ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ. ζ. διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου ἐκ μόνῃς Φλαμουρίου. καὶ ἐκ χώρας Βελεστίνω ÷ καὶ εὐχεσθαι ἐν $\bar{\kappa} \bar{\omega}$ ὑπερ ὑμῶν: + Γρηγόριος ἱερο(μόν)αχ(ος) τάχα ἱερεὺς».

584. Δηγήσεις ἐκ τῆς συναγωγῆς Παύλου τοῦ Εὐεργετηνοῦ. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ., ἀκέφαλον καὶ κακόγραφον, ἐκ φύλλων 474 μήκ. 0,151, πλ. 0,098.

585. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1840-οῦ, ἐκ φύλλων 158 μήκ. 0,15, πλ. 0,102.

1. Ἀδήλου «Βιβλίον δ'. Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας τοῦ Χριστοῦ», φ. 1-95. Ἐν τῷ φ. 95: «Τέλος ἀγαθὸν Χριστέ παντελεῆμον. | δός μοι τοῦ βίου, δέομαι ὁ παντλήμων | εἰς σέ γὰρ θαρρῶ ἀδιστακτῶ καρδίᾳ. | καὶ γὰρ ἡμαρτον ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ. Τέλος. αωμ: Δεχ: 10:».

2. «Βίος καὶ ζωὴ καὶ θαύματα μερικὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Νέου· τὸν ὅποιον συνέγραψεν ὁ ἡγαπημένος αὐτοῦ μαθητῆς Γρηγόριος εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων». Ἀρχ. «Ἡ ἀκατανόητος καὶ μεγάλη ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 97-158.

586. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 486 μήκ. 0,152, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον ἀνορθόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15. Τὸ φ. 458 ἄγραφον. Κοσμημάτια ταιμιοεἰδῆ ὑπὲρ τὰ δέκα ἐν διαφόροις τόποις τοῦ τεύχους. Ἐν τῷ φ. 486: «+ Τὸ παρὸν βιβλήων ὑπάρχει τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου» κτλ.

1. Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας «παραίνεσις ψυχωφελῆς φανερούσα τίνι ὁμοίωται ὁ βίος οὗτος καὶ εἰς ποῖον τέλος καταστρέφει». Ἀρχ. «Πάντες μὲν ἀγαπητοὶ» κτλ., φ. 1^α.

2. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν

Σάβα τοῦ ἡγιασμένου καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω κινήσαι ψυχὴν» κτλ., φ. 2.

3. «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ἁββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου». Ἀρχ. «Πορευόμενός τις ποτὲ» κτλ., φ. 242^β.

4. «Βίος καὶ πολιτεία Ἀδάμ καὶ Εὔας τῶν πρωτοπλάστων, ἀποκαλυφθεὶς ἐκ παραστάσεως Θεοῦ δι' ἀρχαγγέλου τῷ Μωϋσεῖ τῷ θεράποντι αὐτοῦ, ὅτε καὶ τὰς πλάκας τῆς διαθήκης ἐδέξατο». Ἀρχ. «Ἀδάμ καὶ Εὔας τῶν πρωτοπλάστων» κτλ., φ. 259^β.

5. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης. Ἀναγινώσκεται τῇ α' ἐβδομάδι τῶν Νηστειῶν καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστησίμοις ἡμέραις». Ἀρχ. «Σήμερον ἀγαπητοὶ τὸν ἱατρὸν προσκυνήσωμεν» κτλ., φ. 286^α.

6. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον». Ἀρχ. «Ὡσπερ τὰ νεοθαλλῆ τῶν φυτῶν» κτλ., φ. 298^β.

7. «Τοῦ αὐτοῦ ἠθικὸν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Κορινθίους τοῦ ἁγίου Παύλου περὶ τοῦ μὴ πενθεῖν πικρῶς τοὺς τελευτῶντας, ἀλλὰ μνήμας καὶ προσευχὰς καὶ ἐλεημοσύνας ὑπὲρ αὐτῶν ποιεῖσθαι, εἴ γε βουλόμεθα τούτους ὠφελεῖσαι». Ἀρχ. «Ἐπεὶ μεγάλην μέλλομεν» κτλ., φ. 304^β.

8. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «Ἐκ τῆς χώρας θέρος» κτλ., φ. 312^β.

9. «Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου, τῆς θεοπρεποῦς τε γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδρα^{με} τελευτῆς· προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος, καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισταί». Ἀρχ. «Ἐχρῆν ἀληθῶς» κτλ., φ. 329^α.

10. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου λόγος εἰς τὴν

γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» Ἀρχ. «Χριστοῦ γέννησις» κτλ., φ. 371^α.

11. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος προτρεπτικός εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα». Ἀρχ. «Ὁ μὲν σοφὸς Σολομῶν» κτλ., φ. 390^α.

12. Λόγος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Ἀρχ. «Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν» κτλ., φ. 415^β.

13. «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως λόγος εἰς τὴν ἀγίαν καὶ ἄχραντον δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, ὅτε προσηέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα». Ἀρχ. «Φαιδρὰ καὶ πανέορτος», φ. 431^α.

14. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν». Ἀρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια» κτλ., φ. 447^β.

14. «Ἀθλησις τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου μάρτυρος Χαλαλαμπίου». Ἀρχ. «Βασιλεύοντος τοῦ κυρίου ἡμῶν» κτλ., φ. 459^α.

587. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 184 μήκ. 0,154, πλ. 0,104. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἔχον ἐν πολλοῖς τόποις κοσμήματα ταινιοειδῆ (οἷον φ. 1^α, 65^α, 72^α, 88^α, 100^α κέ).

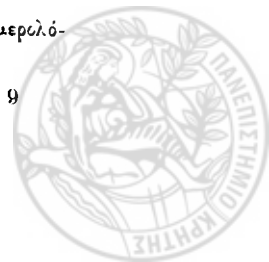
«Προσόμοια κατ' ἐπιτομήν, περιέχοντα ὅλον τὸ μηνολόγιον. Ποίημα τῶν προσομοίων Χριστοφόρου πατρικίου ἀνθυπάτου τοῦ Μιτωληναίου». Ἀρχ. «Μηνί, Σεπτέμβριος. Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι: — ᾠ Συμεῶν ἀνομνείσθω μοι» κτλ. ¹ Ἀπὸ φ. 167 κέ. «Κανὼν δοξολογίας εἰς τοὺς ἀγίους πάντας».

588. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 125 μήκ. 0,151, πλ. 0,108. Φύλλα ἄγραφα: 92, 93, 118, 119, 121, 122. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐγγραφή περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ.

1. (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) «περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Κεφάλαιον α'. Περὶ τῶν προτακτικῶν ἄρθρων. Χρώμεθα τοῖς προτακτικοῖς» κτλ., φ. 1-91.

2. «Κάτωνος Ῥωμαίου γινῶμαι παραινετικάι δόστιχοι, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος», φ. 94 κέ.

¹ Ἴδε τὸ κείμενον αὐτῶν προχείρως ἐν τῷ βιβλίῳ: «Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον» 1887. Ἐν Κιπύλει, σ. 113—136.

3. «Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην», ἔπη Φωκυλίδου καὶ «χρυσᾶ ἔπη Πυθαγόρου», φ. 104-112.

4. «Πρὸς Δραγιτζιάνον ὁ Λιγαρείδης τὸν Καντακουζηνόν». Ἀρχ. «Χρήζει τι ὁ Χῖος», φ. 112^β-113^α. Ἐξ ἐτέρου κώδικος ἐξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ. Ἴδε Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. Κ/πόλεως τ. 17, σ. 83.

5. «Ἠθικοὶ χαρακτῆρες Θεοφράστου», φ. 113^β κέ.

6. Ἀδήλου «λόγος εἰς πεζὴν φράσιν, παιδευτικὸς ἄμα καὶ ἐλεγχτικὸς, πρὸς τοὺς καταφρονοῦντας τὴν νόμιμον συζυγίαν καὶ λαμβάνοντας ἐπεισάκτους τάχα διὰ παιδοποιίαν». Ἀρχ. «Πολλὰ φαρμακερὸν καὶ πολλὰ βλαβερὸν» κτλ., φ. 123^α-125^β.

589. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 213 μῆκ. 0,15, πλ. 0,103. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15. Ἐν τῷ φ. 17^α κόσμημα πιοειδὲς ἐρυθροῦ χρώματος. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὀψεως τῆς πρώτης τοῦ σταχώματος πινακίδος· «Τῷ παρὸν ἡπάρχι ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου Ἀγιοταφίτου». — «Ἐχαρίσατό μοι ὁ πνευματικὸς κὺρ Παρθένιος εἰς τὴν Μητυλήνην». Ἀμφότερα τὰ σημειώματα ταῦτα 18-ης ἑκατ.

«Νομοκάνονον ἐκλελεγμένον ὑπὸ (= ἀπὸ) πολλῶν θεοφόρων πατέρων». Ἀρχ. «Περὶ πνευματικοῦ, πῶς κάμνει χρεῖα νὰ εἶναι. Ἰωάννου Νηστευτοῦ. Κεφ. α'. Πνευματικὴ βάλει εἰς τὸν νοῦν σου» κτλ., φ. 17 κέ. Ἐν τοῖς φύλλοις 1-16 ὁ πίναξ κεφαλαίων τοῦ νομοκάνονου ἀνερχομένων εἰς ρηγ'.

590. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 135 μῆκ. 0,152, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον σλαβιστί, μονόστηλον. Ἐγγραφή πιθανῶς μεσοῦσης τῆς 16-ης ἑκατ. Δύο πιοειδῆ κοσμήματα χρώματος ἐρυθροῦ ἐν τοῖς φ. 1 καὶ 14^β. — «Номокопаноно ссыречъ закѡнникъ». Ἀρχ. «Прікемленіе помышленіа» κτλ. Ἐν τοῖς φύλλ. 125-135 «Лѣтописъ ѹре срѣбкымъ». Ἀρχ. «Въ лѣто рссм ѡстѣпы рымъ» κτλ. Τέλος· «Въ лѣто зъв: вѡкѣ кѣрїопάсχα».

591. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 216 μῆκ. 0,155, πλ. 0,102. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἰκανὰ φύλλα παντελῶς ἄγραφα. Ἐν τοῖς φ. 15, 53 καὶ 130 τρεῖς ἀπαντᾷ τὸ «Ἐκ τῶν τοῦ Παύλου Βλαστάρ Μιτυληναίου».

Ἐπιστολαί, ἐκθέσεις, ἀγγελίαι εἰδήσεων καὶ διαταγαὶ τουρκιστὶ γεγραμμέναι διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν, ἴσως δ' ἐν τῷ τουρκικῷ τμήματι τῶν γραφείων τῆς Μολδαβικῆς ἡγεμονίας· ἐξ ὧν σημειοῦμαι κατ' ἐκλογὴν ταύτας. — Φ. 1 «Ταριχὶ ἰτζράι νέχρι ζέρνε». — Φ. 3 «Σουρέτι τοῦ καϊμέ τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθεντοῦ Γρηγόρ-βοδα» (= Γκίκα?). — Φ. 5 «Ταριχὶ ἐργαβάν καγιασί». — Φ. 7 «Ἴσον τοῦ δοθέντος καϊμέ διὰ τοὺς τζεραχόριδες ὅπου ἐδούλευσαν εἰς τὰ γκιρδάπια». — Φ. 45 «Ἴσον καϊμέ χαβαδισίων» (ἑλληνιστί). Ἄρχ. «Ὁ Ἰβρανδεπούργ, ἀφ' οὗ ἐμβήκεν εἰς τὴν Σιλέζιαν μέχρι τῆς σήμερον» κτλ. — Φ. 112 «Ἴσον τοῦ τεχλίσιου ὅπου ἔκαμεν ὁ τευτερδάρ ἐφένδης διὰ τὸν μοχασεμπέν». — Φ. 115 «Ἴσον τοῦ μεκτουπίου πρὸς τὸν ὑπέρτατον ἐπίτροπον». — Φ. 117 «Μεκτούπι τοῦ ὑπερτάτου ἐπιτρόπου». — Φ. 120 «Μεκτούπι τοῦ ἐνδοξοτάτου κεχαγιά-μπεϊ». — Φ. 163³ «Μαρτίου 10^η ἴσον καϊμέ χαβαδισίων ὅπου ἐδόθη κατόπι». — Φ. 169 «Μαρτίου 10^η καϊμέ χαβαδισίων ὅπου ἐδόθη πρῶτον». — Φ. 187³ «Ἀπριλλίου 2^η τὸ ἴσον τοῦ ὕστερινοῦ δοθέντος καϊμέ τῶν χαβαδισίων».

592. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 170 μῆκ. 0,16, πλ. 0,112.

1. Ἀδήλου «Geographiae compendiosa delineatio», φ. 1-143.

2. Ἀδήλου «Description très exacte et particulière de toute l'Allemagne, pour l'intelligence des cartes» κτλ., φ. 144-155.

3. «Αἱ ταξῆς τοῦ μεγάλου σχολίου». Ἄρχ. «Ἄς λογιαζουν ολα τὰ πεδιὰ ὅτι δὲν ἐρχονται μοναχὰ εἰς τὸ σχολίον διὰ νὰ μάθουν τὰ γράμματα» κτλ., φ. 156-161. Διήρηται εἰς §§ 14.

4. «Διδασκαλία χριστιανική». Ἄρχ. «R. Εἶσαι ἐσὺ χριστιανός; Α. Ναί·σαι» κτλ., φ. 158.

5. «Αἱ ἔξοδες των ρουχῶν μου. 1699 Μάρτιος», φ. 162-165. Πρόσθετοι λογαριασμοὶ σπουδαστοῦ.

593. Νομοκάνων ἀκέφαλος καὶ κολοβός, διηρημένος κατὰ τὸν πίνακα αὐτοῦ εἰς κεφάλαια σπδ'. Φύλλα χάρτου 260 μῆκ. 0,15, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15. Ἐγράφη τῇ 17-ῃ ἑκατ. Ἄρχ. «Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστωνόμοις λα-

οῖς, ἱερωμένοις καὶ λαϊκοῖς, ἐν Κόριϋ χαίρειν. Θησαυρὸς κεκρυμμένος» κτλ.

594. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. μῆκ. 0,153, πλ. 9,10. Σελίδες μονόστηλοι καὶ ἠριθμημέναι 501. Ἄγγραφοι σελίδες· 323-328. Τὸ κείμενον ἰκανῶς ἀνορθόγραφον. Ἐν τῇ σελίδι 501· «+ Τῷ παρὸν, βηβλεῖων. ἦνε, ἀφιερομένον, ἥς τὴν αἰσιοτάτην μητροπόλιν, Πτωλεμαίδως, καὶ ἐπιμελουθὴ καὶ γηρῆψη νατοκλέ(ψη) να ἔχη τῶν Ζωωδόχον, Τάφων τοῦ Χριστοῦ ἀντίδικον ψυχῆ τε καὶ σώματι, ἀμήν ἐν μινῆ καὶ ἐν χρονία Νόεμβρίου 14 χῶ 1723».

1. «Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις πρὸς Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον». Ἄρχ. «Εἶπεν Ἰάκωβος πρὸς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον περὶ τῶν πλούτων (γρ. ἐσχάτων) ἡμερῶν τῶν ἀνθρώπων. Πῶς ἀπέρχεται ἡ φυγὴ ἀπὸ τοῦ σώματος» κτλ., σελ. 1 κέ. Πρβλ. A. Vasiliev, *Anecdota graeco-byzantina. Mosquae 1893*, σ. 317 κέ.

2. Κυριακῆ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ λόγος εἰς τὴν πρᾶσιν τοῦ δικαίου καὶ παγκάλου Ἰωσήφ». Ἄρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ τοῦ Ἀβραάμ» κτλ., σελ. 59 κέ.

3. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Μάμαντος (Σεπτ. 2). Ἄρχ. «Τοὺς τῶν ἁγίων μαρτύρων» κτλ., σελ. 162.

4. Μαρτύριον τοῦ ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου Νικομηδείας (Σεπτ. 3). Ἄρχ. «Βασιλεύοντος τὸ τηρικαῦτα» κτλ., σελ. 237 κέ.

5. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε'. Διήγησις τοῦ ὀσίου Ἀρχίππου καὶ προσμοναρίου περὶ τοῦ πανσέπτου καὶ σεβασμίου Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν ταῖς Χώναις». Ἄρχ. «Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων» κτλ., σελ. 285 κέ.

6. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ'. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου Σώζοντος, τοῦ πρώην ὀνομαζομένου Ταρασίου». Ἄρχ. «Μαξιμιανοῦ ἡγεμονεύοντος» κτλ., σελ. 329 κέ.

7. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ η'. Ἱστορία Ἰακώβου εἰς τὸ γενέσιον τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου». Ἄρχ. «Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα» κτλ., σελ. 343 κέ.

8. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ι'. Μαρτύριον τῶν ἁγίων τριῶν παρθένων, Μηροδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας». Ἄρχ. «Ἦδη μὲν τοῦ τελείου λόγου» κτλ., σελ. 401.

9, «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε'. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νική-
τα». Ἀρχ. «Τῶν ἁγίων μαρτύρων» κτλ., σελ. 429.

10. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ις'. Μαρτύριον τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐ-
φημίας». Ἀρχ. «Ἐν τῇ Καλχηδονέων πόλει» κτλ., σελ. 452 κέ.

595. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 241 μήκ.
0,152, πλ. 0,108. Μεταξὺ τῶν φύλλων 183-184 ὑπάρχει ἔλλειμμα
ἐξ ἀποκοπῆς ἑνὸς φύλλου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν
19. — Ἰωάννου Σχολαστικοῦ πνευματικαὶ πλάκες.

596. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 200 μήκ.
0,15, πλ. 0,105. Ἐν τισι τόποις αὐτοῦ ὑπάρχουσι κοσμήματα ται-
νιοειδῆ χρώματος ἐρυθροῦ καὶ μέλανος. Τὸ κείμενον ἀνορθόγραφον. Ὁ
δέτης μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα, πρὸ τοῦ κυρίου τεύχους, ἔθετο
τέσσαρα φύλλα χάρτινα ἄλλου τινὸς κώδικος τῆς 15-ης ἑκατ., ἐν
οἷς ὑπάρχει μέρος ἁσματικοῦ μηναίου. Κείμενα σημειωτέα

1. Νομοκάνων. Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀν-
θρώπων» κτλ., φ. 1 κέ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ νομοκάνονος ὑπάρχου-
σι διηγήσεις ἀσκητικαὶ καὶ ἕτερά τινα κείμενα, οἷον (φ. 165) «Πῶς
ἔσθη ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀγγέλων». Ἀρχ.
«Οὐκ ἔστι ἐν τοῖς οὐρανοῖς» κτλ.

2. «Λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ».
Ἀρχ. «Μετὰ τὴν ἀνάληψιν» κτλ., φ. 170^β.

3. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος ὠφέλιμος καὶ (περὶ) ψυχῆς
καὶ σώματος». Ἀρχ. «Προσελθὼν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστο-
μος προσήγατο πρὸς Κύριον λέγων· Θεέ καὶ κύριε τοῦ ἐλέους»
κτλ., φ. 188^α.

4. «Λόγος τοῦ ἀρχιεπιστοῦ τοῦνομα Δαυίδ. Τὸν ἅπαντα χρό-
νον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ληστεύων καὶ ἀπόλλων πάντας, ὕστερόν του
πρὸς τὸ τέλος ἤδη φθάσας» κτλ., φ. 191^β.

597. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 175 μήκ.
0,15, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον ἰκανῶς ἀνορθόγραφον. Ἐν κόσμημα
πιοειδῆ χρώματος μέλανος ἐν τῷ φ. 105. Φύλλα ἄγραφα· 48-50,
143, 157, 158. Ἐν ταῖς ῥαῖς τῶν φ. 152 καὶ 154 δις ἀπαντᾷ

τὸ ἐξῆς ex-libris «+ Μεθόδιος ἑλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κ/πόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης».

1. Ἀδήλου. «Γενικῶς περὶ συντάξεως ῥημάτων μετὰ πτώσεων διαφορῶν». Ἀρχ. «Τῆν ἀκριβῆ τῶν πραγμάτων ἐφιέμενος γνῶσιν κτήσασθαι» κτλ., φ. 1^α-25^α. Τέλος· «ἀντὶ τοῦ ἐξερρίφη ἡ ναῦς ἐν ταῖς πέτραις προσωχειλήσεν ἡ ναῦς».

2. Ἀνεπίγραφα ἰδιώματα πτηνῶν καὶ ζῴων. Ἀρχ. «Ἐπὶ κύκνου (καὶ δ. κύκλου) ἄδειν, ἐπ' ἀηδόνος τερετίζειν» κτλ., φ. 25^α. Πρβλ. G. Studemund, *Anecdota varia*. Berolini 1886, σ. 287.

3. «Παρ(ο)μίαι τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἄλλων χρῆσιμαι». Ἀρχ. «Ἄσα ἐπ' ἀδονάτων. Κατὰ πετρῶν σπείρεις» κτλ., φ. 25^β.

4. Ἀδήλου. «Διαίρεσις τῆς ποιητικῆς κατὰ τὰ εἶδη αὐτῆς καὶ τίσιν ἕκαστον διαφέρει» Ἀρχ. «Ἐϊότης (sic) τοιγαροῦν τῶν θειοτάτων ἢ ποιήσεις» κτλ., φ. 26^β-47^α.

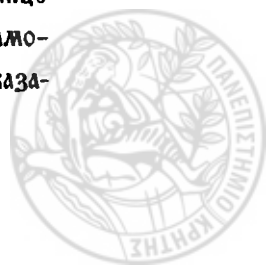
5. Πινδάρου Πύθια, φ. 51^α-104^β.

6. Σοφοκλέους Ἠλέκτρα μεθ' ἐρμηνείας μέσον τῶν στίχων, φ. 105-142.

7. Θεματογραφία πρὸς ἐξάσκησιν εἰς τὸ μεταφράζειν τὸν κοινὸν ἑλληνικὸν λόγον εἰς ἀρχαῖον ἑλληνικόν. Ἀρχ. «Θέματα τοῦ πρώτου εἴδους. Κοινόν. Ὁ Γεώργιος πηγαίνοντας εἰς Ἀδριανούπολιν ἐκόνευσεν» κτλ., φ. 144^α-175^α.

598. Ψαλτήριον χάρτινον ἐκ φύλλων 170 μήκ. 0,15, πλ. 0,10. Ἐγράφη καλῶς περὶ τὸ τέλος τῆς 14-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 17 (0,105 X 0,065).

599. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 240 μήκ. 0,15, πλ. 0,105. Πρὸ τῶν φύλλων τούτων εἰσὶν ἕτερα πέντε πρόσθετα· πρόσθετον ὡσαύτως τὸ μετὰ τὸ 240-ὸν φύλλον· ἐν δὲ τούτῳ σημεῖωμα ὑπάρχει σλαβικόν Ἱεροθέου τινὸς διακόνου τῆς μονῆς Ῥίλης, λέγοντος ἐν αὐτῷ ὅτι ἀνέγνω τὸ τεῦχος τοῦτο ἐν Σέρραις ἔτει 1764-φ. Ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν πρώτων προσθέτων φύλλων ὑπάρχουσι δύο σημειώματα, ταῦτα· α') «Вію сѣю книжницъ не сѣи словѣхъ прѣчатѣ ѡзвъ многогрешни поплъ велко ѡ грѣхъ самоковъ и многа дѣшеполазна ѡбрѣтохъ въ неѣ — + > β') «Сказъ»

ниє сїє сѣтїє ѿ вѣтвїє кнѣги свранїє ѣтѣ ѿ различнїхъ кнѣгъ тако-
же сѣра пчѣла меѣз ѿ различнїи цвѣтовъ + Ієρωθεї». Ἐπὶ τῆς
κάτω φᾶς τῶν δύο πρώτων φύλλων τοῦ χειμένου· « + снѣ ѿта-
чнїкѣ іѡсїѣа дѣховнїка; стежѣ єго в алто (sic) аѣтѣ ».

Ἐπιλήθαι σλαβιστὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ κατὰ Ματ-
θαῖον εὐαγγέλιον. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα χρωματιστόν μεθ' ἧ
ἐξῆς ἐπιγραφή· «Иже въ сѣтїи ѿца нашегѡ іѡанна аχρїєпѣпа (sic)
консѣтанѣнагѡ злаѣтаго. повєдѣнїє ѿ єѣлїн сѣго мѣѣѣ єѣлїста.
слово а прѣсловїє». Ἄρχ. Подѡбаате оѣво нѣ трѣбовати помо-
щн» κτλ.

600. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 347 μήκ.
0,146, πλ. 0,095. Τὸ κείμενον σλαβιστὶ καὶ μονόστηλον ἐκ γραμ-
μῶν 23.

1. Ἰωάννου Σχολαστικοῦ πνευματικαὶ πλάκες ἢ κλίμαξ, φ. 1-
274. Ἐν τῷ φ. 1^α «Сказанїє ѿзвѣстнѡ єже ѿ главїзнахъ кнѣгы
сємъ». Φ. 1^β «Слово вѡ краѣтѣ прзрѣнїа (с)ѣтїа лѣствїца». Ἄρχ.
«Иже рѣвночїслєннаго нѣ хѣва пѡ плоти вѣзраста» κτλ.

2. «Стѣпень прѣвыи, ѡ ѿврьжѣнїи мїра сѣтнаго жїтїа». Ἄρχ.
«Ѣлїци ѿзъ єѣѣпта ѿ фараѡна» κτλ., φ. 275^α. Ἐν τῷ φ. 344^β
διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν· «приложїи аχрїєпѣп сїѣениѡнїи варлаѣ
сїѡ лѣствїцѣ за свою дїшѣ. Ктѡ ѿ мѣ ѿ мѡдѣнтїи да є проклетѣ
ѿ тїи ѿць продрѡ ка».

3. Δόγος ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. «їс + χс. — прѣсловїє. Прѣ-
празѣнїколюбци» κτλ., φ. 345^α-347^β.

601. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 146 μήκ.
0,145, πλ. 0,095. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

«Τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλλέως ἔκδοσις εἰς πᾶσαν τοῦ Ἀριστο-
τέλους τὴν λογικὴν πραγματείαν». Ἄρχ. «Ἄσα ἐνεκά του κινεї-
ται» κτλ.

602. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 144 μήκ. 0,14, πλ. 0,10.
Ἐπιγραφή περὶ τὸ τέλος τῆς 16-ης ἢ ἀρχομένης τῆς 17-ης ἑκατ.
Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 14. Ἐπὶ τῆς ἄνω φᾶς τοῦ

φ. 129^α σημείωμα 17-ης έκστ. «+ Ετούτο τω νόμοιμον εἶναι τοῦ παπα Ἰωσήφ τοῦ ζωγράφου τοῦ Καπῦρρηάνου».

1. Νομοκάνων, φ. 1-129. Ἐν τοῖς φ. 1-11 πίναξ τῶν ρυγ' κεφαλαίων αὐτοῦ διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν. Ἐν τῷ φ. 12^α κόσμημα χρωματιστὸν τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου μεθ' ὃ ἢ ἐπιγραφή «Νομοκάνονον πάνυ πλούσιον. Νουθεσίαι εἰς πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια». Ἄρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ.

2. «Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας περὶ γονορυίας (γρ. γονορροίας) καὶ ὑγρότητος ἀνθρώπου». Ἄρχ. «Ὅταν λοιπὸν συμβῆ καὶ γένη περίσσευμα τίποτες» κτλ., φ. 131^α.

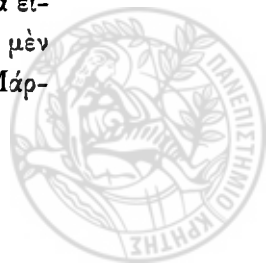
3. Τρεῖς εὐχαί, φ. 131^β-133^β. α') «Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων. Ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν» κτλ. — β') Ἰωάννου Χρυσσοστόμου «εὐχὴ ἐπὶ ἐξομολογουμένων. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν» κτλ. — γ') «Εὐχὴ ἐπὶ μετανοούντων. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰ. Χ. καὶ Θεός, ὁ τὴν ἐντολὴν ταύτην» κτλ.

4. Σημειώματα σλαβικά, φ. 134-135.

5. Εὐχὴ συγχωρητικὴ, ἧς ἡ ἀρχὴ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» κτλ., φ. 136^α. Καὶ ἑτέρα «εὐχὴ συγχωρητικὴ λεγομένη παρὰ πνευματικοῦ πατρὸς μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν» ἦν ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν ὁ Α. Αλμαζοσε, Тайная исповѣдь Ἐν Ὁδηροῶ 1894, τ. 3, σ. 49 τοῦ παραρτήματος.

6. «Τάξις προκαθηδρίας τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαί, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑποκείμεναι τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων Κ/πόλει», φ. 138^α. — Φ. 140^α-141^β «Περὶ τοῦ ποιοι τῶν μητροπολιτῶν ἔχουσι τὴν σήμερον ἐπισκοπὰς». — Φ. 141^β-142^α «Περὶ τῶν μητροπολιτῶν, ποῖοι λέγονται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι, ποῖοι δὲ ὑπέρτιμοι μόνον» (ἀτελής). — Φ. 142^α. Ἀκέφαλος τάξις τῶν πατριαρχικῶν ὄφφικίων, κατὰ πεντάδας. — Φ. 142^β. Τάξις ἀνεπίγραφος τῶν ἐπισκοπῶν Οὐγκροβλαχίας καὶ Μολδοβλαχίας.

7. «Ἐνθύμησις πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, τί τοὺς κάμνει χρεῖα νὰ τρώγουν καθέκαστον μῆνα ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, διὰ νὰ εἶναι πρὸς ὑγείαν καὶ ὠφέλειαν αὐτῶν». Ἄρχ. «Καὶ πρῶτον μὲν ἀρχόμεσθιν ἀπὸ τὸν Μάρτιον. — Μάρτιος. — Τὸν μῆνα τὸν Μάρ-

τιον κάθε ἄνθρωπος» κτλ., φ. 143^α-144^β. Ἔττα πίναξ τῶν καλῶν καὶ κακῶν τοῦ ἔτους ἡμερῶν (φ. 145^α) καὶ περὶ τοῦ φεγγαρίου τῶν μηνῶν Ἀυγούστου καὶ Δεκεμβρίου (φ. 145^β).

603. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1627-ου, ἐκ φύλλων 129 μῆκ. 0,149, πλ. 0,102. Τὸ κείμενον μονόστηλον, αἱ δὲ τῶν αὐτοῦ κεφαλαίων ἐπιγραφαὶ χρώματος ἐρυθροῦ. Τὰ φύλλα 1-8 πρόσθετα, περιλαμβάνοντα γραφὰς ἀσημάντους.

1. «Νομοκάνων πάνυ πλουσιώτατον (=ς)». Ἄρχ. «Νουθεσία εἰς πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀσφάλεια. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ., φ. 15^α-75^β. Ἐν τοῖς φύλλοις 9-14 ὁ «πίναξ τοῦ παρόντος νομίμου», διμεροῦς ὄντος, κεφάλαια δὲ ἀριθμοῦντος πε' + λε'.

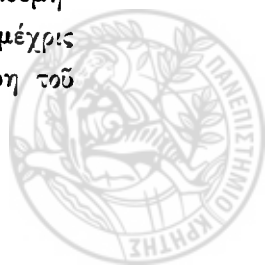
2. «Περὶ πάσας ἰδίας ἀμαρτίας ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, μικρῶν τε καὶ μεγάλων». Ἄρχ. «Περὶ φόνων ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων. Ὁ φονεύσας μὲ τὸ θέλημά του χρόνους κ'» κτλ., φ. 75^β-109^β. Μετὰ τὸ τέλος «+ Ἐγράφη, ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, δ. ἐπὶ ἔτους $\frac{\zeta\omicron\lambda\epsilon\iota}{\alpha} - \frac{i}{\alpha} \left| \frac{\omega}{\sigma} \right. \right\rangle = \text{Ἰωάσ(αφ)}$.

3. «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ», φ. 112-129.

604. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 65 μῆκ. 0,15, πλ. 0,11.

Αἰσχύλου Προμηθεὺς καὶ Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.—Φ. 3 «Βίος Αἰσχύλου». Ἄρχ. «Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένους μὲν ἦν» κτλ.—Φ. 5 «Κατάλογος τῶν Αἰσχύλου δραμάτων κατὰ στοιχεῖον». — Φ. 5^β «Ἐπίθεσις τῆς τοῦ Αἰσχύλου τραγωδίας, Προμηθέως δεσμώτου». Ἄρχ. «Προμηθέως ἐν Σκυθία» κτλ.—Φ. 7-39^α Κείμενον τοῦ Προμηθέως μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ᾠδαῖς καὶ μέσον τῶν στίχων. — Φ. 39^β «Ἐπίθεσις τῆς τοῦ Αἰσχύλου τραγωδίας, ἣ ἐπιγράφεται Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις». — Φ. 42-65 Κείμενον αὐτῆς μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ᾠδαῖς καὶ μέσον τῶν στίχων.

605. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 90 μῆκ. 0,15, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἱκανῶς ἀνορθόγραφον, ἔχον ἐνιαχοῦ ἐρυθρὰ τινα ταινιοειδῆ κοσμημάτια. — Φ. 1-12^α Νομοκάνωνος πίναξ κεφαλαίων ἀπὸ ιγ' μέχρις ρπα' ἀριθμοῦ· ὡς δὲ κεφάλαια ρπβ'-ρτγ' λογίζονται τὰ μέρη τοῦ

ἀπὸ φ. 12^α μέχρι φ. 18^β κειμένου, οὗ ἡ ἀρχή· «Χρὴ γινώσκειν καὶ τοῦτο, ὅτι ἐὰν πέσωσιν εἰς τινὰ ἀπηγορευμένα πάθη οἱ ἱερεῖς» κτλ. — Φ. 18^β «Περὶ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ πάσης Τετράδος καὶ Παρασκευῆς κανῶν ξθ' τῶν ἀγίων ἀποστόλων. Κεφάλαιον ριζά'. Ἄρχ. «Εἴ τις οὐ νηστεύει» κτλ. Εἶτα τὰ κεφάλαια ριζβ'-ριζγ'. — Φ. 25 κέ. «Ἄρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ νομοκάνονον τῶν ἀγίων ἐπτὰ καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων συλεχθῆσαν (sic) ἤγουν τὰ ἄνθη». Ἄρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ. Κεφάλαια ρπ'. — Φ. 86^β-96^β «Ἐκ τοῦ κανονικοῦ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ». Ἄρχ. «Ὁ τοίνυν ἀλογίστως περὶ ἀρνήσεως» κτλ. Τέλος· «μετὰ δὲ τὸ οὕτω συντέμνειν ἡμᾶς φησί τοὺς τῆς μετανοίας χρόνους οὐκ ἂν δόξειε μὴ λόγον σῶζον - - -».

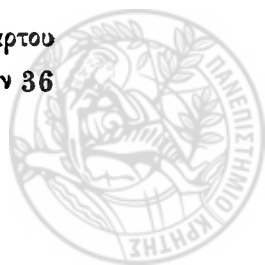
606. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 126 μῆκ. 0,152, πλ. 0,108. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16, κεκολωβωμένον, ἔχον ἐπιγραφὰς ἐρυθράς, ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρκτηκὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα.

1. «Πίναξ σὺν Θεῷ ἀγίῳ π(ερ)ιέχων ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἱερομονάχου», φ. 1-10.

2. Νομοκάνονον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, διμερές, ἀριθμοῦν κεφάλαια ριγ' + ρμγ'. Ἄρχ. « - - - λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως: — καὶ ἀπόλουςις: — Εἴ δὲ ἔστιν ὁ μέλλων ταξιθεῦσαι, οὐ γίνεται ἀπόλουςις» κτλ. Φ. 11^β «Προοίμιον καὶ ἐρμηνεία περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχει(ν) τὸν πνευματικὸν πρὸς τοὺς εἰς αὐτὸν ἐξομολογουμένους». Ἄρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Τὸ δεύτερον τμήμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 87. Ἐπιγραφὴ· «Κεφάλαια διάφορα ἦτοι ἐκλογή τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυροῦ Μάρκου. Κεφάλαιον α' περὶ ἱερέων». Ἄρχ. «Ἱερεὺς, ἐὰν ἐξ ἀμελείας χύσῃ τὰ ἅγια δῶρα» κτλ.

2. Λεῖψανον εὐχολογίου (φ. 122-126), ἐν ᾧ εὐχὴ εἰς σταφυλὰς τῆ 6-ῃ Αὐγούστου, ἑτέρα εἰς εὐλόγησιν οἴνου καὶ «περὶ τοῦ Κατευθυνθῆτω, ὅτι δὲν λέγεται τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ».

607. Τεῦχος ἔτους 1270-οῦ, ἐκ φύλλων βαμβακίνου χάρτου 284 μῆκ. 0,345, πλ. 0,25. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 36

ἄχρι 38, ἔχον καὶ κοσμήματα ἐρυθρά, ἐν πιοειδῆς (φ. 1^α) καὶ τέσσαρα ταινιοειδῆ (φ. 20^β, 108^β, 163^α, 242^α). Ἐν τῷ φ. 284^β μονοκονδυλία δυσανάγνωστος, τινὰ σημειώματα παλαιὰ καὶ μονόγραμμα εἰς διπλοῦν.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα». Ἄρχ. «Ἀναστάσεως ἡμέρα» κτλ., φ. 1^α.

2. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα». Ἄρχ. «Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου» κτλ., φ. 2^β.

3. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν». Ἄρχ. «Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι» κτλ., φ. 10^α.

4. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν». Ἄρχ. «Περὶ τῆς ἑορτῆς» κτλ., φ. 12^β.

5. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους Μακκαβαίους». Ἄρχ. «Τί δαί οἱ Μακκαβαῖοι» κτλ., φ. 17.

6. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Κυπριανὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκοντα μετὰ μίαν τῆς μνείας ἡμέραν». Ἄρχ. «Μικροῦ Κυπριανός» κτλ., φ. 20^β.

7. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξιωτὴν Ἰουλιανόν, συμφοιτητὴν αὐτοῦ γενόμενον καὶ ἔκδικον Ναζιανζοῦ». Ἄρχ. «Τίς ἢ τυραννίς», φ. 25^β.

8. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν». Ἄρχ. «Χριστὸς γεννᾶται» κτλ., φ. 29^β.

9. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον». Ἄρχ. «Ἐμελλεν ἄρα» κτλ., φ. 33^α.

10. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια Φῶτα». Ἄρχ. «Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς» κτλ., φ. 56^β.

11. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα». Ἄρχ. «Χθὲς τῆ λαμπρᾶ» κτλ., φ. 61^α.

12. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν». Ἄρχ. «Φίλου πιστοῦ», φ. 74^β.

13. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἐπισκόπων παρουσίαν». Ἄρχ. «Πῶς ὁμῖν τὰ ἡμέτερα» κτλ., φ. 85^α.

14. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοπτωχίας». Ἄρχ. «Ἄνδρες ἀδελφοί» κτλ., φ. 93^α.

15. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης καὶ τὸν πατέρα σιωπῶντα». Ἀρχ. «Τί λύετε τάξιν» κτλ., φ. 102^α.

16. «Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ $\bar{\alpha}$. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στουλίτου». Ἀρχ. «Συμεῶν ἡν τὸν πάνου» κτλ., φ. 108^β.

17. Πίναξ τῶν ἐπομένων ἀγιολογικῶν κειμένων (φ. 162^β), μεθ' ὃν σημεῖωμα τοῦ καλλιγράφου ἔχον ὧδε: «* Ἐγρά(φη) τὸ δλον βιβλίον διὰ χειρὸς | εὐτελοῦς ἱερέως Θεοδώρου τοῦ Γαζιῖ | ἐν ἔτει $\bar{\rho}\psi\omega\eta$. ἐπὶ τῆς βασιλείας | τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων Μιχαήλ | Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου καὶ νέου Κωνσταντίνου. καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσε | βεστάτης ἀγουστής. μηνὶ Ἰουλίῳ | ἰν(δικτιῶ-) νος $\bar{\omega} +$ ».

18. «Μηνὶ Ἰανουαρίῳ $\bar{\iota}\bar{\alpha} + \cdot \cdot$. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, συγγραφεὶς καὶ ἀποσταλεὶς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ μοναχοὺς παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις π. ἡ. Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας». Ἀρχ. «Ἀγαθὴν ἄμιλλαν» κτλ., φ. 183^α.

19. «Μηνὶ Ἰανουαρίῳ $\bar{\iota}\bar{\alpha} + \cdot \cdot$. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου». Ἀρχ. «Ἦδιστον μὲν ἔαρ» κτλ., φ. 220^β.

20. «Μηνὶ Νοεμβρίῳ $\bar{\kappa}\bar{\nu}$. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει τῆς Παφλαγῶν ἐπαρχίας». Ἀρχ. «Εἰ πολλοὶ πολλάκις» κτλ., φ. 242^α.

21. «Μηνὶ Νοεμβρίῳ $\bar{\kappa}\bar{\nu}$. * Βίος τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος πάπα Ῥώμης, μαθητοῦ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Πέτρου». Ἀρχ. «Κλήμης Ἰακώβῳ τῷ κυρίῳ» κτλ., φ. 251^α.

608*. Φύλλα χάρτινα 28 μήκ. 0,323, πλ. 0,22, ὧν ἰκανὰ

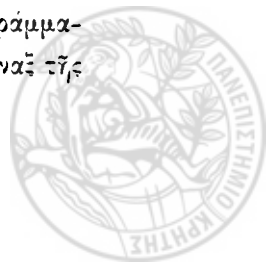
* Τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἔφερε πρότερον ἕτερος κώδιξ, ὅστις, ὡς ἐλέχθη μοι ἔτει 1907-φ ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Μετοχίου ἐλλογίμου ἱεροδιακόνου κ. Φωτίου, ζητηθεὶς ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων Δαμνανοῦ ἐστάλη ἀρμοδίως εἰς τὰ πατριαρχεῖα τῆς Ἁγίας Πόλεως· τούτου δ' ἕνεκα τὸν ἀργήσαντα καὶ μείναντα οὕτω κενὸν 608-ον ἀριθμὸν ἀντικατέστησα διὰ νέου χειρογράφου, τοῦ νῦν τὸν αὐτὸν φέροντος ἀριθμὸν. Ὁ πρότερος κώδιξ ἐν τῷ χειρογράφῳ κητάλῳ Ἀντωνίου καὶ Ἰωαννίδου περιεγραφή οὕτω „608. Ἀγχυρα ὀρθοδοξίας ἢ παιδαγωγία θεολογικὴ εἰς γινώσκον Θεοῦ χειραγωγῶσα, φιλευσεβῶς φιλοπονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου, σοφωτάτου καὶ ἀγιωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Ἀνθίμου. Διήρηται εἰς βιβλία πέντε. Φύλλ. χάρτ. Βιβλίον ὀγκῶδες“.

ἄγραφα (2-9, 16-18, 23, 24). Σημειωτέα κείμενα· α') Ἀθανασίου Ἱεροσολύμων ἀναφορά πρὸς Ὅθωνα βασιλέα τῆς Ἑλλάδος (12 Ἰουλ. 1833), ἀγγελτικὴ τοῦ διορισμοῦ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς εἰς διοικήσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι κτημάτων τοῦ Ἁγίου Τάφου· β') ἀντίγραφον ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως· γ') Λογαριασμοὶ ἔτους 1842 τοῦ τότε ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου· δ') Ἐγγράφα τῶν ἱεροσολυμιτῶν ἐν Ἀθήναις ἐπιτρόπων, ἀρχιμανδρίτου Ἐπιφανίου, ἀρχιμανδρίτου Σεραφίμ καὶ διδασκάλου Ζαχαρίου, πρὸς τὴν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων πατριάρχην καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Ὅθωνα· ε') Ἐκκλησιαστικὸς νόμος ἀτελῆς τοῦ Ὅθωνος περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπίσκοπων.

609. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 387 μῆκ. 0,332, πλ. 0,228. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 34. Ἐγγραφή περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἐκατ. — Ἐπιγραφή· «Εἰς τὸ ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, τοῦ ἐνὸς καὶ μόνοῦ Θεοῦ. Ἑρμηνεία τῶν ψαλμῶν συλλεχθεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ὑπὸ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Ἀνθίμου». Ἀρχ. «Οἱ μὲν φιλόκοσμοι» κτλ.

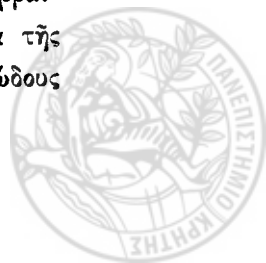
610. Τεῦχος χάρτινον ἔτ. 1739-ου, μῆκ. 0,335, πλ. 0,206. Φύλλα ἰδ' καὶ σελίδες 573. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῷ φ. α' ἢ ἐπιγραφή· «Πρόχειρον νόμου τὸ λεγόμενον Ἡ Ἐξάβιβλος, συναθροισθὲν πάντοθεν κατ' ἐπιτομὴν καὶ κατ' ἐκλογὴν οὕτω συντεθὲν παρὰ τοῦ πανσεβάστου νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλλου κριτῶν προκατάρχοντος». Εἰς ἀμέσως· «Προθεωρία καὶ εἰσήγησις τῶν κριτῶν». Ἀρχ. «Ἐκεῖνος ὑποῦ ἔλαχε νὰ κρίνη» κτλ. — Φ. γ' «Κατάκρισις ἐκτεθεῖσα πρὸς τοὺς κριτὰς ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου». Ἀρχ. «Ἐγὼ λογιᾶζω» κτλ. — Φ. γ' «Προθεωρία τῶν νόμων». Ἀρχ. «Βιβλίον ἔγινε νόμων» κτλ. — Φ. δ' «Τῷ πανιερωτάτῳ σεβασμιωτάτῳ καὶ θεοπροβλήτῳ μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἡρακλείας κυρίῳ κυρίῳ Γερασίμῳ». Ἐπιστολὴ Ἀλεξίου Σπανοῦ. Ἀρχ. «Ἐκ δύο συγκεείμενος ὁ ἄνθρωπος» κτλ. — Φ. ε' «Τοῖς ἐντευξομένοις». Ἀρχ. «Βέβαιον εἶναι» κτλ. — Φ. ς' Δύο ἐπιγράμματα Ἀλεξίου Σπανοῦ τῷ Ἡρακλείᾳ Γερασίμῳ. — Φ. ζ' «Πίναξ τῆς

Ἐξαβιβλου». — Σελ. 1-502 Μετάφρασις τοῦ κειμένου αὐτῆς ὑπὸ Ἀλεξίου Σπανοῦ. — Σελ. 523-565 Ἀλφαβητικὸς πίναξ τῆς Ἐξαβιβλου. — Σελ. 566-569 «Ἑρμηνεῖα εἰς τὸ ἐκτελεῖσθαι τὰς ψήφους περὶ τοῦ χειροτονηθσομένου ἀρχιερέως κἀν τῇ ἀγιωτάτῃ ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου κατὰ τὸν τύπον καὶ τὴν φυλαττομένην τάξιν ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ». Ἀρχ. «Ἰστέον οὖν ὅτι μετὰ τὴν ἀφιλοπροσώπως γενομένην» κτλ. — Σελ. 569-570 «Ὁμολογία τῆς πίστεως τοῦ χειροτονηθσομένου ὑποψήφιου». Ἀρχ. «Ἀθανάσιος ἐλέφ Θεοῦ ὑποψήφιος» κτλ. — Σελ. 570-571 «Εὐχαριστία γινομένη παρὰ τοῦ νέου μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Νέας Ἰουστιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, μετὰ τὰς κανονικὰς ψήφους καὶ τὸν προβιβασμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν τοῦτον θρόνον». Ἐν τῇ σελ. 571. «Ὁ παρῶν θεῖος καὶ ἱερὸς νόμος ἐτελειώθηεν διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ πανιερωτάτου, καὶ θεοπροβλήτου ἀγίου μητροπολίτου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Πισσιδίας, κυρίου, κυρίου, κύρ, Κοσμᾶ. εἰ δὲ χεῖρ ὑπάρχει κάμου τοῦ ταπεινοῦ Ἀνανία ἱερομονάχου. ἐνέτη ἀπὸ Ἀδάμ: $\xi \bar{\sigma} \bar{\mu} \bar{\xi}$: ἀπὸ δὲ $\chi \nu$, $\alpha \psi \lambda \theta$ ": Φευρουαρίου, $\iota \bar{\epsilon}$ ": ἰνδικτιώνος: β : τέλοσ». — Σελ. 572-573 Τρεῖς τύποι γραμμάτων.

611. Τεύχος χάρτινον ἐσταχωμένον φιλοκάλως· αἱ πινακίδες αὐτοῦ περικεκαλυμμέναι δέρματι ἐρυθρῷ καὶ χρυσοῖς κεκοσμημέναι ἐκτύποις. Ἡ πρώτη πινακὶς ἔχει ἕξωθεν ἔκτυπα καὶ χρυσᾶ τὰ τῆς Οὐγκροβλαχίας ἐμβλήματα μετὰ τῶν ἐν ταῖς γωνίαις αὐτῶν γραμμάτων $\bar{\iota} \omega$ NI (== Ἰωάννης Νικόλαος Ἀλεξάνδρου βοεβόδας). Ἀριθμεῖ φύλλα 190 μήκ. 0,322, πλ. 0,215. Αὐτόγραφον Νικολάου Μαυροκορδάτου γενόμενον ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἐκάστη ἐκ γραμμῶν συνήθως 24. Ἐν τῷ φ. 190 «Ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραίμ» (= τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων).

Νικολάου Μαυροκορδάτου μεταγραφὴ καὶ ἀνάγνωσις τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου τῶν ἐν τῇ Πεντατεύχῳ Ἀριθμῶν καὶ μεταφορὰ τῆς ἕτει 1547-φ ἐκδοθείσης ἐν Κ/πόλει ἑλληνικῆς αὐτῶν δημῶδους

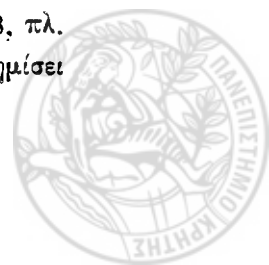

μεταφράσεως ἀπὸ γραφῆς ἑβραϊκῆς εἰς γραφὴν ἑλληνικὴν. Τὸ κείμενον ἀρχεται ἀπὸ τοῦ 190-οῦ φύλλου καὶ λήγει εἰς τὸ 1-ον φύλλον. Ἐκάστη σελὶς δίστηλος οὔσα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρὸς δεξιὰν στήλῃ ἔχει τὸ ἑβραϊκὸν κείμενον (καθαρῶς καὶ κανονικῶς γεγραμμένον διὰ γραμμάτων ἑβραϊκῶν) μετὰ τῆς ἄνωθεν τῶν ἑβραϊκῶν ὀνομάτων προφορᾶς αὐτῶν διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν· ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ πρὸς ἀριστερὰν στήλῃ περιέχεται ἡ δημώδης τῶν Ἀριθμῶν ἑλληνικὴ μετάφρασις μόνον διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν, τῆς διὰ στοιχείων ἑβραϊκῶν παραστάσεως αὐτῆς (οὕτω μόνον εὐρίσκεται ἐν τῇ προσημειωθείσῃ ἐκδόσει) παραλειφθείσης ὑπὸ τοῦ Μαυροκορδάτου ὡς περιττῆς. Ἡ ἐπιγραφή· «Βιβλίον τῶν Ἀριθμῶν. Μέρος τέταρτον ἐκ τῆς Πεντατεύχτου». Ἡ ἀρχὴ τῆς μεταφράσεως· «Βιβλίον τῶν Ἀριθμῶν κεφάλαιον ᾱ». — Καὶ ἐσύντυχεν ὁ κύριος πρὸς τὸν Μωσῆ εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινάι εἰς τὴν τένταν τοῦ τάρωμα εἰς τὴν μίαν τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, εἰς τὸν χρόνον τὸν δεύτερον εἰς τὴν ἔξοδόν τους ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου» κτλ. Πρβλ. D. C. Hesseling, *Les cinq livres de la Loi (Le Pentateuque). Traduction en néogrec publiée en caractères hébraïques à C/ple en 1547, transcrite et accompagnée d'une introduction* κτλ. Leide 1897, σ. 258-345.

612. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1722-ου ἐκ φύλλων 60 μῆχ. 0,335, πλ. 0,222. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 33.

«Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων πατριάρχου. Προθεωρία εἰς τοὺς νόμους». Ἀρχ. «Νόμος ἐστί, καθὼς σημειώνει εἰς τὸ περὶ νόμου κεφάλαιον Ματθαῖος ὁ Βλάσταρης, κοινὸν παράγγελμα, φρονίμων ἀνθρώπων δόγμα» κτλ., φ. 1^α-52^β. Τέλος· «Καὶ ταῦτα μὲν ἰκανῶς εἰς τὴν παροῦσαν προθεωρίαν τῶν νόμων. Ἐν τῇ ἀγία πόλει Ἰεσαλήμ: ρψκβ': μηνὶ Φεβρουαρίῳ». — Φύλλ. 54-60 «Κανόνες νομικοὶ ἄνευ τῆς τούτων ὑπεξαίρεσεως», διηρημένοι εἰς §§ 328. Ἀρχ. «1. Οὐ δεῖ ἀναχωρεῖν τὰ μέλη ἐκ τῆς κεφαλῆς, εἰ μὴ εἰδικῶς τι ἐν τῇ κεφαλῇ ὑπάρχοι, ὅπερ οὐκ ἔξεστι τοῖς μέλεσι».

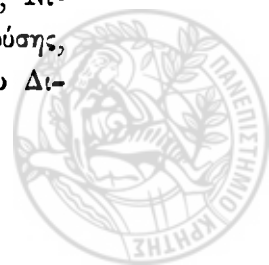
613. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων α' + 120 μῆχ. 0,328, πλ. 0,217. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐγγραφή ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει

τῆς 18-ης ἑκατ. — Ἀδήλου «Ὁμιλῖαι εἰς τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς διὰ τὴν τῶν πάντων ὠφέλειαν περὶ τοῦ πρακτικοῦ καὶ θεληματικοῦ ἁμαρτήματος». Ἀρχ. «Ἀνάμεσα εἰς τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά πο(ι)ήματα» κτλ. Ὁμιλῖαι 25. Ἀπὸ φ. 6^β «Περὶ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ καὶ προσευχῆς. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Λόγος β^{ος}» Ἀρχ. «Ὅλα τὰ ποιήματα καὶ πράγματα τοῦ κόσμου» κτλ. Ἀπὸ φ. 119 ἡ τελευταία ὁμιλία· «Διδάξω ἀνόμους - - - Λόγος κε^{ος} τῆ ἑορτῆ τοῦ ἁγίου Λουκᾶ». Ἀτελής. Ἀρχ. «Ἀμφίβολον κατὰ πολλὰ καὶ περιέργον» κτλ. Τέλος· «προστάζει ἀκόμη νὰ εἶναι καὶ σφουριστῆ καὶ ὄχι χυτῆ· καὶ ἡ διαφθορὰ - - -».

614. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1727-ου ἐκ φύλλων 44 (μῆχ. 0,328, πλ. 0,22), ὧν γεγραμμένα μόνον τὰ ἑπτὰ πρῶτα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 32. Ἐπίσημον ἀντίγραφον τοῦ ἐξῆς κειμένου·

«Ἐκθεσις σύντομος, καὶ κεφαλαϊώδης τῶν ἱερῶν ὄρων τε, καὶ δογμάτων τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἧτοι ἡ ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς εὐσεβοῦς, καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν, καθὼς ὁμολογεῖ, καὶ φρονεῖ, καὶ δοξάζει αὐτὴν ἡ Ἀνατολικὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἥντινα ὀφείλουσι πάντες οἱ ἀπανταχοῦ χριστιανοί, ὅσοι τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἰσὶ γνήσια τέκνα, ἀποδέχεσθαι, καὶ πιστεύειν, καὶ ὁμολογεῖν ἀπαρράλλακτως καθὼς ἐνταῦθα ἐκτίθεται». Ἀρχ. «Προοίμιον. Τοῖς διαπλέουσι τοῦ τῆδε βίου τὸ πολυτάραχον πέλαγος» κτλ. Εἰς τὸ τέλος· «Ἐξεδόθη, καὶ συνεγράφη τὸ παρὸν ἐν Κ/πόλει κοινῇ γνώμῃ, καὶ συναινέσει, καὶ ἐπικρίσει τῶν ὑπογεγραμμένων ἐνταῦθα ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἱερωτάτων μητροπολιτῶν, καὶ παντὸς τοῦ εὐαγοῦς κλήρου τῆς Κ/πόλεως, εἰς κοινὴν τῶν ἐντευξομένων ὠφέλειαν. ἐνέετε. σωτηρίῳ ψλ^{ος} = κατὰ μῆνα Φεβρουάριον». Ἔττα ὑπογραφαὶ τριῶν πατριαρχῶν, Παΐσιου Κ/πόλεως, Σιλβέστρου Ἀντιοχείας, Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων, καὶ δώδεκα μητροπολιτῶν· Γερασίμου Ἡρακλείας, Αἰξεντίου Κυζίκου, Σεραφεῖμ Νικομηδείας, Νικοδήμου Χαλκηδόνος, Νικηφόρου Τορνόβου, Γρηγορίου Προύσης, Μακαρίου πρῶην Βερροίας καὶ προέδρου Σηλυβρίας, Παΐσιου Δι-

δυμοτείχου, Ἀνθίμου Μηθύμνης, Καλλινίκου Ἀρχιάλου, Δανιὴλ Χίου καὶ Νικοδήμου Δέρκων. Τὸ κείμενον ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν ὁ L. Petit ἐν τῇ τοῦ Mansi ampliss. coll. conciliorum. Parisiis 1905, σ. 889-909.

615. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 112 ἀνίσσου μήκους καὶ πλάτους (γενικῶς 0,32×0,22). Αὐτόγραφον Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, γενόμενον περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ.

«Βιβλίον ἱστορικὸν Εὐτυχίου, υἱοῦ πατρικίου, ὅστις ἦν πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, καὶ τὸ ὀ(=ὦ)νόμασε Σύνθεσιν τιμίων λίθων. ἔγραψε δὲ αὐτὸ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἰσα, υἱὸν πατρικίου, ἱατροῦ εἰς εἰδήσιν τῆς τῶν χριστιανῶν νηστείας καὶ τοῦ πάσχα αὐτῶν».

616. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 134 μῆκ. 0,326, πλ. 0,21. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 35. Ἐγγραφή ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατονταετηρίδος.

1. «Ῥικάρδου τοῦ τῷ τάγματι (τῶν) παρὰ Λατίνοις καλουμένων ἀδελφῶν πρεδικατόρων κατειλεγμένου, ἀνασκευῆ τῆς παρὰ τοῦ καταράτου Μαχουμέθ τοῖς Σαρρακινοῖς τεθείσης νομοθεσίας, μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς ἰταλῆς διαλέκτου εἰς τὴν ἐλλάδα διὰ τινος Δημητρίου». Ἀρχ. «Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου», φ. 1²-43².

2. (Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ ἀπολογίαί δ' ἢ ἀποδείξεις περὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως κατὰ Μωαμεθανῶν), φ. 44²-102². Ἐπιγραφή· «Ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ τέλειος Θεὸς ἐστὶ καὶ Θεὸς γέγονεν ἄνθρωπος, ὡς οἱ θεηγόροι προφητῶν διακελεύονται». Ἀρχ. «Ἀπολογία πρώτη τοῦ βασιλέως. Μέγας ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν, ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Μελετίου μοναχοῦ» κτλ.

3. (Τοῦ αὐτοῦ) «τὰ ἐν τῷ Κορράν τουτέστι τοῦ ἐκτεθέντος παρὰ τοῦ Μωάμεθ νόμου κεφάλαια» κτλ. εἰς λόγους δ', φ. 102^β-104^β. Ἀπὸ φ. 105²-134 τὸ κείμενον τῶν λόγων. Ἀρχ. «Κατὰ τοῦ Μωάμεθ. Λόγος πρῶτος. Παντὸς ἀντιλέγοντος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ δ' λόγου· «Τῶν τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ κατὰ τοῦ Μωάμεθ ἀπολογιῶν τε καὶ λόγων τέλος».

617. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον φιλοκάλως· αἱ πινακίδες

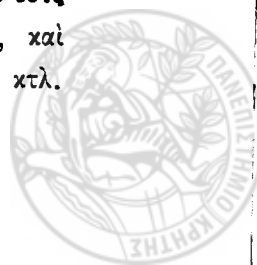
αὐτοῦ περικεκαλυμμέναι δέρματι ἐρυθρῷ καὶ χρυσοῖς κεκεσμημέναι ἐκτύποις. Ἡ πρώτη πινακίς ἔχει ἔξωθεν ἔκτυπα τὰ τῆς Οὐγκροβλαχίας ἡγεμονικὰ ἐμβλήματα μετὰ τῶν ἐν ταῖς γωνίαις αὐτῶν γραμμάτων ^{ΙΩ} ^{ΝΙ} ΑΛ ΒΟ (= Ἰωάννης Νικόλαος Ἀλεξάνδρου βοεβόδας). Ἀριθμεῖ φύλλα 97 μῆκ. 0,318, πλ. 0,217. Αὐτόγραφον Νικολάου Μαυροκορδάτου γενόμενον ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 97^α «ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραΐμ» (= τοῦ ὁμωνύμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων). Ἐν τῷ φ. 97^β (ᾔθεν ἄρχεται τὸ κείμενον ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ βαῖνον τοῦ κώδικος) ὑπάρχει μέλαν ὀλοσέλιδον κόσμημα παριστῶν ἐντὸς πλαισίου δύο ἀψίδας ἰουδαϊκοῦ ναοῦ ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή:

Ἰώβ μεγαλὰθ σεφέρ

בִּיבַת הַלְוָה רַבּוֹ

Βιβλίον Ἱστορίας τοῦ Ἰώβ

Νικολάου Μαυροκορδάτου μεταγραφή καὶ ἀνάγνωσις τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου τῆς βίβλου Ἰώβ μετὰ παλαιᾶς αὐτοῦ δημῶδους ἑλληνικῆς μεταφράσεως ἀνυπάρκτου ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ 1547-ου ἔτους· ἄγνωστον δέ, εἶπερ ὁ Μαυροκορδάτος εἶχεν ἀνά χεῖρας ἔντυπον ἢ χειρόγραφον κείμενον· μέχρι γὰρ τοῦ νῦν οὐδαμοῦ ἐγνώσθη τῆς βίβλου Ἰώβ ἑβραϊοελληνική τις ἔκδοσις. Τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 97-ου φύλλου καὶ λήγει εἰς τὸ 1-ον φύλλον. Ἐκάστη σελίς αὐτοῦ δίστηλος οὔσα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρὸς δεξιὰν στήλῃ ἔχει τὸ ἑβραϊκὸν κείμενον (καθαρῶς καὶ κανονικῶς γεγραμμένον διὰ γραμμάτων ἑβραϊκῶν) μετὰ τῆς ἀνωθεν τῶν ἑβραϊκῶν ὀνομάτων προφορᾶς αὐτῶν διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν· ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ πρὸς ἀριστερὰν στήλῃ περιέχεται ἡ δημῶδης ἑλληνικὴ τῆς βίβλου Ἰώβ μετάφρασις μόνον διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν, τῆς διὰ στοιχείων ἑβραϊκῶν παράστασεως αὐτῆς (ὡς εἶχεν ἐν τῷ παρὰ τῷ Μαυροκορδάτῳ πρωτοτύπῳ) παραλειφθείσης ὡς περιττῆς. Ἡ ἀρχὴ τῆς μεταφράσεως ταύτης· «Βιβλίον Ἰώβ. Κεφάλαιον ᾱ^ο. Ἀνήρ ἦτον εἰς τὴν γῆν οὐτὴ Ἰώβ τὸ ὄνομά του, καὶ ἦτον ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τέλειος, καὶ ἴσιος, καὶ φοβούμενος τὸν θεόν, καὶ παραμερεῖ ἀπὸ κακῶν» κτλ.

618. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 281 μήκ. 0,32, πλ. 0,218. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 (0,215×0,145). Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ 15-ον φύλλον ἄγραφον.

1. «Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ὧν Ἀριστοτέλης πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται». Ἀρχ. «Οἱ μὲν ἡμῶν παλαιότεροι» κτλ., φ. 1^α-14^β.

2. «Ἰωσήφ μοναχοῦ, ᾧ Βρυέννιος τὸ ἐπώνυμον, ὁμιλῖαι διάφοροι ῥηθεῖσαι ἐν Κ/πόλει ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουήλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ σοφωτάτου καὶ τῆς πατριαρχείας Ἰωσήφ τοῦ ἀγιωτάτου, περὶ τῆς ὑπερθέου Τριάδος», φ. 16^α-219^β. Λόγοι κα'. Ἀρχ. «Λόγος α^ο. Εἴρηται ἐν τῷ τοῦ παλατίου τρικλίνῳ. Θεὸς ἡ ἀγία μονάς» κτλ. Ἴδε Ἰωσήφ Βρυεννίου τὰ εὑρεθέντα, ἐκδ. Ε. Βουλγάρεως (ἐν Δειψία 1768) τ. 1, σ. 1-406.

3. «Τοῦ αὐτοῦ» διαλέξεις τρεῖς «περὶ τῆς τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως μετὰ τοῦ λατινόφρονος Μάξιμου» κτλ., φ. 220^α-249^β. Ἀρχ. «Μάξιμος. Χαίροις. Ἰωσήφ. Εἶθε». Ἐκδ. Βουλγάρεως τ. 1, σ. 407-468.

4. «Τοῦ αὐτοῦ» μελέτη περὶ τῆς τῶν Κυπρίων πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν μελετηθείσης ἐνώσεως». Ἀρχ. «Ἐγὼ περὶ τῆς γενέσθαι μελετωμένης» κτλ., φ. 249^β-271^β. Ἐκδ. Βουλγάρεως τ. 2, σ. 1-25.

5. «Ἰωσήφ Βρυεννίου λόγος συμβουλευτικὸς περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν». Ἀρχ. «Θεὸς ὁ πάντα μεταποιῶν» κτλ., φ. 272^α-281^β. Ἐκδ. Βουλγάρεως τ. 1, σ. 469-500.

619. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον φιλοκάλως· αἱ πινακίδες αὐτοῦ περικεκαλυμμέναι δέρματι ἐρυθρῷ καὶ χρυσοῖς κεκοσμημέναι ἐκτόποις. Ἡ πρώτη πινακὶς ἔχει ἔξωθεν ἔκτοπα καὶ χρυσαὰ τὰ τῆς Οὐγκροβλαχίας ἡγεμονικὰ ἐμβλήματα μετὰ τῶν ἐν ταῖς γω-

ΙΩ ΝΙ

νίαις αὐτῶν γραμμάτων ΑΛ ΒΟ (=Ἰωάννης Νικόλαος Ἀλεξάνδρου βοεβόδας). Ἀριθμεῖ φύλλα 82 μήκ. 0,321, πλ. 0,215. Αὐτόγραφον Νικολάου Μαυροκορδάτου γενόμενον ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 82^α «Ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραίμ» (= τοῦ ὁμωνύμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων). Ἐν τῷ φ. 82^β (ἔθεν ἄρχε-

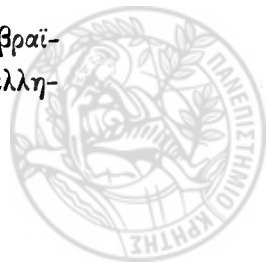

ται τὸ κείμενον ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ βαῖνον ἄχρι τοῦ 1-ου φύλλου τοῦ κώδικος) ὑπάρχει ὀλοσέλιδον μέλαν ἐντὸς πλαισίου κόσμημα παριστῶν δύο ἀψίδας ναοῦ, ἐν αἷς κεῖται παραλλήλως ἐβραϊστὶ καὶ ἑλληνιστὶ τοῦ κώδικος ἢ ἐπιγραφή. Ἡ ἑλληνικὴ ἔχει οὕτω «Βιβλίον τῶν παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος υἱοῦ Δαβίδ».

Νικολάου Μαυροκορδάτου μεταγραφή καὶ ἀνάγνωσις τοῦ ἐβραϊκοῦ κειμένου τῶν Παροιμιῶν, ἔτι δὲ μετάφρασις αὐτοῦ εἰς νέαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν γενομένη παρ' αὐτοῦ τοῦ Μαυροκορδάτου. Αἱ σελίδες δίστηλοι· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρὸς δεξιᾶν στήλῃ ὑπάρχει τὸ ἐβραϊκὸν κείμενον μετὰ τῆς διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν προφορᾶς αὐτοῦ, γεγραμμένης ἄνωθεν τῶν ἐβραϊκῶν ὀνομάτων· ἐν δὲ τῇ ἐτέρα πρὸς ἀριστερὰν στήλῃ ἢ ἑλληνικὴ τοῦ ἐβραϊκοῦ μετάφρασις. Ταύτης ἢ ἀρχὴ· «Βιβλίον τῶν παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος. Κεφάλαιον α'». Παροιμίαι Σολομῶντος, υἱοῦ Δαβίδ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὲλ § 2 διὰ τὴν ἡξεύρη κατ' ἑνα σοφίαν, καὶ διδασκαλίαν, καὶ τὴν νοήσῃ λόγους φρονήσεως» κτλ.

620. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον φιλοκάλως· αἱ πινακίδες αὐτοῦ περικεκαλυμμέναι δέρματι ἐρυθρῷ καὶ χρυσοῖς κεκοσμημέναι ἐκτύποις. Ἡ πρώτη πινακὶς ἔχει ἔξωθεν ἔκτυπα καὶ χρυσαῖα τὰ τῆς Οὐγκροβλαχίας ἡγεμονικὰ ἐμβλήματα μετὰ τῶν ἐν ταῖς γωνίαις αὐτῶν γραμμάτων $\text{ΑΙ} \text{ΒΟ}$ (= Ἰωάννης Νικόλαος Ἀλεξάνδρου βοεβόδας). Ἀριθμεῖ φύλλα 198 μήκ. 0,321, πλ. 0.22. Αὐτόγραφον Νικολάου Μαυροκορδάτου γεγόμενον ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 198²· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἐφραὶμ» (= πατριάρχου Ἱεροσολύμων). Ἐν τῷ φ. 198³ (ὅθεν ἄρχεται τὸ κείμενον ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ βαῖνον ἄχρι τοῦ 1-ου φύλλου τοῦ κώδικος) ὑπάρχει μέλαν ὀλοσέλιδον κόσμημα παριστῶν ἐντὸς πλαισίου δύο ἀψίδας ναοῦ, ἐν αἷς κεῖται παραλλήλως ἐβραϊστὶ καὶ ἑλληνιστὶ τοῦ κώδικος ἢ ἐπιγραφή. Ἡ ἑλληνικὴ ἔχει οὕτω «Βιβλίον τῆς Ἐξόδου :· μέρος: Β'».

Νικολάου Μαυροκορδάτου μεταγραφή καὶ ἀνάγνωσις τοῦ ἐβραϊκοῦ κειμένου τῆς Ἐξόδου, ἔτι δὲ μεταγραφή διὰ γραμμάτων ἑλλη-

νικῶν τῆς ἔτει 1547-φ ἐκδοθείσης δημόδους ἑλληνικῆς τῆς Ἐξόδου μεταφράσεως. Αἱ σελίδες δίστηλοι· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρὸς δεξιᾶν στήλῃ ὑπάρχει τὸ ἑβραϊκὸν κείμενον μετὰ τῆς διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν προφορᾶς αὐτοῦ, γεγραμμένης ἄνωθεν τῶν ἑβραϊκῶν ὀνομάτων· ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ πρὸς ἀριστερὰν στήλῃ ἡ ἑλληνικὴ μετάφρασις. Ταύτης ἡ ἀρχὴ· «Βιβλίον τῆς Ἐξόδου. Κεφάλαιον ᾱ». 1 Καὶ ἐτοῦτα ὀνόματα παιδίων τοῦ Ἰσραὴλ ὅπου ἔρχονται εἰς τὴν Αἴγυπτον μετὸν Ἰαακώβ ἀνὴρ καὶ τὸ σπίτι του ἦλθαν» κτλ. Πρβλ. D. C. Hesseling, Les cinq livres de la Loi, σ. 111-196.

621. Τεύχος χάρτινον, ὀγκῶδες καὶ πολισελίδον, μῆκ. 0,32, πλ. 0,215. Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,232 X 0,145), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Ἰκαναὶ τῶν σελίδων μένουσιν ἄγραφοι, ἕτεροι δὲ οὐκ ὀλίγοι εἰσὶν ἀφρηρημένοι· καὶ ἀπὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ ἀφρηρέθησαν οὐκ ὀλίγα γεγραμμένα φύλλα. Ἡ νῦν ἐσχάτη σελὶς ἀριθμεῖται 1192-α. Πρὸ τῆς 1-ης τοῦ κειμένου σελίδος ἐπὶ φύλλου ἰδίου ἐπιγράμματα δύο ἔχοντα οὕτω·

«Πρὸς τὸν μακαριώτατον καὶ σοφώτατον πατριάρχῃν τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, κύριον κύρ Δοσιθεον τὸν συγγράψαντα τὴν παροῦσαν βίβλον στίχοι πολιτικοί. Σπαντωνῆς ὁ - - - εἰς τὴν βίβλον ταύτην».

Πανδαμάτωρ κικλήσκειται ὑπὸ σοφῶν ὁ χρόνος,
σὸν δὲ κλέος, Δοσίθεε, καθελεῖν ὕλως οὐκ ἔχει·
μόνος γὰρ βίου αὐταρκες εὖχος ἔδειξας πᾶσιν
ἔργοις καὶ λόγοις. πάνσοφε, ὡς μαρτυρεῖ ἡ βίβλος.

Ἔτεροι πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς τὴν βίβλον.

Κοινωφελῆ, βιωφελῆ, ψυχωφελῆ καὶ μάλα
τήνδε τὴν βίβλον ἔθηκε πατριαρχῶν τὸ κλέος·
τὸ μὲν γὰρ τῇ κοινότητι βροτῶν καὶ τῷδε βίῳ,
ὅσον ἱστορικὸν αὐτῆς τὸ χρήσιμον ἐπάγει,
τὸ δὲ ψυχῇ τὴν ὄνησιν καὶ μάλα ἐπιφέρει,
ὅσον δογμάτων εὐσεβῶν τἀλλότρια ἐκβάλλει.

Ἡ ἐπιγραφή τοῦ τεύχους ἐν τῇ 1-ῃ σελίδι· «Δοσιθέου πατρι-

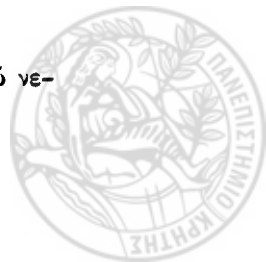

άρχου Ἱεροσολύμων ἱστορία, ἣν συνέταξε, περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ τῶν τοιούτων πατριαρχῶν ἔργα, πολλῶν δὲ καὶ τὰ ὀνόματα, ἧ οὐ συνεγράφη ὑπὸ τινων ἢ συν-εγράφη μὲν, διεφθάρη δὲ ὑπὸ τῶν καταδρομῶν τῶν ἐθνῶν καὶ οὐκ εἶχεν εἶπεῖν εἰς πλάτος καὶ καθαρῶς τὰ τῆς ἰδίας προθέσεως, ἐφιλοπονίσαστο εἶπεῖν συντετημένως, καὶ σχεδὸν λόγῳ σημειώσεων, τινὰ τῶν ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ συμβάντων καὶ ἄλλα τινὰ ταύτη ἀνήκοντα, ἅτινα καὶ συνῆψε τῇ πραγματείᾳ, ἣτις ἅπασα περιέχεται εἰς βιβλία» (ιγ'). Ἄρχ. «Χαῖρε Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα» κτλ. Ἐν τῷ κειμένῳ ἀπαντῶσι πολλαχοῦ διορθώσεις καὶ ἀποσβέσεις τοῦ συγγραφέως αὐτόγραφοι, προσθῆκαι δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐν ᾧαις καὶ τισι πρότερον ἀγράφοις ἀφεθεῖσι φύλλοις.

622. Κῶδιξ ἐπίσημος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, χάρτινος, ἐκ σελίδων σ' καὶ φύλλων 471 μήκ. 0,311, πλ. 0,204, γραφεὶς βαθμιαίως μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1661 καὶ 1741, ἐπὶ τῆς πατριαρχίας Νεκταρίου, Δοσιθέου, Χρυσάνθου, Μελετίου καὶ Παρθενίου. Φύλλα ἄγραφα 1, 9-12, 17, 18, 28, 29, 43-45, 134, 136, 140, 141, 144, 164, 170, 180, 183, 184, 187, 202, 203, 205, 210, 219-232, 243, 254-260, 264-268, 270-275, 278-291, 293, 295, 299, 305, 306, 310, 311, 315, 316, 319, 328, 330-344, 347, 349-353, 361, 368-382, 386-389, 392-403, 412, 416-423, 429-435, 444, 445, 453-455, 457. Μεταξὺ τῶν νῦν φύλλων 78-79 ἀφῆρέθησαν δύο, ἃ πρότερον ἔφερον τοὺς ἀριθμοὺς 57-58. Ἀφῆρέθησαν ὡσαύτως δύο ἕτερα μεταξὺ τῶν νῦν φύλλων 167-168, ἃ πρότερον ἔφερον τοὺς ἀριθμοὺς 148-149. Ἐν τῇ σελίδι β' «Ἐκ τῶν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου τῆς Κ/πόλεως. + Ὁ Θαβωρίου Ἱερόθεος».

1. Παΐσιου 2-ου Κ/πόλεως ἀχρονολόγητον γράμμα πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Διδυμοτείχου κώμης Κουρονοφυλιά, ἀγγελτικὸν τῆς συγχωρήσεως τοῦ προκαθαιρεθέντος ἱερέως αὐτῶν Ἀργύρη, σελ. α'.

2. Ἐπίγραμμα 15-στιχον, ἀνεπίγραφον, εἰς οἶκημα ἐν τῷ νε-

κροταφείῳ τῆς Σιών οἰκοδομηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Γαβριήλ τοῦ Κρητός, σελ. β'.

3. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα (Φεβρ. 1728) πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς Ῥόδου, Κῶ, Καρπάθου καὶ Κάσσου, Δέρου καὶ Καλύμνου, δι' οὗ συνιστᾶται αὐτοῖς ὁ πρωτοσύγκελλος Παρθένιος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν πρὸς ἐλάττωσιν τῶν χρεῶν τοῦ Παναγίου Τάφου σελ. ε'-ς'.

4. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπανταχοῦσα σέρβικη μερική, ἦτοι πρὸς μόνον μερικὰς ἐπαρχίας ἦτοι εἰς τὸ Τύρναβον», φ. 2^α.

5. «Σέρβικον προῖμιον ἀπανταχοῦσας εἰς τὸν Γοτθίας, ἦτοι εἰς τὸ Κρίμι», φ. 3^α.

6. «Ἀπανταχοῦσα σέρβικη κοινή, ἦτοι πρὸς πάντας», φ. 4^α.

7. «Ἀπανταχοῦσα βλάχικη κοινή, ἦτοι πρὸς πάντας», φ. 6^α-7^α.

8. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων) «αψλα»: Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα κύριον Νικόλαον Ταρωνήτην τὸν ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐλεημοσύνην ὅπου μᾶς ἔγραψεν ὁ ἐπίτροπός μας παπᾶ κύρ Γρηγόριος πρωτοφάλης ἀπὸ τὴν Μήκονον, ὅπου ἔστειλεν ἡ εὐγενεία του μὲ τὸν ἀδελφὸν τοῦ γαμβροῦ του χατζῆ κύρ Μιχαῆλ εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ἀπὸ Βενεταίας τετρακόσιαις πετάκαις», φ. 8^α. Ἐξεδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ Μ. Γεδεῶν ἐν τοῖς Μνημείοις τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων Γρ. Καμπούρογλου, τ. 2, σ. 337.

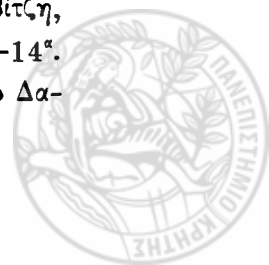
9. Σημείωσεις περὶ τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα ἔχουσαι οὕτως (φ. 13^α). «Ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως τῆς Μοσχοβίας Θεοδώρου Ἰαννοβίτζη, ὅστις γεννήσας θυγατέρα καὶ καλέσας αὐτὴν Θεοδοσίαν ἔπεμψεν εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα ἐλεημοσύνην μὲ ἀνθρώπους του σαμουρία σεντούκια τρία ὑπὲρ ὑγείας Θεοδοσίας καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν αὐτοῦ. Ἐγράφη ἐν ἔτει τῷ κοσμικῷ Ἰρα (=1592-3). — Πρὸς αὐτὸν ἔστειλεν ὁ ἀρχιμανδρίτης τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀρχιμανδρίτην καὶ πατέρα Δαμασκηνὸν κελλάρην καὶ Γεδεῶν ἱεροδιάκονον καὶ ἀκομὶ μοναχοὺς Γαβριήλ καὶ Γεράσιμον χάριν ἐλεημοσύνης· τοὺς ὁποίους ἐδέχθη καὶ τοὺς ἔδωκε καὶ χρυσόβουλλον, ἐν ᾧ διαλαμβάνει ὅτι οἱ κατὰ καιροὺς πεμπόμενοι πατέρες τῆς παρὰ λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα εἰς τὴν Μοσχοβίαν διὰ ἐλεημο-

σύνην, νὰ ἔχουν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον καὶ ἀνέξοδον ἐκ τῶν ὀρίων τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἕως τῆς Μοσχοβίας, καὶ νὰ ἔχωσιν οἱ πατέρες διὰ τροφήν καθημέραν ὁ μὲν κελλάρης καπίκια τρία, ὁ μείζων ἱερομόναχος δυοῆμισυ, οἱ λοιποὶ πατέρες ὁ καθεὶς ἀπὸ δύο, ὁ καθεὶς δοῦλος ἀπὸ ἐναῆμισυ, ὁ καθεὶς ἵππος ἐν τῷ χειμῶνι ἀπὸ δέκα. — Ἰστέον ὅτι μετὰ τὸ διαληφθὲν ἔτος ἐπήγασι οἱ πατέρες πάλιν εἰς τὴν Μοσχοβίαν καὶ ἐπήρασιν ἐλεημοσύνην, ἦτοι ἐν τῷ ἔτει $\overline{\text{ζ\rho\kappa\eta}}$ (=1619-20), βασιλεύοντος τοῦ Μιχαήλ. Ἐγήγασι καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτζη ἐν ἔτει $\overline{\text{ζ\rho\nu\varsigma}}$ (=1647-8). Ἐτι τὸ διαληφθὲν χρυσόβουλλον ἔγραψαν ἀποπίσω καὶ οἱ δύο βασιλεῖς, καὶ ὁ Μιχαήλ καὶ ὁ Ἀλέξιος, καὶ τὸ ἐκώρωσαν καὶ μὲ ταῖς ἰδίαις τους ὑπογραφαῖς τὸ ἐβεβαίωσαν. — Ἐν ἔτει τῷ κοσμικῷ $\overline{\text{ζ\rho}}$ (=1591-2) ἔστειλαν οἱ πατέρες ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελον ἠγούμενον εἰς τὴν Μοσχοβίαν διὰ ἐλεημοσύνην καὶ τοὺς ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Θεόδωρος Ἰαννοβίτζης χρυσόβουλον, ἐν ᾧ διαλαμβάνει ὅτι νὰ ἔχωσιν οἱ πατέρες τὴν εἴσοδον ἐλευθέραν καὶ δι' ἐξόδων βασιλικῶν, τῷ ἠγούμενῳ καθ' ἡμέραν καπίκια τρία, τῷ ἱερομονάχῳ αὐτοῦ δυοῆμισυ, τοῖς λοιποῖς μοναχοῖς τῷ καθ' ἐνὶ δύο, τῷ καθ' ἐνὶ δούλῳ ἐναῆμισυ, ἐκάστῳ ἵππῃ ἐν χειμῶνι ἀπὸ ἕνα. — Ἰστέον ὅτι ἐν ἔτει $\overline{\text{ζ\rho\kappa\eta}}$ ἐπῆγεν ὁ ἠγούμενος τοῦ Ἀρχαγγέλου εἰς τὴν Μοσχοβίαν, βασιλεύοντος τοῦ Μιχαήλ, καὶ ἐπῆρκεν ἐλεημοσύνην. — Ἐτι εἰς τὸ χρυσόβουλλον τοῦτο ἔγραψεν ἀποπίσω αὐτὸς ὁ ἴδιος βασιλεὺς Μιχαήλ καὶ τὸ ἐκώρωσε καὶ μὲ τὴν ἰδίαν του ὑπογραφήν τὸ ἐβεβαίωσε. — Ἐπῆγεν εἰς τὴν Μοσχοβίαν ὁ Ναζαρέτ Γαβριήλ καὶ τοῦ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος Μιχαηλοβίτζης χρυσόβουλλον ἐν ἔτει τῷ κοσμικῷ $\overline{\text{ζ\rho\nu\delta}}$ (=1651): — ἐν ᾧ διαλαμβάνει τὴν εἴσοδον ἐλευθέραν καὶ δι' ἐξόδων βασιλικῶν, ὁ μητροπολίτης καπίκια ἕξ, ὁ ἀρχιμανδρίτης τέσσαρα, ὁ κάθε ἱερομόναχος δυοῆμισυ, ὁ κάθε μοναχὸς δύο, ὁ κάθε δοῦλος ἐναῆμισυ, καὶ νὰ ὑπαγένη κάθε τρεῖς χρόνους μίαν φορὰν».

10. «Μετάφρασις τοῦ χρυσοβούλλου» Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτζη, τοῦ δοθέντος τῷ Ναζαρέτ Γαβριήλ (3 Μαρτίου 1651), φ. 13^β-14^α.

11. Μελετίου Ἱεροσολύμων ἔγγραφον (1 Μαΐου 1731) τῷ Δα-

μαλῶν ἀρχιεπισκόπῳ Σωφρονίῳ, δι' οὗ παραχωρεῖται αὐτῷ ἡ ἐπιμελητεία τοῦ ἐν τῇ κωμοπόλει Ὑδροπολισσᾶ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 15^α.

12. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) «ἐπίτροπικὸν εἰς κοσμικόν», δι-ορίζοντος δι' αὐτοῦ ἐπίτροπον τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν τῇ νήσῳ Κῶ τὸν ἐκεῖ «τιμιώτατον ἄρχοντα» Σεβαστὸν Ῥεῖζην, φ. 16^α. Ἐξέδωκε τοῦτο ἐντεῦθεν ὁ Φιλήμων Φωτόπουλος ἐν τῇ Νέᾳ Σιῶν, 1907, τ. 6. σ. 1081.

13. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς νήσου Κῶ, ἀγγελτικὸν τοῦ διορισμοῦ ὡς ἐπίτροπου τοῦ Σεβαστοῦ Ῥεῖζην, φ. 16^α. Νέα Σιῶν, τ. 6, σ. 1085.

14. Μέρος πατριαρχικοῦ γράμματος εἰς τινὰ κυρίτζην Ἰωάννην διοριζόμενον ἐπίτροπον τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν ἀπροσδιορίστῳ τόπῳ (1724), φ. 16^β.

15. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων γράμμα, δι' οὗ μὴνι Σεπτ. ἔτ. 1664 ὁ μοναχὸς Μακάριος ἀποκαθίσταται ἡγούμενος τῆς ἐν Βλαχίᾳ μονῆς Ῥαχοβίτζας, ὑπὸ τύπον μετοχίου οὔσης ὑποκειμένης τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 18^β. É. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 15.

16. Τύποι διαφόρων γραμμάτων τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος, φ. 19^α-20^β. — «Γράμματα διὰ κουτία» πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 21.

17. «Ἀπανταχοῦσα βλάχικη μερικὴ, ἦτοι μόνον εἰς μερικὰς ἐπαρχίας, ἦτοι εἰς τὸ Τύρναβον», φ. 22^α. — «Προσίμιον ἀπανταχοῦσας βλάχικον εἰς τὸν Γοτθίας, ἦτοι τὸ Κρίμι», φ. 23. — Ἀπανταχοῦσα τουρκικὴ διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν, φ. 24.

18. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐγκύκλιον γράμμα πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν, συνταχθὲν ἐν Κ/πόλει μὴνι Μαρτίῳ ἔτ. 1691, φ. 25^β-27^β.

19. «Εἰς τὸ Κρίμι». Ἀπανταχοῦσα πρὸς τοὺς χριστιανούς τῶν ἐν Κριμαίᾳ πόλεων Καφᾶ, Καράσουϊ, Μπαχτζέ-σαράι, Μπαλουκλαβᾶ καὶ Γιοζλεβέν, προτρεπτικὴ πρὸς βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 30^α.

20. Ἀπανταχοῦσα τουρκικὴ διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν πρὸς τοὺς χριστιανούς Ἀγύρας, φ. 31^α.

21. «Πιττάκια διάφορα» ἢ τόποι γραμμάτων πατριάρχου Ἱεροσολύμων, φ. 32.

22. «Γράμμα εἰς Δαμασκὸν» πατριάρχου Ἱεροσολύμων, τῷ ἐκεῖ πρωτοσυγκέλλῳ Παρθενίῳ, φ. 33^β.

23. (Γράψιμον Δοσιθέου Ἱεροσολύμων). Γράμμα «εἰς τὴν χώρα Σέρβια», φ. 34^α.

24. «Γράμμα ἀφοριστικὸν» (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) κατὰ ἱεροσώλων, ἀποτεινόμενον τῷ μητροπολίτῃ Τουρνόβου Βουλγαρίας καὶ τοῖς ἐπισκόποις Τζερβενού, Λεβιτζού καὶ Πρεσλάβας, φ. 34^β.

25. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα τῷ Πλαταμῶνος ἐπισκόπῳ Σεραφίμ, εὐχαριστήριον διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ σύστασιν κουτίων ἐλέους ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 35. — Ἔτερον εὐχαριστήριον Γρηγορίῳ μητροπολίτῃ Δράμας καὶ Φιλίππων, συνδραμόντι τῷ πρωτοσυγκέλλῳ Κωνσταντίῳ ἐκτελοῦντι τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου διακονίαν αὐτοῦ, φ. 35^β. — Ἔτερον Παρθενίῳ μητροπολίτῃ Ντουπνιτζης, φ. 35^γ. — Ἔτερον τοῖς χριστιανοῖς Τρικκάλων, συνιστῶν αὐτοῖς τὸν πνευματικὸν πατέρα Παρθένιον καὶ τὴν αὐτοῦ συνοδίαν, φ. 36^α. — Ἔτερον τῷ μητροπολίτῃ Λαρίσσης, δι' οὗ παραπονεῖται ὁ Δοσιθεὸς ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ σταλεῖσα τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ βοήθειά ἐστίν «ἀχαμνή», φ. 36^α. — Εὐχαριστήριον τοῖς χριστιανοῖς τῆς χώρας Γενή-κιοῦ διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ὑπαρξιν κουτίου ἐλέους ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 36^β.

26. Τύποι: διαφόρων γραμμάτων, φ. 37^α. — «Συστατικὸν διὰ σκλαβωμένους», φ. 38^α.—Τύπος ἀφοριστικοῦ γράμματος κατὰ τῶν ζημιούντων τὰς ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐνεργουμένας ἐλεημοσύνας, φ. 38^α.—(Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα πρὸς τὸ ἐν Κ/πόλει ῤουφέτιον τῶν τζοχατζήδων, προτρεπτικὸν εἰς ἀνασυγκρότησιν τῶν παρ' αὐτοῖς ἄλλοτε ὑπαρχόντων κουτίων ἐλέους, φ. 39^α. — «Πιττάκια εἰς Μοσχόπολιν», φ. 39^β.

27. Διορισμὸς ἱερομονάχου τινὸς καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ «εἰς τὸ ταξίδι τοῦ Ἁγίου Τάφου, εἰς Θεσσαλονίκην», μετὰ λεπτομεροῦς ἐν ἄρθροισι ἀναγραφῆς τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, φ. 40^α.

28. Καταγραφή τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ταξιδίων, ἐν ἧ ἀναγράφονται αἱ πρὸς τοῦτο ταξιδευόμεναι ἐκκλησιαστικαὶ ἐπαρχίαι καὶ οἱ τίτλοι τῶν ἐν αὐταῖς ἀρχιερέων, φ. 46 κέ. Ἄρχ. «Τὸ ταξίδιον τῶν Παραδουνάβων ἔχει ἐπαρχίας· τοῦ Τουρνόβου μητροπολίτου μετὰ τῶν ἐπισκόπων Τζερβενού, Λοφτζού καὶ Πρεσλάβας» κτλ.

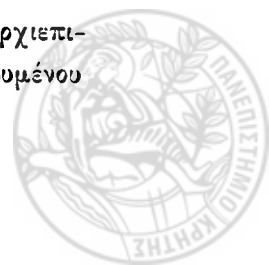
29. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων) γράμμα κοινὸν τοῖς χριστιανοῖς Ῥόδου, Κῶ, Καρπάθου, Κάσσου, Λέρου καὶ Καλύμνου, δι' οὗ συνιστᾶται ὁ στελλόμενος αὐτοῖς πρωτοσύγκελλος Γρηγόριος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου (1728), φ. 52^α. Ἴδε Νέας Σιών τ. 1, σ. 1083-1085.

30. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐγκύκλιον γράμμα (1730) συνιστῶν τοῖς ἀπανταχοῦ χριστιανοῖς τὸν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ταξιδεύοντα Γερμανὸν ἀρχιμανδρίτην, φ. 53^α.

31. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἀκέφαλον γράμμα (Μάρτιος 1699) σταλὲν εἰς Ἰβηρίαν καὶ σχέσιν ἔχον πρὸς τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰβηρικὰ μοναστήρια, φ. 54^α. Ἄρχ. «Καλὰ γινώσκει ἡ ὑμετέρα ἀγάπη τὰ μοναστήρια τῶν Ἰβέρων» κτλ. Ἐν αὐτῷ λέγει καὶ τοῦτο ὁ Δοσιθέος· «Τὰ βιβλία τὰ ἰβέρικα, τίμια πράγματα, ὅπου ἦτον εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Σταυροῦ, τὰ εἶχαν οἱ Τοῦρκοι μέσα εἰς τὸν κονιορτὸν καὶ εἰς τοὺς ποντικούς· ἀμὴ ἡμεῖς τὰ ἐπήραμεν καὶ τὰ ἐβάλαμεν εἰς βιβλιοθήκην καὶ τὰ ἔχομεν καὶ τὰ φυλάττομεν ὡσάν τὰ ὀμμάτιά μας». Ῥωσικὴ μετάφρασις παρὰ τῷ Πορφυρίῳ Οὐσπένσκη, Послания іерусалимскихъ патріарховъ въ Грузію. Ἐν Κιέβῳ 1866, σ. 15-16.

32. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων διάφορα γράμματα (1699-1703), φ. 55^β-59^α. Ἐν τούτων (φ. 57^β) πρὸς τὸν ἐν τῇ νήσῳ Κῶ ἐπίτροπον τοῦ Ἁγίου Τάφου ἄρχοντα Σεβαστὸν Ρεῖζην. — Εἶτα ἐπιστολὴ ἐκ Κ/πόλεως (Σεπτ. 1701) τῷ Δαρίσσης Παρθενίῳ, ἕτερα τινὰ ἀνεπίγραφα γράμματα καὶ ἐν (1795) «εἰς τὸ Ἀρβανιτοχώρι τοῦ Τουρνόβου», φ. 60^β.

33. (Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως) ἐγκύκλιος τοῖς ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κ/πόλεως, συστατικὴ τοῦ ἱερομονάχου Ἱερεμίου, ἡγουμένου

τῆς ἐν Κρήτῃ μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῆς λεγομένης «Ἐπανοσίφι», περιερχομένου πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τῆς αὐτῆς μονῆς, φ. 61^β.

34. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα κατὰ Λατίνων τοῖς χριστιανοῖς τῶν ἐπαρχιῶν Οὐζπέκι (Ἰππεκίου), Μπατουμίου, Μπάτζικας, Βλάτζικας, Στρεμίου, Πετζιούι, Καρλοβίτζας, προτρεπτικὸν εἰς ἐμμονὴν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, φ. 62^α-63^β.

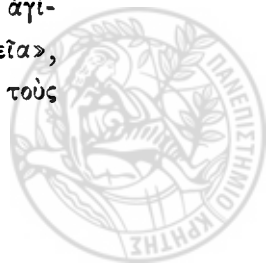
35. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα κοινὸν τοῖς χριστιανοῖς Τουρνόβου, Ἀρβανιτοχωρίου, Λόβιτζας, Πλεύνας, Ἱατροπόλεως καὶ Βράτζας, ἀγγελτικὸν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ ἱερέως Μακαρίου πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐν τοῖς κουτίοις τοῦ Ἁγίου Τάφου χρημάτων καὶ παντὸς ἐτέρου ἀφιερώματος, φ. 63^β-64^β.

36. (Δοσιθέου Ἱεροσολύμων) γράμμα ἐξ Ἀδριανουπόλεως (Ἰαν. 1692) τῷ πρωτοπαπᾶ Ζακύνθου, ἀγγελτικὸν τοῦ διορισμοῦ Ἰουβναλίου μητροπολίτου Πτολεμαΐδος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ἐν Ζακύνθῳ ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 64^β-65^β.

37. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ τῷ Πισιδίας μητροπολίτῃ Λεοντίῳ ἐξ Ἀδριανουπόλεως (Ἰουλ. 1701), συνιστῶσα αὐτῷ τὸν χάριν ἐλέους ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου περιοδεύσοντα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ἱερομόναχον Ἰωακείμ, φ. 65^β. — Ἔπονται συστατικὰ γράμματα ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Ἰωακείμ τῷ ἄρχοντι χατζῆ Ἡσαΐα (Ἰουλ. 1701), φ. 66^α— τῷ χατζῆ Ἀσλάνη, φ. 66^β— τῷ χατζῆ Κούρτη, φ. 67— τῷ χατζῆ Δημητρίῳ (Ἀύγ. 1701), φ. 67^β— τῷ Ἀναστάσῃ τζελεπῆ, φ. 68^α.

38. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τρία γράμματα τῷ ἄρχοντι Ἀνανία, τῷ ἄρχοντι Νικολάῳ καὶ τῷ χατζῆ Σάββα, μηνὸς Ὀκτωβρίου ἔτους 1701, συνιστῶντα αὐτοῖς τὸν πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ταξιδεύοντα ἱερομόναχον Ἀνανιαν, φ. 68^β-69^α.

39. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμμα κοινὸν (φ. 69^α-70^α) «εἰς Κ/πολιν ἀπὸ Βλαχίας ραψβ' Ἀπριλλίου», πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ναῶν Ἐλπίδος, ἁγίων Θεοδώρων ἐν Βλάχκα, ἁγίου Γεωργίου, ἁγίου Νικολάου, Παναγίας, ἁγίου Πολυκάρπου «εἰς τὰ Ὑψωμαθεῖα», ἁγίου Κωνσταντίνου «εἰς τὴν Καραμανιαν», «τῆς Παναγίας εἰς τοὺς

Ἐπτὰ Κουλάδαις», «τῆς Παναγίας εἰς τὰ Ἑξ Μαρμαρα», ἀγίου Δημητρίου «εἰς τὸ Τόπκαπι», Παναγίας, ἀγίου Γεωργίου «καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν ὅπου εἶναι εἰς τὸ Ἐτρενέκαπι καὶ εἰς τὸ Ἄραμπατζιλάρ-μεϊτάνι, τῆς Παναγίας εἰς τὸ Ἐγρίκαπι, τοῦ ἀγίου Νικολάου, τοῦ ἀγίου Δημητρίου, τῆς Παναγίας καὶ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου εἰς τὸν Μπαλατᾶν, τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Ποτηρᾶ καὶ τῆς Παναγίας Θεοτόκου «εἰς τὸ Μουγουλίον»· ἔτι πρὸς Λάζαρον, «ὅπου ἔχει τὸ κουτίον τοῦ πατριαρχείου» Κ/πόλεως, καὶ χατζῆ Μιχαλάκη «ὅπου ἔχει τὸ κουτίον τοῦ Μετοχίου»· προτροπετικὸν εἰς παράδοσιν τῶν ἐν τοῖς κουτίοις χρημάτων τῷ ἡγουμένῳ τοῦ Ἀγιοταφικικοῦ Μετοχίου Μακαρίῳ, ἔτι δὲ ἀγγελτικὸν τῆς ἐκδόσεως σουλτανικοῦ ὀρισμοῦ πρὸς ἐπισκευὴν τῆς λαύρας τοῦ ἀγίου Σάββα.

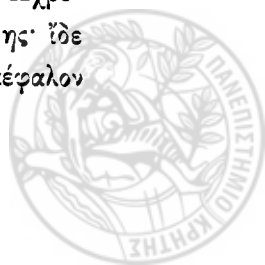
40. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων. «Πρᾶξις τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ κὺρ Κοσμᾶ» ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ αὐτοῦ γενομένη ἐν Βουκουρεστίῳ μηνὶ Σεπτ. ἔτους 1702. Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτως ἀναγκαϊότατον» κτλ., φ. 70^β. Μνημονεύεται ἐν αὐτῇ ὁ πρῶην Συναίου Ἰωαννίκιος ὡς οἰκειοθελῆ δούς παραίτησιν ἀπὸ τῆς ἐν Σινᾶ ἐπισκοπῆς.

41. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τρία γράμματα ἀωνόμοις, ἕτερον Διονυσίῳ ἐπισκόπου Τζερβενοῦ καὶ ἕτερον κοινὸν περὶ τῶν κουτίων τοῦ Ἁγίου Τάφου (Ἀπριλ. 1703), φ. 71^β-72^β.

42. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμματα. α') «Εἰς Ῥαιδεστὸν» τῷ ἐπιτρόπῳ τοῦ Ἁγίου Τάφου χατζῆ Νικολάκη, Ἰούλ. 1703, φ. 73^β. — β') Τῷ καθολικῷ Ἱμερετίου, Σεπτ. 1701, φ. 74^α-75^β. — γ') Ἐγκύκλιος περὶ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, Νοεμβρ. 1701, φ. 76^α.

43. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «ἀπανταχοῦ δοθεῖσα ἐνὶ μοναχῷ Θεοδοσίῳ» τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν μοναστηρίου ἀγίου Νικολάου, τοῦ ἐπιλεγομένου «τῆς Καπίνοβας», φ. 76^β. Ἐγράφη ἐν Ἀδριανουπόλει μηνὶ Ἀπριλίῳ ἔτους 1711.

44. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμματα. α') Τῷ οἰκουμενικῷ ἀγγελτικὸν περὶ τινων καινοτομιῶν λατινίζοντος ὑποψηφίου πατριαρχου Μοσχοβίας καὶ περὶ τοῦ τί δέον γενέσθαι, φ. 77^α-78^β. Ἀχρονολόγητον. Ἐξ ἐτέρου κώδικος ἐξέδωκε τοῦτο ὁ Κ. Δελικάνης· ἴδε Πατριαρχ. ἐγγάφων τόμον τρίτον, σ. 211-215. — β') Ἀκέφαλον

γράμμα κατὰ παπιζόντων. Νοέμβρ. 1701, φ. 76. — γ') Προτρεπτικὸν Στεφάνῳ Ῥάτζη εἰς τὸ μὴ ἀναστρέφειν τοῖς παπισταῖς ἱερεῦσι. Νοέμβρ. 1701, φ. 79^β. Ἴδε Κ. Δελικάνη Πατριάρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 365-367. — δ') Μεμπτικὸν Ἀθανασίῳ τινὶ γενομένῳ μητροπολίτῃ ἐν Βλαχία, εἶτα παπίσαντι καὶ ἐν Βιέννῃ μετὰ τινος καρδινάλιου ἱερουργήσαντι. Νοέμβρ. 1701, φ. 80^α. Κ. Δελικάνη Πατριάρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 367-369. — ε') Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐν Φιλιππουπόλει περὶ γαμικῶν ὑποθέσεων, φ. 81^α. — ς') «Ἴσον τοῦ γράμματος ὁποῦ ἐπέμφαμεν εἰς Ἐγκλιτέραν» τῷ ἀγγλικανῷ πρεσβυτέρῳ Βενιαμίν, πέμφαντι τῷ Δοσιθέῳ ἔτει 1673-φ βιβλία τινά (φ. 82^α). τὸ γράμμα ἐστάλη «ἀπὸ Βουκουρεστίου ἀψβ' Ἀπριλλίου κζ'» ἐν αὐτῷ καὶ προτροπὴ πρὸς ἴδρυσιν ἐν Κ/πόλει παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως «Φροντιστηρίου Ἑλληνικοῦ». — ζ') «Εἰς τὸν χατμᾶνον τῆς Καζακίας» Ἰωάννην Στεφανοβίτζην Μαζέπαν «ἀπὸ Βουκουρέστι ἀψβ' Μαρτίου», φ. 83^α. — η') «Εἰς τὴν Ἐπάνω Οὐγκρίαν» Γεωργιλᾶ ἐπιτρόπῳ τοῦ Παναγίου Τάφου, φ. 84^α. — θ') «Εἰς τὸ Σιμπίνι» ἀποκριτικὸν εἰς γράμμα χριστιανῶν τινων, φ. 85^β. — ι') «Περὶ τῶν κουτείων εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς ἀψβ'», γράμμα ἐγκύκλιον, φ. 85^β. — ια') Γράμμα σιγιλλιῶδες περὶ τῆς εἰς Πολ-βρατί μονῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, συνταχθὲν ἐν Βουκουρεστίῳ μῆνι Ἰουνίῳ ἔτους 1693, φ. 86^β. Ἐ. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 31-35.

45. «Ἀψά' Φευρουαρίου 20 ἐρώτησις τοῦ καρδινάλη καὶ ἀπόκριση τοῦ μητροπολίτου μὲ τοὺς σὺν αὐτῷ», φ. 86^β-87^α. Ἐ. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 39-41. Κ. Δελικάνη Πατριάρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 371-373.

46. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐπιστολαὶ καὶ γράμματα. α') Ἰωσήφ οἰκονόμῳ «τοῦ μοναστηρίου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν Ἰβηρίαν» (Ἰουν. 1702), φ. 88^β. — β') Τῷ καθολικῷ Καρτελίῳ, Καχετίῳ καὶ πάσης Ἄνω Ἰβηρίας, περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ σύστασις τοῦ ἀπὸ τῆς μονῆς ταύτης εἰς Ἰβηρίαν ἀποσταλέντος ἱερέως Ἰωσήφ, φ. 89^β-91^α. — γ') Τῷ μέτε Καρτελίῳ περὶ τῆς αὐτῆς μονῆς, φ. 91^β-95^α. Ῥωσικὴ μετάφρα-

σις παρὰ τῷ Π. Οὐσπένσκη ἐνθ. ἄνωτ. σ. 1-8.—δ') Τῷ Χαλκηδόνος Κωνσταντίῳ 3 Ὀκτ. 1702, φ. 95^β.—ε') Τοῖς χριστιανοῖς Βερροίας, φ. 96^β.—ς') «Πρὸς τὸν Ῥαζανίου Στέφανον» 1704, φ. 97^α-98. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 218-225.—ζ') «Πρὸς Ἰωάννην τὸν Μαζέπα περὶ τῆς νηστείας τῆς Δευτέρας». Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 215-218.—η') Τοῖς ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ, Ῥάλη παπαῖ οἰκονόμῳ καὶ τοῖς τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐπιτρόποις Γεακουμῆ Ἀρμένη, Γεωργάκη Ταταράκη, Ἀντωνίῳ Μαρωνάκη, Ζεπάκη Χωματιανῶ, Πετράκη Ταταράκη, Μιχαλάκη Καλιέργη γράμμα συνιστῶν αὐτοῖς τὸν ὡς ἡγούμενον τοῦ ἐν Μήλῳ μετοχίου διορισθέντα πρωτοσύγκελλον Μακάριον 1703, φ. 100^α. — θ') Κοινὸν τοῖς ἐν Μήλῳ περὶ τοῦ Μακαρίου, φ. 101. — ι') «Πιττάκιον εἰς ρουφέτια» μπακάλιδων ἐν Βουκουρεστίῳ, προτρεπτικὸν εἰς βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Τάφου 1705, φ. 101^β.—ια') Τῷ ἐπισκόπῳ Δημητριάδος 1704, φ. 102^α. — ιβ') Ἐγκύκλιος τοῖς ἀπανταχοῦ περὶ τοῦ ἐν Ναζαρέτ ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀποστελλομένου πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ αὐτοῦ (ἀπὸ προσώπου τοῦ μητροπολίτου Ναζαρέτ) τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Γρηγορίου, φ. 103^α.

47. Ἐπιστολὴ Ἰωάσαφ μητροπολίτου Ναζαρέτ τῷ τζάρῳ Πέτρῳ Ἀλεξιοβίτζη περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἣν κομίζει αὐτῷ Γρηγόριος ἀρχιμανδριτής, καὶ περὶ ἀνακαινίσεως τοῦ ὑπὲρ τοῦ ναοῦ τούτου χρυσοβούλλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀλεξίου, φ. 103^α. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 225-228. — Ὁ αὐτὸς μητροπολίτης Θεοδώρῳ Ἀλεξιοβίτζη περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, φ. 104^α. — Ὁ αὐτὸς Ἰωάννη Στεφανοβίτζη χατμάνῳ Μεγάλης Καζακίας περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, φ. 104^α.

48. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμματα. α') Συμβόλαιον μετὰ Νικολάου Ῥακοβίτζα λαβόντος ἐπ' ἀνταλλαγῇ τὸ χωρίον Ῥόζνοβον, Ἰουν. 1677, φ. 105^β. Ἐ. Legrand, Recueil, σ. 16-18. — β') Συμβόλαιον μετὰ Γεωργάκη Ῥουσσέτου λαβόντος ἐπ' ἀνταλλαγῇ τὸ χωρίον Μπουτζουλέστι, Ὀκτ. 1704, φ. 196^α. Ἐ. Legrand, Recueil, σ. 47-48.—γ') «Γράμμα ὅπου ἐδόσαμεν νὰ εἶναι τὸ μοναστήριον τοῦ Χαντούμι μετόχι τοῦ Ἁγίου Σάββα», Νοεμβρ. 1704, φ. 106^β.

Legrand, Recueil, σ. 49-50. — δ') Ἐγκύκλιος τοῖς χριστιανοῖς Βελιγραδίου Σερβίας ὑπὲρ τοῦ ἐκεῖ κουτίου ἐλέους τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ 1705, φ. 107^α. — ε') «Ἐπιστολὴ τοῦ Καισαρείας κὺρ Χρυσάνθου πρὸς ἡμᾶς» 1707, φ. 107^β. — ς') «Γράμμα ὁποῦ ἔκαμεν ὁ ἐκλαμπρότατος αὐθέντης Μιχαὴλ βοεβόδας, ὄντων ἡμῶν εἰς Μπογδανίαν διὰ τὰ ἐκεῖσε μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Τάφου», φ. 108^α. Legrand, Recueil, σ. 50-55. — ζ') Πρωτοσυγκέλλῳ Παρθενίῳ ἀπὸ Κ/πόλεως Ἰουν. 1705, φ. 109^β. — η') Χριστοφόρῳ ἱερομονάχῳ ἀπὸ Κ/πόλεως, Ἰουν. 1705, φ. 109^β. — θ') Τῷ Καισαρείας Καππαδοκίας μητροπολίτῃ Κυπριανῷ, Ἰουλ. 1705, φ. 110^β. — ι') Χατζῆ Ἀναστασίῳ ἐπιτρόπῳ ἐν Καισαρεία τοῦ Ἁγίου Τάφου, Ἰουλ. 1705, φ. 110^β. — ια') «Γράμμα εἰς ρουφέτια» περὶ τῶν κουτίων 1705, φ. 111^α. — ιβ') «Γράμματα ἅτινα ἐγράφησαν εἰς τὸ ταξίδι τοῦ Μπελιγραδίου» καὶ Μπόσνας 1705, φ. 112^β. Σημειοῦμαι ἰδίᾳ τὰ τῷ Μπελιγραδίου μητροπολίτῃ Μιχαὴλ, τῷ ἐπιτρόπῳ Βασίλῃ, τῷ ἄρχοντι Ἰωάννῃ, τοῖς ἱερεῦσι Παύλῳ καὶ Λοῦμπεν. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 678-683. — ιγ') «Γράμμα πεμφθὲν εἰς τὴν Ἀθῆνα» Ἰαν. 1706, φ. 113^β. Ἴδε Δ. Καμπόρογλου Μνημεῖα, τ. 2, σ. 339. — ιδ') «Περὶ τῆς ἐνώσεως ἐπισκοπῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Πεκίου», Φεβρ. 1706, φ. 114^β-115^β. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 905-910. — ιε') «Γράμμα προτρεπτικὸν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Αἴνῳ ὀρθοδόξους ἔνεκεν τοῦ ἀρχιερέως αὐτῶν» Ἱερεμίου, νεωστὶ χειροτονηθέντος καὶ εἰς Αἴνον ἐρχομένου, Ἀπρίλ. 1706, φ. 115^β. — ις') Τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀγιοταφίταις, Νεοφύτῳ καὶ λοιποῖς ἐπιτρόποις τοῦ Δοσιθέου, ἀπὸ Κ/πόλεως τῇ 17-ῃ Μαΐου 1704, φ. 116^β. — ιζ') «Γράμματα γραφέντα εἰς τὸ Μπελιγράδι ἄψς' μηνὶ Μαΐῳ», δύο τῷ μητροπολίτῃ Μιχαὴλ, ἐν Παύλῳ ἱερεῖ καὶ ἕτερον Γυόβῳ ἄρχοντι, φ. 118^α. — ιη') «Γράμμα ἐπιτροπικὸν εἰς τὴν Μήκονον, γραφὲν ἄψς' Μαΐῳ», διορίζον ἐκεῖ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐπιτρόπους τρεῖς, Ἀθανάσιον ἀρχιμανδρίτην, Γρηγόριον ἱερέα καὶ πρωτοψάλτην, Ἰωάσαφ Γιζην ἱερέα, φ. 120^α. — ιθ') «Γράμματα εἰς Βάρναν καὶ Τζερεβένβοδα ἄψς' Ἰουλίου», δύο, Κωνσταντίνῳ ἱερεῖ οἰκονόμῳ καὶ ἐπι-

τρόπω τοῦ Ἁγίου Τάφου, καὶ Ζούπα ἱερεῖ.— κ') Συμβόλαιον μετὰ Βασιλείου ἄγα, ἐγγόνου τοῦ λογοθέτου Βασιλείου ἀδελφοῦ ὄντος τοῦ κτήτορος τῆς ἐν Κασίνῳ μονῆς τῶν Ἀρχαγγέλων Στεφάνου βοεβόδα Γεωργίτζα, λαβόντος τὸ χωρίον Μπουτζουλέστι, φ. 122^α. Συνετάχθη ἐν Κ/πόλει μηνὶ Ὀκτ. 1705. Ἐ. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 55. — κα') «Γράμμα ἐξοφλητικὸν τοῦ χρέους, πεμφθὲν εἰς Ἰβηρίαν» ἀπὸ Κ/πόλεως, Ἰουν. 1706, φ. 123. — κβ') «Γράμμα πρὸς τὸν μέπε Βαχτάν», Ἰουν. 1706, φ. 123^β. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 228-9. Ῥωσικὴ μετάφρασις ἀμφοτέρων τῶν γραμμάτων παρὰ τῷ Π. Οὐσπένσκη ἐνθ. ἀνωτ. σ. 11-14, 16-19.— κγ') «Γράμμα ἐλευθερωτικὸν διὰ τὸν Μεστρόφην» Ἀρμένιον ἐν τῇ πόλει Τιφλίτζι, Ἰουν. 1706, φ. 126^β.

49. Γαβριήλ 3-ου Κ/πόλεως σιγίλλιον συνοδικὸν περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ μεγάλου κομίσου Γεωργίου τοῦ ἀπὸ Καστορίας ἀφιερωθέντων τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ Ἱεροσολύμων 2650 ἀσλανίων, φ. 127^α. Συνετάχθη μηνὶ Ἰουλίῳ 1706. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 58-63.

50. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμματα. α') Σιγίλλιον περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀφιερωθέντων ἀσλανίων ὑπὸ Γεωργίου τοῦ ἀπὸ Καστορίας, γενόμενον ἐν Κ'πόλει μηνὶ Αὐγ. 1706, φ. 128^β. — β') Τοῖς «εἰς τὸ Κιουταχί» χριστιανοῖς ἀγγελτικὸν τοῦ διορισμοῦ ὡς ἐπιτρόπου αὐτόθι τοῦ χατζῆ Ἀγαπίου, 10 Αὐγ. 1706, φ. 128^β. — γ') Διατάξεις τῷ «εἰς Ἰσμαήλι» ἡγουμένῳ τοῦ ἀγιοταξ. μετοχίου Ἀθανασίῳ ἱερεῖ, φ. 129^α. Ἐγράφη ἀπὸ Κ/πόλεως τῇ 27 Αὐγ. 1706. Legrand, Recueil, σ. 63-65. — δ') Τῷ Ῥόδῳ Ἰγνατίῳ συστατικὸν ὑπὲρ τοῦ ἐν Ῥόδῳ ταξιδιώτου ἀγιοταξίτου ἱερέως Ἀρσενίου, Νοεμβρ. 1706, φ. 131^α. — ε') Ἀρχιεπισκόπῳ ἀνωνύμῳ συστατικὸν ἀπὸ Κ/πόλεως ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Ἀρσενίου 1706, φ. 131^α. — ς') Γράμματα τέσσαρα ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Ἀρσενίου Ἀντωνίῳ προσκυνητῇ, ἄρχοντι Μαυριανῷ, ἄρχοντι Μανόλῃ, Κυριακῷ ἱερεῖ, φ. 131^α-132^β. — ζ') «Γράμμα εἰς τὴν Αἴνον» τοῖς ἄρχουσι Μανολάκῃ Κομνηνῷ, Μιχαλάκῃ Κεχαγιᾶ, Ἀθανασίῳ Μεγάλῳ καὶ Δούκα Κομνηνῷ, 1707, φ. 132^β. — η') Τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ «Βασιλικῷ» χριστιανοῖς εὐχα-

ριστήριον διὰ τὸ παρ' αὐτοῖς κουτίον ἐλέους, Ἰαν. 1707, φ. 132^β.—
 η') Τῷ Σωζοπόλεως εὐχαριστήριον διὰ τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ
 κουτίον ἐλέους, φ. 133^α. — θ') «Γράμμα πρὸς τοὺς ἐν τῷ Ἰσμαη-
 λίῳ ἐπιτρόπους τοῦ Ἁγίου Τάφου περὶ διοικήσεως τῆς ἐκεῖσε ἐκ-
 κλησίας τοῦ Ζωοδόχου Μνήματος, αψζ'», φ. 133^α. Legrand, Re-
 cueil, σ. 65-67.

51. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου γράμμα ἀπὸ Κ/πόλεως τῇ
 9-ῃ Φεβρ. 1707, τῇ Ἀγιοταφιτικῇ Ἀδελφότητι, ἀγγέλλον αὐτῇ
 τὸν θάνατον τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου, συμβάντα τῇ 7-ῃ Φεβρου-
 ρίου «περὶ τὸ μεσονύκτιον», καὶ τὸν ἀντ' αὐτοῦ προβιβασμὸν τοῦ ἀπὸ
 Καισαρείας Χρυσάνθου, φ. 135^α.

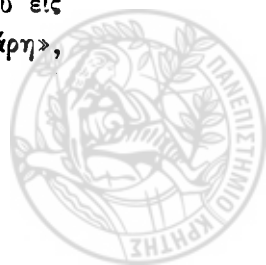
52. «Χρυσόβουλλον ὁποῦ ἔκαμεν ὁ ἐκλαμπρότατος καὶ φιλό-
 χριστος αὐθέντης Μολδοβλαχίας Μιχαὴλ Ῥακοβίτζας βοεβόδας,
 ὅταν ἡμεῖς (= ὁ Χρῦσανθος) ἀπήλθομεν εἰς Γιάσιον πατριάρχης,
 διὰ νὰ λαμβάνῃ τὸ κατ' ἔτος ὁ Ἅγιος Τάφος ἐλεημοσύνην ἀπὸ τὸ
 μέγα βᾶμα διακόσια πενήντα γρόσια», 6 Δεκ. Ἰσις' = 1707, φ.
 137^α. Legrand, Recueil, σ. 70-73.

52. «Χρυσόβουλλον τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Οὐγκροβλαχίας
 κυρίου Ἰω. Κωνσταντίνου Βασαράβα βοεβόδα διὰ τὸ σχολεῖον τὸ
 νέον ὁποῦ ἔγινεν εἰς Βουκουρέστιον», 9 Σεπτ. Ἰσις' = 1707, φ.
 138^α. Legrand, Recueil, σ. 68-70.

54. Κυπριανοῦ Κ/πόλεως τῇ μητροπόλει Χίου γράμμα συνο-
 δικὸν περὶ τῆς παραδόσεως τῶν ἀφιερουμένων τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ
 πραγμάτων τοῖς ἐπιτρόποις αὐτοῦ Μικὲ Πετροκοκκίνῳ, Λουκῇ Σκα-
 ραμαγκᾷ, Πατιᾷ Ἀγελάστῳ καὶ Φραγγούλῃ Ζγούρῃ, φ. 139^β. Πρβλ.
 Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδ. τοῦ πατρ. ἀρχιεπισκοπικοῦ σωζό-
 μενα ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 481.

55. Γράμμα ἀκέφαλον καὶ ἀτελὲς πρὸς πατριάρχην Μοσχο-
 βίας, ἀμελήσαντα τὴν ἀναγγελίαν τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις τοῦ εἰς
 πατριαρχικὸν ἀξίωμα προβιβασμοῦ αὐτοῦ, φ. 142^α-143^β.

56. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπόφασις περὶ τοῦ ἐν τῷ ἁγιο-
 ταφιτικῷ μετοχίῳ Ἀδριανουπόλεως ἡγουμενεύοντος καὶ τοῦ εἰς
 τὴν αὐτὴν πόλιν ἐρχομένου κατὰ καιροῦς ἀγιοταφίτου «ταξιδιάρῃ»,
 Ἀπριλ. 1708, φ. 145^α.

57. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐγκύκλιος συνιστῶσα τὸν μετὰ τιμίων λειψάνων καὶ συνοδίας περιοδεύοντα προηγούμενον τῆς ἐν Ἄθῳ μονῆς τοῦ Διονυσίου, φ. 145^β.

58. Κυρίλλου 4-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς μητροπολίταις Φιλιππουπόλεως καὶ Σοφίας, δι' οὗ ὑποβάλλονται ἀφορισμῶ οἱ τὰ ὑπὸ θανόντων συγγενῶν ἀφιερωμένα τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ κτήματα κατακρατοῦντες ἱεροσύλως, φ. 146^α-147^α. Συνετάχθη μηνὶ Μαρτίῳ 1713. Ὑπογραφαί: Ἀθανάσιος Ἡρακλείας, Παρθένιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Κωνστάντιος Χαλκηδόνος, Ἰγνάτιος Θεσσαλονίκης, Ἰωακείμ Βιζύης, Γεννάδιος Χίου, Καλλίνικος Βάρνης. Πρβλ. Νέαν Σιών, 1905, τ. 2, σ. 90-93, καὶ Κ. Δελικάνην ἐνθ. ἄνωτ. σ. 483.

59. Κυπριανοῦ Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς μητροπολίταις Κυζίκου, Νικομηδείας, Νικαίας, Προύσης τε καὶ Τριγλίας καὶ Μουντανίων, καὶ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Προικονήσου· δι' οὗ ἀφορίζονται οἱ κατακρατοῦντες ἀφιερῶματα γενόμενα τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 147^β. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἐνθ. ἄν. σ. 481.

60. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τοῖς μητροπολίταις Ἀθηνῶν, Θηβῶν καὶ Εὐρίπου, καὶ τοῖς ἐπισκόποις Σκιαθοῦ καὶ Σκοπέλου, φ. 148^α. Ἐγράφη ἰνδ. γ' = 1710, μηνὶ Ἰουνίῳ. Δ. Καμπούρογλου Μνημεῖα, τ. 2, σ. 341. Νέα Σιών, 1904, τ. 1, σ. 429. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἐνθ. ἄνωτ. σ. 482.

61. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως ἐπιστολὴ τῷ Μελετίῳ Ἀθηνῶν, φ. 149^α. Δ. Καμπούρογλου Μνημεῖα, τ. 2, σ. 343.

62. Ἀδήλου πατριάρχου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν ἀφορίζον τοὺς κατακρατοῦντας ἱεροσύλως ἀφιερῶματα γενόμενα τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 150^α. Ὑπογραφαί: Αὐξέντιος Κυζίκου, Παρθένιος Νικομηδείας, Γεννάδιος Νικαίας, Μελέτιος Ἀθηνῶν, Ἱερόθεος Δρύστρας, Νικόδημος Δέρκων.

63. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων α') γράμμα τοῖς χριστιανοῖς Μπελιγραδίου πρὸς βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 151^α. — β') Μέρος ὁμοίου γράμματος τοῖς ἐν Τιμισβαρίῳ, φ. 151^β.

64. (Παΐσιου 2-ου Κ/πόλεως) γράμμα τῷ μητροπολίτῃ Γοθθίας καὶ Καφᾶ, ὑποβάλλον ἀφορισμῶ τοὺς κατακρατοῦντας ἀφιερῶματα γενόμενα τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ 1726, φ. 152^β. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀν. σ. 489.

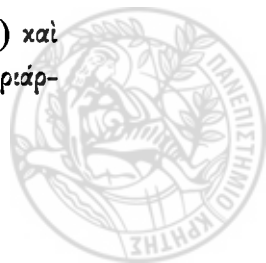
65. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς μητροπολίταις Ῥόδου καὶ Παροναξίας, τοῖς ἀρχιεπισκόποις Ντζίας καὶ Θερμίων, Σαντορήνης, Μήλου, Κῶ, Ἄνδρου, Καρπάθου καὶ Κάσσου, Σίφνου δι' οὗ προτρέπονται τῶν χωρῶν τούτων οἱ χριστιανοὶ εἰς παροχὴν ἐλεημοσύνης τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 153^α. Ὑπογραφαί: Νεόφυτος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Παρθένιος Νικομηδείας, Κωνστάντιος Χαλκηδόνος, Ἀθανάσιος Δρύστρας, Νικόδημος Δέρκων, Ἄνθιμος Δράμας. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἀν. σ. 483 καὶ Νέαν Σιών, 1904, τ. 1, σ. 531-534.

66. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων τρία γράμματα: α') Τοῖς μητροπολίταις Ῥόδου καὶ Παροναξίας καὶ τοῖς ἀρχιεπισκόποις Ντζίας καὶ Θερμίων, Σαντορήνης κτλ., συστατικὸν τοῦ ταξιδιώτου πρωτοσυγκέλλου Νεοφύτου καὶ προτρεπτικὸν εἰς παροχὴν ἐλέους τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, Ἰουλ. 1710, φ. 154^α. — β') Ἐγκύκλιος τοῖς ἀπανταχοῦ διὰ τὸν πρωτοσύγκελλον Γερβάσιον ἐκ δευτέρου περιοδεύοντα πρὸς σολλοχὴν ἐλεῶν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 155^α. — γ') Ἐγκύκλιος τῷ μητροπολίτῃ Οὐκροβλαχίας καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ ἐπισκόποις ὑπὲρ τοῦ φέροντος αὐτὴν Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων, φ. 155^β. Ἐγρᾶφη ἐν Βουκουρεστίῳ μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἔτ. 1728.

67. Ἀπόφασις συνοδικὴ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεράς συνόδου καὶ συνάξεως περὶ τῶν ἀπερχομένων θεοφιλῶν προσκυνητῶν εἰς τε τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸ θεοβάδιστον Σίναιον ὄρος», φ. 156^α. Συνετάχθη μηνὶ Μαρτίῳ ἔτους 1699-ου.

68. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων). «Προσίμιον ἦτοι πρόλογος εἰς τὰς κεφαλαιώδεις παραινέσεις τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Μακεδόνα πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Λέοντα τὸν Σοφόν». Ἄρχ. «Ἡ μὲν τάξις τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας» κτλ., φ. 153^β.

69. «Γράμμα κοινὸν ἦτοι παρ' ἡμῶν (= τοῦ Χρυσάνθου) καὶ τοῦ παναγιωτάτου δεσπότης Ἀθανασίου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρ-

χου πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην Ἀντιοχείας κὺρ Κύριλλον, διαλαμβάνον περὶ οἰκονομίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων», φ. 157^β. Συνετάχθη τῇ 7-ῃ Νοεμβρίου ἔτους 1710-ου.

70. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου περὶ τε τοῦ μνημόσυνου καὶ ἄλλων τινῶν προνομίων, ἃ κέκτηται ὁ κατὰ καιροὺς μακαριώτατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων πανταχοῦ». Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα, ἰνδ. γ', μηνὶ Δεκ. ἔτ. 1709. Ἀρχ. «Ἡ εὐκλεῆς περικαλλῆς τε καὶ θεοκόσμητος» κτλ., φ. 158^α. Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδ. τοῦ πατρ. ἀρχιεοφ. σωζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 478-481.

71. Σπαντωνάκη χαρτοφύλακος «Σημείωμα ὅτι ὁ μέγας χαρτοφύλαξ προκάθηται τῶν ἀρχιερέων ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς συνελεύσεσι ταῖς ἐντὸς τοῦ βήματος τοῦ ἱεροῦ». Ἀρχ. «Μεμπτέα μὲν ἢ τόλμη» κτλ., φ. 160^α.

72. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πατριαρχικοῦ γράμματος περὶ τῆς ἐν Κ/πόλει ἐλληνικῆς σχολῆς». Διονυσίου 3-ου Κ/πόλεως σιγίλλιον συνοδικὸν μηνὸς Ἰουνίου ἔτους 1663-ου. Ἀρχ. «Ἦκει μὲν εἰς ἀνθρώπους θεόθεν πολλὰ» κτλ., φ. 162^α. Ἐκδόσις ἀνακριβῆς παρὰ τῷ Γεδεῶν, Παιδεία καὶ πτωχεία παρ' ἡμῖν. Ἐν Κ/πόλει 1893, σ. 39-45.

73. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων) «Περὶ τῶν διδασκάλων τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ σχολῆς καὶ τί αὐτῶν ἕκαστος ὀφείλει διδάσκειν». Ἀρχ. «Διδάσκαλοι τῆς σχολῆς» κτλ., φ. 163^β. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 79-81.

74. Κοσμᾶ 3-ου Κ/πόλεως ἐπιστολὴ συνοδικὴ τῷ μητροπολίτῃ Γοτθίας καὶ Καφᾶ πρὸς εὐδόωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ὑπὸ Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀποσταλέντος εἰς Κριμαίαν πρωτοσυγκέλλου Παναρέτου, φ. 165^β-166^β. Συνετάχθη ἰνδ. η', μηνὶ Μαΐῳ ἔτους 1715-ου. Ὑπογραφαί: Γεννάδιος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Αὐξέντιος Κυζίκου, Παΐσιος Νικομηδείας, Νικόδημος Μυτιλήνης, Νικόδημος Δέρκων, Νικηφόρος Νέων Πατρῶν. Ἄνευ τῶν ὑπογραφῶν ἐν τῇ Νέα Σιών, 1904, τ. 1, σ. 534-537. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἄνωτ. σ. 484.

75. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα κυροῦν ἀφιέρωμα τῷ ἐν Ἄνδρῳ ἀγιοταφιτικῷ μετοχίῳ Παναγίας Πλατεיא-νῆς, οἰκίας Ἀντωνίου καὶ Ἀσιμῆνας Ναότη, μεθ' ὅλης τῆς περιοχῆς αὐτῆς. Ἀρχ. «Τὰ καλὰ καὶ θεοφιλῆ τῶν ἔργων», φ. 167^α. Συνετάχθη ἔτει 1723-φ. Ὑπογραφαί: Καισαρείας ἀνώνομος, Καλλίνικος Ἡρακλείας, Παΐσιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Ἰγνάτιος Θεσσαλονίκης, Μακάριος Βερροίας, Θεόκλητος Φιλιππουπόλεως, Καλλίνικος Ἀγχιάλου. Πρβλ. Κ. Δελικάνη ἐνθ. ἀν. σ. 487.

76. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα σιγιλλιῶδες περὶ τοῦ ἀνακαινισθέντος ὑπὸ τοῦ Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνος Κωνσταντίνου Βασαράβα ἀγιοταφιτικοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ μετοχίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ περὶ τῆς εἰς συντήρησιν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ καὶ δύο διδασχάλων καταθέσεως 30000 δουκάτων παρὰ τῇ ἐν Βενετία τζέχα τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Ἀρχ. «Τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἀγαθώτερα», φ. 168^α. Συνετάχθη ἐν Τριγοβίστῳ μηνὶ Αὐγ. 1707. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 73-78.

77. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν τοῖς ἀρχιεπισκόποις Ἀχριδῶν καὶ τῷ πρῶν Ἀχριδῶν προέδρῳ δὲ Σιασίου Ζωσιμᾶ, βεβαιωτικὸν τῆς ἀφιέρωσεως χρημάτων εἰς συντήρησιν τοῦ ἐν Σιατίστῃ σχολείου, φ. 171^α. Συνετάχθη μηνὶ Μαΐῳ ἔτ. 1748. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τόμος τρίτος, σ. 839-843.

78. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀχριδῶν καὶ τοῖς μητροπολίταις αὐτοῦ, περὶ εὐδοώσεως τοῦ σκοποῦ τοῦ πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου περιοδεύοντος πρωτοσυγγέλλου Νεοφύτου, φ. 173^α. Συνετάχθη μηνὶ Αὐγούστῳ ἔτους 1717-ου. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδ. τοῦ πατρ. ἀρχιεποφ. σωζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 485.

79. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς αὐτοῖς περὶ κουτίων ἐλέους καὶ ἀφιερωμάτων τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, ἐπισεῖον καὶ ποιητὴν ἀφορισμοῦ τοῖς κωλύουσι τὴν ἐνέργειαν τῶν κουτίων. Ἐγγράφη μηνὶ Αὐγ. 1717. Ἀρχ. «Τὸ θεοπαράδεχτον» κτλ., φ. 174^β. Ἄνευ τῶν ὑπογραφῶν ἐν τῇ Νέᾳ Σιών, 1905, τ. 2, σ. 96-99. Πρβλ. Κ. Δελικάνη ἐνθ. ἀν. σ. 485.

80. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν ζητούντων λαμβάνειν τι ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀποδησκότων μοναχῶν οἰοῦδήποτε μοναστηρίου, Ἀγιορειτῶν, Σιναϊτῶν, Ἀγιοταφιτῶν κλπ. Ἀρχ. «Οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες», φ. 176^β. Συνετάχθη ἰνδικτ. ια', μηνὶ Νοεμβρίῳ ἔτ. 1717-ου. Ὑπογραφαί· Χρῦσανθος Ἱεροσολύμων, Παΐσιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Νεόφυτος Ἄρτης, Ἱερόθεος Δρύστρας.

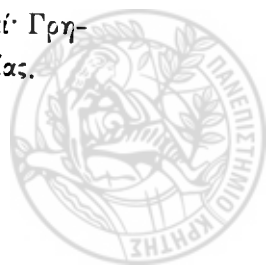
81. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως σιγίλλιωδες γράμμα περὶ τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας τοῦ ἐν Μορέᾳ, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορίνθου, μονοδρίου τοῦ ἀγίου Βλασίου Σεβαστείας. Ἀρχ. «Ὁ τῆς προνοητικῆς κηδεμονίας ἀσχόλαστος λόγος», φ. 178^α. Συνετάχθη ἰνδικτ. θ', μηνὶ Μαΐῳ ἔτους 1716-ου. Πρβλ. Κ. Δελικάνη ἐνθ. ἀνωτ. σ. 484.

82. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν καὶ σιγίλλιωδες Μητροφάνει Οὐγκροβλαχίας περὶ τοῦ αὐτοδεσπότη τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ μονῆς τῶν Ἀγίων Πάντων. Ἀρχ. «Τὰ καλῶς τοῖς ἀνθρώποις» κτλ., φ. 181^α. Συνετάχθη ἰνδικτ. ια', μηνὶ Ὀκτ. ἔτους 1717. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 234-239.

83. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα σιγίλλιωδες, ἐπικυρωτικὸν ἐτέρου τοῦ θρόνου Κ/πόλεως, περὶ τοῦ βοηθείας χάριν ὀωρηθέντος τῷ δυσπραγοῦντι θρόνῳ Ἀλεξάνδρειας μονοδρίου τοῦ ἀγίου Νικολάου, τοῦ «ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Γραντίστε ἐν τοῖς ὄρεισι τοῦ ποταμοῦ Κολεντίας». Ἀρχ. «Τὰ μεθ' ὀσιότητος» κτλ., φ. 185^α. Συνετάχθη ἰνδ. ια', μηνὶ Αὐγ. ἔτους 1718-ου. Legrand, Recueil κτλ., σ. 246-251.

84. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα ἀτελὲς τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἄνδρου καὶ τῷ ἐπισκόπῳ Σκιάθου καὶ Σκοπέλου· δι' οὗ ὑποβάλλονται ἀφορισμῶ οἱ κατακρατοῦντες ἱεροσύλως ἀφιερῶματα γινόμενα τῷ Ἀγίῳ Τάφῳ, φ. 188^α.

85. Παρθενίου 1-ου Κ/πόλεως σιγίλλιωδες συνοδικὸν γράμμα, δι' οὗ ἡ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τζερβενοῦ χώρα τοῦ Ἀλβανιτοχωρίου κηρύσσεται πατριαρχική. Ἀρχ. «Πατρικοὶ τε καὶ συνοδικοὶ κανόνες», φ. 189^α. Συνετάχθη μηνὶ Ἀπριλίῳ ἔτ. 1642-ου. Ὑπογραφαί· Γρηγόριος Λαρίσσης, Παχώμιος Χαλκηδόνος, Πορφύριος Νικαίας.

86. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς μητροπολίταις Ἀθηνῶν, Θηβῶν, Εὐρίπου καὶ τοῖς ἐπισκόποις Ταλαντίου καὶ Διαυλείας, Σκύρου, Σάλωνος, Μενδινίτζης, Σκιαθοῦ καὶ Σκοπέλου, προτρεπτικὸν εἰς βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Τάφου διὰ τοῦ εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν ἀποσταλέντος ἐξ Ἱεροσολύμων πρωτοσυγγέλλου Εὐγενίου. Ἀρχ. «Ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει» κτλ., φ. 191^α. Συνετάχθη ἰνδικτ. ιδ', μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1721-ου. Ἴδε Δ. Γρ. Καμπούρογλου Μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. 2, σ. 345-348.

87. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα κοινὸν τοῖς μητροπολίταις Ἀμασειάς, Νεοκαισαρείας καὶ Ἰνέου, Τραπεζοῦντος, Θεοδοσιουπόλεως, δι' οὗ ὑποβάλλονται ἀφορισμῶ οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν κωλύοντες τὴν περιφορὰν κουτίων ἐλέους τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 192^α. Συνετάχθη ἰνδικτ. ιδ', μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτ. 1721-ου. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἐνθ. ἀν. σ. 487.

88. Σαμουήλ Ἀλεξανδρείας πρᾶξις ἐνταλτηριώδης δοθεῖσα τῷ Σπαντωνῆ (Σεπτ. 1822) εἰς βεβαίωσιν τοῦ προσνεμηθέντος αὐτῷ ὀφφικίου μεγάλου ῥήτορος τοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Καὶ στεφηφόροις» κτλ., φ. 193^α. Ἐξ ἐτέρου κώδικος ἐν τοῖς ἑμοῖς Ἀναλέκτοις, τ. 1, σ. 481-483.

89. Νεοφύτου 2-ου Κ/πόλεως σιγίλλιῶδες συνοδικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐν Κίῳ (ἐπαρχίας Νικαίας) γυναικείας μονῆς τῆς Ὁδηγητρίας. Ἀρχ. «Τὸ εἰς μείζονα ἰσχὺν ἐπιβεβαιουῖσθαι» κτλ., φ. 194^α. Συνετάχθη ἰνδικτ. ι', μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἔτους ςρχ' = 1612. Συνυπέγραψεν ἐν αὐτῷ Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ὁ Λούκαρις.

90. Ἱερεμίου 2-ου Κ/πόλεως γράμμα σιγίλλιῶδες περὶ τῆς ἐν Κίῳ γυναικείας μονῆς τῆς Ὁδηγητρίας. Ἀρχ. «Πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν θεῖον σκοπὸν» κτλ., φ. 195^α. Συνετάχθη ἰνδικτ. η', μηνὶ Νοεμβρίῳ ἔτ. ςρχ' = 1594.

91. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων δύο γράμματα. α') Τῷ ἐπιτρόπῳ τοῦ Χαλκηδόνος οἰκονόμῳ Μπαλάση, φ. 197^α. — β') «Περὶ συστάσεως κουτιῶν εἰς τὴν Μύκονον», γράμμα τῷ ἡγουμένῳ Πάτμου, φ. 198^α.

92. «Περὶ τῶν ἐν τῇ Χίῳ γενομένων κουτιῶν» τοῦ Ἁγίου Τά-

φου. Παΐσιου 2-ου Κ/πόλεως γράμμα ἔτους 1727-ου τῷ Χίου μητροπολίτῃ Δανιὴλ καὶ τοῖς ἐν Χίῳ χριστιανοῖς, φ. 199^α. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἐνθ. ἀν. σ. 489.

93. Παΐσιου 2-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς μητροπολίταις Ἀδριανουπόλεως, Διδυμοτείχου, Αἴνου, Βιζύης, Μηδείας, Ἀγχιάλου, Μαρωνείας, Σωζουπόλεως, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου, Ἰμβρου, τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Λιτίτζης καὶ τῷ ἐπισκόπῳ Ἀγαθοπόλεως· προτρεπτικὸν εἰς μέριμναν τῶν κουτίων ἐλέους τῷ Ἀγίῳ Τάφῳ, φ. 200^α. Συνετάχθη ἰνδικτ. ε', μηνὶ Μαΐῳ ἔτους 1727-ου. Ὑπογραφαί: Γεράσιμος Ἡρακλείας, Αὐξέντιος Κυζίκου, Σεραφεῖμ Νικομηδείας, Νικόδημος Χαλκηδόνος, Νικηφόρος Τορνόβου, Γρηγόριος Προύσης, Μακάριος Σηλυβρίας, Παΐσιος Παλαιῶν Πατρῶν, Μισαήλ Διδυμοτείχου, Ἄνθιμος Μηθύμνης, Καλλίνικος Ἀγχιάλου, Ἰωακεῖμ Αἴνου, Νικόδημος Δέρκων, Ἰωακεῖμ Κασανδρείας. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἐνθ. ἀνωτ. σ. 460.

94. «Συστατικὸν διδόμενον παρὰ τῶν ἀρχιερέων εἰς πρωτοσυγκέλλους», φ. 204^α. — «Ἔτερον συστατικὸν παρὰ ἀρχιερέων ἐχόντων ἐπισκόπους», φ. 204^α.

95. (Παΐσιου 2-ου Κ/πόλεως) γράμμα κοινὸν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου, τοῖς μητροπολίταις καὶ ταῖς μοναῖς τῆς νήσου, περὶ λιποτακτησάντων Ἀγιοταφίτων, προτρεπομένων εἰς ἐπιστροφὴν, φ. 206^α. Ἐγράφη ἔτει 1726-φ. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἐνθ. ἀν. σ. 489.

97. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων δύο γράμματα· α') Ἰακώβῳ μητροπολίτῃ Φιλίππων καὶ Δράμας ἀπὸ Κ/πόλεως, 25 Μαΐου 1729, φ. 208^α. — β') «Χρυσόβουλλον» σιγιλλιῶδες δοθὲν ταῖς ἐν Ἰασίῳ σχολαῖς. Ἀρχ. «Τῶν πρὸς Θεοῦ» κτλ., φ. 211^α-216^α. Συνετάχθη ἐν Ἰασίῳ μηνὶ Σεπτ. ἔτους 1728-ου. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 280-291. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 410-419.

97. «Ἀφνα». Ἴσον ἐκ τοῦ βραβείου τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου εἰς τὸ Στράτη», φ. 216^β-218^α. Νοταρικὴ πράξις, δι' ἧς ὁ ἐν Κεφαλληνίᾳ Αὐγουστίνος Κρασᾶς δωρεῖται τῷ Ἀγίῳ Τάφῳ τῇ

ἐκκλησίαν ἁγίου Ἀντωνίου, κειμένην «εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Παλι-
κῆς ἐν μέσῳ τῶν χωρίων Μιχαλῆ καὶ Τράτα».

98. Ἀφιερωτικὸν ἔγγραφο τοῦ γαμβροῦ τοῦ ἡγεμόνος Οὐγ-
κροβλαχίας Κωνσταντίνου Μπαζαράμπα, δωρησαμένου τῷ Ἁγίῳ
Τάφῳ (χάριν μνημοσύνου τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Στάνκας) δύο μοσί-
ας διὰ τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, φ. 233^α.
Συνετάχθη ἔτει 1719-φ. Legrand, Recueil, 269-271.

99. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἰδιόχειρα σημειώματα περὶ τινῶν
ἀγιοταφικῶν μετοχίων, φ. 234.

100. «Χρυσόβουλλον τοῦ Θεοδώρου βασιλέως Μοσχοβίας, τοῦ
υἱοῦ Ἰωάννου βασιλέως, ὅπερ ἐδόθη ἐπὶ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ τῆς με-
γάλῃς λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου τῷ
τηνικαῦτα πρὸς τὰ ἐκεῖσε ἐπιδημήσαντι χάριν ἐλεημοσύνης τῆς ῥη-
θείσης μονῆς, κατὰ τὸ ζρ' ἔτος ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου ἀρχῆς». Πε-
ρίληψις τοῦ χρυσοβούλλου, φ. 235^α.

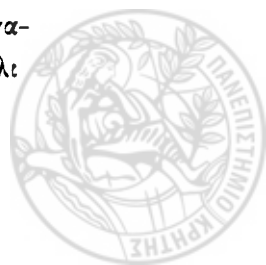
101. «Καταγραφή τῶν ἐν τῇ Κύπρῳ μετοχίων τοῦ Ἁγίου Τά-
φου». Ἀρχ. «Ἐνδὸν Λευκοσίας ἐστὶ μετόχιον» κτλ., φ. 236^α-237^α.

102. «Καταγραφή τοῦ ἐν τῇ Σίφνῳ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τά-
φου». Μαρτυρικὸν Σίφνιον 6-ης Μαρτίου 1676. Ἀρχ. «Ἐστῶν-
τας καὶ ἡ Κερα-Μακαρία Γεράρδι» κτλ., φ. 237^α. Ἐἶτα σημείωμα
«Τὸ ἄνω μοναστήριον, τῆς Ὑπαπαντῆς δηλαδὴ, ἀφιέρωσεν εἰς τὸν
Ἁγιον Τάφον ἡ πολιτεία τῆς Σίφνου 1674, ὄντος ἐκεῖ τοῦ μακα-
ρίτου πατᾶ Μακαρίου τοῦ Ἀσπρᾶ».

103. «Ἀφ' ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ κθ'. Κατάστιχον τοῦ μετοχίου
τοῦ Ἁγίου Τάφου, τοῦ ἐν τῇ Μήλῳ, ὅπου ἐπεριλάβεν ὁ πρωτοσύγ-
κελλος πατᾶ κῆρ Μακάριος», φ. 238^α.

104. «Κόπια» γράμματος τοῦ ἱερέως Ἰωσήφ Κουτουμᾶ, δω-
ροῦντος τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ τὸ ἐν Μυκόνῳ μοναστήριον «Κυρία ἡ Μού-
σενα», φ. 240^β. Ἐγράφη τῇ 6-ῃ Δεκ. ἔτους 1682-ου.

105. Πρωτότυπον γράμματος κολληθὲν ἐπὶ τοῦ φύλλου 241.
Νοταρικὴ πράξις ἐμμάρτυρος τοῦ Τριπολιτζᾶς μητροπολίτου Ἀγα-
θαγγέλου περὶ τῆς ἀφιέρωσεως τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ τοῦ ἐν Τριπολι-

τζᾶ μοναστηρίου τῆς Μεταμορφώσεως. Συνετάχθη ἐν αὐτῇ τῇ Τριπολιτζᾶ 10-ῃ τῇ Μαρτίου ἔτους 1711-ου.

106. Πρᾶξις ἐμάρτυρος τῶν ἐν Ναυπλίῳ χριστιανῶν περὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀφιερώσεως τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ τῆς ἐν Ναυπλίῳ ἡρημωμένης «Ἁγίας Μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου», καὶ περὶ τῆς παραδόσεως αὐτῆς τοῖς ἐκεῖ ἐπιτρόποις αὐτοῦ, φ. 245^α. Συνετάχθη τῇ 15-ῃ Μαρτίου ἔτους 1679-ου. Τῇ πράξει ταύτῃ ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ πολυαρίθμων Ναυπλίων μαρτύρων καὶ καταγραφή τῶν πραγμάτων τῆς μονῆς.

107. Πρᾶξις νοταρική τοῦ Πτολεμαίδος Ἰωάσαφ καὶ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐπιτρόπου τοῦ Ἁγίου Τάφου Μανολάκη Τζικαλιώτου, δι' ἧς ὁ ἱερεὺς Δανιήλ, υἱὸς τοῦ ποτὲ Ζωσιμᾶ ἱερέως, διορίζεται ἡγούμενος τοῦ ἐν Ναυπλίῳ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, «τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγία Μονή, τοῦ ἔξωθεν τῆς Ναυπλίας πόλεως», φ. 246^β. Ἔπονται τῇ πράξει μαρτύρων ὑπογραφαί, ἐν αἷς καὶ ἡ τοῦ «νοταρίου πούπλικου» Κωνσταντίνου Πορτέτου.

108. Ὑποσχετικὸν ἔγγραφον τῆς πολιτείας Δημητζάνας καὶ Σεμνήτζας περὶ συνδρομῆς ἐτησίως τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 246^β. Ἐγγραφή τῇ 1-ῃ Ἰαν. ἔτους 1674-ου.

109. «1695. — Αὐγούστου 22. — Εἰς Ἀνάπλι. Κατάστιχον εἰς τὸ πρᾶγμα τῆς Ἁγίας Μονῆς, ὅπου ἐπαράδωκεν ὁ πρῶν ἡγούμενος κὺρ Ἰάκωβος Βαρδούλας τοῦ κὺρ Δανιήλ νέου ἡγουμένου», φ. 249.

110. Πρᾶξις τῶν «εἰς τὸ Ῥένιο τοῦ Μορέως» συντόχων καὶ ἐξεταστῶν τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Ἐνετῶν, δι' ἧς ἐπικυροῦται μὲν τῶν κτημάτων τῆς Ἁγίας Μονῆς ἢ ἀναγνώρισις, προσδιορίζεται δὲ τὸ ἐτήσιον αὐτῆς δόσιμον τῇ Ἐνετικῇ Κυβερνήσει, φ. 249. Συνετάχθη «εἰς τὸ Νέον Ἀνάπλι» τῇ 25-ῃ Δεκεμβρίου ἔτους 1702.

111. Τὸ πρωτότυπον γράμματος (κολληθὲν ἐπὶ τοῦ φ. 250) Δαμασκηνοῦ ἱερομονάχου πρὸς Χρύσανθον Ἱεροσολύμων, αἰτουμένου πρῶτον συγγνώμην διὰ τὴν ἀπὸ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος προτέραν αὐτοῦ ἀποστασίαν, εἶτα δὲ παραχωροῦντος αὐτῇ τὸ ἐν Μορέᾳ ἀνιδρυθὲν ὑπ' αὐτοῦ μονύδριον τοῦ τιμίου Προδρόμου. Ἐγγραφή τῇ 15 Φεβρ. ἔτους 1710-ου.

112. Ἀφιερωτικὸν γράμμα (φ. 251^α) Πέτρου Μοτιληναίου ἱερέως, υἱοῦ Ἰωάννου Ψαθά, τοῦ ἀπὸ χωρίου Σκοπέλου, δωροῦντος τῷ Ἀγίῳ Τάφῳ ἔλαιῶνα κείμενον «εἰς τὰ Κάρβουνα, καλούμενον Σηπλήον». Ἐγράφη ἐν Μοτιλήνῃ τῇ 23-ῃ Αὐγούστου ἔτ. 1701-ου.— Φύλλ. 251^β. Ἔτερον ἐπισημότερον περὶ τῆς ἀφιερώσεως τοῦ αὐτοῦ ἔλαιῶνος. — Φύλλ. 252^γ. Ἔτερον περὶ τοῦ αὐτοῦ ἔλαιῶνος, γενόμενον συνοδικῶς ἐν Κ/πόλει τῇ 26-ῃ Αὐγούστου ἔτους 1710-ου.

113. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα τῷ Φιλιππουπόλεως καὶ τοῖς χριστιανοῖς τῶν χωρίων Στανιμάγου καὶ Ἀμπελιανοῦ, δι' οὗ ὑποβάλλονται ἀφορισμῶ τινές τῶν ἀδικούντων γνησίους αὐτῶν κληρονόμους, φ. 253.

114. (Γαβριήλ 3-ου Κ/πόλεως) γράμμα συνοδικὸν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς νήσου Ἄνδρου καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ χριστιανοῖς, ἀποτρέπον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀκροάσεως διδασκῶν τῶν κατολίκων ἱερέων, φ. 261^α-262^α. Συνετάχθη ἔτει 1706-φ.

115. Καλλινίκου 2-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα (φ. 263 κέ.) τοῖς μητροπολίταις Καισαρείας, Ἀγχύρας καὶ Ἴκονίου, διαψεύδον φήμην, ὅτι περιῆλθε δῆθεν ὁ Ἅγιος Ταφος εἰς τὴν κυριότητα τῶν Κατολίκων, καὶ τοῦτο πρὸς κώλυσιν τοῦ προσφερομένου ἐλέους τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχείῳ τῶν ὀρθοδόξων. Ἐγράφη ἰνδικτ. δ', μηνὶ Ἰαν. ἔτους 1691-ου. Ὑπογραφαί: Θεοφάνης Ἐφέσου, Κύριλλος Κυζίκου, Γαβριήλ Χαλκηδόνας, Μελέτιος Νικομηδείας, Γρηγόριος Μοτιλήνης, Λεόντιος Πισιδίας, Νικόδημος Δέρκων, ἀνώνυμος Χίου.

116. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων) ἐπιστολὴ τῷ μεγάλῳ ποστολνίκῳ Δημητρίῳ, φ. 269^α.

117. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως ἐγκύκλιος τοῖς ἀπανταχοῦ πρὸς παροχὴν βοήθειας τῷ ἐπισκόπῳ Πρεσλάβας ἀνακαινίζοντι δύο ναοὺς ἐν τοῖς χωρίοις Τζικάκι καὶ Σοῦμπλον, φ. 277^α. Ἐγράφη ἰνδικτιῶν γ', ἔτει 1720-φ.

118. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων προτρεπτικὸν (φ. 292^α) τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ ῥουφετίῳ τῶν γουναράδων, ἵνα μέρος τῶν κερδῶν αὐτοῦ παραχωρῆται ἐλέους χάριν τῷ Ἀγίῳ Τάφῳ, ἐπιτρόπου πρὸς

παραλαβὴν αὐτοῦ διορισθέντος τοῦ κιορτζήμπασι Διαμαντῆ. Ἐγγραφή ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 1-ῃ Νοεμβρ. ἔτους 1782-ου. *E. Legrand, Recueil* κτλ., σ. 291-293.

119. (Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως) γράμμα τοῖς ἐν Κρήτῃ χριστιανοῖς (φ. 249), προτρεπτικὸν εἰς εὖνον ὑποδοχὴν τοῦ ἐπιστρέφοντος Κρήτης μητροπολίτου Κωνσταντίου, ἀθύφου ἀναγνωρισθέντος ἐν Κ/πόλει ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως. Ἐγγραφή ἔτει 1716-φ.

120. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως τοῖς ἐπισκόποις τῆς μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ τοῖς αὐτόθι χριστιανοῖς γράμμα προτρεπτικὸν (φ. 296^α) εἰς λήθην τῶν γενομένων σκανδάλων περὶ τὸν Θεσσαλονίκης Ἰγνάτιον καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ μέλλοντος ἐπανελθεῖν εἰς Θεσσαλονίκην ἀπὸ Κ/πόλεως. Ἐγγραφή μηνὶ Ὀκτ. ἔτους 1717-ου. Ὑπογραφαί: Ἀδξέντιος Κυζίκου, Παῖσιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Νεόφυτος Ἄρτης, Καλλίνικος Βάρνης, Νικόδημος Δέρκων.

121. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων συστατικὸν τοῖς χριστιανοῖς Μελενίκου τοῦ νεοχειροτονηθέντος Μελετίου μητροπολίτου Μελενίκου, ὑποκαταστήσαντος τὸν παραίτησιν δόντα Γρηγόριον, φ. 298^β. Ἐγγραφή ἐν Κ/πόλει μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1712-ου.

122. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων δύο γράμματα: α') Τοῖς χριστιανοῖς τῶν ἐπαρχιῶν Καισαρείας, Ἀγκύρας, Πισιδίας καὶ Ἰκονίου (φ. 300 κέ.), ἐν ᾧ διαγράφονται τὰ καθήκοντα τοῦ γέροντος Νεοφύτου, περιοδεύοντος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν. — β') Τοῖς μητροπολίταις τῶν αὐτῶν ἐπαρχιῶν περὶ τοῦ γέροντος Νεοφύτου, φ. 300^β.

123. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων α') τοῖς χριστιανοῖς Χηλῆς ὑπὲρ ἐλέους τῷ Ἀγίῳ Τάφῳ, ἀπὸ Κ/πόλεως μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1721-ου, φ. 301^α. — β') Τοῖς ἐν Μπελιγραδίῳ χριστιανοῖς ἀπὸ Κ/πόλεως μηνὶ Αὐγ. ἔτους 1708-ου.

124. (Κυπριανοῦ Κ/πόλεως) συνοδικὸν γράμμα ἐπιβεβαιοῦν τὴν ὑπὸ τοῦ Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνος Νικολάου Μαυροκορδάτου δοθεῖσα ἀσυδοσίαν τῷ ἐμπόρῳ Παντελῆ Πριμιχηρίῳ. φ. 304^α. Ἐγγραφή ἔτει 1708-φ. *Legrand, Recueil* κτλ., σ. 274-277. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 397-399.

125. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «τόμος συνοδικὸς γεγονὼς ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ περὶ τε ἐθῶν καὶ τάξεων ἐκκλησιαστικῶν», φ. 307²-309². Ἐγράφη μηνὶ Ἀπριλίῳ ἔτους 1709-ου, διήρηται δὲ εἰς ἄρθρα 17.

126. Προοίμιον καὶ ἐπίλογος διαθήκης Γεωργίου τοῦ ἀπὸ Καστορίας (φ. 313²), γραφείσης τῇ 1-ῃ Μαΐου ἔτους 1708-ου. Ἐ. Legrand, Recueil, σ. 88-90.

127. «Τίνι τρόπῳ γίνονται κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν αἱ ψῆφοι τῶν ἀρχιερέων καὶ πῶς δίδεται τὸ μικρὸν καὶ τὸ μέγα μήνυμα τοῖς ὑποψηφίοις». Ἀρχ. «Μετὰ τὸ ψηφισθῆναι τὸν χειροτονηθῆσόμενον» κτλ., φ. 317².

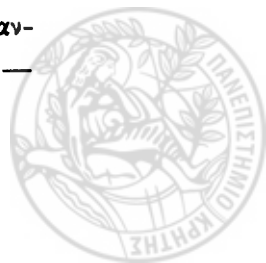
128. Λίβελλος πίστεως Νεοφύτου ὑποψηφίου τῆς μητροπόλεως Πτολεμαίδος, φ. 318³.

129. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα σιγιλλιῶδες περὶ τῆς ὑπὸ Νικολάου Ῥωσσέτου ἀφιερωθείσης τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ μωσίας Πιτζιάγιας ὀνομαζομένης. Αὐγ. 1720. Ἀρχ. «Ὅσα τῶν γενομένων» κτλ., φ. 320². Legrand, Recueil, σ. 271-274.

130. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως γράμμα συγκαταβάσεως Ἰωακείμ τῷ πρώτῳ Φιλίππων καὶ Δράμας, ἵνα ἔχη τὸ ἐνεργὸν τῆς ἐαυτοῦ ἀρχιερωσύνης «ἔπου καὶ ἂν προσκληθῆ, εἰδήσει τοῦ κατὰ τόπον προϊσταμένου». 2 Φεβρ. 1721. Ἀρχ. «Αἱ κατὰ καιρὸν οἰκονομικαὶ διοικήσεις» κτλ., φ. 321².

131. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων καὶ Παΐσιου Κ/πόλεως γράμμα ἐπιβεβαιώσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Κυζίκου Αὐξεντίου καὶ τῆς δομνίτζας Ἐλένης, θυγατρὸς τοῦ βόδα Ἡλιάσκου, γενομένης υἰοθετήσεως Ἐλένης τινὸς ἐξαγοραθείσης ὑπ' αὐτῶν. 28 Φεβρ. 1721. Ἀρχ. «Φρονήσεως ἄρα» κτλ., φ. 321³. Legrand, Recueil, σ. 277-280.

132. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμματα. α') Τοῖς χριστιανοῖς Ἀδριανουπόλεως προτρεπτικὸν ἀπὸ Κ/πόλεως εἰς ὑποστήριξιν τοῦ δυσπραγοῦντος αὐτόθι «Φροντιστηρίου τῶν Ἑλληνικῶν Μαθημάτων», φ. 322³. Ἐγράφη μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1721-ου.— β') Γράμμα βεβαιώσεως τοῦ μεταξὺ Σιναϊτῶν καὶ τοῦ νέου Σιναίου Ἰωαννικίου γενομένου συμβολαίου, φ. 323³. Ἐγράφη ἔτει 1721-φ.—

γ) Νικολάφ Μαυροκορδάτω, μηνὶ Δεκ. ἔτ. 1726-ου, ἐκ Σμύρνης. Ἄρχ. «Δηλοποιούσης» κτλ., φ. 324^α. Legrand, Epistolaire grec. Paris 1888, σ. 180-182. — δ') «Ἀφοριστικὸν περὶ ἀφιερωμάτων». Γράμμα τοῖς χριστιανοῖς Ἰζνας κατὰ τινων ἱεροσύλων, φ. 325^α.

133. (Παΐσιου 2-ου Κ/πόλεως) συνοδικὸν γράμμα τοῖς μητροπολίταις Θεσσαλονίκης, Ἀδριανουπόλεως, Βερροίας καὶ Ναούσης, Λαρίσσης, κατὰ τινων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν ἀγιοσταφιδῶν λιποταχτούντων, φ. 345^β. Ἐγράφη ἔτει 1727-φ. Ὑπογραφαί: Γεράσιμος Ἡρακλείας, Αὐξέντιος Κυζίκου, Σεραφὶμ Νικομηδείας, Καλλίνικος Νικαίας, Καλλίνικος Ἀγχιάλου, Δανιήλ Χίου, Κωνσάντιος Δρύστρας.

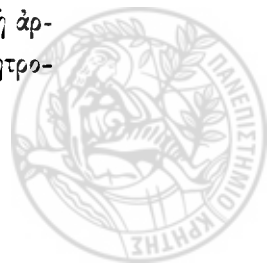
134. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων Ἰωαννικίφ ἀρχιεπισκόφω Σιναίου, ἀπὸ Κ/πόλεως μηνὶ Δεκ. ἔτους 1722-ου, φ. 348^α κέ.

135. Ὑποσχετικὸν τοῦ ἐν Κ/πόλει ρουφετίου τῶν γουναράδων περὶ αὐξήσεως τῆς ἐξ ἐνὸς γροσίου προσφορᾶς αὐτῶν ἐλέους χάριν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ εἰς δύο γρόσια δι' ἐκάστην παλαιὰν σαμουρόγουναν ἀνακαινιζομένην, φ. 356^α. Ἐγένετο τῇ 1-ῃ Σεπτ. ἔτους 1718-ου. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδ. τοῦ πατρ. ἀρχιεπισφ. σωζ. ἐπίσ. ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 486.

136. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν σιγίλλιον ἐπικυροῦν τὸ ἀνωτέρω ὑποσχετικὸν τοῦ ρουφετίου τῶν γουναράδων, φ. 357. Ἐγράφη μηνὶ Σεπτ. ἔτ. 1718-ου. Ὑπογραφαί: Ἰωακείμ Βιζύης, Γρηγόριος Γάνου καὶ Χώρας, Ἀνανίας Ἐλασσῶνος. Πρβλ. Κ. Δελικάνη ἐνθ. ἀνωτ. σ. 486.

137. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως σιγίλλιδες συνοδικὸν γράμμα, ἐπιβεβαιωτικὸν χρυσοβούλλου τοῦ Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνος Ἰωάννου Μαυροκορδάτου, δι' οὗ παρεχωρήθη ἀσυδοσία τοῖς κτήμασιν Ἠλίγκας θυγατρὸς Βασαράβα βοεβόδα. Ὀκτ. 1718. Ἄρχ. «Τὸ περὶ πάντα φιλόνητον» κτλ., φ. 359. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 258-261. Πρβλ. Κ. Δελικάνη πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 399.

138. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν μαρτυρικὸν, ὅτι ἡ ἀρχιεπισκοπὴ Ἰπεκίου, ὁ ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς, οἱ ὑπ' αὐτὸν μητρο-

πολίται καὶ οἱ ἐν τῇ ῥηθείᾳ ἀρχιεπισκοπῇ χριστιανοὶ Σέρβοι μέλη εἰσὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Δεκ. 1723. Ἀρχ. «Βδέλυγμα Κυρίῳ» κτλ., φ. 360. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τόμος 3, σ. 915-917.

139. Ἀδήλου πατριάρχου Κ/πόλεως ἐγκύλιος τοῖς ἀπανταχοῦ πρὸς παροχὴν ἐλέους τῷ ἐν Βουρλά τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου διὰ δανείων ἀνεγερθέντι τῆς Θεοτόκου ναῶ, φ. 362^α.

140. Ἀδήλου πατριάρχου Κ/πόλεως γράμμα συμβουλευτικὸν τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ χριστιανοῖς, ὅπως διάγωσιν εἰρηνικῶς μετὰ τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς Ἰγνατίου.

141. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων δύο γράμματα ἀπὸ Κ/πόλεως. α') Τοῖς ἐν Βάρνη χριστιανοῖς συστατικὸν τοῦ νέου μητροπολίτου αὐτῶν Παγκρατίου ὑποκαταστήσαντος τὸν ἀποβιώσαντα Βάρνης Ἀθανάσιον, φ. 364^α. Ἐγράφη μηνὶ Ἀπριλίῳ ἔτους 1730-οὔ. — β') Τοῖς χριστιανοῖς τῶν ἐπαρχιῶν Ἀμασειάς, Νεοκαισαρείας καὶ Ἰνέου, Θεοδοσιουπόλεως ἦτοι Ἐρζρουμίου, Ἀκίσκας καὶ Κιουμισχανέ· ἀγγελτικὸν τῆς εἰς αὐτάς ἀποστολῆς τοῦ πρωτοσυγκέλλου Βαρνάβα πρὸς παραλαβὴν ἐλεῶν καὶ ἀφιερωμάτων γενομένων τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 365^α. Ἐγράφη μηνὶ Μαΐῳ ἔτ. 1730-οὔ.

142. Ἀθανασίας μοναχῆς (ἐν τῇ νησίδι Ἁγιος Εὐστράτιος) ἀφιερωτήριον πραγμάτων αὐτῆς τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, φ. 366^α. Ἐγράφη τῇ 23-ῃ Αὐγ. ἔτ. 1741-ου.

143. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων) ὅσα μυθολογοῦσιν οἱ Ἄραβες «περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἱεροῦ». Ἀρχ. «Ἐκαμεν πρῶτον ὁ Ἰσμαήλ προσκύνημα» κτλ., φ. 383^α.

144. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων). «Τὰ εὕρισκόμενα καὶ καταγραφόμενα ἐν τῷ πίνακι ἦτοι κάρτα τοῦ Ἱεροῦ» ἀραβικὰ ὀνόματα μεθ' ἐρμηνείας, φ. 384^α.

145. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων). «Στάσεις ἦτοι κονάκια τῶν Ὀθωμανῶν χατζήδων ἀπερχομένων ἀπὸ τῆς Δαμασκοῦ ἕως εἰς τὸν Κιαμπέν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Μέκκαν». Ἀρχ. «Ἐξερχόμενοι ἀπὸ Δαμασκοῦ ποιῶσι πρώτην στάσιν εἰς τὸ Χαν-κισκί» κτλ., φ. 384^β.

146. (Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων). «Τὰ χωρία ὅπου εὐρίσκονται πέ-
ραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Φιλαδελφείας, κατὰ τὸ μέρος
τῆς Δαμασκοῦ, τί ὀνόματα ἔχουν, τίνες κατοικοῦν καὶ πόσαις ὥ-
ραις ἔχουν διαστημα τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο». Ἀρχ. «Τὸ πρῶτον χω-
ρίον λέγεται Χφέσι· κεῖται ἀντικρὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰορδάνου»
κτλ., φ. 385^β.

147. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα πρὸς τοὺς ὀσταμπασή-
δες τῶν μεταλλείων Κιουμισχανέ (φ. 390^β), ὑπομνηστικὸν τῆς ὑπο-
σχεθείσης παρ' αὐτῶν ἀφιερώσεως χιλίων κατ' ἔτος γροσίων τῷ
Ἀγίῳ Τάφῳ. Ἐγγραφή ἀπὸ Κ/πόλεως μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτους 1729-ου.

148. «Ἴσον τοῦ πρωτοτύπου συνοδικοῦ σιγγιλιώδους γράμμα-
τος ἀπαράλλακτον, ἀποδεικνύοντος ἅμα καὶ βεβαιουόντος ὅτι οὐδε-
μίαν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κατὰ καιροὺς ἀρχιεπίσκοπος Μύλου (γρ. Μή-
λου) μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων ἐνοχλεῖν Ὡλως τὸ ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ
Μύλῳ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου τιμώμενον μο-
ναστήριον, ἅτε δὴ ὑποκείμενον ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων τῷ ἁγιωτά-
τῳ ἀποστολικῷ πατριαρχικῷ τῶν Ἱεροσολύμων θρόνῳ καὶ μόνου τοῦ
κατὰ καιροὺς πατριαρχουόντος τῆς Ἀγίας Πόλεως τὴν διοίκησιν ἄπα-
σαν αὐτοῦ ἔχειν ὀφείλοντος· ὅπερ ἐξεδόθη ἐπὶ τοῦ αἰσιδίου πατρι-
άρχου Κ/πόλεως κυρίου Γαβριήλ τῷ μακαριωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ
πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων κυρίῳ Δοσιθέῳ ἐν ἔτει ρϷγ', ἐν μηνὶ
Ἰαννουαρίῳ». Ἀρχ. «Τοῖς τῷ θείῳ ἔρωτι πυρπολουμένοις» κτλ., φ.
404^α-406^α. Ὑπογραφαί· Κύριλλος Κυζίκου, Παρθένιος Νικομηδεί-
ας, Κωνστάντιος Χαλκηδόνος, Γεννάδιος Νικαίας, Ἀθανάσιος Δρύ-
στρας, Νικόδημος Δέρκων, Γαβριήλ Σίφνου. Πρβλ. Κ. Δελικάνη
Τὰ ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ Πατρ. ἀρχαιοφυλ. σωζ. ἐπίσημα ἐκκλησ. ἐγ-
γραφα, σ. 452-3.

149. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα περὶ τοῦ
ἐν τῷ Νεοχωρίῳ Καταστένου αγιάσματος τῆς ἁγίας Παρασκευῆς,
μετοχίου ὄντος τοῦ Ἀγίου Τάφου. Ἀρχ. «Αἱ περὶ τὰς ὑποθέσεις
ὀπωσοῦν ἀμφιβολίαι» κτλ., φ. 407. Συνετάχθη ἰνδικτ. γ', μηνὶ Μαΐῳ
ἔτους 1710-ου. Πρβλ. Κ. Δελικάνη ἐνθ. ἀν. σ. 481-482.

150. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως ἐπιστολὴ τῷ ἐπισκόπῳ Καλ-

λιουπόλεως καὶ Μαδύτων καὶ τοῖς αὐτόθι δημογέρουσι προτρεπομένοις εἰς διωγμὸν ἀπατεῶνός τινος Καλλινίκου φευδῶς ἑαυτὸν φημίζοντος ἀγιοταφίτην, φ. 408^α. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἄνωτ. σ. 482.

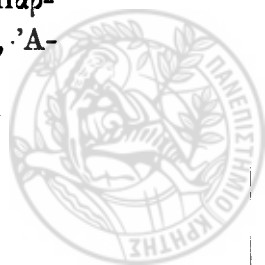
151. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως ἐπιστολὴ μεμπτικὴ τῷ Σοφίας μητροπολίτῃ Ἀναστασίῳ καταργήσαντι αὐθαιρέτως τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ κουτία τοῦ Ἁγίου Τάφου, κωλύοντι τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ συλλογὴν ἐλεῶν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ὑβρίζοντι, φ. 408^β-409^β. Ἐγράφη ἔτει 1711-ω. Πρβλ. Κ. Δελικάνην ἔνθ. ἄνωτ. σ. 483.

152. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ τοῖς χριστιανοῖς Σοφίας κατὰ τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς Ἀναστασίου (φ. 409^β), προτρεπομένοις εἰς διόρθωσιν αὐτοῦ διὰ παραινέσεων. Μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1711-ου.

153. Παρθενίου 4-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου καὶ τοῖς μητροπολίταις αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐν Κύπρῳ κατακρατούντων πράγματα τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ ἀφιερώματα, φ. 411^α. Ἐγράφη μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδικτ. ζ' (=1669). Ὑπογραφαί: Δοσίθεος Ἱεροσολύμων, Κύριλλος Κυζίκου, ἀνώνυμος Χαλκηδόνος, Νεύφυτος Ἀδριανουπόλεως, Καλλίνικος Προύσης, Ἰωάσαφ Ἀμασειας.

154. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Μήλου, ἀνακοινοῦντος αὐτῷ ἐπιτίμιον κατὰ τῶν καταχραστῶν ἰδιωτικῆς τινος οὐσίας, φ. 413^α.

155. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν τῷ Ἀντιοχείας πατριάρχη καὶ τοῖς μητροπολίταις αὐτοῦ (φ. 414^α-415^β), ἀνακοινοῦν αὐτοῖς τὸν συνοδικῶς ἐπιβληθέντα ἀφορισμὸν τῷ λατινόφρονι Τύρου καὶ Σιδῶνος Εὐθυμῳ. Συνετάχθη ἰνδικτ. β', μηνὶ Ὀκτ. ἔτους 1718-ου. Ὑπογραφαί: Ἀθανάσιος πρῶην Κ/πόλεως, Κύριλλος πρῶην Κ/πόλεως, Χρῦσανθος Ἱεροσολύμων, Καλλίνικος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Αὐξέντιος Κυζίκου, Παῖσιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Ἀθανάσιος Ἀδριανουπόλεως, Διονύσιος Ἀμασειας, Παρθένιος Λαρίσης, Νικόδημος Μυτιλήνης, Ἱερόθεος Δρύστρας, Ἀθανάσιος Ἐλασσῶνος.

156. Τὸ πρωτότυπον γράμματος διαμαρτυρίας τῶν Ἀγιοταφί-
τῶν πρὸς τὸν Ἱεροσόλυμων Χρῦσανθον (22 Αὐγούστου 1714), φ.
424-425. Ἴδε τῶν ἐμῶν Ἀναλέκτων τ. 2, σ. 335-339.

157. Ἀγγλικανῶν Ὁζωνίας ἐπιστολὴ Δοσιθέῳ Ἱεροσόλυμων
ἔτους 1682-ου, φ. 426. Ἀρχ. «Ἰκανὸς χρόνος ἐστὶ» κτλ.

158. Πέτρου Ἁλλιξ, διδασκάλου θεολογίας, ἐπιστολὴ τῷ Χαλ-
κηδόνος Γαβριήλ ἐκ Λονδίνου, 6 Νοεμβρίου 1701. Ἀρχ. «Βιάζο-
μαι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς» κτλ., φ. 427.

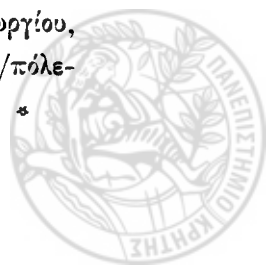
159. «Κουτία τοῦ Ἁγίου Τάφου, ὅπου εἶναι εἰς τὸ ταξίδι τῆς
Καραμανίας», φ. 436^α.

160. Ῥοξάνδρας, συζύγου τοῦ Μολδοβλαχίας ἡγεμόνος Ἀλεξάν-
δρου τοῦ καὶ Παχωμίου μοναχοῦ, γράμμα δωρεᾶς χρημάτων αὐτῆς
τῇ μονῇ Καρακάλλου, φ. 436^β. Legrand, Recueil de documents
grecs, σ. 1. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. γραμμάτων τ. 3, σ. 276.

161. (Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως) συνοδικὸν γράμμα τῷ Μολ-
δοβλαχίας καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ χριστιανοῖς περὶ τῆς οὐσίας τοῦ ἀπο-
θανόντος Μιχάλη Δημητρίου καὶ τῆς ἀνηκούσης λόγῳ δανείου χρη-
ματικῆς ποσότητος τῷ Σπηλιώτῃ Χριστοδούλῳ, διορισθέντος εἰς
παραλαβὴν αὐτῆς ἐπιτρόπου Ἀλεξῆ τινὸς Ὀλόη, φ. 437^α. Ἐγρά-
φη ἰνδικτιῶνι γ', μηνὶ Δεκεμβρίῳ (=1709). Ὑπογραφαί: Νεόφυ-
τος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Κύριλλος Κυζίκου, Παρθένιος Νι-
κομηδείας, Κύριλλος Προύσης, Ἀθανάσιος Δρύστρας, Νικόδημος
Δέρκων. Παρὰ τῷ Δελικάνῃ (Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3. σ. 361-
363) ἐσφαλμένως ἀπεδόθη τῷ πατριάρχῃ Καλλινίκῳ 2-φ.

162. «Διὰ τὸ μετόχιον τοῦ Ἰσμαηλίου». Καλλινίκου 2-ου Κ/-
πόλεως σιγίλλιον περὶ τοῦ ἐν Ἰσμαηλίῳ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τά-
φου, τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, φ. 438^α. Legrand, Re-
cueil κτλ., σ. 35-38. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Ἐὰν ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ
πατρ. ἀρχειοφ. σωζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 452.

163. (Τὸ πρωτότυπον ἐγγράφου κολληθὲν ἐπὶ τοῦ φ. 438bis).
Γαβριήλ 3-ου Κ/πόλεως γράμμα ἀδείας τῷ Καισαρείας Παλαιστι-
νης Χρυσάνθῳ εἰς τὸ ἱερουργῆσαι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου,
τῷ ἐν τῷ μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Τάφου, κειμένῳ ἐν Φαναρίῳ Κ/πόλε-

ως. 15 Ἀπριλίου 1704. Κ. Δελικάνη. Τὰ ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ πατριαρχ. ἀρχαιοφ. σωζ. ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 464.

164. (Τὸ πρωτότυπον ἔγγραφου κολληθὲν ἐπὶ τοῦ φ. 439^α). Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως γράμμα ἀδείας τῷ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθῳ εἰς τὸ ἱερουργῆσαι τῇ 7-ῃ Μαΐου ἐν τῷ Νεοχωρίῳ «μετὰ τῆς πατριαρχικῆς παρρησίας», ἐν τῷ ἐκεῖ ναῶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου. 3 Μαΐου 1710. Κ. Δελικάνης ἔνθ. ἀνωτ. σ. 464.

165. (Τὸ πρωτότυπον ἔγγραφου κολληθὲν ἐπὶ τοῦ φ. 440^α). Κυρίλλου 4-ου Κ-πόλεως γράμμα ἀδείας τῷ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθῳ εἰς τὸ ἱερουργῆσαι τῇ 16-ῃ Μαρτίου ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Ἀγίου Τάφου. 14 Μαρτίου 1712. Κ. Δελικάνης ἔνθ. ἀνωτ. σ. 465.

166. Καταγραφή τῶν διὰ συλλογὴν ἐλεῶν τῷ Ἀγίῳ Τάφῳ σταλέντων εἰς διαφόρους τόπους ἀγιοταφιδῶν πατέρων μεταξύ τῶν ἐτῶν 1706-1730, φ. 441^α-443^β.

167. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τῷ πρώτῳ Κ/πόλεως καὶ νῦν προέδρῳ Ἐφέσου (φ. 446^β), ἀγγέλλον ὅτι ὁ ἐν τῇ μητροπόλει Ἐφέσου Γρηγόριος ἱερομόναχος συγχωρηθεὶς ἔχει ἄδειαν εἰς τὸ ἱεροπραττεῖν. Ἐγράφη μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος γ' = 1710. Ὑπογραφαί: Νεόφυτος Ἡρακλείας καὶ Παῖδεστοῦ, Παρθένιος Νικομηθεΐας, Κωνσταντίος Χαλκηδόνος, Ἀθανάσιος Δρύστρας, Νικόδημος Δέρκων.

168. Ἀδήλου πατριάρχου Κ/πόλεως γράμμα τῷ Ἀδριανουπόλεως καὶ τοῖς χριστιανοῖς αὐτῆς περὶ τῆς καταλειφθείσης οὐσίας τοῦ ἀποθανόντος Κυρίτζου, πρωτεξαδέλφου Πέτζου υἱοῦ τῆς Τζέκας, φ. 447.

169. Γεωργίου Καστριώτου γράμμα ἐπιτροπικὸν περὶ συντηρήσεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ συστάσης ἐν Καστορίᾳ σχολῆς, 20 Μαρτίου 1708, φ. 448^α. Ἐ. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 81-84. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, 1892, τ. 12, σ. 72. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἔγγραφων τ. 3, σ. 822-824.

170. Γεωργίου Καστριώτου διατάξεις περὶ τῆς αὐτῆς σχολῆς, 20 Μαρτίου 1708. Ἀρχ. «Τὰ καλὰ οὐχὶ μόνον συνιστᾶν χρῆ» κτλ., φ. 448^β. Ἐ. Legrand, Recueil κτλ., σ. 84-88. Ἐκκλησ.

Ἀλήθεια, τ. 12, σ. 74-75. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 824-827.

171. Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως γράμμα συνοδικὸν τοῖς ἐν τῇ ἐπίσκοπῃ Ὑδροπολιτζᾶς ὀρθοδόξοις περὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπίσκοπῃ μετοχίου τοῦ Ἀγίου Τάφου (φ. 450^α), ὅτι ὁ Σελευκείας Ἀγαθάγγελος προτρέπεται ἀποσχεῖν τῆς προσπαθείας αὐτοῦ εἰς τὸ ἀποξενῶσαι ἐκεῖνο ἀπὸ τῆς κυριότητος τοῦ Ἀγίου Τάφου· εἰ δὲ παρακούει, ὑποβάλλεται τῷ τοῦ ἀφορισμοῦ ἐπιτιμίῳ. Ἐγγραφή ἰνδικτ. γ', μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτ. 1710-ου. Ἀρχ. «Δεῖξον λέγει τὸ ἱερὸν λόγιον» κτλ. Ὑπογραφαί· Νεόφυτος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Παρθένιος Νικόμηδεας, Κωνστάντιος Χαλκηδόνας, Ἀθανάσιος Δρύστρας, Διονύσιος Ἀμασειας, Νικόδημος Δέρκων, Διονύσιος Ἐλασσῶνος.

172. (Κυπριανοῦ Κ/πόλεως) γράμμα συνοδικὸν ἐπιβεβαιοῦν τὴν γενομένην τῇ ἐπίσκοπῃ Τζερβενοῦ ἀφιέρωσιν τῆς ἐκεῖ τοῦ ποτὲ Κλάδου Ἀνδρέου οἰκίας εἰς κατοικίαν τοῦ κατὰ καιρὸν ἐπίσκοπου Τζερβενοῦ, φ. 452^α. Ἐγγραφή μηνὶ Αὐγούστῳ ἔτους 1708-ου.

173. Δανιὴλ μητροπολίτου Μυτιλήνης ἔγγραφον ἐπικυρωτικὸν ἀφιερωμάτων τινῶν τῷ Ἀγίῳ Τάφῳ (φ. 456), προσερχθέντων αὐτῷ ὑπὸ τε τοῦ κυρίτζη Ἀποστόλου τοῦ ποτὲ Μιχάλη καὶ τῆς αὐτοῦ συζύγου Κομνηνίτζας τοῦ ποτὲ Γεωργάκη. 16 Ἰαν. 1705. Ἐπονται τῷ ἐγγράφῳ αἱ τῶν δωρητῶν ὑπογραφαί καὶ ἄλλαι οὐκ ὀλίγαι μαρτύρων χριστιανῶν τε καὶ μουσουλμάνων.

174. Κυρίλλου Κ/πόλεως, τοῦ Λουκάρως, συνοδικὸν σιγίλλιον ἐπικυροῦν τὴν ὑπὸ Λέοντος βοεβόδα Οὐκροβλαχίας γενομένην ἀφιέρωσιν τῷ Ἀγίῳ Τάφῳ τοῦ ἐν τῷ καθιλικίῳ Βλάσκας χωρίου Πογιάνι. Ἰνδ. ἰδ' Ὀκτ. 1630. Ἀρχ. «Τὰ κατὰ θεῖον σκοπὸν γινόμενα» κτλ., φ. 458. Legrand, Recueil de documents grecs, σ. 5-9. Πρβλ. Κ. Δελικάνη Τὰ ἐν τοῖς κώδ. τοῦ πατρ. ἀρχιεποφ. σωζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησ. ἔγγραφα, σ. 340.

175. Ἰακώβου Κ/πόλεως σιγίλλιδες γράμμα περὶ τῆς ἐν Κοτροτζάνι μονῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Φεβρ. 1681. Ἀρχ. «Τῶν ἄνωθεν ὄντως δεδεγμένων» κτλ., φ. 459^α-461^α. Legrand,

Recueil κτλ., σ. 19-27. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. ἐγγράφων τ. 3, σ. 345-352.

176. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα σιγιλλιῶδες περὶ τῆς ὑπὸ Ἀνθίου μητροπολίτου Οὐγκροβλαχίας ἀνοικοδομηθείσης ἐν Βουκουρεστίῳ μονῆς τῶν Ἀγίων Πάντων. Μαρτ. 1715. Ἀρχ. «Ἐπεὶ σκαιοὶ τινες» κτλ., φ. 461^β-463^α. Legrand, Recueil κτλ., σ. 186-191. Πρβλ. Κ. Δελικάνη ἐνθ. ἀνωτ. σ. 396.

177. Ἀδήλου πατριάρχου Κ/πόλεως ἀχρόνιστον γράμμα ἐπιβεβαιώσεως σιγιλλίου περὶ τῆς ὑπὸ Μιχαὴλ Καντακουζηνοῦ ἰδρυθείσης μονῆς ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Κόλτζα, φ. 463.

178. (Ἀθανασίου 5-ου Κ/πόλεως) γράμμα συνοδικὸν τοῖς ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Τζερβενοῦ χριστιανοῖς, προτρεπομένοις εἰς ὕλικὴν βοήθειαν τοῦ νεοχειροτονηθέντος αὐτῶν ἐπισκόπου Σεραφεῖμ, ὑποκαταστήσαντος τὸν ἀποδανόντα Κοσμᾶν, φ. 471^α. Ἰνδικτ. γ' μηνὶ Αὐγ. ἔτ. 1710-ου. Ὑπογραφαί· Κύριλλος Κυζίκου, Διονύσιος Τουρνόβου, Νικόδημος Δέρκων, Νεόφυτος Φιλιππουπόλεως, Ἀθανάσιος Δρύστρας, Διονύσιος Ἀμασειας.

179. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ὁμολογίας ἔγγραφο (φ. 471^β), ὅτι ἔλαβε «δανειακῶς διὰ χρεῖαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου παρὰ τοῦ ἐντιμωτάτου καὶ χρησιμωτάτου κυρίτζη Δράκου Γυαγκουλίου Μουσελίμη γρόσια τὸν ἀριθμὸν 1100 εἰς μονέδα καινούριαν».

623*. Τεῦχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς χάρτινον, ἔτους 1792-ου, ἐκ φύλλων 261 μῆκ. 0,23, πλ. 0,16. Ἐπὶ τῆς ὄψα τοῦ φ. 1^α «Ἐκ τῶν τοῦ Ἡσυχίου διακόνου Παπαδοπούλου, τοῦ ἐκ Πελοποννήσου». Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα πισειδῆς ἐρυθρὸν καὶ μέλαν. — Ἐπιγραφή· «Ἀνθολογία, σὺν Θεῷ ἁγίῳ, περιέχουσα ἅπαντα τὰ νέα». Ἀρχ. «Τὸ παρὸν ψάλλεται εἰς ἀγρυπνίας. σύνθεσις κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Πελοποννησίου». Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἀνθολογίας· «Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου, τοῦ ἐκ νήσου Χάλκης. ἐν ἔτει σωτηρίῳ. χι-

* Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶχε πρότερον ἐνταῦθα βλαχικὸν Εὐαγγέλιον ἐκτυπωθὲν ἐν Βουκουρεστίῳ ἔτει 1723-φ' ἀντὶ δὲ τούτου προσθεθῆναι τὸν νῦν 623-ον κώδικα, ὅστις ἀριθμὸς ἔκειτο ἐν τῷ ἄλλοτε δωματίῳ τῆς καθ' αὐτὸ καμαρασίας.

λιοστῶ, ἐπτακοσιοστῶ, ἐνενηκοστῶ, δευτέρῳ. κατὰ μῆνα Φεβρουάριον».

624. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1735-1736-ου, ἐκ φύλλων 304 μῆκ. 0,325, πλ. 0,21. Φύλλα ἄγραφα· 142-145. Τὸ κείμενον (δί-στηλον ἐκ γραμμῶν 31) ἔγραψαν δύο διάφοροι σύγχρονοι βιβλιογράφοι.

«Πίναξ ἀκριβῆς κατὰ στοιχεῖον ἐν εἶδει συμφωνίας τῶν σποράδην ἐμφερομένων ἐν ἅπασι τοῖς τόμοις τῶν Χρυσοστομικῶν, τῶν τυπωθέντων ἐν Ἐτώνῃ τῇ πόλει ἑλληνιστὶ μόνον κατὰ τὸ ἄχιβ ἔτος». Ἀρχ. «Ὁ μὲν $\bar{\alpha}^{\circ}$ ἀριθμὸς δηλοῖ τὴν σελίδα, ὁ δὲ $\bar{\beta}^{\circ}$ τὸν στίχον. Πίναξ τοῦ $\bar{\alpha}^{\circ}$ τόμου: — Ἀαρῶν διατί ἐλέγχεται» κτλ. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ κειμένου·

Εἴληφε πέρας πίναξ σὺν Θεῷ τῶν βιβλίων,
ὁ τῶν Χρυσοστομικῶν εἰς χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων.
Οἱ μὲν ἔξ ἐγράφησαν διὰ τοῦ μακαρίτου,
διδασκάλου δὲ ἐμοῦ κὺρ Παρθενίου θύτου,
ὁ δὲ εἷς διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ Γεωργίου,
τούτου καὶ προσκυνητοῦ ἄντρου τοῦ παναγίου,
πρὸς ἄφρασιν πταισμάτων καυτοῦ τοῦ μακαρίου,
ἵνα τύχω καὶ ἐγὼ μνήμης τῆς αἰωνίου.
Ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ χιλίῳ ἐπτακοσίῳ,
ἕκτω καὶ τριακοστῶ, μην' Ἰαννουαρίῳ.

625. Τεῦχος χάρτινον μῆκ. 0,31 πλ. 0,212. Ἐγγραφή περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα ἠριθμημένα β' + 417. Ἀλλὰ τούτων οἱ ἀριθμοὶ ἐσφαλμένοι, τοῦ τὴν ἀρίθμησιν ποιήσαντος ὑπερπηδήσαντος τοὺς ἀριθμοὺς 341-344, τέσσαρας δ' ἐτέρους ἀριθμοὺς (231, 234, 238, 245) δις ἐπαναλαμβάνοντος ἐπὶ φύλλων ἰσαριθμῶν. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῇ ὀπισθία σελίδι τοῦ παρὰ φύλλου β' «Τὸ παρὸν ἀφιερῶθη παρ' ἡμῶν τῷ Παναγίῳ Τάφῳ ἐπικατάρατος δὲ ὁ τοῦτο ποτὲ ἀφαιρησόμενος ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 1728. μην' Μαίῳ. + Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρυσανθός».

1. «Πυθαγόρου αινιγματώδεις ὑποθήκαι πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν συμβαλλόμεναι, ἅπερ ἐγὼ πειραθεὶς ἐξηγήσομαι». Ἄρχ. «Μὴ γεύεσθαι μελανούρων, τουτέστι μὴ συνδιατρίβειν μέλασιν ἀνθρώποις διὰ κακοήθειαν», φ. α'. Εἶτα πρόσθετος πίναξ τῶν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιεχομένων, φ. α'-β'.

2. Φύλλ. 1-156. Μελετίου Συρίγου διδαχαὶ εἰκασιν, ὧν ὁ πίναξ ἐν τῷ φ. 156^β, φέρων αὐτόθι τὴν ἐπιγραφὴν «Μελετίου Συρίγου ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Κρητός, λόγοι εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ». Ἄρχ. «Κυριακὴ $\bar{\alpha}^{\eta}$ τοῦ Λουκᾶ, κεφάλαιον $\bar{\epsilon}^{\nu}$. Ἐγένετο --- Προοίμιον. Πλοῖα καὶ ἀλιευτικὰ δίκτυα» κτλ.

2. Φύλλ. 157^α-179^β. Ἄνωνόμου διδαχαί, ὧν ἡ α' εἰς τὸ «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μάρκ. ἡ' 34). Ἄρχ. «Ἀπὸ ὅλα τὰ διαυγῆ καὶ οὐράνια σώματα» κτλ.

3. Φύλλ. 179^β-195^α. «Λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸ ζῶσποιον καὶ σωτηριῶδες πάθος τοῦ Κυρίου τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς. α δ α. λ. κ ν ο υ. ἀκέστ». Ἄρχ. «Ὅποταν ἐκείνη ἡ παλαιὰ Ἐκάβη» κτλ.

Φύλλ. 195^α-201^β. «Λόγοι νεκρώσιμοι» τρεῖς ἄνωνομοι. Ἄρχ. «Εἰς ὅσου χρόνου διάστημα» κτλ.

5. Φύλλ. 201^β-203^β. «Ἐγκώμιον ὁποῦ εἶπαμεν εἰς τὰ μνημόσυνα τῆς δόμνας Μαρίας, συζύγου τοῦ ἄρχοντος μεγάλου ποστελνίκου κὺρ Γεωργίου Ῥωσσέτου». Ἄνωνομον. Ἄρχ. «Ἀνίσως λοιπὸν ἐγνωρίζω νὰ μὴν εἶμαι πολλὰ ἄτοπος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Τὸ παρὸν λογίδριον εἶπαμεν οὕτως· πρῶτον ἀρχίσασμεν ἀπὸ τὸ προοίμιον καὶ ἐτελειώσαμεν εἰς τὰς μαρτυρίας, ἕως τὸ πώποτε· εἶτα ἐσυνάψασμεν τὸ ἐγκώμιον αὐτὸ ἕως τὸ Δὲν ἀποκάμνασι· καὶ μετὰ ταῦτα εἶπαμεν τὸν παραμυθητικὸν τρόπον, τὸ αὐτὰ καὶ ἄλλα κεντιούσι, καὶ ἐτελείωσε. Ἀπριλλίῳ $\bar{\chi}\theta^{\eta}$. εἰς τὸ Βουκουρέστι ἐν τῇ μητροπόλει».

6. Φύλλ. 202^β-204^α. «Ἐτερος ἐπικήδειος λόγος $\bar{\delta}^{\nu}$ ». Ἄρχ. «Δὲν φθάνει μὲ τὸ νὰ εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ ἀκτῖνα» κτλ.

7. Φύλλ. 204^α-205^β. «Ἐτερος λόγος ἐπικήδειος $\bar{\epsilon}^{\nu}$ ». Ἄρχ. «Εἶναι πραγματικῶς ὅλον τὸ γένος» κτλ.

8. Φύλλ. 205^β-210^β. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλέως λόγος εἰς τοὺς κοιμηθέντας». Ἄρχ. «Ὅσον ὁ μέγας ἐτοῦτος καὶ ἀεικίνητος κύκλος» κτλ. — Φύλλ. 210^β «Ἔτερος λόγος εἰς κοιμηθέντας». Ἄρχ. «Λυπηρὰ πικρὰ καὶ καταδικασμένη φαίνεται» κτλ. — Φύλλ. 211^α «Ἔτερος λόγος τοῦ αὐτοῦ εἰς κοιμηθέντας». Ἄρχ. «Ἐκεῖνος ὁ πολόαθλος» κτλ.

9. Φύλλ. 212^α «Εἰς τὸν Νιπτῆρα. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων». Ἄρχ. «Ἀναγινώσκωμεν» κτλ. — Φύλλ. 216^α «Εἰς τὰ Πάθη. Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Φυλάττωντας τὸ ἀξίωμα» κτλ.

10. Φύλλ. 224^α-231^β. «Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητὸς λόγος εἰς τὴν ἀγίαν καὶ λαμπροφόρον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἄρχ. «Αὕτη ἡ ἡμέρα» κτλ.

11. Φύλλ. 232^α-234^α. «Εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν λόγος ὠραῖος πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Νεκταρίου». Ἄρχ. «Ἀρίστη καὶ σοφωτάτη διδασκαλία» κτλ. — Φύλλ. 234^α-238^α «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ». Ἄρχ. «Ὅχι μόνον ἀκριβέστατος» κτλ. — Φύλλ. 238^α-242^β «Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ λόγος τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Ἐταράττετο μὲ μεγάλην φουρτοῦναν» κτλ. — Φύλλ. 242^β-247^α «Τοῦ αὐτοῦ λόγος τῆ Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων». Ἄρχ. «Δὲν ἤξευραν τὸ ἀποβησόμενον» κτλ.

12. Φύλλ. 247^α-251^β. «Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Παραλύτου λόγος Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητὸς καὶ Φιλαδελφ(ε)ίας». Ἄρχ. «Περιγράφωντας ἐκεῖνος ὁ σοφώτατος ἄνδρας» κτλ.

13. Φύλλ. 251^β-254^α. «Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λόγος Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας». Ἄρχ. «Στοχάζεται ὁ μέγας γίγας» κτλ.

14. Φύλλ. 254^α-260^β. «Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων τοῦ Κρητὸς». Ἄρχ. «Ἀνίσως καὶ ὀπίταν ὁ αἰσθητὸς οὗτος ἥλιος» κτλ.

15. Φύλλ. 261^α-263^α. «Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Κρητὸς εἰς τὸ Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἄρχ. «Ἐπεθόμεν ὁ προφητὰναξ Δαυὶδ» κτλ.

16. Φύλλ. 263^α-352^α. Ἄνωνόμου ὁμιλίαι, ὧν ἡ πρώτη εἰς

τὴν παραβολὴν τοῦ τελώνου καὶ φαρισαίου». Ἄρχ. «Διάφορος εἶναι ὁ τρόπος» κτλ.

17. Φύλλ. 352^a-356^b. «Τῇ αὐτῇ δ^ο Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου λόγος τοῦ μακαριωτάτου κ^υρ Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων». Ἄρχ. «Ὅποταν ἐκεῖνος ὁ πατριάρχης» κτλ.

18. Φύλλ. 356^b-417. Ἄνωνυμοι διδαχαί, ὧν ἡ πρώτη ἐλέχθη τῇ κ^θ Ἰουνίου. Ἄρχ. «Τόσον δυσπαράδεκτον ἦτον» κτλ. Ἡ δευτέρα (φ. 359^b) «εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια». Ἄρχ. «Ἠκούσαμεν εἰς τὴν ἀπερασμένην ἑορτὴν» κτλ.

626. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 206 μῆκ. 0,32, πλ. 0,22. Τὸ κείμενον μονόστηλον· τρεῖς διάφοροι γραφαί. Τὰ φύλλα 58-206 ἔγραψεν Ἰωάννης τις· ἴδε φ. 206, ἐνθα ἀναγνώσκεται τοῦτο· «1727 — Ἰουνίου — 9 — διὰ χειρὸς Ἰωάννου». Ἐπί τινος παραφύλλου· «Τῷ λογιωτάτῳ πρωτοσυγκέλλῳ κυρίῳ κυρίῳ Ἰωακείμ εἰς Ἱερουσαλήμ». — Ἐπιγραφή· «Συναγωγὴ ἐξηγήσεων ἀπὸ διαφόρων διδασκάλων ἁγίων πατέρων εἰς τὴν βίβλον τῶν ψαλμῶν, συλλεγεῖσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας κ^υρ Νικήτα τοῦ Σερρῶν». Ἄρχ. «Πρόκειται ἡμῖν τῶν ἱερῶν ψαλμῶν ἐξηγήσεις» κτλ.

627. Τεῦχος χάρτινον (μῆκ. 0,319, πλ. 0,21) ἐσταχωμένον, οὗ αἱ πινακίδες περικεκαλυμμέναι δέρματι μέλανι φέροντι χρυσᾶ τινὰ ἔκτυπα. Σελίδες ἠριθμημέναι 243, ὧν προτάσσονται παράφυλλά τινὰ, τοῦ πρώτου αὐτῶν ἔχοντος τὴν γενικὴν τοῦ τεύχους ἐπιγραφὴν· ἕτερα δὲ δύο περιέλαβον τὸν «πίνακα τῆς παρουσίας βίβλου κατὰ Σιναΐτων». Σελίδες ἄγραφοι· 39-46, 174, 183, 184 καὶ 224. — Ἐπιγραφή· «Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἱστορία περὶ τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ καὶ ἔλεγχος τῶν κατὰ καιροὺς γεγονότων σκανδάλων καὶ ταραχῶν παρὰ τινῶν ἐπισκόπων αὐτοῦ ζητούντων καινοτομίας καὶ προνόμια δι' ὄλου αὐτοῖς ἀνοικεῖα καὶ ἀλλότρια καὶ τοῖς ἱεροῖς κανόσι καὶ τῇ ἀρχαίᾳ ἐκκλησιαστικῇ διατάξει καὶ παραδόσει μοχόμενα κατὰ πάντα. — Καὶ — Χρυσάνθου πατριάρχου πάλιν Ἱεροσολύμων ἀντίρρησης εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως φέρονται εἰς τὸ λεγόμενον Προσκο-

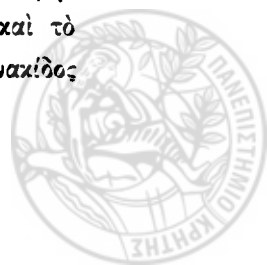
νητάριον αὐθις τοῦ αὐτοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ, ὕπερ τύποις ἐξέδω-
καν». Τὸ κείμενον τοῦ Δοσιθέου κατέχουσιν αἱ σελίδες 1-243, τὸ
δὲ τοῦ Χρυσάνθου αἱ σελίδες 245-288. Πρβλ. τὸ ἡμέτερον «Συμ-
βολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς τοῦ ὄρους Σινᾶ». Ἐν
Π/πόλει 1908 (Правосл. Палестинский Сборникъ. Теῦ-
χος 58-ον).

628. Τεῦχος ἔτους 1560-ου, μήκ. 0,315, πλ. 0,22, ἀριθμοῦν
φύλλα χάρτου παχέος 258. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν
30. Ἡ γραφή ἔργον ἐλλογίμου καλλιγράφου. Ἐν τῷ φ. 4^β «Καὶ
τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Γαβριὴλ ἱερομονάχου Σερματῆ» (17-ης ἑκατ.).
Ἐπὶ τῆς κάτω ᾠας τοῦ φ. 5^β «Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Πανα-
γίου Τάφου καὶ ὁ ἀφαιρεθησόμενος ἐπικατάρατος».

1. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου λογοθέτου κῦρι
Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου ~ Πίναξ τῆς παρουσίας βίβλου», φ. 1^α-4^β.

2. Θεοδώρου Μετοχίτου μελέται ρκ', φ. 5-257. Ἄρχ. «Ὁ
μέγας λογοθέτης Θεόδωρος ὁ Μετοχίτης: ~ Προοίμιον ἐν ᾧ καὶ ὅτι
οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν: — α' Ἄλλ' ἡμῖν ἄρα τοῖς ὀψὲ τῶν χρόνων
νῦν εἶναι πειρωμένοις τοῦ βίου» κτλ. — Φ. 6^β «Β'. Περὶ μνήμης
καὶ ὅτι ἀναγκαῖον: — Κράτιστον ὡς ἀληθῶς» κτλ. — Φ. 8^α «Γ'.
Περὶ τῆς ἀσαφείας τῶν Ἀριστοτέλους συνταγμάτων: — Δογματὸς
οὗτος ἔπεισέ μοι» κτλ. — Φ. 11^β «Δ'. Ὅτι πάντες ἠττωνται δοξο-
σοφίας: — Πολλοὶ μάλιστ' ἐν ἀνθρώποις» κτλ. Ἡ ἐσχάτη μελέ-
τη ἐπιγέγραπται: «PK'. Ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐνεπιστήμο-
νες εἰσὶν ὡς ἀληθῶς τῆς τοῦ βίου χρήσεως ἐξ ὑποδειγμάτων». Ἄρχ.
«Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Τέλος: «καὶ πύρρῳ τῆς φύσεως
καὶ τὰ μὴ ὄντα προσποιούμενος». Ἐν τῷ φ. 257 γράμμασι κοκ-
κίνοις: «Ἐνετίησιν παρὰ Μιχαήλου Μαλέα τοῦ Ἐπιδουριότου. ἐτί(ει).
α̅φ̅ξ̅: Ἰουν(ίου) x̅: —».

629. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1621-ου, συνιστάμενον ἐκ φύλ-
λων 253 μήκ. 0,312, πλ. 0,208. Πρὸ τούτων ὁ δέτης ἔθετο ἐξ
παράφυλλα, ὧν τὸ πρῶτον περιλαμβάνει πρόσθετα σημασιόματα ῥη-
μάτων τινῶν, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ μένουσιν ἄγραφα· ἄγραφον καὶ τὸ
252-ον φύλλον· Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὀψεως τῆς πρώτης πινακίδος

σημείωμα 18-ης ἑκατοντ. ἔχον οὕτω· «Τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Διονυσίου». Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,215×0,15). Ἡ γραφή εὖσποτος· αἱ τῶν κειμένων ἐπιγραφαὶ κόκκιναι. Κοσμήματα δύο, τὸ μὲν μέλαν, τὸ δ' ἕτερον κίτρινον καὶ ἐρυθρόν, εὐρίσκονται ἐν τοῖς φύλλοις 1^α, 16^α ἀμφοτέρω μετὰ σταυροῦ ἄνωθεν καὶ σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου.

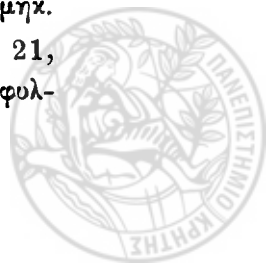
1. Φύλλ. 1-13. «Βίβλος ἀκριβῆς τῶν ἡθικῶν τε καὶ διδασκαλικῶν λόγων τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ: — Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ὁμιλία περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνης, ῥηθεῖσα μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς αὐτοῦ πρὸς Θεσσαλονίκην ἐπιδημίας». Ἄρχ. «Ἀδελφοὶ μὲν ἡμεῖς πάντες» κτλ. — Φ. 4^α. Τοῦ αὐτοῦ «ὁμιλία εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἄρχ. «Ὁ μὲν φαλμωδὸς προφήτης» κτλ. — Φ. 8^α. Τοῦ αὐτοῦ «ὁμιλία εἰς τὴν κατὰ τὸν τελώνην καὶ τὸν φαρισαῖον τοῦ Κυρίου παραβολήν». Ἄρχ. «Εὐπορὸς ἐστὶν εἰς κακίαν» κτλ. Γρ. Παλαμᾶ ὁμιλίας. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1857, σ. 1-11 καὶ 72-77.

2. Φύλλ. 14^α-15^β. «Πίναξ τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ Εὐεργετινοῦ».

3. Φύλλ. 16^α-250^β. «Συναγωγὴ τῶν θεοφθόγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων, ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα καὶ οἰκείως καὶ προσφόρως ἐκτεθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων παρὰ Παύλου τοῦ ὁσιωτάτου μοναχοῦ καὶ κτίτορος μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Εὐεργετίδος». Ἄρχ. «Ἰπόθεσις α^α. Ὅτι οὐ δεῖ ἀπογνῶναι τινὰ ἑαυτὸν» κτλ. Τελευτᾶ εἰς τὸ ν' κεφάλαιον τοῦ πρώτου βιβλίου. Ἐν τῷ φ. 250^β «+ ἱρλ, μὴν Δεκέμβριος, κδ ἡ παροῦσα γέγραπται βίβλος».

4. Φύλλ. 251-253 πρόσθετα. Ῥήσεις γερόντων. Ἄρχ. «Εἶπε γέρων· τί κρίνεις τοὺς φονεῖς» κτλ. — Φ. 253^α Σημαινόμενα ῥημάτων τινῶν καὶ τινα γνωμικά.

630. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 253 μῆχ. 0,315, πλ. 0,215. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Φύλλα ἄγραφα· 21, 22, 53-56, 105, 106, 157. Ὁ δέτης προέταξε δύο παράφουλ-

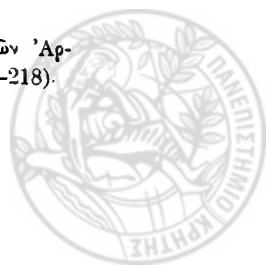
λα, ὧν τὸ πρῶτον περιέλαβε πίνακα τῶν ἐν αὐτῷ τῷ τεύχει περιεχομένων κεφαλαίων καὶ σημείωμα 16-ης ἑκατ. ἐφθαρμένον, ἔχον οὕτως· «Ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ . . . ἐπισκόπου Σταγῶν». Ἐτερον σημείωμα σλαβικὸν ἐπὶ τῆς ῥας τοῦ 1-ου φύλλου περιέχει τὸ ὄνομα Ἀβρααμίου ἐπισκόπου Σταγῶν.

Ἀνωνύμου συγγραφή, πιθανῶς αὐτόγραφος, περὶ δημιουργίας τοῦ κόσμου. Ἀρχ. «Τοῦ μὲν οὖν (ἄνωθεν τοίνυν) εἶναι θεὸν καὶ τῶν πάντων ποιητικὴν τε καὶ συνεκτικὴν αἰτίαν καὶ ὄψις διδάσκαλος καὶ ὁ φυσικὸς νόμος» κτλ. Τέλος· «ὅταν γὰρ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους καταρτη(=ισ)θήσεται».

631. Τεύχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,305, πλ. 0,21, ἀριθμοῦν φύλλα νδ' καὶ σελίδας ἠριθμημένας 512. Τὸ κείμενον δίστηλον. Ἐπί τινος παραφύλλου δύο σημειώματα 18-ης ἑκατ. ἔχοντα οὕτω· «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις κάμου ἀρχιεπισκόπου Κώου Μελετίου». — «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις κάμου Δημητρίου Παρακλοῦ».

Ἰακώβου ἀρχιμανδρίτου «Βακτηρία τῶν ἀρχιερέων» ἄχρι τέλους τοῦ στοιχείου ἰῶτα¹. Ἐν τοῖς φύλλοις α'-νδ' περιέχεται ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς. Ἀπὸ σελίδος 1-ης ὁ τοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου τοῦ Λεσβίου «Πρόλογος τοῦ παρόντος βιβλίου· εἶτα «λόγος προοιμιακὸς τῆς παρουσίας βιβλίου πρὸς πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν». Ἀπὸ σελίδος 10 κέ. «Πρόλογος τῆς παρουσίας βιβλίου τῆς συντασσομένης ὑπ' ἐμοῦ ἐλαχίστου Ἰακώβου ἱερομονάχου ἀρχιμανδρίτου Ἰωαννίνων διὰ πασῶν τῶν ὑποθέσεων, ὅπου πρέπει νὰ κρίνῃ ἕκαστος τῶν ἀρχιερέων». — Σελ. 23 κέ. «Ἐτερος λόγος διαλαμβάνων ποῖοι ἔγραψαν τοὺς πολιτικούς νόμους καὶ ἀπὸ ποῦ ἔχουν οὗτοι τὴν ἀρχὴν καὶ διατί ἔγιναν οἱ νόμοι». — Σελ. 26 κέ. «Ἐτερος λόγος διαλαμβάνων πολλά, δηλαδή διὰ τοὺς κανόνας ὅπου γράφουν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ θεοὶ πατέρες τῶν ἁγίων συνόδων καὶ τῶν θεοφόρων ἀνδρῶν, τῶν συγγραψαμένων ἰδίως κανόνας, καὶ διατί ὠνόμασαν τοὺς κανόνας οἱ ἅγιοι τοιοῦτον ὄνο-

¹ Ἴδε Ἀ. Μομφερράτου Εὐρετήριον καὶ πρόλογον τῆς Βακτηρίας τῶν Ἀρχιερέων (Δελτίον τῆς ἱστορ. καὶ ἐθνολογ. ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. 3, σ. 129—218).

μα και ὄχι ἄλλο» κτλ. Μετὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ τινα πρὸς αὐτὸν σχετικὰ κεφάλαια εὐρίσκεται ἢ τοῦ κειμένου τῆς Βακτηρίας ἀρχὴ διήρηται δὲ ἀλφαβητικῶς εἰς ἐννέα τμήματα, ὧν ἕκαστον εἰς πολυάριθμα μερίζεται κεφάλαια.

632. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 173 μῆκ. 0,305, πλ. 0,21. Ἐγγραφή ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28. Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα προσέθηκεν ὁ δέτης παράφυλλον ἕν, ἐν ᾧ περιέχονται γνωμικά τινα καὶ κυρίων ἐβραϊκῶν τινων ὀνομάτων τὰ σημαινόμενα. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾤας τοῦ φύλλου 1^α σημειοῦται τὸ «Καὶ τόδε ἐκ τῶν τοῦ Νεοφύτου Ῥοδίου». Τὸ 28-ον φύλλον ἄγραφον. Ἐν τοῖς φ. 1^α καὶ 34^α δύο κοσμήματα σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου.

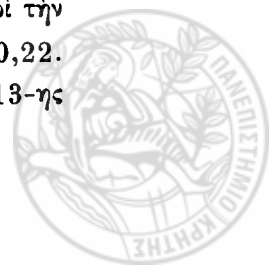
1. Ἰωσήφ Βρυεννίου διαλέξεις τρεῖς περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως, φ. 1-27. Ἀρχ. «Ἰωσήφ μοναχοῦ, ᾧ Βρυένιος τὸ ἐπώνυμον, διάλεξις πρώτη περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως μετὰ τοῦ λατινόφρονος Μαξίμου τῆς τάξεως τῶν κηρύκων· γέγονε δὲ περὶ τὴν περίφημον Κρήτην ἐπ' ἀκροάσει πάσης τῆς ἐκεῖ μητροπόλεως. Μάξιμος προλογίζει. *Μάξιμος*. Χαίροις. Ἰωσήφ. Εἶθε» κτλ.

2. Πίναξ ρκ' κεφαλαίων συγγραφῆς ἀνωμόμου (φ. 29^α-34^α) καὶ τὸ κείμενον αὐτῆς ταύτης (φ. 34-173). Ἀρχ. «Τὸ τοῦ λόγου προοίμιον. Κεφάλαιον πρῶτον. Πολλὰ μὲν καὶ πανταχόθεν» κτλ. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ρκ' κεφαλαίου· «Καὶ γοῦν ὁ μα' κανὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων» κτλ. Τέλος· «σὺν τῇ διαλύσει γὰρ τοῦ γάμου καὶ ἐπιτιμῶνται οἱ παραβαίνοντες. τέλος».

633. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 26 μῆκ. 0,31, πλ. 0,213.

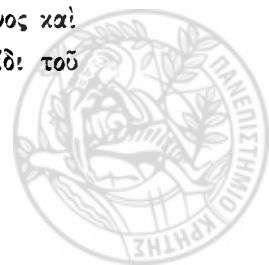
«Περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὀκτώ μερῶν τοῦ λόγου κατὰ Λατίνους. 1692. Φευρουαρίου. Ἐν Βουκουρεστίφ». Ἀρχ. «De concordantiis nominis cum verbo, ἧτοι περὶ συμφωνίας τῆς ὀνομαστικῆς μετὰ τοῦ ῥήματος. Praeceptum ἧτοι παράγγελμα» κτλ.

634. Τεῦχος μεμβράνινον εἰς κάλλος γεγραμμένον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 13-ης ἑκατ. καὶ φύλλ' ἀριθμοῦν 427 μῆκ. 0,30, πλ. 0,22. Φύλλα ἄγραφα· 45, 426, 427. Ἐν τῷ φ. 3^β δύο σημειώματα 13-ης

έκατ. ἔχοντα οὕτω «+ Προσετέθη ἡ παροῦσα θεία καὶ ἱερά εὐ-
αγγελική βιβλος ἐν τοῖς κατηγουμενεῖσι τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεράς λαύ-
ρας τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου παρὰ Μι-
χ(αήλ) τοῦ Καλοειδᾶ ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας αὐτοῦ. καὶ οἱ ἀνα-
γινώσκοντες, εὐχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ: +». — «+ Βιβλίον τῶν κατη-
γουμενεῖν τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω
— — —». Ἔτερον ταυτόχρονον ἐν τῷ φ. 427^α. «Θεοδώρου
Μαρίας. Ἰωάννου καὶ Θάμαρις».

Τετραευαγγέλιον μετὰ πυκνῶν ἐν ταῖς ῥαῖς ἀνωνόμων ἔρμη-
νευμάτων (ἴσως δὲ τοῦ Βουλγαρίας Θεοφυλάκτου). Πρὸ τοῦ κειμέ-
νου ἐνὸς ἐκάστου τῶν Εὐαγγελίων εὐρίσκεται χρυσογραφῆς ὁ τῶν
κεφαλαίων αὐτοῦ πίναξ (φ. 2-3 Ματθαίου, 131^α Μάρκου, 198^β-
199^α Λουκᾶ, 323^α Ἰωάννου). ἐν δὲ τοῖς φύλλοις 6^α, 132^α, 200^α καὶ
334^α ὑπάρχουσι τέσσαρα ἐπιμήκη κοσμήματα χρωματιστὰ καὶ χρυ-
σᾶ σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου, ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν
ἔχοντος ἄνωθεν καὶ παράστασιν δεξαμενοειδοῦς ἀναβρυτῆρος μέσον
δύο περιστερῶν. Ἐν τοῖς αὐτοῖς φύλλοις καὶ τέσσαρα μεγάλα κε-
φαλαιώδη ἀρκτικά γράμματα (B, A, E, E), χρωματιστὰ καὶ χρυ-
σᾶ, πάντα κεκαλλωπισμένα, ἀπεικάζοντα δ' ἐν σμικρῷ τὰς συνή-
θεις ἐν χειρογράφοις εἰκόνας τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Μάρ-
κου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου. Τῶν κοσμημάτων ἕκαστον ἐγκλείει ἀνά
μίαν ἐπιγραφὴν χρυσοῖς κεφαλαιώδεσι γράμμασι, τὴν τῶν εὐαγγε-
λίων χρυσογραφεῖς ὡσαύτως αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων ἀπάν-
των τῶν εὐαγγελίων, ἄνωθεν οὔσαι τοῦ κειμένου, ἐν αὐταῖς ταῖς
ῥαῖς χρυσᾶ δὲ τὰ ἀρκτικά τούτου κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἡ τοῦ
κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου ἐρμηνεία ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων «Βί-
βλος τῆς γενέσεως ἐστὶ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος» κτλ., φ. 6^α. —
Τῆς εἰς Μᾶρκον ἐρμηνείας ἡ ἀρχὴ «Μᾶρκος ὁ εὐαγγελιστῆς ἀπὸ
τοῦ προφητικοῦ πνεύματος» κτλ., φ. 132^α. — Ἡ τῆς εἰς Λουκᾶν
«Ἐπειδὴ ὑπέρογκον ἦν τὸ ἐπιχειρήμα» κτλ., φ. 200^α. — Ἡ ἀρχὴ
τῆς εἰς Ἰωάννην ἐρμηνείας «Ἴσον δύναται τῷ Ἐν ἀρχῇ ἦν»
κτλ., φ. 324^α. Τέλος «διὰ πάντων τῶν εὐαγγελίων ὁ χρόνος καὶ
ἡ συνήθεια φέρεσθαι παρεσκευάσεν». Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ

πρώτου φύλλου διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν τῆς 13-ης ἑκατ. ὑπάρ-
χουσι 55 στίχοι Ἰωακείμ τινος ἱερομονάχου, σχέσιν ἔχοντες πρὸς
τὴν ἱστορίαν τοῦ παρόντος τετραευαγγελίου· ὁμοῦς δὲ τούτων τινὲς
ἐφθαρμένοι, ἐφθαρμένος δ' ὡσαύτως τῶν αὐτῶν στίχων ὁ τίτλος·
ἔχουσι δὲ ὅλως ἀμεταβλήτως οὕτω·

(*Στίχοι Ἰωακείμ μοναχοῦ (τοῦπίκλῃ) τοῦ Κορινθίου.*)

- (Θεΐης) προνοίης θέσκελα ἔργα ἔρχοι' αἰείδων,
τὴν ἀχράντοις μητίσειν ἀμφίστροφ' ἔλκεται αἰὼν,
ἀγγελικῶν τε δάμων χθονίων τ' ἀνθρώπων βουλαί·
ἀμφὶ δὲ ἔ κλεινῶς ἐλίσσει περικαλέα κύκλον,
5 πᾶν εἴ τι κτίσεν αἰπὺς πάις μεγάλοιο κε πατρός.
μέσφ' ὄτ' ἀμφὶ κέντρον βαῖεν ἰθύγραμμα θεῖον,
μουναδικῆ δ' ἐδρασεθεῖεν ἔδρη οὔτι πληθοῦση
πράξεισι μητίει' ἀργαλείοισι· τὸ γὰρ θέλε Χριστός,
πῆξ' ὅτε κύκλα χρόνου ἦδ' Ἀδάμον ἀνέρα κεδόνον,
10 εἰ καὶ δαίμονος ἀνδροφόνοιο πραπίδες κακαίς
πάθ' ἄτην ἐν οὐρῶν κάρπυον βιοτῆ τε.
τεῖν δε προνοίην ὑμένω ἄτμασιν εὐαγέεσσιν
οὔνεχ' ἀπάντων ἄλλων, ἃ μοι τευξ' ἄνωθεν,
ἠδέ γε τουτουῖ μάλ' ἔργου μεγάλοιο πέλοντος.
15 Ἀντολίη μὲν γὰρ πυρὶ δάμαξ' ἠὲ μαχαίραισι
(φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ, κακὸν ποῖον δαίμονες τευξαν),
Χριστὸς δ' ὑπνοῖ κεύθων ἐήν τε μεγάλην βουλήν,
ὄφρ' ὀπισθεν κάρτα φαανθῆ θεὸς αἰπὺς τε σωτήρ,
γυμνώσας ἐὰ μῆδεα σωτηρίαν ὄνθ' ἡμῶν,
20 κἂν ἄλλως δοκέει ἢ ἅμμες ἀμφαγαπῶμεν.
βίβλοι δ' Ἀντολίθηεν, ἅς μὴ πῦρ φλέξε γε, ἤχον
πόντου οἶδμα περώσαι πραπίδες προνοίης·
ὦν μ' ἀπολαῦσαι δῶκε σωτῆς ἄκρω θυμῷ
οὔτι πονήσανθ' εἶνεκα τούτων, οὐ πόρρω τε
25 ἰόντα, πᾶρ δ' οὔρει φάραγγ' ἐζόμενον θ' ἠσώχως,
οὐκ αἶα Πέλοπος (πατρίδ' ἔλιπον γὰρ τήνδε),
οὔτε Μακεδονίη Ἀθῆθ' ἀγίφ περικλύτῃ
(ἔθνεα ἅμμες γὰρ κείθεν ἄνστησεν οὐκ ἐθέλοντας),
πᾶρ δὲ γε Θερμοπόλαισι μυχοὺς εἰσδόντα δασεῖς,
30 βαθειῆ πενήτη πιεζόμενον μάλ' ἄκρω,

ἐκ γραμμῶν 37(0,21×0,15), ἔχον ἐν ἑαυτῷ συνεχῶς ἔν τε ταῖς ἐπιγραφαῖς τὸ προσγεγραμμένον ἰῶτα, ἔτι δὲ πολυαριθμὰ ἐπίτιτλα κοσμήματα χρώματος ἐρυθροῦ, τὰ μὲν πισειδῆ καὶ ἐπιμήκη, τὰ δὲ ταινιοειδῆ. Ἐν τῷ φ. 276^α (=277) ἡ τοῦ καλλιγράφου ὑπογραφή, καὶ αὕτη ἰκανῶς ἐφθαρμένη· «+ Βοήθει τῷ σῶ δούλῳ Ἰλαρίωνι μοναχ(ῶ) καὶ ἱερε(ῖ) εν. ἐξέπιτρο(πῆς) - -». Ἐπὶ τῆς ἄνω ὄψας τοῦ φ. 11^α ἀναγινώσκεται τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «+ Τὸ παρὸν σεσαθρωμένον εὐρόντες ἐν τῇ μητροπόλει Μελενίκου, ἵνα μὴ τέλεον ἀφανισθῆ λαβόντες ἀφιερῶσαμεν τῷ Παναγίῳ τοῦ Κυρίου Τάφῳ, ὁ δ' ἀφαιρήσων ἐπικατάρατος. 1674 μηνὶ Ἰουνίῳ. + Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος ἀποφαίνεται: ἐν Σεῖροις». Ἐτερα σημεῖωματα παλαιά, πιθανῶς 14-ης ἑκατ. α') «Ἀφιερῶθη τὸ παρὸν νομοκάνονον ἐν τῇ ἀγία (ἐπισκοπῇ) Ἀρχαγγέλου μηνὶ Μαρτίῳ - -», φ. 16. — β') «+ Ὁ ἀμαρτωλὸς ἐπίσκοπος Ἀρχαγγέλου καὶ πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 80^β. — γ') «+ Ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Ἀρχαγγέλου Ἰωάννης καὶ πρωτοσύγκελλος», φ. 82^α-83^α*.

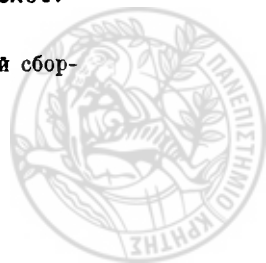
1. «Παύλο(υ) τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστόλου) διατάξεις περὶ (κανόνων ἐκκλησιαστικῶν». Ἀρχ. «Οἱ πρώτως προσ(ιόν)τες τῷ μυστηρίῳ» κτλ., φ. 1^α.

2. «Συναγωγὴ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν εἰς ν' τίτλους διει(=η)-ρημένη». Ἀρχ. «Οἱ τοῦ μεγάλου Θεοῦ» κτλ., φ. 2^α. — «Πρόλογος», φ. 3^β. Ἀρχ. «Τὰ μὲν σώματα καταλλήλως» κτλ. — «Ἐκ ποίων συνόδων τε καὶ προσώπων καὶ πόσων κανόνων τὸ παρὸν ἡθροίσθη σύνταγμα», φ. 5^β. — «Τίτλοι κανονικοῦ συντάγματος καὶ τῶν ἀρμολζόντων ἐκάστωι τίτλῳ κεφαλαίων», φ. 6^α. — «Τίτλος α'. Περὶ θεολογίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως», φ. 11^α. Εἶτα οἱ λοιποὶ τίτλοι συμποσοῦμενοι εἰς ἰδ'.

2. «Κανόνες τῶν ἀγίων ἀποστόλων» μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ὄψαις, φ. 52^α.

3. «Κανόνες τῶν τιγ' ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόν-

* Περὶ τοῦ κώδικος τούτου ἴδε καὶ Β. Η. Беневисовъ, Каноническій сборникъ XIV титуловъ. Ἐν Πετρούπολει 1905, σ. 120.

των ἐν ὑπατ(ε)ία Παυλίνου καὶ Ἰουλιανοῦ τῶν λαμπροτάτων. ἔτους $\overline{\chi\lambda\varsigma}$ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐν μηνὶ Δεσίῳ ἐννεακαιδεκάτῳ πρὸ δεκατριῶν καλανδῶν ἰουλίῳ», φ. 56^α. Σχόλια ἐν ταῖς ῥαῖς.

4. «Κανόνες τῶν ἐν Ἀγκύρα συνελθόντων μακαρίων πατέρων, οἵτινες δευτέροι μὲν εἰσὶ τῶν ἐν Ἀγκύρα, τῶν δὲ ἐν Νικαία προγενέστεροι, διὰ δὲ σεβασμιότητα προτέτακται αὐτῶν ἢ ἐν Νικαία», φ. 60^α.

5. «Κανόνες τῶν ἐν Γάγγρα συνελθόντων ἁγίων πατέρων, οἵτινες μετὰ τὴν ἐν Νικαία σύνοδον ἐξετέθησαν», φ. 60^β.

6. «Κανόνες τῶν ἐν Ἀντιοχεια συνελθόντων πατέρων», φ. 62^β.

7. «Κανόνες τῶν ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας συνελθόντων μακαρίων πατέρων», φ. 65^β.

8. «Κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κ/πόλει συνελθόντων ἐν ὑπατ(ε)ία Φλαβίου Εὐχερίου καὶ Φλαβίου Εὐαγγρίου τῶν λαμπροτάτων, ἐπτὰ εἰδῶν ἰουλίῳ», φ. 68^α.

9. «Κανόνες τῶν σ' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ἐφέσῳ συνελθόντων μετὰ τὴν ὑπατεῖαν Φλαβίου Θεοδοσίου τὸ γ' καὶ Φλαβίου Οὐαλεντιανοῦ τὸ γ', τῶν αἰωνίων αὐγούστῳ, πρὸ δέκα καλανδῶν ἰουλίῳ», φ. 69^β.

10. «Κανόνες τῶν χλ' ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων ὑπατείας Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου αὐγούστου καὶ τοῦ δηλωθησομένου τῇ πρὸ ὀκτῶ καλανδῶν νοεμβρίῳ», φ. 71^β.

11. «Κανόνες τῶν ἐν Σαρδικῇ συνελθόντων ἁγίων πατέρων», φ. 75^α.

12. «Κανόνες τῶν ἐν Καρθαγένῃ συνελθόντων σιζ' μακαρίων πατέρων, φ. 79^α.

13. «Κανόνες τῶν ἐν Κ/πόλει ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελθόντων ἁγίων πατέρων ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως» κτλ., φ. 112^β-130^β.

14. «Κανόνες τῶν ἐν Νικαία μακαρίων πατέρων συνελθόντων τὸ δεύτερον ἔτει $\overline{\rho\sigma\eta\varsigma}$ τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως, ἰνδ. ια', εὐσεβῶς βασιλευόντων Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρὸς», φ. 131^α-138^α.

15. «Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐν Κ/-

πόλει $\bar{\alpha}$ καὶ $\bar{\beta}$ συνόδου, τῆς συστάσης ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῶ τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων», φ. 138^β κέ.

16. «Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ περιωνύμῳ ναῶ καὶ ἐπωνύμῳ τοῦ θεολόγου (= τοῦ τῆς Θεοῦ Λόγου Σοφίας) συστάσης, τὴν ἐβδόμην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον ἐπιβεβαιώσασης, πᾶσαν δὲ σχισματικὴν καὶ αἰρετικὴν πλάνην ἀπελασάσης», φ. 142^β.

17. «Τοῦ μακαρίου Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας» κανόνες, φ. 143^α.

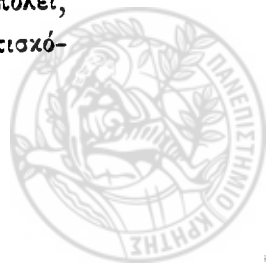
18. «Τοῦ ἁγίου Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ μάρτυρος κανόνες ἐμφερόμενοι ἐν τῷ περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ», φ. 144^β.

19. «Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας» κανόνες. — α') «Ἀμφιλοχίῳ ἐπισκόπῳ Ἰκονίου περὶ κανόνων ἐπιστολὴ α'», φ. 151^β. — β') «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον γραφείσης ἐπιστολῆς περὶ τοῦ μὴ ἀγνοεῖν τὸν Κύριον τὴν ἡμέραν τοῦ τέλους καὶ τὴν ὥραν», φ. 161^α. — γ') «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον τὸν Ταρσοῦ κατὰ τῶν δύο ἀδελφὰς γαμουμένων ἢ ἀδελφοὺς δυοὶ γαμουμένων», φ. 161^α. — δ) «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον, ὥστε χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυναικίου», φ. 162^β. — ε') «Τοῦ αὐτοῦ χωρεπισκόποις, ὥστε μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑπηρέτας παρὰ τοὺς κανόνας», φ. 163^α. — ς') «Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τοῦ κζ' κεφαλαίου τῶν περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων», φ. 164^α. — ζ') «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κθ' κεφαλαίου τῆς αὐτῆς πραγματ(ε)ίας».

20. «Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις Διτίον ἐπίσκοπον Μελιτινῆς», φ. 165^α.

21. «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ», φ. 169^α.

22. «Ἀποκρίσεις κανονικαὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Τιμοθέου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐνὸς τῶν ρν' ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κ/πόλει, πρὸς τὰς προσενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρὰ τινῶν ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν», φ. 170^β.

23. «Θεοφίλου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τῶν Θεοφανίων ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ, προσφώνησις», φ. 171^β. — «Τοῦ αὐτοῦ Ἀφυγγίῳ περὶ τῶν λεγομένων Καθαρῶν». — «Τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθῳ ἐπισκόπῳ». — «Τοῦ αὐτοῦ Μητᾶ ἐπισκόπῳ».

24. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολαὶ Δόμνῳ καὶ «τοῖς κατὰ Διβύην καὶ Πεντάπολιν ἐπισκόποις», φ. 173^α-174^α.

25. «Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γενναδίου πατριάρχου Κ/πόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἀγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὀσιωτάτους μητροπολίτας», φ. 174^β.

26. «Ἐπιστολὴ γραφεῖσα ἀπὸ Κ/πόλεως Μαρτυρίῳ ἐπισκόπῳ Ἀντιοχείας, περὶ τοῦ ὅπως χρῆθῃ δέχεσθαι τοὺς αἵρετικοὺς προσερχομένους τῇ ἀγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ», φ. 176^β.

27. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας πρὸς Ῥουφινιανὸν ἐπίσκοπον, φ. 177^α.

28. «Διάταξις οὗ. Διὰ τοὺς (παρὰ) φύσιν ἀσελγαίνοντας καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τριγὸς τε καὶ κεφαλῆς καὶ τῶν τοιούτων κελεύει ταῖς ἐσχάταις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίαις». Ἀρχ. «Πᾶσιν ἀνθρώποις» κτλ., φ. 178^α.

29. «Ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τοῦ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως Ἰουστινιανοῦ διάφοροι διατάξεις συνάδουσαι ἐξαιρέτως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι» κτλ., φ. 178^β κέ. Διατάξεις πζ'.

30. «Νόμος Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως» (= Collectio tripartita), φ. 218^β-251^β.

31. «Καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα νεαρῶν διατάξεων» τίτλοι γ', φ. 251^β κέ.

32. «Ἀποφθέγματα περὶ Χριστοῦ παλαιῶν φιλοσόφων Ἑλλήνων». Ἀρχ. «Ἀκοιμήτου πατρὸς ὄμματι» κτλ., φ. 276^β.

636. Τεῦχος χάρτινον τοῦ πρώτου ἡμίσεος τῆς 17-ης ἑκατ., μῆκ. 0,32, πλ. 0,205. Σελίδες ἠριθμημέναι 39 καὶ ἐν παράφυλλον μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα, περιέχον ἐν ἑαυτῷ πίνακα λέξεων.

Γεωργίου Κορρυσίου αὐτόγραφον εὐρετήριον λέξεων τῶν ἱερῶν Γραφῶν μεθ' ἐρμηνείας. Ἀρχ. «Ἄγγελος. ἄγγελος λέγεται ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐστὶ τῆς μεγάλης βουλῆς ἄγγελος» κτλ.

637. Τεύχος χάρτινον ἔτους 1674-ου, ἐκ φύλλων 60 μήχ. 0,292, πλ. 0,21.

Νεκταρίου Ἱεροσολύμων αὐτόγραφος ἐκλογή ἐρμηνευμάτων εἰς τὸν Ἰώβ. Ἡ γενικὴ αὐτῆς ἐπιγραφή ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ «Εἰς τὸν μακάριον Ἰώβ ἐξήγησις ἐκ διαφορῶν ἐξηγητῶν». Ἐν τῷ φ. 1^α «τοῦ θεοφιλεστάτου Ὀλυμπιοδώρου διακόνου ὑπόθεσις εἰς τὴν βίβλον Ἰώβ». Τρία ἀποσπάσματα. — Ἐν τῷ φ. 2^α «Πολυχρονίου ἐτέρα προθεωρία εἰς τὸν Ἰώβ». Αὐτόθι «ὑπόθεσις εἰς τὸν Ἰώβ». — Ἐν τοῖς φ. 3^α-9^β «Ὀλυμπιοδώρου διακόνου προθεωρία σύντομος εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον» Ἰώβ καὶ «προθεωρία τῶν λοιπῶν κεφαλαίων». — Ἐν τῷ φ. 10^α ἡ τοῦ Νεκταρίου ἐπιγραφή «Ἐκ τῆς τῶν διαφορῶν ἐξηγητῶν εἰς τὴν τοῦ μακαρίου Ἰώβ πραγματείαν ἐρμηνείας, ἧ ἐνετόχομεν πάνυ θαυμασίως ἐν παλαιῷ βιβλίῳ ἐν μεμβράναις κατὰ τὴν σεβασμίαν καὶ ἱερὰν μονὴν τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ, ὅθεν μεταγράψαντες τὴν ἐναρχῆ τῆς βίβλου ὄλην τῆς πραγματείας προθεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἰδίως τὴν ἐνὸς ἐκάστου τῶν κεφαλαίων, ἃς συντόμως τε ἅμα καὶ φιλοπόνως ὁ θεοφιλέστατος Ὀλυμπιοδώρος ὁ διάκονος συνεγράψατο· ἀλλ' οὖν γε, καίπερ ἱκανῶς ἐχούσαις ταύταις πρὸς κατάληψιν τῆς ὅλης πραγματείας, ἡμεῖς οὐκ ἠρκέσθημεν, ἀν μὴ καὶ τινὰς ἐξηγήσεις κειμένων τινῶν, καὶ μάλιστα ὅσα δύσληπτα δοκοῦσιν εἶναι, τοῖς μετιούσιν ἅπαν τὸ ὕφος τῆς ἱστορίας ἐνημήνασθαι, τῆς ἡμετέρας ἀσθενείας καὶ τοῦ καιροῦ μὴ συγχωροῦντος ἅπασαν τὴν βίβλον μεταγράψασθαι, συγκειμένην οὖσαν ἐκ διαφορῶν ἐξηγητῶν, αὐτοῦ τε μάλιστα Ὀλυμπιοδώρου καὶ τινος Πολυχρονίου λεγομένου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἔτι δὲ καὶ Ὀριγένους καὶ ἐτέρων πλείστων, Ἀπολιναρίου, Ἰουλιανοῦ καὶ Διδύμου καὶ Μεθοδίου Σίδης καὶ Σεβήρου». Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐκλογῶν «Ἐγράφη ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ θεοβαδίστῳ ὄρει Σινᾶ, παρὰ Νεκταρίου, πρώην Ἱεροσολύμων πατριάρχου. ἐκεῖσέ ἐπιδημήσαντος. — κατὰ τὸ ἀρχοῶν ἔτος. Ἰουλλ(ίου) ἰ^η».

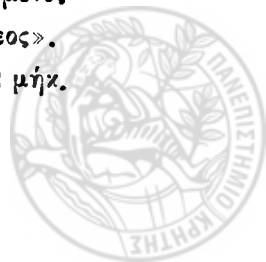
638. Τεύχος χάρτινον ἔτους 1645-ου, ἐκ φύλλων α' + 403 μήχ. 0,302, πλ. 0,194. Τὸ κείμενον φιλοκάλως γεγραμμένον καὶ

μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30. Τὰ ἀρχτικὰ τῶν κεφαλαίων γράμματα καὶ τινα ἐπίτιτλα κοσμήματα χρώματος ἐρυθροῦ· ἐρυθραὶ δὲ καὶ τῶν κεφαλαίων αἱ ἐπιγραφαί. Ἐν τῷ φ. 15^α σημεῖωμα (ἔτ. 1655) Μίχου τινὸς ἀπὸ χωρίου Σιόρ, τοῦ πρότερον κατόχου τοῦ τεύχους. Ἐν τῷ προτεταγμένῳ φύλλῳ α' «Πίναξ εἰς τὸ προοίμιον τοῦ παρόντος νομίμου». Ἐν τοῖς φ. 1-15 «Πίναξ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ παρόντος νομίμου. Ἰστέον ὅτι τὰ παρόντα κεφάλαια τοῦ ἀλφαβήτου ἅτινα εἰσὶν ἐν τῷ παρόντι νομίμῳ, ἔχουν καὶ ἐτέρας ὑποθέσεις καὶ κρίσεις ἀναμέσον αὐτῶν, καὶ ἐκκλησιαστικαῖς καὶ πολιτικαῖς· καὶ εἰς μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ καθ' ἑνὸς κεφαλαίου ἔχει ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις καὶ κανονικὰς, πρὸς δὲ τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου ἔχει κρίσεις πολιτικὰς καὶ πῶς νὰ τιμωροῦνται οἱ πταίσται».

Ἐπιγραφή· «Σύνταγμα κατὰ ἀλφάβητον πασῶν τῶν ὑποθέσεων τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων καὶ τῶν νόμων ὁποῦ ἐκοπίασεν ὁ ἐν ἱερομονάχοις σοφώτατος καὶ λογιώτατος κὺρ Ματθαῖος τὸ ἐπίκλην Βλαστάρης· ἐξηγήθη δὲ αὐτὸ (εἰς) πεζὴν φράσιν ὁ ἀπαίδευτος ἀμαρτωλὸς Κουνάλης Κρη(=ι)τόπουλος». Ἄρχ. «Τὸ χρῆμα τῶν ἱερῶν καὶ θαυμαστῶν κανόνων» κτλ., φ. 16-399.—Φ. 399^β Ὅφρεια «τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀρχόντων, ὡς ἡ παλαιὰ ἔχει παράδοσις». Ἄρχ. «Πρῶτος ἐστὶν ὁ οἰκονόμος» κτλ. — Φ. 400^β «Τάξεις (=ι) πρωτοκαθεδρίας τῶν ὀσιωτάτων πατριαρχῶν, καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαί, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑποκείμεναι τῇ βασιλίδι Κ/πόλει». — Φ. 402^α «Περὶ ποῖοι τῶν μητροπολιτῶν ἔχουσι τὴν σήμερον ἐπίσκοπας». — Φ. 403^α «Περὶ τῶν μητροπολιτῶν, ποῖοι λέγονται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι καὶ ποῖοι ὑπέρτιμοι μόνον». — Ἐν τῷ φ. 403^β σημεῖωμα τοῦ καλλιγράφου ἐρυθροῖς γράμμασι· «Τὸ παρὸν νόμιμον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἱερέων Γγίνου καὶ οἰκονόμου τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Πωγωνιανῆς. ἐν ἔτει Ϛρνδ^ω μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ις^η». Εἶτα «Νῦν δὲ ἐστὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου, καὶ ὅστις τὸ ἀφαιρήσῃ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εἴη ἀσυγχώρητος καὶ ἀφωρισμένος παρήμῳ. 1669 Ἰαννουαρίου κγ^η. + Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος».

639. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 352 μήκ.

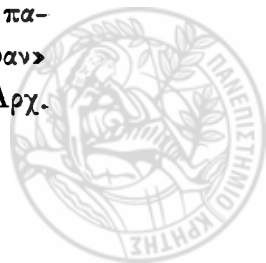
0,29, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 καὶ γεγραμμένον κανονικῶς ὑπὸ χειρὸς λογίου. Ἐν τῷ φ. 252 σημεῖωμα 18-ης ἑκατ. «Ἄιτοῦτο τὸ βυβλίων ἐστεῖν παπᾶ κὺρ Ἀγγέλου υἱοῦ κὺρ Νικειφόρου ἱερομονάχου τὸ ἐπίκλειον Φέτζεις --- ὁ γράφον Πανταζής».

1. Κωνσταντίνου Ῥεσινοῦ βιβλίον καλούμενον Ὀδηγός. Ἐν τοῖς φ. 1-6 «πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου, ἢ καλουμένη ὁδηγός». — Φ. 7^α-161^α «Κωνσταντίνου Ῥεσινοῦ τοῦ Κορινθ(ίου) διδασκαλία καὶ ἐξήγησις ἀπεζῆ (= ἐν πεζῇ) φράσει εἰς τὴν ἑξαήμερον κτίσιν τοῦ Θεοῦ». Ἀρχ. «Προοίμιον. Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἀρχόμεστε τῶρα νὰ ἐξηγήσωμεν» κτλ. — Φ. 162^α-250^β «Κωνσταντίνου Ῥεσινοῦ τοῦ Κορινθ(ίου) ἐξήγησις εἰς πάσας τὰς παραβολὰς τοῦ Εὐαγγελίου ἀπεζῆ φράσις. Συνοπτικὴ ἐξήγησις καὶ πολλὰ εὐμορφῆ νὰ μάθη καὶ νὰ καταλάβῃ πᾶς ἄνθρωπος τὴν σοφίαν καὶ διδασκαλίαν αὐτῶν».

2. «Ἄυται αἱ διδασκαί εἰσὶ τινος ἑτέρου». Ἀρχ. «Εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς δευτέρας παρουσίας. Ἡ ἁγία Ἐκκλησία, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, κατὰ δύο τρόπους ἀνακαλεῖ ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν» κτλ., φ. 251-351^β. Ἀπὸ φ. 344 «τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἐνδεκάτης Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ».

640. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 237 μῆχ. 0,292, πλ. 0,205. Τὰ πρῶτα 8 φύλλα πρόσδετα, 18-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα 7, 8, 10.

1. Μέρη νομοκάνονος. α') «Ἐκθεσις νέα ὅπως γράφει νῦν ὁ Κ/πόλεως πατριάρχης τῷ πάπα καὶ τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις καὶ ἀρχιεπισκόποις, νὰ μὴν καὶ τοῖς μητροπολίταις καὶ τοῖς κοσμηκᾶς ἀρχὰς διϊθύνουσιν», φ. 1^α. — β') «Αἱ ἑξαρχαὶ τῶν μητροπολιτῶν», φ. 1^β. — γ') «Ὅπως γράφουσι οἱ μητροπολίται τῷ πατριάρχει Κ/πόλεως» καὶ λοιποῖς, φ. 3^α. — δ') «Τίνα πιττάκια οὔτε ὑπογράφει ὁ πατριάρχης οὔτε βουλ(λ)ώνει, τίνα δὲ ὑπογράφει μὲν, οὐ βουλ(λ)ώνει δέ, τίνα δὲ βουλ(λ)ώνει μόνον». Ἀρχ. «Ὁ πατριάρχης οὐχ ὑπογράφει οὔτε τὸν βασιλέα, οὔτε τὴν δέσποιναν» κτλ., φ. 5^β. — ε') «Πότᾳ πιττάκια ἔχουσι μολιβόβουλ(λ)α». Ἀρχ.

«Μολιβόβουλ(λ)α δὲ κείνται εἰς τε τὰ βασιλικὰ» κτλ., φ. 6^α. — ς) «Ποῖα πιττάκια ἐπιγράφουσι οἱ μητροπολίται καὶ πῶς ταῦτα ἐπιγράφουσι». Ἄρχ. «Οἱ μητροπολίται πρὸς μὲν τὸν πατριάρχην» κτλ., φ. 6^α.

2. Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου πρόχειρον νόμων.—Φ. 11^α «Κριτῶν προκατάστασις ἢ περὶ δικαιοσύνης: — γέγονε δὲ καὶ αὕτη παρὰ τοῦ τὸ βιβλίον τοῦτο συντεταχότος». Ἄρχ. «Ὁ κρίνειν λαχῶν» κτλ. — Φ. 13^α-186^β «Πρόχειρον νόμων τὸ λεγόμενον Ἡ Ἐξάβιβλος, συναδριοσθὲν πάντοθεν κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἐπιτομὴν οὕτω συντεθὲν παρὰ τοῦ πανσεβάστου νομοφύλακος, τοῦ καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου». Ἄρχ. «Προθεωρία+Βιβλίον νόμων πάλαι πεποιήται» κτλ. Ἐν τῷ φ. 186^β «Τέλος σὺν θεῷ πάσης τῆς Ἐξαβίβλου». — Φ. 186^β «Θέσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης». — Φ. 187^β (Φιλοθέου Κ/πόλεως) «ἀνατροπὴ τῶν ἀναγεγραμμένων ἀναθεματισμῶν». — Φ. 189^α «Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν βιβλίου τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ βασιλέως». Ἄρχ. «Περὶ γεωργῶν α^α». Χρῆ τὸν γεωργόν» κτλ.

3. «Ἐπιτομὴ τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων. Γέγονε δὲ αὕτη παρὰ τοῦ αὐτοῦ πανσεβάστου νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου». Ἄρχ. «Τῶν κανόνων οἱ μὲν εἰσι» κτλ., φ. 194^α-226^β. Σχόλια ἐν ταῖς ῥαῖς.

4. «Περὶ πίστεως ὀρθοδόξου. Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανόν» κτλ., φ. 227^α-231^β.

5. «Ἡ γεγυῖα ὑποτύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κ/πόλεως», φ. 231^β.

6. «Τὰ ὀφφίκια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας» καὶ «Τὰ ὀφφίκια τοῦ παλατίου», φ. 232^β.

7. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου «σωτηρίας σύντομος διδασκαλία». Ἄρχ. «Ὁ χριστιανὸς μᾶλλον δὲ καὶ μοναχὸς» κτλ., φ. 233^β.

8. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου «ὅποιον ὀφείλει εἶναι τὸν μοναχόν». Ἄρχ. «Δεῖ τὸν μοναχόν εἶναι ἐν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ σχήμασι» κτλ., φ. 234^β.

9. «Τὰ εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν (ὀφφίκια)», φ. 235^α.

10. «Διερμήνευσις τῶν ὄφρικίων πάσης τάξεως». Ἀρχ. «Τοῦ παλατιῦ. Μετὰ τὸν αὐτάνακτα δεσπότης ἔστι, | δεύτερον ἀξίωμα σεβαστοκράτωρ» κτλ.

11. «Δέξεων ῥωμαϊκῶν συνάγωγή κατὰ ἀλφάβητον», φ. 237^α.

641. Τεύχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 226 μήκ. 0,285, πλ. 0,20. Τρεῖς γραφικοὶ χαρακτῆρες. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27-28. Ἐπὶ τῆς κάτω ῥας τοῦ φ. 1^α «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἱερομονάχου» (= τοῦ Νοταρᾶ).

1. «Προθεωρία ἐκτεθεισα σαφῶς ἄγαν παρὰ τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ τὴν ἀρίστην ταύτην πραγματείαν συστησαμένου, διὰ βραχέων ῥημάτων ὡς οἶόν τε τὸ πᾶν τῆς ὑποθέσεως ἐκτιθεμένη». Ἀρχ. «Τοῦτο τὸ βιβλίον συνέστη μὲν κατὰ τῆς τῶν Λατίνων καινοτομίας» κτλ., φ. 1^α.

2. «Τοῦ ἀγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν Νείλου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ Καβάσιλα, λόγος ἀποδεικνὺς μὴ ἄλλο τι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς Λατίνων ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἴτιον εἶναι, ἢ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν πάπαν οἰκουμένην συνόδῳ τὴν τοῦ ἀμφισβητουμένου διάγνωσιν ἐπιτρέψαι, ἀλλ' αὐτὸν μόνον διδάσκαλον ἐθέλειν τοῦ ζητουμένου καθέζεσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους ἐν μαθητοῦ μοίρᾳ ὑπακούοντας ἔχειν καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀλλότριον τῶν ἀποστολικῶν νόμων καὶ πράξεων». Ἀρχ. «Ἡγούμεθα δεῖν πρὸς Λατίνους» κτλ., φ. 1^β.

3. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς». Ἀρχ. «Φασὶν οἱ Λατῖνοι» κτλ., φ. 6^β.

4. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, ἐν ᾧ ἀντιλέγει Λατῖνοις ἐν τοῖσδε τοῖς κεφαλαίοις». Ἀρχ. «Πρῶτον μὲν ἀρχαία τίς ἔστι δόξα» κτλ., φ. 18^β. Διήρηται εἰς μὲν κεφάλαια.

5. Τοῦ αὐτοῦ «πρὸς τὸ συμπέρασμα ἢ περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος» λόγοι δ'. Ἀρχ. «Καὶ ταῦτα μὲν ἢ τῶν Λατίνων ἐκκλησία» κτλ., φ. 28^α.

6. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα λόγος εἰς ἀπὸ τῆς πρώτης πράξεως τῶν ἐν τῇ ς' συνόδῳ πραχθέντων». Ἀρχ. «Καὶ μὴν καὶ ἐκ τῆς ἀγίας» κτλ., φ. 73^α.

7. (Τοῦ αὐτοῦ). «Λύσις τῶν προτάσεων τῶν Λατίνων, ἐξ ὧν συνάγειν οἴονται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι».

Ἄρχ. «Λατίνων κεφ. ᾱ^ο. Πρῶτον μὲν ἀρχαία τίς ἐστι» κτλ., φ. 83^β.

8. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι Λατίνοις συλλογισμοῖς χρωμένοις ἀποδείξει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον».

Ἄρχ. «Λοιπὰ δὲ οἱ συλλογισμοὶ» κτλ., φ. 151^α.

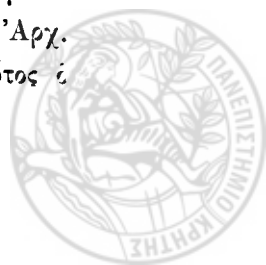
9. «Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ πάπα Ἰωάννου πρὸς τὸν ἀγιώτατον Φώτιον πατριάρχην Κ/πόλεως». Ἄρχ. «Καὶ γὰρ ἡ σὴ ἀδελφότης ἐπίσταται» κτλ., φ. 202.

10. «Περὶ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, ἣτις ἀποκατέστησε Φώτιον τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Κ/πόλεως καὶ διέλυσε τὰ σκάνδαλα τῶν δύο Ἑκκλησιῶν, τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Ῥώμης». Ἄρχ. «Ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ Βέκκου» κτλ., φ. 203^α-210^β.

11. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κῦρι Βαρλαάμ λόγος περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς». Ἄρχ. «Οἱ περὶ τὰς ἐπιστήμας δεινοὶ» κτλ., φ. 219^β-226.

642. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 11-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 191 μῆκ. 0,282, πλ. 0,215.

Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου συγγραφαὶ μετὰ πυκνῶν ἐν ταῖς ᾠαῖς σχολίων. — Φύλλ. 1^α «Πρόλογος εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον». Ἄρχ. «Τὴν μὲν εὐγένειαν» κτλ. — Φ. 3^α «Ἐπίγραμμα εἰς τὸν μακάριον Διονύσιον περὶ τῆς οὐρανοῦ ἱεραρχίας» (δίστιχον). Ἄρχ. «Ἀγγελικῆς σοφίης ἀμάρυγμα» κτλ. — Φ. 3^α «Τῷ συμπρεσβυτέρῳ Τιμοθέῳ Διονύσιος πρεσβύτερος περὶ τῆς οὐρανοῦ ἱεραρχίας». Ἄρχ. «Κεφάλαιον πρῶτον: — Ὅτι πᾶσα θεία ἔλλαμψις κατὰ ἀγαθότητα» κτλ. Τῶν σχολίων ἡ ἀρχὴ: «Ἐπειδὴ ἡ ἐπιγραφή ἱεραρχίαν ἔχει» κτλ. Εἰς φ. 40^β τὸ «Τέλος τοῦ περὶ τῆς οὐρανοῦ ἱεραρχίας λόγου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον». — Φ. 41^α «Κεφάλαια τοῦ περὶ θείων ὀνομάτων». — Φ. 42^β «Ἐπίγραμμα» τρίστιχον. Ἄρχ. «Σὸν νόον ἀρδεύσας Διονύσιε χεύμασι» κτλ. — Φ. 42^β «Ἄλλο» τρίστιχον. Ἄρχ. «Εἰς νέον αἰγλήεντα» κτλ. — 42^β Ἀνεπίγραφον. Ἄρχ. «Οὗτος ἰ

μακάριος, ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν» κτλ. — Φ. 42^β «Ἐπίγραμμα» τριστιχον. Ἄρχ. «Μουσοπόλας μελεδῶνας» κτλ. — Φ. 43^α-125^β «Περὶ θείων ὀνομάτων». Ἄρχ. «Νῦν δὲ ὦ μακάριε» κτλ. Τῶν σχολίων ἡ ἀρχὴ· «Ἄ. Ὅτι τὸ τοῦ πρεσβυτέρου ὄνομα καὶ τὸν ἐπίσκοπον δηλοῖ» κτλ. — Φ. 125^β κέ. «Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας». Ἄρχ. «Ὅτι μὲν ἡ καθ' ἡμᾶς» κτλ. — Φ. 169^β κέ. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Τιμόθεον ἐπίσκοπον περὶ μυστικῆς θεολογίας. Τῷ συμπρεσβυτέρῳ Τιμοθέῳ Διονύσιος ἐπίσκοπος». Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην «ἐπίγραμμα» τριστιχον, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Καὶ νόον αἰγλήντα λείπει» κτλ. Εἶτα τὸ κείμενον τοῦ περὶ μυστικῆς θεολογίας. — Φ. 176^α-191^β «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ διάφοροι» μετὰ σχολίων. Ἐν τῷ φ. 191^β. «+ Ἐπληρώθησαν αἱ δέκα ἐπιστολαὶ Ἀρεοπαγίτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν: — χάρις θεῷ τελείω: — Χ(ριστ)έ, τόκος μεγάλιο θεοῦ μεδέοντος ἀπάντων | ///κρατίεις κόσμοιο καὶ ἐς τέλος αὐτὸς ἀνάσσει. | σὴ σοφίη κροτόεις σὴ σοφίη νόθος ἐκ ///ῆς ἀλάσθω.+ ςιγλνωιγλχ: Ἰσομθνος Πρέιθω, ωυλ'οιθ Ἰλοθ» (= Διονυσίου Ἀλεξανδρείας, σχόλια ὅλα». Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ προσθήκη ἐπιγράμματος διὰ στοιχείων ἐρυθρῶν 14-ης ἑκατ., ἔχοντος οὕτως:

+ Ἄπαξ ἀναγνοὺς τὴν βίβλον ταύτην ὅλην
ὡς εἰς βυθὸν πέπτωκα σοῖς σοφοῖς λόγοις
καὶ πνίγομαι· φεῦ, χεῖρα δός μοι, παμμάκαρ
δοτήρ Διονύσιε τῶν γεγραμμένων,
καὶ τοῦ κλύδωνος τῆς ἀγνωσίας ῥῦσαι
τὸν οἰκέτην σου Γεώργιον τὸν τάλαν.

643. Τεῦχος χάρτινον μῆκ. 0,29, πλ. 0,202, συνενοῦν δύο διάφορα χειρόγραφα σελίδας ἀμφότερα ἀριθμοῦντα 659, ὧν τινες ἄγραφοι (248-252, 378-384)¹. Τὸ κείμενον μονόστηλον, γραφὴν μέχρι μὲν τῆς σελίδος 366 ἔτει 1661-ου, μέχρι δὲ τῆς σελίδος 659 ἔτει 1689-φ. Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα ὑπάρχει παράφυλλον, ἐν ᾧ περιέχονται δύο σημειώματα· α') «Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου ἱερο-

¹ Περιεγράφη τοῦτο πρότερον ἀνεπαρκῶς τε καὶ ἀνακριβῶς ἐν μέρει ὑπὸ J. Pargoire ἐν τοῖς *Echos d' Orient*, 1908, τ. 11, σ. 275.

μονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητός, καὶ Συ(=ι)ναΐτου καὶ τῶν φίλων».—β') «Ἐκ τῶν τοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου Νοταρᾶ τοῦ Πελοποννησίου, καὶ Ἀγιοταφίτου, καὶ τῶν φίλων, καὶ τέλος τοῦ Παναγίου Τάφου». Αὐτόθι καὶ ἐπιγραφή διὰ χειρὸς τοῦ γράψαντος τὸ πρῶτον μέρος τοῦ κώδικος ἔχουσα οὕτω·

1. «Σύνοψις θεολογίας τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Ζαβράνου. περὶ θεολογίας κατὰ τὸ $\bar{\alpha}^{\text{ον}}$ $\bar{\chi}^{\text{ον}}$ $\bar{\xi}^{\text{ον}}$ ἔτος». Σελ. 1-174 «Θεωρία. Περὶ τῆς μοναδικῆς καὶ τρισυποστάτου τοῦ Θεοῦ οὐσίας. Τῆς ἀδιαίρετου τριάδος τριμερῆς ἡ θεὰ καὶ ἀδιαίρετος» κτλ.

2. «Ἐκ τοῦ κατὰ Ἑλλήνων τρίτου βιβλίου Θωμᾶ τοῦ Ἀκουίνου. Περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν θείων Γραφῶν». Ἀρχ. «Κεφάλαιον $\bar{\chi}\eta^{\text{ον}}$. Ἐπεὶ δ' ἀνωτέρω ὅπου περὶ τῆς θείας γεννήσεως» κτλ., σ. 175-247.

3. Ἀδήλου. «Τίς ὁ τοῦ ποιητοῦ σκοπὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ πραγματεία. Κεφάλαιον πρῶτον. Ἡ δὲ περὶ τὴν σοφίαν σπουδὴ» κτλ., σ. 253-366. Διήρηται εἰς κεφάλαια ργ'.

4. «Ἀπάνθισμα ὠραίων. Θεολογικόν. τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ Χορτακίου τοῦ Κρητός», σ. 367-377. Ἀρχ. «Περὶ ὀπτασίας ἁγίων. $\bar{\alpha}^{\text{ον}}$. Καίπερ τὸ θεῖον οἱ περὶ ἡμᾶς ὅτι μάλιστα» κτλ.

5. «Μελετίου Συρίγου ἱερομονάχου ἀντίρρησις πρὸς τὴν ἐκδοθεῖσαν ὁμολογίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως ὑπὸ τοῦ Κ/πόλεως Κυρίλλου, ἐπιγραφεῖσαν ἐν ὀνόματι τῶν χριστιανῶν ἀπάντων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας», σ. 385-621. Ἀρχ. «Ἔρκει μὲν ἡμῖν καὶ πρὸς ἓνα μόνον ἀντιπαράταττεσθαι» κτλ.

6. «Μελετίου ἀντίρρησις πρὸς τὰς τέτταρας ἐρωταποκρίσεις τοῦ Κυρίλλου», σ. 622-653. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς· «Ἐτελειώθη κατὰ τὸ $\bar{\alpha}\chi\pi\theta^{\text{ον}}$ ἔτος τῆς σωτηρίας ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κς' ἰνδικτιῶνος ιβ' εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ ἐνδον τοῦ Ἀγίου Τάφου».

7. «Προτάσεις τινὲς καὶ αἰρέσεις τοῦ Καλουίνου, ἐκ πολλῶν ὀλίγαι», σ. 655-659. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν· «1689, Δεκεμβρίου ιε', ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ».

644. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων α' + 333 μῆκ. 0,290, πλ. 0,200. Φύλλα ἄγραφα· 42, 43.—Ἀντίγραφον ἐντόπου βιβλί-

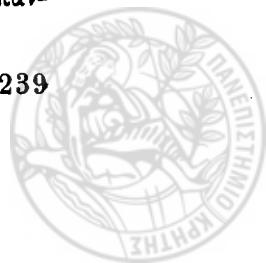
ου, οὗ ἡ ἐπιγραφή ἐν τῷ φύλλῳ α΄ «Canones ss. apostolorum, conciliorum generalium et provincialiorum: Sanctorum patrum epistolae canonicae quibus praefixus est Photii C/tani patriarchae nomocanon κτλ. Lutetiae Parisiorum MDCXX - - - Μετεγράφη δὲ παρ' ἐμοῦ Ματθαίου ἱερέως Κυπρίου, τὸ ἐπίκλην Κιγάλα εἰς Βενετίαν. ἐν ἔτει $\overline{\alpha\chi\lambda\eta}^{\omega}$. ἐτελειώθη δὲ χάριτι Χ(ριστοῦ) ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ. ἡ. καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὐχεσθε». Μεταξὺ τῶν φ. 1^ο-12^ο χεῖρ 18-ης ἑκατ. προσέθηκε τοῦτο: «Πίναξ κατὰ στοιχείων τῶν δεκατεσσάρων τίτλων τῶν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Φωτίου συγγραφέντων». Καὶ μεταξὺ τῶν φ. 12^β-41^β «Ἔτερος πίναξ κατὰ στοιχείων τῶν μετὰ τοὺς ἰδ' τίτλους ἐξῆς τῆς βίβλου».

645. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 107. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου Νοταρᾶ μετὰ διορθώσεων αὐτοῦ καὶ διαγραφῶν. — Ἐπιγραφή: «Ἐν Παταβίῳ. 1697. — Ἀνθολογία ἱστορική». Ἄρχ. «Ἀποκτίσεως κόσμου ἄχρι τῆς τελευταίας τοῦ Χριστοῦ. Κεφ. $\overline{\alpha}^{\omega}$ ». Ἐν τῷ φ. 107^β: «Τέλος τῆς ἐπιτομῆς τῆς καθολικῆς ἱστορίας καὶ τῷ ἀγίῳ Θεῷ ἡ δόξα αἰώνιος».

646. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων γ' + 412 μήκ. 0,285, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον μονόστηλον, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὰ ὑπ' ἀριθ. α'-γ' φύλλα περιέχουσι ἐν ἑαυτοῖς «πίνακα τοῦ παρόντος βιβλίου»· πρὸ δὲ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ῥας ἀναγινώσκεται τοῦ Χρυσάνθου Νοταρᾶ σημεῖωμα αὐτόγραφον ἔχον οὕτως: «+ Ὁ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθος ἐδωρήσατο τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ ἱερᾷ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ ἀγίου Γεωργίου καὶ ὁ ἀφαιρησόμενος ἐχέτω τὸ ἀνάθεμα. 1719. μηνὶ Ὀκτωβρίῳ».

Ἰωσήφ Βρυενίου συγγραφαὶ μς'. Ἡ πρώτη (φ. 1^ο): «Δόγος α' περὶ τῆς ὑπερθέου Τριάδος· εἴρηται ἐν τῷ παλατίῳ Τρικλίνῳ; — Θεὸς ἡ ἀγία μονάς» κτλ. Ἡ ἐσχάτη συγγραφή ἀπὸ φ. 394 κέ. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος συμβουλευτικός περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν τῆς μελετωμένης γενέσθαι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ· εἴρηται δὲ ἐν τῷ συνοδικῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας: — Θεὸς ὁ πάντα ποιῶν» κτλ.

647. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 239

μήκ. 0,292, πλ. 0,205. Τὸ κείμενον μονόστηλον (ἐκ γραμμῶν 28), ἔχον πολλαχοῦ κοσμημάτια χρωματιστά, πάντα δὲ τὰ ἀρ-
κτικά κεφαλαϊώδη στοιχεῖα μεγάλα καὶ χρωματιστά. Ἐν τῷ φ.
1^α κόσμημα πισειδῆς ἐρυθροῦ χρώματος. — Ἀσματικά μηναιῶ
τῶν μηνῶν Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου καὶ Αὐ-
γούστου, τοῦ τελευταίου μένοντος κεκολοβωμένου διὰ τὴν ἀπώλει-
αν δύο ἢ τριῶν φύλλων. Ἀρχ. «Οὗτος ἀρχὴ μηνῶν καὶ πρῶτος
διαγορεύεται». Τέλος· «Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ̄α. τὰ καταθέσια τῆς τιμίας
ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰσῶμεν
στίχους ς' καὶ ψάλλομεν ---».

648. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 326 μήκ. 0,292, πλ.
0,21. Τὰ πρῶτα 234 φύλλα βομβύκινα γραφέντα μετὰ τῶν ἐτῶν
1267-1275 ὑπὸ Μανουὴλ ἱερέως Στυλιανοῦ· τὰ δὲ λοιπὰ (φ. 235-
326) ἐκ χάρτου συνήθους καὶ μεταγενέστερα τῶν πρώτων, τῆς
16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῷ φ. 233^β πρόσθετον
σημείωμα· «+ ἐπαρέλαβεν ὁ παναγιώτατος καὶ π(α)τήρ ἡμῶν ὁ
πνευματικός κύρις Ἰσιδῶρος. τὴν μονὴν τοῖς Θαραπιότισις. ἐνέ-
τι ς^{οὐ} π^{οὐ} ν^{οὐ} Γ^{ις} ἐν(δικτιῶ)νος ~ Ἰουλλίω ε̄». Τὸ ἔτος ὅμως τοῦτο,
ἂν μὴ κακῶς ἀντεγράφη παρ' ἐμοῦ, πάντως ἔστιν ἐσφαλμένον· ἡ
γὰρ 3-η ἰνδικτιῶν συμπίπτει ἀκριβῶς ἔτει ς' Π^εξ'· ἄλλως τε ὁ λό-
γος ἐν τῷ σημείωματι οὐχὶ περὶ τινος ἀορίστου Ἰσιδῶρου, ἀλλ' ὡς
ἐγὼ νομίζω περὶ τοῦ οὕτως ὠνομασμένου οἰκουμενικοῦ πατριάρ-
χου, Ἰσιδῶρου τοῦ 1-ου, ὅστις ἀληθῶς ἦν πρότερον πνευματικός
πατήρ καὶ οὕτως ἐν ταῖς πατριαρχικαῖς ὀνομάζεται χρονογραφίαις.

Ἀσματικά μηναιῶ Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου. Ὁ
μὴν Σεπτέμβριος ἀκέφαλος, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ἐξῆς λέξεων δο-
ξαστικοῦ Ἰωάννου μοναχοῦ ψαλλομένου τῇ 1-ῃ Σεπτεμβρίου· «---
θοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς σου * καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἑμίαναν, σώ-
τερ» κτλ. Ὁ μὴν Νοέμβριος κεκολοβωμένος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ῥας
τοῦ φ. 119, ὅθεν ἀρχεται τὸ μηναιῶν τοῦ Νοεμβρίου ὁ καλλιγράφος
διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν ἐδήλωσε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα διὰ τοῦ
ἐξῆς χρυπτογράφου·

∴̄ ὕε̄κ Π̄λ̄β̄ζ̄λ̄χ̄ψ̄σ̄ν̄έ̄ζ̄ν̄κ̄λ̄ν̄β̄ξ̄θ̄'ψ̄σ̄ν: —

ξ̄θ̄ν̄λ̄χ̄β̄ο ω̄φ̄ῶ̄χ̄'θ̄ν̄λ̄ώ Ἰ̄ε̄Π̄ε̄χ̄'ω: —

ἦτοι «Χ(ριστ)έ, προηγοῦ τῶν ἐμῶν· πονημάτων: — Μανουήλ Στυλιανός ἱερεὺς». Ἐν τῷ φ. 116^β «στίχοι» τοῦ αὐτοῦ καλλιγράφου ἔχοντες οὕτως:

Ἄλλος μὲν ἄλλο, τῷ ναῶ τωδὶ φέρει:—
 οὗ ζῶσα κράτος σοφία Θεοῦ Λόγος:—
 ποθῶν κακῶν λῦτρωσιν εὐρεῖν ἐν κρίσει:—
 ὁ δ' Ἰωσήφ, τὸ θαῦμα τῆς οἰκουμένης:—
 ὁ πατριάρχης τῆσδὲ τῆς βασιλίδος:—
 ὁ χρυσοβρύτης ἅμα καὶ πτωχοτρόφος:—
 μηνῶν βίβλους τίθησι πρὸς δύοσι δέκα¹.

Μετὰ τοὺς στίχους τούτους ὁ αὐτὸς καλλιγράφος προσέθηκε τὸ ἐξῆς κείμενον (φ. 116^β-118^β): «Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Ἀρσένιον, πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως²: ἦτις τελεῖται τῇ τριάκοντῇ τοῦ Σεπτεβρίου μηνός». Ἀρχ. «Στιχηρά, ἦχος α'. Τῆς Βυζαντίδος τὸ κλέος. — Πρὸς (τὸ) Τῶν οὐρανίων ταγμαίων. — Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ, * τῶν μοναζόντων ἡ δόξα * καὶ ποιμὴν οἰκουμένης, Ἀρσένιε τρισμάκαρ, * ῥῦσαι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ἔνδοξε, * ἀπὸ παντοίων κινδύνων καὶ πειρασμῶν * ὡς Κυρίῳ παριστάμενος». Ὁ τῆς ἀκολουθίας ταύτης κανὼν εἰς ἦχον δ' ἄνευ ἀκροστιχίδος καὶ ἀνώνομος, τὰ τροπάρια μόνον ἔχων κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀλφαβήτου.

649. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 376 μῆκ. 0,28, πλ. 0,215. Φύλλα πρόσθετα (εἰς ἀναπλήρωσιν ἐτέρων προαπολεσθέντων) 1, 2, 99, 221-225, 258-262, 371-376. Καὶ ταῦτα μὲν ἐγράφθησαν τῇ 14-ῃ ἑκατ., τὰ δὲ λοιπὰ πάντα (3-98, 100-220, 226-257, 263-370) ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 10-ῃς ἑκατ. Ἐπὶ τῆς κάτω φῶς τοῦ φ. 1^α. «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Θεοδοσίου ἱερέος Ρωμάν» (?).—Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μετὰ μουσικῶν σημαδιῶν ἐρυθρῶν· οὗ τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 21, κεκοσμημένον τρισὶ πιοειδέσι καὶ πολυαριθμοῖς ταινιοειδέσι κεχρωματισμένοις καὶ

¹ Ὁ λόγος ἐν τῷ ἐπιγράμματι περὶ προσφορᾶς τῷ ναῶ τῆς Ἁγίας Σοφίας μνηαίων τοῦ ἐναντοῦ ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Γαλιαίου, γεγραμμένων κατὰ τὴν πρώτην ἀναμφίβολως μακρὰν αὐτοῦ πατριαρχίαν (26 Δεκ. 1267—Μαΐου 1275) ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου Μανουήλ ἱερέως Στυλιανοῦ. ² Νοητέος Ἀρσένιος ὁ Αὐτωναγιανός.

ἐπιχρύσοις κοσμήμασι», ἔτι δὲ μεγάλοις ἐγκόσμοις ἀρκτικοῖς γράμμασι κεφαλεώδεσιν, ἅσασιν ἐγχρώμοις καὶ ἐπιχρύσοις. Ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος κόσμημα πρόσθετον (14 ἐκ.), σχήματος τετραγώνου, χρωματιστὸν καὶ ἐπίχρυσον. Ἀπὸ φ. 289^β-364 μηνολόγιον τῶν εὐαγγελίων, ἔχον ἐν τῷ φ. 284^β καὶ τὴν ἐξῆς διάταξιν: «ς' (=Φεβρουαρίου) τοῦ ἁγίου Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης: ζήτη Σά(ββατον) ζ' τοῦ Λουκᾶ: Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. ζήτη Σεπτε(μβρίου) γ'». Ἀπὸ φ. 364^β «Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους μνήμας καὶ λιτὰς καὶ λειτουργίας καὶ παννυχίδας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἃς πολλάκις ποιεῖ». Ἀπὸ φ. 365^α «Εὐαγγέλια ἐωθινὰ ἀναστάσιμα τὰ ια'»¹.

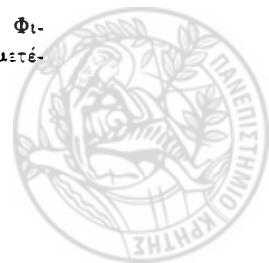
650. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 219 μήκ. 0,245, πλ. 0,17. Ἐργάφη τῆ πρώτῃ δεκάδι τῆς 19-ης ἑκατ.—Σεργίου Μακραιίου ἐπιστολαὶ αὐτόγραφοι (1774-1803), ὧν ἡ μὲν πρώτη «τῷ πανιερωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ ἐν ἀρχιερεῦσι Εὐγενίῳ Βούλγαρι εἰς Πετρούπολιν», ἡ δ' ἐσχάτη τῷ ἐν Σάμφ διδασκάλῳ Ἰακώβῳ (1785). Κατάλογον ἀπασῶν τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἐξέδωκε Κ. Σάθας, Μεσ. βιβλιοθήκη τ. 3, σ. πδ', 540-544.

651. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. (μήκ. 0,248, πλ. 0,178) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 582, ὧν ἵκαναὶ ἄγραφοι (σ. 69-75, 77, 78, 421-425, 434-435, 459-465, 545, 558-561, 577). Ἐπὶ παραφύλλου τῆς πρώτης πινακίδος: «+ Ὁ Θεωριίου Ἱερόθεος κανονικὸς διάδοχος τοῦ Ἱεροσολύμων: ἀνεγίνωσκον τὴν παροῦσαν βίβλον ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Δ: Σεργίου: τοῦ Μακραιίου: συγγραφεῖσαν.—Ἐκ τῶν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου: ὁ δὲ ἀφαιρησόμενος ἔνοχος ἔσται καταδίκης . . . Ἐν Κ/πόλει. αὐμ¹⁹».

Σεργίου Μακραιίου συγγραφαὶ αὐτόγραφοι.

1. Σελ. 1-458. «Ἐπομνήματα ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας» διηρημένα εἰς πέντε τμήματα, μετὰ τινων σημειώσεων. Ἐξέδωκε ταῦτα ἐντεῦθεν Κ. Σάθας, Μεσ. βιβλιοθήκη, τ. 3, σ. 201-419.

¹ Τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο περιέγραψε καὶ Ἐ. Ἰωαννίδης (Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλλ. Φιλολογ. Σύλλογος, 1864, τ. 2, σ. 63) ἀλλὰ κακῶς διακρίνας τὴν αὐτοῦ παλαιότητα μετέφερον ἀπὸ τῆς 10-ης εἰς τὴν 12-ην ἑκατονταετηρίδα.

2. Σελ. 466-529. «Αψηη»: κατὰ μῆνα Δεκέμβριον. Πολιτικὴ σχέδη, δι' ἧς ἄν τις κρίνοι οἶα τὰ κατὰ τὸ πολίτευμα». Ἀρχ. «Τῶν κοινῆ πραττομένων» κτλ.

3. Σελ. 530-544. «Ἐγκώμιον» εἰς τὴν ἁγίαν μάρτυρα Μαρτῖναν. Ἀρχ. «Ὡσάν ἕνα πέλαγος ἀχανές» κτλ.

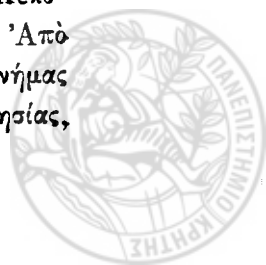
4. Σελ. 546-557. «Ἐπιγράμματα διάφορα», ὧν τινα (γ'-ς', ι', ιγ'-ιε') ἐξέδωκε Κ. Σάθας (Μεσ. βιβλιοθ. τ. 3, σ. ρθ'-ρια').— α') «Εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, πρόγραμμα λιτῆς». — β') «Εἰς εἰκόνας». — γ') «Εἰς τὴν ἐν Φαναρίῳ νεόδμητον σχολήν». — δ') «Ἀμοιβαῖον». — ε') Ἀνεπίγραφον εἰς οἶκον Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου. — ζ') «Προσφωνηματικόν». — η') «Εἰς τὴν ἐβδομάδα». — θ') «Εἰς πηγὴν». — ι'-ια') «Εἰς ξενοδοχεῖον». — ιβ') «Εἰς τὴν Σειρὰν τῶν Πατέρων». — ιγ') «Εἰς εἰκόνα ἀρχιερέως». — ιδ'-ιε') «Εἰς εἰκόνα Φριδερίκου βασιλέως». — ις') «Προσφωνηματικόν τῆ πρώτῃ ἐλθούσῃ πολεμικῇ νηϊ τῶν Ῥώσων εἰς Κ/πόλιν». — ιζ'-ιη') «Πρὸς τὸν ἀρμοστὴν Νικόλαον Ῥεπνῖνον». — ιθ'-κ') «Εἰς ναόν». — κα') «Εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς Ὀλβίας ἧτοι Ὀζιούς ἐν ἔτει αψπ'». — κβ') «Ἐπὶ τῆς ἐν Πόντῳ ναυμαχίας τῷ αψπ' ἔτει, κατὰ διάλογον τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου». — κγ') «Εἰς τὸν πρέσβυν Ταλίνσκην».

5. Σελ. 562-568. «Ἐπὶ τῆς λαμπροφόρου ἐπιγράμματα».

6. Σελ. 569-576. «Ὡδὴ ἐν μέτροις ἀνακρεοντεῖσις».

7. Σελ. 578-582. «Ἐπιτόμβια» 12, ἃ ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν Κ. Σάθας, Μεσ. βιβλιοθ. τ. 3, σ. ρια'-ριγ'.

652. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 13-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 152 (0,238 × 0,17), ὧν τὸ πρῶτον κεκολοβωμένον. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22-25. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα πισειδῆς κιτρινοῦ καὶ ἐρυθροῦ χρώματος. Ἐν ἄλλοις πολλοῖς φύλλοις κοσμήματα ταινισειδῆ ἢ ὄφρσειδῆ. Τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη γράμματα μεγάλου μὲν σχήματος, ἀλλ' ὅλως ἐρυθρά. — Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον Σαββατοκυριακόν, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Κεκολοβωμένον. Μεταξὺ τῶν φ. 100^β-151^α τὸ μηνολόγιον αὐτοῦ. Ἀπὸ φ. 151^β-152^β «Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους μνήμας καὶ λιτὰς καὶ λειτουργίας καὶ παν(ν)υχίδας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας,

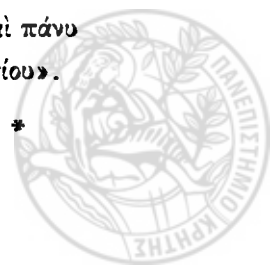

ἀς πολλάκις ποιεῖ». Τὸ κείμενον λήγει εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις περι-
κοπῆς δ' ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν· «ενεσθησεσιν. ἀστραπτούσαις + ἐμ-
φόβων δὲ γενομένων αὐ - -».

653. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 13-ης ἐκατ., ἀκέφαλον καὶ
κολοβόν, ἐκ φύλλων 117 μήκ. 0,235, πλ. 0.19. Τὸ κείμενον μο-
νόστηλον ἐκ γραμμῶν 39 ἢ 40, ἔχον ἐπιγραφὰς ἐρυθρὰς καὶ κε-
φαλαιώδη στοιχεῖα ἀρχτικὰ ὡσαύτως ἐρυθρὰ.—Παρακλητικὴ ἀρχο-
μένη ἀπὸ τῶν ἐξῆς λέξεων μάρτυρικοῦ τροπαρίου φαλλομένου τῇ
Τρίτῃ ἑσπέρας τῆς περιόδου τοῦ πρώτου ἤχου· «(ἀγάλλεσθαι(=ε).
ὄντως καλὸν ἡμῶν (=ὕμῶν) το ἐμπόρευμα. φθαρτὰ γὰρ καταλι-
πόντες)» κτλ. Ἴδε Παρακλητικῆς (ἐν Ῥώμῃ 1885) σ. 50.

654. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1820-οῦ, ἐκ φύλλων β'+317
μήκ. 0,235, πλ. 0,165. Φύλλα ἄγραφα· 42-77, 305. Ἐπὶ τῆς
ἄνω ὄρας τοῦ φ. 299^α διὰ χειρὸς τοῦ γραφέως· «,αωκ' Μαῖου α'».
Ἐν τῷ φ. α' «Τὸ παρὸν ἰατροσοφικὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ τοῦ Πα-
ναγιώτου Σερδάρη Πελοποννησίου· καὶ ὅστις εἶναι τέλειος καὶ ἀρι-
στος ἰατρός, ἢμπορεῖ νὰ τὸ μεταχειρισθῆ, ὅταν ἤθελε τὸ καλέσῃ ἢ
χρεῖα. ὅστις δὲ δὲν γινώσκει τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, νὰ μὴ λάβῃ
τελειῶς αὐτὸ εἰς χεῖρας του, οὔτε νὰ διορίσῃ ἀπὸ τὰ γεγραμμένα
ιατρικὰ ὅπου ἐμπεριέχονται ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ. Παναγιώτης Σερ-
δάρης». Εἶτα τὸ ὄνομα «Δωρόθεος». Μετὰ τοῦτο· «Ὅποιος θέλει
νὰ μάθῃ ἰατρικὴν, ἀς μὴ γυρεύῃ Εὐρώπην καὶ ἄλλα, ἀλλὰ νὰ ἐλθῆ
εἰς τὸν ἀρχ(οντα) Σερδάρη, καὶ ἂν διαβάσῃ εἰς τὴν εὐγεν(ε)ίαν του
δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, τὸν φθάνει, ὅσον νὰ διαβάσῃ εἰς τὴν Εὐρώπην
δύο ἢ τρεῖς χιλιάδες χρόνους». Ἐν τῷ φ. β' «Κανόνες βίου».

Βρομάντ Κόντζ «βιβλίον περὶ ἰατρικῆς». Ἡ ἐπιγραφή ἐν τῷ
φ. 41^α, ἐν δὲ τοῖς φ. 1-40 «πίναξ τοῦ παρόντος ἰατροσοφικοῦ βι-
βλίου». Τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 78 διὰ τῶν λέξεων· «Ἀρ-
θρίτης ἐστὶ φλεγμονή» κτλ. — Ἐν τοῖς φ. 297-299 πρόσθετος
Σφέτζου Γέρσερ «ρετζετα θαυμασίου βαλσαμάτος βοηθούτος ἐν
διαφόροις ἀσθνεύειαις» καὶ «περὶ τοῦ εἶδους τῆς κατασκευῆς» αὐ-
τοῦ.—Ἐν τοῖς φ. 301^α-304^α «Σημειώσεις ἰατρικῶν δοκιμῶν καὶ πάνυ
ὠφελίμων παρὰ Σταυράκη Χ. Σάββα Σαββάρη τοῦ Βυζαντίου».

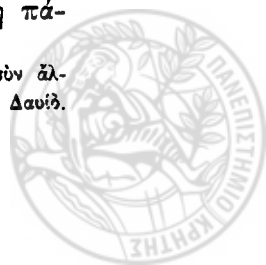
655. Τεύχος χάρτινον τῶν ἐτῶν 1802-1803, ἐκ φύλλων 268 μήχ. 0,23, πλ. 0,162. Φύλλα ἄγραφα· 124, 159-164. — Φ. 1-123. Δανιὴλ Πατρίου τοῦ Κεραμέως μετάφρασις τῶν ἐπιστολῶν Συνεσίου.—Φ. 125-158. Μετάφρασις τοῦ περὶ βασιλείας εἰς Ἀρχάδιον λόγου τοῦ Συνεσίου.—Φ. 165-268. «Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιστολῶν ἐξηγήσεις παρὰ Δανιὴλ Πατρίου τοῦ Κεραμέως».

656. Τεύχος χάρτινον ἔτους 1746-ου, μήχ. 0,235, πλ. 0,17. Σελίδες ἠριθμημέναι 326. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31. — Δίδαχαὶ τουρκιστὶ διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν. Ἐπιγραφή· «Που κιταπι γιαζαν Καϊσερη, ναχγελερηντε Βεζελη παπα Ισαϊνην, = Τορνου, Κωσταντη, ετους 1746 μιν, Μαρτιος, 20».

657. Τεύχος χάρτινον ἔτους 1746-ου, ἐκ φύλλων 207 μήχ. 0,232, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 22*. — Οἱ ψαλμοὶ Δαυιδ ἑλληνιστὶ καὶ τουρκιστὶ μετὰ προλόγου τουρκικοῦ. Τὸ τουρκικὸν κείμενον διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν. Ἄρχ. «Κιτὰπ Ταβουτ. πεηγαμ περὶν. ζεπουρι» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ψαλμῶν «Βεσηντι. ποῦ ζεπουρι. τεφά. γιαζάν. σουάλ. ολουουρσά. Καγισερῖ. επαρχιασηντᾶ. μῖ. βεζῆ. κῶγιουντῆν. σακίν. ὠλᾶν. χριστιανλαρήν. ενετναση. ελφᾶκῖρ. παπᾶ. Ισαϊανῆν. Τορνουῦ. κιουναχκῆρ. Κωσταντῆ. γιαζτῆ. ἀλλαχῆ» ἐχσᾶνιπλᾶν. εγερ. χερκημκιοκουρσᾶ. πιζιτε τοβατᾶν ουνοῦτμασιν σενε, 1745, πασλαμῖς. σενε 1746 τεμᾶμ. ολμοῦς. Δεκεβριῶς ῆ».

658. Τεύχος χάρτινον ἔτους 1764-ου, ἐκ φύλλων 128 μήχ. 0,24, πλ. 0,172. Φύλλα ἄγραφα· 118-120. Ἐπὶ τῆς ἄνω ῥας τοῦ φ. 1^ο διὰ χειρὸς τοῦ βιβλιογράφου· «αψξδ': Νοεμβρίου 1ε^ο ἔγραφη». Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ φ. 128^ο σημειοῦται ταῦτα· «Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ Σαμουήλ ἐξεδόθη γράμμα σιγγιλιῶδες συνοδικὸν μεμβράϊνον σταυροπηγιακὸν τῆς ἱεράς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῆς Μαλησίνης τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν εὑρισκόμενον· ὑπερόριος δὲ γενόμενος ὁ Σαμουήλ, καὶ μετὰ τὸν Μελέτιον, ἐδόθη πά-

* Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα προσέθηκεν ὁ δέτης δύο παράφυλλα, ἐν οἷς σὺν ἄλλοις τισὶ σχεδίοις εὑρίσκεται διὰ μέλανος ἀπλοῦν σχεδίων εἰκόνος τοῦ προφήτου Δαυὶδ.

λιν βεβαιωτήριον γράμμα σιγγίλλιον ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ κὺρ Θεοδοσίου τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης πατριαρχεύσαντος εἰς τὴν ἱεράν ταύτην μονήν. ὄθεν ἔστω εἰς ἔνδειξιν: --- ἀψῆθ: Ὀκτωβρίου κς^η— Ὁ ὑπερασπιστῆς τῆς μονῆς ταύτης γέγραφα».

1. Φύλλ. 1-117. «Γεωργίου τοῦ Φραντζῆ μεγάλου λογοθέτου τῆς ἐν Κ/πόλει ποτὲ βασιλείας Ῥωμαίων ἀρχὴ τοῦ χρονικοῦ σὺν Θεῶ ἀγίω». Ἀρχ. «Βιβλίον πρῶτον κεφάλαιον α'. Ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιβήτωρ Ἀλέξιος» κτλ.

2. Φύλλ. 121^α-128^α. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεναδίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου Κ/πόλεως ὁμιλία ῥηθεῖσα περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως τῶν χριστιανῶν. ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ ἀμηρᾶ σουλτάνου Μεεχμέτη τάδε. + Ὁ ἀμηρᾶς λέγει αὐτῷ κτλ. - - - πάντα αὐτὰ τὰ κεφάλαια ἐμεταγλωττίσθησαν εἰς τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ Ἀχμέτ καδδῆ Βερροίας τοῦ πατρὸς Μαχμουὺ Τζελεπῆ τοῦ ἀναγραφέως».

659. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 386 μῆκ. 0,23, πλ. 0,17. Φύλλα ἄγραφα· 269-270. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28-31. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὀψεως τῆς πρώτης πινακίδος ὑπάρχει κεκολλημένον μεμβράνινον φύλλον διστηλοῦ τινὸς αἰθιοπικοῦ κειμένου.

1. «Ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως τοῦ ἀγίου Πέτρου Δαμασκηνοῦ λόγοι, οὓς ἠρώτησε τῷ ἀββᾶ αὐτοῦ εἰς τὸ *Πρόσεχε σεαυτῷ*». Ἀρχ. «Πρόσεχε σεαυτῷ ἀκριβῶς θαρρῶν» κτλ., φ. 1^α.

2. «Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων περὶ αὐταρχείας». Ἀρχ. «Μηδαμῶς ἔνεκεν τῆς χρείας» κτλ., φ. 2^α.

3. «Τοῦ ἀββᾶ Εὐλογίου». Ἀρχ. «Διηγῆσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Εὐλόγιος, ὥσπερ ἄλλου τινὸς» κτλ., φ. 2^β.

4. «Τοῦ ἀββᾶ Ἀντωνίου». Ἀρχ. «Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος· καθεζόμενος ἐν τῷ κελλίῳ σου» κτλ., φ. 3^α.

5. «Ἐπιστολὴ Συμεῶν μητροπολίτου Εὐχαΐτων πρὸς Ἰωάννην μοναχὸν καὶ ἔγκλειστον». Ἀρχ. «Τρία μέρη λέγουσιν οἱ πατέρες» κτλ., φ. 3^β-7^α.

6. «Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου περὶ διαφορῶν τρόπων μετα-

νοίας καὶ σωτηρίας ψυχῶν ἐν κεφαλαίοις ἰ'». Ἀρχ. «Γινώσκων ὁ Θεὸς τὸ ἀσθενές» κτλ., φ. 7^α-9^α.

7. «Ἐκ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου». Ἀρχ. «Τὸ τελειότατον ἔργον τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας», φ. 9^α.

8. «Ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ». Ἀρχ. «Τῷ ἀββᾷ Λουκίῳ παρέβαλλον εἰς τὸ Ἐννατον» κτλ., φ. 10^β.

9. «Κεφάλαια ἰ' πάνυ ὠραῖα». Ἀρχ. «ἁ. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ διώκει» κτλ., φ. 11^α. Εἶτα τεμάχη ἀββᾶ Δωροθέου, Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Μάρκου μοναχοῦ, Νείλου μοναχοῦ, Γεροντικοῦ καὶ βίου τοῦ ἀγίου Ἀρσενίου.

10. «Ἐκ τοῦ Παραδείσου παραινέσεις ἀγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος». Ἀρχ. «Ἠρώτησέ τις τὸν ἀββᾶν Ἀντώνιον» κτλ., φ. 13^α.

11. «Περὶ ἀνεξικαχίας καὶ πραότητος». Ἀρχ. «Παρέβαλον ἀδελφοί» κτλ., φ. 23^α.

12. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου «λόγος περὶ ἀγάπης». Ἀρχ. «Μηδὲν προτιμήσωμεν» κτλ., φ. 26^β.

13. «Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ περὶ τὰ σαραντάρια ὅπου κάμνουν διὰ τοὺς ἀπεθαμένους, ὅτι τελείως λυτρώνουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆν κόλασιν». Ἀρχ. «Ἐσηγοῦνται εἰς τὸ Πατερικόν» κτλ., φ. 27^β.

14. «Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν τῶν ἱερέων διὰ σαραντάρια τῶν ζώντων». Ἀρχ. «Ἐνας ἄρχοντας εἰς τὴν Νικομήδειαν» κτλ., φ. 28^α.

15. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου «λόγος περὶ μετανοίας καὶ περὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ». Ἀρχ. «Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, νυκτὸς καὶ ἡμέρας» κτλ., φ. 29^α.

16. «Ἐκ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος μερικὰ κεφάλαια πάνυ ὠφέλιμα». Ἀρχ. «Ὁ μακάριος καὶ δούλος τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 30^β.

17. «Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ ῥήτορος διδασκαλία πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς περὶ φράσει εἰς τὰ δώδεκα ἄρθρα τῆς πίστεως». Ἀρχ. «Πρῶτον πρέπει τῷ ἀληθινῷ» κτλ., φ. 33^β.

18. «Τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ». Ἀρχ. «Ἀδελφέ, τί πλανᾶσαι ἐνεργούμενος» κτλ., φ. 37^α.

19. «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπίου». Ἄρχ. «Πορευόμενος ποτέ τις τῶν ἁγίων» κτλ., φ. 38^α.

20. «Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους, μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων». Ἄρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, αὐτὰ τὰ λόγια καὶ ταῖς παραγγελίαις» κτλ., φ. 41^α.

21. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος περὶ ἀσκήσεως, πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν». Ἄρχ. «Δεῖ τὸν μοναχόν» κτλ., φ. 42^β.

22. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ν' ψαλμοῦ, καὶ περὶ μετανοίας εἰς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ περὶ τῆς τοῦ Οὐρίου». Ἄρχ. «Οἱ ζωγράφοι μιμοῦνται» κτλ., φ. 43^β.

23. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος β' εἰς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ πεντηκοστοῦ ψαλμοῦ καὶ περὶ μετανοίας». Ἄρχ. «Τὰ λείψανα τῆς χθελσινῆς τραπέζης» κτλ., φ. 50^α. Ἐἵτα ἐρμηνεῖται εἰς τοὺς ψαλμοὺς ρθ', ρμ', ρμα', ρκθ', ριζ, ε' καὶ ἐτέρους, φ. 59-268.

24. «Χρυσοστόμου περὶ σωτηρίας ψυχῆς». Ἄρχ. «Ἀγαπητοί, ὅσα τὰ τοῦ βίου μάταια» κτλ., φ. 271^α.

25. «Χρυσοστόμου περὶ μετανοίας». Ἄρχ. «Διαγράψωμεν, ἀγαπητοί, τὰ τῆς μετανοίας φάρμακα», φ. 273^β.

26. Ἀωνόμου «ὅτι οὐ χρὴ εὐτραπελίζειν τὸν ἀσκητήν». Ἄρχ. «Πανάγιαί αἱ παραινήσεις» κτλ., φ. 275^α.

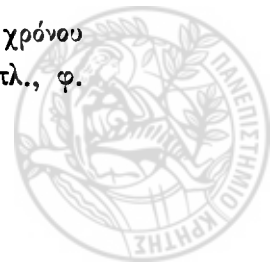
27. Ἀωνόμου «περὶ ὑπομονῆς». Ἄρχ. «Οἱ διψῶντες ὀδοιπόροι» κτλ., φ. 278^β.

28. Ἀωνόμου «περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος». Ἄρχ. «Οἱ κατὰ τῆς ἁγίας» κτλ., φ. 282^α.

29. «Χρυσοστόμου λόγος πάνυ ὠφέλιμος περὶ πίστεως καὶ εἰς τὸν περὶ φύσεως νόμον, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἄρχ. «Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος» κτλ., φ. 287^β.

30. «Χρυσοστόμου περὶ προσευχῆς λόγος α'». Ἄρχ. «Ἄμφοτέρων ἕνεκα προσήκει» κτλ., φ. 292^β. Ἀπὸ φ. 295^α ὁ β' λόγος. Ἄρχ. «Ὅτι μὲν παντὸς ἀγαθοῦ» κτλ.

31. «Χρυσοστόμου λόγος περὶ μετανοίας ἐξ ἀγροῦ διὰ χρόνου ἐλθόντος. Λόγος α'». Ἄρχ. «Ἐμεμνησθε ἡμῶν» κτλ., φ.

298. Εἶτα οἱ λοιποὶ λόγοι.—α') «Περὶ μετανοίας καὶ κατανύεως καὶ ὅτι ταχὺς ὁ Θεὸς εἰς σωτηρίαν, βραδὺς εἰς τιμωρίαν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς Ῥαὰβ παράδοξος ἱστορία. Λόγος β'». Ἀρχ. «Πάντοτε μὲν ὁ Θεὸς ἀπόστολος» κτλ., φ. 301^β. — β') «Περὶ μετανοίας καὶ ἐς τὴν σκυθρωπότητα βασιλέως Ἀχαὰβ καὶ εἰς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην Λόγος γ'». Ἀρχ. «Εἶδετε τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ» κτλ., φ. 308^α. — γ') «Περὶ μετανοίας λόγος δ'». Ἀρχ. «Εἰ καὶ χθὲς ὑμῶν ὑπελείφθη» κτλ., φ. 311^α. — δ') «Περὶ μετανοίας καὶ εἰς τοὺς ἀπολειφθέντας ἐν ταῖς συνάξεσιν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς ἱεράς τραπέζης καὶ κρίσεως. Λόγος ε'». Ἀρχ. «Ὡσπερ τοῖς σπειρούσιν» κτλ., φ. 315^α. — ε') «Περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης λόγος ζ'». Ἀρχ. «Ἄρα οἴδατε πόθεν» κτλ., φ. 316^β. — ζ') «Περὶ μετανοίας καὶ εὐχῆς λόγος ζ'». Ἀρχ. «Οἱ ποιμένες τὰ πρόβατα» κτλ., φ. 320^α.

32. «Χρυσοστόμου ὁμιλία περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Χθὲς ἡμῖν ᾧ φιλόχριστοι» κτλ., φ. 323^β.

33. «Χρυσοστόμου ὁμιλία, ὅτι τὸ μὴ λέγειν, ἅπερ ἴσμεν, καὶ εἰς ἑτέρους ἐκφέρειν» κτλ., φ. 331^β.

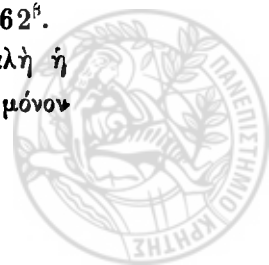
34. «Χρυσοστόμου πρὸς τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας ἀπόδειξις, ὅτι ἔστι Θεὸς ὁ Χριστὸς ἐκ τῶν παρὰ τοῖς προφήταις πολλὰ χροῦ περὶ αὐτοῦ εἰρημένων». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων» κτλ., φ. 336^β.

35. «Χρυσοστόμου εἰς τὸ ὅτι Παλαιᾶς καὶ Καινῆς εἰς νομοθέτης, καὶ εἰς τὸ ἔνδυμα τοῦ ἱερέως, καὶ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Τῆς Χριστοῦ βασιλείας τὸ εὐαγγέλιον» κτλ., φ. 347^α.

36. «Ὅτι οὐκ ἄρκει ἡ νηστεία τῆς τεσσαρακοστῆς πρὸς τὸ δύνασθαι κοινωνεῖν» κτλ. Ἀρχ. «Περὶ τὸ τέλος ἡμῖν τῆς νηστείας ὁ καιρὸς» κτλ. φ. 352^β.

37. «Χρυσοστόμου ὁμιλία περὶ νηστείας καὶ εἰς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν» κτλ. Ἀρχ. «Φαιδρὰ σήμερον», φ. 359^α. — «Λόγος περὶ νηστείας β'» Ἀρχ. «Ὡς τερπνὰ τῆς πνευματικῆς» κτλ., φ. 362^β.

38. «Χρυσοστόμου λόγος περὶ νηστείας α'». Ἀρχ. «Καλὴ ἡ νηστεία» κτλ., φ. 366^β. — Λόγος β'. Ἀρχ. «Οὐχ ἑαυτῷ μόνον

ἀρκεῖν» κτλ., φ. 368^β. — Λόγος γ'. Ἀρχ. «Οὐ τοῦτο μόνον ἐστὶ τὸ ζητούμενον» κτλ., φ. 370^α.

39. (Χρυσοστόμου) «εἰς κήρυγμα νηστείας λόγος α'». Ἀρχ. «Ἐπὶ θεραπείαν τήμερον» κτλ., φ. 372^β. — «Περὶ νηστείας λόγος β'». Ἀρχ. «Πάλιν ἡμᾶς ἡ ἀγία νηστεία» κτλ., φ. 373^β. — «Περὶ νηστείας λόγος γ'». Ἀρχ. «Πρώην ἐξ ὧν ἠκηχόατε», φ. 374^β. — «Περὶ νηστείας λόγος δ'». Ἀρχ. «Αἱ τῶν ὑδάτων πηγαί» κτλ., φ. 375^β. — «Περὶ νηστείας λόγος ε'». Ἀρχ. «Σήμερον, ἀγαπητοί, τὸν ἰατρὸν» κτλ., φ. 376^α. — «Περὶ νηστείας λόγος ς'». Ἀρχ. «Πάλιν νηστείας καιρὸς» κτλ., φ. 377^α. — «Περὶ νηστείας λόγος ζ'». Ἀρχ. «Ἦκε καὶ σήμερον Ἱερεμίας» κτλ., φ. 478^β.

40. «Χρυσοστόμου ὁμιλία περὶ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως». Ἀρχ. «Περὶ δογμάτων ὑμῖν ἔμπροσθεν διελέχθημεν» κτλ., φ. 380.

660. Τεῦχος τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 250 στυλποῦ χάρτου, μήκ. 0,23, πλ. 0,165. Τὸ κείμενον καλόγραφο καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26-27, κεκοσμημένον ἐνιαχοῦ ταινιοειδέσι κοσμήμασι χρώματος βυσσίνου, ἔχον δὲ καὶ ἔγκοσμα ἀρχικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ταυτόχροα. Ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὄψεων ἀμφοτέρων τῶν πινακίδων ὁ δέκτης ἐκόλλησε διαίρεσας εἰς δύο φύλλον μεμβρανίου κώδικος διστηλοῦ τῆς 11-ης ἑκατ., ἐν ᾧ περιέχεται μέρος ἐπιτόμου λειτουργικοῦ συναξαρίου.

1. Παρακλητικὴ ἀκέφαλος διὰ τὰς ἀκολουθίας Σαββάτου καὶ Κυριακῆς, ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἐξῆς λέξεων « - - - οὐρανοῖς χαίρων πεπολίτευται:—Ναὸς καὶ παλάτιον ἐδείχθης Μαριάμ· ὁ ὧν γὰρ ἐν οὐρανοῖς ὤκησεν ἐν μήτρᾳ σου. — Ὁδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου» κτλ., φ. 1-71^β.

2. «Ἐξαποστειλάρια ἐωθινὰ τὰ ἰα' σὺν τοῖς Εὐαγγελίοις», φ. 71^β-82^α.

3. «Ἀρχὴ σὺν θεῷ εἰρμολογίου περιεχομένου (= περιέχοντος) πάντας τοὺς παρὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ποιηθέντας εἰρμούς», φ. 82^α-123^α.

4. «Μεγαλονάρια ψαλλόμενα εἰς τὸν Ἄμωμον ἐν τῇ ἀποτομῇ,

έορτῇ τοῦ μεγάλου Προδρόμου». Ἀρχ. «Στάσις πρώτη: — Μακαρίζομέν σε βαπτιστὰ» κτλ., φ. 123^α-126^β.

5. «Ἀκολουθία ἐπὶ νοκτερινῆς φαντασίας», φ. 126^β-128^β.

6. «Ἀρχὴ τοῦ Πραξαποστόλου περιέχων τοῦ ἐνιαυτοῦ σασα^ω $\overline{\kappa\upsilon}^{\alpha\epsilon}$ (= Σαββατοκυριακάς), ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ μηνολόγιον τῶν ἁγίων πάντων σὺν τροπαρίοις, κοντακίοις», φ. 128^α-250^α.

661. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1792-ου, ἐκ φύλλων 339. Αὐτόγραφον Ἀθανασίου τοῦ Παρίου.

1. Ἀθανασίου Παρίου πρόλογος (φ. 1-4) εἰς τὰ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ κείμενα, λέγοντος ἐν αὐτῷ σὺν ἄλλοις ὅτι τὸ παλαιὸν αὐτῶν ἀντίγραφον εὔρεν ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἰβήρων. Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντως καὶ μεγάλων» κτλ. Τέλος «αψηβ': Ἰουνίου $\overline{\kappa\epsilon}^{\eta}$: Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος καὶ ἐν Χριστῷ ὑμῶν ἀδελφός».

2. «Ἀφθονίου τοῦ σοφιστοῦ περὶ προγυμνασμάτων, μετὰ τῶν εἰς αὐτὰ παλαιῶν ἐξηγήσεων καὶ πρῶτον περὶ τοῦ προγυμνάματος ἐν γένει, τοῦτ' ἐστὶν ὄρος αὐτοῦ καὶ τίς ἐκ τούτων ὠφέλεια». Ἀρχ. «Προγύμνασμα ἔστιν ἀσκησις» κτλ. Ἐξέδωκεν Ἀθανάσιος Πάριος· ἴδε τὴν αὐτοῦ Ῥητορικὴν πραγματείαν, Ἐνετίησιν 1799, σ. 1-532.

3. «Ἐγχειρίδιον διδάσκον ἰδίᾳ περὶ τοῦ ἐπιδεικτικοῦ γένους». Διήρηται εἰς ὀκτώ κεφάλαια. Ἀρχ. «Κεφ. α'. Περιττόν, ὡς ἔοικεν, ὁ Ἐρμογένης ἠγήσατο» κτλ., φ. 323-339. Ἴδε Ἀθ. Παρίου Ῥητορ. πραγματείας σ. 1-28 (ἐν τῷ παραρτήματι ταύτης).

662. Τεῦχος χάρτινον καὶ κολοβὸν ἐκ φύλλων 228 μῆκ. 0,233 πλ. 0,163. Φύλλα ἄγραφα· 180-181. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. — Ἰλιάδος Α - Ε μετὰ πυκνῶν ἐν ταῖς ᾠαῖς σχολίων καὶ παραφράσεως ἄνωθεν τοῦ κειμένου.

663. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 185 μῆκ. 0,228, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26. Φύλλα ἄγραφα· 120, 170. Τὰ φ. 1-120 διήρηται εἰς ἑπτὰ τετράδια ἠριδμημένα. Ἐπὶ τῆς ἄνω ᾠας τοῦ φ. 1^α ἀναγινώσκεται τὸ ἐξῆς ex-libris 16-ης ἑκατ. «Κυρίλλου ἱερομονάχου Π'».

1. «Φύλλ. 1^α-56^β. «+ Ὀνομάτων ἀττικῶν συλλογὴ, ἐκλεγεῖ-

σα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου, ἦν ἐξέδο-
το ὁ σοφώτατος κύρις Μανουήλ ὁ Μοσχόπουλος. συναχθεῖσαν ἀπὸ
τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν· συνετέθη δὲ ἐνταῦθα κατὰ στοιχεῖον». *Ἄρχ.* «Ἄρχὴ τοῦ $\bar{\alpha}$. Τὸ $\bar{\alpha}$ μόριον ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρησιν, ὡς ἐν
τῷ *ἄκλιτος*» κτλ. Τέλος· «ὄλον, ὡς ὄφελον γε, καὶ σὲ τῇ κακοδο-
ξίᾳ νενεκρωμένον: + τέλος τῆς κατὰ στοιχεῖον ἀρίστης γραμματι-
κῆς τοῦ σοφωτάτου κυρι Μανουήλ τοῦ Μοσχοπούλου».

2. Φύλλα 57^α-119^β. «Ὀνομάτων ἀττικῶν ἐκλογή, οἷς οἱ δοκι-
μώτατοι χρῶνται τῶν πάλαι, καὶ τινες αὐτῶν παρασημειώσεις καὶ
διαφοραὶ πρὸς ἄλληλα· τῷ σοφωτάτῳ καὶ τιμιωτάτῳ μοναχῷ πο-
νηθεῖσα κύρι Θεοδοσίῳ τῷ μαγίστῳ». *Ἄρχ.* «Αἰχμάλωτον ποιού»
κτλ. Τέλος· «μηδεμίαν τοῦ $\bar{\alpha}\nu$ δῶναμιν ἔχοντος: — + υἱεῖ παμμε-
δέοντος θεοῦ ἀνακτι Χριστῷ δόξα: — ἡ τοῦ μαγίστρου γραμματι-
κῆ τέλος ἔσχεν».

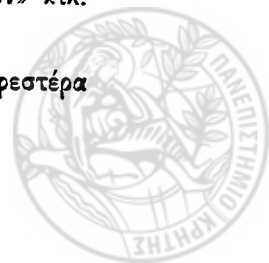
3. Φύλλ. 121^α-122^α. «Ὅρα τί λέγει ἐνταῦθα περὶ κοινῆς συλ-
λαβῆς ἀναγκαῖα πάνυ». *Ἄρχ.* «Ὁ μὲν τεχνικός τρεῖς μόνους εἶ-
πε τρόπους κοινῆς συλλαβῆς» κτλ. Τέλος· «ἐμήκυνε τὴν $\bar{\nu}\alpha$ συλ-
λαβὴν».

4. Φύλλ. 122^α-131^α. «Ἄρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς περὶ τῶν
ἐμμέτρων λόγων διδασκαλίας: ἡ παροῦσα πραγματεία ἐκ διαφόρων
ἠθροισται βιβλίων». *Ἄρχ.* «Πόσα στοιχεῖα λόγου; κδ'. Τὰ αὐτὰ δὲ
καὶ γράμματα λέγονται» κτλ. Τέλος· «ἡ τὸ εἶδος ἀντι γένος, ὡς τὸ
ἤκουον ἀντὶ *ἠσιθανόμην*».

5. Φύλλ. 131^α-155^β. «(Ἄ)στρονομίης ἔμπειρος κλεινῆς καὶ
γραμματικῆς | Ἐφαιστίῳ μετρικὴν ἔξοχα πάντων καὶ τήνδε | αὐ-
τὸς ἐῆ διανοία χρησάμενος ξυνέγραψεν: — Ἐφαιστίωνος ἡ παροῦσα
πραγματεία». *Ἄρχ.* «Βραχεῖα ἐστὶ συλλαβὴ ἡ ἔχουσα» κτλ. Τέ-
λος· «τὸ πολυσημάτιστον, ὡς ἤδη εἴρηται αὐτὸ ἐν τῷ ἀσυναρ-
τήτῳ».

6. Φύλλ. 155^β-156^β. «Ἐφαιστίωνος μετρικῆς εἰσαγωγῆς περὶ
ποιήματος». *Ἄρχ.* «Τῶν ποιημάτων τὰ μὲν ἐστὶ κατὰ στίχον» κτλ.
Τέλος· «τοῦτο καὶ ἐπωδικῶς γεγράφθαι δοκεῖν».

7. Φύλλ. 156^β-161^β. «Τοῦ αὐτοῦ Ἐφαιστίωνος σαφεστέρα

διδασκαλία περί μετρικῆς εἰσαγωγῆς, ἢ περί ποιήματος». Ἄρχ. «Στίχος ἐστὶ ποσὸν μέγεθος μέτρου» κτλ. Τέλος· «διὰ τούτων δηλούντων ἡμῶν, ὅτι ἀνταποδίδονται».

8. Φύλλ. 161^β-169^α. «Διδασκαλία σαφειστάτη Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου περί τῶν ἐν στίχοις μέτρων, ἀπάντων διὰ στίχων πολιτικῶν· τὰ δὲ προσίμια μόνον συντέθειντε(=αι) διὰ στίχων ἡρωϊκῶν». Ἄρχ. «Γραμματικοὶ μαθέειν ποθέοντες» κτλ. Τέλος· «καὶ στίχος ἀκατάληκτος ἐστὶ καὶ ἀρτιόπους». J. A. Cramer, Anecdota graeca e codd. mss. biblioth. Oxoniensium, τ. 3, σ. 302-323, 16.

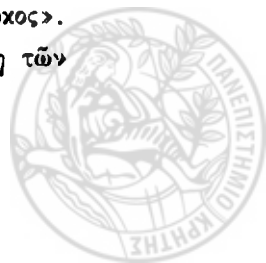
9. Φύλλ. 171^α-178^β. «Τοῦ αὐτοῦ κυρίου Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου — — — καὶ συντάξεως ὀνομάτων». Ἐπιγραφή ἐφθαρμένη. Ἄρχ. «Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν δηλοῦσι πάθος» κτλ. Τέλος· «προσώκειλεν ἢ ναῦς λέγουσιν».

10. Φύλλ. 178^β-182^α. «Φρυνίχου ἐκλογή ἀττικῶν ῥημάτων καὶ ὀνομάτων». Ἄρχ. «Ἐκοντὴν οὐ χρὴ λέγειν» κτλ. Τέλος· «ἀποτετέλεσται χρὴ λέγειν καὶ οὐκ ἀποτεπ(=τ)ελεσμένον».

11. Φύλλ. 182^α-185^α. Ἀνεπίγραφον. Ἄρχ. «(Ἰ)στέον ὡς οἱ Ἀττικοὶ ῥημάτων τοῦ ἐνεργητικοῦ γραφομένων» κτλ. Τέλος· «οὐ γὰρ συντάττεις πτώσιν μετὰ πτώσεως».

664. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. μήκ. 0,212, πλ. 0,155. Σελίδες ἠριθμημέναι 81. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὥας τῆς 1-ης σελίδος· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου Ἱεροσολυμίτου».

Γερασίμου Βλάχου σχολαστικῆς θεολογίας μέρος δεύτερον. Ἐν ταῖς σελίδι 1-9 «Πίναξ τοῦ πρώτου τόμου τοῦ δευτέρου βιβλίου τῆς ἱεραῆς σχολαστικῆς θεολογίας». Ἀπὸ σελ. 10 κέ. τὸ κεῖμενον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης· «Εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον τῆς θεολογίας τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ παραφράσεις καὶ ζητήματα ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου Βλάχου, καθηγουμένου, τοῦ Κρητός, τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διλέκτους διδασκάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ταπεινοῦ κήρυκος». Ἄρχ. «Μέρος πρῶτον . . . Προθεωρία. Μνησθήσομαι δὴ τῶν ἔργων» κτλ.

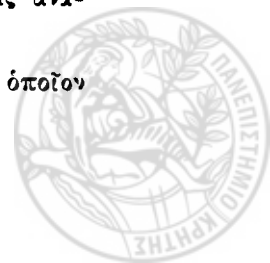

665. Τεῦχος χάρτινον φιλοκάλως ἐσταχωμένον, ἔχον τὰς πινακίδας δέρματι κεκαλυμμένας· ἐφ' ὧν ἔκτυπα χρυσαῖα κοσμήματα καὶ δύο εἰκόνων, τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἀριθμεῖ φύλλα 202 μήκ. 0,212, πλ. 0,142. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22, ἔχον ἐπιγραφὰς ἐρυθρὰς καὶ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγχοςμα, ἐρυθρὰ πάντα. Ἐπὶ τοῦ φ. 202. «Καὶ τότε Κυρίλλου ἀρχιμανδρίτου Ἀγιοταφίτου τοῦ ἐκ Τύρναβον». Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς δευτέρας πινακίδος δύο σημειώματα, τὸ μὲν 17-ης, τὸ δὲ 18-ης ἑκατ. α') «+ Ὁ Ναζαρέτ Μακάριος. — + αὐτὸς ὁ νόμος ὑπάρχει καὶ εἶναι καμοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Μακαρίου Πελοποννησίου, τανόν Ναζαρέτ. ἐξαρχῆς καὶ μηδῆς τολμήσι καὶ ἀποξενόσι ἀποσεμοῦ ὅτι εἶναι εἰς τὸν ἀφορισμόν». — β') «Οὗτος ὁ νόμος ὑπάρχει κάμοῦ Σαμουήλ τοῦ πρωτοσυγκέλου Πελοποννησίου τοῦ καὶ Δημιτζίαναίου».

Νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων τγ'. Ἐν τῷ φ. 1^α πρόλογος. «Τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις χριστιανοῖς κτλ. - - - Θεσαυρὸς κεκρυμμένος» κτλ. — Φ. 2^α-14^β πίναξ τῶν κεφαλαίων. — Φ. 15 κέ. «Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντα συμπαθῆς καὶ νὰ μηδὲν πιστεύῃ λόγους τινός, χωρὶς νὰ ἐξετάζῃ. Ματθαίου τοῦ νομοθέτου, ὁ ὁποῖος ἦτον ἱερομόναχος καὶ πολλὰ σοφώτατος, τὸ ἐπίκλην Βλαστάρης. — ἄ. Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ. Τὸ κεφάλαιον τγ' (φ. 201^α) «περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον, ὅταν ὁ ἄνδρας λείπῃ πέντε χρόνους καὶ δὲν ἀπεστείλῃ ἐξόδοις (= ἀποστείλῃ ἐξόδους) τῆς γυναικὸς αὐτοῦ».

666. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1713-ου, ἐκ φύλλων 269 μήκ. 0,218, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν. Ἐπὶ τῆς κάτω ὤας τοῦ φ. 1^α «Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις κτῆμα Ἀνανίου ἱεροδιδασκάλου» (= τοῦ Ἀντιπαρίου). Ἐπὶ τῆς ἄνω ὤας τοῦ αὐτοῦ φύλλου «Νικοδήμου πέφυκα ἱερομονάχου τοῦ Καρούσου» (18 ἑκατ.). Ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα παραφύλλου «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου ἀφιερῶθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ αψο^{ον} ἔτος, καὶ πᾶς τις τὰς προγεγραμμένας θύραθεν ἀράς ἀνγκνῶτω».

Ἐπιγραφή· «Εἰς φιλοσοφίαν προδιοίχσις. Προσίμιον, ὁποῖον

τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως». Ἀρχ. «Τῶν ὄσα θηράσιμα» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐγράφη δὲ παρὰ Ἰακώβου ἱερομονάχου Μιτυληναίου. τοῦ ἐπονομαζομένου Πάριδος· οὗ καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε:—^ωα^ωφιγ Ἰουλίω ιη».

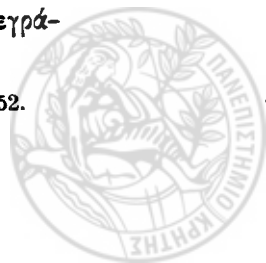
667. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 289 μῆκ. 0,22, πλ. 0,158. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραὶ, ἐρυθρὰ δὲ καὶ ἔγκοσμα τὰ ἀρχτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα τοῦ κειμένου.

Νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων χιζδ'. Ἐν τοῖς φύλλοις 1-22 «Πίναξ ἀκριβῆς σὺν Θεῷ τοῦ παρόντος νομίμου». Τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 24 οὕτω· «Περὶ κριτοῦ, ἦτοι ἀρχιερέως, τοῦ εἶναι πρὸς πάντας συμπαθῆς καὶ νὰ μὴ πιστεύῃ λόγους, χωρὶς νὰ ἐξετάζη. Τοῦ Ματθαίου. — Κεφ. α'. Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ. Φ. 289^α κεφάλαιον «χιζδ'. Τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τοῦ λόγου τῆς κοίμησης αὐτοῦ: — Ἀκούσατε οἱ τοῖς αἵρετικοῖς συνεσθίοντες» κτλ.

668. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1677-ου, μῆκ. 0,220, πλ. 0,163. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 28 γραμμῶν. Σελίδες ἠριθμημέναι 875. Σελίδες ἄγραφοι· 45-48. Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα ἐπίτινος παραφύλλου· «Τὸ πρωτότυπον ἐγὼ εὐρῶν λίαν σεσαθρωμένον, διὰ τὸ φίλον μου εἶναι τὸν συγγραφέα καὶ διὰ τὸ χρήσιμον τοῦ βιβλίου μετέγραψα κόποις καὶ ἀναλώμασι τοῦ Ἁγίου Τάφου 1680. Ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ. + Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος».

Ἐπιγραφή· «Τοῦ σοφωτάτου Νικολάου τοῦ Κεραμέως, φιλοσόφου καὶ ἱατροῦ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, ἀντέκλημα τῶν ἐγκαλούντων ἀδίκως κατὰ τῆς μιᾶς καὶ μόνης ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς θεονόμου τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, φιλοπονηθὲν κατ' ἐπιταγὴν καὶ πρόσκλησιν τοῦ ἐλέφ Θεοῦ χρηματίζοντος ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, οἰκουμενικοῦ τε πατριάρχου κυροῦ Παρθενίου, ἔτι δὲ τῆς ὑπερτελεστάτης τῶν ἀρχιερέων καὶ συλλειτουργῶν αὐτῶ ἱεράς συνόδου». Ἀρχ. «Προοίμιον. Δίκαιος κύριος» κτλ.¹ Ἐν τῇ σελ. 874 διὰ χειρὸς τοῦ γραφέως· «Μετεγρά-

¹ Ἐξεδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου. Τόμος Χαρᾶς, σ. 2—552.

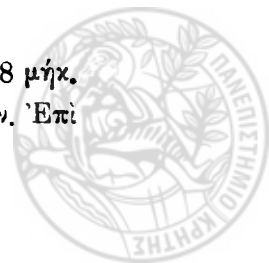
φη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ ἐν τῷ Πατρι-
αρχείῳ. κατὰ τὸ $\overline{\alpha\chi\omicron\zeta}^{\omicron\omicron}$ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας — Ἀπριλλ(ίου)
18—». Ἐν ταῖς ῥαῖς ἰδιόχειροι τοῦ Δοσιθέου διορθώσεις, ἐν αὐ-
τῷ δὲ τῷ κειμένῳ διορθώσεις τοῦ συγγραφέως, ὡς εἶχον ἐν τῷ πρω-
τοτύπῳ· ταύτας δὲ μετέγραψε ἀπαρράλλακτως αὐτὸς ὁ τοῦ παρόν-
τος κώδικος γραφεύς. Ἐν τῇ σελ. 87ῃ ἰδιόχειρον τοῦ Δοσιθέου
σημείωμα.

669. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 399 μῆκ. 0,23, πλ. 0,162.
Ἐγράφη ὑπερμεσοῦσης τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 69, 70,
101, 102, 180-182, 198, 220, 324, 333. Ἐπὶ τῆς ἄνω ῥας
τοῦ φ. 1^α. «Ὁ Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος. τῆς ἱερᾶς βιβλιοθήκης
τοῦ Παναγίου Τάφου, καὶ ὁ ἀφαιρέσας ἐπικατάρτος».

Μαθηματάριον μεθ' ἑρμηνείας ψυχαγωγικῆς ἄχρι τοῦ φ. 198.—
α') Λουκιανοῦ Σαμοσατέως περὶ τοῦ ἐνουπνίου ἦτοι βίος Λουκιανοῦ,
φ. 1. — β') «Νεκρικοὶ διάλογοι», φ. 15. — γ') «Τίμων ἢ μισάν-
θρωπος», φ. 103. — δ') «Μένιππος ἢ νεκουμαντία», φ. 13ῃ. —
ε') Ἀγαπητοῦ διακόνου «ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν» πρὸς
βασιλέα Ἰουστινιανόν, φ. 159. — ς') Γρηγορίου τοῦ Ναζιαν-
ζηνοῦ τετράστιχα, φ. 183. — ζ') «Ἐξηγήσεις πρὸς Δημόνικον
παραινετικῶν λόγου τοῦ Ἰσοκράτους», φ. 199. — η') «Ἐξηγήσεις
τοῦ πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας λόγου τοῦ Ἰσοκράτους», φ.
221. — θ') Μετάφρασις τοῦ λόγου Ἰσοκράτους «Νικοκλῆς ἢ συμ-
μαχικός», φ. 238. — ι') «Ἐξηγήσεις τοῦ Συνεσιακοῦ λόγου περὶ
βασιλείας», φ. 269.

670. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1795-ου, ἐκ φύλλων 145 μῆκ.
0,233, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Αὐτόγραφον Ἀνθίμου
Ἱεροσολύμων. — Ἡ ἐπιγραφή· «1795. $\overline{\alpha\omega\iota\epsilon}^{\omega}$ (sic): Εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, τοῦ ἐνὸς καὶ
μόνου Θεοῦ. Ἐρμηνεῖα ὑπὸ τοῦ Ἱεροσολύμων Ἀνθίμου συλλεγεῖσα
παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων, Ἀρέθα καὶ Ἀνδρέου, εἰς τὴν ἱερὰν
Ἀποκάλυψιν τοῦ ἀγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ
Ἰωάννου».

671. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 228 μῆκ.
0,226, πλ. 0,18. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν. Ἐπὶ

τῆς κάτω ᾠας τοῦ φ. 1^α «Εἰς χρῆσιν Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου».

Θεοφίλου Κορυδαλλέως ὑπόμνημα ἀνεπίγραφον εἰς τὰ περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους. Ἄρχ. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ α'. Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ.

672. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 221 μήκ. 0,225, πλ. 0,165. Αὐτόγραφον Νεοφύτου ἱερέως Πελοποννησίου, γενόμενον μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1692-1701. Φύλλα ἄγραφα· 28, 60, 68, 76, 150, 151, 183, 184. Τῶν φ. 77-86 καὶ 135-149 ἡ γραφή δι-άφορος τῆς τοῦ Νεοφύτου. Ἐν τῷ φ. 20^β «Παρθένιος ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης Κ/πόλεως» (νοητέος ὁ 4-ος).

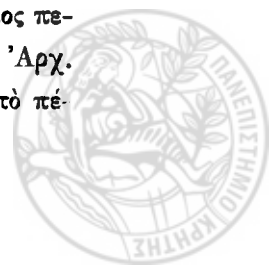
1. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς θεματογραφίας τοῦ πρώτου εἴδους». Ἄρχ. «Κοινό». Οἱ φιλομαθεῖς τῶν σπουδαίων ἀγαπῶσι» κτλ. φ. 1^α-8^β.

2. «Ἀχοῦρι. Στίχοι ἀπλοπολιτικοὶ γεμάτοι νοστιμάδα· | εἶ-
ναι γραμένοι νεοστὶ εἰς ταύτην τὴν φιλάδα». Ἄρχ. «Ἄρχοντες
εὐγενέστατοι» κτλ., φ. 9^α. Ἐν τῷ φ. 20^α «Τέλος μὲν ταύτης τῆς
στιχοδελτομέλους, | Θεῷ δὲ δόξα κ' ἀπάρτι ἕως τέλους. — Ἀπὸ
Χριστοῦ ραχτβ' κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον. Νεόφυτος». Ἐξέδωκεν ἐν-
τεῦθεν Ἐ. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire, τ. 2, σ.
LXXIII-LXXVII, 148-165.

3. (Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ) «εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον
ἐπικήδ(ε)ια, εἴτε ἐπιτάφια», φ. 21^α-26^β. Ἄνωθεν τῶν στίχων με-
τάφρασις. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου· «Πόνος Νεοφύτου θύτου τε
τοῦ Πελοποννησίου: — κατὰ ραχτς^ω μηνὶ Σεπτεμβρίῳ».

4. «Ἀλφαβητάριον τοῦ σοφωτάτου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἄρχ. «Ἀρχὴν ἀπάντων» κτλ., φ. 27.

5. «Εἰς τὸν εὐσεβέστατον, ἐνδοξότατον, ἐκλαμπρότατον καὶ
θεόστεπτον ἡμῶν αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγγροβλαχίας κύ-
ριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπα βοεβόνδα ἀφιε-
ρωτικῆ· ἐν ἧ καὶ τίς ὁ σκοπὸς τῆς πραγματείας, καὶ σύντομος πε-
ρίληψις τῶν παραινετικῶν κεφαλαίων» Ἀγαπητοῦ διακόνου. Ἄρχ.
«Ἡ ἀνθρωπίνῃ γνῶσις» κτλ., φ. 29^α. Ἐν τῷ φ. 36^α. μετὰ τὸ πέ-

ρας τῆς ἀφιερωτικῆς· «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρψ . . Σεβαστὸς Τραπεζούντιος Κυμινήτης». Εἶτα (φ. 37^α-38^β) τοῦ αὐτοῦ Σεβαστοῦ πρόλογος «πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας». Ἄρχ. «Ἡ παραίνεσις ὧ φιλιαναγνώσται» κτλ. — Φ. 38^β-40^α «Προσίμιον εἰς τὴν βίβλον» Ἀγαπητοῦ. Ἄρχ. «Ὁ θαυμαστὸς οὗτος Ἀγαπητὸς» κτλ. — Φ. 40^β-57^β Ἀγαπητοῦ διακόνου «ἔκθεσις κεφαλαίων παραινетиκῶν» κτλ. Κείμενον καὶ μετάφρασις Σεβαστοῦ Κυμινήτου. Ἐν τῷ φ. 57^β «Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ρψα» ἐν μηνί Φεβρουαρίῳ 22. πόνος Νεοφύτου θύτου τε τοῦ Πελοποννησίου».

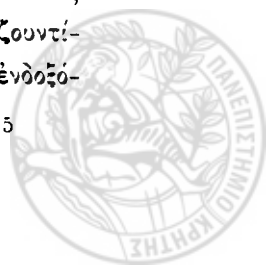
6. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου) λόγος ἀνεπίγραφος εἰς τὴν Χριστοῦ ἀνάστασιν. Ἄρχ. «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» κτλ., φ. 61^α-65^β.

7. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου) «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον γυρίζοντας ἀπὸ τὸ Τριγύβιστον». Ἄρχ. «Καθὼς ὁ λαμπρότατος» κτλ., φ. 65^β-67^α.

8. (Γερασίμου Ἀλεξανδρείας τοῦ Παλλαδᾶ) «διδαχὴ εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον». Ἄρχ. «Οὐ δύναται πόλις» κτλ., φ. 69 κέ.

9. «Τοῦ αὐτοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Γερασίμου λόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαϊοφόρων». Ἄρχ. «Γυρίζει ἡ ἡλιακὴ ἄμαξα» κτλ., φ. 77^α-86^α.

10. Σεβαστοῦ Κυμινήτου μετάφρασις τῆς τοῦ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας «βασιλικῆς παιδείας». — α') «Εἰς τὸν εὐσεβέστατον, ἐνδοξότατον, ἐκλαμπρότατον καὶ θεόστεπτον ἡμῶν αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράπα βοεβόνδα ἀφιερωτικὴ, ἐν ᾗ καὶ τίς ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου». Ἄρχ. «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον» κτλ., φ. 87^α-90^β. — β') «Πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας εὐδοκίμησιν ἐν ταῖς κατ' ἀρετὴν προκοπαῖς». Ἄρχ. «Αὐτὰ τὰ παραγγέλματα» κτλ., φ. 91^α-96^α. — γ') «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, παιδεία βασιλικὴ πρὸς τὸν πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον, μεταφρασθεῖσα μὲν εἰς πεζὴν φράσιν ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζούντιου τοῦ Κυμινήτου, ἀφιερωθεῖσα δὲ εἰς τὸν εὐσεβέστατον, ἐνδοξό-

τατον καὶ θεόστεπτον ἡμῶν αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγκροβλαχίας κ. κ. Ἰω. Κωνσταντῖνον Μπασαράπα βοεβόνδα τὸν Πραγκοβᾶνον», φ. 96^α-134^β. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐγράφη ἐν βία διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ· κατὰ τὸ ἀψ' ἔτος Μαρτίου 24 ἐτελειώθη εἰς τρεῖς ἡμέρας».

11. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου) «ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐσεβέστατον, ἐκλαμπρότατον καὶ θεόστεπτον ἡμῶν αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπα βοεβόνδα». Ἄρχ. «Ἄρχὴ σοφίας» κτλ., φ. 135^α-146^β.

12. «Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον - - - Ἰω. Κωνσταντῖνον Μπασαράμπα βοεβόνδα» ἐπίγραμμα δεκάστιχον. Ἄρχ. «Ἡγεμόνων ἀρεταῖς» κτλ., φ. 147^α. Συνέταξε «Σεβαστὸς Κυμινήτης Τραπεζούντιος καὶ διδάσκαλος τὸ γε νῦν ἔχον τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Φροντιστηρίου».

13. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου) «ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν». Ἄρχ. «Καθὼς ὁ λαμπρότατος» κτλ., φ. 148^α-149^β.

14. «Εἰς τὰς μοναζούσας εὐλαβεστάτας καὶ ὀσιωτάτας ἐν Χριστῷ ἀδελφὰς ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ τῆς κυριωνόμου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ ἐπικαλούμενῃ Θεοσκεπάστῳ, παραίνεις καὶ νουθεσία πνευματικῆ περὶ μοναδικῆς πολιτείας, σχεδιασθεῖσα κατὰ τὴν αὐτῶν αἴτησιν ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμινήτου κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον καὶ ἀπλῆν φράσιν διὰ τὸ εὐληπτον· ἦτις τὰ μέγιστα συμβάλλεται κοινότερον ἐκλαμβανομένη καὶ εἰς τὴν κοσμικὴν τῶν ὀρθοδόξων κατὰ Θεὸν πολιτείαν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀφιερώνω εἰς τὸ ὕψος τῆς ἐκλαμπρότητός της χάριν τινὸς ψυχαγωγίας πνευματικῆς». Ἄρχ. «Περὶ μοναδικῆς πολιτείας καὶ τίς ὁ ταύτης σκοπός. Ὁ σκοπὸς τῆς μοναδικῆς πολιτείας» κτλ., φ. 152^α-182^β. Διήρηται εἰς ἱκανὰ κεφάλαια ἐπιγεγραμμένα. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ $\overline{\alpha\chi' \text{H}^{\omega}}$ Σεπτεμβρίου $\overline{\lambda^{\eta}}$ ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου καὶ Ζωοδόχου Ἰάφου».

15. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου). «Περίληψις τῆς ὑποθέσεως καὶ

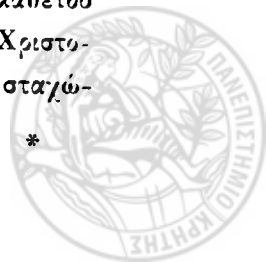

διδασκαλίας τοῦ παρόντος περὶ βασιλείας λόγου τοῦ σοφωτάτου Συ-
νεσίου κεφαλαϊώδης». Ἄρχ. «Ἡ Κυρήνη ὅπου ἀκούομεν» κτλ.,
φ. 185^ν-190^β.

16. (Σεβαστοῦ Κυμινήτου μετάφρασις). «Συνεσίου εἰς τὸν αὐ-
τοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας κατὰ μετάφρασιν εἰς κοινὴν
διάλεκτον. Ἀνδρασι κοιρανέουσι παραίμφασις ἐστὶν ἀρίστη». Ἄρχ.
«Ἄρα, ὦ ὑψηλότατε βασιλεῦ» κτλ., φ. 190^β-221^α. Μετὰ τὸ πέ-
ρας τοῦ κειμένου· «Ἐγρᾶφη παρ' ἐμοῦ Νεοφύτου ἱερομονάχου τοῦ
Πελοποννησίου κατὰ τῷ $\overline{\alpha\psi}^{\psi}$. ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 13».

17. Σημειώσεις Νεοφύτου ἔχουσαι οὕτω (φ. 221^β)· «+Σχή-
πτορ (= σκίπτορ) βασιλείας παρὰ Θεοῦ δεξιόμενος ὁ ἀείποτε Κων-
σταντῖνος θεόστεπτος Μπασαράμπας, τούτου τὴν μνήμην ἀείποτε
μνημονεύειν ὀφείλομεν. — + $\overline{\alpha\psi\kappa\beta}$ Δεκεμβρίου 3^α. + Τῇ αὐτῇ
ἡμέρᾳ ἀνεπαύθη ὁ μακαρίτης Μελχισεδεκ ἀρχιερέτων τοῦ μοναστη-
ρίου. — + $\overline{\alpha\psi(\kappa)\beta}$. Δεκεμβρίου 1^η. + Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνεπαύθη
καὶ ὁ μακαρίτης ἅγιος ἐπίτροπος κύρ Νεόφυτος, ἀδελφὸς δὲ τοῦ
μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς καὶ πατριάρχου τῶν Ἱεροσο-
λύμων, κυρίου κυρίου κύρ Χρυσάνθου: — + $\overline{\alpha\psi\chi}$. Φεβρουαρίου
1^η. + Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνεπαύθη καὶ ὁ μακαρίτης ἅγιος Γάζης κύρ
Παρθένιος, ὅστις ἔκαμεν κατάκειτος χρόνους τέσσαρες, ὑπ' αὐτοῦ
δὲ ἔλαβον τὴν ἱερωσύνην, ἥτοι αὐτὸς μὲ ἐχειροτόνησεν ἱερομόνα-
χον: — Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἐνθύμησιν ἔγραψα +».

673. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 171 (μήκ. 0.22, πλ. 0,16),
γραφὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 17-ης ἑκατ. ὑπὸ Χριστοδούλου
ἱερομονάχου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19. Ἐν τῷ
φ. 1^α κόσμημα πολυχρώματον. Πολυχρώματα ἔγκοσμα καὶ μέ-
γιστα καὶ τὰ ἀρχτικὰ τῶν κειμένων κεφαλαῖα γράμματα, ἀνεργό-
μενα εἰς 27. Τούτων ἓν, τὸ T (φ. 128^β), ἐπὶ τοῦ καθέτου σκέ-
λους παριστᾷ εἰλητὸν μετ' ἐπιγραφῆς τοιαύτης: «Μνηστή, κ(ύ-
ρι)ε, τοῦ δούλου σου Χριστοδούλου ἱερομονάχου». Ἔτερον T, δι'
οὗ ἄρχεται τὸ 26-ον κείμενον, παριστᾷ ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ καθέτου
σκέλους εἰλητὸν μετὰ τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς: «Διὰ χειρὸς Χριστο-
δούλου ἱερομονάχου τοῦ τλήμων». Μετὰ τὴν πρώτην τοῦ σταχώ-

ματος πινακίδα παράφυλλον ἓν, ἔχον ἐπὶ μὲν τῆς ὀπισθίας σελίδος τὴν ἐπιγραφὴν «'Εκλόγιον διαφόρων λόγων τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου. 1762». 'Επὶ δὲ τῆς προσθίας σελίδος τὰ σημειώματα ταῦτα· α') «1783 Μαΐου 12. Τὴν παρόν. ἰπάρχει ἡμῶν· τοῦ εφτελί δούλου του θεοῦ. Πέτρως. Νετέλκου». — β') «'Ηγοράσθη δι' ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μετζίτις τῶ 1872" καὶ ἀφιερῶθη τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Π. Τάφου. Ὁ βιβλιοθηκάρχιος Σωφρόνιος ἱεροδιάκονος Λέσβιος».

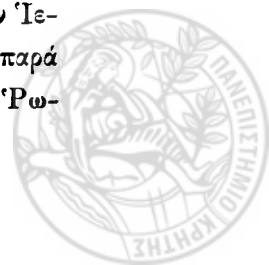
'Επιγραφή· «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου, διδασχῆ προτῆς Χριστοῦ γεννήσεως. ἐξήγησις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κατὰ Ματθαίον». 'Αρχ. «'Επρεπε καθὼς λέγει» κτλ. Εἶτα 26 ἕτεροι διδασχαι τοῦ αὐτοῦ Μαξίμου.

674. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 142 μήχ. 0,22, πλ. 0, 165. Τούτων πολυάριθμα μένουσιν ἄγραφα. Πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κειμένου παράφυλλον ἓν ἔχον τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «1694 Μαγιοῦ 7 ἔγραψα τὸ παρον πὸς εἶναι τοῦ κηριτζη Γιανακι Βλαχου». Τὸ κείμενον μονόστηλον.

'Ανωνόμου διδασχαι νεολληνιστί, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὸ κεφ. ιε' τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου. 'Αρχ. «Δέν εἶναι δυνατόν, δέν εἶναι μπορετόν τὸ κλημα νὰ πάρη καρπὸν» κτλ.

675. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 113 μήχ. 0,23, πλ. 0,163. 'Εγράφη ἐν τῶ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 31-35, 38-40, 47-49, 53, 54, 58, 59. Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα παράφυλλον ἓν ἔχον τὸ ἐξῆς σημεῖωμα· «Καὶ τότε ζὸν τοῖς ἄλλοις ἐμοῦ Θεοδώρου Γεωργιάδου, νῦν δὲ Παναγιώτου Ἀγιοταφίτου».

-1. (Προκοπίου μοναχοῦ τοῦ Ναζιανζηνου). «Διήγησις συνοπτικὴ διὰ στίχων πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήκτων περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπισυμβάσης πυρκαϊᾶς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Βασιλευούσῃ τῶν πόλεων γενομένων μουραφάδων μετὰ τῶν Ἀρμενίων, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ διαφόρων ἀποστασιῶν καὶ καταδρομῶν· συντεθεῖσα παρὰ τινος ζηλωτοῦ Ἀγιοταφίτου χάριν τοῦ ὀρθοδόξου γένους τῶν Ῥω-

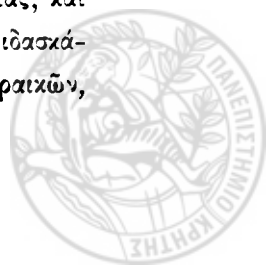

μαίων· προσετέθη δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν ταύτης πατριαρχῶν. $\overline{\mu\omega\theta^{\omega}}$. Ἄρχ. «Θέλω καὶ εἰς τοὺς μετ' ἐμέ» κτλ., φ. 1^α-30^α. Ἴδε Ἄ. Π.-Κεραμέως Ἀναλέκτων τ. 3, σ. 334-386.

2. Μεταφράσεις Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ἐπιστήμων γραμμάτων, οἷον χατίων καὶ μουραφάδων (ἴδε Ἱεροσολ. βιβλιοθ. τ. 1, σ. 165), καὶ «Ἐπαινος καὶ ἐγκώμιον τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ» κτλ. φ. 36-111.

3. Ἑμμετρα. α') «Τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχει Ἱερουσαλήμ κυρίῳ Πολοκάρπῳ στίχοι πολιτικοί, ἐν ᾧ (=θρόνῳ) μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ κυροῦ Ἀνθίμου καθιδρούθη Ἱεροσολύμων». Στίχοι 16. Ἄρχ. «Ἀπὸ τὴν Σιών ὁ νόμος» κτλ., φ. 112^α. — β') «Ἄτεροι στίχοι εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν καὶ τὸν αὐτὸν πατριάρχη πολιτικοί μετὰ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον μουραφᾶν τῶν μετὰ τῶν ἐπαράτων Ἀρμενίων. $\overline{\mu\omega\theta^{\omega}}$. Στίχοι 16. Ἄρχ. Ἱερουσαλήμ ἡ νέα νῦν φωτίζου ἱκανῶς» κτλ., φ. 112^β. — γ') Στίχοι ὁμοιοκατάληκτοι παρὰ τινος προσφωνηματικοί πρὸς τὸν ποιητὴν τῆς βίβλου ὧν τὰ ὀνόματα εἰς τὰς τῶν στίχων φαίνονται ἀκροστιχί-δας». Ἄρχ. «Πέλεκυς ὡσπερ κοπτερός» κτλ., φ. 113^α.

676. Τεύχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,225, πλ. 0,160. Ἀριθμεῖ σελίδας κα' + 516. Τὸ κείμενον καλόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Ἐν ταῖς σελίδι γ' — κ' Πίναξ κεφαλαιώδης τῶν ἐν τῇ βίβλῳ περιεχομένων». Ἐν τῇ σελίδι κα' «Εἰς τὴν τῆς βίβλου ὑπόθεσιν ἐπίγραμμα» τετράστιχον, οὗ ἡ ἀρχή· «Θῆρας ὄσους Λιβύη» κτλ. Ἐν τῇ σελίδι α' ἡ ἐπιγραφή τοῦ τεύχους· «Παπομάστιξ. — Δι' ἧς ὁ πάπας Ῥώμης, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μαστιγοῦνται. ἤτοι ἐπιτομή Καταγγελίας Πανδύμου, δι' ἧς ἐνώπιον τῆς Παγκοσμίου Ἐκκλησίας καταστηλιτεύεται ὁ Πάπας καὶ ἡ Παπικὴ Αὐλή· ὡς τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς, καὶ παντὸς νόμου θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου ἀνατροπείς. Συγγραφεῖσα ὑπὸ Πέτρου Κλερκίου τοῦ Γάλλου, ὑποδιακόνου τῆς Ῥοθομαγηνσίας Ἐκκλησίας, καὶ διὰ Παρισιανοῦ Προνομίου τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων Διδασκάλου. Ἐκ τῆς Γαλλικῆς Διαλέκτου, εἰς τὴν κοινὴν τῶν Γραικῶν,

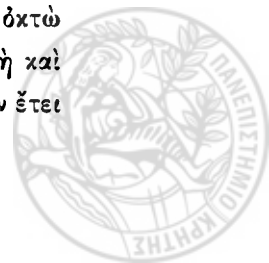
μεθερμηγευθεῖσα: ∞ Μετὰ καὶ τινων σημειωμάτων, καὶ ἐπιστολῶν παρ' αὐτοῦ τε, καὶ πρὸς αὐτὸν γεγραμμένων».

677. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 364. Τετράδια Σωφρονίου Λεσβίου, ἀρχόμενα ἀπὸ λόγου Βενιαμὶν Ἰωαννίδου τῆ Κυριακῆ τῆς Ὀρθοδοξίας, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὗτος ἐστὶν ὁ θριαμβευτικὸς ὕμνος» κτλ. Ἀπὸ φ. 280 κέ. ἐπιγράμματα Σωφρονίου Λεσβίου. — Τὰ φύλλα 299-304 συναποτελοῦσι τριάδιον 17-ης ἑκατ., ἐν ᾧ περιέχεται ἀνώνυμος «Παραπλήρωσις τοῦ πρώτου τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως» Ἀριστοτέλους.

678. Τεῦχος χάρτινον κεκολοβωμένον, ἀριθμοῦν σελίδας 420. Ἐγγραφή τῆ 18-ῃ ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Σελίδες ἄγραφοι· 266-274. — Ἀνωνύμου «Γραμματικῆς τῶν εἰς τρία τὸ β'». Ἀρχ. «Περὶ προσωδίας καὶ ὀρθογραφίας. Τί ἐστὶ γραμματικῆ; Γραμματικὴ ἐστὶν ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν» κτλ.

679. Τεῦχος χάρτινον (μῆκ. 0,23, πλ. 0,162) ἔτους 1684-ου, ἐκ φύλλων ι' καὶ σελίδων 825. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν (0,164 × 0,10). Ἐν τῷ φ. ια'. «Ἐκ τῶν ἰδιογράφων τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει διδασκάλου ἡμῶν καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυρίου Ἰακώβου τοῦ Ἀργείου· ἧτις ἀφιερῶθη τῷ Παναγιῷ Τάφῳ παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ κυρίου Μάρκου εἰς μνημόσυνον τοῦ γράφαντος. ὁ τοῦτο δὲ ποτε ἀποξενώσων τῆς τοῦ Ἁγίου Τάφου βιβλιοθήκης εἴη τῷ ἀναθέματι ὑπόδικος: + Ὁ Ἱεροσολύμων Παρθένιος».

(Θεοφίλου Κορυθαλλέως) «εἰς φιλοσοφίαν προδοίικησις», ἧτοι ὑπόμνημα ἐρμηνευτικὸν εἰς τὰ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλία τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προίμιον, ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. Τῶν ὅσα θηράσιμα» κτλ. Ἐν τοῖς προτεταγμένοις φύλλοις α'-η' ὁ «πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου». Ἐν τῇ σελ. 823 διὰ χειρὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀργείου «Εἴληφε πέρας ἡ παροῦσα βίβλος κατὰ τὸ *ἄχπὸ* ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ». Καὶ ἐν τῇ σελ. 824· «Τέλος τῶν ὀκτῶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων καὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα πολλή καὶ χάρις ἄπειρος. ἔλαβε τέλος ἡ παροῦσα βίβλος τῆς γραφῆς ἐν ἔτει

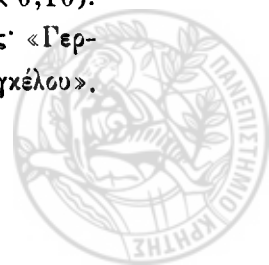
ἀπὸ τῆς βροτείου γένους ἐλευθερώσεως χιλιοστῶ ἑξακοσιοστῶ ὀγδοηκοστῶ τετάρτῳ. μὴνὸς Δεκεμβρίου ἐπτὰ ἐπὶ δέκα». Αὐτόθι ἕτερον σημείωμα· «αψιθ Μαΐου ιδ ἡμέρα ε᾽ περὶ μεσημβρίαν σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει ὥστε καὶ πολλὰ ἐργαστήρια καὶ μέρη τειχῶν καὶ χανίων πεσεῖν. καὶ ἐκ διαλειμμάτων πολλάκις ἔσεισεν. ὁ πρῶτος σεισμός ἐβάσταξεν ὡς μισὸν κάρτον».

680. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 270 μῆκ. 0,235, πλ. 0,162. Τὰ φ. 1-3, 268-270 καὶ ἕτερα δύο κεκολλημένα ἐπὶ τῶν πινακίδων συναποτελοῦσι λείψανον ἐτέρου τινὸς κώδικος τῆς 17-ης ἑκατ. Ἐν αὐτῷ δὲ περιέχεται σειρὰ παλαιῶν γνωμικῶν. Τὰ λοιπὰ φύλλα (5-267) ἐγράφησαν ἔτει 1674-φ. Ἐν τῷ φ. 4^α· «Παναγιώτης ὁ ἐκ Σπάρτης ἠρξάμεθα ταύτης μηνὶ Αὐγούστ. α᾽. αψπβ».

(Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) «περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς». Ἄρχ. «Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα πραγματεῖαν» κτλ., φ. 5-267^α. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου· «αχοδ»: — Ἰουνίῳ ιβ^α: — Μέμνησθε τοῦ γράψαντος οἱ ἀναγινώσκοντες Μιχαήλου τοῦ Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων».

681. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 363 μῆκ. 0,23, πλ. 0,165. Μεταξὺ τῶν φ. 6-7 φαίνεται ἔλλειμμα δύο φύλλων, τεσσάρων δὲ μεταξὺ τῶν φ. 361-362. Ἐν τοῖς φ. 1-4 «πῖναξ τῶν περιεχομένων» ἐν ὅλῃ ταύτῃ τῇ βίβλῳ τῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας κεφαλαίων». — Ἐπιγραφή· «Βιβλίον πρῶτον, ἔτοι ἠθικῆ φιλοσοφία προελθοῦσα ἐκ τῆς μεγάλης πηγῆς τοῦ μεγάλου Ἀριστοτέλους τοῦ Σταγειρίτου, ἣν τινα συνέθεσεν ὁ κόμης καὶ ἵππεὺς Ἐμανουὴλ Θησαυρός, εὐπατρίδης τοῦ Τουρίνου· τὴν ἐμεταγλώττισε δὲ Δημήτριος Νωταρᾶς ἰατροφιλόσοφος ὁ Πελοποννήσιος, προστάξει τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀγιωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Χρυσάνθου, τοῦ καὶ πρὸς μητρὸς Θεοῦ αὐτοῦ».

682. Τεῦχος χάρτινον μῆκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. ὑπὸ Γερβασίου Τραπεζουντίου. Τὸ κείμενον καλόγραφο καὶ μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν (0,162 × 0,10). Σελίδες ἠριθμημέναι 720. Ἐπὶ τῆς ὥας τῆς 1-ης σελίδος· «Γερβασίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Τραπεζούντος καὶ πρωτοσυγκέλου».

Καὶ ἐν τῇ σελίδι 720· «Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις, Γερβασίου προηγουμένου τοῦ Τραπεζουντίου, τοῦ ἐκ Ζαβουλῶν».

(Θεοφίλου Κορυθαλλέως) ὑπομνήματα εἰς τὸ ὄργανον Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προοίμιον εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν. — Οὐ μόνον καλῶς, ἀλλὰ καὶ λίαν ὀρθῶς τοῖς ἐρωτῶσιν» κτλ. Τέλος· «ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσα εἰς ἀνθρώπους τελειότης τε καὶ εὐζωΐας, ἣ δόξα πρέπει εἰς ἀπεράντους αἰῶνας. ἀμήν».

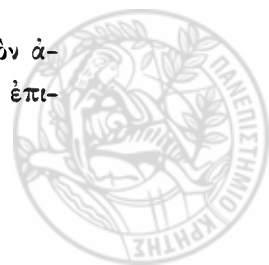
683. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1702-ου (μήχ. 0,21, πλ. 0,16), καλὸδετον, ἔχον πινακίδας μέλανι κεκαλυμμένας δέρματι καὶ χρυσᾷ φερούσας ἐκτυπώματα· ἀριθμεῖ δὲ σελίδας ἠριθμημένας 568, γεγραμμένας ὑπὸ Γερβασίου Τραπεζουντίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν (0,162×0,10). Ἐπὶ τῆς ὥας τῆς 1-ης σελίδος· «Γερβασίου τοῦ Τραπεζουντίου υἱοῦ Συμεῶν· — καὶ πρωτοσυγκέλου».

1. «Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως σχολαστικαὶ παραφράσεις» εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Εἰς τὸ μείζον ἄλφα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους. — Ἀκροτάτη οὔσα τῶν τελειωτικῶν» κτλ., σελ. 1-541. Ἐν τῇ σελίδι 541· «Τέλος εἴληφε μέχρι τούτου τοῦ γράμματος δ̄, ἣ τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλλέως ἐξήγησις εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικὰ. ~ παρ' ἐμοῦ τοῦ Γερβασίου».

2. «Ἑπόμνημα τοῦ σοφωτάτου κυρίου Σεβαστοῦ εἰς τὸ κδ^{ον} κεφάλαιον τοῦ δ̄ τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ». Ἀρχ. «Μήποτε δὲ σημεῖναι βούλεται» κτλ., σελ. 542-544. — Ἐῖτα· «Καὶ τότε ὑπόμνημα τοῦ σοφωτάτου κυρίου διδασκάλου κὺρ Σεβαστοῦ· ~ εἰς τὸ κε^{ον} κεφάλαιον». Ἀρχ. «Ἐμοὶ δοκεῖ μόνου τοῦ πρώτου τρόπου» κτλ., σελ. 545-547. — «Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπόμνημα τοῦ σοφωτάτου κυρίου Σεβαστοῦ εἰς τὸ κς^{ον}» Ἀρχ. «Ἐγωγε οἶμαι τὸ ὅλον ὕψος» κτλ., σελ. 547-555. Ἐν τῇ σελ. 555· «Τέλος τῶν τοῦ κὺρ Σεβαστοῦ διδασκάλου».

3. Ἀνωνύμου «περὶ τῶν προλεγομένων». Ἀρχ. «Τῶν προλεγομένων ἐφ' ἐκάστης πραγματείας» κτλ., φ. 556-563.

4. «Δομνίνου Λαρισαίου φιλοσόφου ἐγχειρίδιον εἰσαγωγικὸν ἀριθμητικῆς, πῶς ἐστὶ λόγον ἐκ λόγου ἀφελεῖν». Ἀρχ. «Ὅταν ἐπι-

ταπτόμεθα λόγον ἐκ λόγου ἀφελεῖν» κτλ., σελ. 564. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (σ. 568) «Διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γερβασίου τοῦ Τραπεζουντίου τοῦ ἐκ Ζαβουλῶν».

684. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1701-ου, καλοῦδετον, ἔχον πινακίδας μετὰ χρυσῶν ἐκτυπωμάτων ἐπὶ τοῦ περικαλύπτοντος αὐτὰς μέλανος δέρματος· φύλλα δὲ ἀριθμεῖ 338 μῆκ. 0,217, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν (0,162×0,10). Ἡ γραφή ὁμοία τῇ τῶν κωδίκων 682, 683. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὄρας τοῦ φ. 1^α «Γερβασίου τοῦ Τραπεζουντίου υἱοῦ Συμεῶν: — καὶ πρωτοσυγέλου».

Θεοφίλου Κορυθαλλέως ὑπομνήματα εἰς τὰ περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως. — Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου «Τέλος:· παρὰ τοῦ Γερβασίου τοῦ ἐκ Ζαβουλῶν:· — τοῦ Τραπεζουντίου: —». Εἶτα·

Ἡ βίβλος πέρας εἴληφεν ἔνδον τοῦ Ἰουλίου
τῇ βοηθείᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Βουκουρεστῖῳ.
διὰ χειρὸς δὲ γέγραπται ἐμοῦ τοῦ Γερβασίου,
τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς λέγω Τραπεζουντίου.
Χριστέ μου δός μοι δύναμιν νὰ γράψω καὶ τὴν ἄλλην,
τὴν θαυμαστὴν καὶ αἰνετὴν βίβλον ὄντως μεγάλην.
ἦτις ἐστὶ καὶ λέγεται φιλοσοφίας πέρας,
καὶ ὅσοι τὴν διαβάξουσι λαμβάνουσι τὸ γέρας.
Παράσχου μοι, ὦ Κύριε, καὶ δύναμιν καὶ χάριν,
νὰ διαβάσω καὶ αὐτὴν νὰ λάβω καὶ τὸ πέρας:·

Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις:· ᾠψα^α:—

685. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 368 μῆκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς ὄρας τοῦ φ. 1^α «ᾠψθ^α ἔτει ἐν μηνὸς Ὀκτωβρίου 17^α». Εἶτα «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει Ἀντωνίου ἱερέως Ἀθανασίου. — νῦν δὲ Δημητρίου Μητροβτζα τοῦ ἐκ Σερρών».

(Θεοφίλου Κορυθαλλέως) ὑπομνήματα εἰς τὸ ὄργανον Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προοίμιον εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν.— Οὐ μόνον καλῶς» κτλ.

686. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 328 μῆκ. 0,225, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Δύο διάφοροι γραφαί· ἡ τῶν φύλλων 1-139 τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ γραμμῶν 21· ἡ τῶν φ. 140-328 λογίου ἀνδρὸς ἔτους 1744-ου, ἐξ 24 γραμμῶν. Φύλλα ἄγραφα· 157, 252, 253.

1. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλοῦ ὑπομνήματα συνοπτικὰ καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν». Ἐν ταῖς ῥαῖς πυκνὰ σχόλια. Ἀρχ. «Οἶόν τις νέηλος εἰς πόλιν μεγίστην τε καὶ μεγαλοπρεπεστάτην» κτλ., φ. 1^α-139^β.

2. «Ἀωνόμου τινὸς ἐξήγησις, ἧ ὡς φασὶ τινες Κούρσουλα τοῦ Ζακυνθίου, εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς περὶ οὐρανοῦ πραγματείας». Ἀρχ. «Κεφάλ. ι', ἐδάφιον ρα'. Δεῖξας μέχρι τοῦδε, ὅτι τὸ πᾶν ἄπειρον οὐκ ἔστιν» κτλ., φ. 140^α-156^α. — «Ἵπομνήματα καὶ ζητήματα εἰς τὸ περὶ οὐρανοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλίον β'». Ἀρχ. «Εἰπὼν ἐν τῷ α' βιβλίῳ ὁ Ἀριστοτέλης» κτλ., φ. 158^α-251^α.

3. Ἀωνόμου «ἐρμηνεία τῶν παρ' Ἀριστοτέλει μετεωρολογικῶν. περὶ τῶν φαινομένων φλογῶν καιομένων περὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τῶν καλουμένων αἰγῶν καὶ ὀαλῶν καὶ διαθεόντων ἀστέρων». Ἀρχ. «Ἄνωθεν μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ στερεώματος» κτλ., φ. 254^α-328^β. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου· «Τέλος καὶ δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ: ·αψμδ^ο: Αὐγούστου κα^α».

687. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 311 μῆκ. 0,216, πλ. 0,156. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

(Θεοφίλου Κορυθαλλέως) ὑπομνήματα εἰς τὸ ὄργανον Ἀριστοτέλους. α') «Προοίμιον εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν», φ. 1-54. Ἀρχ. «Οὐ μόνον καλῶς» κτλ. — β') «Σχολαστικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὴν Πορφυρίου εἰσαγωγὴν», φ. 55-88. Ἀρχ. «Κατὰ τὴν ἄρτι ἐκτεθεῖσαν ἡμῖν τάξιν» κτλ. — γ') «Ἵπόμνημα εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας», φ. 89-311. Ἀρχ. «Τῷ μέλλοντι συγγραμμάτων φιλοσόφων βάθεσιν ἐμβατεύειν» κτλ.

688. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 567 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐγράφη μεσοῦσης τῆς 17-ης ἑκατ. ὑπὸ Σεβαστοῦ Κυμινήτου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὤας τοῦ φ. 1^α «Εἰς φιλοσοφίαν προδιόκησις· ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. εἰς χρῆσιν Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμινήτου». Ἐπὶ τῆς κάτω ὤας τοῦ αὐτοῦ φύλλου «+ Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρῦσανθος ἀφιερῶσατο τῇ τοῦ Ἁγίου Τάφου βιβλιοθήκῃ ὅστις δὲ ἐκ ταύτης ἀποξενώσῃ ποτὲ καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἐχέτω τὸ παρὰ τοῦ ἁγίου Θεοῦ αἰώνιον ἀνάθεμα. + Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρῦσανθος».

Θεοφίλου Κορυθαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἀριστοτέλους φυσικά. Ἄρχ. «Τῶν ὄσα θηράσιμα» κτλ. Σχόλια ἐν ταῖς ὤαις.

689. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 367 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐγράφη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1719-1721. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21-22.

Θεοφίλου Κορυθαλλέως ὑπομνήματα εἰς τὸ ὄργανον Ἀριστοτέλους.—α') «αψιδ»—Ὁκτωβρίῳ ἡρξάμεθα—εἰς Ἄρταν: ~ Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν προοίμιον.—Ὁὐ μόνον καλῶς κτλ., φ. 1-60.—β') «Σχολαστικαὶ σημειώσεις εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίου εἰσαγωγὴν». Ἄρχ. «Μετὰ τὴν ἄρτι ἐκτεθεῖσαν» κτλ., φ. 61-96.—γ') «ὑπόμνημα εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας». Ἄρχ. «Τῷ μέλλοντι συγγραμμάτων» κτλ., φ. 96^β κέ. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου «αψκα». Μαΐου ἱβ': ἐγράφη».

690. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1668-ου, ἐκ φύλλων 426 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

Θεοφίλου Κορυθαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἀριστοτέλους φυσικά. Ἄρχ. «αχξη. Θεὸς ἡγεμὼν τοῦ ἔργου τούτου εἴης. Φευρουαρίου ἱ'. Εἰς φιλοσοφίαν προδιόκησις, ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. — Τῶν ὄσα θηράσιμα» κτλ. — Μεταξὺ τῶν φ. 422^α-426^α «Παραπλήρωσις τοῦ πρώτου τῆς φυσικῆς ἀχροάσεως». Ἄρχ. «Εἰ καὶ μετὰ τοῦ Ἀριστοτέλους ἄχρι τούδε» κτλ. Τέλος· «καὶ ταῦτα περὶ στερήσεως ἰκανῶς εἰρήσθωσαν».

691. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1730-ου, ἐκ φύλλων 250 μήκ.

0,212, πλ. 0,155. Φύλλα ἄγραφα· 114-116. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν· ἐγγραφή δὲ ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν.

1. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλέως ὑπομνήματα συνοπτικὰ καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Οἷόν τις νέηλος» κτλ., φ. 1^α. Ἐν τῷ φ. 118^α· «Πέρασ εἴληφε κατὰ γραφήν. κατὰ τὸ ἀφλ^{ον} Ποανεψιῶνος ἠ^η».

2. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ τοῦ σοφωτάτου Κορυθαλλέως». Ἀρχ. «Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ., φ. 117 κέ. Διήρηται εἰς κεφάλαια ρκζ'.

692. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 353 μήκ. 0,222, πλ. 0,155. Φύλλα ἄγραφα· 339, 340, 347, 348. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Δύο διάφοροι γραφαί· ἡ τῶν πρώτων 338 φύλλων ἔτους 1675-ου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ῥας τοῦ φ. 5^α· «Εἰς χρῆσιν Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου τοῦ Πελοποννησίου».

1. Διάφορα φιλοσοφικὰ σημειώματα, φ. 1-3.

2. «Λγοε^{ον} Δεκεμβρίου α^α». — Τοῦ σοφωτάτου Θεοδοσίου τοῦ Κορυθαλλέως προοίμιον εἰς τὴν λογικὴν πραγματείαν. "Ὅσα ἔνεκά του κινεῖται» κτλ., φ. 4^β. Ἀπὸ φ. 5 ἕτερον «προοίμιον εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν». Ἀρχ. «Οὐ μόνον καλῶς, ἀλλὰ καὶ λίαν ὀρθῶς» κτλ. Ἐν ταῖς ῥαῖς πυκνὰ σχόλια.

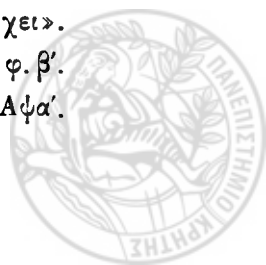
3. «Κανόνες κοινοί. περὶ εὐπορίας προτάσεων». Ἀρχ. «Ἐπει σποπὸς ἡμῖν πρόκειται ἡ τοῦ μέσου ὄρου εὕρεσις» κτλ., φ. 341-346.

4. Σημειώσεις εἰς τεμάχην Ἰωάννου Φιλοπόπου καὶ Πρόκλου, φ. 349-353.

693. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1701-ου, ἐκ φύλλων β' + 308 μήκ. 0,22, πλ. 0,166. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31-32. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «Τὸ παρὸν ὑπάρχει Στεφάνου τοῦ Πατριῶ» (18-ης ἑκατ.). Ἐν τῷ φ. β'· « + Ὁ Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος: — ἐκ τῶν τῆς ἱεραῆς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου, ὁ δ' ἀφαιρέσας ἐπικατάρατος». Ἐπὶ τῆς ἄνω ῥας τοῦ φ. 1^α· «Καὶ τότε Στεφάνου τοῦ Πατριῶ ὑπάρχει».

1. Ἐπίγραμμα ἐξάστιχον. Ἀρχ. «Τοῖστέω λήγοντος» κτλ., φ. β'.

2. (Ἵπομνήματα εἰς τὰ Ἀριστοτέλους φυσικά). Ἀρχ. «Ἀψά'.

Θεὸς ἡγεμῶν τοῦ ἔργου τούτου εἴης. Ἰουλίου ///. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως τοῦ Ἀθηναίου, προλεγόμενα εἰς ἅπασαν τὴν φυσικὴν καὶ εἰς φιλοσοφίαν προδιοικήσεις, ὁποῖον τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα. — Τῶν ὕσα θηράσιμα» κτλ., φ. 1-306. Σχόλια πυκνὰ ἐν ταῖς ῥαῖς διὰ χειρὸς ἐτέρου γραφέως.

3. «Παραπλήρωσις τοῦ πρώτου τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως». Ἀρχ. «Εἰ καὶ μετὰ τοῦ Ἀριστοτέλους» κτλ., φ. 306³-308³.

694. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1734-ου, ἐκ φύλλων 278 μήκ. 0,208, πλ. 0,158. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ὁ γραφεὺς ἐπὶ τινος παραφύλλου σημειοῦται τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἀντιγραφῆς οὕτω «1734. Ἰουνίου — 5».

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως σχολαστικαὶ παρασημειώσεις εἰς τὸ μεῖζον Α τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Προοίμιον. Ἀκροτάτη οὕσα τῶν τελειωτικῶν» κτλ.

695. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ., μήκ. 0,21, πλ. 0,15. Σελίδας ἀριθμεῖ 3' + 850. Σελίδες ἄγραφοι 266-272. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Ἐπὶ τῆς ῥας τῆς 1-ης σελίδος «1778 εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἰεροθεοῦ υγρομένου ἀπεχέρομα τοῦ δασκαλὰ Μονζόρητ εἰς τὸ μετόχι τοῦ Ἀγίου Τάφου».

1. Θεοφίλου Κορυθαλλέως «ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζήτημα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Οἷόν τις νέηλυς», σελ. 1-265. Σχόλια ἐν ταῖς ῥαῖς.

2. Θεοφίλου Κορυθαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὰ περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ α'. Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ., σ. 273-847. Τέλος «Ἔρη γὰρ εἶδον πᾶν ποθοῦμενον τέλος | εἰληφὸς ἄρτι καὶ καλῶς ἡγούμενον».

3. «Βλάχου πρὸς Μιχαῆλον τὸν Δέκαρχον». Ἀρχ. «Ἐλαβα μὲ μεγάλην χαρὰν τὰ ἱερά καὶ ἔλλογιμώτατά της γράμματα» κτλ., σελ. 848-850. Ἀπόκρισις εἰς τὸ «ἐάν ἡ τεθεωμένη σὰρξ τοῦ Χριστοῦ ἐστὶ περιγραπτὴ ἢ ἀπερίγραπτος».

696. Τεύχος χάρτινον μήκ. 0,21, πλ. 0,15. Σελίδες 489, ὧν ἄγραφοι ὀκτώ (183-190). Τὸ κείμενον μονόστηλον ὄν ἐγράφη κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς 18-ης ἑκατ.

1. (Θεοφίλου Κοροδαλλέως ῥητορική). Ἄρχ. «Προοίμιον εἰς τὴν ῥητορικὴν τέχνην. — Τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν» κτλ., σελ. 1 κέ. — «Προοίμιον εἰς τὰς στάσεις. Ἰκανῶς περὶ τῶν προγομνασμάτων τοῦ Ἀφθονίου» κτλ., σ. 67-182. Διήρηται εἰς τρία βιβλία.

2. Ἀνεπίγραφον περὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων. Ἄρχ. «Ὁ οὐρανός, ὃ παιδίον, περιέχει κύκλω τὴν γῆν» κτλ., σελ. 191-237.

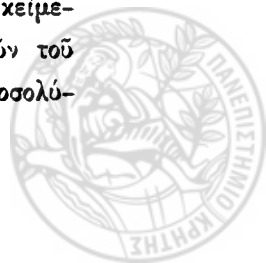
3. «Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκρε(=αι)φνοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, ταπεινοῦ τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου, κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ καθηγουμένου τοῦ τῆς Παλαιοπόλεως σεβασμίτου μοναστηρίου». Ἄρχ. «Προοίμιον ἐν εἶδει χρείας. Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον» κτλ., σ. 234-275.

4. «Περὶ ῥητορικῆς τέχνης σύντομος παράδοσις παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός καὶ τῶν ἐπιστημῶν ὑφηγητοῦ ἐκδοθεῖσα». Ἄρχ. «Βιβλίον πρῶτον. Κεφάλαιον α'. Περὶ ἐτυμολογίας, εὐρέσεως, ὀρισμοῦ, ἐργασίας καὶ τέλους τῆς ῥητορικῆς. Τὸ τῆς ῥητορικῆς ὄνομα» κτλ., σ. 276-489. Διήρηται εἰς τρία βιβλία.

697. Τεύχος χάρτινον ἔτους 1678-ου, μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Σελίδες 381. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. «σ/αβ: 1678: Φευρ: 14. — Θεοφίλου τοῦ Κοροδαλέως σχολαστικαὶ παραφράσεις εἰς τὸ μεῖζον ἄλφα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους». Ἄρχ. «Ἀκροτάτη οὔσα» κτλ., σ. 1 κέ. Ἐν τῇ σελ. 378: «Τέλος τοῦ δ τῶν μετὰ τὰ φυσικά: 1678 Μαΐου 24 ἐγράφη: ἐν Κωνστ(αντινουπό)λ(ει)». — Ἀπὸ σελ. 379-381 «Προλεγόμενα εἰς τὸ ε' τῶν μετὰ τὰ φυσικά: — Τρίτον ἤδη ἐπιβαίνει κτλ.

698. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 206 μήκ. 0,211, πλ. 0,155. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Ἐπὶ παραφύλλου «Ἐκ τῶν τοῦ Βασιλείου καὶ τότε» (18-ης ἑκ.). Ἐπὶ τοῦ φ. 1^α «+ Ὁ Ἱεροσολύ-

μων Ἀθανάσιος. τῆς ἱεράς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὁ ἀφαιρέσας ἐπικατάρατος».

«Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως σχολαστικαὶ παραφράσεις εἰς τὸ μεῖζον ἄλφα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Ἀκροτάτη οὔσα» κτλ., φ. 1^α. Ἐν τῷ φ. 206^β. «Τέλος εἴληφε μέχρι τοῦ γράμματος δ ἢ τοῦ σφωτάτου Κορυθαλλέως ἐξήγησις εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικά».

699. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 235 μήκ. 0,212, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24. Ἐγγραφή περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. — Φενελεῶνος «Τύχαι τοῦ Τηλεμάχου». Ἀρχ. «Βιβλίον ς'. Ὑστερον ἀφ' οὗ ἐμίσεισε τὸ στράτευμα» κτλ.

700. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 240 (μήκ. 0,215, πλ. 0,145), γραφὴν μεταξὺ 15 καὶ 16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν.

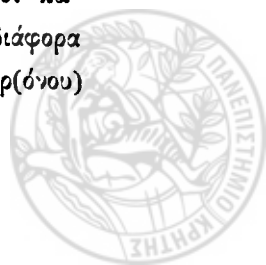
1. Ἀνωνύμου «περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου» κτλ., φ. 1^α. Τὸ ὅλον τῆς ἐπιγραφῆς δυσανάγνωστον. Μετ' αὐτὴν πῖναξ κεφαλαίων ἀνερχομένων εἰς μδ'. Ἀρχ. «Προοίμιον. Ἐπειδὴ περ τὴν σύστασιν τῶν προκειμένων προχείρων κανόνων» κτλ., φ. 2^α. Τὸ μδ' κεφάλαιον «περὶ διαιρέσεως τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου καὶ ὀνομασίας τῶν ζωδίων, ἔτι δὲ καὶ τροπῶν, καὶ περὶ τοῦ πόθεν κινηθεῖς ὁ τούτων ποιητῆς ταῦτ' εἰργάσατο» κτλ. Ἀρχ. «Ἐπὶ τὴν οὐράνιον σφαῖραν» κτλ.

2. «Γεμίνου εἰσαγωγή εἰς τὰ φαινόμενα», φ. 21^β-26^β. Ἀρχ. «Ὁ τῶν ζωδίων κύκλος διαιρεῖται» κτλ. Τέλος· «ὅς δοκεῖ τὴν ἐπίτασιν τῶν καμάτων ποιεῖν ὁμωνόμως ὅλω τῷ». Οὕτως ἀτελὲς ἀφέθη ὑπὸ τοῦ γραφέως.

3. «Πασχάλιον», φ. 27^α.

4. «Παράδοσις εἰς τοὺς Περσικοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας». Ἀρχ. «Ἡ τῶν Περσικῶν κανόνων σύστασις» κτλ., φ. 28^α-97^β.

5. (Ἐπιγραφή δυσανάγνωστος). Ἀρχ. «Τὸν ζωδιακὸν οἱ παλαιοὶ εἰς ἰβ' τμήματα διεῖλον» κτλ., φ. 98^α-144^β. Εἶτα διάφορα κεφάλαια· οἷον «Πῶς δεῖ σκέπτεσθαι τὰς μεταφορὰς τοῦ χρ(ό)νου»

καὶ τὰ συμβαίνοντα ἐν αὐτῷ κατὰ τὰς τροπὰς τοῦ ἑνιαυτοῦ» (φ. 145^α-167^β), «Πῶς ἂν τις γνοίῃ τὰς πύσεις τῶν βουλομένων σκέψασθαι ἐκ καταρχῆς» κτλ. (φ. 167^β-170^β), «ἄλλως περὶ τοῦ αὐτοῦ» (φ. 170^β-171^β), «περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἐρωτῶντος ἡμᾶς» (φ. 171^α-176^α), «περὶ ἀποδημίας» (φ. 176^α-179^α), «περὶ ὀμιλοῦντος ἕνεκα τινὰ πράγματα» (φ. 179^α κέ.) Ἐσχατον κεφάλαιον τὸ «περὶ δραπετῶν» λήγον ἐἰς φ. 199.

6. «Ἀπὸ τοῦ β^{ου} βιβλίου τοῦ σοφωτάτου Ἰουδαίου, τοῦ Σάχα (?) υἱοῦ Πεσί, ἅτινα συμβάλλονται τῷ ἐπιστήμονι πρὸς πᾶσαν ἐρώτησιν». Ἄρχ. «Παραγγελίαι καὶ διδασκαλίαι», φ. 200^α.

7. «Σχόλια διαφόρων ἀστρονομῶν περὶ ζῳδίων καὶ ἀστέρων». Ἄρχ. «ἁ. Χρηματιστικά λέγονται ζῳδία» κτλ., φ. 201^β.

8. «Τοῦ σοφωτάτου Πτολεμαίου βιβλίον Ὁ καρπός». Ἄρχ. «Δεῖ τὸν μέλλοντα τὸ βιβλίον τοῦτο μετιέναι» κτλ. φ. 204^β.

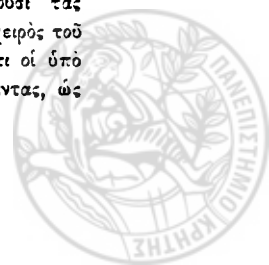
9. «Μάρκου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου μέθοδος εἰς τοὺς προχέιρους ἀστρονομικοὺς κανόνας» κτλ. Τὸ ὄλον τῆς ἐπιγραφῆς δυσανάγνωστον. Ἄρχ. «Ἡ τῶν κανόνων τούτων σύστασις» κτλ., φ. 214-240.

701. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1753-ου, ἐκ φύλλων 325 μήκ. 0,215, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Στεφάνου τοῦ Πατμίου». Καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς ἄνω ὄψας τοῦ φ. 1^α· «Καὶ τότε Στεφάνου τοῦ Πατμίου ὑπάρχει».

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία ὑπομνήματα». Ἄρχ. «Προλεγόμενα ἐν τῷ περὶ ψυχῆς βιβλίῳ πρώτῳ. Τὸ φυσιολογικὸν τῆς θεωρίας μέρος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ καιμένου· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δῶξα: Ἐν Βουκουρεστίῳ· ἀφ' ἡν'».

702*. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 158 μήκ. 0,243, πλ. 0,166. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ.

* Οἱ κώδικες 702—712 ἐσταχωμένοι κατ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχουσι τὰς πινακίδας ἐρωτηρῶ δέρματι περικεκαλυμμένας· εἰσὶ δὲ πάντες γεγραμμένοι διὰ χειρὸς τοῦ μουσικοδιδασκάλου Χουρμουζίου. Αὐτόγραφοι κώδικες τοῦ Χουρμουζίου εἰσὶν ἔτι οἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 722, 727—734, 744—750, 752, 758, 761—765. Τούτους πάντας, ὡς

«Ἀναστασιματάριον τοῦ παλαιοῦ στιχηραρίου». Ἐν τῷ φ. 158^α
 «Τέλος, καὶ τῷ Θεῷ χάρις. ἐξηγήθη παρὰ Χουρμουζίου διδασκά-
 λου, καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐνὸς
 τῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου».

703. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1818-ου, ἐκ φύλλων 495 μῆχ.
 0,232, πλ. 0,164. Ἡ γραφή ὁμοία τῇ τοῦ κώδικος 702.

Παπαδικὴ ἔχουσα ἐν τῇ ἀρχῇ κόσμημα πιοειδὲς χρώματος ἐ-
 ρυθροῦ. Ἀρχ. «Ὁ μέγας ἐσπερινὸς τῆς παπαδικῆς. μελισθεὶς πα-
 ρὰ διαφόρων παλαιῶν μουσικῶν διδασκάλων. ὅστις ἐξηγήθη τὰ νῦν
 κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου
 Χουρμουζίου, διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς τοῦ εἰ-
 ρημένου συστήματος καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης
 Ἐκκλησίας». Ἐν τῷ φ. 495 διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν. «Τέλος
 τοῦ πρώτου τόμου τῆς παπαδικῆς, περιέχοντος τὸν μέγαν ἐσπε-
 ρινόν. ὅστις καὶ ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη παρὰ Χουρμουζίου διδασκά-
 λου τῆς μουσικῆς σχολῆς τοῦ νέου συστήματος. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ.
 ᾠιη^ο. κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον».

704. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 345 μῆχ. 0,243, πλ.
 0,165. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκάτ.

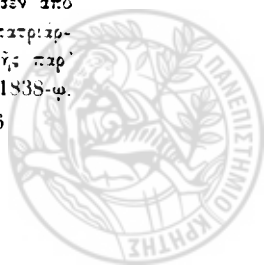
«Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου τῆς παπαδικῆς, ἐξηγηθεῖσα εἰς τὴν νέ-
 αν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος
 τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

705. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1829-ου, ἀριθμοῦν φύλλα 228
 μῆχ. 0,245, πλ. 0,172.

«Τόμος β^ο τῆς λειτουργίας τῆς παπαδικῆς, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν
 χερουβικῶν τοῦ τετάρτου ἤχου. Ἐξηγησις Χουρμουζίου χαρτοφύ-
 λακος, ἐνὸς τῶν ἐφευρετῶν τοῦ νέου τρόπου». Ἀρχ. «Τὸ παρὸν
 Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Πλουσιαδηνοῦ». Μεταξὺ τῶν φ. 227^β-228^α διὰ
 γραμμάτων ἐρυθρῶν.

Ἐἴληψε τέρμα σὺν Θεῷ, ἡ θεία λειτουργία,

εἰπέ μοι ὁ μακαριώτατος πρῶην Ἱεροσολύμων πατριάρχης Νικόδημος. ἐξηγόρασεν ἀπο
 τοῦ συγγραφέως Χουρμουζίου μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρ-
 χης Ἀθανάσιος. Κατὰ Γεώργιον Παπαδόπουλον (Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ'
 ἡμῖν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἐν Κ/πόλει 1890, σ. 331) ἡ ἐξαγορὰ ἐγένετο ἔτει 1838-φ.

πάσα ἡ τῆς παπαδικῆς, Θεοῦ τῇ βοηθείᾳ.
 παρὰ τοῦ χαρτοφύλακος, ἐφευρετοῦ τῆς νέας,
 καὶ ἐγκρατοῦς τῆς παλαιᾶς, Μούσης τῆς Τεψιδέας.
 τοῦ Χουρμουζίου τοῦ κοινοῦ, μουσικοδιδασκάλου,
 ὅστις γὰρ τὰ παλαιὰ, τῆς μουσικῆς βιβλία,
 σχεδὸν αὐτὸς ἐξήγησε, Θεοῦ τῇ βοηθείᾳ.
 οὐ μόνος πλὴν ἐφευρετῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν τριῶν ἕνας,
 ὁ μόνος δὲ ἐξηγητῆς, καὶ ὡς αὐτὸν οὐδένας.
 διότι εἰς τὴν ἐξήγησιν, ἐκφώνησε κανόνες,
 ὀρθογραφίας ἱκανοῦς, καὶ ἄλλα καταμόνας
 κ' εἰς τύπον δὲ ἐξέδωκε, μέλη τῆς Ἐκκλησίας,
 ἀκόμη κ' ἐξωτερικά, ζήλω φιλογενείας.
 Εὐχεσθε οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, τῶν φιλομούσων ὄσοι,
 τὴν βασιλείαν οὐρανῶν, Κύριος νὰ τῷ δώσῃ.
 ,αωκθ. κατὰ μῆνα Δεκέμβριον.

706. Τεύχος χάρτινον ἔτους 1819-ου, ἐκ φύλλων 484 μῆκ. 0,232, πλ. 0,148. Ἐν τῷ φ. 1² κόσμημα σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου.

«Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν κατ' ἤχον θεοτοκίων μαθημάτων τῆς παπαδικῆς, μελιθέντων παρὰ διαφόρων παλαιῶν μουσικῶν διδασκάλων. τὸ νῦν δὲ ἐξηγηθέντων κατὰ τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Τὸ παρὸν ἐμελίσθη παρὰ Εἰένου τοῦ Κορώνη πρωτοψάλτου». Ἐν τῷ φ. 484² διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν «Τέλος τοῦ πρώτου τόμου τῶν μαθημάτων τῆς παπαδικῆς, ἐξηγηθέντων καὶ γραφέντων εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. ἐν ἔτει σωτηρίῳ, χιλιοστῷ, ὀκτακοσιοστῷ, δεκάτῳ ἐνάτῳ. κατὰ μῆνα Φεβρουαρίου».

707. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 367 μῆκ. 0,222, πλ. 0,146. Ἐγγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1² κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Στιχηράριον παλαιὸν τόμος πρῶτος μεταφρασθὲν εἰς τὸ νέον

τῆς μουσικῆς σύστημα παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς».

708. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 337 μήκ. 0,222, πλ. 0,146. Ἀκολουθία τοῦ προτέρου τεύχους.

Χουρμουζίου «παλαιοῦ στιχηραρίου τόμος δεύτερος», ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου καὶ λήγων εἰς τὸν Δεκέμβριον.

709. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 269 μήκ. 0,232, πλ. 0,16.

Ἀκολουθία τοῦ προτέρου 708-ου κώδικος, ἡ Χουρμουζίου τόμος τρίτος παλαιοῦ στιχηραρίου, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου καὶ λήγων εἰς τὸν Αὐγουστον.

710. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1817-ου, ἐκ φύλλων 353 μήκ. 0,218, πλ. 0,15. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Κρατηματάριον. Τόμος δεύτερος. — Κρατήματα, μελοποιηθέντα παρὰ διαφόρων παλαιῶν μουσικῶν ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων. Ἐξηγηθέντα δὲ κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς: — Ἀρχὴ τοῦ πλαγίου δευτέρου ἤχου. τὸ παρὸν Γρηγορίου Μπούνη τοῦ Ἀλυάτου, καὶ πρωτοψάλτου τῆς Ἁγίας Σοφίας. Ἐντεχνον». Ἐν τῷ φ. 353 διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν οἱ ἐπόμενοι «στίχοι τοῦ γραφέως».

Δεύτερος ὄδε τοῦ κρατηματαρίου,
τόμος ἐγράφη, τῇ χειρὶ Χουρμουζίου.
τοῦ μεταφραστοῦ μέλους ἐκ τοῦ ἀρχαίου,
εἰς ἐξήγησιν συστήματος τοῦ νέου.
διδασκάλου τε κοινοῦ τῶν μαθημάτων,
τῆς νέας σχολῆς τῶν μουσικῶν ἀσμάτων.
Εὐχεσθε τοίνυν οἱ ψάλλοντες τὰ μέλη,
ἰν' ἀξιωθῆ ψυχῆς ἀγαθὰ τέλη.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ. ρωιζ'.

711. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1817-ου, ἐκ φύλλων 395 μήκ. 0,215, πλ. 0,148. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

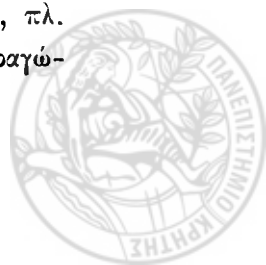
«Κρατηματάριον: Τόμος πρώτος. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν κατ' ἤχον κρατημάτων, ἄσματουρηθέντων παρα διαφόρων παλαιῶν μουσικῶν διδασκάλων, ἐξηγηθέντων δὲ κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς. Ἀρχὴ τοῦ πρώτου ἤχου. Τὸ παρὸν κὺρ Ἰωάννου μαίιστορος τοῦ Κουκουζέλη». Μεταξὺ τῶν φ. 394^β-395^α. «Τέλος τοῦ πρώτου τόμου τοῦ κρατηματαρίου, ἐξηγηθέντος καὶ γραφέντος παρὰ Χουρμουζίου, διδασκάλου τῆς κοινῆς τῶν μουσικῶν μαθημάτων σχολῆς τοῦ νέου συστήματος. ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῶ ὀκτακοσιοστῶ δεκάτῳ ἐβδόμῳ ∞. μετεφράσθη καὶ ἐγράφη, τὸ παρὸν διὰ χειρὸς, Χουρμουζίου διδασκάλου. ἀρρώγος πλήν ὁ Θεός».

712. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1837-ου, ἐκ φύλλων 225 μήκ. 0,215, πλ. 0,172.

«Ἄπαντα Πέτρου Μπερεκέτη τοῦ μελωδοῦ. μεταφρασθέντα εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ τοῦ διδασκάλου Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἐνὸς τῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου». Ἐν τῷ φ. 225^α.

Ἐΐληψε τέρμα τὸ παρὸν, χρόνους εἰς τοὺς χιλίους,
ἐπτά τε καὶ τριάκοντα, πρὸς τοὺς ὀκτακοσίους.
μετὰ τὰς εἴκοσι, μηνὸς τοῦ Ἀπριλλίου,
χειρὶ τοῦ χαρτοφύλακος ἐμοῦ τοῦ Χουρμουζίου.
ἐνὸς ἐκ τῶν ἐφευρετῶν, συστήματος τοῦ νέου,
καὶ γενικοῦ ἐξηγητοῦ, τῶν παλαιῶν γενναίου.
ὅσοι λοιπὸν τυγχάνετε, μεταφρασμένας βίβλους,
τοῦ παλαιοῦ συστήματος, καὶ διαφόρους ὕμνους.
δαίεσθε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἵνα μοι συγχωρήσῃ,
πταισμάτων τὴν ἀπειρίαν, καὶ τὴν ψυχὴν μου ῥύσῃ.
τά τε ἐκ τῆς παραδρομῆς, ἅπαντα σφάλματά μου,
ἵνα καὶ τὰ ὑμέτερα, Κύριος συμπαθήσῃ,
καὶ τὴν εὐκαταῖαν τοῦ φωνῆν, πᾶσιν ὑμῖν ἀφήσῃ.

713. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 484 μήκ. 0,226, πλ. 0,15. Δυότγραφον Χουρμουζίου. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Οίκηματάριον»: Ἀκαθίστος. μελοποιηθεῖσα εἰς τὸ παλαιὸν παρὰ Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ, καὶ ἐν μουσικοῖς διδασκάλου ἀρίστου. ἤδη δ' ἐξηγηθεῖσα κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου, διδασκάλου τῆς Γενικῆς τοῦ Γένους Μουσικῆς Σχολῆς». Περιέχονται ἐνταῦθα τὰ τοῦ ἀκαθίστου στοιχεῖα Α — Σ.

714. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 216 μῆκ. 0,228, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

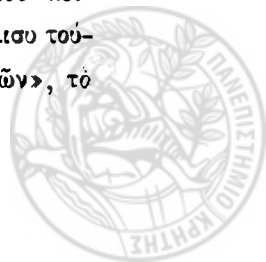
«Δεύτερος τόμος τοῦ οἰκηματαρίου, ἐξηγηθεὶς εἰς τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς εἰρημένης μεθόδου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἄρχ. «Μέλος Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ. Ἦχος δ'». Περιέχονται ἐνταῦθα τῶν οἰκῶν τοῦ ἀκαθίστου τὰ στοιχεῖα Τ — Ω. Ἀπὸ φ. 85 κέ. οἴκοι τοῦ ἀκαθίστου κατὰ τὸ μέλος «τοῦ κὺρ Μανουὴλ λαμπαδαρίου τοῦ Χρυσάφου».

715. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 274 μῆκ. 0,243, πλ. 0,163. Ἀκολουθία τῶν κωδίκων 707-709.

Χουρμουζίου στιχηραρίου παλαιοῦ τόμος τέταρτος, ἐπιγεγραμμένος οὕτως: «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν στιχηρῶν τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων».

716. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 59 μῆκ. 0,242, πλ. 0,178. Κεκραγάριον ἀνεπίγραφον. Ἐν τῷ φ. 59^β. «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. 1815. Ἰουλίου 30».

717. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1798-ου ἐκ φύλλων 82 μῆκ. 0,233, πλ. 0,168. — α') «Ἐξήγησις κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου εἰς τὸ παρὸν σύνθεμα τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης, ὅπερ συνετέθη παρὰ τοῦ Κουκουζέλη. Ἦχος α'». Ἄρχ. «Ἴσον, ὀλίγον, ὀξεῖα» κτλ., φ. 1^α. — β') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ ποιηθέντος παρὰ διαφόρων ποιητῶν καὶ ἐξηγηθέντος παρὰ τοῦ αὐτοῦ κυρίου Πέτρου». Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου σημείωμα τοῦ γράφαντος τὸ τεῦχος: ἀλλὰ τὸ μὲν ἡμῖς τουτου ἀποξεσθὲν ἔχει νῦν τὸ «καὶ τότε Σπύρου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν», τὸ

δὲ λοιπὸν ἥμισυ, τὸ «ἐν ἔτει. ,αψ¹η. Ὀκτωβρίω», ἀφέθη ἀβλαβὲς ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐγράφη.

718. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 260 μῆχ. 0,238, πλ. 0,165. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ ἔγκοσμα καὶ τὰ ἀρχτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Μουσικὴ ἀνθολογία, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς ἀνθολογίας περιέχον (= ούσης) τὰ στιχηρὰ τοῦ ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ τῶν ἐορταζομένων ἁγίων, δεσποτικῶν ἐορτῶν καὶ θεομητορικῶν».

719. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1740-οῦ, ἐκ φύλλων 414 μῆχ. 0,23, πλ. 0,173. Ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα παραφύλλου· «τὸ παρὸν εἰπάρχει Βασιλείου Σπετζιάρη». Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα πιοειδές.

«Στιχηράριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχον ἅπαντα τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ. ἅτινα ἐκαλλωπίσθησαν παρὰ κὺρ Χρυσάφου τοῦ Νέου καὶ πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἐν τῷ φ. 414^α διὰ γραμμῶν ἐρυθρῶν μακρὸν σημεῖωμα, οὗ τὸ κύριον μέρος ἔχει ὧδε· «Ἐλαβε τέλος ἡ παρούσα ἀσματομελιρρότφοδος ἐνέτη: ,αψ^ω ἰνδικτιῶνος, γ^η. Μαῖω. ιε^η ἡμέρα Πέμτη διαχειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχεις Νεκταρίου τοῦ Λεσβίου» κτλ.

720. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1800-οῦ, ἐκ φύλλων 498 μῆχ. 0,223, πλ. 0,17. Ἦν δὲ κτῆμα πρότερον Νεκταρίου Κρητός, ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγκέλλου. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Στιχηράριον καλόφωνον συντεθὲν παρὰ κὺρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν». Ἐν τῷ φ. 498^β· «Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αω^ω ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ».

721. Τεῦχος χάρτινον (μῆχ. 0,223, πλ. 0,162) ἐσταχωμένον, οὗ αἱ πινακίδες ἐρυθρῶ περικεκαλυμμέναι δέρματι φέρουσιν ἔκτυπα κοσμήματα χρυσᾶ καὶ τινὰς ἐπιχρυσούς ἐκτύπους εἰκόνας· ἀριθμεῖ δὲ σελίδας 952 γραφείσας περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ ἀρχτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα.

Στιχηράριον τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ καλλωπισθὲν ὑπὸ Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν.

722. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1819-ου, ἐκ φύλλων 430 μῆκ. 0,222, πλ. 0,155. Αἱ πινακίδες αὐτοῦ φέρουσι χρυσᾶ ἔκτυπα. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Ὁ τῆς παπαδικῆς τόμος ὁ τελευταῖος, ὅστις περιέχει τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ μαθήματα καὶ τινὰ ὀργανικὰ κρατήματα ἐν τῷ τέλει, ἐξηγηθέντα καὶ γραφέντα παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἐν τῷ φ. 430^α «Ὁδε τῆς παπαδικῆς τόμος ὁ τελευταῖος ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ δεκάτῳ ἐνάτῳ, κατὰ μῆνα Ἰούνιον».

723. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον, οὗ αἱ πινακίδες ἐρυθρῶ περικεκαλυμμέναι δέρματι φέρουσιν ἔκτυπα χρυσᾶ. Ἀριθμεῖ φύλλα 519 μῆκ. 0,214, πλ. 0,16. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγκοσμα καὶ χρώματος ἐρυθροῦ. Πρὸ τοῦ κειμένου ἐπὶ παραφύλλου· «1795 Σεπτεμβρίου κ'. ἐπάρθη τὸ παρόν, παρὰ Νικολάου. Δημητρίου. Φιλιππουπολίτου. κτίμα τοῦ Ἁγίου Τάφου. διὰ χροσία. 7».

Παπαδικὴ ἀκέφαλος. Ἀπὸ φ. 3^α «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ καὶ τῶν κατήχων θεοτοκίον ποιηθὲν ὑπο διαφόρων ποιητῶν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 519^β. «Ἐγράφη ὁ δεῦτερος τόμος τῆς παρουσίας παπαδικῆς ἐκ χειρὸς Θεοδοῦλου μοναχοῦ Αἰνίτου ἀμαθοῦς διὰ ἐξόδου κῦρ Νεοφύτου ἱερομονάχου Κουτουλουμουσιανοῦ».

724. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 514 μῆκ. 0,22, πλ. 0,158. Τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγκοσμα καὶ χρώματος ἐρυθροῦ. — Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν «στιχηράριον καλόφωνον».

725. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 212 μῆκ. 0,215, πλ. 0,155. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα χρωματιστὰ καὶ ἔγκοσμα. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα πολυχρώματον καὶ ἐπίχρυσον, ἕτερον ἐν τῷ φ. 139.

«Ἀνθολογία περιέχουσα τὰ ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις ψαλλόμενα, παρὰ διαφόρων νέων ποιητῶν συντεθέντα». Ἀρχ. «Ψάλ-

λειται τὸ παρὸν εἰς τὰς ἀγρουπνίας. σύνθεσις τοῦ μακαρίτου Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου».

726. Τεῦχος χάρτινον ἐπίμηκες τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων ὀκτὼ μήκ. 0,48, πλ. 0,17.— Κλίμακες ἰς' τῆς τουρκικῆς μουσικῆς. Ἀρχ. «Κλίμαξ διατονική ὀδεύουσα» κτλ.

727. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 370 μήκ. 0,232, πλ. 0,15. Μαθηματαρίου μουσικοῦ τόμος πρῶτος ἀνεπίγραφος. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

728. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 349 μήκ. 0,232, πλ. 0,15. Ἐν τῷ φ. 1^ο κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. «Μαθηματαρίου τόμος δεύτερος. ἐξηγηθέντος παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Μὴν Ὀκτώβριος εἰς τὴν ἀ' τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου Ἀνανίου καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ. στιχηρὸν Νικηφόρου τοῦ Ἡθικοῦ». Ἐν τῷ φ. 349^β. «Τέλος τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ μαθηματαρίου, ἐξηγηθέντος καὶ γραφέντος παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς νέας μεθόδου τῆς μουσικῆς καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

729. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 371 μήκ. 0,232, πλ. 0,15. «Τόμος τρίτος τοῦ μαθηματαρίου, ἐξηγηθεὶς ἐκ τοῦ παλαιοῦ παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς νέας μεθόδου τῆς μουσικῆς καὶ χαρτοφύλακος» κτλ. Ἀρχ. «Μὴν Νοέμβριος. εἰς τὴν κα' ἢ ἐν τῷ ναῶ Εἰσοδος τῆς ὁ. ὁ. ἡ. θ. καὶ ἀειπ. Μαρίας. Στιχηρὸν Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου. Ἦχος ἀ'». Ἐν τῷ φ. 371^α. «Ὁ παρὼν τρίτος τόμος τοῦ μαθηματαρίου ἐξηγήθη παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐγράφη τε ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ ἰδίου διὰ τῆς βοήθειας τοῦ παναγάθου Θεοῦ».

730. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 421 μήκ. 0,232, πλ. 0,15. «Τόμος τέταρτος τοῦ μαθηματαρίου, ἐξηγηθεὶς ἐκ τοῦ παλαιοῦ καὶ γραφεὶς παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς νέας μεθόδου τῆς μουσικῆς καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Δεκεμβρίου κε' ἢ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ κ. ἡ. Ἰ. Χ. Στιχηρὸν Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου ἦχος δ'».

731. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 393 μήκ. 0,232, πλ. 0,15.

«Τόμος πέμπτος τοῦ μαθηματαρίου, ἐξηγηθεὶς κατὰ τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς τῆς ῥηθείσης μεθόδου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Μὴν Φεβρουάριος, εἰς τὴν ἀ' τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος. Στιχηρὸν Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως». Ἐν τῷ φ. 393· «Τέλος τοῦ πέμπτου τόμου τοῦ μαθηματαρίου, ἐξηγηθέντος σὺν Θεῷ καὶ γραφέντος παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

732. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 390 μήκ. 0,232, πλ. 0,15.

«Τόμος ἕκτος τοῦ μαθηματαρίου. ἐξηγηθεὶς κατὰ τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Χουρμουζίου διδασκάλου» κτλ. Ἀρχ. «Ἰουνίου κθ', τῶν ἁγίων κατ' ἐνδόξων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Στιχηρὸν πρὸς τὸ Ἀνασιάσεως ἡμέρα, μεταβληθὲν παρὰ Μανουὴλ Χρυσάφου. Ἦχος ἀ' πα». Ἐν τῷ φ. 390· «Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος τῆ τοῦ Θεοῦ βοήθεια καὶ χάριτι».

733. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 327 μήκ. 0,232, πλ. 0,15.

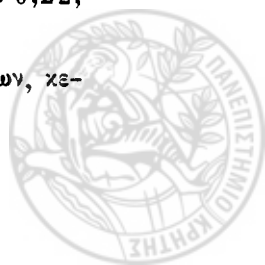
«Τόμος ἕβδομος τοῦ μαθηματαρίου. ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν στιχηρῶν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, καὶ καταληγόντων ἄχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων». Ἀρχ. «Στιχηρὸν τῆς Κυριακῆς - - -. Μανουὴλ μαίστορος τοῦ Χρυσάφου. Ἦχος ἀ. πα». Ἐν τῷ φ. 327· «Ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη ὁ παρῶν ἕβδομος τόμος τοῦ μαθηματαρίου τῆ τοῦ Θεοῦ χάριτι παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου διδασκάλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

734. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 224 μήκ. 0,23, πλ. 0,152.

«Τόμος ὄγδοος τοῦ μαθηματαρίου». Ἀρχ. «Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Κυριακῆ τοῦ Πάσχα εἰρμοὶ καλοφωνικοὶ, φαλλόμενοι εἰς τὴν καταβασίαν, μελισθέντες παρὰ Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ καὶ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου».

735. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1822, ἐκ φύλλων 218 μήκ. 0,22, πλ. 0,152.

Μουσικὴ ἀνθολογία.—α') «Ἐξηγήσεις τῶν νέων μαθημάτων, κε-

κραγαρίων, πολυελέων, πασαπνοαρίων, δοξολογιῶν, χερουβικῶν, αἰνεΐται(=ε), κοινωνικῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ μαθημάτων τῶν νέων διδασκάλων, Ἰωάννου, Δανιήλ, Πέτρου, Ἰακώβου καὶ Μελετίου Συ(=ι)ναΐτου, καὶ Πέτρου Βυζαντίου», φ. 1 κέ.—β') Φύλλ. 122 κέ. «Ἐνταῦθα δὲ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καταγράφομεν πάντα τὰ νέα μαθήματα, ἅπερ ἐξηγήθησαν παρὰ κὺρ Γρηγορίου τοῦ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». — γ') Φύλλ. 210 κέ. «Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ, Σεπτεμβρίου κ̅ε̅: ἡμέρ: Δευτέρ: Σημειώματα καὶ τρόποι τῆς μουσικῆς».

736. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 93 μῆχ. 0,214, πλ. 0,156. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ.

Ἀναστασιματάριον γραφὲν ὑπὸ Ἀνθίμου Μακρῆ ἱεροδιακόνου τοῦ ἐξ Ἡρακλείτζας.

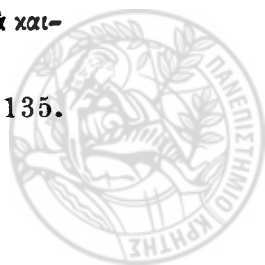
737. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 48 μῆχ. 0,215, πλ. 0,156. — Ἀναστασιματάριον.

738. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 17 μῆχ. 0,21, πλ. 0,131. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. — α') Φύλλ. 1^α «Ἔτερα χερουβικά σύντομα Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου» καὶ Γρηγορίου λαμπαδαρίου. — β') Φύλλ. 10^β «Κοινωνικά τῆς ὕλης ἐβδόμαδος μελοποιηθέντα παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου».

739. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ε' +162 μῆχ. 0,194, πλ. 0,13. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ ἀρχτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγκοσμα καὶ χρώματος ἐρυθροῦ. Ἐν τῷ φύλλῳ α' «1818: Ἀπριλίου 5: ἡ παροῦσα μουσικῆ ὑπάρχει ἐμοῦ Κωνσταντίνου Κοντостаύλου τοῦ Ζακυνθίου ἀναγνώστου, ἦν ὠνησάμην ἐν τῇ μονῇ τῆς Θεοτόκου ἀδομένης κοινῶς Γεροκομιεώτισσας ἐν τοῖς ὀρίοις τῶν Παλαιῶν Πατρῶν. Κωνσταντίνος Κοντόσταυλος γέγραφα».

Ἀναστασιματάριον, οὗ προτέταχται (φ. β'-ε') τὸ «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων, σωμάτων τε καὶ πνευμάτων, μετὰ πάσης χειρονομίας τε καὶ ἀκολουθίας συνθεμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ποιητῶν, παλαιῶν τε καὶ νέων».

740. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 74 μῆχ. 0,20 πλ. 0,135.

Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. Τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα.

«Εἰρμολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ περιέχον πάντας τοὺς εἰρμούς τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἑνιαυτοῦ». Ἀρχ. «Ποίημα κῦρ Πέτρου πρωτοφάλτου. Τῆς ὀκτωήχου σύντομον».

741. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 264 μῆκ. 0,185, πλ. 0,145. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα ταινιοειδές. Τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα. Ἐπὶ τῆς ὥας τοῦ φ. 1^α τύπος μικρᾶς σφραγίδος φερούσης τῆς ἐπιγραφῆς «Γεωργάκι τοῦ Παπαγιαννάκι 1742». Αὐτόθι τὸ «Καὶ τότε Ἀθανασίου Ῥαιδεστινοῦ».

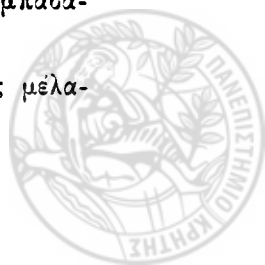
«Εἰρμολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ νεωστῆ καλοπισθὲν παρὰ τοῦ ἐν ἱερέουσιν κῦρ Μπαλασίου καὶ νομοφύλακος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. συνετέθη δὲ καθὼς τανῶν ἀσματομελωδεῖται ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ πλήστης ἐπιμελείας».

742. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον (μῆκ. 0,198, πλ. 0,15), οὗ αἱ πινακίδες μέλανι περικαλυμμέναι δέρματι φέρουσιν ἔκτυπα χρυσαῖ. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα πολυχρώματον, πιοειδές καὶ ἐπίμηκες. Ἔτερα κοσμήματα ἐν τοῖς φ. 76, 91, 154, 164 κέ. Τὸ πρῶτιστον ἀρκτικὸν γράμμα, τὸ Θ, μέγα, πολυχρώματον καὶ ἔγκοσμον.

1. «Στιχηράριον:—Δοξαστικά τοῦ ἑσπερινοῦ ἀποστίχου καὶ αἰνων τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ, τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἑορταζομένων ἀγίων ἅτινα συνετέθησαν ἐκκλησιαστικῶς παρατοῦ μουσικολογιωτάτου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. δι' ἰδίαν καὶ κοινὴν ὠφέλειαν. πάντων», φ. 1-163.

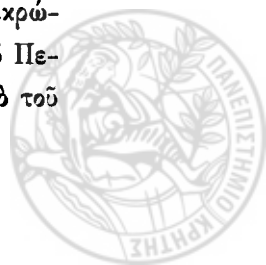
2. «Εἰρμολόγιον:—Καταβασίαι τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, συνεθεῖσαι κατατο ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας παρατοῦ μουσικολογιωτάτου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου», φ. 164-247.

743. Τεῦχος χάρτινον ἐσταχωμένον, οὗ αἱ πινακίδες μέλα-

νι περικεκαλυμμέναι δέρματι φέρουσιν ἔκτοπα χρυσᾶ· ἀριθμῆ φύλλα β' + 211 μήκ. 0,19, πλ. 0,12. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. καὶ κοσμεῖται ἐνίοις ταινιοειδέσι κοσμήμασι καὶ πολλοῖς ἀρχαίοις κεφαλαιώδεσι στοιχείοις χρωματιστοῖς ἢ ὄλως ἐρυθροῖς. Ἐν τῷ φ. α' «Ἀνθολογία. + ἐξέρετον βιβλήον. ὑπάρχει. καμοῦ. Ἰωακείμ. ἱερομονάχου. ἀρχιμανδρίτου. Ἀγιοταφίτου. ἐκ Διμητριάς. Ζαγορέου. πατριάρχέβοντος. ὁ μακαριώτατος. Ἄνθυμος. καὶ ἐπίτροπος Ἀρσένιος Σκυδοπόλεος. ἐονία ἡ μνήμη αὐτῶν + 1794». Ἐν τῷ φ. β' σημείωμα 19-ης ἑκατ. «Ἐκ τῶν τοῦ ἐν Ταϊγανίφ Ἱεροσολυμικοῦ Μοναστηρίου. ὁ δ' ἀφαιρέσας, ἐπικατάρατος. ὡς ἄχρηστον ἐνταῦθα στέλλεται εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ».

Μουσικὴ ἀνθολογία. — α') «Κεκραγάρια κατ' ἦχον παλαιά, ἅτινα ἐξηγήθησαν παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου Πέτρου», φ. 1^α. — β') «Πολυέλεος συντεθεῖς παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 21^α. — γ') «Πασαπνοάρια κὺρ Ἰωάννου πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 49^α. — δ') «Θεοτοκίον ἐκ τοῦ πολυελέου Ἰωάννου πρωτοφάλτου», φ. 61^α. — ε') «Εὐλογητάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς Κυριακὰς ἐν τῷ ὄρθρῳ· σύνθεσις Πέτρου λαμπαδαρίου», φ. 63^α. — ς') «Δοξολογία κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου. Ἦχος α'», φ. 69^α. — ζ') «Ἔτερα κυρίου Δανιὴλ πρωτοφάλτου», φ. 76^α. — η') «Δοξολογία κυρίου Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου. Ἦχος δ'», φ. 79^α. — θ') «Χερουβικά κατ' ἦχον καὶ κοινωνικά συντεθέντα παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου κυρίου Πέτρου», φ. 83^α. — ι') «Χερουβικά κατ' ἦχον συντεθέντα παρὰ Βασιλείου Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου», φ. 101^α. — ια') «Κοινωνικά κατ' ἦχον κυρίου Δανιὴλ πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 111^α. — ιβ') «Χερουβικά σύντομα τῆς ἐβδομάδος. Πέτρου τοῦ λαμπαδαρίου σύνθεσις», φ. 118^α. — ιγ') «Κοινωνικά σύντομα τῆς ἐβδομάδος· τοῦ αὐτοῦ σύνθεσις», φ. 121^β. — ιδ') «Τρισάγιον τοῦ Σταυροῦ ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου Πέτρου. Ἦχος δ'», φ. 132^α. — ιε') «Τρισάγιον νεκρώσιμον, τὸ ὅποιον ἐξηγήθη παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου. Πλάγιος β'», φ. 134^α. — ις') «Ἀλληλουάριον πρὸ τοῦ

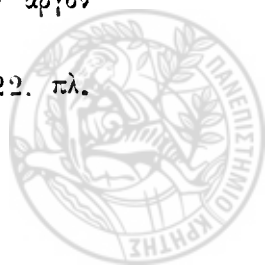
Εὐαγγελίου, ἐξηγηθὲν ἐκ τοῦ παλαιοῦ παρ' αὐτοῦ τοῦ λαμπαδαρίου», φ. 138^β. — ιζ') «Μαθήματα κυρίου Δανιὴλ πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 140^α. — ιη') «Μάθημα θεοτοκίον συντεθὲν παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου κυρίου Πέτρου τοῦ Βυζαντίου. Ἦχος α'», φ. 148^α. — ιθ') Εἰρμοὶ Πέτρου Μπερεκέτη, Πέτρου λαμπαδαρίου, Δανιὴλ πρωτοφάλτου, φ. 152 κέ. — κ') «Εἰρμοὶ μερικοὶ διαφορῶν ποιητῶν», Μπερεκέτη, Παναγιώτου πρωτοφάλτου, Μελετίου Σιναΐτου, φ. 156 κέ. — κα') Εἰρμὸς «Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου, τὸ ὁποῖον ἐξηγήθη παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου κυρίου Πέτρου τοῦ Βυζαντίου», φ. 164^α. — κβ') «Κοινωνικά τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, συντεθέντα παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου», φ. 168^α. — κγ') Κοινωνικὸν Πέτρου τοῦ Βυζαντίου, φ. 187^α. — κδ') «Κοινωνικὸν τῶν Ταξιαρχῶν κὺρ Δανιὴλ πρωτοφάλτου. Ἦχος πλ. β'», φ. 188^α. — κε') «Ἔτερον τῶν Ἀγίων Πάντων. Πέτρου λαμπαδαρίου. Πλάγιος α'», φ. 189^α. — κς') «Κοινωνικά συντετηγμένα ἐκ τῶν μετὰ καλλωπισμοῦ, συντεθέντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου Ἰακώβου καὶ πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 192^α. — κζ') «Ἰδιόμελον τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ. Πέτρου λαμπαδαρίου. Ἦχος πλ. δ'», φ. 204^α. — κη') «Κράτημα εἰς τὸν Ἐν βυθῷ εἰρμὸν, συντεθεὶς (sic) παρὰ τοῦ λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου. Ἦχος λέγετος», φ. 209^α. — κθ') «Εἰς τὸ Ἑσεΐσθησαν. Κὺρ Δανιὴλ. Ἦχος δ'», φ. 210^β.

744. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 336 μήκ. 0,222, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου. Ἐν τῷ φ. 1^ο κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Τοῦ μακαρίτου Πέτρου τοῦ Μπερεκέτου πολυέλεσι, πασιπνοάρια ὄρθρου, τιμιωτέραι, ἀργαί, δοξολογίαι, χερουβικά καὶ κοινωνικά. Μέρος πρῶτον». Ἀρχ. «Πολυέλεος συνοπτικὸς εἰς ἴχρον πρῶτον».

745. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 384 μήκ. 0,222, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου, κολοβόν. — Δοξαστάριον ἀργὸν ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἐν ἀκριβεῖα τήρησιν» κτλ.

746. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 572 μήκ. 0,222, πλ.

0,153. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου. — Δοξαστάριον ἀργὸν ἀνεπιγραφον.

747. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 338 μήκ. 0,182, πλ. 0,118. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου. (Τόμος δεύτερος στιχηραρίου). Ἄρχ. «Μὴν Δεκέμβριος, τῆς ἐξηγήσεως τοῦ στιχηραρίου Νέων Πατρῶν παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος. Εἰς τὰς δ': — μνήμη τῆς ἁγίας Βαρβάρας» κτλ. Ὁ τόμος πρῶτος ὑπ' ἀριθ. 750.

748. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 295 μήκ. 0,18, πλ. 0,113. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

«Τρίτος τόμος τοῦ στιχηραρίου Νέων Πατρῶν, ἐξηγηθεὶς παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος». Ἄρχ. «Μὴν Μάρτιος, τῆς ὁσίας Εὐδοκίας. ἦχος δ'» κτλ.

749. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1832-ου, ἐκ φύλλων 458 μήκ. 0,18, πλ. 0,113. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

«Τέταρτος τόμος τοῦ στιχηραρίου Νέων Πατρῶν, περιέχων τὸ Τριώδιον καὶ Πεντηκοστάριον ἐξηγηθεὶς παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα». Ἐν τῷ φ. 458^β.

Ἐἴληφε τέρμα τὸ παρὸν, τῇ θεῖα βοηθείᾳ,
ἐν ἔτει τῷ χιλιοστῷ, τριακοστῷ δευτέρῳ.
σὺν τοῖς ὀκτακοσίοις τε, ἀπὸ Χριστοῦ σωτῆρος,
κατὰ τὰς εἰκοσιεπτὰ, μηνὸς τοῦ Ἀπριλλίου.
ἐμετεφράσθη δὲ γραφὲν, παρὰ τοῦ Χουρμουζίου,
φάλτου τοῦ χαρτοφύλακος, τοῦ πάλαι καὶ τοῦ νέου,
τῶν συστημάτων μουσικῆς, εἰδήμονος ἀρίστου,
ἐνός τε τῶν ἐφευρετῶν, συστήματος τοῦ νέου.
ὁ μετερχόμενος λοιπὸν, ἐπωφελῶς τὴν βίβλον,
αἰτεῖτω τὴν συγχώρησιν, σφαλμάτων τοῦ ἀπειρων.
ὅπως καὶ οὗτος λήψεται, παρὰ τοῦ φιλανθρώπου,
σφαλμάτων τὴν συγχώρησιν, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ.

750. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 352 μήκ. 0,183, πλ. 0,118. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

(Τόμος πρῶτος στιχηραρίου). Ἐπιγραφή: «Στιχηράριον, μελι-

σθέν παρά Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν, ἐξηγηθὲν δὲ κατὰ τὸ νεὸν τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἐνὸς τῶν ἐφευρετῶν τοῦ ῥηθέντος συστήματος». Ἀρχ. «Μὴν Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν α', ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου» κτλ.

751. Τεῦχος χάρτινον, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἐκ φύλλων 24 μῆκ. 0,206, πλ. 0,15. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ.

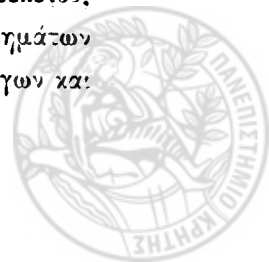
Ἀναστασιματαρίου λείψανον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν ἐξῆς λέξεων «- - - ος ἐκλάμπας μονογενῆς ὁ αὐτὸς ἐξ οὗ τῆς ἀγνῆς προσήλθε» (μέρος θεοτοκίου, οὗ ἡ ἀρχὴ «Τίς μὴ μακαρίση σε, παναγία παρθένε»). Ἀπὸ φ. 6 κέ. «Ἀρχὴ τῶν ἑνδεκα ἐωθινῶν συντεθέντων παρὰ κυρ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως».

752. Τεῦχος χάρτινον κεκολοβωμένον, ἐκ φύλλων 359 μῆκ. 0,221, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

Δοξαστῆριον ἀργόν. Ἀρχ. «Δοξαστικά κατ' ἤχον μετὰ τῶν ὁγματικῶν θεοτοκίων» κτλ.

753. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 531, ὧν ἓνα ἄγραφα. Λείψανα διαφόρων μουσικῶν χειρογράφων γεγραμμένων τῶν μὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης, τῶν δὲ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ. Σημειωτέα α') Φύλλ. 140 κέ. «Ἐγκώμιον εἰς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα τῆς Ῥωσίας· οἱ μὲν λόγοι ποίημα κυρ Κράλη ἱερέως, το δὲ μέλος τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου. Ἦχος α' τετράφωνος». — β') Φύλλ. 197 κέ. «Πολυέλεος ἄσμα(το)-τονισθεῖς παρὰ Δανιὴλ πρωτοφάλτου. Ἦχος δ' δι».

754. Τεῦχος χάρτινον τῶν ἐτῶν 1817-1818. Φύλλα δ' + 325 μῆκ. 0,222, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Γρηγορίου λαμπαδαρίου τοῦ ἐπονομαζομένου Λευίτου. Τὰ φ. β'-δ' ἄγραφα· ἐν τῷ φ. α' ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή· «Τὰ μαθήματα Πέτρου τοῦ Μπερεκέτου. Θεοτοκία κατ' ἤχον, τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τινὰ κρατήματα καὶ τροπάρια. Τόμος δεύτερος. 1817. Ἐν τῷ φ. 325· «Ὅσα ἐν τῇ Τερψιχόρει(=η) καὶ Ἀνθολογία ἐσημειώθησαν ἐκ τῶν πονημάτων τοῦ αὐτοῦ Πέτρου τοῦ Μπερεκέτου, ἐσημειώθησαν καὶ ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ τῶν ἀπάντων πονημάτων α(ὐ)τοῦ, διαφορετικῶ τρόπῳ παραδόσεως, χάριν τῶν περιέργων κα:

ή (=ει)δημόνων μουσικῆς. Ἐξηγηθεῖσα γοῦν καὶ ἡ (βί)βλος αὐτῆ παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἴληφε πέρας τὸ 1818 κατὰ μῆνα Ἰούνιον».

755. Τεῦχος χάρτινον τῆς 19-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 427 μήκ. 0,221, πλ. 0,15. — Ἀνεπίγραφον δοξαστάριον ἄνευ τῶν λέξεων αὐτοῦ. Ἡ ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἐπιγραφή: «Χρυσάφου δοξαστάριον».

756. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1785-ου, ἐκ φύλλων 154 μήκ. 0,179, πλ. 0,11. Ἐν τῷ φ. 4³ πολυχρώματον κόσμημα παριστῶν γάστραν μετ' ἀνθέων. Ἀπὸ φ. 1 κέ. ἐγχειρίδιον περὶ μουσικῆς ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή: «Ἀρχὴ μέση τέλος καὶ σύστημα πάντων τῶν σημαδίων» κτλ. Ἀπὸ φ. 5-154 κεκραγάρια, δοξαστικά καὶ πασαπνοάρια. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν διὰ στοιχείων ἐρυθρῶν «Γέγραπται ἡ παροῦσα μουσικὴ βίβλος διαχειρὸς ἐμοῦ ἐλαχίστου Ἀθανασίου Πελοποννησίου ἱατροῦ: ποίημα κύρ Πέτρου Πελοποννησίου λαμπαδαρίου κέ ἄλλον τινὸν δοκημασμένον ποιητῶν ετελειοσε ενῆτι σωτηριῶ [αψπε] Ἰανουαρίου ὀκτώ:— τὸν δακτύλοις γράψαντα τὸν κεκτημένον τὸν αναγινώσκοντα σὺν προθυμίᾳ φύλατται: τοὺς τρεῖς ἡ τρεῖς τρισολβίος».

757. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 216 μήκ. 0,172, πλ. 0,117. Πρὸ τοῦ κειμένου παράφυλλον ἐν ἔχον τὸ σημεῖωμα τοῦτο: «Ἐκ τῶν τοῦ ἐν Ταϊγανίῳ Ἱεροσολυμικοῦ Μοναστηρίου. ὁ δ' ἀφαιρέσας, ἐπικατάρατος. Ὡς ἄχρηστον στέλλεται ἤδη εἰς Ἱερουσαλήμ. 1852. Ἰουνίου 24». Ἐν τῷ φ. 1² κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. — Ἡ ἐπιγραφή: «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ παρόντος εἰρμολογίου ποιηθέντος παρὰ τοῦ μουσικολογιώτατου κύρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν χριστιανῶν». Ἀρχ. «Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ὁδὴ α', ἤχος α'. Πεποικιλμένη τῆ θείᾳ» κτλ. Τέλος: «Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν τὴν ἐκ παρθένου σου, Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς - - -».

758. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1826-ου, ἐκ φύλλων 232 μήκ. 0,174, πλ. 0,113. Ἐν τῷ φ. 1² κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου.

«Ἀναστασιματάριον παλαιὸν τοῦ Χρυσάφου, ἐξηγηθὲν εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα καὶ γραφὲν παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἐνὸς τῶν τριῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου». Ἐν τῷ φ. 232^α. «Ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἐνὸς τῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου. 1826 κατὰ μῆνα ὀβριον».

759. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 154 μῆκ. 0,176, πλ. 0,118. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ.

Ἀνθολογία μουσική.—Σημειωτέα· α') «Κεκραγάρια σὺν Θεῶ ἁγίῳ ἐρμολογικὰ κατήχον. σύνθεσις κὺρ Πέτρου πρωτοφάλτου τοῦ Βυζαντίου», φ. 1^α. — β') «Κατ' ἦχον χερουβικά συντεθέντα παρὰ κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου Πελοποννησίου», φ. 9^α. — γ') «Κατ' ἦχον *Αἰνεῖτε*, συντεθέντα παρὰ κὺρ Δανιὴλ πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 35^α. — δ') «Κοινωνικά τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ συντεθέντα παρὰ κὺρ Δανιὴλ», φ. 43^α. — ε') «Ἀρχὴ δὲ καὶ τὰ ψαλλόμενα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Βασιλείου θείᾳ καὶ ἱερᾷ λειτουργίᾳ. Σύνθεσις Πέτρου λαμπαδαρίου», φ. 65^α.

760. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 18 μῆκ. 0,162, πλ. 0,119. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ.

«Χερουβικά κατ' ἦχον μέγιστα· συντετέθησαν δὲ παρ' ἐμοῦ Γρηγορίου λαμπαδαρίου».

761. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 401 μῆκ. 0,176, πλ. 0,122. Αὐτόγραφον Χουρμουζίου.

«Στιχηράριον τοῦ Νέου Χρυσάφου, πρωτοφάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, μεταφρασθὲν εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος». Στιχηρὰ Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου.

762. Ἀκολούθια τοῦ 761-ου τεύχους. Φύλλα 348 μῆκ. 0,176, πλ. 0,122.

«Τόμος δεῦτερος τοῦ στιχηραρίου Χρυσάφου τοῦ Νέου, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς δ' Δεκεμβρίου». Λήγει εἰς στιχηρὰ τῆς 13-ης Φεβρουαρίου.

763. Ἀκολουθία τοῦ 762-ου τεύχους. Φύλλα 293 μῆκ. 0,178, πλ. 0,12.

«Τόμος τρίτος τοῦ στιχηραρίου κὺρ Χρυσάφου τοῦ Νέου, ἐξηγηθεὶς εἰς τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἐνὸς τῶν ἐφευρετῶν τοῦ συστήματος τούτου». Στιχηρὰ ἕξ μηνῶν, Μαρτίου μέχρις Αὐγούστου.

764. Ἀκολουθία τοῦ 763-ου τεύχους. Φύλλα 244 μῆκ. 0,178, πλ. 0,12.

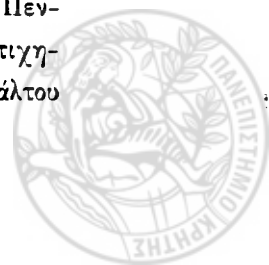
«Τόμος δ' Χρυσάφου. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Τριψοδίου, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ ληγουμένης μέχρι τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος». Ἐν τῷ φ. 244^α. «Ἔλαβε τέλος εἰς τὰς 28 τοῦ Νοεμβρίου 1835: — διὰ χειρὸς ἐμοῦ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος».

765. Ἀκολουθία τοῦ 764-ου τεύχους. Φύλλα 246 μῆκ. 0,178, πλ. 0,12.

«Τόμος πέμπτος τοῦ στιχηραρίου Χρυσάφου, ἀπὸ τῆς Μεγάλης Δευτέρας ἄχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, ἐξηγηθεὶς παρὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος, ἐνὸς τῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου». Ἐν τῷ φ. 246^α. «Ἐΐληφε τέρμα τῇ θεῖᾳ βοηθείᾳ καὶ χάριτι, παρ' ἐμοῦ Χουρμουζίου τοῦ χαρτοφύλακος, ἐνὸς τῶν ἐφευρετῶν τῆς νέας μουσικῆς μεθόδου, κατὰ τὸ αὐλοσ ἔτος τὸ κοσμοσωτήριον».

766. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 168 μῆκ. 0,228, πλ. 0,16. Ἐπὶ τῆς κάτω ὥας τοῦ φ. 1^α. «Τῆ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου τοῦ Π. Τάφου προμηθεῖα Σωφρονίου ἱεροδιακόνου τοῦ καὶ βιβλιοφύλακος 1883 κατὰ μῆνα Σεπτεμβρίου». Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. Τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα χρώματος ἐρυθροῦ καὶ ἔγκοσμα.

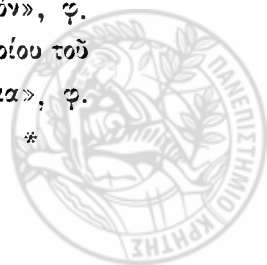
«Δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων καὶ τινὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριψοδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, συντεθέντα κατὰ συντομώτερον τρόπον ἐκ θέσεων στιχηρῶν τε καὶ εἰρμολογικῶν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου πρωτοψάλτου

τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κὺρ Ἰακώβου διαίτησεως τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγοράς κυρίου Ἰθανασίου, φιλομοῦσω γνώμη κινήθεντο· πρὸς βελτίονα καλλωπισμῶν(=ὸν) τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας». Ἐν τῷ φ. 168^β διὰ στοιχείων ἐρουθρῶν «Τὸ παρὸν ἀπάνθισμα τῶν ἐν δεσποτικαῖς θεομητορικαῖς τε καὶ λοιπῶν ἑορταζομένων δοξαστικῶν ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τῇ λιτῇ, καὶ τοῖς αἵνοις, καὶ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ, καὶ Πεντηκοσταρίῳ, μετὰ τῶν ὥρῶν τῶν παραμονῶν τῶν Χριστοῦ γενῶν, καὶ τῶν Θεοφανείων, καὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, πρὸς δὲ καὶ τῶν κεκραγάρων. καὶ τῶν δοξαστικῶν θεοτοκίων τῆς Ὀκτῶντου, καὶ πασαπνοαρίων τῶν αἰνῶν, καὶ τῶν ἑνδεκα ἑωθινῶν, καὶ συντετμημένου τρόπου παρ' Ἰακώβου πρωτοφάλτου καὶ ἐξ αὐτῶν σπαργάνων γνησίου δούλου καὶ ὑπηρέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ δι' ὑπαγορεύσεως αὐτοῦ ἐγράφη ἐν πάσῃ σαφηνείᾳ τῇ χειρὶ Γεωργίου Κρητὸς καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ παναγιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Γερασίμου τοῦ ἀποδέρκων προβιβασθέντος εἰς τὴν πατριαρχικὴν περιοπὴν, προσεφωνήθη δὲ παρὰ τοῦ ποιητοῦ καὶ ἀνετέθη ὡς ἀπαρχὴ τις τῆς ἐν τῇ μουσικῇ τέχνῃ φιλοπονίας αὐτοῦ τῇ κοινῇ μητρὶ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὅπως ταῖς θεουπειθέσιν αὐτῆς πρὸς Θεὸν εὐχαῖς, καὶ τῇ περὶ αὐτὸν προμηθεΐᾳ τε καὶ φιλοτίμῳ εὐεργεσίᾳ ἔτι μᾶλλον ἐπιρρωσθεῖς — — —». Ἡ ἀκολουθία λείπει διὰ τὴν ἀποκοπὴν φύλλων τινῶν.

767. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 219 μῆκ. 0,218, πλ. 0,16.

Μαθηματάριον, ἐν ᾧ περιέχονται κείμενα μετὰ παραφράσεως νεοελληνικῆς γεγραμμένης ἄνωθεν τῶν στίχων. — α') Ἀκέφαλον. Ἄρχ. «- - - ὁ καὶ πένης δίδωσι, τοῦτο πρόσφερε» κτλ., φ. 1^α. Ἐν τῷ φ. 8^β. «Τέλος τῶν τετραστίχων». — β') «Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν». Ἄρχ. «Καὶ πρῶτον εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας», φ. 9^α. — γ') «Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν», φ. 33^α. — δ') «Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη», φ. 41^β. — ε') «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπικήδεια, ἔτοι ἐπιτάφια», φ.

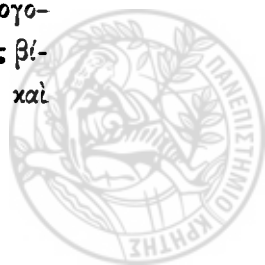
45^α. — ς') «Ἐπιστολαὶ τοῦ Θεοφυλάκτου» Σιμοκάττου, φ. 48^β-69^α.
 Εἶτα στίχοι τουρκιστὶ διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν. — ζ') Βασιλείου
 Καισαρείας «πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφε-
 λοῦντο παραίνεσις», φ. 70^α. — η') «Εὐριπίδου Ἐκάβη», φ. 72^α. —
 θ') Ἰσοκράτους «Νικοκλῆς ἢ συμβουλευτικός», φ. 143^α. — ι') «Ὁ
 κανὼν τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. ἱαμβικός», φ. 159^α. — ια')
 Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «λόγος εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν»,
 φ. 171^α. — ιβ') «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου θρηῆνος περὶ τῶν τῆς
 αὐτοῦ φυγῆς παθῶν», φ. 177^α. — ιγ') «Κάτωνος Ῥωμαίου γινῶμαι
 παραινετικαὶ δίστιχοι, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς εἰς
 τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδης», φ. 191^α. —
 ιδ') «Εἶδη τῶν ἐπιστολῶν», τὸ ὅλον μ'. Ἀρχ. «Παραινετικὴ ἐπιστολὴ
 εἶναι ἐκείνη μὲ τὴν ὁποίαν καθοδηγοῦμεν» κτλ., φ. 204^α-218^β.

768. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 89 μῆχ. 0,215 πλ. 0,12.
 Ἐγράφη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1789-1790. Αὐτόγραφον Κωνσταντίνου
 Καρατζᾶ.

«Ἀκολουθία ἐφημερίδων τοῦ 1789^{οο}: καὶ τοῦ 179(0)^{οο} ἔτους.
 παρὰ Κωνσταντίνου Καρατζᾶ τοῦ πάνου». Ἐν τῷ φ. 3 ἕτερος τί-
 τλος: «Ἀκολουθία ἐφημερίδων τοῦ 1788^{οο} καὶ 1789^{οο} παρὰ Κων-
 σταντίνου Καρατζᾶ τοῦ πάνου». Ἀρχ. «αψπθ^{οο}. ὀκτώβριος 1789:
 Τῆ 17^η. ἡμέρα Σαββάτῳ ἀνεγνώσθη χάττι χουμαγιούου» κτλ. Ἴδε
 Ἄ. Π.-Κεραμέως Ἑλληνικὰ κείμενα χρήσιμα τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ῥω-
 μουνίας. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1909, σ. ε'-ζ', 115-119, 539-551.

769. Τεῦχος χάρτινον, διμερές, ἐκ φύλλων 235 μῆχ. 0,207,
 πλ. 0,14. Τὰ φύλλα 1-177 ἐγράφησαν τῇ 17-ῃ, τὰ δὲ λοιπὰ
 (φ. 179-235) τῇ 18-ῃ ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν μὲν τοῖς
 πρώτοις 177 φύλλοις ἐκ 19, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἐξ 23 γραμμῶν.
 Τὸ φ. 178 ἄγραφον.

1. «Λύσεις παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου Κων-
 σταντίνου Γουλλιανοῦ τοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας μεγάλου λογο-
 θέτου, συλλεγεῖσαι εἰς τὰ ἄπορα τῆς πρώτης τε καὶ δευτέρας βί-
 βλου τοῦ Μωσέως, ἧτοι Γενέσεως καὶ Ἐξόδου, κατ' ἐρώτησιν καὶ

ἀπόκρισιν». Ἄρχ. «Εἰς τὰ ἄπορα τῆς ἀ' βίβλου, ἦτοι Γενέσεως, κατὰ συντομίαν», φ. 1-177.

2. Ἀνωνόμου «εἰσαγωγή εἰς τὰς κοσμογραφικὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας». Ἄρχ. «Κοσμογραφία ἐστὶν ἐπιστήμη» κτλ., φ. 179-235.

770. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 201 (μῆκ. 0,21, πλ. 0,15), ἅτινα μετὰ χασμάτων ἔχουσιν ἀριθμούς σελίδων ἀπὸ 75 ἄχρι 500. Φύλλα ἄγραφα· 65-71, 93-95, 196-198. Τέσσαρες διάφοροι γραφικοὶ χαρακτῆρες τῆς 17-ης ἑκατ. Ὁ πρῶτος ἄχρι φ. 182, ὁ δεύτερος ἀπὸ φ. 183-198, ὁ τρίτος ἀπὸ φ. 193-195, ὁ τέταρτος ἀπὸ φ. 199-201. Ἐν τῷ φ. 1^α πίναξ τῶν ἐν τῷ τεύχει κειμένων.

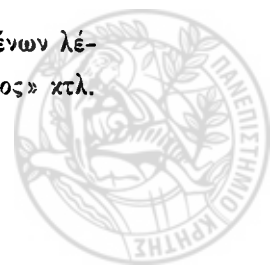
1. Φύλλα 1-64. «Βησαρίωνος ἱερομονάχου Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων τεχνολογίαι διάφοροι εἰς τὴν γραμματικὴν τέχνην» κατὰ ἀριθμὸν τῶν εἰκοσιτεσσάρων γραμμάτων, ἐκδοθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, γλιχομένων ἀλλήλους ἐπερωτᾶν, προτροπῆ Διονυσίου ἱερομονάχου Αἰτωλοῦ, τοῦ ἐν τῷ τοῦ Ἄθωνος ἀσχοῦντος ὄρει καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν, ἑξακοσιοστὸν, ἑβδομηκοστὸν, ἔβδομον ἔτος. τὸ κοσμοσωτήριον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως. Ἐν πόλει τῶν Ἰωαν(ν)ίνων». Ἄρχ. «Τεχνολογία ἀ' τῶν γραμμάτων. Δ(ιδάσκαλος). Τί ἐστι γράμμα» κτλ.

2. Φύλλ. 96-172. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου, μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως: — Περὶ γραμματικῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου». Ἄρχ. «Κεφάλαιον ἀ' περὶ τῶν προτακτικῶν ἄρθρων. Χρῶμεθα τοῖς προτακτικοῖς» κτλ.

3. Φύλλ. 172-182. «Ἐγχειρίδιον τῆς μετρικῆς τέχνης παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμοφτέρας τὰς διαλέκτους καθηγητοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κήρυκος». Ἄρχ. «Προοίμιον. Ἡ μελιτόρρητος τῶν Μουσῶν κιθάρα» κτλ.

4. Φύλλ. 183-193^α. Ἀνεπίγραφον. Ἄρχ. «Αἱ τεχνολογίαι ἐπταχῶς γίνονται. Τῶν μερῶν τοῦ λόγου» κτλ.

5. Φύλλ. 193^α-194^α. Ἀνωνόμου «περὶ τῶν δασυνομένων λέξεων πόσαι εἰσίν». Ἄρχ. «Περὶ τοῦ ἁ. Ἄγνός, ἅμα καὶ ἄγιος» κτλ.

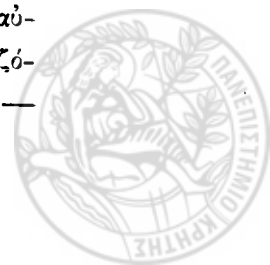
Ἐν ταῖς ῥαῖς σχόλια. Εἶτα (φ. 194^β-195^α) περὶ μέτρων. Ἄρχ. «Μακρὰ συλλαβὴ ἐστὶν ἢ ἔχουσα» κτλ.

6. Φύλλ. 199-201. Ἀνεπίγραφα γραμματικά. Ἄρχ. «Τὸ ζεῖν κατὰ φύσιν οὕτως ἔδει, τὸ ἐσθίειν μετρίως» κτλ.

771. Τεῦχος χάρτινον τριμερές, οὗ τὸ πρῶτον τμήμα χειρόγραφον ἀριθμοῦν φύλλα ἢ καὶ σελίδας ἠριθμημένας 107, τὸ δεῦτερον σχηματίζει βιβλίον ἔντυπον, τὸ δὲ τρίτον πάλιν χειρόγραφον ἐκ φύλλων 48. Τὸ πρῶτον ἐγράφη τῇ 17-ῃ ἑκατ., τὸ δὲ τρίτον ἔτει 1690-ῳ. Τὸ ἔντυπον παριστᾶ ἀπλῶς ἰσότυπον τῆς παρά Σαβίῳ ἐν Βερόνῃ ἔτει 1531-ῳ τετυπωμένης «Ἐκδόσεως τῆς ὀρθοῦς πίστεως» Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· ἀλλ' ἦν τοῦτο τῇ 17-ῃ ἑκατ. κτῆμα «+ Λαυρεντίου ἱερομονάχου τοῦ Βισανθηνοῦ: νῦν δὲ Μεθοδίου Ἡρακλείας».

1. Ἐπὶ τῆς ἄνω ῥας τοῦ φ. α'. «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου Ἱεροσολυμίτου» (= τοῦ Νοταρᾶ). Ἐν τοῖς φ. α'-ς' πῖναξ τῶν ἐν τῇ Πηγῇ γνώσεως τοῦ Δαμασκηνοῦ λέξεων· ἐν τοῖς φ. ζ'-η' ἢ τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐπιστολὴ Κοσμᾶ ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ, ἧς ἡ ἀρχὴ· «Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας» κτλ. Ἐν ταῖς σελ. 1-93 τὸ κείμενον τῆς συγγραφῆς «Πηγὴ γνώσεως» — Σελ. 97-107. «Εἰσαγωγὴ δογμάτων στοιχειώδης ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου μοναχοῦ, τοῦ Δαμασκηνοῦ, πρὸς Ἰωάννην τὸν ὀσιώτατον καὶ ἀγιώτατον ἐπίσκοπον Λαοδικείας». Ἄρχ. «Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ» κτλ. Αἱ σελίδες 94-96 ἄγραφοι.

2. «Ἐκ τῶν ὀμιλιῶν ἐν τῷ δυστυχεῖ παλατίῳ κατὰ Παρασκευὴν ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, εὐρημένων μετὰ τὴν Ἄλωσιν· ἐγράφητο δὲ μετὰ τὸ ἐγγράφως ὀμιληθῆναι παρακλήσει φίλων. Ὀμιλήθη δὲ αὕτη ἐν τῇ Παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου. Ὀμιλία περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ τῇ διὰ τῶν ἱερῶν τούτων ἡμερῶν ἐγκρατεία» κτλ., φ. 1-21^α. Εἶτα (φ. 21^β-23^β)· «Ἰστέον ὅτι εὔρον τοῦτο τὸ κεφάλαιον εἰς χάρτινον παλαιότατον, κατεφθαρμένον, ἐξ ἰδιοχείρου αὐτοῦ ἐσχεδιασμένον γράμμα κατασιγίλον· ὡς ἠδυνήθην δὲ τὰ σφζόμενα ἀνελεξάμην, εἰ καὶ ἀτελῶς, ἵνα μὴ πάντῃ ἀπόλωνται. —

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ ἀχράντου σώματος τοῦ Κυρίου, ὁ μεταλαμβάνομεν». Ἄρχ. «Τὸ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν» κτλ. Ἐν τοῖς φ. 25-42 πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν περιεχομένων ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ «ἐκδόσει τῆς ὀρθοδόξου πίστεως», συνταχθεὶς ὑπὸ Χρυσάνθου Νοταρᾶ «ἐν τῷ Μετοχίῳ Κων(σταντινου)πόλ(εως). 1690. μηνὶ Μαΐῳ». Ἄγραφα φύλλα· 24, 47.

772. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 149 μήκ. 0,205, πλ. 0,135. Φύλλα ἄγραφα· 22-130. — Κατάστιχον ἐσοδῶν καὶ ἐξόδων ἰδιώτου τινὸς μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1851—1857, καὶ κακὸν ἀντίγραφον νεοελληνικῶν τινῶν ἀσμάτων.

773. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 233 μήκ. 0,20, πλ. 0,145. Ἐγγραφή ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 16-ης ἑκατ. Αὐτόγραφον Μαξίμου Μαργουνίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30-38. Φύλλα ἄγραφα· 42, 65, 66, 75-77, 139, 167-169.

1. «Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρῶν τῆς Κ/πόλεως καὶ πόθεν ἐκλήθη Βυζάντιον, συντεθεῖσαι παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Κωδινοῦ». Ἄρχ. «Φασὶ μὲν τινες Ἀργεῖους πρῶτους τῇ θεᾷ» κτλ., φ. 1^α-12^α. Τέλος· «ἡ θάλασσα καταθραύεται ταῖς πέτραις καὶ γαληνιώσα προσπελάζει τοῖς χεῖλεσι».

2. «Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου πρὸς Σεραπίωνα ἐπίσκοπον περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἄρχ. «Τὰ γράμματα» κτλ., φ. 13^α-25^β.

3. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Μαρχελλῖνον εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν ψαλμῶν». Ἄρχ. «Ἄγαμαί σε» κτλ., φ. 25^β-34^α.

4. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ παρθενίας, ᾗτοι περὶ ἀσκήσεως». Ἄρχ. «Ἀρχὴ λόγου σωτηρίας» κτλ., φ. 34^β-41^β.

5. «Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ. Ἰνδικοπλεύστου πρόγραμμα Κοσμά τῷ Ψαλτηρίῳ». Ἄρχ. «Μετὰ τὸν μέγιστον Μωσῆν καὶ μέγαν ἐν προφήταις» κτλ., φ. 43^α-64^α.

6. Γρηγορίου Νύσσης «ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Κ/πόλει περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ πνεύματος, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ». Ἄρχ. «Οἷόν τι πάσχουσι» κτλ., φ. 67^α-72^β.

7. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Θεόδωρον τὸν Τύρωνα ἐγκώμιον». Ἀρχ. «Ἵμεῖς ὁ τοῦ Θεοῦ λαὸς» κτλ., φ. 72^β-75^β.

8. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ περὶ τῆς τριημέρου προδεσμίας τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως». Ἀρχ. «Εἶ τις πατριαρχῶν» κτλ., φ. 78^α-84^α.

9. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου» κτλ. Ἀρχ. «Ὡς γλυκὸς συνέμπορος», φ. 84^α-85^α.

10. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος». Ἀρχ. «Σαλπείσατε ἐν νεομηνία», φ. 85^α-90^β.

11. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τῶν φώτων, ἐν ἣ ἔβαπτίσθη ὁ Κύριος ἡμῶν». Ἀρχ. «Νῦν γνωρίζω» κτλ., φ. 90^β-95^β.

12. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ: Ἐφ' ὅσον ἐνὶ τούτων ἐποιήσατε, ἐμοὶ ἐποιήσατε». Ἀρχ. «Ἐτι πρὸς τῷ θαύματι» κτλ., φ. 95^β-100^α.

13. «Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Ἐφραίμ». Ἀρχ. «Κινεῖ μὲν πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν» κτλ., φ. 100^α-108^β.

14. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς Μελέτιον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας ἐν Κ/πόλει τελευτήσαντα». Ἀρχ. «Ἡῤῥησαν ἡμῖν» κτλ., φ. 108^β-111^β.

15. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς Πλακίδα τὴν βασίλισσαν». Ἀρχ. «Ὁ πιστὸς οἰκονόμος» κτλ., φ. 111^β-115^α.

16. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον». Ἀρχ. «Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἢ ἀκολουθία», φ. 115^α-119^β.

17. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θεόφιλον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας κατὰ Ἀπολιναρίου». Ἀρχ. «Οὐ μόνης ἐστὶ τῆς κοσμικῆς» κτλ., φ. 119^β-121^β.

18. Τοῦ αὐτοῦ «ἀπολογητικὸν πρὸς Πέτρον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἑξαημέρου». Ἀρχ. «Οἶα ποιεῖς», φ. 122^α-138^β.

19. «Τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ πρὸς Τατιανὸν περὶ ψυχῆς λόγος κεφαλαιώδης». Ἀρχ. «Τὸν περὶ ψυχῆς σοι λόγον» κτλ., φ. 140^α-141^α.

20. Γρηγορίου Νύσσης «λόγος κατηχητικός». Ἀρχ. «Ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος» κτλ., φ. 142^α-166^β.

21. Τοῦ αὐτοῦ «ἐρμηνεῖα εἰς τὸν Ἐκκλησιαστὴν διὰ λόγων ὀκτώ». Ἄρχ. «Πρόκειται ἡμῖν» κτλ., φ. 170^α-210^α.

22. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀχθομένους ταῖς ἐπιτιμήσεσι». Ἄρχ. «Θεῖον ἀληθῶς καὶ ἱερὸν χρῆμα», φ. 211^α-213^α.

23. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «εἰς τὴν περίτομήν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα». Ἄρχ. «Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα» κτλ., φ. 214^α-216^β.

24. «Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἄρχ. «Πολλοὶ τῶν μεγάλων» κτλ., φ. 216^β-219^β.

25. «Ἀντιπάτρου ἐπισκόπου Βόστρων εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς παρθένου Μαρίας». Ἄρχ. «Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν» κτλ., φ. 219^β-222^β.

26. «Θεοδώρου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου τοῦ Στουδίου καὶ τοῦ Σακκοδίωνος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Βαρθολομαῖον τὸν ἀπόστολον». Ἄρχ. «Μέγιστος ἀγών» κτλ., φ. 223^α-226^α.

27. «Ἐκ τινος βεβράνου παλαιοῦ. Τοῦ ἐν ἀγίοις π. ἡ. τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν παρακολουθίαν τοῦ Σωτῆρος: Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἄμα πρωτὶ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ». Ἄρχ. «Ὅρῳ τῆ ποιμνῆ τῶν οὐ σοφῶν» κτλ., φ. 227^α-233^α.

774. Δεῖφανον τεύχος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 21 μήκ. 0,18, πλ. 0,125.

775. Τεύχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 107 μήκ. 0,195, πλ. 0,14. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν. Πρὸ τοῦ κειμένου πίναξ χαλκοτυπίας ἀναπαριστῶν τὴν εἰκόνα Καίσαρος Cremonini· ἐπὶ δὲ τῆς ἄνω ᾤας αὐτοῦ τὸ σημεῖωμα· «Ἐκ τῶν Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. 1670».

Caesaris Cremonini εἰς τὰ τέσσαρα πρῶτα βιβλία τῶν Ἀριστοτέλους φυσικῶν questiones. Ἄρχ. «Locus et tempus sunt» κτλ.

776. Φύλλα ἕξ μήκ. 0,191, πλ. 0,131. Ὁ γράψας αὐτὰ ἐσημείωσατο ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τοῦ καλύμματος τὸ «Γ.: Κ.+ 1827».

«Κανὼν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Ἄρχ. «Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα. — Νῦν πηγάσαις με, παρθένε» κτλ.

777. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 127 μήκ. 0,192, πλ. 0,135. Τὸ κείμενον μονοστηλον ἐξ 22 γραμμῶν. Φύλλα ἄγραφα νεώτερα 21, 31, 72. — Ὁρολόγιον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.

778*. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,16, πλ. 0,105) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 822. Τινὰ τῶν τετραδίων μικροῦ σχήματος. Αἱ σελίδες 711-712 λείπouσι. Ἄγραφοι σελίδες πολυἀριθμοι, οἷον 35-42, 201, 202, 231-234, 261-265, 308-310, 337-340, 361-365, 375-380, 382, 415-420, 422-424, 426, 475, 476, 491, 492, 563-566, 568-570, 595-598, 601, 627, 628, 751-758, 788-796. Αὐτόγραφοι συγγραφαὶ Μελετίου Συρίγου συνταχθεῖσαι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1643-1655. Αἱ σελίδες 1-2 πρόσθετοι, νεώτεροι.

1. Σελ. 1-2. Συναξάρια εἰς ἀγίους τινάς, Μακάριον ἡγούμενον Πελεκητῆς (α' Ἀπριλίου), Νικήταν ἡγούμενον Μηδικίου (γ' Ἀπριλίου), Νικηφόρον ἡγούμενον Μηδικίου (δ' Ἀπριλίου). Ἄρχ. «Μηνὶ Ἀπριλλίῳ α'. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ» κτλ.

2. Σελ. 9. «Ἐν τινι βιβλίῳ τοῦ ἀγίου Γεωργίου τῶν Μουντανίων εὑρηται ἡ ἐπιγραφὴ οὕτως: Νικήτα ἡγουμένου καὶ ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος.—Μηνὶ Μαρτίῳ κ'. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ ὁμολογητοῦ. Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις» κτλ.

3. Σελ. 10-11. Συναξάριον τοῦ ἀγίου Τιμοθέου τοῦ ἐν Προύση. Ἄρχ. «Μηνὶ Μαΐῳ κς'. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἀγίου ὁσιομάρτυρος Τιμοθέου τοῦ ἐν Προύση. Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰουλιανοῦ» κτλ.

4. Σελ. 12. Σημείωσις περὶ τινος εἰκόνας, ἔχουσα οὕτως: «Ὁ ἅγιος Νικηφόρος ὁ Μηδικίου ἡγούμενος γεγραμμένος ἐν ἀρχαίῳ πίνακι περιφέρει ἐν χερσὶ χάρτην, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπτο: Ἐὰν μὴ ὁ ἐλεήμων δίκαιος γένηται, οὐ δύναται ἀληθῆς εἶναι ἐλεήμων.—Ὁ δὲ Νικήτας ὁ ὁμολογητής: Ταῖς προσκυνηταῖς εἰκόσι νέμων σέ-

* Τὸν αὐτὸν κώδικα περιέγραψε καὶ J. Pargoire (Echos d'Orient 1908, τ. 11, σ. 277-280).

βας | τοῖς πρωτοτύποις τὸν σεβασμὸν εἰσφέρω. — Ὁ δὲ θαυματουργὸς Ἀθανάσιος: Ὀλιβομένης κοιλίας, ταπεινοῦται καρδίᾳ· θεραπευομένης δὲ αὐτῆς, γαυριᾶ λογισμὸς. — Ἡ εἰκὼν τῶν τριῶν τούτων ἁγίων πατέρων εὔρηται ἐν Τρυγλία, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἐπισκέψεως».

5. Σελ. 13. Συναξαρικαὶ εἰδήσεις περὶ τῶν ὁσίων Στεφάνου ἡγουμένου Τρυγλίας (γ' Σεπτ.), Λουκά τοῦ ἐκ τῆς Λυκαόνων ἐπαρχίας (β' Σεπτ.) καὶ Πέτρου ἐπισκόπου Νικαίας (ι' Σεπτ.).

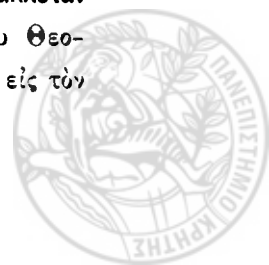
6. Σελ. 13-14. Συναξάριον τοῦ ὁσίου Ἰγνατίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ τοῦ Βαθυρρύακος. Ἄρχ. «Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς δευτέρας τῶν Καππαδοκῶν ἐπαρχίας ἐπὶ βασιλέων Νικηφόρου καὶ Ἰωάννου» κτλ.

7. Σελ. 15-16. Σημειώσεις συναξαρικαὶ περὶ τῶν ἁγίων Τιμοθέου ἐπισκόπου Προύσης (ι' Ἰουνίου), Βασιλείου κτήτορος τοῦ Βαθῆως Ῥύακος (α' Ἰουλίου), Ἀνδρονίκου Κρητός, Τερεντίου ἐπισκόπου Ἰκονίου καὶ Μάρκου ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος (κ' Ὀκτωβρίου), Ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου Προύσης (θ' Ἰουνίου) καὶ Θωμᾶ τοῦ Τρυγλινοῦ (ιζ' Δεκεμβρίου).

8. Σελ. 16. «Τὸ συναξάριον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ Τρυγλίας· εὔρηται τῇ κς' τοῦ Μαρτίου ἐν τῷ Συναξαρίῳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Μουντανίων. Στίχοι: Θεῖου Στέφανος ἀμπελώνος ἐργάτης | Θεῶ παραστάς καμάτου μισθὸν λάβοι». Ἄρχ. «Οὗτος ὑπῆρχεν» κτλ.

9. Σελ. 17-18. Σημειώσεις συναξαρικαὶ περὶ τοῦ ὁσίου Θεοδώρου ἡγουμένου Τρυγλίας (α' Ἰανουαρίου), περὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ προφήτου Ἡλίου, μονῆς Βαθυρρύακος (ιγ' Ἰαν.), περὶ τοῦ ἁγίου Θεοφάνους ἐπισκόπου Νικαίας (ια' Ὀκτ.), Ἀπόλλωνος ἐπισκόπου καὶ Ἀλεξίου ἐπισκόπου Βιθυνίας (ι' Ἰουνίου), καὶ περὶ τοῦ ἁγ. Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης (ιδ' Μαΐου).

10. Σελ. 19-34. «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰορδάνου καζαντζῆ. Αὕτη ἡ ἀκολουθία, εἰ μὲν ἐστὶ τεσσαρακοστή, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείκνοις· εἰ δὲ μὴ, συμπάλλεται μετὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. — ἀχνέ'. ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ. Κανὼν εἰς τὸν

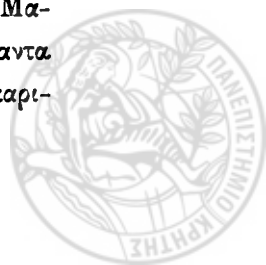
ἄγιον μάρτυρα Ἰορδάνην, τὸν ἀπὸ Τραπεζοῦντος μὲν ὀρμώμενον, ἐν δὲ Κ/πόλει μαρτυρήσαντα κατὰ τὸ αχνα^α ἔτος τῆς θεογονίας ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ εἰς ἰνδικτιῶνος τετάρτης, ἡμέρα Τετράδι· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἰορδάνου ἀγῶνας στερροὺς αἰνέσω Μελέτιος. Ἦχος β'».

11. Σελ. 43-73. «Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀθανασίου. — αχνε^ε. Ἰαννουαρίῳ κε'. Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον ἑνδοξον ἱερομάρτυρα Ἀθανάσιον τὸν ἀπὸ Σπάρτης τῆς Ἀτταλίας, μαρτυρήσαντα ἐν Μουντανίοις κατὰ τὸ αχνδ^α ἔτος τῆς σωτηρίας ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ χθ^α ἰνδικτιῶνος η', ἡμέρα Κυριακῆ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἐν ἀφθίτοις ὕμνοις σε μέλψω, τρισμάκαρ. Ἦχος δ'». — Ἀπὸ σελ. 54 κέ. «Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν μάρτυρα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Στέμμασιν ἀθανάτοις ἀναδήσομεν Ἀθανάσιον. Ἦχος πλ. δ'».

12. Σελ. 75-105. «Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων πατέρων τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου. — αχμδ^ε ἐν μηνὶ Μαίῳ 28». Ἀκροστιχίς τοῦ κανόνος· «Αἶνον πατράσι Μηδικιώταις πλέκω Μελέτιος. Ἦχος β'». — Ἀπὸ σελ. 99 κέ. «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς ἁγίους. Ἦχος πλάγιος δ'».

13. Σελ. 107-129. «Ἀκολουθία τῶν ἐν Τρυγλία λαμφάντων θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Στεφάνου, Θωμᾶ καὶ Θεοδοσίου, αχμδ^ε ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ. ἐν Κίῳ, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Κυπαρίσσω, καταφυγόντων ἡμῶν ἐκεῖσε διὰ τὴν λοιμικὴν νόσον». — «Ὁ κανὼν τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Κοσμήτορας Τρυγλίας κοσμῶ προφρόνως. ποίημα Μελετίου Συρίγου». Ἦχος πλ. δ'».

14. Σελ. 131-184. «Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν Ὁδηγήτριαν καὶ εἰς τὸν ἅγιον Μακάριον τὸν ὀσιομάρτυρα: — αχμη^ε. ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ. ἐν Κίῳ. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν Ὁδηγήτριαν. ποίημα Μελετίου ἱερομονάχου τοῦ Συρίγου. φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Βίου ὀδηγὸν σὲ προβάλλομαι, κόρη, Μελέτιος. Ἦχος πλ. δ'». — Ἀπὸ σελ. 144-155 «Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον καὶ καλλίνικον μάρτυρα Μακάριον, τὸν ἐκ Κίου μὲν ὀρμώμενον, ἐν Προύσῃ δὲ μαρτυρήσαντα κατὰ τὸ αφη^α ἔτος τῆς σωτηρίας· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὸν μακαρι-

σπὸν Μακάριον αἰνέσω Μελέτιος. Ἦχος β΄». — Ἀπὸ σελ. 155 κέ. «Ἐτερος κανὼν τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Τιμῶ προφρόνως τοὺς ἄθλους Μακαρίου. Ἦχος δ΄».

15. Σελ. 185-188. «Καθίσματα εἰς τὸν ἅγιον Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, συντεθέντα προτροπῇ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κοσμά, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἡλιοῦ διατρίβοντος ἐν Κίῳ ἀχμη΄, ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κζ΄».

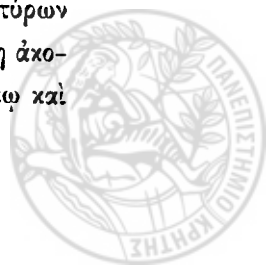
16. Σελ. 189-196. Συναξάριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μακαρίου. Ἀρχ. «Οὗτος ὄρμητο μὲν ἐκ τῆς κατὰ Βιθυνίαν Κίου» κτλ. Ἐν τῇ σελ. 197 δύο στίχοι τῷ ἱερομάρτυρι Ἀλεξάνδρῳ ἐπισκόπῳ Προύσης (Ἁ΄ Ἰουνίου), ἔχοντες οὕτω· «Πανευπρεπῆς σοι κόσμος ἱερωσύνης | ὁ λαμπρὸς ἄθλος, Ἀλέξανδρε, τοῦ ξίφους».

17. Σελ. 198-200. «Δοξαστικά εἰς τὴν ἁγίαν Θεοδοσίαν, συντεθέντα διὰ παρακλήσεως Νικήτα πρωτοψάλτου Νικαίας ἀχμὶδ΄ Ἰαννουαρίῳ 12».

18. Σελ. 203-230. «Ἡ ἑορτὴ τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Βασιλείου, Ἰγνατίου καὶ Λουκά, ἡγουμένων τῆς μονῆς τοῦ Σωτήρος, τοῦ ἐπιλεγομένου Βαθέως Ῥύακος». Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῇ μνήμῃ αὐτῶν (κζ΄ Σεπτεμβρίου) καὶ κανὼν εἰς ἦχον δ΄, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Ἠγουμένους τρεῖς προφρόνως ἐπαινέσω Μελέτιος». Κατὰ τὴν ἐν σελ. 230 σημείωσιν ὁ Μελέτιος συνέταξε τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ἐν Κ/πόλει μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτ. 1649, ὅτε αὐτὸς ἦν ἐκεῖ κεκρυμμένος.

19. Σελ. 235-259. «Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ ὁμολογητοῦ, ἡγουμένου τῆς Πελεκητῆς». Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῇ μνήμῃ αὐτῶν (κζ΄ Σεπτεμβρίου) μετὰ συναξαρίου καὶ κανόνος εἰς ἦχον α΄, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Μακαρίοιο βίον πανυπέρτατον ἄσμασι μέλπω». Κατὰ τὴν ἐν σελ. 260 σημείωσιν ὁ Μελέτιος συνέταξε τὴν ἀκολουθίαν ταύτην ἔτει 1649-φ ἐν Κίῳ, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Κυπαρίσσω.

20. Σελ. 267-305. «Ἡ ἑορτὴ τῶν Προυσιέων ἱερομαρτύρων Πατρικίου, Τιμοθέου καὶ Ἀλεξάνδρου» (ι΄ Ἰουνίου). Ἀσματικὴ ἀκολουθία μετὰ δύο κανόνων, τοῦ μὲν εἰς ἦχον δ΄ τῷ ἁγίῳ Τιμοθέῳ καὶ

μετ' άκροστιχίδος «Τιμαῖς γεραίρω τοὺς Τιμοθέου πόνους», τοῦ δὲ εἰς ἤχον πλάγιον δ' τῷ ἀγίῳ Ἀλεξάνδρῳ οὗ ἡ άκροστιχίς· «Ἄθλους Ἀλεξάνδρῳ εὐφημεῖν θέμις». Συνετάχθη μηνί Ὀκτωβρίῳ ἔτους 1649-ου. — Ἀπὸ σελ. 299 κέ. «Παράκλησις εἰς τοὺς τρεῖς ἱερομάρτυρας. Ἡ άκροστιχίς· Θύτας ὕμνῳ τρεῖς, προστάτας Προυσιέων». Ἐν τῇ σελ. 306 σημείωσις λειτουργικῆ περὶ τῆς διττῆς μνήμης τοῦ ἀγίου Πατρικίου τῇ κη' Ἀπριλίου καὶ τῇ ιδ' Μαΐου.

21. Σελ. 307, 311-336. «Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου τοῦ ὁμολογητοῦ. — ,αχμη' + Νοεμβρίῳ γ'. ἐν Κίῳ. Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰγνάτιον τὸν ὁμολογητὴν, τὸν ἐκ Κίου, ἐπὶ Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου ἀθλήσαντα· φέρων άκροστιχίδα τήνδε· Ἰγνατίου κλέος πανάριστον ἐν ἄσμασι μέλπω. Ἦχος πλάγιος δ'». Ἀπὸ σελ. 312-333 ἕτερος κανὼν, οὗ ἡ άκροστιχίς· «Τοὺς Ἰγνατίου εὐφημῶ χαίρων ἄθλους».

22. Σελ. 341-360. Ἀκολουθία εἰς τὴν ὁσιομάρτυρα Θεοδοσίαν μετὰ κανόνος εἰς δ' ἤχον, οὗ ἡ άκροστιχίς· «Θεοδοσίας τῆς μάρτυρος μέλπω κλέος».

23. Σελ. 366-374. «,Αχμθ'. + ἐν μηνί Ὀκτωβρίῳ. Κανὼν εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ἐνδοξὴν ὁσιομάρτυρα Θεοδοσίαν τὴν Κωνσταντινοπολίτισσαν, ἑορταζομένην τῇ κθ^η τοῦ Μαΐου μηνὸς μετὰ τῆς ἐτέρας Θεοδοσίας· οὗ ἡ άκροστιχίς· Θεοδοσίαν ὕμνῳ ὡς Θεοῦ δόσιν Μελέτιος. Ἦχος πλάγιος α'».

24. Σελ. 381, 383-414. «Εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Θύρσον. — ,αχμη'. Νοεμβρίου ιε'. ἐν Κίῳ. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Θύρσον, θαύματα ἐκτελοῦντα παράδοξα ἐν τοῖς ἐρειπίοις τοῦ ναοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἐν Πελλαδαρίῳ ὑπάρξαντος, χωρίῳ τῆς κατὰ Βιθυνίαν Προύσης, πλησίον τῆς Κίου - - Ὁ κανὼν ἤχος πλ. δ', φέρων άκροστιχίδα τήνδε· Θηρῶν με, Θύρσε, τῶν νοητῶν ἀρπάσαις». — Σελ. 395-414. «Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον, εἰς τὸν ὄρθρον, ἤχος δ'· οὗ ἡ άκροστιχίς· Σωτηρίας θύραν σὲ Θύρσον αἰνέσω. Μελέτιος».

25. Σελ. 421, 425, 427-454. «Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν μάρτυρα, μαρτυρήσαντα τῇ κα' τοῦ Δεκεμβρίου μη-

νός ἐν Κ/πόλει κατὰ τὸ $\overline{\alpha\chi\nu\beta'}$ ἔτος τῆς σωτηρίας, ἡμέρα Δευτέρα ἰνδικτιῶνος $\overline{\epsilon'}$. Ὁ κανὼν εἰς ἤχον δ', ἡ δὲ ἀκροστιχίς αὐτοῦ ἔχει οὕτω «Κλεινὸν Ἰωάννην θεοσεύχον ἄσμασι μέλψω».

26. Σελ. 455-474. «,Αχνο' Ἰου». κε'. Εἰς τὸν ἅγιον Τιμόθεον τὸν Προικονήσου κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς Τιμοθέοιο κλέος πανυπέρτατον ἔξοχα μέλψω». — Σελ. 467-474. «Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον τοῦ αὐτοῦ Μελετίου. Ἦχος δ' - - - οὗ ἡ ἀκροστιχίς Κλυτὸν Τιμοθέοιο βίον κυδαίνω ἐν ὕμνοις». — Σελ. 477-482. «Εἰς τοὺς αἴνους τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ ἡ λοιπὴ δὲ ἐορτὴ αὐτοῦ γέγραπται ἀλλαχοῦ». Δύο στιχηρὰ καὶ ἐν δοξαστικόν. — Σελ. 483-490. «Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον Τιμόθεον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς Τιμόθεον δοξάζων Χριστὸν ὑμνήσω Μελέτιος. Ἦχος β'».

27. Σελ. 493-538. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον νεομάρτυρα Μάρκον τὸν Κρήτα, μαρτυρήσαντα ἐν Σμύρνη, καὶ βίος αὐτοῦ μακρός (σ. 539-562), οὗ ἡ ἀρχὴ «Οὗτος ὁ ἅγιος γέννημα καὶ θρέμμα ἦν» κτλ. Ὁ κανὼν εἰς ἤχον δ' μετ' ἀκροστιχίδος «Γενναίοις ἔργοις ἐντροφῶ Μάρκου Νέου». Καὶ μεταξὺ τῶν σελ. 509-523 ἕτερος κανὼν εἰς ἤχον δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Μάρκου ἐπαίνους ἀρτιμάρτυρος πλέκω».

28. Σελ. 567. «,Αχμθ' τὸ σωτήριον. Σεπτέμβριος. Ἰωάννου, Ἀνδρέου καὶ τῶν γονέων. Τὸ μαρτύριον τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Σοτζαβία». — Σελ. 571-594. «Μαρτύριον τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος μὲν ὀρρωμένου, ἐν τῷ Ἀσπροκάστρῳ δὲ μαρτυρήσαντος, ἐν δὲ Σοτζαβία τῇ κατὰ Μολδάβιαν μετατεθέντος, ὡς κεῖται ἐν τῷ βουλγαρικῷ». Ἀρχ. «Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς» κτλ. — Σελ. 599 σημείωσις περὶ κανόνος εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην εἰς ἤχον δ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς «Τὸν χαριτώνυμον ἄσμασ' Ἰωάννην ἀναμέλψω Μελέτιος». Αὐτόθι σημειοῦται ὁ Μελέτιος, ὅτι τὴν σύνταξιν τῆς εἰς τὸν Ἰωάννην ἀκολουθίας ἀρξάμενος ἐν Ἰασίῳ ἐπέρανεν ἐν Σοτζαβία. Τοῦτ' αὐτὸ σημειοῦται καὶ ἐν τῇ σελ. 679. — Σελ. 603-626. «,Αχμς'. Μαίψω α'. Ἐν Γιάσιῳ τῆς Μολδοβίας. Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν μάρτυρα, τὸν ἐν Σοτζαβία, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε»

Ἰωάννου ἀγῶνας ἀθλοφόρου ἀναδήσω. Ἦχος πλάγιος δ'». — Σελ. 629 κέ. «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν μάρτυρα, τὸν ἐν Σοτζαβία».

29. Σελ. 683-729. «Μηνὶ - - - μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Πιετζαρίῳ ἀσκησάντων καὶ πάντων τῶν ἐν Ῥοσσία λαμφάντων. Συντεθεῖσα ὑπὸ Μελετίου Συρίγου ἱερομονάχου τοῦ Κρητός, λεγάτου τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Παρθενίου, καὶ πάσης τῆς περὶ αὐτὸν ἱεραῶς συνόδου, ἀποσταλέντος πρὸς Ῥόσσους κατὰ τὸ ,αχμγ', ἰνδικτιῶνος δεκάτης, ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ». Ἀσματική ἀκολουθία μετὰ κανόνος εἰς ἦχον β', οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Πατέρας μέλπω τοὺς τροφίμους Ῥωσίας». — Σελ. 729 κέ. «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς ἁγίους· ποίημα τοῦ αὐτοῦ Μελετίου. Ἦχος πλάγιος δ'». — Σελ. 742-747 «Στίχοι ἱαμβικοὶ τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς αὐτούς», ἦτοι ἐπιγράμματα ἐννέα· α') «Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου», β') «Εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ σπηλαίου», γ') «Εἰς τοὺς αὐτούς», δ') «Εἰς τὰς μυροβλύτους κάρας» αὐτῶν, ε') «Ὡς ἐξ ἑαυτῶν», ς'-δ') τέσσαρα ἕτερα, ὧν ἕκαστον φέρει ὡς ἐπιγραφὴν τὸ «Ἄλλο». Ἐν τῇ σελ. 747. «Ἐγράφησαν ἐν Πιετζαρίῳ Κιοβίας. ,αχμγ'. Δύγουστου γ'. ἰνδικτιῶνος ιβ'».

30. Σελ. 748-750. «Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ὅμοιοι εἰς τινὰ σκεύη τοῦ ἁγίου μύρου ἦτοι ἀλάβαστρα». Δέκα ἐπιγράμματα. Ἐν τῇ σελ. 757 σημεῖωμα λατινικὸν ἔχον οὕτω· «Nomen mei scribae qui datus est mihi manenti in monasterio Piezariensi fuit tale: D. Hilarius Dobnodzieaszek».

31. Σελ. 759-787. «Ἀκολουθία εἰς τὸν ἄρραφον τοῦ Χριστοῦ χιτῶνα τὸν ἐν Μοσχοβία, συντεθεῖσα ἐν Κιοβία κατὰ τὸ ,αχμγ' ἔτος, ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ, ὑπ' ἐμοῦ Μελετίου ἱερομονάχου τοῦ Συρίγου». Ἡ λειτουργικὴ τοῦ χιτῶνος τούτου μνήμη ἐτελεῖτο τῇ 18-ῃ Ἰανουαρίου. Ἴδε σελ. 761, ἐνθα σημειοῦται, ὅτι ὁ χιτῶν μετεχομίσθη ἐκ Περσίας εἰς Μόσχαν ἐπὶ βασιλέως Μιχαὴλ Θεοδώρου. Ὁ ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ κανὼν (σ. 770-783) εἰς ἦχον δ', ἔχων ἀκροστιχίδα τὸ «Χριστοῦ χιτῶνι ἀρράφω πλέκω μέλος», ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίαις τὸ «Μελετίου».

32. Σελ. 797-818. Συνοδικοί τινες κανόνες.

779. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 66 μῆκ. 0,115, πλ. 0,105. Λατινοελληνικὸν λεξιλόγιον καὶ φρασεολόγιον. Ἄρχ. «Vocum series. Theologicae voces. De deo. Deus. Θεός. Deitas. Θεότης» κτλ.

780*. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ρτϛ'+102-212. Αὐτόγραφα τετράδια Μελετίου Συρίγου μετὰ χασμάτων, διορθώσεων, ἀποσβέσεων κτλ., περιέχοντα ὁμιλίαις αὐτοῦ, λείψανα τοιοῦτων, ἧ καὶ σημειώσεις δι' ὁμιλίαις· ἅπαντα δὲ συναποτελοῦσι δύο διάφορα τεύχη, τὸ μὲν μῆκ. 0,156, πλ. 0,10, (φ. α'-ρτϛ'), τὸ δὲ μῆκ. 0,16, πλ. 0,11 (φ. 102-212). Ὑπὲρ τὰ δέκα φύλλα ἄγραφα. Αἱ ὁμιλῖαι ἐγράφησαν καὶ ἐδιδάχθησαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1629-1637. Ἡ ἀρχὴ τοῦ κώδικος· «Εἰς Μολδοβλαχίαν. αχλβ'· -- Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ Προδρόμου. αχλβ'. — Ἐτοιμάζεται ὁ ἐπιθυμητὸς καὶ γλυκὺς ἥλιος» κτλ. Τῶν λοιπῶν ὁμιλιῶν σημειωτέαι κατ' ἐξάρεσιν αἱ ἐπόμεναι· ἡ ἀπὸ φ. 27 μηνι Σεπτ. 23 ἔτ. 1632 ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ Μολδοβλαχίας Βαρλαάμ· ἡ ἐν φ. 57 κατὰ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐκφωνηθεῖσα παρουσία τοῦ Κ/πόλεως Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βερροίας τὸ τρίτον πατριαρχοῦντος· ἡ ἐν φ. 65 «αχλγ'. εἰς Μολδοβλαχίαν. τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ», ἧς ἡ ἀρχὴ· «Τρέχει μὲ σπουδὴν πολλήν» κτλ. Ἔτεραι σημειωτέαι ὁμιλῖαι. — α') Φύλλ. ριβ'. Ὁμιλία ἐκφωνηθεῖσα ἔτει 1637-φ ἐν Γαλατᾶ. — β') Φύλλ. ρμδ' «αχλζ' Ἰουνίου ιη'». — γ') Φύλλ. ρξ'. «Εἰς Μολδοβλαχίαν. αχλβ'». — δ') Φύλλ. 103^α. «αχλδ' Ἰουνίου κα' εἰς Αἴγυπτον». — ε') Φύλλ. 122^α. «Ἐν Αἰγύπτῳ. ἐρρέθη ἐν τῷ μέλλειν ἀποδημεῖν τοῦ μακαριωτάτου εἰς τὸ Πηλοῦσιον. αχλδ'». Ἄρχ. «Ξένην καὶ μακρήμενην ὑπόθεσιν» κτλ. — ς') Φύλλ. 167. «Μετὰ τὴν εἰς Λίνδον ἐπάνοδον. αχλ'. Φεβρουαρίου ζ'. Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου». Ἄρχ. «Νά με, ᾧ Λίνδος, σήμερον παλαιὸν χρεωφειλέτην» κτλ.

* Ὁ κώδιξ οὗτος πρότερον ἔφερε τὸν ἀριθμὸν 748. Περιεγραφή καὶ οὗτος ἐκτενῶς ὑπὸ J. Pargoire (Échos d'Orient τ. 11, σ. 266-268).

781. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 31 μήκ. 0,16, πλ. 0,111. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 17 γραμμῶν.

Εὐχολόγιον.—α') «'Ακολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ», φ. 1 κέ.—β') «Τάξις γινομένη εἰς χωράφιον ἢ εἰς ἀμπελῶνα, ἢ εἰς κῆπον, εἰ συμβῆ βλάβεσθαι ὑπὸ ἐρπετῶν ἢ ἄλλων εἰδῶν», φ. 14-20. Ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν Α. Η. Αλμαзовъ, Святые-покровители сельско-хозяйственныхъ занятій. Одесса 1904, σ. 49-54.—γ') «Εὐχαὶ τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος, λεγόμεναι ἐν σκήφει λοιμῶδους νόσου ἐν τοῖς κτήνεσι», φ. 21-27. Πρβλ. Α. Η. Αλμαзовъ ἐνθ. ἀνωτ. σ. 68-70.—δ') «Εὐχὴ τοῦ ἀγίου Μοδέστου λεγομένη ἐν τοῖς κτήνεσι», φ. 28^α. —ε') «Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ποιμήνην», φ. 29^α. —ς') «Εὐχὴ τῆς μετάρξης εἴτε σηρικῆς πλοκῆς» καὶ «τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα εὐχὴ τοῦ Συμεῶν», φ. 29^β-31^α. Ἐξέδωκε καὶ ταύτας ἐντεῦθεν Α. Η. Αλμαзовъ ἐνθ. ἀνωτ. σ. 56-57.

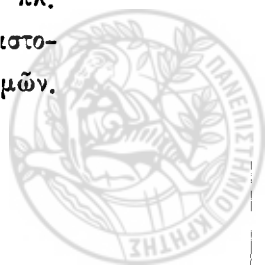
782. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 117 μήκ. 0,16, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21-22. Τὸ φ. 80 ἄγραφον.

1. Ἀδήλου «ἐπιτομὴ τῶν διαλεκτικῶν κανόνων ἥτοι εἰσαγωγὴ εἰς τὴν καθόλου λογικὴν καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ὄργανον». Ἀρχ. «Προοίμιον. Εἰσαγωγὴν πρὸς τὰ τοῦ μεγάλου διδασκάλου Ἀριστοτέλους λογικά» κτλ., φ. 1-79.

2. «'Αλκινόου φιλοσόφου τῶν δογμάτων Πλάτωνος τοῦ θείου». Ἀρχ. «Κεφ. α'. Τί ἐστι φιλοσοφία καὶ ὅποια ἡ φιλοσοφικὴ εὐφροσύνα. Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων» κτλ., φ. 81-117. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. παρὰ χειρὸς Ἀλεξάνδρου Βενιερίου».

783. Συμπλήρωμα χειρόγραφον ἐντόπου Ἀγιασματαρίου ἐκ φύλλων η' +75 μήκ. 0,156, πλ. 0,106. Ἐγγραφή τῆ 18-ῃ ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα 33-49.

784. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. μήκ. 0,158, πλ. 0,11. Ἀριθμεῖ σελίδας 165· ἦν δὲ κτῆμα τῆ 18-ῃ ἑκατ. Χριστοφόρου τινὸς ἱερομονάχου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν.

1. «Ἐκ τῶν θεωρητικῶν καὶ ἐρωτικῶν εὐχῶν τοῦ μακαρίου Ἀύγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος». Ἀρχ. «Τί ἂν εἴποι ψυχὴ μόνον πρὸς Θεὸν περὶ τῆς ἀρρήτου γλυκύτητος αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐπιγνοίην σε» κτλ., σ. 1-121. Ἐξέδωκε Νικοδήμος μοναχὸς ἐν τῇ Ἐπιτομῇ ἐκ τῶν προφητανακτοδαβιτικῶν ψαλμῶν (ἐν Κ/πόλει 1799), σ. 193-254.

2. «Στίχοι Κριτοπούλου Μιχαὴλ τοῦ Ἰμβρίου». Ἀρχ. «Ὅστις ἔρωτα» κτλ. Ἐξέδωκε Νικοδήμος ἐνθ. ἄνωτ. σ. 192.

3. «Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου τοῦ μετὰ τὴν Ἄλωσιν χρηματίσαντος πατριάρχου Κ/πόλεως, τοῦ καὶ Γενναδίου μετονομασθέντος». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε» κτλ., σ. 123 κέ. Ἴδε Νικοδήμου Ἐπιτ. σ. 155-157.

4. «Εὐχὴ Κριτοπούλου τοῦ Ἰμβρίου». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε» κτλ., σ. 128 κέ. Νικοδήμου Ἐπιτ. σ. 170-174.

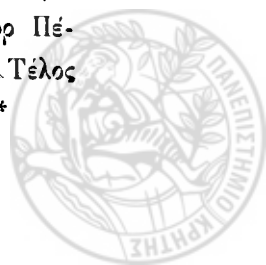
5. «Νικηφόρου Καλλίστου Ξανθοπούλου εὐχὴ ἐξομολογήσεως πρὸς τὸν ποιητὴν καὶ πλάστην ἡμῶν Θεόν, περιέχουσα πάντα τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ ἐκφραζούσα». Ἀρχ. «Ἐξομολογοῦμαί σοι» κτλ., σ. 136 κέ. Νικοδήμου Ἐπιτομ. σ. 89-96.

6. «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως». Ἀρχ. «Πάναγνε, πανάγαθε», σ. 149.

7. «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν ὑπεραγίαν καὶ δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον». Ἀρχ. «Παρθένε δέσποινα», σ. 154 κέ. Εἶτα ἐν ταῖς σελ. 159-162 «Πίναξ τῶν ἐν τῷ παρόντι βιβλιαρίῳ εὑρεθέντων εὐχῶν».

8. Πρόσθετον κείμενον ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Πολέμῳ ἰσχυρῶ λευκαίνονται τὰ ἄνθη» κτλ., σ. 164-165.

785. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1813-ου, ἐκ φύλλων 212 μῆκ. 0,16, πλ. 0,105. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὄψας τοῦ φ. 1^α «Ἐκ τῶν τοῦ Ἡσυχίου διακόνου Παπαδοπούλου τοῦ ἐκ Πελοποννήσου 1881». Αὐτόθι κόσμημα χρωματιστὸν τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. — Ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ δοξαστικαρίου, ὃ περ συνετέθη πρὸς ὠφέλειαν πολλῶν κατὰ τὸ ὕψος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου». Ἐν τῷ φ. 212* «Τέλος

τῷ δὲ συντελεστῇ τῶν ὄλων Θεῷ δόξα. Χεῖρ Χριστοδούλου Συμυρναίου Σκούφου. τῷ α̅ωιγ̅ Σεπτεμβρίῳ θ̅».

786. Τεύχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 180 μῆκ. 0,156, πλ. 0,105. Δύο διάφοροι γραφαί.

1. «Γνωμικὰ φιλοσόφων τινῶν παλαιῶν ἐκ τῆς ἰταλικῆς γλώττης μεταφρασθέντα». Ἀρχ. «Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ μεγαλητέρα τελειότης» κτλ., φ. 1^α.

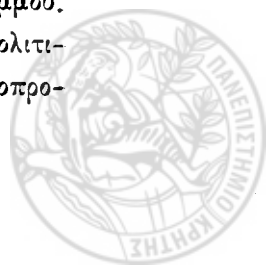
2. «Κατήχησις τῆς τραπέζης». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, γινώσκατε ὅτι ἀφ' οὗ γένηται εὐχὴ» κτλ.

3. Κεφάλαια ἀσκητικὰ διαφόρων, οἷον Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου, Ἐφραίμ Σύρου, Βαρσανουφίου, Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος, Νεῖλου, Δωροθέου, Ἰσαὰκ Σύρου, Διαδόχου, Νήφωνος· καὶ ἕτερα ἐκ τῶν βιβλίων Λειμῶνος καὶ Παραδείσου. Ἐν τῷ φ. 170 «Πίναξ τῶν παρόντων κεφαλαίων».

787. Τεύχος χάρτινον ἔτους 1661-ου (μῆκ. 0,158, πλ. 0,11), ἐκ φύλλων 559 διανεμημένων εἰς ἠριθμημένα τετράδια νη'. Αὐτόγραφον Μελετίου Συρίγου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16-19. Ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν α' πινακίδα παραφύλλου ἐπιγραφή· «Ἑρμηνεῖα εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου». Εἶτα διὰ χειρὸς τοῦ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων· «Τοῦ σοφωτάτου, καὶ μακαριωτάτου κυρίου Μελετίου τοῦ Συρίγου, καὶ πρωτοσυγγέλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἑρμηνεῖα εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν». Τὸ κείμενον τῆς ἑρμηνείας ἄρχεται οὕτως· «Ἡ πρὸς Ῥωμαίους τοῦ Παύλου ἐπιστολή, καίτοι ἐν τῇ τάξει τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν πρώτη τέθειται, ἀλλ' οὐ καὶ πρώτη πασῶν ἐγράφη» κτλ. Ἐν τῷ φ. 559^β· «Πέρας εἴληφεν ἡ βίβλος αὐτὴ ἐν τῷ Γαλατᾶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. κατὰ τὸ α̅χξ̅α̅ ἔτος τῆς σωτηρίας ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ε̅».

788. Τεύχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 102 μῆκ. 0,153, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον μονόστηλον, ἔχον ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι καλλιτέχρον μέλαν κόσμημα σχήματος παραλληλογράμμου.

«Σημειώματα διαφόρων ἱστορικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν, ἐρανισθέντα παρὰ τοῦ πανιερωτάτου σοφωτάτου καὶ θεοπρο-

βλήτου ἁγίου Καμπανίας κυρίου κυρίου Θεοφίλου». Ἀρχ. «Εἰς ἄνθρωπος φρόνιμος πολιτικὸς ὁρῶν ἑνὸς Βασιλείου τὴν φρόνησιν» κτλ.

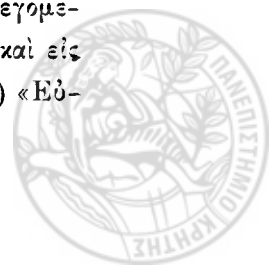
789. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1522-ου, ἐκ φύλλων 353 μήκ. 0,15, πλ. 0,10. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 15 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα κιτρίνου χρώματος, τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. Ἔτερα κοσμήματα ταινιοειδῆ χρώματος ἐρυθροῦ ἐν τοῖς φ. 81^β, 277^α, 294^α, 308^α. Φύλλα ἄγραφα· 10, 40, 150, 151. Ἐν τῷ φ. 345^β σημεῖωμα τοῦ καλλιγράφου ἔχον ὧδε· «+ Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον τὸ εὐχολόγιον. διὰ χειρὸς κάμου τοῦ ἁμαρτωλοῦ Μανουήλ, τοῦ ἐκ τοῦ (= τῆς) νήσου Κρήτης ἐκ πόλεως Χανδάκκου. κατὰ τῷ ζ^ω λ^ω, μηνὶ Μαΐω κθ. διὰ πλείστων δὲ ἀγαθῶν εἰς τὰ τῆς φιλοξενίας καὶ φιλοπτωχείας ὧν ἐμνήσθημεν τοῦ τιμιώτατου καὶ εὐλαβεστάτου καὶ μουσικωτ(ά)τ(ου) ἀρίστου πάνυ παπᾶ κυρίου Ἀνδρέου, καὶ δευτερεύων τῆς Μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἁγίας Ἐκκλησίας. ἠβουλήθημεν καὶ ἡμεῖς πρὸς βραχὺ δουλεῦσαι αὐτοῦ, πρὸς ἀνταμειβὴν τῶν πολλῶν ἐλεημοσυνῶν αὐτοῦ ὧν ἔφημεν, τὸ παρὸν βιβλίον. καὶ ἀξιώση αὐτὸν κ(ύριος) ὁ Θε(ὸς), ἵνα μακροημερεύση καὶ διαβιβάση τιμιώτατα τὸ παρὸν εἰς τὴν ἀξιώτητα τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ, εἰς ἔτη πολλά». Τῶν φύλλων 207, 214, 215, 238, 340 καὶ 346-353 ἡ γραφὴ διάφορος μὲν τῶν προτέρων, ἀλλὰ καὶ αὕτη τῆς 16-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 10· «Ἦγοράσθη ἀντὶ 30: γροσίων δι' ἐπιμελείας Σωφρονίου ἱεροδιακόνου Λεσβίου τῷ 1873-φ, Νοεμβρίου 23, καθ' ἣν ἡμέραν ἀνηγορεύθη πατριάρχης Κ/πόλεως τὸ β' Ἰωακείμ ὁ ἀπὸ Κυζίκου Β-ος».

«Εὐχολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ»¹.—α') «Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ». Ἀρχ. «Ποιεῖ ὁ ἱερεὺς εὐλογητὸν» κτλ. φ. 1.—β') «Εὐαγγέλια ἐωθινὰ τὰ ια'», φ. 12^β. — γ') «Ἀπόστολοι καὶ εὐαγγέλια τῆς ὅλης ἐβδομάδος», φ. 27^α. — δ') «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου», φ. 41^α. —

¹ Λεπτομερῆ τοῦτου περιγραφὴν ἴδε παρὰ τῷ Ἀλεξίῳ Δημητριάδῃ (Описание литургическихъ рукописей, хранящихся въ библиотекахъ православнаго Востока. Томъ II. Εὐχολόγια. Киевъ 1901, σ. 720—749).

ε΄) «Τάξις καὶ ἀκολουθία τοῦ νεκρωσίου εὐχελαίου», φ. 81^β.—ς΄) «Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν», φ. 114^β.—ζ΄) «Ἀκολουθία γινομένη ἐπὶ ταφῆς ἱερέως», φ. 148^α.—η΄) «Τάξις γινομένη ἐπὶ ταφῆς πρεσβυτέρου», φ. 149^β.—θ΄) «Ἀκολουθία εἰς ἀνθρωπον ψυχορραγοῦντα (κῶσ. ψυχωραγωῦντα) καὶ κρινόμενον ὑπὸ θανάτου», φ. 199^β.—ι΄) «Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως» (φ. 207^α) μετὰ δευτέρου κανόνος εἰς τὴν Θεοτόκον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαί» κτλ. — ια΄) «Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀγιασμοῦ», φ. 224^α. — ιβ΄) «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ», φ. 235^β. — ιγ΄) «Εὐχαὶ τῆς γουγκλισίας, ἔτοι τῆ Κυριακῆ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς», φ. 246^α.—ιδ΄) «Ἀκολουθία εἰς γυναῖκα λεχώ», φ. 262^α. — ιε΄) «Ἀκολουθία εἰς τὸ σαραντῆ(=ί)σαι παιδίον», φ. 264^β.—ις΄) «Ἀκολουθία εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον, ἦγουν βαπτίσει», φ. 267^α. — ιζ΄) «Ἀκολουθία εἰς μνήστρα βασιλέως καὶ λοιπῶν ἀνθρώπων, ἦγουν εἰς ἀρραβῶνα», φ. 277^α. — ιη΄) «Ἀκολουθία τοῦ στεφανώματος», φ. 281^β. — ιθ΄) «Ἐτέρα ἀκολουθία εἰς διαγαμοῦντας», φ. 290. — κ΄) «Ἀκολουθία εἰς ἀδελφοποίησιν», φ. 291^β.—κα΄) «Εὐχὴ ἧτις λέγεται παρὰ τοῦ ἀρχιερέως ἢ τοῦ ἱερέως ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν τῶν θείων μυστηρίων» φ. 294^β.—κβ΄) «Τάξις γινομένη εἰ συμβῆ μιανρὸν ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν ἐν ὑποληνίῳ οἴνου ἢ ἀγγεῖῳ ἐλαίου», φ. 298^α.—κγ΄) «Ἀκολουθία εἰς φρέαρ μιανθέν», φ. 300^α.—κδ΄) «Εὐχὴ εἰς σκεῦος μιανθέν ἐκ τοῦ φρέατος, ὁμοίως δὲ εἰ καὶ ἐν ἑτέρῳ σκεῦει ἐμπέσει μιανρὸν», φ. 301^β.—κε΄) Εὐχὴ ἐπὶ τρυγὴν ἀμπέλου», φ. 302^β. — κς΄) «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς εὐλόγησιν οἴνου», φ. 303^α. — κζ΄) «Εὐχὴ ἐπὶ πλοίου μέλλοντος πλεῦσαι», φ. 304^α. — κη΄) «Εὐχὴ εἰς τὸ φυτεῦσαι ἀμπελῶνα», φ. 304^β.—κθ΄) «Εὐχὴ ἐπὶ θέρους», φ. 305^β. — λ΄) «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸ σπεῖραι σπόρον ἐν τῇ ἀρούρα τῆς γῆς», φ. 306^α. — λα΄) «Μηολόγιον σὺν Θεῶ ἀγίῳ», φ. 308^α.—λβ΄) Τροπάρια καὶ κοντάκια ἀπὸ Σαββάτου τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, φ. 327 κέ. — λγ΄) «Εὐχὴ λεγομένη εἰς ἀμπελῶνα, εἰς κῆπον, εἰς περιβόλιον, εἰς χωράφιον καὶ εἰς χώραν, εἰ συμβῆ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἐρπετῶν», φ. 338. — λδ΄) «Εὐ-

χή ἐτέρα», φ. 339^β. — λε') «Εὐχή ἐτέρα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρ-
τυρος Τρόφωνος», φ. 341^α. — λς') Εὐχή ἐπὶ οἰκίας περιεργασμέ-
νης ὑπὸ κακῶν», φ. 346^α. — λζ') «Εὐχή εἰς πᾶσαν ἄρρωστίαν»,
φ. 348^α. — λη') «Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα κρεῶν τῇ ἁγία
καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα», φ. 348^β. — λθ') «Εὐχή εἰς τὸ
εὐλογῆσαι τυρόν καὶ ὡά», φ. 349^β. — μ') «Εὐχή ἐπὶ ἄλατος»,
φ. 349^β. — μα') «Εὐχή τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων εἰς ἀσθενή καὶ
μὴ ὑπνοῦντα», φ. 350^α. — μβ') «Εὐχή εἰς νήπιον», φ. 352^α.

790. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 120
μῆκ. 0,155, πλ. 0,105. Φύλλα ἄγραφα· 57-67. Τρεῖς διάφοροι
γραφαί. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

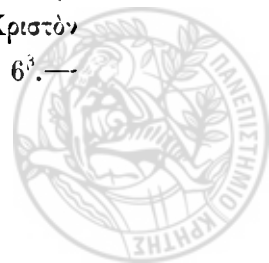
1. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ πασιῶν τῶν ἐπιστη-
μῶν διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας,
ιατροῦ τε ἀρίστου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Κ/πόλεως, περὶ γραμματι-
κῆς συντάξεως κατὰ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Χρῶμεθα
τοῖς προτακτικοῖς» κτλ., φ. 3-51. Δεῖπει τὸ τέλος.

2. Ἐωνόμου «περὶ μορίων τῆς ἐλληνικῆς». Ἀρχ. «Τῶν μὲν
μορίων φιλή τις ἐστὶ ἐξω τοῦ λόγου καὶ οὐδαμινη σημασία» κτλ.,
φ. 52-56.

3. «Θέσεις γραμματικαὶ πληρέσταται μεθόδῳ διαλεκτικῇ ὑπο-
στρωθεῖσαι καὶ εἰς διάλεξιν προτεθεῖσαι ἐκ τῆς τέχνης θεωρητι-
κῆς καὶ πρακτικῆς Ἰλαρίωνος Κιγάλα Κυπρίου ἱεροδιδασκάλου καὶ
ἱεροκέρυκος». Ἀρχ. «Γραμματικὴ ἐστὶ τέχνη θεωρητικὴ τε καὶ
πρακτικὴ» κτλ., φ. 68-120.

791. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 125 μῆκ.
0,15, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 12 ἢ
15. Ἐπιγραφαί ἐρυθραί· κεφαλαιώδη ἀρκτικά στοιχεῖα ἐγκοσμα καὶ
ἐρυθρά, καὶ τινὰ ταινιοειδῆ κοσμήματα ὅπως ἐρυθρά, ἢ μέλανα
καὶ ἐρυθρά. Τὰ φ. 120-125 πρόσθετα μετὰ γραφῆς τῆς 18-ης
ἑκατοντ.

Εὐχολόγιον. — α') «Εὐχή ἰκέσιος» εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, φ.
1^α. — β') «Εὐχή τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέα τοῦ διὰ Χριστόν
σαλοῦ». Ἀρχ. «Ὁ πατήρ, ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα», φ. 6^β. —

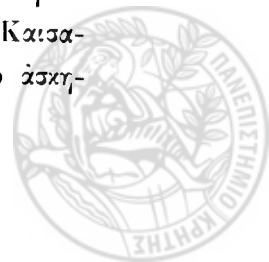
γ') «Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Τὸ μέγα ὄνομα τοῦ ἀοράτου», φ. 9^β. — δ') «Εὐχὴ ἑτέρα», φ. 11^α. — ε') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τὰ τροπάρια καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Ψαλτηρίου», φ. 14^α. — ς') «Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως», φ. 50^β. — ζ') «Ἔτερος κανὼν, ποίημα τοῦ βασιλέως κυρίου Θεοδώρου τοῦ Δούκα (κῶσ. λούκας) τοῦ Δασκάρεως. Ἦχος πλ'. δ'». Ἀρχ. «Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαί» κτλ., φ. 62^α. — η') «Εὐχὴ ἰκέσιος εἰς τὸν κ. ἡ. Ἰ. Χ. λεγομένη καθ' ἑκάστην ἡμέραν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἀποδείπνου». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε», φ. 74^α. — θ') Εὐχαὶ διάφοροι εἰς τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄλον ιβ', φ. 77^α-95^α. — ι') «Εὐχαὶ σύντομοι λεγόμεναι ἐν ἑκάστη ὥρᾳ τῆς ἡμέρας», φ. 95^β. — ια') «Εὐχὴ εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμέρας». Ἀρχ. «Σοὶ κύριε τῷ δεδωκότι ἡμῖν» κτλ., φ. 96^β. — ιβ') «Εὐχὴ τοῦ ὁσίου Ἀντιόχου πρὸς ὕπνον ἐπὶ κοίτης εἰς φυλακτήριον ψυχῆς, ἐπιφυγαδευτήριον (κῶσ. ἐπεφυγαδευτήριον) τῆς πλάνης». Ἀρχ. «Παντοκράτωρ Δόγε τοῦ πατρός» κτλ., φ. 97^α. — ιγ') «Εὐχὴ ἑτέρα πρὸ τοῦ ὑπνῶσαι, καὶ αὐτὴ πᾶν ὠφέλιμος, εἰς (τὸ) πανάγιον πνεῦμα», φ. 98^α. — ιδ') «Εὐχὴ εἰς τὸν ἅγιον ἄγγελον τὸν φύλακα τῆς ψυχῆς», φ. 99^β. — ιε') «Εὐχὴ ὅτε θλίβεται τις ὑπὸ τῶν παθῶν καὶ πονηρῶν λογισμῶν». Ἀρχ. «Κύριε ὁ ἀνοίξας ὀφθαλμούς» κτλ., φ. 100^α. — ις') «Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ νοουθεσίαι ὠφέλιμοι πρὸς κάθε μοναχὸν ὅπου ποθεῖ νὰ φυλάξῃ πολιτείαν θεάρεστον». Ἀρχ. «Γέρων τις ἐνάρετος ἐκάθετο» κτλ., φ. 101^β. — ιζ') «Ἐτέρα νοουθεσία θαυμάσιος καὶ διδαγὴ ἐνὸς ἀββᾶ ἐναρέτου, τὴν ὁποίαν ἔστειλεν ἐνὸς ἀρχαρίου καὶ τοῦ ἐρμηνεύει πῶς νὰ κάμῃ νὰ ἀξιώθῃ τῆς οὐρανοῦ μακαριότητος». Ἀρχ. «Ἡ πρώτη καὶ καλὴ ἀρχὴ τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς» κτλ., φ. 109^β. — ιη') «Περὶ φλεβοτομίας, ποίαν ἡμέραν τῆς σελήνης εἶναι καλὸν νὰ φλεβοτομῇ ὁ ἄνθρωπος καὶ ποίαν ἡμέραν νὰ ἀπέχη, ὅτι δὲν εἶναι καλόν· τὰς ὁποίας ἡμέρας ἔδειξεν ὁ Θεὸς Ἡσδὼρα τῷ ἱερεῖ». Ἀρχ. «Εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς σελήνης» κτλ., φ. 120^β.

792. Χάρτινον τεύχος ἔτους 1642-ου ἐκ φύλλων 107 μήκ. 0.152, πλ. 0,105. Τὸ πρῶτον φύλλον κεκολλημένον ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς πρώτης πινακίδος. Ἐν τῷ φ. 102^α «Ἔτος

τὸ σωτήριον. $\bar{\alpha}^{\omega}$. $\bar{\chi}^{\omega}$. $\bar{\mu}^{\omega}$. $\bar{\epsilon}^{\omega}$. Δεκεμβρίου 18^η. ἔτελείωσα ἐτού-
το τὸ μικρὸν βιβλίον ἐγὼ ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Καισαρείας
τῆς Παλαιστίνης, ὁ ὑπέρτιμος τῶν ὑπέρτιμων καὶ ἑξάρχος πάσης
Παλλαιστίνης Καλλίνικος. ὑπάρχει ἡ πατρίς μου ὁ περίφανῃ Πελο-
πόννησός. ὁ νῦν ὀνομαζόμενος Μωρέας. καὶ ἡ χώρα μου ὀνομάζε-
ται. Ἰδὼρ μολιτζά: ~ + Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Καισαρείας
Παλλαιστίνης Καλλίνικος +». Καὶ πάλιν ἐν τῷ φ. 105^β. «+ Καλ-
λίνικος μητροπολίτης Καισαρείας τῆς Παλλαιστίνης». Τὸ κείμενον
μονόστηλον, τῶν μὲν πρώτων ἑξ φύλλων ἐκ 16, τῶν δὲ λοιπῶν ἐξ
29-30 γραμμῶν.

Συλλογὴ διαφόρων κειμένων, ὧν σημειοῦμαι κατ' ἐξαιρέσιν ταῦ-
τα. — α') Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου ὁμιλίαι τρεῖς (ζ', ιγ', ζ'), φ.
1-6.—β') «Ἱστορία τοῦ Τωβίτ». Ἀρχ. «Οὗτος γὰρ Τωβίτ ὁ αἰχ-
μαλωτισθεὶς» κτλ., φ. 7^α. — γ') «Περὶ τῆς δεκαλόγου», φ. 8^β. —
δ') «Περὶ τῆς Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Τὸ ἅγιον σημαντήριον καθ' ὁμοί-
ωσιν τῆς σάλπιγγος» κτλ., φ. 9^β. — ε') «Περὶ Φραγγῶν». Ἀρχ.
«Ὁ πάπας Ῥώμης καὶ ὅσοι τοῦ μέρους τῆς Δύσεως» κτλ., φ.
12^β. — ς') Γραμματικὰ ἀνεπίγραφα καὶ ἕτερα ἅπαντα ποιητικῆς ὕλης.
Ἀρχ. «Πεῖρα. ὁ πειρασμός. καὶ ἡ δοκιμὴ καὶ ἡ δοκιμασία» κτλ.,
φ. 17^α. Τέλος «τοὺς ἀπὸ βρέφους αὐτῷ ἐκζητοῦντας». — ζ') Ἐ-
τυμολογία τοῦ ἀλφαβήτου». Ἀρχ. «Ἄλφα πόθεν ἐτυμολογεῖται:
παρὰ τὸ ἀλφῶ τὸ εὐρίσκω» κτλ., φ. 28^β. — η') «Οἱ ὄροι τῶν κτ'
γραμματῶν». Ἀρχ. «Ἄλφα ἐστὶν γράμμα, φωνῆν δίχρονον» κτλ.,
φ. 30^β. — θ') «Ἐρμηνεῖα ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πόσα βι-
βλία παρεδόθησαν», φ. 31^β. — ι') «Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ
τρόπων» (κῶσ. προ τρόποι). Ἀρχ. «Ποιητικοὶ τρόποι κζ'» κτλ., φ.
31^β. — ια') «Διονυσίου τοῦ Θρακῆ καὶ Μοσχοπούλου ποίημα, ἡ-
γουν ἡ γραμματικὴ τέχνη». Ἀρχ. «Γραμματικὴ ἐστὶν ἐμπειρία
τῶν παρὰ ποιηταῖς» κτλ., φ. 32^α. — ιβ') «Τὰ ὀνόματα τῶν ιβ'
(γρ. οβ') ἐρμηνευτῶν», φ. 32^α. — ιγ') «Ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἄν-
δρέου Κρήτης». Ἀρχ. «Φησὶ πνεῦμα ἅγιον εἶπεν οὐκ ἄλλο ἢ τὸν
παράκλητον ἔφη» κτλ., φ. 46^β. — ιδ') Τεμάχη Βασιλείου Καισα-
ρείας, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Γρηγορίου Θεολόγου, Νεῖλου ἀσκη-

τοῦ, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Νεμεσίου Ἐμέσης, φ. 52 κέ. — ιε') «Περὶ τῶν μεγάλων ὁρῶν τῆς γῆς τὸ πῶς κείνται». Ἀρχ. «Δώδεκα ὄρη μεγάλα εἰσὶν» κτλ., φ. 84^β. — ις') «Περὶ Λατίνων». Ἀρχ. «Οὗτοι δὲ συγκοινωνοῦσι» κτλ. φ. 86^α. — ιζ') Κανόνες διαφορῶν συνόδων μεθ' ἑρμηνείας, φ. 86^α. — ιη') «Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ζ' συνόδων». Ἀρχ. «Πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν Νικαίᾳ» κτλ., φ. 89^α. — ιδ') «Περὶ τῶν ἐτέρων τοπικῶν». Ἀρχ. «Ἰστέον ὡς καὶ ἕτεραι γεγόνασι» κτλ., φ. 96^α. — κ') Κανόνες τινὲς συνοδικοί.

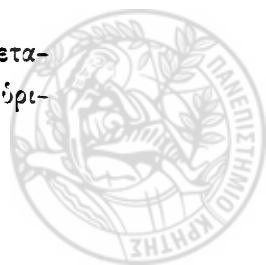
793. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 513 μήκ. 0,147, πλ. 0,097. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 17 ης ἑκατ. Δύο διάφοροι γραφαὶ μονόστηλοι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χειρός, τῆς μὲν ἐκ 14, τῆς δὲ ἐξ 20 γραμμῶν. Τὰ φ. 73-358 διαιροῦνται εἰς τετράδια ἠριθμημένα ἀπὸ α' μέχρι νγ'. Τρία κοσμήματα ἐν τοῖς φ. 73^α, 386^α καὶ 435^β. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος: «Καὶ τότε πρὸς τῆς ἀλῆς Παΐσιου ἱερομοναχοῦ ἐκ τοῦ Ἀγίου Τάφου» (18-ης ἐκτ.).

1. «Ὑμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυχτικόν· λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν» μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ τρισάγιον, ἢ μετὰ τὸ Πιστεύω εἰς — καὶ ἔτι μετὰ τὸ τρισάγιον. Ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἐκλογή καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ».

2. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου, τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συνεγράφη, Παύλου τέ φημι σὺν Μάρκῳ, Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ ἄμα, Ἰακώβῳ τε Λουκᾷ καὶ Μακαρίῳ τε, πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη παρὰ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ Πέτρου, συνεργεῖα δὲ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ μὲν συνήρτησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως». Ἀρχ. «Πολλῶν καὶ μεγάλων κατὰ χάριν» κτλ. φ. 73^α-358^β.

3. «Πέτρου Δαμασκηνοῦ μοναχοῦ εἰς τὸ *Πρόσεχε σεαυτῷ*». Ἀρχ. «Πρόσεχε σεαυτῷ ἀκριβῶς» κτλ., φ. 358^β-365^α.

4. «Λόγος τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ πρὸς ἀρχαρίους μοναχοῦς, μεταγλωττισθεῖς παρὰ Διονυσίου ἱερομοναχοῦ εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρι-

σκομένων». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, αὐτὰ τὰ λόγια καὶ ταῖς παραγγελίαις», φ. 366^α κέ.

5. «Περὶ τῶν σαρανταρίων ὁποῦ κάμνουν διὰ τοὺς ἀποθαμένους, ὅτι τελείως λυτρώνουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὴν κόλασιν. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ θαυμαστὴ διήγησις». Ἀρχ. «Ἐξηγουῦνται εἰς τὸ Πατερικόν» κτλ., φ. 381^β.

6. Ἀμφιλογίου Ἰκονίου «λόγος περὶ ἀρετῆς παραινετικός, καὶ ὅτι δεῖ μνημονεύειν διηνεκῶς τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου». Ἀρχ. «Οἱ τὴν θεῖαν ἐκάστοτε» κτλ., φ. 386^α.

7. «Ἐκ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ». Ἀρχ. «Κατανύγηθι ψυχὴ μου» κτλ., φ. 414^α.

8. Ἀνεπίγραφος ἀκολουθία τοῦ διὰ λαϊκοὺς ἐξοδιστικοῦ. Ἀρχ. «Τελευτήσαντος τινὸς τῶν ὀρθοδόξων» κτλ., φ. 418^α-435^α.

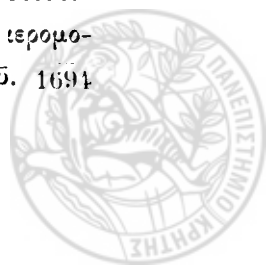
9. «Εὐχὴ ἐξομολογητικὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν γλυκύτατον, ἐρανισθεῖσα ἐκ πολλῶν καὶ συντεθεισα, ἣν ὀφείλει λέγειν πάντοτε πᾶς ὁ ποθῶν συγχωρήσεως τεύξασθαι τῶν ἑαυτοῦ ἀγνοημάτων καὶ παραβάσεων τῶν ἑαυτοῦ συνθηκῶν, ἐξαιρέτω(ς) δὲ ὑπὸ τῶν μοναχῶν καὶ μεγαλοσχημῶν, ἐν τῇ τῶν θεῶν μυστηρίων μεταλήψει». Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 435^β-444^β.

10. «Ἐρμηνεῖα τῆς θείας λειτουργίας. Γερμανοῦ Κ/πόλεως». Ἀρχ. «Ἄρχεται ὁ ἱερεὺς θύειν τὸν ἄμνον» κτλ., φ. 444^β-458^α.

11. Ὁρολόγιον τοῦ Θηκαρά, φ. 458^β-475^β.

12. Διάφορα κεφάλαια νομοκάνονος καὶ θεολογικῶν ζητημάτων. Ἀρχ. «Περὶ τοῦ τῆς ἡμέρας διαστήματος. Ἡ ἡμέρα ἀπὸ τὴν ἐβδόμῃν ὥραν τῆς νυκτὸς ὀρίζεται» κτλ., φ. 476 κέ.

794. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 66 μῆκ. 0,144, πλ. 0,104. Δύο διάφοροι γραφαὶ σύγχρονοι. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος: «† τὸ παρὸν ὑπάρχον Νεοφύτου ἱερομονάχου: Ἀγιοταφῆτι». Καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς ἐτέρας πινακίδος: «1697 μινι Ἀπριλιὸς ζ. εἰσὺτόν το νόμοκάνονον καὶ παράκλητηκόν ηπάργχη εμου Ναιυφῶτου ἱερομονάχου. καὶ αγιοταφῶτη» κτλ. Ἐν τῷ φ. 60^β «ἔτος ἀποχῶ. 1694

ώπου ἤρθαμεν ἤς το ταξίδι της Θεσσαλονίκης Κοσταντιος ιερομοναχος καὶ προτοσυγγελος τοῦ Παναγίου Τάφου».

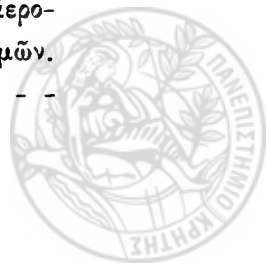
Συλλογὴ τῶν ἐξῆς κειμένων· α') «Περὶ πνευματικοῦ ὁποῦ νὰ ἔγη τόπον ἕτερον διὰ τοὺς ἐξομολογουμένους καὶ τί νὰ λέγη πρὸς αὐτούς». Ἀρχ. «Ὁ πνευματικὸς θέλει νὰ ἔγη τόπον σεμνόν» κτλ., φ. 1^β. — β') «Εὐχὴ ἐπὶ πᾶν εἶδος μια(ν)θέντων καὶ εἰς σίτον καὶ εἰς ἀλεύριν», φ. 10^α. — γ') «Ἀκολουθία εἰς παρακλητικόν», φ. 12^α. — δ') «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 44^α. — ε') «Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ζύμην». φ. 60^α. — ς') «Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα κρεῶν». Ἀρχ. «Ἐπίσκεψαι κύριε» κτλ., φ. 61^β. — ζ') Μαθήματα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, φ. 63-66.

795. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1676-ου, ἐκ φύλλων 328 μήκ. 0,15, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 12 γραμμῶν.

«Ψαλτήριον σὺν Θεῷ εἰς ἀπλῆν φράσιν». Ἀρχ. «Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐπῆγεν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (φ. 326^β) «+ Εἰς τοὺς χιλίους ἑξακοσίους εὐδομήντα ἔξι ἀπὸ Χριστοῦ τρέχοντος τὸ ἔτος μηνὴ Μαρτίω α'. ἔλαβε τέλος τὸ παρὸν Ψαλτήριον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς καὶ κακογράφου, Κοσμᾶ Μακαϊδῶνος καὶ μουσικοῦ, τάχα καὶ ἀμονάχου ἔνδον τῆς μονῆς τῆς Ἀχειροποιήτου καλουμένης Κοσσινίτζας εἰς δόξαν πατρὸς, υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος. ἔνθα δὲ ἐστὶ σφαλτὸν διορθώσατε οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κύριον ὅπως λυτρωθῶ ὁ τάλας τῆς αἰωνίου κολάσεως». Ἐν τῷ φ. 327^α «+ Τὸ παρὸν Ψαλτήριον ὑπάρχει. ἐμοῦ Ἀντωνίου ἱερομονάχου καὶ χατζῆ ὁ ἐκ τῆς ἡμετέρας μονῆς Κωσινίτζης, καὶ τὸ εγόρασεν ἐκ τοῦ παπᾶ Ἀβερκίου. δι' ασπρα ὄπ καὶ εἴ τις τὸ σφετερίσει ἀπ' ἐμοῦ νὰ εἶ ἀναπολόγιτος ἐν παντὶ κριτηρίου. ∴ ζρηζ. + προηγούμενος Ἀντωνίος καὶ χατζῆς ~ κωμ(η) Δοξάτο. πλησιῶν τὴν Δράμμ(αν)».

796. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 125 μήκ. 0,152, πλ. 0,10' ἦν δὲ κτῆμα τῆ 18-ῆ ἑκατ. Ἀρσενίου ἱερομονάχου Ἀγιοταφίτου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 14-15 γραμμῶν.

1. Μαρτύριον ἀκέφαλον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας. Ἀρχ. « - - -

σοῦ πατὴρ καὶ θῦσον τοῖς θεοῖς· ἐπεὶ, μὰ τὸν θεόν, ἐὰν μὴ πεσοῦσα προσκυνήσῃς» κτλ., φ. 1^α.

2. «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος». Ἀρχ. «Ἐναν καιρὸν ἔγγον τις ἀνθρώπος» κτλ., φ. 8^β.

3. «Νοεμβρίου κδ'. + Μαρτύριον τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνας». Ἀρχ. «Εἰς τοὺς τριανταπέντε χρόνους» κτλ., φ. 19^α.

4. «Ἐρώτησις Πέτρου μοναχοῦ πρὸς τὸν μακαριώτατον πάπα Ῥώμης Γρηγόριον τὸν Διάλογον» καὶ Ἀπόκρισις τοῦ Γρηγορίου. Ἀρχ. «Τί δύνανται αἱ λειτουργίαι νὰ ὠφελήσουν» κτλ., φ. 58^α.

5. «Περὶ τῶν διδομένων λειτουργιῶν (παρὰ τῶν) ἱερέων διὰ τὰ σαραντάρια. Τοῦ ὁσίου Ἡσαίου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου». Ἀρχ. «Ἐνας ἄρχων εἰς τὴν Νικομήδειαν», φ. 63^α.

6. «Περὶ τῶν σαρανταρίων ὁποῦ κάμνουν διὰ τοὺς ἀποθαμένους, ὅτι τελείως λυτρῶνουν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς κόλασιν. Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ θαυμαστῆ διήγησις». Ἀρχ. «Ἐξηγοῦνται εἰς τὸ Πατερικόν» κτλ., φ. 67^α.

7. «Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου κάμνουν αὐτοῦ μνημόσυνον εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας, ἢ εἰς τὰς ἐννέα καὶ εἰς τὰς μ'. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Ἀλεξάνδρου». Ἀρχ. «Ὁταν ὁ ἀνθρώπος ἀποθάνῃ» κτλ., φ. 71^α.

8. «Διὰ ποίαν αἰτίαν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν ὁ ἀνθρώπος κάμνουν αὐτοῦ λειτουργίας εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας, εἰς τὰς ἐννέα καὶ εἰς τὰς σαράντα. Νικηφόρου Ξανθοπούλου». Ἀρχ. «Ὅσάν ἀποθάνῃ ὁ ἀνθρώπος» κτλ., φ. 72^α.

9. «Περὶ τί εἰσιν αἱ μερίδαι καὶ ἐὰν εἶναι πρέπον νὰ προσφέρωνται διὰ γυναῖκες ὁποῦ ἔχουσιν ἀνδρας αἰρετικούς ἢ ἀσεβεῖς:— Συμεὼν Θεσσαλονίκης». Ἀρχ. «Αἱ μερίδες εἶναι ἀντὶ τῶν προσώπων» κτλ., φ. 73^α.

10. «Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου περὶ τῆς Τετράδος καὶ τῆς Παρασκευῆς». Ἀρχ. «Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν» κτλ., φ. 74^β.

11. «Διήγησις πάνυ ωφέλιμος τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου». Ἀρχ. «Πορευόμενος ποτέ τις τῶν ἁγίων», φ. 75^α.

12. «Περὶ ἱερέων ἀναξίων. Διήγημα φοβερὸν καὶ παράδοξον, ὅτι ἡ θεία δίκη οὐκ ἀργῶς ἐκδικεῖ τοὺς τολμητὰς καὶ αὐθάδεις». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν θειοτάτων βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου», φ. 90^α.

13. «Ἔτερον διήγημα φοβερὸν, ὅπου ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου». Ἀρχ. «Ἱερεύς τις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ» κτλ., φ. 94^β. Ἐἶτα διήγησις περὶ ἐτέρου ἱερέως. Ἀρχ. «Ἱερεύς τις ἦν ἐκ τῆς Ἀκηνῶν (sic) ἐκκλησίας» κτλ., φ. 100.

14. «Ἔτερον διήγημα περὶ ἐτέρου ἱερέως καὶ διήγησις ωφέλιμος». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις ὅπερ (= ὅπου) ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μερκούριος» κτλ., φ. 101^β.

15. «Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ σκήτει τῆς Λαύρας, κοιμηθέντος δὲ ἔτει Ἰριδ', Ὀκτωβρί-ς' (= 1605). Ἀρχ. «Ἐγώ, ἀδελφοί, ἀναγινώσκων τὰ βιβλία» κτλ., φ. 112^α-125^β. Δεῖπει τὸ τέλος.

797. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 120 (0,138+0,094), γραφὴν περὶ τὸ τέλος τῆς 15-ης ἢ ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 16-ης ἑκατ. ὑπὸ Ἰσαὰκ μοναχοῦ (ἴδε φ. 77^α). Τὸ κείμενον μονόστιλον. Ἐν τῷ φ. 87^β κόσμημα πιοειδές. Ἐπὶ τῆς κάτω ὄψα τοῦ φ. 46^α ὑπάρχει χρυπτόγραφον ἐρυθρὸν 16-ης ἑκατ. ἔχον οὕτω «ϛηλνϛωϛ λχψλχξθπθϞϛψβ» = «Διονυσίου τοῦ μακαρίτη».

1. Μονόστιχα εἰς τοὺς δώδεκα ἀποστόλους ἀνώνυμα. Ἀρχ. «Σταυροῖ Πέτρον κύμβαλον» κτλ., φ. 1^β.

2. Λεξικὸν ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ἁ στοιχείου. Ἄδε, τραγώδησε. ἄπειρα, ἀμέτρητα» κτλ., φ. 2^α.

3. Λεξικὸν ἀνεπίγραφον ἁσματικῶν κανόνων Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ καὶ Κοσμά. Ἀρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ἄλφα στοιχείου. Ἀφεγγεῖς, μὴ ἔχοντας φέγγους ἢ φῶς», φ. 6^β-16^β. Τέλος· «ἄημα γὰρ τὸ πνεῦμα παρὰ Διογενιανῶ».

4. Ἀωνόμου ἐπιστολὴ «Σελεύκῳ». Ἀρχ. «Ταπεινοφρόνει μᾶλλον καὶ μὴ ταπεινολόγει», φ. 16.

5. Λεξικὸν τῶν ἱαμβικῶν κανόνων Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, ἀνεπίγραφον. Ἄρχ. «Ἄρχὴ τῶν ἱαμβικῶν λέξεων. Τοῦ ἁ στοιχείου. Ἄπα(=ε)χθοῦς, μισητῆς. Ἀπλανῆ τρίβον, εὐθεῖαν ὁδόν» κτλ., φ. 17^α-19^α. Τέλος· «πολυρ(ρ)ύτοισιν, πολλὰ ρέουσιν. προμη-
θεία, ἐπιμέλεια».

6. «Λεξ(ε)ις Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου». Ἄρχ. «Βαζέχ, ἀστρα-
πέ» κτλ., φ. 19^α. Εἶτα λέξεις «ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον», «ἐκ τοῦ κατὰ
Λουκᾶν» καὶ «ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην», φ. 20^α.

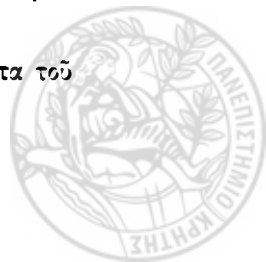
7. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «μεταβολὴ τῆς Παλαιᾶς εἰς τὴν
Νέαν». Ἄρχ. «Ἡ περιτομή, εἰς τὸ βάπτισμα. ὁ σαββατισμός, εἰς
τὸ τῆς Κυριακῆς» κτλ., φ. 21. — Αὐτόθι «περὶ τῶν ἡλικιῶν».
Ἄρχ. «Βρέφος, ὁ παῖς. μειράκιον, νεανίσκος» κτλ. — Αὐτόθι Ἰω-
άννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τεμάχιον. Ἄρχ. «Τρίτα δὲ ποιοῦμεν δι' αἰ-
τίαν τοιαύτην» κτλ.

8. «Εἰδησις ἀκριβῆς περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὐρίσκειν εἰς ποῖον
τῆς ὀκταήχου πίπτει ἡ ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου, ἦτοι τοῦ Τελώνου καὶ
Φαρισαίου». Ἄρχ. «Ὁ χρόνος ἔχει ἐβδομάδας γβ'» κτλ., φ. 21^β. —
Αὐτόθι «τί ἐρμηνεύεται Μαριάμ». Ἄρχ. «Ὡς ἀκριβῶς ἐξερευνή-
σας» κτλ. — Φύλλ. 22^α. «Περὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἄρχ.
«Ἰστέον ὅτι μετὰ τὸ γεννηθῆναι» κτλ. — Φ. 23^β. «Ἐκ τῶν πρα-
κτικῶν καὶ θεολογικῶν κεφαλαίων Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου».
Ἄρχ. «Ἵπαγε ὀπίσω μου» κτλ. — Φ. 23^β. «Ἐκθεσις πίστεως,
ἣν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ θεολόγος κατ' ἐπιτροπήν
τῆς παναγίας Θεοτόκου τῷ ἁγίῳ Γρηγορίῳ τῷ Θαυματουργῷ ὑπ-
ηγόρευσεν». Ἄρχ. «Εἷς Θεὸς πατὴρ λόγου ζῶντος» κτλ.

9. «Σχόλια ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου τοῦ θεοφιλεστάτου Ἀβου-
καρᾶ καὶ σοφωτάτου καὶ φιλοσόφου τὴν τε θείαν καὶ ἐξωτερικὴν
ὡς χρὴ φιλοσοφήσαντος γραφήν». Ἄρχ. «Ἄναγκαῖον ἐστὶ μέλλον-
τας ἡμᾶς» κτλ., φ. 24^α.

10. «Ἐρωτήσεις τινὸς σχολαστικοῦ πρὸς Συμεώνην τὸν ἐν
ἁγίοις θεολόγον». Ἄρχ. «Τί ἦν ἐν τῷ κόσμῳ πρὸ τοῦ τὸν κόσμον
γενέσθαι» κτλ.

11. Διάφορα μικρὰ κείμενα· οἷον α') «Τὰ ἑπτὰ χαρίσματα τοῦ

ἁγίου πνεύματος», φ. 37^α. — β') «Πόθεν ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ
 καὶ κεραυνοὶ ἀποτελοῦνται», φ. 37^α.—γ') Περὶ τῶν ἰβ' ἀνέμων.—
 δ') «Τί ἐστὶν τὸ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι», φ. 38^α. — ε') «Τί
 σημαίνει τὸ εἰρημένον ἐν τῷ ρά' ψαλμῷ, τὸ Ὡμοιωθήν πελε-
 κάμι ἐρημικῶ», φ. 38^α.—ς') «Τίνος χάριν μετὰ δέκα ἡμέρας
 τῆς ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ τὸ πνεῦμα κατήλθε». Ἀρχ. «Φασί τι-
 νες τῶν τὰ θεῖα πεπαιδευμένων» κτλ., φ. 38^β. — ζ') «Περὶ τῆς
 θαλάσσου», φ. 38^β.—η') «Περὶ ἀζύμων». Ἀρχ. «Λατίνος. Ἐχετε
 τὸ ἄζυμον σῶμα Χριστοῦ ἢ οὐ; Ἡμεῖς δὲ πρὸς αὐτοὺς λέγομεν»
 κτλ., φ. 39^α. — θ') Ἑρμηνεία τοῦ Πάτερ ἡμῶν. Ἀρχ. «Πατέρα
 λέγεις, ἄνθρωπε» κτλ., φ. 40^α.—ι') Δύο θεολογικαὶ ἐρωταποκρί-
 σεις, φ. 41^β. — ια') Τεμάχη Ἐφραίμ Σύρου, Διονυσίου Ἀρεοπα-
 γίτου, ἀββᾶ Ἡσαίου καὶ Μακαρίου. — ιβ') «Τοῦ σοφωτάτου Ψελ-
 (λ)οῦ περὶ τῆς ζύμης διὰ στίχων». Ἀρχ. «Γυγὴ ζύμη, βέλτιστε,
 καὶ σάτα τρία | ἔχουσιν ἐξέτασιν ἀκριβεστάτην» κτλ., φ. 42^β.—ιγ')
 «Περὶ τῶν πέντε μεγάλων οἰκουμενικῶν θρόνων», φ. 42^β. — ιδ')
 «Μαρτυρίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας παραίτησις». Ἀρχ. «Κλήρω ἀν-
 υποτάκτω», φ. 44^α.—ιε') «Διὰ στίχου Λουκᾶ πατριάρχου περὶ νη-
 στείας». Ἀρχ. «Καὶ κἂν διέλθῃ ἑβδομάς» κτλ., φ. 44^β.—ις') «Περὶ
 ἐτυμολογίας». Ἀρχ. «Ἐτυμολογία ἐστὶν ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόμα-
 τος ὀρθότης» κτλ., φ. 46^α.—ιζ') «Ἐρώτησις. Κυροῦ Συμεῶν Θεσα-
 σαλονίκης, εἰ συμβῆ ἡ χεθῆναι ἐν εἰσόδῳ τὰ ἅγια, ἢ βρωθῆναι ὑπό-
 τινος ζῶου τί ποιητέον»; Ἀρχ. «Συμβαίνει τὰ τοιαῦτα» κτλ., φ.
 47^β.—ιη') Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «περὶ τῆς θείας κοινωνίας». Ἀρχ.
 «Ἰστέον δὲ ὡς ἐν τῇ κοινωνίᾳ» κτλ., φ. 50^α.—ιδ') «Ἀναστασίῳ
 τοῦ Σιναΐτου ἐτυμολογία περὶ ὀνομάτων». Ἀρχ. «Πόθεν ἐτυμολογεῖ-
 ται θεός; παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω» κτλ., φ. 50^α. — κ') Ἐπιστολαὶ
 [Νεΐλου ἀσκητοῦ] Τιμοθέῳ ἀναγνώστη, Ἰωάννη μοναχῷ, Ἀθνα-
 νασίῳ, Δικινίῳ, Ζωσίμῳ, Ὠρίωνι, Κυντιανῷ μοναχῷ, φ. 51^β.—
 κα') «Διονυσίῳ θεῖῳ ἱεράρχῃ Γρηγόριος ταῦτα» (20 στίχοι). Ἀρχ.
 «Μορφὰς ἀκαλλεῖς τῶν κάτω παιδευμάτων», φ. 53^α.—κβ') «Περὶ
 τῶν συνόδων». Ἀρχ. «Ἡ πρώτη σύνοδος γέγονεν» κτλ., φ. 53^α.

12. «Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κ/πόλεως κυροῦ Γενναδίου

τοῦ Σχολαρίου. β^ο ἐδόθη τοῦτο ἀπαιτήσατο παρὰ τοῦ ἀμηνᾶ. σύντομόν τε καὶ σαφές περὶ τῶν κεφαλαίων τῆς ἡμετέρας πίστεως. περὶ ὧν ὡς ἡ διάλεξις γέγονε. καὶ ἡρμηνεύθη καὶ τοῦτο ἀρραβικῶς μετατοῦ πρὸ αὐτοῦ. καὶ ἐπιγέγραπται περὶ τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. καὶ συνετέθη ὡς οἶόν τε σαφές καὶ εὐπαράδεκτον τοῖς ἀμυήτοις». Ἄρχ. «Πιστεύομεν ὅτι ἔστι θεὸς δημιουργός» κτλ., φ. 54^β.

13. Ἄνωνόμου «πῶς δεῖ πιστεῦειν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν». Ἄρχ. «Ἐρώτησις. Τί ἐστι Θεός; Ἀπόκρισις. Θεός ἐστιν οὐσία νοερά» κτλ., φ. 58^β.

14. «Θεολογία διὰ στίχων τοῦ φιλοσοφωτάτου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου» (κατ' ἀλφαβητον 24 στίχοι). Ἄρχ. «Ἄναρχος ἀρχή» κτλ., φ. 66^α. Τέλος· «ᾧ τίς σεβασθῆ ταῦτα καὶ σωθήσεται».

15 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «ἐπίγραμμα εἰς τὸν τάφον τοῦ μεγάλου Βασιλείου δι' ἡρωελεγειῶν (κῶσ. διήρωγειῶν) στίχων». Ἄρχ. «Σῶμα δίχα ψυχῆς», φ. 66^β. Εἶτα «Νικήτα τοῦ καὶ Δαυιδ τοῦ φιλοσόφου ἐρμηνεία». Ἄρχ. «ᾧ φίλε Χριστοῦ καὶ λάτρι» κτλ.

16. «Τοῦ αὐτοῦ στίχοι πρὸς ἐσχάταις ὄντος αὐτοῦ ἀναπνοαῖς». Ἄρχ. «Ἄγγελοι αἰγλήεντες» κτλ., φ. 69^α.

17. Ἀλφάβητος ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. «Ἄρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενιτείαν ποίου» κτλ., φ. 69^β.

18. «᾽Οροι διάφοροι σὺν Θεῷ κατὰ παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς Ἐκκλησίας λεγόμενοι, ἐκβληθέντες ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου· οὗ ἡ ἐπωνυμία Ὁδηγός», φ. 70^α. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (φ. 77^α)· «+ Ταῦτα ἐν συντομία ἐξεβλήθη ἐκ τῆς βίβλου τῆς Ὁδηγοῦ, καὶ σύγγνωθί μοι τιμιώτατε παπᾶ κῦρι Γεώργιε καὶ ἐμοὶ καταπάντα ποθεινότητε. ὅτι οὐκ εὐχέρησα καὶ πλείονα κατὰ τὸ παρὸν γράψαι. δῶή σοι δὲ ὁ Θεὸς σύνεσιν διὰ τούτων καὶ τὰ λείποντα ἐννοῆσαι. ἔρωσο: + Ὁ σὸς Ἰσαὰκ (μον)αχ(ός).

19. Διάφορα μικρὰ κείμενα περὶ καὶ ἔμμετρα — α') «Εἰς καθάρσιον ἐρμηνεία», φ. 78^α. — β') «Ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους ὀνοματοποιΐα τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως». Ἄρχ. «Τὸ ἀπαλὸν

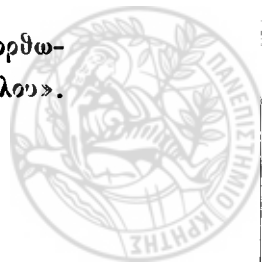

βρέγμα λέγεται» κτλ., φ. 78^α. — γ') Αινίγματα. Ἄρχ. «Πενταγράμματον εἰμί, συλλαβὴ μία» κτλ., φ. 79^β. — δ') «Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου στίχοι». Ἄρχ. «Εἰ τὸ φέρον φέρει σε» κτλ., φ. 80^α. — ε') «Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου εἰς κῆπον». Ἄρχ. «Ὁρᾶς, θεατά, τοῦ φοιτῶντος τὴν χάριν; πρόκυφον ἄψαι τῶν φυτῶν» κτλ., φ. 80^β. — ς') «Ἔτερον». Ἄρχ. «Ὁρῶν σε, κῆπε, καὶ τὰ δένδρα σου βλέπων», φ. 80^β. — ζ') «Ἔτερον». Ἄρχ. «Ἄνθρωπε δεῦρο καὶ τρύγησον καὶ φάγε», φ. 80^α. — η') «Ἔτερον». Ἄρχ. «Βαβαί! πόσαις ὁ κῆπος ἡδοναῖς βρίζεις», φ. 81^α. — θ') «Ἔτερον». Ἄρχ. «Τῆν καλλονήν, ἄνθρωπε, τοῦ ῥόδου βλέπων» κτλ., φ. 81^α. — ι') «Εἰς τὸν πάμμεγαν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον» στίχοι. Ἄρχ. «Τὸν ὠκεανὸν τὸν χρυσοῦν ἐν τοῖς λόγοις», φ. 81^α. — ια') «Τῶν προηγιασμένων» (8 στίχοι). Ἄρχ. «Εἶτα φυχαγώγημα κοινὸν τῷ βίῳ», φ. 81^α. — ιβ') Στίχοι ἀνεπίγραφοι. Ἄρχ. «Ἦν τινα λαβύρινθον ἀκούεις ξένη», φ. 81^β. — ιγ') Ἔτεροι ἀνεπίγραφοι εἰς τὸν Χρυσόστομον. Ἄρχ. «Μέγιστε Χρυσόστομε καὶ θανῶν μένεις», φ. 81^β. — ιδ') «Τοῦ ἁγίου Διονυσίου» κεφ. κδ' καὶ κε'. Ἄρχ. «Ὁ ἀλογίστω γνώμη καὶ ἀκρατήτῳ θυμῷ ἀφορίσας τιὰ» κτλ., φ. 82^α. — ιε') «Περὶ τοῦ Χριστοῦ διαλεγομένου πρὸς τὸν Ἰούδαν, οἶον: Ἐταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει»; Ἄρχ. «Ἐπὶ ποίῳ φησὶ σκοπῷ παρεγένου» κτλ., φ. 82^β. — ις') Αἶνιγμα. Ἄρχ. «Ἐν γράμμασιν εἶς» κτλ., φ. 83^β. — ιζ') «Στίχοι κατανουκτικοί: — ᾱβ̄» (= ἀλφάβητον). Ἄρχ. «Ἀρχὴ τοῦ κόσμου γέγονεν ὁ κτιστὴς τῶν ἀπάντων | καὶ οὐρανοὺς ἐφαιδρυνε, τὰ κάλλη τῶν ἀστέρων», φ. 83^β.

20. «Ἐξομολογητικὸν κατὰ ἀλφάβητον. Ποίημα ἀνακρεόντιον Λέοντος τοῦ φιλευσεβοῦς βασιλέως καὶ φιλοσόφου». Ἄρχ. «Ἄρα τίς γῆθεν ἀείρας» κτλ., φ. 84^β.

21. Δύο μῦθοι ἀνεπίγραφοι, φ. 87^α. Ὁ πρῶτος ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «Χειμῶνος ὥρα τῶν σίτων βραχέντων οἱ μήρημυκε ἔψυγον» κτλ. Ὁ δεῦτερος οὕτω· «Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος διαρκέσαι αὐτῷ εἰς τροφήν» κτλ.

22. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ πρώτου σχεδίου τοῦ διορθωθέντος παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρι Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου».

Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀσπόρως εὐδοκήσας», φ. 87^β.

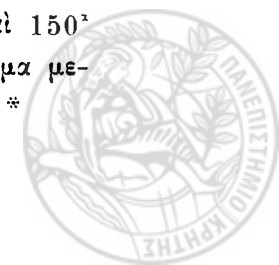
23. «Ἐκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανόν, ἐκτεθεῖσα παρὰ Ἀγαπίου διακόνου» κτλ. Ἀρχ. «Τιμῆς ἀπάσης» κτλ., φ. 96^α.

24. Ἀποφθέγματα ἀνεπίγραφα. Ἀρχ. «Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἰδὼν τινα τῶν γερόντων βάπτοντα τὰς τρίχας εἶπε» κτλ., φ. 117^β-120. Τέλος· «Σόλων ἐπαινούμενος ὑπὸ μοχθηρῶν ἀνθρώπων Ἀγωνιῶ εἶπεν, μὴ τι κακὸν εἴργασταί μοι, ὅτι τούτοις ἀρέσκω».

798. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων γ' + 157 μῆχ. 0,13, πλ. 0,095. Ἐγράφη μεταξύ 18-ης καὶ ἀρχῆς 19-ης ἑκατ. Οὕτω τὰ φ. 1-35 ἐγράφησαν ἔτει 1805-φ, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ φ. 120-145 ἄγραφα. Ἐν τῷ φ. 154 σημεῖωμα Διονυσίου τινὸς ἱερέως περὶ διττῆς αὐτοῦ μεταβάσεως (μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1784-1785) εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ Ῥέμπλι. Ἔτερον σημεῖωμα ἄλλου τινὸς ἐν τῷ φ. 157^β. «Ἔτος 1798 ὁποῦ εἴφερον τοὺς Φραντζέζους ἐδῶ καὶ ἦταν ἑκατὸν πενήντα καὶ δεκαπέντε φορτόμα(τα) κεφάλαια. Ἐπάρθηκε ἡ Πρέβεζα ἀπὸ τοὺς Φραντζέζους 1798. — αω^ω ἐδιάβαζα καὶ ἐγὼ εἰς τὰ Τρίκαλα εἰς τὸν κῆρ Στάνκον. — αωδ Αὐγούστου δ': εἴμεθα εἰς Κύπρον. — αωδ' Ἀπριλίου α' ἡμην ἐν Κερκύρα».

Μικρὸν εὐχολόγιον. Σημειωτέα κείμενα· α') «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. α'-γ'. — β') Ἀκολουθία παρακλήσεως εἰς τὴν Θεοτόκον, φ. 1-35. — γ') Ἐσπέρια τῆς ἐβδομάδος, φ. 37 κέ. — δ') Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν Θεοτόκον, φ. 82. — ε') Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, φ. 89. — ς') Σεληνοδρόμιον καὶ Πασγάλιον, φ. 146-150.

799. Τεῦχος μεμβράνινον ἔτους 1133-ου, ἐκ φύλλων 220 μῆχ. 0,125, πλ. 0,095. Τὰ φ. 195-220 χάρτινα μετὰ γραφῆς 15-ης ἑκατ. Τὰ φ. 194 καὶ 195 ἄγραφα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22-24. Ἐν ταῖς φ. 5^α. 62^α, 94^α καὶ 150^α τέσσαρα κοσμήματα πολύχρωμα καὶ ἐπίχρυσα καὶ ἰσάριθμα με-

γάλα κεφαλαιώδη ἀρκτικά στοιχεῖα χρωματιστὰ καὶ περικεκοσμημένα. Ἐν τοῖς φ. 1^β, 4^β, 61^β καὶ 149^β τέσσαρες ὀλοσελίδοι πίνακες περιελκίοντες τὰς εἰκόνας τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Λουκᾶ καὶ Ματθαίου, Μάρκου καὶ Ἰωάννου· αἱ τῶν φ. 1^β καὶ 4^β εἰκόνες ἡμιεφθαρμένα· ἡ τοῦ Ἰωάννου εἰκὼν (φ. 149^β) πρόσθετος, ἴσως δὲ τῆς 15-ης ἑκατ.

Τετραεσαγγέλιον ἔχον πρὸ ἑνὸς ἑκάστου πίνακα τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ. Ἐν τῷ φ. 3^α πρόλογος εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κατὰ Ἰωάννην (φ. 192^α-193^α) διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν «Ἐνταῦθα τέρμα χριστολέκτων ῥημάτων:— | Μνήσθητι $\bar{\kappa}\epsilon$ τοῦ γράψαντο(ς) Νικολ(άου) ἀ|μαρτωλοῦ (μον)αχ(οῦ) του Ἐδουαίνου καὶ τῶν αὐτοῦ. ἀμήν:— | Ἐτελειωθ(η) μηνί Ἀρτεμισίω τῷ κατὰ Ῥωμαίους | Μαίω Δ̄ Ἰνδικτιῶ(νος) ἰᾱ τοῦ $\bar{\pi}\chi\mu\alpha$ ἔτους. | ἐν τῇ χριστευλογίῳ πόλει Ἐδέση:—». Ἐν τοῖς φ. 196-220 πρόσθετον «Συναξάριον περιέχον τὰ εὐαγγέλια τοῦ ὁρόμου τοῦ Ἰλου ἐνιαυτοῦ»¹.

800. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 58 μήκ. 0,128, πλ. 0,083. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐγγραφή περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ.

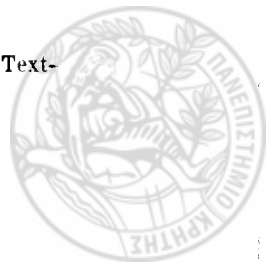
1. «Ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου παντὸς εἰς τε δοξολογίαν καὶ εὐχὴν, συλλεγεῖσα παρὰ Νεοφύτου ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου τοῦ ἐξ Ἑβραίων», φ. 1-28.

2. «Εὐχαί τινες διάφοραι», φ. 29-58.

801. Τεῦχος χάρτινον καλλιτεχνικῶς γεγραμμένον ἔτει 1774. Φύλλα 49 μήκ. 0,111, πλ. 0,079. Αἱ σελίδες μετὰ πλαισίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 14 γραμμῶν. Ἐν τοῖς φ. 1^α καὶ 19^β δύο χρωματιστὰ κοσμήματα ταινιοειδῆ. Ἐν τῷ φ. 49^α «Διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς Παναγιώτου Μαυράκι Χίου, Παΐσιου ἐνέτη (1774:) Μαρτίου (7)».

1. «Ὅμοι κθ' εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον. Ποίημα τοῦ Ῥα-

¹ Τὸ τετραεσαγγέλιον τοῦτο ἀριθμεῖται 1152-ον παρὰ τῷ C. R. Gregory, *Textkritik des Neuen Testamentes*. Leipzig 1900—1902, τ. 1, σ. 243.

ματᾶ». Ἄρχ. «Τῆ ὑπερμάχῳ. — Τῷ ὑπερ πάντας ἀληθῶς ἀγί-
ους μείζονι» κτλ., φ. 1 κέ.

2. «Εὐχὴ εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον». Ἄρχ. «Δέξαι καὶ νῦν,
ὦ μετανοίας κήρυξ» κτλ., φ. 17 κέ.

3. «Εὐχὴ τῆς ἀγίας μεταλήψεως διὰ στίχο(=ω)ν. παρὰ τοῦ
αὐτοῦ Ἀκακίου ἱερομονάχου τοῦ Διαχρούση». Ἄρχ. «Δέξαι δέη-
σιν» κτλ., φ. 19³.

802. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1800-οῦ, ἐκ φύλλων 45 μῆκ.
0,175, πλ. 0,122. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

«Γεωγραφία θεωρητικὴ τοῦ Βουφφερίου ἐξηγημένη ἀπλῶς».
Ἄρχ. «Ἡ θεωρητικὴ γεωγραφία εἶναι ἀπλῶς ἓνα σχῆμα» κτλ.
Ἐν τῷ φ. 44^α «Τὴν εὐχάριστον φωνὴν σοι φέρω Λόγε, | ἰδῶν
ποθ(ε)ινὸν τέρμα τῶν ἐνηργμένων. — Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δό-
ξα σοι. — Ἀντέγραψα τὴν παροῦσαν γεωγραφίαν, ἐν Π: Πάτρα.
καὶ ἐν ταύτῳ παρεδόθη αὐτῇ, παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου κυ(ρίου)
Σπιλιωτάκη—Ἀντεγράφη εἰς τὰ ρω. διὰ ἡμέρας 17^ω: ἐν αἷς καὶ
ἤκουον αὐτῆς παρὰ τοῦ ἄνω κῶρ Σπι: διδασκάλου μου ὄντος. ὃν ὁ
θεὸς ὁ ἅγιος πολυετῆ καὶ δώη αὐτῷ ἀμειβὴν οὐράνιον διὰ τὴν
πρὸς ἐμέ του εὐνοίαν, καὶ κόπον τῆς παραδόσεως».

803. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 264 μῆκ.
0,098, πλ. 0,077. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16-20.
Φύλλα ἄγραφα 6-8, 64, 79, 80, 93-96, 253-257.

Συλλογὴ σλαβικῶν κειμένων, ὧν σημειοῦμαι τὰ ἐφεξῆς δέκα. α')
«Вънѣліе ѿ матѣи вѣговѣ зѣ . . .». Ἄρχ. «Вѣдѣшѣ же емѣ на горѣ
ἐλεѣнствѣи» κτλ., φ. 1.—β') «Слово ѿ страшнои зѣдѣ хрѣтовѣ».
Ἄρχ. «Страшенъ ѣсть дѣнь ѡ втораго прииѣствѣи хрѣтова», φ.
9^α. — γ') «Слово ѿ Антихри . . . і ѡскѣнчѣніи міра». Ἄρχ.
«//лѣ вѣгѣ ѣ спѣз нѣз ісѣз хсѣ», φ. 19^α. — δ') «Пѣм ѡ. Подѣненіе
іоанна златѡстаго ѿ ползѣ дѣевнѣи». Ἄρχ. «Понѣже оубѡ тайна
сіѡ не всѣми» κτλ., φ. 65^α. — ε') «Мѣа іѡлѣ в кѣз. слово ѣтаго
Васіліѣ ѡ піѣнствѣ». Ἄρχ. «Пѣжѣмѣ братіе піѣнства» κτλ., φ.
81^α. — ς') «В тоѣ же дѣнь слово ѣтаго Ніла ѡ ѡслиѣ пѣмыслѣхъ».
Ἄρχ. «Потѣсѣм чадо да будѣши всегдѣ» κτλ., φ. 83^β. — ζ') «Мѣа

нодврѣ в ѿ днѣ. слово сѣго ѿца Памвѣ поѡченіе ко ѡченикѣ
своемѣ». 'Арх. «*Ἰββα Πάμβω послѣ οὐχῆκα своего*» κτλ., φ. 87^α.—
η) «*Декѣ кѣ днѣ. в той же днѣ слово Петра нѣкоего ѡ сѣпротин всѣ-
цѣ*». 'Арх. «*Члѣкѣ ѡцѣи разѡма*» κτλ., φ. 91^α.— θ) «*Ἐ жи-
тнѣ Нѣфѣѡта прѣбнаго*». 'Арх. «*Ἐλжѣнными Нѣфонта ѡмѣ дѣмными
пресвѣщеннѣ ѡчи*» κτλ., φ. 258^α.— ι) «*Ἐ Πατερника*». 'Арх.
«*Пратѣ нѣкин поѡѡденѣ высть*» κтλ., φ. 259^β.

804. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 563 μῆκ. 0,19, πλ.
0,11. 'Εγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἐκατ. 'Εν διαφόροις φύλ-
λοις κοσμήματα χρωματιστὰ σχήματος ταινιοειδοῦς· ἔγκοσμα δὲ
καὶ χρωματιστὰ ἢ ὅλως ἐρυθρὰ τὰ ἀρχτικὰ τῶν κειμένων στοιχεῖα.

'Ανθολογία μαθημάτων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ὧν σημειοῦ-
μαι κατ' ἐξαιρέσειν ὀλίγα τινά.— α') «'Αρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ση-
μαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων σωμά-
των τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας τε καὶ ἀκολουθίας
συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων
ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων». 'Αρχ. «'Αρχὴ μέση τέλος καὶ σύ-
στημα» κτλ., φ. 1^α. — β') «'Αρχὴ τῆς ἐξηγητῆς παραλλαγῆς ἀρ-
χομένης καὶ κατερχομένης καὶ αὐθις ἀνερχομένης μέχρι τῆς ἑπτα-
φωνίας», φ. 6^β. — γ') «Σημάδια συντεθέντα παρὰ κὺρ 'Ιωάννου
τοῦ Κουκουζέλη καὶ μαῖστορος· ἔντεχον καὶ ὀκτᾶρχον. 'Αρχου ἡ-
χος ᾗ». 'Αρχ. «'Ἰσον ὀλίγον» κτλ., φ. 10. — δ') «'Ετέρα μέθοδος
ὀκτᾶρχος». 'Αρχ. «'Αββᾶς ᾗββᾶν ὑπήντησεν» κτλ., φ. 14^α. — ε')
«Προσευχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον. ἡχος πλ. α'». 'Αρχ. «Δέσποινα Θεο-
τόκε βοήθησόν μοι» κτλ., φ. 15^α. — ς') «Κεκραγάρια δοξαστικά
μετὰ τῶν πασαπνοαρίων σύντομα· κὺρ Δανιὴλ λαμπαδαρίου»,
φ. 16^α. — ζ') «Κεκραγάρια δογματικά μετὰ τῶν πασαπνοα-
ρίων παλαιὰ κὺρ Χρυσάφου τοῦ Νέου», φ. 34^β. — η') 'Εξα-
κοστειλάρια Λέοντος, «τὸ δὲ μέλος κὺρ 'Ιωάννου τοῦ Γλυκῆ»,
φ. 61^α. — θ') «'Αρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὄρ-
θρου», φ. 87. Σύνθεσις Κυρίλλου ἀρχιερέως. — ι') «Πολυέ-
λεος κὺρ Δανιὴλ λαμπαδαρίου», φ. 103^α.— ια') «Πολυέλεος συνοπι-
κὸς κὺρ 'Ιωάννου πρωτοφάλτου», φ. 118. — ιβ') «'Ετερος πολυ-

έλεος κύρ Πέτρου δομειστίκου», φ. 130^α. — ιγ') «Πολυέλεος συν-
οπτικός κύρ Κυρίλλου ἀρχιερέως τοῦ Μαρμαρινοῦ», φ. 145^β. —
ιδ') «Δόγοι ἐγκωμιαστικοὶ εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς Θεοτόκου, κύρ Πέ-
τρου τοῦ μελωδοῦ. Ἦχος δ'», φ. 168^β. — ιε') «Πασαπνοάρια κύρ
Ἰωάννου πρωτοφάλτου», Μπαλασίου καὶ Γαζῆ, φ. 176^β κέ. — ις')
«Δοξολογία κύρ Δανιὴλ πρωτοφάλτου», φ. 198^α. — ιζ') «Δοξο-
λογία ἢ παρούσα κύρ Μπαλασίου ἱερέως», φ. 202^α. Εἶτα δοξολο-
γιαί Πέτρου Κοντοπετρῆ, Πέτρου λαμπαδαρίου καὶ Ζαχαρίου Χα-
νεντέ. — ιη') «Ἀσματικά κύρ Πέτρου τοῦ Μπερεκέτη», φ. 244^α. —
ιθ') «Νεκρώσιμον· ἐξηγησις κύρ Μπαλασίου ἱερέως», φ. 247^α.

805. «Γνώμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποι-
ητῶν», μετ' ἐξηγήσεως νεοελληνικῆς. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης
ἐκατ., κεκολοβωμένον, ἐκ φύλλων 38 μήκ. 0,175, πλ. 0,125.

806. Τεῦχος χάρτινον, καλόδετον καὶ ἐπέχρυσον, ἐκ φύλλων
272 μήκ. 0,17, πλ. 0,107· ἦν δὲ τοῦτο ἔτει 1880-ῳ Ἰουλίου
διακόνου Παπαδοπούλου. Ἐγράφη περὶ τὸ μέσον τῆς 19-ης ἐκατ.

«Ἀνθολογία πάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς τε Με-
γάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τοῦ Πάσχα, μελισθεῖσα παρὰ διαφόρων
μουσικῶν διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐμ-
μελεστέρων καὶ γλαφυρωτέρων μαθημάτων». Ἀρχ. «Εἰς τὸν ἐσπε-
ρινόν· τὸ παρὸν ἐμελοποιήθη παρὰ Μανουὴλ πρωτοφάλτου».

807. Ἀκολουθία τοῦ προτέρου τεύχους. Φύλλα 397. Ἀρ-
χομένη ἀπὸ δοξολογιῶν Ἰακώβου πρωτοφάλτου λήγει εἰς κοινω-
κὸν τῆς Μεταμορφώσεως «κύρ Κωνσταντίνου πρωτοφάλτου».

808. Τεῦχος χάρτινον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφὸν ἐν
τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἐκατ. Φύλλα 100 μήκ. 0,17, πλ.
0,112. Φύλλα ἄγραφα· 55-60. Φύλλα τινα (31-54 καὶ 93-100)
ἐγράφησαν περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἐκατ. — α') Φ. 1-54. Ἐ-
ξηγήσεις πάντων τῶν νέων μαθημάτων», οἷον Πέτρου λαμπαδα-
ρίου, Ἰωάννου πρωτοφάλτου, Δανιὴλ πρωτοφάλτου καὶ Πέτρου
Βυζαντιοῦ. — β') Φ. 61 κέ. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς ἐξηγή-
σεως πάντων τῶν δεινῶν ἱέσεων τοῦ παλαιοῦ ἀναστασιματαρίου
παρὰ τοῦ ἰδίου γραφέως Ἀποστόλου κύρ Κώνστα Χίου».

809. Τεύχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 106 μήχ. 0,17, πλ. 0,11. Φύλλα ἄγραφα· 59, 99.—Δεῖφανον μαθημάτων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἔχον εἰς τὴν ἀρχὴν «Κεκραγάρια παλαιὰ καὶ ἔντεχνα καὶ παρὰ πολλῶν διδασκάλων καλλωπισθέντα».

810. Τεύχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 335. Ἐκκλησιολογία μαθημάτων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, Δανιὴλ λαμπανδάρου, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Γεωργίου Κοντοπετρῆ, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Μελετίου ἱερομονάχου, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Δανιὴλ μοναχοῦ, Θεοδούλου μοναχοῦ, Γερμανοῦ τοῦ Νέων Πατρῶν, Πέτρου Μπερεκέτου, Μακαρίου τοῦ Κίκου, Μανουὴλ Γαζῆ, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου, Γεωργίου Κουτρικᾶ, Ἀναστασίου Ῥαφανιώτου, Κυρίλλου ἀρχιερέως, Κωνσταντίνου Σταυριανοῦ, Ἰωακείμ Λινδίου κτλ.

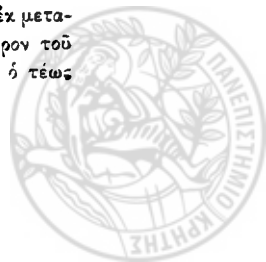
811. Τεύχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 240 μήχ. 0,162, πλ. 0,112. — «Δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων, καὶ τινὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, συντεθέντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Ἰακώβου πρωτοψάλτου τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

812. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 218 μήχ. 0,155, πλ. 0,098. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 139, 140.

Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀνθολογία. — Φ. 1^α «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Τριωδίου τῆς ἀνθολογίας». — Φ. 141 Ἀνθολογία τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀτελής. — Φ. 195 Δοξολογία «Πέτρου τοῦ μελωδοῦ καὶ Βυζαντίου». — Φ. 198 Δοξολογία «Νέων Πατρῶν εὐμορφη». — Φ. 200³ Δοξολογία Μανουὴλ Γούτα καὶ Μπαλάση. — Φ. 203³ «Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν εὐμορφη καὶ μελωδικὴ καὶ ὀργανικὴ» δοξολογία.

813*. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 102 μήχ. 0,151, πλ.

* Γιννομένης τῆς νέας ταύτης ἀριθμήσεως καὶ περιγραφῆς, ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ μεταπήδησεως εἶγεν ἀφεθῆ κενὸς ἀνευ κωδικοῦ· τούτου δ' ἔνεκεν, ἀκυρωθέντος ὕστερον τοῦ ἐσχάτου 892-ου ἀριθμοῦ, μετατέθη ἐνταῦθα πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κενοῦ ὁ τέως 892-ος οὗτος κωδῆξ.

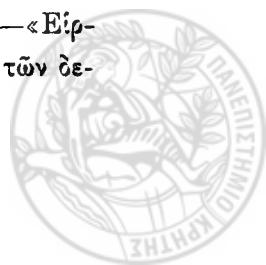
0,102. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἐκατ. Κτῆμα δὲ ἦν Ἀθανασίου τινὸς ἱερομονάχου.—«Εἴρμοι καλοφωνικοὶ παρὰ διαφορῶν ποιητῶν συντεθέντες».

814. Τεῦχος χάρτινον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, γραφὲν ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἐκατ. Φύλλα 60 μῆκ. 0,158, πλ. 0,115. Ἀρχ. «Τὰ παρόντα ἐμελοποιήθησαν παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου: ἐξηγήθησαν δὲ παρὰ Γρηγορίου λαμπαδαρίου. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα ἤχος \mathcal{C} \mathcal{D} . Ἄξιον ἐστίν» κτλ. — Φ. 10^α «Ἐδλογητάρια ψαλλόμενα ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μελοποιηθέντα παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου». Τὸ τεῦχος τελευτᾷ εἰς ἐν «Ἄξιον ἐστίν» μελουρηθὲν ὑπὸ Γρηγορίου λαμπαδαρίου ὡς φάλλεται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ».

815. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἐκατ., ἐκ φύλλων 190 μῆκ. 0,153, πλ. 0,105. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὤας τοῦ φ. 189^β. «Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος ἐξ Ἀγγύρας» (18-ης ἐκατ.).

Μικρὰ παπαδική, ἧς σημειοῦμαι κατ' ἐξαιρέσειν τὰ ἐπόμενα μέρη. — α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων τε σωματῶν τε καὶ πνευμάτων» κτλ., φ. 1^α. — β') «Ἀρχὴ τῆς ἡδυστάτης καὶ ὠφελιμώτατης παραλλαγῆς», φ. 6^α. — γ') «Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον ἠχημάτων καὶ νενανισμάτων», φ. 6^β. — δ') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τὸ κεκραγῆριον τοῦ δευτέρου ἤχου σὺν τοῖς ἀναστασίμοις», φ. 19^β. — ε') «Πολυέλεος, ποίημα Χρυσάφου. Ἦχος α'», φ. 105^α. — ζ') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ἑνδεκα ἑωθινῶν, ὧν τὸ μέλος ἐστὶν Ἰωάννου τοῦ Γλοκέως», φ. 118^α. — η') «Δοξολογία, ποίημα Μελχισεδέκ. Ἦχος πλ. δ'», φ. 130^β. — θ') «Τρισάγιον νεκρώσιμον ἐξ Ἀθηνῶν. Ἦχος πλ. α'», φ. 134^α. — θ') Χερουβικά Χρυσάφου τοῦ Νέου κατ' ἦχον, φ. 141^β. — ι') «Μπαλασίου τετράφωνον», φ. 142^β. — ια') «Εἴρμοι πάνυ ὠραῖοι» Μπαλασίου ἱερέως καὶ εἰς εἰρμὸς Παναγιωτάκη πρωτοψάλτου.

816. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 101 μῆκ. 0,162, πλ. 0,105. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἐκατ.—«Εἴρμολογίον σὺν Θεῷ ἀγίῳ σύντομον, περιέχον τοὺς εἰρμούς τῶν δε-

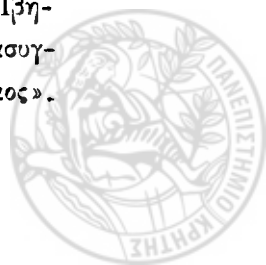
σποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, συντεθὲν παρὰ κὺρ Πέτρου Βυζαντιοῦ τοῦ πρωτοφάλτου κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κατὰ τὸν δρόμον τῆς νέας γραμμῆς».

817. Τεῦχος χάρτινον, κεκολοβωμένον, ἐκ φύλλων 263 μήκ. 0,162, πλ. 0,11. Ἐγγραφή ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Κοσμήματα πολυχρώματα ἐν διαφοροῖς φύλλοις, οἷον 1², 27², 31².

Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἄρχ. «Τὸ παρὸν συνετέθη παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου πρωτοφάλτου κὺρ (Ἐ)μμανουὴλ ἡμετέρου διδασκάλου. Πλάγιος α΄. — Μακάριος ἀνήρ» κτλ. Εἶτα «ἕτερον συντομώτερον κὺρ Γεωργίου Κρητός. Πλάγιος α΄», φ. 7². — «Κεκραγάρια ἄτινα συνετμήθησαν ἐκ τῶν παλαιῶν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου Ἰακώβου», φ. 12². — «Θεοτοκίον ψαλλόμενον εἰς τὰς ἀρτοκλασίας» εἰς ἤχον α΄, φ. 23². — Πολυέλεος Ἰωάννου πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, φ. 31². Κατόπιν ἕτερα μουσικά συνθέματα· τούτων δ' ἔσχατον (φ. 260-263) θεοτοκίον καλοφωνικόν, ὅπερ «ἐτονίσθη δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου ἀγίου Δημητριάδος παρὰ κὺρ Πέτρου πρωτοφάλτου Βυζαντιοῦ. Ἦχος α΄».

818. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 244 μήκ. 0,161, πλ. 0,11. Ἐγγραφή ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. — Μουσική ἀνθολογία ἀκέφαλος καὶ κολοβή. Ἄρχ. « - - - αἰνου παντων παλαι θαυματων. τις γαρ εγνω μητερα ανευ ανδρός» κτλ. (Μέρος ἀναστασίμου θεοτοκίου, οὗ ἡ ἀρχή· «^Ω θαύματος καινοῦ»). — Ἀπὸ φ. 18² «Ἀρχὴ τοῦ τετάρτου· τὸ κεκραγάριον μετὰ τῶν ἀναστασίμων». Ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει περιέχονται καὶ δοξολογίαι διαφορῶν, οἷον Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν (φ. 112²), Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου Ῥαιδεστοῦ (φ. 116²), Μπαλασίου (φ. 119²) κτλ.

819. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 369 μήκ. 0,16, πλ. 0,110. — Στιχηράριον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἄρχ. « - - - ἔδωκεν ἑαυτῷ τύπον καὶ ὑπογραμμόν» κτλ. Μετὰ τὴν 1-ην πινακίδα παράφυλλον ἐν μετὰ σημειώματος· «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει, χαμοῦ τοῦ ταπεινοῦ προηγουμένου, Διονυσίου Ἰβηρῆτου ἐκ τῆς αὐτῆς μονῆς, καὶ ὅστις τὸ ἀπόξενώση ὑπάρχει ἀσυγχώρητος. ωθ² (=1809): Ἰουνίου: κθ².+²Ο προηγούμενος Διονύσιος».

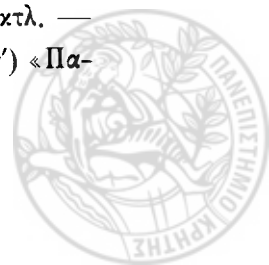
820. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 267 μῆκ. 0,165, πλ. 0,11. — Ἀναστασιματάριον καὶ εἰρμολόγιον ἀρχόμενον ἀπὸ διδασκαλίας τῆς ἐκκλησ. μουσικῆς, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης» κτλ.

821. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 209 μῆκ. 0,158, πλ. 0,108. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. — Ἀναστασιματάριον ἀκέφαλον ἔχον σὺν ἄλλοις «κατ' ἦχον κοινωνικὰ κὺρ Δανιὴλ τοῦ λαμπαδαρίου» (φ. 42^α), ἕτερα «Πέτρου τοῦ δομεστίκου» (φ. 52^α), «χερουβικά κατ' ἦχον κὺρ Πέτρου δομεστίκου» (φ. 60^α), πολυέλεον τοῦ αὐτοῦ Πέτρου (φ. 83^α), ἐτέρους πολυελέους Δανιὴλ λαμπαδαρίου καὶ Ἰωάννου πρωτοψάλτου (φ. 100^α, 130^α), πασαπνοάρια τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου ἀργὰ καὶ σύντομα (φ. 144^α, 159^α), ἀπολυτίκιον τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Πάσχα (φ. 166^α), «κοινωνικὸν τῆς Θεοτόκου κὺρ Δανιὴλ λαμπαδαρίου» (φ. 171^α). — «Δύναμις ὅπερ ψάλλεται εἰς ἐπισήμους πανηγύρεις· κὺρ Ξένου τοῦ Κορώνη (φ. 173^α). — Ἀπὸ φ. 177^β κέ. «Εἰρμοὶ καλοφωνικοὶ ποιηθέντες παρὰ διαφόρων ποιητῶν», οἷον Πέτρου Μπερεκέτου, Παναγιώτου πρωτοψάλτου, Μπαλασίου, Μελετίου ἱερομονάχου, Πέτρου μελωδοῦ, Δανιὴλ λαμπαδαρίου.

822. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 51 μῆκ. 0,16, πλ. 0,106. Τὰ πρώτα δέκα φύλλα νεώτερα. — Μουσικὸν ἐγκόλπιον ἀρχόμενον ἀπὸ χερουβικοῦ ὕμνου Ἀντωνίου ἱερέως, περιέχον δὲ σὺν ἄλλοις «κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα κὺρ Χρυσάφου τοῦ Νέου» εἰς α' ἦχον (φ. 49^β), δοξολογίαν Γερμανοῦ ἀρχ. Νέων Πατρῶν εἰς ἦχον πλάγιον α' (φ. 44^β) καὶ «ἀλληλουάριον ἐξη(γη)τὸν κὺρ Ἰωάννου πρωτοψάλτου», φ. 43^β.

823. Τεῦχος χάρτινον μῆκ. 0,158, πλ. 0,094. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 16-ης ἑκατ. ὑπὸ Δαμιανοῦ τινος διὰ τινὰ διάκονον Ἀθανάσιον· τῇ 17-ῃ ἑκατ. ἦν κτῆμα Κυριλλοῦ τινὸς ἀρχιμανδρίτου.

Παπαδικὴ μικρὰ ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἐξῆς κειμένων· α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης» κτλ. — β') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν κατ' ἦχον ἠχημάτων». — γ') «Πα-

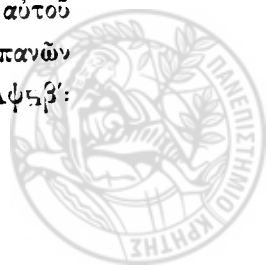

ραλλαγή τῶν ὀκτώ ἤχων». — δ') «'Αρχή σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν συλλειτουργικῶν». Εἶτα χερουβικά, κεκραγάρια, ἐωθινά, στιχηρὰ ἀναστάσιμα κτλ.

824. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 158 μῆκ. 0,15, πλ. 0,105· ἦν δὲ τῇ 17-ῃ ἑκατ. κτῆμα ναοῦ τινος τῆς ἀγίας Παρασκευῆς (φ. 125^α). — α') Γνώμαι Κάτωνος ἀκέφαλοι μεθ' ἑρμηνείας αὐτῶν ἐρυθρᾶς ἄνωθεν τῶν στίχων. 'Αρχ. «ὡς μελέτη γὰρ νῶ» κτλ., φ. 1 κέ. — β') «'Αριστοφάνους Πλοῦτος», φ. 5 κέ. — γ') Σοφοκλέους Αἴας, φ. 48 κέ. — δ') «'Επιστολαὶ κῦρι Λέοντος βασιλέως διάφοραι. πρόλογος τῶν ἐπιστολιμαίων χαρακτῆρων». 'Αρχ. «'Εμοὶ μὲν, ὦ προσφιλέστατε ἀληθῶς καὶ ἐκ μέσης καρδίας ἠγαπημένε κύριε» κτλ., φ. 97 κέ. — ε') «'Επιστολιμαῖοι λόγοι». 'Αρχ. «Παραίνετική. Τῶν πανταχόθεν διαφημιζομένων σπουδαίων ἀνδρῶν ἐπ' ἀρεταῖς» κτλ. φ. 100 κέ. — ς') «(Φ)αλάριδος ἐπιστολαὶ τυράννου 'Ακραγαντίνου» μεθ' ἑρμηνείας ἐρυθρᾶς ἄνωθεν τοῦ κειμένου, φ. 119 κέ. — ζ') «'Εξήγησις αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Φαλάριδος». 'Αρχ. «'Ο Μεσσήνιος ὁ ἀκουστός» κτλ., φ. 127 κέ. — η') «'Εξήγησις 'Αριστοφάνους». 'Αρχ. «'Ω Ζεῦ καὶ ἑσεῖς θεοί, τί νὰ γένει κανεῖς» κτλ., φ. 134 κέ. — θ') 'Ανεπίγραφον. 'Αρχ. «'Ανθρωπε, καταρχὰς κάμε νὰ τιμᾶς τὸν ἕνα» κτλ., φ. 142^α. — ι') «'Αρχή σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν θεμάτων». 'Αρχ. «'Ο Συνέσιος γράφει εἰς μίαν του ἐπιστολὴν» κτλ., φ. 149 κέ. — ια') «'Αρχή τῶν θεμάτων τοῦ 'Ιωάννου». 'Αρχ. «Κύριε ὁ φωτίσας τοὺς σοὺς μύστας» κτλ., φ. 153 κέ.

825. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 161 μῆκ. 0,135, πλ. 0,10. — Μουσικὴ ἀνθολογία ἀρχομένη ἀπὸ κεκραγάρων καὶ ἀναστασίμων τοῦ πρώτου ἤχου· περιέχονται δ' ἐν αὐτῇ συνθέσεις Θεοφάνους Καρύκη, Χρυσάφου τοῦ Νέου, Παγκρατίου μοναχοῦ, Μανουὴλ Χρυσάφου, Λασκάρεως, 'Ιωάννου Γλυκέος.

826. Κωδιεξ ἐπίσημος τοῦ Πατριαρχείου 'Ιεροσολύμων, ἐν ᾧ περιχλείεται κεκυρωμένος ἰσολογισμὸς τῶν εἰς διατήρησιν αὐτοῦ καὶ τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων γενομένων ἔτει 1792-φ δαπανῶν καὶ ἐσόδων. Φύλλα ἄγραφα· 9, 10, 16-18, 25, 26. — α') «'Αψιζβ':

Κατάστιχον τῶν ἐξόδων τοῦ Κοινοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ πανιερωτάτου ἀγίου Σκυθουπόλεως κυρίου Ἀρσενίου», φ. 1-8. — β') «αψηβ': Κατάστιχον τῶν σέχιδων», φ. 11-12. — γ') «αψηβ': Κατάστιχον τοῦ μουλλά» φ. 13^α. — δ') «αψηβ': Κατάστιχον τοῦ μουσελήμη». Ἀρχ. «Τῷ ἡγεμόνι τῆς Δαμασκοῦ Τζεζάρ πασᾶ σαντζακιέ σύνηθες» κτλ., φ. 14^α. — ε') «αψηβ': Κατάστιχον τοῦ γεννητζάραγα», φ. 15^α. — ς') «αψηβ': Σύνοψις καθόλου τῶν πέντε καταστίχων, εἴτ' οὖν τοῦ Κοινοῦ, τῶν σέχιδων, τοῦ μουλλά, τοῦ μουσελήμη καὶ τοῦ γεννητζάραγα, περιέχουσα τὰ ἔξοδα πάντα, ἀρχόμενα ἀπὸ πρώτης Ἀπριλλίου καὶ λήγοντα μέχρι τῆς ὑστάτης τοῦ αὐτοῦ, κατὰ τὸ αψηγ' ἔτος», φ. 19^α. — ζ') «αψηβ': Καταγραφὴ τῶν ὑπὸ τοῦ δεσπότη πατρὸς ἡμῶν πεμπομένων πολιτῶν, ὧν ἡ ἐκπλήρωσις γίνεται ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ Κοινοῦ», φ. 20^β. — η') «Καταγραφὴ τῶν ὅσα ἐδανείσαμεν ἐνταῦθα τοῖς προσκυνηταῖς ἀπὸ τοῦ Κοινοῦ, ὧν ἡ ἐκπλήρωσις γενήσεται πρὸς τὸν δεσπότην», φ. 21^β. — θ') «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ ἱεροῦ κώδικος, περιέχον τὰ εἴσοδα πάντα», φ. 23^α. — ι') «Αἱ παραδόσεις τῶν ἐνταῦθα. αψηγ'. κατὰ τὸν Ἀπρίλλιον» καὶ «αἱ τῶν ἡγουμένων παραδόσεις», φ. 23^β. — ια') «Αἱ πρὸς τὸν δεσπότην πόλιτζαι ἡμῶν. αψηβ'», φ. 24^α.

827. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων α' + 84 μήκ. 0,218, πλ. 0,163. Φύλλα ἄγραφα 9, 10, 15-18, 26, 58, 71-74. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης Τὸ φ. 59 πρόσθετον. Ἐπὶ τῆς κάτω ὤρας τοῦ φύλλου α': «Ἐκ τῶν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Πανιερωτάτου Τάφου. Ὁ Θαβωρίου Ἱερόθεος». Ἐν τῷ φ. 1^α «Τόδε τὸ χειρόγραφον εὑρέθη ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ μακαρίτου μητροπολίτου Σερρῶν Μελετίου τοῦ ἀπὸ Σηλυβρίας καὶ συντάκτου τοῦ γνωστοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἐπιστολαρίου. Τούτου ἀποθανόντος εὑρέθη τὸ χειρόγραφον παρὰ Νεοφύτῳ ἱεροδιακόνῳ τῷ Θεσσαλῷ, ὑποτρόφῳ τοῦ μακαρίτου ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Ἱερᾷ Θεολογικῇ Σχολῇ. Λαβὼν δὲ παρὰ τούτου τὸ εἰρημένον χειρόγραφον πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἰδὼν ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ κατὰ Φανάριον Ἀγιοταφτικοῦ Μετοχίου ἠρνήθη τὴν ἀπόδοσιν· ἐφ' ᾧ καὶ ἀποστέλλω αὐτὸ τῷ πανοσιολογιωτάτῳ ἀρχιμανδριτῇ κ. Γερμανῷ

Ἀποστολάτῳ, ἐπιτρόπῳ τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ὅπως ἐναποθέσῃ ἐν τῇ εἰρημένῃ βιβλιοθήκῃ. Ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ τῇ 7 Αὐγούστου 1891. Ὁ διευθυντὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀρχιμανδρίτης Γ. Γρηγοράς».

1. Ἐμμετρα, φ. α'. — 1) «Στίχοι εἰς Θεὸν ἰαμζικοί, ἀνωνύμου». Ἀρχ. «Θεὸς τὸ διπτὸν οὐκ ἔχων τῶν πνευμάτων» κτλ. Ἐξ στίχοι. — 2) «Στίχοι πολιτικοὶ πρὸς δούλον εὐγνώμονα καὶ δεσπότην ἀγνώμονα». Ὀκτώ στίχοι. Ἀρχ. «Νόμιζε τέχνην σφαλερὰν» κτλ. — 3) Ἀνεπίγραφον ἐπιτάφιον Ἰωάννη Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτῳ ἔχον οὕτως:

Ἐνταῦθα κείται ἡγεμὼν Ἰωάννης
δίου ἐκείνου τοῦ Ἀλεξάνδρου γόνος,
ἐξ οὗ συνέστη πανυπέρτατον γένος,
ἀδελφός τε Νικολάου ἡγέτου

5 Οὐγκροβλάχων πόλιος τοῦ σοφοῦ πάνυ,
νέος τε ὠραῖός τε καὶ πρᾶος λίαν,
θανῶν ἀνωρὶ βαθμὸν εἰς νέου ὄσον,
λιπῶν τε ἄλγος συγγενῶν τῇ πληθύνει,
ἄρχουσι καὶ πένησι καὶ ὑπηκόοις·

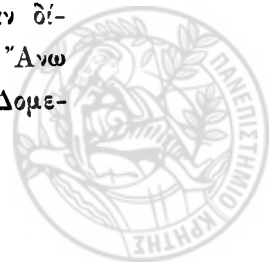
10 ὃν ὀβρίσωμεν πάντες ἀξιοχρέως,
τὸν τῶν ἀπάντων ἀξιοῦντες δεσπότην
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν γλόῃ τίσαι· τόπῳ.

αψιδΨ: φευρουαρίου χγϛ.

2. Δύο ἐπιγράμματα, τὸ μὲν τῇ συσταθείσῃ ἐν Μυτιλήνῃ σχολῇ ὑπὸ Σταυράκη Λεσβίου, τὸ δ' ἕτερον αὐτῷ τῷ Σταυράκῃ. Στίχοι 6+4, φ. 2^α.

3. «Εἰς τὴν νέαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κατὰ τοὺς ἐβδομήκοντα ἔκδοσιν πρὸς τοὺς ἐντευξομένους πρόλογος» ἀνωνύμου. Ἀρχ. «Τὴν τῶν ἐβδομήκοντα ἐρμηνείαν» κτλ., φ. 3^α-8^α.

4. Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως ἄδεια λειτουργίας τῷ Ἄνω Ἰβηρίας καθολικῷ Δομετίῳ, διατρίβοντι ἐν Κ/πόλει, φ. 8^β. ἔχει δὲ οὕτως: «Ὁ πατριάρχης. — + Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς παρούσης αὐτῆς πατριαρχικῆς ἐκδόσεως προτρέπεται καὶ ἄδειαν δίδωσί σοι τῷ μακαριωτάτῳ καὶ καθολικῷ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ἄνω Ἰβηρίας, τῷ ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ κτλ. κυρίῳ κυρίῳ Δομε-

τιῶ, ὅπως διὰ τὴν ἐπισκῆψασαν ταύτην ἀλέθριον νόσον τῆς πανώ-
λης, μὴ δυναμένη ἀπέργεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῷ ἐκ-
κλησιαζέσθαι ἐν αὐτῇ, ἱερουργεῖν εἰς διωρισμένον μέρος τοῦ ἰδίου
οἰκήματος, ὅποτα βουληθῆ, μετὰ ἱεροῦ ἀντιμνησίου· ἐπὶ γὰρ τού-
τω ἐδόθη αὐτῇ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα πατριαρχικὴ ἔκδοσις: „αῖψις”
(=1716): Αὐγούστου: β^α + Κ/πόλεως».

5. «Σιγγιλιῶδες περὶ τῆς ἐν Κ/πόλει σχολῆς τοῦ ἀοιδίμου
Μανουὴλ τοῦ ἀπὸ Καστορίας». Ἀρχ. «Ἦκει μὲν ἐς ἀνθρώπους»
κτλ., φ. 11^α-14^α. Σιγγίλιον ἔτ. 1663-ου Διονυσίου 3-ου Κ/πόλεως.
C. G. Mano, Documente privitoare la familia Mano. Bucuresti
1907, σ. 35-41.

6. «Ἡ συνοδικὴ πρὸς Μησυναίους ἐπιστολὴ περὶ τῆς μετα-
θέσεως τοῦ παλαιοῦ Πασχαλίου εἰς τὸ νέον καὶ ἰχθυοφαγίας κατὰ
τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν καὶ Τετραδοπαρασκευὴν». Ἀχρόνι-
στος. Ἀρχ. «Τοῖς κατὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ πόλιν» κτλ., φ. 19^α-23^β.

7. Συνοδικὸν «συγχωρητικὸν» ἔτους 1723, ἐπὶ Ἱερεμίου 3-ου
Κ/πόλεως, φ. 23^β-25^β. Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν συν-
ευχομένων αὐτῇ» κτλ.

8. «Συνοδικὸν εἰς ὑπόθεσιν τοῦ μαλικιανέ», ἀχρόνιστον, δο-
θὲν τῷ Δοσιθέῳ Ἱεροσολύμων. Ἀρχ. «Καθάπερ ἄστροις τοῖς τε
μείζοσι» κτλ., φ. 27^α-28^β.

9. «Πρᾶξις ἀρχιερέων». Σωφρονίου 5-ου Ἱεροσολύμων πρᾶ-
ξις ἐπὶ προβολῇ τοῦ ἱερομονάχου Ἀθανασίου εἰς μητροπολίτην
Βηθλεέμ. Ἐν Ἱερουσαλήμ, μηνὶ Νοεμβρίῳ, ἰνδ. ιε', ἔτει Ἱζρια' =
1602). Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν» κτλ., φ. 28^β-30^α. Παρόντες
τῇ προβολῇ ταύτῃ ὁ Ἀντιοχείας Ἰωακείμ, ὁ Ἡλιουπόλεως μητρο-
πολίτης καὶ ὁ ἐπίσκοπος Σαντανάγιας.

10. (Κυρίλλου Λουκάρως, πατριάρχου Κ/πόλεως) «σιγγιλιῶ-
δες σταυροπηγιακοῦ γράμματος, ἦτοι τοῦ ναοῦ τῆς Πραχωβίτζας
ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ». Ἀρχ. «Ἰδιὸν ἐστὶ παντὸς κτήτορος» κτλ..
φ. 30^α-31^β. Συνταχθὲν ἰνδ. ια', μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτους 1628-ου, ἐδό-
θη τῷ ἐν Οὐγκροβλαχίᾳ κυριάρχῳ σταυροπηγιακῷ μοναστηρίῳ Και-
μήσεως τῆς Θεοτόκου.

11. (Γαβριήλ 3-ου Κ/πόλεως) «σιγγιλιῶδες τοῦ ἐν τῇ Μήλῳ Ἀγίου Σάββα», μονῆς ὑποκειμένης τῷ Ἀγίῳ Τάφῳ (Ἰαν. ἰνδ. ια' ἔτ. 1703). Ἀρχ. «Τοῖς τῷ θείῳ ἔρωτι πυρπολουμένοις» κτλ., φ. 31^β-34^β.

12. Τιμοθέου 2-ου Κ/πόλεως «ἕτερον σιγγιλιῶδες τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἦτοι τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ Ἀγίου Σάββα» (ἰνδ. β'. ἔτ. ζρχζ' = $\frac{1618}{1619}$). Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἀφίκετο ἀρτίως» κτλ. φ. 34^β-36^β. Μνημονεύεται ἐν αὐτῷ καὶ μετόχιον ἀγιοταφιτικὸν ἐν Μήλῳ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀρχαγγέλων τιμώμενον.

13. «Περὶ προεδρίας ἀρχιερέως καὶ μεταθέσεως». Παΐσιου 2-ου Κ/πόλεως πρᾶξις συνοδικὴ ἐπὶ τῇ ἀπὸ Νικαίας μεταθέσει τοῦ μητροπολίτου Γερασίμου εἰς τὴν μητρόπολιν Ἑρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ (ἰνδ. ε' ἔτ. 1726). Ἀρχ. «Τῆς ἱεράς ἀποστολικῆς εἰσηγήσεως» κτλ., φ. 37^α-39^β. Ἴδε Mansi, *Appliss. collectio concil.* τ. 37, σ. 649-656.

14. «Εἰς προβίβασιν ἐπισκοπῆς εἰς ἀρχιεπισκοπὴν». Παΐσιου 2-ου Κ/πόλεως συνοδικὸν γράμμα προβιβάζον τὴν ἐν Πελοποννήσῳ ἐπισκοπὴν Ὁλένης εἰς ἀρχιεπισκοπὴν, τὸν δὲ τέως αὐτῆς ἐπίσκοπον Ζαχαρίαν εἰς ἀρχιεπίσκοπον (1721). Ἀρχ. «Οὐ μόνον ἄτοπον» κτλ., φ. 40^α-42^β. Ὑπογραφαί: Γερασίμου Ἑρακλείας, Αὐξεντίου Κυζίκου, Σεραφεῖμ Νικομηδείας, Καλλινίκου Νικαίας, Νικοδήμου Χαλκηδόνος, Μακαρίου Σηλυβρίας, Κοσμᾶ Πισιδίας, Καλλινίκου Ἀγχιάλου, Δανιὴλ Χίου, Νικοδήμου Δέρκων καὶ Κυρίλλου Δρύστρας. Περίληψις παρὰ τῷ Mansi ἔνθ. ἀν. σ. 679.

15. «Συνοδικὸν δοθὲν τῷ Μαγιώτῃ, ὀφφικιαλίῳ γεγονότι καὶ ἱεροκέρυκι τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου· ἀλλ' ὅμως οὗτος φαύλης διαγωγῆς καὶ ἀσεβέστατος». Ἀχρόνιστον. Ἀρχ. «Τοὺς διὰ φιλοπόνου σπουδῆς» κτλ., φ. 43^α-44^β. Πιθανῶς Γαβριήλ 3-ου Κ/πόλεως¹.

16. «Ὁμολογία πίστεως, ἣν ὀφείλουσι μεθ' ὄρκου καὶ ἰδιο-

¹ Κατὰ τὸ συνοδικὸν τοῦτο ὁ Γεώργιος Μαγιώτας ἦν Κρῆς ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος τῶν παιδῶν τοῦ Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνος Κωνσταντίνου Βασαράβα· τὸ δὲ ὀφφίκιον «διδάσκαλου τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας» ἐδόθη τῷ Μαγιώτῃ κατ' αἴτησιν τοῦ ῥηθέντος ἡγεμόνος.

χείρως ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον διδόναι ὅποσοι περιέπεσον εἰς τὴν τοῦ λατινοφρονεῖν ὑπόψιαν». Συνετάχθη ἐπὶ Γαβριήλ 3-ου Κ/πόλεως. Ἀχρόνιστος. Ἀρχ. «Ἐγὼ ὁ .: υἱὸς τοῦ .: εὐτελῆς ἱερομόναχος» κτλ., φ. 44³-48³.

17. «Συνοδικὸν περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς παρθενομάρτυρος ἁγίας Εὐφημίας», ἐπὶ Γαβριήλ 3-ου Κ/πόλεως (Ἰούλ. ἔτ. 1704), ἀποτεινόμενον τοῖς ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κ/πόλεως ὀρθοδόξοις, φ. 48³-51². Ἴδε Μ. Γεδεών Χρονικὰ τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου καὶ τοῦ ναοῦ. Ἐν Κ/πόλει 1884, σ. 178 κέ.

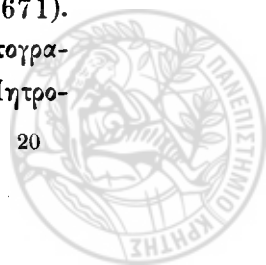
18. «Συνοδικὴ ἀπόφασις τοῦ μόνον ἐν ἑλληνικῇ διαλέκτῳ ἀναγινώσκεισθαι τὴν Θεῖαν γραφὴν, παλαιάν τε καὶ νέαν, οὐ μὴν δὲ καὶ ἐν πεζῇ καὶ κοινῇ», φ. 51²-53². Γαβριήλ 3-ου Κ/πόλεως γράμμα τῷ μητροπολίτῃ Σμύρνης καὶ τοῖς χριστιανοῖς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ. Ἴδε Ματθαίου Κυζίκου Ἀντίρρησιν περὶ τῆς εἰς τὸ χυδαῖον ἰδίωμα μεταφράσεως τῶν ἱερῶν Γραφῶν. Ἐν Κ/πόλει 1841, σ. νδ'-νς'.

19. «Συνοδικὸν ἀφέσιμον οἰκονομικῶς δοθὲν περὶ τινος μοναζούσης καὶ εἶτα ὑπὸ διαφόρων ἀθλιῶν περιστατικῶν εἰς κοινωνίαν γάμου ἐλθούσης», φ. 53²-55³. Ἀχρόνιστον ἀπεστάλη τῷ Ἀθηνῶν μητροπολίτῃ καὶ τοῖς κατοικοῖς αὐτῶν.

20. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπόδειξις παραλαβῆς 333 φλωρίων ἐνετικῶν ἀποκαθιστῶντων χίλια γρόσια, ἀφιερωθέντων δὲ τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ ὑπὸ Δημητρίου Καπετανάκη, καὶ συμβόλαιον περὶ τῆς εἰς τὸ ἐξῆς χρήσεως αὐτῶν (Ὀκτ. 1723). Ἀρχ. «Ἄξιον ὄντως καὶ δίκαιον» κτλ., φ. 55³-57².

21. «Τὰ ἐναντία τῶν Βρεταννῶν καὶ εἰς μερικὰ ζητήματα ὅπου θέλουσι συγκατάθεσιν καὶ εἰς μερικὰ ὅπου διστάζουσι». Ἀρχ. «Α̅». Ἐν πρώτοις κυβέρνησιν καὶ συγκατάβασιν εἰς τὰς ἁγίας τσσαρακοστάς» κτλ., φ. 59. Mansi τ. 37, σ. 381-382.

22. «Σιγγλιῶδες τοῦ κατὰ Μολδοβλαχίαν ἱεροῦ μοναστηρίου τῆς Ἰτζεταζούσιας». Μεθοδίου 3-ου Κ/πόλεως (ἰνδ. θ' Ἰαν. 1671). Ἀρχ. «Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα» κτλ., φ. 60²-63². Ὑπογραφαί: Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, Βαρθολομαίου Ἡρακλείας, Μητρο-

φάνους Κυζίκου, Νεοφύτου Νικομηδείας, Νεοφύτου Ἀδριανουπόλεως, Διονυσίου Λαρίσσης, Γαβριήλ Φιλιππουπόλεως, Παρθενίου Κορίνθου, Μακαρίου Δρύστρας, Ζαχαρίου Μελενίκου, Ἀνθίμου Προύσης, Ἀνθίμου Ἀθηνῶν, Γερασίμου Ἀμασειας καὶ Καφᾶ, Βαρθολομαίου Ἄρτης καὶ Ναυπάκτου, Χρυσάνθου Δέρκων καὶ Νεοχωρίου, Γερασίμου Τορνόβου, Κυρίλλου Ναυπλίου καὶ Ἄργους, Κυρίλλου Ἰωαννίνων, Ἰακώβου Ἄνδρου, Κωνσταντίου Προικονήσου, Ἰωσήφ Τζερβενού, Ἰεζεκιήλ Λοφτζού.

23. «Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ θείου ναοῦ». Μεθοδίου 3-ου Κ/πόλεως (ἰνδ. θ', Νοέμβρ. 1670). Ἀρχ. «Τῶν ὕσα τοῖς εὐσεβείαι» κτλ., φ. 63^β-66^α. Ὑπογραφαί: Βαρθολομαίου Ἡρακλείας, Νεοφύτου Νικομηδείας, Νεοφύτου Ἀδριανουπόλεως, Διονυσίου Λαρίσσης, Γαβριήλ Φιλιππουπόλεως, Ἀνθίμου Προύσης, Κυρίλλου Σερρών, Ἀνθίμου Ἀθηνῶν, Μακαρίου Δρύστρας, Γελεῶ μητροπολίτου Σουτζάβας (σλαβιστί), Δοσιθέου ἐπισκόπου Ρω. κῆσκῆ (σλαβιστί). Πρβλ. Κ. Δελικάνη Πατριαρχ. γραμ. τ. 3, σ. 336-39.

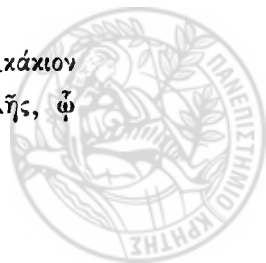
24. «Κατὰ τῶν ἀποστατῶν καὶ λατινοφρονησάντων ἐν τῷ θρόνῳ τῆς Ἀντιοχείας». Ἱερεμίου 3-ου Κ/πόλεως συνοδική ἐγκύκλιος τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ χριστιανοῖς τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας (Ἀπρίλιος 1724). Ἀρχ. «Τοῦ χριστιανικοῦ ἐπαγγέλματος» κτλ., φ. 67^α-70^α. Mansi τ. 37, σ. 207-220.

25. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ Νικολάῳ Κομνηνῷ Παπαδοπούλῳ ἀπὸ Βουκουρεστίου τῆ 1-ῃ Ἀπριλίου ἔτ. 1728-ου. Ἀρχ. «Βραχέα φθέγγονται οἱ ἀθυμοῦντες» κτλ., φ. 74^β.

26. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα ἀδείας τῷ πρωτοσυγκέλλῳ Ἰωακείμ εἰς τὸ διδάσκειν ἀπ' ἄμβωνος τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ θρόνου, φ. 75^α. Ἐγράφη ἐν Κ/πόλει ἔτει 1726-φ.

27. Ἀνεπίγραφον πατριαρχικὸν γράμμα ἔτ. 1726-ου περὶ τινος ἱερομονάχου λαβόντος τὸ ἀξίωμα ἱεροκήρυκος, φ. 75^β.

28. Παΐσιου 2-ου Κ/πόλεως συστατικὸν γράμμα δι' Ἀκάκιον ἱερομόναχον, ἀπόφοιτον τῆς ἐν Κ/πόλει πατριαρχικῆς σχολῆς, φ

τινι παρεχωρήθη τὸ «λειτούργημα τοῦ ἱεροκήρυκος» (1727). Ἄρχ. «Τοὺς ἀρετῆ καὶ παιδείᾳ κεκοσμημένους» κτλ., φ. 76^α.

29. Παΐσιου 2-ου Κ/πόλεως γράμμα ἀδείας τῷ μητροπολίτη Οὐγκροβλαχίας εἰς τὸ τελέσαι τὸν γάμον οἰκονομικῶς Ῥαδούλου υἱοῦ Γεωργάκη Κρετζουλέσκουλου, μεγάλου βορονίκου, μετὰ τῆς δις-εξαδέλφης τῆς αὐτοῦ μητρός, τῆς Σάφθας (Ἰούνιος 1729). Ἄρχ. «Τοῦ θείου πνεύματος ἀεὶ τὰ πάντα δημαγωγῶντος» κτλ., φ. 77^α-78^α.

30. «Συστατικὸν τοῦ πρὸς ἀλλοδαπὴν ἐπιδημοῦντος, τοῦ γνωσθῆναι». Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «τοῖς ἀπανταχοῦ ἐντευξομένοις» ὑπὲρ τοῦ περιοδεύοντος ἱατροφιλοσόφου Λεονάρδου Περδικάρη Δημητριοβίτζη τοῦ ἐκ Ναυπλίου, φ. 78^β-79^α. Ἐγράφη ἐν Κ/πόλει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἔτ. 1729-ου.

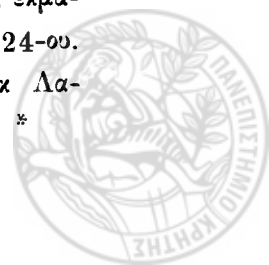
31. Κοσμᾶ Ἀλεξανδρείας γράμμα συστατικὸν τοῦ ἀπὸ Ἀδρινουπόλεως «λογιωτάτου διδασκάλου κὺρ Σταματίου» ἐπιδημήσαντος εἰς Αἴγυπτον, προχειρισθέντος ἐκεῖ παρ' αὐτοῦ εἰς ἱεροκήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νῦν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐπανερχομένου. Ἄρχ. «Ἴδιον καὶ τοῦτο τῶν ἄλλων» κτλ., φ. 80^α. Ἐγράφη ἐν Αἰγύπτῳ (= Καίρω) μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτ. 1730-οῦ.

32. Πατριαρχικὴ ἀχρόνιστος ἀπανταχοῦσα συνιστώσα τὸν περιηγητὴν Ἐβλιᾶ Τζελεπῆν, φ. 81^β.

33. «Συστατικὸν πρὸς τοὺς ἀποδημοῦντας ἐν ἀλλοδαπῇ», φ. 82^α. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπανταχοῦσα συνιστώσα Ἰωαννάκη υἱὸν τοῦ ἄρχοντος καὶ προσκυνητοῦ κυρίτζη Κωνσταντίνου Κωνσταντινουπολίτου· ὅστις ἀπέρχεται ἀπὸ Κ/πόλεως εἰς τὸ μαθητεῦσαι ἐν φροντιστηρίοις καὶ ἀκαδημαίαις πρὸς ἐκμάθησιν γλωσσῶν καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Ἐγράφη ἐν Κ/πόλει μηνὶ Ἀπριλίῳ ἔτ. 1724-ου.

34. «Ἐτερον πρὸς τοὺς αὐτούς», φ. 82^β. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπανταχοῦσα συνιστώσα Θεοδωράκη υἱὸν τοῦ λογιωτάτου ἐν ἱατροῖς ἄρχοντος κυρίτζη Μανολάκη τοῦ ἐκ Κ/πόλεως, ἀπερχόμενον εἰς τὸ φοιτῆσαι ἐν φροντιστηρίοις καὶ ἀκαδημαίαις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Ἐγράφη μηνὶ Μαρτίῳ ἔτ. 1724-ου.

35. Πατριαρχικὴ ἀχρόνιστος ἀπανταχοῦσα ὑπὲρ τοῦ ἐκ Λα-

ρίσσης Θεοδώρου Δημητρίου, πραγματευτοῦ ληστευθέντος ἐν Ῥωσία παρὰ Τατάρων, ἀναγκασθέντος ἀφήσαι αὐτοῖς ἐνέχυρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς σύναξιν ἐλέους χρηματικοῦ καὶ ἐξαγόρασιν τοῦ οὕτως αἰχμαλώτου γενομένου παιδός, φ. 83^α.

36. Πατριαρχικὴ ἀχρόνιστος ἀπανταχοῦσα ὑπὲρ τοῦ κομίζοντος αὐτὴν Πέτρου Βασιλείου τοῦ ἐκ Βιτολίων φ. 83^β.

37. Ἄδεια πατριαρχικὴ ἀνεπίγραφος τῷ τζάρφ Ἀλεξίῳ Μιχαηλοβίτζη εἰς τὸ συνάψαι δεύτερον γάμον, φ. 84^α. Ἐγγραφή ἐν Μοσχρβία μηνὶ Ἰουλίῳ ἔτ. 1699-ου.

38. Ἀπανταχοῦσα πατριαρχικὴ ἀχρόνιστος ὑπὲρ ἱερέως τινός ἐκ Κιέβου περιπεσόντος λησταῖς Τατάροις καὶ ἀναγκασθέντος ἀφήσαι αὐτοῖς αἰχμάλωτα τὰ ἑαυτοῦ τέκνα πρὸς ἐξαγορὰν ὕστερον τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, φ. 84^β.

828. [Ἀνδρονίκου Δημητρακοπούλου] αὐτόγραφος «Κατάλογος χειρογράφων ἀποκειμένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἁγιοταφίτικοῦ Μετοχίου». Φύλλα χάρτινα ἑπτὰ (μῆκ. 0,213, πλ. 0,17), ἐν οἷς περιέχεται καταγραφή ὀλίγων τινῶν κωδίκων.

829. «Κατάλογος τῶν βιβλίων χειρογράφων τε καὶ ἐντύπων τῆς ἐν Κ/πόλει Βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου, συνταχθεὶς ὑπὸ Βενιαμὶν ἱεροδιακόνου κελεύσει τοῦ μακαρίτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Κυρίλλου τοῦ Β' ἐν ἔτει 1858 ἐν μηνὶ Μαΐῳ». Αὐτόγραφον Βενιαμὶν Ἰωαννίδου. Φύλλα χάρτινα 120 μῆκ. 0,272, πλ. 0,185.

830. «Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Πολυκάρπου. — Κατάλογος τῶν σωζομένων βιβλίων ἐν τῇ ἱερᾷ βιβλιοθήκῃ τοῦ κατὰ τὴν Κ/πολιν Μετοχίου τοῦ παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου». Φύλλα χάρτινα 31 (ὧν τινὰ ἄγραφα) μῆκ. 0,355, πλ. 0,245. Ὁ κατάλογος ἀλφαβητικὸς, ἔχων ἀναμιξ καὶ τοὺς χειρογράφους κώδικας.

831. «Κατάλογος τῆς ἱερᾶς βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Κ/πόλει». Ἀρχ. «Τοῖς ἐντευξομένοις» πρόλογος λήγων οὕτω «αωμγ', κατὰ Ἰούλιον. Ὁ Θαβωρίου Ἱερόθεος, τοῦ Ἱεροσολύμων κανονικὸς διάδοχος». Φύλλα χάρτινα 36 (μῆκ. 0,32, πλ. 0,233), ὧν ἱκανὰ ἄγραφα.

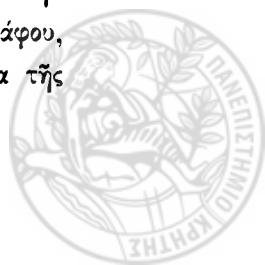
832. Κατάλογος ἀνεπίγραφος ἐντύπων τινῶν βιβλίων τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου (φ. 1-14). — «Τὸ ψήφισμα τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς 1882 Σεπτ. 12», τουτέστιν εὐχαριστήριον τῇ μονῇ Βατοπεδίου καὶ τοῖς κυρίοις Γεωργίῳ Ζαρίφῃ, Στεφάνῳ Ζαφειροπούλῳ, Νικολάῳ Ζαρίφῃ καὶ Γεωργίῳ Κορωνιῷ, ἰδίαις δαπάναις ἰδρύσασαι τὸ μέγαρον τῆς σχολῆς (φ. 15-16). — Καταγραφή τῶν ἐν τῇ χειρογράφῳ Νομικῇ Συναγωγῇ Δοσιθέου περιεχομένων ἐγγράφων (φ. 17-31). Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,288, πλ. 0,194.

833. «Κατάλογος τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς τῶν Ἱεροσολύμων Πατριαρχικῆς Σχολῆς εὕρισκομένων βιβλίων», ἀπάντων ἐντύπων. Φύλλα χάρτινα 50 (ὧν τὰ πλείω κενά) μήκ. 0,233, πλ. 0,165.

834. Κατάστιχον χάρτινον ἐκ φύλλων 65 (μήκ. 0,28, πλ. 0,197), ὧν ἰκανὰ ἄγραφα. — α') Καταγραφή πληρωμῶν ἐν Κ/πόλει τοῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου ἀπ' ἀρχῆς τῆς πατριαρχίας Ἀθανασίου Ἱεροσολύμων (1827-1830), φ. 2-14. — β') Καταγραφή χρηματικῶν ποσῶν ληφθέντων ἐν Κ/πόλει ἀπὸ διαφόρων ἔτει 1827-φ διὰ τὸ Κοινὸν τοῦ Π. Τάφου, φ. 20. — γ') Καταγραφή πληρωμῶν γενομένων ἔτει 1829-φ, φ. 21³. — δ') Καταγραφή ἐξόδων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1844-1845, φ. 22 κέ. — ε') Κατάλογος ἀνάμικτος χειρογράφων καὶ ἐντύπων βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου, γραφεὶς διὰ μολύβδου ὑπὸ Νικοδήμου Βυζαντίου ἱεροδιακόνου (1859), τοῦ κατόπιν πατριάρχου, φ. 27 κέ. — ς') Κατάλογος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ βιβλιοθήκῃ χειρογράφων ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

835. Κατάλογος ἀνεπίγραφος, γραφεὶς ἀλφαβητικῶς διὰ μολύβδου (ἀπὸ Α μέχρι Μ), τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου εὕρισκομένων χειρογράφων βιβλίων. Φύλλα χάρτινα 17 μήκ. 0,282, πλ. 0,198.

836. Κατάστιχον ἀνωνόμου τινὸς Ἀγιοταφίτου πρωτοσυγκέλλου περιοδεύοντος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, περιεκλεῖον ὀνόματα χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ τὴν ποσότητα τῆς

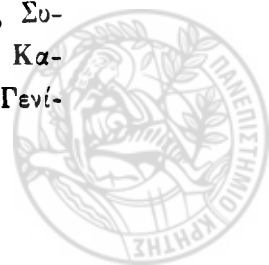

χρηματικῆς αὐτῶν δωρεᾶς· ἡ δὲ περιοδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο ἐν διαφόροις τόποις Θράκης καὶ Μακεδονίας, οἷον ἐν τοῖς χωρίοις Τουμπά, Ζηλή, Κουμνίτζι, Τράτζοβα, Χωρίστιανη, Ζράβικα, Σκρίζοβι κτλ. Ἐπίφ. 101 κέ. καταγραφὴ ὀνομάτων μετ' ἐπιγραφῆς «1810. Ἰούλης. 17. Κασαϊπᾶς Μελένικον». Φύλλα χάρτινα 118 (μήκ. 0,202, πλ. 0,15), ὧν ἱκανὰ ἄγραφα.

837. Κατάστιχον ἀνωνύμου τινὸς Ἀγιοταφίτου πρωτοσυγγέλλου περιοδεύσαντος μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1808-1814 εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, περικλεῖον ὀνόματα χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ τῶν ἀφιερωμάτων αὐτῶν καταγραφάς· ἡ δὲ περιοδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο ἐν διαφόροις ἀνατολικοῖς τόποις· οὕτω σημειοῦνται πολυάριθμα χωρία, οἷον Ἀρτάκη, Καμπέρ-Μπαχτζές, Πέραμος, Μηχανιώνας, Καστέλλι, Γενίχιοῖ, Κατάτοπος, Χαράκι, Ῥόδα, Σερίφαγα, Μεγάλος Μαρμαρᾶς, Παλάτια, Ἀφθόνη, Πρεστιό, Κούταλις, Ἀφισιά, Σκουπιὰ, Ἀλώνη, Χοχλιά, Βάτικα, Χαβουτζή, Ἐλπιζλή, Πάνορμος, Σουκαμιές, Γενιτζέ, «Δημέτοχα νέον χωρίον», Ἰντζέκιοῖ, Νεοχώρι τοῦ Μπαργιαμιτζιοῦ, Μπαργιαμιτζι κτλ. Φύλλα χάρτινα 137 μήκ. 0,222, πλ. 0,15.

838. Κατάστιχον Μελετίου πρωτοσυγγέλλου Ἀγιοταφίτου περιοδεύσαντος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἀνά τὴν ἐπαρχίαν Σηλυβρίας καὶ τὰ περὶ αὐτὴν τσιφλίκια. Ἐπίφ. «Εἰς ῤωκς' (=1826) Ἰουνίου 11: ἦλθα ἐδῶ εἰς Σηλυβρίαν. σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἀρξόμεθα τὸ ταξίδιον τῆς Σηλυβρίας. + Ὁ πρωτοσύγκελλος Μελέτιος ὁ τοῦ Ἁγίου Τάφου». Φύλλα χάρτινα 72 (μήκ. 0,228, πλ. 0,157), ὧν τὰ πλείω ἄγραφα.

839. Κατάστιχον Ζαχαρίου πρωτοσυγγέλλου περιοδεύσαντος εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1801-1816. Φύλλα χάρτινα 119 μήκ. 0,222, πλ. 0,152. Ἐπίφ. «Ἀρτάκη: Φευρουαρίου: 7^η: ὁ Χριστὸς μεθ' ἡμῶν. Ἐγραψεν ὁ κύρ Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ ἀγίου Κυζίκου εἰς τὸν Ἁγιον Τάφον παρρησία γρόσια 50». Τόποι τῆς περιοδεΐας· Ἀρτάκη, Πάνορμος, Σουκαμιές, Πέραμος, Μηχανιώνας, Καστέλλι, Διαβατή, Λαγκάδα, Κατάτοπος, Βατή, Δρακόντα, Χαράκι, Ἀφισιά, Ῥόδα, Γονιάς, Γενί-

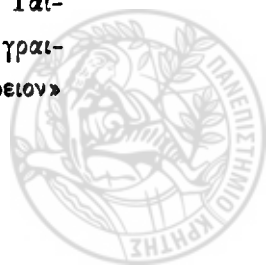
χιογι, Βάδικα, Χαβούτζι, Κιουνένι, Χοχλιά, Σκοπιά, Ἄλοη, Ἀφρεια, Κούταλις, Μαρμαρᾶς Μεγάλος, Παλάτια, Ἀθρόνι, Ἀρετζοῦ, «χωρία Βουλγάρων» ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Προικονήσου κτλ.

840. Κατάστιχον Χριστοφόρου ἱεροδιακόνου ἐσόδων καὶ ἐξόδων (1834-1840) ἐν Πετροπόλει καὶ Μόσχᾳ καὶ Κ/πόλει γενομένων ἐπ' ὀνόματι τοῦ γέροντος αὐτοῦ Ἱεροθέου ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου ἀπὸ τῆς ἐν Ῥωσίᾳ διαμονῆς μέχρι τῆς ἐν Κ/πόλει ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ. Φύλλα χάρτινα 43 μήκ. 0,21, πλ. 0,165.

841. Συνηνωμένα τετράδια (μήκ. 0,21, πλ. 0,152) διαφόρων γραφῶν τῆς 18-ης ἑκατ., συναποτελοῦντα φύλλα 292, ὧν τινὰ ἄγραφα (22-3, 98-103, 179, 211, 224, 225, 246).— α') Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ κανὼν ἱαμβικός εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, μετὰ παραφράσεως, φ. 1-21.— β') «Ἐξηγήσεις εἰς τὰς ἐκ διαφόρων συλλεχθεῖσας ἐπιστολάς τοῦ πρώτου τόμου» (Ἰ. Χρυσοστόμου, Βασιλείου Καισαρείας, Φαλάριδος, Ἰουλιανοῦ, Ἀριστοτέλους), φ. 24 κέ. — γ') Παράφρασις τοῦ περὶ βασιλείας λόγου τοῦ Συνεσίου, φ. 120 κέ. — δ') «Ἐξήγησις εἰς τὸν τοῦ μεγάλου Βασιλείου λόγον, τὴν πρὸς τοὺς νέους παραίνεσιν», φ. 180 κέ. — ε') «Ἐξήγησις εἰς τὸν παρὰ Δημοσθένους ὀλυθιακὸν α' λόγον», φ. 226 κέ. — ς') Παραφράσεις πέντε διαφόρων ὁμιλιῶν Βασιλείου Καισαρείας, ὧν ἐσχάτη ἢ πρὸς τοὺς νέους παραίνεσις, «ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων», φ. 226-292.

842. «Βιβλίον ἀντιγραφῆς. 1845. Σεπτέμβριος». Ἀντίγραφα ἐπιστολῶν ἔτους 1845 καὶ 1846 ἐκ Κ/πόλεως εἰς Βουκουρέστιον περὶ ὑποθέσεων τῶν ἐν Βλαχίᾳ μοναστηρίων τῶν Ἀγίων Τόπων. Φύλλα χάρτινα 12 μήκ. 0,238, πλ. 0,168.

843. Κατάστιχον Ἀγιοταφίτου τινὸς ἀνωνόμου χρηματίσαντος ἡγουμένου ἐν Βλαχίᾳ καὶ Ῥωσίᾳ (1815-1820). Φύλλα χάρτινα 60 μήκ. 0,245, πλ. 0,19. Μεταξὺ τῶν φ. 8-12 μετάφρασις ἀναφορᾶς τῆς Ἀγιοτάτης ἐν Ῥωσίᾳ συνόδου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον τὸν πρῶτον, αἰτούσης τὴν ἄδειαν ὅπως ὁ ἐν Ταϊγανίφ ἑλληνικὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου μεταβληθεῖς «εἰς γραικικὸν μοναστήριον ἐπονομαζόμενον Ἱεροσολυμικὸν Ἀλεξάνδρειον»

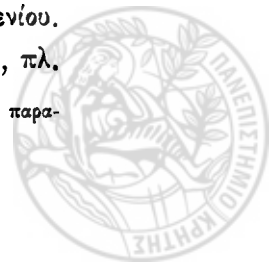

ἐξαρτάται ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Τάφου, τοῦ ἐν Ταϊγανίῳ Βαρβάκη ἀναδεξαμένου τὴν πρὸς τοῦτο δαπάνην καὶ ἤδη τὴν διατήρησιν αὐτοῦ ἐξασφαλίσαντος διὰ τοῦ τόκου 40000 ρουβλίων. Εἶτα φ. (13-16) τὸ σχετικὸν οὐκάζιον τοῦ ῥώσου αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου 1-ου (2 Σεπτ. 1814), δι' οὗ ὁ ῥηθεὶς ναὸς ἀναγνωρίζεται ὡς μετόχιον τοῦ Ἁγίου Τάφου. — Φ. 17-18 «Ἀντίγραφον τοῦ ἔκπαλαι δοθέντος χρυσοβούλλου τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος τῶν Ἰβήρων μοναστηρίου ἐπὶ τὸ ἐξουσιάζειν τὸ ἐν Μόσχᾳ τοῦ ἁγίου Νικολάου μοναστήριον, τῷ 7177^ω ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου, σωτηριῶν δὲ 1669, Μαΐου 19». — Φ. 19 «Καταγραφή τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Ἱεροθέου Κασσίνου. 1514 Ἰανουαρίου 26». — Φ. 24^β. «1818^ο Νοέμβριος. Καταγραφή ὅλης τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Ἰωακείμ ὀνομαστὴ εὐρεθείσης μετὰ τὸν θάνατόν του».

844. Κατάστιχον Ἀγιοταφίτου τινὸς πρωτοσυγκέλλου (1793-1814) περιοδεύσαντος ἀνὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου· μήκ. 0,228, πλ. 0,16. Τόποι τῆς περιοδείας: Μπαϊντίρ, Θύρα, Σμόρνη, Μαγνησία, Χορόσκιρ, Κασαμπάς, Νύφι, Ἀλά-σεέρι, Κοῦλα, Γκιόρδες, Μπαργάμι, Ἀξάρι, Γιαγάκιρ, Κιρκαγάτζι, Μάρμαρα, Σῶμα, Κινίκι, Πέργαμος, Κυδωνίες, Μελεμένη, Ἀλή-αγα τζιφτιλίκι, Κελεμπές, Βουρλά, Τζεσμέ, Κους-άδασί, Κιρκιντζέ κτλ. Ἐν τῷ καταστίχῳ τούτῳ περιέχονται καὶ διαφόρων γραμμάτων ἀντίγραφα, πρωτότυπά τινα ἐτέρων τοιούτων, ἀφιερωτήρια κτλ. Ἐν τῷ φ. 24^β περιέχεται ἀπὸ Κ/πόλεως (Ἰούλ. 1835) γράμμα Ἐπιφανίου ἀρχιμανδρίτου. Μεταξὺ δὲ τῶν φ. 76-80 ἀντίγραφα γραμμάτων περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱεροσολυμιτικῶν κτημάτων (1833). — Φ. 138. Διαθήκη ἔτ. 1802-ου, τῆς ἐν Σμόρνη Χρυσούλας Παναγιώτου Λύκου. — Φ. 135. Ἐπιστολὴ ἔτ. 1836-ου τοῦ Πέτρας μητοπολίτου Μισαήλ. — Φ. 135. Ἐπιστολὴ Ἀβραμίου σκευοφύλακος τοῦ Ἁγίου Τάφου (1836) πρὸς Φιλήμονα Ἀγιοταφίτην. — Ἐπὶ τοῦ φ. 170 τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς ἐξ Ἱεροσολύμων (1792) τοῦ Σκυθοπόλεως ἀρχιεπισκόπου Ἀρσενίου.

845¹. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 150 μήκ. 0,140, πλ.

¹ Καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς κατὰ τὴν νέαν διάταξιν ἀφέθη κενός, γενομένης ἐκ παρα-

0,098. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. — Ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ παρόντος εἰρμολογίου, ποιηθέντος παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου ἡμετέρου διδασκάλου λαμπαδαρίου κὺρ Πέτρου Πελοποννησίου κατὰ ἴτὸ ὕφος τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀπὸ φ. 110-150 χερουβικά Πέτρου λαμπαδαρίου, κοινωνικά Δανιὴλ πρωτοψάλτου κατ' ἦχον καὶ ἔντεχνα, κοινωνικά τοῦ Πέτρου καὶ ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

846. Κατάστιχον ἀπὸ 1849-ου ἔτους καὶ ἐξῆς, ἐν ᾧ περιέχεται καταγραφή διαφόρων σκευῶν καὶ πολυτίμων ἀντικειμένων ὑπαρχόντων ἴσως ἄλλοτε ἐν τῇ καμαρασίᾳ τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου. Ἀπὸ φ. 45 κέ. «Κιβώτια τῶν ἱερῶν λειψάνων. Μέσα εἰς ἐν τολάπι εὐρίσκονται μικρά τε καὶ μεγάλα δέκα Νῆ 10: ἐξ αὐτῶν τὸ ἕν ἐστὶ ὅπερ ἔφερεν ὁ ἅγιος Γάζης κ. Φιλήμων εἰς εἶδος τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου». Φύλλα χάρτινα 64 μῆκ. 0,218, πλ. 0,16.

847. «Ἀλεξίου τινὸς Φραγκισκανοῦ μοναχοῦ πάθη προελθόντα, ὡς φαίνεται, ἐν κλονήσεως τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων. Ὅπτασαι αὐτοῦ καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ διαλέξεις κλπ. ἀτυχῶς ἄνευ ἀρχῆς καὶ τέλους· εἶδος μυθιστορήματος». Φύλλα χάρτινα 10 τῆς 19-ης ἑκατ., μῆκ. 0,22, πλ. 0,18.

848. Φύλλα τινὰ χάρτινα 19-ης ἑκατ., ἐν οἷς περιέχονται ἀντίγραφα κειμένων, ὅσων ἡ Ζωσίμου Πανοπολίτου «σύνθεσις ὑδάτων».

849. Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου. Ἀντίγραφον χάρτινον γενόμενον ἀρχομένης τῆς 19-ης ἑκατ. Σελίδες 122.

850. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 45 μῆκ. 0,202, πλ. 0,145. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 17-ης ἑκατ.—Ἀδῆλου λογική. Ἀρχ. «Προλεγόμενα εἰς τὴν λογικὴν. Ἀρχὴ καὶ ὄργανον τῆς φιλοσοφίας λέγεται ἡ λογικὴ ἀπὸ τὸν χορὸν ὄλων τῶν φιλοσόφων» κτλ.

851. Ἀντίγραφον ἐπισήμων ἐπιστολῶν ἔτους 1838-ου περὶ

δρομῆς μεταπηδήσεως ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 844 εἰς τὸν ἀριθ. 846. Εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ κενοῦ μετετέθη ἐνταῦθα ὁ νῦν μηδενισθεὶς ἀριθμὸς 891.

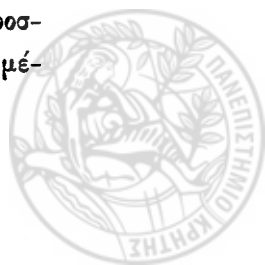
μοναστηριακῶν ἀγιοσταφικῶν ἐν Βλαχίᾳ ὑποθέσεων. Φύλλα χάρτινα 13 μῆχ. 0,24, πλ. 0,192.

852. Λεῖφανον μεμβρανίνου κώδικος τῆς δεκάτης ἑκατ. ἐκ φύλλων δέκα μῆχ. 0,31, πλ. 0,26. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. Αἱ τῶν κειμένων ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, τὰ δὲ ἀρκτικά ἐκείνων στοιχεῖα μεγάλα, χρωματιστὰ καὶ ἐπίχρυσα. — Συναξάρια ἢ ὑπομνήματα βιογραφικὰ περὶ τῶν μικρῶν προφητῶν Ὡσηέ, Ἰωήλ, Ἀμώς, Ἀβδίου, Ἰωνᾶ, Μιχαίου, Ἀββακούμ, Σοφονίου, Ἀγγαίου, Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου. Ἀπὸ φ. 1^α ἀκέφαλον ὑπόμνημα εἰς τὸν Ὡσηέ, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων « - - - ἔσχατος δὲ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ Σεναχηρείμ κατὰ τῆς Ἰουδαίας στρατεύσας » κτλ. Ἀπὸ φ. 1^β « Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἰωήλ ». Ἀρχ. « Ἰωήλ ὁ θεὸς προφήτης » κτλ.

853. Τεμάχη λειτουργικοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἐνδεκάτης ἑκατ. μετὰ σηματοφῶνων ἐρυθρῶν. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν περικοπῶν χρυσαῖ· χρυσαῖ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη τούτων στοιχεῖα, πλὴν ἐνός, ὄντος χρωματιστοῦ ἐπιχρύσου καὶ καλλιτεχνικῶς ἐγκόσμου. Φύλλα τέσσαρα μεμβράνινα (μῆχ. 0,302, πλ. 0,228) ἀποσπασθέντα ἀπὸ καλύμματος ἐτέρου τινός κώδικος χαρτίου.

854. Λεῖφανον μεμβρανίνου κώδικος τῆς δωδεκάτης ἑκατ. ἐκ τεσσάρων φύλλων (μῆχ. 0,305, πλ. 0,202), ἃ περιεκάλυπτον πρότερον κώδικα χάρτινον. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 32 γραμμῶν. — Λεῖφανον ἀποφθεγμάτων τῶν ὁσίων πατέρων κατ' ἀλφάβητον. Ἐν τῷ φ. 3 ἡ ἐπιγραφή: « Στοιχεῖον τοῦ Π. Περὶ τοῦ ἀββᾶ Ποιμένος ». Ἀρχ. « Διηγήσατο ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης, ὅτι ὁ ἀββᾶς Ἀνούφ καὶ ἀββᾶς Ποιμὴν καὶ οἱ λοιποὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν » κτλ.

855. Τεμάχιον μεμβρανίνου κώδικος τῆς ἐνδεκάτης ἑκατ. ἐκ δύο φύλλων (μῆχ. 0,322) ἀπεσπασμένων ἀπὸ σταχώματος παλαιοῦ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 28 γραμμῶν. — Λεῖφανον βίου τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Ἀρχ. « - - - ται. μὴ προσποιεῖσθω τίς. πολλάκις γάρ πρό ἡμερῶν λέγουσι τοὺς μεθ' ἡμέραν ἀπαντῶντας ἀδελφούς » κτλ.

856. Λείψανον μεμβρανίνου κώδικος τῆς ἐνάτης ἑκατ. ἀπεσπασμένον ἀπὸ σταχώματος παλαιοῦ. Δύο φύλλα μῆκ. 0,28, πλ. 0,19. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 36 γραμμῶν:—Τεμάχη παραινέσεων ἀσκητικῶν. Τὸ πρῶτον φύλλον ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων « - - - μεθα. ἐφέλκεσθαι τὸ δῶρον πρὸς τὸ ἴδιον θέλημα οὐ δυνατόν» κτλ. Μετὰ 14 γραμμάς· «Παράινεσις β'. Προσεκτέον ἀπὸ κακῆς συμβουλίας· ὡσπερ γὰρ δύο τινὲς λαμπρῶς περιβεβλημένοι» κτλ. Τὸ δεύτερον φύλλον ἄρχεται ὧδε· «- - - ται ἡμῶν ἡ θυσία. τὸ δὲ ἐν τίνι τρόπῳ δεῖ κτᾶσθαι τὴν ἀγιωσύνην» κτλ.

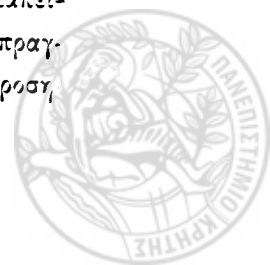
857. Λείψανα τεσσάρων διαφόρων μεμβρανίνων κωδίκων.

1. Δύο φύλλα λειτουργικοῦ Πράξαποστόλου τῆς δεκάτης ἑκατ. μῆκ. 0,295, πλ. 0,24. Τὸ κείμενον δίστηλον (ἐξ 26 γραμμῶν) μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν, ἔχον καὶ δύο μεγάλα ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγκοσμα, τὸ μὲν ἐν σχεδίῳ ἐρυθροβαφές καὶ ἀτελές, τὸ δὲ χρωματιστὸν καὶ ἐπίχρυσον.

2. Ἐν φύλλον κώδικος τῆς δεκάτης ἑκατ. μῆκ. 0,342, πλ. 0,242. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 33 γραμμῶν.—Τεμάχιον ὁμιλίας. Ἄρχ. « - - - τὰ ἐπίγεια. καὶ ὡσπερ ἐν τοῖς σώμασι· ὁ μὲν ἔλαφος, ὁ δὲ κύων, ὁ δὲ λέων, ὁ δὲ θηρίον» κτλ.

3. Δύο φύλλα ἀσύνδετα κώδικος τῆς ἐνδεκάτης ἑκατ., μῆκ. 0,343, πλ. 0,282. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 34 γραμμῶν.—Τεμάχη ὁμιλιῶν. Τὸ πρῶτον φύλλον ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «--- ἀπ' αὐτοῦ. ἧ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. ἰδοὺ καὶ τῆ εὐκολία τοῦ νόμου» κτλ. Ἡ τοῦ δευτέρου φύλλου ἀρχή· «- - - μην. καὶ εἶπέ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ μὲν οὐδένα εἶδον. ἠπάτησαι ἄνθρωπε καὶ ψεύδη. ἂν δύο καὶ τρεῖς ἴδης παρασυρέντας. πολλοὺς αὐτοὺς εἶναι λέγεις» κτλ.

4. Ἐν φύλλον κώδικος τῆς ἐνδεκάτης ἑκατ. μῆκ. 0,239, πλ. 0,19. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 28 γραμμῶν (0,198 × 0,158).—Τεμάχιον τοῦ 25-ου λόγου Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος. Ἄρχ. «- - - καὶ τῶν παιθῶν καὶ τῶν μολυσμῶν ἡμῶν. μοναχὸς ταπεινόφρων οὐ πολυπραγμονήσει ἄρρητα, ὁ δὲ ὑπερήφανος πολυπραγμονήσει κρίματα» κτλ. Τέλος· «καὶ ἐρχόμενος λοιπὸν τὰς προσή

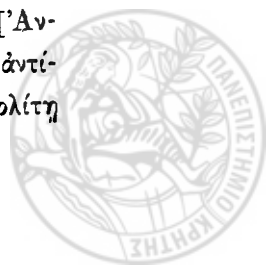

γορίας ἀναγίνωσκε καὶ -->. Κλίμαξ Ἰωάννου, ἐκδ. Σωφρονίου Ἐρημίτου σ. 118-119, ἰ'-κγ'.

858. Συλλογὴ πρωτοτύπων ἐπιστολῶν, ἐτέρων ἐν αντιγράφοις καὶ ἄλλων τινῶν κειμένων.

1. Δεκαεξὲς ἐπιστολαὶ διαφόρων πρὸς Χρῦσανθον Ἱεροσολύμων (1711-1727), ὧν ἡ 16-η ἐν ἀντιγράφῳ. Σημειωτέαι αἱ ἐπόμεναι.—ζ') Μανουὴλ Σκυλίτζη ἱατροῦ ἐκ Χίου, 15 Ἰουλίου 1726.—θ') Ἀπτραχμὰν πασᾶ Μὲμ-πασογλοῦ. — ιβ') Ζαμπελοῦ Βεντούρα 1726. — ιγ') Κωνσταντίνου Γορδάτου 1726.—ιδ'-ις') Τρεῖς ἐπιστολαὶ Δανιὴλ Παρνόσκη ἢ Μπουρνόσκη 1724, 1726, 1727.

2. Διάφορα πρωτότυπα γράμματα ἀπὸ ἀριθ. 17-33. Ἡ τάξις αὐτῶν:—ιζ') Κυρίλλου Ναζαρέτ καὶ ἐπιτρόπου πατριαρχικοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις (1804) πρὸς τὸν ἐν Κ/πόλει διαμένοντα Ἄνθιμον Ἱεροσολύμων. — ιη') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων τοῖς χριστιανοῖς Μεγαλιτζίου, 17 Σεπτ. 1809. — ιθ') Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων Ἰακώβῳ μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν, 7 Σεπτ. 1730. — κ') Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων τῷ Μυριοφύτου ἐπισκόπῳ Νεοφύτῳ καὶ τοῖς χριστιανοῖς αὐτοῦ, 14 Ἰουνίου 1798. — κα') [Νεοφύτου 6-ου Κ/πόλεως] ἄδεια τῷ Ἱεροσολύμων Παρθενίῳ τοῦ λειτουργῆσαι ἐν τῷ ναῷ Ἀσωμάτων τῷ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ῥεύματι, 17 Μαΐου 1740.— κβ') Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων τῷ Σχυθοπόλεως Ἀρσενίῳ, 14 Ἰουνίου 1798. — κγ') Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων τῷ πρωτοσυγγέλλῳ Ἀνθίμῳ, 13 Ἰαν. 1790. — κδ') [Νεοφύτου 7-ου Κ/πόλεως] ἄδεια τῷ Ἱεροσολύμων Ἀνθίμῳ τοῦ λειτουργῆσαι ἐν τῷ ναῷ Θεοτόκου τῆς Μαγουλιωτίσσης, 16 Μαΐου 1791. — κε') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων Κυριάκῳ οὐστάμπαση τῶν Μαντενίων, Μάϊος 1809.— κς') Μισαὴλ μητροπολίτου Πέτρας καὶ πατριαρχικοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπιτρόπου Πολυκάρπῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, διαμένοντι ἐν Κ/πόλει· ἀχρονολόγητος.— κζ') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων ἀνωνόμῳ τινὶ (Ῥώσῳ;) καβαλλιέρῳ, 25 Ἰαν. 1815. — κη') Ἰωάννου Βουλγαρίδου Προκοπίῳ Δενδρινῷ, 28 Σεπτ. 1834.— κθ') [Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων?] τῷ Μόσχας μητροπολίτῃ Πλάτωνι· ἀντίγραφον. Καὶ ἕτερα ἀντίγραφα ἐπιστολῶν Γαβριὴλ μητροπολίτη

Μολδαβίας. 21 Δεκ. 1808. — λ') [Νεοφύτου 7-ου Κ/πόλεως] ἄδεια τῷ μητροπολίτῃ Βηθλεὲμ τοῦ λειτουργῆσαι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, 11 Μαρτίου 1792. — λα') Γρηγορίου Παλαμᾶ αὐτόγραφον ἐπίγραμμα Κυρίλλῳ Ἱεροσολύμων, 1 Ἰαν. 1861. — λβ') Ἐπιστολὴ Ἀσημένιας τινὸς ἐκ τοῦ χωρίου Βάτικα τῆς ἐπαρχίας Κυζίκου πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Σωφρόνιον 3-ον, 11 Αὐγ. 1866. — λγ') Δωροθέου Εὐελπίδου, μητροπολίτου Βερροίας, ἐπιστολὴ Σωφρονίῳ καμαράσῃ καὶ βιβλιοφύλακι τοῦ ἐν Κ/πόλει Μετοχίου, 12 Νοεμ. 1872.

3. Ἀντίγραφα ἐπιστολῶν καὶ δύο προσφωνήματα ὑπ' ἀριθ. 34-47. — Ἡ ταῖς αὐτῶν λδ') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων τοῖς τοῦ ῥουφετίου τῶν Γουναράδων Κ/πόλεως, Ἰαν. 1809. — λε') Σχέδιον ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοῦ Πολυκάρπου. — λς') Νεοφύτου πατριαρχικοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπιτρόπου τῷ ἀποδημοῦντι Ἱεροσολύμων πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων Ἐφραΐμ ἐπιστολιμαία ἔκθεσις συμβάντων ἐν Ἱεροσολύμοις πραγμάτων, 5 Μαΐου 1767. — λζ') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων ἀναφορὰ τῷ Ῥωσίας αὐτοκράτορι Ἀλεξάνδρῳ, 1-ω, Ἀπρίλ. 1815. — λη') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων ἐτέρα τῷ αὐτοκράτορι Ἀλεξάνδρῳ, Ὀκτ. 1817. — λθ') Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ τῇ βασιλίσσει τῆς Ἀγγλίας Καρολίνα δὲ Γάλλες, 1816. — μ') Γαβριὴλ καμαράσῃ τοῦ Κοινοῦ τοῦ Ἁγίου Τάφου πρὸς Κύριλλον 2-ον Ἱεροσολύμων. — μα'-με') Ἀντίγραφα πέντε διαφόρων ἐπιστολῶν. — μς') Προσφώνημα ἀνώνυμον τῷ Ἱεροσολύμων Κυρίλλῳ τῷ 2-ω. — μζ') Προσφώνημα Βενιαμὶν Ἰωαννίδου Σωφρονίῳ Ἀλεξανδρείας «κατὰ τὴν αἰσίαν αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἄφιξιν», 4 Ὀκτ. 1871.

859. Διάφορα χάρτινα τετράδια, τινὰ μὲν 14-ης, τὰ δὲ πλείω 18-ης ἑκατ. Ἐν τούτων εἰς φύλλα ἀριθμοῦν ἐπιγέγραπται: «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ἁγίαν ὀσιοπαρθενομάρτυρα Παρασκευὴν, ψαλλόμενος ἐν πάσῃ ψυχῆς περιστάσει καὶ ἐπιδημίᾳ λοιμοῦ».

860. Εἰλητὸν μεμβράνινον τῆς δωδεκάτης ἑκατ., μήκους ὀκτὼ μέτρων καὶ δώδεκα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, πλάτους δὲ 0,26.

Ἡ γραφή μεγάλη, ἐπιμελής καὶ ἀραιά. Τὴν ἀρχὴν τοῦ εἰλητοῦ κοσμεῖ εἰκὼν πολυχρώματος ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους, ἀπεικάζουσα Βασιλεῖον τὸν Μέγαν ἱστάμενον ὑπὸ στοάν, κρατοῦντα δὲ τὴν ἑαυτοῦ λειτουργίαν ἐν εἶδει εἰλητοῦ. Ὑπὸ τὴν εἰκόνα ταύτην ἐπὶ χρυσοῦ δαπέδου μέγα κόσμημα πιοειδές, ἐν ᾧ διὰ χρυσῶν κεφαλαιωδῶν γραμμάτων ἡ τοῦ εἰλητοῦ ἐπιγραφή· «+ Ἡ θεία λειτουργία (ία) τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου». Εἶτα τὸ κείμενον τῆς λειτουργίας διήκον μέχρι τέλους τῆς ἐτέρας τοῦ εἰλητοῦ ἐπιφανείας. Τῶν δύο πρώτων εὐχῶν τὰ ἀρκτικά κεφαλαιωδῆ στοιχεῖα μεγάλα, χρωματιστά, ἐπίχρυσα, περιεκοσμημένα, τὰ δὲ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ἀρκτικά στοιχεῖα μεγάλα μὲν ὡσαύτως, ἀλλὰ χρυσᾶ μόνον τὰ τῆς πρώτης τοῦ εἰλητοῦ ἐπιφανείας, τὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐρυθρά. Το κείμενον ἄρχεται ἀπὸ «εὐχῆς τῆς προθέσεως», ἧς αἱ πρώται λέξεις· «Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου ἡ τοῦ καλλιγράφου ὑπογραφή· «Λέων ὁ γραφεὺς | ἐπίκλιν δέχον|τα Ἀγιοπετρίτης +».

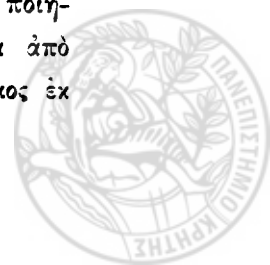
861. Εἰλητὸν χάρτινον μήκους 14 περίπου μέτρων, πλάτους 0,452, γενόμενον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ. καὶ περικλεῖτον ἐν εἰκόσι χρωματισταῖς τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν ἀπὸ δημιουργίας τοῦ κόσμου καὶ πλάσεως τοῦ Ἀδὰμ ἄχρι τῆς εἰς οὐρανούς ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ καλλιτέχνης τοῦ εἰλητοῦ τούτου ἀνώνυμος· ἔργον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ 642-ος κῶδιξ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχικῆς συλλογῆς. Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 1, σ. 490.

862—889. Εἰκοσι καὶ ἐπτὰ χάρτινοι κώδικες ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἀραβικοί, περσικοὶ καὶ τουρκικοί, ἄξιοι ἰδίας περιγραφῆς ὑπὸ γνώστου τῶν γλωσσῶν τούτων· διὰ δὲ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ ἀνά χειρας τόμου σημειοῦμαι κατ' ἐξαιρέσιν ἐν ὀλίγαις λέξεσι τοὺς ἐξῆς¹. — Ἀριθ. 862. Φύλλα 279+3 μήκ. 0,328, πλ. 0,23. Κείμενον μονόστηλον ἐξ 24 γραμμῶν. Ἀραβικὴ μετάφρασις συγγραμμάτων Συμεῶν Θεσσαλονίκης. — Ἀριθ. 863. Φύλλα 423 μήκ. 0,325, πλ. 0,218. Κείμενον δίστηλον ἐξ 23 γραμμῶν 18-ης

¹ Τὰς περὶ τοῦ κειμένου αὐτῶν εἰδήσεις ἔδωκέ μοι ὁ ἐν Κ/πόλει διακηγὸρος κ. Βλαδίμηρος Μιρμίρογλου.

έκατ. Μετάφρασις ἀραβικῆ συγγραφῆς κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα, πιθανῶς τῆς τοῦ Νεκταρίου Ἱεροσολύμων. Ἀντίγραφον Ἀνθίμου Σκυθοπόλεως, τοῦ κατόπιν Ἱεροσολύμων πατριάρχου.— Ἀριθ. 864. Φύλλα 426. Ἑρμηνεία τοῦ Ψαλτῆρος, πιθανῶς ἢ τοῦ Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων, ἀντιγραφεῖσα ἔτει 1787-ω ὑπὸ Ἀνανίου υἱοῦ Ἠλία.— Ἀριθ. 866. Φύλλα 253 μῆκ. 0,308, πλ. 0,192. Βιβλίον ὀνομαζόμενον Χουμαγιουναμέ (συλλογὴ ποιημάτων εἰς τρεῖς γλώσσας καὶ διηγήσεις) καὶ μετάφρασις ἀραβικῆ τῶν ὁμιλιῶν Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου, γραφεῖσα ἔτει Ἑγείρας 1071-φ.— Ἀριθ. 867. Φύλλα 131 μῆκ. 0,288, πλ. 0,20. Αἱ σελίδες ἐντὸς πλαισίου. Εἰκονογραφίαι πολυάριθμοι. Ἀπδουρραχμὰν ἴμπνι Μουσταφᾶ ἱστορία τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἀραβιστί. Ἑγράφη ἔτει Ἑγείρας 1177-φ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 15 γραμμῶν.— Ἀριθ. 868. Φύλλα 41 μῆκ. 0,28, πλ. 0,205. Αἱ σελίδες μετὰ πλαισίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 13 γραμμῶν. Βιογραφία τοῦ σουλτάν Μουράτ γραφεῖσα τῇ 23 Ζιλκαδὲ ἔτ. 1047. Πρὸς τῷ τέλει τοῦ κώδικος περιγραφή τῆς Βαβυλῶνος.— Ἀριθ. 870. Κῶδιξ παλαιός, πιθανῶς 14-ης ἑκατ. Φύλλα 297 μῆκ. 0,25, πλ. 0,18. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 15 γραμμῶν. Ἐπιτομὴ τοῦ ὀργάνου Ἀριστοτέλους ὑπὸ Μουχάμετ ἴμπνι Ἀχμέτ μπὶν Ρεσσίτ. Ἀφιέρωμα Φωτίου ἐπισκόπου Ἰορδάνου ἔτει Ἑγείρας 1107-φ.— Ἀριθ. 871. Φύλλα 92 μῆκ. 0,244, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 25 γραμμῶν. Ἱστορία τουρκιστί τῆς βασιλείας τοῦ σουλτάν Χαμίν-χάν α', υἱοῦ τοῦ Ἀχμέτ χάν, ὑπὸ Ἐβοῦλ Νεζίπ.— Ἀριθ. 872. Φύλλα 125. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 13 γραμμῶν. Ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιέχονται καὶ ἑλληνιστί συνταγαὶ ἰατρικαί.— Ἀριθ. 873. Φύλλα 18 μῆκ. 0,214, πλ. 0,155. Συλλογὴ γνωμικῶν τουρκιστί μετὰ δηλώσεως (ἄνωθεν τῶν στίχων) τῆς προφορᾶς αὐτῶν διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν. Τῶν γνωμικῶν τούτων πολλὰ καὶ ἐν μεταφράσει ἑλληνικῇ.— Ἀριθ. 875. Λεῖψανον τουρκοελληνικοῦ λεξιλογίου μετὰ τουρκικῶν καὶ περσικῶν τινων ποιημάτων οὗ τὰ φύλλα (μῆκ. 0,235, πλ. 0,155) ἠριθμημένα ἀπὸ 48-83.— Ἀριθ. 876. Λεῖψανον ἀραβικοῦ παλαιοῦ κώδικος ἐκ

19 φύλλων μήκ. 0,221, πλ. 0,17. Ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος διακρίνεται ἐπιγραφή ἀραβική· «Διονυσίου προέδρου συνόδου πρὸς Δημοκλέα λειτουργὸν τῆς ἐκκλησίας»(?)—Ἀριθ. 877. Φύλλα 12 μήκ. 0,23, πλ. 0,168. Λεξιλόγιον περσοτουρκικὸν γραφὲν ἐν Λαοδικείᾳ Συρίας ἔτει Ἐγείρας 1050-φ ὑπὸ Σωφρονίου Ἐλκέλζη. — Ἀριθ. 878. Φύλλα 16 μήκ. 0,247, πλ. 0,17. Τεμάχιον ἀραβικοῦ Πραξαποστόλου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. — Ἀριθ. 879. Φύλλα 267 μήκ. 0,218, πλ. 0,164. Μετάφρασις ἀραβικῆ συγγραφῆς Χριστοφόρου Ἐμποροκομήτου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἀντιρρητικὸν εἰς Νικόλαον Κομνηνὸν (Παπαδόπουλον). Ἐγράφη τῇ 15 Ὀκτ. ἔτ. 1742-ου.—Ἀριθ. 880. Φύλλα 72 μήκ. 0,208, πλ. 0,152. Κῶδιξ ἀστρονομικὸς ἀραβιστί. — Ἀριθ. 881. Φύλλα 18 μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Ἀραβικὸν ἀλφαβητάριον. — Ἀριθ. 882. Φύλλα 109 μήκ. 0,208, πλ. 0,148. Ἀπδούλ Σαΐφ ἱστορία τουρκιστὶ τῶν Μωαμεθανῶν καὶ Ὀσμανιδῶν. Ἐγράφη ἔτει Ἐγείρας 1044-φ.—Ἀριθ. 883. Φύλλα 42 μήκ. 0,212, πλ. 0,153. Κῶδιξ ἀραβικὸς μετ' ἐπιγραφῆς ἐλληνικῆς· «Τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκταρίου κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα, ὅπερ ἐμεταγλωττίσθη ἀραβιστί παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Γάζης κὺρ Χριστοδούλου». Ἐγράφη τῇ 23-ῃ Ἰουνίου ἔτους Ἐγείρας 1135-ου. — Ἀριθ. 884. Φύλλα 101 μήκ. 0,198, πλ. 0,117. Γραμματικὴ καὶ συντακτικὸν τῆς ἀραβικῆς γλώσσης. — Ἀριθ. 885. Φύλλα 113 μήκ. 0,18, πλ. 0,11. Συλλογὴ περσικῶν ἀσμάτων.—Ἀριθ. 886. Φύλλα 155 μήκ. 0,167, πλ. 0,105. Ψαλτήριον ἀραβιστί. Ἐγράφη ἔτει 1752-φ ὑπὸ Χούρη Ἀπδουτζελέη. Μεταξὺ τῶν φ. 151-155 τουρκικὸν κείμενον διὰ στοιχείων ἐλληνικῶν.—Ἀριθ. 887. Φύλλα 184 μήκ. 0,152, πλ. 0,097. Ἐπὶ τοῦ φ. 1^α ἐλληνιστί· «Κτῆμα Παναγιώτου Εὐαγγελينوῦ Ζαγοραίου. 1819. ἐξ Ἱεροσολήμ». Ψαλτήριον ἀραβιστί γραφὲν ἔτει 1819-φ ὑπὸ Ἀνανίου Μακρῆ. — Ἀριθ. 888. Φύλλα 149 μήκ. 0,154, πλ. 0,11. Προφητολόγιον ἀραβιστί.—Ἀριθ. 889. Φύλλα 36 μήκ. 0,161, πλ. 0,102. Συλλογὴ τουρκικῶν ἀσμάτων.

890. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 126 μήκ. 0,149, πλ. 0,101. Ἐγγραφή ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐγχειρίδια παλαιὰ πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς¹. — 1) «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐρωταποκρίσεις τῆς παπαδικῆς τέχνης, περὶ σημαδίων, καὶ τόνων, καὶ φωνῶν, καὶ πνευμάτων, καὶ κρατημάτων, καὶ παραλλαγῶν, καὶ ὅσα ἐν τῇ παπαδικῇ τέχνῃ διαλαμβάνουσιν». Ἀρχ. «Ἐγὼ μὲν, ὦ παῖδες ἐμοὶ ποθεινότατοι» κτλ. Ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν ὁ J. Thibaut, *Revue de l'Orient chrétien*, 1901, τ. 6, σ. 596-608. — 2) «Ἐτέρα ἐρμηνεία. Ἐτεραι χειρονομίαι διάφοροι» κτλ. Ἐξέδωκε J. B. Rebours, *Revue de l'Orient Chrétien*, 1904, τ. 9, σ. 304-309. — 3) Ἀωνόμου «Διαίσεις τῆς μουσικῆς». Ἀρχ. «Ἡ μουσικὴ διαιρεῖται εἰς τρία» κτλ. — 4) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν μικρῶν ἠχημάτων». — 5) «Περὶ πνευμάτων». Ἀρχ. «Πνεύματα δὲ λέγονται» κτλ. — 6) «Περὶ τῶν φθορῶν». Ἀρχ. «Ἄκουσον καὶ περὶ τῶν φθορῶν. Φθορὰ λέγεται» κτλ. — 7) «Ἀρχὴ τῆς διπλοφωνίας ἐτέρα μέθοδος». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Ποῖαι φωναὶ - - ἐν τοῖς διπλάσμασιν εἰσίν; Ἀπόκρισις. Ἡ ἔρευνα καὶ ἀκρίβεια» κτλ. — 8) «Ἐρμηνεία τῆς παραλλαγῆς τοῦ Κουκουζέλη τοῦ τροχοῦ». Ἀρχ. «Ἡ διπλοφωνία ἔχει οὕτως» κτλ. — 9) «Ἐρωταποκρίσεις τῆς ὑποροῆς». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Ὑποροὴ τί ἐστὶ» κτλ. — 10) «Μέθοδος εἰς μαθητὴν ὠφελιμωτάτη». Ἀρχ. «Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἤχου ἐὰν καταίβης» κτλ. — 11) «Μέθοδος ὠφελίμος εἰς τὴν τέχνην». — 12) «Ἀκρίβεια κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν τῶν τόνων τῆς παπαδικῆς τέχνης». Ἀρχ. «Ἡρώτησέ τις μαθητῆς τὸν διδάσκαλον» κτλ. — 13) «Περὶ τοῦ σείσματος τοῦ λεγομένου εἰς τὸ ἄσματικόν - -». Ἀρχ. «Ἄκουσον δὲ καὶ περὶ τοῦ σείσματος» κτλ. — 14) Φύλλ. 78-102. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Γαβριὴλ ἐξήγησις πάνυ ὠφελίμος περὶ τοῦ τί ἐστὶ ψαλτικὴ καὶ περὶ τῆς ἐτομολογίας τῶν σημαδίων ταύτης καὶ ἐτέρων πολλῶν χρησίμων καὶ ἀναγκαίων». Ἀρχ. «Περὶ τῆς προκειμένης ἡμῖν ὑπο-

¹ Περὶ τοῦ κώδικος τούτου ἴδε καὶ J. Thibaut ἐν τῇ *Byzantinische Zeitschrift*, τ. 8, σ. 478—479. *Revue de l'Orient chrétien*, 1901, τ. σ. 594, ἐνθα ὁ κώδιξ ἀνακριβῶς λέγεται ἔργον τῆς 17-ης ἑκατ.

θέσεως πολλῶν εἰπόντων πολλά» κτλ.—15. Φύλλ. 103 κέ. «Μα-
νουήλ λαμπαδαρίου τοῦ Χρυσάφου περὶ τῶν ἐνθεωρουμένων τῆ
φιλτικῆ τέχνη καὶ ὧν φρονοῦσι κακῶς τινες περὶ αὐτῶν». Ἄρχ.
«Προοίμιον. Πολλάκις μὲν κατὰ νοῦν ἐπήλθέ μοι» κτλ.—16) Ἄ-
νωνόμου «ἐρμηνεία τῶν φθορῶν ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οἴκους καὶ ἐν
ταῖς δοχαῖς, καὶ ἄλλα τινά». Ἄρχ. «Εἰς τὸν οἶκον τὸ Ἄγγελος
πρωιοσιάτης» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου ὁ τοῦ κώδικος
γραφεὺς σημειοῦται ταῦτα· «Ἰστέον δέ, ὅτι τὸ ἄνωθεν τελευταῖον
κεφάλαιον, ὅπου λέγει· Ἐρμηνεία τῶν φθορῶν εἰς τοὺς οἴκους
καὶ εἰς ταῖς δοχαῖς καὶ ἄλλα τινά· μὲ τὸ νὰ ἴδον αὐτὸ ἀνορθόγρα-
φον, ὡσὰν ὅπου τὸ ἐνόμισα, ὅτι τῶν ἰδίων προρρηθέντων διδα-
σκάλων σύνθεσις, πλὴν μὲ τὸ νὰ μὴν προξενῆ τινὰ ζημίαν, ἔγρα-
φα καὶ αὐτὸ ὡς ὁρᾶται. Ἄς ἔχω δὲ περὶ τούτου συγγνώμην,
ὁμοῦ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν εὐρεθησομένων σφαλμάτων μου».

ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

(Οί ἀριθ. 1—54 συνελέγησαν ἐπιμελείᾳ Φωτίου μητροπολίτου Ναζαρέτ, τανὸν Ἀλεξανδρείας πατριάρχου, καὶ Παρθενίου ἀρχιμανδρίτου καὶ καμαράση τοῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου. Οἱ δὲ ἀριθ. 55—120 συνηθροίσθησαν φροντίδι Κλεόπα μεγάλου ἀρχιεπισκόπου καὶ βιβλιοφύλακος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων).

1. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 304 μήκ. 0,325, πλ. 0,245. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 11-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 17 γραμμῶν (0,22 × 0,17). Τὰ φ. 1-16 καὶ τὸ φ. 72 πρόσθετα (τῆς 14-ης ἑκατ.) εἰς ἀναπλήρωσιν ἀπολεσθέντος μέρους τοῦ κώδικος. Ἐν τῷ φ. 62² κόσμημα χρωματιστὸν καὶ ἐπίχρυσον, τετραγώνου σχήματος, ἔχον ἄνωθεν ποικίλλματά τινα. Ἐτερον ἐν τῷ φ. 65², ἄνωθεν δὲ τοῦτου εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου καθημένου καὶ γράφοντος. Ἐτερον πιεσιδὲς ἐν τῷ φ. 100². Αὐτόθι καὶ εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. Ἐν τῷ φ. 142³ εἰκὼν τοῦ Μάρκου. Αἱ μεταξὺ τῶν φ. 17-147 ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, τὰ δὲ αὐτόθι ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα μέγала, ἔγκοσμα, χρωματιστὰ καὶ ἐπίχρυσα. Τῶν λοιπῶν φύλλων τὰ κοσμήματα, αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἀκόσμητα, ἀφεθέντα ὅλως ἐρυθρά.

Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον κεκολοβωμένον, μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν. Ἀπὸ φ. 180 κέ. «Εὐαγγέλια τοῦ πάθους τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ». — Φ. 222²-297² Συναξάριον

μηνολογικὸν τῶν εὐαγγελίων. — Φ. 297^β-304^β «'Αναγνώσματα ἀναστάσιμα ἑωθινὰ ια'». — Φ. 304^β «'Αναγνώσματα εἰς διαφόρους ἀγίους καὶ ἡμέρας καὶ ἑορτάς, εἰς ἀσωμάτους».

2. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 322 μήκ. 0,295, πλ. 0,225. Ἐγράφη μεσοῦσης τῆς 11-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 23 γραμμῶν (0,225×0,165). Τοῦ φ. 9 λείπει τὸ ἡμισυ. Τὰ φ. 173, 174, 247 καὶ 319-322 πρόσθετα, τῆς 12-ης ἑκατ., τὰ δὲ φ. 93, 94 καὶ 100 πρόσθετα μὲν ὡσαύτως, ἀλλὰ χάρτινα καὶ γραφῆς 16-ης ἑκατ. Μεταξὺ τῶν φ. 172-173 ἔλλειμμα. Ἐξ τριῶν πιειδῶν κοσμήματα ἐν τοῖς φ. 83^α, 173^α, 247^α, ἕτερα δὲ πολλὰ σχήματος ταινιοειδοῦς ἐν διαφόροις τόποις τοῦ κώδικος (φ. 11, 267 καὶ ἐξῆς). Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, τὰ δὲ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα μεγάλα, ἔγκοσμα, χρωματιστὰ καὶ ἐπίχρυσα.

Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μετὰ σηματοφώνων ἐρυθρῶν. Ἀπὸ φ. 11^α «+ Ἀρχὴ τῶν καθημερινῶν εὐαγγελίων τοῦ Ματθαίου». — Φ. 57^α «+ Ἀρχὴ τῶν καθημερινῶν εὐαγγελίων τοῦ Μάρκου». — Φ. 83^α «'Αρχὴ σὺν Θ(εῷ) τῶν καθημερινῶν εὐαγγελίων τοῦ Λουκά». Ἐν τῷ φ. 82^β. «Δέον γινώσκειν ὅτι ἄρχεται ὁ Δουκᾶς ἀναγινώσκεισθαι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ἰψωσιν· τότε γὰρ καὶ ἡ ἰσημερία γίνεται, ὃ καλεῖται νέον ἔτος». — Φ. 172^β «Τὰ προκείμενα τῆς πρώτης ἐβδομάδος, τῶν παννουχίδων» καὶ «Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς παννουχίδας τῆς α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν». — Φ. 173^β «Σαββάτω α' τῶν νηστειῶν καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου. Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον». — Φ. 213^α «Εὐαγγέλια τῶν ἀγίων παθῶν» κτλ. — Φ. 234^β «Τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Παρασκευῆς εὐαγγέλια τῶν ὥρῶν». Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης διὰ χειρὸς τοῦ καλλιγράφου· «Τὰ εὐαγγέλια ταῦτα τῶν ὥρῶν λέγονται καὶ ὅταν φάλλονται τὰ ιβ' τροπάρια». — Φ. 247^α-314^α Μηνολόγιον συναξαρικὸν τῶν εὐαγγελίων, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ὁ κώδιξ ἐγράφη κατὰ τὴν ἐν τῇ 11-ῃ ἑκατ. τάξιν τῆς Ἐκκλησίας Κ/πόλεως¹. — Φ. 314^α «Εὐαγγέλια ἀναστάσιμα ἑωθινὰ τὰ ια'». — Φ. 318^α

¹ Περίληψιν αὐτοῦ ἐκτενῆ, ἴδε παρὰ Κλεόπ. Κοικουλίδ. η, Κατάλοιπα χειρογράφων Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκης, σ. 11—26.

«Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους μνήμας καὶ λιτάς καὶ λειτουργίας καὶ παννυχίδας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας».

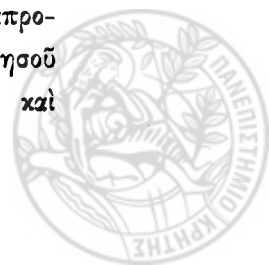
3. Στιχηράριον ἐνιαύσιον τῆς 13-ης ἑκατ., μεμβράνινον, ἐκ φύλλων 260 μήκ. 0,295, πλ. 0,21. Τὰ φ. 32-38 πρόσθετα, τῆς 14-ης ἑκατ. Τὸ φ. 106 χάρτινον, τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ φ. 36 μεμβράνινον καὶ παλίμψηστον, τῆς πρώτης αὐτοῦ γραφῆς οὔσης 9-10-ης ἑκατ., μικρᾶς, πρὸς τὰ δεξιὰ κλινοῦσης. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος σημεῖωμα ἔχον ὡδε· «Τῷ χιλιοστῷ ἐπτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ἔτει Ἰουνίου ιε', ἡμέρα ς' ἕκαμα ἀρχὴν τοῦ παρόντος παλαιοῦ στιχηραρίου εἰς τὸν ἡμέτερον διδάσκαλον κύριον Ἰωάννην τὸν ἐκ τῆς περιφήμου Ῥόδου· ὁ δὲ ἅγιος Θεὸς δώη αὐτῷ ὑγείαν καὶ μὴ φώτισιν, ὅπως καὶ εἰς τέλος τῶν μαθημάτων ἔλθῃ ἀγαθόν· ~ Σεραφεῖμ ὁ οἰκτρὸς ἱεροδιάκονος». Ἄλλο σημεῖωμα τῆς 18-ης ἑκατ. ἐπὶ τοῦ φ. 1^α (Αὕτη ἡ) βήβλος ἡπάρχη καμοῦ Ἱεροθέου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Λέσβου» κτλ. Ἄλλο παλαιότερον ἐν τῷ φ. 161^α «+ Ἐγὼ Ἰακώβος ἐδιᾶβασα . . . στο στιχεραρι του νεου Συμεων - - -» ὅθεν δῆλον, ὅτι ὁ κῶδιξ ἦν κτῆμα ναοῦ ἢ μονῆς ἀγίου Συμεῶν τοῦ Νέου.

4. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1655-ου, ἐκ φύλλων 396 μήκ. 0,28, πλ. 0,196. Κοσμήματα χρωματιστὰ σχήματος ταινοειδοῦς ἐν τοῖς φ. 1^α, 354^β, 386^α, 391^α. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «Ἀμανέτι τοῦ Ἰακώβου πρωτοσυγκέλου Πάτακιούτα. αω'' (=1800)».

Μουσικὴ ἀνθολογία. — 1) «(Ἄ)ρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ στιχηράριον καλόφωνον περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν τῶν τροπαρίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν συντεθεῖσαν ὡς φέρεται ἐν τοῖς τυπογραφικοῖς μηναίοις», φ. 1 κέ. — 2) «Ἀναστάσιμα ψαλλόμενα ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῶν ἡμερῶν εἰς αἶνον καὶ δόξαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποιηθέντων (=α) δὲ ὑπὸ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ», φ. 354^β κέ. — 3) «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν, ἅπερ ἐποιήθησαν ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Λέοντος τοῦ Σοφοῦ», φ. 386^α. — 4) «Ἀρχὴ

σὺν Θεῷ ἀγίῳ προσόμοια ἐκκλησιαστικά», φ. 391^α.—5) «Ἄρχῃ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν κατ' ἤχων (κῶσφ. καθήχων) καθισμάτων», φ. 394^α. Ἐν τοῖς φ. 395^β-396^α. «Τέλος τῶν καθ' ἤχων καθισμάτων καιτῶ Θεῷ δόξα:—Ἐΐληψε τέλος ἡ παροῦσα, ἀσματομεληρῶτόφθογγος βίβλος, ἐν ἔτη, ἀπομὲν τῆς κοσμοποιίας Ἰρῆγ^ω. ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας, τοῦ κυ' καὶ θυ', καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ιὺ Χυ', Ἰαχνε^ω, μηνὶ Ἀπριλλίῳ, Ἰνδικτιῶνος η' ⁷⁶. συγγραφείσα, καὶ ἐκπονηθεῖσα, παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς, καὶ ἐλαχίστου, καὶ ἀμαθοῦς, ἀμαρτωλοῦ τε ὑπὲρ πάντας, Χρυσάφου, δῆθεν καὶ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. προθύμῳ τῇ ἐπιμελείᾳ, καὶ δαπάνῃ, καὶ πόνῳ οὐ μικρῷ συντεθεῖσα, καὶ αὐτογραφείσα, ἐκ τοῦ παλαιοῦ στιχιαρίου, καὶ ἰδιοχείρου γράμματος, τοῦ παλαιοῦ κυρ Χρυσάφου, τοῦ Ἐμμανουήλ, καὶ λαμπαδαρίου, τοῦ εὐαγοῦς, καὶ βασιλικῆς κλήρου, οὐ μέντοι κατὰ τὸ κείμενον, τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, ἐκτονισθεῖσα; ἀλλ' ἐν καινῷ τινὶ καλλωπισμῷ, καὶ μελιρῶτοφθογγοῖς νεοφανέσι θέεσει, καθάπερ τανῦν ἀσματολογεῖται τοῖς μελωδοῦσιν ἐν Κ/πόλει. τοῦτο τοίνυν, ὅσον τὸ κατεμὲ ἐφικτὸν παρ' ἐμαυτοῦ γέγονε, κατὰ τὴν ἦν παρέλαβον εἰσῆγησιν, παρὰ τοῦ ἐμοῦ διδασκάλου, κυρ Γεωργίου τοῦ Ῥαιδεστινοῦ, καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐκτεθηκώς, καὶ τονίσας. τοῖς δὲ τελειοτέροις, ἐμπειροτέροις τε, καὶ πολυμαθεστέροις, ἐκκείσθω, τῶν μὲν ἀποδοεμένων εἰς ἀναπλήρωσιν, τῶν δὲ οὐκ ὀρθῶς προβάντων, εἰς ἐπανόρθωσιν, ὅσοι δὲ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ γένους τῶν Γραικῶν, καὶ τῆς ἀφ' Ἑλλάδος, ῥίζουχίας, ἐντυγχάνοντες τῷ μικρῷ πονήματι τούτῳ, ἀσματομελοδεῖτε, καὶ ψάλλοντες, αἰνεῖτε Θεὸν τὸν ἐν ὑψίστοις, εἰς ὕμνον καὶ δοξολογίαν τῆς τρισηλίου καὶ τρισακτίνου αὐτοῦ θεότητος, ἀσματοφωνίαις ἐπιμελούμενοι, μέμνησθε κάμου τοῦ εὐτελοῦς συγγραφέως, καὶ ἀμαρτωλοῦ διὰ τὸν Κύριον, ὅπως ἕξωμεν ἅμα παρὰ Θεοῦ τὸν μισθόν, ὑπὲρ τῆς ὑπὲρ ἀλλήλων πρὸς αὐτὸν ἐντεύξεως, καὶ ἀξιοθείοιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ, καὶ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τοῦ ἀπροσωπολήπτου, καὶ ἀδεκάστου δικαίου κριτοῦ, τοῦ γλυκυτάτου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀμήν. ὁ δὲ βουληθῆς πλεονέκτω καὶ

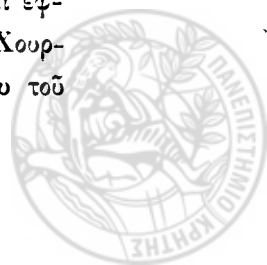
κλοπίμω χειρὶ καθαρπάσαι, καὶ ἀποστερῆσαι, ἔχοι τὰς ἀράς τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ ἡ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ προδότου Ἰουδα, καὶ τῶν σταυρωσάντων τὸν Κύριον, καὶ ἔχοι τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ ἀγγέλους πολεμίους αὐτῷ, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀμήν».

5. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1782-ου, ἐκ φύλλων γ'+154+γ' μήκ. 0,234 πλ. 0,172. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25-26. Αὐτόγραφον Μαξίμου τοῦ Ζυμαίου. Ἐν τῷ φ. β'. «1783 Ἀπριλλίου 26 ἐδέθη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εἶναι τοῦ διακῆ Παρθενίου. τοῦ ἁγίου Πτολεμαίδος. Συμεών». Ἐν τῷ φ. γ'. «Ῥαφαὴλ μοναχοῦ» δίστιχον· «Οὐ πάντεσσι πέλων βατὸς ὄλβιον οὐνομα εἶχον. | Τί μεῦ τὰν Γάζαν προῦπιες, ὦ Πέλοπος;».

Ἐπιγραφή· «Γραμματικὴ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ τῶν εἰς δ' τὸ τέταρτον καὶ εἰς τοῦτο ἐξήγησις κατ' ἐκλογὴν τῆς τοῦ Νεοφύτου διὰ χειρὸς Μαξίμου. Ἐν ἔτει ρψπβ': ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ». Ἀρχ. «Ὅρος γραμματικῆς. Γραμματικὴ ἐστὶ νοὸς ἕξις» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς γραμματικῆς τρία φύλλα, ὧν ἡ ἐσχάτη σελὶς ἐμπεριέχει ψαλμικά τινὰ ῥητὰ ἀραβιστὶ καὶ παραπομπὰς τινὰς εἰς ψαλμοὺς ὡσαύτως ἀραβιστὶ.

6. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,238, πλ. 0,173) ἐκ σελίδων 278. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἐκτ. Ἐν τῷ φ. 1^ο κόσμημα μέλαν σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου.

Μουσικὴ ἀνθολογία ἐπιγεγραμμένη οὕτως· «Ἡ παροῦσα βίβλος περιέχει τὰ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, τὰ τε ἀνοίξαντάρια τὰ παλαιά, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, τὰ κεκραγάρια καὶ ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα εἰς κάθε ἑσπερινόν· μελοποιηθέντα παρὰ διαφόρων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων, ἐξηγηθέντα δὲ τανῶν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, τοῦ ἀρχαίου μέλους αὐτῶν ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, παρὰ κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ διδασκάλου τῆς Κοινῆς Σχολῆς, τῆς ἐν τῇ Βασιλευούσῃ τῇ πόλει, τοῦ ῥηθέντος συστήματος. οὐ καὶ ἐφευρετῆς πρώτος ὑπάρχει σὺν ἄλλοις δυοσί, τοῦ τε κυρίου Χουρμουζίου καὶ κυρίου Χρυσάνθου». Ἀρχ. «Τὸ παρὸν Ἰωάννου τοῦ

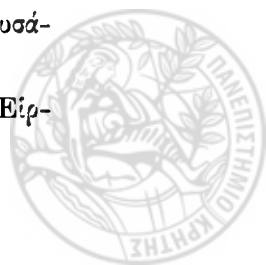
Κουκουζέλου. Ἦχος πλ. δ' να». Περιέχονται ἐνταῦθα καὶ μέλη Παναρέτου, Γεωργίου Κοντοπετρῆ, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κλαδά, Πέτρου Πελοποννησίου, Χουρμουζίου, Γεωργίου Κρητός, Μπαλασίου, Ἰακώβου πρωτοφάλτου, Πέτρου Βυζαντίου, Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν, Χρυσάφου τοῦ Νέου, Ἰωάννου πρωτοφάλτου, Δανιὴλ πρωτοφάλτου, Πέτρου Μπερεκέτη, Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

7. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 370 μῆκ. 0,23, πλ. 0,165. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα πιοειδὲς καὶ πολυχρώματον. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ ἔγχοςμα μὲν ἀλλ' ἀκαλλῆ τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἐπὶ τῆς φας τοῦ φ. 1^α διὰ μολύβδου· «Κιπριανοῦ Μουμτζί»· μετὰ δὲ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου· «Ἡ παροῦσα Ἐκλογὴ ὑπάρχει τοῦ ἐν μοναχοῖς γέρῳ Κυπριανοῦ Μουμτζῆ Ἀγιοταφεῖτου».

Μουσικὴ ἀνθολογία ἐπιγεγραμμένη οὕτως· «Ἐκλογὴ τῶν ἀναγκαίων μαθημάτων, παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων συντεθέντων, ὧν περ χρήζουσιν ἐν τε τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, ἐν τῷ βαθεῖ ὄρθρῳ καὶ ἐν τῇ θείᾳ λειτουργείᾳ· τὰ ὁποῖα ἐρανίσθησαν ἐκ τῶν πέντε τόμων τῆς Ἀνθολογίας τῆς λεγομένης νέας μουσικῆς καὶ κατετέθησαν κατὰ τάξιν ἐν τῇ παρουσίᾳ βιβλῶ διὰ περισσότεράν προχειρότητα, τοὔτέστι νὰ ἡμπορῶμεν νὰ ψάλλωμεν κάθε ἀκολουθίαν, χωρὶς νὰ χρειασθῶμεν πολλὰ βιβλία, ἐπειδὴ οἱ ἡμέτεροι διδάσκαλοι καὶ ἐφευρεταὶ τοῦ νέου συστήματος εἰς πέντε τόμους διαίρεσαν τὴν Ἀνθολογίαν». Ἀρχ. «Τὰ δὲ παρόντα ἀνοιξαντάρια ψάλλονται εἰς τὰς ἀγρυπνίας, ἐξ ὧν τὸ παρὸν ἐστὶ κῦρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου. Ἦχος πλ. δ' νη».

8. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1825-ου, ἐκ φύλλων γ' + 110 μῆκ. 0,22, πλ. 0,172. Ἦν δὲ πρότερον κτῆμα Κυπριανοῦ Μουμτζῆ. Ἐν τῷ φ. 1^α χρωματιστὸν κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου. Ἐν τῷ φ. β' μουσικὸν σύνθεμα «εἰς τὴν λαμπροφῶρον Ἀνάστασιν. Δόξα καὶ νῦν, ὅπερ ἐμελοποιήθη παρὰ Χρυσάφου τοῦ Νέου. Ἦχος πλ. α' πα».

Εἰρμολόγιον μετ' ἐπιγραφῆς· «Ἡ παροῦσα βίβλος καλεῖται Εἰρ-

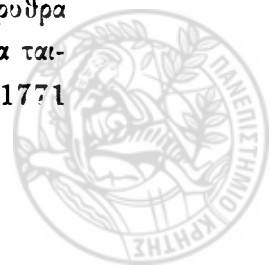

μολόγιον καλοφωνικόν, ὅπερ ἐμελουργήθη παρὰ διαφορῶν μελιρρύτων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων. Ἐξηγήθη δὲ τὰ νῦν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, τοῦ ἀρχαίου μέλους ἀπαραλλάκτως καὶ ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ διδασκάλου τῆς Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς τῆς ἐν Βασιλευούσῃ τῇ πόλει συστηθείσης τοῦ ῥηθέντος συστήματος κατὰ τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν δέκατον ἕκτον ἀπὸ Χριστοῦ ἔτους· τοῦ ὁποίου συστήματος πρῶτοι ἐφευρεταὶ ὑπάρχουσιν Γρηγόριος ὁ λαμπὶς Χουρμούζιος, καὶ Χρῦσανθος». Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου διὰ στοιχείων ἐρυθρῶν· «*αωκε΄*: Ἰουλίου: κε: ἐν Ἰλημ:». Περιέχονται ἐνταῦθα μέλη Βαλασίου νομοφύλακος, Γερμανοῦ ἀρχ. Νέων Πατρῶν. Δημητρίου δομειστίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Πέτρου Βυζαντίου «τοῦ ἐπιλεγομένου Μπερεκέτη· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ μελωδὸς καλεῖται»· Ἰακώβου πρωτοψάλτου, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου, Ἰωάννου πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Πέτρου Πελοποννησίου, Δαμιανοῦ Βατοπεδινοῦ, «Μελετίου Σιναΐτου τοῦ παλαιοῦ», Ἀθανασίου πατριάρχου, Παναγιώτου Χαλάτζογλου, Γεωργίου Κρητός.

9. Τεῦχος χάρτινον (μῆκ. 0,235, πλ. 0,165), κεκολοβωμένον. Ἐγγραφή ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. — «Θεματογραφία τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Κ/πόλει σχολῆς, τοῦ ἐκ Μιτυλήνης Δωροθέου». Ἀρχ. «Ἐῖδος α̅». Ὅποιος ἐπιθυμεῖ τὴν προκοπὴν του» κτλ. Τέλος· «ἀπὸ τὴν ἀτέλεια» τῆς φύσεώς της, με ὅλον τοῦτο καὶ με αὐτὴν κυ - - -».

10. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 168 μῆκ. 0,221, πλ. 0,166. — Ἰλιάδος Ὀμήρου Α - Η μετὰ παραφράσεως μέσον τῶν στίχων.

11. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 165 μῆκ. 0,215, πλ. 0,155. Ἐγγραφή ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1 κόσμημ' ἀνθροφόρον σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου. Α: ἐπιγραφαὶ ἐρυθραὶ, τὰ δὲ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ μὲν ὡσαύτως, ἀλλ' ἔγχοςμα. Ἐν διαφοροῖς τόποις κοσμημάτια ταινισειδῆ. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὄψεως τῆς πρώτης πινακίδος· «1771

Αυγούστου 28 ἡμέρ: Κυριακή ἐφόρεσα τὸ καμηλῶτον μπενίσι μου, τὸ ὅποσον ἐστάθη ἀσανία: 18:». Ἐπὶ παραφύλλου· «Καὶ τότε ζῶν τοῖς ἄλλοις Χρυσάνθου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Καστορίας ἰσὺπῆρχον μεν πρότερον κτῆμα Χρυσάνθου πέλω τὰ νῦν δε κτῆμα Νεοφύτου. $\overline{\alpha\psi\epsilon\alpha}^{\psi}$. Ἰαννου: $\overline{\eta}^{\eta}$ ».

Ἐπιγραφή· «Ἄρχῃ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς τῶν Νέων Πατρῶν ἀνθολογίας, περιε(χούσης) τῶν ἰδιομέλων ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, τῶν τε δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν».

12. Τεῦχος χάρτινον (μῆκ. 0,21, πλ. 0,161) ἐκ φύλλων 3 καὶ σελίδων ἠριθμημένων 240. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν. Ἐπὶ τῆς κάτω ὥας τῆς 1-ης σελίδος· «Καὶ τότε κτῆμα Ἀντωνίου Φωτεινοῦ».

Ἡ ἐπιγραφή ἐν τῷ φ. 1^α· «Βιβλίον καλούμενον Νοῦς τοῦ Φρονίμου καὶ Σοφοῦ, ἀφιερωθὲν τῷ ἐνδοξοτάτῳ, πανευγενεστάτῳ τε καὶ περιβλέπτῳ ἄρχοντι μεγάλῳ λογοθέτῳ τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, καὶ γενικῷ ἐρμηνεῖ τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν βασιλείας κυρίῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Γκίκα». Ἐν τοῖς φ. 2-3 «πίναξ γενικὸς τῶν περιεχομένων κεφαλαίων», ἀριθμουμένων εἰς θ'. Ἀπὸ σελ. 1 κέ. τὸ κείμενον. Ἄρχ. «Ὁ Νοῦς τοῦ Φρονίμου ἢ Σοφοῦ. Κεφάλαιον πρῶτον¹. Ὅρισμός τοῦ φρονίμου καὶ σοφοῦ. Κατὰ τὸν φιλόσοφον τὸ καθῆκον καὶ τὸ χρέος τοῦ φρονίμου εἶναι τὸ νὰ βάλῃ εἰς τάξιν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου ἕμμετρον τοῦ συγγραφέως σημείωμα·

Οἱ ἀναγινώσκοντες πάντες μέμνησθέ μου
τοῦ Ἰωάννου θερμῶς πεπονηκότος,
καὶ σύγγνωτέ μοι ὧν εὔρητ' ἐγκλημάτων.

13. Δοξαστάριον χάρτινον ἐκ φύλλων 247 μῆκ. 0,20, πλ. 0,153. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὰ φ. 246-247 πρόσθετα, περιλαβόντα εἰς ἧχον πλ. α' τὸ τροπάριον «Τὸν ἥλιον κρόψαντα» κτλ. Ἐπὶ τῆς κάτω ὥας τοῦ φ. 2^α· «Ἐκ τῶν τοῦ Συ-

¹ Περὶ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων ἴδε Κλεόπαν ἐν τοῖς Καταλόποις σ. 32.

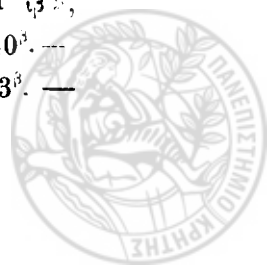

νοδικού τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσει τῆς τοῦ-
του ἐξουσίας εἶη ὑπόδικος τῷ ἀφορισμῷ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ
τοῦ θειοτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων».

14. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 119 μήκ. 0,202, πλ. 0,148.
Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Ἐπὶ τοῦ φ. 1
τύπος σφραγίδος (1865) Θεοφάνους ἐκ Σιγῆς, καμαράση τοῦ Κοι-
νοῦ τοῦ Π. Τάφου.

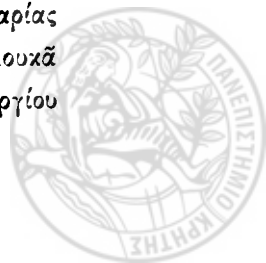
«Ἐκλογή σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχουσα ἀπὸ παντὸς εἶδους τῶν
παπαδικῶν μαθημάτων τὰ εἰς χρῆσιν ἀρμοδιώτερα, ἅπερ ἐρανί-
σθησαν ἀπὸ τὴν μεγάλην παπαδικὴν καὶ συνετέθησαν εὐαρμόστως
ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ».

15. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 91 μήκ. 0,212, πλ. 0,105.
Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον ἀν-
ορθόγραφον, μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,144 × 0,102). —
Ἀστρονομικά. α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ
ἀναιτίῳ. Περὶ τοῦ ἀστρονομικοῦ βιβλίου. καὶ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ ὀδώδεκα
αἰτίας τοῦ Διός, ἤγουν τοῦ ἡλίου: καὶ ὅσα ἀποτελεῖ περιπολεύων
τοὺς εἰς οἶκους τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. Ζω(ρο)άστρου». Ἀρχ. «Ὁ
ζωδιακὸς κύκλος τέτμηται εἰς τέσσαρας οἶκους ἑαρινοὺς» κτλ. φ.
2^α. — β') «Ἐτέρα μέθοδος περὶ τοῦ γινώσκειν πόσας ὥρας καὶ
πόσα λεπτὰ λάμπει ἡ σελήνη τὴν μίαν ἐκάστην νύκτα, ὅταν αὐ-
ξάνει, καὶ πάλιν πόσας ὥρας καὶ πόσα λεπτὰ ἀργεῖ μετὰ τὴν ἀπό-
χυσιν, ἕως ἂν ἀνατέλλῃ, καὶ οὕτως ποιῶν εὐρίσκεις». Ἀρχ. «Ἡ
σελήνη κατὰ τὴν ἡμέραν ὁποῦ γεννηθῆ» κτλ., φ. 12^β. — γ') «Περὶ
τῶν ἰδιωμάτων τῶν ἐθνῶν τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς γῆς κατὰ
τὸ ὠροσκόπιον». Ἀρχ. «Τῶν ἐθνῶν τὰ ἰδιώματα» κτλ., φ. 28^β. —
δ') «Περὶ τῆς τῶν χωρῶν πρὸς τὰ τρίγωνα καὶ τοὺς ἀστέρας συν-
οικειώσεως». Ἀρχ. «Ἐν δὲ τῷ ζωδιακῷ τέσσαρα τριγωνικὰ σχή-
ματα» κτλ., φ. 30^β. — ε') «Ἐκθεσις τῶν χωρῶν, καθὼς πρὸς
ἕκαστον ζῳδίον ἐκάστη χώρα ἔχει», φ. 38^β. — ς') «Περὶ τῆς με-
ρικτῆς φύσεως τῶν ζωδίων. καὶ ποιεῖ τὰ καταστήματα: Υἱ β',
φ. 39^α. — ζ') «Περὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεων», φ. 40^β. —
η') «Περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως», φ. 43^β. —

θ') «Περὶ τῶν συσχηματιζομένων δωδεκατημορίων», φ. 48^α. Ἐπονται τούτοις ἕτερα τινὰ κεφάλαια. Τέλος· «συναπτομένων εὐστόχως τῆς τε αἰτίας τοῦ μαθηματικοῦ καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκ τῆς συγκράσεως. τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα».

16. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1658-ου, ἐκ φύλλων 34 μήκ. 0,203, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον καλόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρχικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα, ἔτι δὲ περικεκοσμημένα. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα πολύχρωμον. — α') «Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, ποιηθεῖσα καὶ συνταχθεῖσα ὑπὸ Νικολάου ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ Ναυπλίου. Ψάλλεται δὲ ἡ τοιαύτη ἀκολουθία εἰς τὴν δεκάτη ὁγδόη τοῦ Ὁκτωμβρίου». Ἀρχ. «Τὴν κιθάραν τοῦ πνεύματος» κτλ., φ. 1. — β') «Οἱ κανόνες· τῆς Θεοτόκου εἰς καὶ τοῦ ἀποστόλου δύο. Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τέταρτος ὕμνος ἄδεται τῇ Παρθένῳ Νικολᾶ. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Νικολάου πρωτοπαπᾶ τοῦ Μαλαξοῦ», φ. 10^α. «Ἐτερος κανὼν τοῦ ἀποστόλου. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὑμνῶ σε, Λουκᾶ χριστομύστα, ἐκ πόθου ὁ Μαλαξός», φ. 10^β. — γ') «Μακαριστάρια εἰς τὸν ἅγιον - - Λουκᾶν, ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρωτοπαπᾶ τοῦ Μαλαξοῦ· ὡν ἡ ἀκροστιχίς· Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶ ὕμνῳ προφρόνως θύτης Μαλαξός, πρωτοπαπᾶς Ναυπλίου». Ἀρχ. «Στάσις α', ἦχος πλ. α. Μεγαλύνομέν σε ζωοδότα Χριστέ» κτλ., φ. 25. — δ') «Ἀκολουθία τοῦ πολυελέου», φ. 31^β. Ἐν τῷ φ. 33^β. «Ἐτελιόθη ὁ παροῦσα ἑορτὴ ἐν μηνὶ Σετεμβρίῳ εἰς τὴν κα', εἰς τοὺς ἄσκη ἐδῶ εἰς τὸ Κάστρω». Καὶ πάλιν ἐν τῷ φ. 34^α. «Ἐγράφη ἡ παροῦσα ἑορτὴ ὑπ' ἐμοῦ Ἀχακίου μοναχοῦ τοῦ Σηνιόλου. Ἐδώθη δ' αὕτη ἡ ἑορτὴ τῷ κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Μακρυγένῃ. ὅστις δ' ἱερεὺς τύχει ἐν ταύτῃ ἑορτῇ, οἷον ἐφημέριος, μνημονεύετω τὰ κάτωθεν ὀνόματα ἔν τε τῇ ἀγία προθέσει καὶ ἐκτενῇ· εἰ δὲ καὶ οὐ ποιεῖ, ἐχέτω τὸν μέγαν ἀπόστολον ἐναντίον ἐν ὥρα κρίσεως:— Ἰωάννου, Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Ἀχακίου, Φραγγηά. καὶ κυμιμένων Λουκᾶ καὶ Μαρίας, Νικολάου. Μιχαήλ, Ἐλένης καὶ Ματθίας, Γεωργίου

καὶ Γεωργίου, Νικολάου ἱερέως, Χριστίνης, Καλῆς, Ἄννης, Θεοδώρας, Καταφυγῆς μοναχῆς». Εἶτα προσθήκη ἐτέρων ὀνομάτων.

17. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 114 μῆκ. 0,210, πλ. 0,157. Ἐγγραφή περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὤας τοῦ φ. 1^α «καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰωάννου Νικηφόρου + νῦν δὲ ἐπράθη παρ' ἐμοῦ τοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου ἀπὸ τὸν αὐτὸν [Ἰωάννην] ἐδῶ εἰς Βουκουρέστιον τῆς Βλαχίας διὰ ἀστανία δύο παλαιά». Ἐπὶ τῆς πρὸς δεξιὰν ὤας «1744 Νοεμβρίου 7 (?), μετὰ τὸν βίαιον θάνατον τοῦ μακαρίτου μητροπολίτου Μυρέων κτῆμα Δημητρίου Μουρούζη σπαθαρίου». Ἐν τῷ φ. 108^β διὰ χειρὸς τοῦ βιβλιογράφου «Τετέλεσται τὸ παρὸν βιβλίον ὑποχειρὸς Ἰωάννου».

1. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλεονῶν καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων, τῶν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων». Ἀρχ. «Περὶ τῆς ἁγίας τριάδος. Ἐρώτησις α'. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες» κτλ., φ. 1^α.

2. «Ἐκ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας ῥήσεις καὶ ἐρμηνείας παραβολῶν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου». Ἀρχ. «Ἐρώτησις α'. Ἀπέλθετε» κτλ., φ. 55^α.

3. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «ἐρώτησαις τινές». Ἀρχ. «Τί ἐστι Θεός; Ἀ. Θεός ἐστὶν οὐσία» κτλ., φ. 88^α.

4. «Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου περὶ ἔρων. Ὅροι διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τε Κλήμεντος καὶ ἐτέρων ὁσίων ἀνδρῶν καὶ μακαρίων πατέρων, οὓς δεῖ πρὸ παντὸς ἐτέρου μαθήματος μετιέναι καὶ ἐκστηθίζειν (κῶσθ. ἐνστηθιρίζειν) τὸν τῆ βοήθειαν τοῦ Θεοῦ προΐστασθαι τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας βουλόμενον καὶ πάντα ἀνθρώπων ὀρθοδόξως φρονούντα καὶ πίστιν πρὸς Θεὸν τὴν εἰλικρινῆ ἐσχηκότα», φ. 99^α.

5. «Ἀπάντησις ὠφέλιμος καὶ πολλὰ συντείνουσα εἰς γνῶσιν τῆς θείας Γραφῆς κατὰ Ἰουδαίων λόγους». Ἀρχ. «Καθὼς ἡ τροφή τρέφει τὸ σῶμα» κτλ., φ. 109^α.

18. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 83 μήκ. 0,203, πλ. 0,148. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν (0,142 × 0,095). Φύλλα ἀγραφα· 65-70. Ἐπὶ τῆς κάτω ὤας τοῦ φ. 1^α σημεῖωμα 17-ης ἑκατ. «Τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης τῶν Σιναϊτῶν».

1. Ὑμνωδαίαι εἰς τὰς μνήμας τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου. — α') «Μὴν Ἰούλιος, εἰς τὰς δ', τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης καὶ τῆς ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ Θαυμαστοορείτου, καὶ προεόρτια τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ». Ἀρχ. «Στιχηρά, ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματών: — Τὰς ἡδονὰς τοῦ γεώδους» κτλ. Ἐν τῷ φ. 3^α «+ Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς ὁσίας Μάρθας, εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου». Καὶ ἐν τῷ φ. 3^β «+ Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν ἁγίων δύο. Κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, φέρων ἀκροστιχίδα Ὑμνοὶς κροτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέα». — β') Φύλλ. 4^α. «Ἔτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· «Ἐ τῶν καλῶν δοτήρ, χάριν μοι δὸς λόγου». — γ') Φύλλ. 13^α. «Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε' τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ποιῶμεν ἀγρυπνίαν». Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Ἐν τῷ φ. 24^α «Κανὼν τοῦ ἁγίου φέρων ἀκροστιχίδα Ἀθανάσιον ὑμῶν ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν». Ἐν τῷ φ. 25^β «Ἔτερος κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· Ἐμπνευσον ᾧ πάτερ λόγον σοὶ προσφέρειν». — δ') Φύλλ. 39^β. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ς', μεθέορτα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου». Ἀρχ. «Στιχηρά, ἦχος πλ. β'» κτλ. Ἀπὸ φ. 42 κέ. «Κανὼν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ὅταν καὶ τὸ καλλίγιον αὐτοῦ ἀσπαζώμεθα». Ἀρχ. «Ἐφθῆ α'. Δεῦτε λαοί: — Δεῦτε πληθὺς * τῶν μοναζόντων» κτλ. Ἀπὸ φ. 46^α κέ. Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ὕσιον Ἀθανάσιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Ἀθανάσιος ἀρετῆς ἐστὶ στῦλος». Ἀπὸ φ. 46^β κέ. «Ἔτερος κανὼν τοῦ ὁσίου Σισώη» εἰς ἦχον πλ. δ'. Ἀρχ. «Πάθει νεκρωθέντα ζώωσόν με, πάτερ».

2. «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ», φ. 71^α-78^α.

3. Κανὼν Γεωργίου ὁμνογράφου εἰς τὴν ὁσίαν Μάρθαν, φ. 78^b-82^a. Ἀρχ. «Οὗτος ὁ κανὼν ψάλλεται εἰς τὰς δ' τοῦ μηνός, ἐν τοῖς ἀποδείπνοις. Τῆς ὁσίας Μάρθας μητρὸς τοῦ ἀγίου Συμεὼν τοῦ θαυμαστοορεῖτου: — Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Τῷ ἐκτινάξαντι. Ποίημα Γεωργίου: — Τῷ θείῳ ἔρωτι τετρωμένη» κτλ. Μεταξὺ τῶν φ. 82^a-83 «στιχηρὰ ἦχος δ'» εἰς τὴν ὁσίαν Μάρθαν.

19. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 68 μῆκ. 0,21, πλ. 0,152. Φύλλα ἄγραφα· 36, 43, 44, 51. Διάφοροι γραφαὶ τῶν ἐτῶν 1777 (φ. 1-40), 1797 (φ. 52-68), 1823 (φ. 45-50). Τὰ κείμενα μονόστηλα. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾠας τοῦ φ. 1^a «+ Ἀφιεροῦται τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Π. Τάφου παρὰ τοῦ ἱεροδιακόνου Γρηγορίου Ἀγιοταφίτου Χίου. Ἔτους σωτηρίου ρωϛδ'».

1. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὴν ὁσίαν Ματρῶναν. Ἀρχ. Μηνὶ Ὀκτωμβρίου: κ', μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης τῆς Χιοπολίτιδος. Ἐσπέρας προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου. — Τοὺς σοὺς ἀγῶνας Ματρῶνα» κτλ., φ. 1^a. — Φ. 4^b Ὁ κανὼν εἰς τὴν ὁσίαν Ματρῶναν μετ' ἀκροστιχίδος: Ματρῶναν ὁμῶ τῆς Χίου τὴν προστάτιν». — Φ. 6^b. Βίος ἐπίτομος τῆς ὁσίας Ματρῶνας.

2. Ἀθανασίου Λινδίου ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον ἀρχιεπίσκοπον Μυτιλήνης (Μαΐου ις' ἐκ μεταθέσεως ἀπὸ ζ' Ἀπριλίου¹) καὶ βίος αὐτοῦ ἐπίτομος, φ. 10^a. Ἐν τῷ φ. 19' δύο «Μελετίου² μεγαλυνάρια τοῦ ἀγίου Γεωργίου Μυτιλήνης» καὶ στίχοι ὀκτώ, οἱ ἐπόμενοι:

Τῇ παρακλήσι τοῦ χατζῆ Δημητρίου
τοῦ Μιτυλίνης, ἀγίου Γεωργίου,
Συντεθέμην ἅπασαν ἀκολουθίαν,
καίπερ μὴ ἔχων ὧς πρέπει τὴν σοφίαν,
Ἀθάνασιος Λίνδιος Ἰβηρίτης·

¹ Ἡ μετάθεσις κατὰ τὸν κώδικα ἐγένετο «διὰ τὸ ἐμπίπτειν ἐσθ' ὅτε τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ καὶ τῇ Ἁγίᾳ Ἐβδομάδι».

² Νοητέος ὁ ἐκ Τενέδου Μελέτιος πατριάρχης Κ/πόλεως (5 Νοεμβρ. 1768—11 Ἀπρ. 1769).

μελανείμων, ἄναγνος, ὁ ῥακενδύτης: —

Ἐξ εὐλαβείας κ' ἀγάπης τῆς τῶν δύω:

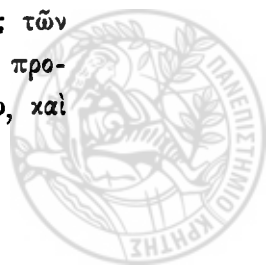
τῆς πρὸς τὸν Δημήτριον καὶ Γεώργιον θεῖον:

3. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ὄσιον Γρηγόριον ἐπίσκοπον Ἀσσοῦ (Ἰουλίου ι') καὶ βίος αὐτοῦ ἐπίτομος, φ. 20^α. Ἐν τῷ φ. 35^β. «Μεγαλυνάριον τοῦ πατριάρχου Μελετίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ «ἕτερον τοῦ γραμματικοῦ Δημητρίου». Αὐτόθι: «Αἱ παροῦσαι τρεῖς ἀκολουθίαι, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος, καὶ τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν τοῦ τε Γεωργίου, ἀρχιεπισκόπου Μιτυλήνης καὶ Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀσσοῦ ἐγράφησαν κατὰ το: αψοζ», ἔτος ἐν μηνί, Ἰουλίου: κη: διὰ χειρὸς καμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Γεωργίου, τοῦ πίκλην Φωτί, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Μιτυλίνης. Εὐχесθαι οἱ ἐντυγχάνοντες τὸ παρὸν βιβλιαρίδιον».

4. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ὄσιον Μιχαὴλ ὁμολογητὴν, ἐπίσκοπον Συνάδων (χγ' Μαΐου), φ. 37-42. Ἀρχ. «Ἐσπέρας μετὰ τὸν προουμιακὸν ψάλλομεν τὸ *Μακάριος ἀνὴρ* εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου: — Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε» κτλ.

5. «Κανὼν παρακλητικὸς πρὸς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Χαραλάμπη, φαλλόμενος ἐν φόβῳ πανώλης». Ποίημα Ἰωάσαφ. Ἀρχ. «Τῷ ἀθλοφόρῳ Χαραλάμπη προσέλθωμεν» κτλ., φ. 45 κέ. Ἐν τῷ φ. 50^α. «1823: Ἰουνουαρίου: 18: Μιτυλήνη:—Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ δούλου τοῦ ἁγίου Θεοῦ Φωτεινοῦ Γεωργίου Γρημανίδη τοῦ ὄντος μου ἐν τῇ νήσῳ Μιτυλήνῃ, καὶ ἡ χάρις τοῦ ἁγίου νὰ μὰς ἀπαλάξῃ: — καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις πέφυκε: — καμῶ τοῦ Φωτεινοῦ Γεωργίου Γρημανιάδου».

6. «Βίβλος περιέχουσα ἅπασαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Θεράποντος: φαλλομένην κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην τοῦ Μαΐου μηνός, διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτὴν ἐν τοῖς Μηναιαίοις ὡς δεῖ γεγραμμένην κατὰ τὴν τάξιν τε καὶ τὸ ἔθος τῶν λοιπῶν ἐσραζομένων ἁγίων, ἐγράφη ἐνταῦθα ἀνελεειπῶς διὰ προτροπῆς τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Μιτυλήνης κυρίου Ἱερεμίου, καὶ

διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου Ἱεροθέου Λεσβίου, ἥτις καὶ ἀφιερώθη τῷ πανσέπτῳ καὶ θειοτάτῳ ναῷ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου. ἐγράφη δὲ ἐν Μιτυλήνῃ ἐν ἔτει σωτηρίῳ: $\overline{\alpha\psi\tau\zeta}^{\omega}$ ἐν μηνὶ Μαΐῳ $\overline{\lambda\alpha}^{\eta}$: Μέμνησθε δέ μου ἀδελφοὶ τῆς ἐπιμελείας, καὶ σύγγνωτέ μου τῆς πρὸς τὸ γράφειν ἀπειρίας: — Ἱερόθεος ἱερομόναχος Λέσβιος καὶ ἐφημέριος τοῦ αὐτοῦ ναοῦ», φ. 52-68. Ἀρχ. «Μηνὶ Μαΐου κζ'. τοῦ ἁγίου ἐνδ. ἱερομάρτυρος Θεράποντος. Ἐσπέρας εἰς τὸ λυχνικόν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 68^β «Μεγαλονάριον ποίημα κῦρ Ἀγαπίου». Αὐτόθι: «Ἔτερον μεγαλονάριον ποίημα τοῦ αὐτοῦ». Καὶ πάλιν αὐτόθι: «Ταῦτα τὰ ἔπη συνετέθησαν παρ' αὐτοῦ τοῦ κῦρ Ἀγαπίου ἀρχιδιακόνου τοῦ ἁγίου Μιτυλήνης Παρίου». Εἶτα στίχοι:

Μνήσθητι δέσποτα Χριστέ, κἀμοῦ τοῦ ἀναξίου,
 λιταῖς τοῦ σοῦ Θεράποντος, Ἀγαπίου Παρίου.
 τοῦ ἐπιδιορθώσαντος δέλτον τὴν τοῦ ἁγίου,
 χάριν εὔρεῖν καὶ ἔλεος παρὰ σοῦ τοῦ Κυρίου.
 τοῦ ἀρχιδιακόνου τε αὐτοῦ τοῦ Μιτυλήνης,
 Ἱερεμίου τοῦ σοφοῦ, τοῦ ὄντος ἐκ τῆς Κρήτης:·
 Ἐν ἔτει τῷ χιλιοστῷ ἐπτάκοσιοστῷ τε,
 πέμπτῳ τῷ σωτηρίῳ δὲ τῷ ὀγδοηκοστῷ τε.
 οἱ ἱερεῖς οἱ ψάλλοντες μέμνησθέ μου πλουσίως,
 τῶν δὲ σφαλμάτων ἕνεκα μὴ μέμνησθε τελείως.
 τῆς γνώμης — — — — —

20. (Ἐκ τῶν τοῦ πατριάρχου Νικοδήμου Ἱεροσολύμων, ἀριθ. 8. Ἴδε Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 182). Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 28, νῦν μήκ. 0,21, πλ. 0,172.—Ματθαίου Τριγάλα πασχάλιον παντοτεινόν, φ. 1^α. — «Προγνωστικά, τοῦ καιροῦ», φ. 13^α. — «Κανόνιον τοῦ εὐρίσκειν τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγεννῶν καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἀκόλουθα», φ. 23^β. — Κανόνες τῆς ἀεροκρασίας συνταχθέντες ὑπὸ τινος ἐμπείρου γεωργοῦ», φ. 20^β. — «Σεληνοδρόμιον παντοτεινόν», φ. 24^β. — «Προγνωστικά τῆς μεταβολῆς τοῦ καιροῦ ἐκ τῶν ἀραχνῶν», φ. 26^β.

21. Τεύχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων β' +206 μῆκ. 0,208, πλ. 0,14 Τὸ κείμενον μονόστιλον. Ἐν δυσὶ παραφύλλοις εὐρισκομένοις πρὸ τοῦ κυρίου τεύχους ὑπάρχει «Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἐπισκόπου Καισαρείας κεφάλαιον ἡ'ον: Περί Σιβύλλης τῆς Ἐρουθραίας ἐν ἀκροστιχίδι τῶν τῆς μαντείας ἐπῶν τὸν Κύριον καὶ τὸ πάθος δηλούσης». Εἶτα ἀσήμαντά τινα σημειώματα.

1. Νικήτα Σερρών ἐρμηνεῖα εἰς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. — α') Εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα, φ. 1^α. — β') Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα, φ. 11^α. — γ') Εἰς λόγον ἁγίας Πεντηκοστῆς, φ. 84^β. — δ') Εἰς λόγον Γρηγορίῳ ἀδελφῷ Βασιλείῳ, φ. 112^α. — ε') Εἰς λόγον Βασιλείῳ Καισαρείας, φ. 118^β.

2. «Ἐν ποίοις μέρεσιν ἕκαστος τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὸ Εὐαγγέλιον ἐκήρυξεν». Ἀρχ. «Ὁ Πέτρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν» φ. 169^β.

3. Μικρά τινα κείμενα, οἷον περὶ τῶν δώδεκα πηγῶν, «εἰς τοκιστὰς» κτλ., φ. 170^β. — «Ἀποφθέγματα τοῦ Θαλοῦ», Διογένους κλπ., φ. 171^β.

4. «Τοῦ αὐτοῦ Θεολόγου πατρὸς Ἰαμβοὶ παραινετικοὶ μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον. Ἐρμηνεῖα τοῦ Νικήτα τοῦ καὶ Δαβίδ», φ. 172^α.

5. «Τοῦ αὐτοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπιγράμματα ἐπικήδ(ε)ια, εἴτε ἐπιτάφια εἰς τὸν μέγαν Βασιλεῖον, διὰ στίχων ἠρωλεγεῖων συντιθέμενα, συναχθέντα καὶ ἐρμηνευθέντα παρὰ Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παμφλαγόνος, δυοκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ἅπερ ἐπάνω τοῦ Βασιλείου ὁ μέγας Γρηγόριος τέθεικεν. Ζαχαρίου ἱερέως οἶμαι εἶναι καὶ ταύτην τὴν παράφρασιν καὶ οὐχ ἐρμηνεῖαν Νικήτα τοῦ καὶ Δαβίδ λεγομένου, τοῦ καὶ τὰ ἕτερα ἐρμηνεύσαντος τοῦ μεγάλου Γρηγορίου ἔπη». Ἀρχ. «Παράφρασις α'. Ἀρχή. Σῶμα δίχρα ψυχῆς» κτλ., φ. 186^α.

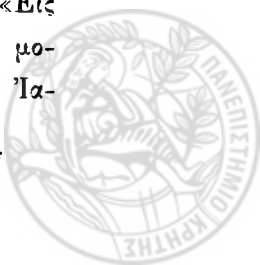
6. «Ἀποδημία Παύλου τοῦ ἀποστόλου». Ἀρχ. «Ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο» κτλ., φ. 188^α. — «Εὐθαλίου διακόνου περὶ τῶν χρόνων τοῦ κηρύγματος τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ περὶ τῆς διὰ μαρτυρίου αὐτοῦ τελειώσεως», φ. 188^β. Εἶτα ὑποθέσεις Εὐθαλίου καὶ Θεοδωρήτου εἰς τὰς ἐπιστολάς τοῦ Παύλου, φ. 190^β-203^β.

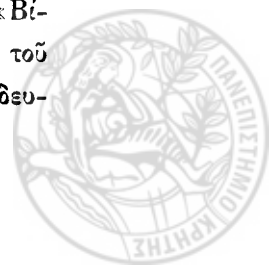
7. Διάφορα μικρά κείμενα ανεπίγραφα, φ. 204-206. Ἄρχ. «Αἱ πτέρυγες τῶν ἀγγέλων τὸ ὕψος δηλοῦσι» κτλ.

22. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων δ' +324 μήκ. 0,22, πλ. 0,165. Τὰ φύλλα 138-140 ἀποκοπέντα ποτὲ λείπουσι νῦν τῷ τεύχει. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐπὶ τοῦ φ. α' «Τὸ παρὸν βιβλίον πατερικὸν σὺν τοῖς ἄλλοις εἶναι τοῦ ἁγίου Σάββα». Ἐν τοῖς φ. β'-δ' πίναξ τῶν ἐν τῷ τεύχει περιεχομένων κειμένων.

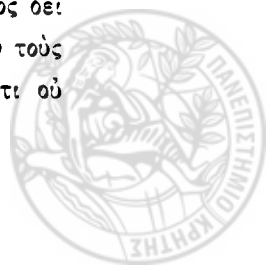
Πατερικὸν ἀνορθόγραφον.—α') «Λόγος ἀπλὸς καὶ ὠφέλιμος κατὰ πολλὰ περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι ἔργου τῆς ἁγίας Κυριακῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἑορτῶν μεγάλων, καὶ οἱ οἱ ἐργαζόμενοι . . . ἐν τῇ ἁγίᾳ Κυριακῇ διπλῆν ὑποστήσονται τὴν ζημίαν καὶ (κατὰ) μεθυόντων καὶ χορευόντων». Ἄρχ. «Πᾶσαν νύκτα καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν» κτλ., φ. 1^α.—β') «Λόγος ὠφέλιμος περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι ἐν κενοδοξίᾳ καὶ ὑπερηφανείᾳ εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν». Ἄρχ. «Δὲν ἀγαπᾷ ὁ φιλάνθρωπος» κτλ., φ. 6^β.—γ') Ἰωάννου Χρυσοστόμου «περὶ τοὺς ἱερεῖς, πῶς πρέπει νὰ περιπατοῦν τὸν κόσμον». Ἄρχ. «Πρέπει τοὺς ἱερέας νὰ εἶναι ἐν εἰρήνῃ» κτλ., φ. 8^β.—δ') «Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἐπιστηθίου φίλου τοῦ Χριστοῦ, ἡγαπημένου παρθένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου». Ἄρχ. «Ἐγὼ Ἰωάννης μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπῆγα εἰς τὸ Θαβώριον ὄρος» κτλ., φ. 9^α.—ε') «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου. Λόγος με». Ἄρχ. «Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, θαυμαστὸν εἶναι ὅσοι ἤκουσαν» κτλ., φ. 14^β.—ς') «Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. Ἡ μετὰστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἐπιστηθίου παρθένου ἡγαπημένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου». Ἄρχ. «Οὗτος ὁ ἀπόστολος» κτλ., φ. 25^β.—ζ') Διήγησις περὶ «τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Σαραπίου». Ἄρχ. «Ἐδιήγησεν ἡμᾶς ὁ ἀββᾶ Σαραπίων», φ. 34^α.—η') «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς μετονομα(σθεί)σης Μαρῖνος. Λόγος». Ἄρχ. «Εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον» κτλ., φ. 38^α.—θ') «Διήγησις περὶ τοῦ μοναχοῦ ὁποῦ ἤθιλεν νὰ γένη ὡσάν τὸν Ἰσαὰκ καὶ ὡσάν τὸν Ἰα-

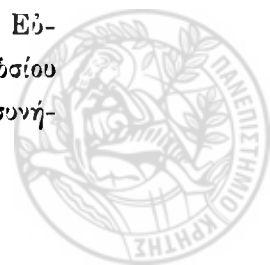
κώβ καὶ τὸν ἐπῆρεν ὁ διάβολος». Ἄρχ. «Ἐνας μοναχὸς ἦτον εἰς τὴν ἔρημον» κτλ., φ. 41^α. — ι') «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Νικήτα». Ἄρχ. «Ὁ τῆς ἀληθείας λόγος» κτλ., φ. 44^α. — ια') «Διήγησις ψυχοφελῆς περὶ (κώσ. ψυχοφελούς καὶ) πίστεως εἰλικρινούς». Ἄρχ. «Διηγήσατό τις τῶν πατέρων ὅτι ἦτον ἕναν μοναστήριον γυναικεῖον ἔξω μερέα τῆς Ἀντιόχειας» κτλ., φ. 49^α. — ιβ') «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου. Συγγραφή παράδοξος» (?). Ἄρχ. «Ἐνας ἀββᾶς ἐζήτησεν» κτλ., φ. 51^α. — ιγ') «Περὶ τοῦ μοναχοῦ ὁποῦ ἐκατοίκησεν εἰς τὸ σπήλαιον καὶ τὸν ἐπλάνησαν οἱ δαίμονες διὰ τὴν ὑπερηφάνειαν». Ἄρχ. «Διηγήσατο ἡμῖν ἕνας» κτλ., φ. 55^β. — ιδ') «Μηνὶ Ἰουαννουάριος τῆ ζ' τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου». Ἄρχ. «Ἐπὶ τὴν αὔριον» κτλ., φ. 59^α. — ιε') «Περὶ τοῦ μαγιστριανοῦ τοῦ τὸν νεκρὸν ἐδύσαντος» (= ἐνδύσαντος?). Ἄρχ. «Ἀπὸ τοὺς παλαιούς ἁγίους ἔλεγεν τις» κτλ. φ. 60^β. — ις') «Διήγησις πανωφέλιμος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου». Ἄρχ. «Πορευόμενός ποτέ τις» κτλ., φ. 62^α. — ιζ') «Κατὰ τῆς ὑπερηφανίας ὑπόδειγμα ὠραιότατον». Ἄρχ. «Κατὰ πολλὰ εἶναι μεσιτὴ εἰς ὅλους ἡ κατηραμένη ὑπερηφάνια» κτλ., φ. 67^α. — ιη') «Περὶ ἀγάπης ἕτερον ὑπόδειγμα ἐβγαλμένον ἀπὸ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, τὸ ὁποῖον εἶναι ὠραῖον περισσὰ καὶ πανευφρόσυνον εἰς ὁῦσαν τῶν γυναικῶν». Ἄρχ. «Πολλές γυναικες ἐκάμασιν ἀνδραγαθίας», φ. 72. — ιθ') «Διήγησις ὠφέλιμος περὶ ἱερωσύνης». Ἄρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις ὅταν ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μερκούριος» κτλ., φ. 81^α. — κ') «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγ. π. ἡ. Νήφωνος τοῦ ἐρημίτου καὶ μερικὴ διήγησις. Λόγος ὠφέλιμος». Ἄρχ. «Ὁ μακάριος καὶ δοῦλος», φ. 85^α. — κα') «Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης ὠραῖος». Ἄρχ. «Ἀπὸ ὄλες τὲς ἀρετὲς» κτλ., φ. 101^α. — κβ') Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἄρχ. «Ἀφότις ὁ κύριός μας» κτλ., φ. 112^α. — κγ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἄρχ. «Βίον καὶ πολιτείαν» κτλ., φ. 127^α. — κδ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἄρχ. «Εἰς τὸν τόπον τῆς δευ-

τέρας τῶν Κακπαδόκων» κτλ., φ. 134^β. — κε') «Ἐκ τῶν Γεροντικῶν» διήγησις. Ἀρχ. «Γέρων τις ἐκάθητο μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ» κτλ., φ. 141^α. — κς') «Ἐτέρα περί τινος παρθένου». Ἀρχ. «Διηγῆσατό μοί τις γέρων, ὅτι ἦν τις παρθένος πρεσβύτισσα» κτλ., φ. 141^β. — κζ') «Περὶ ἀκτημοσύνης ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου περί τινος στολίτου». Ἀρχ. «Στολίτης ἐν Ἐδέσση τῆ πόλει» κτλ., φ. 143^α. Εἶτα ἕτερα περί ἀκτημοσύνης ἐν τῷ βίῳ τῆς ἁγίας Εὐγενίας, ἐν τῷ βίῳ τοῦ ὁσίου Ἰσαὰκ καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου Μαξίμου, περί ἀνεξικακίας, καὶ πολυάριθμοι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ, Λαυσαϊκοῦ, Πατερικοῦ, φ. 145-154. — κη') «Περὶ προχειρίσεως ἐξουσιῶν καὶ ὅτι πάσας τὰς ἐξουσίας οὐ προχειρίζεται ὁ Θεός, καὶ ὅτι προχειρίζει καὶ ἀναξίους ὁ Θεὸς πρὸς παιδείαν τῶν ἁμαρτανόντων». Ἀρχ. «Τοῦ ἀποστόλου λέγοντος» κτλ., φ. 155^α. — κθ') Τεμάχη Χρυσοστόμου, Ἀναστασίου Σιναΐτου, ἐκ τῆς Ἐξόδου, Ἐπιφανίου Κύπρου, Λαυσαϊκοῦ, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἀλεξάνδρου πρὸς Εὐσέβιον Ἀλεξανδρείας, φ. 155^β-161. — λ') Τεμάχιον βίου τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου, ἕτερα Ἐφραίμ Σύρου, Γεροντικοῦ, Χρυσοστόμου, ἀββᾶ Ἰσαὰκ, Ἐπιφανίου Κύπρου, Βασιλείου Καισαρείας, Ἰωάννου Νηστευτοῦ, φ. 162-172^α. — λα') «Ὑποδείγματα μετανοίας καὶ ἐξαγορεύσεως καὶ συγχωρήσεως ἁμαρτιῶν, καὶ περὶ ἐξόδου ψυχῆς» φ. 172^α. — λβ') Τρεῖς διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ. Ἀρχ. «Τίς ποτὲ μετανοήσας ἠσόχασεν» κτλ., φ. 173^α κέ. — λγ') «Διάλεξις περὶ ἐξόδου ψυχῆς». Ἀρχ. «Μετὰ τοῦ ἀοιδίμου πρεσβυτέρου Πέτρου» κτλ., φ. 175^β. — λδ') Τεμάχη Μαρκιανοῦ ἐρημίτου, Μάρκου ἐρημίτου, Ἀναστασίου Σιναΐτου, Βασιλείου Καισαρείας, Νεΐλου, Γρηγορίου Θεολόγου, Πατερικοῦ, φ. 178-183. — λε') «Περὶ τί εἶναι αἱ μερίδες καὶ περὶ ποίους συμφέρει νὰ προσφέρωνται». Ἀρχ. «Αἱ μερίδες εἶναι ἀντὶ τῶν προσώπων» κτλ., φ. 183^β. — λς') «Διὰ ποίας αἰτίας γίνονται τὰ μνημόσυνα μετὰ θάνατον τῶν ἀνθρώπων εἰς γ', θ' καὶ μ'». Ἀρχ. «Ὁ ἄνθρωπος δεῖ ὅταν ἀποθάνῃ» κτλ., φ. 184^α. — λζ') «Ὅτι οὐ δεῖ κρίνειν τοὺς ἱερεῖς εἴτε δικαίους εἴτε ἀδίκους, ἢ ἐξετάζειν αὐτοὺς, καὶ ὅτι οὐ

δεῖ ὄρᾶν τὰ παρ' αὐτῶν τελούμενα». Ἀρχ. «Συμβαίνει γὰρ λαϊκοὺς ἐν εὐσεβείᾳ ζῆν» κτλ., φ. 184. — λη') Διήγησις ἐκ Γεροντικοῦ, ὕρασις καὶ θαῦμα ἐπὶ βασιλέων Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου, διήγησις περὶ τινος διακόνου, φ. 115^α-187. — λθ') «Σχολαρίου φοβερὸν καὶ ἐπικίνδυνον τοῖς ἀσθενέσι κατὰ ψυχῆς ἀναδέχεσθαι τινὰς ἐξαγορίας, καὶ πῶς τὰ τοιαῦτα μετέρχεσθαι χρῆ». Ἀρχ. «Τινὲς τὸ τῆς ἀναδοχῆς κρῖμα» κτλ., φ. 187. — μ') Τεμάχῃ ἀββᾶ Ἰσαάκ, Ἐφραιμ Σύρου, ἀββᾶ Ἡσαίου, Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, Λαυσαϊκοῦ καὶ Μακαρίου Ἀλεξανδρέως, φ. 188 κέ. — μα') «Ὅτι μέγα τῆς συκοφαντίας τὸ ἀμάρτημα καὶ ὅτι πρὸς δόξαν τῶν συκοφαντουμένων ἐστί, καὶ ὅτι οἱ συκοφάνται οὐ φεύζονται τῆς τοῦ Θεοῦ ὀργῆς», φ. 197. — μβ') Τρεῖς διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ, φ. 199^β. — μγ') Τεμάχιον Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου «θαυμαστόν». Ἀρχ. «Ἐνόσω περὶ τὰ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἔργα διηγοῦμαι» κτλ., φ. 201^α. — μδ') Τεμάχιον Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου. Ἀρχ. «Δεῖ ἡμᾶς καὶ τοῦτο εἰδέναι» κτλ., φ. 202^β. — με') Ἐκ τοῦ Λαυσαϊκοῦ περὶ τινος τεθνεώτου. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς Τρουδώρεος πόλεως μέρεσι» κτλ., φ. 203^α. — μς') «Ὅτι οὐ δεῖ θάπτειν νεκροὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ». Ἀρχ. «Ὅτι ζωή. Εὐλαβέστατος ἀνὴρ Φῆλιξ ὁ τῆς πόλεως τοῦ Πόρτου ἐπίσκοπος», φ. 205. — μζ') «Περὶ τῶν βιούτων περὶ Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ περὶ τῶν Βραγμάνων ἡγῶν τῶν μακάρων». Ἀρχ. «Ἡ πολλὴ φιλοπονία σου» κτλ., φ. 207 κέ. — μη') «Ἀπόδειξις ἐναργῆς περὶ τῆς θείας καὶ ἐνδόξου σαρκώσεως τοῦ κ. ἡ. Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ» κτλ., φ. 211^α. — μθ') Τεμάχῃ διάφορα ἐκ τοῦ Λειμωναρίου καὶ τοῦ Πατερικοῦ, φ. 216 κέ. — ν') «Περὶ ἐλεημοσύνης» τρεῖς διηγήσεις ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, φ. 227 κέ. — να') Τεμάχιον ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Λουκᾶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι. Ἀρχ. «Ὁ ὅσιος Λουκᾶς ὁ Νέος παιδίον» κτλ., φ. 230^α. — νβ') Τεμάχιον ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου. Ἀρχ. «Τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου» κτλ., φ. 230^α. — νγ') Τεμάχιον ἐκ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Ἀρχ. «Ὁ ἅγιος οὗτος εἶχε συνή-

θειαν» κτλ., 230^β.—νδ') Τρεῖς διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ περὶ τινος Μανιχαίου, περὶ μοναχοῦ τινος Θηβαίου καὶ περὶ πόρνης τινός, φ. 231 κέ. — νε') «Διήγησις καὶ ὄψασία ὠφέλιμος ὀρθοδόξου τινός Δημητρίου, συγγραφεῖσα παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου προτροπῆ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ διδασκάλου αὐτοῦ κυρίου Διονυσίου καὶ ῥήτορος, συντεθεῖσα δὲ εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ Λαυρεντίου ἱερομονάχου». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐλάτε νὰ ἀκούσετε φοβερά» κτλ., φ. 233^α. — νς') Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος καὶ ὠραία ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου». Ἀρχ. «Ἀκούσατε μίαν διήγησιν» κτλ., φ. 243^α. — «Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφους». Ἀρχ. «Ὁμοιώθη ἡ ζωὴ ἡμῶν» κτλ., φ. 249^α. — νη') «Διήγησις περὶ κληρικῶν, ἱερέων μοναχῶν, τῶν μὴ φαλλόντων παραδεδομένων ἄνωθεν ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν» κτλ. Ἀρχ. «Ἦν τις Εὐτρόπιος ὄσιος» κτλ., φ. 253^β.—νθ') «Ἐκ τῆς β' ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου». Ἀρχ. «Τῶν ἀκούοντων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 254^α.—ξ') «Ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων μαζωμένα ἐκ τοῦ Πατερικοῦ καὶ ἐκ τῶν βίων τῶν ἁγίων». Ἀρχ. «Εἶπέ τις τῶν ἁγίων πατέρων, ὅτι πολλὰ καλὴ εἶναι ἡ ἡσυχία» κτλ., φ. 258 κέ.

23. Τετραεσαγγέλιον μεμβράνινον τῆς 12-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων γ' + 348 (μῆκ. 0,195, πλ. 0,135); κεκολοβωμένον, συμπληρωθὲν τῇ 14-ῃ ἑκατ. διὰ φύλλων βομβυκίνου χάρτου. Φύλλα μεμβράνινα· 1-18, 21-26, 39, 48-348. Φύλλα βομβύκινα· α'-γ'. 19, 20, 24-38, 40-47. Διήρητο ὁ κῶδιξ ἐξ ἀρχῆς εἰς μγ' τετράδια ἡριθμημένα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Τέσσαρα κοσμήματα ἐρυθρόχροα τετραγώνου σχήματος (φ. 3^α, 105^α, 169^α, 273^α). Ἐπιγραφαὶ καὶ λειτουργικαὶ ὁδηγίαι ἐν ταῖς ὤραις ἐρυθρόγραπτοι· ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Φύλλα μεμβράνινα ἄγραφα· 104, 348. Ἄγραφα ἐξ ἀρχῆς ἦσαν καὶ τρία ἕτερα φύλλα, τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 168, 227, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν (τῇ 13-ῃ ἑκατ.) ἐκολλήθησαν ἰσάριθμα μεμβράνινα εἰκόνας ὀλοσελίδους ἔχοντα (νῦν δὲ ὅλως ἐφθαρμένες) τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου. Πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ Ματ-

θαιίου (φ. β') τρία φύλλα βομβύκινα, ὧν τὸ β' καὶ τὸ γ' περιέλαβον πρόσθετον πίνακα τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου. Κείμενον Ματθαίου φ. 1^α-102^α, Μάρκου μετὰ πίνακος τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ φ. 102^β-165^β, Λουκᾶ μετὰ τοῦ πίνακος κεφαλαίων φ. 165^β-270^β, Ἰωάννου φ. 273^α-347^β.

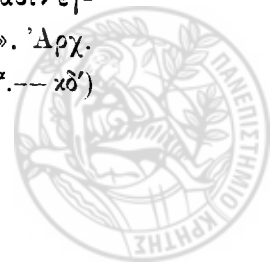
24. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 324 μήκους 0,20, πλ. 0,143. Φύλλα ἄγραφα· 116, 254, 286, 287. Τρεῖς διάφοροι γραφαὶ τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 229^β: «Χεῖρ Ἀγαπίου εὐτελοῦς ῥακενδούτου». Εἶτα: «Χεῖρ Ἀθανασίου Σουλγάρδου του Τζούλο»· ἀλλὰ τὸ ὄνομα «Τζούλο» διαγεγραμμένον.

«Συναγωγή τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσαι καὶ προσφόρως ἐκτεθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ἐν τῇ τῆς ἀγίας Ἄννης σκήτη ἀσκήσαντος», φ. 1-115. Ἄρχ. «Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου. Δεῖ τὸν μοναχὸν ἐν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασι» κτλ., φ. 1^α. Περιέχονται ἐνταῦθα σὺν ἄλλοις τὰ ἐπόμενα κείμενα ¹. — α') «Τοῦ ἀγίου Βασιλείου λόγος περὶ ἀσκήσεως. πῶς δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν μοναχόν». Ἄρχ. «Δεῖ τὸν μοναχόν» κτλ., φ. 2^β. — β') «Εὐαγγελίου ὑποτύπωσις μοναχικῆ ἀσκήσεως». Ἄρχ. «Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ» κτλ., φ. 7^β. — γ') «Νικηφόρου μοναχοῦ λόγος περὶ φυλακῆς καρδίας». Ἄρχ. «Ὅσοι τῆς μεγαλοπρεποῦς», φ. 17^α. — δ') «Στίχοι τῆς ἱεράς προσοχῆς τοῦ Νέου Θεολόγου». Ἄρχ. «Ὅστις βούλεται τὸ φῶς» κτλ., φ. 19^β. — ε') «Ἐκ τοῦ Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου περὶ τῆς τρίτης προσευχῆς». Ἄρχ. «Ἰδοὺ καὶ περὶ τῆς τρίτης», φ. 19^β. — ς') «Τοῦ ἀγίου Μάρκου τοῦ ἀσκητοῦ συμβουλίαι νοδὸς περὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν». Ἄρχ. «Ἄκουε ψυχὴ λογικὴ» κτλ., φ. 117^α. — ζ') «Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου». Ἄρχ. «Μηδαμῶς ἔνεκεν τῆς χρείας τοῦ σώματος» κτλ., φ. 121^β. — η') «Νεῖλου μοναχοῦ εἰς τοὺς δακτῶ λογισμούς». Ἄρχ. «Περὶ γαστριμαργίας. Ἄρχὴ καρποφορίας

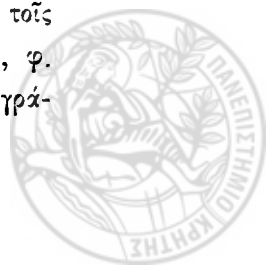
¹ Τὸ σύνολον τῶν κειμένων ἴδε παρὰ Κλεόπα Κοικουλιδῆ ἐν τοῖς Καταλογοῖς, σ. 53—63.

ἄνθος» κτλ., φ. 122^β. — θ') Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου «λόγος περὶ τῆς ἀδιαλείπτου νηστείας καὶ τοῦ συνάζει ἑαυτὸν ἐν ἐνὶ τόπῳ καὶ τὰ ἐκ τούτων γινόμενα· καὶ ὅτι ἐν γνώσει τῆς διακρίσεως ἐδιδάχθη τὴν ἀκρίβειαν τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων». Ἀρχ. «Ἐν πολλῷ καιρῷ πειραζόμενος» κτλ., φ. 133^β. — ι') «Τοῦ αὐτοῦ περὶ σιωπῆς καὶ ἡσυχίας, τάξεως μοναχικῆς, πολιτείας, συντομίας τε καὶ διαφορᾶς» κτλ. Ἀρχ. «Ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς βίας», φ. 143^α. — ια') «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὁδῶν πλησιάζειν Θεῷ ποιουσῶν» κτλ. Ἀρχ. «Μὴ νομίσης ὡ ἄνθρωπε», φ. 144^β. — ιβ') «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ γραφεῖσα πρὸς τινα ἀδελφὸν ἀγαπῶντα τὴν ἡσυχίαν» κτλ. Ἀρχ. «Διότι γνωρίζω σε», φ. 148^β. — ιγ') «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑπομονῆς τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ πόση ἀντίληψις ἐν αὐτῇ». Ἀρχ. «Ὅσον καταφρονήσει ἄνθρωπος», φ. 152^β. — ιδ') «Τοῦ αὐτοῦ περὶ μετανόιας». Ἀρχ. «Χάρις μετὰ χάριν ἐδόθη», φ. 155^β. — ιε') «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ συνέρχεσθαι ταῖς ὑλίψει τοῦ σώματος τῶν σπουδαίων». Ἀρχ. «Εἶπέ τις τῶν ἁγίων», φ. 157^β. — ις') «Τοῦ αὐτοῦ πῶς ὀφείλει ὁ διακριτικὸς ἐν ἡσυχίᾳ καθέζεσθαι». Ἀρχ. «Ἄκουσον ἀγαπητέ», φ. 158^β. — ιζ') «Ἐπιστολὴ ὠραιότατη ἀββᾶ τινος ἐναρέτου, πεμφθεῖσα πρὸς τινα πνευματικὸν ἐρωτήσαντα αὐτόν· ἀρμόζει δὲ αὐτῇ παντὶ μοναχῷ κελλιώτῃ» Ἀρχ. «Ἐδεξάμην σου, πάτερ πνευματικέ, τὴν θεοφιλῆ ταύτην γραφὴν» κτλ., φ. 163^α. — ιη') «Γρηγορίου Νύσσης περὶ τῶν ἐν ἀνέσει βιούντων». Ἀρχ. «Οἱ ἐν ἀνέσει ζῶντες» κτλ., φ. 171^α. — ιθ') Τεμάχη Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ἰωάννου Χρυσόστομου, Ἐπιφανίου Κύπρου, Ἰωάννου Σχολαστικοῦ, Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, φ. 171^β κέ.—κ') «Τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου λόγος, ὃς ὀφείλει καθ' ἡμέραν ἀναγινώσκεισθαι». Ἀρχ. «Τίς τῶν πατέρων τῶν ἁγίων» κτλ., φ. 176^α. — κα') «Τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἐδέσσης νουθεσία πρὸς τοὺς ἐν ὕπακοῃ». Ἀρχ. «Πατρὶ συνοικήσας πνευματικῷ» κτλ., φ. 177^α. — κβ') Τεμάχιον ἀνωνύμου «περὶ ἐγκρατείας». Ἀρχ. «Ἀρμολογία ἐστὶ τοῖς πᾶσιν ἐγκράτεια» κτλ., φ. 177.—κγ') «Δύο ὁδοὶ σύντομοι σωτηρίας». Ἀρχ. «Μία ὁδὸς α'. Ἄφες καὶ ἀφεθήσονται σοι» κτλ., φ. 182^α.—κδ')

«Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου λόγος περὶ διαγωγῆς μοναχῶν ἀρχαρίων». Ἀρχ. «Τὸ πνεῦμα ὁπου θέλει πνεῖ», φ. 182^β. — κε') Τεμάχη Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Ἰσαὰκ Σύρου, Βασιλείου Καισαρείας, φ. 188 κέ. — κς') Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου «πῶς δεῖ καθέζεσθαι ἐν τῇ εὐχῇ». Ἀρχ. «Ποτὲ μὲν ἐπὶ σκάμνου τὸ πλεῖστον» κτλ., φ. 194^α. — κζ') «Τοῦ ἁγίου Δωροθέου περὶ μοναχῶν». Ἀρχ. «Ὁ κόσμος σταυροῦται», φ. 208^β. — κη') Ἐπιφανίου Κύπρου τεμάχιον. Ἀρχ. «Ὁ μέντοι γε διαδράναι» κτλ., φ. 213^α. — κθ') «Παράδειγμα ἐκ τοῦ ἀββᾶ Παχωμίου». Ἀρχ. «Τὸν γύρον τοῦ κόσμου ὁδεύσαντας» κτλ., φ. 214^α. — λ') «Τοῦ ἀββᾶ Ἡσαίου» τεμάχιον. Ἀρχ. «Ταπεινώσις ἐστὶ τὸ λογίζεσθαι» κτλ., φ. 214^α. — λα') «Ὅτι μέγα κακὸν ἢ λαθροφαγία· διὸ καὶ μόνη δύναται τὸν μοναχὸν ἀπολέσαι. Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου». Ἀρχ. «Μοναστήρια τις ἐκ τοῦ μοναστηρίου» κτλ., φ. 218^β. — λβ') «Ἐφραίμ τοῦ Σύρου λόγος λς'». Ἀρχ. «Ἀγωνιῶ ἀδελφοὶ καὶ φρίττω», φ. 219^β. — λγ') «Τοῦ ἁγίου Νεΐλου κεφάλαιον ρνβ'». Ἀρχ. «Εἰ βούλη ἀληθῶς προσεύξασθαι» κτλ., φ. 224^β. — λδ') «Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέου λόγος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας. Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια» κτλ., φ. 226^β. — λε') «Περὶ ἐλπίδος». Ἀρχ. «Γέρων τίς ποτέ φησιν ἐν τῷ τῶν παναγίων νηστειῶν καιρῷ» κτλ., φ. 230^α. — λς') Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποταξάμενοις καὶ θέλουσι σωθῆναι». Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, φροντίσωμεν τῆς σωτηρίας ἡμῶν» κτλ., φ. 235^β. — λζ') Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ «λόγος ψυχωφελῆς καὶ θαυμάσιος τοῖς τὴν ἀσκητικὴν μετερχομένοις πολιτείαν». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος», φ. 242^β. — λη') Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, γινώσχετε ὅτι ἀφ' οὗ γένηται εὐχή καὶ σφραγισθῆ ἢ τράπεζα» κτλ., φ. 252^α. — λθ') «Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἐκ τῶν χρονικῶν». Ἀρχ. «Μετὰ τὸ πληρωθῆναι πεντακισχίλια ἔτη» φ. 252^β. — μ') Ἀνεπίγραφον διήγημα. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Κ/πόλεως, ἐν τινι τῶν εὐαγεστάτων μονῶν» κτλ., φ. 253^β. — μα') Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «ἐπιστολὴ πρὸς τινὰ γρά-

φαντα αὐτῶ καὶ ἐρωτήσαντα περὶ ἐξομολογήσεως». Ἄρχ. «Ἰπέταξας τῇ εὐτελείᾳ ἡμῶν» κτλ., φ. 255^α-266^α. — μβ') Ἰωσήφ Βρυεννίου «ὀμιλία τῇ ἀγία καὶ μεγάλη ἑστὴ εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Κυρίου». Ἄρχ. «Πάντων τῶν συμπαρακτεινομένων τῇ συστάσει τοῦ κόσμου ἐτῶν» κτλ., φ. 266^β-285^α. — μγ') Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «μαργαρίται· κεφάλαια πάντο ὠφέλιμα». Ἄρχ. «(Δ)ύο ὁδοὶ εἰσιν, ἀγαπητοί, ζωῆς καὶ θανάτου» κτλ., φ. 288-324.

25. Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 117 μήκ. 0,203, πλ. 0,138. Φύλλα ἄγραφα· 27, 29-31. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 17 γραμμῶν. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί. Τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ ὡσαύτως, μεγάλα καὶ ἔγκοσμα Ἐν τοῖς φ. 1^α καὶ 96^α δύο κοσμήματα πολύχρωμα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου, ἕτερα δὲ ταινιοειδῆ ἐν τοῖς φ. 33^α, 53^α 81^α. Ἐν τῷ φ. 32^β εἰκὼν ἀκαλλῆς ὀλοσέλιδος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἔχουσα ἐνθεν καὶ ἐνθεν τὸ ὄνομα «Μελετίω τῷ Συνάδων». Ἔτεροι δύο εἰκόνες Βασιλείου Καισαρείας καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου ἐν τοῖς φ. 52^β, 80^β.

Ἄρχιερατικόν. — α') «Εὐχαὶ τοῦ λυχνικοῦ» η', φ. 1^α. — β') «Εὐχὴ τῆς εισόδου», φ. 4^β. — γ') «Εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας», φ. 5^α. — δ') «Εὐχὴ τῆς λιτῆς», φ. 5^β. — ε') «Εὐχαὶ τοῦ ὄρθρου· λέγονται δὲ παρὰ τοῦ ἱερέως», τὸ ὅλον ιβ, φ. 6^α. — ε') «Εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας τοῦ ὄρθρου», φ. 12^α. — ς') «Ἄρχὴ τοῦ ἑσπερινοῦ», φ. 12^β. — ζ') Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ», φ. 19^α. — η') Ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, φ. 33^α. — θ') Ἡ λειτουργία τοῦ ἁγίου Βασιλείου, φ. 53^α. — ι') Ἡ τῶν προηγιασμένων, φ. 81^α. — ια') «Εὐχὴ συγχωρητικὴ ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν», φ. 94^α. — ιβ') «Ἄρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἀποστολοευαγγελίων τῆς ἐβδομάδος ὅλης, ἀλλὰ δὴ καὶ ἕτερα ἀποστολοευαγγέλια εἰς πάντας ἁγίους», φ. 96^α. — ιγ') «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία ἀναγνώστου», φ. 107^α. — ιδ') «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία διακόνου», φ. 110^α. — ιε') «Τάξις γινομένη ἐπὶ χειροτονία πρεσβυτέρου», φ. 114^α.

26. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 344 μήκ. 0,207, πλ. 0,13.

Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 271-273. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 24 γραμμῶν. Ἐν τοῖς φ. 1-4. «Ἐκ τῶν τοῦ Νικολάου ἱεροδιακόνου τοῦ Ἀγιοταφίτου».

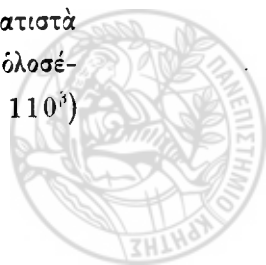
1. «Ἰησοῦ μου προηγοῦ καὶ φώτιζέ με. — Τοῦ Προδρόμου τοῦ φιλοσόφου κυρίου Θεοδώρου ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἱεραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἐκτεθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων μελωδῶν Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου». Ἄρχ. «Ἔσοικας ὦ ἄνθρωπε» κτλ., φ. 1^α-270^β.

2. Νικήτα τοῦ καὶ Δαβίδ ἐρμηνεῖα εἰς τὰ τετράστιχα Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ εἰς τὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπικήδεια εἰς Βασίλειον τὸν Μέγαν, κατὰ τὴν ἔκδοσιν Ζαχαρίου ἱερέως, φ. 274^α-342^β.

3. «[Στί]χοι ἱαμβικοὶ τοῦ φιλοσόφου κυρίου Νικήτα τοῦ καὶ Δαβίδ, τοῦ ἐρμηνεύσαντος τὰ τε τετράστιχα καὶ τὰ λοιπὰ ἔπη τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου». Ἄρχ. «Σὺ μὲν σύνοψις πρακτικῆς θεωρίας» κτλ., φ., 342^β. Ἐἶτα δίστιχον «τοῦ εὐγενεστάτου κυρίου Ἀνδρέου Λονδάνου φιλοσόφου» (Ἄρχ. «Σώματος Ἰπποκράτους») καὶ «Ἰωάννου Γεωμέτρου ἐκ τῶν τοῦ Γεροντικοῦ εἰς ποιητικὴν τάξιν» κτλ. Ἄρχ. «Ἀνθεμόεις παράδεισος» κτλ., φ. 343^α.

27. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1768-ου, ἐκ φύλλων 48 μῆχ. 0,202, πλ. 0,15. — «Νομοκάνονον πάνυ πλούσιον» ἐκ κεφαλαίων σή, μετὰ πίνακος αὐτῶν (φ. 1-6). Ἄρχ. «Νουθεσία εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλεια. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς» κτλ. Ἐν τῷ φ. 40^α. «Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Ἰωάννου ἱερέως. - - - Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εἰς τοὺς ἀψῆη" Ἀπριλλίου λ' με κόπον πολὺν τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου ἱερέως. ἡμέρα Τετράδη: — ἀφόντης ἤμουν στο Κωτριτζιανὸν μοναστήρει ἐφημέριος, Μπουκουρέστη Βλαχιά. καὶ τὸ ἔγραφα διὰ ἐνθύμησιν». Προσθῆκαι μεταγενέστεραι ἐν τοῖς φ. 40^β-48.

28. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς 13-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 226 μῆχ. 0,17, πλ. 0,135. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 25 γραμμῶν. Τέσσαρα κοσμήματα τετραγώνου σχήματος, χρωματιστὰ καὶ ἐπίχρυσα, ἐν τοῖς φ. 1^α, 67^α, 111^α καὶ 178^α. Τρεῖς ὀλοσέ-λιδοι· εἰκόνες τῶν εὐαγγελιστῶν Μάρκου (φ. 66^β), Λουκᾶ (φ. 110^β)

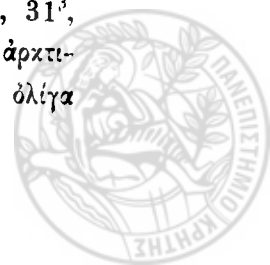

καὶ Ἰωάννου (φ. 177^β). Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, χρυσαῖ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἐν τῷ φ. 110^α ὑπογραφή 17-ης ἑκατ. «+ Ὁ ταπεινὸς Νεόφυτος μητροπολίτης Λύδδης». Ἐπιχαρτίνου παραφύλλου εὐρισκομένου εἰς τὸ τέλος τοῦ κώδικος· «1681 Δεκεμβρίου 17. ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ κομίτος με φουλάμπερον καὶ ἐφενώτου ἀπὸ τῆν δίσιν πρὸς τῆν ἀνατολήν».

29. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 11-ης ἑκατ., μετενεχθὲν ἐκ τῆς λαύρας τοῦ ὀσίου Σάβα. Φύλλα 287 μήκ. 0,126, πλ. 0,102. Φύλλα ἄγραφα· 261-263. Τὸ κείμενον λεπτόγραφο, ἐπιμελὲς καὶ μονόστηλον ἐκ 16 γραμμῶν (0,085 × 0,065). Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ, τὰ δὲ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα χρυσαῖ ὡσαύτως.

Ψαλτήριον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, μετὰ διαφόρων ἐν ταῖς ᾠαῖς ἀναγνωσμάτων γεγραμμένων ὑπὸ τοῦ γράφαντος τὸ κείμενον. Διήρηται εἰς καθίσματα. Ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· «Καὶ ἐξεγέρθητι κύριε ὁ Θεὸς μου» (Ψαλμ. ζ', 6). Τέλος· «πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν» (ρμδ', 19). Εἶτα αἱ ᾠδαί, τῆς πρώτης οὐσῆς ἀκεφάλου καὶ ἀρχομένης ἀπὸ τῶν λέξεων· «κατάλυμα ἄγιόν σου» (α', 13). Τέλος· «ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν - - -» (προσευχῆς Μανασσῆ στίχ. 7).

30. «Στιχηράριον σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἔχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ ὅλου χρόνου». Φύλλα μεμβράνινα 143 μήκ. 0,284, πλ. 0,205. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 12-ης ἑκατ. Τὸ φ. 2 πρόσθετον, τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ φ. 143 ἄγραφο. Ἐπὶ τοῦ φ. 1^α κόσμημα τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου, ἐν ᾧ κατὰ δύο σειρὰς ὑπάρχουσιν ἑννέα κύκλοι (médaillons) περικλείοντες διαφόρους εἰκόνας· καὶ τῆς μὲν πρώτης σειρᾶς οἱ κύκλοι παριστῶσι τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ, τὴν Θεοτόκον, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ τὸν ἀρχάγγελον Γαβριήλ, οἱ δὲ τῆς ἐτέρας τοὺς ἁγίους Συμεῶν τὸν Στυλίτην, Συμεῶν τὸν Θαυμαστοροεῖτην, Νικόλαον τὸν Μύρων καὶ Βασίλειον τὸν Καισαρείας. Ἔτερα κοσμημάτια σχήματος πεισοειδοῦς ἢ ὄφροειδοῦς ἐν ταῖς φ. 20^β, 31^β, 49^β, 72^α, 92^α, 98^β, 102^β, 105^β, 108^β, 117^β, 127^α. Τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα χρώματος κιτρίνου· τούτων δὲ οὐκ ὀλίγα

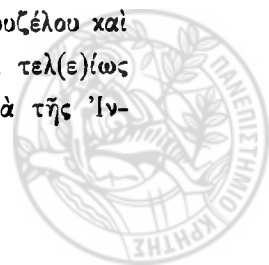

μεγαλόσχημα ἔγκοσμα καὶ ἀνθρωπόμορφα, ἀπεικάζοντα οὓς ἁγίους ἔχουσιν ὑπ' ὄψει τὰ οὕτως κεκοσμημένα στιχηρά. Ἐν τῷ φ. 142^β σημείωμα 18-ης ἑκατ: «ὕπαρχη καμοῦ Ἰωακημ ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου ἀπὸ Παλαιὰν Πάτραν».

31. Τεῦχος χάρτινον ἔτους $\frac{1439}{1440}$ -οῦ ἐκ φύλλων 452 μῆκ. 0,205, πλ. 0,133. Τινὰ τούτων πρόσθετα, τὰ μὲν (φ. 429-452) τῆς 15-ης, τὰ δὲ (φ. 64, 160, 161, 220, 375) τῆς 16-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα ἐρυθρὸν σχήματος τετραγώνου. Ἐν τῷ φ. 386^α «+ ἀπὸ τῆ Κυριακῆ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. μέχρι ἐνταῦθα, εἰσὶν γράψιμον, Ἰωσήφ ἱερομονάχ(ου). πλήν ἐνὸς τετραδ(ίου) τῆς Ζωηφόρου Ἀναστάσεως». Ἐν τῷ φ. 423^β διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν

- + Παμμεδέοντι πατρὶ. συν υἱεὶ πνεύματι, δόξα:.
- + Χριστέ παράσχει, τοῖς ἐμοῖς πόνοις χάριν:—
- + Γραφή γραφέντα, ἐκ χειρὸς δομειστικού. Ματθαίου τοῦ τάλανος, ἀλίτου ξένου:.
- + Ἀνάκτων δόξα, καὶ κράτος ἐπὶ πάντας, ἀναστησόν με, τὸν χαμαὶ πεπτωκότα:.
- + Ἐγράφη ἐντὸς τοῦ Βατοπεδί(ου). ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρει, ἐν ἔτη ς^ο Π^ο μῆ^ο: ἰνδικτιώνος γ' Ἡγουμενεύοντος τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Γενναδίου ἱερομονάχου τοῦ μ(ε)γ(ά)λ(ου) φωστήρος. καὶ π(νευματ)ικ(ο)τά-κατὰ ἀλήθειαν: + (του)
- Ἐκκλησιαρχεύοντος δὲ Δωροθέου ἱερομονάχ(ου), τοῦ Ζαβαρνιέως:

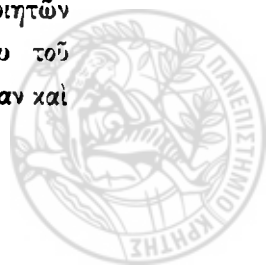
1. «Στιχηρά ψαλλόμενα ἐν τα(ῖς) ἐπι(σ)ήμοις ἑορταῖς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ ἀρχόμενα τῆ α^η τοῦ Σεπτεβρίου. ποιήματα διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων. συνετέθησαν δὲ σαφέστατα παρὰ κῦρ Ἰωάννου τοῦ πρωτοφάλτου τοῦ Γλυκέως καὶ παρὰ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, τοῦ τε κῦρ Ἰωάννου μαῖστορος τοῦ Κουκουζέλου καὶ τοῦ πρωτοφάλτου κῦρ Ξένου τοῦ Κορώνη· καὶ τὰ μὲν εἰσι τελ(ε)ῖως αὐτῶν ποιήματα, τὰ δὲ κα(λ)λωπίσματα». Ἀρχ. «Στιχηρά τῆς Ἰν-

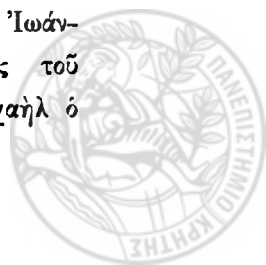
δίκτου. Ποίημα τοῦ Βασιλικοῦ. — Ἐπέστη ἡ εἴσοδος» κτλ., φ. 1^α. Μεταξὺ τῶν φ. 8^β-9^α «Μηνὶ ιγ' (= Σεπτ.) τὰ ἐγκαίνια τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως τελεῖται δὲ ἡ τριακὴ ἀκολουθία καὶ εἰς ἐτέρους μεγάλους ναοὺς κατὰ τὸν καιρὸν, ὃν ἐνθρονίσθη ὁ εἰρημένος ναός· αὕτη γὰρ ἡ ἀκολουθία τελεῖται καὶ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου τοῦ ἐν τῇ Πέτρᾳ· ποίημα τοῦ Ἡθικοῦ: ἦχος α'». Ἐν τῷ φ. 57^β «Εἰς τὴν εὐφημίαν τῶν βασιλέων λέγ(ε) ἀπέξω τὸ *Πολλὰ τὰ ἔτη* καὶ εὐθὺς τὸ πολυχρόνιον». Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στιχηρῶν τοῦ μηνολογίου ποιηταὶ σημειοῦνται οἱ ἐπόμενοι· Βαρθολομαῖος μοναχός (φ. 4^α), Γερμανὸς μοναχός (φ. 5), Ἰωάννης Κουκουζέλης (φ. 6, 16, 24, 26, 45), Ἰωάννης λαμπαδάριος (φ. 7), Νικηφόρος Ἡθικός (φ. 9, 11), Ἰωάννης Γλυκός (φ. 11, 20), Ξένος Κορώνης (φ. 13, 43, 44, 46), Ἀνδρέας (φ. 18), Γεώργιος Κοντοπετρῆς (φ. 19, 22, 54), Ἰωάννης Φωκᾶς πρωτοψάλτης (φ. 21), μαΐστωρ Νικόλαος Ῥαιντακινός (φ. 22), Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς (φ. 25), Θεόδωρος Ἀγαλλιανός (φ. 30), Μακάριος μοναχός (φ. 32), Φιλανθρωπηνὸς εὐνοῦχος καὶ πρωτοψάλτης (φ. 46), Μανουγρᾶς (φ. 53), Λέων Ἀρμουριώτης.

2. «Πεντηχοστᾶριον φαλλόμενον εἰς τὸ γεῦμα τοῦ βασιλέως». Ἄρχ. «Μετὰ ποιμένων μάγοι ἐκ Περσίδος» κτλ. φ. 58^β. Ἔϊτα «τὸ αὐτὸ καλοφωνικώτερον» (φ. 59^α), Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ κατὰ συνθέσεις Καρβουναριώτου δομestίκου (φ. 60^β), Ἰωσήφ ἱερομονάχου (φ. 60^β). Ἐν τῷ φ. 64 «στιχηρὸν *Νέα Ὀδός*, εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ποιήματα ταῦτα πάντα τοῦ κῦρ Μανουὴλ λαμπαδάρου τοῦ Χρυσάφῃ· ἐποίησε δὲ ταῦτα ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ». Ἄρχ. «Στεῖρα ἄγονος» κτλ.

3. «Ἄρχῃ σὺν Θεῷ τῶν καλοφωνικῶν τοῦ ὕλου ἐνιαυτοῦ, ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἰνδίκτου μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ Αὐγούστου μηνός. Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α' στιχηρὸν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου. Ἐποικήθησαν μὲν παρὰ διαφόρων ποιητῶν ἐκαλλωπίσθησαν δὲ καὶ παρὰ τοῦ μαΐστορος κῦρ Ἰωάννου τοῦ Κου(κου)ζέλη(η). Τοῦτο φάλλεται καὶ εἰς τὴν ἁγίαν Θεοδοσίαν καὶ

εἰς ἑτέρας ὁσίας: — Ποίημα τοῦ πρωτοφάλτου κῦρ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέος». Ἄρχ. «Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη» κτλ., φ. 65^α. — Ἐν τῷ φ. 191^α. «Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ (= Ἰανουαρ.) τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ποίημα τοῦ πρωτασεκρίτης κῦρ Μανουὴλ τοῦ Νεοκαισαρίτου, τὸ δὲ μέλος τοῦ πρωτοφάλτου Ἰωάννου τοῦ Γλυκέος. Ἦχος α'». — Ἐν τῷ φ. 245^β. «Τὸ αὐτὸ στιχηρὸν (= εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου) ἐκαλλωπίσθη δὲ παρὰ τῶν Πολιτῶν καὶ ἐπαρηλλάγη ὡς καθὼς ὁρᾶς: Ποίημα τοῦ Καμπάνη, πλ. δ'». Ἄρχ. «Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ εὐδοκία» κτλ. — Ἐν τῷ φ. 313^β. «Στιχηρὸν εἰς τοὺς ἁγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας. Τὰ γράμματα κῦρ Ἀθανασίου μοναχοῦ, τὸ δὲ μέλος Ματθαίου μοναχοῦ τοῦ ἐκ Γοτθίας». Ἄρχ. «Τὸ εὐσεβὲς τῶν μαρτύρων» κτλ. — Ἐν τῷ φ. 315^α. «Τὸ παρὸν στιχηρὸν ἔστιν ποίημα κῦρ Κωνσταντίνου τοῦ Μαγουλά εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον· ἐμετετέθη δὲ τὸ μέλος αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου παρὰ Ματθαίου τοῦ ἐκ Γοτθίας. Ἦχος δ'». Ἄρχ. «Τῷ ἕκτω μηνὶ» κτλ. Ἔτερα καλοφωνικὰ στιχηρὰ φέρουσι τὰ ἐξῆς ὀνόματα: Βασιώτης (φ. 66^β), Ξένος Κορώνης (φ. 73), Ἰωάννης λαμπαδάριος (φ. 74), Νικ. Ἠθικός (φ. 77, 133, 135), Θεόδωρος Θαλασσηνός (φ. 77^β), Ἰωάννης Γλυκός, Ἰωάννης Κουκουζέλης (φ. 79, 125), Καμπάνης (φ. 93^β, 139^β, 240^β), Ἀνεώτης (φ. 105^α, 234^β), Νικόλαος Κλωβᾶς (φ. 133^β), Κορνήλιος μοναχός (φ. 136^β), Φιλανθρωπηνός εὐνοῦχος (φ. 143^β), Μανουγρᾶς (φ. 71^α, 146^α, 286^α, 338^α), Μᾶρκος ἱερομόναχος, εἶτα μητροπολίτης Κορίνθου (φ. 152^α, 258^α, 287^β, 311^β κέ.), Δαβίδ μοναχός Ῥαιδεστηνός (φ. 153^α), Ἀναπαπαρδᾶς (φ. 154^α), Γρηγόριος Γλυκός δομέστικος (φ. 155^β), Μανουὴλ Χρυσάφης (φ. 160-161), Ἀνδρόνικος (φ. 171^α), Γαβριὴλ ἱερομόναχος ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων (φ. 175^β, 249^β), Θεόδουλος μοναχός καὶ δομέστικος (φ. 178^α, 357^β), Κάλλιστος μαίστωρ (φ. 189^α), Γεράσιμος ἱερομόναχος Χαλκεόπουλος (φ. 193^β, 216^α, 217^β, 263^α), Ἰωάννης Κλαδᾶς λαμπαδάριος (φ. 203^α, 367^α), ὁ γραφεὺς τοῦ κώδικος Ἰωσήφ ἱερομόναχος (φ. 208^β, 371^α, 373^β), Μιχαὴλ ὁ

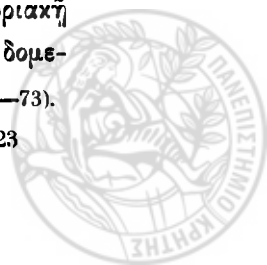
τῆς Πατζάδος (φ. 210^α, 221^β, 294^β), Γρηγόριος Ἀλυάτης (φ. 220^α), Γεώργιος Κοντοπετρῆς (φ. 227^β, 378^β), Καρβουναριώτης (φ. 239^β), Ἰωάννης δομέστικος «ὁ περιφημὸς» (φ. 248^β), Μανουὴλ Θηβαῖος (φ. 281^β), Ἰωακείμ μοναχὸς Χαρσιανίτης (φ. 282^β), Κωνσταντῖνος Μαγουλάς (φ. 291^α, 321^β, 397^α), Γεώργιος Συμεὼν ὁ Ψυρίτζης (φ. 297^α, 303^α), Δοκειανὸς (φ. 320^α), κῆρις Ἀνδρέας (φ. 326^β), Μακάριος ἱερομόναχος ἐκ τῶν Ξανθοπούλων (φ. 318^β), Λέων Ἀρμυριώτης (φ. 343^α), Εὐγενικός (φ. 370^α), Μιχαὴλ Ἀμυρούτζης ἐκ Τραπεζοῦντος (φ. 411^α, 416^α, 420^α), ὁ τούτου διδάσκαλος Ἰωάννης λαμπαδάριος (φ. 413^α) καὶ Ἰωάννης Λάσκαρις (φ. 422^α). Σημειοῦνται καὶ μέλη: Πολίτικον, Θεσσαλονικαῖον, (φ. 317^β).

4. Στιχηρὰ διάφορα. — α') «Στιχηρὸν εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ - - - Προδρόμου - - - Ποίημα κῆρ Μανουὴλ λαμπαδαρίου τοῦ Χρυσάφη. Ἦχος α': — Τί σε καλέσωμεν προφήτα» κτλ., φ. 424^α.—β') «Ἐτερον στιχηρὸν εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν. Ποίημα τοῦ γραφέως. Ἦχος δ'», φ. 425^α. — γ') «Ἐτερον στιχηρὸν εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν Τίρωνα. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ», φ. 426^α.—δ') «Ἀναγραμματισμὸς εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον ἀπὸ τοῦ Ἀθλητικῆν ἀνδρείαν Ποίημα κῆρ Μάρκου μητροπολίτου Κορίνθου, ἀπὸ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων. Πλάγιος α'», φ. 427^α. — ε') «Ἀπὸ τὸν Ὀκτώηχον ποίημα κῆρ Μανουὴλ λαμπαδαρίου τοῦ Χρυσάφη», φ. 427^β. — ς') Τρία μέλη στιχηρῶν, ἐν Θεσσαλονικαῖον καὶ δύο Γερασίμου Χαλκεοπούλου, φ. 431-437.

32. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 483 μῆκ. 0,22, πλ. 0,145. Διάφορος γραφὴ τῆς 15-ης ὡσαύτως ἑκατ. ἐν τοῖς φ. 211-242 καὶ 436.

Στιχηράριον ἐνιαύσιον, ἀκέφαλον, ἔχον ἀναμῖξ καὶ κοντάκια καὶ θεοτοκία μεμελισμένα. Ἐν τῷ φ. 240^β εὐρίσκεται ὕμνος ἀμέλιστος εἰς τὴν Θεοτόκον, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἦν πάλαι προεκήρυξαν» κτλ.¹ Μέλη σημειωτέα· α') «Στιχηρὸν φαλλόμενον τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου· λέγεται δὲ κατανοκτικὸν δυσικόν, ποίημα δὲ δομε-

¹ Ἐξεδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ Κλεόπα Κοικυλίδου (Κατάλοπα, σ. 72—73).

στίκου Ἰωαννένων κῶρ Ἰωάννου. Πλάγιος δ', φ. 204^α. — β') «Κουκουζέλη σημαντήρα», φ. 216^β. — γ') «Τοῦ αὐτοῦ (= Κουκουζέλη) λεγόμενον Τατάρικον», φ. 247^α. — δ') «Ποιήματα ἀπὸ τῆς Κρήτης: — Τὴν ὄντως Θεοτόκον» κτλ., φ. 424^β. — ε') «Στιχηρὸν φαλλόμενον ἐν Κ/πόλει εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν», φ. 436^α. — Ἔτεροι μελιστάι στιχηρῶν σημειοῦνται ἐν τῷ κώδικι τούτῳ οἱ ἐπόμενοι: Θεόδωρος Θαλασσηνός, Ἰωάννης Γλυκός, Ἰωάννης λαμπαδάριος, Καμπάνης, Ξένος Κορώνης, Μελέτιος, Νικηφόρος Ἠθικός, Φιλανθρωπηνός εὐνοῦχος, Γεράσιμος ἱερομόναχος, Ἰώασαφ μοναχός, Μιχαὴλ δομέστικος ὁ τῆς Πατζάδος, Καρβουναριώτης δομέστικος, Θωμᾶς Μανουγρᾶς, Γεώργιος Ψυρίτζης, Μαγουλάς, Δοκειανός, Χωματιανός (φ. 155^β), Θεόδουλος μοναχός, Εὐγενικός (φ. 159), Κουρτέσης (φ. 163^α), Κωνσταντῖνος Ἀσάνης (φ. 165^α), Κλαδᾶς, Ἰωάννης Λάσκαρις ὁ Συρπαγᾶνος (φ. 166^α), Μᾶρκος ἱερομ. ἐκ τῆς μονῆς Ξανθοπούλων, Γρηγόριος, Ἀθανάσιος ἱερομόναχος, Θεοφύλακτος Ἀργυρόπουλος (φ. 203^α), Μανουὴλ Ἀγαλλιανός (φ. 261^α), Γεώργιος Σγουρόπουλος (φ. 271^α, 398^α, 464^β), Ἀνδρονίκιος (φ. 412^β), Μανουὴλ Σάμβιος (φ. 415^β), Μανουὴλ Καναβούρης (φ. 423^α). Ἐν τῷ φ. 57^β σημειοῦται μέλος «Θεσσαλονικαῖον». — Εἰς τὸ τέλος τοῦ κώδικος εὐρίσκειται προστεθειμένον λειψανον Ψαλτηρίου τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ 4 φύλλων (μῆκ. 0,14, πλ. 0,095), οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 15 γραμμῶν. Ἀρχ. «--καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα» κτλ. Τέλος «ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελα-
(θόμην)» (Ψαλμ. ριή, 7—83).

33. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., μῆκ. 0,232, πλ. 0,165. Φύλλα ἄγραφα· 60, 61, 148-153.

1. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἔμμετρα. — α') «Τὰ περὶ καθ' ἑαυτὸν ἔπη» κτλ. μετὰ σχολίων, φ. 1^α. — β') «Ἐγκώμιον περὶ παρθενίας», μετὰ σχολίων, φ. 13^α. — γ') «Εἰς ἐπισκόπους», φ. 29. — δ') «Κατὰ τοῦ πονηροῦ», φ. 33^β. — ε') «Ἰποθῆκαι παρθενίας», φ. 34^α. — ς') «Θρῆνος περὶ τῶν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς παθῶν», φ. 47^β.

2. «Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου εὐχαὶ ἑμμετροί».—α') «Εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα ἡρωϊκοί», φ. 55^α. —β') Εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, φ. 55^β. — γ') Εἰς τὴν Θεοτόκον, φ. 57^β. — δ') Εἰς τὸν τίμιον σταυρόν, φ. 58^α. — ε') Εἰς τὸν Πρόδρομον, φ. 58^β. —ζ') Εἰς τοὺς ἀποστόλους, φ. 59^α. —ζ') «Τὸ Πάτερ ἡμῶν διὰ στίχων ἡρωϊκῶν», φ. 59^β. — η') «Τὸ αὐτὸ δι' ἰάμβων», φ. 59^β.

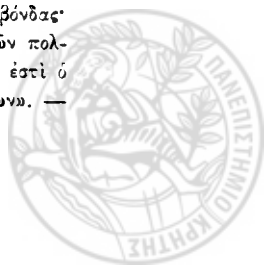
3. Παραφράσεις νεοελληνικαὶ δύο ἑμμέτρων ἔργων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τῶν ἐπῶν περὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ τοῦ ἐγκωμίου παρθενίας. Ἡ ἀρχὴ τοῦ πρώτου· «ὦ Χριστέ βασιλεῦ, ὁ ὁποῖος ἔνα καιρὸν» κτλ., φ. 62^α. Ἡ ἀρχὴ τοῦ δευτέρου· «ὦ ἄνθρωποι, ἄς στεφανώσωμεν» κτλ., φ. 82^α.

4. Ὅμηρου Ἰλιάδος Α - Δ. Κείμενον καὶ σχόλια, φ. 102-147.

5. «Ἐξήγησις εἰς τὸ ἄλφα (καὶ βῆτα) τῆς Ἰλιάδος, τῆς τοῦ Ὅμηρου ῥαψωδίας, ἐρμηνευθεῖσα ὑπὸ τοῦ σοφολογιωτάτου ἐν ἰεροδιδασκάλοις κυρίου Κυρίλλου», φ. 154 κέ.

34. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 58 μῆκ. 0,21 πλ. 0,153. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Τὸ φ. 26 ἄγραφον.— (Χρυσάνθου Μαδυτηνοῦ θεωρητικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς), διηρημένον, οὕτω· α') «Ἀφήγησις περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς μουσικῆς». Ἀρχ. «Τῆς μουσικῆς, ἣν εἶπον συνέχειν τὸ πᾶν» κτλ., φ. 1-23. — β') «Πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ πρώτου βιβλίου», φ. 24^α-25^α. — γ') «Εἰσαγωγὴ εἰς τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς». Ἀρχ. «Κεφάλαιον πρώτον. Περὶ τοῦ κατὰ τὴν μουσικὴν ποσοῦ. Δύο τινὰ γνωρίζομεν συστατικά» κτλ., φ. 27-48. — δ') Προσθήκη μεταγενεστέρα: «Τῆς εἰσαγωγῆς ἐκλογή». Ἀρχ. «Δ(ιδάσκαλος). Τί ἐστὶ φθόγγος; Μ(αθητής). Φθόγγος ἐστὶ πτώσις φωνῆς» κτλ., φ. 51-58¹.

¹ Ἐν τοῖς φ. 49β καὶ 50β δύο σημειώματα ἀνορθόγραφα, ἅτινα καθαρῶς ἔχουσιν οὕτως «Εἰς τὰ ἰωκὰ (=1821) κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἠκολούθησεν ἡ ἀποστασία τῶν πέγμων εἰς Βλαχομποδανίαν, ὃ τε φυγὰς Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης καὶ Μιχαὴλ βόνδας· καὶ ἐξ αἰτίας τούτων ἐχάλασθησαν διὰ βασιλικῆς προσταγῆς ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν πολλοί, ὡς μοὶ φαίνεται, καὶ ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ καταλόγου μερικοί, καὶ πρῶτος ἐστὶ ὁ κῆρ Γρηγόριος ὄντα(ς) εἰς τὸν οἰκουμένικόν θρόνον, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἀρχιερέων». —

35. Ἀντίγραφον νεώτατον λειτουργίας διγλώττου, ἑλληνικῆς καὶ γεωργιανῆς. Τὸ γεωργιανὸν κείμενον διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν. Φύλλα 34.

36. Δύο χάρτινα κατάστιχα. — «Κατάλογος τῶν χειρογράφων βιβλίων τῆς ἐν Κ/πόλει Βιβλιοθήκης τοῦ Κοινοῦ τοῦ Π: Τάφου. Ἐκπονηθεὶς κελεύσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ Ἀντιπροσώπου τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Σκουθοπόλεως κυρίου κυρίου Γερασίμου, ὑπὸ τοῦ ὑποτακτικοῦ, πνευματικοῦ αὐτοῦ παιδός, καὶ διακόνου, Ἡσυχίου Ἀ. Παπαδοπούλου, τοῦ ἐκ Πελοποννήσου. ἐν ἔτει 1881».

37. Τεῦχος χάρτινον (μῆκ. 0,315, πλ. 0,215) ἐκ φύλλων πέντε καὶ σελίδων ἠριθμημένων 94. Ἐγγραφή ὑπερμεσοῦσης τῆς 19-ης ἑκατ. Συγγραφή ἀτελῆς Νεοφύτου Κυπρίου, ἧς ἡ ἐπιγραφή: «Θέατρον τῆς Ἁγίας Γῆς, ἡ περιγραφή καὶ ἱστορία ταύτης τε καὶ ὅλης τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας, μετὰ γεωγραφικῶν πινάκων καὶ σχημάτων πολλῶν αὐτῆς ἐπισήμων μερῶν κτλ. --- Συγγραφεῖσα μὲν παρὰ τοῦ ἐλαχίστου ἱερομον: Νεοφύτου Ἀγιοταφίτου τοῦ Κυπρίου, παρ' οὗ καὶ ἀφιέρωθη τῷ διὰ τῆς ἐνσάρκου αὐτοῦ οἰκονομίας αὐτὴν τὴν γῆν ἀγιάσαντι καὶ τιμήσαντι θεανθρώπῳ σωτῆρι ἡμῶν καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, διορθωθεῖσα δὲ ὑπὸ Διονυσίου Κλεόπα, καθηγητοῦ τῆς θεολογίας ἐν τῇ πατριαρχικῇ σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων». Ἐν τῷ φ. 1^β ἡ ἀφιέρωσις, ἐν τῷ φ. 2^α πρόλογος «τῷ εὐγνώμονι ἀναγνώστη τοῦ παρόντος», ἐν τῷ φ. 5^β «στίχοι ἰαμβικοί». Εἶτα ἐν σελίσιν 4^δ τὸ κείμενον, διάφορον ὄν τοῦ ἐτέρου τριτόμου «Θεάτρου» τοῦ Νεοφύτου¹.

38. Χάρτινον κατάστιχον (μῆκ 0,245, πλ. 0,175) ἔτους 1862-ου. «Κῶδιξ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Κ. Κ. Κυρίλλου ἀωξβ'». Κατάλογος ἐντύπων βιβλίων μετὰ προλόγου φέροντος ἄνωθεν τὸν τύπον τῆς πατριαρχικῆς

β') «Εἰς τὰ γ: αωκα Μαρτίου ζη ἀρχίησαν τὰ παιδία τὸ στιχηράρι, καὶ Ἰουνίου πάλε εἴη ἀρχίησαν τὴν παπαδικήν. Αὐγούστου δὲ πάλιν κβ', ἡμέρα β', ἀρχίησαν τὰ ἀνοίξαντάρια, ἧτοι τὸν πρῶτον τόμον τῆς Ἀνθολογίας. Ἀπριλίου 24 ἀρχισαν τὸ Καλοφωνικὸν Εἰρμολόγι».

¹ Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 2, σ. 552, ἀριθ. 451.

σφραγίδος, υπογεγραμμένου διὰ τῆς χειρὸς τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου, ἔχοντος δὲ αὐτολεξεί οὕτως· «Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη, ἀφ' οὗ τὸ ἡμέτερον τοῦτο θεῖον ἐλέει ἀνεγείραμεν καὶ μετὰ πλείστης δαπάνης λαμπρῶς οὕτως ἐπήξαμεν Πατριαρχεῖον, ἀναγκαῖον ἡμῖν ἔδοξε καὶ βιβλιοθήκην ἐν αὐτῷ συγκροτῆσαι ἰδίως προσήκουσαν εἰς χρῆσιν καὶ μελέτην τοῦ ἐκάστοτε τοῦς τοῦ ἀποστολικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων θρόνου πνευματικούς οἵακας διευθύνοντος καὶ ἐνδημούντος μακαριωτάτου πατριάρχου. Ὅθεν ἰδρύσαντες ἤδη Θεῷ συναντιλήπτορι ταύτην¹, τὸν παρόντα ὠρίσαμεν συνταχθῆναι κώδικα, ἐν ᾧ ἔχουσι καταγράφεσθαι καὶ ἀκριβῶς καταστρώννυσθαι κατ' ἀλφάβητον πάντα τὰ ἐν ταύτῃ ἀποκείμενα ποικίλα βιβλία ἑλληνικά τε καὶ ἑτερόγλωσσα, μηδαμῶς ἐντεῦθεν μετακινούμενα καὶ ἐκτὸς μηδαμοῦ ἐξαγόμενα. Ἐπειδὴ δὲ πολλάκις συμβαίνει καὶ τινες τῶν τῆς ἀνωτάτης τάξεως ἀνδρῶν, ἡγεμόνας ἦτοι, ἡγεμονόπαιδας καὶ ἄλλους ἐν τε ἀξιώματι καὶ σοφίᾳ διαπρέποντας, ἐπιδημοῦντας τῇ θεοβαδίστῳ ταύτῃ γῆ καὶ ἀγία πόλει Ἱεροσολύμων (περὶ ἧς δεδοξασμένα ἐλαλήθη καὶ ἐν ἧ τὸ μέγα τῆς παγκοσμίου σωτηρίας ἔργον διὰ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τετέλεσται) εἰς προσκύνησιν τῶν σωτηρίων ἰχνῶν τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ καὶ τῶν προφητῶν καὶ εὐσεβῆ ἅμα τε καὶ θεοφιλῆ τῶν ἀγίων τούτων τόπων ἰστόρησιν, — ἐν τῷ ἡμετέρῳ τούτῳ Πατριαρχεῖῳ κατάγεσθαι καὶ ἐπισταθμίαν ποιεῖσθαι, διὰ τοῦτο ἡ παροῦσα βιβλιοθήκη δύναται καὶ τούτοις εἶναι εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν οἷόν τι καρύκευμά ἡδύ τε καὶ τρόφιμον τῆς ἡμετέρας φιλοξενίας. Ἀπαγορευόμεν δὲ καὶ αὐθις αὐστηρῶς οἰουδήποτε βιβλίον ἐξαγωγήν· εἰ δέ τις ποτε καὶ ἀφελεῖν τι τούτων τολμήσειεν, ὑπόδικος ἔσται τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι καὶ τῇ τῶν τιγ' θεοφόρων πατέρων ἀρχῇ. Ἐπὶ τούτῳ τοίνυν καὶ ἐσφραγίσσαμεν ἅπαντα τῇ ἡμετέρᾳ πατριαρχικῇ σφραγίδι. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐξβ': κατὰ Μάρτιον. — + Ὁ Ἱεροσολύμων Κύριλλος ἀποφαίνεται».

¹ Ὁ λόγος περὶ βιβλιοθήκης εὐρισκομένης ἄλλοτε ἐν τῷ πατριαρχικῷ οἴκῳ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ κατεχούσης ἰδίαν αὐτοῦ αἰθουσαν. Τῶν βιβλίων αὐτῆς μέρος σφραγίσται ἰὺν ἐν ἐτέρῳ δωματίῳ.

39. Ἀσματική ἀκολουθία εἰς τὸν ὄσιον Δοσιθέον τὸν Ἵποτακτικόν (13 Αὐγούστου) μετὰ συναξαρίου (φ. 14) καὶ κανόνος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Ὁ ἄν μοι δῶς, Δοσιθέε, τοῦτο καὶ γὼ σοι δώσω» (φ. 9^β). Ἐν τῷ φ. 1^α ἀφιέρωσις «τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Σκυθοπόλεως καὶ ἐπιτρόπῳ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου κυρίῳ κυρίῳ Δοσιθέῳ». Ἐν τῷ φ. 1^β δύο ἐπιγράμματα Θωμᾶ Ἀναστασιάδου Χαρταλιμιώτου, τὸ μὲν Δοσιθέῳ Σκυθοπόλεως, τὸ δ' ἕτερον «εἰς τὸν ποιητὴν τῆς παρούσης» ἀκολουθίας. Ἐν τῷ φ. 2 προσφώνησις τῷ Σκυθοπόλεως παρὰ τοῦ συγγραφέως τῆς ἀκολουθίας Π. Δ. ¹ Χειρόγραφον τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτινα 19 μήκ. 0,227, πλ. 0,17.

40. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1780-οῦ, ἐκ φύλλων 63 μήκ. 0,207, πλ. 0,145.— α') Ψυχωσστήριος λόγος ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. «Πᾶσι τοῖς εὐλαβῶς ἀναγινώσκουσι» κτλ. -- Ἀγαπητοί μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί» κτλ., φ. 1-20. — β') «Γνωμαὶ καὶ νοουθεσίαι διαφοραὶ, ἐκλεκταί. τῶν ὀσίων πατέρων ἡμῶν, λίαν ψυχωφελέσταται τοῖς πᾶσιν». Ἄρχ. «Ἀδελφὸς ἠρώτησε τὸν ἀββᾶν Σιλουανὸν» κτλ., φ. 21 κέ. — γ') Ἐπιστολὴ ἀνώνυμος. Ἄρχ. «Ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὸν τέκνον μου -- Πάλιν καὶ πολλάκις ὦ εὐγνώμων» κτλ., φ. 44^β. — δ') Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου «ὠφελιμωτάτη ἠθικὴ ἐρμηνεία». Ἄρχ. «Ἐἶπεν ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, ὅτι ἡ παρρησία εἶναι μέγαλον κακόν» κτλ., φ. 51^α. — ε') «Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ ὠφελιμωτάτη καὶ ὠραία διήγησις». Ἄρχ. «Ὁ ὄσιος πατήρ ἡμῶν» κτλ., φ. 54^β-62^β.

41. Χάρτινον ἐξάδιον ἐκ φύλλων 12 μήκ. 0,247, πλ. 0,190. Δύο διάφοροι γραφαὶ τῆς 19-ης ἑκατ. — α') Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγίου Νικολάου, ψαλλομένη τῇ 20-ῇ Μαΐου, φ. 1-6.— β') «Οἱ κῆ' ἱκετήριοι καὶ κατανοκτικοὶ οἴκοι» εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, «φαλλόμενοι ἐκάστης ἐβδομάδος δ' ἑσπέρας, εἰς τὸ ἀπόδειπνον καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν του

¹ Τὰ ἐπιγράμματα καὶ τὴν προσφώνησιν ἐξέδωκε Κλεόπας Κοικυλίδης, Κατάλοπα, σ. 77—79.

καὶ εἰς ὅλην τὴν περίοδον τοῦ ἑνιαυτοῦ ἀδιαλείπτως, ἐκτὸς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τῆς Διακαινησίμου», φ. 7-12.

42. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 79 (μῆκ. 0,22, πλ. 0,157), γραφὲν ὑπερμεσοῦσης τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1^α «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Σαμουὴλ ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου».

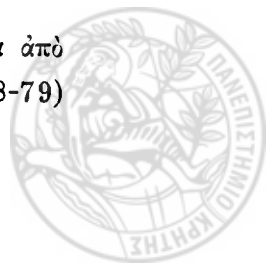
1. «Ἑρμηνεία πῶς χρεωστεῖ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος νὰ ὑπερετώσῃν εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ νὰ ἐτοιμάζωνται διὰ τὴν ἱεροπραξίαν, καὶ μάλιστα διὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, καὶ εἰς ἀνάγκας τινὰς καὶ ἀπορίας συμβαινούσας ἐξαίφνης, καὶ πῶς γίνεται ἡ διόρθωσις αὐτῶν. Μετεφράσθη ἐκ τοῦ σλαβάνου», φ. 2-33. Ἐν τῷ φ. 1 ὁ πρόλογος τοῦ μεταφραστοῦ Καλλινίκου πρώην Κ/πόλεως πατριάρχου. Ἄρχ. «Τὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας μυστήρια» κτλ.

2. «Διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως κατ' ἐρωταπόκρισιν ὠφέλιμος διὰ τοὺς πνευματικούς, πῶς νὰ ἐξομολογοῦν, καὶ διὰ τοὺς κοσμικούς, πῶς νὰ ἐξομολογοῦνται, συλλεχθεῖσα παρὰ τοῦ πατριάρχου Κ/πόλεως Καλλινίκου· εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἐπίσκοπος ἐρωτᾷ καὶ ὁ πνευματικὸς ἀποκρίνεται», φ. 36^β-79^δ. Ἐν τοῖς φ. 33^β-36^β ὁ τοῦ Καλλινίκου «πρόλογος τοῖς ἐντευξομένοις τῷ παρόντι· εὐλαβεστάτοις ἱερεῦσι καὶ πνευματικοῖς».

43. Χάρτινα τετράδια καὶ λείψανα διαφόρων χαρτίνων τευχῶν εἰς ἓν συνδεδεμένα. Φύλλα ἐν συνόλῳ 147.

1. Φύλλα 59 γραφέντα ἀρχομ. τῆς 19-ης ἑκατ.— α') «Προσκυνητᾶριον τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ Ἄθωνος» ἀφιερωμένον τῇ Θεοτόκῳ. Ἄρχ. «Τῇ πολυῤῆμνῆτῳ - - - Πᾶν δῶρημα τέλειον» κτλ.— β') «Διήγησις παραδόξου καὶ πανθαυμάστου θαύματος». Ἄρχ. «Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ σουλτᾶν Μουσταφᾶ, πατρὸς τοῦ νῦν βασιλεύοντος σουλτᾶν Σελήμη, κατὰ τὰ χίλια ἑφτακόσια ἐβδομήντα ἕνα ἀπὸ Χριστοῦ ἔτος» κτλ., φ. 52-57. — γ') «Βίος καὶ πολιτεία» τοῦ ἁγίου Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου. Ἄρχ. «Οὗτος ὁ μακάριος» κτλ., φ. 58-59.

2. Φύλλα 21 (τοῦ ὄλου τεύχους 60-80) ἀπασπασμένα ἀπὸ κώδικος 18-ης ἑκατ. Περιέχονται ἐνταῦθα (φ. 60-63, 78-79)

μέρη ζωδιολογίου καὶ παράφρασις νεοελληνικῆ τετραστίχων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

3. Δύο φύλλα (81-82) ἐτέρου κώδικος 18-ης ἑκατ. «Τὰ τῆς θείας λειτουργίας σημερινόμενα». Ἄρχ. «Ἡ προσφορά σημαίνει» κτλ.

4. Πέντε φύλλα (83-87) κώδικος ἔτους 1704-ου, γραφέντος ὑπὸ Λαμπρινοῦ τινος. Τὸ τέλος διηγήσεως περὶ τῆς εἰς τὸν Ἄδην καταβάσεως τῆς Θεοτόκου, μετὰ σημειώματος ἐρυθρογράφου τοῦ Λαμπρινοῦ (23 Ἀπρ. 1704).

5. Ἐν φύλλον (88) κώδικος τῆς 18-ης ἑκατ., ἐν ᾧ περιέχεται τὸ σημείωμα τοῦτο· «αψλ ἀπεστάλθημεν παρὰ τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν δεσπότη ὁμοῦ μετὰ τὸν ἀρχιδιάκονον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Τὸν μὲν ἀρχιδιάκονον τὸν ἔστειλε διὰ τὴν χειροτονηθῆ μητροπολίτην —————¹ διὰ τὴν ὑπάγῃ εἰς τὸ Βακαρέστιον, ἐπειδὴ καὶ ἐζητήθη παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Νικολάου βοεβόνδα τοῦ καὶ κτήτορος. Ἐγὼ δὲ μετὰ τὴν εἴμουν εἰς τὴν ἁγίαν αὐτοῦ μακαριότητα ἔτη ὀκτὸ καὶ δὲν εἶχα ὑπάγει εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ νὰ προσκυνήσω νὰ εἶδῶ καὶ τὸ σπῆτριον ὑποῦ ὑποκλήθην νὰ δουλεύσω, ἀπεστάλθην λοιπὸν νὰ προσκυνήσω, καθὼς προεῖπον, καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν μακαριότητά του· ἦτον δὲ ἐπίτροπος τῆς μακαριότητός του ὁ γέρων κύρ Καισάριος».

6. Φύλλα 17 (89-105) σεισμολογίου καὶ βροντολογίου τῆς 17-ης ἑκατ.

7. Φύλλα 5 (106-110) κώδικος γραφέντος περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. «Γνωμικὰ τοῦ Εὐριπίδους, ἅτινα εἰσὶν ἐν τοῖς λόγοις τοῖς περὶ Ἐκάβης καὶ Ὀρέστου», μετὰ παραφράσεως ἄνωθεν τῶν στίχων. Ἐν ταῖς ᾠαῖς τοῦ πρώτου φύλλου (106^α)· «Γερβασίου τοῦ Τραπεζουντίου υἱοῦ Συμεῶν: — νῦν δὲ Γερμανοῦ ἱερομονάχου. Ὁ Θαβωρίου Γερβάσιος».

8. Τετράδιον (φ. 111-118) ἀπεσπασμένον ἀπὸ μαθηματαρίου τῆς 17-ης ἑκατ.

9. Ἐνδεκα φύλλα (119-129) κώδικος τῆς 18-ης ἑκατ., πε-

¹ Τόπος οὕτω κενός.

ριέχοντα ἐν ἀντιγράφῳ τὰ ἐν Βενετία τυπωθέντα ἔτει 1626-ω δαπάνῃ Ἑμμανουὴλ Τζανφορνάρου «μεγαλονάρια εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» Ἑμμανουὴλ Κορινθίου τοῦ μεγάλου ῥητορος. Ἐν τῷ φ. 129^β τρία «τροπάρια μεγαλονάρια ἀδόμενα εἰς τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον πρὸς τὸ Ἀπίόστολοι ἐκ περιράτων». Ἄρχ. «Δεδοξασμένη κυρίου» κτλ. Τὸ τρίτον μεγαλονάριον κεκολοβωμένον.

10. Ἐξ φύλλα (130-135) μαθηματαρίου τῆς 18-ης ἑκατ., ἐν οἷς «τοῦ αὐτοῦ (?) λόγος εἰς τὸν Ἀδάμ», μετὰ παραφράσεως ἄνωθεν τοῦ κειμένου. Ἄρχ. «Οἶδα χρεώστην ἑμαυτὸν» κτλ.

11. Τετράδιον (136-143) μαθηματαρίου τῆς 18-ης ἑκατ., ἐν ᾧ περιέχεται μετὰ παραφράσεως ὁ τοῦ μελωδοῦ Κοσμᾶ ἁσματικὸς κανὼν εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ· οὗ ἡ ἀχροστιχίς· «Χριστὸς βροτωθεῖς» κτλ. Τὰ δύο τελευταῖα φύλλα (142-3) ἄγραφα.

12. Δυάδιον (144-147) κώδικος τῆς 18-ης ἑκατ., περιλαμβάνον ἐν ἀντιγράφῳ μέρος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἔτει 1796-ω τυπωθείσης «Ἐκλογῆς τοῦ Ψαλτηρίου», τῆς γενομένης ὑπὸ Νεοφύτου τοῦ Καυσοκαλυβίτου. Εἶτα φύλλον ἐντύπου βιβλίου μετὰ χειρογράφου σημειώματος Γρηγορίου τινὸς ἱερέως Ῥοδοσκλάβου τοῦ Πελοποννησίου περὶ τῆς μηνὸς Σεπτεμβρίου ἔτ. 1682-ου ἐλεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν λαύραν τοῦ ὁσίου Σάβα, ἐπὶ ἡγουμενείας Γρηγορίου ἱερομονάχου Χιώτου καὶ πατριαρχικῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπιτροπείας τοῦ τότε Λύδδης ἀρχιεπισκόπου.

44. Μικρὰ χάρτινα τεύχη καὶ λείψανα διαφόρων ἐτέρων τευχῶν, συναποτελοῦντα φύλλα ἡριθμημένα 218. Τὰ φ. 15-16 λείπουνσι τῷ κώδικι.

1. Φύλλα 1-48. Μέρος κώδικος τῆς 17-ης ἑκατ., μήκ. 0,20, πλ. 0,147. — α') Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος κεκολοβωμένος «περὶ τοῦ ὄψεος». Ἄρχ. «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς» κτλ., φ. 1-15. — β') «Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Νικήτα». Ἄρχ. «Πολλῆς ὠφελείας καὶ σωτηρίας», φ. 17 κέ. — γ') «Λόγος ὠφέλιμος περὶ μετανοίας καὶ ἔξομολογήσεως». Ἄρχ. «Μέγα τίποτες καλὸν εἶναι» κτλ., φ. 31^β κέ. — δ') «Περὶ τῆς θείας λειτουργίας

καὶ περὶ μνημοσύνων». Ἀρχ. «Φυλάγετε δὲ ἀκριβῶς» κτλ., φ. 42^β κέ. Κείμενον κολοβόν.

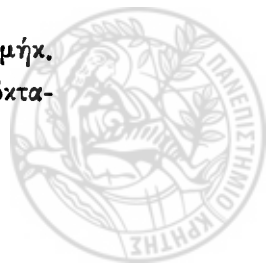
2. Τεύχος τέλειον ἐξ 28 φύλλων (50-77). Γρηγορίου Γραμματικῆς ἡμερολόγιον ἀφηγηματικὸν περὶ τῆς ἔτει 1867-φ κατασκευῆς τοῦ μεγάλου τρούλλου τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως. Ἀρχ. «Τὰ ποδαρικά τοῦ Ἁγίου Τάφου κτλ. - - - ἀωξ'": Ἰαννουαρίου ᾠ: ἡμέρα Δευτέρα ἤρχισαν οἱ ἀρχιτέκτονες, Ῥωσσίας κύριος Ἐπιγκερ καὶ Γαλλίας κύριος Μῶς τὴν ἐργασίαν» κτλ. Τὸ φ. 51 ἄγραφον. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἡμερολογίου· «Ταῦτα ἐγράφησαν παρὰ τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμ. κυρίου Γρηγορίου Γραμματικῆς τοῦ Κρητός, ἀπὸ χωρίον Καβοῦσα, τοῦ χρηματίσαντος ἀντιπροσώπου τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου Κυρίλλου β' ἐπὶ δεκαπενταετίαν παρὰ τῷ πασσᾶ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τῆς Ἱερουσαλήμ διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν μοναστηρίου τούτου. Τὸ σημειωματάριον τοῦτο εἰς ἀνάμνησιν τῶν τότε διατρεζάντων δωροῦμαι τῇ βιβλιοθήκῃ χάριν τῆς ἱστορίας τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ».

3. Λεῖψανον κώδικος (φ. 78-146) τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 69 μῆκ. 0,177, πλ. 0, 125. Ἱατροσόφιον ἀκέφαλον. Ἀρχ. « - - - τοῦ δενδρολιβάνου μετὰ τὴν σταπέλαν καὶ βάλει το εἰς τὴν καρπαπᾶν, εἰς τὴν κοπρίαν ζεστήν, νὰ βράσῃ τὸ νερὸν» κτλ.

4. Τετράδιον (φ. 147-154) κώδικος τῆς 17-ης ἑκατ., οὗ τὰ φύλλα ἠριθμημένα οὕτω· χξβ' - χοζ'. Μῆκ. 0,166, πλ. 0,107. Τεμάχιον ἐτέρου ἱατροσοφίου. Ἀρχ. «3 B. σμίξε τα διὰ 3 δόσεις. Κοντὰ εἰς ἐτοῦτα συμφέρει τὸ ἐξτράκτο τῆς τορμετίλλας μεζάκχαριν» κτλ.

5. Τεύχος τέλειον (φ. 155-210) τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 56 μῆκ. 0,17, πλ. 0,105. Ἐπτὰ τῶν φύλλων τούτων ἄγραφα (155, 156, 206-210). Πραγματεία ἀνεπίγραφος περὶ τῆς ἀναλύσεως διαφόρων μετάλλων. Ἀρχ. «Μαλαγάμὲς τοῦ μαλάγατος εἶναι τὸ σημεῖον» κτλ.

6. Λεῖψανον (φ. 211-212) τεύχος τῆς 16-ης ἑκατ., μῆκ. 0,157, πλ. 0,104. Ἀρχεται ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐννέα ὀκτα-

συλλάβων στίχων χρησιμοῦ περι τῆς Κ/πόλεως (ἀρχ. «Στῆτε στή-
τε μετὰ φόβου | σπεύσατε πολλά σπουδαίως | εἰς τὰ δεξιὰ τὰ
μέρη» κτλ.)· μεθ' οὗς ἡ ἀρχὴ χρονολογικοῦ. Ἀρχ. «Ἐκτίσθη ἡ
Κ/πολις ἐπὶ ἔτους ,εωλζ'». Τέλος· «ςΠ̄ ιβ̄ Ἰουλίω ιδ̄᾽ ἐπῆγεν
στὴν Μπογδανίαν καὶ ἐπῆρεν τὰ Κελλία, εἰς δὲ Αὐγούστου δ̄᾽
ἐπῆρεν τὸ Ἀσπρόκαστρο».

7. Τεμάχιον (φ. 213-218) κώδικος τῆς 16-ης ἑκατ., ἐν ᾧ
περιέχεται μέρος ὁμιλίας. Ἀρχ. «- - - ἀζιωθῶμεν ἐν τῇ μελλού-
σῃ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ φοβερά» κτλ.

45. Λεῖψανα διαφόρων χαρτίνων κωδίκων 18-19-ης ἑκατ.
Σημειωτέα:

1. Φύλλα 20 τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,242, πλ. 0,17. Τεμά-
χιον τοῦ εἰς τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους ὑπομνήματος Θεοφίλου Κο-
ρουδαλλέως. Ἀρχ. «- - - τὸν δὲ σκοπὸν τῆς Ἀριστοτέλους φυσι-
κῆς ἀκροάσεως» κτλ.

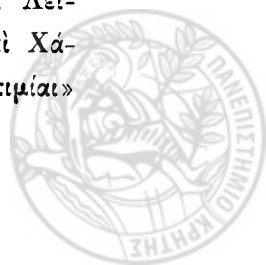
2. Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,215, πλ. 0,125. Ἡ
γραφή ὁμοία τῇ τοῦ προτέρου λειψάνου. Τεμάχιον ὑπομνήματος
Θεοφίλου Κορουδαλλέως εἰς τὰ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς Ἀρι-
στοτέλους. Ἀρχ. «- - - διωρισμένων δὲ τούτων ἐπισκεπτέον περὶ
τῶν αἰτίων, ποῖά τε καὶ πόσα τὸν ἀριθμὸν» κτλ.

3. Φύλλα 12 τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Λεῖ-
ψανον ἐπιστολῶν Συνεσίου καὶ μέρος τοῦ «περὶ παιδῶν ἀγωγῆς»
Πλουτάρχου.

4. Φύλλα 24 τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,217, πλ. 0,155.
Λεῖψανον ὑπομνήματος Θεοφίλου Κορουδαλλέως εἰς τὰ τοπικὰ Ἀ-
ριστοτέλους.

5. Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ., ὧν τὰ πρῶτα ἕξ περιλαμβά-
νουσι πίνακα συνα' κεφαλαίων ἱατρικοῦ βιβλίου. Τὸ α' κεφ. «περὶ
τῶν ἐνεργειῶν τῶν μαλλίων τοῦ ἀνθρώπου», τὸ δ' ἔσχατον «περὶ
τοῦ στρατιώτου ἢ χιλιοφύλλου».

6. Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,222, πλ. 0,165. Λεῖ-
ψανον «Καθρέπτου Μοναχῶν» ἢ διαλόγου μεταξὺ Ψυχῆς καὶ Χά-
ριτος. Ἀρχ. «Ψυχῆ. Ὡσπερ γὰρ τὰς ἀρετὰς πόνοι καὶ ἀτιμῖαι»

κτλ. Τέλος· «ἡ δὲ συνεχὴς καὶ ἔμμονος προσευχὴ διὰ τῆς πρὸς Θεὸν ὁμιλίας - - -».

7. Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,215, πλ. 0,157. Λείψανον Πατερικοῦ, ἐν ᾧ σὺν ἄλλοις «λόγος πάνυ ψυχωφελὴς εἰς τοὺς μοναχοὺς» καὶ «νουθεσία πρὸς τοὺς ἐρχομένους ἀδελφοὺς πάνυ ὠφέλιμος. Λόγος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου».

8. Φύλλα 6. Λείψανον μαθηματαρίου. Ἄρχ. «1819 Ἰουνίου 4. Λουκιανοῦ Σαμόσατέως περὶ τοῦ ἐνουπνίου ἤτοι βίος Λουκιανοῦ. Πρὸ ὀλίγου ἔπαυσα ἀπὸ τοῦ νὰ πηγαίνω» κτλ.

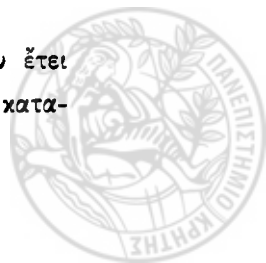
9. Φύλλα 29. «Λόγος ἐπικήδειος εἰς τὸν ἀείμνηστον μητροπολίτην Εἰρηνοπόλεως καὶ Βατοπεδίου Γρηγόριον. Σχεδιασθεὶς ὑπὸ πρωτοσπαθαρίου Θεοδοσίου Χριστοδοῦλου Φηγιτίου Ἡπειρώτου Ζαγορησίου Σκαμνελίτου, πληρεξουσίου ἐπιτρόπου καὶ μέλους ἐπὶ ζωῆς τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας τῶν Ἀθηνῶν. Ἐξεφωνήθη ἑλληνιστὶ τῇ ζ' Ἰανουαρίου τοῦ ἁωμς' ἐν Κισσινοβίῳ τῆς Βασσαραβίας». Ἑλληνιστὶ καὶ ῥωσιστί· ἔμελλε δὲ τύποις ἐκδοθῆναι ἐν Πετροπόλει ἔτει 1857-φ. Μετὰ τὸν λόγον δύο ἐπιγράμματα τῷ Γρηγορίῳ Εἰρηνοπόλεως, τὸ μὲν Θεοδοσίου Φηγιτίου, τὸ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων. Ἴδε ταῦτα παρὰ τῷ Κλεόπα Κοικυλίδῃ ἐν τοῖς Καταλοίοις, σ. 84.

46. Ἴδια τετράδια καὶ λείψανα διαφόρων χαρτίνων κωδίκων 17-19-ης ἑκατ. Σημειωτέα:

1. Φύλλα 24 τῆς 17-ης ἑκατ. μήκ. 0,21, πλ. 0,158. Γερασίμου Βλάχου «διδασκαλία περὶ τοῦ ἀχραιφνοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον». Ἄρχ. «Προοίμιον ἐν εἴδει χρείας. Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον» κτλ.

2. Φύλλα 8. «Περὶ τῶν ἀξιοσημειώτων συμβάντων τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ κατὰ τὸ ἁωζ'" (=1807) ἔτος, κατὰ μῆνα Μάιον». Ἄρχ. «Ἐστάθησαν ἱστορικοὶ μεγάλων τε πραγμάτων» κτλ. Διήγησις κεκολοβωμένη, ἔμμετρος, πιθανῶς Νεοφύτου τοῦ Κυπρίου.

3. Φύλλα 8 μήκ. 0,24, πλ. 0,178. Ἐπιγραφή· «Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πρώτῳ σημειοῦνται ἐνταῦθα τὰ μὴ κατα-

στρωθέντα ἐν τῷ Ἱστορικῷ τῆς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἀπὸ ἐκείνου τοῦ χρόνου δηλονότι μέχρι τοῦ ἤδη τρέχοντος». Ἄρχ. «Παρθένιός τις ἀπὸ Ἑλασσῶνός ὀρμώμενος μοναχός» κτλ. Πόνημα κολοβόν, πιθανῶς Μαξίμου τοῦ Σωμαίου.

4. Φύλλα 8. Τεμάχιον διηγήσεως μετὰ σχετικῶν ἐπιστολῶν περὶ τῶν γενομένων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1808-1809 ἐνεργειῶν ἐν Κ/πόλει πρὸς ἀνακαίνισιν τοῦ πυρποληθέντος ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως.

5. Φύλλα 16 τῆς 18-ης ἑκατ. μήκ. 0,212, πλ. 0,155. Μέρος ἐπιστολογραφίας, ἐν ᾧ τίτλοι πρὸς οὗς γράφει τις· πρὸ δὲ τούτων εἰκοσάστιχον «τραγῳδίον τοῦ οἴκουμενικοῦ πατριάρχου Νεοφύτου, ποίημα Ἰακωμῆ». Ἄρχ. «Ὁ Μαΐου νομηνία καὶ πρωτομηνιὰ αἰσία» κτλ.

6. Φύλλα 2 τῆς 18-ης ἑκατ., ὧν τὸ 2-ον ἔχει ὀκτῶ ἐπιγράμματα εἰς τὸ Σινὰ ὄρος.

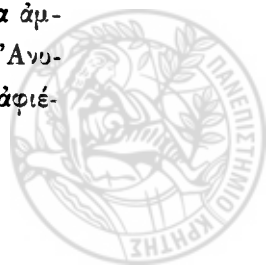
7. Φύλλα 4 ἔτους 1881-ου. «Τὰ ξένηια τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει». Περιγραφή τούτων. Ἄρχ. «Δι' ἰδίας ναυαρχίδος κατέπλευσεν εἰς Ἰόππην» κτλ.

8. Φύλλα 2. Ἄνωθιμου «σημειωματάριον τῶν συμβάντων κατὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ θείου τροῦλλου τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀναστάσεως» (1867). Ἄρχ. «Μετὰ πολλὰς καὶ ποικίλας περιπετείας» κτλ.

9. Τετράδιον. «Κατάλογος τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου εὑρισκομένων διπλῶν καὶ πολλαπλῶν ἐν-τόπων βιβλίων».

10. Ἐν φύλλον. Ἀντίγραφον Ἰουστίνου διακόνου, νῦν ἀρχιμανδρίτου. «Οἱ συλλεχθέντες ὄροι καὶ βεβαιωθέντες κατὰ τὸ ἀψξέ'. 1765 ἐν μηνὶ Μαΐῳ, ἐν Ἱερουσαλήμ. + Ὁ πατριάρχης Παρθέ-νιος ἐπιβεβαιοῖ». Ἄρχ. «Ὡσπερ ἀπὸ τῶν φθορέων ποιμνίων» κτλ.

11. Δεῖψανον ἀντιγράφου (16-ης ἑκατ.) εὐχαριστηρίου γράμματος τῶν Ἀγιοσαβιτῶν μοναχῶν πρὸς τὴν Μολδοβλαχίας ἡγεμονίδα Ῥωξάντραν, τὸν σύζυγον αὐτῆς Ἀλέξανδρον καὶ τὰ τέκνα ἀμφοτέρων Μπόγδανον, Μιχαήλ, Κωνσταντῖνον, Ἀναστασίαν, Ἀνυ-σίαν καὶ Μαρίαν, διὰ τε τὸ γενόμενον ὑπὸ τῆς Ῥωξάντρας ἀφιέ-

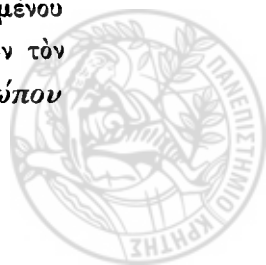
ρωμα τῆ λαύρα τοῦ ὁσίου Σάβα καὶ δι' ἣν ἔπραξεν εὐεργεσίαν εἰς ἀνακαινίσιν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνημάτων. Ἄρχ. «+ Εὐσεβειστάτη καὶ ἐκλεκτὴ κυρία» κτλ.

47. Λείψανα διαφόρων μεμβρανίνων κωδίκων.

1. Τεμάχιον κώδικος τῆς 11-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων μεμονωμένων 14 (μῆκ. 0,285, πλ. 0,20) ἐξαχθέντων ἐκ πινακίδων παλαιοῦ σταχώματος. Τὰ ἄνω ἄκρα καὶ αἱ πρὸς δεξιᾶν ὧραι τῶν φύλλων βαθέως περικεκομμένα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 28 γραμμῶν. Διαφόρων ὀμιλιῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λείψανα. Ἐν τῷ φ. 3^α «Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐπὶ εἰρήνῃ, ἐτέρου προειπόντος ὀλίγα, ἐλέχθη ὀμιλία εἰς τὴν ῥῆσιν τὴν προφητικὴν, τὴν λέγουσαν. *Ἐγὼ κύριος ὁ Θεὸς ἐποίησα φῶς καὶ σκότιος, ποιῶν εἰρήνῃν καὶ κίττων κακά*». Ἄρχ. «Ὀλίγα μὲν τὰ εἰρημένα» κτλ. Τέλος: «νευροῦσάν σου τὴν διάνοιαν. ὄρα φθόγγους δι ---». Migne τ. 56, σ. 141-143. — Ἐν τῷ φ. 6^α «Ὀμιλία μγ. Τοῦ αὐτοῦ ὀμιλία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι δαίμονες τὰ ἀνθρώπινα διοικοῦσι, καὶ δυσχεραίνοντας ἐπὶ ταῖς τοῦ Θεοῦ κολάσεσι καὶ σκανδαλιζομένους ἐπὶ ταῖς τῶν φαύλων εὐημερίαις καὶ δυσπραγίαις τῶν δικαίων». Ἄρχ. «Ἐγὼ μὲν ἤλπιζον» κτλ. Τέλος: «νόσον ἐκεῖθεν τοῖς συγγινομέ(νοις)». Migne τ. 49, σ. 241-5.

2. Φύλλον ἐν κώδικος 11-ης ἑκατ., μῆκ. 0,26, πλ. 0,195. Ἐξήχθη καὶ τοῦτο ἐκ πινακίδος παλαιοῦ σταχώματος. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. Ἄρχ. « - - - τοῦτου. τότε ἂν κατοληθήσαμεν τοῦ πράγματος. πόσῃν οἶει καὶ χάριν εἶναι. εἰ γὰρ τότε ὅτε οὐδεὶς ἦν πιστός, ἀλλὰ τρισχίλιοι καὶ πεντακισχίλιοι μόνον» κτλ.

3. Φύλλον ἐν κώδικος τῆς 12-ης ἑκατ., μῆκ. 0,295, πλ. 0,192. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 36 γραμμῶν. Τῆς δευτέρας στήλης τὸ ἥμισυ λείπει κεκομμένον ὄν ἄνωθεν ἕως κάτω. Μέρος ὀμιλίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ κειμένου αὐτῆς ἀντιγράφονται ὧδε αἱ λέξεις αὗται: «ἐπειδὴ γὰρ κολάζων τὸν ἄνθρωπον διὰ τὴν παρακοὴν ἔλεγεν ἐν ἰδρωῖι τοῦ προσώπου

σου φαγῆ τὸν ἄριον σου, ἵνα μὴ ὁ ἰδρώς οὕτως καὶ ὁ πόνος ἀφόρητος ᾦ, ἐπεκούφισε τὸ βαρὺ» κτλ.

4. Φύλλον ἐν κώδικος τῆς 10-ης ἑκατ., μήκ. 0,312, πλ. 0,208. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 35 γραμμῶν. Ἰωάννου Χρυσοστόμου μέρος ἐπιστολῆς πρὸς Ὀλυμπιάδα ἀπὸ τῶν λέξεων «ταῖς κυρίαις μου, ταῖς ἀδελφαῖς τοῦ κυρίου μου τοῦ τιμιωτάτου ἐπισκόπου Περγαμίου» κτλ. Εἶτα μέρος ἐτέρας, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν αὐτὴν ἐπιστολὴ ἱβ'». Ἄρχ. «Μόλις ποτὲ ἀνεπνεύσαμεν» κτλ. Migne τ. 52, σ. 610.

5. Τεμάχιον δύο συνηνωμένων φύλλων μονοστήλου σλαβικοῦ κώδικος.

6. Λεῖψανον δύο συνηνωμένων φύλλων διστήλου Προφητολογίου τῆς 11-ης ἑκατ. Ἄρχ. « - - - τοίχους τοῦ οἴκου κύκλω ἐκκολλαπτά ἔγραψεν» κτλ. Εἶτα « Ἀνάγνωσμα γ' Ἰεζεκιήλ». Ἄρχ. Ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ» κτλ.

7. Φύλλον ἐν (μήκ. 0,20, πλ. 0,142) κώδικος τῶν Βασιλικῶν γεγραμμένου περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 11-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν (0,163 × 0,115). Ἡ ὀπισθία αὐτοῦ σελὶς ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων « - - - παραθέμενος εἶπ(η) ὅτι χρυσίον ἀπώλεσα (ἢ ἀργύριον), . . . ἄκυρα (ἔστω) τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα· ὁ δὲ (ναύκληρος καὶ οἱ ναῦται), ὁμοῦ καὶ οἱ ἐμπλέοντες» κτλ. Basil. ed. Heimbach, τ. 5, σ. 123 § ιγ' (τεμάχιον τοῦ ναυτικοῦ νόμου).

8. Φύλλα δύο κώδικος τῆς 10-ης ἑκατ. μήκ. 0,26, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 33 γραμμῶν (0,222 × 0,16). Τεμάχιον τοῦ ὑπὸ Κορίλλου Σκυθοπολίτου συνταχθέντος βίου καὶ πολιτείας τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου. Ἡ ὀπισθία σελὶς τοῦ 1-ου φύλλου ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων « - - - (πεν)τήκοντα τὸν ἀριθμὸν χρυσοῦς ἀφ' ἐνὸς τούτων λαβῶν τίθησι τοὺς λοιποὺς ὑπὸ λίθῳ τινὶ μεγάλῳ» κτλ. Τὸ 2-ον φ. ἄρχεται ὡδε· «τούτων τὰ μὲν κακούργως ἐνοσφισάμην». Τέλος· «τοῦ θεοῦ περιφρονεῖν κακὸν καὶ---».

I. B. Cotelerii, Ecclesiae graecae monumenta, τ. 2, σ. 312; 318-320.

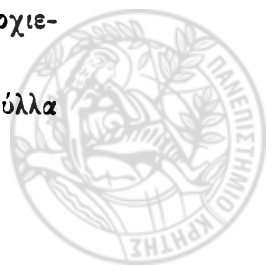

48. Λείψανα δύο κωδίκων. — 1) Φύλλα ἑξ μεμβράνινα τῆς 13-ης ἑκατ., μήκ. 0,215, πλ. 0,148. Τεμάχιον ἀσματικοῦ μηναιίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 32 γραμμῶν. Ἐν τῶν φύλλων τούτων ἐμπεριέχει τὴν ἀρχὴν κανόνος εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνναν, μητέρα τῆς Θεοτόκου, εἰς ἣχον γ. Ἄρχ. «Στερευούσης νηδύος βλάστημα θεῖον» κτλ. — 2) Φύλλα 18 χαρτίου κώδικος τῆς 14-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον λεπτόγραφον καὶ μονόστηλον ἑξ 24 γραμμῶν. Τεμάχια καθολικῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀποστόλων καὶ ἐτέρων τινῶν τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

49. Φύλλον ἐν μεμβράνινον μήκ. 0,72, πλ. 0,45. Τὸ πρωτότυπον πράξεως ἀνορθογράφου Παΐσιου Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ Ἀντωνίου εἰς μητροπολίτην Ναζαρέτ. Ἄρχ. «Ὅσοις ὁ Θεὸς ἀρχὴν ἐτέρων πειμένειν τε καὶ διεικεῖν» κτλ. Ἐν αὐτῷ ψηφοφόροι μνημονεύονται δύο ἀρχιερεῖς, ὁ Πέτρας μητροπολίτης Δωρόθεος καὶ ὁ φιλὸς ἐπίσκοπος Θεοδόσιος. Τέλος: «- - - ἐπεδῶθη αὐτῷ εἰς ασφαληαν:—αχνγ (=1653). ἡ δὲ αγία Ναζαρέτ ἔχη οὔτος ὑπάρχη τέταρτος, καὶ δέκατος ἡ ἐνορεῖα αὐτῆς ἀπαυτῆς ἕως του μεγάλου χημάρου τοῦ αναμέσον αὐτῆς καὶ τῆς Πτωλομαῆδος καὶ ἕως του πόδδς του βουνοῦ τοῦ Θαβωριου ἄρου, καὶ πάσα ἡ περοῖχωρος ἐκίνης καὶ αὐτῇ ἡ μεγάλη μονῆ τοῦ αρχῆστρατιγίου Γαυριῆλ ὑπὸ την ἐνωρήαν ταύτης εισῆν». Εἶτα διὰ χειρὸς τοῦ πατριάρχου ἡ μεγάλη ἐπίσημος αὐτοῦ ὑπογραφή: «+ Παΐσιος ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ». Μετ' αὐτὴν ἐπὶ χάρτου καλύπτοντος κηρὸν ἡ τοῦ πατριάρχου σφραγίς.

50. Φύλλον ἐν μεμβράνινον μήκ. 0,835, πλ. 0,485. Τὸ πρωτότυπον ἐνοσφραγίστου πράξεως Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ ἱερομονάχου Ἰωάσαφ εἰς μητροπολίτην Πτολεμαῖδος, μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἑτ. 1672-ου. Συμφηφοφοροῦντες ἀρχιερεῖς μνημονεύονται ἐν τῇ πράξει οἱ ἐπόμενοι: Ἀντώνιος μητροπολίτης Δύδδης, Χριστόδουλος μητροπολίτης Γάζης, Χριστοφόρος ἀρχιεπίσκοπος Νεαπόλεως.

51. Λείψανον ἀσματικοῦ μηναιίου τοῦ Φεβρουαρίου. Δύο φύλλα

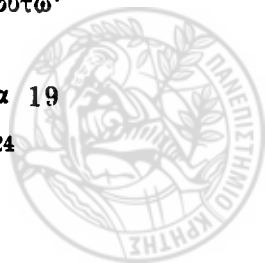
μεμβράνινα τῆς 12-ης ἑκατ., μήκ. 0,34, πλ. 0,25. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 60. Τὸ πρῶτον ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐπανορθούμενος πάνσοφε * λόγῳ τῷ ἀλύτῳ», αἵτινές εἰσι μέρος τροπαρίου πέμπτης ᾠδῆς κανόνος εἰς τὸν ἅγιον Χαράλαμπον. Αὐτόθι καὶ τὸ ἔλον τῆς ς' ᾠδῆς, μεθ' ἣν ἀμέσως τὸ βραχὺ λειτουργικὸν συναξάριον τοῦ ἁγίου· μετὰ δὲ τοῦτο αἱ λοιπαὶ τοῦ κανόνος ᾠδαί. Ἐῖτα (φ. 1^β) «Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια' τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου». Μέρος τῆς εἰς αὐτὸν ἀκολουθίας, ἐχούσης δὲ τὸ δοξαστικὸν μετὰ σημάδιον μουσικῶν. — Τὸ δεύτερον φύλλον ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων «(π)άντων τῶν ἐν πίστει τελούντων - - - σοὶ νῦν ἐπαγαλλόμεθα * καὶ γεγηθότες μακαρίζομεν». Μετ' αὐτὰς ἀμέσως «(Μ)ηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ' τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος» κτλ. Ἄρχ. «Στιχηρὰ προσόμοια κατὰ τὸ Χαίροις ἀσκητικῶν: — Χαίροις μαρτυρικῶν ἀληθῶς» κτλ. Τὰ δοξαστικά μετὰ μουσικῶν σημαδίων. Ἐῖτα «ὁ κανὼν φέρων ἀκροστιχίδα· Πλήρωσον ἡμῶν τὰς παρακλήσεις, μάκαρ». Μεταξὺ τῶν ᾠδῶν ς'-ζ' τὸ συναξάριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (φ. 2^β).

52. Λεῖψανον λειτουργικοῦ τυπικοῦ γραφέντος ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 13-ης ἑκατ. Φύλλα 30 βομβυκίνου χάρτου μήκ. 0,225, πλ. 0,145. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 25 γραμμῶν.

53. Λεῖψανα πέντε χαρτίνων τευχῶν.

1. Λεῖψανον λειτουργικοῦ Εὐαγγελίου τῆς 14-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 13 μήκ. 0,27, πλ. 0,187. Τινὰ τῶν φύλλων τούτων εὐρεθέντα τῇ 16-ῃ ἑκατ. ἐφθαρμένα συνεπληρώθησαν τότε διὰ κοινοῦ χάρτου. Τὸ κείμενον μονόστηλον αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα, μεγαλόσχημα ὄντα καὶ ἔγκοσμα. Ἐπὶ τῆς κάτω ᾠας τοῦ φ. 1^α «Τὸ παρὸν ἱερώτατον Εὐαγγέλιον ὀλοχρονικὸν (κάτωθεν· ἐνιαύσιον) ὑπάρχει τῆς ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καθὼς γράφει καὶ (ἡ) ὑπογραφή ἀραπικῶς (ἄνωθεν). ὕπερ εὐρέθη ἐν ἔτει: ζκ/// ἰνδικτιῶνος ///». * Ἄλλος τις ἀνέγνω τὸ ἔτος οὕτω: «ζκζ» = $\frac{1518}{1519}$.

2. Λεῖψανον κώδικος χαρτίνου τῆς 14-ης ἑκατ. Φύλλα 19

(μήχ. 0,27, πλ. 0,20) ήριθμημένα οὐτω β'-ιβ', ις'-κγ'. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 29-32. Λείψανα ὀμιλιῶν. Ἄρχ. «--- τότε μέχρι τοῦ νῦν καὶ τῆς τοῦ κόσμου λήξεως ἄχρι» κτλ., φ. 1^α. Τελευτᾶ δὲ οὕτω (φ. 8^β). «Γένοιτο οὖν, δέσποτα ζωοδότα, ταῖς ἐντεύξεσι τῆς πανάγνου σου μητρὸς καὶ τῶν αὐλῶν καὶ σεβαστῶν σου νόων καὶ πάντων ὁμοῦ, Λόγε, τῶν σῶν ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν». Ἄπὸ φ. 15^β ἡ ἀρχὴ λόγου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου «εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς κατάνυξιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.» Ἄρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια» κτλ. Τέλος (φ. 19^β). «καὶ σπουδάσωμεν μετὰ τῶν ἀγίων συναριθμηθῆναι διὰ τῆς με - - -».

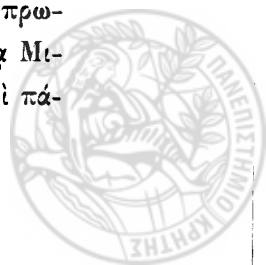
3. Δείψανον ἐρμηνείας εἰς τὸν Ψαλτῆρα. Ἐν φύλλον 16-ης ἑκατ., μήχ 0,213, πλ. 0,145. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Ἄρχ. « - - λόγου τοῦ φήσαντος παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται». Τέλος· «ἀλλ' ἠττηθήσονται οἱ τύραννοι καὶ ἡμᾶς μὲν θανατοῦντες, ἄλλοι δὲ ὑπολιμπανόμενοι ἐν τῇ γῆ».

4. Δείψανον λειτουργικοῦ τυπικοῦ 16-ης ἑκατ. Ἐν φύλλον μήχ. 0,205, πλ. 0,156. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν. Ἄρχ. «Ἐκ τρίτου ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Πράξεις. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία» κτλ.

5. Δείψανον μηναίου τοῦ Ἰουλίου 14-ης ἑκατ. Ἐν φύλλον χάρτου βομβυκίνου τὸ κείμενον μονόστηλον. Μέρος ἀσματικῆς ἀκολουθίας εἰς τὸν ἱερομάρτυρα Ἐρμόλαον, ἐν ᾧ καὶ κανῶν ἀνώνυμος εἰς ἦχον β'. Ἄρχ. «(ᾠδὴ α'). Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν ἄ(σμα):— Τὰ τῶν πιστῶν πλήθη * συνδράμωμεν ἅπαντες» κτλ. Τέλος· «ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν:— Ἱεράρχα, Ἐρμόλαε *, λιταῖς σαῖς ἰλέου τὴν - - -».

6. Ἐν φύλλον, ἐν ᾧ ποιημάτιον Ἰακώβου Ῥίζου, τὸ «Κατηγορία τῶν γουνῶν». Ἄρχ. «Ἡ φρόνιμός μου καὶ ἀνδρεία ῥάχη | χειμῶνα γοῦνα δὲν στέργει νᾶχη» κτλ.

54. Φύλλον ἐν μεβράνινον μήχ. 0,695, πλ. 0,625. Τὸ πρωτότυπον πράξεως Ἱερεμίου 2-ου Κ/πόλεως ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ Μιχαὴλ ἀρχιμανδρίτου εἰς μητροπολίτην Κιέβου, Χαλιτζίου καὶ πά-

σης Ῥωσίας (μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτ. β', ἔτους ζ'Ηζ=1589). Ἀρχ. «Τριάς ἢ ὑπεράπειρος» κτλ. Μετὰ τὴν χρονίαν διὰ χειρὸς τοῦ πατριάρχου ἢ μεγάλης ἐπίσημος αὐτοῦ ὑπογραφή· ἀπὸ δὲ τῆς μεμβράνης κρέμαται σφραγὶς κηρίνη τὸν τύπον ἔχουσα Θεοτόκου τῆς Παμμακαριστοῦ. Ἐξ ἀντιγράφου οὐχὶ πιστοῦ κατεχωρίσθη τὸ πρῶτον ἐν τοῖς ἐμοῖς Ἀναλέκτοις (τ. 4, σ. 81-83), κατὰ δὲ τὸ πρῶτον τύπον ἐν τοῖς Καταλοίοις Κλεόπα Κοικυλίδου, σ. 89-91.

55. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1628-ου, ἐκ φύλλων 43 μῆχ. 0,281, πλ. 0,193. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν.— «Τριψῆδια ψαλλόμεν(α) ἐν ταῖς ὥραις, ἧ εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντὶ τοὺς μακαρισμοὺς, ἀρχόμενα ἀπὸ τὴν β^α τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Θωμᾶ». Εἰς τὸ τέλος ἐρυθροῖς γράμμασι «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. Ἐγράπη παρεμοῦ Λαυρεντίου μοναχοῦ Κυπρέου καὶ ἀν' εκακογράπη σύγχωρήσετέ μου. διότις τὸ ἤξευρα δὲν τὸ ἀμέλησα ἐνεκεν ἀγάπης ΧϚ. καὶ σύγχωρῆται καὶ τὸν σὺνβοηθούντα μοι Κυπριανόν. ἔτος αχκη μινὶ Μαρτίῳ ζ'. ἐμεταγράφη καὶ ἐμεταπαλώθη ὁμοίως καὶ εσταχώθη. καὶ εὔχεσται καὶ ὑπὲρ τοὺς κοπιῶσαντας».

56. Λεῖψανα τριῶν χαρτίνων τευχῶν.

1. Μέρος μαρτυρολογίου 16-ης ἑκατ. Ἐπτὰ φύλλα μῆχ. 0,29, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρχτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα, μεγαλόσχημα ὄντα καὶ ἔγχοςμα. Σημειωτέα κείμενα.—α') «Μηνὶ τῷ αὐτῷ (=5 Ἰουνίου). Μαρτύριον τῶν ἀγίων μαρτύρων Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ἀπολλωνίου, Λεωνίδους, Ἀρείου, Γοργίου, Ὑπερεχίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης καὶ Πάμμωνος». Ἀρχ. «Πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους ἢ Αἴγυπτος» κτλ., φ. 1^α. — β') «Εἰς ζ'. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου». Ἀρχ. «Ἡνίκα Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς» κτλ., φ. 2^β. Τελευτᾶ εἰς τὰς λέξεις (φ. 3^β) «καὶ προεξέτασιν ἄγεται. καὶ δὴ καὶ μαστίγων πείραν ὑφίσταται - - -».

2. Λεῖψανον Θεοτοκαρίου κακογράφου τῆς 17-ης ἑκατ. Ἐξ

*

φύλλα μήκ. 0,282, πλ. 0,194. Ἀρχ. «Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε* ἔνδον ἢ φέρουσα τὸ μάννα» κτλ.

3. Φύλλον ἐν ἐμπεριέχον σημεῖωμα περὶ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις θανῆς (τῇ 16-ῃ Αὐγούστου ἔτ. 1790) Ἰωαννικίου ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Γχιμισχανᾶ, ἐφημερίου τῆς ἐκεῖ μονῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου.

57. Λεῖψανον βομβυκίνου τεύχους τῆς 13-ῆς ἑκατ., ἐκ φύλλων 21 μεγάλου σχήματος, ἀπεσπασμένων ἀπὸ πινακίδων παλαιοῦ σταχώματος. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ 37 γραμμῶν.—Μέρος ἐρμηνείας, πιθανῶς δὲ Νικήτα Σερρῶν, εἰς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἐν τῷ φ. 4^β. «Τοῦ αὐτοῦ (λόγος) πέμπτος εἰς τοὺς Μακκαβαίους». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς μακκαβαϊκαῖς βίβλοις γέγραπταί τις ἀνὴρ» κτλ.

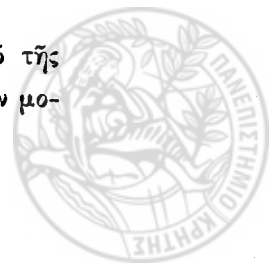
58. Λεῖψανον μεμβρανίνου τεύχους τῆς 12-ῆς ἑκατ. Φύλλα τρία μήκ. 0,295, πλ. 0,225. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 60. Μέρος μηναιίου τοῦ Ὀκτωβρίου, περιλαμβάνον ἱκανὰ μέρη ἄσματικῶν ἀκολουθιῶν (ις' - ιθ' Ὀκτ.) εἰς τοὺς ἁγίους Λογγίνον τὸν ἑκατόνταρχον καὶ Λουκᾶν τὸν ἀπόστολον, καὶ εἰς τοὺς προφῆτας Ἰωὴλ καὶ Ὡσηέ.

59. Λεῖψανα τεσσάρων μεμβρανίνων κωδίκων ἐξηγημένα ἐκ πινακίδων παλαιῶν σταχωμάτων.

1. Τεμάχιον λειτουργικοῦ Εὐαγγελίου τῆς 10-ῆς ἢ 11-ῆς ἑκατ., μετὰ μουσικῶν σηματοφώνων. Τρία φύλλα μήκ. 0,26, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Μέρη περικοπῶν ἀναγινωσκομένων εἰς τὰ Ἅγια Πάθη.

2. Τεμάχιον ὁμιλίας. Φύλλον ἐν κώδικος τῆς 11-ῆς ἑκατ., μήκ. 0,245, πλ. 0,172. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 28 γραμμῶν, ἐν αἷς ὁ λόγος περὶ ἐγκρατείας. Ἀρχ. « - - - τὸ μέγα τοῦ κακοῦ δέλεαρ καὶ δι' αὐτὴν εὐέμπτωτοι πρὸς ἁμαρτιάν ἐσμέν οἱ ἄνθρωποι, ὕφ' ἧς πᾶσα ψυχὴ ὡς ὑπὸ ἀγκίστρου πρὸς τὸν θάνατον ἔλκεται» κτλ. Τέλος· «καὶ ἑαυτοὺς δὲ τῆς ἐν ἑκατέρῳ ὕ. . . ἐλευθερώσωμεν, ἵνα - - -».

3. Τεμάχιον μηνολογίου ἐκ Πραξαποστόλου λειτουργικοῦ τῆς 12-ῆς ἑκατ. Φύλλον ἐν μήκ. 0,212, πλ. 0,145. Τὸ κείμενον μο-

νόστηλον ἐξ 24 γραμμῶν. Ἄρχ. «Ἀδελ(φοί), ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ. Ζήτ(ει) τῇ Μεγ(ά)λ(η) Παρα(σκευῇ). Τέλος: καὶ Θεοῦ σοφία. Ἄλλ(η)λού(ια) ἦχος δ'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου» κτλ.

4. Τεμάχιον τετραεαγγελίου τῆς 14-ης ἑκατ. Δύο φύλλα μῆκ. 0,227, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. Ἄρχ. «Ἔως ὥρας ἐνάτης. περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ» κτλ. Τέλος: «Ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἀμήν» (Ματθ. κζ', 46—κη', 20).

60. Λεῖψανα μεμβρανίνων κωδίκων τῆς 11-ης ἑκατ. ἐξηγμένα ἐκ πινακίδων παλαιῶν σταχυμάτων.

1. Τεμάχιον μηναίου τοῦ Φεβρουαρίου ἐκ φύλλων 5 μῆκ. 0,24, πλ. 0,175. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 36 γραμμῶν. Λεῖψανα ἀσματικῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἡμερῶν γ', δ' καὶ ε' (δικαίων Συμεῶν καὶ Ἄννης, ὁσίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου καὶ τῆς μάρτυρος Ἀγάθης).

2. Τεμάχιον μηναίου τοῦ Φεβρουαρίου ἐκ φύλλων 4 μῆκ. 0,24, πλ. 0,175. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 37 γραμμῶν Ἄρχ. «Νεκρωθεὶς θεηγόρε τῷ κόσμῳ» κτλ. Ἡ ἀρχὴ τροπαρίου ε' ὠδῆς κανόνος εἰς τὸν ἅγιον Πολύκαρπον (23 Φεβρ.)—Φύλλ. 1³ «Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ. εἰς τὴν εὔρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ».

61. Φύλλα 4 χάρτινα τῆς 16-ης ἑκατ. (μῆκ. 0,282, πλ. 0,195, ἐξαχθέντα ἐκ πινακίδος παλαιοῦ σταχυώματος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 13 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 4³ πρόσθετον σημεῖωμα: «Ἔπει ἀπο τῆς θεογονίας ρχμβ'». — Λεῖψανα μαρτυρίου ἐν ἐπιτόμῳ τοῦ ἀγίου Πολυκάρπου ἐκδοθέντα ἐντεῦθεν ὑπὸ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, ἀρχιμανδρίτου (Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1908, τ. 1, σ. 209-230). Ἄρχ. «- - - συνόντας αὐτῷ προφητικῶς δεῖ με ζῶντα καυθῆναι».

62. Τὰ πρωτότυπα πέντε γραμμάτων, πάντα χάρτινα. — 1) Γράμμα μονόφυλλον Χατζῆ Μιχαὴλ πρὸς Ἄνθιμον ἡγούμενον μοναστηρίου ἐν Ἱεροσολύμοις, 28 Νοεμβρ. 1803. — 2) Γράμμα δίφυλλον Πολυκάρπου πατριάρχου Ἱεροσολύμων πρὸς Ἰωάννην ἱε-

ρέα, 4 Νοεμβρ. 1811.—3) Γράμμα δίφυλλον ἐκ Γκιουμουσχανέ τοῦ Χατζῆ Κωνσταντᾶ Γαζαντζῆ πρὸς Ἄνθιμον ἀρχιερέα Θαβωρίου διαμένοντα ἐν Ἱεροσολύμοις, 26 Ἀπριλίου 1816.—4) Γράμμα μονόφυλλον Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων πρὸς Ἄνθιμον Θαβωρίου, μηνὶ Αὐγ. 1814.—5) Γράμμα μονόφυλλον Ἀνθίμου Ἱεροσολύμων (15 Ἰουλίου 1795), δι' οὗ ὁ πρωτοσύγκελλος Ἀβράμιος ἀναγορεύεται ἐπίτροπος τοῦ Ἁγίου Τάφου πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Σερρών, Φιλίππων καὶ Δράμας, Μελενίκου, Ἐλευθεριουπόλεως. Ἄνωθεν τοῦ γράμματος καὶ παρὰ τὸ ἐπίτιτλον τοῦ πατριάρχου ὄνομα ὁ τύπος τῆς μεγάλης αὐτοῦ σφραγίδος, φερούσης τὸ ἔτος 1788. Μῆκος τοῦ χάρτου 0,54, πλ. 0,388.

63. Δεῖψανον μεμβρανίνου μηναίου τοῦ Ὀκτωβρίου, ἐκ δύο φύλλων (μῆκ. 0,21, πλ. 0,15) ἐξηγμένων ἐκ σταχώματος παλαιοῦ. Τὸ κείμενον 10-ης ἑκατ. καὶ μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 1^α μέρος ἀκολουθίας εἰς τὸν ἀπόστολον Δουκᾶν. Ἐν τῷ φ. 1^β ἡ ἀρχὴ ἀκολουθίας εἰς τὸν προφήτην Ἰωήλ, ἐν δὲ τῷ φ. 2^α κανὼν εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Ἀρτέμιον. Ἀρχ. «Τὴν θεϊάν σου ἱερεῖς ἐν ἄσμασι * νῦν καταστέφομεν μνήμην φαιδρῶς» κτλ.

64. Δεῖψανον μεμβρανίνου Ὁρολογίου τῆς 14-ης ἑκατ. Φύλλα 6 (μῆκ. 0,235, πλ. 0,143) ἐξηγμένα ἐκ πινακίδων σταχώματος παλαιοῦ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν (0,16 X 0,105). Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα κόκκινον τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου, μεθ' ὃ ἡ ἐπιγραφή· «Ὁρολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ νυχθημέρου: — Ἀρχὴ τοῦ μεσονυχτικοῦ» κτλ.

65. Τεμάχια δύο μεμβρανίνων κωδίκων.—1) Δεῖψανον φύλλου μετὰ διστήλου κειμένου ἐξ 24 γραμμῶν. Μέρος Προφητολογίου τῆς 12-ης ἑκατ. μετὰ μουσικῶν τόνων ἐρυθρῶν.—2) Δεῖψανον Ὁρολογίου. Τρία φύλλα μῆκ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ἀρχ. «(Ὁ)κτωβρίῳ πρώτ(ῃ) ἔχ. ἡμέρας λ', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας» κτλ.

66. Δύο φύλλον μεμβρανίνων ισάριθμα τεμάχη, τοῦ μὲν ἔχοντος κείμενον γεωργιανόν, τοῦ δὲ δίστηλον ἄρμενικόν.

67. Δεῖφανον μεμβρανίνου λειτουργικοῦ Εὐαγγελίου τῆς 10-ης ἑκατ., ἐξηγμένον ἐκ πινακίδος παλαιοῦ σταχώματος. Φύλλα ὀκτώ, ὧν τινα συγκεκολλημένα. Ἡ γραφή κεφαλαιώδης. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Αἱ ῥαί περικεκομμένα. Ἐν τῷ φ. 3^α ἀνέγνων «Μηνὶ τῷ αὐτῷ β̄ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης. Ζήτ(ει) Ὀκτωβρίω ιη̄». Ἐν τῷ φ. 4^α. «Τῆ Μεγ. Δ̄ ἐσπέρας. Εὐαγγέλ(ιον) κατ(ὰ) Ματθ(αῖον) κε(φάλαιον) σο̄. Τῷ καιρῷ ἐκείνω τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανία» κτλ. Τὸ γράμμα Τ μέγα, χρωματιστὸν καὶ ἔγκοσμον. Τὸ εὐαγγελικὸν κείμενον μετ' ἐρυθρῶν σημείων μουσικῶν.

68. Τεῦχος χάρτινον ἀκέφαλον, τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλον 116 μήκ. 212, πλ. 0,155. — α') Εὐαγγέλια ἐωθινὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ δ', φ. 1^α. — β') Ἀφορισμοὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου, φ. 8^β. — γ') «Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως», φ. 37^α. — δ') Εὐχαὶ διάφοροι, φ. 43 κέ. Ἐν τῷ φ. 52^α «εὐχὴ εἰς τὰ σκουλήγια τοῦ ἁγίου Συμεών». — ε') «Περὶ ἐξομολογήσεως εἰς εὐσεβεῖς». Ἀρχ. «Προσερχόμενος εἰς τὸν πνευματικόν» κτλ., φ. 53^β-69^β. — ς') «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου εὐχελαίου», φ. 70^α. — ζ') «Δοξαστικὸ(ν) τοῦ ἐπιταφίου, ἦχος πλ. α'». Ἀρχ. «Τὸν ἥλιον κρύψαντα» κτλ., φ. 103^α. — η') Τύποι διαφόρων ἐπιστολῶν, φ. 104 κέ. Ὁ πρῶτος εἰς πατριάρχην οἰκουμενικόν.

69. Δεῖφανον νομοκάνονος χαρτίου τῆς 15-ης ἑκατ. Φύλλα 8 μήκ. 0,22, πλ. 0,157. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. Ἀρχ. «Ἀναγνώστης δὲ ἐὰν πέση, ἧ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μηκέτι τὸ σύνολον περαιτέρω προκόπτειν» κτλ. Φύλλ. 1^β «Περὶ τῶν κατηγουμένων. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπὸ τοὺς κατηγουμένους ὀφείλουσιν ἐξέρχεσθαι τοῦ ναοῦ» κτλ.

70. Δεῖφανον λόγων τοῦ ὀσίου Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου. Φύλλα χάρτινα 8 μήκ. 0,203, πλ. 0,145. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν. Ἡ γραφή 14 ἢ 15-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 3^α ἐπιγραφή: «Λόγος Γ̄. Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἀκόπως εἰσέρχεται ἡ ψυχὴ πρὸς κα-

τανόησιν τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν κτισμάτων αὐτοῦ, ἐὰν ἦσυχάσῃ ἀπὸ τε τοῦ κόσμου καὶ τῶν βιωτικῶν μεριμνῶν· τότε γὰρ δύναται γινῶναι τὴν φύσιν ἑαυτῆς καὶ οὐς ἔχει ἔσωθεν κεκρυμμένους θησαυρούς». Ἄρχ. «Ὅταν μὴ εἰσέλθωσιν ἔξωθεν μέριμναι βιωτικά!» κτλ. Ἐκδ. Νικηφόρου Θεοτόκη σ. 462 κῆ.

71. Φύλλον ἐν χαρτίνου κώδικος τῆς 14-ης ἑκατ. μήκ. 0,222. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 30 γραμμῶν. Λεῖψανον ἐρμηνείας εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. Ἄρχ. «--- δικαιοσύνης αὐτοῦ, καθὼς ἐπὶ ταῖς — — — καὶ σιγήσει εἰς κρίσιν τὸν λαόν· — Τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν· ὅσοι γὰρ ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. τοὺς δὲ λοιποὺς λαοὺς οὐκέτι — — — *Τμεῖς δὲ εἰ ἐνεπυρίσαιέ μου τὸν ἀμπελῶνα* — — Βουλευσάμεθα οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, τί ἀποκρινόμεθα» κτλ. Τέλος· «εἶτα τέως θάλλοντα καὶ εὐθνηοῦντα τὰ κλή(ματα).

72. Φύλλον ἐν χαρτίνου κώδικος τῆς 16-ης ἑκατ. μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν. Μέρος ὁμιλίας ἀνορθογράφου. Ἄρχ. «- - - ὅς εἶρηκεν· Ὁ ἐμβλέψας γυναικί εἰς) τὸ ἐπιθυμῆσαι, ἤδη ἐμοίχευσεν . . . τοδία αὐτοῦ. Τί δὲ πάλιν ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγει; Ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν» κτλ. Τέλος· «Ὁ διάβολος ἠβουλήθη κατὰ σοῦ καὶ δι' ἐμοῦ σε ἠβουλήθη ἀνελεῖν, καὶ γὰρ στρατεύσομαι κατ' αὐτοῦ χάριτι Χριστοῦ διὰ τῶν ἀγίων».

73. Φύλλον ἐν χαρτίνου κώδικος τῆς 15-ης ἑκατ., μήκ. 0,205, πλ. 0,147. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν. Μέρος ὁμιλίας. Ἄρχ. «- - - θλίψεων, ἥτις ἐστὶ σταύρωσις . . . ἃ τὸ ἀνελεῖν εἰς τὴν θεωρίαν . . . ρον μέρος, τὸ μετὰ τὴν ἴασιν» κτλ. Τέλος· «ἐν ἐνὶ χώρῳ τῶν νοητῶν, ὅς ἐστὶ τὸ ἐξώτερον σκότος, τὸ ἔσωθεν».

74. Λεῖψανον ἀσκητικοῦ μεμβρανίου κώδικος τῆς 10-ης ἑκατ. Μέρος διηγήσεως. Ἄρχ. «- - - ον μεγα. . . . κενοδοξίας καὶ ἀνθρωπαρεσχίας ὑπερβολῆν. Λέγει ὁ ἀδελφός· Πῶς, πάτερ, εἶ γε περιεφρόνησε τῶν τοσοῦτων χρημάτων τῆς ἰδίας ὑπολήψεως ἐνε-

κεν; Λέγει ὁ γέρων· Ὁ περιφρονῶν χρημάτων ὀφείλει καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ τοῦ πλησίον προνοεῖν» κτλ.

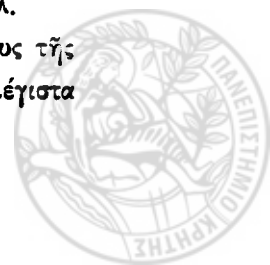
75. Δεῖψανα δύο χαρτίνων τευχῶν. — 1) Φύλλα 3 μονόστηλα τῆς 15-ης ἑκατ. «Διαθήκη τοῦ ἁγιωτάτου Ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου Κ/πόλεως» κτλ. Ἀρχ. «Τοῦ μεγαλοφωνοτάτου προφητάνακτος» κτλ. Ἐν τῷ φ. 3^β πρόσθετον σημεῖωμα· «+ ἔτους χιλιεκοστὸ πεντακοσιοστὸ ἑβδομικοστὸ εὐδόμο ηλθεν εἰ πανούκλα εἰς τὴν Συρίαν καὶ εξαλείφθησαν (= ἐξαλείφθησαν) λαὸς χιλιεάδες πενήντα καὶ πενταχόσοι ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ εἰρηνεὶ ο ἀφεντης ο μίσερ Ζουανοισι Τάρκας ἀπὸ τὴν Κίπρον καὶ ἀπειθενοι αὐτος καὶ εἰ μετ αὐτοῦ». — 2) Φύλλα ἑπτὰ τῆς 14-ης ἑκατ., μήκ. 0,212, πλ. 0,148. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν. Τεμάχιον νομοκάνονος. Ἀρχ. «- - -σίας καὶ τὰ τέσσαρα διαγορεύειν τὴν ἰδίαν ἁμαρτίαν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 5^α κεφάλαιον «περὶ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων. Ἀρχ. «Πρεσβύτερος κλέπτης ἢ εἰς ἀνδρόγυνον πεπτωκὼς τῆς μὲν ἱερωσύνης ἐξωθείτω χρόνους δέκα» κτλ.

76. Συλλογὴ λυρικῶν ᾠσμάτων ἀνεπιγράφων καὶ δείγματα τῆς μελωδίας αὐτῶν διὰ σημείων τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Φύλλα χάρτου κοινοῦ 24, ὧν ἰκανὰ ἄγραφα. Τὰ γεγραμμένα ἀρχῆς 19-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 12^α ᾠσμα, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἐδογματίσαν τὴν ὕλην ἀρχαιότεροι σοφοὶ | ἄνισον ἀσυμμετρίαν, ἔλλειψιν ὑπερβολὴν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 13^β ἕτερον, οὗ ἡ ἀρχὴ· «Προσώπου κάλλος | μαγνήτης ἄλλος | ἔλκυστικός» κτλ.

77. Στιχολόγιον ἐκ φύλλων 10 κοινοῦ χάρτου μήκ. 0,165, πλ. 0,112. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Ἀρχ. «Ῥδὴ δ'. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεοῦσασται» κτλ.

78. Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς πρὸς ἀρχιερέα, γενόμενον ἀρχομ. τῆς 19-ης ἑκατ. Εἶτα φύλλον μεμονωμένον γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ., ἐν ᾧ περιέχεται «λογίδριον ἐκφωνούμενον εἰς τοὺς ἐνταῦθα (= ἐν Ἱεροσολύμοις) παραγινομένους προσκυνητάς». Ἀρχ. «Καλῶς ὠρίσατε, τιμιώτατοι προσκυνηταί» κτλ.

79. Δύο κεχωρισμένα φύλλα μουσικοῦ χαρτίου τεύχους τῆς 16-ης ἑκατ., μήκ. 0,151, πλ. 0,107. Ἐν αὐτοῖς δύο μέγιστα

έρυθρά καὶ ἔγκοσμα κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἐν τῷ φ. 1^β «Στιχηρὰ ἰδιόμελα ψαλλόμενα εἰς τὰς λιτάς· ποίημα κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη, γράμματα καὶ μέλος». Ἄρχ. «Τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος ἀναβάς * δογμάτων θείων ἐμνήσθης» κτλ.

80. Λεῖψανα σητόβρωτα τριῶν χαρτίνων τευχῶν τῆς 17-ης ἑκατ. μήκ. 0,205, πλ. 0,15. Ἄπαντα μετὰ σελιδώσεως.

1. Σελ. 257-296, 301-2, 311-332. Μέρος συγγραφῆς ἀπροσδιοριστοῦ Γεωργίου Κορεσίου. Ἄρχ. «--- ὅτι ἐν αὐτῇ οἱ ἰχθύες, ἤγουν οἱ χριστιανοὶ τρέφονται· θάλατταν, ὅτι πρὸς τὴν... διαφέρει» κτλ.

2. Σελ. 5-16, 21-46, 69-92, 95-114, 117-138, 141-430, 607-718, 723-734, 739, 740, 753, 754, 761-780, 785-798. Λεῖψανα συγγραφῆς Γεωργίου Κορεσίου περὶ τῶν μυστηρίων τῆς Ὁρθοῦ. Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ σελ. 10 κέ. «Τοῦ αὐτοῦ ἄχρου θεολόγου Γεωργίου πότερον ὁ ὀρισμὸς ἔρρωται. Ζήτησις β'. Ἄρχ. «Ἐνιοὶ μέντοι τῶν διδασκάλων» κτλ. — Σελ. 21 «Τοῦ αὐτοῦ ἄχρου θεολόγου πότερον φέρει πρὸς τὴν τῶν μυστηρίων δήλωσιν ῥήματα». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ τῶν μυστηρίων τὰ μὲν εἰσι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κτλ. — Σελ. 25 «Τοῦ αὐτοῦ ἄχρου θεολόγου Γεωργίου Χίου κατὰ φρόνημα τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας περὶ τῶν αἰτίων τῶν μυστηρίων». Εἶτα ἕτερα τμήματα τῆς περὶ μυστηρίων συγγραφῆς.

3. Σελ. 1-30 καὶ πέντε διάφορα φύλλα ἐκ συγγραφεῶν τοῦ Κορεσίου. Ἀπὸ σελ. 1 κέ. «Ὀλίγαι ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου εἰς τὸν μακάριον βίον διαπολλῶν διδασκάλων, οὓς Κορέσιος ἀνέγνω». Ἄρχ. «Ἡ μακαρία ζωὴ τὸν Σαῦλον εἰς Παῦλον μετέβαλε» κτλ.

81. Λεῖψανον χαρτίνου τεύχους τῆς 17-ης ἑκατ. (μήκ. 0,203, πλ. 0,148), σῶζον τὰς ἐξῆς σελίδας· 35-56, 59-78. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Μέρος ἐρμηνειῶν Γεωργίου Κορεσίου εἰς ἐπιστολὰς τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

82. Μηναῖα Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου καὶ μέρος Παρακλητικῆς. 324 χάρτινα φύλλα (μήκ. 0,202, πλ. 0,146) ἀτά-

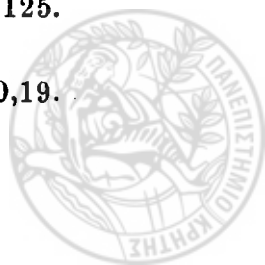

κτως τεταγμένα, ὧν πολλά μὲν σητόβρωτα, ἕτερα δὲ βεβλαμμένα ὑπὸ μυῶν. Ἐγράφησαν περὶ τὸ τέλος τῆς 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν.

83. Τρεῖς πινακίδες παλαιῶν σταχωμάτων. Ἐπὶ τῆς πρώτης ἐν παράφυλλον κεκολλημένον μετὰ γραφῆς τῆς 16-ης ἑκατ., ἧς τὸ κείμενον συνεχίζεται εἰς δύο ἕτερα παράφυλλα τῆς δευτέρας πινακίδος· ἔστι δὲ τοῦτο μέρος τοῦ Ψαλτηρίου (ιζ', 9 κέ.). Ἄρχ. «- - - σῶπου αὐτοῦ καταφλεγῆσεται· ἄνδρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ» κτλ. Ἐπὶ τοῦ 2-ου παραφύλλου τὸ ἐξῆς σημείωμα· «+ ἐτόυτο τῷ βιβλήον ὑπάρχη τοῦ τιμίου καὶ σεπτοῦ Σταυροῦ καὶ ὀποιος βουληθῆ. να το ἀποξίν(ώ)σι να ἔχη τὴν κατάρρα του Σταυροῦ καὶ τὴν κατάρρα τοῦ Ἁγίου Τάφου» κτλ. — — — — — Παναγιότης εἰρεεύς 1747 ἀπο Ζήγνα χορίον Πεθελινου». — Ἐπὶ τῆς τρίτης πινακίδος ἕτερον σημείωμα· «+ Ἐστάχουσα τὸν Ἀπόστολον. ἐγο ἁμαρτωλὸς. Ἰωάσαφ. ἱερομόναχος. καὶ οἱ ἠδόντες αὐτον, εὔχεσθέ μὲ διὰ τὸν $\overline{\kappa\nu}$. ἔτους. $\overline{\lambda\iota\alpha}$ · $\overline{\text{N}}$. $\overline{\zeta}$ » (= $\frac{1602}{1508}$).

84. Τεῦχος νέον, 19-ης ἑκατ., χάρτινον, μήκ. 0,282, πλ. 0,185. Σελίδες 139 γραφεῖσαι ἐν Ἱεροσολύμοις ὑπὸ Δουκᾶ Πελοποννησίου ἀρχιμανδρίτου. — α') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου, «ὡς εὔρηται ἐν μεμβράναις». Ἄρχ. «Διηγῆσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Σεραπίων» κτλ., σελ. 1. — β') «Διήγησις ὠραισιότητος τοῦ θαυμαστοῦ καὶ πολυπαθοῦς ὀσίου π. ἡ. Σερβίου καὶ τῆς μετὰ τὴν ὀσίαν κοίμησιν αὐτοῦ καταδρομῆς τῆς σκήτεως αὐτοῦ». Ἄρχ. «Οὗτος ὁ ὀσιος πατὴρ ἡμῶν ἦτον ἀπὸ τὴν Σερβίαν» κτλ., σελ. 23. — γ') «Ὅπτασία τινὸς μοναχῆς Ἀναστασίας. Λόγος ὠφέλιμος». Ἄρχ. «Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἃς ἀκούσωμεν» κτλ., σ. 85. — δ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου. Ἄρχ. «Σέργιος, Θεόφιλος καὶ Ὑγεῖνος» κτλ., σ. 101.— ε') Διήγησις Πέτρου περὶ τοῦ ὀσίου Νήφωνος. Ἄρχ. «Εἰ μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλὸν» κτλ., σ. 125. Κείμενον ἀτελές.

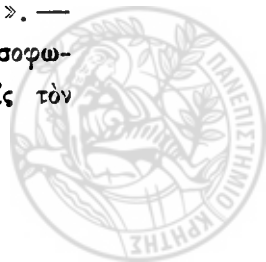
85. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 342 μήκ. 0,27, πλ. 0,19.

Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 29-30, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς 15-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1² κόσμημα τετραγώνου σχήματος.— Τριψῆδιον κεκολωμένον μετὰ τῶν φωταγωγικῶν τῆς ἑβδομάδος, τῶν τριαδικῶν τῶν ὀκτὼ ἤχων καὶ τῶν μεγαλυναρίων τῆς ἑβδομάδος. Ἀπὸ φ. 340³ «κανὼν παρακλητικὸς ψαλλόμενος εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν Θεοτόκον». Ἄρχ. «Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς» κτλ.

86. Συλλογὴ διαφόρων τετραδίων χαρτίνων ἀνίσου μεγέθους. Κείμενα σημειωτέα. — α') Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀπόστολον Ἀνανίαν. Φύλλα 4 πρώτου ἡμίς. 19-ης ἑκατ. — β') Τεμάχιον συλλογῆς ἐπιστολῶν. Φύλλα 8. Ἄρχεται ἀπὸ ἀκεφάλου ἐπιστολῆς: «--- πάντα ἀγάπης εἰλικρινοῦς ἀπόδειξις». Φ. 2^α «Ἀπόκρισις τοῦ ἐκλαμπροτάτου μεγίστου διερμηνέως Μιχαλάκη Σούτζου εἰς τὴν προσταλεῖσαν αὐτῷ συνοδικὴν συγχαρητικὴν ἐπιστολήν», 25 Φεβρ. 1228. Φ. 3^β «Πρὸς τὸν Ἀντιοχείας μεσάζουσα». Φ. 5^α «Παραπονετικὴ πρὸς φίλον διὰ σιωπῆν», εἶτα ἕτερα πρὸς ἀρχιερέα ἀνώνυμον. Φ. 6^α «Ἡ πρὸς ταύτην ἀπόκρισις». Φ. 7^β «Παρὰ τοῦ ἀγίου γέροντος δραγομάνου πρὸς τὸν ἀρχιμανδρίτην κὺρ Ἀθανάσιον». Φ. 8^α «Ἀποκριτικὴ Χατζῆ Ἀνέστη πρὸς τὸν μακαριώτατον» Ἱεροσολύμων. — γ') Φύλλα 12 γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ. «Καταγραφή. Περὶ τῆς καβαλαρίας τοῦ Ἀγίου Τάφου». Ἄρχ. «Ὅλων τῶν ἱστορικῶν αἰ μαρτυρίαι» κτλ.

87. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 488 μῆκ. 0,235, πλ. 0,17. Ἐγγραφή περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὀψεως τῆς πρώτης πινακίδος: «Καὶ αὕτη Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἐφέσου, εἶτ' οὖν τοῦ ἐκ Κουσάντασι, ὅσπερ γέγονε Δημητρίου ἐμνηρχώρη υἱός· ἥσπερ οἱ ἐντυγχάνοντες ἐκλιπαρεῖν οὐ παύεσθε ἰλεοῦ τυχεῖν τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεις ὑμῶν» (Σημ. τέλ. 18-ης ἑκ.). Ἐν τῷ φ. 3^α «Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἐδωρησάμην τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Π. Τάφου. Δημήτριος Γ. Οἰκονομίδης ἐκ Σωκίων τῆς Λυδίας. Τῇ 11-ῃ Ἰουλίου 1908». — Μαθηματάριον. Σημειωτέα κείμενα. — α') «Ἐξήγησις τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυ' κυ' Δανιὴλ Κεραμέως τοῦ Πατμίου εἰς τὸν

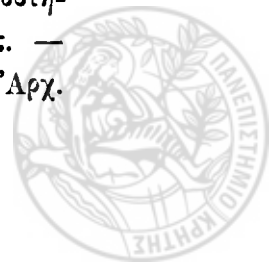
ἀπολογητικὸν λόγον τὸν περὶ ἱερωσύνης» Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἄρχ. «Ἐγὼ ἐνικήθην» κτλ., φ. 49. — β') Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασιλείον», μετὰ σχολίων. Εἶτα μετάφρασις αὐτοῦ ὑπὸ Δανιὴλ Κεραμέως, φ. 113-241. — γ') Ἐπιστολαὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, φ. 242 κέ.—δ') Μετάφρασις Δανιὴλ Κεραμέως ἐπιστολῶν τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου, φ. 326-465. — ε') Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξιωτὴν Ἰουλιανὸν λόγος γ^α», φ. 466 κέ.

88. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 79 μῆκ. 0,223, πλ. 0,178. Φύλλα ἄγραφα· 26-32, 60-77. — α') Σημειώματα ὑπὸ μορφὴν ἐφημερίδων περὶ πραγμάτων ἱεροσολυμιτικῶν καὶ ἀγιοταφικῶν (1851-1866, 1864-1902), «συνταχθέντα παρὰ Ἐπιφανίου ἱεροδιακόνου» (Κυπρίου, ἐκ τοῦ χωρίου Γύψος), εἶτα ἀρχιμανδρίτου καὶ τυπικάρη τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μοναστηριακοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, φ. 1-3, 48-59, 78-79.—β') Παράφρασις νεοελληνικῆ δύο λόγων τοῦ μεγάλου Βασιλείου, φ. 4-25. — γ') «Κανόνες περὶ συντάξεως ποιηθεῖσαι (sic) παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Διονυσίου τοῦ καὶ Κλεώπα ἐπονομαζομένου Βυζαντινοῦ καὶ θεολογικοῦ διδασκάλου τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ Σχολῆς τοῦ Π. Τάφου ἐν σωτηρίῳ ἔτει τῷ 1850. Αὐγούστου. 5. νῦν δὲ γραφθεῖσαι ὑπ' ἐμοῦ Χριστοφόρου Κυπρίου τῆ 27 Σεπτεμβρίου, τῷ αὐτῷ ἔτει», φ. 32^β κέ. Κανόνες πε'.

89. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 240 μῆκ. 0,233, πλ. 0,160. Ἐγράφη ἐν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. — «Τόμος τρίτος τῆς Παπαδικῆς τοῦ νέου συστήματος» κτλ.

90. Κατάστιχον συλλογῆς ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου, γενομένης μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1844-1845 ἐν διαφόροις δήμοις καὶ κυβερνεῖοις τῆς Ῥωσίας, ὧν καὶ αἱ σφραγίδες ἀποτετυπωμέναι ἐν αὐτῷ τῷ καταστήχῳ. Φύλλα χάρτινα 18 μῆκ. 0,21, πλ. 0,162.

91. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 127 (μῆκ. 0,22, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 16-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. — Νομοκάνων ἱκανῶς ἀνορθόγραφος. — α') Μέρος κανονικοῦ κειμένου ἀκεφάλου κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἄρχ.

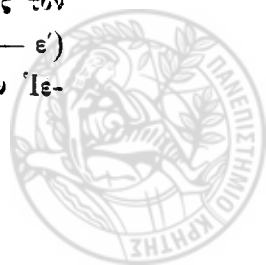
«--- τὸ ἀληθὲς καὶ δίκαιον, καὶ διὰ τιμίας σου ἐπιλύσεως κατὰ
 αξιωσάτω ἢ ἀγιωσύνη σου διδάξει ἡμᾶς περὶ τούτου ἀμφιδοξού-
 τας» κτλ. φ. 1^α-3^α. — β') Διδασκαλία «κανονικῶν καὶ ἀποστολι-
 κῶν διδασκάλων ἐκλεγείσα παρὰ πατρὸς πνευματικοῦ πρὸς τοὺς
 θέλοντας θεαρέστως ζῆν ἄνευ ἀσθενείας σωματικῆς». Ἄρχ. «Ἄπο
 μὲν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἀγίας Κυριακῆς τοῦ Πάσχα» κτλ., φ. 3^α
 κέ. — γ') «Ἀκολουθία τυπωθεῖσα ὑπὸ τῆς μεγάλης καὶ ἀγί-
 ας συνόδου εἰς τοὺς ἐκ τῶν Λατίνων αἰρέσεων ἐπιστρέφοντας τῇ
 Ὁρθοδόξῳ τε Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κ/πόλεως, ἀλλὰ δὴ καὶ
 (τοῖς) τρισὶν ἀγιωτάτοις πατριαρχείοις τῆς Ἀνατολῆς, Ἀλεξαν-
 δρείας Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων ἐτυπώθη δὲ αὕτη ἐν ἔτει
 ̅ζ̅. ̅Π̅. ̅Η̅β̅, ἐν Κ/πόλει, ἐν καιρῷ δὲ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου
 κῦρι Συμεών», φ. 6 κέ. — δ') «Νόμος γεωργικὸς ἐν τοῖς τοῦ Ἰου-
 στινιανοῦ βιβλίοις». Ἄρχ. «Χρῆ τὸν γεωργὸν ἐργαζόμενον» κτλ.,
 φ. 9^α. — ε') «Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἐρωτᾶσθαι τὸν ἐξομολογούμε-
 νον ἄνθρωπον». Ἄρχ. «Δαμβάνειν δεῖ τὸν ἐξομολογούμενον» κτλ.,
 φ. 12. — ς') «Ἐρωταπόκρισεις τοῦ Νηστευτοῦ», φ. 16^α. — ζ')
 «Κεφάλαια ἕτερα ἐκ τῶν ἀγίων πατέρων περὶ συγγενείας καὶ ἀπλῶς
 εἰπεῖν εἰς γάμους καὶ διαχωρίζει τὰς γυναῖκας», φ. 17^β. — η')
 «Περὶ πνικτῶν καὶ τρογόντων αἷμα ζώου». Ἄρχ. «Ἡ θεία μὲν
 καὶ ἱερά Γραφή ἐνετείλατο» κτλ., φ. 22^α. Εἶτα ἕτερα τινα κα-
 νονικὰ κεφάλαια. — θ') «Πίναξ ἀκριβῆς τῶν παρόντων κανόνων», φ.
 34^α-38^α. Κεφάλαια ρλζ'. Μετὰ τὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν ὁ «Πρόλο-
 γος τῶν κανόνων» καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τούτων «Πρόχειρον κανονι-
 κὸν ἀναγκαῖον εἰς τὸ λύειν καὶ δεσμεῖν ἁμαρτήματα ἀνθρώπων
 τοὺς ἐξουσίας εἰληφότες, ἔχον πᾶν εὐσύνοπ(τ)ον, συλλεγὲν ἀπὸ τε
 τῶν κανόνων τῶν ἀγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν
 συνόδων καὶ τοπικῶν καὶ ὁσίων θεοφόρων πατέρων ἰδίως, καὶ τῶν
 κατὰ μέρος ἐκτεθέντων θείων νόμων ὑπὸ τῶν ἀειμνήστων εὐσε-
 βεστάτων βασιλέων, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου καὶ Ἀνδρονίκου
 τῶν Παλαιολόγων ἐν ἔτει ̅ζ̅ ωπ̅ζ̅ ἰνδ. ̅β̅^α». Ἄρχ. «Ἀρχὴ τοῦ ἄλ-
 φα. Ἀπὸ λόγων Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ» κτλ., φ. 38 κέ. Τὸ ἔσχα-
 τον ρλζ' κεφάλαιον κεκολωβωμένον.

92. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1870-οῦ, μήκ. 0,219, πλ. 0,166.— Λουκά Πελοποννησίου, ἀρχιμανδρίτου Ἀγιοταφίτου, «Διηγηματάριον» ἦτοι «συναγωγή τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων» τῶν ἁγίων πατέρων. Ἄρχ. «Ἐκ τῆς θεωρίας τοῦ ἁγίου Νήφωνος περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας διὰ τοὺς ἐπισκόπους καὶ μοναχοὺς».

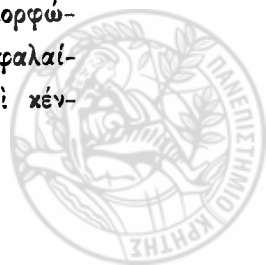
93. Ἰατροσόφιον χάρτινον, κακόγραφον καὶ σφῶδρα ἀνορθόγραφον, μήκ. 0,222, πλ. 0,145. Δύο διάφοροι γραφαὶ τέλους 18-ης καὶ ἀρχῆς 19-ης ἑκατ. Ἄρχ. «Προοίμιον περὶ συνδέσεως τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου. (Ἡ) σύστασις καὶ διατήρησις τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας» κτλ. Ἀπὸ φ. 9 κέ. συνταγαὶ φαρμακευτικαὶ ἠριδιμημένα, τὸ ὅλον 392.

94. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 437 μήκ. 0,213, πλ. 0,16. Ἐγγραφή ἐν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 18-ης ἑκατ. Τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα. Κόσμημα τετραγ. σχήματος παραλληλογράμμου ἐν τῷ φ. 1^α.—Παπαδικὴ ἔχουσα προτεταγμένα τὰ ἐφεξῆς ἐγχειρίδια ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς: α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων» κτλ., φ. 1^α. —β') «Ἰωάννου ἱερέως Πλουσιαδοῦ ἢ σοφωτάτη παραλλαγή», φ. 4^β.—γ') Ἐτέρα «κῦρ Ἰωάννου μαίστορος τοῦ Κουκουζέλη», φ. 5^α.—δ') «Τροπάριον εἰσαγωγητικὸν ἔχον ἀναμιξὴ τὴν παραλλαγὴν μετὰ τῆς μετροφωνίας. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ», φ. 5^β.—ε') «Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον ἠχημάτων καὶ νενανισμάτων», φ. 5^β. — ζ') «Μετροφωνία ὠφελιμωτάτη Ἰωάννου», φ. 7^α.—ζ') «Νουθεσία πρὸς τοὺς μαθητάς». Ἄρχ. «Ὁ θέλων μουσικὴν μαθεῖν» κτλ., φ. 8^α.—Μεταξὺ τῶν φ. 131-136 εὐρίσκονται πολυχρονισμοὶ τῶν πατριαρχῶν: α') Μπαλασίου φήμη τοῦ οἴκουμενικοῦ πατριάρχου, φ. 121^α. — β') «Εἰς τὸν αὐτὸν οἴκουμενικὸν θρόνον παλαιόν· ἦχος δ'», φ. 132^β. Πολυχρονίζεται ἐν αὐτῷ Ἱερεμίας ὁ 2-ος. — γ') «Ἐτερος πολυχρονισμὸς εἰς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας. Μπαλασίου». Ἦχος δ', φ. 133^α. Πολυχρονισμὸς τοῦ πατριάρχου Κοσμᾶ. — δ') «Πολυχρονισμὸς εἰς τὸν θρόνον Ἀντιοχείας (= Σίλβεστρον). Ἦχος δ'», φ. 134^β. — ε') Δύο πολυχρονισμοί, ὁ πρῶτος Μπαλασίου, κατ' ἦχον δ' εἰς τὸν Ἱεροσολύμων Μελέτιον.

95. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 268 μήκ. 0,209, πλ. 0,15. Ἐγγραφή περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. — Μαθηματάριον κεκολλοβωμένον ἐμπεριέχον λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοὺς πλείους μετὰ σχολίων. Κατὰ τινα σημείωσιν (ἔτ. 1905) τοῦ ἱεροδιακόνου Φιλήμονος Φωτοπούλου εὐρέθη «ἐν τινι παρὰ τῷ θυρωρῷ τοῦ πατριαρχείου (Ἱεροσολύμων) ὑπογεῖω».

96. Τεύχος χάρτινον (μήκ. 0,214, πλ. 0,165) ἀριθμοῦν σελίδας 1079, ὧν λείπουσιν αὐτῷ αἱ ὑπ' ἀριθ. 1-48, 89-96 καὶ 529-534. Ἐγγραφή περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Αἱ σελίδες 1041-1079 μεταγενέστεραι. — Μαθηματάριον μετενεχθὲν ἐκ τῆς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἀβραάμ μικρᾶς βιβλιοθήκης, ἐν ἣ κατεῖχε πρότερον τὸν 55-ον ἀριθμὸν αὐτῆς (ἴδε Κλεόπαν ἐν τοῖς Καταλοίποις, σ. 152-155). Διάφορα κείμενα (σ. 49-1033) μετὰ παραφράσεως ἄνωθεν τῶν στίχων αὐτῶν γεγραμμένης. — α') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων ἐκδοθεῖσα Εὐλαλίω», σελ. 49 κέ. Σχόλια καὶ παράφρασις. — β') Τοῦ αὐτοῦ γνωμικὰ δίστιχα, σ. 97 κέ. — γ') Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην καὶ στίχοι τοῦ αὐτοῦ, σ. 110. — δ') Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ κανὼν εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, σ. 127. — ε') «Τετράστιχα ἱαμβικά ἐν γνωμολογίαις ἠθικαῖς καὶ εὐσεβῆ καὶ πρὸς πάντα ὀρθόδοξον ἀναγκαῖα ἐν λόγῳ παραινέσεως. Ποίημα Γεωργίου ἐλαχίστου». Ἀρχ. «Γνωμικὸν α̅». Περὶ πίστεως. Σέβας μὲν» κτλ., σ. 134 κέ. — ς') Κανόνες ἀσματικοὶ Κοσμᾶ καὶ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, ἐν οἷς καὶ οἱ ἱαμβικοί, σ. 145-224. — ζ') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα, σ. 225 κέ. — η') «Γαβρίου Ἑλληνητος τετράστιχα», σ. 244 κέ. — θ') «Σόλων Ἀθηναῖος νομοθέτης. Ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων γνωμικά», σ. 264 κέ. — ι') Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ διάφορα ποιημάτια, σ. 270 κέ. — ια') Βασιλείου 1-ου βασιλέως «κεφάλαια παραινετικά πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν βασιλέα», σ. 423 κέ. — ιβ') Θεοφολάκτου Βουλγαρίας «παιδεία βασιλική», σ. 469 κέ. — ιγ') Κανόνες ἀσματικοί, ὁ τῶν Βαίων, οἱ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, οἱ τῆς Ἀναστάσεως καὶ Μεταμορφώσεως, σ. 500-528. — ιδ') Ἀγαπητοῦ διακόνου «ἐκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν», σ. 535 κέ. — ιε') «Ὀμηρόκεντρα, ἃ καὶ κέν-

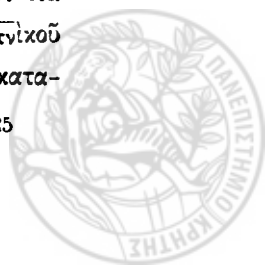

τρωνες», σ. 571 κέ.—ιζ΄) Ἑσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι, σ. 766 κέ.—ιζ΄) «Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν», σ. 836 κέ.—ιη΄) «Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη», σ. 854 κέ.—ιθ΄) Βασιλείου Καισαρείας τρεῖς λόγοι, σ. 860 κέ.—κ΄) «Συνεσίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρχάδιον περὶ βασιλείας», σ. 968 κέ.—κα΄) «Περὶ τοῦ λειψάνου τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὅπου τὸ ἤφρεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνστάντιος ἀπὸ τῆς Νικομήδειαν»· εἶτα τὰ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ γράμματα καὶ τούτων ἡ ἐξήγησις Γεωργίου Σχολαρίου, σ. 1033 κέ. — κβ΄) Τέσσαρα ἐπιγράμματα εἰς τὰ κεφάλαια τῶν κατὰ Ματθαῖον, Μᾶρκον, Λουκᾶν καὶ Ἰωάννην εὐαγγελίων, ἐκ στίχων κη΄ + ις΄ + κδ΄ + κα΄, σ. 1041 κέ.—κγ΄) Ἀδήλου ἐγκώμιον «εἰς τὸν νέον ὀσιομάρτυρα Παχώμιον» τὸν Ῥῶσον. Ἀρχ. «Ποῦ εἶσαι, Βασίλειε ὁ μέγας καὶ τῷ ἔργῳ καὶ τῷ λόγῳ» κτλ., σ. 1065-1079.

97. Τεῦχος χάρτινον ἀποτελεσθὲν ἐκ πέντε διαφόρων χειρογράφων μῆκ. 0,198, πλ. 0,143. Ἄπαντα τῆς 17-ης ἑκατ., ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐτῶν 1617—1622. Ἐν τοῖς φ. 263^α, 337^α, καὶ 357^α τρία κοσμήματα ἐρυθρά. Εὐρεθὲν οὕτως ἔχον ἓν τιμὴν κελλίῳ τῆς λάυρας τοῦ ὁσίου Σάββα ἐδωρήθη τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ ἔτει 1904-φ ὑπὸ Γερμανοῦ Κερκυραίου, ἀρχιμανδρίτου Ἀγιοσαβίτου.

1. Φύλλ. 1^α-179^β. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 16 γραμμῶν. «Μηνὶ Δεκεμβρίου. εἴ. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω κινήσαι ψυχὴν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 180^α «+ Ἐγράφειν. ἐν μηνὶ Μαρτίῳ. εἰς τὰς ἑ. διὰ χειρὸς Παρθενίου ἱερομονάχου. τοῦ Σαββαΐτου. 1619 (=1619). καὶ ἐπαρακλήθην παρὰ Δαμασκηνοῦ ἱερο(μον)άχ(ου): καὶ οἱ ἀναγινόμενοι. εὐχαισθε ὑπὲρ ἡμῶν».

2. Φύλλ. 181^α-162^β. Τετράδια ἠριθμημένα ια΄. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν.—«Μηνὶ Ἰαννουαρίου. ια΄. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου». Ἀρχ. «Ἡδιστον μὲν ἔαρ» κτλ. Ἐν τῷ φ. 262^β «+ Ὁ παρῶν βίος ἐτελειώθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Δαυρεντίου μοναχοῦ ἐκ Κύπρου. διὰ συνδρομῆς μὲν τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ ἀγίου πνίκοῦ κυρίου παπ(ᾶ) κυρ Δαμασκηνοῦ. καὶ οἱ ἀναγινόμε(ν)οι μὴ κατα-

ράσθαι δια τὸν $\overline{\kappa\nu}$. διότις μὲ πολλήν βίαν καὶ ἀλλοτριώσιν λογιῶν τὸ ἐχάραξα. διότις ἤμουν πρὸς τοῦ ὀδεύσαι. Ἐν μηνῇ Ἀπριλλίῳ ιγ. $\overline{\zeta\rho\lambda}$. $\overline{\chi\upsilon}$. $\overline{\alpha\chi\beta}$ (= 1622).

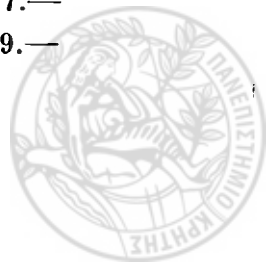
3. Φύλλ. 263^a-335. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ἐπὶ τῆς κάτω ὤας τοῦ φ. 263^a « + Καὶ τόδε τοῦ Δαμασκηνοῦ σὺν καὶ τοῖς ἄ(λ)λοις ». — « Μηνὶ Ἰαννουαρίῳ $\overline{\iota\zeta}$ βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου Ἀντωνίου, συνγραφεῖς παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ». Ἀρχ. « Ἀγαθὴν ἄμιλλαν » κτλ. Ἐν τῷ φ. 335^a « Ἐν Αἰγύπτῳ $\overline{\zeta\rho\kappa\epsilon}$ (= 1617). Φευρουαρίῳ $\overline{\kappa\alpha}$. διὰ χειρὸς Ἱερεμίου ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου ». Τὸ φ. 336 ἄγραφον.

4. Φύλλ. 337^a-355^a. Τὸ κείμενον μονόστ. ἐκ 15 γραμμῶν : Μηνὶ Ἰαννουαρίῳ $\overline{\chi\eta}$. Βίος καὶ πολιτεία ἐνεπιτόμῳ τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου, πρεσβυτέρου γενομένου καὶ καθηγητοῦ τῆς πανερήμου ». Ἀρχ. « (Ο)ὗτος τοῖνον ὁ ὀσιος » κτλ. Ἐν τοῖς φ. 355^b-356 προσδήκη 18-ης ἐκατ. ἀσήμαντος. Ὁ βίος Εὐθυμίου ἐξεδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ Κλεόπα Κοικυλίδου ἐν τοῖς Βίοις Παλαιστινῶν ἀγίων (ἐν Ἱεροσολύμοις 1907), σ. 7—14.

5. Φύλλ. 357^a-439^b. Τετράδια ἠριθμημένα εἰς ια'. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν. « Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου ». Ἀρχ. « Καὶ παντὸς μὲν ἄλλου πράγματος » κτλ.

98. Ἀσματικὴ ἀκολουθία κεκολοβωμένη εἰς τὸν ἀπόστολον Θαδδαῖον. Ἀντίγραφον νέον. Φύλλα πέντε μήκ. 0,205, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν.

99. Τεῦχος χάρτινον νέον, μήκ. 0,204, πλ. 0,149. Ἀντίγραφον Λουκᾶ ἱερομονάχου. Σελίδες 134. — α') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὀσίου Ἀνδρέου τοῦ Σαλοῦ. Ἀρχ. « Βίον θεάρεστον » κτλ., σ. 1-68. — β') Μαθήματα νέα ἐκκλησ. μουσικῆς, σ. 70-84. — γ') « Εὐχὴ τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου εἰς τὸν ἅγιον Ἐπιφάνιον », σ. 107. — δ') « Εὐχὴ τοῦ μεγάλου Παΐσιου τοῦ θεράποντος αὐτοῦ » σ. 109. — ε') Εὐχαὶ διάφοροι, σ. 110 κέ.

100. Πεντάδιον χάρτινον νέον. Φύλλα δέκα έκκλησιαστικῆς μουσικῆς, μετ' ἐπιγραφῆς· «Τὰ παρόντα φάλλονται εἰς τὸν Ἐπιτάφιον, ὅτε ἀναβαίνομεν εἰς τὸν Ἅγιον Γολγοθᾶν». Ἀρχ. «Δεῦτε ἀναβῶμεν» κτλ.

101. Κατάστιχον (μήκ. 0,203, πλ. 0,147) ταξιδιώτου πρωτουσυχέλλου εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἀνά τὰς Κυκλάδας νήσους (1775-1799). Τὸ κληρικὸν αὐτοῦ ὄνομα ἄγνωστον. Πρὸς τῷ τέλει ὁμως τοῦ καταστίχου σημειοῦται, ὅτι γεννηθεὶς ἐν Ἄνδρῳ τῇ 18-ῃ Σεπτ. ἔτ. 1752 ὠνομάσθη ἐν τῷ βαπτισματι Ἰωάννης· ὡς δὲ κληρικὸς φαίνεται χρηματίσας ἡγούμενος ἀγιοταφίτικῆς ἐν Ἄνδρῳ μονῆς ὀνομαζομένης «Παλατιανῆς».

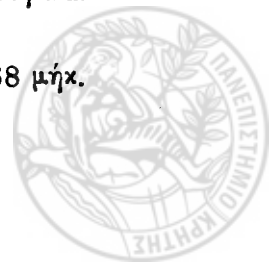
102. «Χερουβικά κατ' ἦχον σύντομα καὶ ἀργά» καὶ ἐν «Δύναμεις» Γεωργίου Κρητός. Ἀντίγραφον 19-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτ. 34 μήκ. 0,205, πλ. 0,145.

103. Κατάστιχον ἀγιοταφίτου κληρικοῦ πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν διαφόροις δήμοις τῆς Ῥωσίας κατὰ τὰ ἔτη 1842-1845. Ἔστι δὲ κεκυρωμένον ἐπισήμως διὰ σφραγίδος καὶ ῥωσικῆς κυβερνητικῆς πράξεως. Ἐν αὐτῷ καὶ πράξεις ἐνσφράγιστοι δήμων καὶ ἀρχιαστυνόμων. Φύλλα 55 (μήκ. 0,195, πλ. 0,157), ὧν γεγραμμένα μόνον τὰ πρῶτα δέκα.

104. Τεῦχος έκκλησ. μουσικῆς χάρτινον, ἐκ φύλλων 182 μήκ. 0,193, πλ. 0,138. Ἐγράφη τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 175^α-181^α. Ἐπὶ τῆς κάτω ὤας τοῦ φ. 2^α· «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῦ ἐν μοναχοῖς γέρῳ Κυπριανοῦ Ἁγιοταφίτου Μουμτζή». Ἐν τῷ φ. 1^β «Ἐτερον δύναμεις Γεωργίου τοῦ Κρητός». Ἀπὸ φ. 2 κέ. «Ἐκλογή σύντομος περιέχουσα μόνον τινὰ ἐν τῇ λειτουργίᾳ ψαλλόμενα, ἧτοι χερουβικά καὶ κοινωνικά καὶ ἄλλα χρειώδη ἐκ διαφόρων ποιητῶν».

105. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,194, πλ. 0,145) ἐκ φύλλων 150, ὧν τὰ πλεῖω ἄγραφα. Ἐγράφη ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ.—Ἄνωθιμου «φρασεολόγιον», ἧ φράσεις νεοελληνικαὶ σὺν μεταφράσει εἰς τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικόν.

106. Τεῦχος χάρτινον έκκλησ. μουσικῆς ἐκ φύλλων 268 μήκ.

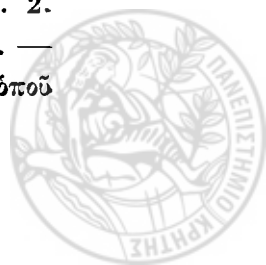
0,198, πλ. 0,133. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. ὑπὸ Βενιαμὶν ἱεροδιακόνου Κυπρίου· τῇ δὲ βιβλιοθήκῃ <τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Π. Τάφου> ἐδωρήθη (6 Αὐγ. 1904) ὑπὸ Ἀγαθαγγέλου Θωμαΐδου τοῦ ἐκ Μοσχονησίων, ἀρχιμανδρίτου καὶ «ἐπὶ δεκαεπταετίαν» ἀρχιεπίσκοπου τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως». — Ἐπιγραφή· «Τῆς ἐκλογῆς τῆς διὰ προχειρότητα ἐν δυοῖ τόμοις διαιρεθείσης τόμος ὁ δεύτερος περιέχων τὰ ἐν τῇ ἱερᾷ λειτουργίᾳ ψαλλόμενα χρεωδέστατα».

107. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 314 μῆκ. 0,17, πλ. 0,11. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Δῶρον Ἀγαθαγγέλου Θωμαΐδου. — Μικρὰ Παπαδική. Σημειωτέα· ἐν τῷ φ. 3 «Κοινωνικὰ τοῦ κῦρ Γεωργίου». Ἀπὸ φ. 7 κέ. «κατ' ἦχον κεκραγάρια σύντομα» Πέτρου Βυζαντίου. Φύλλ. 17. «Πολυέλεος συνεθεὶς παρὰ κυρίου Δανιὴλ πρωτοψάλτου». Ἄλλος πολυέλεος Ἀναστασίου Ῥαφτανιώτου ἐν τῷ φ. 39. Ἄλλος Πέτρου Πελοποννησίου ἐν τῷ φ. 49.

108. «Καταβασίαι Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου καλλωπισθεῖσαι παρὰ Ἰωάννου λαμπαδαρίου». Φύλλα χάρτινα 13 μῆκ. 0,19, πλ. 0,115. Ἀντίγραφον 19-ης ἑκατ.

109. Δείψανον ἐντύπου Ἀγιασματαρίου μετὰ χειρογράφων συμπληρωμάτων 17-ης ἑκατ. Φύλλα ἐν συνόλῳ 144. Σημειωτέα. — α') «Εὐχὴ εἰς τὰ μεταξουσκούληκα», φ. 9. — β') Νεκρώσιμος ἀκολουθία, σ. 11 κέ. — γ') Θεοδώρου Γαζῆ «γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ δ'», φ. 79-144.

110. Τεῦχος χάρτινον τῶν ἐτῶν 1738-1739, μῆκ. 0,163, πλ. 0,112. Σελίδες 54. — Κατάστιχον ἐπίσημον τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Πατριαρχείου, δεικνύον ἐν σμικρῷ τὰ προσωπικῶς τοῖς ἐπιτοπίοις κυβερνητικοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς ἀνθρώποις αὐτῶν διδόμενα τὸ πάλαι ἀναγκαστικῶς ἐτήσια δῶρα. α') Σελ. 1. «1738. Ἐδῶ δηλοποιούμεν ταῖς ὕσαι τζόχαις μοιράζομεν τοῖς Ὀθωμανοῖς εἰς τὸ αὐτῶν μπαϊράμι». Ἀρχ. «Τῷ σὲχ Φέδδῃ τζόχ. 2. Τῷ μουφτῇ τζαξήρι 1. Τοῖς υἱοῖς τοῦ σὲχ Μουσταφᾶ» κτλ. — β') Σελ. 5. «1738 Μαρτίου. Ἐδῶ σημειώνομεν τὰ μηνιάτικα ὁποῦ

δίδομεν τῶν σέχηδων τῆς Ἱερουσαλήμ». Ἀρχ. «Τοῦ παλαιοῦ ἀλάι-μπέγη ζολότας 3 καὶ μαϊδία 5. Τοῦ νακίπη ἀσλανία 5 καὶ τοῦ ἀνθρώπου του μαϊδ. 10» κτλ. — γ') Σελ. 9. «Ἐδῶ σημειώνομεν τὰ μηνιάτικα τοῦ γιαντζάραγα καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ». Ἀρχ. «Καινούριος ἀγᾶς. Εἰς τὴν ἀντάμοσιν τοῦ ἀγᾶ τζόχα καὶ τζαζήρι 1. Τοῦ τζαούση ζολότα 1, τοῦ οὔστᾶ ζολότα 1» κτλ.—δ') Σελ. 11. «1738. Ἐδῶ σημειώνομεν τὰ ὅσα συνειθισμένα δίδομεν τῷ μουλλᾶ». Ἀρχ. «Νέος μουλλᾶς. Ἐδώσαμεν τὸ κουδούμι του ντουραλι 1 καὶ τῆς συνοδίας του ζολότες 15 καὶ ἕτερα μαϊδία 8» κτλ. ε') Σελ. 15. «1738. Ἐδῶ σημειώνομεν τὰ ὅσα συνειθισμένα ὀποῦ δίδομεν τοῦ ἐνδοξοτάτου ἡγεμόνος, ἦτοι τοῦ μπασιᾶ τῆς Ἱερουσαλήμ». Ἀρχ. «Ἐδώσαμεν τὸ κουτούμι ντουραλι 1 καὶ τῆς συνοδίας του ζολότας 14 καὶ μαϊδία 8» κτλ. — ς') Σελ. 19 κέ. «Ἐδῶ σημειώνομεν τὰ ὅσα ἐδώσαμεν τῷ ἡγεμόνι τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους». Ἀρχ. «Ἐνεχειρίσαμεν τῷ ἡμετέρῳ δραγουμάνῳ κὺρ Ἰγνατίῳ, διὰ τὴν δώση τῷ ἡγεμόνι ζεντζηρλία 1000, τὰ ὅποια κάμνουν ἀσλανία 2750. Ἀπὸ τὰ ἄνωθεν λοιπὸν ἔδωσεν ὁ δραγουμᾶνος τῷ ἡγεμόνι ἀσλανία 1833 καὶ τούλτι 1, τῷ κιαχαγζᾶ ἀσλανία 166 καὶ τούλτι 3, τῷ Μεκιοῦγλου ἀσλανία 166» κτλ. — ζ') Σελ. 25 κέ. «1738. Ἐδῶ σημειώνομεν τὴν ὅσιν ζάχαρην μοιράζομεν τώρα εἰς μπαϊράμι τῶν Τουρκῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀντὶς διὰ ζάχαρην τώρα δίδομεν ἄσπρα». Ἀρχ. «Τῷ Ὄσμᾶν μπέγγη, υἱῷ Σατεντήν, μαϊδία 40· τῷ καλὲ-ἀγασὶ διὰ τὴν ζάχαρην» κτλ.—η') Σελ. 31 κέ. Διαφόρων μουσουλμάνων ἀποδείξεις παραλαβῆς φορολογικῶν χρημάτων ἀπὸ τοῦ Κοινοῦ διὰ διάφορα τοῦ Ἁγίου Τάφου κτήματ. — θ') Σελ. 43 κέ. «1739, Δεκεμβρίου κη'. Ἐδῶ σημειώνομεν ταῖς τζόχαις ὀποῦ ἐμοιράσαμεν τῶν σιέχηδων εἰς τὸ ῥαμαζάνι κατὰ τὴν συνήθειαν». — ι') Σελ. 49 κέ. «1739, Δεκεμβρίου κη'. Ἐνταῦθα σημειώνομεν τὰ κομμάτια, τὰ ὅποια εἶναι ἀπὸ ἡμίσεια πήχη».

111. «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ», καλόγραφος. Φύλλα 21 μῆχ. 0,173, πλ. 0,107. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα χρωματιστόν. Τὰ ἀρκτικὰ κεφα-

λαιώδη στοιχεῖα μεγάλοςχημα, ἐρυθρά καὶ ἔγχοςμα. Ἐν τῷ φ. 21^α. «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ $\overline{\alpha\omega\mu\beta}$ κατὰ μῆνα θβριον. Καὶ οἱ ἐν-τυγχάνοντες ἔρρωσθε πάντες. Πόνος Διονυσίου, οὗ μέμνησθε Κυρίῳ».

112. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,152, πλ. 0,115. Σελίδες 97. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Ἦν δὲ πρότερον Κωνσταντίνου Μιχαήλ Κυπρίου καὶ εἶτα Ἰωαννικίου ἱεροδιακόνου. — «Εἰσαγωγή εἰς τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς κατὰ τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον, συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ πανιερωτάτου ἀγίου Δυρραχίου κυρίου Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μαδύτων ἥδη δ' ἐπιδιορθωθεῖσα εἰς πολλὰ ἐλλείποντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου διδασκάλου Χουρμουζίου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐνὸς τῶν ἐφευρετῶν τῆς ῥηθείσης νέας μεθόδου».

113. Διακονικὸν ἀκέφαλον ἔτους 1695-ου, ἐκ φύλλων 47 μήκ. 0,155, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον καλόγραφον καὶ μονόστηλον ἐκ 15 γραμμῶν. Τὰ τυπικὰ καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ διὰ στοιχείων ἐρυθρῶν· ἐρυθρά δέ, μεγάλοςχημα καὶ ἔγχοςμα τὰ κεφαλαιώδη ἀρκετικὰ στοιχεῖα, πλὴν ἐνὸς μεγίστου T, ὄντος αὐτοῦ χρωματιστοῦ καὶ ἐπιχρῶσου. Ἀρχ. « - - - καὶ εἰσερχόμεθα ἐν τῷ καθολικῷ ναῷ φάλλοντες τὰ ἀπόστιχα» κτλ. Ἐν τῷ φ. 33^β. «+ Τὸ παρὸν διακονικὸν ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Νεοφύτου ἐλαχίστου καὶ οὐτιδανούς πάντων ἀρητήρων· ἐτι τε καὶ ἀμαθούς. τοῦ ἐκ τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς τε καὶ πατριαρχικῆς μεγίστης μονῆς τῶν Ἰβήρων, ἧτοι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς καὶ Πορταϊτήσης οὕτωςί πως ἐπ' ὀνομαζομένης. τῆς ἐν τῷ ἁγιονύμφῳ ὄρει τοῦ Ἄθω κειμένης. ἔστι δὲ κτήμα τοῦ ὀσιωτάτου καὶ εὐλαβεστάτου ἐν ἱεροδιακόνοις κύρ Μελετίου. σύγγνωται τοίνυν οἱ τούτω μετερχόμενοι ἐμοὶ τῷ γράψαντι τλήμονι Νεοφύτῳ. εὐχεσθαι δὲ πάλιν ὑπὲρ τοῦ ἔχοντος Μελετίου ἱεροδιακόνου:—ἐγράφη δ' ὁμως ἐν ἔτει σωτηρίῳ $\overline{\alpha\chi\tau\epsilon}$ —Φευρουαρίῳ $\overline{\kappa\epsilon}^2$ ».

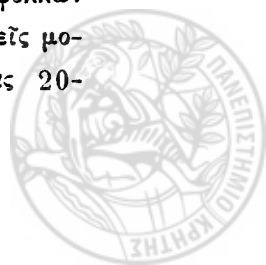
114. Παπαδικὴ ἀκέφαλος καὶ κολοβὴ γραφεῖσα τῇ 17-ῃ ἑκατ. Φύλλα χάρτινα 106 μήκ. 0,155, πλ. 0.105.

115. Τεῦχος χάρτινον καλόγραφον, ἔτους 1651-ου. Φύλλα

76 μῆκ. 0,128, πλ. 0,094. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21-25.—Ἐκλογαὶ ἀπὸ παλαιοῦ Πατερικοῦ ἀπολεσθέντος, ὑπάρχοντος δὲ ποτε ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ μονῇ Μεγάλῃς Παναγίας. Ἀρchetαι ἀπὸ τεμαχίου εἰλημμένου «ἐκ τῆς Κλίμακος». Εἶτα τεμάχιον (φ. 2^α) Φωτίου Κ/πόλεως ἐν μεταφράσει. Ἀρχ. «Τότε χρειαζόμεθα τὴν συνήθειαν τῆς πόλεως ἢ τῆς ἐπαρχίας, ὅτε ἦλθεν εἰς κρίσιν ἦτοι αὕτη συνήθεια καὶ ἐβεβαιώθη» κτλ. Ἀπὸ φ. 3 κέ. «Διάλεξις ἀγίων γερόντων κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἐν τῷ φ. 13^β ἀντίγραφον παλαιοῦ σημειώματος ἔχοντος οὕτω· «Κἀγὼ Μάρθα μοναχὴ Παλαιολογίνα ἢ Διπλοβατατζίνα ἔδωκα τὸ πατερικὸν τοῦτο τὸν πατέρα μου τὸν καθηγούμενον τοῦ τῆς λαύρας τοῦ Καλαμώνος, ἡγουν τοῦ ἀγίου Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ κῦρ Γαλακτίων, ἵνα ἔχη αὐτὸ εἰς ὠφέλειαν αὐτοῦ ἕως ὅτε καὶ ζῆ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ νὰ ἐπιδίδεται τὸ τοιοῦτον Πατερικὸν εἰς τὴν μονὴν τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας, ἔνθα εἶχεν ἡ ἀγία Μελάνη τὰ ἀσκηταρία, λέγω δὴ εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ ἔνδον ἔνεκεν ψυχικῆς μου σωτηρίας». Μετὰ τὸ σημείωμα τοῦτο αἰ ἀπὸ τοῦ Πατερικοῦ ἐκλογαὶ (φ. 13-51). Ἀρχ. «Ἐδῶθεν ἄρχισα νὰ γράψω ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς Παναγίας τοὺς λόγους, ὅπου δικαιολογᾶται εἰς ἀδελφός, νέας διδαχῆς ἀνθρώπος, εἰς τὴν κατάκρισιν ὅπου κρίνει τὴν ἀγίαν Θεοφανῶ καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον, ὅπου ἔκοψαν τὸ κρέας, νὰ μὴν τὸ τρώγουν ὅσοι φορέσουν τὰ ἀσκητικὰ φορέματα ἡγουν τῶν μοναχῶν. Ὁ ἀπόστολος λέγει» κτλ. Φύλλ. 15 κέ. «Πάλιν ἐκ τὸ Πατερικὸν τῆς Παναγίας εἰς φύλλ. 18». Ἀρχ. «Περὶ δὲ ἀκτημοσύνης εἶπεν ὁ Κύριος» κτλ. Ἐν τῷ φ. 51^β «Τέλος ἐκ Πατερικὸν τῆς Παναγίας:- αχνα:- Αὐγούστου κε». Εἶτα (φ. 52-76) «Αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τοῦ Καρτάνου τὸ βιβλίον». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς οἰκονομικῶς ἔκαμεν τὴν νύκταν καὶ τὴν ἡμέραν» κτλ. Ἐν τῷ φ. 76^α. «Τοῦ Καρτάνου τὰ λογία ἢ Ἐκκλησία μας δὲν τὰ στέργει νὰ τὰ διαβάξουν:—Ἐγὼ τὰ ἀνωθεν ἔγραφα διὰ μερικά λογία».

116. Τεῦχος χάρτινον διμερὲς τῆς 16-ης ἐκατ., ἐκ φύλλων 170 μῆκ. 0,20, πλ. 0,135. Δύο διάφοροι γραφαὶ ἐπιμελεῖς μονόστηλοι, τῆς μὲν ἀριθμούσης 18 γραμμάς, τῆς δ' ἑτέρας 20-

21. — 1) Φύλλ. 1-138. «Αί περίοδοι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου - - - εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου συγγραφεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ Προχόρου». Ἄρχ. «Σαλπίζατε» κτλ. — Φύλλ. 140-154. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια». Ἄρχ. «Πάντες «ὁμεῖς ἐν εὐθυμίᾳ» κτλ. — 3) Φύλλ. 155-165. Ἀωνόμου λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «Ἡμέρα σήμερον εὐφροσύνης» κτλ. — 4) Φύλλ. 165^β-170^β. Ἀωνόμου λόγος κολοβός εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ἄρχ. «Ἡ τοῦ Χριστοῦ γέννησις ἐκ τῆς πανάγνου» κτλ.

117¹. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 357 μῆκ. 0,336, πλ. 0,228. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30-33. Αὐτόγραφον Ἀνθίμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων². Ἐν τῷ φ. 5^β πρόσθετος διὰ χειρὸς Πολυκάρπου μητροπολίτου Βηθλέμ «ἐπίγραμμα διὰ στίχων ἡρωελεγεῖον πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, τὸν σοφώτατον τῆς παρουσίας βίβλου συγγραφέα».

Τεύχεα ἔνθα δ' ἐλίττεις νοῦν τε βαθύνοα βίβλων
καὶ πατρικὴν σοφίην μείλιχον ἐκτρανέεις,
διε Ἀνθιμε, σοφῶν κλέος, ὄλβιε πηδαλιούχε
σκάφεως ἀσπίλου, ᾧ Θεὸς ὤπασέ σε·
ἄς σὺ πατράσιν ὑπέικων ἔξοχα τάσδε σαφέεις,
ἄλλως δεικνὺς ἔχειν ῥήσσει ταῖς πατέρων.
Ζῆθι ἀπείρους ἐς ἡλίου, ἐς φάος ἄγων
βίβλους ἄς πονέεις κήρυκας ἰδοσύνης.

Τῆς ἡμετέρας πανσόφου μακαριότητος εὐτελῆς δοῦλος.

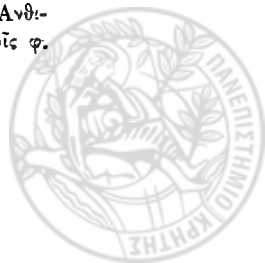
Ὁ Βηθλεεμ Πολυκάριπος³.

Ἐπιγραφή τοῦ τεύχους· «Ἄγκυρα ὀρθοδοξίας, ἡ παιδαγωγία θεολογικὴ εἰς γῶσιν Θεοῦ χειραγωγούσα, φιλευσεβῶς φιλοπονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου σοφωτάτου καὶ ἁγιωτάτου πατριάρ-

¹ Τοῦτο μετηνέχθη ἐκ τῆς ἐν τῷ Μετοχίῳ Κ/πόλεως βιβλιοθήκης, ἐν ᾗ πρότερον ἔφερε τὸν 572-ον, εἶτα δὲ τὸν 608-ον ἀριθμὸν.

² Τὰ φύλλα 25—109 ἔγραψε χεῖρ ἑτέρου τινός· ἀλλ' ἀνέγνω καὶ ταῦτα ὁ Ἀνθιμος, ὡς δηλοῦται ἐξ αὐτογράφων τούτου διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων ἐν τοῖς φ. 52—59.

³ Οὗτος ἐγένετο ὕστερον Ἱεροσολύμων πατριάρχης (1808—1827).

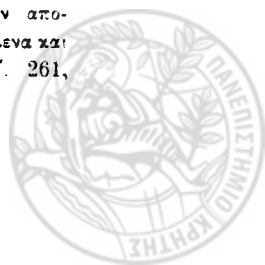
χου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Ἀνθίμου». Διήρηται εἰς πέντε βιβλία.

118. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,242, πλ. 0,165. Σελίδες μονόστηλοι 466. — Ἀντίγραφον τετραευαγγελίου τυπωθέντος Ἐνετίησιν ἔτει 1786-φ. Ἐν τῇ ἐσχάτῃ σελίδι: «Τὸ παρὸν τετραβάγγελον ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Σαμουήλ ἱερομόναχος Κύπρεως ἀφιερῶνω εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον Νοσωκομοῖον καὶ ὅπως τὸ ἀποξενώσει νὰ ἔχει τὴν ἀρὰν τῶν ἁγίων πάντων — 1794 Νοεμβρίου 16»

119. Τετράδιον χάρτινον 19-ης ἑκατ. Φύλλα 8 μήκ. 0,22 πλ. 0,18. — α') «Ἀκολουθία εὐχαριστήριος εἰς τοὺς γάμους τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ πρώτου μετὰ τῆς βασιλισσῆς Ὀλγας», φ. 1-3. — β') «Εὐχαριστήριος ἀκολουθία τῆς 25 Μαρτίου», φ. 4 κέ. — γ') Πολυχρονισμοὶ δύο, Ἀλεξάνδρου β' αὐτοκράτορος Ῥωσίας καὶ Γεωργίου βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

120. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατοντ. Φύλλα 39 μήκ. 0,202, πλ. 0,162¹. Φύλλα ἄγραφα· 6, 8, 9. Αὐτόγραφοι Ἐφραὶμ Ἀθηναίου, πατριάρχου γενομένου Ἱεροσολύμων. — α') Φύλλ. 1-5. Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῆ καὶ Ἰανουαρίου εἰς τὸν ὅσιον Νεόφυτον τὸν Ἐγκλειστον. — β') Φύλλ. 8. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου». Εὐεργετήριον γραμμα Σεραφεῖμ Κ/πόλεως [Σεπτ. 1760] πρὸς τὸν ἐν Κ/πόλει διατρίβοντα «διὰ τινὰς κοινὰς χρεῖας» τῆς νήσου Κύπρου «Ἐφραὶμ διδάσκαλον τοῦ ἐν τῇ νήσῳ φροντιστηρίου», προχειρίζον τοῦτον ἱεροκήρυκα τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. — γ') Φύλλ. 10-23. Ἐφραὶμ Ἀθηναίου «εἰς τὸν μέγαν Σπυριδῶνα» λόγος. Ἀρχ. «Καὶ ποῖος ἄλλος ποιμὴν» κτλ. — δ') Φύλλ. 23^β-24, 37^β-39^β. Τοῦ αὐτοῦ Ἐφραὶμ διάφορα σημειώματα. — ε') Φύλλ. 25-35. Κασιανοῦ ἀββᾶ «περὶ διατυπώσεως καὶ κανόνων τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀνατολὴν κοινοβίων καὶ τῆς τούτων διαγωγῆς».

¹ Τὰ φύλλα ταῦτα εὕρισκοντο πρότερον ἐντὸς τόμου συναπτηρισμένου ἐκ τριῶν συνδεμένων ἐντύπων λειτουργικῶν ἀσματικῶν βιβλιαρίων ἐκδομένων ἐπιστᾶσι Ἐφραὶμ τοῦ Ἀθηναίου („Ἀκολουθία εἰς ὅσιον Χριστόδουλον“ Ἐνετ. 1755. — „Βίβλος περιέχουσα κανόνας μερικῶν τινῶν ἁγίων“. Ἐνετ. 1756. — „Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀποστόλον Βαρνάβαν“. Ἐνετ. 1756). Τὸν τρίβιβλον τοῦτον τόμον, ἔχοντα συνεραμμένα καὶ τὰ ῥηθέντ' αὐτόγραφα τοῦ Ἐφραὶμ φύλλα, ἔταξα ἔτει 1888-φ ὑπ' ἀριθ. Ε'. δ'. 261, ἐν τῇ Κεντρικῇ τοῦ Πατριαρχείου Βιβλιοθήκῃ.

Ἄρχ. «Ἐπειδὴ μοι προσέταξας» κτλ. — ζ') Φύλλ. 35^β κέ. «Τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ Κασσιανοῦ Ῥωμαίου περὶ τῶν τῆς κακίας ὀκτώ λογισμῶν». Ἄρχ. «Πρώην τὸν περὶ τῆς διατυπώσεως» κτλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

τῶν ἐκ τοῦ μοναστηρίου τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεταχομισθέντων κωδίκων εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολομοῖς Πατριαρχικὴν Κεντρικὴν Βιβλιοθήκην.

(Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 1—175).

110. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 13-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 198 μῆχ. 0,28, πλ. 0,205. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 26 γραμμῶν. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα, ἔγκοσμα καὶ εὐμεγέθη. Ἐν τῷ φ. 45 κόσμημα ἐρυθρόν.— Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μετὰ μηνολογίου, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἄρχ. « - - - ἠύλισαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε» κτλ. Εἶτα «Τῆ δ' τῆς ζ' ἐβδ(ομάδος). Ἐκ τοῦ κατὰ [Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ὀνειδίσειν» κτλ. Τελευτᾶ εἰς περικοπὴν ἀναγνωσκομένην τῆ ις' Φεβρουαρίου, ἧς αἱ ἔσχαται λέξεις· «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βιάζεται καὶ βιασταὶ ἀρπάξουσιν - - -».

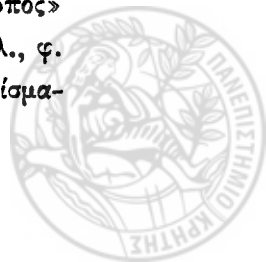
111. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1472-ου, ἐκ φύλλων 180 μῆχ. 0,265, πλ. 0,184. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 23 γραμμῶν. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ εὐμεγέθη καὶ ἔγκοσμα τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα χρωματιστόν. — Ψαλτήριον μετὰ τῶν ψδῶν ἔχον εἰς τὸ τέλος τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «Τέρμα λαβοῦσα, τὸ παρόν δε πυξίον. ἐκ θέναρ θύτου Συμεῶν ῥακενδύτου. ἐκ λαύρας Κύκκου δι' ἐξόδου καὶ πολλοῦ πόθου, παπὰ Βασιλείου τοῦ Χάμαδου: ἐν ἔτει τοῦ Ἀδάμ, ἑξακισχιλίοστῳ, ἐννακοσίοστῳ, ὀγδοηκοστῳ, πρώτῳ: Ἐν δὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, χιλίοστῆς τετρακοσίοστῆς ἐυδομηκοστῆς δευτέρης». Εἶτα διὰ χειρὸς ἐτέρου· «Ἐτέθη δὲ ἐν τῷ ναῷ του αρχηστρατίγου Μιχαήλ ἐν χωρίῳ Πεδουλά».

στον οίκετήν» κτλ. — δ') Φ. 58^α. «Περὶ (ἐμ)φανείας τοῦ Κυρίου ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων». — ε') Φ. 58^β. «Ἡσυχίου ἐκ τοῦ εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν». Ἄρχ. «Ἐν γὰρ τῷ μβ' ἔτει τῆς βασιλείας» κτλ. — ς') Φ. 59^α. «Διάλογος τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἄρχ. «Βασιλείος. Τί ἐστὶν ἀρχή; Γρηγόριος. Τὸ πρῶτον αἷτιον» κτλ. — ζ') Φ. 61^β. «Τί τὰ τέσσαρα θηρία, ἃ ἐώρακε Δανιὴλ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβαίνοντα»; Ἄρχ. «Ἐθεώρου γὰρ φησι» κτλ. — η') Φ. 70^β. «Παραγγελία τῶν ἁγίων πατέρων εἰς τὰς τιμίας καὶ ἁγίας εἰκόνας». Ἄρχ. «Εἰρήκασι πᾶσαι» κτλ. — θ') Φ. 72^β. «Ἐρωτήσεις διαφόρων κεφαλαίων τοῦ ἀββᾶ Ἀναστασίου», πγ'-ι'. Ἄρχ. «ΠΠ. Ἐρώτησις. Τί ἐστὶν ὑπερηφάνεια».

115. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ., κολοβόν, ἐκ φύλλων 138 μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. — Συλλογὴ ἀσματικῶν ἀκολουθιῶν ἐκ τῶν μηναιῶν εἰς διαφόρους ἑορτάς.

116. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ., συνεσταχωμένον μετ' ἐντύπου βιβλίου. Φύλλα 30 μήκ. 0,213, πλ. 154. Τὸ φ. 17 περιέλαβε κείμενον πρόσθετον (18-ης ἐκ.). — α') Ἐπιστολὴ ἀνώνουμος. Ἄρχ. «Ἀρχὴν φιλίας ἔγνωμεν» κτλ., φ. 1^α. — β') «Τοῦ Ζηγαβηνοῦ κῆρ Γεωργίου περὶ τῶν ἐπτὰ φωνηέντων, πότε καὶ ποῦ δασύνονται, πῆ τε καὶ ποῦ φιλοῦνται, καὶ περὶ ἀντιστοιχῶν διπλῶν ἐν λέξεσιν εὐρισκόμενα». Ἄρχ. «Βούλομαι, φίλε, πρὸς μικρὸν» κτλ., φ. 2 κέ. — γ') «Θεοδοσίου Ἀλεξανδρίας (=έως) γραμματικοῦ σύνοψις εἰς τὰ ὀκτώ μέρη τοῦ λόγου». Ἄρχ. «Χρήσοι γινώσκειν, ὦ παιδίον» κτλ., φ. 15^α. — δ') «Στίχοι μελωδικοὶ κατὰ ἀλφάβητον ψαλλόμενοι εἰς ἡμέραν χαρμόσυνον». Ἄρχ. «Ἄρχοντες καὶ μεγιστᾶνοι, μ' ὄλην τὴν πτωχολογιά | θάνατος μᾶς παντεχαίνει γέρους νέους» κτλ., φ. 17. — ε') Τέσσαρα αἰνίγματα μετὰ τῆς αὐτῶν λύσεως. Ἄρχ. «Μέσον ἴσταμαι τοῦ πόλου» κτλ., φ. 18^α. — ς') «Εἰς πόσα στοιχεῖα συνίσταται ὁ ἄνθρωπος» καὶ «ἄνθρωπος τί ἐρμηνεύεται». Ἄρχ. «Ἐπὶ τεσσάρων» κτλ., φ. 18^α. — ζ') «Ποίῶν ἀνδρῶν ἐχαρίσατο ὁ Θεὸς τὰ ἐπτὰ χαρίσματα».

τα». Ἄρχ. «Σαμφοῦ τὴν δύναμιν» κτλ., φ. 18^β. — η') «Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον καὶ μέγαν Βασίλειον» (42 δεκασύλλαβοι στίχοι). Ἄρχ. «Ἄστρον ἀνεφάνης, Βασίλειε» κτλ., φ. 19^α. — θ') «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια» (16 στίχοι δεκασύλλαβοι). Ἄρχ. «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται» κτλ., φ. 19^β. — ι') Δεξιλόγιον ἀνεπίγραφον. Ἄρχ. «Κιδάρα τὸ ὄργανον» κτλ., φ. 20^α. — ια') Λόγος ἀδήλου καὶ ἀκέφαλος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου. Ἄρχ. «- - - τοῦ οὐρανοῦ βασιλέως ἢ τῶν ἐπιγεῖων βασιλέων, μάλιστα τῶν πιστῶν, τὰ σκῆπτρα κρατόνουσα», φ. 23^α-30^β. — ιβ') Δύο πρόσθετοι σημειώσεις ἔχουσαι οὕτω «Τὸ μάκρος τοῦ τζαμίου τοῦ Κιαπέ τῶν Τουρκῶν ἀπὸ τὴν μεσημβρινὴν πόρταν πύχες 356 καὶ τὸ πλάτος πύχες 300, καὶ ἔχει πόρταις 19, παράθυρα 36. — Ὁ (Δευ)κάδος Λαυρέντιος». Ὁ αὐτὸς ὕστερον γενόμενος ἀγιοταφίτης καὶ Δύδδης προχειρισθεὶς ἐκ μεταθέσεως ἀρχιεπίσκοπος ἔγραφε τὸ 2-ον τοῦτο σημείωμα «1739 Μαΐου ἀπῆλθον εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐχειροτονήσαμεν ἀρχιερέα τῆς πόλεως Βαρβαρίας τὸν κύρ Γρηγόριον καὶ ἔγηγεν ἡ χειροτονία εἰς τὸ Ῥαχίτη παρατοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Κοσμά. — Δύδδης Λαυρέντιος».

117. Κακόγραφον τεῦχος τῆς 18-ης ἑκατ., ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἐμπεριέχον εὐχὰς νεοελληνικὰς καὶ ἀντίγραφον Θεοτοκαρίου. Φύλλα χάρτινα 178 μῆκ. 0,208, πλ. 0,15.

118. Δύο χάρτινα τεύχη συνερραμμένα, ὧν τὰ φύλλα βεβλαμμένα ὑπὸ σητῶν καὶ σήψεως.

1. Φύλλα 115 μῆκ. 0,20, πλ. 0,14. Τεῦχος ἴδιον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, γραφέν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Κείμεν' ἀσκητικὰ εἰς γλῶσσαν δημώδη. — α') Διήγησις περὶ τῆς ἐκ Κ/πόλεως ὀσίας Ἄννης. Ἄρχ. «- - - νὰ διηγηθῶ καὶ παρακαλῶ σας ἄρχοντες» κτλ. — β') Διήγησις περὶ τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης τῆς μετονομασθεῖσης Σμάραγδος, φ. 19^β κέ. — γ') Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου, φ. 39 κέ. — δ') Διήγησις περὶ τοῦ θρήνου Ἱερεμίου καὶ τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ, φ. 52^β κέ. — ε') Τρεῖς διηγήσεις περὶ τῶν ὀσίων Εὐφροσύνου τοῦ Μαγερίου, Παύλου τοῦ Ὑπατικοῦ

καὶ Νικολάου τοῦ στρατιώτου, φ. 66^β κέ. — ζ') Μαρτύρια δύο τῶν ἁγίων Μερκουρίου καὶ Βαρβάρας, φ. 79 κέ. — ζ') Δηγήσεις περὶ ὄφεος καὶ φιλαργυρίας, φ. 100^β. — η') Βίος κολοβός τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, φ. 109 κέ.

2. Φύλλα 102 μήκ. 0,20, πλ. 0,145. Γραφή λογίας χειρὸς τῆς 17-ης ἑκατ. Δί ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 21 γραμμῶν. — Ἀκέφαλος καὶ κολοβός δημῶδης βίος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα. Ἀρχ. « - - - πολλὰ καὶ μία ἀπὸ ταῖς σκλάβαις ὡσάν τὴν εἶδε λυπημένην» κτλ. Τέλος: «ὦ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Δαρείου καὶ περιπόθητή μου γυνὴ βασίλισσα Ῥοξάνδρα, καλὰ ἤξεύρεις πῶς - - -».

119. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1624-ου, διηρημένον εἰς τετράδια ἠριθμημένα λη'. Φύλλα 280. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 11 γραμμῶν. «Μηολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ» περιλαμβάνον ἐν ἑαυτῷ τὸ τροπάριον, τὸ δοξαστικόν, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ τὸ κοντάκιον ἐκάστης ἑορτῆς. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (φ. 273^β): «+ Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα:· εἰς $\bar{\alpha} \bar{\chi} \bar{\alpha} \bar{\delta}$ ἀπὸ Χριστοῦ μηνός Ὀκτωβρίου. $\bar{\kappa}\delta$. ἐτελειώθει. εἰς τὴν μονῆ τοῦ ἁγίου Σάββα». — Φ. 274-279. «Περὶ κατανύξεως ψυχῆς ἀπὸ τὰ τροπάρια τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἁγίας Πελαγίας Ὀκτωβρίου η'».

120. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 377 μήκ. 0,228, πλ. 0,177. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Κόσμημα πολύχρωμον καὶ ἐπίχρυσον ἐν τῷ φ. 1^α. — «Ἐκλογή τῶν ἀναγκαίων μαθημάτων παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων συντεθέντων, ὧν περ χρῆζουσιν ἐν τε τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, ἐν τῷ βαθεῖ ὀρθρῳ καὶ ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ· τὰ ὁποῖα ἐρανίσθησαν ἀπὸ τοὺς πέντε τόμους τῆς Ἀνθολογίας τῆς λεγομένης νέας μουσικῆς καὶ κατετέθησαν κατὰ τάξιν ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ διὰ περισσοτέραν προχειρότητα, τουτέστι νὰ ἡμπορῶμεν νὰ φάλωμεν κάθε ἀκολουθίαν, χωρὶς νὰ χρειασθῶμεν ἄλλα πολλὰ βιβλία, ἐπειδὴ οἱ ἡμέτεροι διδάσκαλοι καὶ ἐφευρεταὶ τοῦ τρόπου τῆς μουσικῆς τοῦ νέου συστήματος εἰς πέντε τόμους διαίρεσαν τὴν Ἀνθολογίαν».

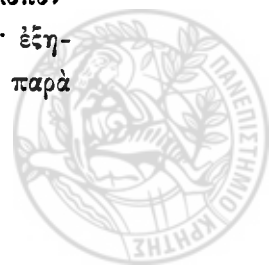

121. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 213 (μήκ. 0,223, πλ. 0,163) γραφὲν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα χρωματιστόν. — «Δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν τε ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, καὶ τινὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου· μελισθέντα μὲν παρὰ Ἰακώβου πρωτοφάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐξηγηθέντα δὲ τανῦν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, τοῦ ἀρχαίου μέλους αὐτῶν ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, χειρὶ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς κοινῆς σχολῆς τοῦ ῥηθέντος συστήματος».

122. Παπαδικὴ χαρτίνη γραφεῖσα τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα 135 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Κόσμημα χρωματιστόν ἐν τῷ φ. 1^α, μεθ' ὃ ἡ ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ παπαδικῶ μέλους. Πολυέλεος κὺρ Πέτρου Βυζαντίου τοῦ Μπερεκέτη. Ἦχος ἐκ τοῦ πα».

123. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 121 μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα χρωματιστόν. — «Ἡ παρούσα βίβλος καλεῖται καὶ λέγεται Στιχηράριον, μετὰ τὸ (νά) περιέχει μέλος στιχηραρικόν, καὶ Ἀνθολογία Στιχηραρίου, διότι εἶναι καὶ μέρος αὐτοῦ. Καὶ πρῶτον ἔχει ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀναστασιματαρίου τοῦ κυρίου Χρυσάφου τὰ ὀκτὼ δογματικά καὶ τὰ ἑνδεκα ἐωθινά, καὶ ἐκ τοῦ στιχηραρίου τοῦ αὐτοῦ τὰς ὥρας τῶν Χριστουγεννῶν, τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καὶ τινὰ ἄλλα δοξαστικά. Ἐξηγήθη τὰ νῦν κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ κυρίου Χουρμουζίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς σχολῆς τοῦ ῥηθέντος συστήματος».

124. Τεύχος χάρτινον ἐκ φύλλων 122 μήκ. 0,212, πλ. 0,153. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Κόσμημα χρωματιστόν ἐν τῷ φ. 1^α. — «Ἀνθολογία στιχηραρίου σύντομος, περιέχουσα πάντα τὰ δοξαστικά τοῦ ἐνιαυτοῦ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἥτις ἐμελουρήθη παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου κατὰ τὴν ἐθιζομένην τάξιν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ· ἐξηγήθη δὲ ἕρῃ ἐσχάτως κατὰ τὸ νέον σύστημα τῆς μουσικῆς παρὰ

κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου καὶ διδασκάλου τῆ Κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς».

125. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 405 μήκ. 0,178, πλ. 0,12. Ἐγγραφή τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. — «Ἀνθολογία σὺν Θεῷ περιέχουσα τὰ ἀναγκαιότερα μαθήματα, ὅπου φάλλονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκ διαφόρων ποιητῶν ἐρανισθέντα». Ἀρχ. «Τὸ παρὸν μετεποιήθη ἀπὸ τὸ τοῦ Πέτρου διὰ συντομώτερον παρὰ κῦρ Μανουὴλ πρωτοψάλτου ἤχος πλ. δ'». Σημειώσεως ἄξιον τόδε (φ. 210): «Ἔτερα κατ' ἤχον μέγιστα χερουβικά, ποιηθέντα δι' αἰτήσεως τοῦ κῦρ Κυπριανοῦ ἱερομονάχου καὶ πρωτοψάλτου ποτὲ Ἀγιοταφίτου παρὰ κῦρ Γρηγορίου λαμπαδαρίου».

126. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 243 μήκ. 0,172, πλ. 0,118. Ἐν αὐτῷ πολυάριθμα ταινιοειδῆ χρωματιστὰ κοσμημάτια καὶ ἐρυθρὰ ἐγκοσμα κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἐγγραφή τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. — «Δοξαστικά τοῦ ἑσπερινοῦ ἀποστίχου τε καὶ αἴνων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἑορταζομένων ἀγίων ἅτινα συνετέθησαν ἐκκλησιαστικῶς παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου καὶ λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

127. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 304 μήκ. 0,165, πλ. 0,115. Ἐγγραφή τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Κόσμημα χρωματιστὸν ἐν τῷ φ. 1^α. — «Ἀνθολογία σύντομος, περιέχουσα τὰ ἀναγκαιότερα τῶν φαλλομένων ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ ὕμνῳ καὶ ἱερᾷ λειτουργίᾳ, ἐκ διαφόρων ποιητῶν συνθεμένα». Ἀρχ. «Εἰς τὸν ἑσπερινὸν φάλλεται τὸ παρὸν παρὰ Μανουὴλ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας» κτλ.

128. Μικρὰ παπαδικὴ χαρτίνη γραφεῖσα τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα 97 μήκ. 0,145, πλ. 0,095.—Μέλη Χρυσάφου τοῦ Νέου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ, Δουκᾶ ἱερομονάχου. Ἀρχ. «Τοῦ Χριστοῦ ἤχος δ', γένους: + στιχηρὸν μάθημα φαλλόμενον εἰς τὰς ὥρας. Ποίημα κυρίου Χρυσάφου τοῦ Νέου».

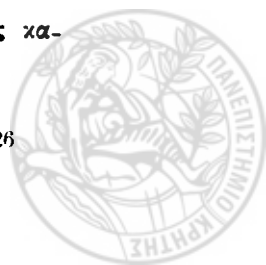
ΔΥΟ ΕΤΕΡΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ.

1.

(*Ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης*).

Τεῦχος χάρτινον, καλόγραφον, ἔτους 1810-ου (μῆχ. 0,285, πλ. 0,20), οὗ τὰ τετράδια ἀτάκτως δοθέντα ἀμαθεῖ τινι βιβλιοδέτῃ, ἀτάκτως οὕτω καὶ ἐστάχωσεν οὗτος, διαίρεσας ἐκ περισσοῦ ταῦτα εἰς δύο τεύχη ἢ τόμους· ἀριθμεῖ δ' ἐν συνόλῳ φύλλα πέντε ἀσελίδωτα, σελίδας ἠριθμημένας 403 καὶ πάλιν τέσσαρ' ἀσελίδωτα φύλλα περιλαμβάνοντα προσθήκας τῷ τεύχει μεταγενεστέρως· τοιαύτας δ' ἔχουσι καὶ αἱ σελίδες 370-403. Τὸ 1-ον ἀσελίδωτον φύλλον ἄγραφον, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς φύλλοις (2-5) περιέχεται τοῦ τεύχους ὁ τίτλος καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων «ὁ πίναξ». Ὁ τίτλος ἔχει οὕτως· «Ἡ παροῦσα φυλλάδιον ἐστὶν ἀφιερωμένη ἐν τῷ τῶν μεγάλων ἁγίων καὶ θεοστέπτων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ναῷ τοῦ Πατριαρχικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων Θρόνου· ἣτις περιέχει ἐν εἴδει ἀνθολογίου τὰ ἐλλείποντα ἐκ τῶν ἀκολουθιῶν ἁγίων τινῶν, οὓς εἰώθει τὸ Κοινὸν ἡμῶν ἑορτάζειν διὰ εἰσόδου καὶ δοξολογίας· ἀλλ' ἔτι καὶ τινες τῶν πατέρων εὐλαβείᾳ τῇ πρὸς τοὺς συνωνυμοῦντας αὐτοῖς ἁγίους φερόμενοι ἑορτάζουσι τούτους διὰ εἰσόδου καὶ δοξολογίας, ποιοῦντες καὶ κοινόβιον μετὰ τὴν λειτουργίαν, ὡς ἔθος. Ὅθεν διὰ προχειροτέραν τούτων χρῆσιν τῷ κατὰ καιρὸν τυπικάρῃ κατεγράψαμεν εἰς τὴν παροῦσαν τὰ ἐν τοῖς Μηναίοις ἐλλείποντα, πρὸς τέλειον ἀπαρτισμὸν τῶν τούτων ἀκολουθιῶν· μεθ' ἧ καὶ τινὰ χρειώδη περὶ παντός τάγματος τῶν ἀνωμόμων ἁγίων ἀνάγκης τυχοῦσης ἀρμόζοντα. Διὸ καὶ προτεθείκαμεν τῆς βίβλου πίνακα διαλαμβάνοντα περὶ τῶν περιεχομένων ἐν ταύτῃ ἀκολουθιῶν τῶν ἁγίων κατ' ὄνομα». — Τῶν περιεχομένων μνήμης ἰδίας ἄξια ταῦτα· α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ κανόνες κατ' ἦχον φαλλόμενοι εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντίνον¹. Ποίημα Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἄνευ τῶν θεοτοκίων». Κανόνες ὀκτώ, σ. 1-46. Ἀπὸ σελ. 35 κέ. ὑπάρχει «ἕτερος κα-

¹ Νοητέον· ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.

νών» εἰς ἦχον βαρὺν μετὰ τῆς ἐξῆς τοῦ γραφέως παρατηρήσεως· «Ἐν τούτοις τοῖς δυοῖν κανόνειν, βαρὺν καὶ πλάγιον δ', ἔταξεν ὁ συγγραφεὺς ἐν δυοῖν ἰάμβοις τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα, ἐν μὲν τῷ βαρεῖ ἐν τῇ ἀκροστιχίδι: Πλέκω μέλη σοι τῷ ἀδελφῷ τοῦ Λόγου: μετὰ τῶν θεοτοκίων τῆς ς', ζ', η' καὶ θ' ὠδῆς· ἐν δὲ τῷ πλαγ. δ' δι' ἀκροστιχίδος τῆσδε: Ὁ ἀρχιθύτης τῆς Σιών Νεκτάριος: μετὰ τῶν θεοτοκίων η' καὶ θ'». — β') Σελ. 47-329. Τὰ ἐλλείποντα τοῖς δώδεκα ἁσματικοῖς Μηναίοις. Σημειωτέα:—Ἐν τῇ σελ. 57 «Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κδ'. Ἀκολουθία τῆς ἁγίας ἐνδόξου πρωτομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου Θέκλης πανηγυριζομένης ἐν τῷ αὐτῆς πανσέπτῳ ναῶ, τῷ ἔνδον τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων». Ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ταύτῃ δύο κανόνες, ὁ μὲν Ἰωάννου μοναχοῦ εἰς ἦχον πλ. δ' καὶ μετ' ἀκροστιχίδος· «Ἡ πρωτομάρτυς ἐνθέως δοξάζεται»· ὁ δ' ἕτερος ἀνώνυμος, ἀκροστιχίδα ἔχων τὸ «Χριστοῦ παρθενομάρτυρα νόμφην ἄσμασι μέλπω». Σελ. 93-118. «Μηνὶ Ὀκτ. κγ'. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου πανενδόξου ἱερομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων». Σελ. 119. «Ἔτερα ἰδιόμελα καὶ καθίσματα, ὅπου μᾶς ἔμειναν. Ὀκτωβρίου κγ', εἰς τὴν λιτὴν τοῦ ἁγίου - - Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου». Σελ. 167-212. Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Μοδέστον Ἱεροσολύμων· ἀπὸ δὲ σελ. 181 κέ. «Καὶ ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου εἰς η', φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· «Χώροις Μοδέστῳ (sic) μαρτύρων μέλπω κλέος. Συνεσίου». Σελ. 189-204. Βίος τοῦ ἁγίου Μοδέστου. — γ') Σελ. 338-368. Προσθῆκαι ταῖς ἀκολουθίαις ἀνωνύμων ἁγίων καὶ δύο δοξαστικά τῇ μνήμῃ τοῦ ὁσίου Νίκωνος.— δ') Σελ. 370-403. Προσθῆκαι μεταγενέστεραι ἐλλειπόντων τοῖς Μηναίοις στιχηρῶν, δοξαστικῶν, προφητειῶν, μεγαλυναρίων, ἀπολυτικίων, θεοτοκίων, καθισμάτων κλπ. — ε') Φύλλα πέντε ἀσελιδωτα, πρόσθετα, μετ' ἐπιγραφῆς· «Γ' Ὀκτωβρίου. Ἀναπλήρωσις τῆς τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου ἀκολουθίας. Ποίημα τοῦ διδασκάλου καὶ ἱεροκήρυκος κυρίου Παΐσιου τοῦ Πατριῶ, $\overline{\alpha\omega\mu}^{\omega}$ » (=1840).

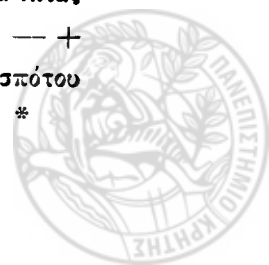
2.

(*Ἐν τῷ ναῶ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου*).

Τεῦχος βομβύκινον ἔτους 1390-οῦ, ἐκ φύλλων β' + 335 μήκ. 0,28, πλ. 0,193. Φύλλα ἄγραφα· 334, 335. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 25 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα χρωματιστὸν μέγα σχήματος πιοειδοῦς, ἐν ἄλλοις δὲ τισι φύλλοις κοσμημάτια ταινιοειδῆ καὶ χρωματιστά· τὰ δὲ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα πανταχοῦ ἔγκοσμα, χρώματος ἐρυθροῦ. — Παρακλητικῆς ἢ Ὀκτωήχου μέρος πρῶτον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «* Ἀρχὴ σὺν Θεῷ στιχηροκαθιστάριον μετὰ τῆς παρακλητικῆς». Ἀρχ. «Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας στιχηρὰ ἀναστάσιμα» κτλ.—Φ. 319^α-324^β. Ἐξαποστειλάρια ἐωδινα τὰ ἕνδεκα. ποίημα Λέοντος δεσπότη. — Φύλλ. 325^α-333^α. «Εὐαγγέλια ἐωδινα τὰ ἕνδεκα». Ἐν τῷ φ. 324^β + Οἶδον γάρ, οἶδον, τὸ ποιοῦμενον τέλος. Δόξα σοι ὁ Θεός, καὶ πάλιν ἐρῶ δόξα σοι: +». Εἶτα· «Ἐτελειώθη, ἡ παρούσα παρακλητικὴ, διὰ χειρὸς κάμου τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου. καὶ ἀμαρτωλοῦ, Καλλίστου. Ῥαδηνοῦ, τοῦ Τραπεζ(ου)ν(ίου). διὰ σὺνεργείας τῆ, καὶ ἐξόδου. καὶ πολλῆς ἐπιμελείας, καὶ πόθου. τοῦ ἐν ἱερομονάχοις, εὐλαβεστάτου. κυροῦ Θωμᾶ. πατριαρχοῦντος, τοῦ ἀγιωτάτου. καὶ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη πατρὸς, καὶ πατριάρχου. τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, κυροῦ Δωροθέου: ∴.

+ Ἄνακτε Χριστέ, πατροκόλπιον φάος,
μέδον τοῦ πατρὸς, καὶ πρῶτανι τῶν ὄλων.
σὲ ἐκδύσωπῶ τὸν πανακτι δυνάμει,
σκέπε φρούρει φύλαττε, τὸν σὸν οἰκέτην.
τὸν καὶ ξίσαντα τὴν θεῖαν δέλτον ταύτην.

Ὁ τήνδε κρατῶν δέλτον πάτερ. καὶ τὰς ἐν αὐτῇ λιτάς καὶ εὐχὰς προσφέρων τῷ δεσπότη. μέμνησο κάμου τοῦ γράψαντος, σὺνάμα τῷ χρωμένω. ἐν ἔτει, ρω 49: μην! Δεκεμβρίῳ 18: ἡμέρα 8: ὥρα ζ: ∴ — + Τὸ τέρμα δεδωρῶς, τῶν τῆσδε βίβλου. γέγηθα λιτάς ἀναπέμψας, Χριστῷ τῷ τελεστῇ τῶν ἀγαθῶν, πάντων: ∴ — + Ἐγράφη, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐντὸς τοῦ κελίου τοῦ δεσπότη

μου, τοῦ ἁγίου τοῦ πατριάρχου: + — + Θωμᾶ, ἱερομονάχου+». Ἐν τῷ φ. 333^α διὰ χειρὸς τοῦ πατριάρχου Δωροθέου γράμμασιν ἔρυθροῖς: «+ Δωρόθεος ἐλέω θῷ πρίάρχης | Ἱεροσολύμων. πάσης Παλαιστίνης Συρίας Ἀραβίας, παίραν Ἰορδάνου, Ἀγίας Συῶν καὶ Κανὰ τῆς Παλιλαιάς: | ἔτους ς̄ω̄ιϑ̄ ἰνδικτιῶνος ιδ̄^α: +».

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΩΔΙΚΩΝ

μεταχομισθέντων ἐκ τοῦ σκευοφυλακίου τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ νῦν εὐρισκομένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐγγύς τοῦ ναοῦ τούτου μονῆς Ἀβραάμ.

1. Τεῦχος ἔτους 1665-ου, ἐκ φύλλων 343 χάρτου παχέος καὶ στιλπνοῦ μήχ. 0,419, πλ. 0,28· δύο δὲ φύλλα ἰσομεγέθη μεμβράνινα (φ. 166, 267). Φύλλα ἄγραφα· 1, 2, 8^α, 98, 102^α. 160^β, 163^β-165^α, 264^β-266^α, 329^β-330^β-345^β. Φύλλα τινὰ δίστημα (3^α-7^α, 100^α-101^β, 162^β-163^α, 262^α-264^α, 331^α-335^β, 336^α-343^α), πάντα δὲ τὰ λοιπὰ μονόστημα ἐξ 22 γραμμῶν (0,256 × 0,16). Ἐν τῷ φ. 3^α κόσμημα μέγα πολύχρωμον καὶ κεχρυσωμένον, ἔχον ἄνωθεν ἔμβλημα ἡγεμονικόν, κεφαλὴν βοῦς δικέρατον· ἕτερον δὲ ἄνευ τῆς τοιαύτης κεφαλῆς ἐν τῷ φ. 4^β. Ἔτερα κοσμήματα πολύχρωμα καὶ ἐπίχρυσα, τὰ μὲν ποιειδῆ, τὰ δὲ ταινοσειδῆ, ἐν τοῖς φ. 9^α, 99^α, 103^α, 160^β, 166^α, 262^α, 262^β, 267^α, 331^α, 336^α, 343^α. Εἰκόνες ὀλοσέλιδοι Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου καὶ Προχόρου ἐν τοῖς φ. 8^β, 102^β, 165^β, 266^β. Σελίδες χρυσογραφεῖς· 9^α, 103^α, 166^α, 267^α καὶ 331^α. Ἡ δὲ σελὶς 7^β παριστᾶ ἀνεπίγραφον πίνακα μετὰ πλαισίου πολυχρώμου στηριζομένου ἐν τοῖς στόμασι δύο λεόντων πρὸς τὰ ἄνω βλέπόντων καὶ τὰς οὐρὰς ἐχόντων ὑψωμένας· ἐπὶ δὲ τούτων κεφαλὴ βοῦς δικέρατος· ἄνωθεν δὲ τοῦ πλαισίου σταυρὸς ὑπὸ χειρὸς βασταζόμενος, οὗ τὰ κέρατα κρατοῦσιν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἀπεικασμένοι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἁγία Ἑλένη· ἐπὶ

δὲ τῆς κορυφῆς τοῦ σταυροῦ εἰκὼν περιστερᾶς. Ἡ ἐν τῷ πλασιῳῳ ἐπιγραφῆ:

Блговолѣніѣ ѡца ѡспоспѣніѣ сѣна ѡсз врѣніемь стго дха. ѡсписѣ сѣмъ еѡеліа повѣніѣ ꙗко нашего іѡ істратіе довь воевода гѣре мѡда скои сѣмли и гѣжа егѡ катерина, ѡда де ѣж вѣ стѣ мѣтирь на- сываѣма каші нов. ѡдс ѣсть храмъ сѣвѡрь архістра тига ми- хѣила ꙗ гаврііла, ꙗ пррѡчій бесплатныхъ сѣль. вѣ мѡлѡвсѣ бѣ ꙗ вѣ пѣмѡтъ, ѡцѣмъ ꙗхъ ꙗ чѣ двѣмъ ꙗ рѡдытелемъ ꙗхъ:—Влатѡ ꙗсрѡг, мѣа гѣ сѣ дѣнь.

1. Φύλλ. 3^α-329^α. Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας ἐρμηνεία σλαβι- στί εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια μετὰ προλόγων εἰς ἕκαστον τούτων καὶ πινάκων τῶν κεφαλαίων αὐτῶν. Ἐν τῷ φ. 4^β ἡ ἐπιγραφῆ. «Θεώφιλάκτα ἀρχιεπίσκοπα ὠχρѣска прѣдислѡвіе ѣже ѡ мѡѡѣа стго еѡліа». Ἀρχ. «Πже οὔβο прѣждѣ сѣкона» κτλ.

2. Φύλλ. 331^α-335^β. «Гкасѡніе ѣже на вѣсѣкъ дѣнь дѡзжно ѣсть глѡтисѣ еѡліе ѡелѣмъ вѣ сѣ лѣтѣ».

3. Φύλλ. 336^α-342^α. «Гвѡрникѣ сѣ бгѡ вѣ. мѣѣ покѣсон глѡвы коѣмъ ѡдо еѡлію ѡзѣраннымъ стѣ ꙗ прѣзникѡ влѡвнѣ».

4. Φύλλ. 342^α-343^α. «Еѡли разлѣна на вѣсѣкѡ потрѣвѡ. на ѡсѡеніе маслѣз попѡв».

2. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον ἐλληνικὸν χάρτινον ἔτους ¹⁶⁴⁶/₁₆₄₇. Ἴδε περιγραφὴν τούτου ἐν Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 193-196, ἀριθ. 1.

3. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον ἔτους 1610-ου. Πρβλ. Ἱεροσ. Βιβλιοθ. 3, σ. 169-197, ἀριθ. 2.

4. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον ἔτους 1633-ου. Πρβλ. Ἱεροσ. Βιβλιοθ. 3, σ. 197-199, ἀριθ. 3.

5. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον ἔτους 1594-ου. Πρβλ. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. 3, σ. 199-200, ἀριθ. 4.

6. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον ἔτους 1596-ου. Πρβλ. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. 3, σ. 200-203, ἀριθ. 5.

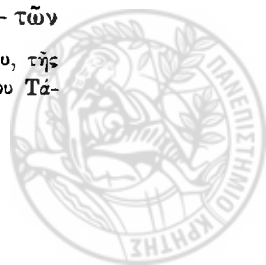
7. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον ἔτους 1599-ου. Πρβλ. Ἱεροσ. Βιβλιοθ. 3, σ. 204, ἀριθ. 6.

8. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς 10-11-ης ἑκατ. Πρβλ. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. 3, σ. 204-206, ἀριθ. 7.

9. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1813-ου, ἐκ φύλλων 50 περίπου, μῆκ. 0,343, πλ. 0,236. Φύλλα ἄγραφα· 1, 4. Αἱ σελίδες μετὰ πλαισίων. Ἐν τῷ φ. 2^β εἰκὼν ὀλοσελίδος χρωματιστῆ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἐν τῷ φ. 3^α ἑτέρα ὀλοσελίδος ὡσαύτως τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. — Ἀντίγραφον ἔτους 1813-ου καὶ ἀκολουθία παλαιοῦ ἐπισήμου κώδικος (οὗ τὸ πρωτότυπον οὐχ εὑρέθη μέχρι σήμερον) διπτύχων τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἀναγνωσκομένων ἐν παρρησίαις λειτουργικαῖς, μεταγραφέντος δὲ ἔτει 1733-φ. Ἐν τῷ φ. 5^α ἡ ἐπιγραφή· «Ἡ Φυλλάδα τῶν Πατέρων, ἐν ἧ ἰγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν πατριαρχῶν, μητροπολιτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν καὶ τιμίων προσκυνητῶν». Εἶτα αὐτόθι· «Ἴσον τοῦ πατριαρχικοῦ ἀφορισμοῦ κατὰ τῶν γραφόντων ὀνόματα κρυφίως ἄνευ τῆς εἰδήσεως τοῦ ἁγίου ἐπιτρόπου καὶ σκευοφύλακος: — Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀποφαίνεται, ὅτι βλέποντες τὴν Φυλλάδα τῆς Παρρησίας εὖρομεν διάφορα γραφίματα κονδυλίων καὶ διάφορα ὀνόματα ἐσβυσμένα, καὶ φαίνεται, πῶς νὰ εἶναι χωρὶς τῆς εἰδήσεως τοῦ ἁγίου ἐπιτρόπου καὶ τοῦ σκευοφύλακος κυρίου Δαβίδ. Ὅθεν λέγομεν· ὅποιος τολμήσει ἀπὸ τὴν σήμερον, χωρὶς τῆς εἰδήσεως τοῦ ἁγίου ἐπιτρόπου καὶ τοῦ σκευοφύλακος, νὰ βάλῃ κονδύλι εἰς τὴν φυλλάδα νὰ γράψῃ ὀνόματα, ἢ νὰ σβύσῃ, ἔστω ἀφωρισμένος καὶ ἀναθεματισμένος παρὰ πατρός, υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος. Ἐν ἔτει ἀψλγ' (=1733). — (Ὁ) Ἱεροσολύμων πατριάρχης Μελέτιος». — «1813». Αἱ σελίδες δίστηλοι ἀναγράφουσαι (φ. 5^β) «τὰ ὀνόματα τῶν πατριαρχῶν» Ἱερουσαλήμ (ἀπὸ Γερμανοῦ μέχρι Ἀθανασίου) — τῶν ἀρχιερέων Παλαιστίνης (φ. 6^α), — «τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων» Ῥωσίας (φ. 7^α) ἀπὸ Ἀλεξίου καὶ ἐξῆς, — «τὰ ὀνόματα (βασιλέων) τῆς Ἄνω καὶ Κάτω Ἰβηρίας, ὅποῦ ἔφερον ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀντώνιος, ἀψλβ' (φ. 7^β)¹, — τῶν

¹ Ἐν τῷ φ. 8^α σημειοῦνται ἄνόματα τῆς ἐγγονῆς τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου, τῆς Ἄνω Ἰβηρίας, κυρίας Χατζῆ Θάμαρης, ἣτις ἦλθεν εἰς προσκύνησιν τοῦ Παναγίου Τάφου τῷ αὐμζ', Μαΐου λ'.

σκευοφυλάκων τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως (φ. 9^α), τῶν Ἀγιοταφιτῶν ἱερομονάχων, διακόνων, μοναχῶν κτλ.

10. Λεῖψανα διαφορῶν χαρτίνων τευχῶν.

1. Φύλλα 40 (μῆκ. 0,276, πλ. 0,202) γεγραμμένα μεσοῦσης τῆς 18-ης ἑκατ. Λεῖψανον θεολογικοῦ πονήματος ἀπροσδιορίστου. Ἀρχ. « - - ἡμεῖς ὡς ὀρθόδοξοι, ὅταν περὶ τινος εὐσεβοῦς ὑποθέσεως ἀπορωῶμεν, ἔχομεν ἰδικούς μας πατέρας νὰ ἐρωτήσωμεν» κτλ.

2. Φύλλα 16 (μῆκ. 0,307, πλ. 0,217), ὧν ἔξ ἄγραφα. «Βίβλος ψαλμῶν. — Ἐξήγησις Νεοφύτου ἱερομον: Ἀγιοταφίτου τοῦ Κυπρίου· αωκε» (=1825). Κείμενον καὶ παράφρασις τῶν ψαλμῶν α'-γ' καὶ ς'-θ', καὶ σχόλια τινα εἰς τοὺς αὐτοὺς ψαλμούς.

3. Φύλλα 12 μῆκ. 0,326, πλ. 0,215. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. Πίναξ ὀνομάτων (μετὰ διορθώσεων καὶ ἀποσβέσεων) τῶν ἐν τῇ πονηθείσῃ αὐτῷ περιγραφῇ τῆς Ἀγίας Γῆς.

4. Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ., μῆκ. 0,352, πλ. 0,243. Σημειώσεις ἐξ ὁμιλιῶν ἐκκλησιαστικῶν.

5. Φύλλα 10 (μῆκ. 0,306, πλ. 0,245), ὧν τὰ τελευταῖα τρία ἄγραφα. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. Μέρος προσκυνηταρίου τῶν Ἀγίων Τόπων ἀφεδέντος παρ' αὐτοῦ ἀτελοῦς. Ἀρχ. «Ἀρχὴ τῆς Ἀγίας Γῆς.—Ἰδοὺ ἀγαπητέ μοι εὐλαβέστατε προσκυνητὰ τῆς Ἀγίας Γῆς, εὐωδώθης ἐνταῦθα εἰς Ἰόππην» κτλ.

11. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 6 + 263 (μῆκ. 0,34, πλ. 0,25) διανεμημένων εἰς τετράδια ἠριθμημένα ΑΓ, ὧν τὸ πρῶτον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ νῦν ἠριθμημένου 10-ου φύλλου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,236 × 0,155), πλὴν τοῦ ἐν τοῖς φ. 2-9, διστήλου ὄντος. Τὰ πρῶτα 6 φύλλα ἄγραφα· ἄγραφον τὸ 81-ον φ. τῶν ἠριθμημένων, ἄγραφα δὲ καὶ 4 τῶν ἐσχάτων. Ἐν τῷ ἠριθμημένῳ φ. 1^α κόσμημα πολύχρωμον καὶ ἐπίχρυσον σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου· ἕτερα δύο ταυτόσημα ἐν τοῖς φ. 126^α, 199^α· πισειδοῦς δὲ σχήματος κοσμήματα δύο ἐν τοῖς φ. 10^α, 82^α. Τὰ 4 ἀρχικὰ κεφαλαῖώδη στοιχεῖα τῶν ἰσαριθμῶν Εὐαγγελίων εὐμεγέθη, χρωματιστά, ἐπίχρυσα καὶ ἔγχρομα· τὰ λοιπὰ

κεφαλαιώδη στοιχεῖα πάντα χρυσᾶ· χρυσαῖ δὲ καὶ τῶν εὐαγγελίων καὶ τῶν κεφαλαίων αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ αὐταὶ αἱ περὶ τούτων λειτουργικαὶ ὁδηγίαι. Ἐν τῷ 6-ῳ τῶν πρώτων ἀγράφων καὶ μὴ ἡριθμημένων φύλλων ὁ πατριάρχης Δοσίθεος ἔγραψεν ἰδιοχείρως ἔτει 1680-ῳ τὸ σημεῖωμα τοῦτο· «+ $\overline{\mu\chi\pi}$ κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον μετήνεγκε τὸ παρὸν ἅγιον Εὐαγγέλιον ἀπὸ τοῦ σεβασμίου μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Νικολάου, κείμενον ἐν Μολδοβλαχίᾳ, ἐπιλεγόμενον Πόμπρατα εἰς Ἱεροσόλυμα. ὕπερ λαβῶν σεσαθρωμένον, καὶ εἰς ἀπώλειαν ἀποβλέπων, καὶ λαβῶν ἐπὶ Ἀντωνίου βοεβόδα Κωνσταντινουπολίτου τοῦ Ῥουσέτου, ἀνήγειρε σὺν Θεῷ καὶ ἀνωκοδόμησε, καὶ χάριν τοῦ Ἁγίου Τάφου, λαβῶν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τότε ἀπήνεγκεν ἐκεῖσε. — σημειωτέον δὲ μνήμης ἕνεκα ὅτι καὶ τὸ μοναστήριον Μπίστριτζας, καὶ Ταξλόου, καὶ Κάσινω, τότε διεφθαρμένα λαβόντες, ἀνεγείραμεν σὺν Θεῷ τοῦ μὲν Κασίνου τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ πλείω, τῶν δὲ λοιπῶν τὰ πλείονα. — + Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος ἐστὶν ὁ ἄνω εἰρημένος. μνήσθητι Κύριε καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ, Νικολάου καὶ Ἀννης».

Τετραεὺς εὐαγγέλιον μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων ἐκάστου εὐαγγελίου καὶ προλόγων. — α') «Сказаніе прѣдѣлаишеє вѣ сего лѣта число ѣнское и ѣнлистѣ прѣдѣтиє ѡкѡдѣнчїнаиъ и догадѣстаиъ», φ. 1^α. — β') «Сказаніе ѣже на вѣсѣкъ днѣ длѣжно єсть глѣтисѣ ѣнліє нѣлѣмъ вѣсего лѣта», φ. 2^α. — γ') «Ѣже ѡ мѣѣа сѣго ѣнліа главы», φ. 6^α. — δ') «Θεωφίλακτα ἀρχιέππα влѣгарѣскаго прѣсλόвїє ѣже ѡ мѣѣа сѣго ѣн», φ. 7. — ε') Κείμενον τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, φ. 10 κέ. — ς') Τὰ κατὰ Μᾶρκον, Λουκᾶν καὶ Ἰωάννην εὐαγγέλια, φ. 82^α-252^β. — ζ') «Сз бмъ свѣрникъ вї мїєлї. покѣсѣмъ глѣвы коѣмъ жѡ ѣнлію и звѣраннымъ сѣтї. и прѣсдникѡмъ влѣнымъ», φ. 252^α. — η') «Сказаніє ꙗко подобає ѡбрѣтати повѣ сѣднєвна ѣнліа», φ. 258^α. — θ') «Прокѣмни вѣ нѣлмъ прѣ ѣнліє ѡсмѣ гласѡвѡ», φ. 259^α. Εἶτα αὐτόθι «+ Ἔни тетρὸεῆνль и спїє а рѣкѡѣχѣ дозμнѣ мїхаїла діакѡна. русѣкь сын. вѣ соучѣнскѡ трѣгѣ. почѣ мѣа сѣ кѣ. и свѣзшї мѣа маїа, кѣ, днѣ вѣ пѣ, ѣа, гї. в пѣ же и почѣ а чѣ днѣ».

12. Τεύχος τῆς 16-ης εκατ., ἐκ φύλλων 380 παχέος χάρτου (μῆκ. 0,33, πλ. 0,21), διανεμημένων εἰς τετράδια ἠριθμημένα ΜΗ. Φύλλα ἄγραφα· 11, 116, 181-184, 352, 378-380. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 18 γραμμῶν (0,218×0,13). Τέσσαρα κοσμήματα ἐν τοῖς φ. 2^α, 12^α, 117^α, 185^α. — Τετραευαγγέλιον σλαβικὸν μετὰ πινάκων τῶν κεφαλαίων, τῶν προλόγων Θεοφυλάκτου, λειτουργικῶν ἐν ταῖς ᾠαῖς ὁδηγιῶν καὶ λοιπῶν συνήθων τοῖς σλαβικοῖς τετραευαγγελίοις πραγματειῶν. Τὰ τέσσαρ' ἀρктиκὰ κεφαλαιώδη τῶν εὐαγγελίων στοιχεῖα μεγάλου σχήματος, χρωματιστά, ἐπίχρυσα καὶ ἐγκοσμα. Ἐν τῷ φ. 377 σημεῖωμα τοῦ καλλιγράφου· «написано въ ѳлїѣ повеленїемъ гдѣмъ кнїазѣмъ ѳго млтїи в манастири прѣтої гдѣни в сѣмни роукоу рава бѣїа попа нїкѣ скогомѣкѣ».

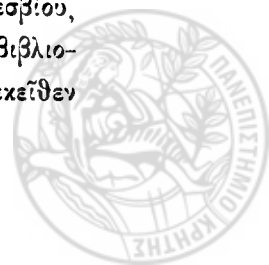
13. Τεύχος χάρτινον (μῆκ. 0,325, πλ. 0,21) ἐκ φύλλων 2 ἀσελιδώτων καὶ 465 σελίδων ἠριθμημένων. Τὸ κείμενον μονόστηλον, γραφὲν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18 εκατ. Ἐν τῇ σελ. 465· «Παῖσιος ἱεροδιάκονος Χῖος».

1. «Διασάφησις τοῦ σοφωτάτου κὺρ Εὐγενίου Βούλγαρη περὶ τοῦ ποῦ ὁ παράδεισος καὶ ποῦ ἡ κόλασις, καὶ τί ταῦτα ἐστὶ». Ἀρχ. «Εἶδον τὸ ἐρώτημα» κτλ., φ. 1-2.

2. «Γερωντικὸν λεγόμενον Παράδεισος» (σ. 1-465), ἀρχόμενον ἀπὸ κεφαλαίου «Ἐν πρώτοις πόθεν ἡ βλασφημία τίκεται καὶ πῶς θεραπεύεται». Πρβλ. Κλεόπα Κοιχυλίδου Κατάλοιπα, σ. 108-112, ἀριθ. 9.

14. Ἀντίγραφον χάρτινον τοῦ 43-ου κώδικος τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ (ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 98-101), μῆκ. 0,316, πλ. 0,205. Σελίδες 286. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 22 γραμμῶν.

«Ἡ παροῦσα ἀκολουθία τῆς τε ἀγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τῆς Διακαινησίμου ἀντεγράφη ἀπαραλλάκτως ἐπιμελεῖα καὶ προτροπῇ τοῦ γέροντος σκευοφύλακος κυρίου Σεραφεῖμ τοῦ Λεσβίου, ἐκ χειρογράφου τινὸς μεμβραίνου, εὗρισκομένου εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς λαύρας τοῦ ἀγίου Σάββα. ἤδη δὲ μετεφέρθη ἐκεῖθεν

μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν χειρογράφων ἐγκρίσει τῆς α(ὐτοῦ) θ(ειο-
τάτης) μακαριότητος κυρίου κυρίου Κυρίλλου τοῦ β' (ἴσως διὰ
περισσότεραν ἀσφάλειαν) εἰς τὴν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ βιβλιοθήκην,
ὄπου καὶ ἐτέθη. — αὐξ.ᾶ. κατὰ μῆνα Νοέμβριον». Ἀρχ. «Ἡ ἀρ-
χή λείπει. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς σήμερον» κτλ.

15. Τεῦχος χάρτινον, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, μῆχ. 0,315,
πλ. 0,22. Ἐγράφη τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τῆς 18-ης ἑκατ. —
Ἱεροκλήρυκος ἀδήλου αὐτόγραφα σημειώματα πρὸς σύνταξιν ἢ ἀπ-
αγγελίαν διδασχῶν. Ἀρχ. «Λόγος λ̄α^ο: κατὰ ἐκδικήσεως ἐχθρῶν.
Κυρια. Ματθ. ιγ'. ἐν Ἀγ. Νικολ: ἀπόντος τοῦ παν:» — Φ. 2^ο «Λό-
γος λβ'. Κυρια: Ματθ. ιδ': κατὰ ἀμαρτωλοῦ ἀμετανοήτου, ἢ περὶ
μετανοίας: ἐν Ἀγία Μαρίνη, ἀπόντος τοῦ πανιερ: παρόντος δὲ κύρ
. . . κύρ Σταυρ: καὶ κύρ Ἀλεξ: Κριμ:». Ἐπὶ τοῦ φ. 2^β εὐρί-
σεται κεκολλημένον τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς ἐξ Ἄρτης (17 Αὐγ.
1795) Δημητρίου τινὸς ἐλλογίμου πρὸς ἀνώνυμον κληρικόν, ἐν ᾗ
μνημονεύεται ὁ διδάσκαλος κύρ Βενδραμῆς».

16. Τεῦχος χάρτινον (μῆχ. 0,315, πλ. 0,20) ἐκ φύλλων
γεγραμμένων 24 καὶ πολλῶν ἐτέρων ἀγράφων.

Κατάστιχον Ἀγαπίου ἀρχιμανδρίτου Ἀγιοταφίτου πρὸς συλ-
λογὴν ἐλεῶν ἐν Ῥωσία ὑπὲρ τοῦ Ἀγίου Τάφου. Ἐν τῷ φ. 1^ο
«№ 457. — Указъ Императорскаго Величества Государыни
Ксероссийскіи и Святѣйшаго Правительствующаго Сѣнода при-
бывшему изъ Иерусалима ѿ Гроба Гдѣи и Сѣтѣйшаго патріарха
Парфеніа архимандрита Агапію» (23 Μαρτίου 1747). Ἐν τῷ φ.
4^ο «1747: года Марта вк: 22: дана сіи книга съ Святѣйша-
го Правительствующаго Сѣнода прибывшему изъ Иерусалима ѿ
Гроба Гдѣи и Сѣтѣйшаго Иерусалимскаго патріарха Парфеніа, ар-
химандриту Агапію, дѣлѣ записки собираемой съ православныхъ
хрѣтіанъ dobroхотныхъ дателей мнѣюстыни. Секретарь Петръ Пго-
любовъ». Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ὑπάρχουσιν αὐτόγραφα ῥώσων δω-
ρητῶν εὐγενῶν: τὰ δὲ πλεῖω τῶν κοινῶν ῥώσων ὀρθοδόξων δωρη-
τῶν ὀνόματα ἀνέγραψεν ἑλληνιστὶ ὁ Ἀγάπιος.

17. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ., ὕπερ

ἔτει 1889-φ ἠρίθμησα 8-ον ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως (ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 206-207). Τὰ φύλλα αὐτοῦ διανεμημένα εἰς ἠρίθμημένα τετράδια νς'.

18. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μεμβράνινον ἔτους 1152-ου, τὸ τοῦ ναοῦ Θεοτόκου τῆς Τιβεριαδιωτίσεως. Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 207-208, ἀριθ. 9.

19. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον χάρτινον. Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 208-209, ἀριθ. 10.

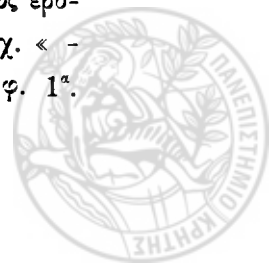
20. Ἀδήλου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας λείψανα. Τετράδια χάρτινα ἔτους 1857-ου ὑπ' ἀριθμοὺς 1, 2, 4, 5, 8-10, 12, 16, 18-23, 28, καὶ ἕτερα ἕξ ἄνευ ἀριθμοῦ. Μήκ. 0,297, πλ. 0,207. Ἰδ. «Περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Πρὶν ὀρισθῆν τί ἐστὶν ἐκκλησ. ἱστορία» κτλ.

21. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μεμβράνινον τῆς 13-ης ἑκατ. Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 209, ἀριθ. 11, ἔνθα πρόσθετες, ὅτι μετὰ τὸ περὶ Ἰωάννου Μιχαήλ Ἀλεξίου σημεῖωμα εὐρίσκειται ἕτερον περὶ τοῦ αὐτοῦ ἔχον οὕτω: «+ Μνήσθητε κε τὴν φυγὴν τοῦ δοῦλου τοῦ θυ Ἰωάννου. καὶ ἀνάπαυσον αὐτὸν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται Βουλγαρίας».

22. Τεῦχος χάρτινον τῆς 16-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 299 μήκ. 0,295, πλ. 0,20. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν (0,20 × 0,13). Ἐξ κοσμήματα ἐρυθρὰ ἐν τοῖς φ. 1^α, 7^α, 87^α, 137^α, 140^α, 226^α. — Τετραεὐαγγέλιον σλαβικὸν μετὰ τῶν προλόγων Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας.

23. Θεοφίλου Κορυθαλλέως ὑπόμνημα εἰς τὰ περὶ ψυχῆς Ἀριστοτέλους βιβλία. Ἐγράφη ἔτει 1751-φ. Ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 213, ἀριθ. 13. Κλεόπα Καταλ. σ. 108, ἀριθ. 8.

24. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 278 μήκ. 0,208, πλ. 0,192. Ἐγράφη τῇ 16-ῃ ἑκατ., ἱκανὰ ὅμως φύλλα εἰσὶ βομβύκινα, τῆς 13-ης ἑκατ. (φ. 19-22, 45-47, 67-76, 109-117, 161-166). Αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ τὰ ἀρκτικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα χρώματος ἐρυθροῦ. — Στιχηράριον ἐνιαύσιον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἰδ. « - - ριν χρεωστικῆ Ζαχαρία. σμασιν ευφημουντες» κτλ., φ. 1^α.

Ἐκ φ. 245 κέ. στιχηρὰ ἀναστάσιμα. — Φύλλ. 271^α «Στιχηρὰ δογματικά θεοτοκία, ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ».

25. Λείψανα δύο χαρτίνων μουσικῶν τευχῶν.

1) Φύλλα 8 (μῆκ. 0,295, πλ. 0,212,) ἀπεσπασμένα ἀπὸ Παπαδικῆς τῆς 17-ης ἑκατ. Ἐν αὐτοῖς μέρη τοῦ α' καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου μεμελισμένα ὑπὸ Στουλιανοῦ ἱερέως, Ἐένου Κορώνη, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Γλυκέος, Μοσχιανοῦ, Ξηροῦ, Ἀγαλλιανοῦ, Ἀργυροπούλου, Δούκα Λαοσυνάχτου, Ἰωάννου Κλαδᾶ Μιχαὴλ «ἀπὸ τὴν Φώκιαν», Δοκειανοῦ, Κουκουμᾶ. Ἐν τῷ φ. 3^α μέλος «κῦρ Ἰωάννου μαῖστορος· λέγεται Φράνγκικον. πλ. δ'». Φύλλ. 6^α κέ. «Ἐτερον δόξα, τὸ ὅποιον ἦν κείμενον ἔν τισι βιβλίοις ἔν τῷ τέλει τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, ὡς καὶ ἔντυχὼν εὐρήσεις· ποίημα παλαιὸν καὶ ἀσύνηθες, ὕστερον δὲ ἐκαλλωπίσθη παρὰ τοῦ τιμιωτάτου κυροῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ξανθοπούλων· συνετέθη δὲ μετὰ παραβόλων· ἄρχεται δὲ ὁ α' χορός· ἦχος πλ. δ'». — Φύλλ. 6^β. «Ἴδου καὶ ἕτεραι δοχαὶ σύντομαι ἐκ τοῦ β^{οο} ψαλμοῦ, ποιηθεῖσαι παρὰ κῦρ Γενναδίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου». — Φύλλ. 8^α. «Ἐτεραι δοχαὶ σύντομαι ἐκ τοῦ γ^{οο} ψαλμοῦ τοῦ αὐτοῦ Γενναδίου».

2. Φύλλα 8 (μῆκ. 0,276, πλ. 0,203) ἀπεσπασμένα ἀπὸ Πασαπνοαρίου γεγραμμένου ἀρχομένης τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 6 «πασαπνοάριον κῦρ Κλήμεντος ἱερομονάχου τοῦ Μυτιληναίου, πάνυ ἔντεχνον, δύσκολον καὶ φθορικόν».

26. Τεῦχος χάρτινον τῶν ἐτῶν 1818-1880, μῆκ. 0,272, πλ. 0,188. Αἱ σελίδες μετὰ πλαισίου. Ἐν τῷ φ. 3^β κόσμημα πισειδές, πολυχρωμον, ἐν ᾧ εἰκονίζεται ἡ Χριστοῦ ἀνάστασις· μεθ' ὃ ἡ ἐπιγραφή· «Κῶδιξ ἱερός τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἐν ᾧ καταγράφονται τῶν ἐνταῦθα πατέρων τὰ χρονικά μνημόσυνα καὶ τῶν κατ' ἔτος ἐρχομένων φιλοχρίστων προσκυνητῶν αἱ ἀρχιερατικαὶ λειτουργίαι καὶ τὰ μνημόσυνα, ἕνα κατ' ἔτος φάλλονται ἐπὶ τοῦ προσκυνητοῦ ἀγίου Γολγοθᾶ εἰς ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν καὶ οὐρανίου βασιλείας ἀπόλαυσιν. — — — αἰων'. Φεβρουαρίου κέ'». Αἱ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ μνημονευόμεναι κατα-

γραφαι δωρητῶν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ, λειτουργιῶν καὶ μνημοσύνων, ἀρξάμεναι ἀπὸ τοῦ 1818-ου ἔτους ἔληξαν ἔτει 1880-ῳ. Ἐν ταῖς φ. 1^α-2^α περιέχεται ἕτερον κείμενον ἐπιγεγραμμένον οὕτω «ᾠμη: Μαΐου: α'. Τὰ παρόντα ὀνόματα εἰσὶ ἐκ τῶν παντοτεινῶν, τῶν κατὰ πᾶσαν ἡμέραν μνημονευομένων ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῇ λειτουργίᾳ· ἐσημειώθησαν δὲ ἐνταῦθα, ἵνα μὴ ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν ἀντιγραφῶν ἄνευ ἀδείας τοῦ κατὰ καιρὸν σκευοφύλακος προστεθῶσιν ἢ ἀφαιρεθῶσιν ἐξ αὐτῶν· ἅπερ εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν μέχρι τοῦδε ζώντων τε καὶ τεθνεώτων ἑκατὸν ὀκτώ». Ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι περιέχονται καὶ τὰ πρωτότυπα γραμμάτων τινῶν νέων.

27. Τεῦχος χάρτινον τῆς 19-ης ἑκατ. μήκ. 0,266, πλ. 0,19. Τὰ πλείω τῶν φύλλων ἄγραφα, γεγραμμένα δὲ 14. — «Δογίδια εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως πανάγια προσκυνήματα, ἐκφωνούμενα πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους προσκυνητὰς αὐτῶν· συντεθέντα αὐτοσχεδίως παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Νεοφύτου Ἀγιοταφίτου τοῦ ἐκ τῆς Κύπρου».

28. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,288, πλ. 0,195. Σελίδες 101 + 301. Αὐτόγραφο Νεοφύτου Κυπρίου. — Τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου «Θέατρον τῆς Ἁγίας Γῆς, ἢ περιγραφή ταύτης καὶ ὅλης τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας, συγγραφεῖσα παρὰ τινος τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἀγιοταφίτων. Τόμος Α'».

29. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1865-ου (μήκ. 0,26, πλ. 0,17), περιέχον ἐν ἑαυτῷ ἀντίγραφον μέρους τοῦ 56-ου κώδικος τῆς μονῆς τοῦ Σταυροῦ (ἴδε Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 112). Γραφή καλλίστη διὰ χειρὸς Παύλου μοναχοῦ Ἀγιοσαβίτου. Σελίδες 166. — Ἀπὸ σελ. 3-166 Μαζῆμου τοῦ Συμαίου «Ἀνανέωσις τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας τῶν Ἱεροσολύμων κατὰ τὴν Μεγάλην Ἐβδομάδα καὶ Διακαινήσιμον, ἣν ἐν ἔτει αὐτῷ, Μαρτίου ζ', ἐνέτυχον ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ ἡγιασμένου Σάββα βιβλιοθήκῃ ἐν τῇ αὐτοῦ λαύρᾳ». — Ἐν ταῖς πρώταις σελίσιν μακρὰ σημείωσις αὐτόγραφος Βενιαμὶν Ἰωαννίδου περὶ τῶν νῦν κωδίκων 43 καὶ 56 τῆς μονῆς τοῦ Σταυροῦ.

30. Συνέχεια τοῦ προτέρου τεύχους ἀπὸ σελίδος 167-

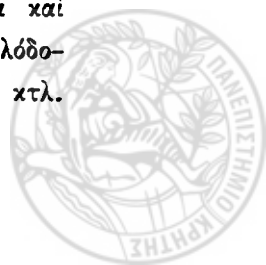
277. — α') Σελ. 167-248. «'Ακολουθία τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα» κατὰ τὸν 43-ον κώδικα τῆς μονῆς τοῦ Σταυροῦ. — β') Σελ. 250-265. Ἀσματικὴ ἀκολουθία ἐπιγεγραμμένη οὕτω: «Μηρὶ Ἰαννουαρίῳ καὶ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν κεκοιμημένων κληρικῶν τῆς Ἀγίας Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν». — γ') «'Ακολουθία εἰς ἀγιασμόν».

31. Τετραευαγγέλιον γεωργιανὸν ἢ ἰβηρικὸν τῆς 12-ης ἑκατ. Φύλλα μεμβράνινα 248 μήκ. 0,25, πλ. 0,188. Τὸ κείμενον δι-στηλον (μέχρι τοῦ φ. 224) ἐξ 25-26 γραμμῶν. Ἐν τοῖς φ. 7^β, 72^β, 110^β καὶ 179^β τέσσαρες ὀλοσέλιδοι πίνακες χρωματιστοὶ καὶ ἐπίχρσοι εἰκονίζοντες τοὺς εὐαγγελιστὰς Ματθαῖον, Μᾶρκον, Λουκᾶν καὶ Ἰωάννην. — Φύλλ. 3-4. Τέσσαρες σελίδες ἐγκοσμοὶ τῶν κανονίων. — Φύλλ. 225-241. Μηνολόγιον τῶν Εὐαγγελίων.

32. Τεῦχος χάρτινον ἔτ. 1800-οῦ, μήκ. 0,25, πλ. 0,182. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Σελίδες ἠριθμημέναι 323. Ἀντίγραφον Ἀγαπίου διακόνου Σαμίου τῆς Παύλου τοῦ Εὐεργετηνοῦ «συναγωγῆς τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν . . . ἀγίων πατέρων» ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνετικῆς αὐτῆς ἐκδόσεως.

33. Τετράδια 27 χάρτινα ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, μήκ. 0,245, πλ. 0,18. — Δοξαστᾶριον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, γραφὲν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Μετὰ δὲ τοῦτο τρία πρόσθετα φυλλάδια ἀνίσου μεγέθους. — α') «Κατ' ἤχον κοινωνικὰ τῶν Κυριακῶν παρὰ τοῦ Δανιὴλ πρωτοψάλτου». — β') «Πέτρου Βυζαντινοῦ. Ἐτέρα [= δοξολογία] τοῦ αὐτοῦ τετράφωνος». — γ') «Σύνθεσις κῦρ Χρυσάφου τοῦ Νέου, ἡ δὲ ἐξήγησις κῦρ Κώνστα Χίου Ἰηχος πλ. α'». Ἀρχ. «Τὸν ἥλιον κρύψαντα» κτλ.

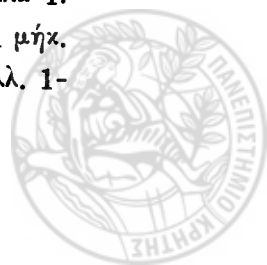
34. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 28, γραφὲν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Αὐτόγραφον πόνημα Νεοφύτου Κυπρίου. — «Περὶ τῆς ἐκτάσεως ἧτοι μήκους καὶ πλάτους τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων, πόσας πόλεις ἔχουσι καὶ πόσα χωρία, ἐν οἷς οἰκοῦσι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι τε καὶ ἀλλόδοξοι». Ἀρχ. «Ἡ ἐπαρχία τοῦ Ἱεροσολύμων Πατριαρχείου» κτλ.

Ἐν τοῖς φ. 27-28 ἡ ἀρχὴ τοῦ αὐτοῦ κειμένου ἐν δευτέρῳ ἀντιγράφῳ.

35. Διάφορα χάρτινα τετράδια 18-ης καὶ ἀρχῆς 19-ης ἐκ.— α') Ἱεροκλήρουκ ἀνωνύμου λόγοι τινές. Ἀρχ. «Εἰς δικαίαν ἀπόφασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ φοβεραῖ ἡμέρα. Προοίμιον. «Πολλάκις εὐρέθηκα σιμὰ εἰς τὸ ἀλώνι» κτλ. Φύλλα 15.— β') Δύο λόγοι ἀνωνύμοι, ὁ μὲν «εἰς τὸν ἱεράρχην Νικόλαον», ὁ δὲ «τῇ ἡ' Κυριακῇ τῆς ἀγίας μ'». Φύλλα 6. — γ') Κατάλογος βιβλιοθήκης ἀπροσδιορίστου. Φύλλα 8. — δ') «Δεκεμβρίου Α'. Ἀσματικὴ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Φιλαρέτου, τοῦ ὄντως χριστομιμήτου καὶ ἐλεήμονος». Ὁ κανὼν «Νεοφύτου» τοῦ Κυπρίου. Φύλλα 8. — ε') «Ὅρισμός πρὸς τὸν ἔλλογιμώτατον κριτὴν τῆς Προύσης καὶ λογιωτάτους ναίπηδες τῶν Μουδανίων, Τριγλίας, Κουρσουλὶ καὶ τῶν λοιπῶν». Ἀρχ. «Ὅτι ὁ Κ/πόλεως πατριάρχης τῶν Ῥωμαίων» κτλ. Μετάφρασις σουλτανικοῦ μπερατιῦ, δι' οὗ ἐγκαθίσταται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Προύσης νεοχειροτόνητος μητροπολίτης αὐτῆς ὀνομαζόμενος Μελέτιος. Εἶτα «ὀρισμός πρὸς τὸν Ἰκί-τουγλοῦ πασᾶν τοῦ Χουδαβονδικιᾶρ-σανοζαγὶ καὶ κριτὴν τῆς Προύσης, καὶ πρὸς τοὺς κριτὰς καὶ ναίπηδες τῶν Μουδανίων, Τριγλίας, Κουρσουλὶ» κτλ. Ἀρχ. «Γνωστὸν ἔστω ὑμῖν ὅτι ὁ Κ/πόλεως πατριάρχης» κτλ. Μετάφρασις βεζιρικῆς διαταγῆς περὶ τοῦ αὐτοῦ Προύσης μητροπολίτου Μελετίου. Φύλλα 5. — ζ') Ἀντίγραφον ἐντύπου φυλλαδίου: «Παίγνια φαντασίας. Βιβλίον ὠφέλιμον καὶ μεγάλης τιμῆς περιέχον διάφορα παίγνια καὶ μάταια ἐφευρέματα καὶ ποιήματα νοδὸς ὕψηλοῦ καὶ ὀξέος, καλλωπιζόμενα μάλιστα ῥητορικῇ εὐφραδείᾳ. Συνεγράφη ταῦτα εἰς ἰταλικὴν γλῶτταν παρὰ τοῦ Κ: Φραγκίσκου Λαυρεδάνου ἄρχοντος τῆς Βενετίας. μετεφράσθη δὲ εἰς τὴν ἡμῶν παρὰ τοῦ Μαλάκη Καστριεῖου καὶ ἐτυπώθη ἐν Βενετίᾳ τῷ 1805». Φύλλα 4. — ζ') Ἀντίγραφον τῆς ἐν Λειψίᾳ ἔτει 1805-φ τὸ δεύτερον ἐκδοθείσης «Ἀπολογίας χριστιανικῆς, συντεθείσης ἀνωνύμως ὑπὸ τινος ὀρθοδόξου». Φύλλα 4.

36. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 31 μήκ. 0,24, πλ. 0,176. Φύλλα ἄγραφα· 22, 23, 31. — α') Φύλλ. 1-

21. «Σύνοψις ἀπὸ διαφόρων διδασκάλων συλλεχθεῖσα περὶ παντοίων ὑποθέσεων, κατὰ ἀλφάβητον συνταγεῖσα πρὸς εὐμαρεστέραν κατάληψιν». Ἄρχ. «Ἄρχὴ τοῦ ἄλφα. Παρασκευασμένην ψυχὴν προσήκει» κτλ. — β') Φύλλ. 24-30. «Ἐτέρα εὐχὴ εἰς ἀνομβρίαν».

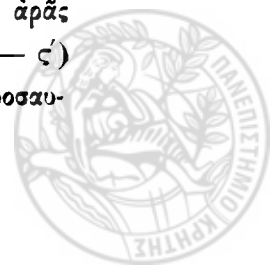
37. Τετράδια 20 χάρτινα 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,245, πλ. 0,18. Σημειωτέα:—α') Τετράδ. 1-6. «Θεματογραφία κατ' εἶδος». Ἄρχ. «Τοῦ α' εἶδους τῶν ἐνεργητικῶν. Κοινόν. Βλάπτει κατὰ πολλὰ ἢ ἀμέλεια» κτλ. —β') Τετράδ. 8-ον. «Ἐξήγησις τοῦ παρανετικοῦ πρὸς τοὺς νέους λόγου» Βασιλείου Καισαρείας». Ἄρχ. «Ἔ νεοί. ὧ ἀχροαταί, περισσὰ αἴτια» κτλ. — γ') Τετράδ. 9-10. «Ἐξήγησις τοῦ Φωκυλίδου». Ἄρχ. «Ὁ ποιητὴς Φωκυλίδης» κτλ. — δ') Τετράδ. 11-16. Νικήτα Παφλαγόνος ἐρμηνεία εἰς τὰ Γρηγορίου Θεολόγου ἐπιτάφια ἐπιγράμματα Βασιλείῳ Καισαρείας.

38. Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῆ Κυριακῆ τοῦ Πάσχα. Ἀντίγραφον 18-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτινα 10 μήκ. 0,245, πλ. 0,18.

39. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα 46 μήκ. 0,24, πλ. 0,172. — Καλλινίκου Κ/πόλεως «διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως κατ' ἐρωταπόκρισιν» κτλ.

40. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1823-ου, ἐκ φύλλων 53 μήκ. 0,24, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 24 γραμμῶν. Πρβλ. Κλεόπια Κατάλ. σ. 132-134, ἀριθ. 29.

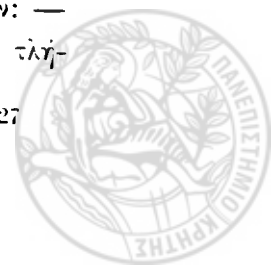
1. «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, φαλλόμενοι ἐν ταῖς πεντεκαίδεκα τοῦ Αὐγούστου μηνός, πρὸ τῆς ἐνδόξου καὶ σεβασμίας αὐτῆς Κοιμήσεως», φ. 1^α-28^β. Κανόνες ὀκτώ κατὰ τοὺς ἰσαριθμοὺς ἡγχοῦς ὧν αἱ καθ' εἰρμὸν ἀχροστιχίδες· α') «Ἀπάρχομαί σοι τῶν ἐμῶν λόγων, κόρη». — β') «Τὴν ἐν μάχαις ἄγρουπιον ὕμνῳ προστάτιν». — γ') «Τὴν τῶν νόσων λύτεραν αἰνῶ παρθένον». — δ') «Χαίροις ἔκφανσις ἀρᾶς ἢ λύσις». — ε') «Ἡ κοσμοχαρμῶσυνος ὕμνεισθω κόρη». — ζ') «Ἐτι προσαυ-

δῶ τοῦ Θεοῦ τὴν μητέρα». — γ') «Ἐσχατος ὕμνος τῇ πανομνή-
τῳ γέρας».

2. «Ἐτεροι κανόνες ψαλλόμενοι ἐν τῇ τοῦ Αὐγούστου νηστεία
τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ποιηθέντες δὲ ὑπὸ Μανουὴλ τοῦ μεγά-
λου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 29^α-53^β. Κανόνες ὁκτώ
κατὰ τοὺς ἰσαρίθμους ἡχους. Τοῦ πρώτου κανόνος ἡ ἀκροστιχίς·
«Τῇ παντανάσση πρῶτον ἐξάδω μέλος». Ἀκροστιχίς τοῦ ὀγδόου
κανόνος· «Ὅκτατον αἶνον προσλαλῶ τῇ παρθένῳ». Μετὰ τὸ πέ-
ρας αὐτοῦ· «Ἰστατος τῶν κανόνων (ὁ αἰοδὸς μέλψε Μανουήλ)
τῇ θεόπαιδι κόρη δέξατο ὧδε πέρας. — Αὕτη ἡ ἱερά βίβλος πε-
ριέχει κανόνας ψαλλομένους κατὰ τὸ Δεκαπενταύγουστον μετὰ τὸν
ἑσπερινὸν ἀντὶ τῶν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ παρακλήσεων, εἰς δοξολο-
γίαν τῆς Κυρίας ἡμῶν. Γέγραπται δὲ παρ' ἐμοῦ τοῦ ἱεροδιακόνου
Βενιαμίν, καὶ ἀφιέρωται ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου εἰς
τὸ Πατριαρχεῖον, καὶ ὁ ἀφαιρέσω ἐχέτω ἀποδοῦναι λογον αὐτῇ
τῇ Κυρία. αωκγ'. Αὐγούστου α'».

41. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1866-ου, μήκ. 0,237, πλ. 167.
Γραφή καλλίστη Παύλου μοναχοῦ Ἀγιοσαβίτου. Σελίδες ἡριθμη-
μέναί 134. Μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα ἐπὶ φύλου ἀγράφου εὑρίσκει-
ται κεκολλημενον τὸ πρωτότυπον γράμματος τοῦ καλλιγράφου πρὸς
Σεραφίμ σκευφύλακα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἔχοντος αὐτολεξεῖ
οὕτω· «Πανοσιώτατε Σκευφύλαξ, μετὰ τὸν ἀσπασμὸν τῆς σεβασμίας
δεξιᾶς ὑμῶν λάβετε παρὰ τοῦ ἐπιφέροντος τὸν πίνακα ὄλων τῶν
Κυριακῶν, τὸν ὁποῖον μοι παρηγγείλατε πρὸ πολλοῦ, καὶ τὸν Μι-
κρόν Ἐσπερινὸν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, τὸν ὁποῖον ἀντέγραφα
ἐκ τοῦ χειρογράφου Πεντηκοσταρίου, ἐξ οὗ καὶ τὰ Ἀναστάσιμα
Τριψῆδια ἐγράφησαν· ἐν δὲ τῷ τέλει αὐτοῦ γράφεται οὕτως:— +
Πέρας εἴληψεν ἡ παροῦσα βίβλος, ἐντὸς τοῦ παναγίου καὶ ζωο-
δόχου, τοῦ Δεσποτικοῦ Τάφου, παρὰ τλήμονός τινος, ῥακεντοθύ-
του. ἐπὶ ἔτους ς'Πκς': Μάϊος, ια (=1418): τῷ συντελεστῇ τῶν
καλῶν, Θεῷ χάρις. Χριστέ, δίδου τοῖς ἐμοῖς πόνοις χάριν: —
Ἄλλ' εὐχεσθε, παρακαλῶ, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμονάχου καὶ τλή-

μονος, Παύλου μοναχοῦ. — Ἅγιος Σάββας. Τῆ 20 Φεβρουαρίου, 1866».

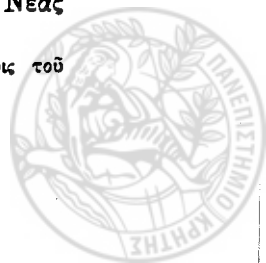
Ἐπιγραφή· «Τριψῆδια ἀναστάσιμα φαλλόμενα εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπὸ τῆς β' τῆς β' ἐβδομάδος τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς. Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ ὕμνογράφου». Ἀρχ. «Τῆ β' ἐν τοῖς μακαρισμοῖς τριψῆδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἄδει τάδε Ἰωσήφ: — Ὁδὴ α'. ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ. Ἄσωμεν Θεῷ ὡς νικητῆ» κτλ.¹ Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (σ. 134)· «Τὰ τριψῆδια ταῦτα, τεταγμένα καθ' ἐκάστην εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καὶ φαλλόμενα ἐν ὅλοις τοῖς μακαρισμοῖς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Πεντηκοστῆς, πρὸς τούτους καὶ ὁ κανὼν ὁ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, φαλλόμενος εἰς τὸ ἀπόδειπνον τῆ Κυριακῆ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, μετεγράφησαν ἐν τῇ λαύρα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα ἐκ τινος χειρογράφου Πεντηκοσταρίου τελειωθέντος ἐντὸς τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου. Οἱ ψάλλοντες οὖν ἔμπροσθεν τούτου ταῦτα παρακαλεῖτε τὸν ἀναστάντα Χριστὸν καὶ ὑπὲρ τῆς τοῦ γράψαντος νενεκρωμένης ψυχῆς».

42. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1844-ου, μήχ. 0,238, πλ. 0,175. Σελίδες ἡριθμημέναι 108. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. — «Ἑπόμνημα περὶ ἀρχαιολογίας ἐθνῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν». Ἀρχ. «Ἡ ἁγία πόλις Ἱερουσαλὴμ» κτλ. Ἐν τῇ σελ. 108· «Συνεγρᾶφη παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Νεοφύτου Ἱεροσολυμίτου. τῷ ᾠμῶ: Μαΐου λ'». Πρβλ. Κλεόπα Καταλ. σ. 113, ἀριθ. 14.

43. Τεῦχος χάρτινον φιλοκάλως ἐσταχωμένον, ἐκ φύλλων 364 μήχ. 0,235, πλ. 0,165. Ἐγρᾶφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐν τῷ φ. 1^α κόσμημα χρωματιστὸν τετραγώνου σχήματος παραλληλογράμμου· πολλὰ δὲ ἕτερα ταινιοειδῆ κοσμήματα ἐν διαφοροῖς τόποις τοῦ τεύχους. Πρβλ. Κλεόπα Καταλίπ. σ. 158, ἀριθ. 67.

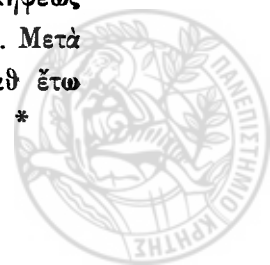
ἘἈρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς παρούσης Ἀνθολογίας, τῆς Νέας

¹ Δεπτομερῆ τῶν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ τριψῆδιων ἴδε ἐν τοῖς Καταλοίοις τοῦ Κλεόπα, σ. 129—132, ἀριθ. 27.

Παπαδικῆς, ἣτις περιέχει πάντα τὰ νέα μαθήματα, συντεθέντα παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναφανέντων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων». Ἄρχ. «Ἀρχόμεθα οὖν ἐκ τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ» κτλ. Ἐν αὐτῇ συνθέσεις Πέτρου λαμπαδαρίου Πελοποννησίου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Παναρέτου, Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κλαδᾶ κτλ. Σημειωτέα· α') «Ἔτερον (*Μακάριος ἀνὴρ*), ὕπερ συντετέθη παρὰ κὺρ Μανουὴλ πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας δι' αἰτήσεως τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Γρηγορίου. Ἦχος πλ. δ'», φ. 20^α. — β') «Ἔτερον *Μακάριος ἀνὴρ*, συντεθὲν παρὰ κὺρ Χουρμουζίου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Χάλκης», φ. 23^β. — γ') «Ἔτερον συντομώτερον, τὸ ὁποῖον συντετέθη παρὰ τοῦ κὺρ Γεωργίου Κρητῶς δι' αἰτήσεως τοῦ πανοσιομουσικολογιωτάτου κυρίου Κυπριανοῦ ἱερομονάχου. Ἦχος πλ. δ'», φ. 26^β. — δ') «Κεκραγάρια κατ' ἦχον παλαιά, ἅτινα ἐξηγήθησαν παρὰ κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς Μ. Ἐ. τοῦ Πελοποννησίου», φ. 28^β. — ε') «Ἔτερα κεκραγάρια κατ' ἦχον συντετημημένα τούτων παρὰ Ἰακώβου πρωτοφάλτου», φ. 37^β. — ς') «Ἔτερα προκείμενα ὅλης τῆς ἐβδομάδος συντεθέντα παρὰ κὺρ Γρηγορίου λαμπαδαρίου τῆς Μ. Ἐ., τοῦ Βυζαντίου», φ. 43^α. — ζ') «Ὁ χαιρετισμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν παρθένον Μαρίαν, ἐξηγηθεὶς παρὰ τοῦ αὐτοῦ κὺρ Γρηγορίου λαμπαδαρίου ὀκτάτηχος», φ. 44^α. — Τελευτᾷ δὲ τὸ τεῦχος εἰς τὰς ἐξῆς δύο συνθέσεις· α') «Ἔτερον μάθημα· γράμματα καὶ μέλος κὺρ Ἰακώβου πρωτοφάλτου, προσφωνηθέντα τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ κυρίῳ Ἀνθίμῳ ἐπὶ τῷ φάλλεσθαι καθ' ἣν ἐπετέλει ἑορτὴν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου». Ἄρχ. «Τριάς ὑπερούσιος» κτλ. — β') «Τοῦ Κλαδᾶ εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ἕμνον, ἐξηγηθὲν παρὰ κὺρ Πέτρου Βυζαντίου».

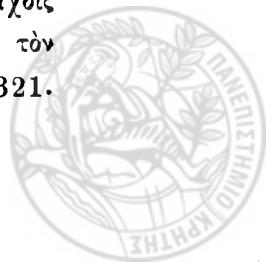
44. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1761-ου, ἐκ φύλλων 137 μῆχ. 0,237, πλ. 0,17. Τὸ κείμενον δίστηλον, ἑλληνιστὶ καὶ ἀραβιστί. — Δειτουργίαι μετὰ τυπικῶν διατάξεων Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ Προηγιασμένων ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως καὶ αἱ ἀπολύσεις ἐν δεσποτικαῖς καὶ θεομητορικαῖς ἑορταῖς. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου· «Ἐτελειώθη Ἰουνίῳ ιθ' ἔτω

ⲁϥ̅ⲃⲁⲱ ἔγραψθη εἰς τὸ μοναστήριον τῆς ἁγίας Βηθλεεμ διὰ χειρὸς τοῦ ἀναξίου δούλου τοῦ Θεοῦ Χάννα Βηθλεεμίτη καὶ μαθητῆ τοῦ ἁγίου διδασκάλου κυρίου Ἰακώβου». Εἶτα σημεῖωμα ἀραβικόν· μεθ' ὃ ἕτερον, τὸ ἐξῆς· «ⲁⲱⲕⲥ': κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον ἀφιέρωται παρ' ἡμῶν αὕτη ἡ ἱερά βίβλος τῆς θείας λειτουργίας ἐν τῷ πανιέρῳ ναῷ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως, καὶ ὁ ἀφαιρησόμενος ταύτην ἐκεῖθεν εἴη ἐπικατάρατος καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος. + Ὁ Ναζαρετ Δανιήλ καὶ ἐπίτροπος».

45. Τεύχος χάρτινον μῆκ. 0,235, πλ. 0,175. Φύλλα δύο καὶ σελίδες 360. Σελίδες ἄγραφοι· 223-24, 338-340. Ἀντίγραφον Νεοφύτου Κυπρίου μετὰ τῶν αὐτοῦ μεταλλαγῶν, διορθώσεων καὶ ἀποσβέσεων συγγραφῆς Προκοπίου Ἀράβογλου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, ἐτοιμασθείσης μὲν ἔτει 1820-ῳ πρὸς ἐκτύπωσιν, ἀλλ' ἀφειθείσης ἀνεκδότου.

1. «Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς δεκάτης ὑγδῆς σωτηριώδους ἑκατονταετηρίδος, ἧτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου μέχρι τοῦ ἤδη μακαριωτάτου πατριάρχου κυρίου κυρίου Πολυκάρπου. Ἱστορία τε καὶ συνοπτικὴ διήγησις τῶν ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων περὶ τῶν πανσέπτων προσκυνημάτων διατρεξάντων, ἐρανισθεῖσα ὑπὸ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ἱστορικῶν, ἐκ συγγραφῆς δὲ μάλιστα τῶν μακαριωτάτων πατριαρχῶν Δοσιθέου, Χρυσάνθου, Μελετίου καὶ Παρθενίου τῶν αἰοιδίμων, καὶ ἐξ ὑπομνημάτων πρὸς τούτοις καὶ ὑποσημειώσεων τοῦ ἐν μοναχοῖς Προκοπίου Ἀγιοταφίτου Ναζιανζηνοῦ, παρ' οὗ καὶ συνοπτικῶς συνετέθη πρὸς χάριν τῶν συγκοινοβιατῶν αὐτοῦ, φιλοτίμῳ δὲ δαπάνῃ — — — πρῶτον ἐν τύποις δέδοται — — — ἐπιστάσι καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ — — — ἐτει σωτηρίῳ ρακ'», φ. 1^α. Ἐν τῷ φ. 2 «Τοῖς ἐντευξομένοις» πρόλογος. Ἀρχ. «Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία εἶναι κατὰ πολλοὺς τρόπους ὠφέλιμος» κτλ. Τὸν πρόλογον ὑπέγραψεν «ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος τῶν Ἀγιοταφίτων Προκόπιος Ναζιανζηνός». Μετὰ τὸν πρόλογον τὸ κείμενον τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ ἐν ταῖς σελίσιν 1-321.

Τέλος (σ. 321). «περὶ οὗ καὶ μπουγιουρλδὶ ἐλάβομεν παρὰ τῆς ἐκείνου ὑψηλότητος, καὶ οὕτως ἐξακολουθοῦμεν τὴν σήμερον». Εἶτ' ἀμέσως σημεῖωμα τοῦ Νεοφύτου· «Ἔως ὧδε παύει ἡ ἱστορία ἡ παρὰ τοῦ μακαρίτου ὁσιολογιωτάτου ἐν μοναχοῖς Προκοπίου συνοπτικῶς σχεδιασθεῖσα, ἐπειδὴ τῷ ἐπομένῳ ἔτει, δηλαδή τῷ $\overline{\alpha\omega\chi\beta}$ ἔτει, Ἰουλίου η^{η} , κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ συνωνόμου αὐτῷ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, τὸ ζῆν ἐξεμέτρησε κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ὡς ρηθῆσεται ἐν τῷ ἐξῆς $\bar{\beta}^{\beta}$ τόμῳ».

2. Σελ. 325-337. «Μετάφρασις τοῦ ἱεροῦ βασιλικοῦ αὐτογράφου, ἦτοι χουμαγιούνι», ὅπερ «ἐγράφη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σαπὴν τοῦ $\overline{\alpha\sigma\delta^{\delta}}$ ἔτους Ὁθωμ(ανικοῦ), τοῦ δὲ σωτηρίου ἔτους $\overline{\alpha\omega\theta}$ κατὰ Ὀκτώβριον».

3. Σελ. 341-353. «Μετάφρασις τοῦ ὀρισμοῦ, ἦτοι τοῦ χάτσεριφίου τοῦ κατὰ τὸ $\overline{\alpha\omega\beta^{\beta}}$ σωτήριον ἔτος, περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου, ἐκδοθέντος περὶ τῆς μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀρμενίων διαφορᾶς περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ προσκυνημάτων καὶ τόπων, τοῦ σουλτάν Μαχμούτ δευτέρου· ὃν δόλω ἀπάτη καὶ ἐπὶ πολλοῖς χρήμασι καὶ πουγγεῖοις ἔλαβον οἱ Ἀρμένιοι».

4. Σελ. 353-360. (Νεοφύτου Κυπρίου) «Ἐλεγχος καὶ ἀπόκρισις εἰς ὅσα ψευδῆ καὶ ἀσύστατα λέγουσιν οἱ Ἀρμένιοι διὰ τὰ προσκυνήματα τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ διὰ τὸ χᾶτι τοῦ σουλτάν Σελίμη». Ἄρχ. «Εἰς τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἐπῆγε» κτλ. Τέλος· «ἐπειδὴ τὸ φῶς εἶναι φῶς καὶ τὸ σκότος εἶναι σκότος».

46. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,237, πλ. 0,15. Σελίδες ἠριθμημέναι 257-450, μεθ' ἃς πολυάριθμα φύλλα ἄγραφα. Αὐτόγραφος συγγραφή Νεοφύτου Κυπρίου ἀφεθεῖσα παρ' αὐτοῦ τούτου ἀτελής, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Ἐξακολουθήσας τῆς ἱστορίας τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἡ τῷ Θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων διατρεξάντων ἀπὸ τοῦ $\overline{\alpha\omega\mu\alpha^{\alpha}}$, Μαρτίου $\bar{\alpha}^{\alpha}$ καὶ ἐξῆς (= μέχρι Ὀκτ. 1847), συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου Κυπρίου. Τόμος Γ'». Ἄρχ. «Περὶ τῶν βασιλικῶν ὀρισμῶν διὰ τὴν ἐπισκευήν. Ἄλλ' ἐπανέλθωμεν ἤδη» κτλ. Τέλος· «ὅσα ἐδυνήθησαν βαστάσαι, τὰ δὲ λοιπὰ ἀφῆκαν ἀπέλ - - -».

47. Τεύχος χάρτινον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἐκ φύλλων 185 (μῆκ. 0,232, πλ. 0,17) γραφέντων περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. — Στιχηράριον τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Ἄρχ. «Τριώδιον κτλ. --- Κυριακὴ πρώτη τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. Στιχηρὰ ἰδιόμελα φαλλόμενα εἰς ἤχον α', ποιηθέντα ὑπὸ κυρίου Χρυσάφου καὶ πρωτοφάλτου».

48. Τεύχος χάρτινον μῆκ. 0,234, πλ. 0,163. Φύλλα ἀσελίδωτα 10 καὶ σελίδες ἠριθμημέναι 610. Φύλλα ἄγραφα 1, 2, 4-6, 9, 10. Κείμενον μονόστηλον γραφέν ὑπὸ Μαξίμου Συμαίου περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. — «Τῶν κατὰ κεφάλαιον ἐξηγήσεων εἰς τὸν δίκαιον Ἰὼβ ἀπὸ φωνῆς Ὀλυμπιοδώρου διδασκάλου καὶ ἐτέρων». Ἄρχ. «Ἐπίδοσις Ὀλυμπιοδώρου. Πολλὰ τοῖς παλαιότεροις» κτλ. Ἐν τῇ σελίδι 590 «Μάξιμος ὁ ἀντιγράφας, ὁ καὶ τὴν ἄφρασιν αἰτῶν τῶν ἡμαρτημένων». Σελ. 591-610 «Πίναξ κατ' ἀλφάβητον τῆς παρουσίας βίβλου». Ἐν τῷ προτεταγμένῳ 3-φ ἀσελιδώτῳ φύλλῳ «κατάλογος τῶν ἐρμηνευτῶν τῆς παρουσίας βίβλου», ἐν δὲ τῷ φ. 7 «πίναξ κεφαλαϊώδης».

49. Κατάστιχον σολλογῆς ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν Θράκῃ καὶ Βουλγαρίᾳ. Φύλλα χάρτινα 40 (μῆκ. 0,232, πλ. 0,165), ὧν τινα ἀραιῶς γεγραμμένα, ἱκανὰ δὲ ἄγραφα. Ἐν τοῖς φ. 2^α καὶ 39^β κύρωσις τοῦ καταστίχου διὰ χειρὸς τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Πολυκάρπου. — Καταγραφὴ ὀνομάτων μνημονευτέων ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῶν μὲν «εἰς παντοτεινὸν μνημόσυνον», τῶν δὲ «εἰς μισὸν παντοτεινὸν μνημόσυνον», ἐτέρων δὲ πάλιν «εἰς τὴν Φυλλάδα τῶν Πατέρων», «εἰς τὴν παρρησίαν» ἱερέων ἱεροδιακόνων μοναζουσῶν καὶ προσκυνητῶν, ἢ «εἰς τὴν μισὴν παρρησίαν», «εἰς τεσσαραχονταλείτουργον» καὶ «εἰς τὴν πρόθεσιν». Ἀπὸ φ. 23 καὶ ἐξῆς ἀναγραφὴ δωρεῶν χρηματικῶν διαφόρων ρουφετίων τῶν ἐπαρχιῶν Τορνόβου (πόλις: Σιστόβι, Σέλβι, Κιζανλίκι, Τζιρπανί, Σήλυμος, Ἐσκι-Ζαγαρά), Ἀδριανουπόλεως, Τζερβενού (πόλις Ῥουστζιούκι), Δοφτζού καὶ Πρεσλάβας.

50. Δοξαστάριον καὶ πασαπνοάριον χάρτινον ἐκ φύλλων 142

μήκ. 0,228, πλ. 0,155. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Συνθέσεις Γρηγορίου (λαμπαδαρίου, Πέτρου λαμπαδαρίου Πελοποννησίου, Ἰωάννου πρωτοφάλτου, Δανιὴλ πρωτοφάλτου, Πέτρου Βυζαντίου κτλ. — Φύλ. 18^α «Τὰ ἔνδεκα ἑωθινὰ Ἰακώβου πρωτοφάλτου». — Φύλ. 63^β «Τὸ ἄσματικὸν τοῦ τιμίου Σταυροῦ παρὰ Γεωργίου τοῦ Κρητῆς». — Φύλ. 80^β «Αἱ κατ' ἤχον δοξολογίαι τοῦ πρωτοφάλτου Ἰακώβου».

51. Τεῦχος χάρτινον τῆς 14-ης ἑκατ. Συλλογὴ λόγων Νικηφόρου Χούμνου, Νικηφόρου Γρηγορά, Γρηγορίου Κυπρίου, Γεωργίου Νικομηδείας, Ἰωάννου Εὐχαΐτων, Μαξιμου Πλανούδη, Θεοδούλου μαγίστου. Τὰς ἐπιγραφὰς τῶν λόγων καὶ τοῦ τεύχους περιγραφὴν ἴδε ἐν τῇ Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθήκῃ, τ. 3, σ. 209-213, ἀριθ. 12.

52. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,224, πλ. 0,157. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Σελίδες 346. — «Ἡ ἔκλογή ~ Ἡ σύνοψις ἐξ ἀνθολογίας τῆς νέας ψαλτικῆς, περιέχουσα τινὰ χερουβικά καὶ κοινωνικά διαλεκτὰ μερικῶν διδασκάλων μουσικῶν κατὰ τὸν πίνακα ὁποῦ ἔχει ὤδε». Ἀρχ. «Χερουβικά μέγιστα κατ' ἤχον Γρηγορίου πρωτοφάλτου».

53. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,222, πλ. 0,155. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Σελίδες 384. — «Στιχηράριον περιέχον ἅπαντα τὰ ιδιόμελα καὶ ἑωθινὰ καὶ δοξαστικά καὶ τινὰ μαθήματα».

54. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Σελίδες 535. Ἀφιερῶθη τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ ἔτει 1828-φ ὑπὸ Μακαρίου Κρητῆς ἱερέως. — Παπαδικὴ νέα (ῥθροσ, λειτουργία, πασαπνοάρια, δοξολογίαι κτλ.) ἐμπεριέχουσα συνθέσεις Ἰακώβου πρωτοφάλτου, Χουρμουζίου, Δανιὴλ πρωτοφάλτου κτλ.

55. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐνεπιγραφος, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ «Ἄξιόν ἐστι» καὶ λήγουσα εἰς τὸ «Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας». Ἐγράφη τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης

έκατ. Φύλλα 207 μήκ. 0,22, πλ. 0,16. Ἐν τῷ φ. 207^α. «Τέλος τοῦ πρώτου τόμου.

56. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1816-ου. Φύλλα 124 μήκ. 0,225, πλ. 0,155. Ἐπιγραφή ἀνορθόγραφος· «Δοξαστάριον. Καλεῖται δὲ καὶ αὕτη ἡ βίβλος τόμος ὁ Β^ο· τοῦ Δοξασταρίου, μὲ τὸ νὰ περιέχη μόνον τὰ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, ἄνευ τὰ ἰδιόμελα τῶν ἐσπερινῶν καὶ ἀποστίχων, ἐπειδὴ ἐγράφησαν ἐν τῇ Ἀνθολογίᾳ τοῦ Ἐσπερινοῦ. Ἐμελουργήθη δὲ παρὰ τοῦ μακαρίτου καὶ ἀειμνήστου κυρίου Ἰακώβου καὶ πρωτοφάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας· ἐξηγήθη δὲ ἐσχάτως παρὰ τοῦ κυρίου Χουρμουζίου καὶ διδασκάλου τῆς Κοιτῆς τοῦ Γένους Σχολῆς κατὰ τὸν νέον τρόπον τοῦ νέου συστήματος τῆς μουσικῆς, ἀπαρραλλάκτως καὶ ἀδιαφθόρως φυλαχθέντος τοῦ ἀρχαίου μέλους αὐτῶν». Ἐν τῷ φ. 115^β. «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα. Ἐν ἔτει σωτηρίας: 1816: — κατὰ μῆνα Δεκέμβριον».

57. Τεῦχος ἐκκλησ. μουσικῆς χάρτινον, γραφὲν τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα 160 μήκ. 0,224, πλ. 0,155. — «Ἀνοξάντάριον». Ἀρχ. «Ψάλλεται εἰς τὸν ἐπερινόν» κτλ. Μεταξὺ τῶν φ. 147-154 κλίμακες 16 τῆς μουσικῆς τέχνης.

58. Τεῦχος χάρτινον ἐκκλησ. μουσικῆς ἐσταχωμένον πλουσίως, οὗ αἱ πινακίδες φέρουσιν ἐπίχρυσα ἔκτυπα τῶν εὐαγγελιστῶν, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ προφήτου Δαυίδ. Ἐγράφη ἔτει 1720-ῳ. Φύλλα 282 μήκ. 0,215, πλ. 0,16. Ἐν τῷ φ. 282^β. «Προχοπίου ἀρχιμανδρίτου καὶ τοῦ Παναγίου Τάφου». — «Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἱεροθέου ἱερομονάχου τοῦ Βατοπεδῖνου καὶ Κωνσταντινουπολίτου».

Δοξαστάριον μετ' ἐπιγραφῆς· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν δοξαστικῶν τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, σὺν τοῖς κανόνι· αὐτῶν, καὶ μερικῶν ἑορταζομένων ἀγίων». Ἐν τῷ φ. 282^β.

Τῷ μουσικῇ ἐνθεον προθυμουμένῳ
ὀρθῶς ἐμαθεῖν καὶ μουσολήπτως φῶναι
συντόνως τήνδε μετιέτω τὴν βίβλον,
τὴν γέγραφε χειρ πρεσβύτου ἱερέως,

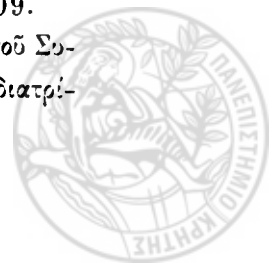

Ἄντωνιος ᾧ κλήσις ἠδὲ Μεγίστης
 μέγας οἰκονόμος τε τῆς Ἐκκλησίας: —
 — ἁψκ^ψ — Ἀπριλλίου. κθ^θ. ἡμέρας. ζ^ν.

59. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς 10-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 192 (οὐχὶ 191). Τὸ 11-ον φύλλον χάρτινον, προστεθὲν τῇ 15-ῃ ἑκατ. Περιεγράφη ἐκτενέστερον ἐν Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 213-214, ἀριθ. 14.

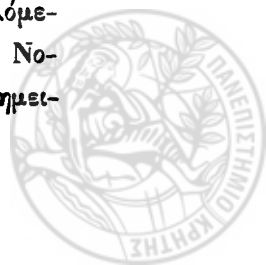
60. Τεύχος χάρτινον τῆς 19-ης ἑκατ., μήκ. 0,225, πλ. 0,172. Ἔτει 1863-φ κτῆμα ἦν Ματθαίου ἱεροδιακόνου Ἀγιοταφίτου. Σελίδες 111. — α') Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «εὐχὴ ἱκετήριος καὶ κατανουκτική - - - λεγομένη καθ' ἑκάστην ἐσπέραν μετὰ πάσης κατανούξεως καὶ κλαυθμοῦ». Ἀρχ. «Εὐσπλαγγνε πολυέλεε» κτλ., σ. 1. — β') «Εὐχὴ περὶ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν αὐτοῦ διαφορῶν πειρασμῶν». Ἀρχ. «Ἄπεστιν ὁ πειραστής» κτλ., σ. 12. — γ') «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον διὰ στίχων κατὰ ἀλφάβητον, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ πρεσβυτέρου». Ἀρχ. «Ἄνεσπέρου φωτός» κτλ., σ. 16. — δ') «Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν κ. ἡ. Ἰ. Χ. ἐπὶ ὀχλουμένους ὑπὸ αἰσχροῶν λογισμῶν· οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἐμῶν λογισμῶν τὴν ζάλην παῦσον, Λόγε. Ποίημα Ἰωσήφ μοναχοῦ», σ. 20. — ε') «Κανὼν ἀναγωγικὸς πρὸς θεῖον ἔρωτα. - - τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ Ἰωάννου», σελ. 30. Ἡ ἀκροστιχίς: «Τοῦ πατριάρχου τῆς Σιών Ἰωάννου». — ς') «Κανὼν εἰς τὸν κ. ἡ. Ἰ. Χ. παρακλητικὸς. Ποίημα Ἀθανασίου», σ. 40. Ἀρχ. «Πολλὴν πρὸς τὰ χεῖρονα τὴν ῥοπήν» κτλ. — ζ') «Ἕμνος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατὰ ἀλφάβητον. Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων». Ἀρχ. «Ἄνοιξον δέομαι» κτλ., σ. 48. — η') «Τροπάρια καὶ εὐχαὶ λεγόμεναι εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῶν καθισμάτων», σ. 51. — θ') «Προσευχὴ ὀρθριος», σ. 101. — ι') «Προσευχὴ ἐπικοίτιος», σ. 104. — ια') «Εὐχὴ εἰς μέτρον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τοῦ νυχθημέρου», σ. 106. — ιβ') «Εὐχὴ κατανουκτική, σελ. 109.

61. Λεῖφανον χαρτίνου τεύχους αὐτογράφου Μαξίμου τοῦ Συμαίου, ἐμπεριέχοντος ἐκθεσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐν Κ'πόλει διατρί-

βοντα Ἱεροσολύμων πατριάρχην Πολύκαρπον περὶ τῆς μετὰ τὸν ἐμπρησμόν ἔτους 1808-ου ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Ἀναστάσεως μέχρι τέλους τῶν γενομένων τῇ 9-ῃ Σεπτ. 1810 ἐγκαινίων αὐτοῦ. Ἄρχ. «- - -σαν. καὶ κατέπεισαν τὸ προμελετούμενον μετὰ τοῦ ἀποθανόντος μουφτῆ, τὸ τῆς ἀποστασίας» κτλ. Τέλος· «ἤγουν πουγγεῖα τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑβδομήντα δύο χιλιάδες καὶ ὀγδοῆντα ἑπτὰ γρόσια». Φύλλα ἠριθμημένα 7-32 μήκ. 0,23, πλ. 0,17. Τὰ εἰς πρῶτα φύλλα ἐσφύζοντο μέχρις ἔτους 1899-ου (πρβλ. Κλεόπαν ἐν Καταλ. σ. 143, ἀριθ. 38). Ἐν τῷ φ. 31^α γράφει τῷ πατριάρχῃ ὁ Μάξιμος καὶ τοῦτο· «Παρακαλῶ, εἰ φανῆ ἀρεστὸν τῇ ὑμετέρᾳ θεοσόφῳ συνέσει, ἵνα προστάξῃ με τοῦ συναρμόσαι ἐν τῷ παρόντι σχεδάρῳ καὶ τὰς συμβάσας χρισολογίας ἐν τῇ Κωνσταντίνου περὶ τῆς οἰκοδομῆς». Καὶ πάλιν ἐν φ. 31^β μετὰ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου· «Παρακαλῶ ἵνα ἀξιωθῶ τῆς συνήθους συγγνώμης καὶ τῆς πατριαρχικῆς εὐλογίας, διότι τουτί τὸ ἱστορηθὲν ὡς βίαιον κατεστρώθη ἀκαλλώπιστον καὶ ἰδέας, ὡς ἔτυχε, ποταπῆς· καλλωπισθήσεται ὅμως, Θεοῦ θέλοντος, μετὰ τῶν ἐπακολουθησόντων ἐφεξῆς, συναντιλαμβανομένων μοι τῶν θεόπειθῶν πατρικῶν εὐχῶν. Ἐν Ἱερουσαλήμ, Νοεμ. 18^ο. Ὁ δοῦλος τῆς ὑμετέρας θεοδοξάστου παναγιότητος, ὁ παπᾶ Μάξιμος».

62. Τεῦχος χάρτινον τῆς 19-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 123 μήκ. 0,225, πλ. 0,172. — Τοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως γραφεῖου κῶδιξ ἐπίσημος, ἐν ᾧ περιέχονται σημειώματα περὶ τῶν ἐν αὐτῷ τῷ ναῷ συμβαινόντων ἀπὸ ἔτους 1849-ου καὶ ἐξῆς, ἔτι δὲ ταῦτα· — α') Φύλλ. 1-2. «Μετὰφρασις τῆς γενομένης τῷ Μ. Π(ατριάρχῃ) τῶν Ἱεροσολύμων ἐπισήμου διακοινώσεως τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας περὶ τοῦ ἐκ Ῥωσσίας ἀποστελλομένου εἰς Ἱερουσαλήμ ἀρχιερέως». Ἰούλιος 1857. — β') Φύλλ. 3-4. «Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τῆς Ἀγιωτάτης Διοικούσης Συνόδου τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὸν Μ. Π. τῶν Ἱεροσολύμων, συνιστώσης τὸν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀποστελλόμενον πανιερώτατον ἐπίσκοπον Μελιτουπόλεως κ. Κύριλλον». 18 Νοεμβρίου 1857. — γ') Φύλλ. 8. «ἄνωμη: Μὴν Ἰαννουάριος. Σημει-

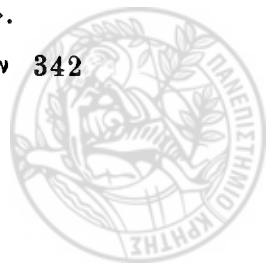

ώσεις ἐθίμων τινῶν τῶν θυρωρῶν τῆς Ἁγίας Πόρτας, περὶ τῶν
 ὄσα λαμβάνουσι κατὰ καιροὺς ἀπὸ τὸν κατὰ καιρὸν γέροντα σκευο-
 φύλακα ἐκ παλαιᾶς συνηθείας». — δ') Φύλλ. 9^β. «Σημείωσις τῶν
 μεγάλων ἀνοιγμάτων ἤτοι τῶν παρρησιῶν». — ε') Φύλλ. 11. «Ση-
 μείωσις ἄλλων τινῶν διακονητῶν», οἶον περὶ εὐταξιῶν. — ς') Φύλλ.
 15-16. «Ἐπισκευαὶ ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ τῶν Δυτικῶν γενόμεναι τῇ
 συγκαταθέσει τῶν ἡμετέρων». — ζ') Φύλλ. 17^α-18^α. Σημείωσις
 ἱστορικὴ περὶ τῆς ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως
 εὐρισκομένης σπάθης τοῦ μεγάλου Πέτρου, γραφεῖσα μὴνὶ Ἰουλίῳ
 ἔτ. 1859. — η') Φύλλ. 19^α-21^β. «Ἵπόμνημα περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς
 ἁγίας ταύτης πόλεως μεγάλων οἰκοδομῶν τῶν ὀρθοδόξων ἀδελ-
 φῶν ἡμῶν Ῥώσων». Συνετάχθη μὴνὶ Αὐγούστῳ ἔτ. 1861. Ἀρχ.
 «Ἡ πρὸ ἱκανῶν ἐτῶν συρροὴ ἀτόμων» κτλ. — θ') Φύλλ. 22 κέ.
 «Προσθήκη περὶ τῶν κτιρίων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Ῥώσων». Μάϊος
 1865. — ι') Φύλλ. 26 κέ. «1869, Ὀκτωβρίου 23. Ἄφειξις εἰς
 τὴν Ἁγίαν Πόλιν τοῦ διαδόχου τοῦ Πρωσσικοῦ θρόνου Φριδερί-
 κου Γουλιέλμου». — ια') Φ. 101-105. Σημειώσεις περὶ ἐπισή-
 μων Ῥώσων προσκνητῶν τῶν Ἁγίων Τόπων ἀπὸ ἔτους 1849-
 1851. — ιβ') Φ. 123. «Σημείωσις τῶν βιβλίων ὅπου ἐδόθησαν
 εἰς τὸν Χρῆστον».

63. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1821-ου, μήκ. 0,227, πλ. 0,
 165. Φύλλα δύο καὶ σελίδες 22 ἐντὸς πλαισίων. Ἐν τοῖς φ. 1^α-
 2^α ἐπιστολὴ τοῦ συγγραφέως Ἰακώβου ἱερομονάχου ἀφιερωτικὴ τῷ
 Ἱεροσολύμων πατριάρχῃ Ἀβραμίῳ. Ἐπὶ τοῦ φ. 2^β πίναξ χρωμα-
 τιστὸς ὀλοσέλιδος εἰκονίζων τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἰακώβου ἱερομονάχου παρακλητικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν Ἅγιον
 Τάφον, μετὰ δύο ἰκετηρίων τοῦ αὐτοῦ εὐχῶν πρὸς τὸν Ἰησοῦν
 Χριστόν. Ἀπὸ σελ. 1 κέ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ. Κανὼν παρα-
 κλητικὸς εἰς τὸν πανάγιον καὶ ζωοδόχον τάφον τοῦ κυρίου - -
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἐν τῇ σελ. 22· «Ἐν ἔτι 1821 μέμνη-
 σθε πρὸς Κύριον κάμου τοῦ ἀναξίου Ἰακώβου ἱερομονάχου».

64. Τεῦχος χάρτινον 15 ἢ 16-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 342

μήκ. 0,216, πλ. 0,155. Κείμενον ἰβηρικὸν ἢ γεωργιανόν, δίστηλον, ἀγνώστου μοι ὄλης.

65. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον 10 ἢ 11-ης ἑκατ., ἐκ φύλων 259 μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Φύλλα ἄγραφα· 1^β, 2-4, 9^α, 76^α, 121^α, 122^α, 198^α, 199^α, 258^β, 259. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐξ 22 γραμμῶν (0,14 × 0,09). Ἐν τοῖς φ. 9^β, 76^β, 122^β, καὶ 199^β εἰκόνες ὀλοσελίδοι τῶν εὐαγγελιστῶν. Ἐν τῷ φ. 1^α τεμάχιον τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου (ιζ', 5-12). Ὑποθέσεις Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου εἰς τὰ εὐαγγέλια Ματθαίου (φ. 5^α-7^α), Μάρκου (φ. 120^α-121^α) καὶ Λουκᾶ (φ. 196^β-197^β). Ἐν τῷ φ. 254^α σημείωσις ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἰάκωβος γενόμενος ἐπίσκοπος πρῶτος Ἱεροσολύμων» κτλ. Ἀπὸ φ. 255^α κέ. «Ὅτι οὐ διαφωνοῦσιν οἱ τέσσαρες εὐαγγελισταὶ περὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν». — Φ. 258^α. «Ὅτι διαφόρως κατὰ τὴν ἀνάστασιν ὤφθη τοῖς μαθηταῖς ὁ Χριστός». — Σημειωτέον ὅτι ἡ παροῦσα τοῦ κώδικος τούτου συνοπτικὴ περιγραφὴ μηδενίζει τὴν ἄλλοτε γενομένην ἐσπευσμένως πως ἐν τῇ Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 214-215, ἀριθ. 15.

66. Δύο συνηνωμένα χάρτινα τεύχη ἔτους 1812-ου, μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γραφῆς, μήκ. 0,217, πλ. 0,152.

1. Φύλλα 5 (πίναξ κεφαλαίων) καὶ σελίδες 93. — Νομοκάνων ἀνεπίγραφος διηρημένος εἰς 273 κεφάλαια. Ἀρχ. «Περὶ πνευματικῆς διαγωγῆς καὶ ἐξομολογήσεως. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Ἐν τῇ σελίδι 93· «Ὁ παρῶν νομοκάνων μετεγράφη διαχειρὸς, παπᾶ Δαβίδ, Ἀγκυρανοῦ, 1812: κατὰ μῆνα Μάϊον καὶ ἔστω μοι συγγνώμη παρὰ τῷ ἀναγινώσκοντι τὰ λάθη, καὶ ἀνω(ρ)θογραφίας, διότι ὡς ἐβλεπον καὶ ὡς ἐδυνάμην μετέγραψα».

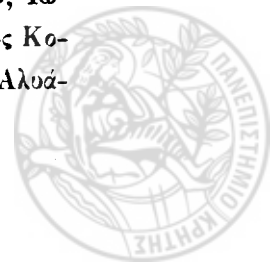
2. Φύλλα 10 (πίναξ κεφαλαίων) καὶ σελίδες 272. — Νομοκάνων ἀνεπίγραφος, διάφορος τοῦ προτέρου, διηρημένος ὡσαύτως εἰς 273 κεφάλαια. Ἀρχ. «Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντα συμπαθῆν καὶ νὰ μηδὲν πιστεύῃ λόγους τινός, χωρὶς νὰ ἐξετάζη. Πρέπει τὸν κριτὴν τουτέστι τὸν ἀρχιερέα» κτλ. Ἐν τῇ σελ. 272· «Ὅ

παρὸν νομοκάνων μετεγράφη διὰ χειρὸς παπᾶ Δαβὶδ Ἀγκυριανοῦ: 1812: μῆνα Ἰούνιον καὶ ἔστω μοι συγγνώμη παρατῶ ἀναγινώσκοντι τὰ λάθη καὶ ἀνωρθογραφίας, διότι ὡς βλέπον καὶ ὡς δυνάμην μετέγραψα. εἰς Ἱερουσαλήμ».

67. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 273 μῆχ. 0,215, πλ. 0,155. Ἐπὶ τοῦ φ. 1^α σφραγίς κηρίνη τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Πολυκάρπου. Ἐν τῷ φ. 273^α «ἀφ' ἐρώμα ἀπω-Κοσταντινούπολην ἦς τῶν Ζωωδωχῶν Τάφων του Κηρήου: Χρηστοδούλος ἀμαρτωλὸς δοῦλος προσκυνῶ». Μεταξὺ τῶν φ. 212^β-213^α πρόσθετος εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ Χριστοδούλου· λέγει δὲ αὐτόθι οὗτος, ὅτι δωρεῖται τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ «δύο βιβλία ψαλτικῆς παλαιῆς τῆς Ἁγίας Σοφίας».

Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. — α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν κατ' ἦχον θεοτοκίων, ποιηθέντων παρὰ διαφορῶν ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων», φ. 1-71. Μέλη Εἰένου Κορώνη, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Φωκᾶ λαμπαδαρίου, Κλήμεντος Λεσβίου, Χρυσάφου τοῦ Νέου, Μπαλασίου, Γερμανοῦ ἀρχιερέως Ν. Πατρῶν, Πέτρου Βυζαντίου, Μανουὴλ Χρυσάφου, Κωνσταντίνου Μαγουλά, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ, Ἰωσήφ μοναχοῦ, Μανουὴλ Ἀργυροπούλου. — β') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν μαθημάτων τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν καὶ ἑορταζομένων ἁγίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ», φ. 72-161. — γ') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τοῦ Τριφθίου τῶν μαθημάτων», φ. 162 κέ. — δ') «Οἴκοι ψαλλόμενοι εἰς τὸν ἀκάθιστον ὕμνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου», φ. 214-224. Μέλη Μπαλασίου, Χρυσάφου τοῦ Νέου καὶ Πέτρου Γλυκέος. — ε') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν κατ' ἦχον ἡχημάτων καὶ ἐτέρων κρατημάτων», φ. 225 κέ. Ἄρχ. «Τὸ παρὸν ἀρχαῖον καλλωπισθὲν ὑπὸ τοῦ κῦρ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου ὕστερον ἐκαλλωπίσθη ὑπὸ τοῦ κῦρ Θεοφάνους πατριάρχου τοῦ Καρύκη». Εἶτα ἡγήματα Γαβριὴλ ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ (μετὰ καλλωπισμοῦ Θεοφάνους Καρύκη), Μανουὴλ Χρυσάφου, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Κωνσταντίνου ἐξ Ἀγχιάλου, Μάρκου ἀρχιερέως Κορινθοῦ, Εἰένου Κορώνη, Νεκταρίου τοῦ Σερμέτη, Ἰωάννου Ἀλυά-

του λαμπαδαρίου· μετά δὲ τὰ ἠχήματα ὑπάρχουσι κρατήματα Ἀρσενίου τοῦ Μικροῦ, «τοῦ Καρύκη ἔθνικὸν καὶ ὠραῖον», «τοῦ αὐτοῦ (= Ἀρσενίου) μουσγάλι παρὰ Ἰσμαηλιτῶν, ῥωμαϊκὰ σύριγγξ», Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ κτλ.

68. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1577-ου, ἐκ φύλλων 293 μήκ. 0,21, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐξ 20 γραμμῶν. Ἐν τῷ φ. 8^α κόσμημα. Ἐν τῷ φ. 293^α «Τὸ παρὸν βιβλίον. ἐτελειώθει, ἐν μέσω τῆς ἱεράς καὶ θείας μονῆς τοῦ ἁγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου ἐν τῇ τῆς Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως. διὰ συνδρομῆς, καὶ ἐξόδου τοῦ ἐν μοναχοῖς κύρ Ἀρσενίου. ἐν τῷ Ϛ^ω πε^ω, ἰνδικτιῶνος ε̅. μηνὶ Μαΐω».

Θηκαρᾶ Ὁρολόγιον. — α') «Εὐχὴ συγχωρητική. λέγεται ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ ὑπὸ ἱερέως». Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν» κτλ., φ. 1^α. — β') «Μητροφάνους» πρόλογος. Ἀρχ. «Ὑμνοι πρὸς τὸ θεῖον ἐρωτικοί» κτλ., φ. 3^α. — γ') «Ἐρμηνεία πῶς δεῖ καὶ ὅθεν δεῖ μεταγράφειν τοὺς ὕμνους, καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἀφιέναι τι ἀπὸ τῆς ὅλης ἀκολουθίας ταύτης· καὶ πότε δεῖ λέγειν τὴν ἀσκητικὴν τῆς ἡμέρας ἀκολουθίαν καὶ πῶς δεῖ λέγειν τοὺς ὕμνους. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ ἐρμηνεία ὡς πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου». Ἀρχ. «Ὅσοι τὸν ὄγκον» κτλ., φ. 4^α. — δ') «Ὑμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυχτικόν» λέγεται δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν τρισάγιον, ἢ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ *Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν*, καὶ ἔτι μετὰ τὸν τρισάγιον. Ἐκ τῶν δογμάτων τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἐκλογή καὶ σύνταξις Θηκαρᾶ μοναχοῦ· καὶ τὸ *Ἰδοὺ ὁ νυμφίος καὶ ἕτερα*. Ἀρχ. «Δόξα τῇ ἀπειροτάτῃ» κτλ., φ. 8^α κέ. Εἶτα εὐχαί, ὕμνοι, ψδαί, προσευχαί, κανόνες, στιχηρὰ κτλ. (πρβλ. Κλεόπαν ἐν Καταλ. σ. 115-121 ἀριθ. 16). — ε') «Θεοδούλου μοναχοῦ διήγησις περὶ τῶν ὕμνων, πῶς θεοῦθεν δεδωρῆνται, καὶ ὅτι χρὴ τοὺς αἰρουμένους λέγειν αὐτοὺς τηρεῖν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν παθῶν· εἶτα καὶ μαρτυρίαι ἀπὸ τῶν ἁγίων διδασκάλων καὶ περὶ τῆς πρὸς Θεὸν αἰνέσεως, καὶ περὶ τῆς αὐτῶν εὐχαριστίας καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας». Ἀρχ. «Δέον ἡμῖν ἄπερ ἠκούσαμεν» κτλ., φ. 256^β-292^β.

69. Ψαλτήριον χάρτινον, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, γραφὲν ἐπιμελῶς τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 16-ης ἑκατ. ὑπὸ χειρὸς ἐμπείρου καλλιγράφου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ 16 γραμμῶν (0,135 X 0,085). Φύλλα 274 μήκ. 0,202, πλ. 0,145. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, ἐρυθρὰ δὲ καὶ ἔγκοσμα τὰ ἀρκτικά τῶν ψαλμῶν κεφαλαιώδη στοιχεῖα. Ἀρχ. «Κρίνόν μοι, κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου» (Ψαλμ. λδ', 24). Τέλος· «Ὁδὴ γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ - -».

70. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 163 μήκ. 0,215, πλ. 0,155. Ἐγράφη ἔτει Ἐγείρας 1031 (=1621). — Αἱ θεαὶ λειτουργίαι Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Βασιλείου Καισαρείας καὶ Προηγιασμένων, μετὰ τοῦ διακονικοῦ καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς ἑσπερινόν, ὄρθρον καὶ λειτουργίαν διατάξεων¹. Ἐν τῷ φ. 163 σημείωμα ἀραβικὸν ὑπογεγραμμένον ἑλληνιστὶ ὑπὸ Μελετίου μητροπολίτου πόλεως δυσαναγνώστου· ἐν ᾧ λέγεται, ὅτι τὸ τεῦχος τοῦτο ἀφιέρωται παρ' αὐτοῦ τῇ λαύρᾳ τοῦ ὁσίου Σάβα καὶ τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις μετοχίῳ αὐτῆς, τῷ ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀρχαγγέλων τιμωμένῳ. Ἐπιγραφή·

كتاب صلاة الاعريبات و ترتيب عشرين السجريات و خدمة اسرار القدس
لاحتياج الكاهن و الشماس تالين يوحنا فم الذهب و القديس
باسيليس و البرونجياسانا الكبير المنسوب الى القديس غريغوريوس

71. (=Ἱεροσ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 218, ἀριθ. 17). Αὐτόγραφον τεῦχος Νεοφύτου Κυπρίου, μήκ. 0,211, πλ. 0,15. — «Ἐμπρησμός τῆς παλαιονομίας, ἧτοι ἀντίρρησις εἰς τὴν πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους Ἑλλήνας ἡμᾶς ἐπιστολὴν τῶν Δουθηροκαλβίνων, Παλαιονομίαν ὀνομαζομένην».

72. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1816-ου, ἐκ φύλλων 272 μήκ. 0,215, πλ. 0,15. — «Δοξαστικά τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορι-

¹ Ἐν τοῖς ἀραβικοῖς κειμένοις εὐρίσκονται ἑλληνιστὶ μετὰ παραλλήλου μεταφράσεως ἀραβικῆς καὶ τὰ εἰρηνικά καὶ αἱ τοῦ ἱερέως ἐκφωνήσεις.

κῶν ἑορτῶν, τῶν τε ἑορταζομένων ἀγίων τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ καὶ τινὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριφδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, μελισθέντα μὲν παρὰ Ἰακώβου πρωτοφάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐξηγηθέντα δὲ τανῶν κατὰ τὸ νέον τῆς μουσικῆς σύστημα, τοῦ ἀρχαίου μέλους αὐτῶν ἀδιαφθόρου φυλαχθέντος, χειρὶ Χουρμουζίου διδασκάλου τῆς Κοινῆς Σχολῆς τοῦ ῥηθέντος συστήματος». Ἐν τῷ φ. 272 διὰ χειρὸς τοῦ ἀντιγραφέως· «Ἐν τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ δεκάτῳ ἕκτῳ ἐν μηνεὶ Ὀκτομβρίῳ».

73. «Εἱρμὸι καλοφωνικοὶ διαφόρων ποιητῶν». Φύλλα χάρτινα 93 μῆκ. 0,21, πλ. 0,152. Γραφὴ πρώτου ἡμίσεος τῆς 19-ης ἑκατοντ.

74. Τεῦχος χάρτινον ἐκκλησ. μουσικῆς ἐκ φύλλων 79 μῆκ. 0,213, πλ. 0,163. Ἐγράφη δὲ φιλοκάλως περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ.—α') Φύλλ. 1-77. «Ὁ Ἀκάθιστος Ἕμνος τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ποιηθεὶς παρὰ κῦρ Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ, μιμούμενος κατὰ τὸ δυνατόν τὴν παλαιὰν σύνθεσιν, ὡς αὐτὸς γράφει· ἀρχεται δὲ εἰς ἦχον δ'». Ἀρχ. «Ἄγγελος πρωτοστάτης» κτλ.—β') Φύλλ. 77^β-79^β. «Κοντάκιον ψαλλόμενον μετὰ τῶν οἴκων τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου· κυροῦ Ἰωάννου Κουκουζέλη. Ἦχος πλ. δ'». Ἀρχ. «Τῆ ὑπερμάχῳ» κτλ.

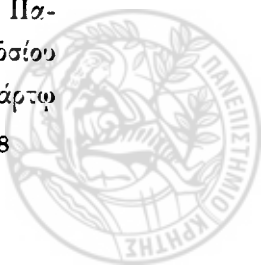
75. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 518 μῆκ. 0,215, πλ. 0,16. Φύλλα ἄγραφα 15-17. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραὶ ὡσαύτως ἐρυθρὰ καὶ ἔγκοσμα τὰ ἀρχικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα.—Φύλλ. 18-515. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ στιχηράριον καλόφωνον ποιηθὲν παρὰ τοῦ κῦρ Γερμανοῦ ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν». Ἐν τοῖς φ. 1-14 περιέχονται ταῦτα· α') «Μέθοδος παραλλαγῆς πάνυ ὠφέλιμος κῦρ Γρηγορίου τοῦ Ἀλυάτου· Ἦχος πλ. δ'». Ἀρχ. «Νεοῦτως συναναβαίνει οὕτως συνακαταβαίνει» κτλ.—β') «Σημάδια ψαλλόμενα κατ' ἦχον μετὰ πάσης χειρονομίας καὶ συνθέσεως, ποιηθέντα παρὰ τοῦ μαῖστορος κῦρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη. Ἀρχου ἀπὸ τὸν πρῶτον ἦχον». Ἀρχ. «Ἴσον, ὀλίγον, ὀξεία» κτλ., φ. 2^ο.—γ') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ὀκτῶ κεκραγαρίων σὺν τὰ δογματικὰ καὶ ἐωθινά», φ. 4 κέ.

76. «Στιχηράριον καλλωπισθὲν παρὰ τοῦ Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν». Ἀντίγραφον 18-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτινα 269 μῆκ. 0,215, πλ. 0,15. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, τὰ δὲ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἔγκοσμα καὶ ἐρυθρά.

77. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1848-ου, μῆκ. 0,212, πλ. 0,165. Σελίδες μονόστηλοι 412.—Κωνσταντίνου Τοπάλδου «στοιχεῖα τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς δογματικῆς θεολογίας», ἄπερ ἀντεγραφε διδασκόμενος «ἐν Χάλκῃ τῷ Ἰωαννῶν Κ: Α. Ἀγιοταφίτης». Ἐν τῇ σελίδι 412· «Τὸ παρὸν χειρόγραφον τεῦχος, τὸ ἐπιγραφόμενον *Δογματικὴ Θεολογία* ὑπὸ Κωνσταντίνου Τοπάλδου, ἐμοῦ διδασκάλου, ἦν ἐμὸν κτῆμα, καὶ ἤδη πρὸς ἔνδειξιν ἀκραίφονους ἀγάπης δωροῦμαι τῷ ἱερομονάχῳ Εὐθυμίῳ, τῷ ἐν Χριστῷ μοι ἀδελφῷ, τῷ παρασκευοφύλακι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως· ἔστι δὲ νῦν κτῆμα αὐτοῦ ἀναφαίρετον. Ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Ἀναστάσεως 1878. Κύριλλος Ἀθανασιάδης ἀρχιμανδρίτης».

78. Τετράδια χάρτινα διαφόρων γραφῶν 18-ης καὶ 19-ης ἑκατ. Σημειωτέα: — α) Φύλλα 20, ὧν 3 ἄγραφα. «Διβανίου μελέτη γ' περὶ δυσκόλου ἀνδρός, ὅστις γήμας γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἐπρεπε μὲν, ὦ ἄνδρες βουλευταί, νὰ ἀποθάνω ἐγὼ πρότερον» κτλ. — β) Φύλλα 8, ὧν 4 ἄγραφα. «Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἰδ' Σεπτεμβρίου. Κανὼν ἱαμβικός· ποίημα τοῦ ὁσίου Παύλου Ξηροποταμηνοῦ. Ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ κανόνος διὰ στίχων ἠρωελεγειῶν καὶ ἱαμβικῶν ὡς ἐξῆς: Σταυροτύποις παλάμησιν — — —. Ἦχος δ', πρὸς τὸ *Θεῖον καλυφθεῖς*. Ἀρχ. «Σέβειν ὁ Μωσῆς ἐκδιδάσκεται πάλαι» κτλ. — γ) Φύλλα 8 τῆς 18-ης ἑκατ. Ἀωνόμου «λόγοι τῇ ε' Κυριακῇ τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς. Κολοβός. Ἀρχ. «Γνώμη εἶναι τῶν ἱερῶν θεολόγων» κτλ. — δ) Φύλλα 8. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. «Διδασκαλία πῶς δεῖ προσεύχεσθαι ἐκ τινος παλαιοῦ βιβλίου συνερανισθεῖσα τῷ Ἰωαννῶν. 1801». Ἀρχ. «Διπλοῦς ὁ ἄνθρωπος» κτλ. — ε) Φύλλα 18 γεγραμμένα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ. Παράφρασις διαλόγου τοῦ Πλάτωνος, «Εὐθύφρων ἢ περὶ ὁσίου πειραστικός». — ς) Φύλλα 6 γεγραμμένα τῷ πρώτῳ τετάρτῳ

τῆς 19-ης εκατ. Δείψανον ἐμμέτρου διηγήσεως Νεοφύτου Κυπρίου περὶ ἀνακαινίσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Ἀναστάσεως. Ἀρχ. «--πρὸ πάντων τῶν εἰκόνων δέ, ποῦ εἶναι σκαλισμέναις | ἀπάνω εἰς τὰ μάρμαρα» κτλ. Τέλος· «Χαίροις, εὐφραίνου Κομνηνέ, χαῖρε γιὰ τὰς μυρίας | θλίψεις ὅπου δοκίμασες, φαρμάκια καὶ πικρίας ---».

79. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1829-ου, ἐκ φύλλων 30 μῆκ. 0,215, πλ. 0,152. — Ἀνωνόμου «Ἀνατροπὴ εἰς τὰς βλασφημίας τῶν νέων αἰρετικῶν Λουτεροκαλβίνων, τὰς ὁποίας λέγουν κατὰ τῆς Ἀνατολικῆς Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. - - - ,αωκθ' ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ». Ἀρχ. «Κατὰ τὸ ,αωκθ' ἔτος ἀπέστειλε μίαν ἐπιστολὴν ὁ ἐν αὐτῇ ὑποσημειούμενος Τιμόθεος Κληρόφιλος, ἢ μᾶλλον ἐχθρόκληρος, πρὸς τὸ ἐν Ἑλλάδι ὀρθόδοξον ἱερατεῖον» κτλ. Ἐν τῷ φ. 30. «,αωκθ' ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ Μέννησθαι πρὸς Κύριον κάμου τοῦ ἀναξίου Ἰωάσαφ ἱερομονάχου Κρητός, Σαββαΐτου».

80. «Σιωνίτης ὕμνωδός, ἢ ἐγχειρίδιον περιέχον τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν τῆς μεγάλης λιτανείας, τῆς ἐν τῷ πανσεβάστω ναῷ τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως, περιεχομένην (=περιέχουσαν) τὰ ἐν αὐτῷ πανάγια προσκυνήματα τοὺς τε κδ' πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον πενθοχαρμοσύνους οἴκους καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ τῷ Δεσποτικῷ Τάφῳ φαλλομένην παράκλησιν καὶ ἄλλα τινά». Ἐν ταῖς σελίσιν 2^α, 4^β, 10^β, 16^α, καὶ 19 χειροποίητα ἐπὶ χάρτου καὶ κεκολλημένα σχέδια εἰκόνων τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου, τῶν Μυροφόρων καὶ τῆς Θεοτόκου, τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου, τῆς Ἀποκαθηλώσεως, τῆς Κηδεῖας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Εὐρέσεως τοῦ Παναγίου Τάφου. Φύλλα χάρτινα 21 (μῆκ. 0,21, πλ. 0,16) γραφέντα τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης εκατ.

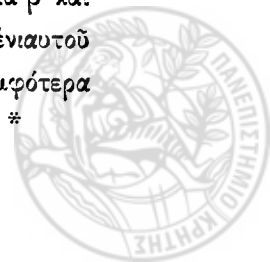
81. Ἡμερολόγιον μνημοσύνων ἐπίσημον τοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως γραφείου (1859—1863). Φύλλα χάρτινα 139 μῆκ. 0,21, πλ. 0,15. Φύλλα ἄγραφα 52-88. — α') «Καταγραφή τῶν μνημοσύνων ὅπου δίδονται εἰς τὸν κατὰ καιρὸν σκευοφύλακα ἀπὸ τοὺς πατέρας καὶ καλογραφαίς εἰς τὸ νὰ ἐπιτελοῦν μετὰ τὸν θάνατόν τους κατὰ τὴν τάξιν ὅπου ἔχουν εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον», φ. 1 κέ. — β') «Σημείωμα τῶν ἱερῶν μνημοσύνων τῶν ἐσόδων»

ἀπὸ ἔτ. 1859 ἄχρι Ἀπριλίου ἔτ. 1863. Εἰδήσεις περὶ διαφορῶν Ἀγιοταφιτῶν θανόντων. Ἐν τῷ φ. 29^β ἀναγινώσκειται τοῦτο· «αὐξά' (=1861) Ἰούλιος 13. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ὁ ἐν ἱερομονάχοις Νεόφυτος ὁ Κύπριος, δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὴν ζωὴν. Σήμερον περὶ τὴν 6^{1/2} ὥραν, μετὰ πολυήμερον ὀδυνηρὰν ἀσθένειαν, ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰώνιους σκηναίς, ἀφείδης ἡμῖν πᾶσι λύπην ἀπαραμύθητον. Αὐθημερὸν μετὰ τὸν ἐσπερινὸν ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, παρόντων πάντων τῶν ἁγίων ἀρχιερέων καὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου· μετὰ δὲ τὸ τέλος συνωδεύθη μέχρι τοῦ τάφου ὑπὸ πλήθους ἀνθρώπων ἱερωμένων τε καὶ λαϊκῶν. Ἡμεῖς δὲ ὡς μέλη ὑπάρξαντα τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Ἀδελφότητος θρηνοῦμεν τὴν στέρησιν πατρὸς ὁμοῦ καὶ ἀδελφοῦ· ὁ δὲ Θεὸς ἀναπαύσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκιαῖς δικαίων, ἐν κόλποις Ἀβραάμ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. Γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν, ἀείμνηστε καὶ ἄξιωμακάριστε ἀδελφέ. Ὁ Θεὸς συγχωρήσει σοι. Εὐρέθησαν δὲ ἴδιά του χρήματα, ἅπερ καὶ προωρίσθησαν διὰ μνημόσυνά του γρόσια 3600». — Ἐν τῷ φ. 28^β. «αὐξά'. Μάϊος. — Τῇ ε' τοῦ τρέχοντος ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἐν τῷ Τιμίῳ Σταυρῷ Πατριαρχικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ μετὰ ταῦτα ἐσχάτως χρηματίσας τακτικὸς καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὄθωνος, ὕστερον δὲ μεταβάς εἰς Κ/πολιν ἐν τῷ ἐκεῖθεν Μετοχίῳ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν καταστήματος κύριος Διονύσιος Κλεόπας ἀρχιμανδρίτης, ἀπὸ πολυχρόνιον νόσον· οὗ τὴν μακαρίαν ψυχὴν ὁ Κύριος ἀναπαύσει ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων».

82. Προσθήκη χειρόγραφος ἐντόπω Ἀγιασματαρίῳ. Σελίδες 45, γραφεῖσαι μηνὶ Φεβρ. ἔτ. 1868 «διὰ χειρὸς Δημητρίου». Δῶρον Μελετιίου ἱεροδιακόνου Ἰβηρίτου Προκοπίῳ τινί. — α') «Εὐχὴ ἐπιλεγομένη εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν πόλεων». — β') «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ. Ὁ κανὼν κατὰ ἀλφάβητον εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρὸν», σ. 2 κέ.

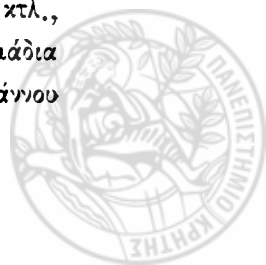
83. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,212, πλ. 0,153. Φύλλα β' καὶ σελίδες 302. — «Εἰρμολόγιον τῶν καταβασίων τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ μετὰ τοῦ συντόμου εἰρμολογίου Πέτρου τοῦ Βυζαντίου, ἀμφότερα

εἰς ἓν σῶμα». Ἀντίγραφον ὀυσευρέτου βιβλίου ἐκτυπωθέντος ἐπιστασία Χουρμουζίου, ἀναλώμασι δὲ τοῦ αὐτοῦ καὶ Ἰσαὰκ-δε-Κάστρο, ἔτει 1825-φ ἐν Κ/πόλει, «ἐν τῇ Βρετανικῇ τυπογραφίᾳ Κάστρου εἰς Γαλατᾶν».

84. «Συνάθροισις ἐξηγήσεων τῶν ἐν τῇ *Νέᾳ Παπαδικῇ* μαθημάτων, κεκραγαρίων, πολυελέων, πασαπνοαρίων, δοξολογιῶν, χερουβικῶν, Δίνειτε, κοινωνικῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ μαθημάτων τῶν νέων διδασκάλων, Ἰωάννου, Δανιήλ, Μελετίου Σιναΐτου, Ἰακώβου, Πέτρου Πελοποννησίου καὶ Πέτρου τοῦ Βυζαντίου· ὧν ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ γίνεται ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ». Φύλλα χάρτινα 220 (μῆκ. 0,205, πλ. 0,155) γραφέντα τῷ πρώτῳ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατοστ.

85. Παπαδικὴ χαρτίνη ἔτους 1754-ου, κεκοσμημένη πολυαρίθμοις χρωματιστοῖς κοσμήμασιν, ἐρυθραῖς ἐπιγραφαῖς καὶ κεφαλαιώδεσιν ἐρυθροῖς ἀρχτικοῖς στοιχείοις. Φύλλα 560 μῆκ. 0,197, πλ. 0,155. Ἐν τῷ φ. 500^α εἰκὼν ὀλοσέλιδος καὶ χρωματιστῆ τῆς Θεοτόκου κρατούσης τὸ βρέφος αὐτῆς. Ἐν τῷ φ. 557^β «Εἰληφε τέλος. ἡ παροῦσα ἀσματομέλλιρρῦτόφθογος βίβλος. ἐνέτι. ἀπο μὲν τῆς κοσμοποιήας. ζ.σ.ξ.β. ἀπὸ δὲ Χυ. ἀφνδ. - - - Ὁ γράψας Θεοκλήτος. μοναχός. ἐκ κώμης. Γάννου». Ἐν τῷ φ. 560 «Ἡ παροῦσα. παπαδικῆ. ἡγοράσθη πάρα τοῦ εὐγενεστάτου ἐν ἀρχουσι. κυρίου Στρατῆ. υἱοῦ τοῦ ἐντημωτάτου. κυρίου Ταβουλαρίου. ἐκ χωρίον Ἡρακλεῖτζας. ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἀγίου Μυριοφύτου. κυρίου. κύρ. Νικοδήμου καὶ τῆν ἐσπούδαξα. εἰς τὸν μουσικῶτατον κύριον. Θεοκλήτον καὶ ἡμέτερον διδάσκαλον. ἐπὶ ἔτους 1754 ἐν μηνὶ Ὀκτωμβρίου 3». Ἐκ τοῖς πρώτοις δέκα φύλλοις περιέχονται ἐγχειρίδιά τινα πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τὰ ἐξῆς· α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίῳ τῆς ψαλτικῆς τέχνης» κτλ., φ. 1. — β') «Μέθοδος τῆς παραλλαγῆς πάνυ ὠφέλιμος κύρ Γρηγορίου Μπούνη τοῦ Ἀλυάτου, καὶ ἄρχου μὲ προσοχὴν, ὧ φιλομαθῆ μαθητά. Ἦχος πλ. δ'». Ἀρχ. «Νε ουτως αναβαινε» κτλ., φ. 6. — γ') «Μέθοδος τῆς καλοφωνίας», φ. 7. — δ') «Σημάδια ψαλλόμενα κατὰ ἴχλον, συντεθέντα ἐντέχνως παρὰ κύρ Ἰωάννου

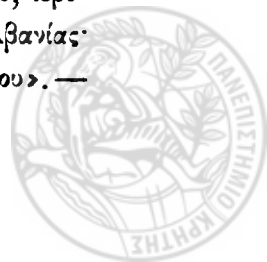
τοῦ Κουκουζέλη καὶ μαΐστορος». Ἄρχ. «Ἴσον, ὀλίγη, πεταστή» κτλ., 11. — Ἐν τῷ φ. 558^α «Χερουβικὸν κύρ Δαμιανοῦ ἱερομονάχου τοῦ Βατοπεδινοῦ, σύντομον, ἦχος δ'». — Φ. 558^β «Κὺρ Δανιὴλ καὶ δομεστίχου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰρμός πολλὰ τεχνικὸς καὶ γλυκύτατος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν βασίλισσαν. Οἱ λόγοι καὶ τὸ μέλος ὑπ' αὐτοῦ ἐποιήθησαν. Ἦχος πλ. ς». Ἄρχ. «Μνήσθητι δέσποινά μου» κτλ.

86. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς 12-ης ἑκατ., μετὰ κοσμημάτων καὶ εἰκόνων, ἐκ φύλλων 336 μήκ. 0,203, πλ. 0,155. — Τετραευαγγέλιον. Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων, Ψαλτήριον μετὰ τῶν ᾠδῶν καὶ προσευχῶν. Ἴδε περιγραφὴν τοῦ τεύχους τούτου ἐν τῇ Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. 3, σ. 215-218, ἀριθ. 16.

87. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 163, γραφὴν ἔτει Ἐγείρας 1031, ὅμοιον δὲ τῷ 70-ῳ τεύχει. — Δί τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι ἀραβιστί, μετὰ τοῦ διακονικοῦ καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων, ἔχουσαι παραλλήλως ἑλληνιστὶ τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὰς ἐκφωνήσεις. Ἐν τῷ φ. 163 πρόσθετον ἀραβικὸν σημεῖωμα ὑπογεγραμμένον ἑλληνιστὶ οὕτως· «+ Ὁ ταπεινὸς Μελέτιος μητροπολίτης - - ου».

88. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 203 μήκ. 0,203, πλ. 0,153. — Πέτρου Μπερέκέτη τοῦ μελωδοῦ καὶ γλυκέος «μερικὰ μαθήματά τε καὶ θεοτοκία, χερουβικά τε καὶ κοινωνικά», φ. 1-194. — β') Ἀντίγραφον πατριαρχικῆς ἐκ Κ/πόλεως ἐπιστολῆς εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν (1760) πρὸς τοὺς μητροπολίτας Καισαρείας Καππαδοκίας, Πισιδίας, Ἰκονίου καὶ Ἀγκύρας, φ. 195-197. — γ') «Εἰρμός κυρίου Ἰωάννου τοῦ πρωτοψάλτου, ἦχος α'». Ἄρχ. «Ποῖαν σοι ἐπάξιον ᾠδὴν» κτλ., φ. 200^α. — δ') «Ἔτερος εἰρμός, ἔντεχνον Πέτρου τοῦ μελωδοῦ. Ἦχος πλ. δ'», φ. 200^β.

89. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 65 μήκ. 0,207, πλ. 0,152. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. Φύλλα ἄγραφα· 1, 11-17. — α') Φύλλ. 2-10. «Διδαχαὶ τοῦ κυρίου Εὐστρατίου ἱερομονάχου, ἱεροκήρυκος τῶν Ἰωαννίνων, τοῦ ἀπὸ Βηθλοῦκτης (?) τῆς Ἀλβανίας· ἐν ᾧ καὶ τινες Νεοφύτου ἱερομονάχου Ἀγιοταφίτου Κυπρίου». —

β') Φύλλ. 18-65. «Ὁδηγὸς τοῦ προσκυνητοῦ, ἢ περιγραφή τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀναστάσεως, πονηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Νεοφύτου Ἀγιοταφίτου τοῦ Κυπρίου τῷ αὐλδ^φ ἔτει, παρ' αὐτοῦ δὲ ἀφιερωθεῖσα τῷ κατ' ἐξαίρετον τρόπον τὸν ναὸν αὐτὸν κατοικοῦντι καὶ δόξης θεϊκῆς πληροῦντι θεανθρώπῳ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ». Τῆς συγγραφῆς ταύτης προηγούνται διάφοροι προσφωνήσεις· μεθ' ἃς τὸ κείμενον αὐτῆς, διηρημένον εἰς 28 κεφάλαια, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 21^β. Τὸ κή' κεφάλαιον ἀφῆκεν ὁ συγγραφεὺς ἀτελές.

90. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., μήκ. 0,20, πλ. 0,154. Σελίδες μονόστηλοι 204. Ἐπὶ τῆς 1-ης σελίδος· «Προκοπίου ἀρχιερέως. αψξς' (= 1766). πέλει». — α') Σε. 1-144. Ἰωάννου Καρυοφύλλου «ἐγχειρίδιον περὶ τινων ἀποριῶν καὶ λύσεων, ἢ περὶ ἐξετάσεως καὶ ἐπιβεβαιώσεως ἀναγκαίων τινῶν τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων». Ἀντίγραφον τῆς πρώτης ἐκδόσεως γεγόμενον «διὰ δαπάνης τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Παρθενίου Κυδωνιάτου καὶ πρωτοσυγγέλλου τοῦ Παναγίου Τάφου». — β') Σελ. 145-175. Ἐκθεσις τῶν ἐπιστολῶν σὺν Θεῷ ἀγίῳ εἰς κάθε πρόσωπον». Τύποι ἐπιστολῶν. — γ') Σελ. 177-185. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Παρθένιον ἐπίσκοπον Λαμφάκου. — δ') Σελ. 187-204. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Παρθενίου Λαμφάκου. Ἀρχ. «Τούτου τοῦ ὁσίου καὶ θαυμασίου τὸν βίον δὲν εὐρήκαμεν νὰ διηγᾶται εἰς πλάτος» κτλ.

91. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1846-ου, μήκ. 0,195, πλ. 0,117. — «Γενικῆς ἱστορίας τόμος α' ὑπὸ κυρίου Βιλκίου, καθηγητοῦ τῆς ἐν Ξηροκρήνη σχολῆς». Μετὰ τοῦτον τὸν τίτλον σημείωμα τοῦ γραφέως· «1846: Σεπτεμβ: γ': Κωνσταντῖνος Ἀθανασιάδης¹. ἐκ Γανοχώρων».

92. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα 126 μήκ. 0,192, πλ. 0,135. Ἐν τῷ φ. 126^β. «Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Ἰσαὰκ πόνος. ἀμήν». — «Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορδαλέως, τοῦ ὕστερον διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος Θεο-

¹ Ὁ μετέπειτα Ἀγιοταφίτης ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Ἀθανασιάδης.

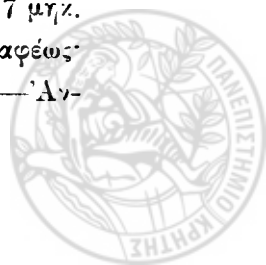

δοσίου μετονομασθέντος, ἔκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων», φ. 1-57. Εἶτα συλλογὴ γνωστῶν ἐπιστολῶν διαφόρων συγγραφέων, νέων καὶ παλαιῶν. Ἀντίγραφον τέλειον τῆς πρώτης ἐν Λονδίῳ ἐκδόσεως τοῦ ἐπιστολαρίου τούτου.

93. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης, ἐκ φύλλων β' + 98 μήκ. 0,19, πλ. 0,195. Ἐν τῷ α' παραφύλλῳ ἀντίγραφον ἐπιστολῆς (19 Ἀπρ. 1764) Καλλινίκου ἱερομονάχου «τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα» πρὸς ἀρχιερέα Σηλυβρίας ἀνώνομον, γνωρίζουσης αὐτῷ τὴν λῆψιν «ἐπιστολῆς τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Οὐγκροβλαχίας». — α') Φύλλ. 196. Συλλογὴ ἀσκητικῶν διηγήσεων μετὰ προτεταγμένου πίνακος αὐτῶν, γραφεῖσα ὑπὸ Γερασίμου ἱερομονάχου. Ἀρχ. «Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου», φ. 3. — β') Φύλλ. 97-98. Τεμάχιον ἀχρονολογήτου πράξεως τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ πατριαρχικῆς συνόδου ἐπ' ἐκλογῇ καὶ ἀποκαταστάσει μητροπολίτου Βηθλεέμ εἰς διαδοχὴν τοῦ «προαρχιερατεύοντος ἐν αὐτῇ μακαρίτου κῦρ Μαλαχίου». Τῶν ψήφων γενομένων ἐν τῷ ναῶ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου «ὑπὸ τε τοῦ Πέτρας κῦρ Θεοφάνους, τοῦ Πτολεμαῖδος κῦρ Λαυρεντίου καὶ τοῦ Θαβωρίου κῦρ Λαυρεντίου, προεκρίθη καὶ προε(ξε)λέγη τῶν ἄλλων εἰς διαδοχὴν - - - ὁ ὀσιώτατος ἀρχιδιάκονος τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῷ θρόνου κῦρ Ἀνανίας, ἀνὴρ τίμιος - - - Ὁφείλει τοίνυν ὁ ἱερώτατος οὗτος μητροπολίτης τῆς ἁγίας Βηθλεέμ, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἰουδαίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς (ἀδελφός) καὶ συλλειτουργὸς κῦρ Ἀνανίας ἀπελθεῖν εἰς τὴν θεοθεν λαχοῦσαν ταύτην μητρόπολιν» κτλ.

94. «Καταβάσαι συντεθεῖσαι κατὰ τὸ ὕφος (τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας) παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου Πελοποννησίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Φύλλα χάρτινα 110 (μήκ. 0,18, πλ. 0,125) γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ.

95. Κεκραγάριον ἔτους 1714-ου, ἐκ φύλλων χάρτου 87 μήκ. 0,175, πλ. 0,12. Ἐν τῷ φ. 4 σημειώματα δύο τοῦ γραφέως «Ἀντωνίου ἱερέως καὶ οἰκονόμου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.— Ἀν-

τώνιος ἱερεὺς: — καὶ οἰκονόμος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας: ~ — ἀφιδ — Μαίω. $\overline{\text{ια}}^{\text{α}}$. — α') Φύλλ. 1-5. «Ἄρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίω τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων» κτλ. — β') Φύλλ. 6. «Ἄρχὴ τῶν κατ' ἦχον ἡχημάτων». — γ') Φύλλ. 7^β-74^α. «Κεκραγάριον σὺν τοῖς ἀναστασίμοις αὐτοῦ» κατὰ τοὺς ὀκτώ ἦχους. — δ') Φύλλ. 74^α-87^α. «Ἐωθινὰ κυρίου Ἰακώβου πρωτοφάλτου».

96. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑνατ., ἐκ φύλλων 231 μῆκ. 0,173, πλ. 0,117. Φύλλα πρόσθετα 1-11. Ἄγραφα 198, 179. Κοσμήματα χρωματιστὰ διαφόρων σχημάτων ἐν τοῖς φ. 12^α, 28^α, 55^α, 82^α, 147^α, 180^α. — Μουσικὴ ἀνθολογία. α') «Πολυέλεος κὺρ Πέτρου τοῦ Μπερεκέτη», φ. 1-11. — β') Φύλλ. 12-159. Πολυέλεος Δανιὴλ πρωτοφάλτου, χερουβικά καὶ κοινωνικά Πέτρου Πελοποννησίου, ἕτερα Δανιὴλ, λειτουργία Πέτρου, «τιμιωτέροι σύντομαι, τονισθεῖσαι (κῶσ. τονισθέντες) δὲ παρὰ κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου. — γ') Φύλλ. 159^β-179^β. Καλοφωνικοὶ εἰρμοὶ Μπερεκέτη, Παναγιώτου Χαλάτζογλου, Δαμιανοῦ ἱερομονάχου, Μελετίου (Σιναΐτου), Ἀναστασίου Ῥαφανιώτου. — δ') Φύλλ. 180-204. «Κρατήματα διαφόρων ποιητῶν ψαλλόμενα εἰς τοὺς εἰρμούς», Ἰωάννου πρωτοφάλτου, Πέτρου λαμπαδαρίου, Δανιὴλ πρωτοφάλτου, Παναγιώτου Χαλάτζογλου καὶ Μελετίου Σιναΐτου. — ε') Φύλλ. 205 κέ. «Πασαπνοάριον ἔντεχρον καὶ τερπνόν· σύνθεσις κὺρ Μελετίου ἱερομονάχου Σιναΐτου. Ἦχος πλ. α'». — ς') Φύλλ. 209 κέ. «Ἐτερον Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου. Ἦχος πλ. δ'». — ζ') Φύλλ. 213^β κέ. «Μάθημα ψαλλόμενον εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον· σύνθεσις κὺρ Μελετίου Σιναΐτου. Ἦχος δ'». — η') Φύλλ. 220^β κέ. «Πολυέλεος συνοπτικὸς καὶ ἠδύτατος· ποίημα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κὺρ Πέτρου Μπερεκέτη τοῦ μελωδοῦ. Ἦχος πλ. α'». — θ') Φύλλ. 229^β-231^β. «Κοινωνικὸν ψαλλόμενον τῆ α' τοῦ Σεπτεμβρίου· ποίημα κὺρ Γεωργίου Κρητός, ἦχος α'».

97 Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκρτ., ἐκ φύλλων 282 μῆκ. 0,182, πλ. 0,137. — Μουσικὴ ἀνθολογία γραφεῖσα ὑπὸ Νεοφύτου Βατοπεδινού. Σημειωτέα:—α') Φύλλ. 1-63. Κεκραγάρια μετὰ

τῶν δογματικῶν κατ' ἦχον διαφόρων ποιητῶν, οἶον Ἰωάννου Κλαδᾶ, Χρυσάφου τοῦ Νέου πρωτοφάλτου, Μπαλασίου, Μανουὴλ Γαζῆ, Μανουὴλ Χρυσάφου, Γερμανοῦ ἀρχιερέως Ν. Πατρῶν.—β') Φύλλ. 64 κέ. «Τρισάγιον νεκρώσιμον ἐξ Ἀθηνῶν. Ἦχος πλ γ' Ϛ». — γ') Φύλλ. 70^β κέ. Χερουβικὸι ὕμνοι κατ' ἦχον «διαφόρων ποιητῶν», Γερμανοῦ ἀρχ. Ν. Πατρῶν, Μπαλασίου, «Πέτρου μελωδοῦ καὶ δομestίχου τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου» κτλ. — δ') Φ. 281²-282. «Καὶ τὸ παρὸν ἐσύνθησα ἐν πόλῃ Τραπεζοῦντα τῷ Δωροθέῳ ἀνεψιῷ ἀγίῳ Τραπεζοῦντος. Βατοπαιδινὸς Νεόφυτος, τλήμων κατὰ μίμησιν ἐκ τῆς Ἀηδόνας. Ἦχος Ϛ̄».

98. Τετράδια χάρτινα ἔτους 1819-ου, μηκ. 0,123, πλ. 0,125. — «Σιωνίτης Ὑμνωδός, ἦτοι βιβλίον ἐν ᾧ περιέχονται μελωδικοὶ καὶ θεῖοι ὕμνοι εἰς δόξαν τῶν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῆϊ τῆς Ἐπαγγελίας θεοβαδίστων τόπων, ἐν οἷς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν φιλανθρώπως ὁ θεάνθρωπος κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰργάσατο· ἔτι δὲ καὶ οἱ πρὸς τὸν πανάγιον καὶ ζωηφόρον τοῦ Κυρίου Τάφον εἰκοσιτέσσαρες πενθοχαρμόσυνοι οἴκοι· οἷς προσετέθη καὶ παραινετικὸς λόγος πρὸς τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητὰς αὐτῶν τῶν θεοβαδίστων τόπων διὰ στίχων· τὰ πάντα ἐκ παλαιῶν βιβλίων ἐραμισθέντα καὶ ἐν τάξει τεθέντα ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ Ἱεροσολύμων μακαριωτάτου κυρίου κυρίου Πολυκάρπου παρὰ Νεοφύτου ἱερμ: Ἀγιοταφίτου τοῦ Κυρίου ἐν ἔτει ρωιδ: Ἱερουσαλήμ». Τετράδια 4 σὺν ἑτέροις 2, ἐν οἷς ἀντίγραφον δεύτερον τοῦ Σιωνίτου Ὑμνωδοῦ.

99. Τετράδια χάρτινα 14 διαφόρων μουσικῶν τευχῶν τῆς 18-ης ἑκατ. Σημειωτέα:—α') «Τὰ ψαλλόμενα ἐν τῇ τοῦ ἀγίου Βασιλείου ἱερᾷ λειτουργίᾳ· σύνθεσις Πέτρου λαμπαδαρίου».—β') «Ἀναστασιματάριον σὺν Θεῷ ἀγίῳ μετὰ τῶν κεκραγαρίων κὺρ Χρυσάφου». — γ') «Κοινωνικὸν ψαλλόμενον τῇ α' Σεπτ. Ποίημα κὺρ Γεωργίου Κρητός». — δ') «Χερουβικά κατ' ἦχον συντεθέντα παρὰ κὺρ Πέτρου τοῦ Βυζαντίου». — ε') «Χερουβικά σύντομα κὺρ Ἀντωνίου ἱερέως». — ς') «Ἀλληλουάριον κὺρ Θεοδούλου. ἐξηγήθη δὲ παρὰ κὺρ Μπαλασίου ἱερέως».

100. Καθίσματα καὶ πασαπνοάρια μεμελισμένα. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 233 μήκ. 0,17, πλ. 0,115. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, τὰ δὲ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ ὡσαύτως καὶ ἔγκοσμα.

101. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1783-ου, ἐκ φύλλων 392 μήκ. 0,17, πλ. 0,111.— α') Φύλλ. 1-27. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ, ποιηθέντος παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων», οἷον Ἐένου Κορώνη, Μανουὴλ Χρυσάφου, Δημητρίου Δοκειανοῦ. — β') Φύλλ. 28-32. «Κεκραγάρια συνοπτικὰ κατ' ἤχον λεγόμενα Ναυπλιώτικα». — γ') Φύλλ. 33-390. «Ἀνθολογία σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχουσα μαθήματα διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων. Αὐτὴ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ Μακάριος ἀνήρ καὶ προβαίνουσα μὲ τάξιν ἀκριβεστάτην δι' ὄλων ἐκείνων, ὅσα ἀπαιτοῦνται εἰς μίαν μικρὰν Παπαδικήν, τελευτᾷ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ὠρῶν τῶν τε Χριστουγεννῶν, τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, συλλεχθέντων καὶ μετ' ἐπιμελείας συνγραφέντων παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Δημητρίου Χίου καὶ πρωτοφάλτου τῆς τῶν Συμυρναίων Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Ἀρχόμεθα οὖν ἀπὸ τῆς παρουσίας συνθέσεως τοῦ κυρ Πέτρου Πελοποννησίου» κτλ. Ἐν τοῖς φ. 391^α-392^α. «Τέλος καὶ τῷ ἐν τριάδι Θεῷ δόξα. διαχειρὸς καμῶ τοῦ εὐτελοῦς Δημητρίου τοῦ πίκλειν Λώτου, ἐκ τῆς Χίου, καὶ πρωτοφάλτου τῆς τῶν Συμυρναίων Ἐκκλησίας. ἐν ἔτη σωτηρίῳ. ἀψπγ^ω. κατὰ τὴν 18^η τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ἐν Σμόρνη. Ἐκ προσώπου τοῦ γράψαντος πρὸς τοὺς ἐντευζομένους στίχοι ἰδιωτικοὶ καὶ ὁμοιοκατάληκτοι. ὧν ἡ ἀκροστιχὶς *Δημήτριος Λῶτος ἐστὶ*: —

Δόξαν Θεῷ τῷ παναλκεῖ νῦν τε καὶ διαπάντα,
 Ἥμῖν γάρ ζῆν τ' ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖν τὰ πάντα.
 Μηθεὶς καυχᾶσθω ἐαυτῷ ἀλλὰ τριάδι θεῖα,
 Ἦτις τῶν ἔργων δίδωσιν ἐχθασιν τὴν τελείαν.
 Τοῖνον κἀγὼ ἐλάχιστος ἠρέαμην ταύτην γράψαι.
 Ῥωνόμενος παρα Θεοῦ εἰς τέλος ταύτην ἄξει.
 Ἴδου λοιπὸν τετέλεσται παναλκεστάτῳ σθένει,
 Ὅλη μὲ ἐπιμελείαν πολλὴν ἐγεγραμμένη.

Σὺ δ' ὦ φίλε ὃς ἂν ἦς ὀπότε ταύτης τεύξῃ.
 Διάν σου δέομαι θερμῶς ἵν' ἔκτενώς ἐπεύξῃ.
 Ὡτοίε Θεοῦ παντάνακτος τοῦ δοῦναι μοι ἐλέει,
 Τὰ ἀγαθὰ σωτήρια δέεσθαι μὴ ἀμέλει.
 Ὅτι δὲ σφάλμα εὐρεθῆ μὴ με κατηγορήσης.
 Σολομῶν γάρ ὡς φησὶν ἐπισφαλεῖς αἱ κρίσεις.
 Εἰσὶ πολλάκις τῶν θνητῶν ἀνθρωπίνων τὸ πάθος.
 Συγγνώμην δέ μοι πάρεξον χωρὶς καρδίας πάθος.
 Τοιοῦτος φάνηθι ἐμοὶ ἵλεος εἰς τὴν ὄψιν.
 Ἵνα Θεοῦ τὴν δόξαν καὶ ἐσὺ ὡς πιθυμεῖς ἐπόψῃ: —

Ἐρρωσθε ὑγιαίνωντες καὶ εὐδοκιμοῦντες Καλλιόπης μαθηταί·: —
 1783. Ὀκτωβρίου 14. — Ὑπάρχει δὲ κτίμα δι' ἰδίων ἀναλωμά-
 των. τοῦ πανοσιοτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου, κυρίου Μελετίου
 τοῦ ἐκ τῆς Κύπρου. καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδό-
 χου Τάφου».

102. Μουσικὸν «ἀνθολόγιον συντεθειμένον παρὰ τῶν κατὰ
 καιροὺς ἀναδειχθέντων διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων». Ἐγ-
 γράφη περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτινα 94 + 322
 μῆχ. 0,17, πλ. 0,122. Ἀρχ. «Κεκραγάρια παλαιὰ κατ' ἤχον, ἅπερ
 ἐξηγήθησαν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου ἡμετέρου διδασκάλου λαμ-
 παδαρίου τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐ. κὺρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου εἰς
 κοινὴν ὠφέλειαν».

103. «Ἀναστασιματάριον συντεθὲν κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ
 Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κὺρ Πέ-
 τρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐ. τοῦ Πελοποννησίου, ἐπ
 ὠφελεία τῶν χριστιανῶν καὶ μαθητῶν». Φύλλα χάρτινα 93 μῆχ.
 0,165, πλ. 0,112. Ἐν τῷ φ. 93^α. «1781 Σέμπτεβρίου 8: —
 ἐγράφη διαχειρὸς κὺρ Γεωργίου Ἐφρυσίου ἐκ Κηδονίας».

104. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς γραφεῖσα τῷ πρῶ-
 τῷ τετάρτῳ τῆς 19-ης ἑκατ. Φύλλα χάρτινα 246 μῆχ. 0,17,
 πλ. 0,11. — Φύλλ. 1^α. «Ἀκολουθία τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουρ-
 γίας. Τυπικὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου». — Φύλλ.
 5: «Ἔτερα τυπικὰ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος».

105. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 431 μῆχ.

0,17, πλ. 0,115. — 'Επιγραφή' «'Αρχή σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς 'Ανθολογίας τῆς Παπαδικῆς, ἣτις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ καὶ ὄρθρου καὶ τῶν θείων συλλειτουργιῶν καὶ διαφορῶν μαθημάτων συντεθέντα (=ων) παρὰ διαφορῶν ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων», οἷον Μανουὴλ Χρυσάφου, Παναρέτου, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Γεωργίου Κοντοπετρῆ, Ἀρκαδίου μοναχοῦ, Ἀγάθωνος, Ἐένου Κορώνη, Γεωργίου Σγουροπούλου, Χρυσάφου τοῦ Νέου, Κωνσταντίνου Μαγουλᾶ, Ἰωάννου Γλυκῆς, Ἰακώβου ἐπισκόπου Σίδης, Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου Ῥαιδεστοῦ, Ἰωάσαφ Κουκουζέλη κτλ. Ἐν τῷ φ. 199^β «Φήμη τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου» (= Νεοφύτου 5-ου). Ἐν τῷ φ. 293^β ἐν *Αἰνεῖτε* «κὺρ Δαμιανοῦ διδασκάλου κὺρ Παναγιώτου» (Χαλάτζογλου).

106. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 0,167, πλ. 0,115. Σελίδες 169. Δύο γραφαὶ τῆς 18-ης ἑκατ. Σελίδες ἄγραφοι· 82-86. — α') Σελ. 1-81. Νεοφύτου τοῦ ἐξ Ἑβραίων «ἐκλογή τοῦ Ψαλτηρίου παντὸς εἰς τε δοξολογίαν καὶ αἵτησιν». — β') Σελ. 87-166. «Εὐχαὶ θεολογικαὶ καὶ κατανοκτικαὶ, συναχθεῖσαι παρὰ Θηγαρᾶ μοναχοῦ, τοῦ ποιήσαντος τοὺς θείους ὕμνους τοῖς κατ' ἰδίαν βουλομένοις ἀσκῆσαι· ἐγὼ δὲ μετέγραψα ταύτας μόνον, ὡς ἠδυνήθην, τὰς πλείους ἀπολιπών». — γ') Σελ. 166-169. Ἀκάθιστος ὕμνος εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν.

107. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς «'Ανθολογία περιέχουσα ὅλα τὰ νέα» (φ. 19-341), τελευτῶσα εἰς «πασαπνοάριον κὺρ Μελετίου Κρητικοῦ καὶ Σιναίτου ἔντεχνον ἤχος πλ. α'» (φ. 342^α-345^α). Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 345 (μήκ. 0,17, πλ. 0,11) γραφὲν τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ. Πρόσθετοι συνθέσεις· α') «Ἐξήγησις εἰς τὸ χερουβικὸν Δανιήλ, ἤχος α'», φ. 1. — β') «Ἰδιόμελα φαλλόμενα τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ», φ. 2. — γ') «Κεκραγάρια κατ' ἤχον φαλλόμενα παρὰ κὺρ Ἰακώβου, τονισθέντα δὲ παρὰ κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου Βυζαντίου», φ. 5^β. — δ') «Δοξολογία κὺρ Πέτρου φανερωθεῖσα ἐν ὑστέροις ἤχος δ'», φ. 15.

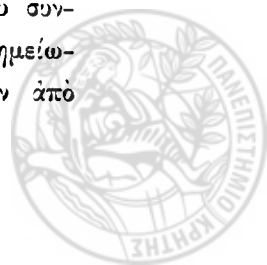
108. Ἀνθολογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἔτους 1791-ου, ἀρχομένη ἀπὸ «τῆς συνθέσεως τοῦ ἑσπερινοῦ» Πέτρου Πελοποννησίου. Φύλλα χάρτινα 305 μῆκ. 0,163, πλ. 0,113. Ἐπὶ τοῦ ἐσχάτου φύλλου· «Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βίβλος παρεμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Ἀποστόλη Κρυστάλλα Χίου ἐν ἔτη τῷ σωτηρίῳ 1791 Μαρτίου α΄». Ἐπὶ τοῦ μετὰ τὴν πρώτην πινακίδα παραφύλλου· «1813 Δεκεμβρίου Β — † ἡ παρούσα ἀσματωμυλίρως βύβλος ὑπάρχη καμοῦ Ἰωνᾶ ἱερωμονάχου καὶ ἐπεδώθη τῷ ἱερωδιακόνου Ἰωνᾶ ἧς μνημόσινων τῶν γονέον μου ἀνευ ἀργυρίου. † ὁ Ἰωνᾶς».

109. «Οἱ εἰκοσιτέσσαρες κοσμοχαρμόσουνοι οἴκοι πρὸς τὸν πανάγιον καὶ ζωηφόρον Τάφον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Φύλλα χάρτινα 14 (μῆκ. 0,166, πλ. 0,115) γραφέντα τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατοντ.

110. Ἀναστάσιμα στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου καλλωπισθέντα ὑπὸ Χρυσάφου τοῦ Νέου καὶ «κεκραγάρια κῦρ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ» (φ. 9-117). Ἐν τοῖς φ. 1-5 ἡ συνήθης διδακτικὴ μέθοδος περὶ «τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης». Φύλλα χάρτινα 117 (μῆκ. 0,163, πλ. 0,11) γραφέντα περὶ τὸ τέλος τῆς 18-ης ἑκατ.

111. Ἀναστάσιμοι καὶ κεκραγάρειοι ὕμνοι «μελοτονισθέντες» ὑπὸ Χρυσάφου τοῦ Νέου. Φύλλα χάρτινα 433 μῆκ. 0,158, πλ. 0,103. Ἐπὶ τοῦ φ. 433· «†. α. ψ. ξ. γ (=1763). Μαῖω. κα: — ἐγράπτη, παρέμοῦ, Ἰω(άν)νου τοῦ Πελοποννησίου». Ἐπὶ τινος τῶν προτεταγμένων παραφύλλων σημεῖωμα τουρκικὸν διὰ στοιχείων ἑλληνικῶν (21 Δεκ. 1767), δηλοῦν ὅτι τὸ τεῦχος τοῦτο ἦν «Χατζῆ Δημήτρειν-ογλοῦ κιορνάχιρ Αντωνάκην».

112. Μικρὰ Παπαδικὴ ἀκέφαλος. Φύλλα χάρτινα 271 μῆκ. 0,158, πλ. 0,10. Φύλλα ἄγραφα 80-81, 264-266. Ἐγράφη τῆς 18-ῃ ἑκατ. Ἐν τοῖς φ. 7-9 κεκολοβωμένη ἡ συνήθης διδακτικὴ μέθοδος περὶ «τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης». Ἀπὸ φ. 248 προσδήχαι μεταγενέστεραι, ἐν αἷς καὶ «οἶκος» τῆς Θεοτόκου συντεθεῖς ὑπὸ Πέτρου Πελοποννησίου (φ. 253). Ἐν τῷ φ. 1^ο σημεῖωμα τινος ἀνωνύμου ἔχον οὕτως· «Εἰς τοὺς ἀφοῖθ ἐκινήσαμεν ἀπὸ

τὴν Ἱερουσαλήμ μετὰ τῆς κυρίας Σωφρονίας Ἀπριλλίου 22 ἡμέρα β' καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰάφφα Ἀπριλλίου 27 ἡμέρα Σαββάτο τὸ βραδύ. Εἰς τὰς 17 τοῦ Μαΐου ἡμέρα Παρασκευὴ ἐπιάσθημεν ἀπὸ τοὺς Ἑγκλέζους κοντὰ εἰς τὴν Ῥόδον καὶ μᾶς εὐγαλαν ἀπὸ τὸ καράβι τὸ Φραντζέζικο ἡμέρα Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς εἰς τὰς 19 τοῦ παρόντος μηνός. Καὶ ἐκινήσαμεν ἀπὸ τὴν Ῥόδον ἡμέρα Τετράδι εἰς τὰς 22 τοῦ Μαΐου διὰ τὴν Πάτμον καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὰς 26 τοῦ παρόντος ἡμέρα Κυριακὴ. Εἰς τὰς 29 ἡμέρα Τετράδι ἐκινήσαμεν διὰ τὴν Χίον καὶ ἐφθάσαμεν τῇ Παρασκευῇ εἰς τὴν Χίον τῇ λα' τοῦ παρόντος. Εἰς τὰς 4 τοῦ Ἰουνίου ἡμέρα γ' ἐφθάσαμεν ἀπὸ τὴν Χίον εἰς τὴν Βασιλεύουσαν καὶ ἐφθάσαμεν Ἰουνίου 10. Εἰς τοὺς ἄψφς' Σεπτεμβρίου ιθ' ἀνεπαύθη ἡ ἄνωθεν κυρία Σωφρονία». Ἀπὸ φ. 2 κέ. τοῦ αὐτοῦ ἀνωνύμου μακρὸν σημείωμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐσμφώνησα μὲ τὸν διδάσκαλον κύρ Λαζαρή διὰ νὰ με διαβάσῃ μερικὰ τῆς μουσικῆς πρὸς 6 γρόσια τὸν μῆναν. Ἰουλίου 10 ἐκάμαμεν ἀρχὴν» κτλ.

113. Παπαδικὴ χαρτίνη γραφεῖσα ἔτει 1769-ῶ ὑπὸ Ἰωάννου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν (ἴδε φ. 438). Φύλλα 473 μήκ. 0,155, πλ. 0,105· «τέτραδα ὄλλα. 56. ἡ τμητὴ του ἀσλ(ανία) 56». Φύλλα ἄγραφα· 30-32, 47-48.

114. «Χερουβικά τῆς ἐβδομάδος παρὰ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου· προστετέθησαν δὲ καὶ ἕτερα τρία χερουβικά παρὰ Κυπριανοῦ ἱερομονάχου». Φύλλα χάρτινα 61 (μήκ. 0,153, πλ. 0,10) γραφέντα τῷ πρώτῳ ἡμίσει τῆς 19-ης ἑκατ.

115. Δεῖψανα τριῶν χαρτίνων τευχῶν τοῦ πρώτου τετάρτου τῆς 19-ης ἑκατοντ., μήκ. 0,153, πλ. 0,097. — α') Σελ. 79-149. Παραφράσεις νεκρικῶν τινων διαλόγων τοῦ Λουκιανοῦ. — β') Σελ. 33-74. «1826. Αὐγούστου α'. Ἀντιβαχχικά». Ἀρχ. «Α. Κατὰ τῶν βαχχικῶν τοῦ κυρίου Χριστοδοῦλου. — Τὸ γὰρ ἐνδελχῶς μεθύειν τὴν ἡδονὴν ἔχει» κτλ. — «Βιβλιοθήκη ἀντὶ τῆς Βαρελοθήκης. Ἐξω ἔξω τὰ κροντήρια, | ἔξω πλόσκαις καὶ ποτήρια» κτλ. — Ἀπὸ σελ. 19 κέ. «Παῖαν». Ἀρχ. «Δεῦτε Ἕλληνες γενναῖοι, | δρᾶμετε προθύμως νέοι» κτλ.

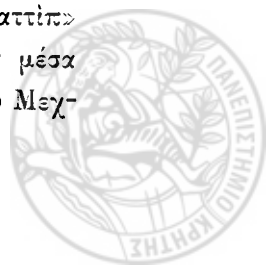
116. Κεκραγάριον τῆς 18-ης ἑκατ., ἀκέφαλον, κολοβόν, ἐκ φύλλων χάρτου 175 μῆκ. 0,15, πλ. 0,105.

117. Στιχηράριον σὺν τοῖς δοξαστικοῖς ἀνεπίγραφον, ἀρχόμενον ἀπὸ β' Φεβρουαρίου καὶ λήγον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων. Φύλλα χάρτινα 278 μῆκ. 0,143, πλ. 0,97.

118. Αὐτόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου. «Τόμος τρίτος» συγγραφῆς αὐτοῦ, ἧς ὁ τίτλος· «Θέατρον τῆς Ἁγίας Γῆς, ἧτοι περιγραφὴ αὐτῆς, συγγραφὴν ὑπὸ Νεοφύτου ἱερομονάχου, τοῦ καὶ γραμματέως τοῦ θείου ναοῦ τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως χρηματίσαντος». Τεῦχος χάρτινον μῆκ. 0,347, πλ. 0,235. Σελίδες 541-759. Ὁ α' τόμος ὑπ' ἀριθ. 28.

119. Σκελετὸς ἀτελοῦς ἑλληνοτουρκοαραβικοῦ καὶ ἰταλορωσοβουλγαρικοῦ λεξικοῦ, γενόμενος περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 19-ης ἑκατ. Τεῦχος ὀγκῶδες πολύφυλλον, μῆκ. 0,294, πλ. 0,205.

120. Πέντε γράμματα.—α') Τὸ πρωτότυπον ἐγκυκλίου γράμματος (μῆκ. 0,77, πλ. 0,53) Ἀβραμίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. γραφέντος ἀπὸ Κ/πόλεως τῇ 15-ῃ Σεπτ. ἔτ. 1780-οῦ, πρὸς τὸν Παροναζίας μητροπολίτην καὶ τοὺς ἀρχιεπισκόπους Ἄνδρου, Σαντορῆνης, Τζίας, Σίφνου, Μήλου καὶ Τήνου δι' οὗ συνιστάται αὐτοῖς τε καὶ τοῖς χριστιανοῖς τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν ὁ πρὸς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου περιοδεύων Ἰάκωβος πρωτοσύγκελλος, ὑποκαταστήσας ἐν τῇ διακονίᾳ ταύτῃ τὸν πρωτοσύγκελλον Νεκτάριον. — β') Τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Χατζῆ-Ἀθανασίου Φιλίππου Κορτζαλῆ ἐκ Μισιρίου τῆς Αἰγύπτου (15 Αὐγ. 1826) πρὸς Νεόφυτον ἱερομόναχον καὶ «ἐν διδασκάλοις καθηγούμενος» τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις μονῆς τοῦ ἁγίου Δημητρίου. — γ') Τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς 21-ης Ἰαν. ἔτ. 1834-ου Ἰωαννικίου μητροπολίτου Τριπόλεως πρὸς Παρθένιον ἀρχιμανδρίτην τοῦ Π. Τάφου, ἀγγελλούσης τούτῳ τὴν ἐν Δαμασκῶ εἰς ἱερέα χειροτονίαν καὶ τὴν εἰς μητροπολίτην Τριπόλεως προαγωγὴν αὐτοῦ τῇ 17-ῃ Δεκ. ἔτους 1833-ου.—δ') «Μετάφρασις τοῦ κ: Βασιλῆκη κιαττίκ» σουλτανικοῦ φερμανίου ἔτους Ἐγείρας 1252=1836 (περὶ τὰ μέσα Ζιλκαδέ) πρὸς τε τὸν Μισιρίου καὶ Σαμίου (= Συρίας) βαλῆν Μεχ-

μέτ-Ἀλῆ-πασάν καὶ τὸν καδῆν τοῦ Κούδου-σερίφ (= Ἱερουσαλήμ) δι' ἧς ἀκυροῦνται τὰ καῖδια τῶν προοδεομένων τοῖς Ἀρμενίοις τριῶν σουλτανικῶν ὀρισμῶν περὶ ἐπισκευῆς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνημάτων. Πρόσθετόν τι σημείωμα δηλοῖ, ὅτι μέρος τοῦ φερμανίου τούτου μετεφράσθη ὑπὸ «τοῦ πρώην λογοθέτου Ἀλέκου». — ε') Διαθηκῶς ἐπιστολὴ [26 Ἀπρ. ἔτ. 1838] Ἀβραμίου σκευοφύλακος τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως περὶ τῶν τελευταίων αὐτοῦ θελήσεων πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ πατριαρχικοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις θρόνου. Ἐν αὐτῇ ὁ Ἀβράμιος μνημονεύει καὶ τοῦ προσκευοφυλακοῦντος ἐν τῷ ναῷ Κοσμᾶ.

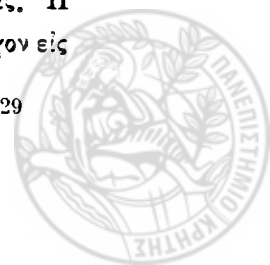
121. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 58 μῆκ. 0,212, πλ. 0,17. Ἐν τῷ φ. 1^α εἰκὼν ὀλοσέλιδος ἀπεικάζουσα τὸν πάπαν Ῥώμης ἀσκεπῆ καὶ ἰστάμενον, δεόμενον δὲ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου ὑπὸς ἀνοιξῆ αὐτῷ τὰς πύλας τοῦ Παραδείσου. — α') Φύλλ. 2^β-3^β «Ἀθανασίου ἱερέως Ἀμβρακιώτου διάλογος [μετὰ προλόγου], ἐν ᾧ περιέχονται ὁ πάπας καὶ ὁ ἅγιος ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ Πέτρος ὁ κορυφαῖος διαλεγόμενος, ὁ μὲν πάπας ὡς ἀποθανόντων καὶ κρούων ἀνοιγῆναι αὐτῷ τὴν πύλην τοῦ οὐρανοῦ καὶ θύραν τοῦ παραδείσου, ὁ δὲ τοῦ Κυρίου ἀπόστολος Πέτρος ἔσωθεν δυσχεραίνων μεθ' ὕβρεως ἀποκρίνεται διώκων τὸν πάπαν· ἔχει δὲ ὁ διάλογος πρὸς τὸ τέλος ἐκάστου ἐπιγράμματος ἐν ῥησειδίον ἐκ τοῦ Πάτερ ἡμῶν». Ἀρχ. «Ὁ πάπας βοᾷ. Ἄνοιξόν μοι, Πέτρε, τὰς πύλας τῷ σῷ πάπα» κτλ. — Φύλλ. 4-58. Σάτυρα ἀνώνυμος κατὰ τοῦ παπισμοῦ ὑπὸ μορφὴν ἄσματικῆς ἀκολουθίας ἐν ἑσπερινῷ καὶ ὄρθρῳ, μετὰ κανόνος εἰς ἦχον πλ. δ', ἐπ' ὀνόματι Νεκταρίου Ἱεροσολύμων (φ. 22^β-28^β) καὶ συναξαρίου ἑκτενοῦς (φ. 29^α-47^α). Ἀρχ. «Τῆ ἐξηκοστῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου: — Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ τοῦ θεοστυγοῦς καὶ ἐπαράτου θηριωνύμου πάπα Ῥώμης. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἰστώμεν στίχους η'. Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β': *Οἶκος τοῦ Ἐφραθά*: — Ἄτοπον καὶ δεῖνόν ὄμοῦ» κτλ.

122. Τεῦχος χάρτινον μῆκ. 0,285, πλ. 0,185. Ἀπόγραφον Νεοφύτου Κυπρίου ἔτους 1860-οῦ, ἐν ἡλικίᾳ βαθέος αὐτοῦ γή-

ρατος. Σελίδες σζγ' ἐν σχήματι πυραμίδων, ὧν ἔνθεν καὶ ἔνθεν κλιμάκων δύο σχήματα, ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς πυραμίσι τὸ κείμενον τῆς βίβλου ἐγγέγραπται. — Ἐπιγραφή· «ΑΩ. Κλίμαξ Εὐαγγελική, ἐν ἧ δια στίχων πολιτικῶν τε καὶ ἐμμέτρων ἱστορεῖται ὅλη ἡ ἔνσαρκος οἰκονομία τοῦ υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ θεοῦ κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἱστορία ληφθεῖσα ἐκ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν καὶ τῶν θείων Πράξεων τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων» ἐν οἷς καὶ ἡ κοίμησις τῆς κυρίας θεοτόκου Μαρίας. Συγγραφεῖσα ὑπὸ τινος τῶν τῆς ἱερᾶς Ἀδελφότητος τῶν Ἀγιοταφιτῶν (*νοητέος Νεόφυτος ὁ Κύπριος*) ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀφιερωθεῖσα αὐτῷ τῷ θεανθρώπῳ Ἰησοῦ Χριστῷ. αωξ' (=1860). μηνί (κενόν). Τόμος α'· περιέχων κλίμακας. αἱ συλλαβαὶ τῶν διστίχων ἄρχονται ἀπὸ τὰς τρεῖς: 3: καὶ λήγουσιν εἰς δεκαπέντε». Ἀρχ. «Εὐχὴ εἰς τὸ ἀληθινὸν φῶς. — Τὸ ὄν φῶς ἀληθῶς σὺ Ἰησοῦ υἱὲ θεοῦ» κτλ.

123. Τεῦχος χάρτινον μήκ. 238, πλ. 0,172, ἀντιγραφὴν μεσοῦσης τῆς 19-ης ἑκατοντ. Φύλλα 50 γεγραμμένα καὶ 6 ἄγραφα. — «Κατάλογος τῶν πατριαρχῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς δεκάτης ὁγδόης σωτηριώδους ἑκατονταετηρίδος, ἦτοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου μέχρι τοῦ ἤδη μακαριωτάτου πατριάρχου κυρίου κυρίου Πολυχάρπου. — Ἱστορία τε καὶ συνοπτικὴ διήγησις τῶν ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων περὶ τῶν πανσέπτων προσκυνημάτων διατρεξάντων. ἐρανισθεῖσα παρὰ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων ἱστορικῶν, ἐκ συγγραφῆς δὲ μάλιστα συλλεγεῖσα τῶν μακαριωτάτων πατριαρχῶν Δοσιθέου, Χρυσάνθου, Μελετίου καὶ Παρθενίου τῶν ἀοιδίμων καὶ ἐξ ὑπομνημάτων πρὸς τούτοις καὶ ὑποσημειώσεων τοῦ ἐν μοναχοῖς Προκοπίου Ἀγιοταφίτου Ναζιανζηνοῦ, παρ' οὗ καὶ συνοπτικῶς συνετέθη πρὸς χάριν τῶν ζηλωτῶν συγκοινοβιατῶν αὐτοῦ. φιλοτίμη δὲ δαπάνη _____ πρῶτον ἐν τύποις δέδοται _____ ἐπιστάσι καὶ ἐπιμελείᾳ _____ ἐν ἔτει σωτηρίῳ. αωκ'» (=1820). Ἀρχ. «Τοῖς ἐντευξομένοις. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία» κτλ. Ἀντίγραφον ἀφενθὲν ἀτελές, λήγον εἰς

τὰς ἐξῆς λέξεις· «μάλιστα τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερομονάχους καὶ ὄλους ἀπλῶς τοὺς Ἀγιοταφί(τας)».

124. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1702-ου ἐκ φύλλων 178 μήχ. 0,302, πλ. 0,204. Κείμενον μονόστηλον ἐκ 32 στοίχων ἐν μιᾷ ἐκάστη τῶν σελίδων. Ἐπὶ τοῦ φ. 1^α κόσμημα πισειδὲς μέλαν. Ἐπὶ τοῦ φ. 178 ταῦτα· «Τέλος καὶ τῷ θεῷ χάρις. ἔτος ∴ . αψβ^ο. ἐν μηνὶ Φεβρουαρ. 10.

Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα τήνδε τὴν βίβλον
σαπήσεται φεῦ, καὶ γενήσεται κόνις,
τάφῳ προσεγγίσει ται(=τε) σωματοφθόρῳ·
ὁμεις δὲ ἅπαντες οἱ τοῦ Χριστοῦ μερίδος
εὐχεσθε πρὸς κύριον εὐρεῖν σφαλμάτων λύσιν.

Ναὶ δυσωπῶ ματὰ κλαυθμοῦ, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες· δέξασθέ μοι δέησιν οἰκτράν, ᾧ θεί(=!)ασος ἀγία (=ἄγιος) ∞ + Ἐγράφη διὰ χειρὸς Κωνσταντίνου».

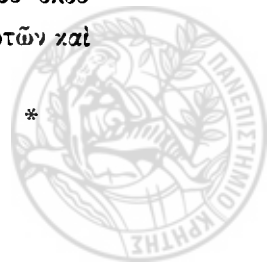
125. Τεῦχος χάρτινον πρώτου τετάρτου τῆς 19-ης ἑκατ. ἐκ σελίδων 161, μήχ. 0,184, πλ. 0,193. Σελίδες ἄγραφοι· 135—138. Τὸ κείμενον μονόστηλον.—1) Σελ. 3—134. «Συνήθειαι αἱ ἐν τῷ πανιέρῳ ναῷ τοῦ Παναγίου Τάφου· συνήθειαι ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῶν ἄλλων ἔθνῶν, Λατίνων, Ἀρμενίων τε Κοπτῶν καὶ Συριάνων, τόσον εἰς τὰς ἑορτάς, ὅσον καὶ εἰς τὰς καθημερινάς». Ἡ πολύτιμος αὕτη συγγραφή, εἰ καὶ ἀνόνομος, Νεοφύτου ἔστι τοῦ Κυπρίου, ἄρχεται δὲ ἀπὸ προοιμίου καὶ τὸ κείμενον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἰς 56 διήρηται κεφάλαια. Ἀρχ. «Ὁ πανιερὸς οὗτος καὶ θεῖος ναὸς τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως εἶναι ἐπιθυμητὸς καὶ ζηλωτὸς εἰς ὅλα τὰ χριστιανικὰ ἔθνη» κτλ. Ἐπὶ τῶν φύων προσθῆκαί τινες τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου μεταγενέστεραι, αἱ μὲν ἐπὶ χαρτίων κεκολλημένων ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν φύων, αἱ δὲ πλείους ἐπὶ χαρτίων διαφόρου σχήματος μεμονωμένων τε καὶ κινητῶν ἐν μέσῳ τῶν οἰκείων σελίδων.—2) Σελ. 139—141. «Εὐχὴ εἰς τὸ Ἅγιον Φῶς. Εὐχὴ ἀναγιγνωσκομένη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου ἢ ἄλλου τινὸς τῶν ἀρχιερέων ἐπάνω τοῦ Ζωοδόχου Τάφου ἐν τῷ καιρῷ τῆς διαδόσεως τοῦ Ἀγίου Φωτός». Ἀρχ. «Δέσποτα

κε Ἰὼ Χεῶ, ἡ ἀρχιφωτος σοφία τοῦ ἀνάρχου πατρὸς» κτλ. — 3) Σελ. 142—144. «Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίων». — 4) Σελ. 145—154. «Ἔτερος πίναξ κατὰ ἀλφάβητον τῶν ἐν τῷ παρόντι περιεχομένων ἀναγκαίων». — 5) Σελ. 155—156. Φύλλον πρόσθετον μεταγενέστερον, ἐν ᾧ «Ἄνωνυμος σημείωσις περὶ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ εἰσιν οἱ τάφοι Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθείας». — 6) Σελ. 157-158. Ἔτερον φύλλον πρόσθετον. «Τάξις γινομένη ἐπὶ ἀναγορεύσει νέου πατριάρχου» (= Ἱεροσολύμων). Ἀρχ. «Ὁ ὑπόψηφιος πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὸ διοικητήριον συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος» κτλ. — 7) Σελ. 159—161. Δίφυλλον πρόσθετον. Συναξάριον ἀνεπίγραφον, ἧτοι λειτουργικὴ διήγησις περὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεομάρτυρος Παναγιώτου, οὗ προτάττονται τέσσαρες δωδεκασύλλαβοι στίχοι. Ἀρχ. «Ἐν ἔτει αὐχ^ϛ (=1820), Ἀπριλλίου εἴ^η, ἐμαρτόρησεν ὁ ἀοίδιμος Παναγιώτης ἐν Ἱερουσαλήμ. — Θανὼν ἐτάφη ἐν γῆ γήινον σῶμα, | ψυχὴ δὲ χαίρει εἰς οὐράνιον δόμα» | κτλ. — Ἀφειδῶς καὶ ἐλευθερίως χρῶνται τοῖς ἐγκωμίοις ποιηταί τε καὶ ῥήτορες» κτλ.

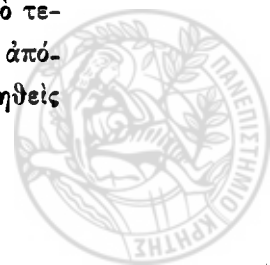
126. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 288 μήκ. 0,222, πλ. 0,165. Ἐπὶ τοῦ φ. 1^α κόσμημα πιοειδές, ἐπ' ἄλλων δὲ φύλλων ποικίλα ταινιοειδῆ κοσμημάτια μέλανά τε καὶ ἐρυθρά, τὰ δὲ ἀρχικὰ κεφαλαιώδη στοιχεῖα πάντα περικεκοσμημένα καὶ ἐρυθρά. — «Ἄρχῃ συν θεῷ αγίῳ, στιχηράριον καλόφωνον, περιέχον πᾶσαν τὴν ἀκολουθείαν τῶν τροπαρίων τοῦ ὄλου ἐν(α)του κατα τάξιν συντεθεῖσαν, εἰς νέον καλοπισμὸν, παρὰ κυρίου, Χρυσάφου, καὶ πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

127. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἀρχομένης ἐκ φύλλων 266 μήκ. 0,22, πλ. 0,153. Τοῦ κειμένου προτέτακται φύλλον, ἐν ᾧ σεσημειῶται τοῦτο: «καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις. καμὸ τοῦ ἀμαρτολοῦ Λεοντίου. ἱερομονάχου. Ἀγιοταφήτη. Πισσιδίος. αὐφν^γ. Ἰνδικτιόνος γ'. Λεόντιος ἱερομόναχος». — Ἐπιγραφή: «Ἀνθολόγιον σὺν θεῷ περιέχον τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ κατὰ τάξιν τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων».

128. Τεῦχος χάρτινον πρώτου ἡμίσεος τῆς 19-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 187 μήκ. 223, πλ. 0,167. Φύλλα ἄγραφα· 107-108.— 1) Φύλλ. 1-106. «(Εἰρμολόγιον τῶν καταβασιῶν περιέχων τὰς καταβασίας τῶν ἑορτῶν ὄλου τοῦ χρόνου, καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα ἄτινα ψάλλονται μεῖς μέλος εἰρμολογικόν. ἐμελοργήθη δε κατα τοῦφος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου. ἐξηγήθη δὲ ἤδη ἐσχάτως κατὰ τὸν νέον τρόπον τῆς μουσικῆς ἦτοι τοῦ νέου συστήματος παρὰ κυρίου Γρηγορίου λαμπαδαρίου καὶ διδασκάλου τῆς κοινῆς τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ ἀρχαίου ἐφευρετοῦ τοῦ νέου τρόπου ὁμοῦ τε καὶ κύρ Χουρμούζιος, καὶ κύρ Χρύσανθος, οἵτινες ἐσύστησαν τὴν εἰρμιμένην νέαν μουσικὴν». — 2) Φύλλ. 109^α—187^α. «Εἰρμολόγιον σύντομον ἀσματοτονισθὲν παρὰ τοῦ μακαρίτου Πέτρου τοῦ Βυζαντιῦ, μεταφρασθὲν δὲ κατὰ τὸν ἐκδοιέντα νέον τῆς μουσικῆς τρόπον ἀπαρράλλκτως κατὰ τὸ τοῦ ποιητοῦ μέλος τοῖς δυοῖ διδασκάλοις τῆς Κοινῆς Μουσικῆς Σχολῆς παρὰ Γρηγορίου λαμπαδαρίου καὶ Χουρμούζιου».

129. Τεῦχος χάρτινον τῆς 18-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 619 μήκ. 0,215, πλ. 0,16. Καλόγραφον, μετὰ κοσμημάτων τινῶν καὶ ἀρχικῶν κεφαλαίων στοιχείων ἐρυθρῶν καὶ περικεκοσμημένων.— Παπαδικὴ ἐμπεριέχουσα γενικῶς τάδε· 1) Φύλλ. 1-3. Γερασίου Βλάχου ἐρμηνεία τοῦ *τερερέ*. Ἐπιγραφή· «Εἰς τοὺς χιλίους ἑξακοσίους τεσσαράκοντα ἑννέα χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ ἔγινεν αὕτη ἡ ἐρωταπόκρισις διὰ τὸ τὸ *τερερέ*, διατὶ ψάλλεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀποκρίνεται: *Τερερέ εἰς τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν ψάλλομεν*, ὅσον ἐγὼ ἡμπορῶ νὰ φέρω λογαριασμὸν κατὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς ἡλικίας μου καὶ τῆς πράξεως, ἀφίνοντας εἰς ἄλλους μείζονα καὶ πλειοτέραν πλουσιωτέραν τε τὴν ἀπόκρισιν. Γέγονε δὲ αὕτη ἡ ἀπόδειξις ἐξ αἰτίας τοιάσδε. Ἦρως τις ἐκ τῶν Ἐνετῶν Ἰάκωβος τοῦνομα τοῦκίκλην Βάρβαρος (= Jacobo Barbaro) ἐξητήσατο τὸν ἐκ Κρήτης πρωτοψάλτην Δημήτριον Ταμίαν δι' ἣν αἰτίαν τὸ *τερερέ* ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ψάλλουσιν· δέδωκε δὲ τὴν ἀπόκρισιν Γεράσιμος ἱερομόναχος ὁ Βλάχος καὶ Κρής παρακληθεὶς

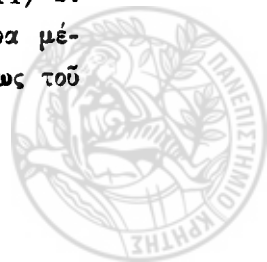

ἐκ τοῦ ἄνω εἰρημένου Δημητρίου Ταμῖα. — Ἐρμηνεία θαυμάσιος τοῦ τερερὲ καὶ ἀπόδειξις παρὰ διαφόρων διδασκάλων, ὅτι καλῶς καὶ εὐλόγως παρὰ τοῖς Γραικοῖς ἄδεται ἐν τῇ ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ πρόσεχε καλῶς». Ἄρχ. «Πρέπει νὰ ἡξεύρωμεν, πῶς ὁ τερετισμὸς» κτλ. — 2) Φ. 2^β. «Ἐτέρα ἐρμηνεία θαυμάσιος καὶ πρόσεχε καλῶς». Ἄρχ. «Οὐδένα πρᾶγμα ἢ τοῦ Χριστοῦ» κτλ. — 3) Φ. 4^β. «Ἐρωταπόκρισις περὶ τοῦ τί ἐστὶ χειρονομία». Ἄρχ. «Χειρονομία ἐστὶ νόμος παραδεδομένος τῶν ἁγίων πατέρων, τοῦ τε ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ» κτλ. — 4) Φ. 7^β. «Ἐρμηνεία τῆς παραλλαγῆς τοῦ κύρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους περὶ τοῦ τροχοῦ». Ἄρχ. «Ἡ διπλοφωνία ἔχει οὕτως» κτλ. — 5) Φ. 8^α. «Μέθοδος εἰς μαθητὴν ὠφελιμωτάτη». Ἄρχ. «Ἀπὸ τὸν πρῶτον εἶ ἦχον ἀνακατεύεις μίαν φωνήν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρασ στίχοι οἱ ἐξῆς:

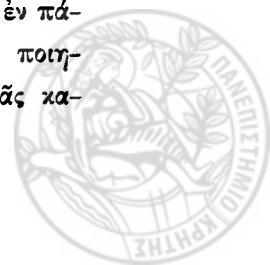
Τῷ μουσικῆν ἐνθεον προθυμουμένῳ
ὀρθῶς ἐκμαθεῖν καὶ μουσολήπτος φῦναι
συντόμως τήνδε μετιέτω τὴν βίβλον,
ἣν γέγραφε χεῖρ πρεσβύτου ἱερέως,
Ἄντωνιος ὃ κλῆσις ἠδὲ Μεγίστης
μέγας οἰκονόμος τε τῆς Ἐκκλησίας.

— αψιθ^ω — Μαρτίου. χ^β.

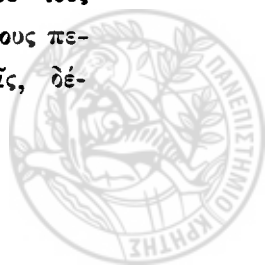
— 6) Φ. 9^α. «Ἡ παραλλαγή τοῦ κυροῦ Ἰωάννου Κουκουζέλη». — 7) Φ. 9^β. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς ψαλτικῆς τέχνης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων, σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας καὶ ἀκολουθίας συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων ἡμῖν ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων» Ἄρχ. «Ἀρχή, μέση, τέλος καὶ σύστημα» κτλ. — 8) Φ. 11^α. «Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον ἠχημάτων». — 9) Φ. 13^α. «Στιχηρόν ἢ κυρίως μετροφωνία μετὰ τῆς παραλλαγῆς». — 10) Φ. 13^β. «Μέθοδος παραλλαγῆς πάνυ ὠφελίμος κύρ Γρηγορίου τοῦ Ἀλοάτου, πλ. δ'». Ἄρχ. «Νε οὕτως οὖν αναβαίνει» κτλ. — 11) Φ. 15^β. «Ἡ ὠφελιμωτάτη μετροφωνία τοῦ Κορώνη». — «Ἐτέρα μέθοδος τοῦ Καμπάνη, πλ. α'». — Ἐτέρα «κύρ Ἰωάννου ἱερέως τοῦ

Πλουσιαδηνοῦ ᾄδ». — 12) Φ. 16^β. «Σημάδια φαλλόμενα κατ' ἤχον μετὰ πάσης χειρονομίας καὶ συνθέσεως, ποιηθέντα παρὰ τοῦ μαΐστορος κῦρ Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη. Ἄρχου ἀπὸ τὸν πρῶτον ἤχον». — Ἰσον, ὀλίγον, ὄξεϊα» κτλ., — 13) Φ. 17^α. «Στίχος φαλλόμενος κατ' ἤχον· ποίημα κῦρ Ἰωάννου πρωτοφάλτου τοῦ Γλυκέος, ἤχος ᾄδ». — 14) Φ. 18^α. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἁσμάτων τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἄνευ μέντοι τῶν κανόνων καὶ τῶν ἰδιομέλων· ταῦτα γὰρ ἐξήρηται, ἃ δὴ πάντων κοινῇ φωνῇ Παπαδικῇ κέκληται. Ἀρχτέον οὖν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ κατὰ τὸ ἀκόλουθον: ὅστις ποιηθὲν παρὰ διαφόρων ποιητῶν καὶ διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων». Συνδέται μουσικοὶ οἱ ἐξῆς: Μανουὴλ Χρυσάφης, Κοντοπετρῆς, Ἰω. Κουκουζέλης, Ἰωάννης Κλαδάς, Μελέτιος, Χαλιβούρης, Γεννάδιος ἐξ Ἀγχιάλου, Ἀγαλλιανός, Δοχειανός, Ξένος Κορώνης, Πέτρος Μπαλάσιος, Χριστ. Μυστάκωνος, Κωνσταντῖνος Μαγουλάς, Γεώργιος Πλαγίτης, Ἰωάννης Γλυκός, Ξενοφῶν, Ἀνδρέας Σιγηρός, Θηβαῖος, Ἀγάθων, Θεοφύλακτος Ἀργυρόπουλος, Γρηγόριος δομέστικος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ἰωάννης Βατάτζης, Νικηφόρος Ἡθικός, Ἀνανεώτης, Πέτρος μελωδός, Μπερεκέτης, Χρυσάφης ὁ Νέος, Ἀθανάσιος ἱερομόναχος, Δαμιανός ἱερομόναχος Βατοπεδινός, Μανουὴλ Γαζῆς, Μελχισεδὲκ ἐπίσκοπος Ῥαιδεστοῦ, Γερμανός ἀρχιεπίσκοπος Νέων Πατρῶν. Ἐν φ. 24^α μέλος «Ἁγιοσοφίτικον». — 15) Φ. 30^α. «Ἐτερος στίχος ποιηθεὶς παρὰ Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη καὶ λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· ἐποιήθη δὲ διὰ προσταγῆς καὶ ὀρισμοῦ τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίου βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου». Ἄρχ. «Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε» κτλ. — 16) Φ. 64^β. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ πολυέλεου τοῦ λεγομένου Δατρηνοῦ, φαλλόμενος ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸν ὄρθρον πρὶν τοῦ Ἐδαγγελίου· ὅστις πολυέλεος ἐποιήθη παρὰ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ διδασκάλων». — 17) Φ. 77^α. «Πολυέλεος φαλλόμενος ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ πόλεις (sic) ἀγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις, ποιηθεὶς παρὰ τοῦ Κουκουμᾶ καὶ μαΐστορος, ὅστις καὶ Κουκουμᾶς κα-

λείται, φέρων τὴν ἐπωνομίαν ἐκ τοῦ ποιητοῦ. — 18) Φ. 82^α. «Ἡ καλουμένη *Βουλγάρα* Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου». — 19) Φ. 185^β κέ. πολυχρονισμοὶ εἰς πατριάρχας, ἦτοι παλαιὸς εἰς Ἱερεμίαν γ' Κ/πόλεως, ἕτερος Μπαλασίου (φ. 186^β) εἰς Ἱερεμίαν Κ/πόλεως, ἕτερος εἰς Σαμουήλ τὸν Καπασούλην, πατριάρχην Ἀλεξανδρείας (φ. 188^α), ἕτερος εἰς Κύριλλον Ἀντιοχείας (φ. 189^α), ἕτερον εἰς Χρῦσανθον Νοταρᾶν τὸν Ἱεροσολύμων (φ. 190^β). — 20) Φ. 192^α. «Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτὸν ἀγιώτατον πατριάρχην (= Χρῦσανθον). Ποίημα κῦρ Χρυσάφου τοῦ Νέου καὶ πρωτοφάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Δεῦτε, χριστοφόροι λαοὶ» κτλ.—21) Φ. 193^β. «Ἐτερον πολυχρόνιον εἰς μητροπολίτην (= Παΐσιον Νικομηδείας), τοῦ αὐτοῦ» (=Χρυσάφου τοῦ Νέου). — 22) Φ. 196^α-311^α. Λειτουργία Ἰωάννου Χρυσοστόμου, χειρουργικά, κοινωνικά, λειτουργία Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου (= προηγιασμένων).—23) Φ. 311^β—369. Θεοδοκία, «παρακλητικὸν κατὰ τῶν ἐναντίων περὶ ἐλευθερίας τῶν χριστιανῶν» (φ. 315^α), εἶτα ἕτερα θεοδοκία.—24) Φ. 370^α. «Ἐτερον θεοδοκίον πάνυ ἔντεχρον καὶ θαυμάσιον ποίημα τοῦ Μπερεκέτη καὶ πρωτοφάλτου τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου εἰς τὰ Ὑψωμαθεῖα, πλ. δ'».—25) Φ. 372^β. «Ἐτερον θεοδοκίον, ποίημα τοῦ αὐτοῦ, ὕπερ ἔγινεν δι' αἰτήσεως, ὅποτεν ἐκτίσθη ὁ ναὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἐλπίδος. Ἦχος πλ. δ'». Ἀρχ. «Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα» κτλ. — 26) Φ. 373 κέ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν καλοφωνικῶν μαθημάτων τοῦ ὄλου ἐν-αυτοῦ, ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου». — 27) Φ. 403. Μαν. Χρυσάφη μέλη εἰς τοὺς ἀρχαγγέλους Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. Ἀρχ. «Πορίμορφοι ἀρχάγγελοι» κτλ. — 28) Φ. 497. κέ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἀγίῳ καὶ μερικῶν καλοφωνικῶν μαθημάτων Τριωδίου τε καὶ Πεντηχοσταρίου». — 29) Φ. 503^β—505^α. «Τῆ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Νηστειῶν μάθημα παρακλητικὸν ἔνεκεν τῶν αὐτοκρατόρων βασιλέων ἡμῶν. Ποίημα κυροῦ Χρυσάφου τοῦ πρωτοφάλτου. Ἦχος δ'». Ἀρχ. «Λάμπρυνον τῇ θείᾳ δόξῃ σου τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, οἰκτίρμων, καὶ παρεμβολαῖς ἀγγελικαῖς τούτους περὶφραξον, τὴν τῶν ἐθνῶν θρασύτητα καθυποτάττων αὐτοῖς, δέ-

σποτα» κτλ. — 30) Φ. 517^β—618^α. Ἀκάθιστος ὕμνος, κρατήματα, ἐν οἷς καὶ ἐν Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ Μικροῦ (φ. 579^β). — «Ἐτερον νάϊ πάνυ ἔντεχρον καὶ ώραϊον ποίημα κῦρ Θεοφάνους πατριάρχου τοῦ Καρύκη. Ἦχος α΄» (φ. 580^α). — «Ἐτερον κράτημα ἐθνικόν, ὀνομαζόμενον *ναγμές*, ὁμοῦ μὲ τὸ *πεσιτρέφι*. Ποίημα τοῦ Μπερεκέτη, ἦχος α΄» (φ. 582). — «Ἐτερον κράτημα ὀργανικόν καὶ ἡδύτατον ποίημα κῦρ Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ Μικροῦ, κατ' ἀντιφωνίαν δις διαπασῶν, ἦχος δ΄» (φ. 586^α). — «Ἐτερον κράτημα ὀνομαζόμενον *ψαλιῆρα*, ποίημα κῦρ Γρηγορίου Μπούνη τοῦ Ἀλυάτου, ἦχος δ΄» (φ. 587^β). — «Ἐτερον κράτημα ἐθνικόν ποίημα κῦρ Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ Μικροῦ, ὀνομαζόμενον *μισγάλι*, ἦχος πλ. α΄» (φ. 590^α). — «Ἐτερον κράτημα ἐθνικόν, πάνυ ἔντεχρον, δύσκολον καὶ φθορικόν ποίημα κῦρ Γρηγορίου τοῦ νέου Ἀλυάτου, ἦχος πλ. β΄» (φ. 595^β). — «Ἄμωμος ψαλλόμενος εἰς τοὺς κοιμηθέντας ἱερωμένους τε καὶ λαϊκούς» (φ. 607^α). — Μαθήματα μουσικὰ διάφορα (610^α—618^α) — 31) Φ. 618^β—619^β. «Σύμβολον ἄγιον τῆς ὀρθοδόξου πίστεως παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, τόνος δὲ κῦρ Μανουὴλ τοῦ Γαζῆ. Ἦχος δ΄».

130. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1747-ου, ἐκ φύλλων 429 μήκ. 0,215, πλ. 0,165. — «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ στιχεραρίου τῶν ιβ' μηνῶν. περιέχων αὐτῷ τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν. κалωπισθὲν παρὰ τοῦ μουσικουτάτου κῦρ Χρυσάφου τοῦ Νέου». Ἐπὶ τοῦ φ. 391^β. «Ἐγράφη τὸ παρὸν μεληρυτόμελον καὶ φυχοχαρμόσυνον βιβλίον παρεμοῦ Χριστοδούλου ἱερέος, ἐν ἔτει. αψμζ'. μηνὶ Ὀκτωβριῳ. λα΄». — Φ. 421^β. «Ἀρχὴ τῶν κατ' ἦχον ἡχημάτων καὶ νενασιμάτων». — Φ. 423^α-429^β. «Σημάδια συντεθέντα εἰς τοὺς ὀκτῶ ἡχους πάνυ ἔντεχνα παρὰ τοῦ μαῖστορος Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη».

131. Τεῦχος χάρτινον ἔτους 1835-ου, ἐκ σελίδων ἡριθμημένων 324 + 213. Μήκ. 0,223 πλ. 0,155. — α') Σελ. 1-324. «Εἰρμολόγιον. 1835. καταβασιῶν Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου μετὰ προσθήκης ἱκανῶν καταβασιῶν καὶ ἄλλων ἀναγκαίων μαθημάτων Πέτρου τοῦ Βυζαντίου, Γρηγορίου πρωτοφάλτου καὶ Χουρμουζίου

χαρτοφύλακος». — β') Σελ. 1-213. «Εἰρμολόγιον σύντομον Πέτρου πρωτοφάλτου τοῦ Βυζαντίου».

132. Τεῦχος χάρτινον γραφέν μεταξὺ τοῦ πρώτου ἡμίσεος τῆς 18-ης ἑκατοντ. Φύλλα 248 μήκ. 0,217, πλ. 0,155. Ἐν τούτῳ καλλιτέχνα, περικεκοσμημένα καὶ ἐρυθρᾷ κεφαλαιώδη ἀρκτικά στοιχεῖα καὶ κόσμημα πιοειδές (φ. 1^α). — Ἐπιγραφή· «Ἄρχῆν σὺν Θεῷ ἀγίῳ τοῦ στιχεραρίου τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ».

133. Τεῦχος χάρτινον 1843-ου ἔτους, ἐκ φύλλων 66 μήκ. 0,22, πλ. 0,15. — «Σιωνίτης ὕμνωδός, ἡ μελωδικοὶ καὶ θεῖοι ὕμνοι, οὗς ψάλλομεν περιερχόμενοι καὶ λιτανεύοντες εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως πανσέβαστα προσκυνήματα καὶ θεῖα παρεκλήσια». Ἐπὶ τοῦ φ. 60^α· «Τέλος τῶν κδ' πενθοχαρμοσύνων πρὸς τὸν Πανίερὸν Τάφον οἴκω, τῷ δὲ Κυρίῳ δόξα. κατὰ τὸ ρωμγ'. ἔτος, κατὰ μῆνα Ἰαννουάριον. Διὰ χειρὸς ἀμμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Γρηγορίου Χρηστήδη». Τὸ κείμενον κεκόσμηται πολλαῖς ὀλοσελίσιν εἰκόσιν, τὸ χρῶμα μελαίναις, ἐπιτυχῶς δ' ἐσχεδιασμέναις.

134. Τεῦχος μεμβράνινον, πιθανῶς τῆς 12-ης ἑκατ., ἐκ φύλλων 230 (μήκ. 0,205, πλ. 0,18), ὧν τὸ πρῶτον, εἰ καὶ μεμβράνινον, ἀναπληρωματικόν τε καὶ μεταγενέστερον. — Γεωργιανὸν Ψαλτήριον, οὗ τὸ κείμενον στοίχους 16 ἀριθμεῖ ἐφ' ἐκάστης σελίδος.

135. Ψαλτήριον ἀραβικόν, χάρτινον, μήκ. 0,162, πλ. 0,108, ἔτους 1816-ου καὶ ἐκ σελίδων 362.

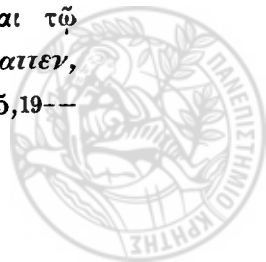
ΠΡΟΣΘΗΚΗ

ΤΗΣ ΝΕΑΙ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΡΙΚΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

μετὰ τὸν 128-ον κώδικα σελίδι 460-ῆ.

129. Τὸν ἀριθμὸν τοῦτον νέμω διφύλλῳ μεμβρανίνῳ, οὗ φύλλον τὸ δεύτερον ἐν τεμαχίοις· ἔστι δὲ τὸ δίφυλλον τοῦτο προ-
 απεσπασμένον ἀπὸ πινακίδος ἄλλου τινὸς ἐμοὶ ἀπροσδιορίστου κώ-
 δικος καὶ ἐδείχθη μοι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ἄνευ τινὸς ἀριθμοῦ μηνὶ
 Ἰουλίῳ ἔτους 1907-ου, ὅτε τὸν κατάλογον τῆς Νέας Συλλογῆς
 Κωδίκων συνέταττον, ὑπὸ τοῦ τότε βιβλιοφυλακοῦντος ἐλλογίμου
 Κλεόπα τοῦ Κοικυλίδου, μεγάλου τοῦ Πατριαρχικοῦ τῶν Ἱεροσο-
 λύμων Θρόνου ἀρχidiaκόνου. Τὸ δίφυλλον γραφῆς 10-ης ἑκατοντ.
 σχήματος ἦν μεγάλου, ἐπὶ μιᾶς δ' ἐκάστης σελίδος στοιχοῦς
 ἡρίθμει τριάκοντα, τοῦ κειμένου ὄντος μονοστήλου· καὶ τοῦ μὲν
 πρώτου φύλλου τὸ κείμενον ἄτρωτον καὶ εὐανάγνωστον, τοῦ δὲ
 δευτέρου ἢ πρώτη μόνῃ σελίς, ἀλλὰ καὶ αὕτη τετεμαχισμένη καὶ
 εὐανάγνωστος ἦν, τῆς δ' ὀπισθίας σελίδος τὸ κείμενον ἐξηλειμ-
 μένον. Ὅτε δὲ ταῦτ' ἀντέγραφον, διέγνων ὡς ἐν τῷ διφύλλῳ
 τεμάχῃ ἦν τοῦ λόγου, ὃς δυοὶ διασωθεὶς κώδιξι (cod. Vat. gr.
 1572 καὶ cod. Par. Suppl. gr. 231) ἐπιγέγραπται· «Περὶ τῆς
 τῶν ἀθέων Βαρβάρων καὶ Περσῶν κατὰ τῆς θεοφυλάκτου ταύτης
 πόλεως (= Κ/πόλεως) μανιώδους κινήσεως καὶ τῆς φιλανθρωπίας
 τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς Θεοτόκου μετ' αἰσχύνης ἐκείνων ἀναχωρήσε-
 ως» (ἴδε *Ang. Maii, Nova Patrum Bibliotheca, Romae 1853,*
τ. 6, μέρ. σ. 2, 423—437. Leo Sternbach, Analecta Avarica. Cracoviae, 1900=Dissert. philolog. Acad. Litterarum Cracoviensis, τ. 30, σ. 297—320). Τὸ κείμενον μὲν οὖν φύλλου τοῦ
 πρώτου ἀπὸ τῶν ἐξῆς ἀρχόμενον λέξεων «καὶ ἰῶν κενῶν μο-
 νοξύλων ἰῶν ἐκεῖ φερομένων» τῷ στοιχῷ λήγει ἐνδεκάτῳ
 τοῦ πρώτου τοῦ δευτέρου φύλλου λειψάνου, ὃ καὶ συνήνεται τῷ
 πρώτῳ ταῖσδε ταῖς λέξεσιν· «ἐνήργει τοῦτο καὶ ἔπρατιεν,
 αὐτόχειρας (τοὺς) βαρ(βάρους)» (*Anal. Avarica, σ. 15, 19—*

16,29). Ἀποκοπῆ δ' ἀπώλοντο αἱ λέξεις αἶδε· «γενέσθαι κελύ-
 σασα καὶ αὐτοῖς τῶν ἰδίων μηχανῶν τὸν διὰ πυρὸς ἀφανισμόν
 ἐπιτρέψασα· δηλοῖ δὲ ἡ ἐκβασίς (ἅμα γὰρ ἔδου ὁ ἥλιος καὶ ἡ νύξ
 ἐπεγένετο) τὰς χελώνας, τοὺς τριβόλους καὶ ἐλεπόλεις τοὺς πύρ-
 γους τοὺς» (σ. 16, 30-32). Ταῦτα δὲ συνονοῦνται τεμαχίῳ τοῦ δι-
 φύλλου, ὡς ἐν τῇ ἐκδόσει, ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐκ τῶν ξύλων καὶ
 πάσας τὰς μηχανὰς» ἄχρι τῶν «καπνοῦ πλήρη γενόμε-
 νον μηδ' (ἐ αὐτὴν ἡμῖν συγχωρεῖν μηδ' ἐ τὴν πόλιν ὄραϊν)»
 (σ. 16, 32-39). Ἐῖτα λείπει τῷ φύλλῳ τοῦτο δι' ἀποκοπῆς· «ὄραϊν)
 τότε τὴν θάλασσαν. ὁ δὲ ἱεράρχης καὶ ὁ στρατηγὸς καὶ πλῆθος
 τῆς πόλεως ἀξιόλογον ἐστῶτες πρὸ τῆς πύλης, ἣν Χρυσὴν κα-
 λοῦμεν ἀπὸ τοῦ πράγματος, καὶ τὸ πῦρ καὶ τὸν καπνὸν τῶν βαρ-
 βαρικῶν ὀργάνων θεώμενοι, τὰς χεῖρας ἀνατείναντες εἰς οὐρα-
 νούς» (σ. 16, 39-17, 2). Τούτοις δὲ συνονοῦται τέμαχος ἕτερον
 φύλλου τοῦ δευτέρου ἀπὸ τῶν λέξεων ἀρχόμενον «(ἐ)βόων δά-
 κρυα προχέοντες χαριστήρια», λήγον δὲ ταῖς λέξεσιν «ὡς οὐ-
 δεῖς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεός» (σ. 17, 2-9). Μετὰ τοῦτο τὸ
 κείμενον αὐτίς διακόπτεται τοῦ φύλλου τῇ φθορᾷ, ἧ λείπει τὸ
 τέμαχος τόδε (σ. 17, 9-13)· «ἡμῶν οὐδὲ ἔστι δύναμις τῇ παναγίᾳ
 παρθένῳ ἀντωπῆσαι ἰσχύουσα. καὶ οὕτω μὲν ὁ δυτικὸς ἐχθρός, ὁ
 τοῦ σκότους υἱός, μετ' αἰσχύνῃς ἀνέστρεφεν ἄπρακτος, πολλά,
 καθάπερ φησὶ τοῖς εἰς τοῦτο θράσους αὐτὸν παρορμήσασαι δικαίως
 ἐπιμεμφάμενος, εἰ καὶ μηδαίς τῆς». Τούτοις δ' αὐτίς συνονοῦ-
 ται φύλλου τοῦ δευτέρου τέμαχος ἕτερον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν
 «ἐκεῖνου κακίας διδάσκαλος γέγονεν» καὶ τέλος τοῦτο δὴ τὸ
 φύλλον λήγει τοῖςδε τοῖς ῥήμασιν· «ὑποσχόμενος ὁ Ὀλοφέρ-
 νης οὐτίς Ναβουχοδονόσορ) τῷ (βασιλεῖ αὐτοῦ)» (σ. 17,
 13-20).

ΚΩΔΙΚΕΣ

ΕΝ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ

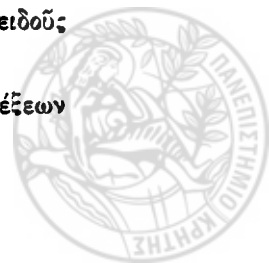
τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἐλεῶν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ μακαρίας μνήμης Ἰορδάνου ἀρχιεπισκόπου Ἐπιφανίου, δωρηθέντες τούτῳ ὑπὸ Κυπρίων πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων.

1. Τεῦχος χάρτινον τῆς 14-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 192 μῆκ. 0,295, πλ. 0,218. Πολλὰ τούτων βεβλαμμένα, ἕτερα δὲ τεθειμέν' ἀτάκτως. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα μεγαλόσχημά τε καὶ κεκοσμημένα, ἀλλ' ἀκαλλῆ τε καὶ ἐρυθρόχροα.

Πραξαπόστολος ἀκέφαλος καὶ κολοβὸς ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων· «Τῆ β τῆς Διακινήσιμου: — Πρ(οκείμενον). Ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ': Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Ἔτερον· Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται. Ἀλληλούια, ἦχ(ος) α'. Ἐξομολογήσονται. Στίχ(ος)· Ὁ θεὸς - - - ὁ δοξαζόμενος. Πράξεων: — Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὑπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος». — Φύλλ. 174 κέ. Μηνολόγιον ἐπιγεγραμμένον ὧδε· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ μηνολογίου»· ἄνωθεν δὲ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς χειρὶ τοῦ γράφews· «+ ὦ Χ(ριστ)ὲ βοήθη μοι τῷ παναθλίῳ».

2. Τεῦχος βομβύκινον γραφέν περὶ τὸ τέλος τῆς 13-ης ἑκατ., οὐχὶ δὲ τῆς 15-ης (Κλεόπα Κοικυλίδου, Κατάλοιπα, σ. 167), ἐκ φύλλων 233 μῆκ. 0,242, πλ. 0,175. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοιχῶν 24. Πρὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ φύλλον πρόσθετον, ἐφ' οὗ γέγραπται τὸδε τῆ 16-ῃ ἑκατ. «Τοπαρὸν βιβλίον ἐστὶν τοῦ ἀγίου Θεοδόρου ἀπο χορίου τῆς Μυριανθουσης λεγόμενον Λεμύδου» (νοοῦνται τόποι τῆς νήσου Κύπρου). Φύλλον 93-ον ἀναπληρωματικὸν προστεθὲν τῆ 17-ῃ ἑκατ. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐρυθραί, τὰ ἀρκτικά κεφαλαιώδη στοιχεῖα ἐρυθρὰ ὡσαύτως καὶ κεκοσμημέν' ἀτέχνως. Κοσμήματα ἐρυθρόχροά τε καὶ κιτρινόχροα σχήματος ταινιοειδοῦς ἐπὶ τῶν φ. 47^α, 69^β, 135^β, καὶ 176^β.

Εὐαγγέλιον λειτουργικὸν ἀκέφαλον ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων

(Ἰωάν. α', 23)· «(λέ)γεις περὶ σεαυτοῦ; ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθύνετε» κτλ. — Φ. 135^β. Εὐαγγέλια τῶν ἁγίων παθῶν». — Φ. 176^β-232^β. Μηνολόγιον οὗ ἡ ἀρχὴ· «Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α' ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Συμεῶν τοῦ Στυλίου» γίνεται δὲ καὶ σὺναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις. Τοῦτο ἀναγινώσκειται ἐν τῷ Φόρῳ· Τῷ κ. ἐ. ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ — — —: Ἐν δὲ τοῖς Χαλκοπρατείοις ἀναγινώσκειται τοῦτο· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:— Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις ἀνεφάνη Μαριάμ» κτλ. — Φ. 232^β. «Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους μνήμας καὶ λιτάς». — Φ. 233^β. Ἐωθινὰ εὐαγγέλια. Ἀρχ. «Δέον γινώσκειν, ὅτι οὕτως ἀναγινώσκονται τὰ ἐωθινὰ εὐαγγέλια. Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ εἰς τὸν ὄρθρον εὐαγγέλιον τὸ α' καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ α'» κτλ. Ἐπὶ τῆς ὥρας σημεῖωμα 14-ης ἑκατ. ἔχον οὕτως· « - - - - θελημα καὶ εδοκα . . συμπλη (= σύμπλοι = συμπλήσιοι) μου το χωριον εἰς το καμπον το χ(ω)ρ(ά)φι συμπληων (= σύμπλιον = συμπλήσιοι) Χερμου καὶ του Ροδουνου εἰς τον Ἅγιον Θεοδορον διὰ τὴν ψυχι μου να μνημονεβομε καὶ υτης (= εἶ τις) κολήσι (= κωλύσει) το ψυχικον να εχι τας αρας του».

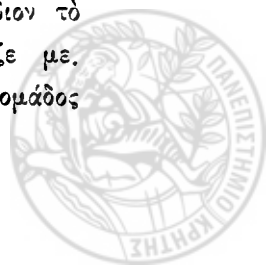
3. Τεῦχος βομβυκίνιον καὶ χάρτινον τῆς 13-ης ἑκατ. Φύλλα βομβυκίνου χάρτου μονόστηλα ἐκ 35 στοίχων ταῦτα· 23-30, 65-80, 97-115, 123-129, 131-136, 140-193 καὶ λείψανα τῶν φ. 194, 195. Πάντα τὰ λοιπὰ φύλλα ὄλως χάρτινα.

Τριψίδιον ἀκέφαλόν τε καὶ κολοβὸν ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν ἐξῆς λέξεων Κυριακῆς τοῦ Φαρισαίου (Τριψίδιον, ἐν Ῥώμῃ 1879, σ. 9). « - - - (ἐλέ)ησόν με: ἦχος πλ. δ^{ου}. Λέγεται δόξα εἰς τοὺς αἴνους. — Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι * Φαρισαῖον δικαιῶντα» κτλ.

Ἐν τῷ τριψιδίῳ τούτῳ ἐπὶ τῶν βομβυκίνων φύλλων εὐρίσκονται πολυάριθμοι τέως ἀνέκδοτοι κανόνες καὶ στιχηρά τινα· τὰ μὲν στιχηρά κεῖνται εὐθὺς μετὰ τὸν μέγαν κανόνα Ἀνδρέου τοῦ Κρήτης, φαλλόμενα καὶ ταῦτα τῇ Πέμπτῃ τῆς 5-ης ἐβδομάδος, τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῶν ἐχούσης ὡδε· «Στιχηρά κατὰ ἀλφάβητον. Ἦχος δ' πρὸς τὸ Ἠθέλον διάκρισιν». Ἀρχ. «Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ

πορνῶν» κτλ. Οἱ δὲ κανόνες οἱ μὴ περιεχόμενοι ἐν τοῖς ἐντύποις τριψάδιοις τοῖς ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν εἰσὶν οὗτοι. — 1) Φ. 67^α. Τετάρτη τῆς 1-ης ἐβδομάδος «Τριψάδιον τῆς παννουχίδος φέρον ἀκροστιχίδα τήνδε: Ὡδὴ αὕτη Ἰωσήφ. Ἦχος α'». — 2) Φ. 69. Τῇ Παρασκευῇ τῆς 1-ης ἐβδομάδος «Τριψάδιον παννουχίδος φέρον ἀκροστιχίδα τήνδε: Δόξα τῷ Θεῷ. Ἀμήν. Ἦχος πλ. δ'». — 3) Φ. 74^β. Σαββάτῳ τῆς 1-ης ἐβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον: «Ἐτερος κανὼν τοῦ ἀγίου Θεοδώρου φέρων ἀκροστιχίδα: Τὸς προσκαλουμένους σε σῶζε, παμμάκαρ. Ἦχος πλ. δ'». — 4) Φ. 77^β. «Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας τῆς α' ἐβδομάδος τῶν ἀγίων προφητῶν Μωσέως καὶ Ἀαρῶν καὶ τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων εἰκότων - - - (φ. 78) Εἰς τὸν ὄρθρον κανὼν τῶν ἀγίων προφητῶν, φέρων ἀκροστιχίδα: Χορὸς κροτεῖσθω τῶν προφητῶν εὐστόχως. Ἦχος πλ. α'» — 5) Φ. 99^β. Τετάρτη τῆς 2-ας ἐβδομάδος ἑσπέρας: «Τριψάδιον τῆς παννουχίδος φέρον ἀκροστ. τήνδε: Ὁ ψαλμὸς Ἰωσήφ. Ἦχος πλ. δ'». — 6) Φ. 101^β. Παρασκ. ἑσπέρας τῆς 2-ας ἐβδομάδος: «Τριψάδιον τῆς παννουχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Θεῷ χάρις. Ἀμήν. Ἦχος γ'». — 7) Φ. 106^α. Κυριακῇ 2-α τῶν Νηστειῶν ἑσπέρας: «Τριψάδιον τὸ κατὰ παννουχίδα φέρον ἀκροστιχίδα τήνδε: Πένθησον, Ἰωσήφ. Ἦχος πλ. δ'». — 8) Φ. 109^α. Τρίτη τῆς 2-ας ἐβδομάδος ἑσπέρας: «Τριψάδιον τῆς παννουχίδος φέρον ἀκροστ. τήνδε: Κλαῦσον, Ἰωσήφ. Ἦχος β'». — 9) Φ. 112^α. Πέμπτη τῆς 3-ης ἐβδομάδος ἑσπέρας: «Τριψάδιον τῆς παννουχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ψαλμῶδία ἱερά. Ἦχος γ'». — 10) Φ. 115^α. Παρασκευῇ τῆς 3-ης ἐβδομάδος ἑσπέρας: «Τριψάδιον τῆς παννουχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Σῶζε με, Χριστέ. Ἦχος β'». — 11) Φ. 124^β. Κυριακῇ β' τῶν Νηστειῶν ἑσπέρας: «Τριψάδιον τὸ κατὰ παννουχίδα φέρον ἀκροστιχίδα: Θρηνήσω Ἰωσήφ. Ἦχος β'». — 12) Φ. 127^α. Τρίτη τῆς 3-ης ἐβδομάδος ἑσπέρας: «Τριψάδιον τῆς παννουχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Πενθήσω Ἰωσήφ, Ἦχος δ'». — 13) Φ. 135^β. Δευτέρα τῆς 4-ης ἐβδομάδος ἑσπέρας: «Τριψάδιον τὸ κατὰ παννουχίδα φέρον ἀκροστιχίδα τήνδε: Σταυρέ, σῶζε με. Ἦχος πλ. δ'» — 14) Φ. 140^β. Τρίτη τῆς 4-ης ἐβδομάδος

έσπέρας· «Τριώδιον τὸ κατὰ παννουχίδα φέρον ἀκροστιχίδα τήν-
 δε: Βασιλείου. Ἦχος δ'». — 15) Φ. 147^α. Πέμπτη τῆς 4-ης
 ἑβδ. ἑσπέρας· «Τριώδιον τῆς παννουχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Χαί-
 ροις, Σταυρέ. Ἦχος πλ. δ'». — 16) Φ. 154. Δευτέρα τῆς
 5-ης ἑβδ. ἑσπέρας· «Τριώδιον τῆς παννουχίδος, οὗ ἡ ἀκροστι-
 χίς: Σῶσον με, Κύριε. Ἦχος πλ. δ'». — 17) Φ. 157^α. Τρί-
 τη τῆς 4-ης ἑβδομάδος ἑσπέρας· «Τριώδιον τῆς παννουχίδος φέ-
 ρον ἀκροστιχίδα: Ὁδὴ Θεῷ πρέπει. Ἦχος πλ. β'». — 19)
 Φ. 178^α. Παρασκευὴ τῆς 5-ης ἑβδ. ἑσπέρας. «Τριώδιον τῆς παν-
 νουχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Δόξα τῷ Θεῷ. Ἀμήν. Ἦχος γ'». —
 20) Φ. 186^α. Δευτέρα τῆς Βαϊοφόρου ἑσπέρας· «Τριώδιον τῆς
 παννουχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Αἰνέσω Κύριον. Ἦχος πλ. δ'». —
 21) Φ. 190^α «Τῇ Δ' (= Τετάρτη τῆς Βαϊοφόρου) τριώδιον τῆς
 παννουχίδος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Καλῶς Θεῷ ψαλῶ. Ἦχος πλ. α'».

4. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 264 καὶ
 λωρίδων τινῶν ἐτέρων ἀποκεκομμένων φύλλων. Μήκ. 0,218, πλ.
 0,157. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοιχείων 22. Μεταξὺ τῶν φ.
 63-64 ἔλλειμμα. Τρία ταινιοειδῆ κοσμήματα ἐρυθρόχροα (φ. 43^β,
 136^α, 226^α).

Παρακλητικὴ ἀκέφαλος καὶ κολοβὴ ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἐξῆς
 λέξεων τροπαρίου ὠδῆς 4-ης. Τετάρτης πρωτὶ πρώτου ἤχου·
 «--- φατον ὀρᾶ * ὁ προφήτης, παρθένε*, προδεικνύων ἐμφανῶς *
 τοῦ πνεύματος * τὰς ἐνεργείας ἀπαστραπτούσας ἐν σοί:— Ξύλον
 ὠφθης, παρθένε, * ζωηφόρον ἀληθῶς» κτλ. Δήγει δὲ τὸ κείμε-
 νον τοῦ κώδικος τροπαρίῳ δευτέρῳ ἑκτῆς ὠδῆς κανόνος ἤχου δ'
 τῆς Τρίτης πρωτὶ ἔχοντι οὕτω «Πῶς ἐπτοήθη ὁ τάλας *; πῶς
 ἐμακρύνθη Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ; * πῶς οὐ λαμβάνω ἐν αἰσθή-
 σει * τὸ φρικτὸν κριτήριον ἐν ἐκείνῳ *, εἰς ὃ μέλλω - - -»
 (Παρακλητικὴ, σ. 158).

5. Χάρτινον τεῦχος τῆς 16-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 62 μήκ.
 0,21, πλ. 0,158. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοιχείων 20-21. —
 Ἀνθολογίου λείψανον ἐμπεριέχον ἀκολουθίαν ἀσματικὴν ἀκέφαλον

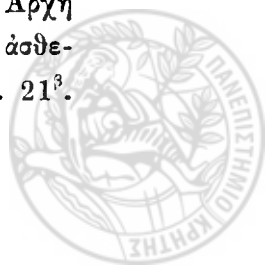
εις τούς Ἀρχαγγέλους (8 Νοεμβρίου), τελείαν εἰς τὴν Χριστοῦ γεννησιν (25 Δεκ.), ἐτέραν εἰς τὰ Θεοφάνια (6 Ἰανουαρίου).

6. Τεῦχος χάρτινον τῆς 14-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 74 μῆκ. 0,215, πλ. 0,148. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοιχείων 22-24. Ἐπὶ τῆς κάτω ὄρας τοῦ φ. 60^β σημείωμα τοιούδε· «+ τω παρον βιβλιον ειναι του αγιου Θεοδορου του στρατίλατη απο την Λεμδου και οπιος το ξενοσι να χαιρετε υ ψιχι του εις το γεωνιων (=αἰώνιον) πηρ (= πυρ) της γεγενης (= Γέενναν) 1678». — Πραξαπόστολος ἀνορθόγραφος, ἀκέφαλός τε καὶ κολοβός, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων (Πράξ. γ', 14)· « - - - Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν» κτλ. Λήγει δὲ ὁ κῶδιξ εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις περικοπῆς Σαββάτω πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἀναγνωσσομένης (Ἐβρ. ια', 34)· «παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτρίων. ἔλαβον - - -».

7. Τεῦχος χάρτινον γραφὲν ἀρχομένης τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 91 μῆκ. 0,207, πλ. 0,137. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοιχείων 25 ἢ 26, ἀλλ' ἀνορθόγραφον. — Πραξαπόστολος ἀκέφαλος καὶ κολοβός ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν λέξεων περικοπῆς (Πράξ. δ', 6)· «--- (ἀρχι)ερατικῶ καὶ στήσαντες (αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ) ἐπυθάνοντο, Ἴν ποία δυνάμει» κτλ.

8. Τεῦχος χάρτινον τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 114 μῆκ. 0,218, πλ. 0,154. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοιχείων 23. — Ψαλτήριον ἀκέφαλον καὶ κολοβὸν διηρημένον εἰς καθίσματα. Ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων τῶνδε (Ψαλμ. ιε', 2)· «κυρίῳ κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου» κτλ. Ἀπὸ φ. 106^α αἰ ἐννέα ὠδαὶ καὶ αἰ προσευχαί, ὧν τελευταία ἡ τοῦ «προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ Προδρόμου», λήγουσα εἰς τὰς λέξεις· «ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ» (Λουκ. α', 76).

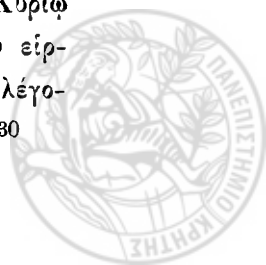
9. Τεῦχος χάρτινον τῆς 14-ης ἑκατ. ἐκ φύλλων 129 (ὧν ἰκανὰ ἐφθαρμένα) καὶ λωρίδων πολλῶν ἐτέρων, μῆκ. 0,14, πλ. 0,105. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ στοιχείων 22.—Μικρὸν τυπικὸν Κυπριακῆς τάξεως ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἄρχ. (φ. 1^α)· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς - - - ἡς: Ὅταν μέλλ(η)----- ὁ ἱερεὺς ἀσθενῆν(=εἶν) φ- - - - - εὐχέλιον (sic) καὶ θερ-----». — Φ. 21^β.

«Ἀρχὴ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ». — Φύλλ. 36^β. «Ἀρχὴ τοῦ μεσονυχτικοῦ». — Φύλλ. 74^β. Ἀναστάσιμον τροπάριον τέως ἄγνωστον. Ἰδοὺ ὅπως ἔχει τὸ σύνολον.

Ταῖς γυναιξίν * ὁ Χριστὸς τὸ “ Χαίρετε ”
 πρὸς ταύτας ἔφησεν ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου
 καὶ τῷ Πέτρῳ * δι’ αὐτῆς δεδήλωκε
 τὴν τοῦ ὄρους ἄνοδον τῆς Γαλιλαίας
 καὶ « Ἄπιτε, πανταχοῦ τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν ».

Φύλ. 80^β. «Ἀρχὴ τοὺς στίχους τῶν ψδῶν: Ὁδὴ α’. Στίχοι ἰδὲ καὶ γίνονται καὶ ἰδ’ στίχοι οὕτως. Ἐὰν ἐστὶν Κυριακὴ, ψάλλεις τὸν εἰρμὸν ἄστιχον. Εἶτα λέγεις: «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ λέγεις τὸ πρῶτον στιχηρόν. Εἶτα ἄρχεσε τοὺς στίχους τῶν ψδῶν: καὶ εἶναι οἱ στίχοι τῆς ψδῆς δέκα, καὶ δύο «Δόξα» καὶ «Νῦν», ὁποῦ γίνονται μετὰ τοῦ εἰρμοῦ καὶ τοῦ ἀναστασίμου στίχου καὶ οἱ στίχοι τῆς ψδῆς καὶ τὸ «Δόξα» καὶ «Νῦν»: στίχους ἰδ’. Εἰ δ’ ἐστὶν ἄλλη ἡμέρα καὶ ψάλλεις τοῦ ψάλλειν «Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν». Ἄρχεσε τοὺς στίχους ἀπὸ τοῦ «Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα»· καὶ εἶναι ἕως τέλος τῆς ψδῆς: μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ «Νῦν» στίχοι (ὁ κῶδιξ: στίχους) ἰδ’· εἰ δὲ ἐστὶν ἑορτὴ μεγάλη καὶ «Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν» οὐ στιχολογεῖται. Ψάλλεις τὸν πρῶτον εἰρμὸν τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ἐκ δευτέρου ἄνευ στίχου καὶ τὰ στιχηρὰ γίνονται δώδεκα. Μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ «Νῦν» καὶ πάλιν εἶναι ἕλα ἰδ’». — Φύλ. 109^α. «Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡ Ὁκτώηχος (ὁ κῶδιξ: ὀκτάηχος) ψάλλεται καὶ ἡ «Τιμιωτέρα», ὅταν δὲ οὐ ψάλλεται ἡ Ὁκτώηχος (ὁ κῶδ. ὀκτάηχος), οὐδὲ ἡ «Τιμιωτέρα» ψάλλεται. Γίνωσκε γάρ σοι καὶ τοῦτο, ὅτι πάντοτε εἰς τὴν ἐννάτην ψδὴν ποιοῦμεν μετάνοιαν ἀπὸ γῆς οἱ δύο χοροί. Χρῆ γινώσκειν καὶ τοῦτο, ὅτι ὅταν ἔχη (κῶδ. ἔχει) ὁ ἅγιος πολυέλεος καὶ Εὐαγγέλιον εἰς τὸν ὄρθρον «Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν» οὐ στιχολογεῖται, εἰ δ’ οὐκ ἔχει πολυέλεον καὶ Εὐαγγέλιον εἰς τὸν ὄρθρον ὁ ἅγιος «Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν», στιχολογεῖται παντάπασιν: — Εἶτα ψάλλομεν τὸν εἰρμὸν τῆς ἐννάτης ψδῆς ἄνευ στίχου, καὶ εἰ ἐστὶ Κυριακὴ, λέγο-

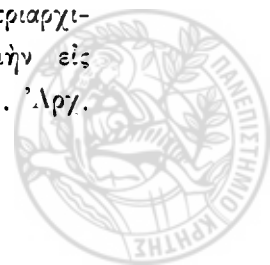
μεν στίχον· «Δόξα». — «Τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ φάλλομεν τὸ πρῶτον τροπάριον καὶ καθεξῆς, ὡς προείπομεν τοὺς στίχους μετὰ τῶν τροπαρίων».

10. Κωδιξ χάρτινος ἐκ σελίδων 419, μῆκος καὶ πλάτος 0,22—0,165. Αὐτόγραφον τοῦ ἁγιοταφίτου ιερομονάχου Νεοφύτου τοῦ Κυπρίου ἔτους 1819-ου. — Ἡ ἐπιγραφή. Σελ. 1· «Ἡ ἱερὰ καὶ θεία ἱστορία τοῦ ἐμπρησμοῦ τῆς τε ἀνοικοδομῆς καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ πανιέρου καὶ πανσεβάστου ναοῦ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἦτοι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως». Σελίδες ἄγραφοι, 15—16.

Σελ. 3-14. Πρόλογος «τοῖς ἐντευξομένοις» κτλ. Ἀρχ. «Καθὼς ὁ παμφαῆς καὶ λαμπρότατος ἥλιος» κτλ. Εἰς τὸ πέρας τούτου τοῦ αὐτόγραφου «Ὁ ἐν ιερομονάχοις ἐλάχιστος Νεόφυτος Ἀγιοταφίτης. Ἐν Ἱερουσαλήμ, αἰιδ'» (=1814).

Σελ. 17. «Ἡ ἱερὰ ἱστορία τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ πανσεβάστου, καὶ πανιέρου ναοῦ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἦτοι τῆς Ἀναστάσεως· ὅστις ἐμπρησμός συνέβη ὑπὸ τῶν ἐπαράτων Ἀρμενίων, κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, κατὰ τὸ 1808: αἰωη' ἔτος. τῇ λ' Σεπτεμβρίου. ἡμέρα δ'. ὥρα θ' τῆς νυκτός. Συνεγράφη δὲ ἡ ἱστορία αὕτη ἑλληνιστὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος Ὀκτωβρίου (γράφει Ὀκτωβρίου) ἐγ' παρὰ τοῦ ιεροδιδασκάλου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ Παναγίου Τάφου κυρίου Μαξίμου (= τοῦ Συμαίου)· μετεφράσθη δὲ καὶ διὰ στίχων πολιτικῶν ἦτοι ἀπλῶν συνετέθη παρὰ Νεοφύτου ιερομονάχου Ἀγιοταφίτου τοῦ Κυπρίου, κατὰ τὸ αἰιδ', μηνὶ Μαρτίῳ. ἐν Ἱερουσαλήμ». — Σελ. 19-50. «Ἱστορία τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἦτοι τῆς Ἀγίας Ἀναστάσεως. Εὐχὴ τοῦ μεταφραστοῦ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν». Ἀρχ. «Ὡ πολυέλεε Χριστέ, πατὴρ τοῦ παντός κόσμου» κτλ. Πρβλ. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σιαχυολογίας, τ. 3, σ. 387-410, στίχοι 659.

Σελ. 61-75. «Ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς ἐγκυκλίου πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐπιστολῆς πρὸς βοήθειαν καὶ συνδρομὴν εἰς ἀνοικοδομὴν τοῦ πανσεβάστου ναοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου». Ἀρχ.

«+ Καλλίνικος ¹⁾ ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κ/πόλεως, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. — Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῳ» κτλ. Ἴδε τὸ βιβλιάριον· «Παράφρασις τοῦ συνοδικοῦ γράμματος — — —, ὑπερ ἐξέδωκεν ὁ πατριάρχης Καλλίνικος — — — διαγράφων τὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Τάφου πυρκαϊάν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1809».

Σελ. 77-419. «Ἡ ἱερά ἱστορία τῆς ἀνοικοδομῆς τοῦ θειοτάτου καὶ παμμεγίστου ναοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἦτοι τῆς ἀγίας τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως, συντεθεῖσα ἐν εἴδει διαλόγου πρὸς περισσοτέραν κατάληψιν τῆς ἱστορίας. Πέτρος καὶ Νικόλαος». Ἀρχ. «Πέτρος.

Σ' ἐζήτητον εἰς τὸν οὐρανόν, ὡς λέγ' ἡ παροιμία καὶ εἰς τὴν γῆν σὲ εὔρηκα, φίλε τῇ ἀληθείᾳ» κτλ.

Ὁ πρόλογος οὗτος λήγει εἰς σελίδα 107-ην· ἀριθμεῖ δὲ στίχους 714. — Ἀπὸ σελίδος 107—419· «Σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ καθ' αὐτὸ ἱστορία τῆς ἀνοικοδομῆς» κτλ. Οἱ στίχοι συμπεριλαμβάνονται ἐντὸς 24 κεφαλαίων, ἦτοι ἀπὸ Α μέχρι τοῦ Ω. Ἐκαστον κεφάλαιον ἀριθμεῖ 333 στίχους. Ὅθεν 333 στίχοι ἐπὶ 24 κεφάλαια ὁ πολυπλασιασμὸς συναπαριθμεῖ στίχους 7992. προστιθεμένων καὶ τῶν 714, ὁ κῶδιξ ἐμπεριέχει 8706 στίχους.

¹⁾ Οὗτος ἐστὶν ὁ Καλλίνικος Β'.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΕΙΣ ΤΟΝ 3^{ΟΝ} ΚΩΔΙΚΑ.

Σελ. 462-463. — «Φ. 140³. Τρίτη τῆς 4-ης ἐβδομάδος·
«Τριψίδιον τὸ κατὰ παννουχίδα φέρον ἀκροστιχίδα τήνδε: Βασι-
λείου»

᾿Ωδὴ β' (Εἰρμός).

᾿Ηχος δ'.

«Ἴδετε, Ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θανατῶν».

Βλέψας σε ἥλιος*, ᾿Ηλιε ἄδυτε Χριστέ.

ἐν τῷ σταυρῷ δύναντα τὸ φῶς

πρὸς σκοτασμὸν μετετρέπη,

πενθῶν τὴν σκοτομήνην

τῶν παρανόμων Ἑβραίων,

ἀκτῖνας μὴ βλεψάντων

σῆς θεότητος, Χριστέ.

᾿Αγιε Κύριε, σεπτῶν μεσότητι ἡμῖν

νῦν ἡμερῶν δίδου ἀρετῶν

πρὸς τὴν ἀκρότητα φθάσαι

δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου,

ὧς πᾶσα φάλαγξ

τροποῦται δαιμόνων

καὶ τειχίζεται

τὸ σύστημα πιστῶν

Θεοτόκιον.

Σάρκα δανείσασα

τῷ πλαστοουργῷ πάσης σαρκὸς
 ὑπερφιῶς πᾶσι προξενεῖς,
 θνητοῖς τὴν θέωσιν, Κόρη,
 καθάπερ Εὐα πάλαι
 πρὸς τὴν θεότητα κατήξεν.
 Ὡ φρικώδους μυστηρίου καὶ καινοῦ.

Ῥδὴ ἡ. «Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἰδοὺ λύεται βίου πανήγυρις
 καὶ ὁ πᾶς πορισμὸς ἀποκλείεται.
 Πρὸς συγκλεισμοῦ οὖν πράξεων
 τῶν ἐν βίῳ, ψυχὴ μου,
 τῇ ἐμπορεύσει τῶν καλῶν
 τὸ χρειώδες ταμίευσαι.

Ληστρικοῖς λογισμοῖς περιπέπτωκα
 καὶ πληγαῖς πονηρῶν ἐνδυμήσεων·
 ἐμὴν ψυχὴν γὰρ τέτρωμαι,
 ἀλλά, Ἰησοῦ μου ὁ ἐκ Μαρίας,
 σαρκωθεὶς ἐπιστάς με θεράπευσον.

Θεοτόκιον.

Ἐν σταυρῷ καθορῶσα ἡ ἄμεμπτος
 τον ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα
 τὰς ἐν λοχείᾳ ἔλεγε
 διαδράσα ὠδίνας·
 Ὡ γλυκὸ τέκνον,
 νῦν ὡς λόγχη σοῖς πόνοις τιτρώσκομαι.

Ῥδὴ α'. «Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς».

Ἴθυνον ἡμᾶς πρὸς ἐντολῶν
τῶν θείων σου, Θεοῦ Λόγε, ἀποπλήρωσιν.
φόβῳ καθήλωσον καὶ πόθῳ
τῷ σῷ τὴν ἡμετέραν διάνοιαν
ὁ χεῖρας δι' ἡμᾶς ἠλωθεὶς ἐν σταυρῷ
καὶ ἀφαρπάσας χειρῶν Ἄδου βροτούς.

Ὅδὸν μὲν τὴν πρὸς τὸν οὐρανὸν
ἀνάγουσαν καθ' ἐκάστην ἀνυμνούμενος·
βάρει δὲ πάλιν τῆς ὑλώδους ἰλύος
κατασιτώμενος, Κύριε,
τῆς δόξης σου τῆς θείας ἀφέλκομαι
πρὸς ἦν, Χριστέ, με ἐπανάγαγε.

Θεοτοκίον.

Ἰψούμενον ξύλου τοῦ σταυροῦ
καθορῶσα ἡ τῆς κρίσεως
τὸν Ὑψιστον ὑψηλότερα Θεοτόκος
ἀνόμνει τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα,
δι' ἧς βροτοὶ ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν,
ὕψος πρὸς θεῖον καὶ οὐράνιον.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΡΧΕΙΟΙΣ

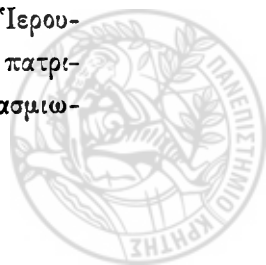
ΤΟΥ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ.

1. Κώδιξ χάρτινος σχήματος μεγάλου, ἐν ᾧ περιέχονται ἀγιοταφικά ὑπομνήματα δικαστικά ἀπὸ 1696 μέχρι τοῦ 1740-οῦ ἔτους. Ἴδε Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 15—38.

2. «Κώδιξ διαφορῶν ἐπισήμων ἐγγράφων». — 1) Φύλ. 23^β. Μελετίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων «διάταξις περὶ τῶν ἀρχιερέων τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου» ἔτει 1731. Ἀρχ. «Τὰ καλῶς ὑπὸ τῶν πάλαι προστατευσάντων θεσπισθέντα τε καὶ διορισθέντα, ἀνάγκη διηνεκῆ ἔχειν τὴν μονιμότητα τοῖς μετέπειτα ἐσομένοις». Ἀ. Π.-Κεραμέως Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 342-344.—2) Φ. 33^β-4^α. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων συμφωνητικὸν περὶ τῶν ἐν παλαιστίνῃ σχολείων, ἃ συνέστη διὰ τῶν ἀφιερωθέντων χρημάτων ὑπὸ Γεωργίου Καστριώτου. Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀποφαίνεται» κτλ. Τοῦτο δὲ ἔτ. 1706. Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 307-309.—3) Φύλ. 34-35. Γαβριήλ γ' Κ/πόλεως συνοδικὸν σιγίλλιον περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ σχολείων τῶν ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Καστοριώτου συστάντων», 1706 Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 376—301.—4) Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ σχολείων, ἐν Ἱεροσολύμοις, εἰς Πεζαλαῖ, Ῥαμάλαν, Τάϊπι, Ζῆφναν, Κοράκι, Ναμπουλοῦσι, Ῥαφίδια, εἰς τὸ Ἀμποῦτι τῶν ἱερέων 15 γρόσια, εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἀγίας Ναζαρέτ 15 γρόσια, εἰς Ἱερουσαλήμ «ἀπὸ τῆς πατριαρχικῆς σακέλλης κατ' ἔτος ἀσλανία 25» κτλ. Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 310-311. — 5) Φύλ. 37^α-37^β. Ἀθανασίου ε' Κ/πόλεως ἀπόφρασις συνοδικῆ κυροῦσα παλαιὸν ἔθος ἐν Οὐγκροβλαχία καὶ Μολ-

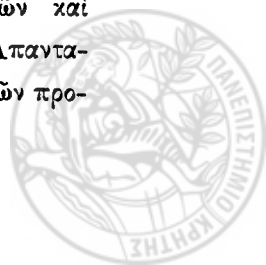

δοβλαχία περὶ τοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν τοῖς ἐκεῖ ναοῖς τοῖς ἀφιερωμένοις εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον. Ἄρχ. «Ἡ εὐκλεῆς περικαλλῆς» κτλ. Ἐνάλεκτα, τ. 2, σ. 381-384. — 6) Φ. 42-43. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «Ἴσον τοῦ πατριαρχικοῦ γράμματος περὶ τῶν ἀρμάτων», ἔτ. 1714. Ἐνάλεκτα, τ. 2, σ. 311-314. — 7) Φύλ. 44-47. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «ἐγκύκλιος πρὸς ἐπαρχίας ἐν Παλαιστίνῃ, διελέγχουσα καὶ κατακρίνουσα βιβλίον ἀραβιστὶ συγγραφέν ὑπὸ τοῦ λατίνου μητροπολίτου Σιδῶνος», ἔτ. 1714, μηνὶ Δεκεμβρίῳ, ἀπὸ Μολδοβλαχίας. Ἄρχ. «Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς» κτλ. Ἐνάλεκτα, τ. 2, σ. 314-323. — 8) Φύλ. 48^β-49^α. Μελετίου Ἱεροσολύμων συνοδικὴ ἀπόφασις περὶ τῶν πραγμάτων τῶν εἰς ταξίδια ἀπερχομένων Ἀγιοταφιτῶν. Ἐνάλεκτα, τ. 2, σ. 344-46. — 9) Φύλ. 54^α. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων φροντὶς περὶ τοῦ παραίτησιν δόντος πατριάρχου Νεκταρίου 1669, μηνὶ Ἀπριλίῳ. Ἐνάλεκτα, τ. 2, σ. 285-87. — 10) Φύλ. 59^α. «Ὅρια ἐπαρχιῶν τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἔτει 1667, μηνὶ Δεκεμβρίῳ, ἐπὶ Νεκταρίου Ἱεροσολύμων. Ἀ. Παπαδοπούλου - Κεραμῆως, Ἐνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας. Ἐν Πητρούπολει 1891—1898, τ. 2, σ. 283-284. — 11) Φύλλ. 64-67. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «σιγγιλιῶδες γράμμα --- διὰ τὸ νοσοκομεῖον τοῦ τιμιωτάτου ἀρχοντος Νικολάου Καρὰ-Ἰωάννη, εἰς ὁποίαν διοίκησιν νὰ εὐρίσκηται, 1729. Ἐνάλεκτα, τ. 2, σ. 327-335. — 12) Φύλ. 68-69. «Ἴσον συνοδικοῦ γράμματος περὶ ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας τῶν ἀρχιερέων». Διαμαρτύρησις τῶν Ἀγιοταφιτῶν πρὸς τὸν πατριάρχην αὐτῶν Χρυσάνθον, 1714. Ἐνάλεκτα, τ. 2, σ. 335-339. — 13) Φύλ. 76-79. Παρθενίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κανονισμὸς τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος. Ἐνάλεκτα τ. 4, σ. 39-47. — 14) Χρυσόβουλλον Νικολάου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, βοεβοδα καὶ αὐθέντου πάσης Οὐγκροβλαχίας, περὶ τῆς ἀφιερώσεως «εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῆς ἁγίας πόλεως Ἱεροσαλήμ, πατριαρχεύοντος τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου κυρίου κυρίου Χρυσάνθου, τοῦ πνευματικοῦ καὶ σεβασμιω-

τάτου ἡμῶν πατρός», μοναστηρίου «εἰς τόπον καλούμενον Βακαρῆστον», ὅπερ αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν ἐκ βάρων ἀνήγειρεν (1721). Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 48-52. — 15) Φύλ. 80. Παρθενίου Ἱεροσολύμων «ἀπόφασις περὶ τῆς μετὰ τριχηρίου καὶ δικηρίου ἀρχιερατικῆς λειτουργίας» (1755). Ἀνάλεκτα τ. 2, σ. 352-3. — 16) φ. 84^β. Παρθενίου Ἱεροσολύμων «κεφάλαια ἀποφανθέντα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ τε παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τοῦ μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ἐγκρίτων ἀρχόντων καὶ ρουφετίων, νὰ ὑπογραφῶσιν ὑπὸ τοῦ σκευοφύλακος καὶ νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν κώδικα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὅποιος γίνεται σκευοφύλαξ νὰ ὑπογράφεται» Ἀρχ. «Α''». Ὁ νῦν καὶ οἱ κατὰ καιρὸν σκευοφύλακες νὰ ὑποτάσσωνται κατὰ πάντα εἰς τὰς προσταγὰς τοῦ μακαριωτάτου (πατριάρχου Ἱεροσολύμων) καὶ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ καὶ τῆς ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας». Τέλος «Γ''». «Ἡ συνοδία τοῦ σκευοφύλακος εἰς κάθε διηκόνημα ἢ εἰς ὑπηρεσία, νὰ διορίζεται ἀπὸ τὸν ἐπίτροπον συνοδικῶς, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ διηκονήματα κατὰ τὸ σύνθηδες, καὶ ὅταν ἀτακτῆ τινας ἐξ αὐτῶν, νὰ ἀλλαχθῆ ἢ νὰ παιδευθῆ κατὰ τὴν ἀταξίαν του ἀπὸ τὸν ἐπίτροπον συνοδικῶς, χωρὶς νὰ ἀντιτείνῃ εἰς αὐτὰ ὁ σκευοφύλαξ». Ἄρθρα δέκα. Α. Π. - Κεραμέως, Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 354-356. — 17) Φύλ. 88. Ματθαίου Ἀλεξανδρείας ἔκδοσις ἀδείας, ἵνα χειροτονηθῆ ἀρχιερεὺς τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας, Φεβρ. 21 ἔτους 1750. Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 399-400.

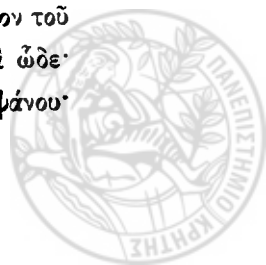
3. Κώδιξ ἐν τοῖς ἀρχείοις ἐπιγεγραμένους οὕτως «Ἰσα τῶν γενομένων συνοδικῶν κατὰ τῶν νεωτερισμῶν τῶν ἐπισκόπων τοῦ ὄρους Σινᾶ ἀπὸ τῆς πατριαρχίας τῶν αἰοδιμῶν πατριαρχῶν Ἱερεμίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Γερμανοῦ Ἱεροσολύμων καὶ καθεξῆς μέχρι τῶν νῦν ἀγιωτάτων καὶ μακαριωτάτων πατριαρχῶν Καλλινίκου (β') Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων κυρίου Δοσιθέου τοῦ θειοτάτου αὐθεντὸς ἡμῶν καὶ δεσπότης». Φύλλα ἐν συνόλῳ 67. — Φύλλ. 37^β-40^α. Ἀπανταχοῦσα ἦτοι «ἐγκύκλιος ἐλέγχουσα ψευδεῖς ἀγγελίας περὶ τῶν προ-

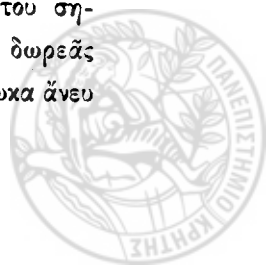
σχυνημάτων» Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, γραφεῖσα ἔτει 1690-ῶ Ἴδε Ἐνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας, τ. 2, σ. 298-305.—Φύλ. 31^β-33^β. Διονυσίου τοῦ 4-ου πρώην Κ/πόλεως μαρτυρικὸν ἔγγραφον κατὰ τοῦ πρώην Σιναίου Ἀνανίου, ἀκυρώσαντος καὶ τὰ ἀσύστατα νεωτερισμῶν αὐτοῦ γράμμα (168ῶ). Τὸ ἔγγραφον ἐκυρώθη ὑπὸ τεσσάρων μαρτύρων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἤτου τοῦ πατριαρχείου, τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος Μπαλάση, τοῦ μεγάλου ῥήτορος Σκαρλάτου Ῥωσέτου, τοῦ πρωτεκδίκου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἀνδρονίκου καὶ τοῦ λογοθέτου ταύτης Χουρμούζη. Ἄρχ. «Ὅτι μὲν ἐκ Θεοῦ ἐστὶ καὶ εἰς Θεὸν τείνει πᾶν ἀγαθόν». Τὸ ὄλον κείμενον κατεχώρισα ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας μου. Ἐν Πετροπόλει 1897, τ. 4, σ. 67-71.

4. «Κῶδιξ πρωτοσυγγέλλων». Φ. 65^α. «Τοῦ αὐτοῦ σημειώσις». Ἄρχ. τῶ ραυτῶ (=1819), Μαρτίου κζ' (=27) ἔκαμεν εἰς Ἱερουσαλήμ τὴν θριαμβευτικῆν εἴσοδον ὁ Σαμβάλησι — Σαλίχ-πασάς, πατριαρχοῦντος τοῦ κυρίου Πολυκάρπου» κτλ. Ἐνάλεκτα, τ. 2, σ. 480-481.—Ἐκ τούτου ἐξέδωκα (φ. 58)—«Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ συνοδικοῦ γράμματος τοῦ δοθέντος τῶ ἀγίῳ ἀρχιμανδρίτῃ κυρίῳ Γερασιμῶ διαλαμβάνοντος περὶ τῆς ἰσοβίου αὐτοῦ ἡγουμενείας εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ». Ἐνάλεκτα, τ. 4, σ. 58.—Φ. 116^β. «Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, περὶ τῶν λίθων τῶν προκειμένων εἰς ἀσπασμὸν ἔνδον τοῦ ἱεροῦ τῆς ἀγίας Θεέλης, ὁποῖοί εἰσι καὶ πότε ἐτέθησαν ἐκεῖ ἐμβραίνοντι δεξιόθεν». Ἐνάλεκτα, τ. 2, σ. 479-480.

5. Κῶδιξ λειτουργιῶν καὶ τῶν πρωτοσυγγέλλων τοῦ Παναγίου Τάφου». — 1) Φ. 5^α. «1697. Ἀποδείξεις σὺν Θεῷ τῶν ἀποδημούντων ἀδελφῶν εἰς ταξείδια καὶ ἡγουμενεῖα» Ἐνάλεκτα, τ. 4, σ. 83-4.—β') φ. 59^β. «Μαρτυρικὸν Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων περὶ τοῦ ἀγίου λειψάνου τοῦ ἐν τῇ μονῇ ἐπιλεγομένη τῆς Παναγίας τῆς Μεγάλης· εἶναι δὲ ἰδιόγραφον τοῦ ἀοιδίμου ἐκεῖνου καὶ καὶ διὰ τὸ ἀσφαλέστερον ἀνεγράφη καὶ ὦδε· τὸ δὲ καθ' αὐτὸ κεῖται ἐν τῷ ἰδίῳ κιβωτίῳ τοῦ ἀγίου λειψάνου»

αωχβ' (1822), 'Ιουλίου ιδ'. 'Ισον ἀπαράλλακτον». 'Αρχ. «+ Νεκτάριος ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως 'Ιερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαισίνης. — 'Η μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος προσεπιμαρτυρεῖ τουτὶ τὸ τίμιον καὶ ἱερὸν λείψανον εἶναι χεῖραν τῆς ἁγίας 'Ιουλίττης» κτλ. Τέλος «ἔνεκεν γὰρ τούτου ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν καὶ ἐναπετέθη τῇ ἱερᾷ τουτου θήκῃ εἰς μαρτύριον καὶ ἀσφάλειαν. Κατὰ τὸ ἀχξξ' (=1667) ἔτος σωτήριον, κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον». Αἱ ὑπογραφαί: «+ 'Ο 'Ιεροσολύμων πατριάρχης Νεκτάριος. — + 'Ο Βηθλεέμ Νεόφυτος». Τὸ πρωτότυπον εἶδον αὐτοφει ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ ἔτει 1887 καὶ τὴν θήκην ἀσπασθεὶς εὐλαβῶς καὶ τὴν χεῖραν τῆς ἁγίας μάρτυρος 'Ιουλίττας τῆς ἐκ Καισαρείας, ἧς ἡ μνήμη τῇ 30-ῇ ἡμέρᾳ 'Ιουλίου. Τὸ κείμενον ἐν τοῖς 'Αναλέκτοις, τ. 2, σ. 283. — γ') Φ. 67. Μαρτυρικὸν Φωτίου προσκυνητοῦ 'Αθανασίου ἀπὸ γένου Ζαβεριωτῶν ἀφιερώσεως τῷ 'Αγίῳ Τάφῳ, κατοίκου 'Αργυρουπόλεως, ἐν ᾗ ἡ Χαλδίας μητρόπολις, ἐπὶ ἀρχιεπισκόπου Χαλδίας καὶ Χεριάνων 'Ιγνατίου». 'Ανάλεκτα, τ. 4, σελ. 54-55. — δ) Φ. 68. Συνοδικὴ ἀπόφασις περὶ διαθήκης 'Ιγνατίου ἀρχιεπισκόπου Χαλδίας καὶ Χεριάνων, ὅτι ἀγοράσας τόπους καὶ κτίρια ἀνήγειρε ταῦτα ἐκ βᾶθρων καὶ θεμελίων, κατασκευάσας ἐν αὐτοῖς κατώγαια καὶ ἀνώγαια, ἀποθήκας, μαγειρεῖα, ἵπποστάσια, ἀχυρῶνα καὶ κήπων μετὰ δένδρων ἀφιέρωσε ταῦτα τῷ Ζωοδόχῳ Τάφῳ ἔτει 1744 'Ανάλεκτα, τ. 4, σ. 56-57. — ε') Φ. 68^β. «Σημείωσις ἀφιερώματος» ἔχοντος αὐτολεξεὶ οὕτω «Εἰς Κουμουσχανὲ (= νῦν 'Αργυρούπολις) τιμιώτατος ἄρχων λογοθέτης καὶ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου κῦρ 'Ιγνάτιος ἀφιέρωσεν ἕνα ἐργαστήριον, κείμενον πλησίον τῶν προσαφιερωθέντων ἐργαστηρίων παρὰ τοῦ μακαρίτου προπάππου αὐτοῦ χατζῆ-'Αθανασίου, διὰ τὰ μνημονεύονται εἰς τὴν παρρησίαν τοῦ 'Αγίου Τάφου 'Ιωσήφ ἱερεὺς καὶ 'Ερσαῖα πρεσβυτέρα. 'Εν ἔτει ρψν'» (1750). 'Ανάλεκτα, τ. 4, σελ. 57. — ς') Φ. 69^α. Συνεπεῖα τοῦ σημειώματος τούτου ἐμπεριέχεται αὐτὸ τὸ πρωτότυπον τῆς δωρεᾶς τῶν Σαρασσιῶν. 'Ιγνατίου καὶ 'Αθανασίου ὅπερ ἐγὼ ἐξέδωκα ἄνευ

μνείας τοῦ κώδικος (Ἀνάλεκτα, τ. 2, 403-404) γράφουσιν οὕτω· «Διὰ τοῦ παρόντος ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς, ὃ τε Ἰγνάτιος λογοθέτης καὶ οἱ ἐμοὶ ἀδελφοὶ Στέφανος καὶ Ἀθανάσιος οἱ ἐκ γένους Σαρασιτῶν, τὸ πῶς ἔτι ζῶν ὁ πατήρ ἡμῶν Ἰωσήφ ἱερεὺς ἀφιέρωσεν εἰς τὸν πανάγιον καὶ ζωοδόχον Τάφον ἓνα ἐργαστήριον» κτλ. Τέλος· «Ὅθεν διὰ πλείονα ἔνδειξιν ἐσφραγίσθη τὸ παρὸν εἰκείαις ἡμῶν σφραγῖσι καὶ ἐπεδόθη τῷ Παναγιῷ Τάφου κατέμπροσθεν τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Χαλδίας κυρίου κῆρ Ἰγνατίου καὶ τῶν ἁγίων ἱερέων καὶ τῶν λοιπῶν πάντων ἀξιοπύτων μαρτύρων ἐν ἔτει ἀφ' ἧς (= 1733) Νοεμβρίου α'.

+ Ἡμεῖς ὃ τε Ἰγνάτιος, Στέφανος καὶ Ἀθανάσιος Σαρασιταὶ στέργομεν τοῖς ἄνωθεν (Ἔῖτα τύπος τῆς αὐτῶν σφραγίδος:

+ Ὁ Χαλδίας Ἰγνάτιος βεβαιοῖ.

Μάρτυρες.

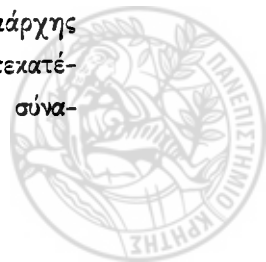
+ Χαλδίας οἰκονόμος παπᾶ Γρηγόριος.

+ Χαλδίας πρωτόπαπας Χαλδίας.

Σουμελίτης προσκυνητής, Κωνσταντῖνος προσκυνητής, Φώτιος προσκυνητής, Ἀθανάσιος τοῦ Μιχαήλ, Ἰωσήφ τοῦ Ἰγνατίου, Γεώργιος τοῦ Ἰγνατίου καὶ γραφεύς».

6. Παλαιὸς συνοδικὸς κώδιξ. — α') Σελ. 142. Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς Μαλαχίου διὰ τὴν μητρόπολιν Βηθλεέμ, 1710. — β') Σελ. 193. Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς Ἀμβροσίου διὰ τὴν μητρόπολιν Βηθλεέμ, 1730. Περίληψις ἐν τῇ Mansi συλλογῇ, τ. 37, σ. 1043-4. — Σελ. 299. Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς διὰ τὴν μητρόπολιν Βηθλεέμ, 1766. — Σελ. 337^a «Ὑπόμνημα τῆς ἐκκλησίας ἁγίου Πολυκάρπου διὰ τὴν μνήμην Βηθλεέμ, 1796.

7. Κώδιξ τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου Ἱεροσολύμων. — α') Σελ. 31-34. «Ἦσον τοῦ συνοδικοῦ γράμματος, δι' οὗ ὁ μακαριώτατος σοφώτατός τε καὶ ἅγιος δεσπότης ἡμῶν καὶ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, κύριος κύριος Δοσιθέος, ἀπεκατέστησεν εἰς τὸν πατριαρχικὸν καὶ ἀποστολικὸν αὐτοῦ θρόνον σύνα-

ξιν ἐγκρίτων ἀδελφῶν, ἦτοι ἀριστοκρατείαν». Ἄρχ. «Ἰερώτατε ἀρχιεπίσκοπε Λύδδης. κύριε Νεόφυτε καὶ ὑπέρτιμε, ἐν ἀγίῳ πνεύματι, ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος — — — Ἡμεῖς εἰς τὸ σπῆτι τὸ εὐλογημένον εἶ τι ἐδυνήθημεν μὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἐδουλεύσαμεν καὶ ἐκυβερνήσαμεν, καὶ εἰς οἰκοδομὰς καὶ εἰς χρέη καὶ κατὰ τῶν αἰρετικῶν καὶ ἐναντία τῶν κρατούντων (= Τούρκων) καὶ ἠθέλαμεν κάμει ἀκόμα καὶ ἄλλα πολὰ, ἂν δὲν μᾶς ἐμπόδιζαν ἢ κακαῖς κυβερνήσασαι τῶν ἐπιτρόπων — — — Διὰ τοῦτο ἐγνωρίσαμεν εὐλογον καὶ κάμνομεν τὴν διόρθωσιν τούτην (= τὴν μετὰ τῶν αὐτοῦ ἐπιτρόπων διχόνοιαν) σὺν Θεῷ ἀγίῳ καὶ ὅποιος ἀπὸ τοῦ νῦν παραστρατίσει, θέλει ἔχει τὴν ἐντροπὴν καὶ τὴν ἀμαρτίαν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς τὴν ζωὴν του καὶ παρὰ Θεῷ καὶ παρὰ ἀνθρώποις. Λοιπὸν ἀποφαινόμεθα ἐν ἀγίῳ πνεύματι». Ἔπονται ἐννέα συμβουλευτικά τε καὶ ἐν μοίρα διαταγῶν ἄρθρα. Τέλος «συνεργῶντες δὲ καὶ ζῶντες, καθὼς ἐδῶ διορίζονται, μακάριοι καὶ ἐν τῷ νῦν, μακαριώτατοι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι (= εἰς τοὺς αἰῶνας) καὶ ὑμεῖς καὶ γονεῖς ὑμῶν. — ,αχπγ' (= 1683), Αὐγούστου 17 (= 17) ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως. — + Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀποφαινομαι καὶ προστάζω ἐξ ἀποφάσεως ἀλλέως μὴ γενέσθαι». Ἴδετε τὸ ὄλον κείμενον ἐν τοῖς ἐμοῦ Ἀναλέκτοις, τ. 2, σ. 287-292. — β') Σελ. 35-36. Ἴσον τοῦ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος περὶ ὧν δεῖ φυλάττειν τὸν κατὰ καιροῦς καθηγούμενον τοῦ παντίμου μοναστηρίου τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ». Συνοδικὸν μὴνός Ἀπριλίου ἔτει 1685. Οἱ ὑπογραφέντες «+ Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος ἀποφαινόμενος ἐν ἀγίῳ πνεύματι. — + Ὁ εὐτελής πρῶην Πέτρας. — + Ὁ Πτολεμαῖδος Ἰωάσαφ. — + Ὁ Λύδδης Νεόφυτος. — + Ὁ Γάζης Χριστόδουλος. — + Ὁ Φιλαδελφείας Φώτιος. — + Ὁ κατὰ τὴν στοργὴν καὶ ὑπογραφὴν τῶν ἀρχιερέων καὶ γὰρ Δανιὴλ ἱερομόναχος ἀποφαινομαι. — + ἐλάχιστος Ἀκάσιος ἱερομόναχος ὑπογράφω τὰ ἄνωθεν. — + Δανιὴλ ἱερομόναχος»] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σελ. 292-294. — γ') Σελ. 185-

186. Γράμμα Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Γάζης Χριστόδουλον περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ Κωνσταντινουπόλει τῶν Λατίνων ἐνεργειῶν εἰς ἀρπαγὴν τῶν προσκυνημάτων»] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 295-298.

8. «Κῶδιξ τῶν πρωτοσυγκέλλων». — α') Φύλ. 116^β. «Ἀνθίμου τοῦ ἐξ Ἀγγιάλου περὶ τῶν τριῶν λίθων τῶν προκειμένων εἰς ἀσπασμὸν ἔνδον τοῦ ἱεροῦ τῆς ἁγίας Θέκλας, ὁποῖοί εἰσι καὶ πότε ἐτέθησαν ἐκεῖ ἐμβαίνοντι δεξιόθεν»] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 479-480^β. — β') Φύλ. 65. «Τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Τῷ ρωιδ' (1819) ἔτει, Μαρτίου κζ' (=27), ἔκαμεν εἰς Ἱερουσαλήμ τὴν θριαμβευτικὴν τοῦ εἰσοδοῦ ὁ Σαμ-βαλησι Σαλίχ-πασᾶς» κτλ.] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 480^β-481^β.

9. «Κῶδιξ διαφόρων ἐπισήμων ἐγγράφων». — α') Φύλ. 34-35. Γαβριήλ γ' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικῶν σιγίλλιον περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ σχολείων τῶν ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Καστοριώτου συνιστάντων». Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 376-381. — β') Φύλλ. 37. Ἀθανασίου ε' Κωνσταντινουπόλεως ἀπόφασις συνοδική, κυρούσα παλαιὸν ἔθος ἐν Οὐγκροβλαγία καὶ Μολδοβλαγία περὶ τοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος τοῦ πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων ἐν τοῖς ἐκεῖ ναοῖς τοῖς ἀφιερωμένοις εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον»] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σελ. 381-384.

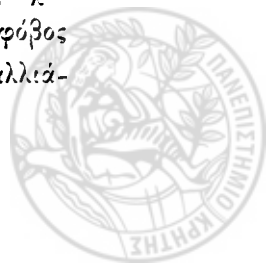

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ
ΤΗΣ „ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ“

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Σελ. 4,11, κωδ. 1, φ. 41²-47². «Μαρτύριον τῆς ἁγίας Περπετούας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ τελειωθέντων ἐν Ἀφρικῇ τῇ πρὸ τεσσαρῶν ἰώνων Φευρουρίου». Ἀρχ. «Ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαληνοῦ διωγμὸς ἐγένετο — — — Εἰ τὰ παλαιὰ τῆς πίστεως δόγματα» κτλ.] Ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον ἐξεδόθη. Ἴδε *J. Rendel-Harris and Felicitas: the original greek text now first edited from a MS. in the library of the Convent of the Holy Sepulchre at Jerusalem. London 1890. 36-69.*—*J. Armitage-Robinson, The Passion of S. Perpetua. Texts and Studies I, 2 (Cambridge, 1891), σ. 61-95.*—*P. Franchi De' Cavalieri, La passio SS. Perpetuae et Felicitatis. Römische Quartalschrift 5^{es} Supplementheft (Rom, 1896), 105-149.*—*O von Gebhardt, Acta martyrum selecta. Berlin 1902, σ. 61-95.*

Σελ. 14, κωδ. 2. Τῶν ἀναπληρωματικῶν δύο φύλλων 27 καὶ 28 τὸ παλίμψηστον καίμενον «Σοφία υἱοῦ Σειράχ» ἐξέδωκεν ὁ *J. Rendel-Harris, Biblical fragments from mount Sinai. London 1890, σ. IX-X, 11-12.* Ἐν ἀμφοτέροις φύλλοις ἐμπεριέχεται τοῦ Σειράχ ὁ πρόλογος καὶ τὰυτα Σειράχ α΄, 11-14· «φόβος κυρίου δόξα καὶ κύχημα καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιά-

ματος. φόβος κυρίου τέρπει καρδίαν, και δώσει εύφροσύνην και χαράν και μακροημέρευσιν. τῷ φοβουμένῳ τὸν κύριον εὖ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων, και ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὐρήσει χάριν. ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν θεόν, και μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς». — α', 29 «μη ὑποκριθῆς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων, και ἐν τοῖς χεῖλεσί σου πρόσεχε». α', 30—β', 13' «μη ἐξύφου σεαυτὸν» κτλ. β' 1' «τέκνον εἰ προσέρχῃ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ, ἐτοιμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν» κτλ. — 13' «οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένη, ὅτι οὐ πιστεύει· διὰ τοῦτο οὐ σκεπασθήσεται». — γ', 11' «ἢ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτοῦ, και ὄνειδος τέκνοις μητρὸς ἐν ἀδοξίᾳ.

Σελ. 27—79, κῶδ. 6. «Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἰέρακος, Παίωνος και Λιβεριανοῦ, μαρτυρησάντων ἐν Ῥώμῃ». Ἀρχ. «Ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμάχων τῆς εἰδωλολατρείας προστάγματα ἀσεβῆ κατὰ τῶν εὐσεβούντων Χριστιανῶν κατὰ πόλιν και χώραν ἐξετίθητο, ὥστε αὐτοὺς ἀναγκάζεσθαι σπένδειν τοῖς ματαίοις εἰδώλοις. συλληφθέντες οὖν οἱ ἅγιοι ἄνδρες εἰσῆχθησαν πρὸς τὸν τῆς Ῥώμης ἔπαρχον ὀνόματι Ῥουστικόν». Τέλος· «τινὲς δὲ τῶν πιστῶν λαθραίως αὐτῶν τὰ σώματα λαβόντες κατέθεντο ἐν τόπῳ ἐπιτηδείῳ, συνεργασίας αὐτοῖς τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν». *Oscar von Gebhardt, Acta martyrum selecta. Berlin, 1902, σ. 18-21.*

Σελ. 39,9, κῶδ. 10. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον ἐπιτάφιος λόγος θ', οὗ ἡ ἀρχὴ· «Ἐμελλεν ἄρα πολὺς ἡμῖν ὑποθέσεις τῶν λόγων ἀεὶ προτιθεῖς ὁ μέγας Βασίλειος (και γὰρ ἐφιλοτιμεῖτο τοῖς ἑμοῖς λόγοις, ὡς οὐπω τοῖς ἑαυτοῦ τῶν πάντων οὐδεὶς) ἑαυτὸν νῦν ἡμῖν προθήσειν ὑπόθεσιν ἀγώνων μεγίστην τοῖς περὶ λόγους ἐσπουδακόσιν». Τέλος· «Σοὶ μὲν οὖν οὗτος παρ' ἡμῶν ὁ λόγος· ἡμᾶς δὲ τίς ἐπαινέσεται μετὰ σὲ τὸν βίον ἀπολείποντας; εἰ και τι παράσχοιμεν ἐπαίνου τοῖς λόγοις ἀξίου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς

αἰῶνα. Ἀμήν». *Migne, Patrologiae graeca t. 36, Parisiis 1886, σελ. 493—606.* Πορφύριος ὁ Οὐσπένσκης ἀπέκοψε δύο φύλλα, ἅτινα νῦν εὐρίσκονται ὑπ' ἀριθμὸν 333 ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Δημοσίᾳ Βιβλιοθήκῃ. Ἴδε Отчетъ Имп. Публ. Библиотеки за 1883 г. СПб., 1885, σ. 131-2. «Отрывокъ изъ творений св. Григорія Богослова (изъ надгробнаго слова св. Василю Великому, строчнаго письма XI вѣка, въ 2 столбца, въ листь, 2 листа. (Изъ нижней библиотеки лавры Саввы Освященнаго). Κατὰ τὸν ἔτι ἀνεκδότον κατάλογόν μου τῶν ἐν αὐτῇ τῇ βιβλιοθήκῃ ἐλληνικῶν κωδίκων τοῦ μὲν πρώτου φύλλου τὸ κείμενον, οὗ ἡ ἀρχή· «(Τούτων δὲ ἀμφοτέρων ζηλωταί, ἐ)κεῖνος βασιανίζων οὐ σωματικαῖς μάστιξι, πνευματικαῖς δὲ καὶ λογικαῖς, ἔθνος αἰρετικὸν καὶ Αἰγύπτιον, τοῦ δὲ δευτέρου φύλλου τὸ κείμενον λήγει εἰς ταύτας τὰς λέξεις· «Ἐμιμήσατο Πέτρου τὸν ζῆλον». *Migne αὐτόθι, σ. 593, σβ'С—597, σς', С,9.*

Σελ. 37, κῶδ. 9, φ. 156^α-176^α. Ἀνωνύμου «λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου»]. Τὸ κείμενον ἐξέδωκεν ἐντεῦθεν ἐκ τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Cod. Hieros. 9=V Cod. καὶ βοήθειᾳ τοῦ Cod. Vaticanus 817 ὁ Elie Batareikh ἐν τῷ ὀγκῶδε βιβλίῳ «Χρυσοστομικά. Studie e Ricerche intorno a S. Giovanni Crisostomo a cura centenario de la sue morte 407—1907. Roma 1908, σ. 973—1003. Ὁ τίτλος· «Discours inédit sur les Chaines de S. Pierre attribué a S. Jean Chrysostome. Texte grec publié pour la première fois P. Elie Batareikh du clergé patriarchal Melkite d' Antioche, secrétaire de Sa Béatitude le patriarche Cyrille VIII Géha.

Σελίς 45-56, κῶδ. μεμβράνινος κεκοσμημένος πολυαριθμιας λειογραφίας. Τὸν κώδικα τοῦτον περιέγραψα ἐκτενῶς, προσθέμενος καὶ δύο φωτοτυπίας| (Ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης ἀπὸ τοῦ λαμπροτάτου τούτου κώδικος ἀπέσπασεν ἐν φύλλον, ὅπερ νῦν εὐρίσκεται ὑπ' ἀριθμὸν 334 τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρ. Δημ. Βιβλιοθήκῃ (ἴδε Отчетъ, σ. 132), ὅστις κατέχει θέσιν ἐν τῷ ἀνεκδότῳ

καταλόγῳ μου, σημειώσας τὸ κλαπὲν φύλλον οὕτως· «ἐν φύλλον δίστηλον μετὰ 4 λειογραφειῶν». Τὸ κείμενον τοῦ φύλλου ἀπὸ τῆς πρώτης σελίδος ἐσημείωσα τὸ Ἄρχ. «Ἀναχωρησάντων δὲ τῶν μάγων ὤφθη ἄγγελος Κυρίου τῷ Ἰωσήφ λέγων ἐγερθεὶς» κτλ. Ταῦτά φησιν ἐν τῷ ἰδίῳ εὐαγγελίῳ ὁ Ματθαῖος (β', 10-15)· «(Οἱ μάγοι) ἰδόντες τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα καὶ χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν». Ταῦτα ἐρμηνεύουσι καὶ τὰς λοιπὰς λειογραφίας τοῦ φύλλου, τοῦ ἐν Πετροπόλει. — β') Ἡ Θεοτόκος μετὰ τοῦ βρέφους ἐπὶ ὄνου, ὃν σύρει ὁ Ἰωσήφ ὀπισθεν τοῦ ὄνου πεζοπόρος, φθάνουσιν εἰς πόλιν κλειστήν, ἐξ ἧς τῆς πύλης εἷς γονυκλινῆς ὑποδέχεται τούτους. — γ') Ἡ εἰς Αἴγυπτον φυγή. — δ') Ἡ Βηθλεέμ. — ε') Δύο σκηναὶ τῆς βρεφοκτονίας.

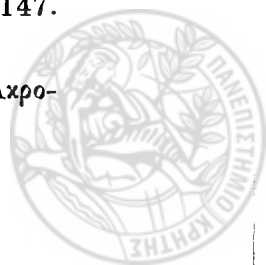
Σελ. 65—68, κῶδ. 15. Ἐκ τοῦ κώδικος φύλ. 80 καὶ 109^α, τρία τεμάχια Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνου ἑλληνιστί καὶ ἔτερον ἐκ κώδικος ἐν Χάλκῃ κατεχώρησα σὺν τῇ παλαιᾷ λατινικῇ μεταφράσει (ἐκδ. Harrey, τ. 2, σ. 26, 357, 363, 364) ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις, τ. 1, σ. 387—389.

Σελ. 70,7, κῶδ. 17, φ. 15^β-17^α. «Ἀθλησις τοῦ ἀγίου μάρτυρος Παύλου ἐν τοῖς Καιουμά ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων ἀθλήσαντος»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 247-251, τ. 5, 401.

Σελ. 78-79, 14, κῶδ. φ. 120^β-130. «Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ἀγίου ὁσιομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Πέρσου, μονῆς τοῦ ἀββᾶ Ἰουστίνου»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. γ', 126-148, τ. 5, σ. 391-392.

Σελ. 122,16, κῶδ. 40, φ. 82^α-88^α. «Κωνσταντίνου Ἀκροπομίτου λόγος εἰς τὸν ἄγνον Ἀθανάσιον τὸν Ἀτραμυττίου] Ἀ. Π.-Κεραμεύς, *Varia graeca sacra*, σ. XIX—XX, 141—147. *Delehaye*, *Bibliotheca Hagiogr. Graeca*, σ. 29.

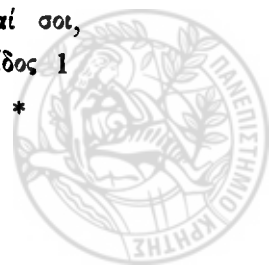
Σελ. 122,17, κῶδ. 40, φ. 88^β-104^α. «Κωνσταντίου Ἀκρο-

πολίτου λόγος εἰς τὸν ἅγιον Βάρβαρον] Ἴδε Ἀ. Π.-Κεραμῆως, Ἀνάλεκτα 1891, τ. 1, σ. ις'-ιζ', 404-420, Biblioth. hagiogr. Gr., σ. 33.

Σελ. 122, κωδ. 40, 18-20. Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου α') «Ἐπιστολὴ πρὸς Θεσσαλονικεῖς, «Ἐτέρα», «Λόγος εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα καὶ μυροβλύτην Δημήτριον] Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 160-215. Bibl. Nag. Graeca, σ. 75.

Σελ. 130-134, κωδ. 53. Ψαλτήριον ἔτους ςφξβ' (1053—1054). Ἐκ τούτου ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκις ἀφῆρησε φύλλα τέσσαρα. Ἴδε Отчетъ Императорскоῦ Публичной Библиотеки за 1883. СПб., 1885, σ. 121, 8. «Отрывокъ изъ Псалтири слѣдованной съ миниатюрами, строчнаго письма 1054 года, въ 4-ю д. л., 4 листа. Содержить пс. 74, ст. 10—пс. 75, ст. 12, пс. 117, ст. 15,—пс. 118, ст. 11, и отрывки по слѣдованію къ св. Причащенію (Іерусалимъ). (Греч. № CCLXVI). Ἐν τῷ καταλόγῳ μου ἐσημείωσα ταῦτα· «CCLXVI. «Изъ Псалтири Іерусалимъ 1054 года». Στίχοι 18 (0,18—185×0,165—17). Φύλλ. 1. Ἄρχ. «κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω· καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου»: (Ψαλμ. οδ' 10)—1 «Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον».—2 Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 3 καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. 4 ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. διάψαλμα. 5 φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων. 6 ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὑπνωσαν ὑπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὔρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 7 ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους. 8 σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου; 9 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν, 10 ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν τοῦ σῶσαι πάντα τοὺς πραεῖς τῇ καρδίᾳ. διάψαλμα. 11 ὅτι ἐνθῦμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἐορτάσει σοι». Ἐπὶ τῆς σελίδος 1

ἐντὸς τοῦ κειμένου πίναξ τετράγωνος μετὰ πλαισίου ἔχων ἐντὸς ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους καὶ γῆς πρασίνης τὴν εἰκόνα τοῦ προφήτου Ἄσαφ, νέου τὴν ἡλικίαν, προσευχομένου ὀρθίου. Καλὴ διατήρησις (Ψαλμ. ριζ', 15-29). — Φ. 2 «15 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, 16 δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ μου, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, 17 οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου. 18 παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. 19 ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ. 20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. 21 ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. 22 λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· 23 παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. 24 αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ. 25 ὦ Κύριε σῶσον δὴ, ὦ Κύριε εὐδώσον δὴ. 26 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου. 27 Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. 28 Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι. Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. 29 ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ»: — Φύλ. 2^β «Εἰς τοὺς κοιμηθέντας ψάλλει τὸ Μακάριοι ἄμωμοι. Ἀλληλουῖα: — Φύλ. 3. Ἄρχ. «ρη. Ἀλληλουῖα: Δόξα στιχηρὰ λς'. καθίσματα ις'. στίχοι. ρσα. Ἀλληλουῖα: — (Ψαλμὸς ρη', 1—11). «1 Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδοῖ, οἱ πορευόμενοι μὲν νόμῳ Κυρίου. 2 μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. 3 οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. 4 σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. 5 ὄφελον κατευθυνθεῖσαν αἱ ὁδοὶ μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου 6 τότε οὐ μὴ αἰσχυθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. 7 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν

εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. 8 τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπησ ἕως σφόδρα. 9 ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. 10 ἐν ὅλη καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπόση με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. 11 ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρουσα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι». Ἐπὶ τῆς σελίδος 3^α εἰκῶν ἐντὸς τοῦ κειμένου καλῶς διατηρημένη. Πίναξ μετὰ πλαισίου. Ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καθήμενος ἐπιδεικνύων τρεῖς ἀπέναντι αὐτοῦ κειμένους νεκροὺς σαβανωμένους. — Φύλ. 4 (ἐκ τοῦ Ψαλτηρίου). Ἔχει ταῦτα, τὸ πέρασ εὐχῆς μεταλήψεως « — — — καὶ ἀκατακρίτως με ἀξιῶσον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων καὶ ἐνδόξων σου μυστηρίων». Ἢτα εὐχὴ τῆς μεταλήψεως: τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου». Ἄρχ. «Κύριε οὐκ εἰμὶ ἄξιος οὔτε ἱκανός» κτλ. Τέλος: «ἐπ' ἐμοὶ προσερχομένῳ καὶ ἀπτομένῳ σου· καὶ ὡς ἐβδελύξω τὸ στόμα — — —». Ἐπὶ τῆς σελίδος 4^α ἐντὸς τοῦ κειμένου πίναξ μετὰ πλαισίου ἐπὶ ἐδάφους χρυσοῦ καὶ γῆς πρασίνης Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀμφίως πατριαρχικοῖς ἱστάμενος, ὄψων εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὑψίστον Θεόν. Διατήρησις καλλίστη.

Σελ. 147, στοῖχοι 26-27.—25, 35 γραμμαί] Διόρθου εἰς 15 γραμμαί. — 27 Ζογαβηνόν] Διόρθου εἰς Εὐθύμιον· οὕτω καὶ σ. 566. Πρόκειται περὶ τοῦ ἀγίου πατριάρχου Εὐθυμίου. Πρβλ. τὰ ἐμὰ *Varia sacra Graeca*, σ. XXVII—XXXI + 213-253.

Σελ. 160, κῶδ. 79, φ. 1^α-8^α. «Μετὰ τὰ ἐν Σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῖ Νεοκλῆς τὸν Θεμιστοκλέα, ὁ δὲ ἀντιλέγει». Ἄρχ. «Ἄνδρες δικασταί, ἀποδιδώσι μοι τὰ κατωρθωμένα τὸν υἱὸν καὶ πάλιν βούλομαι ψήφῳ» κτλ. *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 5, σ. 459-483.

Σελ. 160, κῶδ. 79, φ. 8^β-28^α. «Ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Θεμιστοκλῆς». Ἄρχ. «Ὁμην, ὦ ἄνδρες δικασταί». *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 5, σ. 484-507.

Σελ. 160, κῶδ. 79, φ. 16^α-21^α. «Ὅς ἀπὸ τοῦ Κίμωνος». Ἄρχ. «Ἄληθές ἦν ὧ ἄνδρες». Reiske τ. 4, σ. 335 κέ. *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 5, σελ. 511-522.

Σελ. 160, κῶδ. 79 φ. 10^β. *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 5, σ. 453. «Sequitur spatio trium linearum intermisso «Κορινθίων λόγος». Inc. (Π)ολλὰ ἐβουλευσάμεθα». Reiske τ. 4, σ. 348, 1. Folium 10^β desinit verbis καὶ πάντας ἀνθρώπους 349,13. Reliqua perierunt. Folium 15 est vacuum relicum.

Σελ. 160-161, φ. 21^β. *R. Foerster*, ἐνθ. ἀνωτ. σ. 453-454. «In folio 21^β incipit unius lineae titulo relictum [λόγος κατὰ μοιχῶν] Inc. Ἐπειδὴ τῆς τῶν νέων εὐκοσμίας (568.1). Folium 25^β desinit verbis μοιχοὺς ψευσάμενοι (Reiske 517,27) quae excipiuntur verbis καὶ τίς οὕτως folii 27^α. Declamatio desinit in folio 28^β verbis δεήσομαι βοηθεῖν: τέλος καὶ ταύτης».

Σελ. 164, κῶδ. 81. Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ διήγησις συνοπτικὴ διὰ στίχων πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήπτων περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπισυμβάσης πυρκαϊᾶς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως» κτλ.] Ἴδε Ἀνάλεκτα, τ. 3, σ. 334-38.

Σελ. 183, κῶδ. 107. Τεῦχος βρομβύκινον τῆς Π' ἑκατοντ.] Διόρθου εἰς ΙΔ' ἑκατ.

Σελ. 183,1, κῶδ. 107, φ. 2^α. «α'. Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Μενέλεως». *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 5, σ. 150-221.

Σελ. 183,2, κῶδ. 107, φ. 4^β. «β'. Πρεσβευτικὸς ὑπὲρ τῆς Ἑλένης: Ὀδυσσεύς. Προθεωρία. Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ μάλιστα παρατηρεῖν ἄξιον τῆς τε εὐρέσεως τὸ πλῆθος καὶ τῆς δεινότητος τὴν ὑπερβολὴν καὶ τῶν περιόδων τοὺς κύκλους, οὐ μέντοι γε οὐδὲ ἀκμῆς ἀμοιρεῖ». — Ἡ μελέτη. — Ὁμῆν μὲν, ὧ Τρῶες μηδενὸς ὑμᾶς ἔτι προσδεήσεσθαι». *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 5, σ. 222-286.

Σελ. 183,3, κῶδ. 107, φ. 13^α. «γ'. Πρὸς τὸν Ὀδυσσεῶς ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία Ἀχιλλέως». Ἄρχ. «Ὅτε πρῶ-

τον ὄμας εἶδον ἐπὶ τὰς θύρας ἤκοντας, ὧ σοφώτατε Ὀδυσσεῦ» κτλ. *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 5, σ. 303-360.

Σελ. 183,4, κῶδ. 107, φ. 22^α «δ'. Ἀφαιρεθεὶς Ἀχιλλεὺς τῆς Βρισηίδος, ἐπὶ τὴν οἰκίαν διῆγε σκηνὴν ὠργισμένος· πρεσβεύεται πρὸς αὐτὸν Ἀγαμέμνων, μετὰ πλείστων τὴν κόρην ἀποδιδούς δωρεῶν· καὶ γέγονεν ἀπρακτος αὐτῇ πρεσβεία καὶ Βρισηίδι καὶ δώροις· χρόνος ἐν μέσῳ βραχύς, καὶ προσθήκη ταῖς Ἑλλήνων ἀτυχίαις πολλή. Ἦσθετο Πάτροκλος καὶ συνήλγησε· καὶ τὰ μὲν ἰακρόων, τὰ δὲ νοσητῶν διαλλάξαι πειρᾶται τὸν Ἀχιλλεὺς τοῖς Ἕλλησι. Μελετῶμεν τὸν Πάτροκλον» *cum theoria*. *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 5, σ. 150.

Σελ. 183,5, κῶδ. 107, φ. 30^α-36^α. «ε'. Μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσης καὶ τὴν Ἀγαμέμνονος τελευταίαν Ὀρέστης ἀπεκτονώως τὴν μητέρα ὡς δολοφόνον κρίνεται φόνου. ἀντέγλημα. — Προθεωρία. «Ἡ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὕλη ἄλλοτε ἄλλως ἔχουσα καὶ πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν ἀμειβομένη πρὸς θεωρίαν δεῖται τοῦ ῥήτορος». — «Ἡ μελέτη. — Ὀμιμη μὲν, ἄνδρες, μόλις ποτὲ τὴν Τύχην ἡμῖν ἐνδιδόναί καὶ καιρὸν ἔσεσθαι μοι λοιπὸν κατ' ἐμαυτὸν ἀδεῶς γενέσθαι καὶ τὰς ἐμὰς δὴ ταύτας ὀδύρεσθαι συμφοράς». *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 5, 362-410.

Σελ. 183-184,6, κῶδ. 107, φ. 37^α «ς'. Ἐξήτησεν ὁ Φίλιππος τὸν Δημοσθένην. κατέφυγεν ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμόν». Ἀρχ. «Καινότατα, ὧ Ἀθηναῖοι». Λήγει εἰς φ. 39^β «πολεμεῖν γάρ». *Reiske* 262,24. *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 6, σ. 346 363,16.

Σελ. 184, κῶδ. 107, φ. 40^α-43^α. (Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ ἔπεμψε Φίλιππος ὑπισχνόμενος τοὺς δισχιλίους αἰχμαλώτους ἀποδώσειν, εἰ λάβοι Δημοσθένην, ἀξιοῖ Δημοσθένους ἐκδίδουσθαι». Ἀρχ. Δημοσθένους. («Τῶν πρέσβων ἠκόντων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ λόγου διαδοθέντος ὅτι Φίλιππος τὰ μὲν δοῦναι βούλεται τῇ πόλει, τὰ δ' ἀντὶ τούτων παρ' ἐκείνης λαβεῖν, παρεσκευάζομην (μὲν) εὐθὺς ὡς συμβουλευέσων ὑμῖν λαβεῖν μὲν καὶ θεραπεύοντα τὴν πόλιν ἐκεῖνον προσίεσθαι, πάτριον γάρ) ὑμῖν Μα-

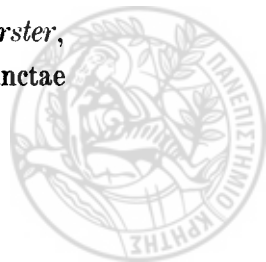

κεδόνας ύποπεπτωκότας ἔχειν, οὐ μέντοι καὶ δοῦναί γε τῶν ἡμετέρων οὐδέν, οὐ γὰρ ταῦτα παρὰ τῶν προγόνων δεδιδάχθαι τὸν δῆμον». Τέλος· «εἰκότως δὲ αὐτόν, οἶμαι, δέδοικα τὸν ἐν ταῖς συνθήκαις ἢ τοῖς ὕπλοις ἀδικήσαντα πλείω». *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 6, σ. 315-438. Ἐν σελίδι 315 σημειοῦται ταῦτα· «*Hierosolymitanus, S. Selpucri 107 (= H) saec. XIV titulo et initio privus incipit folio 40^r vebis ὑμῖν Μακεδόνας et desinit folio 43 in ultima verba ἀδικήσαντα πλείω*».

In folio cum reliquis iam non compacto cum charta avulsa nonnul litterae periorunt folium vero 43^r multis locis detritum. Vide t. V, p. 150 sq. Contuli».

Σελ. 184, κῶδ. 107, φ. 47^a-55^b. «Ἐκδοθεὶς Φιλίππῳ Δημοσοθένῃς καὶ ἀφειδὲς μὴ πολιτευόμενος κρίνεται δημοσίᾳ.—(Δημοσοθένῃς). — «1 Ὁμιῆν μὲν ἔγωγε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷ διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην τὴν ἐπὶ τοῦ λέγειν τῶν ἐσχάτων κινδύνων πεπειραμένῳ μηδὲν ἀσφαλέστερον εἶναι σιωπῆς, ἐμοὶ δὲ οὐδαμόθεν ἦν ἀφαιμαρτεῖν αἰτίας, εἰ μὴ μόνον πολιτευόμενος ἐξεδόθη ὑφ' ὑμῶν. ἀλλὰ καὶ τούτου παυσάμενος κρίνομαι ὥστε μοι καινοῦ νοῦ τινος, εἴ τις ἦν, καὶ τρίτου δεῖν βίου παρὰ τοὺς ἰδιωτῶν ἐν οἷς ἀμφοτέροις δυστυχῶ». Τέλος. «90. ἡσυχίαν ἄγωμεν, συμπολιτευόμεθα τῇ Τύχῃ. Ἐάν καινὸν γένηται τι καὶ σφόδρα βιάζεται με καὶ κοινὸν ὄρω κίνδυνον ἢ φόβον τῆς Ἑλλάδος· εἴτε ἐκ Σούσων εἴτε ἐκ Θρακῶν εἴτε ἄλλοθεν ποθεν, ραγήσεται με φωνή, καὶ μὴ θέλω, ἀπελθὼν εἰς Θήβας πολιτεύσομαι». *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 6, σ. 370-434.

Σελ. 284,9, κῶδ. 107, φ. 56^a-65^b. «8°. Οἱ Ποιδιαῖται ἀλλήλων ἐγέυσαντο πολιτορχούμενοι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ κρίνονται Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν Κορινθίων ἀσεβείας». «Κορινθίων λόγος» — Ἀρχ. «Πολλὰ ἐβουλεύσαμεθα, ὧ ἄνδρες Ἕλληνες, περὶ τῶν ἐν Ποτιδαίᾳ κακῶν». Τέλος· «οὗτοι δ' ἐποίκους πέμπειν διανοοῦνται καὶ ἔχειν δι' ἑαυτῶν τὴν πόλιν τοῦτο μὲν ὀρθῶς ποιοῦντες, ἀξία γὰρ Ἀθηναίων ἢ νῦν Ποτιδαία». *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 6, σ. 1-48. Cod. Hierosolymitanus Sanctae

Crucis (Τιμίου Σταυροῦ) f. 31^{αβ}, 35^{αβ}, 49^{αβ}, 56^{αβ}, 59^{αβ}, 66^{αβ}, 96^{αβ}.

Σελ. 184,10, κῶδ. 107, φ. 66^α. «ι'. Ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὸς ἀπεδήμησεν». Ἀρχ. «Οὐπω κόρον ἔοικεν». Reiske, τ. 4, σ. 348.

Σελ. 184,11, κῶδ. 107, φ. 70^α. «ια'. Φυλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν ὄωρεάν θαλλὸν στεφάνου καὶ ἀποκηρύσσεται παρὰ τοῦ ἰδίου πατρός». Ἀρχ. «Τῆς μὲν ἀριστείας». Reiske, τ. 4, σ. 622.

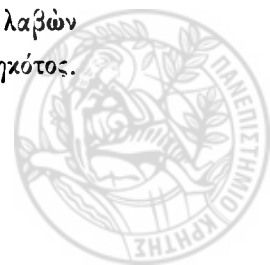
Σελ. 184,12, κῶδ. 107, φ. 75^α. «ιβ'. Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα» μετὰ προθεωρίας. Ἀρχ. «Μόλις ὦ ἄνδρες δικασταί», Reiske, τ. 4, σ. 739.

Σελ. 184,13, κῶδ. 107, φ. 84^β. «ιγ'. Φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἐξαίφνης προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἄλλ' εἰ καὶ καλῶς οἶεται τὸ δαιμόνιον εὐρηχέναι» κτλ. *R. Foerster, Libanii opera. Lipsiae 1911, τ. 6, σ. 611-658.*

Σελ. 184,14, κῶδ. 107, φ. 91^α. «ιδ'. Δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἔδει μὲν, ὦ βουλή, τεθνάναι με πρὶν ἢ γῆμαι» κτλ. Τέλος. «αἴτιος δὲ αἴσιος ἴσως ἐγὼ τῶν κακῶν ἐμαυτῶ· χρῆν γάρ με λαβόντα μάχαιραν τὸ θρυλλούμενον ἐκεῖνο ὀρᾶσαι, τὴν γλῶτταν ἀποκόψαι τάχα που κακεῖνος γυναῖκα λάλον οὐκ ἔνεγκεν». *R. Foerster, Libanii opera, τ. 6, σ. 494-544.*

Σελ. 184,15, κῶδ. 107, φ. 100^α. «ιε'. Παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφήσαντος ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἀρχ. «Ἐὰν μὴ προλαβόντες ἐπινεύσητέ μοι πρὸς τὴν αἴτησιν, ὦ βουλή, καὶ συνδράμητε τῷ κηρύγματι, δώσει τὴν χάριν ὁ λιμός» κτλ. Τέλος. «πῶς δ' ἂν ἐκφύγοι τις τὸν οἴκτιστον ἢ τοῦ κωνείου τοσοῦτον ἐκπιῶν (ως) μηκέτι δεῖσθαί τινος παρασκευῆς»; *R. Foerster, Libanii opera, τ. 6, 589-610.*

Σελ. 185,16, κῶδ. 107, φ. 103^α. «ισ'. Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς βουλόμενος θᾶπτον ἀπαντῆσαι ἵππον λαβῶν τῶν ἐξ ἵπποδρόμου ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κεληκότος.

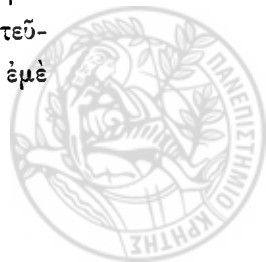
βωμὸς δὲ ἦν πρὸ τῆς αὐλείου θύρας, νομίσας δὲ καμπτὸν εἶναι τὸν βωμὸν ὁ ἵππος ἔκαμψε καὶ συναρπάσας τὸν παράσιτον ἀπήγαγε. καὶ μείνας ἄδειπνος τῇ ὑστεραίᾳ ἑαυτὸν προσαγγέλει». Ἄρχ. «Ἰσχύων μὲν οὐδ' ἅ πέπονθα πρὸς ὑμᾶς εἶπεῖν, οὕτω δυστοχῶ τοῖς ἅπασιν». Τέλος· «ἀπολεῖ γάρ με κάκει φεύζεται με λαβῶν ἄσιτον· ἀλλ' ἔστω τις κἂν τῇ γραφῇ πλησμονή, καὶ αὐτόθι δείκνυτέ (με) σωφρονοῦντα». *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 6, σ. 565-588.

Σελ. 185,17, κῶδ. 107, φ. 105^α. «ιη'. Τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως μειράκιον ὠραῖον» κτλ. Ἄρχ. «Εἴη ἂν καὶ τοῦτο». *Reiske*, τ. 4, σ. 459.

Σελ. 185,19, κῶδ. 107, φ. 110^α. «ιθ'. Δύσκολος ὤλισθεν, ὁ παῖς παρῶν ἐγέλασε καὶ ἀποκηρύσσει αὐτόν». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ ποτε ῥᾶον ἔσχον ἀπὸ τοῦ πτώματος. ῥᾶον ἔσχον ἀπὸ τοῦ πτώματος ὡς μὴ ὠφελον». Τέλος· «γεωργῶ δὲ ἀγρὸν οὐ, μὰ Δία, χλιδῶντα καὶ δένδροις κατάσκιον, ἀλλ' ὄχθον τραχύν, θύμον γεωργοῦντα καὶ σφακόν, καὶ ἡδίω οὐ οὗτος ἐμοὶ ὦν ὑμεῖς γεωργεῖτε καταγελάστων κηπίων, οὐ γὰρ ἀγρούς ἂν τὰ τοιαῦτα καλέσαιμι». *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 6, σ. 546-563.

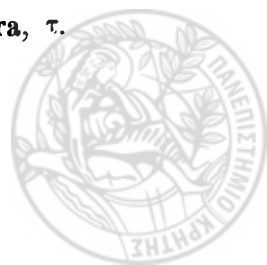
Σελ. 185,20, κῶδ. 107, φ. 112^β. «κ'. Φιλάργυρος ἐραστῆς εἰταίρας καὶ μισθὸν αἰτούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει». Ἄρχ. «Εἰ μὴ καὶ ὑμεῖς ἀργύριον». *Reiske*, τ. 4, σ. 827.

Σελ. 185,21, κῶδ. 107, φ. 7^γ. Τοῦ τιμίου Σταυροῦ (Ἱεροσολομιτικὴ Βιβλιοθήκη. Ἐν Πειτροπόλει 1897, τ. 3, σ. 114-116. — «Τίμων ἐρῶν Ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει. — «Προθεωρία». — «Χαλεπὸν τὸ ζήτημα. δύο γὰρ ἐναντία ἀλλήλοισ ἦθη ὑποκρίνεσθαι δεῖ, μισάνθρωποι καὶ ἐρῶντα, καὶ ὄρα ἡ χρεῖ, εἰ δι' ἑκατέρων πρόεισιν ὁ λόγος τῆς τῶν νοημάτων εἰσαγωγῆς οὐκ ἐλεγχούσης τὴν ἐναντίωσιν τὴν ἐν τοῖς ἦθεσι». Τέλος· «Ταῦτα ἔχε Τίμωνος τὰ συνθήματα. τούτων μέμνησο τῶν λόγων. παραχωρῶ σοι τῆς τοῦ μισανθρώπου προσηγορίας. καὶ σὲ μὲν ἐντεῦθεν θεοὶ φυλάττοιεν ταῖς μελλούσαις ἀνθρώπων συμφοραῖς, ἐμὲ

δὲ ἤδη τις ἐπὶ τὸν ἕτερον ἐρώμενον τὸν θάνατον». *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 5, σ. 529-564.

Σελ. 185,22, κῶδ. 107, φ. 122^β. «κβ'. Ἐν Κορίνθῳ γέγονεν ἑταίρα τις εὐπρεπῆς Λαῖς ἑραστάς πολλοὺς ἐπισπωμένη τῷ κάλλει ἐντεῦθεν πολλῆς ὑποφθειομένης νεότητος γράφει τις ἀπελαύνειν τῆς πόλεως Λαῖδα. ἔπεισε. μετὰ ταῦτα πολλῶν κατὰ τὴν πόλιν γινομένων μοιχῶν καὶ νόμου κειμένου τὸν λαμβανόμενον ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχὸν ἀποκτίνυσθαι πολλοὶ τὴν ἀπὸ τοῦ νόμου ζωμῖαν ὑπέμενον. καὶ γράφει τις Λαῖδα πάλιν κατάγειν ἐτέρου τινὸς ἀντιλέγοντος. μελετῶμεν τὸν ἀντιλέγοντα». — «Προθεωρία. Ἐπαθον τὴν ψυχὴν καὶ συνήλγησα τοσαύτην ἀδοξίαν Κορίνθῳ κατασκευαζομένην ὄρων καὶ πεισαί τινας ἐπιχειροῦντας ἐφ' οἷς ἐγνώκασι περὶ Λαῖδος μεταμελεῖσθαι καὶ λύειν ἐθέλοντας τὰ δεδομένα καλῶς. παρῆλθον τοίνυν ἐπὶ τὸ βῆμα Κορίνθιος εἶναι δοκῶν αὐτόν γε δὴ που τὸν τῆς ἐπιδείξεως χρόνον». Τέλος τῆς προθεωρίας· «Εἰ δέ τις τὸ πληθὸς τῶν εἰρημένων σκοπῶν δίδωσι τὸ πλεόν τοῖς ἀντιλέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς ἔγνωκε. πᾶσι γὰρ τούτοις τὸ συμφέρον μόνον ἀντίρροπον. οὕτω μὲν ἑκατέρῳ τὰ τῶν ἀγῶνων ἴσα δοκεῖ, τὸ δὲ πέρασ τῷ μέλλοντι καταλείπεται χρόνῳ, πότερον δεῖ κυροῦν ἢ λύειν τὸ ψήφισμα». — «Ἡ μελέτη». — Ἀρχ. «1 Αἰσχονομαί, νῆ τὴν Σωφροσύνην, συμβούλων δεομένην τὴν πόλιν ὄρων τὴν ἀκολασίαν ἀπελαύνειν αὐτῇ παραινούντων. τὸ γὰρ μὴ τιμᾶν αὐτόθεν τὴν ἀρετὴν καὶ περιπόθητον εἶναι νομίζειν ἀλλὰ διδόναι λόγον τοῖς προσποιουμένοις μὲν Λαῖδι συνηγορεῖν, ἐν ἀδοξίᾳ δὲ καθιστάναι πειρωμένοις τὴν πόλιν ἐγκαλύπτεσθαι τοὺς καὶ ὁπωσοῦν βεβιωκότας σωφρόνως παρασκευάζει». Τέλος· «46. οὐ λήσομεν ἐπ' ἀμφοτέρα φερομένης τῆς ψήφου. πολλοὶ γὰρ οἱ καταπλέοντες ἐνθάδε. κοινόν ἐστιν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος ἢ πόλις. πολλοὶ πρὸς ἡμᾶς ἤκουσι τῆς εὐσεβείας μεθέξοντες, δταν τελῶμεν Ποσειδῶνι τὰ ἰσθμια. πῶς οὖν εὐλογον οὕτως εὐσεβοῦντας περὶ θεοὺς εὐκλείας τοσαύτης ἀξιῶν ἄνθρωπον ἐτοιμῶς προῖεμένην τοῖς ὠνουμένοις τὸ σῶμα;». *R. Foerster, Libanii opera*, τ. 6, σελ. 463-492.

Σελ. 185,23, κώδ. 107, φ. 127^α: «κγ'. Νόμος ἐν Λακεδαιμόνι τὸν εἶσω τριάκοντα ἐτῶν μὴ δημηγορεῖν. Θηβαῖοι τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην νικήσαντες πρέσβεις πρὸς Λακεδαιμονίους πεπόμφασιν πόλεμον ἀπειλοῦντες, ἦν μὴ Μεσσηνὴν ἀφῶσιν αὐτόνομον. λεγόντων ἀφεῖναι τινῶν Ἀρχίδαμος νέος ὧν ἔτι παραινεῖ τὸν πόλεμον δέξασθαι. πέπεικε. τροπὴ γέγονε τῶν δυσμενῶν καὶ γράφεται τις παρανόμων Ἀρχίδαμον. — Μελετῶμεν τὸν Ἀρχίδαμον». — «Προθεωρία. Φιλοτιμεῖται καὶ νέοις πολλάκις ἢ φύσει λέγειν τὰ χρήσιμα καὶ λογίζεσθαι τι δίδωσι τοῦ χρόνου σφωτέρον· οὐ γὰρ ἡλικίας ἐστὶ τὸ κατόρθωμα, ψυχῆς δὲ μᾶλλον κρίνειν ἐπισταμένης τῶν πραγμάτων τὴν δύναμιν» κτλ. — «Ἡ μελέτη» — Ἀρχ. «Χάριν ἔχω τοῖς σεσωκόσι θεοῖς δι' ἐμοῦ τὴν πόλιν, ὃ ἄνδρος Λακεδαιμόνιοι, κἄν δεήσῃ με νῦν παθεῖν, οὐκ ἀποκνήσω τὸν κίνδυνον, ὅτι φρονήματος Λακωνικοῦ πεφυλαγμένου τῇ Σπάρτῃ ὁ χρηστός οὕτως τῆς ἐμῆς ἡλικίας κατήγορος δίκην τῆς εὐεργεσίας εἰσπράττεται δι' ἣν αὐτῷ γραφὴ καὶ βῆμα καὶ λέγειν ἐπ' ἐξουσίας». Τέλος· «ἐκεῖνο δὲ προσθεῖς ὧδε καταβήσομαι· ἡ παρούσα κρίσις ἢ πολλοὺς διδάξει προκινδυνεύειν τῆς πόλεως ἢ λόγον ποιεῖσθαι ταύτης οὐδένα σιωπὴν τιμῶντας ἀπράγμονα». *Richardus Foerster, Libanii opera*, τ. 6, σ. 436-461.

Σελ. 185,24, κώδ. 107, φ. 130. «κδ'. Πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν τοὺς φυγάδας ἐπανελθεῖν». *Reiske*, τ. 4, σ. 540.

Σελ. 185,25, κώδ. 107, φ. 133^α. «κε'. Ἡ διάλεξις πεποιηται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι (οὐχὶ δὲ ἀπιδοῦναι) τῆς μελέτης τὸ λείπον, βραχέα δὲ φθέγγεται τῷ λόγῳ χαριζομένη». Ἀρχ. «Τοῖς Ἀχαιοῖς ἐκκλησίαν τὸν λόγον ἀδροίσας ὁ ποιητῆς τὸν Τυδέως ἀνίστησι τῷ συλλόγῳ, καὶ δίδωσιν ἔπη τῷ νεανίσκῳ τοιαῦτα» κτλ. Τέλος· «πολεμικὴ γὰρ φροντις ἐν λόγοις πονεῖν οὐ φιλεῖ· ἐπεὶ δὲ ῥήτορα ὑμῖν ὑποκρίνομαι, καὶ τοῦτον ὧδε ἔχοντα γλώττης ὥστε αὐτῇ καὶ πόλεμον ἀπωθεῖν ἐπίοντα, παλὸν ἀν εἰκότως ὠφλησα γέλωτα, ἡμιτελῆ τὸν λόγον ὑφάνας». *Choricii Gazaei Orationes declamationes fragmenta. Insunt orationes*

duae. Curante Io. Fr. Boissonade. Parisiis, 1846, p. 203-204.
Πρβλ. R. Foerster, Libanii opera, τ. 1, σ. 365.

Σελ. 185,26, κῶδ. 107, φ. 134^α. «κς'. Φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα τῆ τοῦ παιδὸς γυναικί». Ἄρχ. «Ἐπειδὴ τῆς τῶν νέων εὐκοσμίας». Reiske, τ. 4, σ. 568.

Σελ. 185,27, κῶδ. 107, φ. 138^α-143. «Ἀλκίππη θυγάτηρ Ἄρεος ἦν, ἐτύγχανε δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς Ἀλιρρόδιος ἐρῶν αὐτῆς, ὁ μαθὼν Ἄρης τοῦτον ἀπέκτεινε, καὶ δικάζεται Ποσειδῶν Ἄρει ὑπὲρ Ἀλιρροδίου».—Ποσιδών.—Ἄρχ. «Ἀπολωλεκώς, ὧ θεοί, τὸν ἑμαυτοῦ παῖδα Ἀλιρρόδιον, ὃν ἴστε, διὰ τὴν ὠμότητα τοῦ ῥαδίως τούτου κινουῦντος τὸ ξίφος ἤκω δίκην παρ' αὐτοῦ ληψόμενος, ὁ μόνον τοῖς ἡδικημένοις εἰς παραμυθίαν λείπεται. δεῖ δὲ ἕκαστον ὁμῶν ἦν ἂν εἶχεν ὀργὴν αὐτός τι τοιοῦτον πεπονθώς, ταύτη χρῆσασθαι καὶ νῦν ἐν τῷ δικάζειν ἐπὶ τοῦτον· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ δίκαιον καὶ λυσιτελοῦν καὶ φυλάττον τῆ τιμωρίᾳ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τοὺς ἑαυτῶν». Τέλος· «Εἴτ' ἀπὸ τοιοῦτου μιάσματος εἰς οὐρανὸν ἀναβήσεται καὶ βουλῶν ὑμῖνκοινωνήσει καὶ ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, ἄνθρωπος δὲ τὴν χεῖρα οὐ καθαρὸς εἴργεται νόμῳ; Καθήρατε τοίνυν τουτονὶ τῆ δίκη καὶ ποιήσατε σωφρονέστερον, εἰ δύνασθε καὶ παραμυθήσασθε μὲν ἐμέ, φανῆτε δὲ ἀλγοῦντες ὑπὲρ Ἀλιρροδέου, φυλάξετε δὲ τοὺς οὐπω τεθνεῶτας. παραινῶ δὲ καὶ τούτους τοῖς Ἀθηναίοις ἀγνίσαι τουτονὶ τὸν πάγον, ὃν μύσους ἐνέπλησεν ὁ φονεὺς οὗτος ἐπ' αὐτοῦ σταθεῖς». *Richart Foerster*, *Libanii opera*, τ. 5, σ. 412-421.

Σελ. 185, κῶδ. 107, φ. 140. *R. Foerster* (τ. 5, σ. 152). «140. Nullo spatio intermisso sequitur antilogia in margine inscripta ἐκ τοῦ ἐναντίου Ἄρης. Reiske, τ. 4, σ. 410.

Σελ. 185,28, κῶδ. 108, φ. 143^β. «κη'. Τῷ κατορθώσαντι πόλεμον ἐπέτρεπεν ὁ νόμου» μετὰ προθεωρίας. Ἄρχ. «Ἦκω τοὺς ἐπιόντας» κτλ. Reiske, τ. 4, σ. 514.

Σελ. 185,29, κῶδ. 107, φ. 152^β. «Ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν, ἐπισταμένη δὲ διακορεῖς ὁμᾶς ὄντας τοῦ μύθου

καινότερόν τι συνεισφέρει διηγημα: κθ'». Ἀρχ. «Λέγουσι Μῆδοι». Choric. ed. Boiss. 202. Cf. R. Foerster, *Libani opera*, pag. 224. Codex Vaticanus *Ottobonianus* gr. 69, f. 199^v.

Σελ. 186,30, κῶδ. 107. R. Foerster, *Libanii opera*, τ. V, (σ. 150-152). «Hierosolymitanus bibliothecae patriarchalis S. Sepulcri 187 (cf. Papadopuli Ἱεροσολομιτικὴν t. I, p. 183-186), f. 152^v. Οὐκ ἀντείπε τῷ Φιλίππῳ γινομένῳ ὁ Αἰσχίνης λ'» (*Reiske* t. III). Folium 156^v desinit verbis τὸ σῶμα; ναῦς (412, 19); 657 incipit ἐπέθεντ' ἄν (416, 20); media duo folia abrepta sunt. Folium 157^v desinit verbis ἀναμιμνησέσθω τῆς εἰς Πύλας (421,9). Reliqua perierunt. Contuli Hierosolymis anno 1896». R. Foerster, *Libanii opera*, τ. VI, σ. 192-224. «Οὐκ ἀντείπε τῷ Φιλίππῳ γενομένῳ ἀμφυκτύουσι ὁ Αἰσχίνης μόνος πεμφθεὶς πύλας καὶ ἐπανελθὼν κρίνεται δημοσίων ἀδικημάτων. — Οὐκ ἔοικεν, ἀρκοῦν Αἰσχίνῃ τούτῳ Πύλας ἀνοῖξει τῷ Φιλίππῳ καὶ τοσοῦτον ἔθνος αὐτῷ παραδοῦναι (ἄσον) τὸ Φωκῶν». — Σελ. 213 «καὶ τοὺς φρίττοντας τὰς παρὰ τῶν ἱατρῶν ἀνδρείως παρέχειν τῷ σιδήρῳ τὸ σῶμα. ναῦς». — Σελ. — 219 «ἀλλ' ἐῷ τοῦτο, ἐκεῖνο δὲ ἀπόκριναί μοι· πότερον πάλαι φιλοῦντες τὸν Φίλιππον καὶ ἐπέθεντ' ἄν». — Τέλος· σ. 224 «ἀναμιμνησέσθω τῆς εἰς Πύλας».

Σελ. 190,16, κῶδ. 108, φ. 61^a-80^a. Σελ. 147,3, κῶδ. 63, φ. 5^a-98^b. Codex Petropol. saec. XI, φύλ. 98. «Λέοντος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις»] Ἴδε τὰ ἐμὰ «*Varia Graeca Sacra. Сборникъ греческихъ неизданныхъ богословскихъ текстовъ IV—XV вѣковъ съ предисловіемъ и указателемъ.* СПб, 1909, σ. XXVIII—XXXI, 213-253. Σελ. 298-302 «*Variae lectiones ad imperatoris Leonis Libellum Οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις e codice S. Sepulcri s. XIII* (cf. Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκη, t. p. 190).

Σελ. 203,1, κῶδ. 124. Ἱερεμίου γ' Κ/πόλεως γράμμα πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 385-389.

Σελ. 204,2, κῶδ. 124. «Σιλβέστρου Ἀντιοχείας πρὸς τοὺς μητροπολίτας Παρθενίου Μεσοποταμίας κτλ.] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 389-395.

Σελ. 206,8, κῶδ. 124, φ. 10^β. «Σιλβέστρου Ἀντιοχείας «ἀπανταχοῦσα», 15 Δεκεμβρίου 1739] Ἴδε Ἀνάλεκτα, τ. 2, σελ. 397-399. Ἐνταῦθα ἐν σελ. 397 τὸ ὄνομα Σεραφεῖμ διορθωτέον εἰς Σιλβέστρου.

Σελ. 208,18, κῶδ. 124, φ. 30^β Νεοφύτου ς' Κ/πόλεως ἀποκατάστασις ἱερέων ὀρθοδόξων ἐν Χαλεπίῳ παρὰ τῶν παπιστῶν ἀποβληθέντων καὶ καθαιρεθέντων] Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 395-397.

Σελ. 211,42, κῶδ. 124, φ. 77^β-79^α. Σιλβέστρου Ἀντιοχείας ἐγκύκλιος κατὰ Λατίνων πρὸς πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους τοῦ θρόνου αὐτοῦ] Ἴδε Καρναπᾶ, Ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας Σίλβεστρος ὁ Κύπριος. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1907, σ. 213-220. Πρβλ. Νέα Σιών, τ. 6, σ. 641-647.

Σελ. 257,2, κῶδ. 161, φ. 57^α-66. «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παρασκευῆς τῆς Νέας τῆς ἐξ Ἐπιβατῶν, Ματθαίῳ τῷ ταπεινῷ μητροπολίτῃ Μυρέων συγγραφείς»] Ἀνάλεκτα, τ. 1, σελ. κ'-κβ' σ. 438-453.

Σελ. 267, κῶδ. 176. Προκοπίου μοναχοῦ Ναζιανζηνοῦ τοῦ Ἀράμπουλου, δραγομάνου τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων [Ἱερουσαλήμ καταπατουμένη] Ἀνάλεκτα, τ. 3, σελ. 122-333.

Σελ. 275, κῶδ. 186, φ. 206-209. «Συνέχεια τῆς πατριαρχικῆς ἱστορίας Μαξίμου τοῦ Συμαίου»] Ἀνάλεκτα, τ. 3, σ. 80-86.

Σελ. 275, κῶδ. 186, φ. 89^β-105^β, 209^α-216^β. Μαξίμου τοῦ Συμαίου σημειώματα μὴ καταστρωθέντα ἐν τῷ Ἱστορικῷ τῆς Ἱερουσαλήμ] Ἀνάλεκτα, τ. 3, σ. 87-122.

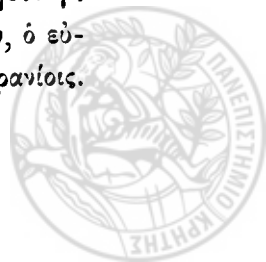
Σελ. 309, κῶδ. 233, φ. 93^β. «Ἐγγραφοὺν Σαμουήλ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας περὶ Σπαντωνῆ τοῦ Βυζαντίου»] Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 481-483.

Σελ. 310, κῶδ. 247, φ. 24-25. α') «Λεῖψανον πράξεως τοῦ πατριάρχου Μιχαήλ τοῦ Ἀγγιάλου, 1091—92. — β') «Πρᾶ-

Ξις περί σταυροπηγίων ἐπὶ πατριάρχου Γεωργίου τοῦ Ξιφιλίνου, 1193] Ἀνάλεκτα, τ. 1, 460-464.

Σελ. 330-323, κῶδ. 274,1.—1) «Ἀκολουθία εἰς ῥασοφόρον μοναχόν», φ. 1. «Ἄγιε ἀγαθέ, ὁ τοῦ ἀγαθοῦ Πατρὸς Υἱός, ὁ τὴν ὑπερηφανίαν ἐκκόπτων καὶ καταργῶν τὴν ἐνστασιν τοῦ ἀντικειμένου καὶ ἐχέων τὴν δόξαν τῆς ταπεινοφροσύνης ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἁγίων καὶ στέφων αὐτοὺς τὸν στέφανον τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, καὶ ὁδηγῶν εἰς τὴν στενὴν ὁδόν, δι' ἧς εἰσῆλθον οἱ ἅγιοι πατέρες καὶ ἀπειλήφασιν τὸν τόπον τῆς ἀναπαύσεως· Αὐτὸς Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δώρησαι τὴν παροῦσαν δύναμιν καὶ χάριν τῆς σῆς θεότητος ἐπὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα τοῦ σοὶ προσελθόντος ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ δεξαμένου τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου σχήματος ἐν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγιάζοντι τὰ σύμπατα, ἵνα καὶ τοῦτον ἔξῃς ἐν τῷ ὀνόματί σου τῷ παντοδυνάμῳ καὶ ἀγαθῷ. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν — — — Πρβλ. Goar, σελ. 391. — 2) Φ. 2. «Τάξις εἰς σχῆμα μοναχοῦ σταυροφόρου». — «Εἰσφέρουσιν οἱ ἀδελφοὶ τὸν μέλλοντα φορέσαι τὸν σταυρὸν εἰς τὸ διακονικὸν καὶ ἐπιτίθουσι τὸ ψαλλίδιον ἐπὶ τὸ παρατρέπεζον καὶ τὸν σταυρὸν, καὶ λέγει ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἄξιός σου εἶναι νομοθετήσας τοὺς τὰ βιωτικά πάντα καταλιπόντας συγγένειαν — — — Goar, σ. 380. Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς. Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου ῥυσάμενος τὸν δοῦλόν σου τόνδε ἐκ τῆς ματαιίας τοῦ κόσμου ζωῆς. Goar. 378. Εἶτα ἐγείρει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ λαμβάνει ὁ μέλλων κουρευθῆναι τὸ ψαλλίδιον καὶ δίδωσιν αὐτῷ ἱερεῖ, ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἔλεων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν καὶ ἀεὶ. Καὶ κουρεύει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς σταυροειδῶς, λέγων· Ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ δεῖνα κείρεται τὴν κόμην τῆς ἀγγελικῆς καταστάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς — — — Κύριε ἐλέησον γ'. Λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· Κύριε, Κύριε, ἡ δύναμις ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογία πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

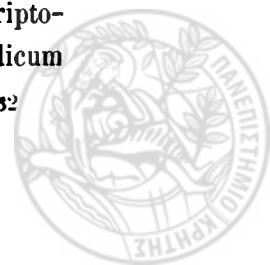
Goar, σ. 379. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς. Εἰς τὸν ζυγὸν σου, Δέσποτα, τὸν σωτήριον πρόσδεξαι τὸν δούλόν σου ὁ δεῖνα καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἐν τῇ ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν σου. Goar, σ. 378. Καὶ εὐθὺς ἀσπάζονται αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἀπόλουσις». Алексѣй Дмитриевскій, Εὐχολόγια, Κίεβъ 1901, σελ. 505-527.

Σελ. 339, κῶδ. 276,30, φ. 58²-59². «Γεωργίου μητροπολίτου Κερκύρας σημεῖωμα περὶ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Θεοδώρου Διαβατηνοῦ (οὐχὶ Διαβατινοῦ)]. Ἐδημοσίευσα τοῦτο ἐν τῷ «Ἐκκλησιαστικῷ Φάρω», τ. 4 (1909), σ. 63-65. Τὸ δὲ ἐκ κώδικος τῆς ἐν Π/πόλει Αὐτοκρατορικῆς Δημοσίας Βιβλιοθήκης 250-οῦ, φ. 42², τεμάχιον ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ αὐτοῦ σημειώματος κατεχώρησα ἐν τοῖς Βυζαντινοῖς Χρονικοῖς, τ. 13, 1907, σ. 342.

Σελ. 341, κῶδ. 276,53, φ. 63. «Ἰωάννου Ναυπάκτου γράμμα πρὸς λύσιν ὄρκου τῇ εὐγενεστάτῃ κυρᾷ Θεοδώρα τῇ Μαυροδουκαίνῃ ὑποσχεθείσῃ τῷ Θεῷ παραγενέσθαι πρὸς Ἱεροσόλυμα»]. Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 361-2.

Σελ. 342, κῶδ. 276,71, φ. 97³. Ἰωάννου Ἀποκαύκου, μητροπολίτου Ναυπάκτου, «Διαζύγιον». Ἰδοῦ, ὡς συνέταξε τοῦτο:

«Εἶδον ἀνομίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἄνδρα τριακοντούτην Κωνσταντῖνον τὸν Βορτροῦ γυναικὶ ἐξαιτεῖ συναφθέντα εἰς γάμον, θυγατρὶ τῇ τοῦ Ἀσχήμου, ἀπὸ χωρίου Καμόντες, ἐπισκέψεως Βαρεσόβης. Καὶ ἀπεσπάσθη ἀπ' ἐντεῦθεν τὸ συνοικέσιον παρ' ἡμῶν, ἐπεὶ οὐκ ἦν εἶκος πολυπραγμονηθῆναι τῆς ὄψεως ἀμφοτέρων, γέλωτα μετὰ θαυμασμοῦ ἐμποιοῦσης τῷ βλέποντι, εἶ γε παιδίον ἐξάετες εἰς γόνου ἀνατρέχον τοῦ συναφθέντος ἀνδρὶ γενειάτῃ συνεζύγη καὶ ὑπερήλικι. Ὅθεν παρηγγυήθη οὗτος ἀποστῆναι μὲν τοῦ παιδίου, ἐτέραν δὲ ἀγαγέσθαι τὴν κατ' αὐτόν, ἢ μὴν ἀφορισμὸς εἶναι ἀπὸ Θεοῦ, οἴνου ἀπέχειν καὶ παντὸς ἐφήματος· ὁ δὲ γε πατρῶος καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐπιτιμηθήσονται». Ἐν ἐτέρῳ κώδικι, codex Baroccianus 131, βομβυκίνῳ καὶ 14-ης ἑκατονταετηρίδος (H. O. Coxe, Catalogi codicum manuseriptorum Bibliothecae Bodleianae pars prima, recensionem codicum

Graecorum continens. Oxonii 1853, σελ. 223-224), υπάρχουν 32 διάφοροι έπιστολαί τε και πράξεις κανονικαί. Πάντα ταύτα εΐς τών ψευδωνύμων Assomptionistes, ό ψευδώνυμος Σωφρόνιος Πετρίδης (Sophronius Pétrides) υπό έπιγραφήν «Jean Αποκαυκος, lettres et autres documents inédits» εξέδωκεν οικτρότατα ού μόνον εκ του cod. Barocc. 131, αλλά και από του cod. Petrop. 250 και cod. Hieros. 276, μετ' άγνοίας του άντιγράφου μου, όπερ μηδενίζει την αύτου έκδοσιν.

Σελ. 342, κώδ. 276,72, φ. 97^β. 'Ιωάννου Ζυγοστοπούλου διορθωτέον εις Γοστυλοπούλου.

Σελ. 344, κώδ. 276,89, φ. 113. «Τό Ίσον του βουλγαρικού χρυσοβούλου του έν τή τής 'Ελεούσης μονή». 'Ανάλεκτα, τ. 1, σ. 467-8.

Σελ. 344, κώδ. 276,90, φ. 124. «Τό Ίσον του προστάγματος του βασιλέως κυρού 'Ιωάννου». ('Εν ύποσημειώσει έγγραφα τουτο: «Καθηρέθη ούτος έτει 1384-φ. Acta Patriarch. τ. 2, σ. 85-81») 'Ανάλεκτα, τ. 1, σ. 470-1.

Σελ. 344, κώδ. 276,93, φ. 128. «'Εγγραφον του οικουμενικού πατριάρχου Συμεών του α', έκδοθην μετά τό έτος 1484». Γράμμα του Συμεών α' του Τραπεζουντίου 'Ιωάσαφ ιερομονάχφ κατά την αύτου τρίτην πατριαρχίαν]. 'Ανάλεκτα τ. 1, σ. 476-8. 'Ιδε 'Α. Παπαδοπούλου-Κεραμέως, Μανουήλ Κορίνθιος και έν ύμνογραφικόν αύτου πονημάτιον. Προσόμοια και κανών εις τον άγιώτατον μητροπολίτην 'Εφέσου Μάρκον Ευγενικόν. Θεσσαλικά σημειώματα. 'Εν 'Αθήναις 1902, σ. 1-32.

Σελ. 344, κώδ. 276,94, φ. 130. «Χρυσόβουλον βουλγαρικόν» έτ. 1395]. 'Ανάλεκτα, τ. 1, σ. 468-470.

Σελ. 344, κώδ. 276,95, φ. 131^β. «'Ανώνυμον έγγραφον έκδοθην μετά την φραγκικήν κατάκτησιν τής Κ/πόλεως». 'Ανάλεκτα, τ. 1, σ. 464.

Σελ. 344, κώδ. 276,96, φ. 131^β. «Πράξις του πατριάρχου Κ/πόλεως Γερμανού β', σταλθεισα προς τον μητροπολίτην 'Ικονίου». 'Ανάλεκτα, τ. 1, σ. 464-5.

Σελ. 344, κῶδ. 276,97, φ. 132^α. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ τῆ τοῦ Ἐηροῦ γυναικί]. Ἐνάλεκτα, τ. 1, σ. 465-6.

Σελ. 344, κῶδ. 276,98, φ. 132^β. «Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου Γερμανοῦ περί τινος ἀποκαρέντος καὶ πάλιν ἀποδυσασμένου τὰ μοναχῶν». Ἐνάλεκτα, τ. 1, σ. 466-7.

Σελ. 345, κῶδ. 276,109, φ. 139-143. «Κωνσταντίνου τοῦ πρωτονοταρίου καὶ πρωτοβεστιαρίου τοῦ Λουκίτου ἐπιτάφιον εἰς τὸν ἐν βασιλεῦσιν ἀοίδιμον ἐκεῖνον καὶ τρισμακάριστον κύριον Ἀλέξιον τὸν μέγαν Κομνηνόν». Ἐνάλεκτα, τ. 1, σ. 421-430.

Σελ. 346, κῶδ. 276,113, φ. 153^β-155^α. «Θεολήπτου ἀ' Κ/πόλεως συνοδικὸς τόμος περί τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως». Ἐνάλεκτα, τ. 1, σ. 478-480.

Σελ. 350, κῶδ. 276,133, φ. 191. «Καλλινίκου β' Κ/πόλεως σιγίλλιον περί μετοχίου τῶν Σιναϊτῶν ἐν Ἀδριανουπόλει 1693». Ἐνάλεκτα, τ. 2, σ. 374-376.

Σελ. 360-1, κῶδ. 292, δ'. Περὶ τῆς κατὰ τὸ ἐν Κύπρῳ Ὁμοδος σχολῆς ἴδε Κλ. Καρναπᾶ Ἀνέκδοτα Κυπριακὰ ἐγγραφα, σ. 69. Αὐτόθι σ. 361, στίχ. 5, φ. 76^β διόρθου εἰς 78^β.

Σελ. 363, κῶδ. 297. «Νεοφύτου Κυπρίου Ὑπόμνημα περί τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ διαφόρων χριστιανικῶν ἐθνῶν καὶ λογομαχιῶν αὐτῶν περί τῶν παναγίων προσκυνημάτων μέχρι ἔτους 1844». Ἐνάλεκτα, τ. 2, σ. 404-463, τ. 3, σ. 411-456.

Σελ. 393, κῶδ. 370, φ. 455-471. «Τοῦ πρωτονοταρίου Τραπεζοῦντος Στεφάνου τοῦ Σγουροπούλου πρὸς τὸν βασιλέα κυρὸν Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν στίχοι ἐγκωμιαστικοὶ» καὶ τρία ἕτερα ποιήματα]. Ἐνάλεκτα, τ. 1, σ. ιζ'—κ', 431-437.

Σελ. 401, κ. 388,6. Ἐφραίμ πατριάρχου Ἱεροσολύμων «Ἀπάντησις πρὸς τὸν ζητήσαντα μετὰ καὶ τοῦ ὀφειλομένου ἐν Χριστῷ ἀσπασμοῦ. 1759». Κλ. Καρναπᾶ Ἀνέκδοτα Κυπριακὰ ἐγγραφα, σ. 57-61.

Σελ. 422, κῶδ. 428. Μεταφράσεις ἀραβικῶν τε καὶ τουρκικῶν βασιλικῶν ἐγγράφων εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Ἱεροσολύμων. β') «Διαθήκη τοῦ Μωάμεθ ὁποῦ ἔδωκε διὰ τοὺς μοναχοὺς

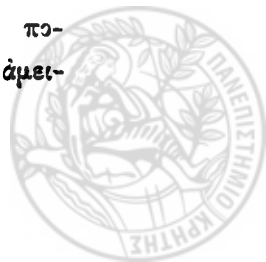
καὶ ἀπλῶς περὶ πάντων τῶν χριστιανῶν]». Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 401-403. *Echos d'Orient*, τ. 1, σ. 170-171. «*Décret de Mahomet relatif aux chrétiens*».

Σελ. 441, κῶδ. 488, φ. 2^β. «Σαμουήλ τοῦ μεγάλου πρωτοσυγγέλλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐπίγραμμα ἐπιτύμβιον τῇ κυρία Αἰκατερίνῃ, μητρὶ τοῦ ἀρχιδιακόνου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Γαβριήλ (12 Ἰαν. 1694). Ἀρχ. «Μητέρ' ἀριστογόνου Ζακόρων Γαβριήλου»] Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος, τ. 8, 1911, σ. 332.

Σελ. 450, κῶδ. 487, φ. 156. «Σαμουήλ Καπασούλη αὐτοβιογραφικαὶ σημειώσεις ἀπὸ ἔτους 1661 μέχρις ἔτους 1701]. Ἴδε Ἄ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως, *Αὐτοβιογραφικαὶ σημειώσεις τοῦ πατριάρχου Σαμουήλ Καπασούλη* (Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος, 1889, σ. 504-5). Δευτέρα ἐκδοσις τοῦ ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου ἐν ἀγνοίᾳ (!) τῆς πρὸ 22 ἐτῶν ἐκδόσεως. Ἴδε Ἐκκλησιαστ. Φάρος, 1911, τ. 8. «Σαμουήλ Καπασούλη ἡμερολόγιον» (!), σ. 330-1.

Σελ. 460, κῶδ. 510. «Συλλογὴ τῶν ἐξῆς χειρογράφων» α') «Τέσσαρα φύλλα μεμβράνινα τῆς γ' ἑκατ., Συμπλεκίου εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τεμάχια». Ταῦτα δὲ ἐλήφθησαν ὑπὸ Abraham de Noroff. Ἴδε Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθ. τ. 2, σ. 713, ἀρ. 7.

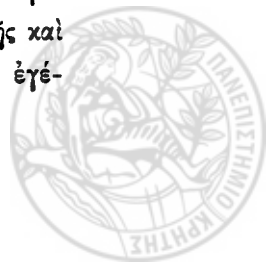
Σελ. 466-8, κῶδ. 524. «Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, πάπα καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἐπιστολαὶ 351 διὰ χειρὸς τοῦ ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου γραφεῖσαι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1600 καὶ 1601». Τὸ τεῦχος σύγκειται ἐκ σελίδων 564 καὶ τριῶν φύλλων ἄνευ σελίδων (ἀντὶ τοῦ ἀνυπάρχοντος ἀσελιδώτων). Τοῦ κώδικος αἱ τρεῖς πρῶται σελίδες οὐχ ὑπάρχουσιν, ἄνευ δὲ σελίδων φύλλα 3 ἄγραφα μεταξὺ σελίδων μδ'—να' (με', μς', μζ', μη', μθ', ν' = 45—50, οὐχὶ δὲ 48). Τῆς νῦν γ' σελίδος ἐπιστολὴ ἀκέφαλος. Τὸ ὄλον κείμενον παρατίθεται ὡδε· «— — μένοντας τῷ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης εἰλικρινεῖ· ἦνπερ οὐδ' αἰ τοιαῦται προσβολαὶ καταβαλεῖν ἴσχυσαν, οὐδὲ καταβαλεῖεν ποτὲ εὐσεβῶν ἀγάπην αἱ τῶν προσκαίρων περιπέτεια· καὶ ἦν ἀμει-

βόμενος καὶ ὁ οἰκουμενικὸς σταθμοῖς δικαίοις οὐ μόνον τὰ ἡμέ-
 τερα προσνεμεῖ, ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκείων μεταδώσει· κεινδονευκῶς
 γὰρ ὁ θρόνος οὗτος ὁ ἀποστολικὸς τῷ Κωνσταντινουπόλεως πα-
 ραπλησίως, πολλῶν χρημάτων ὀλκῇ τοῖς εὐσεβέσι διεφυλάχθη παρὰ
 Θεοῦ, δουλαγωγήσαντος ταῖς γῆς ὕλαις τοὺς παῖδας τῆς γῆς, καὶ
 διὰ τοῦτο ἐν ἐνδείᾳ κατέστη πέρα δεινῆς, ἣν παριδεῖν οὐ πρὸς
 φίλων. Ἐρρωσο ἐν Κυρίῳ. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Πυανεψιῶνος γ' ἱστα-
 μένου (3 Ὀκτ.), αῤῥα' (1591).—Ἐκ τούτου τοῦ κώδικος πηγάζουσι
 τὰ ἐξῆς ἀντίγραφα· α') κώδιξ Πατριακὸς 396, ἐκ φύλλων 250, τῆς ε' ἑ-
 κάτ., ἐν ᾧ τοῦ Πηγᾶ 323 ἐπιστολαί. Ὁ Σακκελίῳν γράφει· «Αἱ δύο
 μέντοι τελευταῖαι ἐπιστολαὶ προσετέθησαν ἐν τῷ τοῦ τεύχους τέλει
 ἰδιογράφως παρὰ τοῦ μακαρίου Θεοφίλου, Λιβύης ἔτι τυγχάνοντος,
 ὥσπερ δηλοῖ ἡ μετ' αὐτὰς φερομένη σημείωσις αὕτη· «Γίνωσκε,
 ἀναγνώστα, ὅτι τὸν περὶ Ἐκκλησίας Στρωματέα λόγον, ὃν ὁ μα-
 καρίτης καὶ ἀγιώτατος κῆρις Μελέτιος ἄνωθι λέγει, τὸν ἐδιάβασα
 καὶ ἐγὼ ὁ ταπεινὸς Λιβύης Θεόφιλος, ὃν εὔρον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ
 ἐρριμμένον εἰς ἓνα τόπον· θαυμάσιος τῷ ὄντι καὶ πάσης θείας
 σοφίας ἀνάπλευς· καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ βιβλίου ἀντέγραφα ἐνθάδε
 τὰς δύο ταύτας ἐπιστολάς, ἵνα μὴ ἔωλοι γένωνται, ὡς καὶ ἄλλα
 πολλὰ φιλόσοφα μαθήματα τούτου τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀγίου ἀν-
 δρός ὤλοντο· ἐπειδὴ, ὡς ἔμαθον, ἡ βιβλιοθήκη αὕτη τοῦ θρόνου
 ἔπεσε κατὰ καιροῦς εἰς διαφόρους οὐκ ἂν εἶπομι ἀνθρώπους,
 ἀλλ' εἰς ληστὰς καὶ φθοροποιούς καὶ κακοὺς ἐργάτας· ὡς καὶ
 πέρυσιν εὔρον ἐν τι βιβλίῳ, ἐξήγησιν ποιούμενον εἰς τὰ Χρυσᾶ ἔπη
 τοῦ Πυθαγόρου, εἰς ἑνὸς Κόπτου χεῖρας, ὅπερ καὶ ἐξηγόρασα παρ'
 ἐκείνου. Φέρει γὰρ τὸ βιβλίον ἐπιγραφὴν· «Ἐκ τῶν τοῦ Κριτοπού-
 λου καὶ τόδε», ὡς καὶ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς βιβλιοθήκης τὰ περισ-
 σότερα οὕτως ἐπιγράφονται. αῶα', Ἀπριλίου η', ἐν Αἰγύπτῳ» (Ἰω-
 ἀννου Σακκελίῳνος, Πατριακὴ Βιβλιοθήκη. Ἀθήνησιν 1890, σ.
 178-179). Περιγραφὴν ἴδε ἐν «Πανδώρα» 1864, σελ. 609. —
 β') Cod. Parisiensis (Suppl. Grec) 1040. Μελετίου Πηγᾶ Ἀλε-
 ξανδρείας ἐπιστολαὶ 211, γραφεῖς ὑπὸ Θεοφίλου μητροπολίτου
 Λιβύης, τοῦ ὑπερον πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἔτει 1801· ἀριθ-

μεῖ δὲ σελίδας 376. Αἱ ἐπιστολαὶ ἐν σελίσιν 1-374, αἱ δὲ δύο τελευταῖαι σελίδες ἐνέχουσιν ἐπιστολὴν Ἰωάννου Χρυσοστόμου τῆ αὐτοκρατορίσῃ Εὐδοκίᾳ τέως ἄγνωστον, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὁ μὲν Θεὸς πάσης». Οὗτος ὁ κώδιξ ἐκλάπη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ πωλητοῦ χειρογράφων Μανουὴλ τοῦ Γεδεόνου, ὃς ἀπεμπόλησεν αὐτὸν ἔτει 1888 τῇ Bibliothèque Nationale à Paris (Ἴδε *H. Omont*, Inventaire sommaire des manuscrits grecs de la Bibliothèque Nationale. 3-ème partie. Paris 1888, σ. 333, ἀρ. 1040. — *W. Regel*, Analecta Byzantino-Russica. Petropoli 1891, σ. CXVI: «Manuscrit grec 1040 Suppl. de la Bibliothèque Nationale à Paris, sur papier, 376 feuillets. Il contient 211 lettres de Mélétius Pégas. C'est une copie faite par le patriarche d'Alexandrie Théophile en 1801 sur l'original qu'il possédait. Le manuscrit appartenait autrefois à M-r Gédéon à Constantinople d'où il vint à Paris». Πρβ. *Νικολάου Καιραμῆ*, ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου, Ἀνάλεκτα Ζακύνθου φιλολογικά. Ἐν Ζακύνθῳ 1880, σ. 112-115· «Ὁ εὐπαίδευτος μεσαιωνοδίφης κ. Μανουὴλ Γεδεὼν ἐνεχειρίσατό μοι κώδικα ἀντιγραφέντα ἐν Αἰγύπτῳ τῷ ἰωα' (=1801) ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου ἐπισκόπου Διβύης, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν οὐ μόνον ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν Παῖσιον μητροπολίτην Ρόδου (πρόσθετες ἐπιλεγόμενον Ἀγιαποστολίτην), ἀλλὰ καὶ μία παραινετικὴ τοῦ Μελετίου ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας, ἣν μεταφέρομεν ἐνταῦθα οὕσαν ἀνέχδοτον». — «Τοῖς κατὰ πᾶσαν τὴν περιφανῆ Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν τὰ πορρωτέρω καὶ σύνεγγος εὐρισκομένοις ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς, ἱερεῦσί τε καὶ λαϊκοῖς». — γ') Ἀπὸ τοῦ Πατριακοῦ κώδικος ἔτει 1834 ἀντεγράφη ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Φαρμακάκη καὶ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας ἀποσταλεῖς μεθύστερον μετηνέχθη εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν Ἀθήναις μακαρίτου Σοφοκλέους Κ. Οἰκονόμου· ἀπὸ δὲ τοῦ θανάτου τούτου οὐδεὶς γινώσκει τι περὶ τῆς τύχης τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ κώδικος (πρβλ. *Σακκελίωνα* ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἱστορικῆς Ἑταιρείας, τ. 1, σ. 31). — δ') Ἐτερον ἀντίγραφον ἐγέ-

νετο ἔτει 1840, ὃ ἔστι νῦν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς (ἴδε κατωτέρω σ. 508).

ε') *Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως*, Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ χειρογράφων βιβλίων (Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλλ. Φιλολογ. Σύλλογος. Ἀρχαιολογικὴ Ἐπιτροπὴ. Παράρτημα τοῦ Κ' — ΚΒ' τόμου. Ἐν Κ-πόλει 1892, σ. 82-95. Ἀναγραφὴ 312 ἐπιστολῶν διαφόρων λογίων Ἀρσενίου Μονεμβασίας, ἐπιστολὴ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Μανουὴλ τοῦ Κορινθίου (ἴδε *Ἀ. Π.-Κεραμέως*, Μανουὴλ ὁ Κορινθίος καὶ ἐν ὁμογραφικὸν αὐτοῦ πονημάτιον. Ἐν Ἀθήναις 1902, σελίδες 38. Παρνασσός, ἔτος ζ', 1902, σ. 71-102), Ἀντωνίου Ἐπάρχου, Μιχαὴλ Ἐρμωδώρου, Ἰωάννου Ζυγομαλά, Ἰακώβου Διασωρίνου, Ἰωάννου Κορέση, Διονυσίου ἱερομονάχου, Γεωργίου Αἰτωλοῦ, Δαμασκηνοῦ τοῦ Θετταλοῦ, Ἰακώβου τοῦ Ἀνδρέου, Martini Crusii καὶ Ἰωάννου Ζυγομαλά, Ἱερεμίου β' Κ/πόλεως, Μελετίου Πηγᾶ ἐπιστολαὶ 41, Κυρίλλου Λουκάρεως ἐπιστολαὶ 46, Ματθαίου Μυρέων, Νεοφύτου Ῥοδινοῦ, Διονυσίου Ἡρακλείας, Ματθαίου Καρσοφύλλου, Γεωργίου Μοσχέτου, Φιλοθέας Ἀθηναίας μοναχῆς τῷ Ἱέρακι λογοθέτῃ μεγάλῳ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, Ῥωμανοῦ Νικηφόρου, Παΐσιου Διγαρείδου 16 ἐπιστολαί, τρεῖς ἐπιστολαὶ Νεκταρίου Ἱεροσολύμων, ἐπιστολὴ Ἀθηναίων πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Διονύσιον γ', Βησσαρίωνος Μακρῆ, Σωφρονίου Δωρακίου, Ἰωάννου Καρσοφύλλου 34 ἐπιστολαί, Εὐγενίου Αἰτωλοῦ ἐπιστολαὶ 43, Διονυσίου Δαρίσσης «τῷ σοφωτάτῳ καὶ ἐν τοῖς μεγίστοις ἀνακτορίοις τῶν σεκρέτων ὑπερλάμπρῳ καὶ βουλευτῇ κυρίῳ Παναγιώτῃ τῷ Νικουσίῳ» κατὰ Νοέμβριον 1665, Μανολάκη Καρσοφύλλου, Παναγιώτῃ Νικουσίου, Θεοφάνους τοῦ ἐξ Ἀγράφων, Οὐαλεντίου Γρεήγγε Χρυσάνθῳ Ἱεροσολύμων, Γερμανοῦ Νύσσης, Ἱεροθέου Δρύστρας, Σεβαστοῦ Κυμινήτου 11 ἐπιστολαί, Στεφάνου Μπραχκοβάνου, Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τῷ διδασκάλῳ Σπαντωνῆ 1683, Γαμηλιῶνος ιε' λήγοντος (=15 Φεβρουαρίου).—Κῶδιξ 10-ος γραφῆς ὑπερμεσοῦσης τῆς 18-ης ἑκατ., δῶρον δὲ τοῦ μηνῆος μακαρίας

Δέρκων Νεοφώτου ἔτει 1872-φ, ἔκτοτε δὲ κτῆμα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου. «Παΐσιου ἐξ Αἰγύπτου, Μεταγεινιῶνος 6 ἰσταμένου», οὐχὶ δὲ 1599, ὡς ἐτυπώθη ἐκ παροράματος, ἀλλὰ 1590. (Ἴδε σελ. 75, ἀρ. 37).

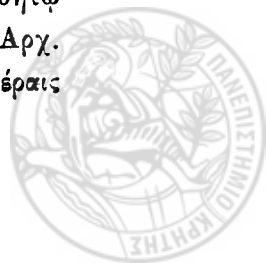
Περὶ δὲ τῶν ἐκδόσεων τῶν ἐπιστολῶν Μελετίου τάδε σημειωτέα.

α') Ἐκ τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ κώδικος ἐξέδωκα 40 ἐπιστολάς. Ἴδε Ἄ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως Ἑλληνικά κείμενα χρήσιμα τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ῥωμοῦνίας, συλλεγένητα καὶ ἐκδιδόμενα μετὰ προλόγου καὶ πίνακος ὀνομαστικοῦ. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1909, σ. λ', 343-352, 411-435.

β') «Παΐσιου Ἀγιαποστολίτου, μητροπολίτου Ῥόδου, Ἱστορία τοῦ ἀγίου ὄρους Σινᾶ καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ. Ἐμμετρον σύγγραμμα συνταχθὲν μετὰ τῶν ἐτῶν 1577—1592, ἐκδιδόμενον νῦν τὸ πρῶτον μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἄ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως καὶ συνοδευόμενον μετὰ ῥωσικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γαβριήλ Σ. Δεστούνη. Православный Палестинский Сборникъ. СПб. 1891, 35-й выпускъ. Ἐν τῷ πονήματι τούτῳ ἐν μοίρα παραρτήματος ὀκτῶ ἐπιστολάς τοῦ Μελετίου Πηγαῖ ἐξέδωκα ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἱεροσολ. κώδικος σ. 157-165.

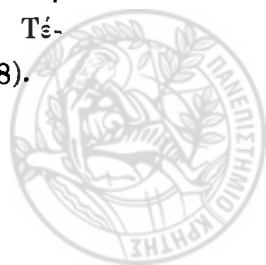
γ') Ἄ. Παπαδοπούλου τοῦ Κεραμέως Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας. Μέρος πρῶτον, περιλαμβάνον ἐπιστολάς λογίων ἀνδρῶν τῆς ις' καὶ ιζ' ἑκατονταετηρίδος. (Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ΙΖ' τόμου τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἑλλην. Φιλολογικοῦ Συλλόγου). Ἐν Κ/πόλει 1886, σ. 54-57, 71-80. Ἐπιστολαὶ Μελετίου Πηγαῖ 17.

δ') Α. Papadopoulo-Kérameus, Γαβριήλ 1-ος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, Ἰασιτίης μητροπολίτης Ἐφέσου. Rome 1906. Ἐνταῦθα ἐξέδωκα ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἱεροσολυμ. κώδικος 524 τὰς ἐξῆς ἐπιστολάς· α') Μελετίου Πηγαῖ Γαβριήλ τῷ Θεσσαλονίκης (σ. 7-8).— β') Μελετίου Πηγαῖ Διονυσίῳ τῷ πανιερωτάτῳ Ἡρακλείας καὶ πρωτοθρόνῳ πάσης Θράκης καὶ συλλειτουργῶ ἐν Κυρίῳ περιποθῆτω (σ. 8-9).— γ') «Παΐσιῳ ἱερομονάχῳ τῷ Ἀγιαποστολίτῃ». Ἄρχ. «+ Ἐξῆν σου τῇ καλοκαγαθίᾳ, τέκνον φίλον, ταῖς ἡμετέραις

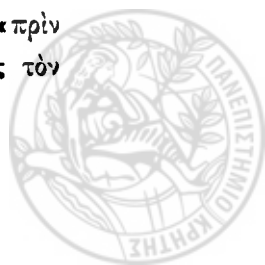
ὀφηγήσειν ἐπομένη περί τε τῆς προκειμένης ὑγιέστερον περιφρονηκέναι πράγματαιας». Τέλος· «Ἐρρωσο ἐν Κυρίῳ, τίμιον τέκνον. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δεκάτῃ φθίνοντος Βοηδρομιῶνος, ζρδ'» (= Αὐγούστῳ 21-ῃ, ἔτει 1596). Ἔχω ἀπὸ ἔτους 1888 τέλειον ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἔτοιμον εἰς μετατύπωσιν κείμενον κριτικόν, ἣτις περιστρέφεται εἰς τὸ «περὶ γενέσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου» (ἴδε πρόλογον εἰς τὸν ἐμὸν Παῖσιον τὸν Ἀγιοαποστολίτην σ. V—VI). Ἄλλ' ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἀρχιμανδρίτης τε καὶ νῦν διευθυντῆς τῆς Ἀθήνησιν Ῥιζαρείου Θεολογικῆς Σχολῆς «οὐδὲ γρῦ» ἔφησε καὶ ἔσπευσεν ἐκδοῦναι τὴν ἐπιστολὴν ταύτην. Ἴδε Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, Μελετίου Πηγᾶ «Περὶ γενέσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου». Ἐν Ἱεροσολύμοις 1904 (tir. à part), σελίδες 30. Ἴδε καὶ «Νέα Σιών». Ἐν Ἱεροσολύμοις 1904, τ. 1, 255-272.

ε') Ἑτεραι τέσσαρες ἐπιστολαὶ ἐκ τοῦ Ἱεροσολ. κώδικος 524 εὐρίσκονται ἐν τῷ Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμιέως, Ἀντώνιος Σπουδίτης καὶ τινα σύμμικτα. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1905, σ. 22-25 (ἀνατύπωσις ἐκ τῆς «Νέας Σιών», 1905, τ. 2, σ. 807-815, 833-853). Εἰσὶ δὲ αἱ ἐξῆς: 1) «Λεοντίῳ τῷ Εὐστρατίῳ Ἱερομονάχῳ». Ἀρχ. «+ Καὶ τοῦ πεμφθέντος οἴνου χάριν καὶ τῆς εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς βίον ὀρμῆς εὐχαριστοῦμέν σου τῆς εὐλαβείας» κτλ. Τέλος· «Ἐρρωσο ἐν Κυρίῳ, ποθεινὸν τέκνον, τῇ τοῦ Σωτῆρος χάριτι ἐνδυναμούμενος. Ἐν Ἀλεξάνδρου, δ' φθίνοντος Πυανεφίωνος, κοσμογενείας ζρδ'» (Σεπτεμβρίου 27, ἔτους 1595). — 2) «Λεοντίῳ τῷ ὀσιωτάτῳ Ἱερομονάχῳ». Ἀρχ. «+ Τῆκει με τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ μέριμνα, φίλον τέκνον». Τέλος· «ἀλλὰ καὶ παρακαλοῦμεν ἕνα γενέσθαι καὶ πάνυ γε ἕνα τῶν τυχόντων. Ἐρρωσο ἐν Κυρίῳ, τέκνον ποθεινόν. Ἐν Ἀλεξάνδρου ζρδ' (1595—1596).—3) Λεοντίῳ Ἱερομονάχῳ. Ἀρχ. «+ Ἰδοῦ σοι μὴ Λιβανίῳ καὶ ἕτερον προσάγομεν Καππαδόχην». Τέλος· «Ἐρρωσο. ζρε'». — 4) «Κυπρίοις. + Τῷ ὀσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἐν πνευματικοῖς κῦρ Λεοντίῳ τῷ Εὐστρατίῳ». Ἀρχ. «Ἐγνώρισαν ἡμῖν τὰ καθ' ἡμᾶς». Τέλος· «Ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν. 10-ῃ Φεβρουαρίου ζρς'» (1598).

νίου) φθίνοντος ἔτει ,αφιβ' (=1592). Ἄρχ. «Ἐθουμίαν ἡμῖν οὐ μικράν τὰ σὰ γράμματα ἐνεποίησαν» κτλ. (ἐκ τοῦ Ἱεροσολ. κώδικος 524, σ. λα'). — β') «Παῖσίω τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐν ἱερομονάχοις σὺν τοῖς τιμιωτάτοις ἄρχουσι Νεμεσιών», συνταχθεῖσα μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτους 1592. Ἄρχ. «Ἐθουμούντας ἡμᾶς ἐπὶ ταῖς τῆς Ἐκκλησίας σχεδὸν ἀπάσης ἀφορήτοις ταλαιπωρίαις» κτλ. (ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος, σ. λβ'-λη').—γ') «Χριστοφόρῳ τῷ λογιμωτάτῳ μεγάλῳ λογοθέτῳ Ἀμμοχώστου τῆς Κυπρίων ἐπαρχίας» κτλ., μηνὶ Ἰουνίῳ ἔτ. 1599.

ι') «Μελετίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Πηγᾶ ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Ἱερεμίαν τὸν β', νῦν πρῶτον ἐκδιδόντος Ἰωάννου Σακκελίωνος, ἐπιμελητοῦ τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Ἐν Ἀθήναις 1883, σελίδες 31-77 (ἐκ τοῦ Δελτίου τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας. Τόμος α', 1883). Ἡ δεκάτη ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχὴ «Καλῶς ὀρίζεις», ὑπάρχει ἐν τῷ Ἱεροσολ. κώδικι, σ. ρθ' ἢ 11-η ὡσαύτως, σελ. ριζ' (μία διόρθωσις· ὁ Σακκελίων 2-φ στίχῳ «βεβηλώσαντα χάρισμα», ὅπερ ἀκατανόητον, ὁ μέντοι κῶδιξ· «βεβηλώσαντα χάρισμα καὶ λαβόντα ἀναξίως»). Αἱ ἐπιστολαὶ ιβ', ιγ' ἐπίσης εὐρίσκονται ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι, σ. ριγ'. Ἡ ιγ' ὡσαύτως, σ. ρλα'. Διορθώσεις· 1) στίχος 10 Σακκελ. «ἐνόνητα με», ὁ κῶδ. «ἐνόνητα γε».—2) Αὐτόθι, τέλος τῆς ἐπιστολῆς· «Μήνυσον τὸ ἐκβησόμενον σοῖς ἡμῖν γράμμασιν, ὡς ἂν εὐχυσώμεν μαθόντες τὰ καθ' ὑμᾶς, ,αφιβ'». Μετὰ τὸ ὅμας, ὁ κῶδιξ προστίθησιν· «Ἐρρωσο ἐν Κυρίῳ, φίλη κεφαλῇ. Τῇ ἐπαύριον τῆς ἱερᾶς Ἀναστάσεως ἐν Τενέδῳ, ,αφιβ'» (= 1593). Αἱ ἐπιστολαὶ ιε', ις' ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ἱεροσολ. κώδικι, σ. ρλδ', ρεγ'. Ἐν τῇ ις' στίχος 10 γράφεται· «ὅπερ (καὶ ἔδειξεν)» μετὰ ὑποσημειώσεως τοῦ Σακκελίωνος· «οὕτως ἀναπληροῦν ἔκρινα τὸ ἐν τῷ χειρογράφῳ χάσμα». Ὁ κῶδιξ οὐδὲν ἐνέχει χάσμα, ἀπλῶς δὲ οὕτως ὁ Πηγᾶς συνέταξε τὴν φράσιν, ἀποτεινόμενος Ἱερεμία τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ (Δαυρέντιος ὁ ἐπίσκοπος Σινᾶ, ὁ σκανδαλοποιός) «πρὶν ἰδεῖν τὸ γράμμα τῆς σῆς Παναγιότητος, ὅπερ ἔγραφες πρὸς τὸν

παναγιώτατον, ὅπερ ἀπέστειλεν αὐτῷ ὁ ῥηθεις ἀγιώτατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων» (Σωφρόνιος ὁ δ').—Ἐπιστολαὶ ιη', ιθ' (κῶδ. σ. ρλη', ροβ'—ροδ'). Ἐν τῇ ιθ', 1-ῳ στίχῳ τῆς σελ. 59 ὁ Σακκελίων γράφει· «τῶν ὅσους ἀφορᾷ διαφερόντως ταῖς τῆς ὀρθοδοξίας ἀκτίσιν ὑπερλάμποντας», ὁ δὲ Ἱεροσολυμιτικὸς κῶδιξ οὕτως· «τῶν ὅσους ὁ ἥλιος ἐφορᾷ ταῖς τῆς ὀρθοδοξίας ἀκτίσιν» || Σελ. 59, στ. 7 ἡμῶν] γράφον ὁμᾶς || στ. 10 φροντίδων ἐσμός] κατὰ τὸν κῶδικα· «φροντίδων ὁ ἐσμός» || στ. 32 Σακκελ. «πλούτου [ἴσως καὶ πλούτου]» διορθωτέον οὕτω· πλούτου (μέν) καταφρονήσασα, φρόνημα δὲ ἀντιμεταλαβοῦσα». || Σελ. 60 τέλος κατὰ τὸν Σακκελ. «Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας καὶ πάντων τῶν ἀγιῶν. Ἀμὴν»] ὁ κῶδιξ μετὰ τὸ «Ἀμὴν» ἔχει ταῦτα· «κα' Σεπτεμβρίου ζρδ', αψχε' (1595). Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ζρδ'».—Σελ. 62-69, ἐπιστολὰς 22, 23, 24, σ. σιγ'-σιδ' τοῦ Ἱεροσολ. κῶδικος, Εὐγενία μοναχῆ, ἐξέδωκεν ὁ Σακκελίων ἐξ ἐτέρου κῶδικος, τοῦ Πατριαρχικοῦ, ὅστις λήγει εἰς τὸ αἰχμαλώτων· ἐν δὲ τῷ Ἱεροσολυμιτικῷ κῶδικι ἢ τοῦ Μελετίου Πηγᾶ ἐπιστολὴ πέρασ ἔχει οὕτω· «Μηδεὶς δὲ τολμησάτω ἐν ἐπιτιμίῳ ξενῶσαι αὐτὴν (= τὴν διαθήκην τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ) τῆς μονῆς, ἢ μήπου, ὡς ἔφην, ἀνάγκη τύχοι πτωχῶν ἢ αἰχμαλώτων. Ὁ δὲ Κύριος εἶη μεθ' ἡμῶν. λῆ Αὐγούστου ζρδ'+» (1595).—Ἔπεται (ἀρ. 25) συγγραφή τοῦ Μελετίου «Θρήνος εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην Ἱερειάν».

κ') Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος. 1863, τ. 1, σ. 47-48. «Βιβλιογραφία. Ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ σφύζεται χειρόγραφον περιέχον τὰς ἐπιστολὰς Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, 319 τὸν ἀριθμὸν, ἐκ σελίδων 305, εἰς φύλλον μήκους 0,31 καὶ πλάτους 0,20, ἐκ χάρτου, ἀντιγραφὲν τῷ 1840 ἐξ ἐτέρου χειρογράφου γεγραμμένου τῷ 1801 ὑπὸ Θεοφίλου Διβύης τοῦ Πατρίου, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἐν τέλει τοῦ Χαλκηνοῦ κῶδικος ἀπαντωμένης σημειώσεως». Περὶ τοῦ κῶδικος τοῦ Θεοφίλου Διβύης ἴδε σ. 502. Ἐκ τοῦ ἐν Χάλκῃ κῶδικος ἐξεδόθησαν αἱ ἐξῆς ἐπιστολαί. 1) Ἐλ-

λην. Φιλ. Σύλλ. τ. 1, σ. 47-48. «Κυρίλλω ἱερομονάχῳ τῷ Λουκάρει». Ἄρχ. «Παθῶν δέ τε νήπιος ἔγνω (πρβλ. Ἰλ. Υ, 198) τοῦτο λέγειν ἐμέ σοι προσήκει, μὴ πειδομένῳ τοῖς παρ' ἡμῖν λεγομένοις». Τέλος· «Ὁ θρόνος οὐ ζητεῖ τι τῶν σῶν, ἀλλὰ σέ. ζρβ'» (1593—1594).—2) «Κυρίλλω τῷ Λουκάρει». Ἄρχ. «Μὴ νόμιζε, Κύριλλε, τὰς τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων περιπετείας συμβαίνειν ἐκ αὐτομάτου» κτλ. Τέλος· «Ἐρρωσο ἐν Κυρίῳ, τίμιον τέκνον, καὶ τήρει σεαυτὸν ἐν σωφροσύνῃ καὶ ἀγνείᾳ καὶ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ. Βίβλους καὶ παρ' ἡμᾶς παράπεμπε καὶ λατίνους καὶ ἑλληνικὰς καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν σοφίας». — 3) «Τοῖς κατὰ τὴν Δύσειν πᾶσαν ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς, ἀνδράσι τε καὶ γυναιξίν, ἀξίας τε καὶ τάξεως πάσης, υἱοῖς ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοῖς». Ἄρχ. «Πᾶσαν ἀπαιτούμεθα διὰ τῶν ἀποστολικῶν πρὸς τοὺς ἡγουμένους ἡμῶν ὑπακοήν» κτλ. Τέλος· «Μὴ τῶν πατέρων ἐκείνων ἀναχωρῶμεν, μεθ' ὧν ἐλπίζομεν τῆς τοῦ Θεοῦ βασιλείας ἀξιωθῆναι, Θεοῦ φιλανθρωπία καὶ χάριτι, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἶη μεθ' ὑμῶν». — 4) σ. 522-43. «Γαβριὴλ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως». Ἄρχ. «Ἡσθένου καὶ ψυχῆν καὶ σῶμα, ἡνίκα τὸ σὸν τίμιον ἔλαβον γράμμα, τὰς ἱεράς μηνύων φήφους» κτλ. Τέλος· «Ἐρρωσο ἐν Κυρίῳ ἐρεύνησον περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἱερῶν βιβλίων τε καὶ ἱερῶν λειψάνων. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ζρδ' (1596), Σκιρροφοριῶνος ιβ' (12 Μαΐου)». — Τρεῖς ἐπιστολαὶ ἐν «Πρωτῶ» Γεδεόνος. α) «Γαβριὴλ τῷ πανιερωτάτῳ Φιλαδελφείας». Ἄρχ. «Πέτρος ἐγὼ τῷ τῆς πίστεως». Ἐν Αἰγύπτῳ, Σκιρροφοριῶνος δ' ἰσταμένου (4 Μαΐου) ρφια' (1591). — β) «Μαξίμῳ Μαργουνίῳ τῷ θεοφιλεστάτῳ Κυθῆρων», 1591. Ἄρχ. «Ξένον τινὰ τρόπον». — γ) «Ἀλουζίῳ τῷ Λολίνῳ ἐν Ἐνετῶν πατρικίῳ λαμπροτάτῳ». Ἄρχ. «Τῶν σῶν ἀπεκλαύσαμεν».

λ') Ὁ Ματθαῖος Παράνικας (Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος. 1879, τ. 12, σ. 147—155) ἐξέδωκεν ἑπτὰ ἐπιστολάς ἐκ τοῦ 10-ου κώδικος τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, τὰς ἐξῆς (ἴδε ἀνωτέρω σ. 503):
1) «Θεοδώρῳ βασιλεῖ Μοσχόβου». Ἄρχ. «Κοινόν σε κατέστησεν

ὄφθαλμὸν τῆς οἰκουμένης ὁ παμβασιλεὺς Θεός, κράτιστε βασιλεῦ, ἡλίον τινα λογικόν» κτλ. Τέλος· «Διαφυλάττειε καὶ τὴν σὴν βασιλείαν ἀκατάλυτον, ἀμάραντον, διαιωνίζουσαν ὡς ἄμπελον εὐκληματοῦσαν, ὡς ἐλαίαν κατάκαρπον κατὰ τὰ ἱερὰ λόγια (Ψηέ, ι', 1. «Ἄμπελος εὐκληματοῦσα». Ψηέ, ιδ', 6 «ὡς ἐλαία κατάκαρπος»· πρβλ. φαλμ. να', 46). Ἀμήν. κα'. Ἐκατομβαιῶνος (Ἰουνίου) 1593». — 2) «Τῷ κρατίστῳ βασιλεῖ Μόσχόβου». Ἀρχ. «Τὸν ἕνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον». Τέλος· «ἦν ὁ Κύριος διαφυλάττειεν ἀμάραντον. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Ἀπριλίου Ἰρε'» (1597). Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εὐρίσκειται καὶ παρὰ W. Regel, *Analecta byzantino-russica*, σ. 108-110. — 3) «Τῷ Κνέζη Βασιλείῳ, αὐθέντῃ καὶ δεσπότη Ὀστροβίας, ἀρχηγῷ Λιθουανίας καὶ Κουεβίας» κτλ. Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν εὐχεται πᾶσιν ἡμῖν ὁτιοῦν καὶ σωτήριον». Τέλος· «Ἐρρωσθε ἐν Κυρίῳ, ψυχαὶ φίλαι καὶ Θεῷ τίμιαι. Ἀπριλίου δ', Ἰρε' (1597). Ἐν Κων/πόλει». — 4) «Τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ αὐθέντῃ Μιχαήλ βοεβόδα». Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν εὐχεται καὶ εὐλογεῖ τὴν σὴν αὐθεντίαν». Τέλος· «καὶ οἱ φυλάσσοντες αὐτὴν παρὰ Θεοῦ φυλαχθήσονται, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος μετὰ τῆς σῆς αὐθεντίας, υἱὲ ποθεινότητε. Ἀμήν. Μαΐου 23 Ἰρε' (1597). — 5) «Μιχαήλ βοεβόδα». Ἀρχ. «Ἐγραφες ἡμῖν, πῶς ἠδίκησε τοὺς ἀνθρώπους δις ἐν καιρῷ εἰρήνης ὁ Μπασᾶς ὁ εὐρισκόμενος ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτοῖς». Τέλος· «ἵνα καὶ ἡμεῖς ἔχωμεν εἰρήνην ἐν τῇ σκέπῃ τοῦ πολυχρονημένου βασιλέως καὶ τοῦ ὑψηλοτάτου βεζύρη, ὡς ἡμᾶς ἀγαπᾷ ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Αὐγούστου 5 Ἰρε'» (1597). — 6) «Ἱερεμία τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ ἐκλαμπροτάτῳ ἡγεμόνι Μολδοβλαχίας». Ἀρχ. «Ἐκ τῶν γραμμάτων τῆς σῆς αὐθεντίας ἐγνώρισα σαφέστατα τὴν λαμπρὰν γνώμην τῆς σῆς λαμπρότητος πρὸς ἡμᾶς». Τέλος· «παρακαλοῦμεν δὲ τὸν Κύριον ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς διαφυλάττειν τὴν σὴν αὐθεντίαν ἐν ὑγείᾳ, εὐημερίᾳ, εἰρήνῃ, γαλήνῃ καὶ σωτηρίᾳ ψυχῆς, σκεπομένην τῇ θεῖᾳ χάριτι. Ἀμήν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 14 Ἰουνίου Ἰρε'» (1597). — 7) «Πέτρῳ βοεβόδα», ἀχρονολόγητος. Ἀρχ. «Ἐνετύχομεν τοῖς γράμμασι τοῦ εὐσεβεστάτου σου κράτους, μεγαλοπρε-

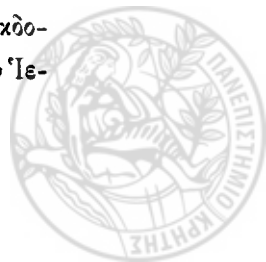

πέσσετε Πέτρε». Τέλος· Ἐρρώσθω τὸ εὐσεβέστατόν σου κράτος».

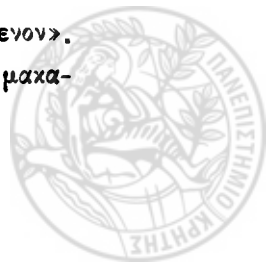
μ') Συστατικαὶ δύο ἐπιστολαὶ διὰ περιηγητὰς Βόρελλον καὶ Οὐάρδεν ἐξεδόθησαν ἐν «Πανδώρα» 1857, η', σ. 305-306.

ν') Ἱεροθέος Φλωρίδης, Νικηφόρος χαρτοφύλαξ (Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια, 1882, τ. 4, σ. 420-421), ἐκ τοῦ Πατριακοῦ κώδικος 396 (ἴδε ἄνωτ. σ. 501) ἐξέδωκε τρεῖς ἐπιστολάς. α') «Νικηφόρω ἱερομονάχῳ τῷ χαρτοφύλακι». Ἄρχ. «Δεδέγμεθά σου, φίλον τέκνον, τὰς ἐπὶ τῇ φθασάσῃ παραιτήσεις σιωπῆς φιλανθρώπως οὕτως» κτλ. Τέλος· «τὰς δὲ διαθήκας ἀμφοτέρας κρατεῖν παρὰ πᾶσι τότε δίκαιον καὶ ὁ νόμος ἀπαιτεῖ. Ἐρρωσο ἐν Κυρίῳ».—β') «Νικηφόρω ἱερομονάχῳ». Ἄρχ. «Ῥοπήν τινα ἐπὶ τὰ βέλτιστα καὶ οὐ τὴν τυχοῦσαν ῥοπήν ἐσχηκένας τὰ καθ' ἡμᾶς ταῖς ἡμετέραις ὑποθήκαις καὶ παραινέσεσι μηνύεις». Τέλος· «Τυχόν τινα, ἐξ ὧν παρακατέχομεν ἢ παρακατατιθέμεθα, Κύριος Σαβαώθ ἐξαναστήσοι πάλιν, καὶ εἰ μὴ εἰς κτίσιν, ἀλλὰ γε εἰς ἀνάκτησιν τῆς ἑαυτοῦ Ἐκκλησίας, Βεσελεήλ. Ἐρρωσο. ,αφνζ'» (1597).—γ') «Νικηφόρω». Ἄρχ. «Προσειπεῖν σε οὐκ ἀγνοῶν, πῶς σε προσεῖπω οὐ γινώσκω». Τέλος· «Γνώση γὰρ τῆς κατὰ Θεὸν ἀγάπης τὸ εἰλικρινές, τοῦτο μὲν καὶ πρὸς ἄλλους ἅπαντας, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην. Ἐρρωσο. ,αφνγ'» (1593).

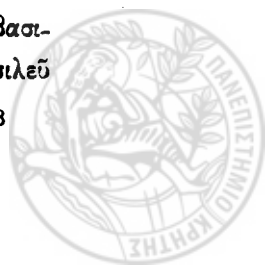
ξ') W. R e g e l, *Analecta Byzantino-russica*, σ. 92-115. Ἐπιστολαὶ Μελετίου τοῦ Πηγᾶ 15.—α') Κῶδ. Ἱεροσολυμ. 524, σ. 73-74. «Θεοδώρῳ τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ ὀρθοδοξοτάτῳ βασιλεῖ Μοσκόβου καὶ αὐτοκράτορι πάσης Ῥωσίας, νικητῇ τροπαιούχῳ, ἀεὶ αὐγούστῳ, υἱῷ καὶ δεσπότη ποθεινοτάτῳ ἐν Κυρίῳ χάριν». Ἄρχ. «+ Χειμάζεται καθάπερ καὶ κεχείμασται πολυτρόπως ἡ ἐκκλησία». 12 Σεπτεμβρίου 1593.—β') σ. 74-77. «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «+ Ἡμεῖς, εὐσεβέστατε βασιλεῦ, καὶ πρὶν κατασταθῆναι παρὰ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἐν τούτῳ τῷ ἀποστολικῷ θρόνῳ τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου» κτλ. 1592.—γ') σ. 85-88. «Ἰώβ πατριάρχῃ Μοσκόβου καὶ πάσης Ῥωσίας καὶ τῶν ὑπερβωρείων μερῶν». 1593. Πρώτη ἔκδοσις· Κ. Ν. Σάθα, Βιογραφικὸν σχεδιάσμα περὶ τοῦ πατριάρχου Ἱε-

ρεμίου β'. Ἐν Ἀθήναις, σ. 92-93. — δ') σ. 88-91. «Τῷ Θεοδῶρῳ βασιλεῖ Μοσκόβου». Ἀρχ. «Θειοτέραν τινὰ θεοῦ σε εἰκόνα τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα εὖ ἔγνωμεν, κράτιστε Θεόδωρε, τοῦ πρωτοτύπου γνησίως τὸ ἀρχέτυπον κάλλος δι' ὧν πράττεις καὶ ἐν οἷς βασιλεύεις διασώζοντα». 1593. Πρώτη ἔκδοσις· Σάββα, Βιογρ. σχεδίασμα κτλ., σ. 94-97. — ε') σ. 92. «Τῷ Παρίσῃ ὑπάτῳ Μοσκόβου». Ἀρχ. «Ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ἔγραψε πρὸς ἡμᾶς αἰτῶν καὶ παρ' ἡμῶν καὶ γνώμην καὶ γράμματα». 1593. — ς') σ. 92-93. «Μελέτιος ἐλέφ Θεοῦ τῷ εὐλαβεστάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ ἄρχοντι κυρίῳ Ἀνδρέᾳ υἱῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ χάριν, ἔλεος καὶ εἰρήνην παρὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ μετριότης ἡμῶν εὐχεται καὶ εὐλογεῖ τὴν σὴν λαμπρότητα» κτλ. Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ζ'ρα' (1593), κθ⁹ Ἀπριλίου.—ζ') σ. 93-94. «Εἰρήνη τῇ βασιλίσῃ Μοσκόβου». Ἀρχ. «Πᾶσαν ἡγούμεθα χαρὰν, ὅταν τὰς σὰς θεαρέστους πράξεις παρὰ τῶν αὐτόθεν ὡς ἡμᾶς ἐρχομένων μανθάνωμεν». Ἐν Κωνσταντινουπόλει, κθ' Ἀπριλίου 1593». Σάββα, Βιογραφ. σχεδίασμα κτλ., σ. 97-98. — η') σ. 103-105. «Θεοδῶρῳ βασιλεῖ Μοσκόβου». Ἀρχ. «Κοινόν σε κατέστησεν ὀφθαλμὸν τῆς οἰκουμένης ὁ βασιλεὺς Θεός, κράτιστε βασιλεῦ, ἡλιόν τινα λογικὸν οὐκ ἀκτίσει φωτὸς τὴν οἰκουμένην ἀγάζοντα, ἀλλὰ φιλανθρώπου (Regel φιλάνθρωπον) προνοίας πυρσοῖς ζωογονοῦντα καὶ θάλποντα». Σελ. 105, στ. 19 τὸν αἰτοῦντα ταῦτα] ὁ Ἱεροσολ. κῶδιξ· «αἰτοῦντά σε ταῦτα». κα' Ἐκατομβαιῶνος (21 Ἰουλίου) 1593.—θ') σ. 146-148. «Τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ ὀρθοδοξοτάτῳ θεοστέπτῳ ἀγίῳ βασιλεῖ καὶ αὐτοκράτορι, νικητῇ, τροπαιούχῳ, ἀεὶ ἀγούστῳ Θεοδῶρῳ βίτζῃ Ἰωάννου, μεγάλῳ βασιλεῖ πάσης Ῥωσίας» κτλ. κηγ' (1594—5). — ι') (*Α. Παπαδοπούλου-Κεραμέως*, Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγῳ χειρογράφων βιβλίων, σ. 86. Κῶδιξ 10, 89. *Μ. Παρανίκας*, Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλληνικὸς Φιλ. Σύλλογος, τ. 12, σ. 147). «Τῷ κρατίστῳ βασιλεῖ Μοσκόβου». Ἀρχ. «Τὸν ἕνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον, τὸν ἐν ἀληθείᾳ πιστευόμενόν τε καὶ προσκυνούμενον». Τέλος· «Ποίησον ἔλεος, βασιλεῦ κράτιστε, εἰς μνημόσυνον τοῦ μαχα-

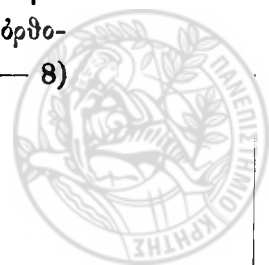
ρίου πατρός σου καὶ τῆς μακαρίας θυγατρὸς σου Θεοδοσίας χάρις καὶ ταῖς ὁσίοις ἐκείναις ψυχαῖς τὸν ὁσιώτατον ἐμὸν υἱόν, καὶ ἔξεις εὐχέτας ἀκαμάτους πάντας ἡμᾶς· ἀλλὰ πέμψον ἀξίως τῆς σῆς φιλάνθρωπίας, ἣν ὁ Κύριος διαφυλάττειεν ἀμάραντον. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 5 Ἀπριλίου (Ἰρε΄) (1597).— ια΄) σ. 283-4. «Τῷ αὐτῷ βασιλεῖ». Ἄρχ. «Περὶ μὲν ἄλλων ὑποθέσεων, κράτιστε βασιλεὺς, γράφομεν σὺν Θεῷ ἀγίῳ» κτλ. Σελ. 111, στ. 1 ἐπτώχευε] κατὰ τὸν Ἱεροσολ. κώδικα 524 ἐπτώχυνε. Τέλος· «Ὁ Κύριος διαφυλάττειέ σου καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν εὐσεβεστάτην Αὐγουσταν Εἰρήνην ἀχωρίστους καὶ ἀξιώσῃ τέκνων καὶ τέκνων τέκνων, τῆς βασιλείας διαδόχους καὶ τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς, φιλάνθρωπίας καὶ εὐσεβείας. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ιζ΄ Μαΐου (Ἰρε΄) (1597).— ιβ΄) σ. 284-5. «Τῷ λαμπροτάτῳ καὶ ὑπερφρεστάτῳ καὶ ὀρθοδοξοτάτῳ ἄρχοντι κῦρι Παρίσῃ, ὑπάτῳ τῆς ὀρθοδοξοτάτης βασιλείας Μοσχόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, υἱῷ ἐν Κυρίῳ περιποδήτῳ, χάριν, ἔλεος καὶ εἰρήνην παρὰ τοῦ Κυρίου». Ἄρχ. «Παρακαλοῦμεν τὴν σὴν φιλάνθρωπιάν, ἵνα δέξηται τὸν ἡμέτερον ὁσιώτατον ἀναγνώστην Ἰωάσαφ» κτλ. — ιγ΄) σ. 285-7. «Τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ καὶ φρονιμωτάτῳ καὶ θεοφιλεῖ ἄρχοντι κῦρι Βασιλείῳ τῷ ἐπὶ τοῦ ταμείου τῆς ὀρθοδοξοτάτης βασιλείας Μοσχόβου, υἱῷ ἐν Κυρίῳ πάνυ ἡγαπημένῳ, χάριν, ἔλεος καὶ εἰρήνην παρὰ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ». Ἄρχ. «Παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἀναγνώστου Ἰωάσαφ ἐμάδαμεν περὶ τοῦ ἡμετέρου ἀρχιμανδρίτου» κτλ. Τέλος· «Ἐλεύσομαι γὰρ πάντως εὐθύς, ὡς ποιήσομεν, ὡς ἤρξάμεθα, τὴν ἀγάπην τοῦ μεγάλου αὐθέντου μετὰ τοῦ Μιχαὴλ βοϊβόδα, ἔλθω μετὰ ἀγαλλιάσεως ψυχῆς καὶ περισσοτέρας χαρᾶς, ἔχων ὑμᾶς ὡς υἱοὺς ὑπηκόους, καθὼς καὶ πρέπει τῇ ὑμετέρᾳ ἐπεικειᾶ, οὗς ὁ Κύριος διαφυλάττειεν ἀτρέπτους παντὸς κακοῦ ἕως τέλους. Ἀμήν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει Μαΐου 17 ἔτ. 1597». — ιδ΄) «Τῷ βασιλεῖ Μοσχόβου». Ἄρχ. «Τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ ὀρθοδοξοτάτῳ θεοστέπτῳ μεγάλῳ βασιλεῖ» κτλ. (ἀχρονολόγητος). — ιε΄) «Θεοδώρῳ τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ ὀρθοδοξοτάτῳ Μοσχόβου βασιλεῖ» κτλ. Ἄρχ. «Νόμος κεῖται παρὰ Πέρσαις, κράτιστε βασιλεῦ

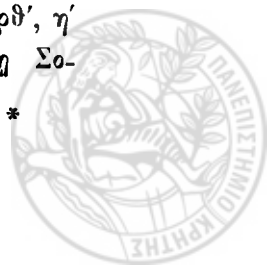
καὶ αὐτοκράτωρ Θεόδωρε». Τέλος· «Ἐρρώσθω ἐν κυρίῳ τὸ θεϊόν σου κράτος. Σχιροφοριῶνος ι', ἔτει σωτηρίῳ ,αφπγ' (1583?), ἐξ Αἰγύπτου».

π') *Emile Legrand*, *Lettres de Mélétius Pigas antérieures à sa promotion au patriarcat, publiées d'après les minutes autographes*. Paris 1902. (Bibliothèque Grecque vulgaire, t. IX). Εὐρίσκονται ἐνταῦθα (σελ. 1-138) ἐν συνόλῳ 97 ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιγράμματα γεγραμμένα ἑλληνιστί, λατινιστί καὶ ἰταλιστί πρὸς διαφόρους ἄνδρας συγχρόνους πνευματικούς τε καὶ λαϊκούς (ἡ ὑπ' ἀρ. 50 ἐπιστολὴ «Μαργαρίτῃ τῇ ὑψηλοτάτῃ αὐγούστῃ τῇ βασιλίσση Ναβάρας») μεταξὺ ἐτῶν 1580 καὶ 1587. Μετὰ δὲ τὴν 97-ην ἐπιστολὴν (σελ. 138-155) εὐρίσκεται «Τόμος Ἀλεξανδρινὸς περὶ τοῦ Πασγαλίου. Τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου πάπα Ἀλεξανδρείας κυροῦ Μελετίου περὶ τοῦ Πάσχα». Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πονήματος Θεόφιλος ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐσημείωσεν ἰδιοχείρως ταῦτα· «Θαυμάζειν μοι ἔπεισι πῶς ὁ σοφώτατος οὗτος πατριάρχης ἀπεσιώπησε τὸ πάσης μαρτυρίας ἐπέκεινα πανάγιον φῶς, ὑπερ δηλ(αδῆ) ἀναδίδεται ἐτησίως, κατὰ τὴν τοῦ μεγάλου σαββάτου ἡμέραν, ἄνωθεν τοῦ ζωοδόχου τάφου ἐν Ἱερουσαλήμ, εἰ μὴ που τυχὸν τότε οὐκ ἦν, εἰ (sic) διέφυγε τὴν τούτου μνήμην. + Α. Θ.»

Ἐν τῷ Ἱεροσ. κώδικι 524 ὑπάρχουσιν ἔτι αἱ ἐπόμεναι ἐπιστολαί. 1) Σελ. 513. «Μιχαὴλ τῷ Σάμῃ». Ἀρχ. «Τέκνον τίμιον». Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κγ' Αὐγούστου ,ζρη' (1600). — 2) Σελ. 513. «Διογένηι τῷ ῥήτορι». Ἀρχ. «Ἐδινόν σου τῇ λογιότητι». — 3) Σελ. 513. «Ἀθανασίῳ καθηγουμένῳ τοῦ Γδορνέτου». Ἀρχ. «Ἄρας ἡμᾶς εἰς ὕψος». Τέλος· «Ἐν Ἀλεξάνδρου ια' Σεπτεμβρίου ,ζρδ'» (1601). — 4) Σελ. 515. «Τοῖς ἐν Ῥεθύμνῃ». — 5) Σελ. 516. «Τοῖς ἐν Πάτμῳ». Ἀρχ. «+ Παρ' ὑμῖν ὄντες ἦδη». ιζ' Ὀκτωβρίου ,ζρδ'. — 6) Σελ. 517. «Τῷ μεγάλῳ ῥήτορι τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας Κ/πόλεως». Ἀρχ. «Ἄγιε ῥήτωρ ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητέ ἐν εἰρήνῃ σοι». — 7) Σελ. 517. «Τοῖς ἀπανταχοῦ ὀρθόδοξοις». Ἀρχ. «+ Ὑποδοχῆς καὶ φιλοτιμίας ἀπάσης». — 8)

Σελ. 518. «Τοῖς ἐν Καστελλοροίζω». Ἀρχ. «+ Ζητηθέντες πάλιν περὶ τῆς ὑποθέσεως». Τέλος· «Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ζρθ', κγ' Ὀκτωβρίου». — 9) Σελ. 518. «Κρησί». Ἀρχ. «+ Τιμιώτατα τέχνα». ζρθ', κς' Ὀκτωβρίου. — 10) Σελ. 519. «Εὐσταθίῳ ἱερεῖ τῷ ψηφιστῇ καὶ τῷ ἀδελφῷ Γεωργίῳ Σοιρία». Ἀρχ. «+ Καθὼς εὐχαριστοῦμεν τῷ Κυρίῳ». κς' Ὀκτωβρίου ζρθ'. — 11) Σελ. 519. «Θωμᾶ Ῥεσνέρῳ Πολόνῳ». Ἀρχ. «+ Σοῦ μεν ἐπαινεῖν τὸ ἐπιεικές». Πυανεψιῶνος ζ' ἰσταμένου (Ὀκτωβρίου 7) ζρθ'. — 12) Σελ. 520. «Διονυσίῳ μητροπολίτῃ Ἡρακλείας». Ἀρχ. «Ἀδινιγμά σου κατεφάνη». — «Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ζρθ', κα' Ὀκτωβρίου». — 13) Σελ. 520. «Γαβριήλ τῷ Φιλαδελφείας μητροπολίτῃ». Ἀρχ. «Δίκαιος ἦν». — «Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ', γ' φθίνοντος Θαραγηλιῶνος (28 Ἀπριλίου). — 14) Ἀκέφαλος· «μογήσαντες, δέσποτα, καὶ πολλοὺς ἤδη πόνους ἐξηντληγότες». Τέλος· «Ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, Ὀκτωβρίου ιε', ζπθ' (1580). Ἐν Κυρίῳ υἱὸς Μελέτιος». — 15) Σελ. 521. «Κωνσταντίνῳ ἱερεῖ σὺν τοῖς προσγεnéσι καὶ φίλοις». Ἀρχ. «Ἦκε μὲν καὶ ὑμέτερον». — «ζρθ' (1601), Ἀπριλίου κη'». — 16) Σελ. 521. «Ματθαίῳ Χαλκεοπούλῳ». Ἀρχ. «+ Ἦσθην ἀλλὰ πῶς οἶει»; — «ζρθ', β' φθίνοντος Σχιρροφοριῶνος (30 Μαΐου). — 17) Σελ. 525. «Γεωργίῳ τῷ Μουρμούρη». Ἀρχ. «+ Πρεσβεύσασι πρὸς ἡμᾶς». — «Ἐν Αἰγύπτῳ γ' ἰσταμένου Βοηδρομιῶνος (3 Αὐγούστου) ζρθ'». — 18) Σελ. 525. «Τοῖς πατράσι». Ἀρχ. «+ Τοῖς ἐν Γδορνέτῳ εὐαγεῖ μοναστηρίῳ». — «Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ', γ' ἰσταμένου Βοηδρομιῶνος» (3 Αὐγούστου). — 19) Σελ. 527. «Ἰερεμία ἱερομονάχῳ τῷ Τζαγκαρέλλῃ». Ἀρχ. «+ Μὴ δυσχεραίνετε». — «ζρθ' ἐν Αἰγύπτῳ». — 20) Σελ. 528. «Ἀλεξάνδρῳ ἡγεμόνι Ὀστροβί-ας». Ἀρχ. «+ Κοινά σου τῇ λαμπρότητι». — «Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ' ιε' Νοεμβρίου». — 21) Σελ. 528. «Τοῖς ἀπανταχοῦ». ζρθ', Ἀπριλίου ιγ'. — 22) Σελ. 526. «Τῷ Κύπρου ἀρχιεπισκόπῳ». Ἀρχ. «+ Πιέρος τις Κύπριος». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ', κη' Ἀπριλίου». — 23) Σελ. 530. «Τοῖς ἐν Ῥωσίᾳ τῇ Μικρᾷ». Ἀρχ. «+ Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἡγεμόνι». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ', η' Ἐκατομβαιῶνος (8 Νοεμβρίου). — 24) Σελ. 531. «Ἰωάννη Σο-

λομοιρέτζκι». Ἀρχ. «+ Εὐχόμεθά σου ὀγαίνειν». ζρθ'. — 25) Σελ. 531. «Θεοδώρω Σκούμω βοϊβόδα νοβιγχορόσκι». Ἀρχ. «+ Ἡ μετριότης ἡμῶν». Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ'. — 26) Σελ. 532. «Τοῖς μεγαλοπρεπεστάτοις ἄρχουσι Ἀνδρέα καὶ Ἀλεξάνδρῳ Ζαγχορόβσκιε, τοῖς ὀρθοδοξοτάτοις καὶ ἐν Κυρίῳ περιποητοῖς υἱέσι». Ἀρχ. «+ Πῶς οἴεσθε ἡμᾶς». Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ'. — 27) Σελ. 533. «Μιχαήλ Οὐλεβίτζης». Ἀρχ. «+ Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν». Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ'. — 28) Σελ. 534. «Ἰανηγχόσκη Θεοδωρβαγίδα». Ἀρχ. «+ Καὶ τὴν ὀμετέραν τιμιότητα». Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ'. — 29) Σελ. 534. «Βουλουτζέμσκι Στολοβίνη». Ἀρχ. «+ Εὐχόμεθά σου τὴν εὐγένειαν». Ἐν Αἰγύπτῳ τοῦ ζρι' (1602) ἔτους κοσμογονείας, γ' Ἀπριλίου». — 30) Σελ. 535. «Τοῖς εὐγενεστάτοις ἄρχουσι Σουμιλάντζιγε». Ἀρχ. «+ Ἐν καὶ τοῦτο». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ'» (1601). — 31) Σελ. 535. «Σδὰν μποροβίτζκι σταρόστα Ὀστροβίας». Ἀρχ. «+ Καὶ πρότερον ἀπεστείλαμεν». ζρθ'. — 32) Σελ. 536. «Ἀδὰμ Μπαλαμπάνῳ καὶ τῇ συζύγῳ Μαρία». Ἀρχ. «Μετὰ τῶν ἐξαιρέτων». Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ'. — 33) Σελ. 537. «Στεφανία τῇ Ἀνδρόβσκα». Ἀρχ. «+ Μανθάνω μετὰ πολλῆς περιχαρίας». ζρθ'. — 34) Σελ. 538. «Τοῖς ἐν Μπάσκῳ». Ἀρχ. «+ Ἐπαινοῦμεν τὴν ὀμετέραν εὐλάβειαν». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ'». — 35) Σελ. 539. «Ἡσαΐα». Ἀρχ. «Ποιμένα σε κατέστησεν». ζρθ'. — 36) Σελ. 539. «Λουκᾶ μητροπολίτη». Ἀρχ. «Ἐνέτυχες οὐκ ἀκαίρως». ζρθ'. — 37) Σελ. 540. «Ἰγνατίῳ ἱερεῖ». Ἀρχ. «+ Παρατεῖν σου τὴν λογιότητα». ζρθ'. — 38) Σελ. 541. «Βασιλείῳ καθηγουμένῳ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ». Ἀρχ. «+ Ὑπομιμνήσκειν ὀμῖν ἐν Χριστῷ ἀγάπῃ». — 39) Σελ. 541. «Μιχαήλ ἐπισκόπῳ Πολεμισλένσκι καὶ Σαμβόρσκι». Ἀρχ. «+ Πᾶσαν ἡγεῖσθαι φησὶ γαράν». ζρθ'. — 40) Σελ. 542. «Τοῖς Ῥωγατίνῃ - - -». Ἀρχ. «Ἀγρουπαῖτε, φησὶν ὁ Σωτήρ». Τέλος· «Ἰουλίῳ γ'». Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ'. — 41) Σελ. 543. «Βασιλείῳ σταρόστα Σουράσκι καὶ τῇ συζύγῳ καὶ τῷ υἱῷ». Ἀρχ. «+ Πυνθάνομαί σου τὴν τιμίαν». Τέλος· «ς' ἐπὶ δεκάτῃ Μεταγεινιῶνος». — 42) Σελ. 544. «Τοῖς ἀπανταχοῦ». Ἀρχ. «Ἀπαίροντα τῆς Αἰγύπτου». Τέλος· «Ἐν Αἰ-

γύπτω ζρθ' Ίουλίου λά».—43) Σελ. 545. «Κνέζη Βασιλείψ». 'Αρχ. «+ Ήξαπεστείλαμεν τὸν ὀσιώτατον». ζρθ'. — 44) Σελ. 545. «Γεδεὼν ἐπισκόπῳ Λεοντοπόλεως». 'Αρχ. «+ Λίαν ἡμᾶς εὐφραίνουσι». ζρθ'. — 45) Σελ. 546. «Γαβριήλ Θεοδωροβίτζη». 'Αρχ. «+ Ἄνευθεῶς ἔχειν». Τέλος· «ζρθ' ε' Αὐγούστου». — 46) Σελ. 546. «Ἀλεξάνδρῳ κνέζη». 'Αρχ. «+ Ἐρχομένων πρὸς ἡμᾶς». Τέλος· «ζρθ' ε' Αὐγούστου».—47) Σελ. 547. «Τοῖς ἐν Βηλίηη ἀδελφοῖς ὀρθοδόξοις». 'Αρχ. «+ Ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ζρθ' ε' Αὐγούστου». — 48) Σελ. 548. «Τοῖς ἐν Λεοντοπόλει ὀρθοδόξοις ἀδελφοῖς». 'Αρχ. «Περιττὸν ἂν δόξειέ τισι». ζρθ'. — 49) Σελ. 549. «Χλέπα ἄρχοντι». 'Αρχ. «+ Εὐχόμεθα καὶ εὐλογοῦμεν». Τέλος· «ζρζ' (1599), ς' Αὐγούστου». — 50) Σελ. 549. «Ἄπασι τοῖς ἐν Λεοντοπόλει ὀρθοδόξοις». 'Αρχ. «Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί». Τέλος· «ζρθ' ἐν Αἰγύπτῳ ς' Αὐγούστου». — 51) Σελ. 551-561. «Γαβριήλ Φιλαδελφείας μητροπολίτη». 'Αρχ. «Οὕτως ἡμᾶς διέθετό σου». Τέλος· «Ἐν Αἰγύπτῳ ρχα' (1601), ε' φθίνοντος Βοηδρομιῶνος» (5 Αὐγούστου).

Τὸ παρ' ἐμοὶ ἀντίγραφον ἐπιστολῶν Μελετίου τοῦ Πηγαῖ ἐκ τοῦ 524-ου Ἱεροσολ. κώδικος λήγει ἄχρι σελίδος 510, ὁ κώδιξ ὁμοῦς λήγει μέχρι σελίδος 562. Ὁ καλλιγράφος Μάξιμος ἀρχιδιάκονος ἐν σ. φξβ' (562) συνέταξε τοῦτο· «Τέλος τῶν ἐπιστολῶν Μελετίου τοῦ σοφωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τῶν ἐν τῇ πατριαρχικῇ ἀξίᾳ ὄντι γραφέντων αὐτῷ. Αὕτη δὲ ἡ ἐπιστολὴ [νοεῖται ἢ ἐν σελ. φνα'-φξα' «Γαβριήλ Φιλαδελφείας μητροπολίτη»] συνεγράφη τῷ σοφωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ ἐκεῖνῳ ἀνδρὶ κυρίῳ Μελετίῳ ὀλίγας πρότερον ἡμέρας τῆς ἐν Κῶ αὐτοῦ ἀποβιώσεως, κατεχομένῳ μὲν τῇ ἀσθενείᾳ, οὐπω δὲ κλινοπετῇ τυγχάνοντι· μεθ' ἣν οὐδεμίαν ἄλλην συνεγράψατο, οὐδὲ ὄλως σχεδὸν τῆς γραφίδος ἤψατο. Ἔστι δ' αὕτη οἰονεὶ πασῶν ἢ κορωνίς, ἣ μετὰ πάντων τῶν ἄλλων αὐτῷ συγγραφέντων (συνεγράφη δὲ πλεῖστα ἐλληνιστί τε καὶ λατινιστί· ἦν γὰρ ἑκατέρων τῶν γλωσσῶν ἐς τὸ ἀκρότατον ἐπιστάμενος) πρό τε τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας καὶ μετ' αὐτὴν τὴν ψῆφον (οὐ γὰρ ἐθάρρει ἑαυτῷ πάντα εἰδέναι) τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἣ φησιν, Ἀνατολικῇ

Ἐκκλησία παρατίθησι τὴν ἣν ἐπεθύμει ἀεὶ ἀνάλυσιν αὐτοῦ, ὡς ἂν Χριστῷ συγγένοιτο, προεγνωκῶς. Ἐπατριάρχευσεν οὖν δέκατον καὶ μικρόν τι πρὸς ἔτος. Ἐζήσθη δὲ τὸν ἅπαντα αὐτοῦ βίον πενήτηντα δύο ἔτη. Ἐκοιμήθη δὲ ἰγ' Σεπτεμβρίου, συνόντος κάμοῦ αὐτῷ τέως, ὅστις συνῆν τεσσαρακαίδεκατον αὐτῷ ἔτος μέχρι τελευτῆς· ἀφ' οὗ καὶ ἐχειροτονήθη ἀναγνώστης τε καὶ ἱεροδιάκονος καὶ τῆς τῶν ἀρχidiaκόνων τάξεως ἡξιώθη, ἐν ἧ' τό γε νῦν Θεοῦ χάριτι τυγχάνω γε ὢν, πρότερον μαθητευθεὶς αὐτῷ ἀπὸ τῆς τῶν στοιχείων ἀρχῆς· ἡνίκα δ' ἔμελλον καὶ μείζονος ἀπολαῦσαι πρὸς αὐτοῦ τῆς παιδείας, κατελείφθη ὄρφανὸς πάντων στερηθεὶς ὑφ' ἐν. Μάξιμος ἀρχidiaκόνος Ἀλεξανδρείας.

Μετὰ τὸ σημείωμα τοῦτο τοῦ Μαξίμου ἀρχidiaκόνου ἐν τῷ κώδικι ἔπονται τρεῖς ἐπιστολαί, αἵτινες ὑπάρχουσι καὶ ἐν Κ/πόλει ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου (ἴδε Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως, Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ χειρογράφων βιβλίων, σ. 76-130).— 1) Φ. 72^β— Ἱεροσολ. κώδ. 524 σ. 562. «Θεοδοσίῳ ἱερομονάχῳ», ἐξ Αἰγύπτου 1585. Ἀρχ. «Εὐδαιμονίζω σε τῆς σπουδῆς». Καταλόγου σ. 85.— 2) Φ. 69^α, Ἱερ. κώδ. σ. 564. «Κωνσταντίνῳ Κορνιακτῷ». Ἀρχ. «Πατέρων εὐσεβῶν». Τέλος· «Μουνυχιάωνος ε' (5 Μαρτίου) ἔτει σωτηρίῳ αφαπξ'» (1587). Καταλόγου σ. 85.— 3) Φ. 84^α, Ἱεροσολ. κώδ. σ. 564. Καταλόγου σ. 86. «Πέτρῳ βοιβόδα». Ἀρχ. «Ἐνετόχομεν τοῖς γράμμασι τοῦ εὐσεβεστάτου σου κράτους».

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Σελ. 22, κώδ. 11 δεκάτης (οὐχὶ 11-ης) ἑκατ., ἀριθ. 3. «Τοῦ αὐτοῦ (Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου) λόγος εἰς τὴν Πεντηκοστήν». Ἐνετυθεν ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκη ἀπέκοψε δύο φύλλα. Ἴδε Отчетъ Имп. Публ. Библиотеки за 1883 г., σ. 131, ἀρ. 331.

Σελ. 22-23, κῶδ. 12. Μεμβράνινον Εὐαγγέλιον τῆς 12-ης (οὐχὶ 11-ης) ἑκατ.]. Ἐντεῦθεν ὁ Πορφύριος ἀπέκοψεν ἐν φυλλῳ (Отчетъ, σ. 127,48), εὐρισκόμενον ἐν τῇ Αὐτοκρ. Δημ. Βιβλιοθήκῃ, ἀρ. 336.

Σελ. 34, κῶδ. 12,18, φ. 354^a-361^b. «Μαρτύριον τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων μαρτυρησάντων ἐν Κρήτῃ, μητροπόλει Γορτύνης, Θεόδουλος (οὐχὶ δὲ Θεόδωρος), Σατουρνίλος, Εὐπορος, Γελάσιος, Εὐνικιανὸς καὶ λοιποί»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. η' καὶ 224-237. Τόμ. 5, σ. 399-400.

Σελ. 38, κῶδ. 23. Εὐαγγέλιον τῆς 11-ης ἑκατ.]. Δύο φύλλα ἐντεῦθεν ἔκοψεν ὁ Πορφύριος (Отчетъ, σ. 126—7, ἀρ. 304).

Σελ. 55, στίχος 5, φ. 203] διόρθου εἰς 209.

Σελ. 55, κῶδ. 27,4c, φ. 237^a-238^a. «(Ἱερωνόμου καὶ Σωφρονίου) βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος»] Ἀνάλεκτα, τ. 5, σ. 82-136.

Σελ. 55, κῶδ. 27,41. «Βίος καὶ μαρτύριον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως»] ἐξεδόθη ἐντεῦθεν ὑπὸ *Elie Batareikh*, Oriens Christianus. Romae 1904, τ. 4, σ. 279-307. Πρβλ. *Th. Nissen*, Der Jerusalem Text der Aberkios Vita (Byzant. Zeitschrift, 1908, τ. 17, σ. 70-74).

Σελ. 62, κῶδ. 30,16. «Διήγησις καὶ ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρχίππου καὶ προσμοναρίου τοῦ πανσέπτου οἴκου τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἐν ταῖς Χώναις». Ἀρχ. «Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν καὶ χαρισμάτων». Ἴδε *Narratio de miraculo a Michaele Archangelo Chonis patrato, adjecto Symeonis Metaphrastae de eadem re libello edidit Max. Bonnet*. *Analecta Bollandiana*, τ. 8, σ. 287-328.

Σελ. 83, κῶδ. 40. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον]. Δύο φύλλα ἐντεῦθεν ἔκοψεν ὁ Πορφύριος. Отчетъ, σ. 126, ἀρ. 303.

Σελ. 112, κῶδ. 64. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον]. Δύο φύλλα ἐντεῦθεν ἔκοψεν ὁ Πορφύριος. Отчетъ, σ. 130, ἀρ. 312.

Σελ. 146, κῶδ. 79,8, φ. 55^b-59^a. Ἀνώνομον ἐγκώμιον εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον] Ἀνάλεκτα, τ. 5, σ. 70-73.

Σελ. 169, κωδ. 94. Ἐσωθεν τῆς α' πινακίδος· «έτος ςρδ' [= 1696] ἰνδικτηώνος διὰ χηρὸς ἐμοῦ — —».

Σελ. 169, κωδ. 96. Εἰς τὴν κάτω ὄψιν τοῦ φ. 2^α. «Βιβλίον τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου».

Σελ. 171, κωδ. 99 τῆς ἑνδεκάτης ἑκατ.] διόρθου εἰς δωδεκάτης. Πρόσθετος· «Ἐν ἔτει 1860 εἶδε τὸν κώδικα ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκις».

Σελ. 172, κωδ. 100, ἐν τρίτῳ στίχῳ «φύλλα σῶζον 166» διόρθου εἰς 165. Μετὰ τὸ πέρας σημείωσις· «κατὰ τὴν σήμερον ἦτις ἐστὶ κδ' τοῦ Ἰουλίου μῖνος ε̅ — — ἐν τῷ στ' θόρ, βοῖδια μῶδ(ια) λα' εἰσὶ Παλάκι τὰ δὲ θ' εἰς τὸ Σηρήδην ἐγεωργήσαμεν βοήδ(ια —).

Σελ. 174, κωδ. 101. Σελίδες λευκαί· φ. 2^β, 54^α, 86^β, 88^α, 142^β. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου φ. 210^β σημείωμα τοιοῦτον· «+ Τοῦτο τὸ τετραβάγγελον ἀφιέρωσεν ὁ ενιερομονάχους καὶ πνευματικὸς παπᾶ κῦρ Συμεών, καὶ ἀφιέροσιν εἰς τὸν Ζωοδόχον Τάφον. εἴ τις ξηζεύσοι (= ἀποξενώσει) αὐτὸ ἀπο τὸν Ἅγιον Τάφον νὰ ἔχη τὸ βάρος τοῦ ἀφορισμοῦ. Ἐν ἔτει ςνῆ" (1549—1550), ἰνδικτιώνος η̅^ϛ. + Γερμανὸς ἐλέφ Θεοῦ πατριάρχης Ἱεροσολύμων».

Σελ. 175, κωδ. 103,3, φ. 12-16. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Φωτικῆς ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα»] Ἀνάλεκτα, τ. 5, σ. 74-81.

Σελ. 238, κωδ. 153, φ. 77-103. «Δίπτυχα τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας». α') «Στιχηρὰ ψαλλόμενα εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀοιδίμων πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων». β') Ὁ κανὼν φέρων ἀχροστιχίδια τῆδε· «Ἕμνοις γεραίρω τῆς Σιών τοὺς ποιμένας· ἐν δὲ τοῖς τροπαρίοις τριαδικοῖς τε καὶ θεστοκιοῖς· «τοῦ ἀναξίου Νεΐλου»] Ἴδε Ἀνάλεκτα, τ. 1, σ. 124-143.

Σελ. 239, γραμμὴ 6, σ. 127 διόρθου εἰς «σ. 126».

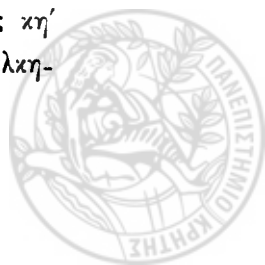
Σελ. 274-5 καὶ σ. 807, κωδ. 162, 40. «Ἀντωνίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως προτροπὴ εἰς ἐξαγόρευσιν» κτλ. Πρβ. σελ. 807. «Ἀντώνιος ὁ Καυλέας ἀρχιεπίσκοπος Κ/πόλεως· περὶ

ἐξαγορεύσεως». Τὰ περὶ τοῦ Καυλέα κατεδίκασα ὡς ἀνακριβῆ ἔτει 1905. Ἴδε τὸ ἑμὸν βιβλίον «Ἀντώνιος Στουδίτης καὶ τινα σύμμικτα». Ἐν Ἱεροσολύμοις 1905, σ. 1-12, καὶ Νέα Σιών, τ. 2, 1905, σ. 807-816 καὶ 833-855. Ἀντώνιος Στουδίτης πατριάρχης ἦν οἰκουμενικὸς καὶ Κ/πόλεως ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ ἔτους 974 μέχρι 980. Αὐτὸν ἐγκωμιάζει Λέων ὁ Διάκονος. Ἴδε Leonis Diaconi e rec. C. B. Hasii. Bonnae 1828, σ. 164—5. Ἔτερον ἐγκώμιον τοῦ Ἀντωνίου ἀπέστειλέ μοι ὁ μακαρίτης Ἰωάννης Σακκελίω· «Ὁ Θεὸς ὡς καρδιογνώστης ἐπέϊδε τὸν ἄξιον, ὃς ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἦν ἀεὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ἀδωρότατος, ταπεινοφροσύνης ἤχων ἐς τὸ ἀκρότατον, σύντροφος ἀκακία, φίλος ἀπλότητι, χαίρων μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίων μετὰ κλαιόντων, περιώδυνον ἔλκων τὸν βίον, εἰρήνης ἀληθοῦς καὶ θεοφιλοῦς ἐταῖρος, φυλάξας ἐν ἀρχῇ τοσαύτην ἄσκησιν ἀμετάθετον· ἦν δὲ καὶ ἀόργητος, συμπαθής, εὐποΐᾳ χαίρων, πηγὰς ἐλαίου βλύζων, οἴκτου πέλαγος ἀναχέων, τὰ ἄλλα πάντα ἔχων μετ' ἐπιστήμης». Πρβλ. καὶ Εὐφραΐμιον (Ephraemius ex rec. Im. Bekkeri. Bonnae 1840, σ. 403).

Σελ. 293, κῶδ. 179, φ. 79-83. «κς' Ὀκτωβρίου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἀπὸ Θεσσαλονίκης διὰ προστάξεως βασιλικῆς γενομένης εἰσελεύσεως τοῦ περιωνόμου καὶ ἀηττήτου Δημητρίου, τοῦ πρότερον ἐπικειμένου τῇ μυροβρύτῳ σορῶ καὶ σκέποντος ταύτην»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. η' καὶ 238-246. Τόμ. 5, σ. 400-1.

Σελ. 297, κῶδ. 184. Ἰωσήφ τοῦ μελωδοῦ κανὼν εἰς τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν Νικήτα ἐπίσκοπον Χαλκηδόνας] Ἴδε Ἀ. Παπαδοπούλου - Κεραμείως, Νικήτας ἐπίσκοπος Χαλκηδόνας (Ὁ ἐν Κων/πόλει Ἑλληνικὸς Φιλ. Σύλλογος. Τόμος 26, ἔτ. 1896, σ. 34-42). Ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ ἔστιν ἄχρι σήμερον ἄγνωστος. Ἄλλ' αἱ παλαιαὶ ἐκδόσεις τῶν τυπικῶν τῆς Λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα ἐπαναλαμβάνουσι τῇ 28-ῃ Μαΐου τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου ἐπισκόπου Νικήτα Χαλκηδόνας. (Τυπικὸν ἐδιορθώθη ὑπὸ Μάρκου ἱερέως Μαρῶ τοῦ Κρητός. Ἐνετίγησι 1685, σελ. πα' «Εἰς τὰς κη' (28 Μαΐου) τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα ἐπισκόπου Χαλκη-

δόνος»). Ἐν τῇ περὶ αὐτοῦ πραγματεία μου οὐχὶ μόνον Πρόλογον ἔχω, ἀλλ' ἐξέδωκα καὶ τὸν βίον ἀπὸ τοῦ 184-ου κώδικος Σαβαΐτικοῦ.

Σελ. 307, κῶδ. 200, α'. Τετραευαγγέλιον τῆς 14-ης ἐκατ.] Φύλλα τέσσαρα ἐντεῦθεν ἀπέκοψεν ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης. Отчетъ, σ. 145, 11, ἀρ. 400. Λουκᾶ ιγ', 13—ιδ', 17. Ἄρχ. (καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν) «θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, κτλ. Τέλος· Καὶ ἀπέστειλε τὸν (δοῦλον αὐτοῦ)».

Σελ. 309, κῶδ. 203, ἔτους 1634, Ἀποστολοευαγγέλια. Ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης ἀπέκοψεν ἐκ τούτου τοῦ κώδικος φύλλα δύο (Отчетъ, σ. 146, 17' «Отрывокъ изъ Евангелія и Апостола (чтение апостола безъ начала и Евангелія въ недѣлю 10-ю по Пятидесятницѣ, чтенія Апостола въ субботу 10-й недѣли по Пятидесятницѣ) строчнаго письма 1634 года, въ 5-ю д. л., 2 листа. (Изъ верхней библіотеки лавры Саввы Освященнаго). (Греч. № ССССVI). Ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἐν τῷ ἀνεχδότῳ τύποις «Καταλόγῳ τῶν ἐλληνικῶν κωδίκων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Δημ. Βιβλιοθήκης» λέγω· «φ. 365. ССССVI. Отр. изъ Еванг., написаннаго въ Иерусал. въ 1634 г. по Р. X. Изъ верх. библ. с. Саввы». Αὐτόγραφον Πορφυρίου. Σημεῖον С. Χάρτης. 2 φύλλα. Γρ. 10. Ἐξ Ἀποστολοευαγγελίου. 0,205×0,153. — Κορινθ. 1, γ', 11-16. Ἄρχ. «(Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν) κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός». Τέλος· «Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθереῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἳτινές ἐστε ὑμεῖς». — Ματθ. ιδ', 22. «Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προ(άγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν). — Πρὸς Ῥωμαίους ιε', 30-31. «Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί... Ἴνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ».

Σελ. 331, κῶδ. 221, χάρτινος, ἔτους 1416, φύλλα 415, κείμενον μονόστηλον ἐκ στίχων 30 (0,282×0,185=0,198×0,112). Τέσσαρα φύλλα ἀποκοπέντα ὑπὸ τοῦ Πορφυρίου Οὐσπένσκη εὐρίσκονται ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Δημοσίᾳ Βιβλιοθήκῃ· ἀλλ' ἐν

τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς Βιβλιοθήκης· «ἀριθ. 435. Отчетъ Имп. Публ. Библ. за 1883 г., σ. 150» ὁ ἀριθμὸς 435 ἔστιν ἀνακριβής· καὶ Отчетъ καὶ ὁ μὴ ἐκδοδομένος κατάλογός μου ἀριθμὸν δεικνύουσι 434-ον. «Отрывокъ изъ постной Трїоди (изъ службы 5-й седмицы Великаго Поста), строчнаго письма 1416 года, въ листъ, 4 листа. Имѣются раскрашенныя заглавныя буквы. (Изъ верхней библіотека лавры Саввы Освященнаго). (Греч. № ССССXXXIV). Ἐν τῷ καταλόγῳ μου ἐσημείωσα, ὅτι ἐκ τῶν κοπέντων φύλλων διακρίνονται τὰ ἐξῆς· Ἄρχ. «καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαι σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης. — Προκείμενον. Ψαλμὸς πδ', ἦχος δ'. «Λείξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθειάν σου». Στίχ. «Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου». Τὸ τεμάχιον τοῦτο ἔστι λείψανον, τὸ τέλος τῆς προφητείας τοῦ προφήτου Ἡσαΐου (λζ' κεφάλαιον, ἀπὸ τοῦ 33 στίχου μέχρι τοῦ 38-ου. Ἰδὲ Τριώδιον. Ἐν Βενετία 1856, σ. 249), μετὰ δὲ τὸ 37-ὸν κεφάλαιον συνεννοῦται τὸ 38-ὸν ἀπὸ τοῦ 1 στίχου μέχρι τοῦ 6-ου. Τὸ 2-ον ἀποκοπὴν φύλλον λήγει εἰς τὰ ἐξῆς τῆς προφητείας Ἡσαΐου, ἣτις ἀναγινώσκεται τῇ τρίτῃ τῆς πέμπτης ἐβδομάδος εἰς τὸν ὄρθρον «ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς» κτλ. Τριώδιον σ. 250. Κεφάλ. μ', 18.

Σελ. 339, κῶδ. 224,21, φ. 172^β-182^α. «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου καὶ ἡ εὔρεσις τῶν λειψάνων αὐτοῦ»] Ἀνάλεκτα τ. 5, σ. 28-53.

Σελ. 354, κῶδ. 227, λδ'. Αὐγ. λα' τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου»] Πρόσθετε μετ' αὐτό· «λε'» φ. 194^β. «Αἱ εὐχαὶ τῆς λιτῆς λεγόμεναι εἰς ἀγρυπνίαν».

Σελ. 374, κῶδ. 242,6, φ. 44^β-50^α. «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀθηνογένους ἐπισκόπου»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 252-257, τ. 5, σ. 401-2.

Σελ. 374, κῶδ. 242,9, φ. 91^α-103^β. «Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρριανοῦ, γενομένου πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς με-

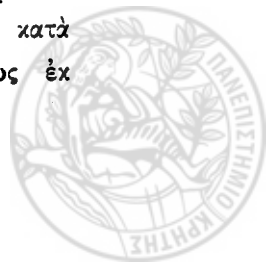
γάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 258-270, τ. 5, σ. 402-4.

Σελ. 374, κῶδ. 242,10, φ. 104^α-140^α. «Βίος καὶ θαύματα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐστρατίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Αὐγάρου»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. ια', 367-400, τ. 5, σ. 408-410. A. Hergès, Le monastère des Agaures. Echos d' Orient, τ. 2, σ. 230-238.

Σελ. 375, κῶδ. 242,16, φ. 272^α-309^α. «Μαρτύριον τῆς ἁγίας Δόμνης καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἐν Νικομηθεῖα μαρτυρησάντων»] Ἐντεῦθεν Κλεόπας Κοικυλίδης ἐξέδωκε τοῦτο τὸ μαρτύριον ἐν τῷ «Βίοι τῶν Παλαιστινῶν ἁγίων». Ἐν Ἱεροσολύμοις 1907, σ. 60-82.

Σελ. 392, κῶδ. 261,37, φ. 242^α-247^β. «Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου διήγησις τις ἐν στίχοις ἰαμβεῖοις τινῶν θαυμάτων τοῦ θεοῦ Νικολάου, ὧν οὐδαμῶς μέμνηται ὁ Μεταφράστης»] Ἀνάλεκτα, τ. 4, σ. 357-366.

Σελ. 394, κῶδ. 265. Προσθήκη εἰς τὴν περιγραφὴν. Μεταξὺ τῶν φύλλων 46 καὶ 47 ὑπάρχει χάσμα. Φ. 3^α. Μαξίμου ὁμολογητοῦ «Λόγος ἀσκητικὸς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν». Ἀρχ. «Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα λέγων, παρακαλῶ σε, πάτερ, εἰπεῖν μοι, τίς ὁ σκοπὸς τῆς τοῦ Κυρίου ἐνανθρωπήσεως».—Φ. 33^α. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου «Λόγος περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτευέσθαι καὶ ἐρμηνεῖα τῆς προσευχῆς». Ἀρχ. «Πάσης μὲν θεοπνεύστου γραφῆς».—Φ. 78^β. «Περὶ ἱερωσύνης». Ἀρχ. «Ἐῖπεν ὁ ἄββᾶς Ζαχαρίας, ὅτι καθημένου μου ποτὲ» κτλ.—Φ. 82^β. «Λόγος γέροντος». Ἀρχ. "Ὅπως οἰκειωτικοὶ ἐν τῷ κόσμῳ».—Φ. 84^α-138^β. Τεμάχη ἐκ τοῦ Δευτερονομίου, Ἡσαίου, Σολομῶντος, ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων ἐκ τῶν κατηγορήσεων, τοῦ Νύσσης Γρηγορίου ἐκ τοῦ εἰς τὸ «Πάτερ ἡμῶν», τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ εἰς Ὀλύμπιον τὸν ἀσκητὴν, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Βασιλείου Καισαρείας, Ἰωάννου Κλίμακος, Διαδόχου ἐκ τῶν ἀσκητικῶν κεφαλαίων, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῶν κατὰ Ἰουλιανοῦ, Νείλου μοναχοῦ, Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ

τῶν εἰκονομάχων, Ἡσαΐου, Σειράχ, Πέτρου ἀποστόλου, Μαξίμου ἐκ τῶν ἀσκητικῶν, Μιχαίου, Ζαχαρίου, Ἰσιδώρου. — Φ. 139^α. «Παραίνεις τῶν ἀγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος». — Φ. 197^α. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μακαρίου Ξενοφῶντος μετὰ τῆς συμβίου καὶ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ». Ἄρχ. «Διηγῆσατό τις γέρον, ὅτι Ξενοφῶν τις συγκλητικός» κτλ. — Φ. 219^β. Περὶ Μαρτυρίου μοναχοῦ». Ἄρχ. «Οὗτος τοίνυν διηγείτο, ὅτι ἐν αὐτῇ τῆς Βαλίας χώρας ἀνὴρ τις ὑπῆρχεν». — Φ. 220^α. «Περὶ Σεβήρου πρεσβυτέρου». Ἄρχ. «Ἐν τοῖς αὐτοῖς τῆς Δέρεως πόλεως μέρεσιν, μεταξὺ δύο ὁρέων ἐν κοιλάδι τινὶ» κτλ.—Φ. 221^α. «Περὶ τοῦ ἀββᾶ Παύλου τοῦ ἀπλοῦ». Ἄρχ. «Ὁ μακάριος ἀββᾶς Παῦλος ὁ ἀπλοῦς» κτλ.

Σελ. 404, κῶδ. 282. α') Σελίδες 1-432 Γρηγορίου Ναζιανζινοῦ λόγοι ις'.—β) Σελ. 433-452 (ἑτέρα γραφή τῆς 14-ης ἑκατ.). Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «Εὐχαριστία πρὸς Θεὸν περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν σκυθρωπῶν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἀνάμνησις τῶν διὰ τὴν στάσιν κατασυρέντων καὶ τιμωρηθέντων, καὶ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίας καὶ ὅτι φυσικὸν νόμον ἐδέξατο καὶ περὶ τοῦ τελείως κατορθῶσαι τὸ μὴ ὀμνύειν». Ἄρχ. «Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς-καὶ τῶν αὐτῶν προσιμίων». Migne, Patr. Graeca, τ. 49, σ. 135-142. — γ') Σελ. 452-476. «Τοῦ δήμου παντός ἀφειδέντος τῆς ἀγωνίας καὶ θαρσύναντος, τινὲς πάλιν τὴν πόλιν ἐτάραξαν φοβερὰς πλάττοντες φήμας καὶ ἠγγέλθησαν εἰς τοῦτό τε οὖν ἡ ὁμιλία εἴρηται, καὶ εἰς τὴν περὶ τῶν ὄρκων παραίνεσιν διὸ καὶ ἡ κατὰ τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Σαοὺλ ἱστορία καὶ τὸν Ἰεφθαε παρήχθη καὶ ἐδείχθη, πόσαι ἐξ ἑνὸς ὄρκου γίνονται ἐπιπορκίαι». Ἄρχ. «Οὐχ ὡς ἔτυχε τὴν πόλιν ἡμῶν» κτλ. Migne, τ. 49, σ. 143-152. — δ') Σελ. 477^α-499^β. «Ἔτι εἰς τὴν συμφορὰν τῆς πόλεως Ἀντιοχείας, καὶ ὅτι χρήσιμον πανταχοῦ φόβος, καὶ ὅτι πένθος γέλωτος λυσιτελέστερον καὶ εἰς τὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν «ἐπίγνωνθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις καὶ τοῦ φονεύειν τὸ ὀρκίζειν χεῖρον». Ἄρχ. «Ἔδει καὶ τήμερον καὶ τῷ προτέρῳ».

Σελ. 424, κῶδ. 297. Θεοδώρου Στουδίτου κατηχήσεις 97. *Io. Fabricii Bibliotheca graeca, editio nova cur. G. Chr. Harles, Hamb. 1808, τ. 10, σ. 451-461. Theodori Studitae sermonum catecheticorum index.—Ang. Maii, Nova Patrum Bibliotheca, τ. 9, σ. 1-226. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου τῆς β' κατηχήσεως (φ. 31^β) σημείωσις: «Τέρμα ἐνθάδε ἡμέρα ζ' (= Σαββάτω) τῆς ε' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν, Μαρτίου κς', ὥρα ι' τῆς ἡμέρας, ἔτ. ζςγ' (7093=1585). — Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου τῆς γ' κατηχήσεως ἐπὶ τῆς ὥας φύλλου ἄνευ ἀριθμοῦ λήθη τοῦ φύλλα ἀριθμήσαντος τὸ ἐξῆς σημείωμα: «Τὸ παρὸν ἀνάγνωσμα ἔλαβε τέρμα τῆ ἑσπέρα καὶ νύξ, οἷον τῆ ζ' (= Σαββάτω) τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Λαζάρου, τὸ ζςγ' ἔτους, Ἀπριλίου β'». — Μετὰ τὸ πέρας τῆς ιε' κατηχήσεως (φ. 66^α) ἐπὶ ὥας σημείωμα: «Τὸ παρὸν ἀνάγνωσμα ἐτελειώθη κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον κγ', ἡμέρα ζ' (= Σαββάτω) τοῦ Θωμᾶ, τοῦ Ἀντίπασχα, τοῦ ζςγ' ἔτους, ὥρα θ' τῆς ἡμέρας ἐν τῇ ἀγία λαύρα τοῦ ἀγίου Σάββα». — Μετὰ τὸ πέρας τῆς νθ' κατηχήσεως (φ. 179^β) ἐπὶ τῆς ὥας: «+ Ἰου(λίου) κς', ἡμέρα ζ' (= Κυριακή), ὥρα ι' τῆς ἡμέρας ζςς' (7096=1588), Ἰν(δικτίον)ος α'. Ἰωήλ». — Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου τῆς πδ' κατηχήσεως (φ. 209^β): «Τῆ ε' τῆς δ' ἐβδομάδος Μαρτίου κβ' τὸ ζρά (7101=1593) ἔτους τῶν Νηστειῶν».*

Σελ. 431, κῶδ. 307. Σημειοῦμαι ἐκ τοῦ κώδικος κατ' ἐκλογὴν ταῦτα: σελ. 1: «Αἱ δέκα ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ μεθ' ἐρμηνείας δημοτικῆς γλώσσης». — Σελ. 22. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Χριστοδούλου τοῦ θαυματουργοῦ». Πρβλ. «Ἀκολουθία ἱερὰ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ θαυματουργοῦ». Ἀθήνησιν 1884. — Σελ. 49. «Βίος τοῦ ἐρημίτου Μάρκου τοῦ Ἀθηναίου». Πρβλ. *H. Delehaye, Bibliotheca hagiographica graeca, ed. 2, σ. 146.* — Σελ. 61-69. «Βίος τοῦ ἐπὶ τῶν εἰκονομάχων ἀσκήσαντος Ἀντωνίου τοῦ νέου». Πρβλ. *A. Παπαδοπούλου - Κεραμέως, Συλλογὴ Παλαιστινῆς καὶ συριακῆς ἀγιολογίας, ἐκδομένη καὶ συνοδευομένη μετὰ ῥωσικῆς μεταφράσεως Β. Λατυσσέβου. Православный Палестинский Сбор-*

НИКЪ, ВЫП. 57, σ. VIII, 186-216, 209-243. — Σελ. 70-74. «Βίος καὶ μετάνοια τῆς μακαρίας Ταϊσίας». Πρβλ. Bibliotheca hag. graeca, ed. 2, σ. 240. — Σελ. 75. «Βίος τοῦ ὁσίου Νήφωνος». Νέον ἐκλόγιον. Ἐν Βενετία 1799, σ. 317-322. Κ. Δοσκάκη, Μέγας Συναξαριστής. Ἰούnius, σ. 138-144.—Σελ. 109-133. Ἰωάννου μητροπολίτου Ῥόδου «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χριστοδοῦλου».—Σελ. 134-208. «Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας ἐγκώμιον εἰς τὴν ἀνακομδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Χριστοδοῦλου».—Σελ. 209-225. «Ἄνωμόμου διήγησις θαύματος πᾶνυ θαυμασίου θαυματουργηθέντος παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Χριστοδοῦλου τοῦ μεγάλου καὶ θαυματουργοῦ». — Σελ. 262-3. «Περὶ τοῦ πατριάρχου Ἀμῶς τοῦ καταφρονήσαντος τὸ μοναχικὸν σχῆμα». Τὸ σύνολον τοῦ κειμένου. «Ἐγένετό ποτε ἀρχιεπίσκοπός τις τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν πόλεως Ἱερουσαλήμ, ὀνόματι Ἀμῶς· ἦν δὲ οὗτος κατ' ἐνέργειαν τοῦ δαίμονος μισομόναχος, ὑπάρχων καὶ αὐτὸς μοναχός, εἰ κα' ἀνάξιος ἦν. Κατὰ συγχώρησιν δὲ Θεοῦ περιπεσὼν τις μοναχός εἰς πειρασμὸν καὶ λαβὼν αὐτὸν καὶ ἐκδύσας τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα, τὸ ὅποϊον ἐφόρει, (καὶ) ἐνέδυσεν αὐτὸν τοῦ χοίρου καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν. Τῇ οὖν αὐτῇ τῇ νυκτὶ φαίνεται ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος φοβερίζων καὶ λέγων αὐτῷ· Οὕτως ἐποίησας, ἀτιμάσας τὸ σχῆμά μου, μέλλων δίκην ποιεῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος. Ὁ δὲ ἐπίσκοπος διῦπνισθεὶς καὶ φόβῳ καὶ τρόμφ συσχεθεὶς ἄρχεται κτίζειν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἔξω τῆς πόλεως, κατέναντι τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἐξ ἀνατολῶν, καὶ τελειώσας τὸν αὐτὸν ναὸν καὶ κοσμήσας αὐτὸν παντοίῳ κόσμῳ ἐδέετο ὀλοφύχως τυχεῖν συγχωρήσεως τῆς ἀμαρτίας ἧς ἤμαρτεν, ἀτιμάσας τὸ ἅγιον σχῆμα, ἐν πολλῷ κλαυθμῷ, νηστείαις τε καὶ ἀγρυπνίαις. Ἐπιφαίνεται οὖν αὐτῷ ἐκ δευτέρου ὁ ἅγιος Ἰωάννης λέγων· Ἀλήθειαν λέγω σοι, ὅτι ἐὰν ἄλλους πέντε ναοὺς κτίσης μοι, μείζονας καὶ ὠραιότερους οὗ ἔκτισας, οὐ μὴ συγχωρηθῆς τὴν ἀμαρτίαν, ἣν ἐποίησας, ἀλλὰ δίκην ποιήσω μετὰ σοῦ ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Καὶ οὕτως ἀνεχώρη-

σεν· καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον ἐτελεύτησεν ὁ αὐτὸς Ἀμῶς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξηλείφθη ἀοράτως ἐκ τῶν διπτύχων τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως».—Σελ. 657. «Διήγησις περὶ τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τοὺς αὐτοῦ (1486) χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ καὶ ἐπέκεινα, τῶν Ἀγαρηνηῶν ἐκεῖσε κυριευόντων, ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Ἰωακείμ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Συμεῶν μοναχοῦ τοῦ τσαγκάρη, ἥτις ἀπὸ (κωδ. ὑπὸ) τῶν ἀραβικῶν βιβλίων μετεγλωττίσθη ἀπλῶς παρά τινος εὐσεβοῦς κατὰ τοὺς 1688 καὶ ταυτὸν μικρὸν διορθωθείσα ὡς ἦν παρὰ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Ἐφραὶμ ἐξεδόθη εἰς τύπον διὰ τῆς αὐτοῦ ἐπιμελείας πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων χριστιανῶν».

Σελ. 434, κωδ. 308. Προσθετέα· 1) Φ. 276^α. «Προκείμενα ἀναστάσιμα τοῦ ὄρθρου, τῶν ἤχων, ἦτοι τὰ ἄμνημα». Ἦχος α'. «Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος» κτλ.—2) Φ. 276^β. Προκείμενον καὶ ἀλληλουάρια ἀναστάσιμα τῶν ἡ' ἤχων τῆς λειτουργίας ἦτοι τὰ ἄμνημα». Ἦχος α'. «Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου».

Σελ. 458, κωδ. 332, 12, φ. 230-235. «Θαῦμα τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου συντεθὲν ὡς ἐν συνόψει] Ἐξέδωκα ἐν τῷ πονήματί μου· «Vagia graeca sacra. Сборникъ греческихъ неизд. богословскихъ текстовъ IV—XV вѣковъ, σ. 148-153.

Σελ. 460, κωδ. 335, φ. 256^β-261^α. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ ἐκ τῶν τοῦ Συμεῶνος Μεταφράστου βίων καὶ πολιτειῶν ἁγίων». Ἀρχ. «Ἐφραὶμ ὁ θαυμάσιος ἔφυ μὲν ἐκ τῆς Σύρων γῆς». Τέλος· «Οὕτως οὖν ὁ ἱερός Ἐφραὶμ ἐπὶ τέλει τοῦ βίου καὶ τηλικούτῳ θαύματι τὰς ἄνω πράξεις ἐπισφραγίσας, ἔπειτα δὲ καὶ παραινέσας τοῖς παροῦσι, καὶ συμβουλεύσας καὶ ὑποθείς, καὶ ἱκανῶς αὐτοὺς πρὸς ἀρετῆς ἐργασίαν διαναστήσας, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν σκηναὶς διαβαίνει, καὶ τὴν ἐκδεχομένην τοὺς τοιοῦτους λαμπρότητα ἐν Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα» κτλ. J. S. Assemani, Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς

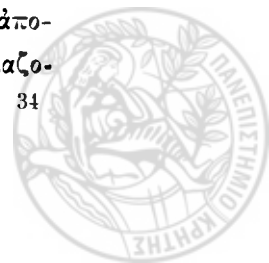

ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου τὰ εὐρισκόμενα πάντα. Ἐν Ῥώμῃ, 1732, τ. 1, σ. XX—XXIX. Migne, Patr. gr. τ. 114, σ. 1253-68.—Περὶ τῶν τριῶν φύλλων παρειλημμένων ὑπὸ Πορφυρίου Οὐσπένσκη ἴδε Отчетъ Имп. Публ. Библ. за 1883 г., σ. 146,21: «№ ССССХ. Отрывокъ изъ твореній св. Ефрема (на об. л. 3-го значител: τέλος τῆς πρώτης βίβλου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου), строчнаго письма XVI вѣка, въ 4-ю д. листа (изъ нижней библиотеки лавры Саввы Освященнаго)».

Σελ. 468, κῶδ. 351. Ἐμπεριέχεται ἐν τούτῳ κυριακοδρόμιον, ἐξ οὗ ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης ἀπέκοψε φύλλα δύο. Ἴδε Отчетъ Имп. Публ. Библиот. за 1883 г., σ. 146,19, κῶδ. 408: «Отрывокъ изъ Толковаго Евангелія (Κυριακοδρόμιον), строчнаго письма 1618 года, въ 4-ю д. 2 листа (Изъ верхней библиотеки лавры св. Саввы. Греч. № ССССVII)».

Σελ. 468, κῶδ. 352, ἐμπεριέχων ὁμιλίας εἰς Κυριακάς. Ἐγράφη ἔτει 1619. Δύο αὐτοῦ φύλλα κοπέντα ὑπὸ Πορφυρίου εὐρίσκονται νῦν ἐν τῇ Αὐτοκρ. Δημ. Βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθμὸν 458. Отчетъ 1883, σ. 153,69.

Σελ. 497, κῶδ. 373,2. «Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ λόγος εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ' τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ». Ἡ ἀρχὴ οὕτως ἔστιν ἐν τῷ κώδικι· «Ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ». — 7) Φ. 104-116. «Πράξεις καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ» κτλ. Ἴδε Νικοδήμου Συναξαριστής, ἐκδ. Σεργίου Χ. Ραφτάνη. Ἐν Ζακύνθῳ 1868, τ. 1, σ. 127-131. — 8) Φ. 117-128. «Διήγησις περὶ τοῦ ἀγίου Χριστομαίου ὁποῦ ἐσυνώδευσε τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις εἰς τὴν πόλιν τῶν Πάρθων». Τὸ κείμενον τοῦτο ἔστι πάντως νόθον, διότι ἅγιος Χριστομαῖος οὐδαμοῦ μνημονεύεται, οὐδ' ἀπόστολος Ἀλέξανδρος. Μόνον δὲ περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου διὰ σταυρώσεως γινώσκουμεν ταῦτα (Νικοδήμου Συναξαριστής, ἐκδ. Ραφτάνη, τ. 3, σ. 98): «Ὁ Βαρθολομαῖος ἦτον εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ἀποστόλων, κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, τοὺς ὀνομαζο-

μένους Ευδαίμονας· καὶ ἀφ' οὗ παρέδωκε εἰς αὐτοὺς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐσταυρώθη παρὰ τῶν ἀπίστων εἰς τὴν Οὐρβανούπολιν καὶ τελειώνει ἐνδόξως τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου του. Τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψانون τεθὲν ἐντὸς λάρνακος μολιβδίνης καὶ ῥιφθὲν ἐν τῇ θαλάσῃ ὠδηγήθη ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας εἰς τὴν νῆσον τῆς Σικελίας Διπάραν ὀνομαζομένην, ἔνθα καὶ ἐκβήτη. Φανερωθὲν δὲ εἰς τοὺς ἐκεῖ ἐνεταφιάσθη καὶ ἀναβλύζει πολλῶν θαυμάτων καὶ ἰαμάτων πηγὰς εἰς πάντας τοὺς προστρέχοντας αὐτῷ μετὰ πίστεως, οἵτινες τυγχάνοντες τῶν αἰτημάτων τῶν ἐπανέρχονται μετὰ χαρᾶς εἰς τὰ ἴδια». Πρβλ. καὶ 25 Αὐγούστου. Νικοδήμου Συναξαριστής, τ. 3, σ. 276-7 ἐκδ. Ραφτάνη.

Σελ. 535, κῶδ. 417, 12. Ἀλεξίου Μακρεμβολίτου ἀλληγορία εἰς τὸν Λούκιον ἢ ὄνον]. Ἐξέδωκα τοῦτο ἐν τῷ «СБОРНИКЪ СТАТЕЙ ПО КЛАСС. ФИЛОΛΟΓІИ», 1899, τ. 27, σ. 19-23.

Σελ. 545, κῶδ. 429, β', σ. 3-48. «Ἐρωταπόκρισις· ποίημα κῦρ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου». Ἐξέδωκε τοῦτο ἐντεῦθεν ὁ Красносельцевъ, Addenda. Odessa 1898, σ. 25-30.

Σελ. 618, κῶδ. 619, 7. «Γαβριὴλ ἱερομονάχου γράμμα πρὸς πατριάρχην, ἴσως Κύριλλον τὸν Λούκαριν». Ταῦτα διορθωτέον οὕτω· «Γαβριὴλ ἱερομονάχου γράμμα πρὸς τινὰ πατριάρχην ἀνώνομον». Τὸ κείμενον τούτου ἔχει οὕτως· «Ἐνδέκατος ἕβδο μὴν, ἀφ' οὗ παρὰ τοῦ ῥηθέντος μητροπολίτου ἡμῶν τοὺς δύο ἀνεψιούς ἐμπιστωθεῖς (κατὰ τὸ αὐτοῦ πρόσταγμα) ὧδε ἐκομισάμην εἰς τὸ Ἑλληνομουσεῖον, ἔνθα ὁ νῦν καθηγούμενος ἡδέως αὐτοὺς ὑπεδέξατο. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς σῆς εὐχῆς καὶ εὐλογίας τανῶν ἐπανέρχομαι, ἀπορῶ δὲ χρημάτων, ὅτι πάντα παρ' ἐλπίδας καταναλώσας διὰ τὸ ἐπιμήκιστον τῆς ἐνταῦθα μεθόδου, προσπίπτω πανευλαβῶς τοῖς ἱεροῖς σου ποσί, καὶ ἀπὼν ὡς παρὼν ἐδαφιαίως τούτους καταφιλῶν δέομαι καὶ ἀντιβολῶ, ὅπως βοηθήσεις μοι τὰ ἐφόδια τὴν ταχίστην· ταύτης δὲ τῆς βοήθειας καὶ χάριτος ἔσομαι διαπρύσιος κῆρυξ καὶ εὐχέτης διηνεκῶς εἰς Θεόν, ὅπως διαφυλάξῃ καὶ διατηρήσῃ κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ ἔνθεον

ὕψος καὶ ἄκρας καὶ θεοπροβλήτου σου ἀρχιερατείας εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδους. Γένοιτο.—'Ελάχιστος καὶ πανευλαβῆς δοῦλος τῆς σῆς Μακαριότητος Γαβριήλ ἱερομόναχος».

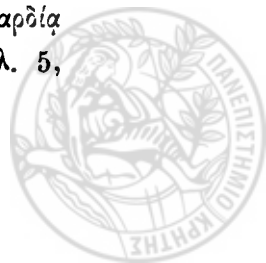
Σελ. 635, κῶδ. 655, φ. 6^β. Ἀντιγράφω ἕως τέλους τὸ σημεῖωμα τοῦ ἐπισκόπου Γερμανοῦ. «+ Αὕτη ἡ βήβλος, ὑπήρχε κάμοῦ Γερμανοῦ εὐτελοῦς τοῦ Ἀγιοσαβίτου. καὶ τῶν ἐλαχίστων ἐπισκόπων ἐλαχιστοτέρου. ἐπροσήλοσα δὲ αὐτὴν. μετὰ καὶ πλῆθων ἐτέρων βηβλίων, εἰς τὴν ἀγίαν λαύραν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἱεροσολιμήτου. καὶ ἦτης τὸ ἡστερίσει ἐκ τὴν ἀγίαν λαύραν, ἧ νὰ τὸ περιορίζην εἰς τὸ κελὴν του ὡς ἡδιόν του κτήσμα, νὰ ἔχει τὰς ἀράς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὸ θεοφόρων πρῶν καὶ νὰ ἔχει καὶ τὸν ἅγιον Σάββα μαχόμενον ἐν ἡμέρα κρίσεως. καὶ νὰ ἴνε καὶ ἐξεμοῦ τοῦ ἀμαρτολοῦ ἀσυγχώρητος καὶ ἀφορισμένου: +». —δ') «Εὐχαὶ ἐξομολογητικαὶ Μάρκου μοναχοῦ, φ. 11-37»]. Διόρθου ταῦτα οὕτω «δ') φ. 11^α-17^α. Μάρκου μοναχοῦ τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ ὕστερον Ἐφέσου μητροπολίτου Εὐχαὶ ἐξομολογητικαὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς τὴν παρθένον Θεοτόκον, εἰς τὸν Τίμιον Σταυρόν καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα».

Σελ. 659, στ. 1 ἀντὶ τοῦ «δίστηλον» γράφε «μονόστηλον».

Σελ. 658—661, κῶδ. 704. Θήκη, ἐν ἧ συνήρμοσα ἐκ διαφόρων ἀρχαίων πινακίδων τὸ ὅλον 29 φύλλα μεμβράνινα καὶ ἐν τεμάχιον. Πάντα ἔχουσιν ἀξίαν παλαιογραφικὴν· οἷον ἐν φύλλον ἔτους 1549, δύο φύλλα λατινιστί, δύο ἐν οἷς τεμάχια ἐκ διαφόρων λόγων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, φύλλον ἐν μετὰ κειμένου περὶ τῆς ἀγίας Ἄννης, δύο φύλλα ἐκ κώδικος ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, δύο φύλλα ἐξ ὁμιλίας τοῦ ἀγίου Βασιλείου τοῦ μεγάλου, τέσσαρα φύλλα ἐκ κώδικος πανηγυρικοῦ, ἐν φύλλον Εὐαγγελίου, δύο ἐκ συναξαρίου, τεμάχιον προφητολογίου, ἕξ φύλλα ἐκ φαλτηρίου, ἐν φύλλον πλῆρες ἀποφθεγμάτων Κάτωνος, Μενάνδρου καὶ ἐτέρων (ἴδε ἀρ. 14). Δύο φύλλα ἴσως ἐμπεριέχουσι τεμάχιον ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου Εὐθυμίου, ὃν ἐξέδωκεν ὁ C. de Boor, Vita Euthymii, Berlin 1888, σελίδες 1-78. Πρβλ. A. Parado-

pulos-Kerameus, Monumenta graeca et latina ad historiam Phottii patriarchae pertinentia. Petropoli 1899, σ. 25-35. «Ἀρέθα ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἐπιτάφιος εἰς Εὐθύμιον τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως». «Ὅλα ταῦτα εἰσὶν περιγεγραμμένα. Ἐξαίρεσιν ἔχουσι δύο ὑπὸ ἀριθμοὺς 1 καὶ 9.— α') Λείψانون μεμβρανίνου κώδικος ἐκ δύο φύλλων. Τὸ πρῶτον συνένεται τῷ ἄνω πρώτῳ τεμαχίῳ τοῦ δευτέρου φύλλου, ᾧ ἔπονται τρία τεμάχια. Ἡ μὲν πρώτη σελὶς τοῦ φ. 1 στοίχους ἀριθμοῦ 30, ἡ δ' ὀπισθία (φ. 1^β) στοίχους 32. Τὰ φύλλα ταῦτα, ὡς ἔχουσι, λείψανόν ἐστὶν ἀνωνύμου λόγου, οὗ ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή. «Περὶ τῆς τῶν ἀθέων Βαρβάρων (= Ἀβάρων) καὶ Περσῶν κατὰ τῆς θεοφυλάκτου ταύτης πόλεως μανιώδους κινήσεως καὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς Θεοτόκου μετ' αἰσχύνης ἐκείνων ἀναχωρήσεως». Τὸν λόγον τοῦτον ἐξέδωκεν ὁ Leo Sternbach, *Analecta Avarica*. Cracoviae 1901, σ. 1-24. Τὸ φύλλον 1^α ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων «καὶ τῶν κενῶν μονοξύλων τῶν ἐκεῖ φερομένων καὶ τῶν μάτην περιπλεόντων» (Sternb. σ. 15, 10), λήγει δὲ εἰς τὸ «καὶ αὐτοὺς μηδενὸς διώκοντος ἐν τοῖς ὕρεσι φεύγοντας» (αὐτόθι στ. 40). Εἶτα αὖθις τὸ κείμενον (φ. 1^β-2^α) συνεχίζεται ἀπὸ τῶν λέξεων «Φασὶ δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἀλιτήριον τύραννον αὐτόπτην γενόμενον τῆς αἰσχύνης», λήγει δὲ εἰς ἐξῆς λέξεις: «ἔχαιρε μὲν γὰρ ἐκ πλάνης οἰόμενος καταλελυῖσθαι λοιπὸν τὰ Ῥωμαίων βασιλεία, ἔστενε δὲ καὶ ὠδύρετο διότι μὴ αὐτός, ἀλλ' ἕτερος, ὡς ᾤετο, τύραννος τὴν πόλιν ἐπόρθησεν· οὗτος γὰρ ἦν ὑποσχόμενος ὁ Ὀλοφέρνης οὗτος (Ναβουχοδονόσορ) τῷ (βασίλει ὄντι, ὡς εἰ πολεμῶν ἢ ἀπάτη κυριεῦσαι παρασκευάζει τὸν ἀλιτήριον ταύτης τῆς πόλεως)». — Διορθώσεις εἰς τὸ κείμενον τοῦ Sternbach. Σελ. 3, 12 «ὁ προφήτης ἐπόμπεσι τῶν ἀκουόντων] γράφε ἐπ' ὕμνεσι. Πρβλ. 12, 23.— Σελ. 4, 3 διηγήσομαι ὑμῖν... διὰ τῆς Θεοτόκου] ἀνάγνωθι διηγ. ὑμῖν (ἅπερ ἔπραξε) διὰ τῆς Θεοτόκου.— Σελ. 4, 12 «ἐν ὄρουμ ἕξλου σαλεύεται»] πρβλ. Ἡσαίου ζ', 2.— Σελ. 4, 31 «ὥστε κωλύειν τοῖς ἀπεριτμήτοις καρδίᾳ τὴν εἴσοδον»] πρβλ. Λευιτ. μδ', 7; Ἰεζεκ. μδ', 9. — Σελ. 5,

28 «ποῖον εἶδος εὐεργεσίας εἰς τὸν κύνα τοῦτον οὐκ ἐπεδείξαντο»;] γρ. ἐπεδείξατο. — Σελ. 5, 40 «εἴληφεν ὅλως χρήματά τε καὶ πράγματα» κτλ.] γράφε ὁμῶς. — Σελ. 7, 9 «ἀνθ' ἰκετηρίας καὶ θυμιάματος εἰάδους»] γρ. εὐάδους. — Σελ. 8, 31 «ὁ ἐκ ἀνατολῶν»] γρ. ἐξ. — Σελ. 9, 2 «Ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς Μωσῆς τοῦ μονογενοῦς θεοῦ τὸν τύπον, ὃν καὶ δαίμονες φρίττουσι (φρασί δὲ τοῦτον τὸν ἀχειροποίητον) ἀθώοις ἄρας χερσὶ» κτλ.]. Τὸ τὸν ἐξώβλητον κατὰ τὸν κώδικα. — Σελ. 10, 16 «ἦν δὲ αὐτῷ ἡ τούτων σύμπηξις ῥάστη καὶ σύντομος καὶ λόγου γινομένη ταχύτερον, πληθῆι τε βαρβάρων ταῦτα ἐργαζομένων» κτλ.] γρ. ἐργαζομένων. Νοεῖται ὁ τύραννος, ὃ τινι αἰ ἀφετηρίων ὀργάνων καὶ ξυλίνων πύργων κατασκευαὶ ἐτεκταίνοντο ῥᾶστα πληθῆι βαρβάρων. — Σελ. 10, 22 «λαβὼν τῆς συγκλήτου τὸ πρῶτιστον» κτλ.] γρ. τὸν πρῶτιστον. — Σελ. 11, 38 «ἀλλὰ γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἀνθρωποὶ εἰσιν»] πρβλ. ψαλμ. θ', 21 «γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἀνθρωποὶ εἰσιν». — Σελ. 12, 32 «ταύτην κλητὴν ἀγίαν ὁ καλῶν ἡμέραν ἐπαινεθήσεται»] πρβ. Ἐξοδ. ιβ', 16; Λευιτ. κγ', 8. — Σελ. 15, 25 «τῆς παρθένου»] ὁ κῶδ. τῆ παρθένου.

Σελ. 660, κῶδ. 704, 9. Δύο μεμβράνινα φύλλα κτλ. Μετὰ τὸν Rendel-Harris ὁ Edgar J. Goodspeed ἐξέδωκε διατριβὴν ἐπιγεγραμμένην οὕτω: «A martyrological fragment from Jerusalem (*American Journal of Philology*, τ. 23, 1902. σ. 68—78). Ταύτην τὴν διατριβὴν ἔκρινεν ὁ πατήρ Hippolyte Delehaye, *Analecta Bollandiana*, τ. 22 (1903), σ. 408—410. Αὕτη ἡ κρίσις ἀπέδειξε φανερώς, ὅτι ἐγὼ αὐτὸς ἐδικαιώθην γράφας ὧδε: «Δύο μεμβράνινα φύλλα μεγάλου μονοστήλου κώδικος γράμμασι γεγραμμένα κεφαλαιώδεσι».

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Σελ. 4—22, κῶδιξ 2. Νομοκάνων τοῦ ἀγίου πατριάρχου Φωτίου, ἐξ οὗ ὁ Πορφύριος Οὐσπένσκης ἀφήρησε 2 φύλλα. Ἴδε

Отчетъ Импер. Публ. Библ. за 1883 г., σ. 141, 128. Εἰσὶ δὲ μεμβράνινα δίστηλα ἐκ στοιχείων 43 (μέγ. 0,372×0,27). Φύλλον 1^ο ἄρχ. «— σαμειτῶν νομοθετηθέντα φυλαχθῆ. προνοείωσαν οἱ ἐπίσκοποι.—Φύλ. 1^ο-2^ο. Ζ'. ταινιοειδὲς μέλαν κοσμημάτιον. «Τίτλος ε'. Περὶ αἰρετικῶν καὶ Μανιχαίων καὶ Σαμαρειτῶν: Ἑρμηνεία. α') Τὰ προφάσει τῆς θρησκείας φιλοτιμηθέντα προνόμια κτλ. Τελευτᾶ εἰς «ις'. Οἱ ὀρθόδοξοι παῖδες τῶν αἰρετικῶν μὴ ἀμαρτήσαντες κατ' αὐτῶν τὸ ἐξ ἀδιαθέτου αὐτοῖς ἀρμόζον. καὶ. παρὰ ταῦτα γενομένη τελευταία βούλησις ἀκυροῦται. φυλαττομένων τῶν ἐ —».

Σελ. 45, κῶδ. 16, 85 ἀντὶ τοῦ «φ. 836^β» γράφε 336^β.

Σελ. 87, στ. 4 ἀνακινήσθηκεν] Ἀνάγνωθι κατὰ τὸν κώδικα «ἀνακινήσθηκεν» (= ἀνεκαινίσθη).

Σελ. 91, κῶδ. 41 οὐκ ἔστι τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἀλλὰ τῆς ἑνδεκάτης.

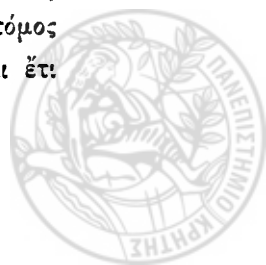
Σελ. 114, κῶδ. 57. Πρβ. ἃ ἔγραψε περὶ τούτου τοῦ κώδικος ὁ *Richardus Foerster*, *Libanii opera*, vol. V (Lips. 1909), σ. 154—158.

Σελ. 121, στ. 6 ἀντὶ *Κυμινίου* γράφε *Κυμινήιου*.

Σελ. 185, κῶδ. 12, 11. πρὸς Ἀθανάσιον μητροπολίτην Νικαίας] διόρθου τὸ «Νικαίας» εἰς «Νικομηδείας».

Σελ. 195, στ. 13 *τειταμμέναις*] γράφε *τειαιμέναις*.

Σελ. 525, κῶδ. 21. Δύο τόμοι χάρτινοι (β' καὶ γ') συγγραφῆς ἱερομονάχου Νεοφύτου τοῦ Κυπρίου κτλ.] Ἀνάλεκτα, τ. 3, σ. 457—509, μετὰ τῆς εἰς τὸ τέλος σημειώσεώς μου «Ἡ ἀκολουθία τῆς συγγραφῆς ταύτης ἀναβάλλεται». Διὰ τοῦτο τὸ τέλος τοῦ ἐκδοθέντος μέρους (ἔτ. 1834) οὐ συμβιβάζεται τῇ ἐπιγραφῇ· «μέχρι τοῦ ἔτους ~~μα~~ Μαρτίου». Πρῶτος τόμος τῆς συγγραφῆς ἔστιν οὗτος· «Νεοφύτου Κυπρίου Ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ διαφόρων χριστιανικῶν ἔθνῶν καὶ λογομαχιῶν αὐτῶν περὶ τῶν παναγίων προσκυνημάτων». Ἴδε Ἀνάλεκτα, τ. 2, σ. 405—463, τ. 3, σ. 410—456. Ὁ δὲ τρίτος τόμος ἐν ἀντιγράφῳ Σωτηρίου Ἀγγελίδου (ἔτ. 1908) εὐρίσκεται ἔτι

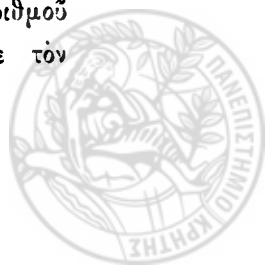
παρ' ἐμοὶ ἀνέκδοτος· ἐπιγραφὴν δὲ ἔχει ταύτην «Ἐξακολούθησι τῆς ἱστορίας τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἢ τῷ θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων διατρεξάντων ἀπὸ τοῦ ἁωμᾶ Μαρτίου α' καὶ ἐξῆς, συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου Κυπρίου. Τόμος γ'».

Τ Ο Μ Ο Σ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ο Σ .

Σελ. 139, κῶδ. 151. Ὁ κῶδιξ οὗτος ἄρχεται οὐχὶ ἀπὸ τῶν λέξεων «- -ώνιον. μὴ οὖν τῇ γλυκύτητι», ἀλλ' ἀπὸ τῶν λέξεων «- - ἀλλ' ἐπ' ἀφθαρσία τὸν ἄνθρωπον ἔκτισε κατ' εἰκόνα». Σημείωσαι ἔτι, ὅτι ἀριθμεῖ φύλλα 159, οὐχὶ δὲ 157.

Σελ. 146, κῶδ. 172. Κείμενον α' ἐν τῷ κώδικι τούτῳ: Γεωργίου Κορεσσίου ἐρμηνεῖα δωδεκαμερῆς εἰς τὸ Δωδεκαπρόφητον τῆς ἱερᾶς Γραφῆς, φύλλ. 1-99. Τοῦ πρώτου μέρους ἡ ἐπιγραφὴ «Γεωργίου Κορεσσίου ἱατροῦ καὶ θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Χίου, ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν». Ἀρχ. «Τὸν προφήτην Ἡσαΐαν ἐρμηνεῦσαι προθεμένοις» κτλ. Τοῦ τελευταίου μέρους ἡ ἐπιγραφὴ «Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην Μαλαχίαν». Μεταξὺ δὲ τῶν εἰς τοὺς προφήτας Ἱερεμίαν καὶ Ἰεζεκιὴλ ἐρμηνειῶν ὁ συγγραφεὺς ἀναπτύσσει «Ζητήματα τινά» (φύλλ. 55-57), ὧν ἡ ἀρχὴ «Ζήτημα $\bar{a}^{\text{ον}}$: διατί ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὴν Εὐάν, εἰ οὐκ ἔμελλεν ὁ Ἀδάμ ἐκ τῆς Εὐᾶς τίχτειν παῖδας ἐν Παραδείσῳ» κτλ.—Κείμενον β', φύλλ. 100-121: «Ἐξήγησις εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ματθαίου τοῦ Καντακουζηνοῦ».

Σελ. 205, κῶδ. 240. Τὸν κώδικα τοῦτον ἐπανεῦρον ἐγὼ αὐτὸς μηνὶ Ἰουλίῳ τοῦ 1907 ἔτους ἐν ἐτέρῳ τόπῳ τῆς βιβλιοθήκης· ἦν γὰρ ἐκ παλαιοῦ μετατοπισμένος διὰ φθορὰν τοῦ ἀριθμοῦ 240, ὅστις ἀπολέσας τὸ 0 καὶ 24-ος γενόμενος ἐξετόπισε τὸν

κώδικα, τινός οὔτω τῶν ἐν τῷ Μετοχίῳ παλαιότερων βιβλιοφυλάκων ἀπροσέκτως παρεμβάλοντος αὐτὸν μεταξὺ τῶν κωδίκων 24 καὶ 25· νῦν δέ, τοῦ ἀριθμοῦ διορθωθέντος, κατέχει τὸν οἰκεῖον αὐτῷ τόπον· ἔχει δὲ ἡ περιγραφή αὐτοῦ οὔτω¹.

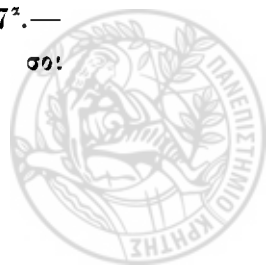
Κωδῆς χάρτινος ἐκ φύλλων 175, μήκους περίπου 0,330 καὶ πλάτους περίπου 0,225· ἔστι δὲ συναπηρητισμένος ἐξ ἑννέα διαφόρων τευχῶν συνηνωμένων.

Α') Τεῦχος ἐκ φύλλων 48, ὧν τὸ ἔσχατον ἄγραφον· γεγραμμένον δὲ ἅπαν ἐπιμελῶς διὰ χειρός, ὡς ἐγὼ πιστεύω, Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως ἐν ἡλικίᾳ νεαρᾷ κατὰ τρεῖς διαφόρους χρόνους (διὸ καὶ τρισσάκις ἡ γραφή μετήλλαξεν ἐν τῷ τεύχει μορφῆν), περιλαμβάνει ἐν μονοστήλῳ πολυαρίθμων ἐπιστολῶν ἀντίγραφα, τῶν ἐξῆς. α') Μαξίμου Μαργουνίου «Ἐπιστολὴ α' πρὸς τὸν Φιλαδελφείας» (1590). Ἄρχ. «Τὸ τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπᾶν», φ. 1^α. — β') «Ὁ Φιλαδελφείας τῷ Κυθήρων». Ἄρχ. «Εἰ μὲν τὸν πρῶτον καρπὸν» κτλ., φ. 1^β. — γ') Μαξίμου Μαργουνίου ἐπιστολὴ «β' πρὸς τὸν Φιλαδελφείας» (1590). Ἄρχ. «Τὰ μὲν περὶ τὸ δόγμα», φ. 2^α. — γ') Γαβριὴλ Σεβήρου «τῆς β' ἀπόκρισις». Ἄρχ. «Τοῖς ἀπὸ μάργου τὴν ἐπωνυμίαν», φ. 2^β. Ἐξέδωκε Β. Μυστακίδης, Ὁ ἱερός κληρὸς κατὰ τὸν 13^{ον} αἰῶνα. Ἐν Ἀθήναις 1892, σ. 38. Εἰκοσιπενταετηρίς τῆς καθηγησίας Κ. Σ. Κόντου. Ἐν Ἀθήναις 1893, σ. 160. — δ') Μαξίμου Μαργουνίου «πρὸς τὸν Φιλαδελφείας». Ἄρχ. «Τυφλώττεις ὡς ἔοικας», φ. 2^β. Ἐξέδ. Μυστακίδης ἐνθ. ἀν. σ. 39. Εἰκοσιπενταετ. Κόντου, σ. 161. — ε') τοῦ αὐτοῦ Ἱερεμίας Κ/πόλεως (1590). Ἄρχ. «Φιλῶξενον τὸν ποιητὴν» κτλ., φ. 2^β. — ζ') Τοῦ αὐτοῦ Θεοφάνει Φιλιππουπόλεως (1590). Ἄρχ. «Σὺ δ' ἄρα τοῦ λοιποῦ», φ. 3^β. Ἐξέδωκε Μυστακίδης σ. 50. Εἰκοσιπενταετ. Κόντου, σ. 172. — ζ') Κων-

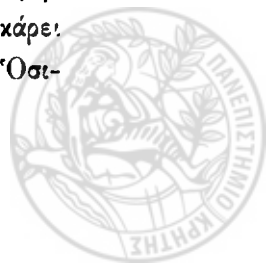
¹ Κατὰ τὸν κατάλογον Ἀντωνίου ἔφερε πρότερον τὸν 463-ον ἀριθμὸν ἄχρι τοῦ 1886 ἔτους. Πολλὰ τῶν ἐν αὐτῷ κειμένων προεξέδωκε τύποις ὁ Emile Legrand ἐξ ἀντιγραφῆς Βασιλείου Μυστακίδου· πρβλ. Bibliographie hellénique du xviii siècle, τ. 4, σ. xi. Βραχεῖαν περιγραφὴν τοῦ αὐτοῦ κώδικος ὑπὸ Γ. Σ[οφοκλέους] ἔρα ἐν τῷ βιβλίῳ: Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλλ. Φιλολογ. Σύλλογος, 1863, τ. 1, σ. 219—220.

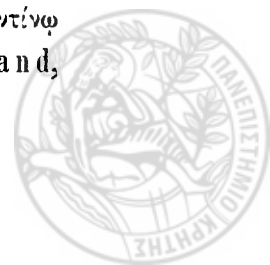
σταντίνος Λούκαρις Ἐσχελίω (1591). Ἄρχ. «Οἶδά σοι χάριτας ἀθανάτους», φ. 3^β.—η) Μελέτιος Βλαστός Μαξίμω Μαργουνίω (1591). Ἄρχ. «Καὶ ἡ ἔναγχός μοι πεμφθεῖσα», φ. 4^α.—θ) Κωνσταντίνος Λούκαρις Μελετίω Βλαστῶ. Ἄρχ. »Εἰ φιλεῖς, μὴ κατηγορεῖ», φ. 4^α.—ι) «Εἰς τὸν αὐτὸν μεγάλην παρεσχηκότα τὴν βοήθειαν τῇ Κρήτῃ ἐν τῷ τοῦ λοιμοῦ καιρῷ» ἐπίγραμμα ἐξάστιχον. Ἄρχ. «Μήποτε γαρούειν πολυῖστορος ἀθλοθέτην», φ. 4^β.—ια) Μελέτιος Βλαστός «τῷ τῶν Μουσῶν τροφίμω Κωνσταντίνω» Λουκάρει. Ἄρχ. «Χρόνιά σοι τὰ παρ' ἡμῶν ἀφικνεῖται», φ. 4^β.—ιβ) «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν» ἐπίγραμμα τετράστιχον. Ἄρχ. «Ἐκ σοφίης ἐπέεσσι», φ. 4^β. Ἐξέδωκε Legrand, Bibliogr. hell. du xvii siècle, τ. 4, σ. 214. — ιγ) Κωνσταντίνος Λούκαρις «Ἴππολύτῳ τῷ πανιερωτάτῳ Χίου» (1591). Ἄρχ. «Ἔδει μὲν ἡμᾶς», φ. 4^β. Legrand, σ. 208.—ιδ) Τοῦ αὐτοῦ «Νεοφύτῳ τῷ Βεγέρει» Ἐνετίθην 1591. Ἄρχ. «Εἰ καὶ μὴ εἰδώς σου τογχάνω», φ. 5^α.—ιε) Τοῦ αὐτοῦ Νικολάω Ῥοδίῳ (1591). Ἄρχ. «Ἦτησα, ἀλλ' οὐκ ἠύμοίρησα», φ. 5^α.—ις) «Ἴππόλυτος Κρής, ὁ ταπεινὸς Χίου, τῷ ἔλλογιμωτάτῳ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ Λούκαρι». Ἄρχ. «Ἦ τοῖς γράμμασί σου τῶνόντι», φ. 5^β. Legrand, σ. 212.—ιζ) «Τοῦ ἄνωθεν τῷ ἄνωθεν ἡρωελεγεῖον» ἐκ τριῶν στίχων. Ἄρχ. «Κωνσταντίνον ἐμόν», φ. 5^β. Ἐν τῇ ᾠδῇ «Ἰαμβικόν» κατὰ λάθος γέγραφα καὶ σύγγνωθί μοι». Legrand, σ. 212.—ιη) Μελέτιος Πηγᾶς πατριάρχης Ἀλεξανδρείας τῷ παπᾷ Θεοδώρῳ. Ἄρχ. «Τὰ τῆς εὐσεβείας μυστήρια», φ. 5^β. — ιθ) Κωνσταντίνος Λούκαρις Λαυρεντίῳ ἱερομονάχῳ (1591). Ἄρχ. «Τὸν σκοτέως γενέτην», φ. 6^α. Legrand, σ. 207.—κ) Μαργούνιος τῷ πνευματικῷ πατρὶ Διονυσίῳ» Ἐνετίθην 1591. Ἄρχ. «Οὐ τὸ κατορθοῦν μοι καὶ μόνον δοκεῖ», φ. 6^β.—κα) Γαβριήλ Δωροθεΐδης «δεσπότη μου θεοτιμῆτῳ Κυρίλλῳ» Λουκάρει. Ἄρχ. «Χθὲς καὶ σήμερον», φ. 6^β. Legrand, σ. 211.—κβ) [Κωνσταντίνος Λούκαρις] Ἴππολύτῳ Χίου. Ἐνετίθην. Ἄρχ. «Μὴ θαυμάσης, εἰ δοκῶ φορτικός», φ. 7^α.—κγ) [Ὁ αὐτός] Ἐσχελίῳ Ἐνετίθην 1591. Ἄρχ. «Οἶδά σοι

χάριτας», φ. 7^α. Ἴδε καὶ ἀνωτέρω φ. 3^β.—κδ') Νικολάφ Ῥοδίω. Ἀρχ. «Ἐγὼ σε τεθαύμακα πολλάκις», φ. 7^α.—κε') Ναθαναήλω ἱερομονάχῳ. Ἀρχ. «Ἦκέ τις ἀνδρῶν», φ. 7^β. — κς') Ἀνώνυμος Κυρίλλω τῷ Λουκάρει, ἀρχιμανδρίτῃ Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Μέγιστον εἰκότως σημεῖον», φ. 7^β.—κζ') Ἐπιστολίδιον πρὸς Λούκαριν ἐν τῷ φύλλῳ 8^α, ἔχον οὕτως αὐτολεξεί. «Ἰσιώτατέ μοι καὶ λογιώτατέ μοι κύριε Κύριλλε, φιλικῶς καὶ ἐκ μέσης ψυχῆς ἀσπάζομαι τὴν σὴν αἰδεσιμότητα, ὑγιαίνειν σοι εἰς ἐτῶν πολλῶν περιόδου εὐχόμενος εἰς τῶν αὐτόθι πιστῶν σύστασιν. Χάρτι Χριστοῦ ὑγιαίνομεν καὶ ἡμεῖς. Ἐμάθομεν ὡς ἐλέει Θεοῦ ὁ κύριος Νεόφυτος ἔρχεται ἐκ τῆς ἔξορίας· οὐκ οἶδαμεν δέ, τίς ὁ τὴν ὠφέλειαν αὐτῷ παρασχών. Πολλοὶ καὶ ἄλλοι τῶν μοναχῶν ἐκ τῆς Βλαχίας ἦλθον καὶ ἔτι ἔρχονται εἰς Ῥωσίαν, τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν ἔφοδον ἐκκλίνοντες. Εἴ τι νεώτερον ἔμαθες, γράψον, ἵνα καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος. Ἐρρωσο· Ἀπριλλίου ἡ'. + Ὁ Μονεμβασίας Ἱερόθεος». — κη') [Κωνσταντῖνος Λούκαρις] «τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Χίου κυρίῳ Ἰππολύτῳ τῷ Καστρισίῳ, ἀνδρὶ σοφωτάτῳ». Ἐνετίηθεν 1591. Ἀρχ. «Ἐδάκρυσά πως τὴν γῆν», φ. 8^α.—κθ') [Τοῦ αὐτοῦ] τετράστιχον ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Ἀῦδαέ μοι, πατρίς, αὔδαέ Κρήτη», φ. 8^α.—λ') [Κωνσταντῖνος Λούκαρις] Φιλίππῳ Σεμινέλλῳ. Ἐνετίηθεν. Ἀρχ. »Ὀμηρικὸν ἔστω μοι τῆς ἐπιστολῆς τὸ προοίμιον», φ. 8^α.—λα') Ἡρακλεῖ Κασσιμάτῃ ἱατρῷ. Ἐνετίηθεν. Ἀρχ. «Δέδηγμαί τὴν καρδίαν», φ. 8^β. — λβ') Νικολάφ Ῥοδίω. Ἀρχ. «Αἴσωνα Θεεταλόν», φ. 8^β. — λγ') Κωνσταντίνῳ Ζερβῷ ἱατρῷ. Ἀρχ. «Ἐγὼ μὲν σοι καὶ συνήδομαι», φ. 8^β.—λδ') Νικόλαος ἱερεὺς Ῥόδιος τῷ ἱερομονάχῳ Μαξίμῳ Μαργουνίῳ (1584). Ἀρχ. «Εἰ τάληθές, ᾧ φιλότης», φ. 9^α.—λε') Λεόντιος Εὐστράτιος Κύπριος τῷ ἱερομονάχῳ Λαυρεντίῳ Μαρίνῳ. Ἐνετίηθεν εἰς Κρήτην, 1591. Ἀρχ. «Οὐκ ἀγῶνα λόγων», φ. 10^α.—λς') Ἱερόθεος Μονεμβασίας ἀνωνύμῳ ἀπὸ 6-ης Μαρτίου. Ἀρχ. «Ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιστολήν», φ. 10^β.—λζ') Ὁ αὐτὸς Κυρίλλω Λουκάρει ἀρχιμανδρίτῃ Ἀλεξανδρείας, ἀπὸ 11-ης Φεβρουαρίου. Ἀρχ. «Ἰσι-

ώτατέ μοι», φ. 10^β.—λη') [Ὁ αὐτὸς] ἀνωνύμω ἀπὸ 28-ης Αὐγού-
 στου. Ἄρχ. «Σὸς με πόθος», φ. 11^α.—λθ') Ὁ αὐτὸς ἀνωνύμω.
 Ἄρχ. «Παρακαλῶ πολλά τὴν ἀγιωσύνην σου», φ. 11^α.—μ') Ματ-
 θαῖος τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Λουκάρει. Ἄρχ. «Φίλιτατέ μοι ἀρχιμανδρίτα,
 χαίροις», φ. 11^α.—μα') Ἱερόθεος Μονεμβασιάς τῷ ἀρχιμανδρί-
 τη Κυρίλλῳ Λουκάρει. Ἄρχ. «Σπουδαίως γράφω σοι», φ. 11^α.—
 μβ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἄρχ. «Εὐφυχίας καὶ παρακλήσεως»,
 φ. 11^α.—μγ') Φίλιππος Σεμινέλος Κωνσταντίνῳ τῶν Λουκάρων,
 Κρήτηθεν 1591. Ἄρχ. «Διττάς σοι καὶ πρότερον», φ. 11^β.
 Legrand ἐνθ. ἀν., σ. 196.—μδ') Μάξιμος ἐπίσκοπος Κυθή-
 ρων Ἐσχελίῳ. Ἐνετίηθεν 1590. Ἄρχ. «Μικροῦ καὶ πυθαγορεί-
 ων», φ. 12^α. — με') Κωνσταντῖνος Λούκαρις Νικολάῳ Ῥοδίῳ.
 Ἐνετίηθεν. Ἄρχ. «Χρεμύλος ἐξαίφνης», φ. 12^β. — μς') Ὁ αὐ-
 τὸς Ἐσχελίῳ. Ἐνετίηθεν. Ἄρχ. «Καὶ τοῦτο (πῶς δοκεῖ σοι;) οὐ
 μικρόν», φ. 13^α. Ἐξέδωκε Γ. Σοφοκλῆς ἐν Ἑλλ. Φιλολογ.
 Συλλόγῳ, τ. 1, σ. 210.—μζ') Ὁ αὐτὸς Φρεδερίκῳ Σουλπουργίῳ.
 Ἄρχ. «Βιβλίῳ πρὸ μικροῦ ἐντετύχηκεν», φ. 13^α. Legrand
 ἐνθ. ἀν., σ. 198.—μη') Μάξιμος Μαργούνιος Κωνσταντίνῳ Λου-
 κάρει Ἐνετίηθεν 1591. Ἄρχ. «Μόλις τῶν σῶν ψήφων», φ. 13^β.
 Legrand, σ. 206.—μθ') Ὁ αὐτὸς Διβίῳ Τζάκρα. Ἐνετ. 1591.
 Ἄρχ. «Ἐγὼ καὶ προὔφθασα», φ. 13^β.—ν') Ὁ αὐτὸς Φρεδερί-
 κῳ Σουλπουργίῳ Ἐνετ. 1591. Ἄρχ. «Ὅφ' ἐ πάνυ», φ. 14^α. —
 να') Φρεδερίκος Σουλπούργιος Κωνσταντίνῳ Λουκάρει ἐκ Φραγκο-
 φούρδου 1590. Ἄρχ. «Ἐπειδὴ χάρις χάριτι ἀκόλουθος», φ. 14^α.
 Legrand, σ. 199.—νβ') Μάξιμος Μαργούνιος Σουλπουργίῳ.
 Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Τὴν Θεοδωρήτου» κτλ., φ. 15^α. — νγ')
 Κωνστ. Λούκαρις Μαργουνίῳ ἐκ Παταβίου 1591. Ἄρχ. «Ἐπή-
 νεσα», φ. 15^α. Legrand, σ. 210. — νδ') Νικόλαος Δωροθεΐ-
 δης Κωνστ. Λουκάρει, 1590. Ἄρχ. «Κύριε Κωνσταντῖνε», φ.
 15^α.—νε') Κωνστ. Λούκαρις Νικολάῳ Ῥοδίῳ Ἐνετ. 1590. Ἄρχ.
 «Θεῖον τψόντι», φ. 15^β. Ἐξέδωκε Σοφοκλῆς ἐνθ. ἀν., σ. 220.
 Legrand, σ. 200.—νς') Νικόλαος Δωροθεΐδης Κωνσταντίνῳ
 Λουκάρει, 1590. Ἄρχ. «Κύριε Κωνσταντῖνε», φ. 16^α. Legrand,

σ. 205.—νζ') Λεόντιος ἱερομόναχος Μαξίμω Μαργουίνω. Ἐνετίηθεν. Ἄρχ. «Πέπεισμαι», φ. 16^α.—νη') Ναθαναήλος Κωνσταντίνω Λουκάρει, Κρήτηθεν 1590. Ἄρχ. «Ὅτι δὲ ἡμετέρας γραφῆς», φ. 16^α. Legrand, σ. 205.—νθ') Κωνστ. Λούκαρις Λεοντίω Εὐστρατίω. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Μήποτ' ἄρα», φ. 16^β. Legrand, σ. 201.—ξ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Πῶς μόνον τοῦτο», φ. 17^α. Legrand, σ. 208.—ξα') Ὁ αὐτὸς Νικολάω Ῥοδίω. Ἄρχ. «Ὁ μικρόν μοι ἐδόκει», φ. 17^α.—ξβ') Ὁ αὐτὸς Σπυριδῶνι Βλόντω. Ἐνετ. Ἄρχ. «Φίλος φίλω φίλτατον», φ. 17^β. Legrand, σ. 202.—ξγ') Μαργούνιος Ἱερεμιά Κ/πόλεως. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Τέκνα μοιχῶν», φ. 17^β. Ἐξέδωκε Β. Μυστακίδης, Ὁ ἱερός κληρὸς κατὰ τὸν 13^{ον} αἰῶνα, σ. 52. Εἰκοσιπενταετηρῆς Κόντου, σ. 174. —ξδ') Μαργούνιος Κωνσταντίνω Λουκάρει. Ἐνετ. 1591. Ἄρχ. «Ἀγανακτεῖς, ὡς ἔοικα», φ. 18^α. Legrand, σ. 211. —ξε') Ὁ αὐτὸς Συμεῶνι ἱεροδιακόνω. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Ἀποδέχομαί σου τὸ προσηνές», φ. 18^α.—ξς') Νικόλαος Ῥόδιος Κωνσταντίνω Λουκάρει, 1590. Ἄρχ. «Πῶς σοι δοκεῖ», φ. 19^α.—ξζ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1590. Ἄρχ. «Ἄς ὠμολόγηκά σοι χάριτας», φ. 19^α. Ἐξέδ. Μ. Γεδεών, Κύριλλος Λούκαρις. Ἐν Κ/πόλει 1876, σ. 43. Legrand, σ. 202.—ξη') Δαβίδ Ἐσχέλιος Κωνσταντίνω Λουκάρει, 1590. Ἄρχ. «Ἐδεξάμην τὴν ἐπιστολήν σου», φ. 19^β. Ἐξέδωκε Σοφοκλῆς ἐν Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγῳ, τ. 1, σ. 221.—ξθ') Μαργούνιος Ἐσχελίω. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Νικᾶς μὲ τοῖς φιλικοῖς», φ. 19^β.—ο') Ὁ αὐτὸς Κωνστ. Λουκάρει ἐκ Παταβίου 1590. Ἄρχ. «Καὶ σὺ δ' ἄρά γε ἡμῶν ἐπελάθου», φ. 20^α. Legrand, σ. 203. —οα') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Δεινός μου τῇ ψυχῇ ἔρω», φ. 20^β.—οβ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1589. Ἄρχ. «Καλῶς ἴσως ποιῶν», φ. 21^α. Legrand, σ. 175.—Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1589. Ἄρχ. «Ἄνεκαλέσατό μου», φ. 21^β. Legrand, σ. 178.—οδ') Τῷ αὐτῷ, 1589. Ἄρχ. «Καὶ τὴν ὑσάτην», φ. 21^β. Legrand, σ. 180. —οε') Τῷ αὐτῷ, 1589. Ἄρχ. «Ὄψμαι σε καὶ ἀποδουπετῆσαι», φ. 22^α. Legrand,

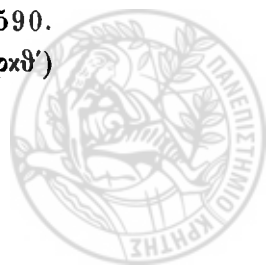
σ. 181.—οζ') Τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Ἐγὼ μὲν καὶ συγγράμμασιν», φ. 22^β. Legrand, σ. 182. — ος') Τῷ αὐτῷ 1589. Ἀρχ. «Ἐκτετόξευταί μοι», φ. 23^α. Legrand, σ. 183. — ση) Τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Καὶ δευτέρα μοι», φ. 23^α. Legrand, σ. 184.—οθ') Ὁ αὐτὸς Ἱερεμία Κ/πόλεως 1590. Ἀρχ. «Ἦκουσά του τῶν ἱερωσύνη», φ. 23^β. — π') Ὁ αὐτὸς Θεοφάνει (Καρύκη) καὶ Διονυσίῳ (μητροπολίτῃ Ἡρακλείας). Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Μάρτυρά τινα», φ. 24^α. Ἐξέδ. Β. Μυστακίδης, Ὁ ἱερός κλῆρος, σ. 51. Εἰκοσιπενταετ. Κόντου, σ. 173.—πα') Ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνῳ Λουκάρει, 1589. Ἀρχ. «Τὴν σήμερον ἔλαβα», φ. 24^α. Legrand, σ. 178.—πβ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Ἀγρῶ τινι παμφόρῳ», φ. 24^β. Legrand, σ. 185. — πγ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1586. Ἀρχ. «Πρώην. οὐπω πάνυ πρόην», φ. 25^α. Legrand, σ. 187.—πδ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1589. Ἀρχ. «Ἄμελγε γάλα», φ. 15^β. Legrand, σ. 188.—πε') Νικόλαος Ῥόδιος Κωνστ. Λουκάρει. Κρήτηθεν 1589. Ἀρχ. «Μνήμης ἔνεκεν», φ. 26^β.—πς') Κωνσταντῖνος [Λούκαρις] Νικολάῳ [Ῥοδίῳ]. Ἀρχ. «Ὅτι μηχανὰς (?) κατὰ σοῦ», φ. 26^β. — πζ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ ἐκ Παταβίου 1590. Ἀρχ. «Πολύ μοι τὸ τῆς ψυχῆς», φ. 26^β.—πη) Μαργούνιος Λεοντίῳ Μαρίνῳ. Ἐκ τῆς μονῆς Κυρίας Παντουργέτιδος. 1587. Ἀρχ. «Ἐμοὶ τὸ πρὸς ὑμᾶς γράφειν», φ. 27^α.—πιθ') Ὁ αὐτὸς Ἰωάννη Σωζομένῳ. 1587. Ἀρχ. «Ὡς ἤδιστα μοι τὰ παρὰ σοῦ», φ. 28^α.—ι') Ὁ αὐτὸς τῷ διδασκάλῳ Καπῆ. Ἐνετίτηθεν 1589. Ἀρχ. «Καὶ τὸ τῆς ψυχῆς σου οἶδα φιλάρετον», φ. 28^β.—ια') Ματθαῖος ἱερομόναχος ἐπισκόπῳ τινὶ [πιθανῶς τῷ Μαργουσίῳ]. Ἀρχ. «Εἰ μὲν γὰρ ἐβούλου», φ. 28^β.—ιβ') Λεόντιος ἱερομόναχος τῷ ἐπισκόπῳ Μαξιμῳ [Μαργουσίῳ] ἀπὸ τῆς ἐν Κερκύρᾳ μονῆς Θεοτόκου τῆς Λαμποβήτιδος. Ἀρχ. «Σοῦ μὲν, ὦ σοφώτατε δέσποτα», φ. 28^β.—ιγ') Μάξιμος Μαργούνιος Ἱερεμία Κ/πόλεως. Ἐνετ. 1590. Ἀρχ. «Οἶδά σου τὸ φιλεπιστῆμον», φ. 29^α.—ιδ') Ἱερεμίας Κ/πόλεως τῷ Φιλαδελφείᾳ Γαβριήλ. Ἰουλ. 1590. Ἀρχ. «Τὴν ἀναφορὰν ὑμῶν κομισάμενοι», φ. 29^β.—ιε') Μαργούνιος Νικηφόρῳ ἱεροδιακόνῳ.

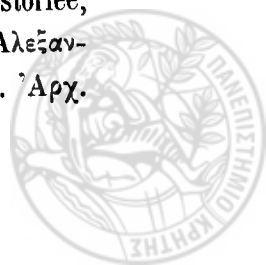
Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Τὰ δίκαια συμμάχων», φ. 30^α. Ἐξέδ. Ἰ. Σακκελίων ἐξ ἐτέρου κώδικος ἐν Δελτίῳ τῆς ἱστορ. καὶ ἐθνολ. ἐταιρείας, τ. 2, σ. 76.—11ς') Ὁ αὐτὸς τῷ πνευματικῷ πατρὶ Διονυσίῳ Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Οὐ τὸ κατορθοῦν μοι», φ. 30^α.—12ς') Ὁ αὐτὸς Ἱερεμῖα Κ/πόλεως. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Τῶν ἐραστῶν οἱ περὶ τι ἐμμανῶς», φ. 30^β.—13η') Κωνστ. Λούκαρις Νικολάῳ Ῥοδίῳ. Ἐνετίηθεν. Ἄρχ. «Τὴν τοῦ εὐγενοῦς Κρητιδοπώλου ἀποκάλυψιν», φ. 31^α.—14θ') Ὁ αὐτὸς Ναθαναήλῳ ἱερομονάχῳ ἐκ Παταβίου. Ἄρχ. «Ὁ Κωνσταντῖνος ἔρρωται», φ. 31^α.—ρ') Ὁ αὐτὸς Ἱππολύτῳ Χίου. Ἐνετίηθεν. Ἄρχ. «Ὁ Μνησάρχου Πυθαγόρας», φ. 31^β.—ρ1') Ὁ αὐτὸς Νικολάῳ Ῥοδίῳ. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Καὶ πρότερον περὶ ἀπευκτῶν», φ. 31^β.—ρβ') Ὁ αὐτὸς Ναθαναήλῳ ἱερομονάχῳ. Ἐνετ. Ἄρχ. «Σφοδρῶς μὲν καὶ λυποῦμαι», φ. 31^β.—ργ') Μάξιμος ἐπίσκοπος Κυθήρων Κωνστ. Λουκάρει Ἐνετ. 1591. Ἄρχ. «Ἄλλο μὲν γλαυξ», φ. 39^α.—ρδ') Κωνσταντῖνος Λούκαρις Μαξίμῳ Μαργουνίῳ ἐκ Παταβίου 1591. «Οἶδά σου τὸ τῆς γνώμης θεάρεστον», φ. 32^β. Legrand, σ. 212.—ρε') Μαργούνιος Κωνσταντῖνῳ Λουκάρει. Ἐνετ. 1591. Ἄρχ. «Ἐπαινεῖς καὶ φέγεις», φ. 32^β. Ἐξέδ. Μ. Γεδεών, Κύριλλος Λούκαρις, σ. 42. Legrand, σ. 208.—ρς') Ὁ αὐτὸς Διονυσίῳ μεγάλῳ πρωτοσυγκέλλῳ. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Οἶδά σοι χάριτας», φ. 33^α.—ρζ') Γεώργιος Μοσκέτης τῷ Μαργουνίῳ. Ῥώμη 1588. Ἄρχ. «Οἶδα μὲν, ὦ θεία καὶ ἱερὰ ψυχὴ», φ. 33^β. Legrand, τ. 3, σ. 249.—ρη') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, ἐκ Ῥώμης 1588. Ἄρχ. «Ἦσθην, ἀλλὰ πῶς οἶει;» φ. 33^β. Legrand, αὐτ. σ. 250.—ρθ') Μαργούνιος Μαρτίνῳ Κρουσίῳ Ἐνετ. 1587. Ἄρχ. «Ἐγὼ σου καὶ τεθαύμακα», φ. 34^α. Ἐξέδωκε Β. Μυστακίδης, Ὁ ἱερός κληρὸς, σ. 46. Εἰκοσιπ. Κόντου, σ. 168.—ρι') Ὁ αὐτὸς Ναθαναήλῳ. Ἐνετ. 1587. Ἄρχ. «Πολὸ τὸ πρὸς σὲ φίλτρον», φ. 34^β.—ρια') Ὁ αὐτὸς Μάρκῳ Παπαδοπούλῳ. Ἐνετ. 1588. Ἄρχ. «Οὕτως ἐγὼ τῶν ὧν ἐν σοὶ» κτλ., φ. 34^β.—ριβ') «Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου εἰς Μανουῆλον τὸν Γλυζόνιον» ἐπίγραμμα. Ἄρχ. «Ἰψιδρόνου σοφίης», φ. 35^α. Ἐξέδ.

B. Μουστακίδης ἔνθ. ἀν., σ. 55. Εἰκοσιπ. Κόντου, σ. 177. Πρβλ. Legrand, Bibliogr. hell. aux xv—xvi siècles, τ. 2, σ. 65. — ριγ') Ὁ αὐτὸς Ἐσχελίω. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Θεόν τινα εἶναι τὴν φήμην», φ. 35^α. Legrand, αὐτ., σ. 109. — ριδ') Ὁ αὐτὸς Ἀμβροσίω Καλλονᾶ μοναχῷ. Ἐνετ. 1589. Ἄρχ. «Καὶ τῆ Πυθαγόρου βίβλω», φ. 35^β. — ριε') Ὁ αὐτὸς Μελετίω Ἀλεξανδρείας τῷ Πηγαῖ. Ἐνετίηθεν 1590. Ἄρχ. «Ἐγὼ συνήδομαι», φ. 36^α—38^α. — ρις') Ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνω Λουκάρει. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Ἐμοὶ δὲ τῶν πάντων», φ. 38^α. Legrand, Bibl. hell. du xvii s., τ. 4, σ. 193. — ριζ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἐνετ. 1586. Ἄρχ. «Ἐπαινῶ σου τὴν περὶ τοὺς λόγους σπουδὴν», φ. 38^β. Legrand, αὐτ. σ. 192. — ριη') Κωνστ. Λούκαρις τῷ Μαργουίνω, ἐκ Παταβίου 1589. Ἐν τῇ ᾠδῇ τοῦ κώδικος ὁ Λούκαρις σημειοῦται ἰδιοχείρως τότε· Ἀπόκρισις εἰς τὴν πεμφθεῖσάν μοι ἐπιστολὴν περὶ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ῥημάτων». Ἄρχ. «Ὡς διαταράττουσά μου τὸν νοῦν», φ. 39^α. Legrand, αὐτ. σ. 190. — ριδ') Μαργούνιος Κωνστ. Λουκάρει. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Νόσῳ τινὶ μέχρι τοῦδε», φ. 39^β. Legrand, αὐτ. σ. 165. — ριε') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Σφαῖρα τινὶ ἐπ' ὄρους», φ. 39^γ. — ρικα') Κωνστ. Λούκαρις Φιλίππῳ Σεμινέλλω. Ἐνετ. 1590. Ἄρχ. «Πῶς οἶε με», φ. 40^α. Legrand, αὐτ. σ. 198. — ρικβ') Ἐμμανουήλος Ἀχιλλεῖος Κυρίλλω Λουκάρει. Δούπνηθεν. Ἄρχ. «Εἰ μὲν τὰ συμβάντα μοι μετὰ τὴν ἀποδημίαν μου», φ. 40^α. — ρικγ') Ὁ αὐτὸς αὐτόθεν τῷ Λουκάρει, 1595. Ἄρχ. «Ἴδου πέμπω σου τῆ λογιότητι», φ. 40^β. — ρικδ') Γαβριήλ Φιλαδελφείας ἀδῆλω, πιθανῶς τῷ Λουκάρει. Ἐνετ. 1595. Ἄρχ. «Εἰ μὲν ἐμαυτὸν ἐπέγνων», φ. 41^α. — ρικε') Ἐμμανουήλος Ἀχιλλεῖος Κυρίλλω Λουκάρει, 1596. Ἄρχ. «Ἄχρι μὲν τοῦ παρόντος», φ. 41^α. — ρικς') Γαβριήλος Δωροθείδης Κυρίλλω Λουκάρει. Ἄρχ. «Τρυγῶνος δίκην» φ. 41^β. Legrand, αὐτ. σ. 225. — ρικζ') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ. Ἄρχ. «Τὰ παρὰ τῆς σῆς λογιότητος ἀσπασίως ἐχομισάμην», φ. 42^β. — ρικη') Ὁ αὐτὸς τῷ αὐτῷ, 1590. Ἄρχ. «Συνεργούντων», φ. 43^α. Legrand, αὐτ. σ. 217. — ρικθ')

Κυπριανός Λεοπολίηθεν Κυρίλλω Λουκάρει. Ἄρχ. «Τὴν τῆς ἐλλογιμότητος ἔφεσιν», φ. 43^β. Legrand, σ. 218.—ρλ') Γαβριήλος Δωροθειῶδης τῷ αὐτῷ, 1597. Ἄρχ. «Τὴν παρά τῆς σῆς ἐλλογιμότητος», φ. 43^β. Legrand, σ. 229.—ρλα') Διονύσιος Λαυρεντίω. «Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἱερομονάχου τοῦ Φιλαδελφείας ἐστίν». Ἄρχ. «Τῷ ὄντι μὲν ἐσπουρασμένως ἐπέσταλά σοι», φ. 44^α.—ρλβ') Κύριλλος Δούκαρις ἀωνόμω, πιθανῶς τῷ Νικηφόρῳ. Ἄρχ. «Σοφώτατέ μοι ἄγιε διδάσκαλε ἀκήκοα τὸν Συμεῶνα», φ. 44^α. Legrand, σ. 218.—ρλγ') Ἀωνόμος Αἰρενίω. Ἄρχ. «Τῷ Χριστῷ δόξα. Εἰ καὶ ἐμπεδημένοι», φ. 44^α.—ρλδ') Κυπριανός τῷ δεσπότη Μελετίω Πηγᾶ. Ὀστροβίηθεν 1595. Ἄρχ. «Γράμμα ἤλθιέ μοι», φ. 44^β.—ρλε') Κύριλλος Δούκαρις ἀωνόμω, πιθανῶς τῷ Νικηφόρῳ. Ἄρχ. «Σοφώτατέ μοι ἄγιε διδάσκαλε», φ. 45^α. Legrand, σ. 219.—ρλς') Ἰδιόχειρον Κυρίλλου Λουκάρει. «Τὰ ἴσα τῶν γραμμάτων ἃ μοι γέγραπται τῆς Πολονίας ἐπιβάντι». Πρόκειται περὶ τῶν ἐν ἀριθμοῖς ρλς'—ρμα' ἐπιστολῶν. Τῷ ἡγεμόνι Ὀστροβίας καὶ Κιέβου στρατηγῷ βασιλείω. Ἄρχ. «Διὰ βραχέων», φ. 45^α. Legrand, σ. 249.—ρλζ') «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Ἡμέραν ἐνταῦθα», φ. 45^α. Legrand, σ. 219.—ρλη') «Τῷ σπουδαιότατῳ Κυπριανῷ». Ἄρχ. «Ἦκέ μοι πρότερον», φ. 45^α.—ρλθ') «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Μὴ οἶει», φ. 45^β. Legrand, σ. 220.—ρμ') «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Δίστιχον πρότερον», φ. 45^β. Legrand, σ. 220.—ρμα') «Τῷ σπουδαιότατῳ Γαβριήλῳ Δωροθειῶδῃ». Ἄρχ. «Μεμπτέος», φ. 45^β. Legrand, σ. 221.—ρμβ') Νικηφόρος (?) «τῷ λογιωτάτῳ συγγέλλῳ Ἀλεξάνδρειας Κυρίλλῳ». Δούπνηθεν 1596. Ἄρχ. «Πολλὰ τῶν δεινῶν», φ. 45^β-46. Legrand, σ. 221.—ρμγ') Νικηφόρος Κυρίλλῳ Λουκάρει. Ἄρχ. «Ὅτι μὲν αὐτὸς οὐκ ἐχώλυσα», φ. 47^α. Legrand, σ. 225. Περὶ τοῦ Νικηφόρου τούτου διδασκάλου καὶ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου ἔρα N. Jorga, Nichifor Dascalul. Bucuresti 1905 [= Analele Acad. Român. Memoriile sect. istoriice, τ. 27, σ. 183-200].—ρμδ') Νεόφυτος τῷ συγγέλλῳ Ἀλεξάνδρειας Κυρίλλῳ Λουκάρει, ἐκ Ῥωσίας τῆς Μεγάλης 1595. Ἄρχ.

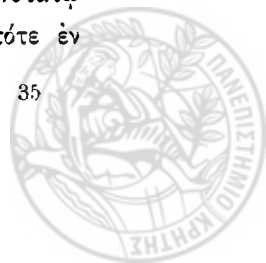
«Πανοσιώτατε ἐν ἱερομονάχοις», φ. 47³. Legrand, σ. 216.—
 ρμέ) Μελέτιος Ἀλεξανδρείας Κυρίλλω Λουκάρει. Ἐξ Ἀλεξαν-
 δρείας 1595. Ἄρχ. «Παθὼν δὴ τι νήπιος», φ. 47³. Legrand,
 σ. 214. Ἐξ ἐτέρου κώδικος ἐξέδ. Γ. Σοφοκλῆς ἐν Ἑλλην.
 Φιλολογ. Συλλόγῳ, τ. 1, σ. 47.

Β') Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 20 (τοῦ ὅλου κώδικος φύλλα
 49-69), ἀπεσπασμένων μὲν ἐξ ἄλλου τινὸς κώδικος, ἠριθμημέ-
 νων δὲ τακτικῶς ἀπὸ ἀριθμοῦ 127-146. Μήκους 0,30, πλ.
 0,217. Γραφή 17-ης ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Περιέχεται
 ἀνώνυμος ὁμιλία «Εἰς τὰ φορικτὰ καὶ σωτηριώδη πάθη τοῦ κυρί-
 ου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἄρχ. «Προσίμιον. Τί θέλει νὰ πῆ ἡ
 τόση μεγάλη σιωπή σήμερον εἰς τὸν ἄνθρωπον» κτλ.

Γ') Τεῦχος τῆς 15-ης ἑκατ. ἐκ χάρτου στιλπνοῦ καὶ παχέ-
 ος. ἀριθμοῦν φύλλα 13 (τοῦ ὅλου κώδικος φύλλα 69-81). μή-
 κους 0,286. πλ. 0,207. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 35
 (0,21×0,14). Ἐπιγραφή· «Τοῦ πανοσιωτάτου ἐν μοναχοῖς σοφω-
 τάτου τε καὶ συνετωτάτου κυροῦ Ἰωσήφ Βρυεννίου τοῦ διδασκά-
 λου διάλεξις μετὰ ἀπίστου». Ἄρχ. «Ἰσραήλ. Χρῆ τὸν ἐχέφρονα
 μὴ χαλεπαίνειν» κτλ.

Δ') Τεῦχος χάρτινον τῆς 17-ης ἑκατ. ἐκ 4 φύλλων (τοῦ ὅλου
 κώδ. φ. 82-85) μήκ. 0,33. πλ. 0, 221, ὧν γεγραμμένα μόνα
 τὰ πρῶτα δύο. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 50. Τεμά-
 χιον λογικῆς ἀνεπίγραφον. Ἄρχ. «Τῶν οὖν εἰρημένων τριῶν ἀν-
 τιθέσεων κατὰ πάντα χρόνον ὁμοίως ἐχουσῶν, κατὰ τὸ ποιεῖν
 ἀντίφασιν, ἢ μὴ ποιεῖν, τὰς καθ' ἕκαστα προτάσεις φησὶν Ἀρι-
 στοτέλης» κτλ. Τέλος· «οὔτε πάντων ἔτι τὴν ὀφειλομένην αἰτίαν
 εἶναι ὁμολογήσουσιν, ἀλλὰ τούτων μὲν ἄλλις».

Ε') Τεῦχος χάρτ. ἐκ φύλλων 6 (μήκ. 0,32. πλ. 0,22). ὧν
 τὸ ἔσχατον ἄγραφον (τοῦ ὅλου κώδ. φ. 86-91). Αὐτόγραφον Χρυ-
 σάνθου Νοταρᾶ. Ἐπιγραφή· «Ἐκθεσις πίστεως τῶν τῆς Σορβώ-
 νης θεολόγων, ἧτοι τῶν Παρισίων, ἣν ἐξέδωκαν τῷ γαληνοτάτῳ
 αὐτοκράτορι Μοσχοβίας Πέτρῳ Ἀλεξιοβίτςῃ διατρίβοντι τότε ἐν

Γαλλία. Ἐν ἔτει 1717^φ Ἰουνίου 15. Ἐξέδοτο λατινιστί, ὡς ἔμπροσθεν ὁράται, μεθερμηνεύθη δὲ παρ' ἡμῶν. 1725. μηνί (sic). † Ὁ Ἱεροσολύμων Χρύσανθος». Ἄρχ. «Ἀναμεταξύ εἰς τὰ ἄλλα ὁποῦ περιέργως ἴδεν εἰς τὸ Παρίζι» κτλ.

ς') Τεῦχος χάρτ. ἐκ φύλλων 6 (τοῦ ὄλου κώδικος φ. 92-98) παχέων καὶ λείων, μήκ. 0,328, πλ. 0,222. Τὰ δύο τελευταῖα ἄγραφα. Ἐπιγραφή: «*Doctorum Sorbonistarum confessio fidei*». Ἄρχ. «*Inter caetera quae Parisiis*» κτλ.

Ζ') Τεῦχος ἐκ φύλλων 43 λεπτοῦ καὶ λείου χάρτου (τοῦ ὄλου κώδικος φ. 99-141), ὧν τὰ τελευταῖα δύο ἄγραφα. Μήκ. 0,305, πλ. 0,21. Ἐπιγραφή: «*Apologia per la nazione Greca in occasione delle differenze sorvenute in Venezia nella chiesa di S. Giorgio, scritta dall' abate Giovanni Muazzo Cretense*». Πιθανῶς αὐτόγραφον τοῦ Μουάτσου· ἐγράφη δὲ κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς 18-ης ἑκατονταετηρίδος.

Η') Τεῦχος χάρτ. ἐκ φύλλων 24 (τοῦ ὄλου κώδ. φ. 142-165), ὧν ἄγραφα τὰ τελευταῖα δύο· μήκ. 0,22, πλ. 0,17. Μετάφρασις τοῦ ἐν τῷ ζ' τεύχει κειμένου. Ἐπιγραφή: «Ἀπολογία εἰς βοήθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους διὰ τὴν διαφορὰν ὁποῦ ἐσουνέβη εἰς τὴν Βενετίαν διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Γεωργίου». Ἄρχ. «Ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ πειθώμεθα» κτλ.

Θ') Τεῦχος χάρτ. ἐκ φύλλων 10 (τοῦ ὄλου κώδ. φ. 166-175), μήκ. 0,32, πλ. 0,223. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς 18-ης ἑκατ. Ἐπιγραφή: «*Κοινοβικὰ τάγματα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας*». Ἄρχ. «*Διὰ νὰ ἱστορήσωμεν μὲ σαφήνεια τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν*» κτλ.

Σελ. 271-283, κώδ. 303. Προσθήκη εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ κώδικος τούτου.

104. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου στίχοι κατὰ ἀλφάβητον πρὸς ἀρχάριον μοναχόν». Ἄρχ. «Ἀρχὴν ἀγαθὴν τὴν ξενιτείαν ποίου», φ. τπς'. Σελίς ὀπισθία.

105. Γνωμικὸν τοῦ ἀββᾶ Ἡλίου. Ἄρχ. «Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἡλί-

ας· Ἐγὼ τρία πράγματα φοβοῦμαι», φ. τπς'. Σελις ὀπισθία.

106. Τεμάχη βραχέα «τοῦ Θηκαρά», ἕτερα ἀνόνομα καὶ Χρυσοστόμου, σημειώματα περὶ πνευμάτων καὶ χαρισμάτων τοῦ ἁγίου πνεύματος, περὶ τῶν ἑπτὰ μυστηρίων· καὶ πάλιν τεμάχη Ἐφραὶμ Σύρου καὶ Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, φ. τπς'—ζ'.

107. «Σκόπει ὁ φιλομαθῆς καὶ τρόπους τῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας». Ἄρχ. «Πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ λυπηρά», φ. τπς'. Σελις ὀπισθία.

108. «Ἰππολύτου περὶ τῶν ἰβ' ἀποστόλων, ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξεν καὶ ποῦ ἐτελειώθη». Ἄρχ. «Πέτρος μὲν ἐν Πόντῳ», φ. τπη'.

109. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ο' ἀποστόλων». Ἄρχ. «Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων», φ. τπη'. Σελις ὀπισθία.

110. «Τὰ ἑπτὰ παλαιὰ τοῦ βίου θαύματα». Ἄρχ. « \bar{A} αἰ ἐν Αἰγύπτῳ Θῆβαι αἰ ἑκατοντάφυλαι», φ. τπη'.

111. «Θεολογία διὰ στίχων τοῦ φιλοσοφωτάτου κῦρι Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου κατὰ ἀλφαβητον». Ἄρχ. «Ἄναρχος ἀρχὴ παντός», φ. τή. Migne, τ. 133, σ. 1221.

112. «Τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ» τεμάχιον. Ἄρχ. «Δεῖ οὖν τὸν μοναχὸν σχεῖν σχῆμα ὠραῖον», φ. τή. Σελις ὀπισθία. Πρβλ. Ἰσαάκ τοῦ Σύρου τὰ εὐρεθέντα ἀσκητικά, ἐκδ. Νικηφόρου Θεοτόκου. Ἐν Δειψία 1770, σ. 48.

113. Ἀνωμόμου «περὶ μοναχῶν» ἔμμετρον. Ἄρχ. «Τῶν ὄλων ἐστὶν ἀνώτερον συμβόλων | τὸ πάντως ἐξ ὕδατος πνεύματος αὔθις», φ. τηα'.

114. «Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῆς θείας κοινωνίας». Ἄρχ. «Ἰστέον δὲ ὡς ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν φρικτωτάτων μυστηρίων προσέχειν δεῖ τὸν ἱερέα», φ. τηα'.

115. «Περὶ τῶν ἡλικιῶν». Ἀρχ. «Γηραιὸς ἀπὸ ἐτῶν νζ' ἕως ἐτῶν ξθ'», φ. τηα'. Σελὶς ὀπισθία.

116. Τεμάχιον Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Ἀρχ. «Τρίτα δὲ ποι- οῦμεν δι' αἰτίαν τοιαύτην», φ. τηα'. Σελὶς ὀπισθία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β΄.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ

τῶν νέων ἀριθμῶν πρὸς τοὺς παλαιούς τῶν ἐν τῇ Βιβλιο-
θήκῃ τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου κωδίκων.

Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.
1	100	23	51	45	431	67	527
2	184	24	121	46	529	68	400
3	243	25	430	47	457	69	563
4	242	26	42	48	532	70	424
5	241	27	382	49	231	71	214
6	404	28	175	50	232	72	226
7	373	29	453	51	386	73	203
8	183	30	57	52	229	74	619
9	608	31	129	53	253	75	523
10	—	32	95	54	450	76	571
11	—	33	54	55	449	77	207
12	407	34	46	56	—	78	481
13	58	35	172	57	—	79	215
14	408	36	28	58	—	80	189
15	606	37	18	59	211	81	402
16	406	38	—	60	187	82	225
17	410	39	87	61	196	83	192
18	516	40	173	62	197	84	204
19	99	41	617	63	—	85	577
20	228	42	393	64	219	86	534
21	252	43	43	65	—	87	528
22	240	44	126	66	—	88	601

Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.
89	549	121	505	153	368	185	—
90	509	122	267	154	469	186	—
91	216	123	188	155	295	187	535
92	205	124	244	156	221	188	557
93	191	125	208	157	331	189	362
94	194	126	—	158	264	190	179
95	538	127	266	159	546	191	—
96	537	128	158	160	363	192	466
97	394	129	77	161	217	193	487
98	511	130	5	162	213	194	306
99	512	131	40	163	471	195	550
100	508	132	77	164	220	196	560
101	581	133	304	165	506	197	149
102	109	134	305	166	34	198	153
103	370	135	412	167	507	199	494
104	258	136	583	168	—	200	504
105	222	137	576	169	353	201	533
106	223	138	522	170	324	202	536
107	—	139	256	171	376	203	475
108	489	140	371	172	496	204	558
109	—	141	145	173	107	205	891
110	—	142	79	174	484	206	688
111	—	143	319	175	502	207	—
112	540	144	621	176	575	208	590
113	369	145	160	177	294	209	602
114	113	146	260	178	—	210	603
115	514	147	589	179	101	211	604
116	555	148	556	180	543	212	599
117	—	149	566	181	602	213	—
118	337	150	288	182	8	214	598
119	263	151	287	183	422	215	336
120	259	152	367	184	184	216	462

Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.
217	510	249	390	281	—	313	105
218	436	250	—	282	574	314	198
219	463	251	391	283	467	315	106
220	112	252	370	284	33	316	147
221	314	253	127	285	334	317	313
222	—	254	56	286	—	318	359
223	—	255	123	287	503	319	178
224	224	256	89	288	480	320	284
225	86	257	230	289	1	321	513
226	114	258	47	290	318	322	286
227	50	259	384	291	368	323	291
228	349	260	455	292	352	324	322
229	—	261	458	293	364	325	310
230	161	262	176	294	275	326	285
231	—	263	165	295	317	327	283
232	167	264	55	296	297	328	376
233	233	265	125	297	296	329	38
234	344	266	—	298	186	330	265
235	239	267	—	299	357	331	398
236	236	268	610	300	83	332	276
237	609	269	—	301	354	333	327
238	254	270	—	302	443	334	257
239	250	271	385	303	255	335	270
240	463	272	431	304	185	336	442
241	409	273	452	305	549	337	556
242	411	274	530	306	—	338	309
243	378	275	520	307	—	339	—
244	433	276	13	308	16	340	—
245	482	277	338	309	274	341	—
246	91	278	437	310	307	342	401
247	415	279	438	311	177	343	447
248	247	280	526	312	330	344	582

Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος. ἀριθμός.	Παλαιός.
345	465	376	—	407	244 δις	437	124
346	425	377	77 μουσ.	408	234	438	419
347	268	378	—	409	24	439	392
348	546	379	30 μουσ.	410	245}	440	26
349	440	380	46 »		169}	441	23
350	468	381	20 »	411	27	442	22
351	579	382	34 »	412	89	443	493
352	488	383	—	413	525	444	—
353	—	384	—	414	44	445	163
354	414	385	—	415	279	446	343
355	601	386	461	416	120	447	53
356	202	387	69	417	—	448	387
357	151	388	464	418	182	449	51
358	181	389	—	419	94	450	49
359	293	390	441		383}	451	346
360	492	391	477	420	167}	452	339
361	279	392	154	421	420	453	52
362	—		(παλαιότε- ρος).	422	516	454	50 _α
363	271	393	614	423	517	455	531
364	290	394	—	424	418	456	48
365	28)	395	—	425	—	457	45
366	—	396	—	426	—	458	92
367	—	397	585	427	246	459	429
368	—	398	24 μουσ.	428	345	460	417
369	—	399	586	429	342	461	532
370	578	400	64	430	341	462	569
371	545	401	77	431	29	463	—
372	185	402	52	432	—	464	3
	7	403	—	433	405	465	515
373	299	404	97	434	347	466	227
374	—	405	251	435	25	467	333
375	444	406	249	436	128	468	623

Νέος ἀριθμός.	Παλιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλιός.
469	573	501	277	533	261	565	304
470	—	502	85	534	193	566	580
471	562	503	600	535	199	567	495
472	78	504	311	536	—	568	146
473	224	505	521	537	448	569	15
474	35	506	—	538	395	570	375
475	—	507	555	539	620	571	303
476	212	508	802	540	499	572	445
477	332	509	39	541	155	573	302
478	156	510	355	542	152	574	154
479	326	511	—	543	104	575	—
480	240	512	624	544	—	576	—
481	300	513	570	545	159	577	—
482	500	514	272	546	486	578	—
483	292	515	612	547	—	579	68
484	423?	516	—	548	—	580	—
485	329	517	472	549	—	581	65
486	328	518	479	550	554	582	142
487	32	519	552	551	116	583	140
488	561	520	273	552	—	584	70
489	—	521	611	553	—	585	60
790	433	522	611	554	36	586	132
491	459	523	351	555	37	587	7
492	2	524	551	556	565	588	—
493	312	525	201	557	12	589	75
494	206	526	200	558	547	590	—
495	548	527	190	559	501	591	460
496	497	528	103	560	485	592	595
497	498	529	102	561	361	593	67
498	—	530	195	562	315	594	61
499	496	531	329	563	616	595	144
500	277	532	84	564	622	596	60

Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.
597	81	629	96	661	298	692	350
598	138	630	21	662	7	694	360
599	—	631	177	663	80	695	336
600	—	632	358	664	325	696	148
601	71	633	416	665	490	697	150
602	597	634	435	666	308	698	403
603	139	635	162	667	301	699	358
604	592	636	335 ²	668	108	700	435
605	—	637	238	669	3	701	366
606	596	638	434	670	320	702	10
607	524 ^δ	639	164	671	542	703	—
608	572	640	456	672	321	704	707
609	115	641	389	673	—	705	707 ²
610	174	642	130	674	282	706.	4.707
611	171	643	98	675	—	707	704 ⁹
612	518	644	93	676	470	708	704 ²
613	117	645	248	677	—	709	704 ³
614	122	646	380	678	—	710	705 ²
615	524	647	454	679	478	711	705
616	361	648	28	680	180	712	706
617	170	649	426	681	278	713	707
618	166	650	427	682	281	714	707 ²
619	166	651	428	683	9	715	704 ⁷
620	168	652	—	684	17	716	708
621	100	653	—	685	1	717	—
622	—	654	11	686	356	718	—
623	90	655	559	687	399	719	711
624	—	656	4	688	—	720	722
625	30	657	10	689	185 ³	721	713
626	119	658	6	690	41	722	714
627	118	659	452	691	483	723	715
628	116	660	157	692	269	724	716

Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.
725	717	757	730	789	757	821	819
726	717 ^α	758	731	790	758	822	820
727	8.718	759	732	791	759	823	—
728	718 ^α	760	732 ^α	792	760	824	823
729	718 ^β	761	733,5	793	761	825	824
730	718 ^γ	762	733 ^α	794	762	826	846
731	718 ^δ	763	733 ^β	795	763	827	828
732	718 ^ε	764	733 ^γ	796	764	828	830
733	718 ^ς	765	733	797	765	829	—
734	718 ^η	766	734	798	766	830	—
735	719	767	735	799	767	831	833
736	720	768	736	800	768	832	834
737	721	769	737	801	769	833	835
738	722	770	738	802	829	834	836
739	723	771	739	803	771	835	837
740	724	772	740	804	802	836	838
741	725	773	741	805	803	837	839
742	726	774	742	806	804	838	840
743	727	775	743	807	805	839	841
744	728 ^α	776	744	808	806	840	842
745	828 ^β	777	745	809	807	841	—
746	728 ^γ	778	746	810	808	842	843
747	728 ^α	779	747	811	809	843	844
748	728 ^β	780	748	812	—	844	845
749	72 ^γ	781	749	813	812	845	—
750	728 ^α	782	750	814	—	846	847
751	720 ^α	783	751	815	813	847	848
752	728	784	752	816	814	848	—
753	728	785	753	817	815	849	—
754	728	786	754	818	816	850	—
755	728	787	755	819	817	851	—
756	729	788	756	820	818	852	—

Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιός.
853	825	862	772	872	790	881	733
854	—	863	774	873	787	882	794
855	—	864	773	874	—	883	792
856	—	865	776	875	789	885	797
857	—	866	778	876	—	886	798
858	—	867	777	877	788	887	799
859	826	868	781	878	—	888	801
860	—	869	783	879	791	889	800
861	82	871	785	880	795	890	813

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ.

Παλαιά Διαθήκη. α') Πεντάτευχος. Κῶδ. 469. 611. 739. β') Ἔξοδος. Κῶδ. 620. γ') Ἰωβ. Κῶδ. 617. 637. 48. δ') Ψαλτήρια. Κῶδ. 459. 505. 536. 568. 598. 609. 626. 657. 795. 864. 886. 887. 29. 83. 110 (III). 69. 134. 135. 8. ε') Παροιμίαι. Κῶδ. 627. 619. ς') Προφῆται. Κῶδ. 172. 888. 71.

Καينή Διαθήκη. α') Εὐαγγέλια. Κῶδ. 460. 466. 499. 557. 634. 649. 652. 674. 799. 853. 1. 2. 23. 28. 59. 67. 118. 110 (III). 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 11. 12. 17. 18. 19. 21. 22. 31. 59. 86. 2. β') Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων. Κῶδ. 545. 787. 878. 81. 1. 6. 7. γ') Ἀποκάλυψις Ἰωάννου. Κῶδ. 670.

Λειτουργικά. Κῶδ. 458. 463. 464. 475. 483. 487. 489. 491. 500. 506. 522. 523. 533. 552. 559. 575. 576. 578. 579. 581. 623. 647. 648. 653. 660. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 723. 724. 725. 726. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 774. 776. 777. 781. 783. 785. 789. 791. 794. 798. 800. 801. 804. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 825. 845. 849. 859. 860. 3. 4. 6. 7. 8. 11. 13. 14. 16. 18. 19. 25. 30. 31. 32. 35. 39. 41. 48. 51. 52. 53. 55. 58. 60. 63. 64. 65. 68. 79. 85. 89. 94. 98. 100. 102. 104. 106. 107. 108. 109. 111. 112. 113. 114. 119. 120. 112 (III). 115 (III). 117 (III). 120 (III). 121 (III). 122 (III). 123 (III). 124 (III). 125 (III). 126 (III). 127 (III). 128 (III). 1. 2. 9. 14. 24. 25. 26. 27. 29. 30. 33. 38. 40. 41. 43. 44. 47. 50. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 60. 63. 67. 68. 70. 72. 73. 74. 75. 76. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 87. 88. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 110. 111. 112. 113. 114. 116. 117. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 3. 4. 5. 9.

Ἄγιογραφικά. Κῶδ. 499. 587. 852. 855. 61. 82. 84. 97. 99. 115. 118 (III). 119 (III). 5 (σ. 474).

Πατέρες καὶ διδάσκαλοι ἐκκλησιαστικοί. Κῶδ. 303. 448. 455. 456. 461. 473. 474. 477. 478. 479. 488. 504. 517. 521. 529. 543. 584. 586. 599. 607. 610. 624. 625. 629. 641. 642. 643. 673. 771. 773. 862. 21. 24. 57. 70. 72. 73. 87. 116. 36. 51.

- Θεολογικά ποικίλα. Κωδ. 453. 471. 494. 496. 503. 510. 516. 519.
 520. 522. 534. 535. 546. 553. 561. 570. 571. 585. 594. 595.
 600. 616. 618. 628. 630. 632. 636. 639. 646. 656. 659. 664.
 668. 672. 676. 778. 780. 784. 786. 793. 796. 847. 854. 856.
 857. 863. 866. 867. 879. 883. 17. 20. 22. 26. 40. 42. 47.
 56. 74. 80. 88. 92. 117. 10. 13. 15. 39. 35. 39. 71. 77. 78.
 79. 90. 93. 121. 122. 124. 125.
- Νομοκάνονες, Νόμοι. Κωδ. 449. 454. 457. 495. 501. 520. 532. 538.
 550. 580. 583. 589. 590. 591. 593. 596. 602. 603. 605. 606.
 610. 612. 614. 631. 635. 638. 640. 644. 665. 667. 27. 49.
 50. 54. 69. 75. 91. 34. 66. 1. (σ. 471).
- Φιλοσοφικά. Κωδ. 450, 465. 470. 476. 481. 482. 485. 493. 508. 515.
 524. 537. 540. 551. 555. 558. 562. 564. 566. 569. 572. 574.
 582. 601. 666. 671. 677. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685.
 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 697. 698.
 701. 775. 782. 850. 870. 873. 12. 45. 23.
- Ἀστρονομικά καὶ μαθηματικά. Κωδ. 451. 467. 480. 525. 700. 769.
 880. 15.
- Κλασικοὶ συγγραφεῖς. Κωδ. 530. 539. 597. 604. 662. 824. 10. 33.
 115.
- Ἱστορικά καὶ γράμματα. Κωδ. 462. 484. 486. 514. 531. 573. 615.
 621. 622. 627. 645. 651. 658. 675. 768. 861. 868. 871. 882.
 37. 62. 20. 42. 45. 46. 61. 62. 89. 91. 109. 118. 120.
 123. 10. 129 (σ. 458). 2 (σ. 471), 3 (σ. 473), 4 (σ. 474), 6
 (σ. 446), 8 (σ. 478), 9 (σ. 478).
- Γεωγραφικά. Κωδ. 472. 548. 563. 592. 772. 802. 826. 836. 837. 838.
 839. 840. 843. 844. 846. 43. 90. 101. 103. 110. 16. 28. 49.
- Ἱατρικά καὶ φυσιολογικά. Κωδ. 549. 565. 654. 872. 93.
- Γραμματικά. Κωδ. 486. 497. 509. 512. 513. 526. 588. 633. 663.
 678. 770. 790. 881. 884. 885. 889. 5. 105. 37.
- Λεξικά. Κωδ. 498. 528. 779. 875. 877. 119.
- Ῥητορικά. Κωδ. 502. 507. 513. 541. 547. 554. 661. 696.
- Ἐπιστολογραφικά. Κωδ. 240. 454. 468. 542. 650. 655. 827. 842.
 851. 858. 78. 113 (III). 92.
- Μαθηματάρια. Κωδ. 492. 511. 577. 669. 727. 728. 729. 730. 731.
 732. 733. 734. 767. 890. 9. 34. 43. 95. 96.
- Κατάλογοι. Κωδ. 831. 832. 833. 834. 835. 36. 38.
- Συλλογαί. Κωδ. 526. 539. 544. 553. 556. 560. 567. 602. 608. 640.
 699. 769. 788. 792. 797. 803. 805. 841. 848. 33. 43. 44.
 45. 46. 76. 86. 91. 114 (III). 116 (III).

ΚΩΔΙΚΕΣ ΑΧΡΟΝΟΛΟΓΗΤΟΙ

τοῦ πέμπτου τμήματος.

Αἰῶνος.	
IX	Κῶδ. 856.
X	Κῶδ. 505, 649 (φύλλ. 3—98, 100—220, 226—257, 263—370), 852, 857, 47, 67, 74, 95, 129 (σ. 458).
X—XI	Κῶδ. 8 (σ. 406).
XI	Κῶδ. 635, 642, 853, 855, 857, 1, 2, 47, 59, 60, 65.
XII	Κῶδ. 466, 490, 559, 854, 860, 23, 30, 47, 51, 58, 59, 65, 31, 86.
XIII	Κῶδ. 465 (φύλλ. 1—4, 56—59). 487, 634, 652, 653. 3, 48, 52, 21. 2 (σ. 455).
XIV	Κῶδ. 461, 465, 478, 504, 512, 598, 649 (φύλλ. 1—2, 99, 221—225, 258—262, 371—376), 859. 44 (φύλλ. 78, 211—218), 53, 59, 64, 71. 51. 1 (σ. 455), 6, 9.
XV	Κῶδ. 454, 456, 458. 460, 479, 491, 502, 557, 586 640, 647. 32, 69, 70, 73, 75, 85. 17. 4, 7, 8.
XV—XVI	Κῶδ. 509, 700, 797.
XVI	Κῶδ.: 472, 503, 506, 520, 523, 524 (φύλλ. 1—8), 529, 536, 538, 542, 543, 551, 565, 569, 579, 581, 584, 587, 589, 590, 595, 596, 599, 600, 606, 630, 639, 641, 660, 663, 773, 777, 794, 823, 824. 15, 18, 44, 53, 56, 61, 72, 79, 83, 91, 116. 12, 22, 24, 64, 69. 3, 5.
XVI—XVII	Κῶδ. 550.
XVII	Κῶδ. 450, 451, 453, 473, 495, 496, 507, 514, 515, 517, 519, 521, 526, 528, 530, 535, 537, 546, 549, 553, 555, 558, 560, 561, 562, 564, 566, 570, 574, 582, 588, 592, 593, 597, 601, 602, 605, 615, 621, 636, 646, 659, 664, 667, 671, 673, 674, 677, 680, 682, 685, 687, 688, 695, 769 (φύλλ. 1—177), 770, 771, 775, 779, 780, 781, 784, 793, 896, 803, 815,

Αἰῶνος.

819, 820, 825, 850. 13, 22, 24, 25, 44, 49, 56, 80, 81, 82, 97, 109, 114. 25. 7 (σ. 476).

XVIII

Κῶδ. 449, 463, 467, 468, 469, 471, 472, 474, 475, 476, 482, 485, 494, 500, 508, 513, 516, 525, 532, 563, 567, 580, 591, 604, 609, 611, 613, 616, 617, 618, 619, 620, 625, 626, 627, 631, 632, 651, 662, 665, 669, 676, 678, 681, 686 (φύλλ. 1—139), 696, 698, 699, 718, 721, 723, 724, 725, 726, 737, 739, 740, 741, 742, 743, 751, 757, 759, 760, 766, 769 (φύλλ. 179—235), 774, 782, 783, 786, 788, 790, 791, 804, 805, 809, 810, 811, 812, 813, 817, 818, 821, 822, 827, 841, 845, 859, 863, 890. 9, 10, 11, 12, 17, 19, 21, 33, 42, 43, 44, 68, 87, 94, 95, 96, 101, 111, 118, 120. 13, 15, 16, 25, 27, 36, 37, 38, 39, 43, 47, 48, 67, 74, 75, 76, 78, 88, 90, 92, 93, 96, 97, 99, 100, 102, 105, 106, 112, 116, 121, 126, 127, 132. 1 (σ. 471), 2 (σ. 471), 3 (σ. 473), 6 (σ. 476).

XVIII—XIX

XIX

Κῶδ. 454. 45,
 Κῶδ. 470, 480, 483, 497, 518, 544, 573, 576, 577, 578, 608, 650, 675, 702, 704, 707, 708, 709, 713, 714, 715, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 736, 738, 744, 745, 746, 747, 750, 752, 753, 755, 761, 762, 763, 764, 765, 772, 800, 806, 807, 808, 814, 816, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 838, 839, 840, 843, 844, 846, 847, 848, 849, 858, 861. 6, 7, 14, 34, 36, 37, 39, 41, 43, 62, 76, 77, 78, 84, 88, 89, 90, 93, 98, 99, 100, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 112, 117, 119. 14, 20, 26, 27, 29, 30, 33, 34, 35, 45, 46, 49, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 60, 61, 62, 71, 73, 78, 80, 81, 83, 84, 89, 94, 104, 107, 109, 110, 114, 115, 118, 119, 120, 125, 128. 10. 4 (σ. 474), 5 (σ. 474), 8 (σ. 478), 9 (σ. 478).

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

μετὰ χρονολογίας.

Ἔτος	Κωδῆξ.	
1133	799.	Τετραεσαγγέλιον.
1152	18 (σ. 411).	Εὐαγγέλιον.
1267—1275	648.	Ἄσματικά.
1270	607.	Γρηγόριος Θεολόγος.
1330	477.	Συλλογή.
1390	2 (σ. 403).	Παρακλητική.
1439—1440	31 (σ. 350).	Στιχηρά.
1522	789.	Εὐχολόγιον.
1560	628.	Θεόδωρος Μετοχίτης.
1577	68 (σ. 430).	Θηκαρᾶ ὠρολόγιον.
1584	459.	Ἑρμηνεία ψαλτηρίου.
1594	5 (σ. 404).	Εὐαγγέλιον.
1596	6 (σ. 404).	Εὐαγγέλιον
1596	540.	Φιλοσοφικά.
1597	7 (σ. 404).	Εὐαγγέλιον.
1610	3 (σ. 404).	Εὐαγγέλιον.
1620	70 (σ. 431).	Λειτουργίαι.
1621	629.	Συλλογή.
1621	87 (σ. 437).	Λειτουργίαι.
1622	534.	Μάξιμος Πελοποννήσιος.
1627	603.	Νομοκάνων.
1628	55 (σ. 371).	Τρωΐδια.
1633	4 (σ. 404).	Εὐαγγέλιον.
1634	545.	Πραξαπόστολος.
1634	882.	Ἱστορία τῶν Μωαμεθανῶν.
1637	868.	Βιογραφία σουλτάν Μουράτ.
1638	644.	Canones apostolorum.
1640	877.	Λεξικολόγιον Περσoturικόν.
1641	533.	Ἑρμηνεία τοῦ κανόνος Ἀνδρέου τοῦ Κρητός.
1641	571.	Παῖσιος Διγαρίδης
1642	791.	Συλλογή.
1643—1651	778.	Συναξάρια.

Ἔτος	Κωδῆς.	
1645	638.	Ματθαῖος Βλαστάρης.
1646—1647	2 (σ. 404).	Εὐαγγέλιον.
1651	115 (σ. 390).	Πατερικόν.
1654	448.	Μελέτιος Σύριγος.
1655	4 (σ. 335).	Μουσική ἀνθολογία.
1656	547.	Ῥητορική.
1658	493.	Συλλογή.
1658	16 (σ. 332).	Ἄκολουθίαι.
1659—1725	548.	Κατάστιχον.
1661	787.	Ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολήν.
1661	866.	Χουμαγιουναμέ.
1661—1689	643.	Συλλογή.
1661—1741	622.	Γράμματα πατριαρχῶν.
1662—1663	524.	Θεοδόσιος Κορυδαλλεύς.
1663—1667	522.	Συλλογή.
1665	1 (σ. 404).	Εὐαγγέλιον.
1668	690.	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1669	572.	Aristoteles.
1671—1705	539.	Συλλογή.
1672	50 (σ. 368).	Πράξις Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
1673	457.	Συλλογή.
1674	637.	Νεκτάριος πατριάρχης Ἱεροσολύμων.
1675	692.	Θεοδόσιος Κορυδαλλεύς.
1676	795.	Ψαλτήριον.
1677	668.	Νικόλαος Κεραμεύς.
1678	697.	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1680	11 (σ. 408).	Εὐαγγέλιον.
1681	583.	Νομοκάνων.
1684	679.	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1687	527.	Χρῦσανθος Νοταρᾶς.
1690	771.	Ἰωάννης Δαμασκηνός.
1692	633.	Περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου.
1692—1701	672.	Συλλογή.
1693	531.	Σύνοψις χρονογράφων.
1693	498.	Σλαβικόν.
1695	113 (σ. 390).	Διακονικόν.
1696—1741	541.	Συλλογή.
1697	645.	Ἄνθολογία.
1697	870.	Ἄριστοτέλης.

Ἔτος	Κώδιξ.	
1698	501.	Νομικόν.
1701	684.	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1701	693.	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1702	683.	Συλλογή.
1702	124 (σ. 449).	Ἑρμηνεία τοῦ κανόνος Ἀνδρέου Κρήτης.
1704	43 (φ. 83—87, σ. 360).	Κατάβασις τῆς Θεοτόκου.
1705	552.	Ἀνθολόγιον.
1710	556.	Ἐπιστολαί.
1713	666.	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1714	95 (σ. 439).	Κεκραγάριον.
1719	129 (σ. 451).	Παπαδική.
1719—1721	689.	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1720	488.	Μάξιμος Πελοποννήσιος.
1720	58 (σ. 424).	Δοξαστάριον.
1722	612.	Ματθαῖος Βλάσταρις.
1723	594.	Μαρτύρια.
1723—1724	569.	Σουγδούρης καὶ Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1725	883.	Νεκτάριος πατριάρχης Ἱεροσολύμων.
1727	554.	Ῥητορική.
1727	614.	Ἐκθεσις δογμάτων.
1729—1734	510.	Συλλογή.
1730	691.	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1734	694.	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1735—1736	624.	Ἰωάννης Χρυσόστομος.
1738—1739	110 (σ. 388)	Κατάστιχον.
1739	610.	Ἀρμενόπουλος.
1739, 1750	492.	Μαθηματάριον.
1740	719.	Στιχηράριον.
1741	489.	Παπαδική.
1742	867.	Χριστοφόρος Ἐμποροκομήτης.
1744	686 (φ. 140—328)	Κούρσουλας Ζακύνθιος.
1746	656.	Διδαχαὶ τουρκιστί.
1747	481.	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1747	130 (σ. 454).	Στιχηράριον.
1750	464.	Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
1751	23 (σ. 411).	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1752	886.	Ψαλτήριον.
1753	701.	Θεόφιλος Κορυδαλλεύς.
1754	85 (σ. 436).	Παπαδική.
1761	44 (σ. 419).	Λειτουργίαι.

*

Ἔτος	Κώδιξ.	
1763	111 (σ. 445).	Κεκραγάριον
1764	658.	Γεώργιος Φραντζής.
1767	867.	Ἱστορία τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου.
1769	113 (σ. 446).	Παπαδική.
1774	801.	Εὐχολόγιον.
1775	452.	Στίχοι Ἐμμανουὴλ Τροχάνη.
1780	40 (σ. 358).	Συλλογή.
1781	499.	Βίος Βασιλείου Νέου.
1781	103 (σ. 443)	Ἀναστασιματάριον.
1782	5 (σ. 327).	Γραμματική Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ.
1783	101 (σ. 442).	Παπαδική.
1785	756.	Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
1787	864.	Ἑρμηνεία ψαλτηρίου.
1789—1790	768.	Ἀκολουθία.
1791	108 (σ. 445).	Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
1792	623.	Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
1792	661.	Ῥητορική.
1792—1793	826.	Κώδιξ δαπανῶν καὶ εισόδων.
1795	670.	Ἑρμηνεία εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν.
1798	717.	Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
1800	720.	Στιχηράριον.
1800	802.	Γεωγραφία τοῦ Βουρφερίου.
1802—1803	655.	Δανιὴλ Κεραμεύς.
1805	798.	Εὐχολόγιον.
1808—1814	837.	Κατάστιχον.
1810	1 (σ. 401).	Ἀκολουθία.
1812	66 (σ. 428).	Νομοκάνων.
1813	483.	Θεοτοκάριον.
1813	785.	Δοξαστικάριον.
1814	9 (σ. 406).	Κώδιξ διπτύχων τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.
1815	716.	Κεκραγάριον.
1816	56 (σ. 424).	Δοξαστάριον.
1816	72 (σ. 431).	Δοξαστάριον.
1816	135 (σ. 455).	Ψαλτήριον.
1817	710.	Κρατηματάριον.
1817	711.	Κρατηματάριον.
1817—1818	754.	Μαθηματάριον.
1818	703.	Παπαδική.
1819	706.	Παπαδική.
1819	722.	Παπαδική.

Ἔτος	Κωδὶξ.	
1819	887.	Ψαλτήριον.
1819	98 (σ. 441)	Σιωνίτης ὕμνωδός.
1820	575.	Δοξαστάριον.
1820	654.	Ἱατρική.
1821	63 (σ. 427).	Ἀκολουθία.
1822	735.	Μουσική ἀνθολογία.
1823	40 (σ. 416).	Μάρκος Εὐγενικός.
1825	8 (σ. 328).	Εἰρμολόγιον.
1826	758.	Ἀναστασιματάριον.
1827	776.	Κανῶνες.
1829	705.	Παπαδική.
1829	79 (σ. 437).	Ἀνατροπή εἰς τὰς βλασφημίας τῶν Δουτεροκαλβίνων.
1832	749.	Στιχηράριον.
1835	131 (σ. 454).	Εἰρμολόγιον.
1837	712.	Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
1838	851.	Ἐπιστολαί.
1840	585.	Βίος Βασιλείου τοῦ Νέου.
1843	133 (σ. 455).	Σιωνίτης ὕμνωδός.
1844	42 (σ. 418).	Νεόφυτος Κύπριος.
1845—1846	842.	Ἐπιστολαί.
1846	91 (σ. 438).	Βυλκίου ἱστορία.
1848	77 (σ. 433).	Δογματικὴ θεολογία.
1860	122 (σ. 448).	Κλίμαξ εὐαγγελική.
1862	38 (σ. 356).	Κωδὶξ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.
1866	42 (σ. 417).	Τριῶδιον.
1868	82 (σ. 435).	Ἀγισματάριον
1869	511.	Μαθηματάριον.
1870	92 (σ. 383).	Διηγηματάριον.

ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΙ ἢ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙΣ.

- Ἄγάπιος ῥακενδύτης XVII, κῶδ. 24 (σ. 344).
Ἀθανάσιος διάκονος XVI, κῶδ. 823.
Ἀκάκιος μοναχὸς XVII, κῶδ. 16 (σ. 332).
Ἀνανίας ἱερομόναχος 1732, κῶδ. 610.
Ἀνανίας Μακρῆς 1819, κῶδ. 887.
Ἀνανίας υἱὸς Ἠλία 1787, κῶδ. 864.
Ἀνθίμος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, κῶδ. 117 (σ. 392), κῶδ. 670.
Ἀνθίμος Σκυθοπόλεως XVIII, κῶδ. 863.
Ἀντώνιος ἱερεὺς 1714, κῶδ. 95 (σ. 439).
Ἀποστόλης Κρυστάλλας Χίος 1791, κῶδ. 108 (σ. 445).
Ἀπόστολος Κώνστας Χίος XIX, κῶδ. 808.
Ἀρτεμίσιος 1641, κῶδ. 799.
Βενιαμὴν ἱεροδιάκονος Κύπριος 1823, κῶδ. 40 (σ. 417), 106 (σ. 388).
Γρίνος ἱερεὺς, κῶδ. 638.
Γερβάσιος Τραπεζούντιος XVII, κῶδ. 628, 683, 684.
Γερμανὸς ἱερομόναχος 1663, κῶδ. 522.
Γεώργιος Ἐφέσιος 1781, κῶδ. 103 (σ. 443).
Γεώργιος Κρής XVIII, κῶδ. 766.
Γεώργιος Φωτί 1777, κῶδ. 19 (σ. 336).
Γρηγόριος ἱερομόναχος ἐκ μονῆς Φλαμευρίου 1681, κῶδ. 583.
Γρηγόριος Δευίτης λαμπαδάριος 1817—1818, κῶδ. 754.
Γρηγόριος Μελισσηνὸς 1658, κῶδ. 493.
Δαβὶδ Ἀγκυριανὸς παπᾶς 1812, κῶδ. 66 (σ. 428).
Δημήτριος Ἀλτάζογλου Τριαντάφυλος 1820, κῶδ. 575.
Δημήτριος Λῶτος πρωτοψάλτης 1783, κῶδ. 101 (σ. 442).
Διονύσιος μονότροπος XVIII, κῶδ. 532.
Δοσίθεος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, κῶδ. 456, 668.
Δωρόθεος Βουλισμᾶς ὁ Ἰθακήσιος XVIII, κῶδ. 454.
Ἐμμανουὴλ Τροχάνης 1775, κῶδ. 452.
Εὐγένιος Ἰωαννουλῆς ὁ Αἰτωλὸς XV, κῶδ. 455.
Θεόδουλος μοναχὸς Αἰνίτης XVIII, κῶδ. 123.
Θεόδωρος Βλεμμίδης XVI, κῶδ. 487.
Ἰάκωβος Πάρις ἱερομόναχος Μιτυληναῖος 1713, κῶδ. 666.

- Ἰγνάτιος ἱερεὺς Ζαγωρεύς XVII, κῶδ. 495.
 Ἱερεμίας ἱερομόναχος Σιναΐτης 1617, κῶδ. 97 (σ. 386).
 Ἱερόθεος 1720, κῶδ. 488.
 Ἱερόθεος Λέσβιος 1979, κῶδ. 19 (σ. 337).
 Ἰσαὰκ μοναχός XVI, κῶδ. 797.
 Ἰωάννης Βερροιεὺς 1656, κῶδ. 547.
 Ἰωάννης ἱερεὺς 1768, κῶδ. 27 (σ. 348).
 Ἰωάννης Πελοποννήσιος 1763, κῶδ. 111 (σ. 445).
 Ἰωάννης Νικηφόρος XVIII, κῶδ. 17 (σ. 333).
 Ἰωάσαφ 1627, κῶδ. 603.
 Ἰωσήφ ἱερομόναχος 1439, κῶδ. 31 (σ. 350).
 Καλλίνικος μητροπολίτης Καισαρείας 1642, κῶδ. 792.
 Κάλλιστος Ῥαδηνός 1390, κῶδ. 2 (σ. 403).
 Κοσμάς Μακεδῶν 1676, κῶδ. 795.
 Κωνσταντῖνος (Κύριλλος) Ἀθανασιάδης ἀρχιμανδρίτης 1846, κῶδ.
 91 (σ. 438).
 Κωνσταντῖνος Καρατζᾶς 1789—1790, κῶδ. 768.
 Λαυρέντιος μοναχός Κύπριος 1622, κῶδ. 97 (σ. 385).
 1628, κῶδ. 55 (σ. 381).
 Λέων Ἀγιοπετρίτης XII, κῶδ. 860.
 Λουκᾶς Πελοποννήσιος ἀρχιμανδρίτης XIX, κῶδ. 84 (σ. 370).
 Μανουήλ Στυλιανὸς ἱερεὺς XIII, κῶδ. 648.
 — Μανουήλ ἐκ Χανδάκου μοναχός 1522, κῶδ. 789.
 Μανουήλ Χρυσάφης πρωτοψάλτης 1655, κῶδ. 4 (σ. 326).
 — Μάξιμος Μαργούσιος XVI, κῶδ. 524, 773.
 Μάξιμος 1782, κῶδ. 5 (σ. 327).
 Ματθαῖος δομέστικος 1440, κῶδ. 31 (σ. 350).
 Ματθαῖος Κιγαλᾶς ἱερεὺς 1638, κῶδ. 644.
 Μελέτιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, κῶδ. 522.
 Μελέτιος Πηγᾶς XVII, κῶδ. 503.
 Μελέτιος Συρίγος XVII, κῶδ. 778, 780, 787.
 Μελέτιος Τζαμπλάκης ἱερομόναχος 1727, κῶδ. 554.
 Μιχαήλ Βυζάντιος 1698, κῶδ. 501.
 Μιχαήλ Μακρῆς 1674, κῶδ. 680.
 Νεκτᾶριος ἱερομόναχος 1750, κῶδ. 464.
 Νεόφυτος ἡγούμενος ἀγίου Σάββα, κῶδ. 672.
 Νεόφυτος ἱερομόναχος ἐξ Ἰωανίνων 1740, κῶδ. 489.
 Νεόφυτος Κύπριος 1844, κῶδ. 42 (σ. 418), 46 (σ. 421), 71 (σ.
 431), 78 (σ. 433), 89 (σ. 437), 122 (σ. 448).
 Νεόφυτος μοναχός 1695, κῶδ. 113 (σ. 390).
 Νεόφυτος Πελοποννήσιος ἱερεὺς 1692—1701, κῶδ. 672.

- Νικήτας Μενδρινός 1584, κῶδ. 459.
 Νικόδημος Τραπεζούντιος ἱεροδιάκονος 1739, κῶδ. 492.
 Νικόλαος Μαυροκορδάτος XVIII, κῶδ. 611, 617.
 Νικόλαος μοναχός XVII, κῶδ. 799.
 Παῖσιος Λιγαριίδης XVII, κῶδ. 517, 571.
 Παῖσιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, κῶδ. 522.
 Παναγιώτης Γερένης (Παρθένιος) 1723—1724, κῶδ. 569.
 Παναγιώτης Μαυράκις Χίος 1774, κῶδ. 801.
 Πανταζής XVI, κῶδ. 639.
 Παρθένιος ἱερομόναχος Σαββαίτης 1619, κῶδ. 97 (σ. 385).
 Παῦλος μοναχός Ἀγιοσαβίτης 1865, κῶδ. 29 (σ. 413).
 1866, κῶδ. 41 (σ. 417).
 Πολύκαρπος μητροπολίτης Βηθλεέμ XIX, κῶδ. 117 (σ. 392).
 Σεβαστὸς Κυμινήτης XVII, κῶδ. 688.
 Σεραφεῖμ ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου XVII, κῶδ. 455.
 Σεραφεῖμ ἱεροδιάκονος XIII, κῶδ. 3 (σ. 325).
 Σπυρίδων ἱερεὺς 1691, κῶδ. 542.
 Συμεὼν βακηνδότης 1472, κῶδ. 111 (σ. 394).
 Σωφρόνιος ἱεροδιάκονος 1701, κῶδ. 112 (σ. 395).
 Σωφρόνιος Δέσβιος XIX, κῶδ. 511, 544.
 Χαρίτων 1330, κῶδ. 477.
 Χούρης Ἀποδοτζίητ 1752, κῶδ. 886.
 Χουρμούζιος XIX, κῶδ. 711, 713, 714, 722, 727, 729, 732,
 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 752, 761, 764, 765.
 Χριστόδουλος ἱερομόναχος XVII, κῶδ. 673.
 Χριστόδουλος Σκοῦφος Σμυρναῖος 1813, κῶδ. 785.
 Χριστοφάρος Κύπριος XIX, κῶδ. 88 (σ. 381).
 Χρῶσανθος ἱεροδιάκονος Πελοποννήσιος, κῶδ. 553.
 Χρῶσανθος Νοταρᾶς XVII—XVIII, κῶδ. 645.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΚΤΗΤΟΡΕΣ.

- Ἀβέρκιος παπᾶς XXII, κῶδ. 795
Ἀγαθάγγελος Θωμαΐδης 1904, κῶδ. 106 (σ. 388).
Ἄγγελος Φέτζεις ἱερεὺς, κῶδ. 639.
Ἀθανάσιος ἱερομόναχος XVIII, κῶδ. 813.
Ἀθανάσιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων XIX, κῶδ. 669.
Ἀθανάσιος Συλιγάρδος Τζούλος XVII, κῶδ. 24. (σ. 344).
Ἀθανασίου λαῦρα, κῶδ. 634.
Ἀντώνιος ἱερεὺς, κῶδ. 685.
Ἀντώνιος ἱερομόναχος Κοσινίτζης XVII, 795.
Ἀρσένιος μοναχός 1577, κῶδ. 68 (σ. 430).
Βασίλειος Σπετζιάρης, κῶδ. 719.
Βασίλειος Τελαγραμμάτικα, κῶδ. 552.
Γαβριήλ Σερματῆς ἱερομόναχος, κῶδ. 628.
Γερβάσιος Βαζελός Τραπεζούντιος, κῶδ. 485, 505, 508, 43 (σ. 360).
Γερμανός ἱερομόναχος, κῶδ. 43 (σ. 360).
Γεωργάκις Παπαγιαννάκις, κῶδ. 741.
ἀγ. Γεώργιος Ἀκ-συχάλι, κῶδ. 543, 557.
Γεώργιος ὁ ἐξ Ἐφέσου, κῶδ. 87, (σ. 380).
Γρηγόριος Ἀγιοταφίτης Χῖος 1894, κῶδ. 19, (σ. 335).
Δημήτριος Μητρόβτζα, κῶδ. 685.
Δημήτριος Οἰκονομίδης 1908, κῶδ. 87 (σ. 380).
Δημήτριος πρωτοκανονάρχης, κῶδ. 477.
Δημήτριος Φαρακλῆς, κῶδ. 631.
Διονύσιος Ἰβηρίτης ἡγούμενος 1809, κῶδ. 819.
Διονύσιος Λαρίσης XVII, κῶδ. 479.
Διονυσίος τις 1798, κῶδ. 464.
Ἰσχυριος Παπαδόπουλος διάκονος 1880, κῶδ. 623, 785, 806.
ἀγ. Ἰακώβου Ἀδελφοθέου ναός, κῶδ. 2 (σ. 403).
Ἰερόθεος Βατοπεδινός ἱερομόναχος, κῶδ. 58 (σ. 424).
Ἰερόθεος ὁ ἐκ Δέσβου XVIII, κῶδ. 3 (σ. 325).
Ἱεροσολυμιτικὸν μοναστήριον ἐν Ταϊτανίφ, κῶδ. 743.
Ἰωάννης Νικηφόρος XVIII, κῶδ. 17 (σ. 333).
Ἰωάννης ῥήτωρ τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας, κῶδ. 477.

- Ἰωάννης Ῥόδοις XIII, κῶδ. 3 (σ. 325).
 Ἰωαννίκιος ἱεροδιάκονος XIX, κῶδ. 112 (σ. 390).
 Ἰωαννίκιος ἐξ Ἀγγύρας ἱερομόναχος, κῶδ. 815.
 Ἰωακείμ ἀρχιμανδρίτης 1794, κῶδ. 743.
 Ἰωακείμ πρωτοσύγκελλος XVII, κῶδ. 450.
 Ἰωσάφ ἱερομόναχος 1502, κῶδ. 83 (σ. 379).
 Ἰωῆς ἱερομόναχος 1812, κῶδ. 108 (σ. 445).
 Καλλίνικος ἱερομόναχος XVIII, κῶδ. 17 (σ. 333).
 Κυπριανὸς Μουμτζῆς Ἀγιοταφίτης XIX, κῶδ. (σ. 328).
 Κύριλλος ἀρχιμανδρίτης XVII, κῶδ. 823.
 Κύριλλος Ἐφέσου, κῶδ. 550.
 Κύριλλος ἱερομόναχος XVI, κῶδ. 663.
 Κωνσταντῖνος Μιγαήλ Κύπριος XIX, κῶδ. 112 (σ. 390).
 Κωνσταντῖνος Σαλέρμος Κουδούνης 1585, κῶδ. 459.
 Κωνσταντῖνος υἱὸς τοῦ Νικολάου Τεννεδίου, κῶδ. 482.
 ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ναὸς ἐν Ἱεροσολύμοις, κῶδ. 1 (σ. 401),
 40 (σ. 417).
 Λασκάρις πρωτονοτάριος, κῶδ. 477.
 Μακάριος Πελοποννήσιος ὁ Ναζαρέτ, κῶδ. 665.
 Μεθόδιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, κῶν. 597.
 Μελέτιος ἀρχιεπίσκοπος Κῶου, κῶδ. 631.
 Μελέτιος ἱεροδιάκονος XVII, κῶδ. 561, 113, (σ. 390).
 Μιγαήλ Καλοειδᾶς, κῶδ. 634.
 Μιγαήλ ἀρχιστρατήγου ναὸς ἐν χωρίῳ Πεδουλά, κῶδ. 111 (σ. 394).
 Νεόφυτος Ἀνδριώτης ἱεροδιάκονος 1801, κῶδ. 567.
 Νεόφυτος ὁ ἐκ Ζαγοράς 1750, κῶδ. 482.
 Νεόφυτος ἱερομόναχος XVI, κῶδ. 794.
 Νεόφυτος 1791, κῶδ. 11 (σ. 330).
 Νικόδημος Καρούσης ἱερομόναχος XVIII, κῶδ. 666.
 Νικόλαος Ἀγιοταφίτης ἱεροδιάκονος XVIII, κῶδ. 27 (σ. 348).
 Νικολάου Μαυροκορδάτου βιβλιοθήκη, κῶδ. 530.
 Παναγίας Τεταρτίνας μοναστήριον, κῶδ. 455.
 Παναγιώτης Εὐαγγελινὸς Ζαγοραῖος 1890, κῶδ. 887.
 Παναγιώτης Σεράρης XIX, κῶδ. 654.
 Παρθένιος Ἀγιοταφίτης πρωτοσύγκελλος, κῶδ. 550.
 Παρθένιος Παντοκρατορινὸς 1826, κῶδ. 560.
 Πέτρος Νετέλκος 1783, κῶδ. 673.
 Προδρόμου μονὴ ἐν Ἰορδάνῃ, κῶδ. 53 (σ. 369).
 Προκόπιος ἀρχιερεὺς 1766, κῶδ. 90 (σ. 438).
 ἀγ. Σάββα λαύρα κῶδ. 508, 586, 22 (σ. 339), 119 (σ. 398).

- Σαμουήλ Δημιτζαναῖος πρωτοσύγκελος, κῶδ. 665.
 Σαμουήλ Κύπριος ἱερομόναχος XVIII, κῶδ. 118 (σ. 363).
 Σαμουήλ Πελοποννήσιος ἱερομόναχος XVIII, κῶδ. 42 (σ. 359).
 Στέφανος Πάτιμος XVIII, κῶδ. 693, 701.
 Σωφρόνιος ἱεροδιάκονος 1883, κῶδ. 766.
 Σωφρόνιος Δέσβιος ἱεροδιάκονος, κῶδ. 789.
 Σωφρόνιος Πτολεμαῖδος 1758, κῶδ. 477.
 ἅγ. Τάφος, κῶδ. 459, 464, 473, 482, 625, 628, 635, 651, 666, 673,
 827, 19(σ. 335), 87 (σ. 380), 106 (σ. 388) 44. (σ. 420), 68
 (σ. 430).
 μετόχιον τοῦ ἁγ. Τάφου ἐν Κωνσταντινουπόλει, κῶδ. 766.
 Φώτιος ἐπίσκοπος Ἰορδάνου 1697 κῶδ. 870.
 Χατζῆ Δημητρινιν-ογλοῦ κιοινάχιρ Ἀντωνάκηνην κῶδ. 111 (σ. 44).
 Χριστοφόρος ἱερομόναχος, κῶδ. 784.
 Χρῦσανθος ἀρχιμανδρίτης Ἱεροσολυμίτης XVII, κῶδ. 570, 664.
 Χρῦσανθος Ἱεροσολυμίτης ἱεροδιάκονος, κῶδ. 771.
 Χρῦσανθος Πελοποννήσιος ἱεροδιάκονος, κῶδ. 473, 671.
 Χρῦσανθος ἱερομόναχος, κῶδ. 11 (σ. 330).
 Χρῦσανθος παπᾶς, κῶδ. 567.

Γ Ε Ν Ι Κ Ο Σ Π Ι Ν Α Ε .

- Ἄαρων. 456.
 Ἄββακοὺμ ὁ προφήτης. 64, 314.
 Ἄβδιού ὁ προφήτης. 64, 314.
 Ἄβισα χωρίον. 108.
 Ἄβραάμ μονή. 404.
 Ἄβραάμιος, Σταγῶν ἐπίσκοπος. 189.
 Ἄβράμιος, ἐπίτροπος τοῦ Ἁγίου Τάφου. 374.
 Ἄβράμιος σκευοφόλαξ. 312, 448.
 Ἄβράμιος, Ἱερουσολόμων πατριάρχης. 427, 447.
 Ἀγαθάγγελος, μητροπολίτης Τριπολιτσᾶς. 170.
 Ἀγάθη ἡ μάρτυς. 373.
 Ἀγαθος ἐπίσκοπος. 197.
 Ἀγαθῶν μελωδός. 444, 453.
 Ἀγαλλιανός, Θεόδωρος.
 Ἀγαπητός (Ἀγάπιος) διάκονος. Κεφάλαια παραινετικά. 223, 224, 291, 384.
 Ἀγάπιος ἀρχιδιάκονος. 337.
 Ἀγάπιος ἀρχιμανδρίτης. 410.
 Ἀγάπιος χατζῆς. 161.
 Ἀγάπιος Σάμιος διάκονος. 414.
 Ἀγγαῖος ὁ προφήτης. 64, 314.
 Ἄγγελος Γρηγόριος. 38.
 Ἀγιασματάριον. 274.
 Ἄγιοι Δέκα χωρίον. 108.
 Ἄγιος Εὐστράτιος νησιῶν. 176.
 Ἄγιοταφειτικῆς Ἀδελφότητος γράμματα. 153.
 Ἄγκυρα πόλις. 153.
 Ἀγκῶνας χωρίον. 108.
 Ἄγιοιὰ Κωνσταντινουπόλεως. 91.
 Ἀδάμ καὶ Εὐὰς βίος. 128.
 Ἀδριανουπόλεως ἐπαρχία. 422.
 Ἀδριανουπόλεως μετόχιον ἁγιοταφειτικόν. 162.
 Ἀθανασία μοναχὴ. 176.
 Ἀθανάσιος ἀρχιμανδρίτης, ἐπίτροπος τοῦ ἁγίου Τάφου. 160, 380.
 Ἀθανάσιος ἱερεύς. 161.
 Ἀθανάσιος ὁ ἱερομάρτυς. 268, 288, 425.
 Ἀθανάσιος ἱερομόναχος. 354, 453.
 Ἀθανάσιος μητροπολ. ἐν Βλαχία. 158.
 Ἀθανάσιος τοῦ Μιχαήλ. 476.
 Ἀθανάσιος μοναχός. 50, 352.
 Ἀθανάσιος Ἀδριανουπόλεως. 178.
 Ἀθανάσιος Ἀθωνίτης 334.
 Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας ὁ μέγας. 341, 345. Λόγοι. 260, 333, 346. Βίος Ἀντωνίου. 140, 386. Ἐρωταποκρίσεις. 39, 333. Ἐρμηνεῖται παραβολῶν. 333. Ὅροι διάφοροι. 333. Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. 263. Περὶ ζητημάτων ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς. 333. Ἀντίγραφον Λιβερίου πάπα Ῥώμης. 79. Πρὸς Ῥουφιανόν. 197.

- Ἐθανάσιος Ἀμβρακιώτης. 448.
 Ἐθανάσιος, Δημητριάδος μητροπολί-
 της. 125, 259.
 Ἐθανάσιος Δρύστρας. 177, 179, 180,
 181, 182.
 Ἐθανάσιος Ἐλασσῶνος. 178.
 Ἐθανάσιος Ζαβεριώτης. 475.
 Ἐθανάσιος Ἡρακλείας. 163.
 Ἐθανάσιος Κορινθίος Ὑψηλάντης. 70,
 71, 124.
 Ἐθανάσιος, Ἱεροσόλυμων πατριάρχης.
 16, 47, 141, 223, 236, 309,
 406.
 Ἐθανάσιος V, Κωνσταντινουπόλεως
 πατριάρχης. 163, 164, 165, 177,
 178, 179, 180, 471, 478.
 Ἐθανάσιος Λίνδιος. 335.
 Ἐθανάσιος Μεγάλος ἄρχων. 161.
 Ἐθανάσιος Πάριος. 218.
 Ἐθανασίου Λαῦρα. 191.
 Ἐθῆναι. 297.
 Ἐθρόνη. 311.
 Αἰγύπτιοι. 72.
 Αἰκατερίνη ἡ ἁγία. 285, 340.
 Αἰκατερίνη Γκίκα. 121.
 Αἰλιανός. 114.
 Αἴνειος σοφιστής. 114.
 Αἰνίγματα σοφῶν. 68, 290.
 Αἶνος πόλις. 160, 161.
 Αἰσχίνης. 104.
 Αἰσχύλος. Γνωμικά. 103. Ἐπτά ἐπὶ
 Θήβαις 137. Προμηθεύς. 137.
 Αἴσωπος. 114.
 Ἀκάκιος ἱερομόναχος. 477.
 Ἀκάκιος μοναχός. 74, 91.
 Ἀκάκιος Διακρούσης. 293.
 Ἀκάκιος, Κωνσταντινουπόλεως πα-
 τριάρχης. 28.
 Ἀκάκιος Σαβαίτης. 449.
 Ἀκολουθία. 284. 414. Ἀκολουθία
 τῶν ἁγίων πατέρων τῆς μονῆς
 τοῦ Μηδικίου. 268. Ἀκολου-
 θία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ. 126. Ἀκο-
 λουθία τοῦ ἱερομονάχου. 138.
 Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγια-
 σμοῦ 137, 389. Ἀκολουθία ἐπι-
 νοκτερινῆς φαντασίας. 218.
 Ἀλασεερί. 312.
 Ἀλβανιτοχώριον. 167.
 Ἀλεκος λογοθέτης. 448.
 Ἀλέξανδρος ὁ ὄσιος. 285.
 Ἀλέξανδρος, μέγας ῥήτωρ τῆς μεγά-
 λης ἐκκλησίας 261.
 Ἀλέξανδρος Βυζάντιος. 66.
 Ἀλέξανδρος Γκίκας. 330.
 Ἀλέξανδρος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.
 279.
 Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδῶν. 291, 319,
 398.
 Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος. Γράμμα.
 162. Περὶ γραμματικῆς συντά-
 ξεως. 73, 129. Περὶ τρόπων
 καὶ σχημάτων γραμματικῶν. 84.
 Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς.
 231.
 Ἀλέξανδρος, ἡγεμῶν Μολδοβλαχίας.
 365.
 Ἀλέξανδρος, Προύσης ἐπίσκοπος 267.
 Ἀλέξανδρος I, αὐτοκράτωρ Ῥωσίας.
 312, 317.
 Ἀλέξανδρος II, αὐτοκράτωρ Ῥωσίας.
 393.
 Ἀλέξης Ὀλόης. 179.
 Ἀλέξιος ὁ ἅγιος 398.
 Ἀλέξιος, Βιθυνίας, ἐπίσκοπος 267.
 Ἀλέξιος Μιχαηλοβίτσης, βασιλεὺς
 Μοσχοβίας. 113, 152, 308, 406.
 Ἀλέξιος Σπανός. 141, 142.
 Ἀλέξιος Φραγκισκάνος. 313.
 Ἀλῆ ἀγὰ τζιφτιλίχι 312.
 Ἀλκίνοος φιλόσοφος. 111, 274.

- Ἄλση. 311.
 Ἄλοπιος Κιονίτης. 140.
 Ἀλφαβητάριον ἀραβικόν. 320.
 Ἀλφάβητος ἀνωνόμου. 289.
 Ἀλώνη. 310.
 Ἀμβρόσιος, μητροπολίτης Βηθλεέμ. 476.
 Ἀμμώνιος Ἐρμείου. 73.
 Ἀμπελιανόν χωρίον. 172.
 Ἀμπούτι χωρίον. 471.
 Ἀμφιλόχιος, ἐπίσκοπος Ἰκονίου. 265, 283.
 Ἄμωμος. 116.
 Ἄμωσ ὁ προφήτης. 64, 314.
 Ἀνανεώτης μελωδός. 454.
 Ἀνανίας ἀπόστολος. 248, 380.
 Ἀνανίας ἀρχιδιάκονος. 439.
 Ἀνανίας ἄρχων. 156.
 Ἀνανίας Ἐλασσώνος. 175.
 Ἀνανίας, Σιναίου ἀρχιεπίσκοπος. 474.
 Ἀναπαρδᾶς. 352.
 Ἀναστάσης τζελεπής. 156.
 Ἀναστασία ἡ ἅγια. 284, 379.
 Ἀναστασία, θυγάτηρ Ἀλεξάνδρου βοεβόδα Μολδοβλαχίας. 365.
 Ἀναστασιματάριον. 250.
 Ἀναστάσιος ἀββᾶς. 396.
 Ἀναστάσιος χατζής. 160.
 Ἀναστάσιος, Ἀνποχείας πατριάρχης. 136.
 Ἀναστάσιος Γόρδιος. 99.
 Ἀναστάσιος Ῥαψανιώτης. 296, 388, 440.
 Ἀναστάσιος Σιναΐτης. 213, 288, 289, 341.
 Ἀναστάσιος, Σοφίας μητροπολ. 178.
 Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ναὸς ἐν Ἱεροσολύμοις. 404, 406, 407, 411, 413, 427, 434, 458, 459.
 Ἀνδρέας ποιητής. 351, 353.
 Ἀνδρέας Ἱεροσολυμίτης, ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. 74, 91, 103, 223, 281, 334.
 Ἀνδρέας Κλάδος. 181.
 Ἀνδρέας Δονδάνος. 348.
 Ἀνδρέας Σαλός. 118, 386.
 Ἀνδρέας Σιγηρός. 453.
 Ἀνδρόνικος (Ἀνδρονίκιος) ποιητής. 352, 354.
 Ἀνδρόνικος πρωτέδικος. 474.
 Ἀνδρόνικος Δημητρακόπουλος. 105, 308.
 Ἀνδρόνικος Κρής. 267.
 Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος. 58, 74, 382.
 Ἀνεώτης μελωδός. 352.
 Ἄνθιμος ἀρχιμανδρίτης. 104.
 Ἄνθιμος ἡγούμενος. 373.
 Ἄνθιμος ἐξ Ἀγγιάλου. 478.
 Ἄνθιμος Ἀθηνῶν. 306.
 Ἄνθιμος Βλαχίας μητροπολ. 94, 95.
 Ἄνθιμος, Θαβωρίου ἀρχιεπίσκ. 374.
 Ἄνθιμος, Ἱεροσολύμων πατριάρχης. 141, 223, 316, 316, 392, 419.
 Ἄνθιμος, Ἰκονίου μητροπολίτης. 96.
 Ἄνθιμος, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 29, 119.
 Ἄνθιμος Μακρῆς. 250.
 Ἄνθιμος, Μηθύμνης μητροπολίτης. 145, 169.
 Ἄνθιμος Νικομηδείας, ὁμάρτυς. 132.
 Ἄνθιμος, μητροπολίτης Οὐγροβλαχίας. 182.
 Ἄνθιμος Προύσης. 306.
 Ἀνθολόγια. 398, 457.
 Ἀνθολόγια ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. 110.
 Ἄννα ἡ ἅγια. 368, 397.
 Ἄννης σκήτη. 344.

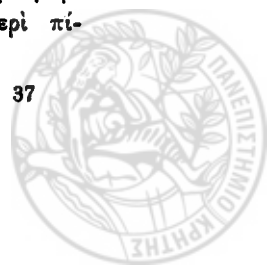
- Ἐνωτὴ χωρίον. 109.
 Ἐνοῦφ ἄββᾶς. 314.
 Ἐντέων, ἐπίσκοπος Ἄρσινόης. 28.
 Ἐντιοχείας πατριάρχαι. 80, 81.
 Ἐντιοχείας τακτικὸν μητροπόλεων. 81.
 Ἐντίοχος Πανδέκτης. 319, 342.
 Ἐντίπατρος, ἐπίσκοπος Βόστρων. 265.
 Ἐντρουζέλης κόντες. 108.
 Ἐντωνῖνος, ἀρχιμανδρίτης τῆς Ῥωσικῆς κοινότητος. 104.
 Ἐντώνιος ἄββᾶς. 213.
 Ἐντώνιος ἀρχιμανδρίτης. 406.
 Ἐντώνιος προσκυνητής. 161.
 Ἐντώνιος Γενοθένσιος. 41.
 Ἐντώνιος Μαμωνάκης. 159.
 Ἐντώνιος Μέγας ὁ ἅγιος. 140, 314, 341, 343, 386.
 Ἐντώνιος, Λύδδης μητροπολίτης. 368.
 Ἐντώνιος, μητροπολίτης Ναζαρέτ. 368.
 Ἐντώνιος Ῥουσέτης βοεβόδας. 408.
 Ἐντωνίου ναὸς εἰς τὸ Στράτη. 169.
 Ἐνουσία, θυγάτηρ Ἀλεξάνδρου, βοεβόδα Μολδοβλαχίας. 365.
 Ἐξάρι. 312.
 Ἐπανταχοῦσαι. 153.
 Ἐπδοὺλ Σαῖφ. 320.
 Ἐπδουρραχμάν ἱμπνι Μουσταφά. 319.
 Ἐποκάλυψις. 223.
 Ἐπολλινάριος. 198.
 Ἐπόλλων ἐπίσκοπος. 267.
 Ἐπολλώνιος ὁ μάρτυς. 371.
 Ἐπόστολος κυρίτζης. 181.
 Ἐποφθέγματα ἀνωμόμου. 291.
 Ἐπραχμάν πασᾶ Μεμπασογλοῦ. 316.
 Ἐραβες. 176.
 Ἐρβανιτοχώρι. 155.
 Ἐργαστόλιον Κεφαλληνίας. 108.
 Ἐργυρόπουλος. 412, 454.
 Ἐργυρὸς Ῥόδιος. 34.
 Ἐρειος ὁ μάρτυς. 371.
 Ἐρέθας. 223.
 Ἐρετζοῦ χωρίον. 311.
 Ἐριστοτέλης. 9, 12, 121, 147. Ἐναλυτικά. 84, 98, 110. Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. 66. Ἐπιστολαί. 114, 311. Περὶ ἐρμηνείας. 84, 110, 125. Ἐθικῆ. 231. Κατηγορίαι. 83, 97, 234, 235. Λογικῆ. 74, 93, 94, 122, 135, 234, 236. Μετὰ τὰ φυσικά. 73, 237, 238. Μετεωρολογικά. 233. Νικομάχεια. 100. Ὀνοματοποιία. 289. Περὶ οὐρανοῦ. 234, 236, 237. Ὀργανον. 119, 274, 319. Φυσικά. 48, 235, 265, 363. Φυσικὴ ἀκρόασις. 230. Περὶ ψυχῆς. 46, 52, 67, 224, 236, 237, 240, 411.
 Ἐριστοφάνης. Πλοῦτος. 96, 300.
 Ἐρκάδιος αὐτοκράτωρ. 385.
 Ἐρκάδιος μοναχός. 444.
 Ἐρμένιοι. 421, 450, 458.
 Ἐρμενόπουλος: Κωνσταντῖνος.
 Ἐρσένιος ὁ ἅγιος. 214, 439.
 Ἐρσένιος, ἱερεὺς Ἁγιοταφίτης. 161.
 Ἐρσένιος ἱερομόναχος. 90.
 Ἐρσένιος, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 377.
 Ἐρσένιος Μικρός. 430.
 Ἐρσένιος, Μονεμβασίας ἀρχιεπίσκοπος. 111.
 Ἐρσένιος, Σκυθοπόλεως ἀρχιεπίσκοπος. 301, 312, 316.
 Ἐρσένιος, μητροπολίτης Τρουνόβου (sic). 102.
 Ἐρτάκη χωρίον. 310.
 Ἐρτέμιος ὁ μεγαλομάρτυς, 374.
 Ἐρτα. 410.

- Ἄρχαγγέλου μονή. 372.
 Ἄρχαγγέλων μονή ἐν Κασίνῳ. 161.
 Ἄρχαγγέλων μετόχιον. 431.
 Ἄρχιππος ὁ ὄσιος. 132.
 Ἄσημένα. 317.
 Ἀσκητικόν. 376.
 Ἀσκληπιάδης, ἐπίσκοπος Τράλλεων. 28.
 Ἀσκήπιος. 73.
 Ἄσματα περσικά, τουρκικά. 320.
 Ἀσπρόκαστρο. 363.
 Ἀστρονομικά. 239—240, 320, 331.
 Ἄσω χωρίον. 108.
 Ἀσωμάτων ναὸς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ῥεόματι. 316.
 Ἄττικὰ ῥήματα ἀνωνόμου. 220.
 Αὐγουστίνος, ἐπίσκοπος Ἰππῶνος. 275.
 Αὐγουστίνος Κρασᾶς. 169.
 Αὐξέντιος, μητροπολίτης Κυζίκου. 144, 163, 165, 169, 173, 174, 175, 178, 304.
 Ἄφρεια. 311.
 Ἄφισά. 310.
 Ἄφθόνη. 310.
 Ἄφθόνιος ῥήτωρ. 103, 106, 218.
 Ἄφισά. 310.
 Ἄφύγγιος. 197.
 Ἄχμέτ καδδῆ Βερροίας. 293.
 Ἄχοῦρι. 224.
 Βαβυλών. 319.
 Βάθιχα. 311.
 Βαθῦ, χωρίον. 109.
 Βαθυρρύακος μονή. 267.
 Βαλασμῶν: Θεόδωρος.
 Βαρᾶτα χωρίον. 108.
 Βαρβάρη ἡ ἁγία. 254, 398.
 Βαρθολομαῖος Ἄρτης. 306.
 Βαρθολομαῖος, μητροπολίτης Ἡρακλείας. 305, 306.
 Βαρθολομαῖος μοναχός. 351.
 Βαρί χωρίον. 108.
 Βαρλαάμ μοναχός ὁ Καλαβρός. 38, 203.
 Βαρλαάμ Μολδοβλαχίας. 273.
 Βάρνα. 160.
 Βαρνάβας πρωτοσύγκελλος. 176.
 Βαρούνα χωρίον. 108.
 Βαρζανούζιος. 276.
 Βασαράβη: Κωνσταντῖνος.
 Βασιλάκης κιαττίπ. 447.
 Βασίλειος ἄγα. 161.
 Βασίλειος, κτήτωρ τῆς μονῆς τοῦ Βαθέως Ῥύακος 265, 269.
 Βασίλειος λογοθέτης. 161.
 Βασίλειος ὁ Μακεδῶν. 52, 70, 164, 384.
 Βασίλειος ὁ Μέγας. 45, 78, 104, 198, 224, 281, 286, 341, 346, 347, 348, 349, 375, 396, 397, 416. Ἀσκητικά. 214. Ἐπιστολαί. 100, 114, 311. Κανόνες. 196. Λειτουργία. 126, 313, 318, 347, 419, 431. Λόγοι. 28, 112, 128, 129, 215, 260, 338, 344, 381, 385, 416.
 Βασίλειος ὁ Νέος. 56, 127.
 Βασίλειος, ἡγεμὼν Ὀστροβίας καὶ Κιέβου. 10.
 Βασίλειος Σελευκείας. 114.
 Βασίλειος Στέφανος Βουζάντιος. 252.
 Βασίλης ἐπίτροπος. 160.
 Βασιλικά βιβλία. 367.
 Βασιλικά ἱνστιτούτα. 14, 15.
 Βασιλικός. 351.
 Βασιλικῶ ἄρχων. 161.
 Βασιλοπουλάτα χωρίον. 108.
 Βασιώτης. 352.
 Βατή. 310.

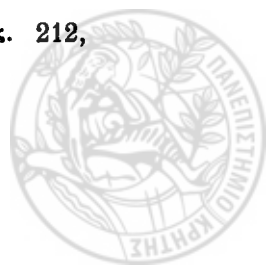
- Βατικά, χωρίον. 310, 317.
 Βατοπεδίου μονή. 309.
 Βαχτάν μέπε. 161.
 Βέκκος Ἰωάννης. 203.
 Βελιγράδιον Σερβίας. 190.
 Βενδραμῆς διδάσκαλος. 410.
 Βενιαμὶν ἀγγλικανὸς πρεσβύτερος. 158.
 Βενιαμὶν Ἰωαννίδης. 230, 308, 317, 413.
 Βενιαμὶν ὁ Δέσβιος. 46.
 Βέρροια. 159.
 Βηθλεέμ. 476.
 Βησσαρίων ὁ Μακρῆς. 111, 261.
 Βιθυνοί. 72.
 Βίλκιος. 438.
 Βιργίλιος. 104.
 Βλάσιος ὁ μάρτυς. 369.
 Βλασίου μονὸδριον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορίνθου. 167.
 Βλαχία. 311.
 Βλαχομπογδανία. 121.
 Βλάχος: Γεράσιμος.
 Βλεμμύδης: Νικήφορος.
 Βοήπιος. 34.
 Βούκολος, ἐπίσκοπος Σμόρνης. 209.
 Βουκουρέστιον. 159, 167, 172. Μονὴ τῶν ἁγίων πάντων ἐν Βουκουρεστίῳ. 182.
 Βουλγαρία. 411, 422.
 Βουρλά. 312.
 Βουτζινάτα χωρίον. 108.
 Βουφφέριος. 293.
 Βρεταννοί. 305.
 Βρομάντ Κόντζ. 211.
 Βροῦτος. 114.
 Βρυέννιος Φιλόθεος. 105.
- Γαβριήλ ὁ ἀρχάγγελος. 349.
 Γαβριήλ ἱερομόναχος. 321, 352.
 Γαβριήλ καμαράσης. 317.
 Γαβριήλ, Ἰερισσοῦ ἐπίσκοπος. 429.
 Γαβριήλ γ', πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. 96, 161, 177, 179, 304, 305, 471, 478.
 Γαβριήλ, Μολδαβίας μητροπολίτης. 317.
 Γαβριήλ Ναζαρέτ. 152.
 Γαβριήλ μοναχὸς Σαββαίτης. 151.
 Γαβριήλ Σίφνου. 177.
 Γαβριήλ Σεβῆρος, μητροπολίτης Φιλαδελφείας. 61.
 Γαβριήλ Σερμάτης ἱερομόναχος. 187.
 Γαβριήλ Φιλιππουπόλεως. 306.
 Γαβριήλ Χαλκηδόνας. 172, 179.
 Γαβριήλ τοῦ ἀρχιστρατήγου μονή. 368.
 Γάβριος Ἑλλήν. 384.
 Γαζῆς: Θεόδωρος.
 Γαλακτίων ἡγούμενος. 391.
 Γαλακτίων πρωτοσύγκελλος. 107.
 Γαληνός. 65.
 Γαστούρι χωρίον. 108.
 Γγιοζλεβέν πόλις. 153.
 Γεδεών Σαββαίτης ἱεροδιάκονος. 151.
 Γεδεών, μητροπολίτης Σουτζάβας. 306.
 Γέμινος. 239.
 Γενίκιογι (Γενίκιοι, Γενη-κιοή) χωρίον. 154, 310.
 Γενιτζέ. 310.
 Γεννάδιος ἐξ Ἀγχιάλου. 50, 412, 454.
 Γεννάδιος Ἡρακλείας. 165.
 Γεννάδιος, μητροπολίτης Νικαίας. 163, 177.
 Γεννάδιος (Γεώργιος) Σχολάριος. 33, 385. Εὐχαί. 56, 275, 355.
 Ὁμιλία. 84, 213. Περὶ ἀμαρτημάτων. 74, 111. Περὶ πίστεως. 288.

- Γεννάδιος, Χίου μητροπολ. 96, 163.
 Γεράσιμος ἀρχιμανδρίτης. 474.
 Γεράσιμος ἱερομόναχος. 354, 439.
 Γεράσιμος, Ἀλεξανδρείας πατριάρχης, ὁ Παλλαδᾶς. 185, 225.
 Γεράσιμος Ἀμασειᾶς. 306.
 Γεράσιμος Βλάχος. Ἀπόδειξις. 97.
 Διδασκαλία περὶ τοῦ διδάσκειν τὸ Εὐαγγέλιον. 99, 238, 364.
 Ἐγχειρίδιον τῆς μετρικῆς τέχνης. 261. Εἰς τὸ περὶ φυγῆς Ἀριστοτέλους παράφρασις. 52.
 Ἑρμηνεῖα τοῦ τερερέ. 452.
 Θεολογία. 123. Πρὸς Μιχαῆλον τὸν Δέκαρχον. 237.
 Γεράσιμος Βυζάντιος. 121.
 Γεράσιμος, Ἡρακλείας μητροπολίτης. 141, 144, 169, 175.
 Γεράσιμος, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 259.
 Γεράσιμος, Νικαίας μητροπολίτης. 163, 166, 167, 173, 178, 304.
 Γεράσιμος μοναχὸς Σαββαίτης. 151.
 Γεράσιμος Σκυθοπόλεως. 356.
 Γεράσιμος, Τορνόβου μητροπολ. 306.
 Γεράσιμος Χαλκεόπουλος. 352, 353.
 Γερασίμου λαῦρα. 391.
 Γερβάσιος πρωτοσύγκελλος. 164.
 Γερβάσιος Θαβωρίου. 360.
 Γερμανὸς μοναχὸς. 351.
 Γερμανὸς Ἀποστολάτος. 301.
 Γερμανὸς, Ἱεροσολύμων πατριάρχης. 406, 473.
 Γερμανὸς Κύπριος. 121.
 Γερμανὸς, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 275, 283.
 Γερμανὸς Δοκρὸς. 113.
 Γερμανὸς, Νέων Πατρῶν μητροπολίτης. 33, 246, 247, 255, 296, 298, 328, 429, 432, 433, 441, 454.
 Γεροντικόν. 214, 341, 342, 343.
 Γεωργάκης Ῥουσσέτος. 159.
 Γεωργάκης Ταταράκης. 159.
 Γεωργιλᾶς, ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου τάφου. 158.
 Γεώργιος ἐλάχιστος. 384.
 Γεώργιος ὕμνογράφος. 335.
 Γεώργιος, βασιλεὺς Ἑλλήνων. 393.
 Γεώργιος, βασιλεὺς Ἰβηρίας. 119.
 Γεώργιος Αἰτωλός. 102.
 Γεώργιος Γεμιστός, 147.
 Γεώργιος Ζαρίφης. 309.
 Γεώργιος Ζηγαβηνός. 396.
 Γεώργιος τοῦ Ἰγνατίου. 476.
 Γεώργιος Καστοριώτης. 161, 174, 180, 471, 478.
 Γεώργιος Κοντοπετρῆς. 34, 50, 296, 328, 351, 353, 444, 454.
 Γεώργιος Κορέσσιος. 36, 55, 82, 92, 197, 378.
 Γεώργιος Κορώνιος. 309.
 Γεώργιος Κουτρικᾶς. 296.
 Γεώργιος Κρής. 298, 328, 329, 387, 419, 423, 440, 441.
 Γεώργιος Κωδῖνος. 263.
 Γεώργιος Μαγιώτας. 304.
 Γεώργιος Μουντανίων. 266, 267.
 Γεώργιος, Μυτιλήνης ἀρχιεπίσκ. 335.
 Γεώργιος Νικομηδεῖας. 423.
 Γεώργιος Πλαγίτης. 454.
 Γεώργιος Ῥαιδεστινός. 326, 400, 429, 430.
 Γεώργιος Σγουρόπουλος. 50, 354, 440.
 Γεωργιος Σουγδουρῆς. 122.
 Γεώργιος Σχολάριος: Γεννάδιος Σχολάριος.

- Γεώργιος Φραντζής. 124, 213.
 Γεώργιος Χίτος. 378.
 Γεώργιος Χοιροβοσκός. 73, 281.
 Γεώργιος Ψυρίτζης. 353, 354.
 Γεωργίου ναός ἐν Νεοχωρίῳ. 180.
 Γεωργίου ναός ἐν τῷ μετοχίῳ τοῦ
 ἁγίου Τάφου ἐν Φαναρίῳ. 179.
 Γεωργίου ναός ἐν Βουκουρεστίῳ.
 166.
 Γεωργίτζας βοεβόδας. 161.
 Γιαγιάκιοϊ. 312.
 Γιακουμῆς Ἀρμένης. 159.
 Γιανάκις Βλάχος. 228.
 Γιάσιον. 162.
 Γιόβος ἄρχων. 160.
 Γκιόρδες. 312.
 Γλοκύς: Ἰωάννης, Μιχαήλ.
 Γνώμαι, γνωμικά. 276, 295, 319.
 Γολγοθᾶς. 386, 412.
 Γόργιος ὁ μάρτυς. 371.
 Γόργιας. 98.
 Γουῖδων Πανκρόλα. 98.
 Γουλλιανὸς Κωνσταντῖνος. 260.
 Γραμματικά ἀνώνομα. 17, 67, 68,
 69, 230, 262, 281.
 Γρηγοράσκος Γκίκας. 122.
 Γρηγόριος ἀρχιμανδρίτης. 159.
 Γρηγόριος δομέστικος. 454.
 Γρηγόριος ἱερεὺς, ἐπίτροπος τοῦ ἁγίου
 Τάφου. 160.
 Γρηγόριος ἱερομόναχος. 180.
 Γρηγόριος λαμπαδᾶριος πρωτοψάλτης.
 151, 297, 327, 328, 354, 400,
 419, 423, 452, 456.
 Γρηγόριος μοναχός. 56.
 Γρηγόριος ὁ συγγραφεὺς τοῦ βίου
 Βασιλείου τοῦ Νέου. 127.
 Γρηγόριος Ἀλουάτης. 33, 49, 243,
 353, 432, 436, 453.
 Γρηγόριος, Ἀσσοῦ ἐπίσκοπος. 336.
 Γρηγόριος, Βαρβαρίας ἀρχιεπίσκ. 397.
 Γρηγόριος Γάνου. 175.
 Γρηγόριος Γλοκύς. 352.
 Γρηγόριος Γραμματικᾶκης. 362.
 Γρηγόριος ὁ Διάλογος. 285, 342, 346,
 347.
 Γρηγόριος, Δράμας μητροπολίτης. 154.
 Γρηγόριος, Εἰρηνοπούλεως μητροπο-
 λίτης. 364.
 Γρηγόριος, Κωνσταντινουπόλεως πατρι-
 ἀρχης. 74.
 Γρηγόριος, Λαρίσσης μητροπολ. 167.
 Γρηγόριος Λευίτης. 255, 256, 257.
 Γρηγόριος Μελισσηνός. 53, 54, 204,
 205.
 Γρηγόριος, Μυτιλήνης μητροπολ. 172.
 Γρηγόριος Ναζιανζηνὸς ὁ Θεολόγος,
 31, 45, 198, 281, 288, 340,
 348, 355, 396. Γνωμικά. 97.
 Εἰς τὸν μέγαν Βασιλείον. 224,
 259, 381. Ἐπιγράμματα. 196,
 223, 289, 338, 395, 416.
 Δόγοι. 51, 96, 139, 140, 264,
 372, 384.
 Γρηγόριος Νεοκαισαρείας ὁ Θαυμα-
 τουργός. 28, 287.
 Γρηγόριος ὁ Νύσσης. Ἐπιστολὴ κα-
 νονική. 196. Ὁμιλίαι. 263, 264,
 265, 345.
 Γρηγόριος Παλαμᾶς. 188, 317.
 Γρηγόριος, Προύσης μητροπολίτης.
 144, 169.
 Γρηγόριος Ῥοδοσκλάβος. 361.
 Γρηγόριος Σαββαίτης. 361.
 Γρηγόριος Σιναίτης. 346.
 Δαβὶδ ἢ Δαυὶδ ὁ προφήτης. 212,
 424.

- Δαβίδ σκευοφόλαξ. 406.
 Δαβίδ 'Ραιδεστηνός. 352.
 Δαμασκηνός ιερομόναχος. 171.
 Δαμασκηνός κελλάρης. 151.
 Δαμασκηνός ὁ Σπουδίτης, μητροπολί-
 τῆς Ναυπάκτου. 32, 102.
 Δαμασκός. 447.
 Δαμιανός διδάσκαλος. 444.
 Δαμιανός ιερομόναχος. 296, 329,
 437, 440.
 Δαμιανός Βατοπεδινός. 329, 454.
 Δανιήλ δομέστικος. 437.
 Δανιήλ ἡγούμενος. 171.
 Δανιήλ ἱερέυς, υἱὸς Ζωσιμᾶ. 171.
 Δανιήλ ιερομόναχος. 477.
 Δανιήλ μοναχός. 296.
 Δανιήλ νέος διδάσκαλος. 250.
 Δανιήλ ὁ προφήτης. 396.
 Δανιήλ πρωτοψάλτης, 252, 253, 255,
 257, 294, 295, 296, 313, 388,
 414, 423, 436, 440, 444.
 Δανιήλ ὁ Κεραμεύς. 212, 380, 381.
 Δανιήλ, Μυτιληνῆς μητροπολίτης. 181.
 Δανιήλ Ναζαρέτ. 420.
 Δανιήλ Παρνόσκη (Μπουρνόσκη). 316.
 Δανιήλ, Χίου μητροπολίτης. 145, 175,
 304.
 Δάρειος βασιλεύς. 398.
 Δεκαλόγος. 281.
 Δέκιος. 68.
 Δέρκοι. 40, 48.
 Δὲ Τζέζι Φίλιππος 'Αρλαῖος. 59.
 Δημέτοχα. 310.
 Δημητζίανα. 171.
 Δημήτριός τις. 101, 118, 145, 343·
 410.
 Δημήτριος γραμματικός. 336.
 Δημήτριος μέγας ποστέλνικος. 172.
 Δημήτριος χατζής. 156.
 Δημήτριος Γεωργιάδης, 121.
 Δημήτριος Γλικός. 108.
 Δημήτριος Δοκειανός. 34, 50, 353,
 354, 412, 453.
 Δημήτριος 'Ιουλιανός. 121.
 Δημήτριος Καπετανάκης. 305.
 Δημήτριος Νωταρᾶς. 231.
 Δημήτριος Φαρακλής. 189.
 Δημήτριος Χῖτος 442.
 Δήμητριος Χωματιανός. 89.
 Δημητρίου μονῆ ἐν 'Ιεροσολύμοις. 447.
 Δημοκλῆς λειτουργός. 320.
 Δημόνικος. 95.
 Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ. 104, 311.
 Διαβάτη. 310.
 Διάδοχος, ἐπίσκοπος Φωτικῆς. 276.
 Διακονικόν. 390.
 Διάλεκτοι. 68.
 Διαμαντῆς κιουρτζήμπασι. 173.
 Διασώρινος. 101.
 Διαταγαὶ τῶν 'Αποστόλων. 109.
 Διδασκαλία χριστιανική. 131.
 Δίδαχαί. 184, 186, 200.
 Δίδαχαί τουρκιστί. 212.
 Δίδυμος. 198.
 Διηγήματα φοβερὰ. 286.
 Διογένης ὁ Κυνικός. 114, 338.
 Διονύσιος ὁ ἅγιος. 290, 402.
 Διονύσιος ἱεράρχης. 288.
 Διονύσιος ἱερέυς. 291.
 Διονύσιος ιερομόναχος ῥήτωρ. 118,
 282, 286, 343, 344.
 Διονύσιος μονότροπος. 90.
 Διονύσιος πρόεδρος συνόδου. 320.
 Διονύσιος, 'Αλεξανδρείας ἀρχιεπίσκο-
 πος. 196.
 Διονύσιος, 'Αμασείας μητροπολίτης.
 178, 181, 182.
 Διονύσιος ὁ 'Αρεοπαγίτης. 203, 204,
 282, 288.

- Διονύσιος Ἐλασσῶνος. 181.
 Διονύσιος Κλεόπας. 356, 381, 435.
 Διονύσιος γ', Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 165, 303.
 Διονύσιος δ', Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 474.
 Διονύσιος, Δαρίσσης μητροπολίτης. 45, 303.
 Διονύσιος Μοσχόπουλος. 281.
 Διονύσιος, ἐπίσκοπος Τζερβίνου, 157.
 Διονύσιος, Τορνόβου μητροπολίτης. 182.
 Διόπτρα. 115.
 Δοκειανός: Δημήτριος.
 Δομνίνος Δαρισαῖος. 232.
 Δόμονος. 197.
 Δοξαστάρια. 256, 275, 330.
 Δοσίθεος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων. 27, 29, 92, 93, 145, 162, 170, 177, 178, 179, 223, 276, 305, 368, 408, 420, 471, 473, 476. Ἐπιστολαὶ καὶ γράμματα. 113, 153, 154, 155—161, 173, 178. Δωδεκάβιβλος ἢ ἱστορία περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων. 150. Ἱστορία τοῦ Σινᾶ. 186. Νομικὴ συναγωγὴ. 309.
 Δοσίθεος Σκυθοπόλεως. 358.
 Δούκας Κομνηνὸς ἄρχων. 161.
 Δούκας Λαοσυνάκτης. 412.
 Δραγιτζιάνος. 130.
 Δράκος Γιαγκούλιος Μουσελίμης. 182.
 Δράμας ἐπαρχία. 374.
 Δυρράχιον (Ἐπίδαμνος). 59.
 Δωρόθεος. 276.
 Δωρόθεος ὁ ἄββᾶς. 214.
 Δωρόθεος ὁ ἅγιος. 346.
 Δωρόθεος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Τραπεζοῦντος. 441.
 Δωρόθεος διδάσκαλος. 329.
 Δωρόθεος Βουλισμαῖς. 16—18, 36.
 Δωρόθεος Εὐελπίδης. 317.
 Δωρόθεος, Ἱεροσολύμων πατριάρχης. 403, 404.
 Δωρόθεος Λέσβιος. 17, 39, 40, 48.
 Δωρόθεος, Πέτρας μητροπολίτης. 368.
 Δωρόθεος, Τύρου ἐπίσκοπος, ὁ ἅγιος μάρτυς. 371.
 Ἐβλιᾶς Τζελεπῆς, 307.
 Ἐβούλ Νεζίπ. 319.
 Ἐβραῖοι. 72.
 Ἐγγολσταλδιάνιος ἀκαδημία. 62.
 Ἐζεκίας βασιλεὺς. 65.
 Εἰρήνη ἡ μάρτυς. 371.
 Εἰσοδιῶν τῆς Θεοτόκου μονὴ εἰς Πόλβρατί. 158.
 Ἐκθεσεῖς τῶν ὄρων καὶ δογμάτων τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας. 144.
 Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ. 182, 265, 284, 294, 295, 296, 298, 300, 424.
 Ἐκφράσεις ἀνωνόμου. 121.
 Ἐλένη. 98.
 Ἐλένη δομνίτζα, θυγάτηρ τοῦ βόδα Ἡλιάσκου. 174.
 Ἐλευθέριος Καθαρός. 32.
 Ἐλευθεριουπόλεως ἐπαρχία. 374.
 Ἐλληνες. 72, 431.
 Ἐλπιζλή. 310.
 Ἐμμανουὴλ πρωτοψάλτης. 298.
 Ἐμμανουὴλ Θησαυρός. 231.
 Ἐμμανουὴλ Μουσχιώτης. 110.
 Ἐμμανουὴλ Τζαφορνάρος. 361.
 Ἐμμανουὴλ Τροχάνης. 15, 16.
 Ἐνθόμησις τί κάμνει χρεῖα νὰ τρώγουν. 136.
 Ἐξαποστειλάρια. 217.

- Ἐξόη Διάκα χωρίον. 109.
Ἐπαρχιῶν ἔκθεσις. 58.
Ἐπιγκερ ἀρχιτέκτων. 362.
Ἐπίδαμος (Δυρράχιον). 59.
Ἐπιστολαὶ τῶν ἀποστόλων. 437.
Ἐπιφάνιος ὁ ἅγιος. 386.
Ἐπιφάνιος ἀρχιμανδρίτης. 141, 342.
Ἐπιφάνιος ἱεροδιάκονος. 381.
Ἐπιφάνιος, Ἰορδάνου ἀρχιεπίσκ. 460.
Ἐπιφάνιος, Κύπρου ἀρχιεπίσκοπος. 103, 341, 345, 346.
Ἐρμηνεῖα εἰς τὸ ἐκτελεῖσθαι ψήφους περὶ τοῦ χειροτονηθησομένου ἀρχιερέως. 142.
Ἐρμόλαος ὁ μάρτυς. 370.
Ἐρσαῖα πρεσβυτέρα. 475.
Ἐρωτιανός. 65.
Ἐσκι-Ζαγορά ἐπαρχία. 422.
Ἐυαγγέλια. 35, 114, 208, 210, 228, 281, 314, 323, 324, 369, 372, 375, 385, 393, 394, 405, 406, 407, 408, 410, 411, 414, 437, 455, 456.
Ἐυαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ναὸς ἐν Ναζαρέτ. 159.
Ἐυάγριος. 344.
Ἐυγενία ἡ ἅγια. 341.
Ἐυγενικός. 353, 354.
Ἐυγένιος. 41.
Ἐυγένιος πρωτοσύγκελλος. 168.
Ἐυγένιος ὁ Βούλγαρις. 209, 409.
Ἐυγένιος Γιαννοῦλης. 113.
Ἐυεργετινός. 188.
Ἐυθάλιος. 338.
Ἐυθύμιος Μέγας ὁ ἅγιος. 342, 367, 368.
Ἐυθύμιος ἱερομόναχος. 433.
Ἐυθύμιος Ζυγαδηνός. 31.
Ἐυθύμιος Τύρου καὶ Σιδῶνος. 178.
Ἐυλόγιος ἀββάς. 213.
Ἐὔρεσις τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. 239.
Ἐυρπίδης. Γνωμικά. 103, 360. Ἐκάβη. 260, 360. Ὀρέστης. 66. Μηδεία. 71.
Ἐυσέβιος ὁ Παμφίλου. 338, 346, 395.
Ἐυστράτιος ἱερομόναχος. 437.
Ἐυτόχιος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων. 245.
Ἐυφημία ἡ ἅγια. 133.
Ἐυφροσύνη (Σμάρραδος) ἡ ἅγια. 397.
Ἐυφρόσυνος Μάγειρος ὁ ὄσιος. 118, 397.
Ἐυχαί. 79, 136, 283, 284, 292.
Ἐυχολόγιον. 126, 138, 274, 277, 278, 279, 280, 291.
Ἐφραὶμ ὁ Ἀθηναῖος. 393.
Ἐφραὶμ ὁ Σύρος. 128, 132, 214, 276, 283, 288, 317, 341, 342, 346.
Ζαβράνου θεολογία. 205.
Ζάκυνθος. 107, 109.
Ζαμπελὸς Βεντούρα. 316.
Ζαχαρίας διδάσκαλος. 141.
Ζαχαρίας ἱερέυς. 330, 348.
Ζαχαρίας ὁ προφήτης. 64, 65, 464.
Ζαχαρίας πρωτοσύγκελλος. 310.
Ζαχαρίας σκυτοτόμος. 118.
Ζαχαρίας Μελενίκου. 306.
Ζαχαρίας Χανεντέ. 295.
Ζαχαρίας, Ὡλένης ἐπίσκοπος. 304.
Ζεπάκης Χωματιανός. 159.
Ζηλὴ χωρίον. 310.
Ζήνων αὐτοκράτωρ. 29.
Ζῆφνα χωρίον. 471.
Ζουανοῖσι Τάρκας. 377.
Ζράβικα χωρίον. 310.

- Ζωώρας. 29.
 Ζωσιμαῖς ἱερομόναχος. 108.
 Ζωσιμαῖς, πρόεδρος Σισανίου. 166.
 Ζώσιμος. 288.
 Ζώσιμος Πανοπολίτης. 313.
- Ἡθικός. 34, 351.
 Ἡλίας ὁ προφήτης. 267.
 Ἡλίας Θεοβίτης. 269.
 Ἡλίας Μηλιάτης. 71.
 Ἡλίγχα, θυγάτηρ Βασαράβα. 175.
 Ἡμερέτης. 119.
 Ἡροδότου λέξεις. 65, 73.
 Ἡρώς. 103.
 Ἡσαΐας ἀββᾶς. 288, 342, 346.
 Ἡσαΐας μοναχός. 285.
 Ἡσαΐας ὁ προφήτης. 376.
 Ἡσαΐας χατζής. 156.
 Ἡσίδοδος. 96, 385.
 Ἡσύχιος. 63, 64, 396.
 Ἡσύχιος πρεσβύτερος. 213.
 Ἡσύχιος Παπαδόπουλος διάκονος. 182.
 Ἡφαισίων. 218.
- Θαβώριον ὄρος. 368.
 Θαδδαῖος ἀπόστολος. 386.
 Θαλός. 338.
 Θεαγένης Διβαδάς. 105.
 Θέκλη ἡ μάρτυς. 402.
 Θέκλης ἀγ. ἱερόν. 474, 478.
 Θεματογραφία. 134, 224, 416.
 Θεοδοσία ἡ ἅγια. 269, 270, 351.
 Θεοδόσιος ἐπίσκοπος. 368.
 Θεοδόσιος ὁ μάγιστος. 219.
 Θεοδόσιος Ἀλεξανδρεὺς (Ἀλεξανδρείας) 68, 396.
 Θεοδόσιος Κοινοβιάρχης. 140, 342, 385.
 Θεοδόσιος Κορυδαλλεύς. 83, 84, 113.
 Θεοδόσιος ἱερεὺς Ῥωμάνι (?) 208.
- Θεοδόσιος Χριστόδουλος Φηνίτης Ἡπειρώτης Ζαγορίσιος Σκαμνελίτης. 364.
 Θεόδουλος μοναχός. 296, 352, 354, 430.
 Θεόδουλος ὁ μάγιστος. 423.
 Θεοδωράκης, υἱὸς Μανολάκη. 307.
 Θεοδώρητος ὁ Κύρρου. 338.
 Θεόδωρος Ἀλεξιοβήτζης, βασιλεὺς. 90, 159.
 Θεόδωρος Ἰαννοβίτζης, βασιλεὺς Μοσχοβίας. 151, 170.
 Θεόδωρος ὁ μεγαλομάρτυς. 324, 341.
 Θεόδωρος Ἀβουκαράς. 287.
 Θεόδωρος Ἀγαλλιανός. 50, 351, 412, 453.
 Θεόδωρος ὁ Βαλσαμών. 81, 82.
 Θεόδωρος Γαζής. 98, 295, 327, 388.
 Θεόδωρος Δημήτριος. 308.
 Θεόδωρος, Ἐδέσσης ἐπίσκοπος. 345.
 Θεόδωρος Θαλασσηνός. 352, 354.
 Θεόδωρος Δάσκαρις. 43.
 Θεόδωρος Μετοχίτης. 187.
 Θεόδωρος Πηλουσιώτης. 82.
 Θεόδωρος Πρόδρομος ἢ Πτωχοπρόδρομος. 48, 289, 290, 348.
 Θεόδωρος ὁ Στουδίτης. 201, 265, 290, 358.
 Θεόδωρος ὁ Τήρων. 267, 369.
 Θεόδωρος, Τρυγίας ἡγούμενος. 267.
 Θεοδώρου ἀγ. κανών. 456.
 Θεοδώρου Στρατηλάτου ναὸς ἐν χωρίῳ Λεμύδου. 458.
 Θεόκλητος, μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως. 166.
 Θεοτοκάριον. 47, 371, 397.
 Θεοτόκος Μαρία. 104, 132, 275, 287, 332, 349, 360, 397, 424, 425, 449. Θεοτόκος Ὁδηγήτρια. 268.

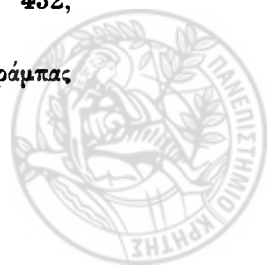
- Θεοτόκου τῆς Εὐεργέτιδος μονή. 188.
 Θεοτόκου μονή ἐν Ναυπλίῳ. 171.
 Θεοτόκου ναὸς ἐν Βουρλᾷ. 176.
 Θεοτόκου τῆς Μαγουλιωτίσσης ναὸς. 316.
 Θεοτόκου Τιβεριαδιωτίσσης ναὸς. 411.
 Θεοφάνης μοναχός. 214.
 Θεοφάνης, ῥήτωρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. 102.
 Θεοφάνης ὕμνογράφος. 30.
 Θεοφάνης Ἐφέσου. 172.
 Θεοφάνης Καρύκης. 300, 429.
 Θεοφάνης Νικαίας. 267.
 Θεοφάνης Πέτρας. 439.
 Θεόφιλος Ἀλεξανδρείας. 82, 197.
 Θεόφιλος Καμπανίας. 277.
 Θεόφιλος Κορυδαλλεύς. *Ἐκθεσις περὶ ἐπιστολικῶν τύπων. 438. Λογική. 119, 234. Ῥητορική. 73, 238. Φιλοσοφία. 15, 222, 237. Λόγοι. 185. Εἰς τὸν ὄργανον Ἀριστοτέλους. 135, 233, 234. Εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας. 126. Εἰς τὸ περὶ κατηγοριῶν. 234, 235. Εἰς τὰ περὶ οὐρανοῦ. 124, 234, 236, 237. Εἰς τὰ φυσικά. 47, 235, 363. Εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικά. 232, 238, 239. Εἰς τὰ φυσικῆς ἀκροάσεως. 123, 230. Εἰς τὰ περὶ ψυχῆς. 46. 224, 233, 237, 240, 411.
 Θεόφραστος. 130.
 Θεοφύλακτος Ἀργυρόπουλος. 354, 453.
 Θεοφύλακτος Βουλγαρίας. 27, 52, 63, 112, 225, 384, 405, 411.
 Θεοφύλακτος Σιμοκάττης. 114, 260.
 Θεράπων ὁ μάρτυς. 336, 337.
 Θεσσαλονίκη. 453.
 Θηκαρᾶς. 83, 283, 430, 444.
 Θουκυδίδης. 104.
 Θράκη. 310, 422.
 Θύρα πόλις. 312.
 Θύρσος ἱερομόναχος. 270.
 Θωμᾶς ὁ ἀπόστολος. 282.
 Θωμᾶς ἱερομόναχος. 404.
 Θωμᾶς Ἀκουίνος (Ἀκυνάτος). 52, 205.
 Θωμᾶς Ἀναστασιάδης Χαρταλιμιώτης. 358.
 Θωμᾶς Μανουγρᾶς. 354.
 Θωμᾶς Τρυγλινός. 267.
 Ἰάκωβα ἐξαρχία. 70.
 Ἰάκωβος ἀρχιμανδρίτης. 189.
 Ἰάκωβος διδάσκαλος. 209, 250.
 Ἰάκωβος ἱερομόναχος. 427.
 Ἰάκωβος πρωτοψάλτης. 125, 253, 259, 295, 296, 328, 329, 399, 419, 423, 424, 432, 436, 440, 444.
 Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος. 26, 40, 132, 282, 402, 420, 428. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ναὸς. 403, 439.
 Ἰάκωβος, Ἀθηνῶν μητροπολ. 316.
 Ἰάκωβος Ἄνδρου. 306.
 Ἰάκωβος Ἀργεῖος. 230.
 Ἰάκωβος Βαρδούλας ἡγούμενος. 171.
 Ἰάκωβος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Βαθυρύακος. 267.
 Ἰάκωβος, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 181.
 Ἰάκωβος ὁ Ῥίζος, 30, 370.
 Ἰάκωβος, Σίδης ἐπίσκοπος. 444.
 Ἰάκωβος, Φιλίππων μητροπολίτης. 169.

- Ἰάκωβος Χαλκεόπουλος. 108.
 Ἰακώβου ἱστορία. 132.
 Ἰακωμῆς. 365.
 Ἰάς διάλεκτος. 65.
 Ἰατροσόφια. 362, 383.
 Ἰάφρα. 446.
 Ἰβηρία. 161, 406.
 Ἰβήρων μονή ἐν τῷ Ἀθωνι. 312.
 Ἰγνάτιος Σαρασούτης. 475.
 Ἰγνάτιος ἱερομόναχος. 94.
 Ἰγνάτιος, ἡγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Βαθέως Ῥόακος. 269.
 Ἰγνάτιος μακαριώτατος. 42.
 Ἰγνάτιος μητροπολίτης. 176.
 Ἰγνάτιος ὁμολογητής. 270.
 Ἰγνάτιος, Θεσσαλονίκης μητροπολίτης. 163, 166, 173.
 Ἰγνάτιος, Ῥόδου μητροπολίτης. 161.
 Ἰγνάτιος, Χαλδίας ἀρχιεπίσκοπος. 475, 476.
 Ἰδιώματα πτηνῶν καὶ ζώων. 134.
 Ἰεζεκιήλ ὁ προφήτης. 287.
 Ἰεζεκιήλ Δοφτζοῦ. 306.
 Ἰέραξ. 76, 85.
 Ἰερεμίας ὁ προφήτης. 397.
 Ἰερεμίας, Αἴνου ἀρχιερεὺς. 160.
 Ἰερεμίας β', Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 33, 60, 62, 168, 370, 473.
 Ἰερεμίας γ', Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 155, 166, 167, 168, 172, 173, 174, 175, 178, 302, 303, 306, 455.
 Ἰερεμίας, Μιτυλήνης ἀρχιεπίσκοπος. 336.
 Ἰερόθεος διδάσκαλος. 17.
 Ἰερόθεος ἱερομόναχος. 424.
 Ἰερόθεος, Δρύστρας μητροπολίτης. 163, 167, 178.
 Ἰερόθεος, Θαβωρίου ἀρχιεπίσκοπος. 308, 311.
 Ἰερόθεος Κασσίνου. 312.
 Ἱεροσόλυμα, Ἱερουσαλήμ. 16, 29, 80, 291, 360, 397, 408, 426, 428, 446, 450, 455, 459, 471, 472, 478.
 Ἱέρων. 101.
 Ἱζνα. 175.
 Ἱθάκη. 109.
 Ἱκι-τουγλοῦ πασᾶ. 415.
 Ἱλαρίων Κιγάλας. 279.
 Ἱλιάς. 218.
 Ἰννοκέντιος Γιζιέλας. 90.
 Ἰντζέκιοι. 310.
 Ἰόπη. 407.
 Ἰόρδανος Καζαντζής. 267.
 Ἰουβενάλιος, μητροπολίτης Πτολεμαΐδος. 156.
 Ἰούδας. 290.
 Ἰουλιανός. 198, 311.
 Ἰουλιανός αὐτοκράτωρ. 78, 114.
 Ἰουλίττη ἡ ἀγία. 475.
 Ἰουστικηνός, ἐπίσκοπος Σικελίας. 28.
 Ἰουστινιανός αὐτοκράτωρ. 80, 197, 223, 291, 342.
 Ἰουστίνος διάκονος. 365.
 Ἰπεκίου ἀρχιεπισκοπή. 175.
 Ἰπποκράτης. 65.
 Ἰσαὰκ μοναχός. 73.
 Ἰσαὰκ ὁ ὄσιος. 341.
 Ἰσαὰκ ἀββᾶς ὁ Σύρος. 37, 201, 215, 276, 282, 341, 342, 344, 345, 346, 375.
 Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης. 113, 114, 373.
 Ἰσίδωρος Σάμιος. 125.
 Ἰσλαμισμός. 79.
 Ἰσμαήλ μπέης. 70.
 Ἰσμαήλιον. 161, 162.
 Ἰσοκράτης. 95, 114, 223, 260.
 Ἰσπανία. 70.
 Ἰωακείμ. 312.
 Ἰωακείμ ἱερομόναχος. 156.

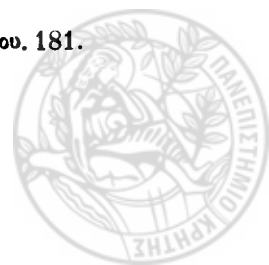
- Ἰωακείμ πρωτοσύγκελλος. 15.
 Ἰωακείμ Αἴνου. 169.
 Ἰωακείμ, Βιζύης μητροπολίτης. 163, 175.
 Ἰωακείμ Κασανδρίας. 169.
 Ἰωακείμ Κορίνθιος μοναχός. 192, 193.
 Ἰωακείμ, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 277.
 Ἰωακείμ Λίνδιος. 296.
 Ἰωακείμ, Φιλίππων μητροπολ. 174.
 Ἰωακείμ Χαρσιανίτης. 353.
 Ἰωαννάκης, υἱὸς Κωνσταντίνου Κωνσταντινουπολίτου. 307.
 Ἰωάννης. 118, 282.
 Ἰωάννης ὁ ἅγιος. 270.
 Ἰωάννης ἄββᾶς. 43, 314.
 Ἰωάννης ἄρχων. 160.
 Ἰωάννης δεσπότης. 101.
 Ἰωάννης διδάσκαλος. 250.
 Ἰωάννης δομέστικος. 353.
 Ἰωάννης ἱερέυς. 373.
 Ἰωάννης ὁ ἐξ Ἰουδαίων. 164.
 Ἰωάννης μελωδός. 348.
 Ἰωάννης μοναχός. 213, 288.
 Ἰωάννης πρωτοψάλτης. 252, 294, 295, 298, 328, 329, 351, 352, 353, 354, 388, 423, 436, 437.
 Ἰωάννης φοιτητής. 121.
 Ἰωάννης Ἀλυάτης. 429.
 Ἰωάννης Ἀραμπᾶς. 17.
 Ἰωάννης Βατάτζης. 453.
 Ἰωάννης Βέχκος. 73.
 Ἰωάννης Βουλγαρίδης. 316.
 Ἰωάννης Γεωμέτρης. 348.
 Ἰωάννης ὁ Γλυκός, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 103.
 Ἰωάννης ὁ Γλυκός πρωτοψάλτης. 34, 249, 255, 294, 297, 300, 350, 351, 352, 354, 412, 444, 453, 454.
 Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. 48, 386. Εὐχαί, εἰρμοί, τροπάρια, στιχηρά. 30, 217, 296, 325, 383, 412, 425, 445. Κανόνες ἁσματικοί. 286, 287, 311, 384. Λόγοι καὶ ὁμιλίαι. 217, 262, 346. Ὁρθόδοξος πίστις. 263. Πηγὴ γνώσεως. 262. Περί τῆς θείας κοινωνίας. 288. Ἐρωτοπόκρισεις τῆς παπαδικῆς τέχνης. 321.
 Ἰωάννης, Εὐχαΐτων μητροπολίτης. 45, 423.
 Ἰωάννης Ζυγομαλάς. 100, 101.
 Ἰωάννης Ζωναρᾶς. 80, 82.
 Ἰωάννης εὐαγγελιστῆς ὁ Θεολόγος. 31, 42, 223, 287, 292, 339, 343, 344, 349, 392, 414, 456.
 Ἰωάννης Θηβαῖος 453.
 Ἰωάννης Ἱεροσολυμίτης. 79.
 Ἰωάννης Καλοβίτης. 340, 397.
 Ἰωάννης Καντακουζηνός. 145.
 Ἰωάννης Καρπάθιος. 344.
 Ἰωάννης Καρυοφύλλης. 75, 98, 113, 438.
 Ἰωάννης, Κίτρους ἐπίσκοπος. 81.
 Ἰωάννης Κλαδάς. 33, 34, 50, 245, 249, 296, 328, 352, 354, 412, 419, 429, 432, 441, 444, 452.
 Ἰωάννης Κλίμαξ. 43, 276, 315.
 Ἰωάννης Κορέσιος. 101.
 Ἰωάννης Κουκουζέλης. 33, 34, 49, 50, 125, 245, 253, 294, 296, 321, 328, 350, 351, 352, 354, 383, 400, 412, 419, 429, 432, 437, 444, 452, 453, 454.
 Ἰωάννης Κωνσταντῖνος Μπασαράμπας

- (Βασαράβας), βοεβόδας Ούγγροβλαχίας. 121, 162 224, 225, 226.
- Ἰωάννης Λάσκαρις Συρπαγιάνος. 353, 354.
- Ἰωάννης Μαζέπα. 158, 159.
- Ἰωάννης Μακρυγένης. 332.
- Ἰωάννης Μαυροκορδάτος, ἡγεμὼν Οὐγγροβλαχίας. 37, 40, 142, 146, 175, 302.
- Ἰωάννης Μιχαήλ Ἀλεξίου. 411.
- Ἰωάννης ὁ Νηστευτής. 29, 138, 341, 342, 382.
- Ἰωάννης Παλαιολόγος. 382.
- Ἰωάννης ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν. 446.
- Ἰωάννης Πλουσιαδηνός. 383, 452.
- Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. 292, 293, 340, 353.
- Ἰωάννης Ῥώμης, πάπας. 203.
- Ἰωάννης Σιναΐτης. 78.
- Ἰωάννης ὁ ἐν Σοτζαβία μάρτυς. 271.
- Ἰωάννης Σχολαστικός. 43, 133, 345.
- Ἰωάννης Τζέτζης. 220.
- Ἰωάννης ὁ Φιλόπονος. 236.
- Ἰωάννης Φωκᾶς πρωτοψάλτης. 351.
- Ἰωάννης Χαλκηδῶν, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 27.
- Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. 45, 198, 281, 287, 290, 311, 341, 345. Ἐκ τῆς Διδυμακῆς ιστορίας. 82. Εὐχῆ. 136. Ἡ θεία λειτουργία. 126, 313, 347, 395, 419, 431. Λόγοι καὶ ὁμιλίας. 27, 63, 103, 128, 129, 133, 215, 216, 217, 222, 265, 339, 361, 364, 366, 370, 392.
- Ἰωαννίκιος Ἀλεξανδρείας. 113.
- Ἰωαννίκιος, ιερομόναχος ἐκ Γκιμισχανᾶ. 372.
- Ἰωαννίκιος Διόδωρος. 60.
- Ἰωαννίκιος ἐκ Κεφαλληνίας. 106.
- Ἰωαννίκιος, Σιναίου ἀρχιεπίσκοπος. 157, 174, 175.
- Ἰωαννίκιος, Τριπόλεως μητροπολίτης. 447.
- Ἰωάσαφ μελωδός. 336.
- Ἰωάσαφ μοναχός. 354.
- Ἰωάσαφ, Ἀμασειᾶς μητροπολ. 178.
- Ἰωάσαφ Γίζης. 160.
- Ἰωάσαφ, Θεσσαλονίκης ἀρχιεπίσκοπος. 102.
- Ἰωάσαφ Κουκουζέλης. 444.
- Ἰωάσαφ Κρής ιερομόναχος. 434.
- Ἰωάσαφ, Ναζαρέτ μητροπολίτης. 159.
- Ἰωάσαφ, Πτολεμαΐδος μητροπολίτης. 107, 171, 368, 478.
- Ἰωβ ὁ δίκαιος. 422.
- Ἰωήλ ὁ προφήτης. 64, 314, 472, 374.
- Ἰωνᾶς ὁ προφήτης. 64, 314.
- Ἰωσήφ ἱερέυς. 158, 475.
- Ἰωσήφ ιερομόναχος. 351, 352.
- Ἰωσήφ μοναχός. 429.
- Ἰωσήφ, οἰκονόμος τοῦ μοναστηρίου τοῦ τιμίου Σταυροῦ. 158.
- Ἰωσήφ ὁμογράφος. 418.
- Ἰωσήφ ὁ Ἀρμαθείας. 450.
- Ἰωσήφ Βρυέντιος. 46, 147, 190, 206, 347.
- Ἰωσήφ τοῦ Ἰγνατίου. 476.
- Ἰωσήφ Κουτουμάς ἱερέυς. 170.
- Ἰωσήφ, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 46.
- Ἰωσήφ Τζερβενού. 306.
- Κάβαρνα. 70.
- Καβάσιλας. 114.
- Καβούσα χωρίον. 362.
- Καθρέπτης μοναχῶν. 363.
- Κάτιλος ἀββάς. 36.
- Καληγάτα χωρίον. 108.

- Καλλίνικος ἀπατεῶν. 178.
 Καλλίνικος ἱερομόναχος. 439.
 Καλλίνικος, Ἀγχιάλου μητροπολίτης. 145, 166, 169, 175, 304.
 Καλλίνικος, Βάρνης μητροπολίτης. 163, 173.
 Καλλίνικος Βερροιαῖος. 106.
 Καλλίνικος Ἡρακλείας μητροπολίτης. 166, 178.
 Καλλίνικος Νικαίας. 175, 304.
 Καλλίνικος β', Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 172, 179, 359, 416, 473.
 Καλλίνικος Προύσης μητροπολίτης. 178.
 Καλλιόπη. 69.
 Κάλλιστος ραίστωρ. 352.
 Καλουῖνος. 205.
 Καμάρα χωρίον. 108.
 Καμπάνης. 352, 354, 452.
 Καμπέρ-Μπαχτζές. 310.
 Καντακουζηνός. 130.
 Κανονάριον. 117.
 Κανόνες τῶν Ἀποστόλων. 77, 138, 194.
 Κανόνες ἀσματικοί. 56. Κανὼν τῆς ζωοδόχου πηγῆς, 266.
 Κανόνες κοινοὶ περὶ εὐπορίας προτάσεων. 236.
 Κανόνες συνοδικοί. 143, 195, 282.
 Καππάδοκες. 72.
 Καρασόσι, πόλις ἐν Κριμαίᾳ. 153.
 Κάρβουνα χωρίον. 172.
 Καρβουναριώτης δομέστικος. 351, 353, 354.
 Καρδακᾶτα χωρίον. 108.
 Καρολίνα, βασίλισσα Ἀγγλίας. 317.
 Καρπιανός. 395.
 Κασαμπᾶς. 312.
 Κασιανὸς ἀββᾶς. 393, 394.
 Κασίνω, μοναστήριον ἐν Μολδοβλαχία. 408.
 Καστέλλι. 310.
 Κάπτρον τῆς Κεφαλληνίας. 109.
 Κάστρον Κορφοῦς. 109.
 Καταγραφὴ ἀγιοταφитῶν πατέρων. 180.
 Κατάλογοι βιβλίων. 308, 309.
 Κατάλογος πατριαρχῶν Ἱερουσαλήμ. 449.
 Κατάστιχα ταξειδίων. 107, 119, 263, 309, 310, 311, 312, 313, 381, 387, 388.
 Κατάτοπος. 310.
 Κατήχησις τῆς τραπέζης. 276.
 Κάτων Ῥωμαῖος. 51, 114, 129, 260, 300.
 Κάφα, πόλις ἐν Κριμαίᾳ. 153.
 Κεκραγάριον. 447.
 Κελεμπές. 312.
 Κέρκυρα. 107, 291.
 Κεφαλληνία. 107.
 Κιζανλίκι ἐπαρχία. 422.
 Κικέρων. 98.
 Κινίκι. 312.
 Κιουμισχανέ. 177.
 Κιουνένι. 311.
 Κιουτάχι. 161.
 Κιρκαγάτζι. 312.
 Κιρκιντζέ. 312.
 Κισσινόβιον, πόλις ἐν Ῥωσσίᾳ. 364.
 Κλαδᾶς: Ἰωάννης.
 Κλάδος: Ἀνδρέας.
 Κλίω. 69.
 Κλήμης Λέσβιος. 429.
 Κλήμης Μυτιληναῖος ἱερομόναχος. 412.
 Κλήμης, Ῥώμης πάπας. 109, 140.
 Κόλτζα. 182.
 Κομνηνίτζα, σύζυγος Ἀποστόλου. 181.
 Κοντοπετρῆς: Γεώργιος.

- Κοντογουράτα χωρίον. 108.
 Κοντουράτα χωρίον. 108.
 Κόπτοι. 450.
 Κοράκι χωρίον. 471.
 Κόρινθος. 65.
 Κορνήλιος μοναχός. 352.
 Κορώνης. 34.
 Κοσμάς μελωδός. 48, 348, 361, 384.
 Κοσμάς, Ἀλεξανδρείας πατριάρχης. 307, 397.
 Κοσμάς Ἰνδικοπλεύστης. 263, 428.
 Κοσμάς γ', Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 165.
 Κοσμάς, Πισιδίας μητροπολίτης. 142, 304.
 Κοσμάς, Σινᾶ ἀρχιεπίσκοπος. 157.
 Κοσμάς, Τζερβενουῦ ἐπίσκοπος. 182.
 Κοσμά ναός. 448.
 Κοσμογραφία ἀνωνόμου. 261.
 Κοστάντιος ἱερομόναχος. 284.
 Κούδους-σερίφ (Ἱερουσαλήμ). 448.
 Κουκουζέλης: Ἰωάννης.
 Κουκουμάς. 412, 454.
 Κοῦλα. 312.
 Κουμνίτζι χωρίον. 310.
 Κουμουσχανέ (Ἀργυρούπολις). 475.
 Κουνάλης Κρητόπουλος. 199.
 Κούρσουλας Ζαχύνθιος. 234.
 Κουρτέσης. 354.
 Κούρτης χατζής. 156.
 Κουσαδάσι. 312.
 Κουταλῖς. 310, 311.
 Κράλης ἱερεύς. 255.
 Κράτης. 114.
 Κριμαία. 119, 153.
 Κρίτιος διδάσκαλος. 122.
 Κυδωνιαῖς. 312.
 Κυζίκου ἐπαρχία. 317.
 Κυντιανός μοναχός. 288.
 Κυπριανός πρωτοψάλτης. 400.
 Κυπριανός, Καισαρείας μητροπολίτης. 160.
 Κυπριανός, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 162, 163, 173, 181.
 Κύπριοι. 72.
 Κύπρος. 291.
 Κυριακή τοῦ Ἀσώτου. 353.
 Κυριακός ἱερεύς. 161.
 Κυριακός οὐσταμπαση τῶν Μαντενίων. 316.
 Κυριακός Φωτεινός. 62.
 Κύριλλος ἀρχιερεύς. 294, 296.
 Κύριλλος ἱεροδιδάσκαλος. 355.
 Κύριλλος Ἀθανασιάδης. 433.
 Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. 64, 112, 197, 346.
 Κύριλλος, Ἀντιοχείας πατριάρχης. 165, 453.
 Κύριλλος Δρύστρας. 304.
 Κύριλλος Ἐφέσου. 109.
 Κύριλλος α' Ἱεροσολύμων. 282.
 Κύριλλος β' Ἱεροσολύμων. 308, 317, 356, 357, 362.
 Κύριλλος Ἰωαννίνων. 306.
 Κύριλλος Κυζίκου. 172, 177, 178, 179, 182.
 Κύριλλος Δούκαρις, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, εἶτα Κωνσταντινουπόλεως. 181.
 Κύριλλος, Μαρμαρινοῦ ἀρχιερεύς. 295.
 Κύριλλος, Μελιτουπόλεως ἐπίσκοπος. 426.
 Κύριλλος γ', Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 66, 178.
 Κύριλλος δ', Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 163, 180, 205.
 Κύριλλος Ναζαρέτ. 316.
 Κύριλλος Ναυπλίου. 306.

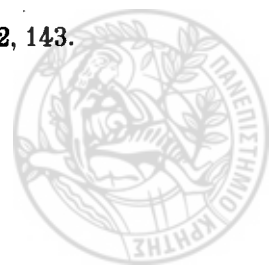
- Κύριλλος, Προύσης μητροπολ. 179.
Κύριλλος Σερρών. 306.
Κύριλλος Σκυθοπολίτης. 367.
Κυρίτζης, πρωτεξαδελφός Πέτζου. 180.
Κυτιανός, επίσκοπος Ἀρχουλανῶν. 28.
Κωνσταντᾶς Γαζιντζίκ χατζή ἐκ Γιουμουσχανέ. 374.
Κωνσταντῖνος, ἐπίτροπος τοῦ ἁγίου Τάφου. 160.
Κωνσταντῖνος προσκυνητής. 476.
Κωνσταντῖνος πρωτοφάλης. 295.
Κωνσταντῖνος, υἱὸς Ἀλεξάνδρου βοεβόδα Μολδοβλαχίας. 365.
Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Ἀγχιάλου. 33, 429.
Κωνσταντῖνος Ἀθανασιάδης. 438.
Κωνσταντῖνος Ἀρμενόπουλος. 82, 141, 201.
Κωνσταντῖνος Ἀσάνης. 354.
Κωνσταντῖνος Βασσαράβας ἢ Μπασσαράβας βοεβόδας Οὐγροβλαχίας. 166, 170, 304.
Κωνσταντῖνος ὁ Βυζαντίου. 16.
Κωνσταντῖνος Γορδάτος. 316.
Κωνσταντῖνος Καρατζᾶς. 260.
Κωνσταντῖνος Λάσκαρις. 69.
Κωνσταντῖνος Μαγουλᾶς, 351, 352, 353, 354, 429, 444, 454.
Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας. 385.
Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος, 364.
Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος. 454.
Κωνσταντῖνος Παραβάτης. 79.
Κωνσταντῖνος Πορτέτος νοτάριος. 171.
Κωνσταντῖνος Προικονήσου. 306.
Κωνσταντῖνος Ῥεσινός. 200.
Κωνσταντῖνος Σταυριανός. 296.
Κωνσταντῖνος Τοπάλδος. 433.
Κωνσταντῖνου ἁγ. ναός. 381.
Κωνσταντῖνου καὶ Ἑλένης ναός. 401.
Κωνσταντινούπολις. 29, 311, 458.
Τάξις μῆτροπόλεων. 58, 80, 81.
Κωνσταντῖος πρωτοσύγκελλος. 154.
Κωνσταντῖος, ὁ υἱὸς Κωνσταντῖνου τοῦ Μεγάλου. 385.
Κωνσταντῖος Δρύστρας. 175.
Κωνσταντῖος, Κρήτης μητροπολ. 173.
Κωνσταντῖος, Χαλκηδόνος. 159, 163, 177, 180, 181.
Κώνστας Χῖος. 414.
Κώνων ὁ ἱστορικός. 68.
Δαγκάδα 310.
Δαζαρή διδάσκαλος. 446.
Δαῖος Θηβαῖος. 103.
Λάμπρο. 108.
Λάμπρος Φωτιάδης. 18.
Λάμψαχος ὁ ἅγιος. 105.
Λάρισα. 308.
Λάσκαρις. 300.
Λατῖνοι. 54, 282, 382, 450.
Λαυρέντιος ἱερομόναχος. 343.
Λαυρέντιος Θαβωρίου. 439.
Λαυρέντιος Λευκάδος. 397.
Λαυρέντιος Δύδδης. 397.
Λαυρέντιος Πτολεμαΐδος. 439.
Λαυσαϊκόν. 341, 342.
Λέανδρος. 103.
Λειμών, Λειμωνάριον, 276, 342.
Λειτουργίαι ἱεραί. 126, 214, 356, 370.
Λεμυδὸν χωρίον. 456, 458.
Λεξικά. 85, 273, 286, 319, 320, 397, 447.
Λέξεις Ῥωμαϊκαί. 202.
Λεονάρδος Περδικάρης Δημητριοβίτζης. 307.
Λεοντάρης. 108.

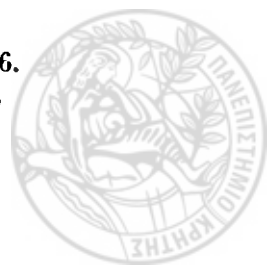
- Λεόντιος ιερομόναχος. 450, 451.
 Λεόντιος, Πισιδίας μητροπολίτης. 156, 172.
 Λευκάδα (Ἁγία Μαύρα). 107.
 Λέων Ἀρμυριώτης. 351, 353.
 Λέων ὁ Σοφός. 58, 59, 164, 201, 290, 294, 300, 325.
 Λέων, βοεβόδας Οὐγροβλαχίας. 181.
 Λέων καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεῖς. 286; 342. Λέοντος καὶ Ἀλεξάνδρου βασιλέων κατάκρισις. 141.
 Λεωνίδης ὁ μάρτυς. 371.
 Λιβάνιος. 100, 106, 433.
 Λιβέριος. 79.
 Λικίνιος. 288.
 Λίνδος. 273.
 Λίτιος ἐπίσκοπος Μελιτινῆς. 196.
 Λογαριασμοί. 131, 141.
 Λογγίνος ὁ ἅγιος. 372.
 Λογικὴ ἀδῆλου. 313.
 Λόγοι ἐπιτάφιοι. 184.
 Λόγος παιδευτικὸς. 130.
 Λουκᾶς ὁ ἀπόστολος. 31, 65, 282, 292, 323, 343, 344, 348, 372, 374, 414, 428.
 Λουκᾶς ιερομόναχος. 400.
 Λουκᾶς πατριάρχης. 288.
 Λουκᾶς Νέος. 342.
 Λουκᾶς Πελοποννήσιος. 383.
 Λουκῆς Σκαραμαγκᾶς. 162.
 Λουκιανὸς ὁ Σαμοσατεὺς. 96, 97, 223, 364, 446.
 Λουμπεν ἱερεὺς. 160.
 Λουτεραλβίνιοι 431, 434.
 Λοφτζοῦ ἐπαρχία. 422.
- Μαγνησία. 312.
 Μαγουλάδων Ἁγίου Κορφοῦς χωρίον. 108.
 Μαθηματάρια. 223, 248, 249, 259, 360, 361, 364, 384.
- Μακάριος ὁ ὅσιος. 268, 269, 282, 288.
 Μακάριος ιεροδιάκονος. 99.
 Μακάριος ιερομόναχος. 102.
 Μακάριος μοναχός. 351.
 Μακάριος ὁ πρωτοσύγκελλος. 159, 170.
 Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος. 74, 128, 215, 281, 286, 340, 346.
 Μακάριος Ἀλεξανδρέυς. 342.
 Μακάριος, Ἀσπράς παπᾶς. 170.
 Μακάριος, Βερροίας μητροπολίτης. 144, 166.
 Μακάριος Δρύστρας. 306.
 Μακάριος Κίκιος. 296.
 Μακάριος, Κορίνθου ἀρχιεπίσκοπος. 359.
 Μακάριος Κρής. 423.
 Μακάριος ἐκ Ξανθοπούλων. 353.
 Μακάριος Πάτριμος. 120, 121.
 Μακάριος, Πελεκητῆς ἡγούμενος. 266, 269.
 Μακάριος Ῥωμαῖος ὁ ὅσιος. 118, 339, 379.
 Μακάριος, Σηλυβρίας μητροπολίτης. 169, 304.
 Μακάριος, Σιναίου ἐπίσκοπος. 93.
 Μακάριος Χοῦμονος. 19—26.
 Μακέδονες. 72.
 Μακεδονία. 310.
 Μακράδες χωρίον. 108.
 Μαλάκης Καστρίσιος. 415.
 Μαλαχίας ὁ προφήτης. 64, 314.
 Μαλαχίας, Βηθλεεμ μητροπολ. 439, 476.
 Μάμας ὁ ἅγιος μάρτυς. 132, 274.
 Μανασσῆς βασιλεύς. 65.
 Μανολάκης Κομνηνός. 161.
 Μανολάκης Τρικαλιώτης. 171.
 Μανόλης ἄρχων. 161.

- Μανουγρᾶς. 351, 352.
 Μανουήλ πρωτοφάλης 295, 400.
 Μανουήλ μέγας ῥήτωρ. 101, 417.
 Μανουήλ Ἀγαλλιανός. 354.
 Μανουήλ Ἀργυρόπουλος. 429.
 Μανουήλ Γαζής. 296, 441, 453, 454.
 Μανουήλ Γούτας. 296.
 Μανουήλ Θηβαῖος. 353.
 Μανουήλ Καναβούρης. 354.
 Μανουήλ ἀπὸ Καστορίας. 303.
 Μανουήλ Μαργούνιος. 98.
 Μανουήλ Μοσχόπουλος. 60, 72, 219, 220, 290.
 Μανουήλ Νεοκαισαρίτης. 352.
 Μανουήλ Παλαιολόγος. 46.
 Μανουήλ Σάμβιος. 354.
 Μανουήλ Σκυλίτζης. 316.
 Μανουήλ Στυλιανός. 207, 208.
 Μανουήλ Χρυσάφης. 34, 50, 248, 249, 296, 300, 322, 326, 328, 351, 352, 353, 378, 399, 412, 419, 422, 429, 441, 442, 444, 450, 453, 454.
 Μάξιμος ὁ ἅγιος. 341.
 Μάξιμος ἀρχιμανδρίτης. 459.
 Μάξιμος Μαργούνιος. 110, 263.
 Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής. 113, 214, 345.
 Μάξιμος Πελοποννήσιος. 49, 92, 228.
 Μάξιμος Πλανούδης, 34, 51, 72, 114, 129, 260, 423.
 Μάξιμος Συμαῖος. 47, 327, 365, 413, 422, 425, 426.
 Μαργαρίτα βασίλισσα Ναβάρρας. 60.
 Μαργούνιος: Μάξιμος, Μανουήλ.
 Μάρθα, ἡ μήτηρ Συμεὼν τοῦ Θαυμαστροεῖτου. 334, 335.
 Μάρθα Παλαιολογίνα Διπλοβατατζίνα. 391.
 Μαρία (Μαρίνα) ἡ ἅγια. 285, 339.
 Μαρία, σύζυγος τοῦ μεγάλου ποστανίου Γεωργίου Ῥωσσέτου. 184.
 Μαρκιανὸς ἐρημίτης. 341.
 Μαρκιανὸς ὁ μάρτυς. 371.
 Μᾶρκος ἀββᾶς, 44, 45.
 Μᾶρκος ὁ ἅγιος ἀσκητής. 341, 344.
 Μᾶρκος ὁ εὐαγγελιστής. 31, 282, 292, 323, 343, 348, 414, 428.
 Μᾶρκος ἱερομόναχος. 34, 50.
 Μᾶρκος μοναχός. 214.
 Μᾶρκος Ἀθηναῖος 379.
 Μᾶρκος Ἀλεξανδρείας. 82, 138.
 Μᾶρκος Ἀντωνῖνος. 72.
 Μᾶρκος, Ἀπολλωνιάδος ἐπίσκ. 267.
 Μᾶρκος Εὐγενικός, μητροπολίτης Ἐφέσου. 34, 39, 84, 240, 412, 416.
 Μᾶρκος, Κορίνθου μητροπολίτης. 352, 353, 429.
 Μᾶρκος Κρής. 271.
 Μᾶρκος Κύπριος. 94.
 Μᾶρκος ἐκ τῆς μονῆς Ξανθοπούλων. 354.
 Μαρμαρᾶς. 310, 311, 312.
 Μαρτύριος, Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος. 197, 288.
 Ματθαῖος ὁ εὐαγγελιστής. 14, 31, 292, 323, 343, 344, 414, 428.
 Ματθαῖος, Ἀλεξανδρείας πατριάρχης. 473.
 Ματθαῖος Βλάσταρις. 57, 77, 94, 111, 143, 221, 222.
 Ματθαῖος μοναχὸς ἐκ Γοθθίας. 352.
 Ματθαῖος Κιγάλας. 206.
 Ματθαῖος Τζιγάλας. 337.
 Ματρῶνα ἡ Χιοπολίτις. 335, 336.
 Μαυριανὸς ἄρχων. 161.
 Μαυροκορδατός: Νικόλαος. 142, 143.
 Μαχμούτ σουλτάνος. 421.

- Μαχμούτ Τζελεπής** ἀναγραφεὺς. 213.
Μαχουμέθ (Μωάμεθ). 145.
Μεγαλονάρια. 217.
Μεθόδιος, συμφοιτητῆς Δαμασκηνοῦ. 102.
Μεθόδιος, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 134, 305.
Μεθόδιος Σίδης. 198.
Μελεμένη. 312.
Μελενίκου ἐπαρχία. 374.
Μελέτιος ἱερομόναχος. 296.
Μελέτιος μελισστής. 354.
Μελέτιος μητροπολίτης. 437.
Μελέτιος μοναχός. 120.
Μελέτιος πρωτοσύγκελλος. 310.
Μελέτιος, Ἀθηνῶν μητροπολίτης. 99, 163.
Μελέτιος Ἰβηρίτης ἱεροδιάκον. 435.
Μελέτιος, Ἱεροσολύμων πατριάρχης. 150, 152, 383, 406, 420, 471, 472.
Μελέτιος Κρητικός. 344.
Μελέτιος ἐκ Κύπρου. 443.
Μελέτιος Κωνσταντινουπόλεως. 336.
Μελέτιος, Κῶου ἀρχιεπίσκοπ. 189.
Μελέτιος, Μελενίκου μητροπολ. 173.
Μελέτιος, Νικομηδείας μητροπολίτης. 172.
Μελέτιος Πηγᾶς, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας. 54, 60, 61, 62.
Μελέτιος, Προύσης μητροπολ. 415.
Μελέτιος, Σερρῶν μητροπολ. 301.
Μελέτιος Σιναΐτης. 250, 329, 436, 440, 452.
Μελέτιος Συρίγος. 14, 184, 205, 266, 268, 271, 272, 273, 276.
Μελέτιος, Φιλαδελφείας μητροπολ. 53.
Μελχισεδέκ, ἐπίσκοπος Ῥαιδεστοῦ. 297, 298, 444, 454.
Μερκούριος ὁ ἅγιος. 340, 398.
Μεστρόφης ἀρμένιος. 161.
Μετόχια. Τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν Βουκουρεστίῳ 170. Τοῦ Ἰσμαηλίου. 179. Τοῦ ἁγίου Τάφου ἐν Κύπρῳ. 170. ἐν τῇ Μήλῳ 159, 170. ἐν Ναυπλίῳ. 171. ἐν τῷ Νεοχωρίῳ Καταστένου. 177. ἐν τῇ Σίφνῳ. 170. ἐν Φαναρίῳ Κωνσταντινουπόλεως. 179.
Μεχμέτ Ἀλῆ πασᾶ. 448.
Μηδικίου μονή. 268.
Μήκονος. 160.
Μηναῖον. 370.
Μηναῆς Κωνσταντινουπόλεως. 29.
Μηνοδώρα ἡ μάρτυς. 132.
Μηνολόγιον. 324, 398.
Μητροδώρα ἡ μάρτυς. 132.
Μητρόδωρος. 72.
Μητροφάνης ἱερομόναχος. 343.
Μητροφάνης μοναχός. 118.
Μητροφάνης Γηράρδης. 53.
Μητροφάνης Κυζίκου. 306.
Μητροφάνης, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 33.
Μητροφάνης Οὐγροβλαχίας. 167.
Μητροφάνης, Σμύρνης μητροπολ. 52.
Μηχανιώνας. 310.
Μικὲ Πετροκόκκινος. 162.
Μιλτιάδης, ἀνεψιὸς τοῦ ἁγίου Λαυφάκου. 105.
Μισαήλ Διδυμοτεῖχου. 169.
Μισαήλ, Πέτρας μητροπολ. 312, 316.
Μισαίριον τῆς Αἰγύπτου. 447.
Μισσβούνη Αἴρισσο χωρίον. 108.
Μιχαήλ ἀρχάγγελος. 349.
Μιχαήλ ἀρχιστρατηγός ἐν Χώναις. 132.
Μιχαήλ βοεβόδας. 160.
Μιχαήλ ὁμολογητῆς. 336.
Μιχαήλ Ἀμυρούτζης. 353.
Μιχαήλ, Βουλγαρίας ἄρχων. 86.

- Μιχαήλ Γλοκάς. 74, 77, 78, 108.
 Μιχαήλ Ἐρμόδωρος. 100, 101.
 Μιχαήλ Καλοειδᾶς. 191.
 Μιχαήλ Καντακουζηνός. 32, 182.
 Μιχαήλ, Κιέβου μητροπολίτης. 370.
 Μιχαήλ Κομνηνός αὐτοκράτωρ. 29.
 Μιχαήλ Κριτόπουλος. 275.
 Μιχαήλ, Μπελιγραδίου μητροπολ. 160.
 Μιχαήλ, Μοσχοβίας βασιλεύς. 152, 272.
 Μιχαήλ Πατζάδος. 353, 354.
 Μιχαήλ Ῥακοβίτζας. 162.
 Μιχαήλ ἀπὸ τὴν Φώκιαν 412.
 Μιχαήλ Χατζῆ. 373.
 Μιχαήλ Χορτάκιος Κρής. 52, 205.
 Μιχαήλος Δέκαρχος. 237.
 Μιχαίας ὁ προφήτης. 64, 314.
 Μιχαλάκης Καλιέργης. 159.
 Μιχαλάκης Κεχαγιᾶς. 161.
 Μιχαλάκης Σούτζος. 380.
 Μιχαλάκης χατζῆς. 157.
 Μιχαλῆ χωρίον. 170.
 Μιχαλῆς Δημήτριος. 179.
 Μιχαλίτζιον. 316.
 Μίχος ἀπὸ χωρίου Σιόρ. 199.
 Μόδεστος ὁ ἅγιος. 274, 402.
 Μολδαβία. 471.
 Μολδοβλαχία. 478.
 Μοναστήρια. Ἀθανασίου λαῦρα. 191.
 Βαθροράκος. 267. Τῶν ἁγίων πάντων ἐν Βουκουρεστίφ. 182.
 Γαβριήλ τοῦ ἀρχιστρατήγου. 368. Γερασίμου λαῦρα. 391.
 Δημητρίου ἐν Ἱεροσολύμοις. 447. Θεοτόκου τῆς Εὐεργέτιδος. 188. Θεοτόκου ἐν Ναυπλίφ. 171. Θεοτόκου Θεοσκέπαστος. 226. Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Κοτροτζάνι. 181. Καραλλάου. 179. Ἐν Μυκόνφ. 170. Τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Τριπολίτζα. 171.
 Νικολάου Πόμπρατα ἐν Μολδοβλαχία. 408. Παναγίας τῆς Μεγάλης. 474. Παναγίας Ὀδηγητρίας. 391. Ῥαχοβίτζας ἐν Βλαχία. 153. Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου ἐν Παλαιστίνῃ. 151, 431. Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου ἐν τῇ νήσῳ Μήλω. 177, 304. Σταυροῦ τοῦ τιμίου ἐν Ἱεροσολύμοις. 158, 409, 413, 414, 474. Στουδίων. 18. Συναγώβου. 75. Ταξιλόου ἐν Μολδοβλαχία. 408. Τζετατζουῖας. 305. τῆς Ὑπαπαντῆς. 170.
 Μονήσια. 70.
 Μόσχα. 311.
 Μοσχανός. 412.
 Μοσχοβία. 152, 157, 162.
 Μόσχος. 72.
 Μουράτ σουλτάνος. 33, 319.
 Μοῦσαι. 69.
 Μουσαῖος. 103.
 Μουσική. 321, 322.
 Μουσική ἀνθολογία. 246, 249.
 Μουσική τουρκική. 248.
 Μουσίκιος. 72.
 Μουσταφᾶς σουλτάν. 359.
 Μουχαμέτ ἱμπνι Ἀχμέτ μπιν Ῥεσίτ. 319.
 Μπαιντίρ. 312.
 Μπαλάσης οἰκονόμος. 168, 296.
 Μπαλάσης χαρτοφύλαξ. 474.
 Μπαλάσιος μελωδός. 50, 251, 295, 297, 298, 328, 383, 429, 441, 453.
 Μπαλουκλαβᾶ ἐν Κριμαία. 153.
 Μπαργάμι. 312.
 Μπαργιαμίτζι. 310.
 Μπαχτζε-σαράϊ ἐν Κριμαία. 153.
 Μπελιγράδιον. 163, 173.

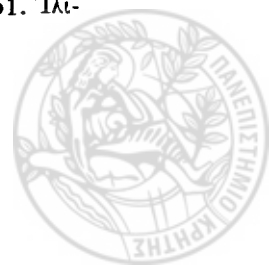

- Μπινίτζες χωρίον. 108.
 Μπιστριτζας μοναστήριον ἐν Μολδοβλαχία. 408.
 Μπογδανία. 160, 363.
 Μπόσνα. 160.
 Μπουτζουλέστι χωρίον. 159.
 Μύκονος. 168.
 Μυτιλήνη. 302.
 Μωάμεθ, προφήτης τῶν Μουσουλμάνων. 114.
 Μῶς ἀρχιτέκτων. 362.
 Μωσῆς ὁ προφήτης. 260, 462.
- Ναβουχοδονόσορ. 459.
 Ναζαρέτ. 159, 471.
 Ναθαναήλ Χύχας. 54.
 Ναμπουλοῦσι χωρίον. 471.
 Ναοὺμ ὁ προφήτης. 64.
 Νεῖλος ὁ ἅγιος. 346.
 Νεῖλος ἀσκητής. 282, 288.
 Νεῖλος μοναχός. 214, 344.
 Νεῖλος Δόξας. 79.
 Νεῖλος Καβάσιλας. 44, 81, 202, 276.
 Νεκρικοὶ διάλογοι. 223.
 Νεκτάριος πρωτοσύγκελλος. 447.
 Νεκτάριος, Ἱεροσολύμων πατριάρχης. 16, 113, 150, 153, 185, 186, 198, 319, 320, 401, 448, 472, 474, 475.
 Νεκτάριος Σερεμέτης. 33, 429.
 Νεμέσιος, Ἐμέσης ἐπίσκοπος. 282.
 Νεόφυτος ἀρχιμανδρίτης. 107.
 Νεόφυτος γέρων. 173.
 Νεόφυτος XVIII. 227.
 Νεόφυτος ἐπίτροπος. 317.
 Νεόφυτος ἱερομόναχος. 447.
 Νεόφυτος πρωτοσύγκελλος. 164, 166.
 Νεόφυτος, ὑποψήφιος τῆς μητροπόλεως Πτολεμαίδος. 174.
 Νεόφυτος, Ἀδριανουπόλεως μητροπολίτης. 113, 178, 306.
 Νεόφυτος Ἄρτης. 167, 173.
 Νεόφυτος Βατοπεδινός. 440, 441.
 Νεόφυτος, Βηθλεέμ μητροπολ. 475.
 Νεόφυτος Ἐγκλειστος ὁ ἅγιος. 393.
 Νεόφυτος Ἡρακλείας. 96, 179, 180, 181.
 Νεόφυτος Κασσακαλυβίτης. 361.
 Νεόφυτος Κύπριος. 160, 356, 364, 407, 413, 414, 415, 418, 420, 421, 431, 433, 434, 435, 437, 438, 441, 447, 448, 449, 458, 459.
 Νεόφυτος, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 36, 317, 365.
 Νεόφυτος Δέσβιος. 189.
 Νεόφυτος, Λύδδης ἀρχιεπ. 349, 477.
 Νεόφυτος, Μυριοφύτου] ἐπίσκ. 316.
 Νεόφυτος, Νικομηδείας μητροπολίτης. 306.
 Νεόφυτος Νοταράς. 205.
 Νεόφυτος Πελοποννήσιος. 224, 292.
 Νεόφυτος Ῥόδιος. 190.
 Νεόφυτος Φιλιππουπόλεως. 182.
 Νεοχώρι τοῦ Μπαργιαμιτζοῦ. 310.
 Νήφων. 276.
 Νήφων ὁ ὄσιος. 118, 340, 379.
 Νιγρίνος. 96.
 Νικάνδρος ὁ ἅγιος μάρτυς. 371.
 Νικήτας ὁ ἅγ. μάρτυς. 133, 340, 361.
 Νικήτας μητροπολίτης. 31.
 Νικήτας ὁμολογητής. 266.
 Νικήτας πρωτοψάλτης. 269.
 Νικήτας ὁ καὶ Δαβίδ. 338, 348.
 Νικήτας, Μηδικίου ἡγούμενος. 266.
 Νικήτας Σερρών. 74, 186, 338, 372.
 Νικήτας Σκουταριώτης. 27.
 Νικηφόρος μοναχός. 344.
 Νικηφόρος Βλεμμύδης. 111.
 Νικηφόρος Γρηγοράς. 423. ·

*

- Νικηφόρος Ἡθικός. 248, 351, 352, 354, 454.
 Νικηφόρος Θεοτόκης. 17, 18.
 Νικηφόρος, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης. 81.
 Νικηφόρος, Μηδικίου ἡγούμεν. 266.
 Νικηφόρος Νέων Πατρῶν. 165.
 Νικηφόρος Ξανθόπουλος. 30, 275, 285.
 Νικηφόρος, Τορνόβου μητροπολίτης. 144, 169.
 Νικηφόρος Χοῦμνος. 423.
 Νικόδημος Βυζάντιος. 309.
 Νικόδημος, Δέρκων μητροπολίτης. 96, 145, 163, 165, 169, 172, 173, 177, 179, 180, 181, 182. 304.
 Νικόδημος Μαζαρράκης. 55.
 Νικόδημος, Μυτιλήνης μητροπολίτης. 165, 178.
 Νικόδημος, Χαλκηδόνος μητροπολίτης. 144, 169, 304.
 Νικοκλέτης. 95, 114.
 Νικολάκης γατζής. 157.
 Νικόλαος, ὁ ἄγ. ἐπίσκοπος Μύρων. 115, 116, 349, 358, 398, 408.
 Νικόλαος ἄρχων. 156.
 Νικόλαος, αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας. 311.
 Νικόλαος ἱεράρχης. 415.
 Νικόλαος Βουλισμάς. 17.
 Νικόλαος Γλικός. 168.
 Νικόλαος Ζαρίφης. 309.
 Νικόλαος Καβάσιλας. 112.
 Νικόλαος Καρα-Ἰωάννης. 472.
 Νικόλαος Κεραμεύς. 222.
 Νικόλαος Κλωβᾶς. 352.
 Νικόλαος Κομνηνὸς Παπαδόπουλος. 14, 93, 306, 320.
 Νικόλαος Μαλαξός. 96, 332.
 Νικόλαος Μυροκορδαῖος βοεβόδας. 146, 147, 148, 149, 173, 175, 360, 472.
 Νικόλαος Μεθώνης. 54.
 Νικόλαος Ῥαιντακινός. 351.
 Νικόλαος Ῥακοβίτζας. 159.
 Νικόλαος Ῥώμης. 86.
 Νικόλαος Ῥωσσέτος. 174.
 Νικόλαος Ταρωνήτης. 151.
 Νικολάου μοναστήρια τῆς Καπινόβας. 157. ἐν Μόσχᾳ. 312. ἐν Ταϊγανίῳ. 311. Πόμπρατα ἐν Μολδοβλαχία. 408.
 Νικολάου μονῶδιον. 167.
 Νικομήδεια. 385.
 Νίκων ὁ ἅγιος. 402.
 Νομοκάνονες. 77, 126, 127, 130, 131, 133, 136, 137, 138, 200, 283, 348, 375, 381, 428.
 Νόμος γεωργικός. 382.
 Νοῦς τοῦ φρονίμου καὶ σοφοῦ (βιβλίον). 330.
 Νυμφοδώρα ἡ μάρτυς. 132.
 Νύφη χωρίον. 108, 312.
 Ξένος Κορώνης. 49, 50, 350, 351, 352, 354, 412, 429, 442, 444, 453, 454.
 Ξενοφῶν μελφδός. 453.
 Ξηρὸς μελφδός. 412.
 Ξηροκρήνη. 438.
 Ὀθων, βασιλεὺς Ἑλλάδος. 141.
 Ὀλγα, βασίλισσα Ἑλλήνων. 393.
 Ὀλοφέρνης. 459.
 Ὀλυμπιάς. 367.
 Ὀλυμπιόδωρος διάκονος. 198.
 Ὀλυμπιόδωρος διδάσκαλος. 422.
 Ὀμηρόκεντρα. 384.
 Ὀμηρος. Βατραχομουμαγία. 51. Ἴλι-
 ἀς. 329, 355.
 Ὀμολογία τῆς πίστεως. 142.

- Ὀνόματα μηνῶν. 72.
 Ὁρέστης. 360.
 Οὐγραβλαχία. 471, 478.
 Ὀρφικία τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. 201.
 Παγκράτιος μοναχός. 300.
 Παγκράτιος, Βάρνης μητροπολίτ. 176.
 Παῖσιος ὁ ἅγιος. 386.
 Παῖσιος, Διδυμοτείχου μητροπολί-
 τος. 145.
 Παῖσιος Ἱεροσολύμων. 368.
 Παῖσιος β', Κωνσταντινουπόλεως πα-
 τριάρχης. 144, 150, 164, 169,
 174, 175, 304, 306, 307.
 Παῖσιος Διγαρίδης. 75, 113, 123,
 130.
 Παῖσιος Νικομηδείας. 165, 166, 167,
 173, 178, 453.
 Παῖσιος Παλαιῶν Πατρῶν. 169.
 Παῖσιος Πάτριος 402.
 Παῖσιος Χῖος. 409.
 Παλαιὰ Διαθήκη. 281, 302.
 Παλαιστίνη. 104, 478.
 Παλάτια. 310, 311.
 Παλικῆς περιοχῆ. 170.
 Πάμμων ὁ μάρτυς. 371.
 Πάμφιλος, ἐπίσκοπος Ἀβύδων. 28.
 Παναγίας τῆς Μεγάλης μονῆ. 474.
 Παναγίας Ὁδηγητρίας μονῆ. 391.
 Παναγίας Πλατειανῆς ἐν Ἄνδρῳ με-
 τόχιον. 166.
 Παναγιώτης Πελοποννήσιος ὁ μάρ-
 τυς. 450.
 Παναγιώτης Χαλατζόγλου. 329, 440,
 444.
 Πανάρετος, μελιστής ἐκκλησιαστικῶν
 ἁσμάτων. 328, 419, 444, 452.
 Πανδέκται. 82.
 Πάνορμος. 310.
 Παντελῆς Πριμικήριος. 173.
 Παπαδική. 49, 50, 247, 297, 331,
 381, 383, 388, 390.
 Παράδεισος. 214, 276, 409.
 Παιραίνεσις ἀσκητικάι. 315.
 Παρακλητικῆ. 211, 217.
 Παρασκευὴ ἡ μάρτυς. 317.
 Παρθένιος ἁγιοταφίτης. 109.
 Παρθένιος ἀρχιμανδρίτης. 447.
 Παρθένιος μοναχός. 365.
 Παρθένιος, πνευματικὸς πατὴρ Τρι-
 κάλων. 154.
 Παρθένιος πρωτοσύγκελλος. 154, 160.
 Παρθένιος Γάζης. 227.
 Παρθένιος, Ἱεροσολύμων πατριάρχης.
 150, 230, 316, 420, 472, 473.
 Παρθένιος Κορίνθου. 306.
 Παρθένιος Κυδωνιάτης. 438.
 Παρθένιος α', Κωνσταντινουπόλεως
 πατριάρχης. 59, 167, 222, 224,
 272.
 Παρθένιος δ', Κωνσταντινουπόλεως
 πατριάρχης. 178.
 Παρθένιος Λαρίτσος. 30, 155, 178.
 Παρθένιος Λάμφακος. 438.
 Παρθένιος Νικομηδείας. 96, 163,
 177, 179, 180, 181.
 Παρθένιος, Ντουπνίτζης μητροπολί-
 τος. 154.
 Πασχάλιον. 239.
 Πατέρες ἐν Πιετζαρίῳ ἀσκήσαντες.
 272.
 Πατερικόν. 214, 283, 285, 339,
 341, 342, 343, 364.
 Πατιᾶς Ἀγέλαστος. 162.
 Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως. 74.
 Πατριαρχῶν κατάλογος. 32, 33, 81.
 Πατριαρχῶν τάξις. 58.
 Πατριαρχικῶν ἐξαρχῶν κατάλογος.
 70.
 Πατρίκιος Προύσης. 267, 269.

- Παῦλος ὁ ἀπόστολος. 16, 194, 276, 282, 338, 368, 376, 378.
 Παῦλος ἱερεύς. 160.
 Παῦλος μακάριος. 378.
 Παῦλος ὁ Ἄπλοῦς. 358.
 Παῦλος Βλαστάρης Μυτιληναῖος. 130.
 Παῦλος ὁ Ἐυεργετηνός. 127, 188, 414.
 Παῦλος Θηβαῖος. 340.
 Παῦλος Ξηροποταμηνός. 433.
 Παῦλος Σιλεντιάριος. 72.
 Παῦλος Ὑπατικός ἅγιος. 397.
 Παχώμιος ὁ ἄββᾶς. 346.
 Παχώμιος ὁ ἅγιος. 118.
 Παχώμιος μοναχός. 179.
 Παχώμιος Χαλκηδόνος. 167.
 Πεζαλᾶ χωρίον. 471.
 Πεκίου ἀρχιεπισκοπή. 160.
 Πελαγία ἡ ἅγια. 398.
 Πέραμος. 310.
 Πέργαμος. 312.
 Πέρσαι. 458.
 Περσία. 70.
 Περσικοὶ κανόνες εἰς ἀστρονομίαν. 239.
 Πεσάδα χωρίον. 108.
 Πετράκης Ταταράκης. 159.
 Πέτρος ὁ ἅγιος. 379.
 Πέτρος ὁ ἀπόστολος. 16, 249, 448.
 Πέτρος ὁμοεπίσκοπος. 295, 441.
 Πέτρος μοναχός. 285.
 Πέτρος νέος διδάσκαλος. 250.
 Πέτρος, Ἀλεξανδρείας ἀρχιεπ. 196.
 Πέτρος Ἄλλεξ. 179.
 Πέτρος, Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος. 29, 79.
 Πέτρος Ἀπαμείας. 29.
 Πέτρος Βασίλειος. 308.
 Πέτρος Βυζάντιος πρωτοψάλτης. 257, 295, 296, 298, 328, 388, 414, 419, 423, 429, 435, 436, 452, 456.
 Πέτρος Γλυκός. 429.
 Πέτρος Δαμασκηνός. 213, 282.
 Πέτρος Ἱεροσολύμων. 29.
 Πέτρος Κλέρκιος. 229.
 Πέτρος Κοντοπετρῆς. 295.
 Πέτρος ὁ Μέγας τζάρος. 159, 427.
 Πέτρος Μπερεκέτης. 244, 253, 255, 295, 296, 328, 329, 399, 437, 440, 453, 454.
 Πέτρος Μυτιληναῖος ἱερεύς, υἱὸς Ἰωάννου Ψαθᾶ. 172.
 Πέτρος Πελοποννήσιος λαμπαδάριος. 182, 245, 248, 250, 251, 252, 253, 256, 295, 297, 313, 328, 329, 388, 399, 400, 419, 423, 436, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 452, 456.
 Πετρούπολις. 311.
 Πίναξ τῶν καλῶν καὶ κακῶν ἡμερῶν. 137.
 Πίνδαρος. 134.
 Πιτζιγαία μουσία. 174.
 Πλανούδη ἀνθολογία. 96.
 Πλάτων ὁ φιλόσοφος. 102, 111, 121, 147, 274, 433.
 Πλάτων, Μόσχας μητροπολίτης. 316.
 Πλούταρχος. 134, 363.
 Πογιάνι χωρίον. 181.
 Ποιμὴν ὁ ἄββᾶς. 314.
 Πολύκαρπος ὁ ἅγιος. 373.
 Πολύκαρπος, Βηθλεέμ μητροπολίτης. 392.
 Πολύκαρπος, Ἱεροσολύμων πατριάρχης. 229, 308, 316, 317, 373, 420, 422, 429, 441, 474.
 Πολυκάρπου ἐκκλησία. 476.
 Πορφύριος ὁ νεοπλατωνικός, 97, 234, 235.
 Πορφύριος Νικαίας. 167.
 Ποταμιανὰ χωρίον. 108.

- Πραξαπόστολος. 218, 315, 320, 372, 460, 464.
- Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. 105, 437.
- Πράσινος. 34.
- Πρατέα χωρίον. 108.
- Πρέβεζα. 291.
- Πρεσάβας ἐπαρχία. 422.
- Πρεστιό. 310.
- Προδρόμου μονόδριον ἐν Μορέᾳ. 171.
- Προδρόμου μονή ἐν Πέτρα. 351.
- Πρόκλος Διάδοχος. 98, 236.
- Προκόπιός τις. 435.
- Προκόπιος ἀρχιμανδρίτης. 424.
- Προκόπιος Δενδρινός. 316.
- Προκόπιος Ναζιανζηνός. 228, 229, 420, 421.
- Προσκυνητᾶριον Ἐθωνος. 359.
- Προφητολόγιον. 320, 367, 374.
- Πτολεμαῖος. 240.
- Πτολεμαῖς. 368.
- Πυθαγόρας. 52, 101, 184.
- Πυθαγορικά ἔπη. 67, 130, 259, 385.
- Πύθια. 72.
- Πῶλος Ῥενάλδος. 111.
- Ῥάδουλος, υἱὸς Γεωργάκη Κρετζουλέσκουλου. 307.
- Ῥάλης παπᾶς. 159.
- Ῥαμάλα χωρίον. 471.
- Ῥαφίδια χωρίον. 471.
- Ῥαχοβίτζας μονή ἐν Βλαχία. 153.
- Ῥέμπλι. 291.
- Ῥένιο τοῦ Μορέως. 171.
- Ῥίζα χωρίον. 108.
- Ῥικάρδος πρεδικάτωρ. 145.
- Ῥογέριος, ῥῆξ Σικελίας. 79.
- Ῥόδα. 310.
- Ῥόδος. 446.
- Ῥόζνοβον χωρίον. 159.
- Ῥοξάνδρα βασίλισσα. 308.
- Ῥοξάνδρα, σύζυγος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἡγεμόνος Μολδοβλαχίας. 179.
- Ῥουφιανός ἐπίσκοπος. 197.
- Ῥωμαῖοι. 72, 421.
- Ῥωμανός μελωδός. 248.
- Ῥωσσία. 70, 308, 311.
- Σάββας ἄρχων. 156.
- Σάββας Ἑγιασμένος. 127, 128, 385.
- Σάββα τοῦ Ἑγιασμένου λαύρα ἐν Παλαιστίνῃ. 151, 431. Σάββα τοῦ Ἑγιασμένου μοναστήριον ἐν τῇ νήσῳ Μήλω. 177, 304.
- Σαλίχ-πασᾶς. 474, 478.
- Σαμουήλ Ἀλεξανδρείας. 168, 453.
- Σαμουήλ Πελοποννήσιος. 359.
- Σαμωνᾶς, Γάζης ἀρχιεπίσκοπος. 112.
- Σάφθα. 307.
- Σάχας, υἱὸς Πεσί. 240.
- Σεβαστὸς Κομνίτης. 121, 225, 226, 227, 232, 235.
- Σεβαστὸς Ῥέτζης. 155.
- Σεβῆρος. 29, 198.
- Σέλβι πόλις. 422.
- Σέλευκος. 286.
- Σελίμ σουλτάν. 33, 421.
- Σεληνιάς μάρτυς. 371.
- Σεμνήτζα. 171.
- Σεναχηρείμ, βασιλεὺς Ἀσσυρίων. 314.
- Σεραπίων ἄββᾶς. 339.
- Σεραφεῖμ ἀρχιμανδρίτης. 141.
- Σεραφεῖμ σκευοφύλαξ. 417.
- Σεραφεῖμ Λέσβιος. 409.
- Σεραφεῖμ, Νικομηδείας μητροπολίτης. 144, 169, 175, 304.
- Σεραφεῖμ ἐκ Σκιάθου ἱερομόναχος. 76.
- Σεραφεῖμ, Τζερβενοῦ ἐπίσκοπος. 182.
- Σεραφεῖμ, Φαναρίου ἀρχιεπίσκοπος. 18.
- Σερβάνος Καντακουζηνός. 121.
- Σέρβιος ὁ ἅγιος. 379.

- Σέργιος Μακράιος. 209, 210.
 Σερίφαγα χωρίον. 310.
 Σέρραι. 374.
 Σηλόβρια. 310.
 Σήλυμος. 422.
 Σίβυλλα. 338.
 Σίλβεστρος, Ἀντιοχείας πατριάρχης. 144.
 Σίλβεστρος, πάπα Ῥώμης. 375.
 Σιλονανός ἀββᾶς. 358.
 Σινᾶ ὄρος. 365.
 Σίστοβι. 422.
 Σίφνος. 16.
 Σιών. 119.
 Σκαρλάτος Ῥωσέτος. 474.
 Σκιπίων. 98.
 Σκόπια. 311.
 Σκουπιά χωρίον. 310.
 Σκρίζοβα χωρίον. 310.
 Σμόρνη. 312.
 Σόλων. 291, 384.
 Σοφίας ναὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει. 117.
 Σοφοκλέους δράματα. Αἴας, 95, 300.
 Ἀντιγόνη. 71. Ἡλέκτρα. 134.
 Γνωμικά. 103.
 Σοφονίας ὁ προφήτης. 64, 314.
 Σουμελίτης προσκονητής. 476.
 Σοῦμπλον χωρίον. 172.
 Σπαντωνάκης. 165.
 Σπαντωνῆς. 168.
 Σπουρίδων ὁ ἅγιος. 393.
 Σπουρίδων Βούλγαρις. 108.
 Σταμάτιος διδάσκαλος. 307.
 Στανίμαχον χωρίον. 172.
 Στάνκα, θυγάτηρ τοῦ γαμβροῦ τοῦ ἡγεμόνος Κωνσταντίνου Μπασαράμπα. 170.
 Σταυράκης Λέσβιος. 302.
 Σταυράκης Σάββας Σαρράφης. 211.
 Σταυροῦ τοῦ τιμίου μονή ἐν Ἱεροσολύμοις. 158, 409, 413, 414, 474.
 Στέφανος, Θωμᾶς καὶ Θεοδόσιος ἐν Τρυγλία λάμπαντες. 268.
 Στέφανος Ζαφειρόπουλος. 309.
 Στέφανος, Τρυγλίας ἡγούμενος ὁ ὄσιος. 267.
 Στέφανος Ῥαζανίου, 159.
 Στέφανος Ῥάτζης. 158.
 Στιχηράρια. 65, 298, 325, 349, 411, 423, 447, 454.
 Στιχολόγιον. 377.
 Στουδίων μονή. 18.
 Στυλιανός ἱερεὺς. 412.
 Σουκαμιές. 310.
 Σύμβολον τῆς πίστεως. 28, 89.
 Συμεῶν ὁ ἅγιος. 373, 375.
 Συμεῶν, Εὐχαΐτων μητροπολίτ. 213.
 Συμεῶν ὁ Θαυμαστοορεΐτης. 334, 335, 349.
 Συμεῶν Θεσσαλονίκης. 77, 78, 274, 285, 288, 318.
 Συμεῶν ὁ Νέος Θεολόγος. 276, 287, 344.
 Συμεῶν Σήθ. 111.
 Συμεῶν ὁ Στυλίτης. 140, 349, 351.
 Συναγώβου μονή. 75.
 Συναξάριον. 314.
 Συνέσιος. 52, 96, 114, 212, 223, 227, 311, 363, 385.
 Σύνοδοι οἰκουμενικαί. 282. Σύνοδος ἐν Ἀντιοχείᾳ. 82. Σύνοδος ἐν Χαλκηδόνι. 28.
 Σύνοδος τῆς Ῥωσσίας. 426.
 Συρία. 29.
 Συριανοί. 450.
 Σφέτζος Γέρσερ. 211.
 Σφίγξ. 103.
 Σώζων (Ταράσιος) ὁ ἅγιος. 132.
 Σώζων ὁ μακάριος. 118.
 Σωκράτης Σχολαστικός. 74.

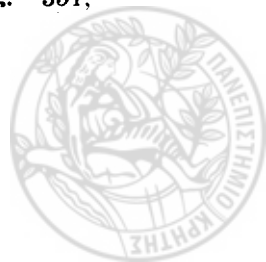
- Σωλομών, βασιλεὺς Ἰβηρίας 119.
 Σῶμα χωρίον. 312.
 Σωφρονία. 446.
 Σωφρόνιος Ἀλεξανδρείας. 317.
 Σωφρόνιος, Δαμαλῶν ἀρχιεπίσκ. 153.
 Σωφρόνιος Δαράκιος. 111.
 Σωφρόνιος Ἐλκέλζης. 320.
 Σωφρόνιος, Ἱεροσολύμων πατριάρχ. 30.
 Σωφρόνιος ἐκ Κεφαλληνίας. 106.
 Σωφρόνιος, Κωνσταντινουπόλεως πα-
 τριάρχης. 15.
 Σωφρόνιος γ', Κωνσταντινουπόλεως
 πατριάρχης. 317.
 Σωφρόνιος Δέσβιος, χαμαράσης καὶ
 βιβλιοφύλαξ. 103, 104, 105, 228,
 230. 317
 Σωφρόνιος Πτολεμαΐδος. 99.

 Τάϊτι χωρίον. 471.
 Ταξές τοῦ μεγάλου σχολίου. 131.
 Ταξίδια ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Τάφου. 155.
 Τάξις πατριαρχείων. 113. Τάξις πρω-
 καθεδρίας Κωνσταντινουπόλεως.
 136. ἐπισκοπῶν Οὐγροβλαχίας
 καὶ Μολδοβλαχίας. 136.
 Ταξίλου μοναστήριον ἐν Μολδοβλα-
 χία. 408.
 Ταράσιος (Σώζων) ὁ μάρτυς. 132.
 Ταράσιος, Κωνσταντινουπόλεως πατρι-
 ἀρχης. 129.
 Τατάροι. 308.
 Τερέντιος, ἐπίσκοπος Ἰκονίου. 267.
 Τεσσαρακοστή. 138.
 Τετραευαγγέλια. 50, 191, 292, 343,
 373.
 Τζεζάρ πασα. 301.
 Τζερβένβοδα. 160.
 Τζερβενουῦ ἐπισκοπή. 167, 181, 182,
 422.
 Τζεσμές. 312.
 Τζετατζουίας μοναστήριον. 305.

 Τζικάκι χωρίον. 172.
 Τζιρπανί ἐπαρχία. 422.
 Τζιχάτα. 119.
 Τιμισβάριον. 163.
 Τιμόθεος ὁ ἅγιος. 271, 395.
 Τιμόθεος ἀναγνώστης. 288.
 Τιμόθεος ἐπίσκοπος. 204.
 Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας. 82, 196.
 Τιμόθεος Κληρόφιλος. 434.
 Τιμόθεος β', Κωνσταντινουπόλεως πα-
 τριάρχης. 304.
 Τιμόθεος ἐκ Προύσης ὁ ἅγιος. 266,
 267.
 Τίμων. 223.
 Τιφλίζι. 161.
 Τορνόβου ἐπαρχία. 422.
 Τουμπά χωρίον. 310.
 Τοῦρκοι. 450.
 Τράτα χωρίον. 170.
 Τράτζοβα χωρίον. 310.
 Τριγόβιστον. 166.
 Τρίκχαλα. 154, 291.
 Τριψόδια. 371, 380.
 Τρύφων ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς. 249.
 Τυπικά. 50, 126.
 Τύποι γραμμάτων. 117, 154.
 Τύρναβον. 153.
 Τυφλήζη. 119.
 Τωβίτ. 281.

 Ὑδροπολιτζᾶ ἐπισκοπή. 181.
 Ὑπερέχιος. 371.

 Φαλάρης, τύραννος, Ἀκραγαντίνων.
 101, 114, 300, 311.
 Φαῦστος, ἐπίσκ. Ἀπολλωνιάδος. 28.
 Φενελεῶν. 239.
 Φιλαδέλφεια. 70.
 Φιλανθρωπηγὸς πρωτοψάλτης. 351,
 352, 354.
 Φιλάρετος ὁ ἅγιος. 415.

- Φιλήμων άγιοταφίτης. 312.
 Φίληξ, επίσκοπος Ρώμης. 28, 29.
 Φιλιπούπολις. 158.
 Φιλίππων έπαρχία. 374.
 Φιλόστρατος. 71, 219.
 Φιωρέντζα, γυνή 'Ιακώβου Χαλκεο-
 πούλου. 108.
 Φράγγοι. 281.
 Φραγγούλης Ζγούρης. 162.
 Φραγκίσκος Δαυρεδάνος. 415.
 Φραντζέζοι. 70, 291.
 Φρασεολόγιον. 387.
 Φριδερίκος Γουλιέλμος. 427.
 Φρόνιγος. 220.
 Φωκᾶς ιερομόναχος. 271.
 Φωκᾶς λαμπαδάριος. 429.
 Φωκυλίδης. 67, 130, 259, 384, 385.
 416.
 Φώτιος ό άγιος. 475.
 Φώτιος προσκυνητής. 476.
 Φώτιος 'Αλεξανδριδης. 71.
 Φώτιος, Κωνσταντινουπόλεως πατριάρ-
 χης. 58, 77, 203, 206, 209,
 391. 'Επιστολαί, 86. Κανόνες
 81, 82, 83. 'Ομιλία. 86, 87,
 88.
 Φώτιος Φιλαδελφείας. 477.
 Χαβουτζή, Χαβούτζι. 310, 311.
 Χαλδίας μητρόπολις. 475.
 Χαλιβούρης. 454.
 Χαμίν-χάν σουλτάν. 319.
 Χαντούμι μοναστήριον. 159.
 Χαράκι. 310.
 Χαράλαμπος ό άγιος μάρτυς. 129,
 336, 369.
 Χατζή- 'Αθανάσιος Φίλιππος Κορτζα-
 λής. 447.
 Χήλη. 173.
 Χίος. 446.
 Χορόσκιοι. 312.
 Χουδαβονδικιάρ-σανοζαγί. 415.
 Χουμαγιουναμέ βιβλίον. 319.
 Χουρμούζιος διδάσκαλος καί χαρτοφύ-
 λαξ. 125, 241, 242, 243, 244,
 245, 247, 248, 249, 258, 328,
 329, 390, 399, 419, 423, 424,
 436, 451, 456, 474.
 Χοχλιά. 310, 311.
 Χριστιανός διάλογος. 62.
 Χριστόδουλος. 429, 446.
 Χριστόδουλος ιερομόναχος. 227.
 Χριστόδουλος, Γάζης μητροπολίτης.
 320, 368, 477, 478.
 Χριστόδουλος Σπηλιώτης. 179.
 Χριστόφορος ιεροδιάκονος. 311.
 Χριστόφορος ιερομόναχος. 160.
 Χριστόφορος 'Αλεξανδρείας. 127.
 Χριστόφορος 'Εμποροκόμητος. 320.
 Χριστόφορος, Νεαπόλεως αρχιεπίσκο-
 πος. 368.
 Χριστόφορος Μυστάκων. 454.
 Χριστόφορος Μυτιληναϊός. 129.
 Χριστοφόρου άπολογία. 36.
 Χρονόγραφος ανεπίγραφος. 32.
 Χρυσάνθος μελφδός. 451.
 Χρυσάνθος Δέρκων. 306.
 Χρυσάνθος Μαδυτηνός. 355, 390.
 Χρυσάνθος Νοταράς, μητροπολίτης
 Καισαρείας Παλαιστίνης καί πα-
 τριάρχης 'Ιεροσολύμων. 90, 107,
 144, 150, 171, 180, 183,
 202, 227, 235, 262, 263,
 305, 316, 329, 420, 455.
 'Ανθολογία ιστορική. 206. 'Αν-
 τιρρήσις εις τὰ έν τῷ προσκυ-
 ταρῖω τοῦ Σινᾶ. 37, 186. 'Ερ-
 μηνεία εις τήν βίβλον τῶν Πα-
 ροιμιῶν. 85. Παράφρασις τῶν
 Βασιλείου Μακεδόνης παραινε-
 τικῶν κεφαλαίων. 70. Προσί-
 μιον εις τὸς παραινέσεις Βασι-

- λείου Μακεδόνας 164. Περὶ τῶν διδασκάλων τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ σχολῆς. 165. Προθεωρία εἰς τοὺς νόμους. 143. Περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ σχολείων. 471, 472. Γράμματα καὶ ἐπιστολαί. 151, 155, 160, 162, 163, 166, 167, 168, 169, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 182, 306, 307, 472.
- Χρυσάφης ὁ Νέος. 110, 246, 256, 257, 258, 294, 297, 300, 328, 400, 414, 429, 441, 445, 454, 455.
- Χρυσοστομικά. 183.
- Χρυσούλα Παναγιώτης Δύκος. 312.
- Χωματιανός. 354.
- Χωριστιανή χωρίον. 310.
- Ψαλτήρια. 64, 93, 122, 134, 263, 284, 292, 319, 320, 349, 354, 370, 379, 394, 412, 431, 437, 457, 464.
- Ψελλός (Μιχαήλ). 29, 111, 263, 288.
- ᾽Ωλένης ἐπισκοπή. 304.
- ᾽Ωριγένης. 198.
- ᾽Ωρίων. 288.
- ᾽Ωρολόγια. 266, 374.
- ᾽Ωρος ᾽Απόλλων Νειλώος. 74.
- ᾽Ωση ὁ προφήτης. 63, 314, 372.

ΠΙΝΑΞ ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΟΣ.

Aristoteles. 124.

Caesar Cremonini. 109, 265.

Euclide. 71.

Galileo Galilei 15.

Geographiae compendiosa delineatio. 131.

Hilarius Dobnodzieaszek. 272.

Piezariense monasterium. 272.

Приложение.

Списокъ трудовъ

А. И. Пападопуло-Керамевса,

составленный

профессоромъ В. Н. Бенешевичемъ.

Списокъ трудовъ А. И. Пападопуло-Керамевса ¹⁾).

1873.

1. H. de Balzac. Σκηναὶ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς ²⁾. Μετάφρασις Ἀθ. Ἰ. Παπαδοπούλου. Ἐν Σμύρνῃ, τόποις Ν. Ἀ. Δαμιανοῦ. 12^ο. 25 страницъ ³⁾.
2. Ὁ Σαρδανάπαλος (Ἀνατολικὴ Ἐπιθεώρησις, стр. 13—14) ⁴⁾.

¹⁾ Въ бумагахъ покойнаго византиста А. И. Пападопуло-Керамевса сохранился списокъ трудовъ его, гдѣ перечислено все то, что ему казалось достойнымъ вниманія и переизданія, и что должно было поэтому войти въ особый томъ, выпускъ котораго приурочивался сначала самимъ неутомимымъ труженикомъ къ своему 35-лѣтнему юбилею. Сохранился неприкосновенно и тотъ матеріалъ, при помощи котораго А. И. Пападопуло-Керамевсъ составлялъ списокъ своихъ трудовъ: отдѣльные оттиски и вырѣзки изъ газетъ и журналовъ, собранные въ хронологическомъ порядкѣ и переплетенные въ нѣсколько толстыхъ томовъ, которые наслѣдницей покойнаго Е. Г. Маслениковой были предоставлены въ мое распоряженіе. Хотя это собраніе и не совсѣмъ полно, но для первыхъ лѣтъ научной дѣятельности покойнаго оно содержитъ данныя, трудно возобновимыя другими средствами. Несмотря на все мои усилія добиться полноты и точности указаній, я, однако, далекъ отъ мысли считать предлагаемую вниманію читателей библиографію ученыхъ трудовъ А. И. Пападопуло-Керамевса исчерпывающею: мнѣ приходится утѣшаться пока лишь тѣмъ, что она полнѣе всѣхъ, до сихъ поръ появившихся.

²⁾ Scènes de la vie politique. Paris 1853.

³⁾ На экземплярѣ своемъ покойный сдѣлалъ пометку: Τοῦτο εἶναι δοκίμιον παιδικόν, δεκαοχταετοῦς ἡλικίας, ὅτε κατὰ πρῶτον ἐμάνθανον τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν ἐν τῇ Γερμανικῇ Σχολῇ τῆς πόλεως Σμύρνης· καὶ ἂν μὴ ἐκ δευτέρου διορθωθῆ σχεδὸν ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους, οὐδέποτε νὰ μεταποικωθῆ. И самъ покойный предпринялъ это коренное исправленіе своего труда, хотя и не имѣлъ въ виду переиздавать его.

⁴⁾ По отзыву самого автора, παιδικόν δοκίμιον.

3. Ο Καλζινισμός ἐν Ἀνατολῇ κατὰ τὸν εἴ' αἰῶνα ("Ὀμηρος, I, 479—488)¹⁾.

1874.

4. Ἐπιγραφαὶ Σμύρνης (Πρόοδος, 8 Ἀπριλίου, № 326).

5. Βυζαντινὸν νόμισμα (Ἀνατολικὴ Ἐπιθεώρησις, στρ. 28).

6. Какал-то статейка въ Πρόοδος, № 306—315 (?), ο. которой самъ авторъ отзывается такъ: Παιδικὴ διατριβή, ἣς οὔτε ἡ μέση οὔτε τὸ τέλος εὐρέθη. Сохранились обрывки ея, по которымъ трудно судить даже вообще о содержаніи.

7. Μακαρίου ἀνέκδοτοι ἐπιστολαί (Πρόοδος, 10 Ἀπριλίου, № 328)—письма извѣтнаго Макарія Патмосскаго.

8. Ἀνέκδοτοι Σμυρναϊκαὶ ἐπιγραφαί (Πρόοδος, Μαΐου 8, № 336).

9. Μικρασιανὴ ἀρχαιολογία. Ἡρακλῆς ὁ Ἐρυθραῖος καὶ ἀνέκδοτά τενα νομίσματα τῶν Ἐρυθρῶν (Ἰωνία, 18 Μαΐου, № 6).

10. Περιγραφὴ τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς χειρογράφων. Ἀνέκδοτα Γεωργίου Κορεσίου (Ἰωνία, Ἰουνίου 5, 8, 12, №№ 11—13). II. Ἀνέκδοτα Θεοφίλου Κορυδαλλέως (тамъ же, Ἰουνίου 19, 22, №№ 15, 16).

11. Μήτηρ Σιποληνὴ (Ἰωνία, Ἰουνίου 15, № 14)

12. Ἀρχαιολογικά (тамъ же, Ἰουνίου 26, № 17).

13. Ἀρχαῖον ληστήριον ἐπὶ τινος κορυφῆς τοῦ ὄρους Τμώλου (тамъ же, Ἰουλίου 10, № 21).

14. Ἐπιτόμβιον γράμμα (тамъ же, Ἰουλίου 24, № 25).

15. Ἐπιγραφὴ ἐκ Τράλλεων²⁾ (Ἀμάθεια, 31 Ἰουλίου, № 2061, Ἐν Σμύρνη).

16. Ἐπιτόμβιον ἐπίγραμμα (Νέα Ἑλλάς, Αὐγούστου 10, № 24).

¹⁾ Рукой автора помѣчено на его экземплярѣ: Κάκιστα καὶ μετὰ παραλείψων καὶ ἀνεικόστου ἀμελείας ἐτυπώθη ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν τοῦ «Ὀμήρου». Χρῆζει οὖν ἀνακαθάρσεως. Πρέπει νὰ μεταβληθῇ παντελῶς. И весь текстъ имъ перечеркнутъ.

²⁾ Какъ неизданная, опубликована потомъ и J. Sterrett'омъ (Mittheil. des Deutsch. Archäol. Instit. in Athen, 1833, VIII, 330—332).

17. Τραλλιανή ανέκδοτος ἐπιγραφή (Ἀμάθεια, Ἰουλίου 31, № 2061).

18. Ἀνέκδοτον ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον καὶ χρονολογικάι τινες σημειώσεις (тамъ же, Σεπτ. 18, № 2075).

19. Ῥητορικὴ Μελετίου τοῦ Ἀθηνῶν περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν. Νῦν πρῶτον ἐκδιδόντος Ἀ. Ἰ. Π. Κ. (Ἰωνία, №№ 41—47. Ἐν Σμύρνῃ).

20. Μικρασιαναὶ ἐπιγραφαί (тамъ же, Δεκ. 21, № 61).

1875.

21. Τὰ ἀρχαῖα σμυρναῖκά σταθμά. Ἐν Σμύρνῃ. 21 стр. + 4 табл.

22. Νεοελληνικά ἀνάλεκτα (Ἰωνία, Φεβρ. 5, № 70).

23. Φιλολογικά ἀνάλεκτα (тамъ же, Μαρτίου 19, № 84).

24. Рецензія (тамъ же, Μαρτίου 21, № 85) на О. Ra y e t, Inscriptions inédites. . . (Revue Archéolog. 1875).¹⁾

25. Σημείωσις περὶ δύο ἀνεκδότων σταθμῶν (тамъ же, 23 Αὐγ., № 128).

26. Περὶ τινος πρὸς τοὺς Ἐρυθραίους ἐπιστολῆς Ἀντιόχου Α' (Ἀμάθεια 20—27 Αὐγούστου, №№ 2170—2172. Ἐν Σμύρνῃ).

27. Quelques lampes d' Ephèse (Journal de Smyrne, 9 octobre, № 67).

28. Ἡ λιθίνη ἐποχὴ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ (Ὁ Μέλης, II, отд. отт. 3—7, 57—63. Ἐν Σμύρνῃ).

29. Ἐπιγραφαὶ δημοσιευόμεναι ἐπιστasiaί τῆς Ἐφορίας τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς (Μουσεῖον

¹⁾ Оканчивается словами: εὐκαιρὸν ἐστὶ, νομίζομεν, νὰ ταλανίσῃ τις ὡδὲ ἐκείνους τῶν ἡμετέρων, οἵτινες κατ' οὐδένα τρόπον βούλονται ἐννοῆσαι τὴν ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν προκύπτουσαν ὠφέλειαν. Къ нимъ поздравляющая приписка: Ταῦτα ὑπενόουσι Σμυρναῖοις τινῶς οἵτινες εἰρωνικῶς εἶχον πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς.

καὶ Βιβλιοθ. τῆς Εὐαγγ. Σχ., περίοδος πρώτη, 1873—1875, στρ. 63—246; περίοδος δευτέρα, 1876—1878, στρ. 1—64)¹⁾.

1876.

30. Ἐκθεσις περὶ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας ἐλληνικῶν χειρογράφων. Ἐν Σμύρνῃ.

31. Κατάλογοι ἐπισκόπων ἐκ κώδικος τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελ. Σχολῆς (Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθ. τῆς Εὐαγγ. Σχολ. 1875/6, I, 59—82).

32. Ἐπιγράμματα καὶ στιχορρήματα τοῦ εἴ' καὶ ιη' αἰῶνος (тамъ же, 83—100).

33. Ἀρχαῖος μονόλιθος τάφος (тамъ же, στρ. 101—102).

34. Περὶ Φιλαδελφείας καὶ περὶ τινῶν ἐπιγραφῶν τῆς πόλεως ταύτης. (Ὅμηρος, IV, 237—240).

35. Ἀρχαιολογικαὶ σημειώσεις (тамъ же, 360—365).

36. Poids byzantins portant N et N (Revue Archéologique, XVII, p. 186—180).

37. Notice et collation d'un manuscrit grec de la bibliothèque de Smyrne contenant des lexiques grecs. (Annuaire de l'Association pour l'encourag. des ét. gr. en France, X, 121—136).

38. Ζεὺς Ὅσογῶα, Ζεὺς Ζηνοποσειδῶν. Ἐπιγραφαὶ Μολάσων. (Ἀμάθεια, 27 Μαρτίου. № 2232. Ἐν Σμύρνῃ).

39. Ἐνεπιγραφοὶ λαβαὶ καὶ ἀμφορεῖς εὐρεθέντες ἐν Σύμῃ καὶ Τήλῳ. (Πρόοδος, 21 Ἀπριλίου № 555).

40. Νέος Σμυρναϊκὸς σταθμὸς (тамъ же, 11 Δεκεμβρίου, № 629).

41. Beiträge zur inschriftlichen Topographie von Klein-Asien (Monatsbericht der kais. Akad. der Wissensch. zu Berlin, στρ. 227—232).

42. Κῶδιξ τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς δαπάνη κ.κ. Μαρτῆζελλα καὶ

¹⁾ Счетъ надписей въ первомъ выпускѣ съ α'—οβ', а во второмъ съ ργ'—σε' и съ 117—153.

Δεγραμμάτη, πρὸς ὄφελος τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς. Τεῦχος Α'. Ἐν Σμυρῆνι 4°. 81 στρ.

1877.

43. Lettre sur quelques monuments conservés dans le Musée de Smyrne. (Bullet. de corresp. hell., 1, 53—56).

44. Περί τινος μῆτρας σταθμῶν εὐρεθείσης ἐν Ὑπαίποις. Ἐν Σμύρνῃ.

45. Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνῃ Βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς μετὰ παραρτήματος περιέχοντος καί τινα ἀνέκδοτα. Δαπάνη Ἀωνόμου. Σμύρνη. 8ο 72 στρ. — ВЪ ВИДѢ ПРИЛОЖЕНІИ: 1) Κατάλογος χειρογράφων εὐρισκομένων παρὰ τῶ ἐν Σμύρνῃ βιβλιοπώλῃ Κυρίῳ Ἀθανασίῳ Ζαχαρίᾳ. 2) Λόγος κατὰ τοῦ λατινόφρονος Νεοφύτου τοῦ Ῥοδινοῦ παρὰ Νικηφόρου τοῦ Πριγγιλέος.

46. Περί τῆς ὀλκῆς τῶν ἀρχαίων σμυρναϊκῶν σταθμῶν τοῦ Μουσείου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Ἐν Σμύρνῃ. 8". 7 στρ.

47. Περί τινος ἀντιγράφου τῆς ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Παρίου ἐκδοθείσης ἐν χειρογράφῳ «Θεολογίας» Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως (Ὅμηρος, V, 28—31).

48. Ἀναστάσιος Γόρδιος (тамъ же, 76—77).

49. Περί τινος λυχνίας εἰκονιζούσης τὴν ἀρπαγὴν τῆς Εὐρώπης (тамъ же, 164—167).

50. Σημείωσις περὶ τῆς Ἐφεσίας καὶ τῆς παρὰ Τράλλεσι Λαρίσης (тамъ же, 174—177).

51. Ἡ Σάμος κατὰ τὰ ἔτη 1874—1876 (тамъ же, 391—394).

52. Περί τινος μολυβδοβούλλου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ φραγκικῆς ἡγεμονείας (тамъ же, 498—501). Относитъ къ Бозмунду III.

53. Οἱ βροχόλακες παρὰ Βυζαντιναῖς (тамъ же, 502—505).

1878.

54. Περί τινων ἰδιωτισμῶν τῆς ἐν Χίῳ καὶ ἐν Ἐρυθραῖς

Ἰωνικῆς διαλέκτου κατ' ἐπιγραφικὰ μνημεῖα τοῦ ε', δ' καὶ γ' π. X. αἰῶνος. (Παρνασσός, II, 134—141).

55. Περὶ τῆς τοπογραφίας καὶ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς Φωκαίας (тамъ же, 350—361, съ табл.).

56. Inschriften aus Thira in Lydien. (Mittheil. des Deutsch. Archäolog. Institut. in Athen. III, 55—59).

57. Liste des agoranomes de Smyrne (Bullet. de corresp. hell. II, 28—31).

58. Ἐπιτόμβιον ἀνάγλυφον πρὸς τιμὴν τοῦ σμυρναίου ἱατροῦ Ἀρτέμωνος (тамъ же, 489—492).

59. Περὶ τῶν βυζαντινῶν σταδμῶν τοῦ Μουσείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐν Ἀθήναις Ἑταιρείας. Ἀθήνησι.

60. Κατάλογος πατριαρχῶν νῦν πρῶτον ἐκδιδόμενος. (Ὀμηρος, VI, 68—70).

61. Ἱστορικὴ ἔρευνα περὶ τῶν ὀρίων τῆς ἐπαρχίας τοῦ μητροπολιτικοῦ θρόνου τῆς Σμύρνης. (Νέα Σμύρνη, Σεπτεμβρ. 25—28, Οκτωβρίου 2, 4, №№ 1196—1200, 1202, 1204).

62. Συμβολαὶ εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς Σμύρνης κατὰ πηγὰς ἀνεκδότους (Ἀμάθεια, Νοεμβρίου 25, 27, Δεκεμβρίου 23, 26, №№ 2510, 2511, 2515, 2516).

1879.

63. Κατάλογος τῶν μεταλλικῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Μουσείου τῆς ἐν Σμύρνη Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. (Mittheil. des Deutsch. Archäol. Institut. in Athen, IV, 114—122; σπд. σπт. стр. 3—11).

64. Φωκαϊκά. Ἱστορικὴ καὶ τοπογραφικὴ μελέτη μετὰ 7 εἰκόνων καὶ ἐνὸς τοπογραφικοῦ χάρτου. Ἐν Σμύρνη. 96 σπρ.

65. Διδασκαλικὸς Σύλλογος Σμύρνης. Καταστατικαὶ πληροφορίαι περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ νομοῦ Ἀἰδινίου (Συνέδριον τῶν ἑλληνικῶν συλλόγων. Πρακτικὰ τῆς πρώτης αὐτοῦ συνόδου συγκροτηθείσης ἐν Ἀθήναις ἐν ἔτει 1879. Ἐν Ἀθήναις, σπρ. 196—217).

66. Ἀνέκδοτα ἔγγραφα περὶ τῆς ἐν Σμύρνη ἀρχιερατείας τοῦ

ἀοιδίμου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γρηγορίου Ε'. ВЪ КНИГѢ, ИЗДАНОЙ ОТЦОМЪ ПОКОЙНАГО: Οἱ περὶ ἱερωσύνης λόγοι . . . Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μεταφρασθέντες εἰς κοινὴν διάλεκτον παρὰ Γρηγορίου Ε' . . . Ἐκδοθέντες νῦν τὸ δεύτερον ὑπὸ Ἰωάννου Παπαδοπούλου ἱερέως Σμύρνης. (Τύποις Προόδου 1879). Стр. 107—147.

67. Ἐπιστολαὶ ἀνέκδοτοι Γερασίμου τοῦ Βοζαντίου. (Ἀμάθεια, Αὐγ. 11, № 2581).

1880.

68. Ἐπιγραφαὶ Μιλήτου, Πριήνης καὶ Ἀφροδισιάδος. (Mittheil. des Deutsch. Archäolog. Instit. in Athen, V, 335—341).

69. Περὶ τῶν ἐν Σμύρνῃ ἐπισκόπων ἀπὸ τοῦ α' αἰῶνος. (Ὅμηρος, VI, 205—217; Ἀνατολή, σύγγρ. περιοδ. Ἐν Σμύρνῃ, 1880, I, 149—156, 168—178).

70. Inscriptions de Rhodes et de Camiros. (Bullet. de corr. hell., IV, 331—339).

71. Περὶ Γαβριήλ τοῦ Βριουλίτου (Ἀνατολή, I, 106—113).
Онъ былъ учителемъ смврнской Евангелической школы и директоромъ школы въ Ано, умеръ въ 1814 г.

72. Catalogue descriptif des poids antiques du Musée de l'École Évangélique à Smyrne (accompagné de sept planches). (Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθ. τῆς Εὐαγγ. Σχολῆς, IV, 55—88).

73. Διάφοροι γραφαὶ εἰς τὸ κείμενον τοῦ Γοργίου τοῦ Πλάτωνος συλλεγεῖσαι ἐκ περγαμηνοῦ κώδικος τοῦ ἐγ' ¹⁾ αἰῶνος. Ἐν Σμύρνῃ. 8". β+15 стр. съ рис.

74. Ἀνεκδότων Σωμαϊκῶν τεύχος πρῶτον περιέχον ἐπιστολὴν Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Παΐσιου Α' πρὸς Νίκωνα Πατριάρχην Ῥωσσίας 1652—1653 ¹⁾, ἐπιστολὴν Μακαρίου τοῦ Πα-

¹⁾ Рукой автора исправлено въ 12'.

²⁾ Какъ неизданное, это посланіе было напечатано немного спустя И. Е. Троицкимъ: Грамота патриарха Паисія къ патриарху Никону. СПб. 1880.

τμίου πρὸς Σέρμαν, Γ. Ἰαννούλη Κανόνα ἱαμβικὸν εἰς τὴν Ἰταπαντήν. Ἐν Σμύρνη. 8ο. δ' + 27 στρ.

75. Ἀνέκδοτα ἔγγραφα περὶ τοῦ ἐν Σμύρνη διδασκάλου Διαμάντη Ῥουσίου (1706—1747). (Παρηκασός, IV, 203—216).

1881.

76. Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἰωνίας καὶ Λυδίας. (Mittheil. des Deutsch. Archäol. Institut. in Athen, VI, 366—374).

77. Σταθμολογικαὶ σημειώσεις. (Ἀθήναιον, IX, 454—458).

78. Ἡ ἀημοσία ἐκπαίδευσις ἐν Ἀνατολῇ. (Νεολόγος, Σεπτ. 21, № 3750).

1882.

79. Περὶ γενέσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἀρμενικῆς γραμματολογίας. Μέρος πρῶτον (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ., XVI, 1—38, 356—357, 365) ¹⁾.

80. Ζωγράφειος ἀγὼν περὶ συλλογῆς ζώντων μνημείων περὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐκθεσις τῆς φιλολογ. ἐπιτροπῆς, ἀναγν. ἐν τῇ χοδ' τῆς 30 Μαΐου 1882 συνεδριάσει (тамъ же, 310—320).

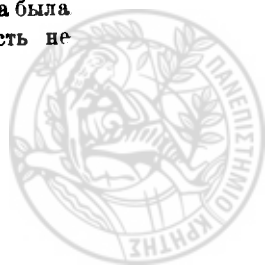
81. Οἱ Χετταῖοι καὶ ἡ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ κυριαρχία αὐτῶν (Πλάτων, IV, 205—217).

82. Рецензія (въ Νεολόγος, Ἰανουαρ. 21, 22, 25, № 3848, 3849, 3851) на Δ. Κυριακός, Ἑκκληστ. ἱστορία. 1881.

83. Συμβολὴ εἰς τὴν τοπογραφίαν τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν (тамъ же, Μαρτίου 5, 31, №№ 3881, 3901).

84. Περὶ τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ ἄχρι τῶν ἡμερῶν μας (тамъ же, Ἀπρ. 14, № 3912).

¹⁾ Первая половина этой первой части (стр. 1—28) прочитана была въ 1881 г., вторая (стр. 28—38) въ 1882 г. 8 марта. Вторая часть не напечатана, но была прочитана 18 янв. 1892 г.

Рецензии тамъ же:

85. (Μαΐου 13, № 3935) на Εὐγενίου Βουλγάρεως ἐπιστολή περὶ φιλίας τὸ μὲν πρῶτον ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Ἡλ. Τανταλίδου, νῦν δὲ τὸ δεύτερον ὑπὸ Ν. Σταυρίδου. Ἐν Βόλῳ 1881.

86. (Μαΐου 19, № 3939) на Γρηγ. Παλαμᾶς, Ὁρθόδοξος χριστιανικὴ ἠθικὴ. 1881.

87. (Ἰουνίου 23, № 3933) на Annuaire de la société pour l'encourag. des ét. gr. en France. 1881, XV-ème année.

88. (Αὐγούστου 11, № 4007) на Μ. Δ. Χαμουδόπουλος, Γεωγραφία πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων. Ἐν Κωνσταντινῶν 1881—1882.

89. (Αὐγούστου 19, № 4015) на Ὁργανισμὸς τῆς ἐν Ἀθῆναις Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἐταιρείας συσταθείσης τῷ 1863... τροποποιηθεὶς τῷ 1882.

90. (Δεκεμβρίου 1, № 4101) на Ἀλ. Ριονδέ, Περὶ τῆς ἐλαίας (Ζάππειος Βιβλιοθήκη, τ. Α'). 1882.

91. Περὶ τινῶν ἐκκλησιῶν ἐν Γαλατᾶ Κωνσταντινουπόλεως. (Ἡμερολόγιον τῆς Ἀνατολῆς τοῦ ἔτους 1883, στρ. 235—241).

92. Ἀνέκδοτος συνοδικὸς ὄρος θεσπισθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Νυμφαίῳ συγκροτηθείσης συνόδου τῷ 1233 ἔτει. (Ἐκκλησι. Ἀλήθεια, Νοεμβρίου 3; Οἰκ. Οἰκ. 3—20).

1883.

93. Προξενικὸν ψήφισμα Ἰλιέων. (Ὁ Κόσμος, Φεβρουαρίου 5, τεῦχος κβ', στρ. 345—347)¹⁾.

94. Ζωγράφειος ἀγών . . . Ἐκθεσις τῆς φιλολογ. ἐπιτροπῆς (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ., XVII, 191—192).

¹⁾ Не зная ни объ этомъ изданіи, ни объ улучшенномъ вторичномъ въ Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ. παραρτ. τοῦ α' τομου, издать этотъ текстъ G. Cousin въ Bullet. de corresp. hell. 1885, IX, 160—163.

1884.

95. Ἐκθεσις παλαιογραφικῆς ἐκδρομῆς εἰς τὴν νῆσον Λέσβον διὰ τὴν Μαυρογορδάτειον Βιβλιοθήκην, κοινοποιηθεῖσα κατὰ τὴν φκέ' τακτικὴν συνεδρίασιν τῷ Ἐξ. Προέδρῳ .Κ. Κ. Καλλιὰδης-βέγγ (Αὐγή, 18-30 Ἰανουαρίου, № 1371—1373) 1).

96. Προσθῆκαι εἰς τὰ σωζόμενα τῶν ἀρχαίων μετρολόγων ἐξ ἀρμενικῶν κειμένων νῦν πρώτον Ἑλληνιστὶ μεταφρασθέντων καὶ σημειώσεσι πλουτισθέντων. (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σὺλλ., παραρτ. τοῦ ιε τόμου, στρ. 9—35).

97. Ἐπιγραφαὶ τῆς νήσου Λέσβου (тамъ же, 36—43).

98. Ἐπιγραφαὶ διαφόρων μερῶν (тамъ же, 53—54).

99. Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ τοῦ ἐν Κ/πόλει Αὐτοκρατορικοῦ Μουσείου (тамъ же, 55-61).

100. Ἐκθεσις τοῦ Ζωγραφείου ἀγωνίσματος (тамъ же, 135—159).

101. Le Hiéron de Zeus-Urius et le monastère de St. Jean Baptiste-Phobéros à l'embouchure du Pont Euxin, d'après un manuscrit du XII siècle. (Труды VI Археолог. Съѣзда въ Одессѣ 1884 г., т. II, 140—162. Одесса 1888).

102. Communications archéologiques d'Albanie (тамъ же, 171—176).

103. Documents patriarchaux (Léontopolis en Pologne. Cafu en Crimée) (тамъ же, 177—181).

104. Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκη, ἦτοι γενικὸς περιγραφικὸς κατάλογος τῶν ἐν ταῖς ἀνά τὴν Ἀνατολὴν βιβλιοθήκαις ἑλληνικῶν χειρογράφων, καταρτισθεῖσα καὶ συνταχθεῖσα κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐν Κ/πόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου. Τόμος Α'. 4°. Κ' + 212 στρ. + 4 табл. — Описаны рукописи на о. Лесбосѣ монастыря τοῦ Λειμῶνος, гимназіи, м-ря св. Іоанна Богослова и нѣсколькихъ мелкихъ собраній.

1) Перепечатано въ Маυρογ. Βιβλ., I.

105. Ἀνέκδοτα ἑλληνικὰ συγγραμμάτια ἔγγραφα τε καὶ ἄλλα καίμενα κατ' ἐκλογὴν συλλεγέμενα ἐκ τῶν ἐν τῇ «Μαυρογορδάτειῳ Βιβλιοθήκῃ» ἀναγραφομένων χειρογράφων καὶ νῦν πρῶτον ἐκδιδόμενα (Ἐν Κ/πόλει). 4^ο. 125 στρ. — Сюда вошли: 1) житіе патр. Германа I, 2) письма Θεοφана, митрополита Μιδιјскаго, 3) нѣкоторыя слова Ιοανна Евхаїтскаго и Φιλοθεя Силиврїйскаго, 4) списки епархіи Антиохійскаго патріархата, 5) историческіе документы (записки врача о плѣнѣ у сельджуковъ, каноны собора 1593 г., къ исторіи Трапезунта), 6) схолия (къ бесѣдѣ св. Ιοанна Златоуста и къ Аристофану), 7) нѣкоторыя произведенія Марка Евгеніка.

106. Συμβολαὶ εἰς τὴν χρονολογίαν καὶ ἱστορίαν τῶν μεταγενεστέρων πατριαρχῶν Κ/πόλεως. (Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV 382—383, 385—387, 398—401).

1885.

107. Рецензія (въ *Νεολόγος*, 1885) на E. Legrand, *Bibliographie Hellénique*. I—II.

108. Ἡ ἀρχαιολογία καὶ ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος (*Νεολόγος*, Ἰαν. 26, № 4718).

109. Συνοπτικὴ ἔκθεσις παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν ἐν τε Κ/πόλει καὶ ἐν ταῖς χώραις τοῦ Πόντου διὰ τὴν Μαυρογορδάτειον Βιβλιοθήκην (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Συλλ., παράρτ. τοῦ 1^ο τόμου, 3—8).

110. Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ μετὰ προλεγομένων καὶ κριτικῶν σημειώσεων (тамъ же, 9—35).

111. Λιβανίου ἐπιστολαί, Αἰσώπειοι μῦθοι καὶ αὐτόγραφοι ἐπιστολαὶ Νικολάου Καβασίλα ἐν τρισὶ κεφαλαίοις, οἷς προσήρτηνται πίνακες ἀναφερόμενοι εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ 157 ἀναμίχτου κώδικος τῆς ἐν Χάλκῃ μονῆς τῆς Θεοτόκου (тамъ же, 36—64).

112. Ἀντιβολὴ τοῦ ὑπὸ W. Wagner ἐκδοθέντος Πουολόγου πρὸς Λεσβιακὸν τινα κώδικα (тамъ же, 65—68).

113. Συνοπτική ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ ς' ῥωσικοῦ ἀρχαιολογ. συνεδρίου ἐν Ὀδυσσῶ συγκροτηθέντος κατ' Αὐγουστον τοῦ 1884 ἔτους (тамъ же, 173—187).

1886.

114. Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας. Μέρος πρῶτον, περιλαμβάνον ἐπιστολάς λογίων ἀνδρῶν τῆς ις' καὶ ιζ' ἑκατονταετηρίδος (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ., XVII, 50—93) ¹⁾.

115. Ueber ein Chrysobull von Trapezunt. (Sitzungsber. der philos.-philolog. Classe der K. Bayerisch. Akademie vom 3. Juli, 299—302).

116. Neue Briefe von Julianus Apostata. (Rhein. Mus. f. Phil., XLII, 15—28).

1887.

117. Σημειώσεις περὶ τῶν ὁμιλιῶν Μελετίου τοῦ Συρίγου (Δελτίον τῆς Ἱστορ. καὶ Ἐθνολογ. Ἑταιρίας, II, τεῦχος 7, стр. 440—447).

118. Διορθώσεις εἰς τὸν φόνον νικοιτιανῆς Νικολάου Μαυρογορδάτου (тамъ же, стр. 447—451).

119. Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν καὶ φιλολογικῶν ἐρευνῶν ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ, γενομένων κατὰ τὸ ἔτος 1885 διὰ τὴν «Μαυρογορδάτειον Βιβλιοθήκην». (Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ. Ἀρχαιολ. Ἐπιτροπῆ. Παράρτ. τοῦ ις' τόμου. Ἐν Κ/πόλει, стр. 3—64).

120. Ἀρχαιότητες καὶ ἐπιγραφαὶ τῆς Θράκης, συλλεγεῖσαι κατὰ τὸ ἔτος 1885. προσετέθησαν καὶ τινες ἐπιγραφαὶ Μακεδονίας (тамъ же, 65—113).

¹⁾ Читано въ засѣданіяхъ 8 ноября 1882 г. и 3 янв. и 7 февр. 1883 г.

121. Διαλεκτικά ἐπιγραφαὶ Τραπεζοῦντος (тамъ же, 114—116).

122. Палеографическія замѣтки. (Зап. Имп. Русскаго Археолог. Общ., II, 133—142).—Сюда входятъ: 1) Codex Petropolitanus LIII, 2) загадочныя буквы, 3) заговоры противъ привидѣній, 4) грамота (1811 года) вселенскаго патріарха Іереміи IV, касающаяся послѣдняго царя грузинскаго Соломона II.

123. Когда жилъ Даніилъ митрополитъ ефесскій, авторъ «Хожденія по св. мѣстамъ» (Зап. Имп. Русск. Археолог. Общ. II, 293—298).

1889.

124. Μαγνησία ἢ ὑπὸ Σιπόλῳ καὶ αἱ μητροπόλεις Ἐφέσου καὶ Σμύρνης. (Δελτίον τῆς Ἱστορ. καὶ Ἐθνολογ. Ἑταιρίας, II, τεῦχος 8, стр. 650—660).

125. Ἐπιγραφή Θεσσαλονίκης τοῦ 1316 ἔτους κατ' ἔγγραφον ἐπίσημον τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας Νεοφύτου (1694) (тамъ же, стр. 630—632).

126. Ὁ τελευταῖος Κομνηνός (тамъ же, стр. 667—679).

127. Διορθώσεις εἰς ἔκδοσιν ἱάμβων Μάρκου Εὐγενικοῦ (тамъ же, стр. 679—681).

1890.

128. Ἄωνόμου περιγραφή τῶν ἀγίων τόπων περὶ τὰ τέλη τῆς ἰδ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκδιδομένη νῦν τὸ πρῶτον μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ συνοδευομένη μετὰ ῥωσσικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη (Прав. Палест. СѢОРНИКЪ, вып. 26). 8°. XVI+31.

129. Ἐκφρασις διὰ στίχων πρωτονοταρίου τῆς Ἐφέσου τοῦ Пердίκου περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις κυριακῶν θαυμάτων καὶ θαμάτων. Ποιημάτιον τῆς ἰδ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκδιδομένον μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ συνοδευόμενον μετὰ ῥωσσικῆς μεταφρά-

σεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη (Πрав. Παλ. Сб., вып. 29). 8°. XVI+22.

130. Διάταξις τῆς τοῦ πατριάρχου λειτουργίας πῶς γίνεται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ἐν Ἀθήναις 16°. η' + 31 στρ.

131. Zum Bündnissvertrag zwischen Rom und Methymna (Rhein. Mus. f. Phil., XLV, 160).—Замѣтка къ статѣѢ С. Cichorius въ Rhein. Mus. 1889, XLIV, 440—447.

1891.

132. Κωνσταντίνου Ἀκροπολίτου μῦθοι. (Δελτίον τῆς Ἐθνολ. καὶ Ἱστορ. Ἐταιρείας, III, τεῦχος 11, στρ. 445—451).

133. Περὶ συνουσιασμοῦ τῶν Ἰωαννίνων μετὰ τὴν φραγκικὴν κατάκτησιν τῆς Κιπρόλεως (тамъ же, 451—455).

134. Πατριαρχικὸν ἔγγραφον περὶ μονῆς τῶν Ἰωαννίνων (тамъ же, 456—459).

135. Μακάριος Μακρῆς (тамъ же, 459—467).

136. Τακτικὸν τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ κατάλογος ἀρχιερέων ἀκμασάντων ἐν αὐταῖς μετὰ τοῦ ιζ' καὶ ιη' αἰῶνος (тамъ же, 468—478).

137. Περὶ τῆς τρίτης πατριαρχείας Συμεῶν τοῦ Τραπεζουντίου (тамъ же, 478—486).

138. Περὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Θεολήπτου Α' (тамъ же, 486—493).

139. Σημειώσεις περὶ τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Νικηφόρου (тамъ же, 494—503).

140. Αὐτοβιογραφικαὶ σημειώσεις τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σαμουήλ Καπασούλη (тамъ же, 504—505).

141. Σημειώσεις περὶ τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σαμουήλ Καπασούλη (тамъ же, 505—521).

142. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς Γεώργιον τὸν Κορέσιον (тамъ же, 521—528).

143. Σημειώσεις περὶ τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ κώδικος τοῦ χρονικοῦ Παχυμέρη (тамъ же, 528—535).

144. Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ΚΠ. τὸ περὶ τοῦ τάφου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπομνημάτιον (γραφὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 867 καὶ 878) καὶ ἄλλα τινὰ πονημάτια τοῦ αὐτοῦ ἐλληνησι τε καὶ ἀρμενισι γέγραμμένα. Ἐκδίδονται δὲ μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ μετὰ ῥωσικῆς μεταφράσεως τῶν κ. Γ. Σ. Δεστούνη καὶ Ν. Μάρρου (Прав. Παλ. Сб., вып. 31). 8. XII+298.—Въ приложеніяхъ помѣщены: 1) Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον Τριάδα καὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, 2) Ἐπιστολὴ περὶ τινῶν κανονικῶν ζητημάτων, 3) Σχόλια εἰς τὰς πνευματικὰς πλάκας Ἰωάννου τοῦ τῆς Κλίμακος, 4) Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, 5) Λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, 6) Σχόλια καὶ τεμάχια ὁμιλιῶν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, 7) Περὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ἧτις ἀποκατέστησε Φώτιον, 8 η 9) Послание къ Захаріа, католикоу Вел. Арменіа, и др. армянскіе тексты ¹⁾).

145. Παύλου τοῦ Ἑλλαδικοῦ καὶ Κυρίλλου Σκυθοπολίτου συγγραφέων τῆς ε' ἑκατονταετηρίδος βίαι τοῦ ὁσίου Θεοργίου ἐπισκόπου Βητυλίου, ἐκδιδόμενοι νῦν τὸ πρῶτον μετὰ προλόγου ὑπὸ Α. Π.-Κ. καὶ συνοδευόμενοι μετὰ ῥωσικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη. (Прав. Παλ. Сб., вып. 32). 8^ο. IV+66.

146. Παΐσιου Ἀγιαποστολίτου μητροπολίτου Ῥόδου ἱστορία τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ. Ἐμμετρον σύγγραμμα, συνταχθὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1577—1592, ἐκδιδ. νῦν τὸ πρῶτον μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ συνοδευόμενον μετὴ ῥωσσ. μεταφρ. τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη (Прав. Παλ. Сб., вып. 35). 8^ο. XX+205. — Въ приложеніи изданы 8 писемъ Мелетія Пягаса къ Паисію.

147^α. Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη, ἦτοι κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ τε καὶ καθολικοῦ ὀρθοδό-

¹⁾ Н. Я. Марр не только перевелъ, но и съ большимъ трудомъ привелъ въ порядокъ списанные покойнымъ армянскіе тексты.

ξου πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης ἀποκειμένων ἐλληνικῶν κωδίκων, συνταχθεῖσα μὲν καὶ φωτοτυπικοῖς κοσμηθεῖσα πίναξιν ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ., τύποις δ' ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὁρθοδόξου Παλαιστινοῦ Συλλόγου. Τόμος Α'. Ἐν Πετρούπολει. 8^ο + 633. — Описаны p-сп (645) собственнo патриаршей библиотеки.

148^a. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας ἢ συλλογὴ ἀνεκδότων καὶ σπανίων ἐλληνικῶν συγγραφῶν περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἐφῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν καὶ μάλιστα τῆς τῶν Παλαιστινῶν, συλλεγέμενα μὲν καὶ ἐκδιδόμενα ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ., ἐκτυπούμενα δὲ ἀναλώμασι τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὁρθοδόξου Παλαιστινοῦ Συλλόγου. Τόμος Α'. Ἐν Πετρούπολει. 8^ο. κβ' + 535 стр.

149. Apollodori bibliothecae fragmenta Sabbaitica nunc primum edidit A. P.-K. (Rhein. Mus. f. Philol., XLVI, 161—192).

1892.

150. Lexicon Sabbaiticum. Nunc primum edidit et apparatus critico instruxit (Журн. Мин. Н. Пр., отд. кл. фил., II стр. 39—60; отд. отд. 1—22).

151. Отрывокъ неизвѣстнаго греческаго историка оубъ Александрѣ Великомѣ (тамъ же, 139—144).

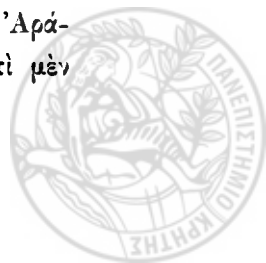
152. Παραίνεσις τοῦ Ἀθηνῶν Σωφρονίου (тамъ же, стр. 168—170).

153. Περὶ Θεοφάνους τοῦ Καρύκη ἐπιστολιμαία διατριβὴ (тамъ же, стр. 192—223).

154. Ἐγγραφα περὶ δύο ἐπισκοπῶν τῆς μητροπόλεως Ἀθηνῶν (тамъ же, стр. 224—229).

155. Ἐπιστολὴ τοῦ Λαρίσσης Μελετίου Ἀθηναίου ἐν τρυφῇ Καμπόρογλου, Μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, II. (Ἐν Ἀθήναις 1892) (тамъ же, стр. 166—167, 193—223).

156. Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐξήχοντα νέων μαρτύρων τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλει ἐπὶ τῆς τυραννίδος τῶν Ἀράβων μαρτυρησάντων. Πονημάτιον τοῦ ὀγδόου αἰῶνος συριστί μὲν

ἔξ ἀρχῆς γραφέν καὶ εἶτα μεταφρασθὲν ἑλληγιστί, τόποις δὲ νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδ. μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἄ. Π.-Κ. καὶ μετὰ ῥωσσοικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Δεστούνη (Πрав. Παλ. Сб., вып. 34). 8°. III+23.

157. Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ χειρογράφων βιβλίων. Μέρος Α'. (Ὁ ἐν Κ/πόλει Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ., παράρτ. τ. κ'—κβ'. στρ. 76—126.).

1893.

158. Documents grecs pour servir à l'histoire de la 4-ème croisade (Revue de l'Orient Latin, I, 541—555).

159. Handschriftliches zu Ignatios Diakonos. (Byz. Ztschr. II, 126—131).

160. Mittheilungen über Romanos (тамъ же, 599—603).

161. Въ какомъ году митрополитъ Смирнскій Даниилъ посѣтилъ Св. Землю? (Сообщ. Имп. Прав. Παλ. Общ., IV, 631—637).

162. Προεισαγωγικὸς μαθήματος περὶ τῆς νῦν ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀναγνωσθεῖς ἐν τῷ Πετροπόλεως αὐτοκρατορικῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 20 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἔτους 1893. (Νέα Ἡμέρα, 6/18 φεβρ., № 949—1937).

163. Περὶ τῆς δῆθεν βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς (тамъ же, 27 νοεμβρ.—9 δεκ., 4-16 δεκ. №№ 991—1979, 992—1980).

1894.

164. Προσφώνησις εἰς τὸν νεκρὸν Ἀλεξάνδρου Φαρδῆ, καθηγητοῦ τῆς Τουρκικῆς ἐν τῇ Σχολῇ Πετροπόλεως τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν (Νεολόγος, № 7434).

165. Ἱστορία. Νικήτα βασιλικοῦ κληρικοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον ζ' τὸν Πορφυρογέννητον περὶ τοῦ ἁγίου φωτός, γραφεῖσα ἔτε: 947-φ, ἐκδιδ. μετὰ προλόγου ὑπὸ Ἄ. Π.-

Κ. καὶ συνοδ. μετὰ ῥωσσικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη (Πрав. Παλ. Сб., вып. 38). 8°. XII + 34.—Въ приложеніи: Διήγησις θαύματος περὶ τοῦ ἁγίου φωτός, γεγονότος ἔτε: 1634 (текстъ съ русскимъ перев., стр. 13—23).

166. Ἡ βυζαντινολογία ἐν Ῥωσσίᾳ (Νέα Ἡμέρα, 7/19 μαΐου, № 1014—2002).

167. Τρεῖς ἐπιγραφαὶ βυζαντιναί (Виз. Вр., I, 133—141).—Сюда входятъ: 1) ἐπιγραφή ἐξ Ἱεροσολύμων. Ἀρεόβινδος ἀπὸ ἐπάρχων. 2) Νικηφόρος πρόεδρος Ἡρακλείας. 3) Σημείωσις ἐξ ἐπιγραφῆς εἰς Ἰγνάτιον διάκονον.

168. Συμεὼν ὁ Θαυμαστοορεΐτης ὡς ὁμολογράφος καὶ μελωδός (тамъ же, 141—150).

169. Σχεδιάσμα περὶ τῶν λειτουργικῶν μνηαίων. Α'—Γ' (тамъ же, 341—388).

170. Περὶ τινος συγγραφῆς Ἀρχαδίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου (тамъ же, 601—612).

171. Θεοφάνη Καρικῆ, πατριάρχῃ Κωνσταντινοπολεσικῇ (1597 г.). (Журн. Мин. Н. Пр., № 5, стр. 1—20).

172. Ἀνακοινώσεις ἐξ ἱστορίας τῆς Σμυρναϊκῆς ἐκκλησίας. Ἐν Πετροπόλει ¹⁾. 8°. стр. 24.

147^b. Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη. Τόμος, Β' Ἐν Πετροπόλει. 8°. β' + 894 стр.—Описаны р-си изъ лавры св. Савы Освященнаго.

148^b. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας. Τόμος Β'. Ἐν Πετροπόλει. 8°. θ' + 540 стр.

1895.

173. Θεοδωρήτου ἐπισκόπου πόλεως Κύρρου πρὸς τὰς ἐπενεχθεῖσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρὰ τινος τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπισκόπων

¹⁾ Въ дѣйствительности, какъ сообщитъ авторъ и В. В. Латышеву и мнѣ, брошюра напечатана въ Смирнѣ, но мѣстомъ изданія, во избѣжаніе придпрокъ турецкой цензуры, помѣченъ С.-Петербургъ.

ἀποκρίσεις. (= Зап. Ист.-Фил. Фак. СПб. Унив. XXXVI) XIV+172+2¹).

174. Μερικὴ διήγησις ἐκ τῶν ἀγίων τόπων τῆς Ἱερουσαλήμ διὰ τὰ πάθη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλων τινῶν. Πονημάτιον ἀνωνύμου γραφέν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1253 καὶ 1254, νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδ. μετὰ προλόγου ὑπὸ Α. Π.-Κ. καὶ συνοδευόμενον μετὰ ῥωσικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη. (Πрав. Παп. Сб., вып. 40). 8°. III+29.

175. Σερραϊκά. Προσθήκη τοῖς περὶ Σερρῶν πόλεως εἰρημένοις (Βυζ. Χρ., I, σ. 673—683) (Виз. Вр., II, 629—632).

176. Βογομιλικά (тамъ же, 720—723).

1896.

177. Святѣйшаго патриарха Фотія, архієпископа Константинопольскаго, XLV²) невзданныхъ писемъ (= Зап. Ист.-Фил. Фак. СПб. Унив. XLI). XVI+130.

178. Σελικδῆνῶν κατοικία. (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ., παραρτ. τοῦ κδ'—κς' τομου, стр. 127—128).

179. Νικήτας ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος. (Ὁ ἐν ΚΠ. Ἑλλην. Φιλολ. Σύλλ. XXVI, 38—42).

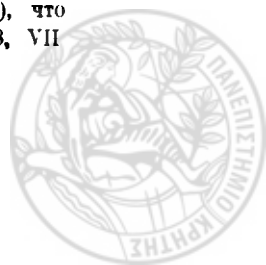
180. Изъ исторіи Охридскои и Ипекскои патриархіи. (Виз. Вр., III, 118—120).

181. Τὸ πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας. (Νέα Ἡμέρα, 12/24 Ἰανουαρ., № 1102—2090).

182. Τρία ἀνώνυμα ἑλληνικὰ προσκυνητάρια τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος, νῦν τὸ πρῶτον μετὰ προλόγου ἐκδιδ. ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. καὶ

¹) Критика (Byz. Ztschr., 1898) VII, 609—611) обнаружилла, что отвѣты Θεόδору Киррескому не принадлежать; и потому покойный съ величайшей неохотой вспоминалъ объ этомъ своемъ изданіи, даже старался не распространять его.

²) Самъ издатель вскорѣ долженъ былъ заявить (Φωτισιά), что только 21 письмо принадлежить Фотию (сравни Byz. Ztschr., 1898, VII 612—614).

συνόδεύμ. μετὰ ῥωσ. μεταφράσεως τοῦ κ. Γ. Σ. Δεστούνη (Πрав. Παλ. Сб., вып. 46). 8°. X+153.—Сюда входят: 1) Προσκυνητάριον σὺν Θεῷ ἁγίῳ καὶ ἐξηγήσεις περὶ τοῦ ἁγίου τόπου τῆς ἁγιωτάτης πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων τόπων (стр. 1—29).—2) Περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου Σινᾶ (стр. 31—39).—Приложения: I. «Путешествіе св. града Іерусалима» XVI вѣка, посвященное Гедвону Балабану, еп. Львовскому (стр. 73—88); II. Ἱστορία καὶ ἐρμηνεῖα περὶ τοῦ ἁγίου τόπου τῶν Ἱεροσολύμων, συγγραφεῖσα παρὰ Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης καὶ ἀποσταλεῖσα πρὸς Κωνσταντῖνον βασιλέα τὸν μέγαν (стр. 89—103); III. Περὶ τοῦ Σιναίου ὄρους (стр. 103—105); IV. Περὶ τῆς Αἰγύπτου (стр. 105—107).

183. Ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα ἐν Ἑλλάδι (Изв. Русск. Археолог. Инст. въ Конст., I, хроника, стр. 1—10).

1897.

184. Συγγραφῶν Φίλωνος Ἰουδαίου τεμάχῃ (Журн. Мин. П. Пр., янв., отд. кл. фил. 1—17).

185. Fontes historiae imperii Trapezuntini. Сборникъ источниковъ по исторіи Трапезунтской имперіи. I (=Зап. Ист.-Фил. Фак. СПб. Унив., XLIV). 8°. XVI+177 стр.

147°. Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη. Τόμος Γ'. Ἐν Πετροπόλει 8°. β' + 440. — Описаны р-си изъ м-ря Св. Креста (109), а также находящіяся въ другихъ мѣстахъ: въ ризницѣ храма Воскресенія, въ м-рѣ Μεγάλη Παναγία, въ большой залѣ патріархин, въ игуменіи лавры св. Савы, въ лаврѣ Хузива и въ Московскомъ подворьѣ.

148^{c-d}. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας. Τόμος Γ'. Ἐν Πετροπόλει. 8°. ε' + 585 стр. Τόμος Δ'. ια' + 613 стр.

186. Φωτιακά. Ἐν Πετροπόλει. 8°. 16 стр.

187. Συμπλήρωμα τῆς Δογματείου συλλογῆς τῶν Θρακικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ἐπιγραφῶν. (Θρακικὴ Ἐπετηρίς, т. I, отд. отт. стр. 1—16).

188. Ἀθωνικὰ κονδακαρίων ἀντίγραφα. (Byz. Ztschr., VI, 375—386).

1898.

148°. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας. Τόμος Ε'. Ἐν Πετροπόλει 8°. β' + 448 στρ.

189. Къ исторіи греческихъ этимологиковъ. (Журн. Мин. Н. Пр., сент., отд. вл. фпл. 115—133). — Поправки къ R. Reitzenstein, Gesch. der griech. Etymologica. Leipzig. 1897.

190. Рецензія на Fr. Hanna, Das byz. Lehrgedicht Spanas. 1896. (Виз. Врем., V, 272—274).

191. Ῥητορικὸν γύμνασιον τοῦ Μανασσῆ. (тамъ же, 670—677).

192. Τραπεζουντικά (тамъ же, 678—680).

193. Περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Διαυλείας. (Byz. Ztschr., VII, 50—56).

194. Κατάλογος τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ Σουμελά ἐλληνικῶν χειρογράφων (Съ особѣю нумераціей страницъ α'—γς' приложение къ Ἐπαμ. Κυριακίδου, Ἱστορία τοῦ Σουμελά. Ἐν Ἀθήναις).

1899.

147^d. Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη. Τόμος Δ'. Ἐν Πετροπόλει 8°. γ' + 600. — Описана часть р-сей Константинопольскаго подворья Иерусалимскаго патриархата (447).

195. Сѣборникъ греческихъ и латинскихъ памятниковъ, касающихся Фотія патриарха. Первый выпускъ. СПб. (Зап. Ист. Фил. Фак. СПб. Унив.) 8°. VI + 48 стр. — Изданы: 1) житіе патр. КП. Антонія Кавлея, 2) Арёмы Кесарійскаго надгробная рѣчь въ честь Евѳимія, патр. КП., 3) его же отвѣтъ на письмо армянъ при патр. Николаѣ I Мистикѣ.

196. Ψευδονικήτας ὁ Παφλαγῶν καὶ ὁ νόθος βίος τοῦ πατριάρχου Ἰγνατίου. (Виз. Врем., VI, 13—38).

197. Ἡ ψευδωνυμία καὶ ἡ νοθεύα τοῦ φερομένου ἐπ' ὀνόματι Νικήτα Παμφλαγόνος βίου τοῦ πατριάρχου Ἰγνατίου (Ἐν Τεργέστη. Отд. отт. изъ Νέα Ἡμέρα, стр. 1—51).

Рецензия:

198. на Γερμ. Μαυρορμάτης καὶ Γεώργιος Ἀρβανιτάκις, Πρσσκυνητάριον Ἀρσενίου 1512—1520. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1899. (Νέα Ἡμέρα. № 1269).

199. на Κλέοπας Μ. Κοικυλίδης, Κατάλοιπα χειρογράφων Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκης. 1899 (тамъ же, № 1629).

200. Алексѣй Макремволитъ (Журн. Мин. П. Пр., янв., отд. кл. фил.), 19—23.—Издана его Ἀλληγορία εἰς τὸν Λούκιον ἡ ὄνον.

201. Βυζαντινὰ Ἀνάλεκτα (Byz. Ztschr., VIII, 66—81).—
Ποδзаголовки: Α'. Ἀλφάβητος Οὐρανοῦ μαγίστρου. Β'. Γρηγόριος Παλαμᾶς. Γ'. Μιχαὴλ Κριτόβουλος. Δ'. Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι Ἰωάννου τοῦ Εὐγενικοῦ. Ε'. Τετοπωμένα ποιήματα βυζαντινῶν ὕμνογράφων (Димитрія Хоматина, Константина Кавасилы и Симеона Солунскаго). ς'. Περωθεῖσα. Ζ'. Δύο ἔγγραφα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος.

202. Βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐγχειρίδια (тамъ же, 111—121).

203. Πατριαρχικὸὶ κατάλογοι (1453—1636) (тамъ же, 392—401).

204. Ὁ πατριάρχης Φώτιος ὡς πατήρ ἅγιος τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας (тамъ же, 647—671). Отд. отт. подъ загл.: Saint Photius et l'antiquité de son culte.

205. Εἰς καὶ μόνος Θεόδωρος Πρόδρομος (Лѣтопись Ист.-Фил. Общ. при Имп. Поворосс. Унив., VII. Виз. отд. IV, стр. 385—402).

Рецензия:

206. на L. Sternbach, Ioannis Geometrae carmen de S. Panteleemone. Cracoviae 1892 (Виз. Врем. VI, 156—163).

219. Ἡ ψευδοποιητρία Εἰρήνη. (Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, XX, 191—194).—Обнаруживает ошибку въ Krumbacher, Gesch. der byz. Lit.², 249: приписанное здѣсь подѣ влияніемъ М. Гедона севастократориссѣ Иринѣ произведеніе принадлежитъ Θεόδору Προδρому.

220. Τὰ ψευδο-Γαλῆσια τοπικά. Рецензія: на Μ. Γω. Γεδεών, Γνώσεις ἐκ τοῦ τοπικοῦ τῶν μονῶν τοῦ Γαλησίου ὄρους. 1898. (тамъ же, № 23, стр. 259—264).

221. Περὶ τοῦ τοπικοῦ τῆς μονῆς Αὐξεντίου (тамъ же, № 27, стр. 294—298).

222. Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Μηναιῶν (тамъ же, 337—343, 388—395; 1901, XXI, 37—45, 77—80).

223. Ναοὶ Κωνσταντινουπόλεως ἔτει 1593-τω καὶ 1604-τω (тамъ же, стр. 521—525, № 52, стр. 560—563). Перепечатано въ 'Ο ἐν ΚΠ. Ἑλλ. Φιλ. Σύλλ., 1904, XXVIII 118—125.

1901.

224. Νέα στιχηρὰ Κατίας μοναχῆς. (Byz. Ztschr., X, 60—61).

225. Θεόδωρος Εἰρηνικός, πατριάρχης οἰκουμενικός ἐν Νικαίᾳ (тамъ же, 182—192).

226. Ἡ μονὴ Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολογίας (тамъ же, 193—199).

227. Ioannis Lydi de mensibus IV 26 Wunsch (тамъ же, 453—454).

228. Рецензія на K. Holl, Die Parallela des Ioh. Damascenus. 1897. и Fragmente vornicänischer Kirchenväter aus den Sacra Parallela. 1899 (тамъ же, стр. 287—294).

229. Περὶ Θεοφάνους τοῦ Σικελοῦ (Νέα Ἡμέρα, №№ 1406—2394, 1407—2395).

230. Τὰ οἰκονομικά τῆς Ἀγιοταφτικῆς Ἀδελφότητος (тамъ же, № 1411—2399, 13/28 Δεκεμβρίου) ¹⁾.

¹⁾ Μнѣніе высказано анонимно, въ видѣ письма къ издателю Νέα Ἡμέρα.

231. Ὁ ὕμνογράφος Κυριακός (тамъ же, № 1413—2401).
232. Καὶ πάλιν περὶ τῆς δευτέρας φόδης τῶν ἀσματικῶν κανόνων (Εκκλ. Ἀλγθ., XXI, 425—427, 468—470).
233. Μανουὴλ Χρυσάφης λαμπαδάριος τοῦ βασιλεῦς κλήρου (Виз. Вр., VIII, 526—545).
234. Рецензія на М. Г. Δήμιτσας Μακεδονικῶν μέρος γ'. Ἡ Μακεδονία ἐν λίθοις φθεγγομένη. Ἐν Ἀθήναις 1896 (тамъ же, 572—587).
235. Сборникъ греческихъ и латинскихъ памятниковъ, касающихся Фотія патр. Второй вып. (= Зап. Ист.-Фил. Фак. Имп. СПб. Ун. Л, вып. 1). 8°. VIII+24 стр.— Изданы двѣ редакціи житія св. Иосифа Пѣнописца.
236. Νέα τεμάχην τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Θεοδώρου Ἀναγνώστου τοῦ ἐντολέως (Журн. Мин. Н. Пр., отд. кл. фил., янв., 1—24).
237. Δημῶδεις βυζαντιναὶ παροιμίαι (тамъ же, апр., 1—12).
238. Σημειώσεις ἐξ Ἁγίου Λαυρεντίου. (Ἐπετηρὶς τοῦ Παρασσού, V, 115—128; отд. отт., стр. 1—15). — Описаны между прочимъ 16 греческихъ р-сеѣ м-ря св. Лаврентія.
239. Κατάλογος τῶν ἐλληνικῶν κωδίκων τῆς ἐν Μυλῆαις βιβλιοθήκης (тамъ же, 20—74; отд. отт., стр. 1—59).

1902.

240. Рецензія (Deutsche Litteraturzeitung 1902, № 7, стр. 405—408) на К. Krumbacher, Umarbeitungen bei Romanos. 1899.
241. Ὁ μελωδὸς Ἀναστάσιος. (Νέα Ἡμέρα, №№ 1422/2410, 1423—2411).
242. Ὁ τῆς ἀκμῆς τοῦ Ῥωμανοῦ χρόνος. (тамъ же, №№ 1438—2426, 1439—2427).
243. Ὁ ὕμνογράφος Ἰγνάτιος. (Εκκλ. Ἀλγθια, XXII, 37—39, 68—70, 88—91).

244. Рецензія: Καὶ πάλιν τὰ γνωστὰ ὡς ἄγνωστα (Κωνσταντινούπολις, 19 Ἰουνίου, № 133)¹⁾. — Обнаруживаетъ «крайнее невѣжество» Γεδεона, Δύο παλαιὰ κείμενα περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου (Ἐκκλησ. Ἀλήθεια 1902, стр. 221—223, 230—233), который не узналъ труда Константина Акрополита.

245. Описание принесенной въ даръ Его Имп. Высочеству Великому Князю Сергію Александровичу Блаженнѣйшимъ Мелетіемъ Патріархомъ Св. града Антиохіи и всего Востока греческой рукописи конца X вѣка (отд., 20 стр.; перепеч. въ Сообщ. Имп. Правосл. Палест. Общ., XII, ч. 2, 1—15).

246. Σημειώσεις καὶ διορθώσεις εἰς τὴν μελέτην «Χριστιανικὰ ἐπιγραφαί» (Ἀρμονία, II, 207—208).—Поправки къ работѣ D. Kinn (тамъ же, 49 и сл.).

247. Ἀθηναϊκὰ ἐκ τοῦ IB' καὶ IΓ' αἰῶνος (тамъ же, стр. 209—224, 273—293).

248. Νικηφόρος Κάλλιστος Ξανθόπουλος (Byz. Ztschr. XI, 38—49).

249. Μάρκος ὁ Εὐγενικός ὡς πατὴρ ἅγιος τῆς Ὁρθοδόξου Καθολ. Ἐκκλησίας (тамъ же, 50—69).

250. Συνοδικὴ πράξις Γεωργίου Εὐφιλίνου²⁾ (тамъ же, 74—78).

251. Ἡ ἐκ τῆς Terra d'Otranto ἐπιγραφή (тамъ же, 518—519).—Надпись 137²/₃ года.

252. Ἐπαρχικοῦ καὶ οὐχὶ βασιλικοῦ (тамъ же, 520—523).

253. Μανουὴλ ὁ Κορίνθιος καὶ ἐν ὁμνογραφικῶν αὐτοῦ ποιημάτων. (Ἐπετηρὶς τοῦ Παρνασσοῦ VI, 71—89).

254. Προσόμια καὶ κανῶν εἰς τὸν ἀγιώτατον μητροπολίτην Ἐφέσου κῆρ Μάρκον τὸν Εὐγενικὸν ψαλλόμενα τῇ πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν, πονηθέντα ὑπὸ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγ. Ἐκкл. Μανουὴλ (тамъ же, 90—102).

¹⁾ Рецензія подписана: Ἐν Χίω. Π. Α.

²⁾ Уже раньше тотъ же документъ издалъ Сакеллиопъ (Δελτίον τῆς ἱστορ. καὶ ἐθνολ. ἐταιρίας, III, 419—422).

255. Θεσσαλικά σημειώματα (тамъ же, 140—145).

256. Διορθωτικά εἰς χριστιανικὰ ἐπιγραφάς. (Журн. Мин. Н. Пр., сент., отд. кл. фил., 411—443).

1903.

257. Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος, οἱ Ῥῶς καὶ ὁ πατριάρχης Φώτιος. (Βιβλιοθήκη Μαρσαλή, № 214). 8°. 88 стр.

258. Ὁκτώ ἑλληνικαὶ περιγραφαὶ τῶν ἁγίων τόπων ἐκ τοῦ ἰδ', εἰ' καὶ ες' αἰῶνος, ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ Ἀ. Π.-Κ. μετὰ ῥωσ. μεταφρ. τοῦ Π. Β. Μπεζομπράζωφ. (Прав. Παп. Сб., вып. 56). 8°. XIII+294.—Сюда входят: 1) Διήγησις περὶ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ (стр. 1—16); 2) Ἑρμηνεία τῶν ἔξω τῆς Κρήτης τόπων (стр. 17—21); 3) Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος καὶ ὠραία περὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου (стр. 22—28); 4) αὐτῶν. Σημάδια τοῦ Ἁγίου Τάφου (стр. 39—40); 5) Θεοδοσίου Ζουγυμαλᾶ περιήγησις (стр. 41—54); 6) Προσκυνητᾶριον περιέχον πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν τερατουργηθέντα θεοσημεῖα ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς τοποθέσεις (стр. 55—118, 135—140); 7) Περὶ τοῦ τόπου τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν περιοχὴν αὐτῆς τὴν γῆν τῆς Ἑπαγγελίας (стр. 119—127); 8) Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος περὶ τὸ Σίναϊον ὄρος (стр. 128—134).

259. Ὁ ὕμνογράφος Γαβριήλ (Byz. Ztschr., XII, 171—2).

260. Νικηφόρος Μοσχόπουλος (тамъ же, 215—223).

261. Θρῆνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως (тамъ же, 269—272).

262. Ἀνάλωσις Ἀθῆνας (тамъ же, 273—275).

263. Σημειώσεις ἐκ χειρογράφων (тамъ же, 325—326).

264. Εὐθύμιος Μαλάκης μητροπολίτης Νέων Πατρῶν. (Ἐπετηρὶς τοῦ Παρνασσοῦ, VII, 13—38).

265. Ἐπιγράμματα Ἰωάννου τοῦ Ἀποκαύκου. (Ἀθηναῖ, XV, 463—478).

266. Διορθώσεις εἰς Εὐθύμιον Μαλάκην καὶ Εὐθύμιον Τορνίκην (тамъ же, 479—483).

267. Ακαθυστία Βοηθῆς Μатери, Ρυсь η πατριάρχῃ Φωτίῃ (Виз. Вр. X, 357—401).

268. Μάρκος Εὐλοκαράβης πατριάρχης οἰκουμενικός καὶ εἶτα πρόεδρος Ἀχριδῶν (тамъ же, 402—414).

269. Χριστιανικῆ παρυσση изъ ущелья Хузива, собранная въ 1889 году. (Сообщения Имп. Прав. Палест. Общ., XIV, ч. II, № 3, 181—228).

1904.

270. Αὐτοσχέδιος γνώμη περὶ νέας ἐκδόσεως τῶν Μηναίων. (Ἐκκλησ. Ἀλήθ., XXIV, 152—155).

271. Καὶ πάλιν περὶ Μανουήλ τοῦ Κορινθίου. (Byz. Ztschr., XIII, 306—309).

272. Νικόλαος Μεσαρίτης (Виз. Вр., XI, 389—391).

273. Εἰς κατάλογον μητροπολιτῶν Παλαιῶν Πατρῶν (тамъ же, 391).

274. Εἰς Θεόδουλον Μάγιστρον (тамъ же, 392).

275. Ἱατρικὰ χειρόγραφα (тамъ же, 393—5).

276. Κατάλογος ἀγνώστου βιβλιοθήκης (тамъ же, 395—7).

277. Παρατηρήσεις εἰς τὰ Epirotica saeculi XIII (тамъ же, 849—868).

278. Δύο κώδικες τῆς βιβλιοθήκης Νικολάου Καρατζᾶ. (Ἐπετηρὶς τοῦ Παρνασσοῦ, VIII, 3—32).

279. Διορθωτικὰ εἰς Εὐθύμιον Μαλάκην (тамъ же, 32—34).

280. Τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μεγάλη κατήχησις. Βιβλίον δεύτερον (Ἐν Πετροπόλει. 16°. ρά + 991 стр. Это—отд. отт. изъ Великой Минеи-Четыи, изд. Имп. Археοграф. Комм., мѣсяць ноябрь день 11, прилож. 4°. XLII + 414 стр.).

281. Ὁ πατριάρχης Φώτιος καὶ ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος (Νέα Ἡμέρα, №№ 1565—1567; отд. отт. стр. 1—20).

1905.

282. Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν Τραπεζοῦντος. (Виз. Вр., XII, 132—147). — Сюда входятъ: 1) Θεόδωρος Γαβρᾶς, 2) Ἀδα-

νάσιος ὁ Λαιμονοκαταλύτης, 3) Βασίλειος μητροπολίτης Τραπεζοῦντος, 4) μητροπολίται Τραπεζοῦντος.

283. Στίχοι ὠραιότατοι (тамъ же 489—496).

284. Λειτουργικὴ συγγραφή τοῦ Παχωμίου Ῥουσάνου (Ἡμερολόγιον τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων διὰ τὸ ἔτος 1905. Ἐν Κ/πόλει, стр. 237—240).

285. Σιγίλλιον τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἰερεμίου Β' (тамъ же, 259—263).—Грамота соборная 1589 г. въ ноябрѣ; русскій переводъ ея изданъ у А. Петрушевнича, Акты относ. къ исторіи ю.-зап. Россіи (Львовъ 1868), стр. 112—115, и въ Памятникахъ, издав. Кіевск. комм. для разб. древн. актовъ, изд. 2-е, т. III, 16—19 (Кіевъ 1898).

286. Житія двухъ вселенскихъ патріарховъ XIV в., свв. Аѳанасія I и Исидора I. (Зап. Ист.-Фил. Фак. Имп. СІВ. Унив., часть LXXVI) 8°. X+157 стр.

287. Ἀντώνιος Στουδίτης. (Νέα Σιών, I, 835—840).—Издана его протроπή εἰς ἑξαγόρευσιν.

288. Σύμμικτα (тамъ же, 840—855).— Сюда входятъ: 1) ἐπιστολὴ Φωτίου πρὸς Λέοντα Καλαβρίας, 2) σημειώσεις εἰς Νικηφόρον Βλαχερνίτην, 3) ὁ ὑπὲρ Ἀνδρονίκου Β' Παλαιολόγου συνοδικὸς τόμος, 4) Λεόντιος Εὐστράτιος, 5) σημειώσεις ἐκ Πάτμου, 6) Κωνσταντῖνος Ἀγιοναουμίτης.

289. Ῥωμανὸς καὶ Ἰωάννης Δαμασκηνός. (Byz. Ztschr. XIV, 234—236).

290. Ἀνόπαρκτος κῶδιξ Μαρίας βασιλίσσης τοῦ 800-οῦ ἔτους (тамъ же, 260—270).

291. Nachträge zum Register der Urkunden (vgl. BZ. XIII 697 sq.) (тамъ же, 384—399).

292. Διορθώσεις εἰς τὸ «Ἀνακάλυμμα τῆς Κωνσταντινούπολης (тамъ же, 495—497).

293. Ἀνέκδοτον ᾄσμα τοῦ μελωδοῦ Κοσμά (тамъ же, 519—526).

294. Ξιφιλίνος, πρωτοπρόεδρος καὶ προνοητὴς Λακεδαιμονίας (тамъ же, 563—567).

295. Δυρραχηνά (тамъ же, 568—574).

296. Ὁ χρόνος τῆς ἀκμῆς τοῦ Ῥωμανοῦ. (Νέα Ἡμέρα, № 1604).

1906.

297. Κερκυραϊκά. Ἰωάννης Ἀπόκαυκος καὶ Γεώργιος Βαρδάνης (Виз. Вр. XIII, 334—351).

298. Δεύτεραι ὠδαὶ ἀσματικῶν κανόνων (тамъ же, 484—8).

299. Μέθοδος τῶν ὀκτὼ ἤχων (тамъ же, 488—493).

300. Ἰωάννης Σταυράκιος καὶ Δημήτριος Βεάσκος (тамъ же, 493—495).

301. Εἰς Κωνσταντῖνον Ψελλόν. (Byz. Ztschr., XV, 121—4).

302. Ἐπίγραμμα τῶν Βλαχερνῶν (тамъ же, 275—276).

303. Δύο χωρικὰ χωρία (тамъ же, 277—278).

304. Zum «Vulgargriechischen Weiberspiegel» (тамъ же, 504—505).

305. Γαβριήλ I-ος οἰκουμενικὸς πατριάρχης. (Bessarione, IX, 286—295).

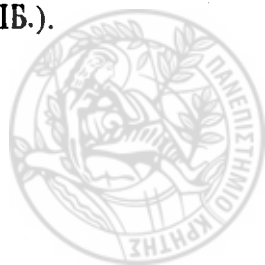
306. Ἰασίτης, μητροπολίτης Ἐφέσου (тамъ же, 295—298).

1907.

307. Δεῖψανον κονδακαρίου Σιναΐτικοῦ. (Byz. Ztschr., XVI, 202—203).

308. Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος. (Сборникъ въ честь В. И. Ламанскаго. т. I, стр. 227—250).

309. Συλλογὴ Παλαιστινῆς καὶ Συριακῆς ἀγιολογίας ἐκδοτὶς ὑπὸ Ἄ. Π.-Κ. καὶ συνοδευομένη μετὰ ῥωσικῆς μεταφράσεως Β. Λατσασέβου. Τεῦχος πρῶτον (Прав. Παλ. Сб., вып. 57. СПб.). 8°. VIII+250.

325. Παίσιος Ἐμμανουήλ Πωγωνᾶτος καὶ Γεώργιος Σπαντωνῆς (тамъ же 315—326).

326. Συνοδικὰ γράμματα Ἰωάννου τοῦ Ἀποκαύκου. (Βυζαντίς, I, 4—30, 502—503).

327. *Varia Graeca sacra*. Сборникъ греческихъ неизданныхъ богословскихъ текстовъ IV—XV вѣковъ съ предисловіемъ и указателемъ. (Зап. Ист.-Фил. Фак. Имп. СПб. Унив. ч. XCV) 8^ο. XLIV+320 стр.

328. Διάφορα σημειώματα. (Ἀθηνᾶ, XXI, 356—359).

329. Πηγαὶ καὶ δάνεια τοῦ ποιήσαντος τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον (тамъ же, 517—540).

330. Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ ἐρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς τέχνης καὶ αἱ κυρίαι αὐτῆς ἀνέκδοτοι πηγαί, ἐκδομένη μετὰ προλόγου νῦν τὸ πρῶτον πλήρης κατὰ τὸ πρωτότυπον αὐτῆς κείμενον ὁσπανάει τῆς Αὐτοκρ. Ῥωσικῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας. Ἐν Πετροπόλει 8^ο. να'+351 стр.

331. Ἑλληνικὰ κείμενα χρήσιμα τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ῥωμανίας συλλεγόμενα καὶ ἐκδιδόμενα μετὰ προλόγου καὶ πίνακος ὀνομαστικοῦ (= *Documente privitoare la Istoria Românilor culese de Eudoxiu de Hurmuzaki*. Vol. XIII. Bucuresti). 4^ο. με'+619 стр. ¹⁾.

332. Δύο κατάλογοι ἑλληνικῶν κωδίκων ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς καὶ τοῦ Ζωγραφείου (Изв. Русск. Археол. Инст. въ Конст., XIV, 101—153). 4^ο.

333. Ἀποφθέγματα ἐκ κώδικος 14-ου αἰῶνος (Журн. Мин. Нар. Пр., отд. кл. фил. декабрь, 493—499).

334. Ἀνύπαρκτος κώδιξ νομοκάνονος τοῦ 883-ου ἔτους (тамъ же, стр. 500—503).

¹⁾ Къ сожалѣнію, изданіе это произведено покойнымъ, повидному, частью по его давнишнимъ копіямъ и далеко не можетъ считаться удовлетворительнымъ: сдѣланное мною сличеніе отдѣльныхъ мѣстъ съ оригиналомъ обнаружило массу грубѣйшихъ промаховъ.

335. Διάφορα ἑλληνικά γράμματα ἐκ τοῦ ἐν Πετροπόλει μουσείου τῆς Α. Ἐ. τοῦ κυρίου Nicolas Likhatcheff ἐκδοόμενα μετὰ παραρτήματος καὶ προλόγου. (Зап. Имп. Русск. Археол. Общ. т. IV). 4°. κζ' + 55 + 6 табл.

336. Ἐπιστολὴ ἀωνόμου πρὸς αὐτοκράτορα. (Ἐκκλησ. Φάρος, III, 323—356).—Письмо это, изданное по р-ся Имп. Публ. Библ. греч. 535, вброятно, написано Димитриємъ Кплони къ Іванну VIII Палеологу.

337. Γλωσσάριον ἑβραϊοελληνικόν (Festschrift zum 70. Geburtstage A. Harkavy's. Отд. отд., 2—24).

338. Ἰωάννης Ἀπόκαυκος καὶ Νικήτας Χωνιάτης. (Παναγυρικὸν τεύχος τοῦ καθηγητοῦ Κ. Κόντου, стр. 373—382).

1910.

339. Ναοὶ καὶ μοναστήρια, ἐξωκλήσια καὶ μονὸδρια ἐν Σκοπέλω. (Byz. Ztschr., XIX, 91—96).

340. Εἰς N. Bonwetsch, Ein antimonophysitischer Dialog (тамъ же 215—216).

341. Προσθῆκαί τινες εἰς τὴν Gesch. der byzant. Literatur², γενόμενα μετὰ τὴν ἐκδόσιν ἀμέσως, 1897. (тамъ же, 260—264).

342. Ἑλληνικοὶ κώδικες ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. (Виз. Врем., XVII, 414—420).

343. Περὶ τῶν τριῶν Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου πατριαρχιῶν (Νέα Ἡμέρα, №№ 1250, 1251).

344. Ἐρευναὶ περὶ χρονίας καὶ πράξεων τῶν ἀπὸ Ἀλώσεως ἄχρι ἔτους 1639 οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν (тамъ же, 1851).

345. Ὁ θάνατος τοῦ Δαυὶδ Κομνηνοῦ. (Νέος Ἑλληνομνημων, VII, 494—495).—Поправки къ статье Сп. Ламброса.

346. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος κρινόμενος ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ (Журн. Мин. Н. Пр., янв., отд. кл. фил. 1—25).

347. Γνωμικά τινα ἀρχαῖα ἐκ κώδικος 13-ου αἰῶνος (тамъ же, мартъ, 146—149).

348. Λεῖψανον κώδικος τοῦ Συμπλικίου (тамъ же, стр. 150).

349. Ὑπόμνημα ἀδήλου ἱατροῦ. Λεσβίου τοῦ ΙΔ' αἰῶνος (тамъ же, маѣ, 223—226).

350. Τρεῖς ἀνέκδοτοι προσωποποιίαι ἢ διάλογοι Θεοφυλάκτου Σιμοκάττου (тамъ же, ноябрь, 509—522).

351. Ὁ μέγας κανὼν Ἀνδρέου τοῦ Κρίτης. (Ἐκκλησ. Φάρος, V, 501—513).—Исправления къ этому чрезвычайнo неудачному¹⁾ труду даны покойнымъ авторомъ въ Ἐκκληс. Φάρος, 1911, VII, 160.

352. Βυζαντινὰ ἀνέκδοτα. (Λαογραφία 1910, стр. 564—584).— Сюда входятъ: 1) δύο βυζαντινὰ κάλανδα, 2) δημῶδες βυζαντινὸν ἄσμα αἰνιγματῶδες, 3) παλαιὰ καὶ νεώτερα αἰνίγματα, 4) αἱ τοῦ σώματος ἐλαίαι, 5) Καיסάριος ὁ Δαπόντες καὶ ὁ ἐκδότης τοῦ «Καθρέπτου τῶν γυναικῶν».

1911.

353. Εἰς τὰ τοῦ Leo Sternbach, Analecta Avarica. Croatiae 1900 (Byz. Ztschr., XX, 129—130).

354. Μιχαὶλ γραμματικὸς ὁ ἱερομόναχος. (тамъ же, 131—6).

355. Ὁ Πωρικολόγος Πετροπόλεως (тамъ же, 137—9).

156. Διορθωτέα (Βυζαντίς, II, 268). — Относится къ статьѣ, находящейся выше подъ № 362.

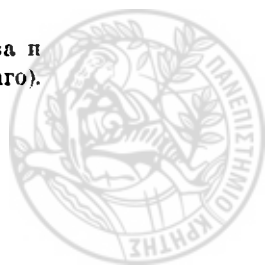
357. Noctes Petropolitanae. Сборникъ византийскихъ текстовъ XII—XIII вѣковъ. (Зап. Класс. Отд. Имп. Русск. Археол. Общ. т. VII). 8°. I+302.

1914.

147°. Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη. Τόμος Ε'. Ἐν Πετροπόλει 1914. 8°. 572 стр.—Окончаніе описанія р-сеѣ Константинопольскаго подворья съ дополненіями ко всѣмъ предыдущимъ томамъ²⁾.

¹⁾ См. Byz. Ztschr., 1911, XXI, 312—313.

²⁾ Законченъ послѣ смерти автора при участіи В. В. Латышева и П. В. Безобразова (см. въ началѣ тома предисловіе А. А. Дмитриевскаго).

358. Описание греческих р-сей въ рядѣ монастырей Малой Азіи и Македоніи передано въ Виз. Вр. и будетъ напечатано, вѣроятно, въ теченіе ближайшихъ лѣтъ.

359. Остались не напечатанными, но сверстанными (корректурѣ помѣчены 24 сент. 1902 г.) четыре приложенія (стр. 257—285):

Α'. Ἀντιβολή τῆς ἐκφράσεως Ἰωάννου τοῦ Φωκᾶ πρὸς τὸν ἐν τῇ Μεγίστῃ Λαύρᾳ κώδικα Κ. 41.

Β'. Προσκυνητᾶριον σὺν Θεῷ ἀγίῳ (варианты къ Прав. Пал. Сб. вып. 46, стр. 1—19).

Γ'. Περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἀγίου Σινᾶ (къ тексту, напечатанному тамъ же стр. 32—39, варианты изъ р-сеи Ἰβήρων 694 лл. 210—231 и Metochii 358 лл. 151—153).

Δ'. Ἀντιβολή προσκυνηταρίου τοῦ 1661 ἔτους πρὸς τὸν ἐν τῇ μονῇ Δοχειαρίου 129-ον κώδικα.

Библиографія: Виз. Врем., 1895, II 280—289; 1896, III, 715—724; 1897, IV, 287—236; 1898, V, 336—346; 1899, VI, 264—283; 1900, VII, 250—268; 1901, VIII, 268—301; 1902, IX, 266—291; 1903, X, 265—277; 1904, XI, 295—316.

Некрологи: Виз. Врем., 1897, IV, 767—768 (архим. Германа Афеонида и архіепа. Евстаѳія Вулисмы); 1901, VIII, 355—356 (Эпаминонда Стаматіада).

Νεοφύτου Παγίδα ἀρχιμανδρίτου κηδεῖα καὶ μνημόσυνον. Λόγος ἐπιμνημόσυνος ἐκφωνηθεὶς ἐν Πετροπόλει (Κωνσταντινούπολις, 1892, ἰουνίου 17, № 133) ²⁾.

Ῥωσσία. Ἐν Πετροπόλει 22/3 Ἀπριλίου 1895 (Νέα Ἡμέρα, 31/12 ἀπριλ., № 1061/2049)—некрологъ Г. С. Дестуниса († 18 апр. 1895 г.).

¹⁾ Архимандритъ Неофитъ Пагида, бывший настоятелемъ греческой церкви въ Спб., умеръ 13 апр. 1892 г.; слово было произнесено 22 мая 1892 г. въ присутствіи министра нар. просв. графа И. Д. Делянова.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ.

Σημείωσις. Ἰστέον, ὅτι τὰ τῶν καδίκων κείμενα ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἀπαρλλάκτως ἀντιγεγραμμένα ἐνταῦθα οὐ διορθοῦται. Τὰ σλαβικά κείμενα οὐ δοκεῖ πανταχοῦ ἀκριβῶς ἀντιγεγράφθαι.

Σελ.	Στίχ.	Τετύπεται:	Ἀντικωστή:
17	6—7	οὐδέτερον	οὐδέτερον
27	11	Εὐγγελίου	Εὐαγγελίου
»	19—20	ὕψηλοτην	ὕψηλοτάτην
28	13	προσέθηκαν	προσέθηκαν
30	4	ποιειδές	πισοειδές
31	15	ἀναγινώσκονσκοτες	ἀναγινώσκοντες
51	22	ἕτερά ἔμμετρα	ἕτερα ἔμμετρα
53	7	ποθέ εἰς — θρεψόμενος	ποθέεις — θρεψόμενος
»	10	Γρηγρίου	Γρηγορίου
58	32	ῥήματα «(γρ. νὺν γράφει)»	ἐξαλειπτέα.
60	15—16	πολχοῦ	πολλαχοῦ
»	26	ἐπιστολή	ἐπιστολή
63	14	το	τόν
70	27	Ἰσπάναν	Ἰσπανίαν
77	33	τοιαῦτα	τοιαῦτα»
91	12	Εἰ μὲν	Εἰ (= ἦ) μὲν
92	28	ἐναντιώτατα	ἐναντιώτατα
97	14	1688.	1688».
109	18	16-ης ἀρχομένης	16-ης καὶ ἀρχομένης
126	25	μουῶν	μουῶν
130	29	вѣкъ	βίετκѣ
136	20	ксповѣдѣ	κσποβѣдѣ
142	11	Ἰουστιανῆς	Ἰουστινιανῆς
»	16	εἰ	εἰ (= ἦ)
143	18	publié	publié
146	1	κεκοσμημένοι	κεκοσμημένοι
152	8	Ἐγγάσι	Ἐγγάσι
161	25	Ῥόδο	Ῥόδο
162	9—10	Φεβρουρίου	Φεβρουαρίου
173	30—31	δοθεῖσα	δοθεῖσαν
186	31	μοχόμενα	μαχόμενα
204	27	χειρόγραφα	χειρόγραφα,
207	30	Νοεμβρίου	Νοεμβρίου,
208	5	ζῶσα	ζῶσι
209	2	κεφαλωδεσιν	κεφαλαιώδεσιν
219	11	μαγίστω	μαγίστρω
227	11	(= σκῆπτρον)	(= σκῆπτρον)
236	22	σποπός	σποπός
262	10—11	ὀρθόξου	ὀρθοδόξου
344	13	συναθροισθεῖσα	συναθροισθεῖς

Σελ.	Στίχ.	Τετύπωνται:	Ἀναγνωστέα:
370	31	μεβράνινον	μεμβράνινον
371	30	προξέτασον	πρός ἐξέτασιν
392	5	«ὁμείς	ὁμείς
»	13	Βηθλεέμ	Βηθλεέμ
»	17	ἐνθά δ'	ἐνθάδ'
400	1	τῆ Κοινῆς	τῆς Κοινῆς
404	19	πισειδῆ	πισειδῆ
416	10	Καισαρείας.	Καισαρείας
417	19	φύλου	φύλλου
418	29	Καταλίπ.	Καταλ. (τ. ἐ. Καταλοίπων).
423	11	μαγίστου	μαγίστρου
»	30	ἐνεπίγραφος	ἀνεπίγραφος
424	18	ἐπερινόν	ἐσπερινόν
450	13	μετά	μετά
452	10	νέου	νέου
»	24	τὸ δεύτερον ἀπὸ ἐξαλειπτέον.	
»	30	τούπικλην	τούπικλην
455	7	ἕτερον	ἕτερος
457	5	ἐρυθρᾶ	ἐρυθρά
458	3	KENTPPIKHΣ	KENTPIKHΣ
»	4	460-ῆ	400-ῆ
464	8	(= Γέενναν)	(= Γεέννης)
466	1	«Δόξα.—«Τῆ ἁγία κτέ.	«Δόξα τῆ ἁγία κτέ.
468	7	ἴδετε, ἴδετε	ἴδετε, ἴδετε
469	3—5	- - σαρκός	- - - σαρκός,
		ὑπερφῶς πᾶσι προξενεῖς,	ὑπερφῶς πᾶσι προξενεῖς
		θνητοῖς κτέ.	θνητοῖς κτέ.
»	18—20	- - τέτρωμαι,	- - τέτρωμαι
		ἀλλά Ἰησοῦ μου ὁ ἐκ Μαρίας,	ἀλλὰ Ἰησοῦ μου, ὁ ἐκ Μαρίας
		σαρκωθείς ἐπιστάς με κτέ.	σαρκωθείς, ἐπιστάς με κτέ.
»	27	λόγγη	λόγγη
470	6	σταυρῶ	σταυρῶ
»	9	ἀνομνόμενος	ἀνομνόμενος,
»	12	ἀφέλομαι	ἀφέλομαι
»	19	ἀνυψώθημεν, ὕψος κτέ.	ἀνυψώθημεν ὕψος κτέ.
471	12	παλαιστίνη	Παλαιστίνη
473	16	· συνοδικῶς	συνοδικῶς
»	25	ἐπιγεγραμένους	ἐπιγεγραμμένους
474	5	γράμμα	γράμματα
»	16	θριαμβευτικῆν του	θριαμβευτικῆν του
»	17	του κυρίου	του κυρίου
»	27	—1)	—α)
»	32	ἐκείνου καὶ καὶ διὰ τὸ	ἐκείνου καὶ διὰ τὸ
475	3	Παλαιστίνης	Παλαιστίνης
»	14	γένου	γένους
»	22	κῆπων	κῆπον
»	26	Ἰγνάτιος	Ἰγνάτιος
»	33	Σαραστωῶν	Σαρασιτῶν

Σελ.	Στίχ.	Τετύπεται:	Ἀναγνωστέα:
476	1	404) γράφουσιν	404) οἱ γράφουσιν
»	7	εἰκείαις	οἰκείαις
»	17	† Χαλδίας	† Βενιαμίν
»	25	μετὰ τὰ αὐτῆς ἐκλογῆς ἐκπέπτωκεν ὄνομα κύριον.	
»	26—27	τῆς ἐκκλησίας—τὴν μνήμην	τῆς ἐκλογῆς—τὴν μητρόπολιν
477	30	† Ὁ κατὰ κτέ.	† Κατὰ κτέ.
»	31	† ἐλάχιστος	† Ὁ ἐλάχιστος
478	14	συνοδικῶν	συνοδικόν
»	18	Ὁὐγκροβλαχία	Ὁὐγκροβλαχία
479	10—11	<i>Rendel-Harris and Felicitas</i> etc.	<i>Rendel-Harris, The acts of the martyrdom of Perpetua and Felicitas</i> etc.
»	16	<i>Felicitatis,</i>	<i>Felicitatis.</i>
481	1	αἰῶνα.	αἰῶνας.
»	13	Αἰγύπτιον,	Αἰγύπτιον».
»	24	a S.	à S.
»	25—26	patriarcal	patriarcal
»	28	κῶδ. μεμβράνινος	κῶδ. 14 μεμβράνινος
482	23	κῶδ. φ.	κῶδ. 18, φ.
»	29—30	Ἀχροπολίτου—ἄγιον	Ἀχροπολίτου—ἄγιον
»	33	Κωνσταντίου	Κωνσταντίνου
483	11	Псалтиры	Псалтири.
»	14	по слѣдованія	ποστέδωванія
»	15	Причащению	Причащению
485	13	μεταλήψεω:	μεταλήψεως
486	8	relicteum	relicteum
487	24	346	346—
489	20	ἐμαυτῷ	ἐμαυτῷ
490	3	προσαγγέλει	προσαγγέλλει
»	14	ῥήματα αὐτοῦ πτώματος. ῥῆον ἔσχον ἀπὸ» ἐξαιρεπτέα.	
491	5	κἀλλει—ὑποφθειρομένης	κἀλλει· ἐντεῦθεν—ὑποφθειρομένης
»	9	ζῶμαν	ζῆμίαν
»	12	πεισαί τινας	πεισαί τινας
»	18	οὕτω	οὕτω
»	23	νομίζειν ἀλλὰ	νομίζειν, ἀλλὰ
492	13	ἄνδρος	ἄνδρες
493	17	ὁμῖν κοινωνήσει	ὁμῖν κοινωνήσει
»	20	δύνασθε καὶ	δύνασθε, καὶ
»	29	κῶδ. 108	κῶδ. 107
494	18	Σελ.—219	Σελ. 219.
495	12	τὸ δεύτερον «πρὸς» ἐξαιρεπτέον.	
496	3	Σελ. 330—323	Σελ. 330—333.
502	5	ἀπηπόλησεν	ἀπηπόλησεν
503	6	σ. 82—95.	σ. 82—95).
507	23	εὐψυχῶμεν	εὐψυχῶμεν

Вынужденное послѣсловіе.

Просматривая отпечатанные листы настоящаго тома для выборки въ нихъ опечатокъ, председатель Отдѣленія научныхъ изданій и изслѣдованій Общества академикъ В. В. Латышевъ замѣтилъ, что листы 30 и 31. отпечатанные хотя и при жизни А. И. Пападопуло-Керамевса, но уже въ періодъ упадка его умственныхъ силъ, имѣютъ въ себѣ, къ сожалѣнію, всѣ тѣ недостатки, надѣ устраненіемъ которыхъ В. В. Латышеву пришлось много поработать (какъ объ этомъ сказано въ предисловіи) при подготовкѣ къ печати послѣднихъ листовъ, оставшихся послѣ смерти автора въ безпорядочномъ наборѣ. Исправить замѣченные недостатки, конечно, было бы возможно путемъ перепечатки указанныхъ двухъ листовъ, но эта работа, несомнѣнно, обошлась бы очень дорого и, къ тому же, внесла бы безпорядокъ въ пагинацію тома, такъ какъ текстъ листовъ 30 и 31 пришлось бы значительно сократить. Въ виду сказаннаго, издатели считаютъ своимъ долгомъ просить благосклоннаго снисхожденія читателей къ указаннымъ двумъ листамъ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

	Стр.
Предисловіе	1— 4
Α. Ι. Παπαδοπουλο - Βεραμεвсь (1855—1912 г.)
Съ портретомъ	5— 14
Μέρος τέταρτον. Κατάλογος κωδίκων εύρισκομένων έν
βιβλιοθήκη τοῦ έν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου
τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἀκολουθία [κώδικες 448—
890].	15—322
Νέα συλλογή κωδίκων τῆς Κεντρικῆς Πατριαρχικῆς
έν Ἱεροσολύμοις Βιβλιοθήκης [κώδικες 1—200].	323—394
Ἀκολουθία καταλόγου τῶν έκ τοῦ μοναστηρίου τοῦ
τιμίου Σταυροῦ μετακομισθέντων κωδίκων εἰς
τὴν έν Ἱεροσολύμοις Πατριαρχικὴν Κεντρικὴν
Βιβλιοθήκην [κώδικες 110—128]	394—400
Δύο ἕτεροι κώδικες. 1 (Ἐν τῷ ναῶ τῶν ἁγίων Κων-
σταντίνου καὶ Ἐλένης).—2 (Ἐν τῷ ναῶ τοῦ ἁγίου
Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθεοῦ).	401—404
Κατάλογος κωδίκων μετακομισθέντων έκ τοῦ σκευο-
φυλακίου τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ νῦν
εύρισκομένων έν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐγγὺς τοῦ
ναοῦ τούτου μονῆς Ἀβραάμ [κώδικες 1—135].	404—457
Προσθήκη τῇ νέα συλλογῇ κωδίκων τῆς Κεντρικῆς
Πατριαρχικῆς Βιβλιοθήκης μετά τὸν 128-ον κώ-
δικα σελίδι 400-ῆ	458—459
Κώδικες έν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς μικρᾶς Γαλιλαίας
[κώδικες 1—10].	460—467
Προσθήκη εἰς τὸν 3ον κώδικα [σελ. 462—463] . .	468—470
Κώδικες έν τοῖς ἀρχείοις τοῦ έν Ἱεροσολύμοις πατρι-
αρχικοῦ θρόνου [κώδικες 1—9]	471—478

